જેહાંગીર બી. કરાણીવાળી

નવી છપની

તમામ ખોરદેહ અવસ્તા.

(જોડાઅક્ષર સાથની)

આશેમ, યથા, પાંચે ગેહ, સર્વ ન્યાએશો, ચાર પતેત, બાજે, દુવા, નીરંગો, મરહુમોની યાદ માટે ભણવાનો કરદો, ફરોક્ષી, ફરવરદેગાનના પાક દિવસોમાં પઢવાના ફરામરઓદના હા તથા ગાથાના પાંચે હા, ચીસે રોજની સેતાયશ તે ઉપરાંત એક નામાંકીત ફારસી સ્કૉલરે સુધારેલી

છત્રીસ મુનાજાત સાથનું

સર્વે બંદગીના સાર અને મુનાજાતોના તરજુમા સાથનું

તમામ બંદગીનું સંપૂર્ણ પુસ્તક

વિદ્વાન પ્રૉ. ગૅલ્ડનર તથા વૅસ્ટરગાર્ડનાં પુસ્તકો સાથે

બારીકીથી તપાસી, અનેક સાક્ષોથી ચુંટી

કહાડેલી ઉપયોગી નોટ્સ આપી છે.

પ્રગટ કરનાર,

જેહાંગીર બી. કરાણીના છોકરાઓ,

પુસ્તકો વેચનાર, પ્રગટ કરનાર તથા છાપનાર,

૨૨૦-૨૨, વોરા બજાર, કોટ, મુંબઈ.



નેમો જરથુશ્ત્રહે સ્પિંતામહે
અષઓને ફ્રવષેએ.

અશો સ્પિતમાન જરથોસ્તના
ફ્રોહરને નમાજ હોજો.

ઉશ્તા-નો જાતો આથ્રવ
યો સ્પિતામો જરથુશ્ત્રો.

શુક્રાના! આપણે માટે એક અથોરનાન પેદા થયો છે, જે સ્પિતમાન જરથોશ્ત છે.

નેમો વોહુ, નેમો વહિશ્તેમ જરથુશ્ત્ર ગએથાભ્યો.

(સરોશ યશ્ત હાદોખ્ત ક. ૧.)

અય જરથુશ્ત્ર, આ દુન્યાનાં લોક માટે બંદગી સારી (છે). બંદગી સૌથી સરસ (છે.)

જેહાંગીર બી. કરાણીવાળી

નવી ઢપની

તમામ ખોરદેહ અવસ્તા.

(જોડાક્ષર સાથની)

આષેમ, યથા, પાંચે ગેહ, સર્વે ન્યાએશો, ચાર પતેત, બાજો, દુવા, નીરંગો,
મરહુમોની યાદ માટે ભણવાનો કરદા, ફરોક્ષી, ફરવરદેગાનના પાક દિવસોમાં
પઢવાના ફશામરૂઓહના હા તથા ગાથાના પાંચે હા, ત્રીસે રોજની
સેતાયશ તે ઉપરાંત એક નામાંકીત ફારસી સ્કૉલરે સુધારેલી

છત્રીસ મુનાજાત સાથનું

સર્વે બંદગીના સાર અને મુનાજાતોના તરજુમા સાથનું
તમામ બંદગીનું સંપર્ણું પુસ્તક

વિદ્વાન પ્રૉ. ગૅલ્ડનર તથા વૅસ્ટરગાર્ડનાં પુસ્તકો સાથે
બારીકીથી તપાસી, અનેક સાંધણોથી ચુંટી
કહાડેલી ઉપયોગી નોટ્સ આપી છે.

પ્રગટ કરનાર
જેહાંગીર બી. કરાણીના છોકરાઓ,
પુસ્તકો વેચનાર, પ્રગટ કરનાર તથા છાપનાર,
૨૨૦-૨૨, વોરા બજાર, કોટ, મુંબઇ.

દીબાચો.

હજારો હજાર શુક્રાના તે પાક દાદાર અહુરમજદની જનાબમાં કરવાની અમો કમતરીન સેવકોની ફરજ છે, કારણ કે આ પાક કેતાબ પ્રગટ કરી જરથોસ્તી ફીરકાની એક વધુ સેવા બજાવવાની અમને તક મળી છે.

પાક બુલંદ જરથોસ્તી ધર્મની માથ્રવાણીના એજમતી કલામોનીજ બરકતથી હજારો હાદિશાઓ ખમ્યા છતાં જરથોસ્તી ફીરકો નામના સાથે આજે કાયમ રહયો છે, તેમજ માથ્ર-વાણીના પાક કલામો અથોરનાન ટોળાની જેહમતથીજ કાયમ રહયા છે.

ભાષાશાસ્ત્ર અને વ્યાકરણના કાયદાથી ઘણા થોડાક કાંઇક દરજજે માહિતગાર હતા, તેવે સમયે યુરોપના વિદ્વાનોએ ઝંદ અવસ્તાનો અભ્યાસ કરી ઘણુંક અજવાળું નાખ્યું હતું. આપણી કોમના વિદ્વાન સ્કૉલર મર્હુમ ખુરશેદજી રૂસ્તમજી કામાજીએ ઉલટ લઇ યુરોપ તરફની અવસ્તા ભાષાની શોધ-ખોળનો અત્રેના વિદ્વાનોમાં ફેલાવો કરવાનો ઘણો ઉત્તમ પ્રયાસ કીધો, જેની બરકતથી મર્હુમ વિદ્વાનો એ. કાવસજી એદલજી કાંગા, એ. શહેરીયારજી દાદાભાઇ ભરૂચા, એ. તેહેમુરસ્પ દી. અંકલેશ્વરીયા એ. એદલજી કેરશાસ્પજી આંટયાજી, વિગેરે અવસ્તાના અભ્યાસ કરવામાં ગુથાયા અને અવસ્તાનાં સાહિત્ય બાબે ઘણી મહાન સેવા બજાવી ગયા અને તેજ મુજબ હાલના સ્કૉલરોમાં ડૉ૦ સર જીવનજી જ. મોદી, એ. બમનજી નશરવાનજી ધાભર, મી. બહેરામગોર તહેમુરસ્પ અંકલેશ્વરીયા, મી. ખોદાબક્ષ એ. પુનેગર, પ્રૉ. એરચ તારાપોરવાળા, દસ્તુર સાહેબ દારાબ દસ્તુર પેશોતનજી સંજાણા, મી૦ સોરાબજી જ. બલસારા, એ. ફીરોઝ શા. મસાની વિગેરે અવસ્તા ભાષાની અને માથ્રવાણીની ચાલુ સેવા બજાવવામાં મશ્ગુલ છે, એ જરથોસ્તી અવસ્તા-સાહિત્ય માટે એક ખુશનસીબી છે.

અવસ્તા-સાહિત્યમાં સર્વથી મહાન સેવા બજાવવા માટે મર્હુમ રૂહ-શાદ એ. કાવસજી એદલજી કાંગાની સેવા વગર શક ઘણીજ અગત્યની અને કોમને બેહદ ઉપકારમાં નાખનારી છે, કારણ કે શુધ્ધ જોડાઅક્ષર સાથની જોડણીની કેતાબો તેના બોલે બોલના તરજુમા, વ્યાકરણના કાયદાને આધારે અવસ્તા ભાષાની ઘણીક ઉપયોગી નોટ્સો સાથે લખી જે સંપુર્ણ ત્રણ વાલ્યુમો ખોરદેહ અવસ્તા-યશ્ત અને ગાથાનાં બાહેર પાડયા ઉપરાંત યજશ્ને અને વંદીદાદના તરજુમા કરી ગયા છે, અને અવસ્તાની ડીક્ષનરીઓનું મહાન કામ બજાવી ગયા છે તે સેવા માટે ખરૂં પુછો તો જરથોસ્તી કોમે એ મહાન સેવા બજાવનાર મર્હુમની જેટલી જોઇએ એટલી કદર કીધી નથી. આ મુંગે મહોડેની અમૂલ્ય સેવા બજાવનાર મર્હુમ એરવદની યોગ્ય યાદગારી જેવું કાંઇ ધરખમ થયું નથી એ દિલગીરીની વાત છે

હાલમાં જરથોસ્તી ફીરકામાં જોડા-અક્ષર સાથની શુધ્ધ પદની બંદગી કરવાની ઉલટ ફેલાઇ છે અને સંપૂર્ણ બંદગીનું એવું ભેગું પુસ્તક મળતું નહીં હોવાથી બની શકે એટલાં કિફાયત દામમાં સંપૂર્ણ બંદગીનાં શુધ્ધ પદની તમામ ખોરદેહ અવસ્તાની કોમ તરફની ચાલુ માંગણી હોવાથી જાણીતા અવસ્તા-સ્કૉલરોની દેખરેખ હેઠળ આ પાક કેતાબ જરથોસ્તી ફીરકાની સેવામાં રજુ કીધી છે.

જરથોસ્તી ધર્મ ઉપર યુરોપના તેમજ અત્રેના અનેક વિદ્વાનો તરફથી અજવાળું નાખનારાં ઘણાંક પુસ્તકો પ્રગટ થયાં છે, જેમાંથી ખાસો આમને ઉપયોગી થઇ પડે એવી ઘણીક નોટ્સો આ કેતાબમાં જોવામાં આવશે. આ નોટ્સનો સંગ્રહ કરી આપવામાં જે એકમાર્ગી અવસ્તા–અભ્યાસી સાહેબે અમને મદદ કીધી છે તેનો આભાર માનવાની અમારી ફરજ છે; તેમજ જે સાહેબોની કેતાબોની મદદથી નોટસ લખાઇ છે, તે સર્વેનો આભાર માન્યે છીયે.

મુનાજાતો બાબે અમો એક એકાંત નામાંકીત પર્શયન–સ્કૉલરના ભારે આભારી છીયે, જેઓએ ભારે મહેનત લઇ સર્વે મુનાજાતો સુધારી છે. મજકુર મુનાજાતોના તરજુમા ઉપર દેખરેખ રાખવા માટે બીજા એક ઇરાની ગ્રહસ્થ જેઓ પણ પંકાયલા નામાંકીત સ્કૉલર છે તે સાહેબે અમને ઘણી મદદ કીધી છે. દરેક મુનાજાતનો સંપૂર્ણ તરજુમો આપ્યાથી પહડનારની ઉપર કાંઇક સારી અસર નિપજાવશે તો અમારી મહેનતને જશ મળ્યો સમજીશું.

શુદ્ધ જોડણીની પાક કેતાબ પ્રગટ કરવાની આ અમારી પહેલીજ કોશેશ હોવાથી, એમાં જે કાંઇ ખામી નજરે પડે તો દરગુજર કરવાની અરજ છે. આ પાક કેતાબની હવે પછીની આવૃત્તિમાં તે સર્વે દુર કરવાની દરેક કોશેશ કરીશું.

આ પાક કેતાબની કીંમત ઘણીજ કીફાયત રાખી છે, અને સાથ-વાણીનાં પાક પુસ્તકો બની શકે એટલી કીફાયત કીંમતેજ પ્રગટ કરવાની અમારી હંમેશની રીત મુજબ બાહેર પાડતાં ઉમેદ રાખીશું કે આ અમારા અદના પ્રયાસને ધર્મી જરથોસ્તી સાહેબો પોતાના હંમેશના આશરાની નવાજેશ કરશે.

અવસ્તાનાં પુસ્તકો આજે સુધી જેટલાં આ કમતરીત સેવકો તરફથી પ્રગટ થયાં છે, તે ખાસોઆમ તરફની ખરીદીના ટેકા શિવાય, કોઇભી શ્રીમંતો યા શેઠયાઓ તરફની પૈસાની મદદ વિના બાહેર પડે છે, છતાં તે બની શકે એટલા કિફાયત દામેજ સેવકો તરફથી બહાર પડે છે, અને અમારી ખાત્રી છે કે આ પવિત્ર કેતાબને પણ ખાસોઆમ જરથોસ્તી સાહેબો પુરતો ટેકો અને આશરો આપશેજ.

મુંબાઇ:
રોજ અસફનદારમદ અમશાસ્પંદ,
માહ અસફનદારમદ અમસાસ્પંદ,
સને ૧૨૮૯ યજદેજર્દી.

કમતરીન સેવકો,

જેહાંગીર બી. કરાણીના છોકરાઓ.

આ પાક કેતાબ માટે અવસ્તા સ્કૉલરોનાં મત.

મુંબઇ, તા. ૧૨-૮-૩૦

મેશર્સ જેહાંગીર બી. કરાણીના છોકરાઓ,

મુંબઇ.

"તમામ ખોરદેહ અવસ્તા"નું પુસ્તક જે તમોએ હાલમાં બહાર પાડયું છે તે તપાસી જોતાં માલમ પડે છે કે આગળ એવાં તમો તરફથી બહાર પડેલાં પુસ્તક ઉપર એમાં ઘણોજ આવકારદાયક સુધારો તેમજ વધારો જોવામાં આવે છે. આ પુસ્તકમાં જોડાક્ષરો સહિત શુદ્ધ લીપીમાં સુંદર ટાઇપથી તમામ બંદગીઓ છપાઇ છે, તે આગળાં દફતર ઉપર બેશક પહેલો સુધારો છે. દરેક ભણુતરને છેડે બંદગીનો જે સાર આપવામાં આવ્યો છે તે ભણનારને શું ભણે છે અને શું બંદગી કરે છે તેનો ભાસ આપવાને મદદગાર થઇ પડશે એમાં સંદેહ નથી. વળી અવસ્તાઇ વિષેશ નામો તેમજ બીજા શબ્દોના નોટસોમાં આપેલા વિગતવાર ખુલાસાઓ પણ તેટલાજ આવકારદાયક છે. પુસ્તકને છેડે ૩૬) મુનાજાતો તેના કવિતાઇ કાનુનોને આધારે સુધારીને આપવામાં આવી છે—કે જેમ થયલું આગળી કોઇપણ એવી ચોપડીઓમાં માલમ પડયું નથી—તેમ કરીને તમોએ એક મોટી સેવા બજાવી છે અને વળી ફારસીથી બેનસીબ રહેલાઓને માટે આ તમામ મોનાજાતોનો ગુજરાતીમાં તરજુમો આપ્યો છે તે આ પુસ્તકનો એક અગત્યનો ભાગ છે. પોતાની બંદગીને છેડે, ભણનાર જો એકાદ બે એવી મોનાજાતો ભણી તેમાં ધર્મ-નીતિનું શું શિક્ષણ સમાયલું છે તે ઉપર વિચાર કરશે તો તેથી ભણનારનાં મનને દરરોજ કાંઇને કાંઇ પુષ્ટીકારક ખોરાક મલ્યા વગર રહેશે નહીં.

હરેક વખતે કાંઇને કાંઇ સુધારા વધારા સાથે તમો ભાઇઓ આવાં પુસ્તકો બહાર પાડો છો તેને માટે પારસી કોમ તમોને દીલોજાનથી મુબારકબાદી આપ્યા વિના રહેશે નહીં.

સેવક,

બમનજી નશરવાનજી ધાભર.

પ્રૉ૦ એરચ જેહાંગીર તારાંપોરવાળા, બી. એ. નુ મત.

——::૦——

મર્હુમ જેહાંગીર બી. કરાણીના છોકરાઓ તરફથી પ્રગટ થતાં આપણાં ભણતરોનાં પુસ્તકો તમામ જરથોસ્તી આલમમાં જાણીતાં થઇ પડયાં છે અને એ ભાઇઓએ વરસો વરસ આપણી હાજતોને અનુસરતી કેતાબો બહાર પાડવામાં ખરેજ આપણા ધર્મની વિશેષ સેવા બજાવી છે. આગલા જમાનાનાં અવસ્તાનાં પુસ્તકોમાં અવસ્તા શબ્દોનો ખરા ઉચ્ચારો અપાતા ન હતા. એની પેહેલ હું ધારૂં છું કે મર્હુમ ઉસ્તાદ કાવસજી કાંગાએ કરી હતી. એટલું તો ખરૂંજ કે કાંગાજીનાં પુસ્તકો પછી અવસ્તા ભણતરનાં પુસ્તકો શુદ્ધ ઉચ્ચારો દેખાડનારાં હોવાં જોઇએ એવી માંગણી વધુ પ્રમાણમાં થવા લાગી; અને એને પુગી વળવા આપણા કરાણી બીરાદરોએ તારીફ લાયક પ્રયાસો કર્યા છે. સાથે સાથે ભણતરોનો ટુંક સાર પણ જાણવાની ખાહેશ વધતી ગઇ અને તેને પણ પુગી વળવા આ બીરાદરોએ કાળજી રાખી છે.

આ આવૃત્તિ એમની આજના જમાનાને બરની (યજદેજરદી સને ૧૩૦૦ ને બરની) થઇ છે. એમાં જોડાક્ષરો વાપરવામાં આવ્યા છે અને ભણતર બનતાં સુધી તદ્દન શુદ્ધ કરવાની તજવીજ થઇ છે, કાબેલ અભ્યાસીઓએ મહીનાઓ સુધી એ તપાસી સુધારવાની કાળજી કરી છે. પ્રો. ગૅલ્ડનરના ટૅક્સ્ટનો આધાર મુખ્ય લેવામાં આવ્યો છે અને ખરેખર શુદ્ધ ઉચ્ચારની સંપૂર્ણ ખોરદેહ અવસ્તા આપણી સમક્ષ ધરવામાં આવી છે. આ માટે આપણા કરાણી બીરાદરોને કોમ તરફથી ધન્યવાદ ઘટે છે.

દરેક ભણતરનો સાર તથા લગભગ દરેક પાને આપેલી 'ફુટનોટો' આ આવૃત્તિની ખાસ ખુબી છે. એ "નોટસ" સાધારણ વાંચનારને તેમજ અભ્યાસીઓને પણ મદદરૂપ થઇ પડે એવી છે. એનાથી આ ચોપડીનું ઉપયોગીપણું જરૂર વધે છે.

મુશ્કેલ ગાથાના લખાણોમાં દરેક ફકરાનો સાર આપવામાં આવ્યો છે અને એથી પુસ્તક વધુ લાભકારી બન્યું છે.

વળી ૩૬ મોનાજાતોનો પણ સમાવેશ થયો છે એબી બહુજ ખુશીની વાત છે. આપણાં ધાર્મિક સાહિત્યમાં મોનાજાતો પણ ઉપયોગી છે અને એ મુજબનો સંગ્રહ ઘણો આવકારદાયક લેખાય.

ખોદા આપણા નેક કરાણી બીરાદરોને હજીએ વધુ કોમોપયોગી કામો કરવા શક્તિ બક્ષે અને હજી એવાં અનેક ધાર્મિક પુસ્તકો એમના તરફથી પ્રગટ થાય !

રોજ આદર,
માહ અસ્પન્દારમદ,
સને ૧૨૯૯.

એરચ જહાંગીર તારાપોવાલા,
પ્રિન્સીપલ, શેઠ મ. ફ. કામા અથોરનાન ઇન્સ્ટીટયુટ, અંધેરી.

આ પાક કેતાબ તૈયાર કરવામાં નીચલાં પુસ્તકોની મદદ લીધી છે અને તે સર્વે ગ્રંથકર્તા સાહેબોનો ભારે આભાર માનવાની અમારી ફરજ છે.

પ્રૉ. ગૅલ્ડનરનો અવસ્તા ટેક્ષ્ટ
પ્રૉ. વૅસ્ટરગાર્ડનો " "

મર્હુમ એ. કાવસજી એદલજી કાંગાજીનાં સર્વે પુસ્તકો.
જશન કમીટી તરફથી પ્રગટ થયલી અવસ્તા.
મી० ફીરોજ શા. મસાનીની સીરીઝ.

(આ કેતાબમાં આવેલી નોટ્સો માટે ઉપલા ઉપરાંત નીચે જણાવેલા સાહેબોનાં પુસ્તકોની મદદ લીધી છે.)

મર્હુમ એ. તેહમુરસ્પ દી. અંકલેશ્વરીયા.
મર્હુમ એ. શાહેરીયારજી દાદાભાઇ ભરૂચા.
ડૉ० સર જીવનજી જ. મોદી બી. એ.
ડૉ० મીલ્સની ગાથા—
મર્હુમ ખ. રૂ. કામાજીનાં પુસ્તકો તેમજ અવસ્તાનાં અનેક બીજાં પુસ્તકો.



ઉચ્ચાર સંબંધી સૂચના.

(૧) પાછળનાં ભણતરમાં જે જે બોલોની નીચે (◌્) ખોડા-અક્ષરનું ચિન્હ લગાડયું હોય તે બોલોનો ઉચ્ચાર ખોડો યાને તેની પછી અ બોલ્યા વિના પહડવો. દાખલા તરીકે અષૅમ્, નર્શ્, હજંધ્રૅમ્.

(૨) જે બોલોને ખોડા કરવામાં નહીં આવ્યા હોય તેની પાછળ અ બોલતા હોઇએ તે મૂજબ ઉચ્ચાર કરવો. જેમ કે અહુર મજ્દ ત્યાં અહુરમાં ર પાછળ અ બોલતા હોઇએ તે મુજબ ઉચ્ચાર થવો જરૂરનો છે.

(૩) જે બોલોની ઉપર ˘ આ મુજબ ચંદ્રકોરની નિશાની હોય તેનો ઉચ્ચાર 'બ્રૉડ' મુજબ પહોળો કરવો. ઑએમ, હુઑામ, વૅાઉરૂ, વિગેરેમાં હોમ (Home) મુજબ નહીં પણ કૉલ (call) મુજબ પહોળો ઉચ્ચાર કરવો.

(૪) જ ની નીચે એક ઝીણું મીંડું મુકી જ઼ કીધો હોય તેનો અંગ્રેજી *Z* મુજબ ઉચ્ચાર કરવો, જેમ કે જ઼રથુસ્ત્ર તેનો ઉચ્ચાર *Zarathushtra* કરવો. વળી જ ની નીચે ત્રણ મીંડાં આપી જ઼ હોય ત્યાં Azure બોલમાં ઝ નો ઉચ્ચાંર થાય છે તે મુજબ કરવો.

(૫) અવસ્તા ભાષાની રચના મુજબ ઙ (અંધહ) લખાવો જોઇએ પણ હયાં તેને બદલે માથે મીંડું આપી મેનંધ્ર્હ,-વચંધ્ર્હ મુજબ આપ્યા છે.

(૬) એ યા ત્રણ બોલોની વચ્ચે કાપો હોય તે સમાસ યાને સાથે વાંચવા જેમ કે પૅર્થૂ-ફ્રાકાંમ્, આધૂ-ફ્રાધનાંમ્.

સાંકળીચું.

—:o:—

સફે.

ગઝલ રૂપી મુનાજાત.

શાએરોની મુનાજાત.

Printed by P. C. Appoo, at the New Art Printing Press No. 204-225, Mapla's Compound, Bora Bazar, Fort and Published by M. J Karani, 220, Bora Bazar, Fort BOMBAY.

દહાડો અને રાત મળીને પાંચ ગેહ ગણાય છે અને તે પાંચ ગેહનો વખત નીચે પ્રમાણે છેઃ—

હાવન ગેહ—બામદાદમાં ઝઝકલું થાય ત્યારથી બપોરના બાર વાગા સુધી.

રપિથવન ગેહ—બપોરનાં બાર વાગાથી સાંજનાં ત્રણ વાગા સુધી

ઉજીરન ગેહ—બપોરના ત્રણ વાગાથી સાંજની વખતે આસમાન ઉપર સેતારા દેખાઇ શકાય ત્યાં સુધી.

અઇવિસ્રુથ્રેમ ગેહ—સાંજે સુર્ય આથમતાં રાત પડે ત્યારથી તે મધરાતનાં બાર વાગા સુધી.

ઉશહેન ગેહ—રાતના બાર વાગાથી સવારમાં બામદાદ થાય ત્યાં સુધી.

હોશબામ બામદાદથી સવારના ઝઝકલું થાય ત્યાં સુધી ભણુવી.

ફરવરદીન મહીનો અને અહુરમઝદ રોજથી તે મહેર મહીનો ને અનેરાંન રોજ સુધી સાત મહીના બપોરના બાર વાગાથી સાંજના ત્રણ વાગા સુધી રપિથવન ગેહ ભણુવી.

આવાં મહીનો અને અહુરમઝદ રોજથી તે વહિશ્તોયશ્ત ગાથા સુધી પાંચ મહીના અને પાંચ દહાડા બપોરના બાર વાગાથી સાંજના ત્રણ વાગા સુધી બીજી હાવન એટલે હાવન ગેહજ ભણુવી.

જરથોસ્તીઓએ બનતાં સુધી દરરોજ નીચે મુજબ પઢવું:—

હાવન ગેહમાં—સરોશ બાજ, હાવન ગેહ, ખોરશેદ-મેહેરની નીઆએશ, દોઆ વીસ્પ હુમત, હોરમઝદ યશત, અરદીબેહેશત યશ્ત, સરોશ યશ્ત હાદોખ્ત, દોઆ નામ સેતાએશને, ચારે દિશાનો નમસ્કાર અને આતશ ન્યાએશ.

રપિથવન ગેહમાં—સરોશ બાજ, રપિથવન ગેહ, ખોરશેદ-મેહેરની નીઆએશ, દોઆ નામ સેતાએશને, ચારે દિશાનો નમસ્કાર, હોરમઝદ યશત અને આતશ ન્યાએશ.

ઉજીરન ગેહમાં—સરોશ બાજ, ઉજીરન ગેહ, ખોરશેદ-મેહેરની નીઆએશ, દોઆ નામ સેતાએશને, ચારે દિશાનો નમસ્કાર, સરોશ યશ્ત હાદોખ્ત અને આતશ ન્યાએશ.

અઇવિસ્રુથ્રેમ ગેહમાં—ચેરાગનો નમસ્કાર, સરોશ બાજ, અઇવિસ્રુથ્રેમ ગેહ, હોરમઝદ યશત, અરદીબેહેશત યશ્ત, સરોશ યશત વડી અને આતશ ન્યાએશ.

ઉશહેન ગેહમાં—સરોશ બાજ, ઉશહેન ગેહ, હોરમઝદ યશત, અરદીબેહેશ્ત યશ્ત, સરોશ હાદોખ્ત અને આતશ ન્યાએશ.

☞ આતશની ન્યાએશ નીચલા હમકારાને દિવસે જરૂર કરવી; હોરમજદ, અરદીબેહેશ્ત, આદર, સરોશ અને બહેરાંમ રોજે કરવી. વળી જે કોઇથી આવાં અરદવિસુરની નીઆએશ રોજ કરવાને નહીંજ બને તેઓએ નીચલા પાંચ રોજે કરવાની ફરજ છેઃ-સપંદારમદ, આવાં, દીન, અશીશવંઘ, મારેસપંદ.

પાક દાદાર અહુરમઝદનાં ૧૦૧ નાંમ.

(એક સુચના.—બંદગી શરૂ કરવા આગમચ તેમજ બંદગી પુરી કરવા બાદ બન્ને વેળા પાક પરવરદીગારનાં ૧૦૧ નામો ભણી જવાં.)

૧. યજદ્—સેતાયશ કરવા લાયક.
૨. હર્વેસ્પ્-તવાંન—સર્વ શક્તિમાન.
૩. હર્વેસ્પ્-આગાહ—સર્વ-જ્ઞાની.
૪. હર્વેસ્પ્-ખુદા—સર્વનો સાહેબ.
૫. અબદહ—શરૂઆત વગરનો.
૬. અબી-અંજામ—છેડા વગરનો.
૭. બુનેશ્ત્—મુળોનું મુળ (સર્વનું મુળ).
૮. ફ્રાખ્તન્-તેહ—સર્વેનો છેડો.
૯. જમગ્—સર્વે કારણોનો કર્તા.
૧૦. પરૂજતરહ—સર્વેથી બુલંદ.
૧૧. તુમ્-અફીજ—ખાલેસમાં ખાલેસ.
૧૨. અબરૂવંદ—દરેકથી અલગ.
૧૩. પરૂવંદા—બધા સાથે સંબંધ રાખનાર.
૧૪. અન્-અઇયાફ્રહ—કોઇથી પામી શકાય નહિ તેવો.
૧૫. હમ-અઇયાફ્રહ—બધાંને પામી જનાર.
૧૬. આદરો—સીધામાં સીધો.
૧૭. ગીરા—બધાને પકડી રાખનાર.
૧૮. અ-ચેમ્—સબબ વગરનો.
૧૯. જમના—કારણોનો કર્તા.
૨૦. સફ્રના—વૃદ્ધિ કરનાર.
૨૧. અફ્રજા—જીઆદતી કરનાર.
૨૨. નાશા—બધાને પહોંચનારો.

૨૩. પરૂવરા—પોષણ કરનાર.

૨૪. પાનહુ—પાસ્બાન.

૨૫. આઇન્-આએનહુ—આકારોનો આકાર.

૨૬. અન્-અઇનહુ—આકાર વગરનો.

૨૭. ખ્રોશીદ્-તુમ—દ્રઢમાં દ્રઢ.

૨૮. મીનો-તુમ—સૌથી અણુદીઠ.

૨૯. વાસ્ના—પરવરેશ કરનાર.

૩૦. હરૂવસ્તુમ્—તમામમાં તમામ.

૩૧. હુ-સેપાસ્—શુક્રાના કરવા લાયક.

૩૨. હરૂ હમીદ્—સર્વેની આશા એનાજ ઉપર.

૩૩. હરૂ-નેક્-ફરેહુ—તમામ ભલું ખોરેહ રાખનાર.

૩૪. બેશ તરના—દુઃખ દફે કરનાર.

૩૫. તરોનીશ—ખરાબી તોડનાર.

૩૬. અન્-અઓશક્—અમર્ગ.

૩૭. ફરસક્—આગળ વધનાર.

૩૮. પજોહુ-હદદ્—નેક ખસલત પેદા કરનાર.

૩૯. ખ્વાફરૂ—બરદાસ્ત કરનાર.

૪૦. અવક્ષ્યા—માફી આપનાર.

૪૧. અબરજા—ઘણોજ બુલંદ.

૪૨. અ-સતોહુ—આજેજ નહિ થાય તેવો.

૪૩. રખોહુ—સ્વતંત્ર.

૪૪. વરૂન—એતેકાદને લાયક.

૪૫. અ-ફરેફહુ—નહીં-ઠગનાર.

૪૬. બે-ફરેફહુ—નહીં-ઠગાનાર.

૪૭. અ-દુઇ—દૂેશ વગરનો.

૪૮. કાંમ-રદ્—મુરાદોનો માલેક.

૪૯. ફરૂમાન્-કામ્—મરજી મુજબ ફરમાન આપનાર.

૫૦. આએખ્-તન્—વગર શરીરનો; એકતા.

૫૧. અ-ફરેમોશ—નહી ભુલી જનાર.
૫૨. હુમારના—શુમાર કરનાર.
૫૩. સનાએઆ—પીછાણુને લાયક.
૫૪. અ-તર્સ—વગર બીકનો.
૫૫. અ-બીશ—દુઃખ વગરનો.
૫૬. અફ્રાજદુમ—ઘણોજ બુલંદ.
૫૭. હુમ-ચુન્—હંમેશ એકસરખો.
૫૮. મીનો-સ્તીહ-ગર—મીનોઇ જેહાન પેદા કરનાર.
૫૯. અ-મીનો-ગર—ગેતીનો પેદા કરનાર.
૬૦. મીનો-નહુબ્—મીનોઇમાં છુપાયલો.
૬૧. આદર-બાદ-ગર—આતશની હવા કરનાર.
૬૨. આદર-નમ-ગર—આતશનું પાણી કરનાર.
૬૩. બાદ-આદર-ગર—હવાનો આતશ કરનાર.
૬૪. બાદ-નમ-ગર—હવાનું પાણી કરનાર.
૬૫. બાદ-ગેલ-ગર—હવાનો ખાક કરનાર.
૬૬. બાદ-ગેર્દ-તુમ—હવા અને ખાક પેદા કરનાર.
૬૭. આદર-કીબરીત-તુમ—આતશનો જવાહીર કરનાર.
૬૮. બાદ-ગરજાએ—હવામાં ગર્જના કરનાર.
૬૯. આબ-તુમ—પાણીનું મુળ.
૭૦. ગેલ-આદર-ગર—ખાકનો આતશ કરનાર.
૭૧. ગેલ-વાદ-ગર—ખાકની હવા કરનાર.
૭૨. ગેલ-નમ-ગર—ખાકનું પાણી કરનાર.
૭૩. ગર-ગર—કારીગરનો કારીગર.
૭૪. ગર-ઓ-ગર—મુરાદ બખશનાર.
૭૫. ગર-આ-ગર—ઇન્સાન અને તેનાં કામને પેદા કરનાર.
૭૬. ગર-આ-ગર-ગર—તમામ સૃષ્ટિ પેદા કરનાર.
૭૭. અ-ગર-આ-ગર—ચારે અનાસરોને પેદા કરનાર.
૭૮. અ-ગર-આ-ગર-ગર—સેતારાઓને પેદા કરનાર.

૭૯. અ-ગુમાંન—બેશક.

૮૦. અ-જમાંન—જમાના વગરનો.

૮૧. અ-ખ્વાહ્—ઉંઘ વગરનો.

૮૨. અ-મસ્ત—હુશીયાર; ખબરદાર.

૮૩. ફ્રશુતના—વૃદ્ધિ કરનાર.

૮૪. પદ્દમાની—મિજાન રાખનાર.

૮૫. ફીરોજગર્—ફ્તેહમંદ.

૮૬. ખુદાવંદ્—સૃષ્ટિનો સાહેબ.

૮૭. અહુર્-મઝ્દ્—માહા જ્ઞાની સાહેબ.

૮૮. અબરીન્-કોહુન્-તવાંન—પહેલાંથી અને હદ વગરના જમાનાથી પેદાએશો ઉપર શકતી ધરાવનાર.

૮૯. અબરીન્-નો-તવાંન્—હદ વગરના જમાનાથી ફરી ફરીથી પેદાએશો ઉપર શકતી ધરાવનાર.

૯૦. વસ્પાંન્—સઘળાં ઉપર ફતેહ મેળવનાર.

૯૧. વસ્પાર્—તમામ લાવી આપનાર.

૯૨. ખાવર્—મહેરબાન.

૯૩. અહુ—હસ્તીનો સાહેબ.

૯૪. અવખ્શીદાર્—માફી બખ્શનાર.

૯૫. દાદાર્—પેદા કરનાર.

૯૬. રયોમંદ્—ઝળકાટથી ભરપુર.

૯૭. ખોરેહેમંદ્—ખોરેહથી ભરપુર.

૯૮. દાવર્—ઇન્સાફ આપનાર.

૯૯. કેર્ફેગર્—સવાબનો સાહેબ.

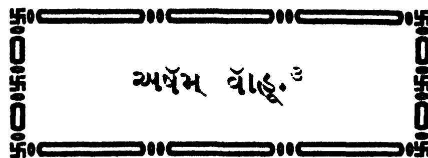
૧૦૦. બોખ્તાર્—છુટકારો કરનાર.

૧૦૧. ફ્રષો-ગર્—ફરશોગર્દ કરનાર.

જેહાંગીર કરાણીવાળી ૧૫૪૦૫

તમામ ખોરદેહ[1] અવસ્તા[2]

બ નામે યજદ બક્ષાયન્દેહે બક્ષાયશગરે મેહેરૂબાન.



અશેઁમ વોહુ વહિશ્તેઁમ્ અસ્તી, ઉશ્તા અસ્તી, ઉશ્તા અહ્માઇ હ્યત્ અષાઇ વહિશ્તાઇ અશેઁમ.

અશેઁમ વોહુનો સાર.—અશોઇ (પવિત્રાઇ, નેકી, નીતિ વગેરે) સર્વેથી સરસ ન્યામત છે. તે સુખ છે. ખરો સુખી નર તેજ કે જે નેકીને ખાતરજ નેકી કરે છે (યાને નેકી કરવાથી પોતાને લાભ થશે કે નહિ તેનો વિચાર કરતો નથી.)

---

૧. તમામ અવસ્તાના બે ભાગ કરવામાં આવ્યા છે, તેમાં (૧) 'ખોરદેહ અવસ્તા,' એટલે 'નાના અવસ્તા,' એમાં પાંચ ગેહ, પાંચ નીઆએશો, બાવીસ યશ્તો, પાંચ પતેતો, છ આફ્રીંગાનો, દુવાઓ, નીરંગો અને બાજોનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે; અને (૨) 'અવસ્તાએ મેહ' યાને 'મોટા અવસ્તા,' જેમાં યજશને, વીસ્પરદ, વંદીદાદ અને બાજ-ધરણાંનો સમાવેશ થાય છે.

૨. અવસ્તા શબ્દ 'વિદ્' એટલે જાણવું ઉપરથી નિકળ્યો છે, તે ઉપરથી આપણો ગુજરાતી શબ્દ વિદ્યા નિકળ્યો છે; એટલે અવસ્તાનો અર્થ જણાયલું-કુલ જગત અને તેના કર્તા માટે જણાયલું તે. ઝંદ શબ્દનો અર્થ 'ઝન' એટલે જાણવું ઉપરથી નિકળ્યો છે, એટલે ઝંદ શબ્દનો અર્થ પણ જણાયલું થાય છે. પણ અસલ અવસ્તાના લખાણ બાબે જે સરેહ યા સમજણ તરીકે લખાયલું યા જણાયલું તે ઝંદ તરીકે ગણાયું છે, ત્યારે 'ઝંદ' અવસ્તાનો અર્થ 'અવસ્તા અને તેની સમજણ યા સરેહ'.

૩. 'અશેઁમ વોહુ'ની બંદગી યજશ્નેના ૨૦ હા પ્રમાણે પેગમબર જરથોસ્તની આગમજનો દાદાર અહુરમઝદનો પુરાણો કલામ છે. હાદોખ્ત નુસ્કની પહેલી પરગરદ પ્રમાણે જમવાની આગમજ, રાત્રે ઉંઘમાંથી જાગતાં, ફરીથી સુવા આગમજ, સહવારે ઉંઘમાંથી ઉઠતાંને વાર અને ઈનસાનની જીંદગીની છેલ્લી ઘડીએ સ્વચ્છ મને, પવિત્ર વિચાર મનમાં લાવી એક 'અશેઁમ વોહુ' ભણવો એને ઘણીજ મોટી અગત્યતા આપવામાં આવી છે. વળી યજશનેના ૬૧ મા હામાં અશેઁમ, યથા, અને યેંઘહે હાતાંમ, એ ત્રણ પુરાણી બંદગીની ખુબી જણાવી છે, જેમાં કહ્યું છે કે એ ત્રણ નામીચી બંદગી સ્વચ્છ મને પઢવાથી બુરી ગેબી શક્તિઓ, દુષ્ટ નર નારીઓ, ચોર, લુટારા અને જાદુગરોને મારી હટાડવાને ઈનસાન સામર્થવાન થાય છે. અશીસ્વંઘ યશતના ૨૦ મા ફકરામાં અશો જરથોશ્ત અશેઁમ વોહુનો કલામ પઢીને અહેરેમનને ધાતુની માફક પીગળાવી નાખે છે. વંદીદાદમાં દ્રુજે નસુસ એટલે મરણ પામેલાં માણસની આલુદગી જીવતાંઓથી દૂર રાખવા માટે બીજા કલામો ભેગા અશેઁમ વોહુ ભણવા ફરમાવ્યું છે.

અહુનવર (યથા અહૂ વઇર્યો.)[1]

યથા અહૂ વઇર્યો અથા રતુશ અષાત્ ચીત્ હચા, વંઘ્રહેઉશ દજદા મનંઘ્રહો શ્યઓથનનાંમ્ અંઘ્રહેઉશ મજદાઇ, ક્ષથ્રેમચા અહુરાઇ આ યિમ, દ્રેગુબ્યો દદત્ વાસ્તારેંમ.

અહુનવર (યથા અહૂ વઇર્યોનો) સાર.—જેમ દાદાર અહુરમઝદ મરજી પ્રમાણે અમલ ચલાવે છે, તેમ આ દુન્યામાં અમલ ચલાવનાર નેકીથી અમલ ચલાવી શકે છે. જે નર આ દુન્યામાં ખોદાઇ કામ કરે છે, તેને બહમન (ભલાં મન)ની બક્ષેશ થાય છે. જે ધણી હાજતમંદોને સહાય થાય છે, તે અહુરમઝદને પાદશાહ તરીકે માન આપે છે.

---

૧. અહુનવર યાને યથા અહૂ વઈર્યોનો કલામ, યજશનેના ૧૯ મા હા પ્રમાણે, દાદાર અહુરમઝદે આસમાન, પાણી, જમીન, માણસ અને તમામ પેદાયશની આગમજ જાહેર કર્યો હતો. એજ હામાં અહુનવરની શ્રેષ્ટાઈ વિષે જણાવ્યું છે કે જે કોઈ કાંઈ વચ્ચે બોલ્યા વગર અથવા વચમાંથી કંઈ પણ મૂકી દીધા વગર એક અહુનવર ગાઈને ભણે તો તે સો ગાથા ગાઇને ભણવા બરાબર છે. સરોશ યશત હાદોખ્તમાં અહુનવરની બંદગીને બધી બંદગીઓમાં સર્વેથી ફત્તેહ આપનારી લેખી છે, એમ જણાવીને જે કોઈ ઉંડા પાણીમાં, મોટી ધાસ્તીની વખતે, અંધારી ધુમસવાળી રાતે, આડાતીટા રસ્તે આફત, ભય અને સંકટને સમયે સ્વચ્છ મને મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી અહુનવર ભણે તો તેની બરકતથી દુઃખ દેનાર, જુલમગાર દુષ્ટ માણસ ગોયા આંધળો બની જાય છે, અને તેના હાથ પગ સીકડાઈ જાય છે. વંદીદાદ પ્રમાણે જ્યારે દેવ દરૂજો પેગમ્બર જરથોશ્તને મારી નાખવા માટે ધસી આવ્યા હતા, ત્યારે તેવણે અહુનવર ગાઇને તેઓને મારી કાઢયા હતા. અશીશ્વંઘ યશતના ૨૦ મા ફકરા પ્રમાણે પેગમ્બર જરથોશ્ત અહેરેમનને અહુનવરના કલામની બરકતથી તોડી શકયા હતા. વળી હોમ યશતના ૧૪ મા અને ૧૫ મા ફકરા પ્રમાણે પેગમ્બર જરથોશ્ત બુલંદ અવાજે અહુનવર ગાઇને ભણ્યા તેની બરકતથી તમામ દેવો જમીનમાં ઢંકાયલા થઈ ગયા. વળી વંદીદાદમાં મુવેલાં માણસથી અપવિત્ર થયલી જગ્યાને પાક કરવાને, યા નસાની આલુદગી દૂર કરવાને અહુનવર અને કેમ ના મજદા ભણવાને ફરમાવ્યું છે, તેમજ, ઘર, આતશ, પાણી, જમીન, ઉરવર, ગાયઢોર અને માણસને પાક કરવા માટે પાંચ અહુનવર ભણવા ફરમાવ્યું છે.

આ સર્વે ઉપરથી સિદ્ધ થાય છે કે કાંઈ પણ મુશકેલી, આફત, સંકટ, ભય અને બળાની વખતે પુર એતેકાદથી સ્વચ્છ મને અહુનવર પઢવાથી તે દફે થાય છે; વળી દરામણા સ્વપ્ના, ઉંઘમાં બ્હી ઉઠવું, એવી ગેબી દેહેશતની વખતે અહુનવરનો કલામ એક બળવાન હથિયાર છે. એ ઉપરથી આપણાં ભણતરમાં 'અહુનૅમ વઈરીમ તનૂમ પાઈતી' એટલે અહુનવર તનને બચાવે છે, એમ આવે છે. અહુનવરના કલામમાં ૨૧ શબ્દો છે, અને આપણી પાક દીનના ૨૧ નુસ્કના નામો તે એકેકા શબ્દ ઉપરથી આપવામાં આવ્યા હતા. (જુવો કરાણીનાં "અર્દા વિરાફ નામા"માં "એકવીશ નૂસ્કો.")

નીરંગ આબેજર લેવાની.[1]

☞ શેકસ્તેહ્ શેકસ્તેહ્ શએતાંન્, અહેરેમન્ ગજસ્તેહ્ કારો કેર્દાર્, નરસદ્ ગજસ્તેહ કારો કેર્દાર્; સીઓસે અમેશાસ્પંદ દાદાર્ અહુરમજ્દ પીરોજગર્ પાક; અષઑને અષૅમ વૅાહૂ (૧). ☞ (ત્રણ વાર પઢે.)

☞ (એ નીરંગ ત્રણ વાર પઢયા બાદ સરોશ બાજ પઢે અને તેના પાંચ અહુનવર પઢતાં નીરંગ દરેક અહુનવરે જમણા અને ડાવા હાથને, મોહોડાંને, જમણા તથા ડાવા પગને લગાડે. પછી સરોશ બાજ પુરી કરીને પાછી કુસ્તી કરે.)

નીરંગ આબેજર લેવાનીનો સાર.—(હું દુવા ગુજારૂં છું કે) શએતાન શીકસ્ત પામે! અહેરેમન, અને તેનાં કામો તથા ફરેબો લ્યાનત ભરેલાં છે. તે લ્યાનત ભરેલાં કામ અને ફરેબ મારામાં નહિ આવે! તેત્રીસ અમશાસ્પંદો, અને દાદાર અહુરમઝદ ફત્તેહમંદ અને પવિત્ર છે.

કેમ્ ના મજ્દા.

કેમ્ ના મજ્દા! મવઇતે પાયૂમ્ દદાત્, હ્યત્ મા દ્રેગ્વાઓ દીદરૅષતા અએનંઘ્હે અન્યેમ્ થ્વહ્માત્ આથ્રસ્ચા મનંઘ્હસ્ચા, યયાઑ શ્યઑથ-નાઇશ અષૅમ્ થ્રઑશ્તા અહુરા! તાંમ્ મોઇ દાંસ્તવાંમ્ દએનયાઇ ફ્રાવ-ઑચા. કે વૅરેથ્રૅમ-જા થ્વા પોઇ સેનગ્હા યોઇ હુન્તી, ચિથ્રા મોઇ દાંમ્ અહૂબિશ રતૂમ્ ચીજ્દી; અત્ હોઇ વોહૂ સૅરઑષો જન્તૂ મનંઘ્હા, મજ્દા અહ્માઇ યહ્માઇ વષી. કહ્માઇચીત્.

પાત-નો ત્બિષ્યન્તત્ પઇરિ, મજ્દાઑસ્ચ આર્મઇતિશ્ચ સ્પૅન્તસ્ચ, નસે દએવી દ્રુક્ષ્, નસે દએવો-ચિથ્રે, નસે દએવો-ફ્રકર્શ્તે, નસે દએવો-

---

૧. આ નીરંગ એની ભાષા–રચના ઉપરથી પાછળા વખતમાં જોડાયલી માલમ પડે છે કારણ એની એબારત ફારસી છે. વળી આ ઠેકાણે અમશાસ્પંદોની સંખ્યા તેત્રીસ ગણી છે. કદાચ એ નીરંગ લખનારની મતલબ તેત્રીસ અમશાસ્પંદ તે તેત્રીસ ફરેશ્તા હોય. આપણા મજહબની અસલ કેતાબો પ્રમાણે તો અમેશાસ્પંદ છ છે, અને દાદાર અહુરમઝદને સાથે ગણતાં સાત થાય છે.

ફ્દાઇતે, અપ દ્રુક્ષ્ નસે, અપ દ્રુક્ષ્ દ્વાર, અપ દ્રુક્ષ્ વીનસે, અપાખ્ત્રે[1] અપ-નસ્યેહે; મા મૅર્ઁનચઇનીશ્ ગએથાઓ અસ્તવઇતીશ્ અષહે. નૅમસ્ચા યા આરમઇતિશ્ ઇજ્ઞચા. અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

કેમ ના મજ્દાનો સાર.—ઓ મઝદ! જ્યારે કોઇ દુષ્ટ આદમી મારા તરફ કપટ ધરાવે, ત્યારે તું શિવાય કોણ મારૂં રક્ષણ કરનાર છે? તેં બક્ષેલી અશોઇ, અને ભલાં મનની બરકતથી તે દૂર થાય! દીનદારીથી જીંદગી ગુજારવા માટે તું મને જ્ઞાન બખશ! તારા પાસબાની કરનારા અવસ્તાના કલામો વેરીને મારનાર છે. બંને દુન્યામાં મારૂં ભલું થાય, એવી રીતે મારી રહેનુમાઇ કરનારો એક ઉસ્તાદ મને દેખાડ! ઓ મઝદ! જે ધણીને તું ચાહે, તેને તેનાં ભલાં મન મારફતે શરોષ યારી આપો! ઓ અહુરમઝદ! ઓ સ્પંદારમદ! દુઃખ દેનારાઓથી અમુને બચાવો! તમામ બુરી શક્તિઓ ઉત્તર દિશા તરફ દફે થાય! કે જેથી અશોઇનદે હાડમંદ દુન્યાને હાણી પહોંચે નહિ. તાબેદારી અને આબાદીને નેમાજ હોજો!

નીરંગ કુસ્તી બાંધવાની.[2]

અહુરમજ્દ ખોદાએ, અહેરેમન્ અવાદશાંન્ દૂર અવાઝ્દાશતાર; જદ્દ શેકસ્તેહ્ બાદ્; અહેરેમન્, દેવાંન્[3], દરૂજાંન્,[4] જાદૂઆંન્, દરૂવંદાંન્[5] કીકાંન્,[6] કરફાંન્,[7] સાસ્તારાંન્, ગુનેહ્ગારાંન્, આશમોગાંન્,[8] દરૂવંદાંન્, દુશમનાં, ફ્રીઆંન્, જદ્દ શેકસ્તેહ્ બાદ્. દુશ-પાદ્શાહાન્.અવાદશાંન્ બાદ્;[9] દુશમનાં સતોહ્ બાદ્; દુશમનાં અવાદશાંન્ બાદ્. અહુરમજ્દ ખોદાએ! અજ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ, અજ હરૂવસ્તીન્ દુશમત દુઝૂખ્ત દુઝ્વરશ્ત, મૅમ્ પ ગેતી મનીદ્; ઑએમ ગોફ્ત્, ઑએમ કરદ્, ઑએમ જસ્ત્, ઑએમ બૂન્ બૂદ્ એસ્તેદ્, અજ આંન્ ગુનાહ્ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ્ પશેમાન્, પ સે ગવશની

---

૧. ઉત્તર દિશા—અવસ્તામાં ઉત્તર દિશા તરફ અભાવ દેખાડવામાં આવ્યો છે, કારણ કે ઉત્તર તરફનો કકડતો શિયાળો ઈરાનીઓને શ્રાપ સમાન હતો; બીજું, ઈરાનીઓ, ઉત્તર તરફથી આવતા તુરાનીઓના હુમલાથી હંમેશા પરેશાન થતા હતા. અરદીબહેશ્ત યશ્તમાં ઉત્તર તરફથી ફુંકતા પવન તરફ અભાવ દેખાડવામાં આવ્યો છે.

૨. આ આખી બંદગી ‘પ પતેત હોમ’ સુધી પાઝંદ ભાષામાં છે.

૩. દેવાન એટલે દેવો. દેવ તે ફકત મનુષ્ય રૂપીજ નહિ, પણ ઘણાક પૃથક (abstract) વિચારો, દુર્ગુણો, બદીઓ, અસ્વચ્છતા માટે વપરાય છે. છેક અસલી આરયન ટોળાના સર્વે તાયફાઓમાં ખુદા માટે ‘દએવ’ શબ્દ વપરાતો હતો, તેનો અર્થ ‘દિવ’ એટલે

૫ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ;[૧૦] તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યે-ઉશ.[૧૧] હુઇથ્યાવર્શતાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમૅમ; સ્તઑમિ અષૅમ. અષૅમ વોહૂ (૧), યથા અહુ વઇર્યો (૨), અષૅમ વોહૂ (૧).

નીરંગ કુસ્તી બાંધવાનીનો સાર.—દાદાર અહુરમઝદ તમામ ખલકતનો સાહેબ છે, તે નાપાક અહેરેમનને મારનાર છે. (હું દુવા ગુજારૂં છું કે) અહેરેમન, દેવ દરૂજો, જાદુગર, પરીઓ, ઠગારાઓ, અને દુશમનોનું જોર તુટી જજો. ખરાબ પાદશાહ દૂર થાય; મારા દુશમનો આજેજ થાય અને દૂર થાય!

સર્વ ગુનાહોને માટે પસ્તાવો કરીને હું પશેમાન થાઉં છું. તમામ બુરા વિચાર, બુરાં વચન, અને બુરાં કામો, જે હું આ દુન્યામાં મનમાં લાવ્યો હોઉં, બોલ્યો હોઉં, યા કીધાં હોય, જે મારાથી ઉત્પન્ન થયાં હોય, યા શરૂ થયાં હોય, તે વિચાર, વચન, અને કામને લગતા તમામ ગુનાહો માટે હું પસ્તાવો કરૂં છું. ત્રણુ કલામો (મનશની, ગવશની, કુનશની) થી હું પસ્તાવો કરૂં છું. અહુરમઝદને ખુશનુદી હોજો! અહેરેમન ઉપર લ્યાનત હોજો! રાસ્તીનાં કામ કરનારાઓની ખાહેશ સૌથી ઉમદા હોય છે. અશોઇને હું વખાણું છું.

પ્રકાશનું ઉપરથી રોશન, પ્રકાશિત થતો હતો, પણ વખત જતાં તેઓ જુદા જુદા કુદરતી પદાર્થોમાં જુદા જુદા ખુદા લેવા લાગ્યા; એ પ્રમાણે તેઓ એકથી વધુ દેવો અથવા ખોદાની હસ્તીને માનવા લાગ્યા. આ વળણનો અટકાવ કરવા માટે પેગમ્બર સાહેબ જરથોસ્તે 'દેવ' શબ્દને એક ખુદા માટે પોતાની દીનમાંથી દૂર કરીને તેને આવો ખરાબ અર્થ આપ્યો, અને પોતાની દીનને 'વી-દએવ' દેવથી જુદી એવું નામ આપ્યું.

૪. દરૂજનન-દરૂજો એટલે નુકસાન કરનાર, ઠગાઈ કરનાર, જુઠું બોલનાર, ફરેબ દેનાર.

૫. દરવંદ શબ્દનો અર્થ ઈનસાનને રંજ પહોંચાડનારાં, દુષ્ટ ખવાસનાં હોય તેઓને દરવંદ કહેવાં જોઇએ, પછી તે કોઈ પણ હોય, દશ્ય હોય કે અદશ્ય હોય, જરથોસ્તી હોય કે અજરથોશ્તી હોય. આપણે તો જેઓ જરથોસ્તી નહિ હોય તેઓને દરવંદ કહીયે છીયે તે ખરૂં નથી 'અજ્ હમા ગુનાહ'થી તે '૫ પતેત હોમ' સુધી ભણનાર પશ્ચાતાપ કરતો પોતાનો પવિત્ર ઠરાવ રજુ કરે છે..

૬. કીકાંન—અવસ્તામાં એને માટે 'કવન' 'કવી' શબ્દ આવે છે. પેગમ્બર સાહેબ જરથોશ્તે પોતાનો ધર્મ ફેલાવ્યો, ત્યારે તેના ફરમાનો ઉપર ધ્યાન નહિ આપનારા, અથવા છતી આંખે આંધળાને 'કીક' કહે છે.

૭. કરફાંન—અવસ્તામાં એને માટે 'કરપન' શબ્દ આવે છે. પેગમ્બર સાહેબ જરથોસ્તે પોતાનો ધર્મ ફેલાવ્યો, ત્યારે તેના ફરમાનો નહિ સાંભળનારા અથવા છતા કાને બહેરાને કરફાંન કહે છે.

૮. આશ્મોગાંન—અવસ્તામાં એને માટે 'અષૅમઑઘ' શબ્દ આવે છે. એનો અર્થ અશોઈ કે રાસ્તીનો નાશ કરનાર, જુઠું સમજાવનાર, ખોટું ભેરવી આપનાર થાય છે, અને તે ઉપરથી અશોઈ, રાસ્તીનો નાશ કરનાર આશમોગ દેવ થાય છે.

જસ મે અવંઘહે મજ્દ.

(માઝદયસ્ની જરતોસ્તી દીનની સ્તુતિ.)

જસ મે અવંઘહે મજ્દ! જસ મે અવંઘહે મજ્દ! જસ મે અવંઘહે મજ્દ! મજ્દયસ્નો અહ્મી, મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ ફ્રવરાને આસ્તૂતસ્ચા ફ્રવરૅતસ્ચા. આસ્તુયે હુમતૅમ મનો, આસ્તુયે હૂખ્તૅમ વચો, આસ્તુયે હ્વર્શ્તૅમ શ્યઑથ્નૅમ. આસ્તુયે દએનાંમ્ વંઘઉહીમ્ માજ્દયસ્નીમ્, ફ્રસ્પાયઑખ્ઍધ્રાંમ્, નિધાસ્નઇથિશ્યૅમ્, ખએત્વદથાંમ્, અષઑનીમ્, યા હાઇતિનાંમ્ચા બૂષ્યેઇન્તિનાંમ્ચા મજિશ્તાચા, વહિશ્તાચા, સ્રએશ્તાચા, યા આહૂઇરિશ જરથુશ્ત્રિશ. અહુરાઇ મજ્દાઇ વીસ્પા વૅહૂ ચિનહ્મી. અએષા અસ્તી દએનયાઓ માજ્દયસ્નોઇશ આસ્તૂઇતિશ. અષૅમ વૅહૂ (૧).

જસ મે અવંઘહે મજ્દનો સાર.—એ મઝદ! મારી મદદે આવ! હું એકજ ખોદાને માનનારો છું. હું એકજ ખોદાને માનનારો જરથોસ્તી ધર્મ પાળનારો છું. હું સારા વિચાર, સારાં વચન, અને સારાં કામોને વખાણનાર છું. નેક પવિત્ર, મઝદયસ્ની દીન, જે લડાઇ ટંટો દુર કરનારી, અને ભાઇબંધી વધારનારી છે, જે હાલમાં જેટલા ધર્મો મોજુદ છે, અને જે ધર્મો હવે પછી થશે, તે બધામાં સર્વેથી બુલંદ અને સર્વેથી શ્રેષ્ટ છે, તેનો હું વખાણનાર છું. તે દીન જરથોસ્ત સાહેબે અહુરમઝદ તરફથી શિખવી હતી. તમામ ન્યામતોનો બક્ષનાર અહુરમઝદ છે, એવો હું એકરાર કરૂં છું. આ માઝદયસ્ની દીનની તારીફ હોજો!

---

૯. 'દુશ પાદશાહાંન અવાદશાંન બાદ'—એટલે બુરા પાદશાહો નાબુદ હોજો; જ્યારે 'દુવા તંદરોસ્તી'માં એક ભલા પાદશાહને માટે દુવા ગુજારવામાં આવે છે.

૧૦. 'ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ' એટલે અહુરમઝદની ખુશનુદી થાઓ, યાને આ દુન્યામાં મારા વિચાર, વચન અને કામો એવાં હોય કે જેથી અહુરમઝદ મારાથી ખુશ રહે.

૧૧. અંઘરે મઈન્યુ, એટલે અહેરેમન—આબાદી, વૃદ્ધિ ઘટાડનાર એટલે નાશ કરનાર ગેબી શક્તિ; એનું ઉલટું 'સ્પેન્ત મઈન્યુ' એટલે આબાદી કરનાર, વૃદ્ધિ કરનાર ગેબી શક્તિ—સપેનામીનો.' આ બેઉ ગેબી શક્તિ અહુરમઝદને તાબે છે, અથવા આ બન્ને શક્તિ ખુદ અહુરમઝદની છે; તો જો કે વંદીદાદની પહેલી પરગરદમાં અહેરેમનને અહુરમઝદના હરીફ તરીકે લેખ્યો છે.

પાંચો ગેહ જુદી જુદી પઢવાની.

(હાવન.)

(સહવારને પોહરમાં સૂર્ય ઉગે ત્યારથી મધ્યાન બપોરે બાર વાગા સુધી 'હાવન ગેહે' ભણાય છે.)

હાવનેએ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. સાવંઘ્રહેએ વીસ્યાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

પાંચ ગેહ જુદી જુદી પઢવાનીનો સાર.—ખુશાલ રહો, ઓ અહુરમઝદ! હું એકજ ખોદાની પરશતેશ કરનાર, જરથોસ્તી ધર્મ પાળનાર, દેવના તરીકાવાળો નહીં–પણ અહુરમઝદના તરીકાવાળો છું.

હાવનનો સાર.—હાવનનો વખત, તેના હમકાર ફરેસ્તા સાવંઘહની હું સેતાયશ કરૂં છું.

(રપિથ્વન.[1])

(મધ્યાન બપોરે બાર વાગાથી ત્રણ વાગા સુધી 'રપીથવન ગેહે' ભણાય છે.)

રપિથ્વિનાઇ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. ફ્રાદ્દત-ફ્ષવે જન્તુમાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

રપીથવનનો સાર.—રપીથ્વનનો વખત, તેના હમકાર ફરેસ્તા ફ્રાદત–ફ્ષવેની હું સેતાયશ કરૂં છું.

---

૧. આવાં મહિનાના હોરમજદ રોજથી તે વહિશ્તોઈશ્ત ગાથા સુધી રપિથ્વન ગેહને બદલે બીજી હાવન ભણવામાં આવે છે. વળી એટલા દહાડા બધાં ભણતરોની ખશ્નુમનમાં રપિથ્વન ગેહ ભણાતી નથી, પણ હાવન ગેહ ભણવામાં આવે છે. બાકીના સાત મહિના, યાને ફરવરદીન મહિનાના હોરમઝદ રોજથી તે મેહેર મહિનાના અનેરાંન રોજ સુધી, રપિથ્વન ગેહ ભણવામાં આવે છે. કારણ કે, મજકુર પાંચ મહિના અસલ ફસલ સાથે મળતી આવતી આગળી ગણત્રી પ્રમાણે શિયાળાના હોવાથી, દિવસના વખતના કલાકો ઉનાળાના દિવસના વખતના કલાકો કરતાં ઓછા હોય છે. વળી શિયાળાની ઋતુ હોવાથી, બપોરનો વખત છતાં ગરમી ઘણી થોડી હોવાને લીધે પણ ગરમીના વખતની ગેહ (રપિથ્વન) કહાડી નાખવામાં આવી હોય.

(ઉજીરન.)

(બપોરે ત્રણ વાગાથી સૂર્ય અસ્ત પામે ત્યાં સુધી 'ઉજીરન ગેહે' ભણાય છે.)

ઉજયેઇરિનાઇ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. ફ્રાદત્-વીરાઇ દખ્યુમાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

ઉજીરનનો સાર.—ઉજીરનનો વખત, તેના હમકાર ફરેશ્તા ફ્રાદત-વીરની હું સેતાયશ કરૂં છું.

(અઇવિસ્રૂથ્રેમ.)

(સાંજે સૂર્ય અસ્ત પામે ત્યારથી રાત્રે બાર વાગા સુધી 'અઇવિસ્રૂથ્રેમ ગેહે' ભણાય છે.)

અઇવિસ્રૂથ્રેમાઇ અઇબિગયાઇ અષઑને અષહે રથ્વે. યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. ફ્રાદત્-વીસ્પાંમ્ હુજ્યાઇતેએ જરથુશ્ત્રોતેંમાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

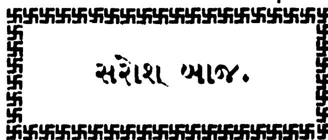
અઇવીસરૂથરેમનો સાર.—અઇવીસ્રુથ્રેમનો વખત, તેના હમકાર ફરેશ્તા ફ્રાદત-વીસ્પની હું સેતાયશ કરૂં છું.

(ઉષહેન.)

(રાત્રે બાર વાગાથી સહવારે સૂર્ય ઉગે ત્યાંસુધી 'ઉષહેન ગેહે' ભણાય છે.)

ઉષહિનાઇ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. બેરેજ્યાઇ ન્માન્યાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

ઉષહેનનો સાર.—ઉષહેનના વખતની, તેના હમકાર ફરેશ્તા બેરેજ્ય-નમાન્યની હું સેતાયશ કરૂં છું.



ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ. અષેમ્ વોહૂ (૧).

૫ નામે યજદાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજૂની, ગોરૂજે ખોરેહ્ અવઝ્દયાદ્. સરોશ અશો, તગી, તન-ફર્માન, શેકફત જીન, જીન અવજાર, સાલારે દામાને અહુરમજ્દ બેરસાદ્. અજ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ;

અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત દુઝૂખ્ત દુઝ્વરશ્ત, મેમ ૫ ગેતી મનીદ, ઑએમ ગોફ્ત, ઑએમ કર્દ, ઑએમ જસ્ત, ઑએમ બૂન બૂદ ઑસ્તેદ, અજ આંન્ ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની, ગેતી મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન્ ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ. યથા અહૂ વઇર્યો (૫), અશેમ વોહૂ (૩).

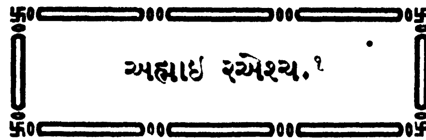
ફ્રવરાને મઝ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. સ્રઓષહે અષ્યેહે, તખ્મહે, તનુ-માંથ્રહે, દરૂષિ-દ્રઓશ, આહુઇર્યેહે, ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્ચિત્ હચ, ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઓતૂ.

સ્રઓષેમ અષીમ, હુરઓધેમ, વેરેથ્રાજનેમ, ફ્રાદત્-ગએથેમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. અહુનેમ વઇરીમ તનૂમ પાઇતિ; અહુનેમ વઇરીમ તનૂમ પાઇતિ; અહુનેમ વઇરીમ તનૂમ પાઇતિ. યથા અહૂ વઇર્યો (૧).

☞ કેમ ના મઝ્દા (આખી પઢે.); યથા અહૂ વઇર્યો (૨); યસ્નેમચ વહ્મેમચ અઓજસચ જવરેચ આફ્રીનામિ, સ્રઓષહે અષ્યેહે, તખ્મહે, તનુ-માંથ્રહે, દરૂષિ-દ્રઓશ, આહૂઇર્યેહે. અશેમ વોહૂ (૧).

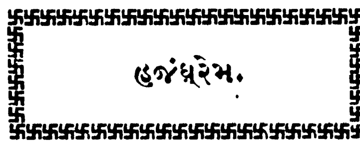
સરોશ બાજનો સાર.— દાદાર અહુરમઝ્દની ખુશનુદી હોજો! તે તમામ ખલકતના સાહેબનું નામ દઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. તેનો પ્રતાપ અને ખોરેહ જ્યાદા થાઓ! જોરાવર અશો સરોશ યઝદ મારી મદદે પહોંચો, જેનું તનજ માથ્રવાણી છે, જે બુરાઓને જેર કરવા માટે ફત્તેહમંદ એજમતી હથિયાર રાખે છે, અને જે અહુરમઝ્દની પેદાયશોનો સરદાર છે. સર્વ ગુનાહોને માટે પસ્તાવો કરી હું પશેમાન થાઉં છું. તમામ બુરા વિચાર, બુરાં વચન, અને બુરાં કામો, જે હું આ દુન્યામાં મનમાં લાવ્યો હોઉં, બોલ્યો હોઉં, યા જે મેં કીધાં હોય, જે મારાથી ઉત્પન્ન થયાં હોય, યા શરૂ થયાં હોય, તે વિચાર, વચન, અને કામને લગતા તમામ ગુનાહો માટે હું પસ્તાવો કરૂં છું. ત્રણ કલામો (મનશની, ગવશની, કુનશની) થી હું પસ્તાવો કરૂં છું. હું એકરાર કરૂં છું, કે હું એક ખોદાને માનનાર, જરથોસ્તી ધર્મ પાળનાર, દેવના તરીકાથી દૂર રહેનાર, અને અહુરમઝ્દના તરીકા મુજબ ચાલનાર છું. (ફલાંણી ગેહમાં) અશો સરોશ યઝદને ખુશનુદ કરવાને, આરાધવાને, તેની વખાણ ગાવાને, અને સ્તુતિ કરવાને જોતી મારી આગળ યથા અહૂ વઇર્યોની ખુબી જાહેર કરે.

ખુબસુરત, ફત્તેહમંદ, દુન્યાની વૃદ્ધિ કરનાર અશો સરોશ યઝદને હમો આરાધ્યે છીયે. અહુનવર તનને બચાવે છે.–જોરાવર, જોરેમંદ હથિયારવાળા, અહુરમઝદના તરીકાવાળા, અશો સરોશ યઝદ, જેનું તનજ઼ માંથ્રવાણી છે તેની હું સેતાયશ કરૂં છું.



અહ્માઇ રએશ્ચ ખરૅનસ્ચ, અહ્માઇ તન્વો દ્રવતાતૅમ, અહ્માઇ તન્વો વજદ્રરૅ, અહ્માઇ તન્વો વૅરૅથ્રૅમ, અહ્માઇ ઇશ્તીમ પઓઉરૂશ-ખાથ્રાંમ, અહ્માઇ આસ્નાંમચિત્ ફ્રજન્તીમ, અહ્માઇ દરૅઘાંમ દરૅઘો-જીતીમ, અહ્માઇ વહિશ્તૅમ અહૂમ અષઓનાંમ, રઓચંઘહેમ, વીસ્પો-ખાથ્રૅમ. અથ જમ્યાત્ યથ આફ્રીનામિ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

અહમાઇ રએશ્ચનો સાર.—(જે શખસ અહુરમઝદની બંદગી કરે) તેને નુર અને ખોરેહ, શરીરનું કૌવત, શરીરનું સુખ, શરીરની ફત્તેહ, અને પુષ્કળ સુખ સાથની દોલત હોજો! તેને જાતી બુદ્ધિવાળું ફરઝંદ હોજો! તેને લાંબામાં લાંબી જીંદગી હોજો! તેને અશો લોકોનું બહેશત હોજો! આમીન!



હજંઘરૅમ બએષજનાંમ, બએવરૅ બએષજનાંમ; હજંઘરૅમ બએષજનાંમ, બએવરૅ બએષજનાંમ; હજંઘરેમ બએષજનાંમ, બએવરૅ બએષજનાંમ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

હજંઘરેમનો સાર.—હજાર ઘણી તંદરોસ્તી, દસ હજાર ઘણી તંદરોસ્તી મને પહોંચો, એવી હું દુવા ગુજારૂં છું.

---

૧. એ ભણતરમાં બંદગી કરનાર પોતાને માટે ભલી દુવાઓ માંગે છે.

જસ મે અવંઘ્હે મજ્દ.

જસ મે અવંઘ્હે મજ્દ! જસ મે અવંઘ્હે મજ્દ! જસ મે અવંઘ્હે મજ્દ! અમહે[1] હુતાશતહે હુરઑધહે, વૅરેથ્રઘ્નહે અહુરધાતહે, વઇનઇન્ત્યાઑસચ ઉપરતાતો,[2] રામનો ખાસ્ત્રહે,[3] વયઑશ ઉપરો-કઇર્યેહે[4] તરધાતો અન્યાઇશ દામાંન, અએતત્ તે વયો યત્ તે અસ્તિ સ્પૅન્તો-મઇન્યઑમ્, થ્વાષહે ખધાતહે, જરૂવાનહે અકરનહે,[5] જરૂવાનહે દરેઘો-ખધાતહે.[6] અશેમ વોહૂ (૧).

જસ મે અવંઘહે મજદનો સાર.—ઓ અહુરમઝદ! મારી મદદે આવ! હિંમત આપનાર ફરેસ્તા 'અમ'ની, બહેરાંમ યઝદની, સૌથી સરસ ફત્તેહ આપનાર વનંતી ઉપરતાતની, ખોરાકને સ્વાદિષ્ટ કરનાર મીનો રામની, પવન ઉપરના મવક્કલ ફરેસ્તા ગુવાદ યઝદની, હદ વગરના જમાનાની મને મદદ પહોંચાડજે!

કૅરૅફેહ્ મોજ્દ.

કૅરૅફેહ્ મોજદ્ ગુનાહ્ ગુઝ્તરેશ્નેરા કુનમ્, અશાહી સ્વાન્ દુશારમરા હમ્ કૅરૅફેહ્ હમા વેહાંને હફ્ત કેશ્વર જમીન્,[7] જમીન્-પેહેના, રૂદ્-દરાનાં,

૧. 'અમ' એટલે હિંમત, તે ઉપરથી હિંમત આપનાર ફરેસ્તો.

૨. વનઈન્ત્યાઑ ઉપરતાત—એટલે ફત્તેહમંદ સરસાઇ અથવા ચઢીયાતાપણું તે ઉપરથી એ ગુણ ઉપરનો નારી ફરેસ્તો.

૩. રામ ખાસ્ત્ર—એટલે ખાણાંના સ્વાદની ઉપર સરદારી ભોગવતો ફરેસ્તો મીનો રામ. વળી એ વાતાવરણ (atmosphere) ઉપર પણ મવક્કલ ફરેસ્તો છે તેથી ભાવવાચક અર્થે એનો અર્થ ether થાય છે.

૪. વયુ ઉપરો કઈર્ય—ઉપર કામ કરનાર હવાની ઉપરનો મવક્કલ ફરેસ્તો.

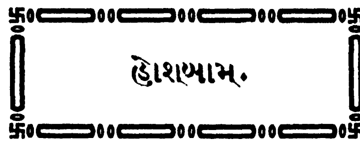
૫. જ઼રવાન અકરન—એટલે અકેનાર હદ વગરનો વખત, જે હંમેશગી અહુરમઝદ પોતે ભોગવે છે. અહુરમઝદની ઉમરને શરૂઆત તેમજ છેડો પણ નથી, તે હંમેશ હતો અને રહેશે.

૬. જ઼રવાન દરેઘો ખધાત—એટલે લંબાઇમાં મુકરર કીધેલો વખત, એટલે ગયોમર્દથી સોષ્યંત સુધીનો જમાનો.

૭. હફ્ત કેશવર–એટલે સાત ખંડ; તે જમાનામાં દુન્યાને સાત ખંડમાં વહેંચી નાખવામાં આવી હતી, તેમનાં નામ–અરૅઝહિ, સવહિ, ફ્રદધફ્શુ, વીદધફ્શુ, વૉઉરૂ-બરૅશતિ, વૉઉરૂ-જરૅશતિ, ખનિરથ બામી.

ખોરશીદ-બાલા, બુન્દેહાદ ખેરસાદ; અશો બેદ દેરૂજી. અથ જમ્યાત્ યથ આફ્રીનામિ. અશૅમ વૉહૂ (૧).

ફેરેફ્તેહ મોજદનો સાર.—(ઓ અહુરમઝદ!) મારાથી જે પાપી કામો થયાં હોય, તેનો બદલો વાળવા માટે હું નેક કામ કરૂં! હફ્ત કેશવર જમીન ઉપરના તમામ નેક આદમીઓને, તેઓનાં રવાંન ખુશનુદ થાય એટલા કાજે, જમીનની પહોળાઇ જેટલી, નદીની લંબાઇ જેટલી, અને ખોરશેદની બુલંદી જેટલી અશોઇ પહોંચો! આમીન!



☞ (આ બંદગી ફક્ત બામદાદનેજ વખતે ભણવી.)

અથ ઇમાં વચો દ્રૅનજયોઇશ, યોઇ અંઘ્રહેન્ વારૅથ્રઘ્નયોતૅમચ અએષ-જયોતૅમચ; પન્ચ અહુન વઇર્ય ફ્રસ્રાવયોઇશ. યથા અહૂ વઇર્યો (૫); અહુનૅમ વઇરીમ તનૂમ પાઇતિ, અહુનૅમ વઇરીમ તનૂમ પાઇતિ, અહુનૅમ વઇરીમ તનૂમ પાઇતિ. યથા અહૂ વઇર્યો (૧); ☞ કેમ ના મઝ્દા (આખી પઢવી) અશૅમ વૉહૂ (૧); યથા અહૂ વઇર્યો (૨૧), અશૅમ વૉહૂ (૧૨).

નૅમસૅ-તે હુશબામી, નૅમસૅ-તે હુશબામી, નૅમસૅ-તે હુશબામી. અએ-તત્ હિમ વીસ્પનાંમ મજિશ્તૅમ દજદ્દયાઇ, અહૂમચ રતૂમચ યિમ અહુરૅમ મજદાંમ, સ્નથાઇ અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ દ્રવતો, સ્નથાઇ અએષ્મહે[1] ખ્રવી-દ્રઑશ, સ્નથાઇ માજઇન્યનાંમ દએવનાંમ,[2] સ્નથાઇ વીસ્પનાંમ દએવનાંમ વરૅન્યનાંમચ[3] દ્રવતાંમ. (બાજમાં પઢે.) શેકસ્તેહ ઘનામેન્યો, બર એહેરેમન્

---

૧. અએષ્મ-એટલે એષમ અથવા ગુસ્સાનો દેવ. એ સરોષ યઝદ હરીફનો છે.

૨. માજઇન્યનાંમ દએવનાંમ-એટલે માઝનદરાનના દેવો. માઝનદરાન કાસ્પ્યન સમુદ્રની દક્ષિણે અને બલ્ખની ઉત્તર-પુર્વે આવેલો મુલક હતો, જે ઈરાનીઓને ઘણું નુકસાન કરનારો હતો, તેથી એને દેવોનું મડક ગણવામાં આવતું હતું, ત્યાં વસતાં આદમીઓ ઘણાજ બુરાં હતાં. વંદીદાદ પ્રમાણે માણસોએ પોતાના નખ ઉતારીને દાટવાં, કે જેથી માઝનદરાનના દેવોનું જોર તુટે. હોષંગ પાદશાહ અરદવીસુર અને દ્રવાસ્પ પાસે દુવા ગુજારે છે કે તે માઝનદરાનના દેવોને મારવાને સામર્થવાન થાય.

૩. દએવનાંમ વરૅન્યનાંમ-ગીલાનના દેવો. ગીલાન મુલક માઝનદરાનની નજદીક હોવો જોઈએ. ડા. હાઉગ કહે છે કે ગીલાનના લોકો આજે પણ પોતાની ખરાબ ચાલને માટે જણાયલાં છે. વંદીદાદ પ્રમાણે એ પાદશાહ ફરેદુનનું જનમ શહેર હતું. એજ મુલક આગળ ફરેદુને ઝોહાકને પકડયો હતો.

લેઆંનત્ સદ્ હજાર્ બાર્. (પ્રગટ પઢે) ક્રદથાઇ અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરૅનંઘ્ઉહતો, ક્રદથાઇ અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્,[1] ક્રદથાઇ તિશ્ત્રયેહે સ્તારો રએવતો ખરૅનંઘ્ઉહતો, ક્રદથાઇ નર્શ્ અષઓંનો, ક્રદથાઇ વીસ્પનાંમ્ સ્પૅન્તહે અઇન્યેઉશ દામનાંમ્ અષઓંનાંમ્. યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

વંઘ્હુચ વંઘ્હુયાઓસ્ચ આફ્રીનામિ, વીસ્પયાઓ અષઓંનો સ્તોઇશ, હુઇથ્યાઇચ બવાંઇથ્યાઇચ બૂશ્યાંઇથ્યાઇચ. અષીમ્ રાસૅન્તીમ્ દરેઘો-વાર્ૅથ્મનૅમ્, મિષાચિમ્ હુવો અઇવિષાચિમ્ મિષાચિમ્ આફ્સાઓંઘહુઇતીમ્. બરૅન્તીમ્ વીસ્પાઓં બએષજાઓ, અપાંમ્ચ ગવાંમ્ચ ઉર્વરનાંમ્ચ. તઉર્વયેઇન્તીમ્ વીસ્પાઓ દ્બએષાઓ, દએવનાંમ્ મશ્યાનાંમ્ચ. અર્ૅષ્યન્તાંમ્ અહ્માઇચ ન્માનાઇ, અહ્માઇચ ન્માનહે નમાનો-પતેએ.

---

૧. અમૅષ સ્પૅન્ત–અમશાસ્પંદ–એનો અર્થ અમર વૃદ્ધિ કરનાર–(the Bountiful immortal) થાય છે–(Archangel) એ ખુદ અહુરમઝદની ચઢતે દરજ્જેની શકિત છે. અમશાસ્પંદોની સંખ્યા આપણા ભણતરોમાં કેડે છ તો કેડે સાત જણાવી છે. જો અહુરમઝદને ખોદાના નામ તરીકે લઈએ તો એમની સંખ્યા છ થાય. 'દુવા નામ સેતાયશમાં' 'અવરતર શશ અમશાસ્પંદ'–એટલે વધારે ચઢતે દરજેના છ અમશાસ્પંદ આવે છે, અને એજ ભણતરને છેડે 'હફ્ત અમશાસ્પંદ'–એટલે સાત અમશાસ્પંદો આવે છે. એ સર્વ અહુરમઝદના સેફાતિ ગુણોના નામો છે અને એ નામો ગાથામાં વટીક આવે છે. 'અહુરમઝદ,' એટલે હસ્તીવાળો, મહાજ્ઞાની સાહેબ; 'બહમન,' એટલે ભલું મન ભલી અકકલ, એટલે ખોદા પોતે ભલી અકકલવાળો છે, અને તે અકકલથીજ તેણે તમામ કુદરત રચી છે; 'અરદીબેહશત'–ઉત્તમ પવિત્રાઇ–તે સાહેબજ ધરાવે છે; 'શાહરેવર'–સર્વોપરી સત્તા, એટલે અહુરમઝદ ભલી અકકલથી અશોઇને અમલમાં લાવીને પોતાની ખાહેશ મુજબ તમામ કુદરત ઉપર સર્વોપરી સત્તા ચલાવે છે; 'સ્પંદારમદ'–વૃદ્ધિ કરનાર ડહાપણ, સભ્યતા, એટલે અહુરમઝદે કુદરતના કાયદા ડહાપણથી રચેલા છે; 'ખોરદાદ'–પુરતું સુખ, સપૂર્ણતા, એટલે અહુરમઝદ સપૂર્ણ સુખનો સાહેબ છે; 'અમરદાદ'–અમર્ગી, એટલે અહુરમઝદ પોતે પોતાની અકકલ, અશોઈ, આપ અખત્યાર સત્તા, ડહાપણ અને પુરતાં સુખ સાથે અમર્ગીની શકિત ધરાવે છે. આ દુન્યાની સર્વે પેદાયશોમાં માણસ પોતાની અકકલનાં બળે શ્રેષ્ટાઈ ભોગવે છે, એજ અકકલને ખીલવીને માણસ જો ચાહે તો અશો, સ્વતંત્ર, ડહાપણવાળો, સુખી થઇ પોતાનું નામ અમર કરી જાય. અશો જરથોશ્ત બહમનની મારફતે અહુરમઝદને પહોંચ્યા હતા, એટલે તેવણે પોતાની અકકલને ખીલવીને અશોઈ અખત્યાર કરીને, સ્વતંત્રપણે અને ડહાપણથી ઉત્તમ સુખ હાંસલ કરીને આ દુન્યામાં પોતાનું નામ અમર કરી ગયા; એટલે માણસ જો ચાહે તો પોતાનાં બેહ-મનની મારફતે ખોદાને પહોંચી શકે. માટે અમશાસ્પંદોની આરાધના કરવી, જે સદ્ગુણ ઉપર તે મવકકલ હોય તે અખત્યાર કરવો, અને જે શારીરિક ચીજ ઉપર તેની સરદારી હોય, તેની સંભાળ લેવી. ગોસ્પંદની સંભાળ લેવાથી બહમન, આતશની સંભાળ લેવાથી અરદીબહેશત, ધાતુની સંભાળ લેવાથી શહરેવર, જમીનની સંભાળ લેવાથી સ્પંદારમદ, પાણીની સંભાળ લેવાથી ખોરદાદ અને ઓરવર યાને ઝાડપાનની સંભાળ લેવાથી અમરદાદ ખુશનુદ થાય છે.

વંઘ્રઉિહીશચ અધ્રાઓ વંઘ્રઉિહીશચ અષયો, હુપઉર્વાઓં વહેહીશ, અપરાઓ રાસૅન્તીશ દરૅઘો-વારૅથ્મનો. યથ નો મજિશ્તાઓંસચ વહિશ્તાઓંસચ સ્રએશ્તાઓંસચ અષયો ઍરૅન્વન્તે. અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્ યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઆથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, ફ્રદથાઇ અહે ન્માનહે, ફ્રદથાઇ વીસ્પયાઓ અષઓંનો સ્તોઇશ, હમિસ્તેએ વીસ્પયાઓ દ્રવતો સ્તોઇશ. સ્તવસ્ અષા યે હુદાઓ યોઇ હેન્તી.

વસસ્ચ તૂ અહુર મજ્દ ઉશતાચ, ક્ષએઘ્ હુવનાંમ્ દામનાંમ. વસો આપો, વસો ઉર્વરાઓં, વસો વીસ્પ વોહૂ અષ-ચિથ્ર; ક્ષયમ્નૅમ અષવનૅમ દાયત. અક્ષયમ્નૅમ દ્રવન્તમ. વસો-ક્ષથ્રો ખ્યાત્ અષવ; અવસો-ક્ષથ્રો ખ્યાત્ દ્રવાઓં ગતો હમિસ્તો, નિજૅરૅતો હચ સ્પૅન્તહે મઇન્યેઉશ દામબ્યો, વસ્તો અવસો-ક્ષથ્રો.

હક્ષય અજૅમ્ ચિત્ યો જરથુશ્ત્રો ફ્રતમાં ન્માનનાંમચ, વીસાંમચ, જન્તુનાંમચ, દખ્યુનાંમચ, અંઘહાઓ દએનયાઓ અનુમતયએચ, અનુખ્તયએચ, અનવરૂશ્તયએચ, યા આહૂઇરિશ જરથુશ્ત્રિશ.

યથ નો આઅઁઘહાંમ્ ષાતો મનાઓં, વહિશ્તો ઉરૂવાંનો, ખાથ્રવઇતીશ તન્વો હૅન્તો વહિશ્તો અંઘહુશ; આકાઓંસચોઇત્ આહુઇરે મજ્દ જસૅન્તાંમ. અષ વહિશ્ત, અષ સ્રએશ્ત, દરૅસામ થ્વા, પઇરિ થ્વા જમ્યામ, હમૅમ્ થ્વા હખ્મ.[1] અષૅમ વૉહૂ (૧); અષ વહિશ્ત, અષ સ્રએશ્ત, દરૅસામ થ્વા, પઇરિ થ્વા જમ્યામ, હમૅમ થ્વા હખ્મ. અષૅમ્ વૉહૂ (૧); અષ વહિશ્ત, અષ સ્રએશ્ત, દરૅસામ થ્વા, પઇરિ થ્વા જમ્યામ, હમૅમ્ થ્વા હખ્મ. અષૅમ્ વૉહૂ (૧) ☞ અહ્માઇ રએશચ; હજંઘરેમ; જસ મે અવંઘહે મજ્દ; કેરેફેહ્ મોજ્દ.

હોશબામનો સાર.—અહુનવર તનને બચાવે છે, બામદાદને હું નમસ્કાર કરૂં છું દુષ્ટ અહેરેમનને, એશમ દેવને તથા તમામ બુરી શક્તિઓને તોડવાને માટે અહુરમજદને હું નમાઝ અર્પણ કરૂં છું. અહેરેમનની શેકસ્ત હોજો, અને તેની ઉપર લ્યાનત હોજો! મદદે પહોંચનાર, રક્ષણ કરનાર, પાણી, ગાય ઢોર અને ઝાડપાનને બચાવનાર, દેવોના દોરને તોડનાર, અખિશવંધ ફરેસ્તાની હું સેતાયશ કરૂં છું. અમશાસ્પંદોની આરાધના કરવાને, અને તેઓને ખુશનુદ કરવાને, મારામાં અશોઇ આવે કે જેથી અહુરમજદની પેદાયશ આબાદ થાય, અને બુરી શક્તિઓ નાશ પામે! અહુરમજદ મરજી પ્રમાણે પેદાયશો ઉપર સુખનો અમલ ચલાવે છે. હું દુવા

૧. 'વસસ્ચ તૂ'થી 'થ્વા હખ્મ' સુધીના ભાગતરમાં અશો અહુરમઝદની સત્તા કબુલ રાખીને તેના તરફ આપણી જાનફેશાની દેખાડીયે છીયે.

ગુજારૂં છું કે ભલો અશો નર હકુમત ભોગવનારો થાય, નહિ કે બુરો નર! બુરો નર નામુરાદ થાય, અને દુ:ખમાં આવી પડે! અહુરમજદી જરથોસ્તી દીનના વિચાર, વચન, અને કરણી પ્રમાણે, ઘરના, મહોલ્લાના, ગામના, અને દેશના આગેવાનોને હું ચલાઉં, જેથી મારૂં રવાન ચઢતે દરજ્જે પુગે, મારૂં મન ખુશાલ થાય, અને મારૂં તુરમંદ તન બહેશ્તને લાયકનું થાય! ઓ અહુરમજદ! સર્વથી શ્રેષ્ટ અશોઇની મારફતે હું તારો દોસ્ત થાઉં!



હાવન ગેહ.

[સહવારના પોહોરમાં સૂર્ય ઉગે ત્યારથી મધ્યાન બપોરે બાર બાગા સુધી હાવન ગેહ ભણાય છે.]

☞ (એજ ગેહ બીજી હાવનના વખતમાં યાને આવાં મહિનાના હોરમજદ રોજથી તે વહિસ્તોઇસ્ત ગાથા, સુધી ભણવી. વધુ ખોલાસા માટે જુવો સફે ૭ માં આપેલી ફુટ નોટ.)

ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષેમ્ વોહૂ (૩). ફ્રવરાને મજ્દ-યસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો. હાવનેએ અષઓને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, સાવંઘહેએ[1] વીસ્યાઇચ અષઓને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. મિથ્રહે વોઉરૂ-ગઓયઓતોઇશ હજંઘ્રરો-ગઓષહે, બએવરે-ચષ્મનો, અઓ-ખ્તો-નામનો યજતહે, રામનો ખાસ્ત્રહે, ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મૂતે, અથા રતુશ અષાતચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઓતૂ.

અહુરેમ મજ્દાંમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; જરથુશ્ત્રેમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; જરથુશ્ત્રહે અષઓનો ફ્રવષીમ યજમઇદે; અમેષે સ્પેન્તે અષઓનાંમ યજમઇદે. અષાઉનાંમ વંઘ્રુહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે, અસ્તવતો મનખ્યાચ અપનોતેમેમ રથ્વાંમ યજમઇદે, યએતુશ્તેમેમ યજતનાંમ હુંઘહનુશ્તેમેમ અષહે રથ્વાંમ અઇવિનસાંસ્તેમેમ, જઘ્નૂશ્તમાંમ અષઓનો અષહે રથ્વો રતુફ્રિતીમ યજમઇદે.

હાવનીમ અષવનમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; હઉર્વતાતેમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; અમેરેતતાતેમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદે;

[1] સાવંઘહે વીસ્ય—એ હાવન ગેહનો હમકાર યાને સાથ કરનાર ફરેસ્તો.

આહુઇરીમ ફ્રશ્નૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; આહૂઇરીમ તુકએષૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, યસ્નૅમ સૂરૅમ હુપ્તંઘહાઇતીમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

સાવંઘ્રહએમ વીસીમચ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, અઇર્‌યમનૅમ ઇષીમ[1] અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, અમવન્તૅમ, વૅરૅથ્રાજનૅમ, વિતઅએવંઘ્રહૅમ, વીસ્પ તઅએષાઓ તઉર્વયન્તૅમ વીસ્પ તઅએષાઓ તિતરૅન્તૅમ; યો ઉપૅમો, યો મધ્‌મો, યો ફ્રતૅમો, જઓઇજીજુયે તરો માંથ્રૅમ પન્ચ ગાથાઓ.

મિથ્રૅમચ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે; રામચ ખાસ્તૅમ યજમઇદે; વીસ્યેહે રથ્વો યસ્નાઇચ વહ્માઇચ, વીસીમચ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ હજંઘર-ગઓષૅમ, બએવરૅ-ચશ્મનૅમ, અઓખ્તો-નામનૅમ યજતેમ યજમઇદે, રામ ખાસ્તૅમ યજમઇદે.

થ્વાંમ આતરૅમ અહુરહે મજદાઓ પુથ્રૅમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; હધ-જઓથ્રૅમ હધ-અઇવ્યાઔંઘહનૅમ[2] ઇમત્ બરૅસ્મ અષય ફ્રસ્તરૅતૅમ, અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; અપાંમ નપાતૅમ યજમઇદે; નઇરીમ સંઘહૅમ યજમઇદે; તખ્મૅમ દામોઇશ ઉપમનૅમ[3] યજતૅમ યજમઇદે; ઇરિસ્તનાંમ ઉરૂવાંનો યજમઇદે, યાઓ અષઓનાંમ ફ્રવષયો.

રતૂમ બૅરૅજન્તૅમ યજમઇદે યિમ અહુરૅમ મજદાંમ, યો અષહે અપનોતૅમો, યો અષહે જઘ્મૂશ્તૅમો, વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશત્રિ યજમઇદે; વીસ્પચ હ્વરૂશ્ત ષ્યઓથ્ન યજમઇદે, વરૂશતચ વરૅષ્યમ્નચ.

યેંઘહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઔંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઆસચા યજમઇદે. યથા અહૂ વઇર્‌યો (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઓજસચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, મિથ્રહે વોઉરૂ-ગઓયઓઇતોઇશ હજંઘરો-ગઓષહે બએવરૅ-ચશ્મનો, અઓખ્તો-નામનો

---

૧. અઈર્‌યમનૅમ ઇષીમ—અઈરયમન્ ઈષ્ય નામની બંદગી, જે યજશનેના ૫૪ માં હાને માટે કહે છે, વળી અઇરયમન્ ઈષ્ય નામનો એક ફરેશ્તો છે, જે સુખશાંતી આપનાર છે, અને જાદુ પરીને લગતા વિચારો મનમાંથી કાઢી નાખી આરામ આપે છે.

૨. અઈવ્યાઔંઘહન—એટલે કુસ્તી, જે માઝદયસ્ની જરતોસ્તી ધર્મ ઉપર ઓસ્તવાર રહેવાનો કમરપટો છે.

૩. 'દામિ ઉપમન'નો અસલ અર્થ 'ડહાપણનો ચિતાર, ડહાપણની ઉપમા, ડહાપણની નીશાન' થાય છે. તે ઉપરથી એની ઉપરનો મવકકલ ફરેસ્તો.

યજતહે, રામનો ખ્વાસ્ત્રહે. અષેંમ વોહુ (૧). ☞ અહ્માઇ રએશચ; હુજંઘરેંમ; જસ મે અવંઘહે મજ્દ; કેરફેહ્‍ મોજ્દ.

હાવન ગેહનો સાર.—હું એક ખોદાની પરસ્તેશ કરનાર, જરથોસ્તી ધર્મ પાળનાર, દેવના તરીકાથી દૂર રહેનાર તરીકે એકરાર કરૂં છું, અને પાક હાવનના વખત, અને તેના હમકાર 'સાવંઘહી' ની સેતાયશ કરૂં છું. તેઓની સાથે, અશો અહુરમજદની, અશો જરથોસ્તની, અશો લોકોનાં ફરોહરોની, ખોરદાદની, અમરદાદની, અઇરયમન નામની બંદગીની, જે હિંમત અને ફતેહ આપનારી અને ખરાબીઓને તોડનારી છે, મેહેર યઝદની, મીનો રામની, આતશની, નેરીયોસંગ ફરેશતાની, ડહાપણ ઉપરના મવક્કલ ફરેશતા દામી ઉપમનની હું સેતાયશ કરૂં છું.

રપિથ્વન ગેહ.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષેંમ વોહૂ (૩). ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો. રપિથ્વિનાઇ અષઓને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. ફ્રાદત-ફ્શવે જન્તુમાઇચ અષઓને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. અષહે વહિશ્તહે આથ્રસચ અહુરહે મજ્દાઓ, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતૂશ અષાતચિત હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઓતૂ.

અહુરેંમ મજ્દાંમ અષવનેંમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; જરથુશ્ત્રેંમ અષવનેંમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; જરથુશ્ત્રહે અષઓનો ફ્રવષીમ યજમઇદે; અમેષે સ્પેન્તે અષઓનાંમ યજમઇદે.

અષાઉનાંમ વંઘ્‌ઉહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે, અસ્ત-વતો મનઘ્યાચ અપનોતેંમેમ રથ્વાંમ યજમઇદે, યએતુશ્તેંમેમ યજતનાંમ હુંધ્રહનુશ્તેંમેમ અષહે રથ્વાંમ અઇવિનસાંસ્તેંમેમ, જધ્રમૂશ્તેંમાંમ અષઓનો અષહે રથ્વો રતુફ્રિતીમ યજમઇદે.

રપિથ્વિનેંમ અષવનેંમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. અહુનવઇતીમ ગાથાંમ અષઓનીમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; ઉશ્તવઇતીમ ગાથાંમ અષઓનીમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; સ્પેન્તા-મઇન્યૂમ ગાથાંમ અષઓનીમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; વોહુ-ક્ષથ્રાંમ ગાથાંમ અષઓનીમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; વહિશ્તોઇશ્તીમ ગાથાંમ અષઓનીમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

ફ્રાદત-ફ્રષાઉમ્ જન્તુમૅમચ[1] અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; ફ્રૂષૅમચ માંથ્રૅમ યજમઇદે; અરૂષુષ્ખ્ધૅમચ વાચૅમ્ યજમઇદે; વચ અરૂષુષ્ખ્ધ યજમઇદે; વારૅથ્રઘ્નીશ દએવો-દ્બીત યજમઇદે; અપસચ જૅમસચ યજમઇદે ઉર્વરાઓસચ, મઇન્યવચ યજત યજમઇદે, યોઇ વંધ્નહજદાઓ અષવનો, અમૅષેસચ સ્પૅન્તે અષઑનાંમ્ યજમઇદે.

અષાઉનાંમ્ વંધ્નઉહીશ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. બરૅષ્નૂ-શચ અષહે યત્ વહિશ્તહે, મજિશ્ત માંથ્ર, મજિશ્ત વૅરૅજય, મજિશ્ત ઉર્વઇથ્ય, મજિશ્ત હુઇથ્યા-વૅરૅજય, મજિશ્ત વીન્દઇથ્ય દએનયાઓ માજદય-સ્નોઇશ યજમઇદે.

અવત્ વ્યાખ્નૅમચ હંજમનૅમચ યજમઇદે, યત્ અસ્તિ અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ, બરૅષ્નવો અવંઘહે અષ્નો ઘિમતૅમ્ જન્તુમહે રૂથ્વો યસ્નાઇચ વહ્માઇચ; જન્તુમૅમચ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. અષૅમ્ વહિશ્તૅમ્ આતરૅમચ અહુરહે મજદાઓ પુથ્રૅમ્ યજમઇદે.

થ્વાંમ્ આતરૅમ્ અહુરહે મજદાઓ પુથ્રૅમ્ અષવનેમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; હુધ-જઑથ્રૅમ્ હુધ-અઇબ્યારઓંધ્નહનૅમ્ ઇમત્ બરૅસ્મ અષય ફ્રસ્તરૅતૅમ્, અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; અપાંમ્ નપારૅમ્ યજમઇદે; નઇરીમ્ સંઘ્નહૅમ્ યજમઇદે; તખ્મમ્ દામોઇશ ઉપમનૅમ્ યજતૅમ્ યજમઇદે; ઇરિસ્તનાંમ્ ઉરૂવાંનો યજમઇદે યાઓ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો. રતૂમ્ બૅરૅ-જન્તૅમ્ યજમઇદે યિમ્ અહુરૅમ્ મજદાંમ, યો અષહે અપનોતૅમો, યો અષહે જધ્નમૂશ્તૅમો; વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશત્રિ યજમઇદે; વીસ્પચ હુવરૂશ્ત ષ્યઑથ્ન યજમઇદે, વરૂશ્તચ વરૅષ્યમ્નચ.

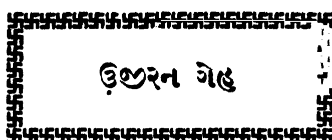
યેંધ્નહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંધ્નહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઆઁધ્નહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે. યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઑજસચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, અષહે વહિશ્તહે આથ્રસચ અહુરહે મજદાઓ. અષૅમ્ વોહૂ (૧). ☞ અહ્માઇ રએશચ; હજધ્નૅમ; જસ મે અવંધ્નહે મજ્દ; કૅરૂફેહ્ મોજદ.

---

૧. ફ્રાદત-ફ્રષાઉમ જન્તુમેમ-તે રપીથ્વન ગેહના હમકાર યાને સાથે કામ કરનાર ફરેસ્તા.

રપીથ્વન ગેહનો સાર.—હું એક ખોદાની પરસ્તેશ કરનાર, જરથોસ્તી ધર્મ પાળનાર, દેવના તરીકાથી દૂર રહેનાર તરીકે એકરાર કરૂં છું અને પાક રપીથ્વનના વખત અને તેના હમકાર 'ફ્રાદત-ફ્શ્ર-જન્તુમ' ની સેતાયશ કરૂં છું. તેઓની સાથે પવિત્ર પાંચ ગાથાઓની, અમશાસ્પંદોની; પાણી, જમીન અને ઝાડપાનની, મીનો યઝદોની, અશો લોકોનાં ફ્રોહરોની, માજદયશની દીનની, માથ્રવાણીની, અરદીબેહેશતની, આતશની, નેરીયોસંગ ફ્રેશતાની, ડહાપણની ઉપરના મવક્કલ ફ્રેશતા 'દામી-ઉપ-મન'ની હું સેતાયશ કરૂં છું.



ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ. અશેમ વોહુ (૩). ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો. ઉજયેઇરિનાઇ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, ફ્રાદત્-વીરાઇ દખ્યુમાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

બૅરેજતો અહુરહે નફેધ્રો અપાંમ્ અપસચ મજદધાતયાઑ, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ્ અષાતચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઑ મ્રઑતૂ.

અહુરેંમ્ મજદાંમ્ અષવનેંમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; જરથુશ્ત્રેંમ્ અષવનેંમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; જરથુશ્ત્રહે અષઑનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; અમેષે સ્પેન્તે અષઑનાંમ યજમઇદે. અષાઉનાંમ્ વંઘ્રુહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે; અસ્તવ્તો મનખ્યાચ અપનોતેંમેંમ્ રથ્વાંમ્ યજમઇદે; યએતુશ્તેંમેંમ્ યજતનાંમ્ હંધ્રહનુશ્તેંમેંમ્ અષહે રથ્વાંમ્ અઇવિનસાંસ્તેંમેંમ્, જધ્રમૂશ્તેંમાંમ્ અષઑનો અષહે રથ્વો રતુફ્રિતીમ્ યજમઇદે.

ઉજયેઇરિનેંમ્ અષવનેંમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. જઑતારેંમ્[1] અષવનેંમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; હાવનાનેંમ્ અષવનેંમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; આતરેંવક્ષેંમ્ અષવનેંમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; ફ્રબરેંતારેંમ્ અષવનેંમ્

૧. જઓતારેમ, હાવનાનેમ, આતરેવક્ષેમ, ફ્રબેરેતારેમ, આબેરેતેમ, આસ્નાતરેમ, રથ્વીશકરેમ, સ્રઓષાવરેઝેમ—આ આંઠ જુદી જુદી ક્રીયા કરનારા ધર્મગુરૂઓ છે, તેમાં જઓતર તે જોતીનું કામ ભણતર ભણવાનું; હાવનાનનું, હોમને લગતી ક્રીયા કરવાનું; આતરેવક્ષનું, આતશને રોશન રાખવાનું; ફ્રબેરેતારનું, જોતી આગળ જોઇતી સર્વે ચીજો લાવવાનું; આબેરે-

અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; આઐરૅતૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; આસ્નતારેમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; રથ્વિશ્કરૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; સ્રઓષાવરૅજૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે.

ફ્રાદત્-વીરૅમ્ દખ્યુમૅમચ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; સ્ત્રેઉશ્ચ માઓંઘ્રહૅમચ હ્વરૅચ રઓચાઓ યજમઇદે; અનઘ્ર રઓચાઓ યજમઇદે; અફ્રસંઘ્રહાંમચ ખાથ્રૅમ્ યજમઇદે; યા નર્શ સાદ્રા દ્રૅગ્વતો. હ્વઇથ્યાવરૅજૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; અપરૅમચ હ્કઍર્પૅમ્ યજમઇદે; હ્વઇથ્યાવરૅ-જૅમ્ અષવનૅમ્ અષઓનો સ્તીમ્ યજમઇદે પઇતિ અસ્નિ પઇતિ ક્ષફ્ને, યસો ઍરૅતાબ્યો જઓથ્રાબ્યો, દખ્યુમહે રથ્વો યસ્નાઇચ વહ્માઇચ; દખ્યુમૅમચ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. ઍરૅજન્તૅમ્ અહુરૅમ્ ક્ષથ્રીમ્ ક્ષએતૅમ્, અપાંમ્ નપાતૅમ્[1] અઉર્વત્ અસ્પૅમ્ યજમઇદે; અપૅમચ મજ્દધાતાંમ્ અષઓનીમ્ યજમઇદે.

થ્વાંમ્ આતરૅમ્ અહુરહે મજ્દાઓ પુથ્રૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; હ્વ-જઓથ્રૅમ્ હ્વ-અઇવ્યાઓંઘ્રહનૅમ્ ઇમત્ બરૅસ્મ અષય ફ્રસ્તરૅતૅમ્, અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; અપાંમ્ નપ્તારૅમ્ યજમઇદે; નઇરીમ્ સંઘ્રહૅમ્ યજમઇદે; તખ્મૅમ્ દામોઇશ ઉપમનૅમ્ યજતૅમ્ યજમઇદે; ઇરિસ્તનાંમ્ ઉરૂવાંનો યજમઇદે યાઓ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો.

રતૂમ ઍરૅજન્તૅમ્ યજમઇદે યિમ્ અહુરૅમ્ મજ્દાંમ્, યો અષહે અપ-નોતૅમો, યો અષહે જધ્નૂશ્તૅમો; વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશત્રિ યજમઇદે; વીસ્પચ હ્વર્શ્ત ષ્યઓથ્ન યજમઇદે, વર્શતચ વરૅષ્યમ્નચ.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસ્ચા યજમઇદે. યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

તારનું, જોતી આગળ પાણી લાવવાનું; આસ્નતારનું, હોમને ધોવાનું અને નીચોવવાનું; રથ્વીશકરનું, હોમ અને દુધને ભેળવાનું અને આલાતો ગોઠવવાનું; અને સ્રઓષાવરેઝનું ક્રીયા ઉપર દેખરેખ રાખવાનું. હાલમાં તો ઝઓતર અને રથ્વીશકર બેજ કામ કરે છે, તેમાં ઝઓ-તર પોતાનું અસલ કામ કરે છે, જ્યારે રથ્વીશકર પોતાનું અસલ કામ તેમજ બીજાઓનું પણ કામ બજાવે છે.

૧. અપાંમ નપાત–સાધારણ રીતે એને ઇજદ ગણવામાં આવ્યો છે, અને તે પાણીનાં વાદળાં વિજળી તથા વરસાદ સાથે સંબંધમાં રાખે છે. એને મળતો સંસ્કૃતમાં अपाम् नपात् છે, પવન વરસાદ, વિજળી, પાણી એકમેક સાથે સંબંધ ધરાવે છે, તે ઉપરથી તીર યશ્તના ૩૪ માં ફકરામાં એને 'વાત'–એટલે પવન સાથે દુન્યા ઉપર પાણી પાંડરતો જણાવે છે.

યસ્નૅમચ વહ્મેમચ અઑજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, બૅરૅજતો અહુરહે નફ્‌ધ્રૉ અપાંમ્, અપસચ મજ્દધાતયાઑ. અષૅમ્ વૉહૂ (૧). ☞ અહ્માઇ રએશચ; હજધ્રૅમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજદ; કૅરૂફેઉ મોજદ.

ઉજીરન ગેહનો સાર.—હું એક ખોદાની પરશતેશ કરનાર, જરથોશતી ધર્મ પાળનાર, દેવના તરીકાથી દૂર રહેનાર તરીકે એકરાર કરૂં છું. પાક ઉજીરનના વખત, અને તેના હમકાર 'ફ્રાદત-વીર' ની હું સેતાયશ કરૂં છું, તેઓની સાથે જુદી જુદી ક્રીયા કરનારા ધર્મ ગુરૂઓની, સેતારા, માહતાબ અને ખોરશેદની રોશનીની, સ્વચ્છ પાણીની, પોર્યોદકેશી (જરથોસ્તની આગમજની) દીનની, તેજ ઘોડાની ચાલના 'અપામ નપાત' ફરેશતાની, આતશની, નેરીયોસંગ ફરેશતાની, ડહાપણની ઉપરના મવકકલ ફરેશતા 'દામી-ઉપમન' ની હું સેતાયશ કરૂં છું.



અઇવિસ્રૂથ્રૅમ ગેહ.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ. અષૅમ્ વૉહૂ (૩). ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો, અઇવિસ્રૂથ્રૅમાઇ અઇબિગયાઇ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, ફ્રાદત-વીસ્પાંમ-હુજયાઇતએ જરથુશ્ત્રોતૅમાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. અષાઉનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઘૅનાંનાંમચ વીરો-વાંથ્વનાંમ્, યાઇરયયાઑસ્ચ હુષિતોઇશ, અમહેચ હુતાશ્તહે હુરઓ-ધહે, વૅરૅથ્રઘ્નહેચ અહુરધાતહે, વનઇન્ત્યાઓસ્ચ ઉપરતાતો, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાતચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઑતૂ.

અહુરૅમ્ મજ્દાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે, જરથુશ્ત્રૅમ્ અષનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; જ્રથુશ્ત્રહે અષઑનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; અમૅષે સ્પૅન્તે અષઑનાંમ્ યજમઇદે. અષાઉનાંમ્ વંઘઉહીશ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે, અસ્ત્વતો મનખ્યાચ અષનૉતૅમૅમ્ રથ્વાંમ્ યજમઇદે, યએતુશ્તૅમૅમ્ યજતનાંમ્, હંઘહનુશ્તૅમૅમ્ અષહે રથ્વાંમ્ અઇવિનસાંસ્તૅમૅમ્, જધ્મૂશ્તૅમાંમ્ અષઑનો અષહે રથ્વો રતુક્રિતીમ્ યજમઇદે.

અઇવિસ્રૂથ્રૅમૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; અઇબિગાઇમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; થ્વાંમ્ આતરૅમ્ અહુરહે મજદાઑ પુથ્રૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; અસ્મન હાવન અષહે રતવો યજમઇદે; અયંઘ્રહએન હાવન અષહે રતવો યજમઇદે; હધ-જઑથ્રૅમ્ હધ-

અહવ્યાઍાંધ્રહનૅમ્ હમત્ બરેસ્મ અષય ફ્રસ્તરેતૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; આપ ઉર્વઇરે યજમઇદે; અઍાઉર્વતાંમ્ ઉરૂને અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે.

ફ્રાદત્-વીસ્પાંમ્-હુજ્યાઇતીમ્[1] અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે; જરશુસ્ત્રૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; માંથ્રૅમ્ સ્પૅન્તૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; ગેઉશ ઉર્વાનૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે, જરશુસ્ત્રોતૅમૅમ્ચ[2] અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે; જરથુશ્ત્રૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે.

આથ્રવનૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે; રથએશ્તારૅમ્[3] અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; વાસ્ત્રીમ્ ફ્રુયન્તૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતુમ્ યજમઇદે; ન્માનહે ન્માનો-પઇતીમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતુમ્ યજમઇદે; વીસો વીસ-પઇતીમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતુમ્ યજમઇદે; જન્તેઉશ જન્તુ-પઇતીમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતુમ્ યજમઇદે; દંધ્રહેઉશ દંધ્રહુ-પઇતીમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતુમ્ યજમઇદે.

યવાનૅમ્ હુમનંધ્રહૅમ્ હુવચંધ્રહૅમ્ હુષ્યઍાથ્નૅમ્, હુદએનૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતુમ્ યજમઇદે; યવાનૅમ્ ઉખ્ધો-વચંધ્રહૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતુમ્ યજમઇદે; ખ્એત્વદથૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતુમ યજમઇદે; દંધ્રહા-ઉર્વએસૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતુમ્ યજમઇદે; હુમાઇમ્ પઇરિજથ્નૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતુમ્ યજમઇદે; ન્માનહે ન્માનો-પથ્નીમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતુમ્ યજમઇદે.

નાઇરિકાંમ્ચ અષઍાનીમ્ યજમઇદે, ફ્રાયો-હુમતાંમ્, ફ્રાયો-હૂખ્તાંમ્, ફ્રાયો-હ્વર્શ્તાંમ્, હુશ-હાંમ-સાસ્તાંમ્, રતુક્ષથ્રાંમ્, અષઍાનીમ્, યાંમ્ આર્મઇતીમ્ સ્પૅન્તાંમ્, યાઍાસ્ચ તે ઘ્નાઓ, અહુર મઝ્દ. નરૅમ્ચ અષવનૅમ્ યજમઇદે, ફ્રાયો-હુમતૅમ્, ફ્રાયો-હૂખ્તૅમ્, ફ્રાયો-હ્વર્શ્તૅમ્ વિસ્તો-ફ્રઍારૅઇતિમ્, ઍવિસ્તો-કયધ્રૅમ્, યેંધ્રહે શ્યઍાથ્નાઇશ ગએથાઓ અષ ફ્રાદૅન્તે, જરથુશ્ત્રોતૅમહે રથ્વો યસ્નાઇચ વહ્માઇચ જરથુશ્ત્રોતૅમૅમ્ચ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. અષાઉનાંમ્ વંધ્રઉહીશ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ

---

૧. ફ્રાદત-વીસ્પાંમ-હુજ્યાઇતીમ–એટલે અહવિસરૂઘ્રેમ ગેહનો હમકાર યાને સાથે કામ કરનાર ફરેશ્તો.

૨. ઝરથુશ્ત્રોતેમ–એટલે જરતોશ્તનો જાએનશીન વડો ધર્મગુરૂ. પેગમ્બર સાહેબ ઝરથુશ્તના નામ ઉપરથી એઓને એ નામ મળ્યું હતું.

૩. રથએશ્તાર–એટલે લડવૈયો. એ શબ્દ રથ એટલે ગાડી+શ્તાર=ઉભો રહેનાર, ઉપરથી લડાઇની ગાડીમાં ઉભો રહીને લડનાર થાય છે.

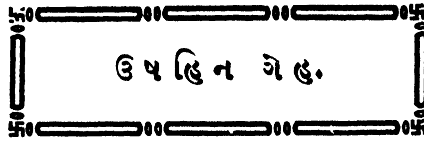
ફ્રવષયો યજમઇદે; ઘેનાઓસ્ચ વીરો-વાંથ્વાઓ યજમઇદે; યાઇરયાંમચ હુષિતીમ્ યજમઇદે; અમૅમચ હુતશ્તૅમ્ હુરઑઘૅમ્ યજમઇદે; વૅરૅથ્રઘ્નૅમચ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે; વનઇન્તીમચ ઉપરતાતૅમ્ યજમઇદે.

થ્વાંમ્ આતરૅમ્ અહુરહે મજદાઓ પુથ્રૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતુમ યજમઇદે; ; હુવ-જઑથ્રૅમ્ હુવ-અઇવ્યાઓંઘ્રહનૅમ્ ઇમત્ બરૅસ્મ અષય ફ્રસ્તરૅતૅમ્, અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; અપાંમ્ નપાતૅમ્ યજમઇદે; નઇરીમ્ સંઘ્રહૅમ્ યજમઇદે; તખ્મૅમ્ દામોઇશ્ ઉપમનૅમ્ યજતૅમ્ યજમઇદે; ઇરિસ્તનાંમ્ ઉરૂવાંનો યજમઇદે યાઓ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો. રતૂમ્ બૅરૅ-જન્તૅમ્ યજમઇદે યિમ્ અહુરૅમ્ મજદાંમ્, યો અષહે અપનોતૅમો, યો અષહે જઘ્નૂશ્તૅમો; વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશત્રિ યજમઇદે; વીસ્પચ હ્વરૂશ્તા ષ્યઑથ્ન યજમઇદે વરૂશતચ વૅર્ષ્યમ્નચ.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઑંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે. યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઑજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, અષાઉનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઘેનાંનાંમચ વીરો-વાંથ્વનાંમ્, યાઇર્યાઑસ્ચ હુષિતોઇશ્, અમહેચ હુતાશ્તહે હુરઑથ્રહે, વૅરૅથ્રઘ્નહેચ અહુરધાતહે, વનઇનત્યાઑસ્ચ ઉપરતાતો. અષૅમ્ વૅાહૂ (૧). ☞ અહ્માઇ રએશચ; હજઘ્રૅમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજદ; કૅરૅફ્રેહ્ મોજદ.

અઇવિસ્રુથ્રૅમ ગેહનો સાર—હું એક ખોદાની પરશતેશ કરનાર, જરથોસ્તી ધરમ પાળનાર, દેવના તરીકાથી દૂર રહેનાર તરીકે એકરાર કરૂં છું. પાક અઇવીસરૂથરેમના વખત અને તેના હમકાર 'ફ્રાદત-વીસ્પ-હુજ્યાઇતી'ની હું સેતાયશ કરૂં છું. તેઓની સાથે આતશની, પાણી અને ઝાડપાનની, રવાનના ચઢતા દરજ્જાની, માથ્રવાણીની, જરથોસ્તના ફરમાનો પ્રમાણેજ ચાલનારની, આથ્રવનની, રથેશતારની (લડવઇયા), ખેડુતની, મહોલા કસબા અને દેશના વડાની, નેક વમાસનાર, નેક બોલનાર અને નેક કામ કરનાર દીનદાર જવાનની, ભાઇબંધીની, મજદયસની જરતોશતી દીનનો ફેલાવો કરનારની, અશો ઘરધણીયાણીની, મનશની, ગવશની અને કુનશનીવાળી ખાવંદને તાબેદાર, સાચું બોલનારી નેક નાર જેની શિકલ નારી ફરેશતા જેવી હોય છે–તેની, મનશની, ગવશની અને કુનશનીવાળા દીનદાર નરની, બહાદુર બોરતોની, હિંમત આપનાર ફરેશતા 'અમ' ની, બહેરામ યઝદની, આતશની, નેરીયોસંગ ફરેશતાની, ડહાપણની ઉપરના મવક્કલ ફરેશતા 'દામી-ઉપમન' ની હું સેતાયશ કરૂં છું.



ઉષહિન ગેહ.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષેંમ વોહૂ (૩). ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશત્રિશ્ વીદએવો અહુર-ત્કએષો. ઉષહિનાઇ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, બેરેજયાઇ ન્માન્યાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. સ્રઑષહે અષ્યેહે અષિવતો વેરેથ્રાજનો ફ્રાદત્-ગએથહે, રશ્નઑશ રજિતશ્હે, અર્શતાતસ્ચ ફ્રાદત-ગએથયાઓ વરેદત્-ગએથયાઓ, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ્ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઑતૂ.

અહુરેંમ્ મજ્દાંમ્ અષવનેંમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે; જરથુશ્ત્રેંમ્ અષવનેંમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; જરથુશ્ત્રહે અષઑનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; અમેષે સ્પેંન્તે અષઓનાંમ્ યજમઇદે. અષાઉનાંમ્ વંઘઉહીશ સૂરાઓ સ્પેંન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે, અસ્તવતો મનઙ્યાચ અપનોતેંમેંમ્ રથ્વાંમ્ યજમઇદે, યએતુશ્તેંમેંમ્ યજતનાંમ્, હંધ્રહનુશ્તેંમેંમ્ અષહે રથ્વાંમ્ અઇવિનસાંસ્તેંમેંમ્, જધ્નૂશ્તેંમાંમ્ અષઓનો અષહે રથ્વો રતુક્રિતીમ્ યજમઇદે.

ઉષહિનેંમ્ અષવનેંમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; ઉષાંમ્ સ્રીરાંમ્ યજમઇદે; ઉષાઑંધ્રહેંમ યજમઇદે, ક્ષોઇથ્નીમ્ રએવત્-અસ્પાંમ્, ફ્રમેન્-નરાંમ ફ્રમેન્-નરો-વીરાંમ્, યા ખ્વાથ્રવઇતિ ન્માનવઇતિ; ઉષાઑંધ્રહેંમ્ યજમઇદે; રેવીમ્ રેન્જત્-અસ્પાંમ્, યા સનત્ અવિ હપ્તો-કર્શ્વઇરીમ્ જાંમ; અવાંમ્ ઉષાંમ યજમઇદે. અહુરેંમ્ મજ્દાંમ્ અષવનેંમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; વોહૂ મનો યજમઇદે; અષેંમ્ વહિશ્તેંમ્ યજમઇદે; ક્ષથ્રેંમ્ વઇરીમ્ યજમઇદે; સ્પેંન્તાંમ્ વંધ્રઉહીમ્ આર્મઇતીમ્ યજમઇદે.

બેરેજીમ અષવનેંમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે, બેરેજ વંધ્રહેઉશ અષહે, બેરેજ દએનયાઓ વંધ્રહુયાઓ માજ્દયસ્નોઇશ, ન્માન્યેહે રથ્વો યસ્નાઇચ વહ્માઇચ; ન્માનીમચ અષવનેંમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે.

સ્રઑષેંમ્ અષીમ્ હુરઑધેંમ્ વેરેથ્રાજનેંમ્ ફ્રાદત્-ગએથેંમ્ અષવનેંમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; રશ્નૂમ્ રજિશ્તેંમ્ યજમઇદે; અર્શતાતેંમ્ ફ્રાદત્-ગએથાંમ્ વરેદત્-ગએથાંમ્ યજમઇદે.

થ્વાંમ આતરૅમ્ અહુરહે મજ્દાઓ પુથ્રૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; હુધ્-જઓથ્રૅમ્ હુધ્-અઇવ્યાઆઁઘ્રહુનૅમ્ ઇમત્ બરૅસ્મ અષય ફ્રસ્ત-રૅતૅમ, અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; અપાંમ્ નપાતૅમ્ યજમઇદે; નઇરીમ્ સંઘ્રહૅમ યજમઇદે; તખ્મેમ્ દામોઇશ ઉપમનૅમ્ યજતૅમ્ યજમઇદે; ઇરિસ્તનાંમ્ ઉર્વાંનો યજમઇદે યાઓ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો. રતૂમ્ બૅરૅજ-ન્તૅમ્ યજમઇદે યિમ્ અહુરૅમ મજ્દાંમ્, યો અષહે અપનોતૅમો, યો અષહે જધ્નૂશ્તૅમો; વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશત્રિ યજમઇદે, વીપસ્ચ હ્વરૂશ્ત શ્યઓથ્ન યજમઇદે વરશ્તચ વરૅશ્યમ્નચ.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઆઁઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે. યથા અહૂ વઇર્યો. (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મેમચ અઓજસ્ચ જવરૅચ આફ્રિનામિ સ્રઓષહે અષ્યેહે અષિવતો વૅરૅથ્રાજનો ફ્રાદત-ગએથહે, રશ્નઓશ રજિશ્તહે, અરૂશ્તાતસ્ચ ફ્રાદત-ગએથયાઓ વરૅદત-ગએથયાઓ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશચ, હુજંઘ્રૅમ; જસ મે અવંઘહે મજ્દ, કૅરૂફેહ્ મોજદ.

ઉષહિન ગેહનો સાર.—હું એક ખોદાની પરશતેશ કરનાર, જરથોશતી ધર્મ પાળનાર, દેવના તરીકાથી દૂર રહેનાર તરીકે એકરાર કરૂં છું. પાક ઉશહેનના વખત અને તેના હમકાર 'બેરેજય-નમાન્ય' ની હું સેતાયશ કરૂં છું. તેઓની સાથે અશો શરોષ યજદની, રષનુ રાસ્ત યજદની, આસતાદ યજદની, બામદાદની, સહવારની રોશનીની, અહુરમજદ, બેહમન, અરદીબેહેશ્ત, શહેરેવર, સ્પંદારમદ અમશાસ્પંદની, 'અપામ-નપાત' ફરેશતાની, આતશની, નેરીયોસંગ ફરેશતાની, ડહાપણની ઉપરના મવકકલ ફરેસ્તા 'દામી ઉપમન' ની હું સેતાયશ કરૂં છું.



ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષૅમ વૉહૂ (૧). ૫ નામે યજ્દાંન, સતાએમ[1] જબાએમ દાદાર્ અહુરમજદ રયોમંદ, ખોરેહ્મંદ હરૂવેસ્પ-આગાહ, કૅરૂદેગાર્, ખોદાવંદાન્ ખોદાવંદ પાદશાહ બર્ હમે પાદશાહાંન,

[1] 'સતાએમ જબાએમથી' તે 'બેરસાદ' સુધીમાં અશો અહુરમઝદની સેતાયશ અને સીફત સમાવેલી છે.

નેગેહદાર, ખાલેકે મખ્લુક, અલરેજ્જાક રોજી-દેહદેહ, કાદેર ઓ કવી ઓ કદીમ, બક્ષાયદેહ બક્ષાએશગર મેહેરબાન, તવાંના ઓ દાના ઓ દાદાર, ઓ પાક પરવરદેગાર. આદેલ પાદશાહી બીજવાલ બાશદ. અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજૂની ગોરજે ખોરેહ અવજાયાદ. ખોરશેદ અમર્ગ રયોમંદ અઉર્વંદ-અસ્પ બેરસાદ.

અજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત દુજૂખ્ત દુજવરશ્ત, મેમ પ ગેતી મનીદ, ઑએમ ગૉફ્ત, ઑએમ કરદ, ઑએમ જસ્ત, ઑએમ બૂન બૂદ ઑસ્તેદ. અજ આંન ગુનાહ મનશ્નીં ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખશ પશેમાન, પ સે ગવશ્ની પ પતેત હોમ.

☞ (સર નમાવતાં ભણવું) નેમસ-તે અહુર મજ્દ, નેમસ-તે અહુર મજ્દ, નેમસ-તે અહુર મજ્દ, થ્રીશચિત પરો અન્યાઇશ દામાંન. નેમો વે અમેષા સ્પેન્તા વીસ્પે હવરે-હજઑષાઑ. અએતત જહાત અહુરેમ મજ્દાંમ, અએતત અમેષે સ્પેન્તે, અએતત અષઑનાંમ ફ્રવષીશ, અએતત વયાંમ દરેઘો-ખધાતેમ ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવરશ્તાંમ હ્યત વસ્ના ફ્રેરષોતેમેમ. સ્તઑમિ અષેમ.[1] અષેમ વોહૂ (૧).

ફ્રસ્તુયે હુમતોઇબ્યસ્ચા હુખ્તોઇબ્યસ્ચા હ્વરશ્તોઇબ્યસ્ચા, માંથ્વોઇબ્યસ્ચા વર્ષ્ઁવોઇબ્યસ્ચા વરશ્તવોઇબ્યસ્ચા. અઇબિગઇર્યા દઇથે વીસ્પા હુમતાચા હૂખ્તાચા હ્વરશ્તાચા. પઇતિરિચ્યા દઇથે વીસ્પા દુશ્મતાચા દુજૂખ્તાચા દુજવરશ્તાચા. ફ્રા વે રાહી, અમેષા સ્પેન્તા, યસ્નેમચા વહ્મમચા ફ્રા મનંઘ્રહા ફ્રા વચંઘ્રહા ફ્રા ષ્યઑથના, ફ્રા અંઘ્રહુયા, ફ્રા તન્વસ્ચીત ખખ્યાઑ ઉશ્તનેમ. સ્તઑમિ અષેમ.[2] અષેમ વોહૂ (૧).

☞ (સર નમાવનાં નમાવતાં ભણવું) નેમો અહુરાઇ મજ્દાઇ, નેમો અહુરાઇ મજ્દાઇ, નેમો અહુરાઇ મજ્દાઇ; નેમો અમેષએઇબ્યો સ્પેન્તએઇબ્યો, નેમો મિથ્રાઇ વોઉરૂ-ગઑયઑઇતેએ, નેમો હ્વરે-ક્ષએતાઇ અઉર્વત-અસ્પાઇ, નેમો આબ્યો દોઇથ્રાબ્યો, યાઑ અહુરહે મજ્દાઑ, નેમો ગેઉશ, નેમો ગયેહે, નેમો જરથુશ્ત્રહે સ્પિતામહે અષઑનો ફ્રવષેએ. નેમેમ વીસ્પયાઑ અષઑનો સ્તોઇશ હઇથ્યાઇચ બવાંઇથ્યાઇચ બૂષ્યાંઇથ્યાઇચ.

---

૧. એ આખા ફકરામાં અશો અહુરમઝદ અને અમશાસ્પંદો તરફ ભણનાર ભક્તિભાવ બતાવે છે.

૨. એ ફકરામાં ભણનાર રાસ્તી અને નેકીના રાહ ઉપર ચાલવાને પવિત્ર ઠરાવ રજુ કરે છે.

(☞ જો હાવન ગેહ હોય તો નીચે પ્રમાણે ત્રણ વાર પઢે.)

વૉહૂ ઉક્ષ્યા મનંઘ્રહા ક્ષથ્રા અષાચા ઉશ્તા તનૂમ. (☞ ત્રણ વાર પઢે.) અષૅમ વૉહૂ (૩).

(☞ રપિથ્વન અથવા બીજી હાવનમાં નીચે પ્રમાણે ત્રણ વાર પઢે.)

ઇમા રઑચાઑ બરૅજિશ્તૅમ બરૅઝૅમનાંમ. (☞ ત્રણ વાર પઢે.) અષૅમ વૉહૂ. (૩).

(☞ જો ઉઝીરન ગેહ હોય તો નીચે પ્રમાણે ત્રણ વાર પઢે.)

યહી સ્પૅન્તા થ્વા મઇન્યૂ ઉર્વએસે જસો. (☞ ત્રણ વાર પઢે.) અષૅમ વૉહૂ (૩).

હ્વરૅ-ક્ષએતૅમ અમૅષૅમ રએમ અઉર્વત્-અસ્પૅમ યજમઇદે. મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્રહેમ, વ્યાખનૅમ હજંઘર-ગઑષૅમ,[1] હુતાશ્તૅમ, બએવરૅ-ચષ્મનૅમ, બૅરૅજન્તૅમ, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ, સુરૅમ, અખ્વફ્નૅમ જઘાઉર્વાઁઘ્રહૅમ. મિથ્રૅમ વીસ્પનાંમ દખ્યુનાંમ દંઘ્રહુ-પઇતીમ યજમઇદે, યિમ ક્રદથત્ અહુરો મજ્દાઑ, ખ્રરૅનંઘ્રઉહ-સ્તૅમમ મઇન્યવનાંમ યજતનાંમ. તત્ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે મિથ્ર અહુર બૅરૅજન્ત. હ્વરૅ-ક્ષએતૅમ અમૅષૅમં રએમ અઉર્વત્-અસ્પૅમ યજમઇદે.

તિશ્ત્રીમ[2] દ્રવો-ચષ્મનૅમ યજમઇદે. તિશ્ત્રીમ દ્રવો-ચષ્મનૅમ યજમઇદે, તિશ્ત્રીમ દ્રવો-ચષ્મનૅમ યજમઇદે, તિશ્ત્રીમ યજમઇદે, તિશ્ત્ર્યેન્યો યજમઇદે, તિશ્ત્ર્યો રએવાઑ ખ્રરૅનંઘ્રઉહાઑ યજમઇદે, વનન્તૅમ[3] સ્તારૅમ મજ્દધાતૅમ યજમઇદે, તિશ્ત્રીમ સ્તારૅમ રએવન્તૅમ ખ્રરૅનંઘ્રઉહન્તૅમ યજમઇદે, થ્વાષૅમ ખ્વધાતૅમ યજમઇદે, જરૂવાનૅમ અકરનૅમ યજમઇદે, જરૂવાનૅમ દરૅઘો-ખ્વધાતૅમ યજમઇદે, વાતૅમ સ્પૅન્તૅમ હુધાઑઘ્રહૅમ યજમઇદે, રજિશ્તાંમ ચિસ્તાંમ મજ્દધાતાંમ અષઑનીમ યજમઇદે, દએનાંમ વંઘ્રઉહીમ

---

૧. અર્શ વચંઘહેમ, હઝંઘર-ગઓષેમ-એટલે "હજાર કાનવાળો તથા દશ હજાર આંખવાળો મહેર યઝદ" તેની મતલબ એમ નહીં જાણવી કે તેને હજાર કાન તથા દશ હજાર આંખ છે; પણ તેની સાંભળવાની શકિત હજાર કાન જેટલી. અને જોવાની શકિત દશ હજાર આંખ જેટલી તેજ હતી.

૨. તેશ્તર એ પૂર્વ દિશાએ Canis Mojor નામના નક્ષત્રમાં આવેલા એક મોટા અને અતિશય ચળકાતવાળા સેતારાનું નામ છે, એ સેતારાને અંગ્રેજીમાં Sirius અથવા Dogstar સાથે સરખાવવામાં આવે છે.

૩. વનન્ત એ દક્ષિણ દિશાએ આવેલા સેતારાઓમાં એક મૂખ્ય તથા ઘણો ચળકતો સેતારો છે. એને બ્રુહસ્પતિનો હરીફ કહેલો છે.

આજદયસ્નીમ્ યજમઇદે, પથાંમ ખ્વાસ્તાઇતીમ્ યજમઇદે, જરૅનુમન્તૅમ્ સુરૅમ્ યજમઇદે, સઓકન્તૅમ્ ગઇરીમ્ મજદધાતૅમ્ યજમઇદે. વીસ્પૅમચ અષવનૅમ્ મઇન્યઓમ્ યજતૅમ્ યજમઇદે, વીસ્પૅમચ અષવનૅમ્ ગએથીમ્ યજતૅમ્ યજમઇદે, હુઓમ્ ઉર્વાનૅમ્[1] યજમઇદે, હુવાંમ્ ફ્રવષીમ્[2] યજમઇદે, જસ મે અવંઘ્હે મજ્દ. અષાઉનાંમ્ વંઘ્ઉહીશ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. હ્વરૅ-ક્ષએતૅમ અમૅષૅમ રએમ અઉર્વત્ અસ્પૅમ યજમઇદે. અષૅમ વૉહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે.) ફ્રસસ્તયએચ. હ્વરૅ-ક્ષએતહે અમૅષહે રએવહે અઉર્વત્-અસ્પહે; ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ્ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઓતૂ.

હ્વરૅ-ક્ષએતૅમ્ અમૅષૅમ્ રએમ્ અઉર્વત્-અસ્પૅમ યજમઇદે. આઅત યત્ હ્વરૅ-રઓક્ષ્નિ તાપયેઇતિ, આઅત યત્ હ્વરૅ-રઓચો તાપયેઇતી, હિશ્તૅન્તિ મઇન્યવાઓંઘ્હો યજતાઓંઘ્હો, સતૅમચ હજંઘ્રૅમચ; તત્ ખ્વરૅનો હાંમ-આરયેઇન્તિ, તત્ ખ્વરૅનો નિપારયેઇન્તિ, તત્ ખ્વરૅનો બખ્ક્ષન્તિ, જાંમ્ પઇતિ અહુરધાતાંમ્, ફ્રાધતિચ અષહે ગએથાઓ, ફ્રાધતિચ અષહે તનુયે, ફ્રાધતિચ હ્વરૅ યત્ અમૅષૅમ્ રએમ્ અઉર્વત્-અસ્પૅમ.

આઅત્ યત્ હ્વરૅ ઉજ્યુક્ષ્યેઇતિ, બ્વત્ જાંમ્ અહુરધાતાંમ્ યઓજ્દાથ્રૅમ, આપૅમ તચિન્તામ યઓજ્દાથ્રૅમ, આપૅમ ખાંન્યાંમ યઓજ્દાથ્રૅમ, આપૅમ જર્યનાંમ યઓજ્દાથ્રૅમ, આપૅમ અર્મએશતાંમ યઓજ્દાથ્રૅમ, બ્વત્ દાંમ અષવ યઓજ્દાથ્રૅમ, યાઓ હૅન્તિ સ્પૅન્તહે મઇન્યેઉશ.

યેઘિ જી હ્વરૅ નોઇત્ ઉજ્યુક્ષ્યેઇતિ, અધ્ દએવ વીસ્પાઓ મૅરૅનચિન્તિ, યાઓ હૅન્તિ હપ્તો-કર્ષવોહ્વ; નવ ચિશ મઇન્યવ યજત, અંઘ્હુવ અસ્તવઇતિ પઇતિદ્રાંમ નોઇત્ પઇતિશ્તાંમ વીધૅન્તિ.

---

૧. 'ઉર્વન' એટલે આત્મા, જીવ (soul); ઇનસાને આ દુન્યામાં જે સારાં નરસાં કામો કર્યાં હશે, તેને માટે મરણ પછી આવતી દુન્યામાં જે જવાબદાર છે તે ઉર્વન યાને રવાન છે.

૨ ફ્રવશી એટલે ફરોહર યાને રવાનને નેકીના માર્ગે દોરવનારી શકિત. ફરોહરનું કામ રવાનને સારી સલાહ આપવાનું, સારો માર્ગ દેખાડવાનો, તેની નેગેહબાની કરવાનું છે. બીજા બોલમાં કહીએ તો ફરોહર એ રવાનનું નેગેહદાર અને રેહબર રૂહ છે. જો ફરોહરની

યો યજઇતે હ્વરૅ યત્ અમૅષૅમ્ રએમ્ અઉર્વંત્—અસ્પૅમ્, પઇતિ-શતાતેએ તૅમંધ્રહ્માંમ્, પઇતિશતાતેએ તૅમસચિથ્રનાંમ્ દએવનાંમ્, પઇતિ-શતાતેએ તાયુનાંમ્ચ હજસ્નાંમ્ચ, પઇતિશતાતેએ યાતુનાંમ્ચ પઇરિકનાંમ્ચ, પઇતિશતાતેએ ઇથ્યેજંધ્રહો મર્ષઑનહે, યજઇતે અહુરૅમ્ મજદ્દાંમ્, યજ-ઇતે અમૅષે સ્પૅન્તે, યજઇતે હ્વૉમ્ ઉર્વાનૅમ્, ક્ષ્નાવયેઇતિ વીસ્પે મઇન્ય-વચ યજત ગએથ્યાચ, યો યજઇતે હ્વરૅ યત્ અમૅષૅમ્ રએમ્ અઉર્વંત્-અસ્પૅમ્.

યજ઼ાઇ મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઑઇતિમ્ હજંધ્રર-ગઑષૅમ્, બએવરૅ-ચષ્મનૅમ્; યજ઼ાઇ વજરૅમ્ હુનિવિખ્તૅમ્, કમૅરધે પઇતિ દએવનાંમ્, મિથ્રહે વૉઉરૂ-ગઓયઑઇતોઇશ, યજ઼ાઇ હખૅધ્રૅમ્ચ, યત્ અસ્તિ હખૅધ્રનાંમ્ વહિશ્તૅમ્ અન્તરૅ માઓંધ્રહૅમ્ચ હ્વરૅચ.

અહે રય ખ્વરૅનંધ્રહચ, તૅમ્ યજ઼ાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, હ્વરૅ-ક્ષએતૅમ્ અમૅષૅમ્ રએમ્ અઉર્વંત્—અસ્પૅમ્. જઑથ્રાબ્યો હ્વરૅ-ક્ષએતૅમ્ અમૅ-ષૅમ્ રએમ્ અઉર્વંત્—અસ્પૅમ્ યજમઇદે.

રેહબરી કબુલ રાખી રવાન ભલાં કામ કરે છે તો તે બહેશતમાં જાય છે. પણ જો રેહબરી નહિ કબુલ રાખી રવાન ભુડાં કામ કરે છે તો તે દોઝખમાં જાય છે. વળી ફરોહરનો બીજો અર્થ અસલ નમુનો મૂળ રૂપ (prototype) થાય છે. અહુરમઝદે 'ઝરવાન અકરન' યાને હદ વગરના જમાનામાં તમામ સૃષ્ટિને પોતાની કલ્પનામાં પેદા કીધી હતી, જે કુદરતી કાયદા પ્રમાણે પેદા થતી આવી છે, પેદા થાય છે અને હવે પછી પેદા થશે. એ ઉપરથી ફરોહર (prototype) એ અહુરમઝદે પેદા કીધેલી બેશુમાર મિનોઇ શકિતઓ છે, જેઓ નિર્માણ મુજબ પેદાયશને તેના વખતે હસ્તીમાં લાવે છે, તથા ઇનસાનને તેના 'અહુ' (Spirit, vitality); 'દએના' (Conscience, the faculty of discerning good from evil) અને 'બઓધ' (intellect) અને 'ઉર્વન' (Soul) સાથે હસ્તીમાં લાવી તેની રેહનુમાઇ કરે છે, એટલે સૃષ્ટિની શરૂઆતથીજ જે સઘળી પેદાયશો પેદા થઇ હતી, પેદા થાય છે અને હવે પછી હજારો વર્ષ રહીને પણ પેદા થશે તે સર્વેની તકદીર (Predestination) યાને ભવિષ્યની સરજત કરી મૂકી છે અને શરૂઆતથી તે કયામતના વખત સુધી તે પેદાયશોની નેગેહબાની કરતી આવી છે અને કરે છે. અવસ્તામાં જીવતાં, ગુજરી ગયલાં, અને હવે પછી જનમનારાઓનાં ફરોહરોને યાદ કરવામાં આવ્યા છે. ફરવરદીન યશ્તના ૮૦ માં ફકરા પ્રમાણે ખુદ દાદાર અહુરમઝદના સૌથી ચઢતે દરજ્જેનાં ફરોહરને યાદ કરવામાં આવ્યું છે. એજ યશ્તના ૨૩ માં કરદા પ્રમાણે અમશાસ્પંદ, યઝદો, આસમાન, જમીન, પાણી, ઉરવર, ગોસ્પંદ અને તમામ પેદાયશોના ફરોહરોને યાદ કીધાં છે; એટલે અમશાસ્પંદ અને યઝદો અહુરમઝની ઇચ્છા મુજબ જે ઉપયોગી કામ બજાવે છે, તેમજ પાણી, ઝાડપાન, આતશ વગેરે પેદાયશો જે વૃદ્ધિ ફેલાવે છે, તે તેઓનાં ફરોહરોની બરકતથી ફેલાવે છે.

હઓમ યો ગવ[1] બરેસ્મન[2] હિજવો-દંઘ્રહુંઘ્રહ, માંથ્રચ,[3] વચચ શ્યઓથનચ જઓથ્રાબ્યસ્ચ[4] અર્षुપધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજિબ્યો.

યેંઘ્રહે[5] હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહામ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજદ[6] ખોદાએ, અવ્ઝૂનીએ મર્દુમ, મર્દુમ

---

૧ 'ગવ' એટલે ઇજશ્નની ક્રીયામાં વપરાતું ગાય અથવા બકરીનું તાજું દુધ.

૨ 'બરેસ્મન' એટલે બરસમ-અસલ દાડમ અથવા કોઇ ચોકસ ઝાડની ડાંખળી. હમણાં ઝાડની ડાંખળીને બદલે રૂપા અથવા પીતળના તાર વપરાય છે; વંદીદાદ અને વીસ-રદની ક્રીયામાં પાંત્રીસ તાર વપરાય છે યજશ્નેની ક્રીયામાં ત્રેવીસ અને બાજની ક્રીયામાં પાંચ તાર વપરાય છે. બરસમની ક્રીયા હોષંગ પાદશાહના વખતથી જણાયલી કદીમ છે. વળી શરોષ યશ્ત વડીના પહેલા કરદામાં કહે છે કે અશો શરોષ યઝદે બરસમથી પહેલ-વહેલા દાદાર અહુરમઝદને આરાધ્યો હતો.

૩ માથ્ર એટલે મંત્ર યાને જરતોસ્તી ધર્મનો પવિત્ર કલામ. એટલે જરતોસ્તી ધર્મનું પવિત્ર ભણતર અવસ્તામાં બીજે ઠેકાણે 'માથ્ર સ્પેન્ત' આવે છે જેનો અર્થ પવિત્ર યાને વૃદ્ધિ કરનારી માથ્ર યાને પવિત્ર ભણતર વળી 'માથ્ર સ્પેન્ત'નો અર્થ મીનો મારસ્પંદ યઝદ પણ થાય છે.

૪. ઝઓથ્ર-એટલે ક્રીયામાં કંઇ પણ ચીજ અર્પણ કરવાની તે, જેમકે દુધ, ગોશ્ત, ખોરાક, પાણી વગેરે. ઇજશનીની ક્રીયામાં ક્રીયા કરેલા પવિત્ર પાણીને 'જોર' યાને ઝઓથ્ર કહે છે.

૫. "યેંઘહે હાતામ"નું ભણતર, યથા અને અષેમના ભણતરની માફક પુરાણું છે. યજ-શનેના ૨૧) મા 'હા'માં એને અશો જરથોસ્તનો ખાસ કલામ કહયો છે: યજશનેના ૬૧ માં હા પ્રમાણે અહેરમન, દુષ્ટ નરનારીઓ, ચોર, લુટારા, જાદુગર, ઠગારા, વગેરે બુરી ખસલતનાઓને મારી હઠાવવા માટે એ બંદગી ઘણીજ અસરકારક છે. એનો અર્થ નીચે પ્રમાણે થાય છે. "હસ્તીવાળાઓ માંહેથી જે કોઈ આરાધના કરવા માંટે ભલાં (યાને લાયક) છે, અને જેઓનો, તેઓની અશોઈના સબબે અહુરમઝદ પિછાણનાર છે, તેઓ સર્વે નરનારીને હમો આરાધ્યે છીયે."

૬. એ આખો બાજમાં ભણવાનો ભાગ પાજંદમાં છે. એજ પ્રમાણે દકરે બાજમાં ભણવાનો ભાગ પાજંદમાં આવે છે. બાજમાં ભણવાનો સબબ એ છે કે, અવસ્તાની ભાષાથી પાજંદ ભાષા જુદી હોવાને લીધે, અવસ્તાતો ભાગ તદન પુરો થયા વગર, પાજંદનો ભાગ પ્રગટ ભણાઇ શકાય નહીં. પાજંદ ફકરો ભણ્યા પછી અવસ્તાનો થોડોક ભાગ ભણવાનો બાકી રહે છે તેથી એમ કરવું પડે છે. જે જે પાજંદ ફકરા અવસ્તાની આગમચ અથવા તેને છેડે છુટા આવે છે, તે બાજમાં ભણાતા નથી, પણ પ્રગટ ભણાય છે. એ ઉપરથી દીનદાર જરથોસ્તીઓને જોવાનું છે કે બંદગીનું ભણતર ભણતાં આપણાથી કાંઇ પણ વચ્ચે બોલી શકાયજ નહિ; જ્યારે અવસ્તાના ભણતર વચ્ચે આવતું પાઝંદ ભણતર પઢી શકાતું નથી, તો પછી ભણતર વચ્ચે કાંઈબી સંસારી વાત ઘણીજ વાંધા ભરેલી ગણી શકાય.

સર્દગાંન્, હમા સર્દગાંન, હમ્ણાયસ્તે વેહાંન્, ઑએમ્ બેહેદીન્ માજ્-દયસ્નાંન્, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્ અએદૂન્ બાદ્. (પ્રગટ પઢે.) ચથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઑજસચં જવરૅચ આફ્રીનામિ, હ્વરૅ-ક્ષએતહે અમૅષહે રએવહે અઉર્વત-અસ્પહે. અષૅમ વૅાહૂ (૩).

અહુરાનીશ અહુરેહે વહિશ્તાબ્યો જઑથ્રાબ્યો, સ્રએશ્તાબ્યો જઑથ્રાબ્યો, દહમો-પઇરિ-અંઘ્રહર્શતાબ્યો જઑથ્રાબ્યો. અષૅમ વૅાહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશ્ચ; હજંઘ્રૅમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજ્દ; કૅરૅફેહ્ મોજદ્.

રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક્ નાંમ, રોજ મુબારક (ફલાંન), માહે મુબારક્ (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન્. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવર્શતાંમ્ હ્વત વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમૅમ. સ્તઑમિ અષૅમ; અષૅમ વૅાહૂ (૧).

ગોર્જે ખોરેહ્ અવજ્જાયાદ્ ખોર્શેદ્ અમર્ગ રયોમંદ્ અઉર્વદ્-અસ્પ, બેરસાદ્ અમાવંદ્ પીરોજ્ગર્ અમાવંદી પીરોજ્ગરી. દાદ્ દીન બેહ્ માજ-દયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફરંગાની બાદ્ હકૂતે કેશ્વર્ જમીન; અએ-દૂન્ બાદ્. મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્. અષઑને અષૅમ વૅાહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરી પઢે.) દાદારે[1] ગેહાંન્ દીને માજ્-દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નૅમસૅ-તે અષાઉમ્ સૅવિશ્તે અરૅદ્વિસૂર અનાહિતે. અષઑને અષૅમ્ વૅાહૂ (૧). નૅમો ઉર્વઇરે વંઘ્રઉહિ મજ્દધાતે અષઑને અષૅમ વૅાહૂ (૧). હ્વરૅ-ક્ષએતૅમ્ અમૅષૅમ્ રએમ અઉર્વત-અસ્પૅમ યજ-ઇદે. અષૅમ્ વૅાહૂ (૧). ખોર્શેદ્ અમર્ગ રયોમંદ્ અઉર્વદ્ અસ્પ્ બેરસાદ્. અષૅમ વૅાહૂ (૧).

ખોરશેદ નીઆએશનો સાર.—યઝદાનનું નામ લઇને હું બંદગી કરૂં છું. નુરમંદ, ખોરેહમંદ, સર્વજ્ઞ, સાહેબોનો સાહેબ, પાદશાહોનો પાદશાહ, કુલ ખલકતનો પેદા કરનાર, રોજી રજક આપનાર, શક્તિવાન, અનંત, બક્ષેશ આપનાર, રહેમવાળા, ડહાપણવાળા, પાક પેદા કરનાર દાદાર અહુરમજદની હું સેતાયશ કરૂં છું. તેની ઇનસાફી પાદશાહી કાયમ હોજો! અમર્ગ નુરમંદ, તેજ ઘોડાની ચાલવાળો ખોરશેદ

---

૧ ઉત્તર તરફની અસહ્ય ઠંડીને લીધે, તેમજ ઉત્તર તરફના તુરાનીઓના હુમલાથી 'પરેશાન' થઈ. ઈરાનીઓ દક્ષીણ તરફ આશરો લેતા હતા, તેથી એ દીશા તેઓનાં વહાલને લાયક થઈ પડી હતી.

મારી મદદે પહોંચો! ઓ અહુરમજદ! હું તને ત્રણ મરતબે નમું છું. ખોરશેદ સાથે એક દીલથી કામ કરનારા અમશાસ્પંદોને હું નમું છું. નેક વિચાર, નેક વચન અને નેક કરણીની હું સ્તુતિ કરૂં છું. બદ વિચાર, બદ સખુન અને બદ કામોનો હું ત્યાગ કરૂં છું. ઓ અમશાસ્પંદો! મારી આરાધના અને સ્તુતિ મારાં ખરાં દીલથી અને જાનથી તમને અર્પણ કરૂં છું. ઉપર પ્રમાણે ભક્તિભાવ દેખાડયા પછી બંદગી કરનાર ખોરશેદની સીફત ગાતાં બોલે છે કે ખોરશેદના ઉગવાથી કુલ જમીન પાક થાય છે, તમામ વહેતાં અને સ્થીર પાણી પાક થાય છે; અને અહુરમજદની તમામ પેદાયશ પાક થાય છે. અગર જો ખોરશેદ નહિ ઉગે તો બુરી શક્તિઓ દુન્યામાં ખરાબી કરે, અને જાનદાર અને જીવ વગરની (ઝાડપાન વગેરે) પેદાયશ ટકી શકે નહિ. ખોરશેદ અંધકારને દૂર કરે છે, નાશકારક બીમારીને મારી હટાડે છે, અને જ્યારે ખોરશેદ પ્રકાશે છે ત્યારે ચોરો, લુટારાઓ, જાદુગરો અને પરીઓ લાઇલાજ હોય છે. એ સબબને લીધે જે કોઇ શખસ ખોરશેદની આરાધના કરે છે તે ગોયા અહુરમજદ અને અમશાસ્પંદોની આરાધના કરે છે, અને મીનો યઝદોને ખુશનુદ કરે છે. વળી મેહેર યઝદ, જે ખોરશેદના નાપાકીને બાળી ભસમ કરનાર કીરણો ઉપર મવક્કલ છે, તેને તથા આફતાબ તથા મહાતાબ વચ્ચે જે ઘાડો સંબંધ છે, તેની હું આરાધના કરૂં છું.

મેહેર ની આએશ.[1]

પ નાંમે યજદાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવઝૂની, ગોરૂજે ખોરેહ્ અવઝાયાદ્; મેહેર ફ્રાગયોદ્ દાવરે રાસ્ત્ બેરસાદ્. અઝ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ; અઝ હર્વસ્તીન દુશ્મત્ દુઝૂખ્ત દુઝ્વરશ્ત્. ઑમ્ પ ગેતી મનીદ્, ઑએમ ગોફ્ત્, ઑએમ કર્દ્, ઑએમ જસ્ત્, ઑએમ્ બૂન્ બૂદ્ અસ્તેદ્. અઝ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ.

(☞ સર નમાવતાં ભણવું) નૅમસ્-તે અહુર મઝ્દ, નૅમસ્-તે અહુર મઝ્દ, નૅમસ્-તે અહુર મઝ્દ, થ્રીશચિત્ પરો અન્યાઇશ દામાન્. નૅમો વે અમૅષા સ્પૅન્તા વીસ્પે હુવરૅ-હજઑષાઑ. અએતત્ જહાત્ અહુરૅમ

1 'મેહેર' જેને અવસ્તામાં 'મિથ્ર' કહે છે, તેના નીચે મુજબ જુદા જુદા અર્થ થાય છે:—રોશની, રોશનીનું મૂળ, ખોરશેદ ઉગવાની આગમચ ખોરશેદના આવવાનો

મજ્દાંમ્, અએતત્ અમેષે સ્પેન્તે, અએતત્ અષઑનાંમ્ ફ્રવષીશ, અએતત્ વયાંમ્ દરેઘો-ખ્વધાતેમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ, તરેઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવર્શ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રેરષોતેમેમ. સ્તઑમિ અષેમ્; અષેમ વોહૂ (૧).

ફ્રસ્તુયે હુમતોઇબ્યસ્ચા હૂખ્તોઇબ્યસ્ચા હ્વર્શ્તોઇબ્યસ્ચા, માંથ્વોઇબ્યસ્ચા વર્ષ્વોઇબ્યસ્ચા વર્શ્તવોઇબ્યસ્ચા. અઇબિગઇર્યા દઇથે વીસ્પા હુમતાચા હૂખ્તાચા હ્વર્શ્તાચા. પઇતિરિચ્યા દઇથે વીસ્પા દુશ્મતાચા દૂઝૂખ્તાચા દુઝ્વર્શ્તાચા. ફ્રા વે રાહી, અમેષા સ્પેન્તા, યસ્નેમ્ચા વહ્મેમ્ચા, ફ્રા મનંઘ્રહા, ફ્રા વચંઘ્રહા, ફ્રા શ્યઑથના, ફ્રા અંઘ્રહુયા, ફ્રા તન્વસ્ચીત્ ખ્ખ્યાઑ ઉશ્તનેમ. સ્તઑમિ અષેમ. અષેમ્ વોહૂ (૧).

(☞ સર નમાવતાં નમાવતાં ભણવું) નેમો અહુરાઇ મજ્દાઇ, નેમો અહુરાઇ મજ્દાઇ, નેમો અહુરાઇ મજ્દાઇ; નેમો અમેષએઇબ્યો સ્પેન્તએઇબ્યો, નેમો મિથ્રાઇ વોઉરૂ-ગઑયઑઇતેએ, નેમો હ્વરે-ક્ષએતાઇ અઉર્વત-અસ્પાઇ, નેમો આબ્યો દોઇથ્રાબ્યો, યાઑ અહુરહે મજ્દાઑ, નેમો ગેઉશ, નેમો ગયેહે, નેમો જરથુશ્ત્રહે સ્પિતામહે અષઑનો ફ્રવષેએ. નેમેમ્ વીસ્પયાઑ અષઑનો સ્તોઇશ હઇથ્યાઇચ બવાંઇથ્યાઇચ બૂષ્યાંઇથ્યાઇચ.

(☞ જો હાવન ગેહ હોય તો નીચે પ્રમાણે ત્રણ વાર પઢે.)

☞ વોહૂ ઉક્ષ્યા મનંઘ્રહા ક્ષથ્રા અષાચા ઉશ્તા-તનૂમ. (☞ ત્રણ વાર પઢે.) અષેમ્ વોહૂ (૩).

(☞ જો રપિથ્વન અથવા બીજી હાવન ગેહ હોય તો નીચે પ્રમાણે ત્રણ વાર પઢે.)

☞ ઇમા રઑચાઑ બરેજિશ્તેમ્ બરેજેમનાંમ. (☞ ત્રણ વાર પઢે.) અષેમ્ વોહૂ (૩).

દેખાવ, સહવારનું અઝવું, કોલકરાર, વચન, કબાલો, દોસ્તી, પ્યાર, રોશની તથા રાસ્તી ઉપરનો મવક્કલ ફરેશ્તો; રાસ્ત તથા સદ્ગુણી માણસને મદદ કરનાર તથા જુઠા તથા પાપી માણસને શિક્ષા કરનાર ફરેસ્તો; ગુજ્રેલાંઓનાં રવાનોનો ચિન્વત પુલ આગળ ઈનસાફ કરનાર ફરેસ્તો. આ દુન્યામાંથી ગુજર પામેલાં રવાનોનાં ભલાં ભુંડાં કામોનો, ચીનવદ પુલ આગળ ત્રાજવું લઇને તોલ કરનાર ફરેસ્તો; એને વાજબી ઇનસાફ કરનાર કહેલો છે તેનું કારણ કે, માણસ ગુજરી ગયા પછી તેનું રવાન ચેહારમની બામદાદે ચિન્વત પુલ તરફ જાય છે, જ્યાં મેહેર ઇજદ તથા રશ્ને ઇજદ, તે મરનારનાં આ દુનિયામાં કીધેલાં તમામ કામોનો તોલ કરીને, તેને લાયકની જગા (બેહેસ્ત, હમેસ્તગેહાંન યા દોજખ) આપે છે.

(☞ જો ઉજીરન ગેહ હોય તો નીચે પ્રમાણે ત્રણ વાર પઢે.)

☞ યથ્રી સ્પેંન્તા થ્વા મઇન્યૂ ઉર્વએસે જસો. (ત્રણ વાર પઢે. અષેમ વોહૂ (૩).

મિથ્રેમ વોઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્રહેમ, વ્યાખનેમ, હજંઘ્રર-ગઓષેમ, હુતાશ્તેમ, બએવરે-ચષ્મનેમ, બેરેજન્તેમ, પેરેથુ-વએધ્યયનેમ, સૂરેમ, અખ્ફનેમ, જઘાઉર્વાઓંઘ્રહેમ. મિથ્રેમ વીસ્પનાંમ્ દખ્યુનાંમ્ દંઘ્રહુ-પઇતીમ્ યજમઇદે, યિમ્ ફ્રદથત્ અહુરો મજદાઓ, ખરેનંઘ્રઉહસ્તેમેમ્ મઇન્યવનાંમ્ યજતનાંમ્. તત્ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે મિથ્ર અહુર બેરેજન્ત. હ્વરે-ક્ષએતેમ અમેષેમ રએમ્ અઉર્વત્-અસ્પેમ યજમઇદે.

તિશ્ત્રીમ ફ્વો-ચષ્મનેમ યજમઇદે, તિશ્ત્રીમ ફ્વો-ચષ્મનેમ યજમઇદે, તિશ્ત્રીમ ફ્વો-ચષ્મનેમ યજમઇદે; તિશ્ત્રીમ યજમઇદે, તિશ્ત્ર્યેન્યો યજમઇદે, તિશ્ત્ર્યો રએવાઓ ખરેનંઘ્રઉહાઓ યજમઇદે, વનન્તેમ સ્તારેમ મજદધાતેમ યજમઇદે, તિશ્ત્રીમ સ્તારેમ રએવન્તેમ ખરેનંઘ્રઉહન્તેમ યજમઇદે, થ્વાષેમ ખધાતેમ યજમઇદે, જરૂવાનેમ અકરનેમ યજમઇદે, જરૂવાનેમ દરેઘો-ખધાતેમ યજમઇદે, વાતેમ સ્પેંન્તેમ હુધાઓંઘ્રહેમ યજમઇદે, રજિશ્તાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અષઓનીમ યજમઇદે, દએનાંમ વંઘ્રઉહીમ માજદયસ્નીમ યજમઇદે, પથાંમ ખાસ્તાઇતીમ યજમઇદે, જરેનુમન્તેમ સૂરેમ યજમઇદે, સઓકન્તેમ ગઇરીમ મજદધાતેમ યજમઇદે. વીસ્પેમ્ચ અષવનેમ મઇન્યઓમ યજતેમ યજમઇદે, વીસ્પેમ્ચ અષવનેમ ગએથીમ યજતેમ યજમઇદે, હઓમ ઉર્વાનેમ યજમઇદે, હવાંમ ફ્રવષીમ યજમઇદે. જસ મે અવંઘ્રહે મજદ. અષાઉનાંમ વંઘ્રઉહીશ સૂરાઓ સ્પેંન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. મિથ્રેમ વોઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે. અષેમ વોહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જો ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. મિથ્રહે વોઉરૂ-ગઓયઓઇતોઇશ હજંઘ્રર-ગઓષહે બએવરે-ચષ્મનો, અઓખ્તો-નામનો યજતહે, રામનસ્ચ ખાસ્ત્રહે ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્મીઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાતચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઓતુ.

મિથ્રેમ વોઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્રહેમ, વ્યાખનેમ, હજંઘ્રર-ગઓષેમ, હુતાશ્તેમ, બએવરે-ચષ્મનેમ, બેરેજન્તેમ, પેરેથુ-વએધ્યયનેમ, સૂરેમ, અખ્ફનેમ, જઘાઉર્વાઓંઘ્રહેમ.

મિથ્રૅમ અઇવિ-દખ્યૂમ્ યજમઇદે, મિથ્રૅમ અન્તરૅ-દખ્યૂમ્ યજમઇદે, મિથ્રૅમ આ-દખ્યૂમ્ યજમઇદે; મિથ્રૅમ ઉપઇરિ-દખ્યૂમ્ યજમઇદે; મિથ્રૅમ અધઇરિ-દખ્યૂમ્ યજમઇદે; મિથ્રૅમ પઇરિ-દખ્યૂમ્ યજમઇદે; મિથ્રૅમ અઇપિ-દખ્યૂમ્ યજમઇદે. મિથ્ર અહુર બૅરેજન્ત અઇથ્યેજંઘ્રહ અષવન યજ-અઇદે, સ્ત્રેઉશચ માઓંઘ્રહૅમચ હ્વરૅચ, ઉર્વરાહુ પઇતિ બરૅસ્મન્યાહુ, મિથ્રૅમ વીસ્પનાંમ્ દખ્યૂનાંમ્ દંઘહુ-પઇતિમ્ યજમઇદે.

અહે રય ખ્રરેનંઘ્રહચ તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓ-યઓઇતીમ્. જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ હુષયનૅમ અઇર્યાબ્યો દંઘ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અઓષજાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરૅથ્રધ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્ઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ. તૅમ્ અમવન્તૅમ યજતૅમ સૂરૅમ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ મિથ્રૅમ યજાઇ જઓથ્રાબ્યો તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્રહચ; તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્; જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે.

હઓમ યો ગવ બરૅસ્મન્, હિજવો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ, વચચ, શ્યઓ-થનચ, જઓથ્રાબ્યસચ, અર્ષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રજિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજ્દ ખોદાએ, અવજૂનિએ મરદુમ, મરદુમ સર્દગાંન્, હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઓએમ બેહેદીન્ માજદ-યસ્નાંન્, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ, અએદૂન બાદ. (પ્રગટ પઢે.) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

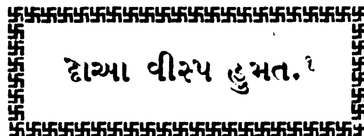
યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઓજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, મિથ્રહે વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતોઇશ હજંઘર-ગઓષહે, બઅવરૅ-ચશ્મનો, અઓખ્તો-નામનો યજતહે, રામનસ્ચ ખ્રાસ્ત્રહે. અષૅમ વોહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશચ; હજંઘ્રૅમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજદ; કેરફેહ મોજદ.

રોજ઼ નેક્ નામ્, રોજ઼ પાક્ નાંમ્, રોજ઼ મુબારક્ (ફલાંન), માહ્રે મુબારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન્. ક્ષ્નઑશ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવરૂશતાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્ષોર્તમૅમ. સ્તઑમિ અષૅમ્; અષૅમ વૉહૂ (૧). ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજ઼ાયાદ્દ મેહેર્ ફ્રાગયોદ્દ દાવરે રાસ્ત્ બેરસાદ્દ, અમાવંદ્દ પીરોજગર્ અમાવંદી પીરોજ઼ગરી. દાદ્દ દીન્ બેહ્ માજ઼્દયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફરંગાંની બાદ્દ હફ્તે કેશ્વર્ જમીન્; અએદૂન્ બાદ્દ. મન્ આનો આવાયદ્દ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્દ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્દ શુદન્. અષઑને અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

(☞ દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માજ઼્દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નૅમસૅ-તે અષાઉમ્ સૅવિશ્તે અરૅદ્વિ સૂર અનાહિતે. અષઑને અષૅમ્ વૉહૂ (૧). નૅમો ઉર્વઇરે વંઘ્નઉહિ મજ઼્દધાતે. અષઑને અષૅમ્ વૉહૂ (૧). મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે. અષૅમ્ વૉહૂ (૧). મેહેર ફરાગયોદ્દ દાવરે રાસ્ત્ બેરસાદ્દ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

મેહેર નીઆએશનો સાર.—મેહેર યજદ ખોરશેદની રોશની તેમજ ન્યાય, રાસતી, કોલકરાર, અને દોસતી ઉપર મવક્કુલ છે. ખોરશેદની રોશની કુલ જગત ઉપર ફેલાતી હોવાથી મેહેર યજદને બહોળાં ખેતરવાળો, દસ હજાર આંખવાળો, ખુબસુરત, હંમેશ જાગૃત, એવાં વિશેષણો લગાડેલાં છે. એ પ્રમાણે મેહેર યજદની સીફ્ત ગાઇને બંદગી કરનાર દુવા ગુજારે છે કે હું ચોતરફ ફેલાયલી ખોરશેદની રોશનીની આફ્રીન કરૂં છું તેમજ સેતારા, મહાતાબ અને ખોરશેદની હું સેતાયશ કરૂં છું. આરાધના કરવા લાયક, નહિ ઠગાય એવો મેહેર યજદ મારી મદદને માટે, મને ખુશી કરવાને માટે, મારી ઉપર રહેમ કરવાને માટે, મારી તંદરોસતી અને ફતેહને માટે, અને મારા કુટુંબની વૃધ્ધિને માટે પહોંચો!



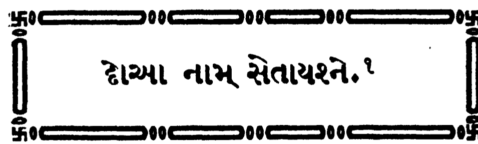
દોઆ વીસ્પ હુમત.[1]

☞ વીસ્પ હુમત, વીસ્પ હૂખ્ત, વીસ્પ હ્વરૂશ્ત, બઑધો-વરૂશ્ત; વીસ્પ દુશ્મત, વીસ્પ દુજ઼ૂખ્ત, વીસ્પ દુજ઼વરૂશ્ત, નોઇત્ બઑધો-વરૂશ્ત. વીસ્પ હુમત, વીસ્પ હૂખ્ત, વીસ્પ હ્વરૂશ્ત, વહિશ્તૅમ્ અંઘ્હુઇમ્

૧. જો કે એ બંદગી માત્ર હાવન ગેહમાંજ ભણવામાં આવે છે, પણ કોઈબી ગેહમાં ભણે તો કાંઈ અડચણ જેવું નથી.

અશએત, વીસ્પ હુમત, વીસ્પ હુઝૂખ્ત, વીસ્પ હુઝવરશ્ત, અચિશ્તૅમ્ અંઘ્રહુઇમ્ અષએત. વીસ્પનાંમચ હુમતનાંમ્ હૂખ્તનાંમ્ હુવર્શ્તનાંમ્ વહિશ્ત અંઘ્રહુઇ; આઅત્ હચ ચિથ્રૅમ. અષઑને અષૅમ વૉહૂ (૧).
(☞ત્રણ વાર પઢે).

દોઆ વીસ્પ હુમતનો સાર.—સર્વ ભલા વિચારો, ભલા સખુનો, તથા ભલાં કામો સારી બુદ્ધિથી કરાય છે, અને તે આપણને બહેશત તરફ લઇ જાય છે. સર્વ ભુંડા વિચારો, ભુંડા સખૂનો, તથા ભુંડા કામો સદબુદ્ધિથી કરાતાં નથી, અને તે આપણને દોજખ તરફ લઇ જાય છે.



દોઆ નામ્ સેતાયશ્ને.[1]

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

બ નામે યજદે બક્ષાયન્દેહે બક્ષાયેશગરે મેહેરબાન્. નામ્ સેતાએશ્ને અહુરમજ્દ, હમાબૂદ ઓ હમાહસ્ત્ ઓ હમાબેદ. નામે યજદે સ્પેના-મીનોં. અંદરચ્ મીનોઆંન્ મીનો. અજશ ખુદશ યક્ નામ્ અહુરમજ્દચ. ખોદાએ મેહેસ્ત્, ઓ તવાના ઓ દાના ઓ દાદાર્ ઓ પર્વર્તાર્ ઓ પાના ઓ ખાવર્ ઓ કેર્‌ફેહગર્ ઓ અવક્ષીદાર્ અવીજેહ્ વેહ્ દાદસ્તાની હમા-જોર્.

સેપાસ ઓએ બુજોર્ગ હસ્તીઆંન્, કે આફરીદ અવનીદ, ઓ પ ખેશ અંગામબતી જોર્ દાનાઇ, અવર્તર્ શેશ અમેશાસ્પંદાન્, અવદ્ બેશ યજદાંન્, રોશન્ બેહેશ્ત ગરોથમાન્, ઓ ગેર્દ આસ્માન્, ઓ ખુર્ તાવા, ઓ માહ્ બામી, ઓ સતરે વશ-તોખ્મ, બાદ્, અંદર્વાએ, ઓ આવ્, ઓ આતશ, ઓ જમીન્, ઓ ઓર્વર્, ઓ ગોસ્પંદ, ઓ અયોખ્શસ્ત, ઓ મર્દુમ.

યજશ્ને ઓ નીઆએશ્ને અજ ઓએ ખોદાએ કેર્‌ફેહગર્, કે મેહ્ કર્દ અજ હર્ ગેતીહા દેહેશ્નાન્ મર્દુમ પ ગવાએશ, માદાન્

૧. એ નામ સેતાયશ્નેની આખી બંદગી પાજંદ ભાષામાં દસ્તુર આદરબાદ મારસ્પંદની જોડેલી છે. એમાં અહુરમઝદની પાક સેતાયશ અને ભલી દુવાઓનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે.

દાદ્ એ શેહેરીઆરેશે અંગામ્, રાએનીદારેશ દામાન્, પ રઝ્મ અગે-જશ્ને પરૂહેજ હેવાન.

નમાજ઼ ઓએ વીસ્પ-આગાહ અશ ખ઼ાવર્, કેશ ફ્રેસ્તીદ્ પ જ઼ર-તોશ્ત્ સ્પેંતમાન્ અશો ફ્રેોહર્, અશ્તશ ઓએ દામાન્ દીન્ દાનેશ્ને વરોએશ્ને, આસ્નેખ઼ેરદી ગોશો સરૂતેહ ખ઼ેરદી. દાનાએશ ઓ રાએની-દારેશ, વીસ્પ હસ્તાંન્ ઓ બૂદાંન્ ઓ બેદાંન્, ફ્રહંગાંન્ ફ્રહંગ માંથ્ર સ્પેન્ત, કુ બેદ્ રવાંન્ હુ-પુલ્ બોખ્તારેશ, ઍજ દોજખ્, વદારૂદાર્ ઓએ આંને પેહેલુમ્ અખાંન્ અશોઆંન્, રોશન્ હંદ્ હુ-બોએ હમા-નેકશ.

પ ફ્રર્માને તો ખ઼ાવર્, પ ફ્રર્માને તો ખ઼ાવર્, પ ફ્રર્માને તો ખ઼ાવર્, પદી-રમ્ ઓ મીનમ્ ઓ ગોયમ્ ઓ વર્જ઼મ્ દીન્ અવીજ઼્હેહ, આસ્તુઆંન્ હોમ્ પ હર્ કેરૂફેહ, અવાખ્શ ઍજ઼ વીસ્પ બજેહ. અવીજ઼્હેહ દાર્ હોમ્ ખુદશ આસ્નીદેહ-કુનશ્ને, પરૂહેજશ્ને, ઓ પાક્ શેશ જોરાને જાન્, મનશ્નેં ગવશ્નેં કુનશ્નેં, ઓ વીર્ ઓ હોશ ઓ ખ઼ેરદ્.

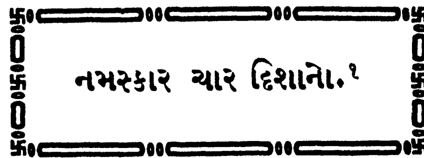
પ કામે તો કેરૂફેહગર્ તવાનમ્ કર્દ આંને તો પરસ્તશ્નેં, પ બેહ-મનશ્નેં, બેહ-ગવશ્ને, બેહ-વર્જ઼શ્નેં, વશાઍમ્ રાહે રોશન્, કે ઓમ્ નરસાદ્ ગેરાન્ પજદ્ દોજખ્, વદીરમ્ પ ચેશંદર્ગ, રસમ્ આને બેહેશ્ત પુર્-બોએ હરૂવેંસ્પ-પેસીદેહ હમા-ખ઼ારેશ.

સેતાએશ્ને ઓએ અવક્ષીદાર્ ખ઼ોદાએ, કુ કામેહ કેરૂફેહ પાદા-એશ્નેં કુનંદ્ ફ્રર્માન-રાએનીદારાંન્, અવદુમ્ બુજેદ્ દરૂવંદાનચ ઍજ઼ દોજખ્ ઓ અવીજ઼્હેહા વીનારેદ્ વીસ્પ.

☞ સેતાએશ્ને દાદાર્ અહુરમજ઼્દ્, હરૂવેંસ્પ-આગાહ તવાના ઓ તવંગર્, હફ્ત અમેશાસ્પંદ્, બેહેરાંમ્ યજદ્ પીરોજ઼ગર્ દુશ્મન-જ઼દાર્, અમહે હુતાશ્તહે બેરસાદ્. અશેમ્ વોહૂ (૧). (☞ ત્રણ વાર પઢે.)

દોઆ નામ સેતાયશનેનો સાર.—બખશેશ કરનાર, રહેમ કરનાર, મેહરબાન ખોદાનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું, અહુરમઝદ, જે હંમેશ હતો, હંમેશ છે, અને હંમેશ કાયમ રહેશે, જે મીનોમાં મીનો, સર્વ શકિતવાન, પરવરશ કરનાર, રક્ષણ કરનાર, પોષણ કરનાર, માફી બખશનાર, પાક, ઇનસાફી છે, જે ફેદાયશોનો પેદા કરનાર અને અંત લાવનાર છે, તેનો હું આભાર માનું છું. તેણે પોતાની જાતી શકિતથી તથા દાનાઇથી ચઢતા દરજ્જાના છ અમશાસ્પંદો, રોશન બહેશ્ત, ફરતું આસમાન, ખોરશેદ, માહતાબ, સેતારા, પવન, હવા, પાણી, જમીન, ઝાડપાન, ગોસપંદ, ધાતુ, અને માણસોને પેદા કર્યાં છે. સવાબકારી ખોદાની હું આરાધના

કરૂં છું, કારણ કે તેણે તમામ પેદાયશોમાં ઇનસાનને વાચા, ડહાપણ અને અક્કલ બખશીને ચઢતા દરજ્જાનું બનાવ્યું છે, જેથી તે દેવોની સામે થઇ તેઓથી દૂર રહી શકે અને ખલકતને સારી રાહ ઉપર ચલાવે. તે પાળણ કરનાર સાહેબે સ્પીતમ જરથોશતની મારફતે શાંતી, દીનને લગતું જ્ઞાન, જાતી અક્કલ, દાનાઇ, તથા પવિત્ર માથ્રવાણી, જેની બરકતથી ઇનસાન ચીનવત પુલ ગુઝાર કરીને, દોઝખથી છુટકારો મેળવીને, રોશનીવાળાં બહેશતમાં જઇ શકે છે, તે મોકલ્યાં. ઓ પાળનહાર સાહેબ! હું દુવા ગુજારૂં છું કે તારાં ફરમાન પ્રમાણે હું પાક માઝદયસની જરથોસતી દીન અખત્યાર કરૂં, અને તેના ફરમાન પ્રમાણે હું વિચારૂં બોલું અને કામ કરૂં! સવાબનાં દરેક કામ કરવાને હું ઓસ્તવાર રહું! ગુનાહોથી દૂર રહું! મારી પોતાની જાતી કરણીને પાક રાખું! અને મારા જાનને જોર આપનાર છ શક્તિઓ—મનશની, ગવશની કુનશની, બુધ્ધિ, સમજદારી, અને અકકલને બદીથી નિરાળી રાખું! ઓ સવાબકાર સાહેબ! તારી ખાહેશ પ્રમાણે હું મનશની ગવશની કુનશનીથી તારી ભક્તિ કરૂં, અને મારે માટે બહેસ્તનો માર્ગ ખુલ્લો કરૂં, કે જેથી મરણ પછી મને દોઝખનો ભારી આઝાબ નહિ પહોંચે, અને ચીનવદ પુલ પસાર કરી, તમામ સુખવાળાં બહેશતમાં હું પહોંચું! મારી બખશનાર ખોદાની હું પરસ્તેશ કરૂં છું, જે સવાબનો બદલો આપે છે અને ગુનેહગારને, જો તેઓ પશ્ચાતાપ કરે તો દોઝખથી છુટકારો બખશે છે. તમામ આગાહીવાળા, સર્વ શકિતવાન અહુરમઝદની, સાત અમશાસ્પંદોની, ફત્તેહમંદ બહેરામ યઝદની, અને હિંમત આપનાર અમ ફરેસ્તાની હું સેતાયશ કરૂં છું. એ સર્વ મારી મદદે આવો!



નમસ્કાર ચાર દિશાનો.[1]

☞ (દોઆ નામ સેતાયશ્ને પઢયા પછી દીવસને સમયે એ ભણવો.)

અજ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ્, અશેમ્ વોહૂ (૧).

☞ નેમો આઑંઘહાંમ્ અસંઘ્રહાંમચ, પોઇથ્રનાંમચ, ગઑાયઑઇતિનાંમચ, મઍથનનાંમચ, અવો-ખ્ઽનનાંમચ, અપાંમચ, જેમાંમચ, ઉર્વરનાંમચ, અંઘહાઑાસચ જેમો, અવંઘહેચ અષ્નો, વાતહેચ અષઑાનો સ્ત્રાંમ્, માઑાંઘહે, હૂરે, અનઘ્રનાંમ્ રઑાચંઘહામ્ ખધાતનાંમ્, વીસ્પ-

---

૧. એ બંદગીમાં કુલ પેદાયશ તરફ નમાજ જાહેર કરવામાં આવી છે, એટલે એ ભણવર મુજબ એ સર્વે પેદાયશો તરફ ફરજથી આપણે બંધાયલા છીએ.

નાંમચ સ્પેંન્તહે મઇન્યેઉશ દામનાંમ, અષઓનાંમ અષઓનિનાંમચ અષહે રથ્વાંમ. અષેમ વોહૂ (૧). ☞ (એકેક વાર ચાર દિશા તરફ ફરીને પઢે.)

☞ અહ્માઇ રએશચ; હજઘરેમ; જસ મે અવંઘહે મઝ્દ; કેરફેહ મોઝ્દ.

નમસ્કાર ચાર દીશાનીનો સાર.—સર્વ ગુનાહોને માટે હું પસ્તાવો કરૂં છું. આ જગાઓને, શહેરોને, ખેતરોને, મકાનોને, પાણીઓને, જમીનને, ઝાડપાનને, ધરતીને, આસમાનને, પવિત્ર પવનને, સેતારાઓને, માહતાબને, ખોરશેદને, બેહદ રોશનીને, તમામ ભલી પેદાયશોને, અને અશો નર નારીઓને હું નમસ્કાર કરૂં છું.

માહ બોખ્તાર નીઆએશ.

☞ (એ નીઆએશ જો બની શકે તો દરરોજ ભણવી ; ખાસ કરી દર મહીનામાં ચાંદરાત, પુનમ અને અમાસ—એ ત્રણ દહાડા તો જરૂર ભણવાને ફારસી રવાએતોમાં તાકીદ કીધેલી છે.)

પ નામે યજ્દાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવઝૂની, ગોરૂજે ખોરેહ અવઝાયાદ. માહ બોખ્તાર માહ યજદ બેરસાદ. અજ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ, અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત્ દુઝૂખ્ત્ દુજવરશ્ત્, મેમ પ ગેતી મનીદ, ઓએમ ગોફ્ત્, ઓએમ કર્દ, ઓએમ જસ્ત્, ઓએમ બૂન્ બૂદ ઍસ્તેદ, અજ આંન્ ગુનાહ મનશ્ની, ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની, ગેતી મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાંન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત હોમ.

☞ (સર નમાવતાં નમાવતાં ભણવું). નેમો અહુરાઇ મજ્દાઇ, નેમો અહુરાઇ મજ્દાઇ, નેમો અહુરાઇ મજ્દાઇ, નેમો અમેષએઇબ્યો સ્પેંન્તએઇબ્યો, નેમો માઓંઘહાઇ ગઓચિથ્રાઇ, નેમો પઇતિ-દીતાઇ, નેમો પઇતિ-દીતે; નેમો અહુરાઇ મજ્દાઇ, નેમો અમેષએઇબ્યો સ્પેંન્તએઇબ્યો, નેમો માઓંઘહાઇ ગઓચિથ્રાઇ, નેમો પઇતિ-દીતાઇ, નેમો પઇતિ-દીતે; નેમો અહુરાઇ મજ્દાઇ, નેમો અમેષએઇબ્યો સ્પેંન્તએઇબ્યો, નેમો માઓંઘહાઇ ગઓચિથ્રાઇ, નેમો પઇતિ-દીતાઇ, નેમો પઇતિ-દીતે.

ક્ષનઓથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવરશ્તાંમ હ્વત્ વસ્ના ફ્રેરપોતેમેમ. સ્તઓમિ અષેમ; અષેમ વોહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. માઁઘહહે ગઍઓચિથ્રહે, ગેઉશચ અએવો-દાતયાઓ, ગેઉશચ પૉઉરૂ-સરેધયાઓ, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાતચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીદ્વાઓ મ્રઓતૂ. નેમો અહુરાઇ મજ્દાઇ, નેમો અમેષએઇબ્યો સ્પેન્તએઇબ્યો, નેમો માઁઘહાઇ ગઍઓચિથ્રાઇ, નેમો પઇતિ-દીતાઇ, નેમો પઇતિ-દીતે.

કત્ માઓ ઉક્ષયેઇતિ, કત્ માઓ નેરેફ્સઇતિ. પન્ચ-દસ માઓ ઉક્ષયેઇતિ, પન્ચ-દસ માઓ નેરેફ્સઇતિ. યાઓ હે ઉક્ષ્યાંસ્તાતો, તાઓ નેરેફ્સાંસ્તાતો, તાઓ નેરેફ્સાંસ્તાતો, યાઓ હે ઉક્ષ્યાંસ્તાતસ ચિત્. કે યા માઓ ઉક્ષયેઇતિ નેરેફ્સઇતિ થ્વત્.

માઁઘહેમ્ ગઍઓચિથ્રેમ્ અષવનેમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. તત્ માઁઘહેમ પઇતિ-વએનેમ, તત માઁઘહેમ પઇતિ-વીસેમ, રઓક્ષ્નેમ માઁઘહેમ અઇવિ-વએનેમ, રઓક્ષ્નેમ માઁઘહેમ અઇવિ-વીસેમ, હિશ્તેન્તિ અમેષાઓ સ્પેન્ત ખરેનો દારયેઇન્તિ, હિશ્તેન્તિ અમેષાઓ સ્પેન્ત ખરેનો બક્ષેન્તિ, જામ પઇતિ અહુરધાતાંમ.

આઅત યત માઁઘહહે રઓક્ષ્નિ તાપયેઇતિ, મિશતિ ઉર્વરનાંમ જઇરિ-ગઓનનાંમ જરમઅેમ પઇતિ જેમાઘ ઉજ્જુક્ષ્યેઇતિ. અન્તરે-માઁઘહાઓસચ, પેરેનો-માઁઘહાઓસચ, વીષપ્તથાઓસચ, અન્તરે-માઁઘહેમ અષવનેમ અષહે રતૂમં યજમઇદે; પેરેનો-માઁઘહેમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; વીષપ્તથેમ્ અષવનેમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

યજાઇ માઁઘહેમ ગઍઓચિથ્રેમ, બઘેમ, રએવન્તેમ, ખરેનંઘઉહન્તેમ, અફ્નંઘઉહન્તેમ, તફ્નંઘઉહન્તેમ, વર્ચંઘઉહન્તેમ, ક્ષ્તાવન્તેમ ઇશતિવન્તેમ, યઓક્ષ્તિવન્તેમ, સઓકવન્તેમ, જઇરિમ્યાવન્તેમ, વોહુવાવન્તેમ, બઘેમ બએષજ્જેમ.

અહે રય ખરેનંઘહચ, તેમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, માઁઘહમ ગઍઓચિથ્રેમ. જઑથ્રાબ્યો માઁઘહેમ ગઍઓચિથ્રેમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

હઓમ યો ગવ બરેસ્મન, હિજ્વો-દંઘહંઘહ, માંથ્રચ, વચચ, શ્યઓથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ, અર્શુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘજ્ઞિબ્યો.

યેંઘહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતિ વંઘહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓઘહાંમચા તાંસચા તાઁસચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજદ ખોદાએ અવઝૂનીએ મરૂદુમ, મરૂદુમ સર્દગાંન્ હુમા સર્દગાંન્, હુમબાયસ્તે વેહાંન્, ઓએમ બેહેદીન માજદયસ્નાંન્ આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્ અએદુન્ બાદ્. (પ્રગટ પઢે.) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઓજસચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, માઓંઘહહે ગઓચિથ્રહે, ગેઉશચ અએવો-દાતયાઓ, ગેઉશચ પૉઉરૂ-સરૅધયાઓ. અષૅમ વૉહૂ (૩).

દસ્ત અષૅમ વૅરૅથ્રઘ્નૅમચ, દસ્ત ગેઉશ ખાથ્રોનહીમ, દસ્ત નરાંમ પૉઉરૂતાતૅમ, સ્તાહ્યનાંમ વ્યાખનનાંમ, વનતાંમ અવનૅમ્નનાંમ હથ્રવનતાંમ હમૅરૅથૅ, હથ્ર-વનતાંમ દુશ-મઇન્યુશ, સ્તેરપતાંમ ચિથ્ર-અવંઘહામ. યજત પૉઉરૂ-ખરૅનંઘહ, યજત પૉઉરૂ-બઍષજ, ચિથ્ર વો બુયારૅશ મસાંનાઓ, ચિથ્ર વો જવનોસવો ચિથ્રેમ બોઇત્ યજેમચિત્ ખરૅનો, યજેમ્નાઇ આપો દાયત. અષૅમ વૉહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશચ; હજંઘ્રૅમ; જસ મે અવંઘહે મજદ; કેરૂફેહુ મોજદ.

રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુબારક્ (ફલાન), માહે મુબારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ, નૅમો અહુરાઇ મજદાઇ, નૅમો અમૅષએઇબ્યો સ્પૅન્તએઇબ્યો, નૅમો માઓંઘહાઇ ગઓચિથ્રાઇ, નૅમો પઇતિ-દીતાઇ, નૅમો પઇતિ-દીતે; અષૅમ વૉહૂ (૧).

ગોરૂજે ખોરેહુ અવઝાયાદ્ માહુ બોખ્તાર્ માહુ યજદ્ બેરસાદ્ અમાવંદ્ પીરોજગર્ અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ્ દીન બેહુ માજદયસ્નાંન, આગહી રવાઇ ગોઆફ્રૂરંગાની બાદ્ હફ્તે કેશવર્ જમીન; અએદૂન્ બાદ્. મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્ મન્ આનો આવાયદ્ શુદન, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન. અષૅમ વૉહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નૅમસ્-તે અષાઉમ સૅવિશ્તે અરૅદ્વિ સૂર્ અનાહિતે. અષઓને અષૅમ વૉહૂ (૧). નૅમો ઉર્વઇરે વંઘ્ઉહિ મજદધાતે અષઓને અષૅમ વૉહૂ (૧). માઓંઘહૅમ ગઓચિથ્રૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. અષૅમ વૉહૂ (૧) માહુ બોખ્તાર્ માહ યજદ્ બેરસાદ્ અષૅમ વૉહૂ (૧).

માહ બોખ્તાર નીઆએશનો સાર.—દાદાર અહુરમઝદ, અમશાસ્પંદ તથા ગોસ્પંદની તોખમવાળા માહ બોખતારને હું નમસ્કાર કરૂં છું. માહતાબ દાદાર અહુરમઝદના હુકમથી પંદર દહાડા વધે છે, અને પંદર દહાડા ઘટે છે. રાત તેમજ પુનમના ચંદ્રને હું નમસ્કારં કરૂં છું. અમશાસ્પંદો માહતાબની રોશનીને ટકાવી રાખે છે અને તે રોશની પૃથ્વી ઉપર ફેલાવે છે. માહતાબની રોશની ઝાડપાનને તાજગી આપે છે. બખશેશ કરનાર, ચળકાટવાળા, ખોરેહવાળા, વાદળ લાવનાર, ગરમીવાળાં, લીલોતરી તથા આબાદી પાંથરનાર, અને તનદરોસ્તી આપનાર, ચંદ્રમા ઉપરના મવક્કલ ફરેશતા માહ યઝદની હું સેતાયશ કરૂં છું. એ ખોરેહવાળા યઝદો! મને હિંમત અને ફતેહ, ગાય ઢોર, અને શુરાં બચ્ચાં આપો! એ પાણીઓ, તમારી સેતાયશ કરનાર કીરતીવંત થાય!

અરદ્વી સૂર નીઆએશ.

(☞ (એ નીઆયશ જો બની શકે તો દરરોજ ભણવી; ખાસ કરી દર મહીનામાં અસફન્દારમદ, આવાં, દીન, અશીશવંઘ અને મારેસ્પંદ—એ પાંચ દહાડા ભણવાને તાકીદ કીધેલી છે.)

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

પ નામે યજ્દાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવઝૂની, ગોરૂજે ખોરેહ અવઝાયાદ; આવાં અરૂદ્વી સૂર[૧] બાનુ બેરસાદ.

અજ્ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ; અજ્ હર્વસ્તીન્ દુશમત દુઝૂખ્ત દુઝ્વરશ્ત, મૅમ્ પ ગેતી મનીદ, ઑએમ ગોફ્ત્, ઑએમ કરૂદ, ઑએમ જસ્ત્, ઑએમ બૂન્ બૂદ ઍસ્તેદ. અજ્ આંન્ ગુનાહ

૧. અરદવીસુર અનાહિત એટલે નિર્મળ અરદવીસુર નદી. એ નદી અલબુર્ઝ પહાડની 'હુકઇર્ય' નામનાં શિખર આગળથી નીકળી વૉઉફકષ (Caspean Sea) દરિયામાં ખાલી થાય છે. એ નદીને હાલની ઑકસસ (Oxus) નદી સાથે સરખાવવામાં આવે છે. એ એ ઉપરાંત અરદવીસુર અનાહિત, એ નદીના પાણી અને અહુરમઝદનાં પેદા કીધેલાં તમામ ભલાં પાણીઓ ઉપરના મવકકલ એક નારી ફરેસ્તાનું નામ છે. એ નારી ફરેસ્તાને અવસ્તામાં એક સુંદર સ્ત્રીનું રૂપ આપવામાં આવ્યું છે, અને તે મરદ તથા સ્ત્રી બંનેને ફાયદો કરે છે, આવાં યશત પ્રમાણે સારી નિષ્ટાથી એ યઝદની આરાધના કરનારને તે મદદ કરે છે, પણ બદ નિષ્ટાવાળાને તે મદદ કરતો નથી. આવાં અરદવીસુરના હમકાર ફરેસ્તા-સ્પંદારમદ, દીન, અશીશવંઘ, અને મારેસ્પંદ છે.

મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ્ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ્. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ, તરેઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ્; હઇથ્યાવર્શ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્‌રૅષોતૅમમ્. સ્તઑમિ અષૅમ્; અષૅમ્ વૉહૂ (૩). ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ્ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ.

અપાંમ્ વંઘ્ઉહીનાંમ્ મજ્દધાતનાંમ્, અર્દુયાઑ આપો અનાહિતયાઑ અષઑન્યાઑ, વીસ્પનાંમ્ચ અપાંમ્ મજ્દધાતનાંમ્, વીસ્પનાંમ્ચ ઉર્વરનાંમ્ મજ્દધાતનાંમ્, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ્ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઑ મ્રઑતૂ. યથા અહૂ વઇર્યો (૧૦).

મ્રઑત્ અહુરો મજ્દાઑ સ્પિતમાઇ જરથુશ્ત્રાઇ,[1] યજએષ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ્ અર્દ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ્ અએષજ્યાંમ્, વીદએવાંમ્ અહુરો-ત્કએષાંમ્, યેસન્યાંમ્ અંઘ્ઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંઘ્ઉહે અસ્તવઇતે. આધૂ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, દંઘ્હુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્.

યા વીસ્પનાંમ્ અર્ષ્નાંમ્ ક્ષુદ્રાઑ યઑજ્દધાઇતિ. યા વીસ્પનાંમ્ હાઇરિષિનાંમ્ જ઼ંથાઇ ગરેવાંન્ યઑજ્દધાઇતિ. યા વીસ્પાઑ હાઇરિષીશ્

---

૧. સ્પિતમ ઝરથુશ્ત્ર નામના જુદા જુદા અર્થ કરવામાં આવ્યા છે, (૧) પીળું ઉંટ રાખનાર, (૨) સોનેરી તારો, (૩) સોની, (૪) બુઢ્ઢું ઉંટ રાખનાર, (૫) ઉમદા દીલગુરદાનો, (૬) સૌથી સરસ ગાનાર અથવા કવી, (૭) ધર્મગુરૂ, (૮) ઉંટ પકડનાર. તે જમાનામાં ગાય, ઢોર માણસની મુખ્ય મતા ગણાતી હોવાથી જનાવરના નામ ઉપરથી નામ રાખવામાં આવતાં હતાં, જેવાં કે પોઉરૂશસ્પ વીશતાસ્પ, અરજાસ્પ.વગેરે. એ અર્થે લેતાં ૧, ૪, અને ૮ મો અર્થ અનુકુળ થાય છે. ઝરતોસ્તે પવિત્ર ગાથા કવિતા રૂપે લખેલા હોવાથી, અને તેણે દીન ફેલાવવાનું કામ કરેલું હોવાથી ૬ ઠો અને ૭ મો અર્થ અનુકુળ થાય છે, અને તે એક નામાંકિત ખોરેહ ધરાવનાર નર હોવાથી ૨ જો અર્થ પણ અનુકુળ લાગે છે. ઝરતોસ્તની દસમી પહેડીના વડવાનું નામ સ્પિતમ હોવાથી અવસ્તામાં 'સ્પિતમ ઝરથુથુસ્ત્ર' વપરાય છે; સ્પિતમ 'સ્પ' એટલે સફેદ અથવા ખાલેસ હોવું ઉપરથી સ્પિતમનો અર્થ ખાલેસમાં ખાલેસ થાય છે.

એવણનો જમાનો કદીમ યુનાની લખનારાઓ ઇ. સ. પૂર્વે ૬૫૦૦ અને ઈ. સ. પૂર્વે ૨૦૦૦ ની વચ્ચે મેળે છે, અને હાલના વિદ્વાનો તેવણનો જમાનો ઇ. સ. પૂર્વે ૧૪ મી સદીથી ઇ. સ. પૂર્વે ૬ ઠી સદી સુધી હેરફેર મેળે છે.

હુજામિતો દધાઇતિ. યા વીસ્પનાંમ્ હાઇરિષિનાંમ્ દાઇતીમ્ રથ્વીમ્ પએમ અવ-બરઇતિ.

મસિતાંમ્ દૂરાત્ ફ્રસ્રૂતાંમ્; યા અસ્તિ અવવઇતિ મસો, યથ વીસ્પાઓ ઇમાઓ આપો, યાઓ જ઼મા પઇતિ ફ્રતચન્તિ, યા અમવ-ઇતિ ફ્રતચઇતિ, હુકઇર્યાત્ હચ બરેજંઘ્રહત્, અવિ જ઼રયો વૉઉરુ-કષૅમ.

યઓઝ઼ન્તિ વીસ્પે કરનો જ઼રયા વૉઉરુ-કષયા આ વીસ્પો મઇધ્યો યઓજ઼ઇતિ. યત્ હીશ અવિ ફ્રતચઇતિ, યત્ હીશ અવિ ફ્રજ઼ગરઇતિ, અરૅદ્વી સૂર અનાહિત. યેંઘ્રહે હજ઼ંઘ્રૅમ્ વઇર્યનાંમ્, હજ઼ંઘ્રૅમ્ અપ-ઘ્ર઼જારનાંમ્. કસ્ચિતૃચ અએષાંમ્ વઇર્યનાંમ્, કસ્ચિતૃચ અએષાંમ્ અપઘ્ર઼જારનાંમ્, ચથ્વરૅસતૅમ અયરૅ-બરનાંમ્ હુવસ્પાઇ નઇરે બરૅમ્નાઇ.

અંઘ્રહાઓસ્ચ મે અએવંઘ્રહાઓ આપો અપઘ્ર઼જારો વીજ઼સાઇતિ, વીસ્પાઇશ અવિ કર્ષ્વાંન્ યાઇશ હસ. અંઘ્રહાઓસ્ચ મે અએવંઘ્રહાઓ આપો હમથ અવ-બરઇતિ હાંમિનૅમચ જ઼યનૅમચ. હા મે આપો યઓ-જ઼દધાઇતિ, હા અર્ષ્નાંમ્ ક્ષુદ્રાઓ, હા ક્ષથ્રિનાંમ્ ગરૅવાંન્, હા ક્ષથ્રિ-નાંમ્ પએમ.

☞. (ત્યાંથી 'આ હાતાંમ્ચ' નો હા શરૂ થાય છે. જે કોઇ 'આ હાતાંમ્ચ' ના હા વગર અરદ્વી સૂર નીઆએશ પઢવા માંગે તો, ત્યાંથી તે (ફ્રૅરષૉતૅમૅમ્) ૪૬ પાનાં છેડા સુધીનો ભાગ મુકી દેવો).

☞ આ હાતાંમ્ચ, અંઘ્રહુષાંમ્ચ જ઼ાતનાંમ્ચ અજ઼ાતનાંમ્ચ, અષ-ઓનાંમ્ ઇધ જ઼સૅન્તુ ફ્રવષયો, યોઇ હીશ બવ્રરૅ પઇત્યાપૅમ, નજ઼્દિશ્ત-યાત્ અપત્ હચ. મા નો આપો દુશ્મનંઘ્રહે, મા નો આપો દુજ઼્વચંઘ્રહે. મા નો આપો દુશ-શ્યઓથનાઇ, મા દુજ઼્દએનાઇ, મા હષિ-તબિષે, મા ઑધુ-તબિષે, મા વરૅજ઼નો-તબિષે, મા નાફ્યો-તબિષે. માધ નો અહિ ફ્રાધાઇતિ આપો વંઘ્રઉહીશ, વહિશ્તાઓ મજ઼્દધાતાઓ અષઓનીશ, યો નો અઇરીરિચિનાંમ્ ઇરીરિક્ષાઇતિ ગએથનાંમ. માધ નો અહિ ફ્રાધા-ઇતિ આપો વંઘ્રઉહીશ વહિશ્તાઓ મજ઼્દધાતાઓ અષઓનીશ, યો નો અઇરીરિચિનાંમ્ ઇરીરિક્ષાઇતિ તનુનાંમ્. યો તાયુશ, યો હજ઼ંઘ્રહ, યો ગધો, યો અષવજ, યો યાતુમાઓ, યો નસુસ્પાઓ, યો સ્પૅરૅજવાઓ, યો અરાઇતિવાઓ, યો અષૅમઓઘો અન્-અષવ, યો મષ્યો દ્રવાઓ-સાસ્ત; તૅમ અવિ ત્બએષાઓ પઇત્યન્તુ, ઇધ્યેજાઓ ઇષ યો ઇ દધ, ઇથ્યેજાઓ યન્તુ યો દી દધ.

આપો ગાતવ રામોઇધ્વઁમ, યવત જઓત યજાઇતે. કથ જઓત ખ્સાત વચ આપો વંઘ્વઉહીશ યજાઇતે; કુથ્ર બવાત હિતો-હિજવાઓ, ચેજિ અન-અરેથે યજાઇતે. કુથ્ર વાચો અવિ-બૂત, યાં હે ચખ્સે અએથ્ર-પઇતિશ. કુથ્ર તાઓ ક્રયો બવાંન, કુથ્ર તાઓ ઇષુદો બવાંન, કુથ્ર તાઓ રાતયો બવાંન, યાં અહુરો મજદાઓ જરથુશ્ત્રાઇ ફ્રવવચ, ફ્રા જરથુશ્ત્રો ગએથાબ્યો અસ્તવઇતિબ્યો. અવજસ્તીમ પઉર્વીમ આપો જઇધ્યોઇશ જરથુશ્ત્ર, પસ્ચએત અઇવ્યો જઓથ્રાઓ ફ્રબરોઇશ યઓજ-દાતાઓ દહ્મો-પઇરિશ્તાઓ, ઇમાં વચો ફ્રમ્રુ. આપો યાનઁમ વો યાસામિ મજાઓન્તઁમ તઁમ મે દાયત, યેંઘ્વહે દાઇતી પઇતિ વંઘ્વહો નિસ્રીત અન-અઇવિ-દ્રુખતિ. આપો ઇશતીમ વો જઇધ્યામિ વાઉરૂ-સરઁધાંમ અમવઇતીમ, ફ્રજન્તીમચ ખાપરાંમ યેંઘ્વહાઓ પઓઉરૂશચ બઁરઁજયાંન. નએચિશચ અંઘ્વહાઓ યાસાઇતિ જયાનાઇ, નોઇત સ્નથાઇ, નોઇત મહ્રકાઇ, નોઇત અએનંઘ્વહે, નોઇત અપયતેએ.

ઇમત વો આપો જઇધ્યેમિ, ઇમત જઁમો, ઇમત ઉર્વરાઓ, ઇમત અમઁષા સ્પઁન્તા હુક્ષથ્ર હુધાઓંઘ્વહો, વંઘ્વહવસચ વંઘ્વઉહીશચ વાહુનાંમ દાતારો, ઇમત અષાઉનાંમ વંઘ્વઉહીશ ફ્રવષયો ઉગ્રાઓ અઇવિથૂરાઓ, ઇમત મિથ્ર વાઉરૂ-ગઓયઓઇતે, ઇમત સ્રઓષ અષ્ય હુરઓધ, ઇમત રષ્નવો રજિશ્ત, ઇમત આતરઁ અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર, ઇમત બઁરઁજ અહુર ક્ષથ્રય અપાંમ નપો અઉર્વત-અસ્પ, ઇમત વીસ્પે યજતાઓંઘ્વહો, યોઇ વંઘ્વહજ્દાઓ અષવનો. ઇમત મે આપો દાયત, ઇમત જઁમો, ઇમત ઉર્વરાઓ, ઇમત અમઁષા સ્પઁન્તા હુક્ષથ્ર હુધાઓંઘ્વહો, વંઘ્વહવસચ વંઘઉહીશચ વાહુનાંમ દાતારો, ઇમત અષઓનાંમ વંઘ્વઉહીશ ફ્રવષયો ઉગ્રાઓ અઇવિથૂરાઓ, ઇમત મિથ્ર વાઉરૂ-ગઓયઓઇતે, ઇમત સ્રઓષ અષ્ય હુરઓધ, ઇમત રષ્નવો રજિશ્ત, ઇમત આતરઁ અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર, ઇમત બઁરઁજ અહુર ક્ષથ્રય અપાંમ નપો અઉર્વત-અસ્પ, ઇમત વીસ્પે યજતાઓંઘ્વહો, યોઇ વંઘ્વહજ્દાઓ અષવનો. યતચ અહ્માત અસ્તિ મજયો, યતચ અહ્માત અસ્તિ વંઘ્વહો, યતચ અહ્માત અસ્તિ સ્રયો, યતચ અહ્માત અસ્તિ પરોઅરઁજસ્તરઁમ; તત નો દાયત યૂઝઁમ, યજત અષવનો ક્ષયમ્ન ઇસાન, ઓષુચ આસુયાચ, હથ્ર અન ગાથ્વ્ય વચ. હ્વાથ્યાવશ્તાંમ હ્વાત વસ્ના ફ્રૂષોતઁમમ. ☞

યાંમ અજઁમ યો અહુરો મજદાઓ હુજવારઁન ઉજબઇરે, ફ્રદથાઇ માનહેચ વીસસચ જન્તેઉશચ દંઘ્વહેઉશચ.

યા અહ્માત્ સ્તઓત યસ્ન્ય[1] સ્રાવયેનિ, અહુનૅમચ વઇરીમ્ સ્રાવયેનિ, અષેમચ વહિશ્તૅમ્ હુસ્રવાનિ, અપસચ વંઘ્વઉહીશ યઓજ્દથાને; હથ્ર અન ગાથ્વ્ય વચ ગરો-ન્માને અહુરહે મજ્દાઓ જસત્ પઓઇર્યો. દથત્ અહ્માત્ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ.

અહે'ર્ચ ખરૅનંઘ્હચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઓનીમ; જઓથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે.

હઓમ યો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો દંઘ્હંઘ્હ, માંથ્રચ, વચચ, શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો.

યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પડે.) અહુરમજ્દ ખોદાએ, અવઝૂનીએ મરૂદુમ્, મરૂદુમ્ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઓએમ્ બેહેદીન્ માજ્દયસ્નાંન્ આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ અએદૂન્ બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહુ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઓજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, અપાંમ્ વંઘ્વઉહિનાંમ્. મજ્દધાતનાંમ્, અરેદુયાઓ આપો અનાહિતયાઓ અષઓન્યાઓ, વીસ્પનાંમ્ચ અપાંમ્ મજ્દધાતનાંમ્, વીસ્પનાંમ્ચ ઉર્વરનાંમ્ મજ્દધાતનાંમ્. અષૅમ વોહૂ (૧). ☞ અહ્માઇ રએશચ; હજંઘ્રૅમ; જસ મે અવંઘ્હે મજ્દ; કૅરૂફેહ્ મોજ્દ.

રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક્ નાંમ, રોજ મુબારક્ (ફ્લાંન), માહે મુબારક્ (ફ્લાંન), ગાહે (ફ્લાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન્. ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમૅમ. સ્તઓમિ અષૅમ, અષૅમ વોહૂ (૧). ગૉરૂજે ખોરેહ્

1. સ્તઓત યસ્ન્ય-એનો શબ્દાર્થ વખણાયલી આરાધના થાય છે પણ એ સ્તુદ યશત નામે ૨૧ નુસ્કોમાંના એક નુસ્કનું નામ છે. મરહુમ શેઠ ખ. રૂ. કામા યજશનેના ૫૮, ૫૯ માં હાને સતુદ યશત ગણે છે; એરવદ શહેરીયારજી ભરૂચા યજશનેના ૫૮, ૫૯ અને ૬૦ માં હાને ગણે છે; ડારમસ્ટેટ યજશનેના ૧૪-૫૮ સુધીના હાને ગણે છે, એરવદ કાવસજી કાંગા પાંચ ગાથા અને હપતંઘ યશતને ગણે છે.

અવજ્ઞાયાદ્દ આવાં અરદ્વીસૂર બાંનુ બેરસાદ્દ અમાવંદ પીરોજગર્ અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ્દ દીન બેહ્ મારુદયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફરંગાંની બાદ્દ હકૂતે કેશ્વર્ જમીન્; અએદૂન્ બાદ્દ. મન્ આનો આવાયદ્દ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્દ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્દ શુદન. અષૅમ વૅાહૂ (૧).

(☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માજ્દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નૅમસૅ-તે અષાઉમ્ સૅવિશ્તે અરૅદ્વીસૂર અનાહિતે અષઑને અષૅમ્ વૅાહૂ (૧). નૅમો ઉર્વઇરે વંધ્રઉહિ મજ્દધાતે અષઑને અષૅમ્ વૅાહૂ (૧). અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. અષૅમ વૅાહૂ (૧). આવાં અરદ્વીસૂર બાંનુ બેરસાદ્દ. અષેમ્ વૅાહૂ ૧.

અરદવીસુર નીઆએશનો સાર—દાદાર અહુરમઝદ સ્પીતમ જરથોસ્તને નીર્મળ તંદરોસ્તી આપનાર, ગલીચી દુર કરનાર, હુશિયારી લાવનાર, આબાદી ફેલાવનાર, અરદવીસુરની આરાધના કરવાને ફરમાવે છે. એ અરદવીસુરનું પાણી મરદોનાં બુનને સ્વચ્છ કરે છે, ઓરતોને જનમ આપતી વખતે સહેલાઇ કરી આપે છે. માતાઓનાં ગર્ભસ્થાનને પાક કરે છે અને તેઓનાં થાનમાં વખતસર દુધ મુકે છે એનું પાણી બીજાં પાણીઓથી ચઢતું ગણવામાં આવ્યું છે—એવી વિખ્યાત પામેલી અરદવીસુરની હું સેતાયશ કરૂં છું. તે અલબુર્ઝ પહાડમાંથી નીકળી વોઉરૂકશ (Caspian Sea) દરિયામાં પડે છે. જ્યાં જ્યાં અરદવીસુર રહે છે, ત્યાં ત્યાં લીલાં લહેર થઇ રહે છે. ઉનાળામાં કે શીયાળામાં તેનું પાણી ખુટતું નથી. અએ અરદવીસુર! યથા, અષેમ તથા સ્તઓત યસ્ન હું એવી રીતે પઢું કે જેથી મને ગરોથમાન બહેશત મળે! મારી આરાધનાથી તું મારા ઉપર મહોબત રાખજે!

આ હાતામચાનો સાર—જે નેક માણસો હાલ હૈયાત છે, અગાઉ થઇ ગયા અને હવે પછી થશે, તેઓએ ખેતીના વધારાને માટે નહેરોનો વધારો કર્યો હોય, તેઓનાં ફરોહરોને હું યાદ કરૂં છું. હું દુવા ગુજારૂં છું કે દુષ્ટ વિચાર કરનારને, દુષ્ટ શબ્દો ઓચરનારને અને દુષ્ટ કામો કરનારને, ખરાબ દીન પાળનારને, કોઇને દુઃખ દેનારને, ચોર, લુટારા, જાદુગર, ખુની, મુડદાંને દાટનાર, છંદી, બખીલ અને ઠગારાને અરદવીસુરનું નીર્મળ પાણી ફાયદો નહિ કરે! તેઓની હાણી થજો! જે મને હાણી પહોંચાડવા માંગે, તેનેજ હાણી પહોંચજો! અએ પાણીઓ, તમે સંપતિ, પોષણ કરનારાં ફરઝંદ, જે બીજાંઓને દુઃખ દેવાની ખાહેશ નહિ રાખે તે બખશો! ઓ યઝદો! ઉપર કહી તે કરતાં પણ વધારે ઉત્તમ અને વધારે કીમતી ભેટ આપો! રાસ્તીનાં કામ કરનારાઓની ખાહેશ બુલંદ હોય છે.

આતશ નીઆએશ.

☞ (એ નીઆએશ જો બની શકે તો દરરોજ ભણવી; ખાસ કરી દર મહીનામાં હોરમજદ, અરદીબેહેસ્ત, આદર, શરોશ અને બેહેરામ—એ પાંચ હમકારાને દહાડે તો અવશ્ય ભણવાને ફારસી રવાએતોમાં તાકીદ કીધી છે.)

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ.

☞ (સર નમાવતાં નમાવતાં ભણવું.) **નૅમસૅ-તે આતર્શ મજ્દાઑ અહુરહે હુધાઑ મજિશ્ત યજત. અર્ષૅમ વૉહુ (૧).**

૫ નામે યઝ્દાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવઝૂની, ગોરૂજે ખોરેહ્ અવઝાયાદ્.

☞ (આતશ બેહેરાંમની નજદીક નીચે મુજબ પઢવું.)

આતશ્ બેહેરાંમ્[1] આદર્ ફરા.

☞ (આદરાંનની નજદીક નીચે મુજબ પઢવું.)

આતશ્ આદરોન્ આદર્ ફરા.

☞ (ઘરમાં આતશની નજદીક નીચે મુજબ પઢવું.)

આતશ્ દાદ્ગાહ્[2] આદર્ ફરા.

---

૧. અસલના ઇરાની પાદશાહો અને પહેલવાનો આતશના નુરી કેબલાની બરકતથી ફતેહ ફીરોઝી મેળવવાનું યકીન ધરાવતા હતા. સાસાન્યન વંશના સ્થાપનાર અરદેશર બાબેગાને દુશમનો ઉપર મેળવેલી ફતેહની યાદગારીમાં 'આતશે વાહરામ' (ફતેહની ઉપરનો મવકકલ ફરેસ્તો બેહરામ') બરપા કર્યા હતા. ત્યારે આતશબહેરામનો અર્થ ફતેહમંદી બખશનાર આતશ અથવા ફતેહની ખુશાલીમાં બરપા થયલો આતશ થાય છે, અને તેજ સબબસર તે આતશને શમશેર, ગુરજ વગેરે હથિયારો અર્પણ કરવામાં આવે છે. એ પ્રમાણે આતશ બહેરામ પરડવાનો રિવાજ અરદેશરને આભારી છે. હિંદુસ્તાનમાં પહેલ-વહેલા આતશ બહેરામ (હાલ ઉદવાડા ખાતે છે) નેરીયોસંગ ધવલ નામના એક વિદ્વાન દસ્તુરની રાહબરી હેઠળ પરડવામાં આવ્યા હતા, તેની સાથે જોડાએલી કથા આ પ્રમાણે છેઃ—

ઇરાની સલતનત પાયમાલ થવા પછી, ઇરાનીઓએ પોતાના બાપીકા મહઝબની જાળવણી ખાતર દીવ બંદરેથી ઉપડી હંકારતાં ભર દરિયે તોફાનમાં સપડાવાથી માનતા લીધી હતી કે અગર જો તેઓ કિનારે સલામત પહોંચશે તો તેઓ 'બહેરામ મઝદ' ની નૈયતે આતશ બરપા કરશે. આ પછી તોફાન સમી ગયું, અને તેઆ સંજાણ બંદરે સહીસલામત ઉતર્યા હતા, અને પોતાની માનતા મુજબ 'આતશ બહેરામ' પરડયા હતા.

૨ 'આતશ દાદગાહ' એટલે આતશને બરપા કરવાની લાયક જગા.

અજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ, અજ હર્વસ્તીન દુશમત દુજૂખ્ત દુજવરશ્ત, મેમ્ પ ગેતી મનીદ, ઑએમ્ ગોફ્ત, ઑએમ્ કર્દ, ઑએમ્ જસ્ત, ઑએમ્ બૂન્ બૂદ એસ્તદ, અજ આંન્ ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની, ગેતી મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ.

ઉસ્-મોઇ ઉઝારેંશ્વા અહુરા આર્મઇતી તવીષીમ્ દસ્વા, સ્પેનિશ્તા મઇન્યૂ મઝ્દા, વંઘ્નહુયા જવો-આદ્રા, અષા હઝો એમવત્ વૉહૂ મનંઘ્નહા ફ્રૅસૅરતૂમ. રફ્રૅધ્રાઇ વૉઉરૂ-ચષાને દોઇષી-મોઇ યા-વે અબિફ્રા, તા ક્ષથ્રહ્યા અહુરા યા વંઘ્નહેઉશ અષિશ મનંઘ્નહો; ફ્રો સ્પૅન્તા આર્મઇતે અષા દએનાઑ ફ્રદક્ષયા. અત્ રાતાંમ્ જરથુશ્ત્રો તન્વસ્ચીત્ ખ્વ્યાઑ ઉશ્તનૅમ્ દદાઇતી, પઉર્વતાતૅમ્ મનંઘ્નહસ્ચા વંઘ્નહેઉશ મઝ્દાઇ, શ્યઓથનહ્યા અષાઇ યાચા ઉખ્ધખ્યાચા સ્રઓષૅમ્ ક્ષથ્રૅમ્ચા.[1]

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મઝ્દાઑ. (☞ સર નમાવતાં નમાવતાં ભણવું.) નૅમસૅ-તે આતર્શ મઝ્દાઑ અહુરહે હુધાઑ મજિશ્ત યજત. અષૅમ્ વૉહૂ (૩). ફ્રવરાને મઝ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે.) ફ્રસસ્તયએચ.

આથ્રો અહુરહે મઝ્દાઑ પુથ્ર, તવ આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મઝ્દાઑ. આથ્રો મઝ્દાઑ પુથ્ર,[2] ખ્વરૅનંઘ્નહો સવંઘ્નહો મઝ્દધાતહે, અઇર્યનાંમ્ ખ્વરૅનો મઝ્દધાતનાંમ્,[3] કાવયેહેચ ખ્વરૅનંઘ્નહો મઝ્દધાતહે, આથ્રો

---

૧ 'ઉસ-મોઇ ઉઝારેષ્વા'થી તે 'ક્ષથરેમચા' સુધીનું ભણતર અહુનવઈતી ગાથામાંથી લીધેલું છે. એમાં અશો અહુરમઝદ્‌ની પવિત્ર બક્ષેશો અને તેના તરફની જાનફેસાની દેખાડેલી છે.

૨ આથ્રો અહુરહે મઝદાઓ પુથ્ર એટલે અહુરમઝદનો પુત્ર આતશ. 'પુથ્ર' શબ્દ 'પુ' એટલે પવિત્ર કરવું ઉપરથી નીકળ્યો છે ત્યારે અહુરમઝદનો પુત્ર એટલે અહુરમઝદ તરફથી સર્વે પેદાયશને પાક કરનાર. પેહેલવી સરેહમાં એ આતશ વિશે એવું જણાવેલું છે કે તે મોબેદો, દસ્તુરો તથા પરહેજગારો ઉપર મવકકેલ છે. એને 'આદર ફરાહ'ને નામે પણ ઓળખે છે. બુનદેહેશ નામની પહેલવી કેતાબમાં જણાવેલું છે કે, એ આતશને પેહેલવેહેલ્લાં 'ઓક્સસ્' (The River Oxus) નદીના કીનારા ઉપરનાં 'ખારજમ્' નામનાં શેહેરમાં આવેલા 'ગદ્મન્-હોમન્દ્' નામના પાહાડ ઉપર તખ્તનશીન કીધો હતો. જમશેદ પાદશાહનાં મરણ પછી, એ આતશને જુહાકના હાથમાં જવાથી બંચાવ્યો હતો. ગુશ્તાસ્પ પાદશાહનાં વખતમાં તેને 'ખારજમ'માંથી ઉંચકીને કાબુલસ્થાનમાં આવેલા 'રોશન' નામના પહાડ ઉપર લઈ જવામાં આવ્યો હતો, જ્યાં મજકુર આતશ બુનદેહેશના વખત સુધી મોજુદ હતો.

૩ અઇરયનાંમ ખરેનો મઝદધાતહે, કાવયેહેચ ખરેનંઘહો મઝદધાતહે એટલે અહુરમઝદનું પેદા કીધેલું ઈરાની ખોરેહ, અને અહુરમઝદનું પેદા કીધેલું કયાની ખોરેહ. ખોરેહ એટલે અસાધારણ મિનોઈ શક્તિ કે જે ધરાવનાર ખરાબી ટાળવાના તથા બીજાં મહાભારત કામો

અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર. કવોઇશ હુઑાસ્રવંધ્રહહે, વરોઇશ હુઑાસ્રવંધ્રહહે અસ્નવન્તહે ગરોઇશ મજદધાતહે,[૧] ચએચિસ્તહે વરોઇશ મજદધાતહે,[૨] કાવયેહેચ ખરેનંધ્રહો મજદધાતહે. આથ્રો અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર. રએ-વન્તહે ગરોઇશ મજદધાતહે,[૩] કાવયેહેચ ખરેનંધ્રહો મજદધાતહે, આથ્રો અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર. આતર્શ સ્પેન્ત રથએશ્તાર, યજત પૅાઉરૂ-ખરે-નંઘહ, યજત પૅાઉરૂ-અએષજ. આથ્રો અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર, મત વીસ્પએઇબ્યો આતરેબ્યો, ક્ષથ્રો-નફ્ધ્રો નઇર્યો-સંધ્રહહે યજતહે[૪] ક્ષ્નઑાથ્ર

પાર પાડી શકે છે. જે માણસ પોતાના તન, મન અને રવાનને પવિત્ર રાખવા સાથે હંમેશા નેકીના માર્ગ ઉપર ચાલે, યાને જે માણસ અશો હોય તેને ખોરેહ મળી શકે છે, જેની બરકતથી તે અસાધારણ મહાભારત કામો પાર પાડી શકે છે. અને જ્યાંસુધી એક ખોરેહ ધરાવનાર આદમી અશો રહે, ત્યાં સુધી તેનું ખોરેહ તેની સાથે રહે, પણ જે ઘડી તે અશોઇના માર્ગથી વેગળો જાય કે તેનું ખોરેહ જતું રહે છે. તેનો દાખલો પાદશાહ જમશેદ પરથી મળી આવે છે, કે જે ખોરેહ ધરાવતો હતો, પણ પાછળથી ગર્વ કરવાને લીધે તે ખોરેહ અથવા નુર ઉડી ગયું હતું, અને તે પડતીમાં આવી પડયો હતો. ઇરાની ખોરેહ તે ગયોમર્દ, હોષંગ, તહેમુરસ, જમશેદ, અને ફરેદુન જેવા નામીચા નરો ધરાવતા હતા તે, અને કયાની ખોરેહ તે કએકોબાદ, કએકાઉસ, કયાવક્ષ, કએખશરૂ, લોહરાસ્પ, વીસ્તાસ્પ જેવા કયાની વંશના પાદશાહ, ધરાવતા હતા. પેગમ્બર સાહેબ જરતોસ્ત પણ ખોરેહ ધરાવતા હતા, અને પોતાની શ્રેષ્ટ અશોઈના બળે મહાભારત કામો કરીને મીનોઓની સંફમાં ગણાવાને લાયક બન્યા હતા.

૧ અસ્નવન્ત ગરોઇશ-અસ્નવન્ત પહાડ. બુનદહેશ પ્રમાણે પાદશાહ કએખુશરૂ અસ્નવન્ત પહાડની નજદીક, ચએચસ્ત સરોવર આગળ બુતપરસ્તી દેહરાંનો નાશ કરવા ગયો, ત્યારે તેના ઘોડાના કાન ઉપર રોશની પડી જેથી તે દેહરાં તોડવાનું કામ આશાનીથી ચલાવી શકયો. તેની સેપાસગુજારીમાં કએખુશરૂએ અસનવન્ત્ પહાડ ઉપર એક આતશ સ્થાપ્યો, અને તેના ઘોડાના કાન ઉપર રોશની પડી હતી, તેથી તેનું નામ 'આદર ગુશસ્પ' (ગુશ=કાન+અસ્પ=ઘોડો) એવું નામ આપ્યું.

૨ ચએચિસ્ત વરોઈશ, એટલે ચએચિસ્ત સરોવર જેને આજર બએજાનમાં આવેલા ઉરૂમ્યા સરોવર સાથે સરખાવવામાં આવ્યો છે,

૩ રએવન્ત્ ગરોઇશ્-રએવન્ત પહાડ, રએવન્તનો અર્થ પ્રકાશિત થાય છે, કારણ કે એ પહાડ ઉપર પાદશાહ ગુશતાસ્પે આદર બુરજીન સ્થાપ્યો હતો, તેથી તે પહાડને મળતા ચળકાટને લીધે તેને રએવન્ત નામ આપ્યું હોય.

૪ નઇરયો સંઘહ યઝત-નઇરયોસંગ ફરેસ્તો એ આતશને લગતા એક યઝદનું નામ. એનું કામ અહુરમઝદના કાસદ તરીકેનું છે, એટલે એ વિજળીના ચમકારામાંથી ઉત્પન્ન થતા કુદરતી આતશનું નામ છે, જે જાણે આકાશમાંથી આ પૃથ્વી ઉપર આવીને માણસોની દુવા દાદારને દ્વારે લઇ જાય છે. તેને રોશની સાથે સંબંધ હોવાથી તે મહેર યઝદનો શરીક છે. બહમન યશત પ્રમાણે અહુરમઝદે નેરીયોસંઘને કંગદેઝ તરફ મોકલી પેશોતન ઉપર પેગામ મોકલીને તેને ધર્મનો ફેલાવો કરવાને કહેવાડયું હતું.

યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા યહૂ વઇસ્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે અથા રતુશ અષાતચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઑતૂ.

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ, હુઍરૅતીમચ ઉશ્ત-ઍરૅતીમચ, વન્ત-ઍરૅતીમચ આફ્રીનામી, તવ આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજદાઓ. યેસ્ન્યો અહિ વહ્મ્યો, યેસ્ન્યો બુયાઓ વહ્મ્યો ન્માનાહુ મષ્યાકનાંમ. ઉશ્ત બુયાત્ અહ્માઇ નઇરે, યસ્ઍ-થ્વા બાધ ફ્રાયજાઇતે, અએસ્મો-જસ્તો, બરૅસ્મો-જસ્તો, ગઑ-જસ્તો, હાવનો-જસ્તો.

દાઇત્યો અએસ્મે બુયાઓ, દાઇત્યો બઑઇધિ બુયાઓ, દાઇત્યો પિથ્વિ બુયાઓ, દાઇત્યો ઉપસયને બુયાઓ. પૅરૅનાયુશ હરૅથ્રે બુયાઓ, દહ્માયુશ હરૅથ્રે બુયાયો, આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજદાઓ.

સઑચે બુયે અહ્મ્ય ન્માને, મત્-સઑચે બુયે અહ્મ્ય ન્માને, રઑચહિ બુયે અહ્મ્ય ન્માને, વક્ષથે બુયે અહ્મ્ય ન્માને, દરૅઘૅમચિત્ અઇપિ જરૂવાનૅમ, ઉપ સૂરાંમ ફ્રષો-કૅરૅતીમ, હધ સૂરયાઓ વંઘ્રહુયાઓ ફ્રષો-કૅરૅતોઇત.[1]

દાયાઓ મે આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજદાઓ, આસુ ખાથ્રૅમ, આસુ થ્રાઇતીંમ, આસુ જીતમ, પૅઉરૂ ખાથ્રૅમ, પૅઉરૂ થ્રાઇતીમ, પૅઉરૂ જીતમ; મસ્તીમ, સ્પાનો, ક્ષ્વિઘ્રૅમ હિજવાંમ, ઉરૂને ઉષિ, ખ્રતૂમ પસ્ચએત મસિત મજાઑન્તૅમ, અપઇરિ-આથ્રૅમ, નઇર્યાંમ પસ્ચએત હાંમ-વરૅતીમ.

ઑરૅધ્વો-જંગાંમ, અખ્ફ્રન્યાંમ થ્રિષુમ અસ્નાંમચ ક્ષફ્નાંમચ આસિતો-ગાતૂમ, જધાઉરૂમ, તુથ્રુષાંમ આસ્નાંમ ફ્રજન્તીમ, ફ્રરૂષો-રાજાંમ, વ્યાખ્નાંમ, હાંમ-રઑધાંમ, હુવાપાંમ, આંજો-બૂજિમ હવીરાંમ, યા મે ફ્રાધયાત ન્માનૅમચ વીસૅમચ જન્તૂમચ દખ્યૂમચ, દંઘહુસસ્તીમચ,

દાયાઓ મે, આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજદાઓ, યા મે અંઘ્રહત્ અફ્રસાઑઁઘ્રહાઓ, નૂરૅમચ યવએચતાઇતે, વહિશ્તૅમ અહૂમ અષઑનાંમ રઑચંઘ્રહૅમ વીસ્પો-ખાથ્રૅમ, જજે-બુયે વંઘ્રહાઉચ મીજદે, વંઘ્રહાઉચ સ્રવહિ, ઉરૂનએચ દરૅઘે હવંઘ્રહે.

---

૧ ફ્રષો-કૅરૅતોઇત–ફ્રશોકેરેતના વખત સુધી; ફ્રશોકે રેત શબ્દનો અર્થ તાજું કરવું, નવું કરવું કરી થાય છે; તે ઉપરથી કયામત, રસ્તાખેજ (renovation) થાય છે.

વીસ્પએઇબ્યો સસ્તીમ્ બરઇતિ આતર્શ મજદાઓ અહુરહે, ચએઇબ્યો અએમ્ હાંમ-પચાઇતે ક્ષાફનીમચ સૂઇરીમચ, વીસ્પએઇબ્યો હુચ ઇજ્યેઇતે હુવર્રતીમચ ઉશ્ત-વર્રતીમચ, વન્ત-વર્રતીમચ, સ્પિતમ.

વીસ્પનાંમ્ પર-ચરન્તાંમ્ આતર્શ જસ્ત આદિધય. ચીમ્ હખ હખે બરઇતી ફ્રચર્થ્વાઓ અર્મએષાઇધે. આતર્મ્ સ્પેન્તમ્ યજમઇદ, તખ્મમ્ હુન્તમ્ રથએશ્તારમ.

આઅત્ યેજિ-પે અએમ્ બરઇતિ અએસ્મમ્ વા અષય બર્રતમ્, બરસ્મ વા અષય ફ્રસ્તર્રતમ્, ઉર્વરાંમ્ વા હધાનએપતાંમ્ આ-હે પસ્ચ-એત ફ્રીનઇતિ આતર્શ મજદાઓ અહુરહે, ક્ષ્નૂતો અતબિશ્તો હધ્-ઋંધહુમ.

ઉપ-થ્વા હક્ષોઇત્ ગેઉશ વાંથ્વ, ઉપ વીરનાંમ્ પૉઉરૂતાસ. ઉપ-થ્વા વર્રજવતચ મનો, વર્રજવતિચ હક્ષોઇત્ અંધઉહ. ઉર્વાક્ષ-અંધઉહ ગય જિઘએષ, તાઓ ક્ષપનો યાઓ જ્વાહી. ઇમત્ આથ્રો આફ્રિવનમ્, યો અહ્માઇ અએસ્મમ્ બરઇતિ હિકૂશ, રઓચસ-પઇરિશ્તાં[1] અષહે બર્રજ યઓઝ્દાતાં.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજ્દ ખોદાએ, અવજૂનિએ મરદુમ, મરદુમ સરદગાંન્, હમા સરદગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઓએમ બેહેદીન્ માઝ્દય-સ્નાંન્, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ અએદૂન્ બાદ. (પ્રગટ પઢે.) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નેમચ વહ્મેમચ અઓજસ્ચ જવરેચ આફ્રીનામિ, આથ્રો અહુ-રહે મજદાઓ પુથ્ર, તવ આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજદાઓ, આથ્રો અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર. ખરેનંધહો સવંધહો મજદધાતહે, અઇર્યનાંમ્ ખરેનો મજદધાતનાંમ્, કાવયેહેચ ખરેનંધહો મજદધાતહે, આથ્રો અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર. કવોઇશ હઓસ્રવંધહહે, વરોઇશ હઓસ્રવંધહહે, અસ્નવન્તહે ગરોઇશ મજદધાતહે, ચએચિસ્તહે વરોઇશ મજદધાતહે, કાવયેહેચ ખરેનંધહો મજદધાતહે, આથ્રો અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર. રએ-વન્તહે ગરોઇશ મજદધાતહે, કાવયેહેચ ખરેનંધહો મજદધાતહે, આથ્રો અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર. આતર્શ સ્પેન્ત રથએશ્તાર, યજત પૉઉરૂ-

---

૧ હિકુશ રઓચસ્ પઇરિશતાં એટલે સૂકી રોશનીમાં તપાવેલી. આતશ ઉપર જે કાઠી, સુખડ અથવા કોઈબી ખુશબો મુકવી તે તદન સુકકી તથા સાફ હોવી જોઇએ. કોઈબી જાતનું લીલું તથા નજીસ બળતણ હરગેજ આતશ ઉપર મુકવું નહીં.

અરૅનંધ્રહ, યજત પૅાઉરૂ-અએષજ. આથ્રો અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર, મત વીસ્પએઇબ્યો આતૅરૅબ્યો, ક્ષથ્રો-નફ્ધ્રો નઇરયો-સંધ્રહહે, યજતાહે. અષૅમ વૅાહૂ (૩).

અત્ તોઇ આતરૅમ્ અહુરા અઓજોંધ્રહુવન્તૅમ્, અષા ઉર્સમહી અસીશ્તૅમ્, એમવન્તૅમ્, સ્તોઇ-રપૅન્તૅમ્, ચિથ્રા-અવંધ્રહૅમ્; અત્ મજદા દઇબિષ્યન્તે જસ્તાઇશ્તાઇશ દૅરૅશ્તા અએૅનંધ્રહેમ્. અષૅમ વૅાહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશચ; હજંધ્રૅરૅમ; જસ મે અવંધ્રહે મજદ; કેરૂ-ફેહ્ મોજદ.

રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક્ નાંમ, રોજ મુબારક્ (ફલાંન), માહે મુબારક્ (ફલાન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ્ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન્. ક્ષનઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ નૅમસૅ-તે આતર્શ મજદાઓ અહુરહે હુધાઓ મજિશ્ત યજત. અષૅમ વૅાહૂ (૧). ગોરૂજે ખૅારેહ્ અવજાયાદ્.

☞ (જો આતશ બેહેરાંમની નજદીક નીઆયશ કરીએ તો નીચે મુજબ પઢવું.)

આતશ્ બેહેરાંમ્ આદર્ ફરા.

☞ (જો આદરાંનની નજદીક નીઆયશ કરીએ તો નીચે પ્રમાણે ભણવું.)

આતશ્ આદરાંન્ આદર્ ફરા.

☞ (અગરજો ઘેરમાં આતશની નજદીક નીઆએશ કરીએ તો નીચે પ્રમાણે ભણવું.)

આતશ્ દાદગાહ્ આદર્ ફરા.

આદરાંન્ શાહ્ પીરોજ્ગર્, આદર્ ગુશસ્પ્,[૧] આદર્ ખોરૂદાદ્,[૨] આદર બુરૂજીન્ મેહેર્[૩] અવરૅ આદરાંન્ ઓ આતશાંન્, કે પ દાદ્ગાહ્ નેશાસ્ત

૧ પાદશાહ કએખુશરૂએ 'દેઝે બહમનનો' કિલ્લો સર કર્યો હતો, તેની યાદગીરીમાં 'આદર ગુશસ્પ' બરપા કીધો હતો.

૨ અરદેશર બાબેકાનના મમાવા બાબકે આદર ખોરદાદને સ્વપ્નામાં જોયો હતો. બીજે એક ઠેકાણે જણાવ્યા મુજબ પાદશાહ હોષંગે અકસ્માત જે આતશ શોધી કાઢયો હતો તે પોતાના પાયતખ્તમાં લાવી એક ગુંબજવાળા આતશ ખાનામાં રાખ્યો હતો, અને તે આતશ ખાનાને આદર ખોરદાદ કરીને કહેતા હતા. વળી દસ્તુર જરતોસ્ત બહેરામના ફારસી જરતોસ્ત નામામાં એને આદર ગોશસ્પની સાથે એક ફરેસ્તા જેવો જણાવ્યો છે. બહમન અને અરદીબહેશત અમશાસ્પંદની સાથે જરતોસ્તી દીનની સચાઇની ગવાહી આપવા માટે આદર ખોરદાદ શાહ ગુશતાસ્પની દરબારમાં એક ફરેસ્તા તરીકે આવ્યો હતો.

૩ બુનદહેશ મુજબ એ આતશને શાહ ગુશતાસ્પે રએવંદ પહાડની "પુસ્તે વીરતાસ્પાંન" નામની ટેકડી ઉપર સ્થાપ્યો હતો. એ પાદશાહે પેગમ્બર જરતોસ્તના દીન લાવવા પછી તે દીન તરફ પોતાની જાન ફેશાની જાહેર કરવા એ આતશને એક આતશકદેહમાં સ્થાપના

ઍસ્તેદ્દ; ગોરૂજે ખૅારેહ્ અવજાયાદ્દ મીનો કરૂકો, અમાવંદ્દ પીરોજગરૂ અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ્દ દીન્ બેહ્ માજદયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફરગાંની બાદ્દ હફ્તે કેશ્વરૂ જમીન્; અએદુન્ બાદ્દ. મન્ આનો આવાયદ્દ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્દ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્દ શુદન્. અષઅૅાને અષૅમ્ વૅાહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નૅમસ્‌ચ્તે અપાઉમ્ સૅવિશ્તે અરૅદ્ધિ સૂર અનાહિતે. અષઅૅાને અષૅમ્ વૅાહૂ (૧). નૅમો ઉર્વઇરે વંધ્રુઉહિ મજ્દધાતે અષઅૅાને અષૅમ્ વૅાહૂ (૧). ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ.

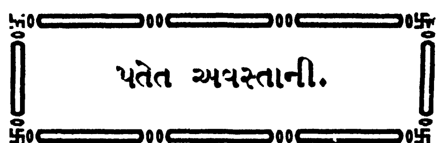
☞ (સર નમાવતાં નમાવતાં ભણવું.) નૅમસ્‌ચ્તે આતર્શ મજ્દાઓ અહુરહે હુધાઓ મજિશ્ત યજત. અષૅમ્ વૅાહૂ (૧).

આતશ નીઆએશનો સાર.—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો! અએ અહુરમઝદના સૌથી મહાન આતશ યઝદ! હું તુંને નમું છું. બુલંદ આતશ બહેરામના આતશનું, (યા) આદરાનના આતશનું, (યા) દાદગાહના આતશનું ખોરેહ તથા નુર જ્યાદા થાઓ! ઓ અહુરમઝદ, તું મને પાક કર! હું તાબેદારી અને નમ્રતા અખત્યાર કરૂં! હિંમત અને જ્ઞાન સંપાદન કરવા કાજે મને સારી અકકલ બખશ! પેગમબર અશો જરથોસ્તની માફક હું પણ નેક વિચાર, નેક વચન અને નેક કામો, તેમજ તાબેદારી અને હકુમત તુંને અર્પણ કરૂં! અએ આતશ, જે કોઇ વિધિપુર્વક ક્રિયાઓથી તુંને આરાધે તેને મોટાઇ હોજો! એસમ અને બોએથી તું આરાધનાને લાયક થજે! મારાં ઘરમાં કયામતના વખત સુધી તું બળતો અને પ્રકાશતો રેહજે! અએ આતશ! મને આસાની, લાંબી જીંદગી, પુર સુખ, મોટાઇ, ડહાપણ, શુભાખિત બોલવું હુશિયારી, કૌવત, ખડે પગે ઉભું રહેવાની શક્તિ, જાગૃતિ, અક્કલમંદ, ઇજતવાળું, સંકટ તાળનારૂં, મારાં ખાનદાનને, દેશને, અને ધર્મને શોભા લગાડનારૂં ફરઝંદ બખશ, અને મને એવી બુદ્ધિ આપ, જેથી હું નેક થાઉં, અને

કરી હતી. શાહનામા મુજબ દીન દુશમન અરજાસ્પ સાથની પહેલી લડાઈમાં શાહ ગુશતાસ્પે ફતેહ મેળવી હતી, તેની શુકર ગુજારીમાં જે આતશકદેહ સ્થાપ્યું હતું, તે આદર બુરજીનનું આતશ કદેહ હોવું જોઇએ. કેટલીક કેતાબો મુજબ આદર બુરજીન આતશ પેગમ્બર સાહેબ જરતોસ્ત પોતે શાહ ગુશ્તાસ્પની દરબારમાં લાવ્યા હતા, અને તે કાડી વગર રોશન રહેતો હતો, એને ફીરદોસીથી ટેકો મળે છે, જે કહે છે કે આદર બુરજીન આતશને પહેલાં શાહ લોહરાસ્પે આતશકદેહમાં પરથ્યો હતો, પછી પેગમ્બર જરતોસ્ત તેને શાહ ગુશતાસ્પ આગળ લઇ ગયા હતા. બહમન યશ્ત પ્રમાણે ગુશતાસ્પના છોકરા પેશોતનને આદર ફરોબા અને આદર બુરજીન મહેરની બરકતથી બુતપરસ્તીનો નાશ કર્યો હતો. ઝાદસ્પરમ પ્રમાણે એ આતશ આદર ગુશસ્પની માફક હવામાંની વીજળીક રોશનીના કાંઇક બનાવથી ઉત્પન્ન થયો હતો.

મને બુલંદ બહેશત મળે. આતશ આપણું ખાણું પકાવી આપે છે, તે આપણુને સમજ આપે છે (કે જેમ હું રાખ થઇ જાઉં છું, તેમ આપણે પણ કોઇ દહાડો એજ હાલતે પુગીશું) આતશ, આપણુ તેની નજદીક જનારાઓ તરફથી, પ્રમાણિક મહેનતથી મેળવેલાં એસમની, અને સુકી, સાફ કાઠીની ભેટની આરજુ રાખે છે. જે કોઇ શખશ આતશને માટે એવી ભેટ લઇ જાય છે, તેને આતશ ખુશી થઇને અને તૃપ્ત થઇને દુઆ દે છે, કે તારે ત્યાં દોલત અને શુરાં ફરજંદનો વધારો થજો! તું ચાલાક મનનો થજે! તારી જીંદગી ઉદ્યોગી થજો! જેટલો વખત તું જીવે તેટલો વખત સુખી જીંદગી ગુજારજે!

સેવટે, આદર ગુશસ્પ, આદર ખોરદાદ, આદર બુરઝીન મહેર, અને મીનો કરકો નામના અસલના આતશોનાં ખોરેહ જ્યાદા થાઓ એવી બંદગી કરનાર દુવા ગુજારે છે.



પતેત અવસ્તાની.

ક્ષનઑથ્ર અહુરહા મજદાઑ. અષૅમ વૉહુ (૧) યથા અહૂ વઇર્યો (૫). યથા અહૂ વઇર્યો પંજ અજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુઝૂખ્ત દુઝ્વરૂશ્ત, મૅમ્ પ ગેતી મનીદ્દ, પીશે શુમા વેહાંન્, મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની, ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ. યથા અહૂ વઇર્યો (૫), અષૅમ વૉહૂ (૩).

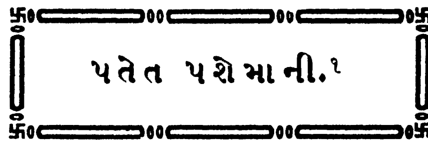
ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે.) ફ્રસસ્તયએચ. સ્રઑષહે અષ્યેહે, તખ્મહે, તનુ-માંથ્રહે, દરૂષિ-દ્રઑશ, આહૂઇર્યેહે, ક્ષનઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષનઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો ઝ્ઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાતચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીદ્વાઑ મ્રઑતૂ. યથા અહૂ વઇર્યો (૧)

ફ્રૅરસ્તુયે હુમતોઇબ્યસ્ચા હૂખ્તોઇબ્યસ્ચા હ્વરૂશ્તોઇબ્યસ્ચા, માંથ્વોઇબ્યસ્ચા વર્ખ્ઙ્વોઇબ્યસ્ચા વરૂશ્તવોઇબ્યસ્ચા. અઇબિગઇર્યા દઇથે, વીસ્પા હુમતાચા હૂખ્તાચા હ્વરૂશ્તાચા. પઇતિરિચ્યા દઇથે વીસ્પા દુશ્મતાચા દુઝૂખ્તાચા દુઝ્વરૂશ્તાચા. ફ્રૅરા વે રાહી, અમૅષા સ્પૅન્તા, યસ્નૅમચા વહ્મૅમચા, ફ્રૅરા મનંઘ્રહા, ફ્રૅરા વચંઘ્રહા, ફ્રૅરા શ્યઑથના, ફ્રૅરા અંઘ્હુયા, ફ્રૅરા તન્વસ્ચીત્ ખ્વ્યાઑ ઉશ્તનૅમ; સ્તઑમિ અષૅમ. અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

યથા અહૂ વઇર્યો (૨૧) અષેમ વોહૂ (૧૨). યથા અહૂ વઇર્યો (૨.) યસ્નેમચ વહ્મેમચ અઓજસ્ચ જવરેચ આફ્રીનામિ, સ્રઓષહે અષ્યેહે તખ્મહે, તનુ-માંથ્રહે, દરૂષિ-દ્રઓશ, આહૂઇર્યેહે. અષેમ વોહૂ (૧)

☞ અહ્માઇ રએશચ; હજંઘ્રેમ; જસ મે અવંઘ્હે મઝ્દ; કેરફેહ મોજદ્.

પતેત (અવસ્તાની) નો સાર.—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો! પાંચ યથા અહુ વઇર્યો ભણીને મારાથી થયલા તમામ ગુનાહો માટે હું પસ્તાવો કરૂં છું. સર્વ ભુંડા વિચાર, ભુંડા સખુન, અને ભુંડા કામો જે મેં આ દુન્યામાં વમાસ્યાં હોય, જે હું બોલ્યો હોઉં, જે મારાથી ઉત્પન્ન થયાં હોય, તેને માટે હું મારી મનશ્નીની, ગવશ્નીની અને કુનશનીથી પસ્તાવો કરૂં છું. હું એકજ ખોદાની આરાધના કરનાર જરથોસ્તી ધર્મ પાળનાર તરીકેનો એકરાર કરૂં છું. અહુરમઝને ખુશનુદ કરવાને જોરાવર માથ્રના તનવાળા અશો શરોષ યઝદની સેતાયશ કરવાને, અને તેને ખુશનુદ કરવાને જોતી મારી આગળ યથા અહુ વઇર્યો પઢે, સર્વ ભલા વિચાર, ભલા શબ્દો અને ભલાં કામોની હું સ્તુતિ કરૂં છું અને અખત્યાર કરૂં છું, અને સર્વ ભુંડા વિચાર, ભુંડા શબ્દો, અને ભુંડાં કામોનો ત્યાગ કરૂં છું. ઓ અમશાસ્પંદો! તમારી સેતાયશ કરવાને હું મારો જાન અર્પણ કરૂં છું. રાસ્તીને હું વખાણું છું.



પતેત પશેમાની.[1]

યથા અહૂ વઇર્યો (૧). યથા અહૂ વઇર્યો પંજ અઝ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ; અઝ હર્વસ્તીન્ દુશમત દુઝ્હૂખ્ત દુઝ્વરશ્ત, મેમ્ ૫ ગેતી મનીદ્, પીશે શુમા વેહાંન્, મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની, ગેતી મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ્ પશેમાન્ ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ. યથા અહૂ વઇર્યો (૫), અષેમ વોહૂ (૩).

ક્વરાને મઝ્દયસ્નો જરથુશત્રિશ્ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે). ફ્રસસ્તયએચ. સ્રઓષહે અષ્યેહે, તખ્મહે, તનુ-માંથ્રહે, દરૂષિ-દ્રઓશ્, આહૂઇર્યેહે, ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહુ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતૂશ્ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીદ્વાઓ મ્રઓતૂ. યથા અહૂ વઇર્યો (૧).

---

૧ દસ્તુર આદરબાદ મારસ્પંદે જોડેલી છે. 'પતેત' શબ્દનો અર્થ ગુનાહથી યાને આડા માર્ગથી પાછું ફરવું, એટલે અહુરમઝદના કાયદા તરફ પાછું જવું.

(કરદો ૧ લો) ફ્રાજ સતાયમ હુરૂવેસ્પ હુમત હુખ્ત હુવરૂશ્ત, ૫ મનશ્ને ગવશ્ને કુનશ્ને. અવાજ સતાયમ હુરૂવેસ્પ દુશ્મત દુજ્જૂખ્ત દુજ-વરૂશ્ત, અજ મનશ્ને ગવશ્ને કુનશ્ને. અવરૂગીરશ્ની દેહોમ હુરૂવેસ્પ હુમત હુખ્ત હુવરૂશ્ત, ૫ મનશ્ને ગવશ્ને કુનશ્ને, કુ કેરૂફેહ કુનમ. બેહે-લશ્ની દેહોમ હુરૂવેસ્પ દુશ્મત દુજ્જૂખ્ત દુજવરૂશ્ત અજ મનશ્ને ગવશ્ને કુનશ્ને, કુ ગુનાહ નકુનમ.

ફ્રાજ ઑએ શુમા રાદ હોમ, કે અમશાસ્પંદ હેદ. યજશ્ને ઓ નીઆએશ્ને; ફ્રાજ ૫ મનશ્ને, ફ્રાજ ૫ ગવશ્ને, ફ્રાજ ૫ કુનશ્ને, ફ્રાજ ૫ અહુ, ફ્રાજ ૫ તન, ફ્રાજ ૫ આંનેચ ઇન ખેશ જાન, તન ઓ જાન નામ રવાન. બુન બર ખાસ્ત ઇમ હસ્ત, ૫ ખેશીએ યજદાંન દાર હોમ. ૫ ખેશીએ યજદાંન દાશ્તન અએ બહોદ, કુ અગર તશ અજાં રસદ, કે ઇન તન રવાનરા બેઆવાયદ દાદન બેદેહમ.

સતાયમ અષહી પેહેલુમ, નગુનમ દેવાન. ૫ નીકીએ દાદાર અહુરમજદ સેપાસદાર હોમ. ૫ પેતીઆર અનાઇ અજ ઘનામીનો અવર મદ, ઉમેદ રસ્તાખીજરા પદશ ખોરસંદ હમદાસ્તાંન હોમ. દીને અહુરમજદ, દાદે જરતોશ્ત, રસ્તએ ફ્રરારૂન કર્દ પોર્યોદકેશાંન[1] ૫ દસ્તુર દાર હોમ. આં જાદેહરા અજ ગુનાહ ૫ પતેત હોમ, ૫ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૨ જો) કુ મરદુમાન ઓ બુન શાયદ બુદન, યાઑ મન ઓ બુન બુદ એસ્તેદ, પેશ ઑએ ચેહેર અંદા, પસ ઑએ ચેહેર પેશ, યદશાન અંદર જસ્ત એસ્તેદ, અજ સે સ્રઑષો-ચરનામ ગુનાહ અજ આં નીતૂમ ગુનાહ, અંદા હજારાન હજાર મર્ગરૂજાંન, અંદ ચંદ ગેઓશ હસ્ત શાયદ બુદન, ૫ નામે ચેસ્ત, હુરૂવેસ્પ દુશ્મત દુજ્જૂખ્ત દુજવરૂશ્ત, મેંમ પરાએ કસાંનરા. યાવ કસાંન પરાએ મનરા, યાવ ગુનાહકારી ૫ મનરા કસો ગુનાહ, ઓ બુન બુદ એસ્તેદ, અજ આંન ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનો-આંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત હોમ; ૫ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૩ જો) ઇન અંદ આખો પાયે ગુનાહ નાંમ; ચુન હનદ-રખ્ત, મેદીઓસારત, અંદરજફ્રર્માન બોએદીઑજદ, કાએદીઑજદ,

---

[1] પેગમબર જરતોસ્તની આગમચની દીન પાળનારાઓને 'પોરયોદકેશ' કહેતા હતા. તેઓ યજદાંપરસ્ત હતા.

આગેરેપ્ત ગુનાહ, અવાવરેશત ગુનાહ, અરેદુશ ગુનાહ, ખોરહે ગુનાહ, બાજાએ ગુનાહ, યાતુ ગુનાહ, તન્વલ્ગાન્ ગુનાહ, મર્ગરજાંન્ ગુનાહ, અવસોશ ગેરાંન્ ગુનાહ, જેહેમર્જ ગુનાહ, દશ્તાનમર્જ ગુનાહ, કુનમર્જ ગુનાહ, અવારૂન્ મર્જશની, શાએથ ગુનાહ સેશની, ગુનાહે રવાની, ગુનાહ હમીમાલાંન્, ગુનાહીઓ પુલ્શાહોદ્, વખ્શે વખ્શાંન્ વખ્શે ગુનાહ, ગુનાહ અજ ગુનાહ, અવરે આખો ગુનાહ, કુ મરદુમ્ ઓ બુન્ શાયદ્ બુદન્, ગજસ્તેહ ધનામીનો દરવંદ્ ૫ પેતીઆરે દામાને અહુરમજદ ફરાજ્ કરનીદ્.

અહુરમજદ ખોદાએ ગુનાહ અંદર્ દીન્ પેદા બેકર્દ, ગોહાને પોશ્યોદકેશાંન્ ગુનાહ દાશતેહ એસ્તેદ્. મનશની પેશે દાદાર્ અહુરમજદ મીનોઆંન્ ગેતીઆન્ મહેસ્ત, પેશે અમશાસ્પંદાંન્, પેશે મેહેર્ સરોશ રશને, પેશે આતશ બરસમ હોમ્, પેશે દીન્ રવાન્ ખેશ, પેશે રદ્ દસ્તુરે દીની, પેશે ઑએ ગવેહ મદ્ એસ્તેદ્, અજ આંન્ ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્ ૫ સે ગવશની ૫ પતેત્ હોમ; ૫ પતેત્ હોમ્ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૪ થો) અંદર્ પેદ્ માદ્ ખોહ બેરાદ્, જન્ ફરજંદ્, શોએ સાલાર્, ખેશ નજદીક્, હમગેહાંનીઆંન્, હમખાસ્તગાંન્, હમસાઍગાંન્, હમશેહેરીઆંન્, ૫ ઇર્માનીઆં જશ્ત્ ૫ હર્ અદાદીઅ, ચુન્ મન્ અંદર્ ગુનેહગાર્ બુદ્ એસ્તેદ્ હોમ્, અજ આંન્ ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્ ૫ સે ગવશની ૫ પતેત્ હોમ; ૫ પતેત્ હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૫ મો) હેહેર્ નસા ખોરશની, હેહેર્ નસા જોએશની, હેહેર્ નસા ઑએ આવ્ ઓ આતશ બોર્દન્, યા આવ્ ઓ આતશ હેહેર્ નસા બોર્દન્, અવસ્તા ૫ ચમશની નગોફ્તન્, મોએ નાખુન્ દંદાન્ ફરેશ, દસ્તે શવીન્, ઓ અવરે હરચે પદર્ હેહેર્ નસા, ચુન્ મન્ અંદર્ ગુનેહગાર્ બુદ્ એસ્તેદ્ હોમ્, અજ આંન્ ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્ ૫ સે ગવશની ૫ પતેત્ હોમ; ૫ પતેત્ હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૬ ઠો) કુ કાંમે દાદાર અહુરમજદ બુદ્, ઑએમ્ આવાયસ્ત મનીદન્, ઑએમ્ નમનીદ્; ઑએમ્ આવાયસ્ત ગોફ્તન્, ઑએમ્ નગોફ્ત; ઑએમ્ આવાયસ્ત કર્દન્, ઑએમ્ નકર્દ; અજ આંન્ ગુનાહ

મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ્ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ; પ પતેત્ હોમ અજ઼ ગુનાહ્.

(કરદો ૭ મો) કુ કાંમે અહેરેમન્ બુદ્, ઑએમ નઆવાયસ્ત્ મનીદન્, ઑએમ મનીદ્; ઑએમ નઆવાયસ્ત્ ગોફ્તન્, ઑએમ ગોફ્ત; ઑએમ નઆવાયસ્ત્ કર્દન, ઑએમ કર્દ્; અજ઼ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ્ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની, પ પતેત્ હોમ; પ પતેત્ હોમ અજ઼ ગુનાહ્.

(કરદો ૮ મો) અજ઼ હમોઇન્ હર્ આઇન્ ગુનાહ્, હર્ આઇન્ મર્ગ-રૂજ઼ાંન, હર્ આઇન્ ફરોદ્ માન્દ્, હર્ આઇન્ માનીદ્, હર્ આઇન ગુનાહ્ અજ઼ ગુનાહ્, ઑએમ અંદર્ અહુરમજ઼દ્, મર્દુમ, મર્દુમ સર્દગાંન્ જસ્ત્ પ પતેત્ હોમ.

અજ઼ હમોઇન્ હર્ આઇન્ ગુનાહ્, હર્ આઇન્ મર્ગરૂજ઼ાંન, હર્ આઇન્ ફરોદ્ માન્દ્, હર્ આઇન્ માનીદ્, હર્ આઇન્ ગુનાહ્ અજ઼ ગુનાહ્, ઑએમ અંદર્ બહ્મન્,[1] ગાઓ ગોસ્પંદ્, ગોસ્પંદ્ સર્દગાંન્ જસ્ત્ પ પતેત્ હોમ.

અજ઼ હમોઇન્ હર્ આઇન ગુનાહ્, હર્ આઇન્ મર્ગરૂજ઼ાંન, હર્ આઇન્ ફરોદ્ માન્દ્, હર્ આઇન્ માનીદ્, હર્ આઇન્ ગુનાહ્ અજ઼ ગુનાહ્, ઑએમ અંદર્ અર્દીબેહેશ્ત્, આતશ્, આતશ્ સર્દગાંન્ જસ્ત્, પ પતેત્ હોમ.

અજ઼ હમોઇન્ હર્ આઇન્ ગુનાહ્, હર્ આઇન્ મર્ગરૂજ઼ાંન, હર્ આઇન્ ફરોદ્ માન્દ્, હર્ આઇન્ માનીદ્, હર્ આઇન્ ગુનાહ્ અજ઼

૧ બહ્મન અમશાસ્પંદ શારિરીક પેદાયશમાં ભલાં મન ઉપર મવક્કલ છે, અને ભાવવાચક રૂપે ભલાં મન ઉપર મવક્કલ છે, અને તે અકમન દેવનો હરીફ છે. ભલાં મન ઉપરથી પશુઓ સાથે તેનો સંબંધ કેમ થયો તે વિષે ગાઇગર કહે છે કે જરતોસ્તી ધર્મે એક જગાએ રહીને ખેતી કરનાર અને ઢોરોને ઉધારનાર લોકોમાં વધુ પગ પેસારો કીધો, તેથી પશુને ઉધારનારાં લોકો ભલાં મનવાળા ગણાવા લાગ્યાં; એટલે જેઓ ભલાં મનવાળા જરથોસ્તીઓ હતા, તેઓ પશુઓને ઉધારનારા પણ હોવાથી, બહ્મન, જે ભલાં મન ઉપર મવક્કલ છે, તે પશુઓ ઉપર પણ મવક્કલ ગણાવા લાગ્યો. પાછળથી તે સર્વે માણસોની નેગેહબાની કરનાર તરીકે પણ ગણાવા લાગ્યો. વંદીદાદની ૧૯ મી પરગરદ પ્રમાણે બહેસ્તમાં સોનેરી તખત ઉપરથી ઉઠીને તે બહેશતી રવાનોને આવકાર આપે છે.

ગુનાહ્, ઑઍમ્ અંદર્ શેહેરેવર્,[1] અયોખ્શસ્ત્, અયોખ્શસ્ત્, સર્દગાંન્ જસ્ત્, પ પતેત્ હોમ.

અજ઼ હમોઇન્ હર્ આઇન્ ગુનાહ્, હર્ આઇન્ મર્ગર્‌જ઼ાંન્, હર્ આઇન્ ફ્રેઉદ્ માન્દ્, હર્ આઇન્ માનીદ્, હર્ આઇન્ ગુનાહ્ અજ઼ ગુનાહ્, ઑઍમ્ અંદર્ સપંદાર્‌મદ્,[2] જમીન્ જમીન્ સર્દગાંન્ જસ્ત્, પ પતેત્ હોમ.

અજ઼ હમોઇન્ હર્ આઇન્ ગુનાહ્, હર્ આઇન્ મર્ગર્‌જ઼ાંન્, હર્ આઇન્ ફ્રેઉદ્ માન્દ્, હર્ આઇન્ માનીદ્, હર્ આઇન્ ગુનાહ્ અજ઼ ગુનાહ્, ઑઍમ્ અંદર્ ખોર્‌દાદ્, આવ્, આવ્ તોખ્મગાંન્ જસ્ત્, પ પતેત્ હોમ.

અજ઼ હમોઇન્ હર્ આઇન્ ગુનાહ્, હર્ આઇન્ મર્ગર્‌જ઼ાંન્, હર્ આઇન્ ફ્રેઉદ્ માન્દ્, હર્ આઇન્ માનીદ્, હર આઇન્ ગુનાહ્ અજ઼ ગુનાહ્, ઑઍમ્ અંદર્ અમર્‌દાદ્, ઓર્વર્, ઓર્વર્ સર્દગાંન્ જસ્ત્, પ પતેત્ હોમ.

અજ઼ હમોઇન્ હર્ આઇન્ ગુનાહ્, હર્ આઇન્ મર્ગર્‌જ઼ાંન્, હર્ આઇન્ ફ્રેઉદ્ માન્દ્, હર્ આઇન્ માનીદ્, હર્ આઇન્ ગુનાહ્ અજ઼ ગુનાહ્, ઑઍમ્ અંદર્ દામે અહુરમજ઼્દ્ જસ્ત્, ચુન્ સતર્, માહ્ ઓ ખોર્‌શેદ્, આતશ્ સોહર્ સોજ઼ન્, સગ્, વએ, ગોસ્પંદ્ પંજ્ આઇન્, ઓ

---

૧ શેહેરેવર અવસ્તામાં ક્ષત્ર વઇર્ય આવે છે, સામાન્ય નામ તરીકે એ શબ્દ દોલત, અને રાજસત્તા માટે વપરાય છે, તે ઉપરથી દોલત અને રાજ હકુમત ઉપર એ મવક્કલ થયો છે. બુનદહેશ પ્રમાણે એનો હરીફ સાવર નામનો દેવ છે. એક ઠેકાણે જ઼રથોસ્ત અહુરમઝદને સવાલ કરે છે કે તારૂં ચિત્ર મારી નજર સનમુખ છે, માટે તારો હાથ લંબાવ કે તે હું પકડું, ત્યારે અહુરમઝદ કહે છે કે હું અસ્પર્ષ્ય છું. (intangible) છું. ત્યારે જરતોસ્ત કહે છે કે તું અને તારા અમશાસ્પંદો અસ્પર્ષ્ય છે, ત્યારે તમારી સેતાયશ હમે કર્યે કે નહિ. અહુરમઝદે જવાબ આપ્યો કે હા. હમો જુદી જુદી સાત પેદાયશો ઉપર મવક્કલ છીયે, તે પેદાયશોની જે સારી રીને સંભાળ રાખે તે અમશાસ્પંદોની સ્તુતિ કરેલી કહેવાય, ધાતુ સામે ગુનાહ કરવો એટલે સોના રૂપાં જેવી કીમતી ધાતુ લાયક માણસોને ન આપતાં નાલાયક માણસોને આપવી, આળસુને પૈસાથી મદદ કરવી. લગનના આશીરવાદમાં 'દેહાદ, દહેશાની દાદાર અહુરમઝદ...... હુકેરદારી શેહરેવર,' એટલે દાદાર અહુરમઝદ તુને શેહરેવરથી ભલાં કામોનું બખશવું કરે.

૨ અવસ્તામાં એને માટે સ્પેન્ત આરમઇતિ આવે છે. એ ડહાપણ અને તાબેદારી ઉપરનો મવક્કલ અમશાસ્પંદ છે. તે ધરતી ઉપર મવક્કલ છે. ડહાપણ અને તાબેદારી ઉપરનો મવક્કલ અમશાસ્પંદ ધરતી ઉપર કેમ મવક્કલ હોય, તેનો ખોલાસો એ કે ધરતી પોતે તાબેદાર અને નમાની છે, અને જે તેને ખેડે છે, તેને શરણ થઇ પાક આપે છે.

અવરે ગવહે દહેશનાંન્, ઇન્ અહુરમજદ્ દ એશ્, ચુન્ અંદર્ગ જમીન્ ઓ આસ્માન્ ચુન્ મન્ અંદર્ ગુનેહ્ગાર્ બુદ્ ઍસ્તેદ્ હોમ્, અજ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ્; પ પતેત્ હોમ અજ ગુનાહ્.

(કરદો ૯ મો.) સતર્ શેકશ્ની, ખએતુદથ્ વસોવશ્ની, દુદએ વેહાન્ વસોવશ્ની, ગાહામબાર્, ફ્ર્વર્દીઆંન્, હોમ દરૂન્, હોશ ફ્રીદ્ યજદાંન્ નેહાદ્ ઓ પદીરફ્તત, રપિથ્વેન ફ્ર્દુમ,[1] રોજે વદરૂદેગાંન્, ચુન્ મન્ આવાયસ્ત્ યશતન્, ઑએમ ન યશત, અજ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ્; પ પતેત્ હોમ્ અજ ગુનાહ્.

(કરદો ૧૦ મો.) અવરૂમનશ્ની, તરૂમનશ્ની, આજ્રુરી, પંદી, ખશ્મઘની, અર્શઘની, વદ્ચશ્મી, સૂરચશ્મી, વદ્નગીરશ્ની, ઐાર્દ્ફ્નગીરશ્ની, નગીરાઇ, પંદી, ખુદશાહી, અસગેહની, સપોજગારી, વરૂની, ગુમાંની આશ્મોઇ, જોરૂગવાહી, દરોગદાવરી, ઑજદીસ્ત્ પરસ્તી, કોશાદ્ દવારશ્ની, બરૂહેન્ દવારશ્ની, અએમુક્ દવારશ્ની, દરાંએઆંજોએશ્ની, દરાંએઆંખોરશ્ની, દુજદી, ગદહી, જહી, જાદુઇ, જાદુપરશ્તી, રેસ્પી, રેસ્પી બારગી, ગવહે પએતી, ગવહે વનીદી, શીનમોઇ, ઓ અવરે હર્ આઇન ગુનાહ્, ઓ પ ઇન્ પતેતી હોશ્મોર્દ્, આંન્ નહોશ્મોર્દ્, આંન્ દાંનેસ્ત્, આંન્ નદાંનેસ્ત, આંન્ અંગર્દ્, આંન્ નઅંગર્દ્, સ્રઓશાદા વેરેજયા પેશે રદ્ દસ્તુરે દીની આવાયસ્ત્ ગરૂજીદન્, ઑએમ નગરૂજીદ્ અજ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ; પ પતેત્ હોમ્ અજ ગુનાહ્.

(કરદો ૧૧ મો.) કુ અગર્ કસાંન્ પતેતી પદીરફ્તેહ્ હોમ્, ઑએમ નકરૂદેહ્ હોમ્, ઇશાંન્ રવાનરા દુશખારી મદ્, યદ્શાંન્ જાદેહરા, હર્ યક્ જીદ્ જીદ્દરા, મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનો-

---

૧ રપિથ્વેન ફ્રદુમ એટલે રપિથ્વન ગાહ ભણુવાનો પેહેલ્લો દાહાડો, જે ફ્રવરદીન મહિનાના પહેલા હોરમજદ રોજે પડે છે. હાલમાં રપિથ્વન ઈજવાનો દાહાડો ત્રીજા યાને અરદીબેહેસ્ત રોજે રાખેલો છે, કારણ કે તેની ખશ્નુમન અરદીબેહેસ્ત રોજના જેવી છે. 'રપિથ્વન'નો અર્થ "ગરમી, ગરમીની ઋતુ, દાહાડાનું મધ્ય, બપોર, દક્ષિણ દિશા" થાય છે. રપિથ્વનનાં જશનની મૂળ મતલબ એ હતી કે, ગરમીની રૂતુ શરૂ થઈ તેની નેયતે કીધેલું જશન.

આંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્ ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ્; ૫ પતેત્ હોમ્ અજ્ ગુનાહ્‌.

(કરદે ૧૨ મો) ૫ આંન્ દીન્ દસ્તુર્ એસ્ત્ હોમ્, ઇન્ અહુરમજ્દ જરતોશત્ ચાશત, જરતોશત્ ઑએ ગુશતાસ્પ.[1] ૫ પેવંદ્ આદર્બાદ્ મારાસ્પંદાન્[2] મદ્. પદશ્ પસાખ્ત કર્દ બોખ્ત. અશાહી વેહ્ રવાને દુશારમરા આવાએશ્નીતર્ વેહેશ્ની હોમ્.

૫ જીવંદીએ જાન્ આસ્તુઆંન્ હોમ્ હુમત્ ૫ મનશ્ને, આસ્તુઆંન હોમ્ હુખ્ત ૫ ગવશ્ને, આસ્તુઆંન્ હોમ્ હ્‌વરશ્ત ૫ કુનશ્ને, આસ્તુઆંન્ હોમ્ ૫ ગવહે દીને માજદયસ્નાંન્, હમા કૅર્ફેહા હમદાસ્તાન્ હોમ્, અજ હમા ગુનાહીઆ જુદ્દાસ્તાંન્ હોમ્. ૫ નેકી સેપાસદાર્ હોમ્; અજ્ અનાઇ ખોરસંદ્ હોમ્. પુલ્ પાદ્ફરાહ્, બંદ્ દરોશ્, તોજશ્ને તાવાંન્ દીન્, પાદફરાહે સે શબ્ પંજાહ્ હફ્ત સાલ્, પદશ્ ખોરસંદ્ હમદાસ્તાન્ હોમ્.

ઑએમ કર્દેહ્ હોમ્ ઇન્ પતેતી, ગુજર્ગ ઉમેદે કૅર્ફેહરા, ગૅરાંન્ બીમે દુજખ્‌રા, અશાહી વેહ્ રવાન્ દુશારમરા; ૫ ઇન્ મનશ્ને કર્દેહ્ હોમ્. કુ કાર્ કૅર્ફેહ્ મન્ અંદા નૂ કર્દ, આંચે નૂ કુનમ્, હમાએસ્તશ્ને

---

૧ ગુશતાસ્પ–અવસ્તામાં એનું નામ વીશ્તાસ્પ આવે છે. એણે ઝરતોસ્તની દીન કબુલ કરી હતી, એટલુંજ નહિ, પણ તે દીનની સામે થનાર અરજાસ્પ સાથે લડાઇ કરી હતી. જરતોસ્તી દીનની એણે જે સેવા બજાવી હતી, તેને માટે ફરવરદીન યશતના ૯૯ માં ફકરામાં એના ફરોહરને આરાધવામાં આવ્યું છે, અને એને ઝરથોસ્તી દીનની બાજુ અને ટેકો કહયો છે. એની 'હુતોશ' નામની રાણી હતી, ગાથામાં પેગમ્બર ઝરથોશત ગુશ્તાસ્પને પોતાનો દોસ્ત ગણે છે. એને અસપંદીયાર અને પેશોતન નામના દીકરાઓ હતા. એણે રએવંદ પહાડની 'પુશ્તે વીશ્તાસ્પાન' નામની ટેકડી ઉપર આદર બુરઝીન આતશ બરપા કર્યો હતો, તેમજ પાદશાહ જમશેદે આદર ફરોબા નામનો આતશ ખ્વારીઝમમાં સ્થાપેલો, તે એણે કાબુલ શહેરમાં તખતનશીન કર્યો હતો.

૨ આદરબાદ મારાસ્પંદ–એ વિદ્વાન દસ્તુર ઇ. સ. ૪થી સદીમાં સાસાની પાદશાહ અરદેશરના નબીરે હોરમઝદ શાપુરના વખતમાં થઇ ગયો હતો. રવાયત પ્રમાણે માઝદયસ્ની દીનની સચાઇ સાબેત કરવા માટે એણે પોતાનાં દીલ ઉપર નવ મણ ગરમ તાવેલું કાંસુ રેડયું હતું. એણે સબકો આપીને તથા મોજેજાઓ કરીને ડામાડોલ થયલા લોકોને ઝરતોસ્તી દીન ઉપર ચુસ્ત એતેકાદવાળા બનાવ્યા હતા, અને જરતોસ્તી ધર્મની કીમતી સેવા બજાવી હતી. 'આફ્રીને પંજી' નામની પાઝંદ બંદગીમાં એને ગેબી યઝદોની શકિત ધરાવનારની સંફમાં ગણ્યો છે. એણે પોતાના દીકરા ઝરતોસ્તને દીધેલી શીખામણની એક ચોપડી 'અંદરઝે આતરેપાત મારેસ્પંદાન' પહેલવી ભાષામાં લખી હતી. એણે લખેલી 'પતેત પશેમાની,' 'દુવા નામ સેતાયશને' 'આફ્રીને ગાહમબાર' સેતાયશને અમેશાસ્પંદાન બંદગીઓ હાલ મોજુદ છે.

કેરૂફૅહ્રરા, ગુજારશ્ને ગુનાહ્રરા, બોખ્ત રવાનરા. અગરૂ માંદેહ બહો, કુ ગુનાહે મન્ તોખ્ત નબહોદ્, પાદ્ફરાહ્ સે શબ્ આંનહીઆ પદશ્ ઓરૂસંદ્ હમદાસ્તાન્ હોમ.

હમેઁ ફરૂમાએમ અષૅમ વૉહૂ વેંગુદીરશ્ની, પતેતી પેશ્ અઝ બેગુદીરશ્ની; પસ્ ગુદરદેહ્ મન્, મન્ ઝાદેહરા અજ ગુનાહ્ ૫ પતેત્ બહોદ; સૅદોશ[1] ગેતોફરીદ્[2] ફરૂમાયદ. ફરૂસુદારૂ ખાહેશ્ની હમદાસ્તાન્ હોમ; અહુરમજદ ઓશ્ હોમ, અહુરમજદ દહ્માની કુનમ, અશાહી સતાએમ.

ઑએમ ગેરફૂતેહ્ હોમ હરૂવેસ્પ હુમત હૂખ્ત હ્વરૂશ્ત, ૫ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની. બેહેલશ્ની દેહોમ્ હરૂવેસ્પ દુશ્મત દુજ્ઞૂખ્ત દુજવરૂશ્ત, અજ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની. ઑએમ ગેરફૂતેહ્ હોમ્ હરૂવેસ્પ હુમત હૂખ્ત હ્વરૂશ્ત, ૫ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની. બેહેલશ્ની દેહોમ્ હરૂવેસ્પ દુશ્મત દુજ્ઞૂખ્ત દુજવરૂશ્ત, અજ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની. ઑએમ ગેરફૂતેહ્ હોમ્ હરૂવેસ્પ હુમત હૂખ્ત હ્વરૂશ્ત, ૫ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની. બેહેલશ્ની દેહોમ્ હરૂવેસ્પ દુશ્મત દુજ્ઞૂખ્ત દુજવરૂશ્ત, અજ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની.

ઑએમ ગેરફૂતેહ્ હોમ્ હરૂવેસ્પ રાહે રાસ્તી ફ્રારૂન્; બેહેલશ્ની દેહોમં હરૂવેસ્પ રાહે અરાસ્તી અવારૂન્; ઘના શેકસ્ત્, અહુરમજ્દ બેહ્ અવજ્ઞૂન્; સ્તઑમિ અષૅમ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

ફૅરસ્તુયે હુમતોઇબ્યસચા હૂખ્તોઇબ્યસચા હ્વરૂશ્તોઇબ્યસચા, માંથ્વોઇબ્યસચા વખ્શ્વોઇબ્યસચા વરૂશ્તવોઇબ્યસચા. અઇબિગઇરયા દઇથે, વીસ્પા હુમતચા હૂખ્તાચા હ્વરૂશ્તાચા. પઇતિરિચ્યા દઇથે, વીસ્પા દુશ્મતાચા

---

૧ સેદોશ-એટલે ત્રણ દાહાડા સરોશની ઇજશ્ને. જરથોસ્તી દિન મુજબ માણસ ગુજરયા પછી ત્રણ દાહાડા સુધી તેનું રવાન જે જગ્યાએ તેને સંજોગીને મુકયું હોય ત્યાં રહે છે. આ ત્રણ દિવસ તે રવાન અશો અને ચહારમની બામદાદે તે ચિન્વત પુલ તરફ જાય છે. આ ત્રણ દિવસ તે રવાન અશો સરોશ ઇજદની પનાહ હેઠળ રહેછે, અને તેથીજ સરોશની ખશ્નુમન સાથની ઇજશ્ને ગુજરનારને માટે કરવાનો રેવાજ જારી છે. કીધેલાં તમામ સારાં નરસાં કામો આપેઆપ યાદ આવે છે, અને ચેહરામની બામદાદે તે રવાન ચિન્વત પુલ તરફ જાય છે, જ્યાં મેહેર, સરોશ, તથા રશ્ને રાસ્ત ઇજદ તે મરનારનાં નીચલી દુનિયાંમાં કીધેલાં તમામ કામોનો ઇનસાફ કરીને તેને લાયકની જગ્યા (બેહેસ્ત, હમેસ્ત ગેહાંન યા દોજખ) આપે છે.

૨ "ગેતીખરીદ"નો ખરો અર્થ "આ દુનિયાં ખરીદ કરવી," યાને દુનિયાંમાં સવાબનાં કામો કરી જવાં જેથી મરણ બાદ રવાનને પેલી જેહાંનમાં સુખ તથા આરામ મળે. પણ સાધારણ રીતે હાલમાં ગેતીખરીદનું કામ કરાવવું એટલે નવ દાહાડા સુધી ગુજરેલાંનાં રવાનની નેયતે યજશ્ને કરાવવી એવો અર્થ કરવામાં આવે છે.

દુજ્જૂખ્તાચા દુજવરૂશ્તાચા. ફ્રેરા વે રાહી, અમેષા સ્પેન્તા, યસ્નેમ્ચા વહ્મેમ્ચા, ફ્રેરા મનંઘ્રહા, ફ્રેરા વચંઘ્રહા, ફ્રેરા ષ્યઓથના, ફ્રેરા અંઘ્રહુયા, ફ્રેરા તન્વસ્ચીત્ ખ્પખ્યાઓ ઉશ્તનેમ; સ્તઓમિ અષેમ. અષેમ વોહૂ (૧).

યથા અહૂ વઇર્યો (૨૧), અષેમ વોહૂ (૧૨), યથા અહૂ વઇર્યો (૨). યસ્નેમચ વહ્મેમચ અઓજસ્ચ જવરેચ આફ્રીનામિ, સ્રઓષહે અષ્યેહે, તખ્મહે, તનુ-માંથ્રહે, દરૂષિ-દ્રઓશ, આહૂઇર્યેહે. અષેમ વોહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશ્ચ; હજંઘ્રેમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજ્દ; ફ્રેરફ્રેહ મોજ્દ.

પતેત પશેમાનીનો સાર.—તમામ નેક વિચાર, નેક વચન, અને નેક કામને હું વખાણું છું અને અખત્યાર કરૂં છું. તમામ બદ વિચાર, બદ સખુન અને બદ કામને હું ધિક્કારૂં છું અને ત્યાગ કરૂં છું. મારાં રવાનના ફાયદાને માટે, અમશાસપંદોની સેતાયશ કરતાં, અગર જો મને મારૂં તન ફીદા કરવું પડે, તો હું તેમ કરૂં. કયામતને દહાડે અહેરેમન અને તેના દેવ દરૂજોના દોરનો છેડો આવશે. જો મારાથી કાંઇ નાનો યા મોટો ગુનાહ થયો હોય, એટલે કોઇને નુકસાન કર્યું હોય કોઇને ખરાબ શિખામણ આપી હોય, કોઇનું વસીયતનામુ ઉલટાવી નાખ્યું હોય, ચોરી કીધી હોય, ગરીબોને હેરાન કીધાં હોય, પાળેલા જાનવરને ભુખે માર્યાં હોય, કોઇને સહેજ યા ગંભીર જખમ કર્યો હોય, બદફેલી કીધી હોય, જરથોસતી ધર્મની ફરજો નહિ બજાવી હોય, મારાં માબાપ, ભાઇ બેન, ફરઝંદ, તથા ખેશીઓ સાથે ગેરવાજબી રીતે ચાલ્યો હોઉં, નસાને આતશ ઉપર મુકયો હોય, અથવા પાણીમાં નાખ્યો હોય, અહુરમઝદની ખાહેશ મુજબ નહિ વમાસ્યું હોય, નહિ બોલ્યો હોઉં નહિ કામ કર્યાં હોય, ગાય ગોસપંદ સાથે ધાટકી રીતે વર્તીને બહમન અમશાસપંદને નાખુશ કર્યો હોય, આતશની પરવરશી નહિ કરીને અરદીબેહેશત અમશાસપંદને નાખુશ કર્યો હોય, ધાતુનો સદ ઉપયોગ નહિ કરીને શહરેવર અમશાસપંદને નાખુશ કર્યો હોય, જમીન ઉપર આજાબ ગુજારીને સપંદારમદ અમશાસપંદને નાખુશ કર્યો હોય, પાણીને બગાડીને ખોરદાદ અમશાસપંદને નાખુશ કર્યો હોય, ઝાડપાનની માવજત નહિ લઇને અમરદાદ અમશાસપંદને નાખુશ કર્યો હોય, ખોરશેદ, માહ સેતારાઓની સેતાયશ નહિ કીધી હોય, જરૂરયાત ક્રીયાઓ નહિ કરાવી હોય, અભિમાની વાપરી હોય, અદેખાઇ કીધી હોય, લોભ લાલચ કીધો હોય, ખોટી સાક્ષી આપી હોય, કુશતી બાંધ્યા વગર ફર્યો હોઉં, લુટફાટ જાદુ કે જનાકારી કીધી હોય, ગુજરેલાં માટે હદ બહાર વીલાપ કર્યો હોય, તો તે માટે હું ખરાં યકીનથી પસતાવો કરૂં છું.

જરથોસતી દીનના ફરમાન ઉપર હું ઓસતવાર છું, જે અહુરમઝદે જરથોસતને શીખવી હતી, જે જરથોસતે ગુસતાસપને શીખવી હતી, અને જેને દસતુર આદરબાદ મારેસપંદે નવેસરથી ખાલેશ હાલતમાં મૂકી હતી.

મારાં મરણ બાદ મારૂં રવાન ખુશાલ રહે, તેટલા માટે હું અશોઈ અખત્યાર કરૂં! અહુરમઝદ તરફથી મને સુખ મળે છે તેને માટે તેનું હેશાન માનું છું. સંકટમાં મારાં મનને શાંત રાખું!

પતેત રવાનની નૈયતે પઢવાની.

યથા અહૂ વઇર્યો (૧). યથા અહૂ વઇર્યો પંજ અજ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુઝૂખ્ત દુઝ્વર્શ્ત, મૅમ પ ગેતી મનીદ્, ચીશે શુમા વેહાંન્, મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની, ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ્ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ. યથા અહૂ વઇર્યો (૫), અશેમ વોહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ્ વીદએવો અહુર-તકએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે). ફ્રસસ્તયએચ. સ્રઑષહે અષ્યેહે, તખ્મહે, તનુ-માંથ્રહે, દરૃષિ-દ્રઑશ્, આહૂઇર્યેહે, ક્ષનઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષનઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતૂશ્ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીદ્વાઑ મ્રઑતૂ. યથા અહૂ વઇર્યો (૧).

(કરદો ૧ લો) ફ્રાજ્ સતાયમ્ હરૂવેસ્પ હુમત હૂખ્ત હ્વરૂશ્ત, પ મનશ્ને ગવશ્ને કુનશ્ને. અવાજ્ સતાયમ્ હરૂવેસ્પ દુશ્મત દુઝૂખ્ત દુઝ્વરૂશ્ત, અજ મનશ્ને ગવશ્ને કુનશ્ને. અવરૂગીરશ્ની દેહોમ્ હરૂવેસ્પ હુમત હૂખ્ત હ્વરૂશ્ત, પ મનશ્ને ગવશ્ને કુનશ્ને, કુ કૅરૂફેહ્ કુનમ. બેહેલશ્ની દેહોમ્ હરૂવેસ્પ દુશ્મત દુઝૂખ્ત દુઝ્વરૂશ્ત અજ મનશ્ને ગવશ્ને કુનશ્ને, કુ ગુનાહ્ નકુનમ.

ફ્રાજ્ ઑએ શુમા રાદ્ હોમ્, કે અમશાસ્પંદ્ હેદ્, યજશ્ને ઓ નીઆએશ્ને; ફ્રાજ્ પ મનશ્ને, ફ્રાજ્ પ ગવશ્ને, ફ્રાજ્ પ કુનશ્ને, ફ્રાજ્ પ અહુ, ફ્રાજ્ પ તન્, ફ્રાજ્ પ આંનેચ ઇન્ ખેશ્ જાન્, તન્ ઓ જાન્ નામ્ રવાન્. બુન્ બરૂ ખાસ્ત ઇમ્ હસ્ત્, પ ખેશીએ યજદાંન્ દારૂ હોમ્. પ ખેશીએ યજદાંન્ દાશ્તન્ અએ બહોદ્, કુ અગરૂ તશ્ અઝાં રસદ્, કે ઇન્ તન્ રવાન્રા બેઆવાયદ્ દાદન્ બેદેહમ.

સતાયમ્ અષહી પેહેલુમ્, નગુનમ્ દેવાન્. પ નીકીએ દાદાર અહુરમજદ સેપાસદારૂ હોમ્. પ પેતીઆરૂ અનાઇ અજ ઘનામીનો

અવર્ મદ્, ઉમેદ રસ્તાખીજ઼રા પદશ્ ખોરૂસંદ્ હુમદાસ્તાંન્ હોમ. દીને અહુરમજ઼દ, દાદે જરતોશત, રરતએ ફ્રરાફ્રન્ કર્દ પોર્યોદકેશાંન્ ૫ દસ્તુર્ દાર્ હોમ. (ફ્લાંન) જાદેહુરા અજ઼ ગુનાહ્ ૫ પતેત્ હોમ, ૫ પતેત્ હોમ અજ઼ ગુનાહ્.

(કરદો ૨ જો) કુ મર્દુમાન્ ઓ બુન્ શાયદ્ બુદન્, યાઑ (ફ્લાંન) ઓ બુન્ બુદ્ એસ્તેદ્, પેશ્ ઑએ ચેહેર્ અંદા, પસ્ ઑએ ચેહેર્ પેશ્, યદશાન્ અંદર્ જસ્ત્ એસ્તેદ્, અજ઼ સે ગ્રઑષો-ચરનામ ગુનાહ્ અજ઼ આંનીતૂમ ગુનાહ્, અંદા હ્જ઼ારાન્ હ્જ઼ાર્ મર્ગર્જાન, અંદ્ ચંદ્ ગેઓશ્ હસ્ત શાયદ્ બુદન્, ૫ નામે ચેસ્ત, હર્વેસ્પ દુશમત દુજ઼ૂખ્ત દુજ઼વરૂશ્ત, (ફ્લાંન) પરાએ કસાંન્રા, યાવ્ કસાંન્ પરાએ (ફ્લાંન) યાવ્ ગુનાહ્કારી ૫ (ફ્લાંન) રા કસો ગુનાહ્, ઓ બુન્ બુદ્ એસ્તેદ્, મન્ અજ઼ અન્દર્જ઼ ફ્રમાને પેદામબરી જાદન્ગોઇ હુમદાસ્તાંની (ફ્લાંન ખુદ ફ્લાંન) જાદેહુરા મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ્ પશેમાન્ ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ; (ખુદ ફ્લાંન) જાદેહુરા ૫ પતેત્ હોમ અજ઼ ગુનાહ્.

(કરદો ૩ જો) ઇન્ અંદ્ આખો પાયે ગુનાહ્ નાંમ; ચુન્ હુનદ્રખ્ત, મેદીઓસાસ્ત, અંદરજફ્ર્માન્ બોએદીઑજ઼દ્, કાએદીઑજ઼દ્, આગૅર્પ્ત ગુનાહ્, અવાવરેશ્ત ગુનાહ્, અર્દુશ ગુનાહ્, ખોરહે ગુનાહ્, બાજ઼એ ગુનાહ્, યાતુ ગુનાહ્, તન્વલ્ગાન્ ગુનાહ્, મર્ગર્જાંન્ ગુનાહ્, અવસોશ ગેરાંન્ ગુનાહ્, જેહેમર્જ઼ ગુનાહ્, દશ્તાન્મર્જ઼ ગુનાહ્, કુન્મર્જ઼ ગુનાહ્, અવારૂન્ મર્જ઼શ્ની, શૉએથ્ર ગુનાહ્ સેશ્ની, ગુનાહે રવાની, ગુનાહ્ હમીમાલાંન્, ગુનાહીઓ પુલ્શાહોદ્, વખ્શે વખ્શાંન્ વખ્શે ગુનાહ્, ગુનાહ્ અજ઼ ગુનાહ્, અવર્આખો ગુનાહ્, કુ મર્દુમ ઓ બુન્ શાયદ્ બુદન્, ગજ઼સ્તેહ્ ઘનામીનો દરવંદ્ ૫ પેતીઆરે દામાને અહુરમજ઼દ ફ્રરાજ્ કર્નીદ્.

અહુરમજ઼દ ખોદાએ ગુનાહ્ અંદર્ દીન્ પેદા બેકર્દ્, ગોહાને પોર્યોદકેશાંન્ ગુનાહ્ દાશ્તેહ્ ઍસ્તેદ્. મનશ્ની પેશે દાદાર્ અહુરમજ઼દ મીનોઆંન્ ગેતીઆન્ મહેસ્ત્, પેશે અમશાસ્પંદાંન્, પેશે મેહેર્-સરોશ રશ્ને, પેશે આતશ્ બર્સમ હોમ, પેશે દીન્ રવાન્ ખેશ્, પેશે રદ્ દસ્તુરે દીની, પેશે ઑએ ગવેહ્ મદ્ એસ્તેદ્, મન્ અજ઼ અન્દર્જ઼ ફ્રમાને પેદાંમબરી જાદન્ગોઇ હુમ-દાસ્તાની (ફ્લાંન ખુદ ફ્લાંન) જાદેહુરા મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે

અવાખ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશ્નની પ પતેત્ હોમ; (ખુદ ફલાંન) જાદેહુરા પ પતેત્ હોમ્ અજ ગુનાહ્.

(કરદો ૪ થો) અંદર્ પેદ્ મા્દ્ ખોહ્ બેરાદ્, જન્ ફ્રુજંદ્, શોએ સાલાર્, ખેશ નજદીક્, હમગેહાંનીઆંન્, હમખાસ્તગાંન્, હમસાએગાંન્, હમશેહેરીઆંન્, પ ઇર્માનીઆં જસ્ત્ પ હર્ અદાદીઅ, ચુન્ (ફલાંન) અંદર્ ગુનેહ્ગાર્ બુદ્ એસ્તેદ્, મન્ અજ અન્દર્જ ફરમાને પેદામબરી જાદન્ગોઇ હમ-દાસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહુરા મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ; (ખુદ ફલાંન) જાદેહુરા પ પતેત્ હોમ્ અજ ગુનાહ્.

(કરદો ૫ મો) હેહેર્ નસા ખોરશ્ની, હેહેર નસા જોએશ્ની, હેહેર્ નસા ઑએ આવ્ ઓ આતશ્ બોર્દન્, યા આવ્ ઓ આતશ્ હેહેર્ નસા બોર્દન્, અવસ્તા પ ચમશ્ની નગોફ્તન્, મોએ નાખુન્ દંદાન્ ફ્રેશ્, દસ્તે શવીન્, ઓ અવરે હર્ચે પદર્ હેહેર્ નસા, ચુન્ (ફલાંન) અંદર્ ગુનેહ્ગાર્ બુદ્ એસ્તેદ્ મન્ અજ અન્દર્જ ફરમાને પેદામબરી જાદન્ગોઇ હમ-દાસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહુરા મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ; (ખુદ ફલાંન) જાદેહુરા પ પતેત્ હોમ અજ ગુનાહ્.

(કરદો ૬ ઠો) કુ કાંમે દાદાર્ અહુરમજદ બુદ્, (ફલાંન) આવાયસ્ત મનીદન્, વશ્ ન મ ીદ્; (ફલાંન) આવાયસ્ત ગોફ્તન્, વશ્ ન ગોફ્ત; (ફલાંન) આવાયસ્ત્ કર્દન્, વશ્ ન કર્દ; મન્ અજ અન્દર્જ ફરમાને પેદામબરી જાદન્ગોઇ હમ-દાસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહુરા મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ; (ખુદ ફલાંન) જાદેહુરા પ પતેત્ હોમ અજ ગુનાહ્.

(કરદો ૭ મો) કુ કાંમે અહેરેમન્ બુદ્, (ફલાંન) ન આવાયસ્ત્ મનીદન્, વશ્ મનીદ્; (ફલાંન) ન આવાયસ્ત્ ગોફ્તન્, વશ્ ગોફ્ત્; (ફલાંન) ન આવાયસ્ત્ કર્દન્, વશ્ કર્દ; મન્ અજ અન્દર્જ ફરમાને પેદામબરી જાદન્ગોઇ હમ-દાસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહુરા મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્

૫ સે ગવશ્‌ની, ૫ પતેત હોમ; (ખુદ ફ્લાંન) જાદેહુરા ૫ પતેત્ હોમ અજ ગુનાહુ.

(કરદો ૮ મો) અજ હુમોઇન્ હર્ આઇન્ ગુનાહુ, હર્ આઇન્ મર્ગ-રજાંન્, હર્ આઇન્ ફરોદ્ માન્દ્, હર્ આઇન્ માનીદ્, હર્ આઇન્ ગુનાહુ અજ ગુનાહુ; (ખુદ ફ્લાંન) જાદેહુરા અંદર્ અહુરમજદ, મરદુમ, મરદુમ સર્દગાંન્ જસ્ત્, ૫ પતેત્ હોમ.

અજ હુમોઇન્ હર્ આઇન્ ગુનાહુ, હર્ આઇન્ મર્ગરજાંન્, હર્ આઇન્ ફરોદ્ માન્દ્, હર્ આઇન માનીદ્, હર્ આઇન ગુનાહુ અજ ગુનાહુ, (ખુદ ફ્લાંન) જાદેહુરા અન્દર્ બહુમન્, ગાઓ ગોસ્પંદ્, ગોસ્પંદ્ સર્દ-ગાંન્ જસ્ત્, ૫ પતેત હોમ.

અજ હુમોઇન્ હર્ આઇન્ ગુનાહુ, હર્ આઇન્ મર્ગરજાંન્, હર્ આઇન્ ફરોદ્ માન્દ્, હર્ આઇન્ માનીદ્, હર્ આઇન્ ગુનાહુ અજ ગુનાહુ, (ખુદ ફ્લાંન) જાદેહુરા અંદર અરદીબેહેશ્ત્, આતશ, આતશ સર્દગાંન્ જસ્ત્, ૫ પતેત્ હોમ.

અજ હુમોઇન્ હર્ આઇન્ ગુનાહુ, હર્ આઇન્ મર્ગરજાંન્, હર્ આઇન્ ફરોદ્ માન્દ્, હર્ આઇન્ માનીદ્, હર્ આઇન્ ગુનાહુ અજ ગુનાહુ, (ખુદ ફ્લાંન) જાદેહુરા અંદર્ શેહેરેવર્, અયોખ્શસ્ત્, અયો-ખ્શસ્ત્, સર્દગાંન્ જસ્ત્, ૫ પતેત્ હોમ.

અજ હુમોઇન્ હર્ આઇન્ ગુનાહુ, હર્ આઇન્ મર્ગરજાંન્, હર્ આઇન્ ફરોદ્ માન્દ્, હર્ આઇન્ માનીદ્, હર્ આઇન્ ગુનાહુ અજ ગુનાહુ, (ખુદ ફ્લાન) જાદેહુરા અંદર્ સપંદારમદ્, જમીન્ જમીન્ સર્દ-ગાંન્ જસ્ત્, ૫ પતેત્ હોમ.

અજ હુમોઇન્ હર્ આઇન્ ગુનાહુ, હર્ આઇન્ મર્ગરજાંન્, હર્ આઇન્ ફરોદ્ માન્દ્, હર્ આઇન્ માનીદ્, હર્ આઇન્ ગુનાહુ અજ ગુનાહુ, (ખુદ ફ્લાંન) જાદેહુરા અંદર્ ખોરદાદ્, આવ્, આવ્ તોખ્મગાંન્ જસ્ત્, ૫ પતેત્ હોમ.

અજ હુમોઇન્ હર્ આઇન્ ગુનાહુ, હર્ આઇન્ મર્ગરજાંન્, હર્ આઇન્ ફરોદ્ માન્દ્, હર્ આઇન્ માનીદ્, હર્ આઇન્ ગુનાહુ અજ ગુનાહુ, (ખુદ ફ્લાંન) જાદેહુરા અંદર્ અમરદાદ્, ઓર્વર્, ઓર્વર્ સર્દ-ગાંન્ જસ્ત્, ૫ પતેત્ હોમ.

અજ હુમોઇન્ હર્ આઇન્ ગુનાહુ, હર્ આઇન્ મર્ગરજાંન્, હર્ આઇન્ ફરોદ્ માન્દ, હર આઇન્ માનીદ્, હર્ આઇન્ ગુનાહુ અજ

ગુનાહ્, (ખુદ ફ્લાંન) જાદેહુરા અંદર્ દામે અહુરમજદ જસ્ત્, ચુન્ સતર્, માહ્ એ ખોરૂશેદ્, આતશ સોહર્ સોજા, સગ, વએ, ગોસ્પંદ્ પંજ આઇન્, ઓ અવરે ગવહે દેહેશ્નાંન્, ઇન્ અહુરમજદ ખેશ, ચુન્ અંદર્ગ જમીન્ ઓ આસ્માન્ ચુન્ (ફ્લાંન) અંદર્ ગુનેહગાર્ બુદ્ એસ્તેદ્, મન્ અજ અન્દર્જ ફરમાને પેદામબરી જાદન્ગોઇ હુમ-દાસ્તાની (ફ્લાંન ખુદ ફ્લાંન) જાદેહુરા મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ્; (ખુદ ફ્લાંન) જાદેહુરા પ પતેત્ હોમ્ અજ ગુનાહ્.

(કરદો ૯ મો) સતર્ શેકશ્ની, ખએતુદથ્ વસોવશ્ની, દુદએ વેહાન્ વસોવશ્ની, ગાહામબાર્, ફર્વર્દીઆંન્, હોમ દરૂન્, હોશ ફરીદ્, યજદાંન્ નેહાદ્ ઓ પદીરફ્તે, રપિથ્વેન્ ફરૂદુમ, રોજે વહરૂદેગાંન્, ચુન્ (ફ્લાંન) આવાયસ્ત્ યશતન્, વશ ન યશત્, મન્ અજ અન્દર્જ ફરમાને પેદામબરી જાદન્ગોઇ હુમ-દાસ્તાની (ફ્લાંન ખુદ ફ્લાંન) જાદેહુરા મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ; (ખુદ ફ્લાંન) જાદેહુરા પ પતેત્ હોમ્ અજ ગુનાહ્.

(કરદો ૧૦ મો) અવરૂમનશ્ની, તરૂમનશ્ની, આઝારી, પંદી, ખશમઘની, અર્શઘની, વદ્ચશ્મી, સૂરૂચશ્મી, વદ્નગીરશ્ની, ખોર્દકનગીરશ્ની, નગીરાઇ, પંદી, ખુદશાહી, અસગેહની, સપોજગારી, વરૂની, ગુમાની આશમોઇ, જોરૂગવાહી, દરોગદાવરી, ઑજદીસ્ત પરસ્તી, કોશાદ્ દવારશ્ની, બરૂહેન્ દવારશ્ની, અએમુક્ દવારશ્ની, દરાંએઆં-જોએશ્ની, દરાંએઆં-ખોરશ્ની, દુજદી, ગદહી, જહી, જાદુઇ, જાદુપરસ્તી, રોસ્પી, રોસ્પી બારગી, ગવહે પએતી, ગવહે વનીદી, શીનમોઇ, ઓ અવરે હર્ આઇન્ ગુનાહ્, ઓ પ ઇન્ પતેતી હોશ્મોર્દ, આંન્ નહોશ્મોર્દ, આંન્ દાંનેસ્ત્, આંન્ નદાંનેસ્ત્, આંન્ અંગર્દ, આંન્ નઅંગર્દ, સ્રઓશાદા વેરેજયા પેશે રદ્ દસ્તુરે દીની (ફ્લાંન) આવાયસ્ત્ ગરૂજીદન્, વશ નગરૂજીદ્ મન્ અજ અનદર્જ ફરમાને પેદામબરી જાદન્ગોઇ હુમ-દાસ્તાની (ફ્લાંન ખુદ ફ્લાંન) જાદેહુરા, મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ; (ખુદ ફ્લાન) જાદેહુરા પ પતેત્ હોમ્ અજ ગુનાહ્.

(કરદો ૧૧ મો) કુ અગર્ કસાંન્ પતેતી પદીરફ્તેહ્ હોમ (ફ્લાંન) ન કર્દ હોમ્ ઇશાંન્ રવાનરા દુશખારી મદ્, યદ્શાંન્ જાદેહુરા, હરૂયક્

જુદ્દ જુદ્દરા, મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનો-આંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ્; (ખુદ ફ્લાંન) જાદેહુરા પ પતેત્ હોમ્ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૧૨ મો) પ આંન્ દીન્ દસ્તુર્ એસ્ત હોમ્, ઇન્ અહુરમજદ જરતોશત્ ચાશત્, જરતોશત્ ઑએ ગુશતાસ્પ. પ પેવંદ્ આદરબાદ્ મારાસ્પંદાન્ મદ. પદશ પસાખ્ત કર્દ્ ઓખ્ત. અશાહી વેહ્ રવાને દુશા-રમશ આવાએશ્નીતર્ વેહેશ્ની હોમ્.

પ જીવંદીએ જાન્ આસ્તુઆંન્ હોમ્ હુમત પ મનશ્ને, આસ્તુ-આંન્ હોમ્ હુખ્ત પ ગવશ્ને, આસ્તુઆંન્ હોમ્ હુવરશ્ત પ કુનશ્ને, આસ્તુઆંન્ હોમ્ પ ગવહે દીને માજદયસ્નાંન્, હમા કૅરફૅહા હમદા-સ્તાન્ હોમ્, અજ હમા ગુનાહીઆ જુદ્દાસ્તાંન્ હોમ્. પ નેકી સેપાસદાર્ હોમ્; અજ અનાઇ ખોરસંદ્ હોમ્. પુલ્ પાદ્ફરાહ્, બંદ્ દરેશ, તોજશ્ને તાવાંન્ દીન્, પાદફરાહે સે શબ્ પંજાહ હફત્ સાલ, પદશ ખોરસંદ્ હમદાસ્તાન્ હોમ્.

ઑએમ્ કર્દેહ હોમ્ ઇન્ પતેતી, ગુજર્ગ ઉમેદ કૅરફૅહરા, ગૅરાંન્ બીમે દુજખ્રા, અશાહી વેહ્ રવાન્ દુશારમશ; પ ઇન્ મનશ્ને કર્દેહ હોમ્. કુ કાર્ કૅરફૅહ (ફ્લાંન) અંદા નૂ કર્દ્, આંચે નૂ કુનમ, હમા એસ્તશ્ને કૅરફૅહરા, ગુજારશ્ને ગુનાહરા, ઓખ્ત રવાન્રા. અગર્ માંદેહ બહોદ્, કુ ગુનાહે (ફ્લાંન) તોખ્ત નબહોદ્, પાદ્ફરાહ સે શબ્ આંન-હીઆ પદશ ખોરસંદ્ હમદાસ્તાન્ હોમ્.

હમૅ ફરમાએમ્ અર્ષમ્ વૅહૂ વેગુદીરશ્ની, પતેતી પેશ અજ બેગુ-દીરશ્ની; પસ્ ગુદર્દેહ (ખુદ ફ્લાંન ખુદ ફ્લાંન) જાદેહુરા અજ ગુનાહ પ પતેત્ બહોદ્; સૅદોશ ગેતોફરીદ્ ફરમાયદ. ફરમુદાર્ ખાહેશ્ની હમદાસ્તાન્ હોમ્; અહુરમજદ ખેશ હોમ્, અહુરમજદ દહુમાની કુનમ, અશાહી સતાએમ.

ઑએમ્ ગેરફતેહ હોમ્ હરવેસ્પ હુમત હૂખ્ત હુવરશ્ત, (ખુદ ફ્લાંન) જાદેહુરા પ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની. બેહેલશ્ની દેહોમ્ હરવેસ્પ દુશ્મત દુજાખ્ત દુજવરશ્ત, (ખુદ ફ્લાંન) જાદેહુરા અજ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની. ઑએમ્ ગેરફતેહ હોમ્ હરવેસ્પ હુમત હુખ્ત હુવરશ્ત, (ખુદ ફ્લાંન) જાદેહુરા પ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની. બેહેલશ્ની દેહોમ્ હરવેસ્પ દુશ્મત દુજાખ્ત દુજવરશ્ત, (ખુદ ફ્લાંન) જાદેહુરા અજ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની.

ઑઍમ ગેરફ્તેહ હોમ્ હર્વેસ્પ હુમત હૂખ્ત હ્વર્શ્ત, (ખુદ ફ્લાંન) જાદહૂરા પ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની. બેહેલશ્ની દેહોમ્ હર્વેસ્પ દુશ્મત દુજ્જૂખ્ત દુજ્વર્શ્ત, (ખુદ ફ્લાંન) જાદહૂરા અજ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની.

ઑઍમ ગેરફ્તેહ હોમ્ હર્વેસ્પ રાહે રાસ્તી ફ્રારૂન્; બેહેલશ્ની દેહોમ્ હર્વેસ્પ રાહે અરાસ્તી અવારૂન્; ઘના શેકસ્ત્, અહુરમજ્દ બેહ અવજ્જૂન્; સ્તઑમિ અષૅમ. અષૅમ વૅાહૂ (૧).

ફ્રૅરસ્તુયે હુમતોઇબ્યસ્ચા હૂખ્તોઇબ્યસ્ચા હ્વર્શ્તોઇબ્યસ્ચા, માંથ્વોઇબ્યસ્ચા વર્ષ્ટ્વોઇબ્યસ્ચા વર્શ્તવોઇબ્યસ્ચા. અઇબિગઇર્યા દઇથે, વીસ્પા હુમતાચા હૂખ્તાચા હ્વર્શ્તાચા. પઇતિરિચ્યા દઇથે, વીસ્પા દુશ્મતાચા દુજ્જૂખ્તાચા દુજ્વર્શ્તાચા. ફ્રૅરા વે રાહી, અમૅષા સ્પૅન્તા, યસ્નૅમ્ચા વહ્મૅમ્ચા, ફ્રૅરા મનંઘ્રહા, ફ્રૅરા વચંઘ્રહા, ફ્રૅરા શ્યઑથના, ફ્રૅરા અંઘ્રહુયા, ફ્રૅરા તન્વસ્ચીત્ ખ્પયાઑ ઉશ્તનૅમ; સ્તઑમિ અષૅમ. અષૅમ વૅાહૂ (૧).

યથા અહૂ વઇર્યો (૨૧), અષૅમ વૅાહૂ (૧૨), યથા અહૂ વઇર્યો (૨). યસ્નૅમ્ચ વહ્મૅમ્ચ અઑજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, સ્રઑષહે અષ્યેહે, તખ્મહે, તનુ-માંથ્રહે, દર્ષિ-દ્રઑશ, આહૂઇર્યેહે. અષૅમ વૅાહૂ (૧).

હજંઘ્રૅમ બઐષજનાંમ્, બઐવરૅ બઐષજનાંમ્; હજંઘ્રૅમ બઐષજનાંમ્ બઐવરૅ બઐષજનાંમ્; હજંઘ્રૅમ બઐષજનાંમ્, બઐવરૅ બઐષજનાંમ. અષૅમ વૅાહૂ (૧).

જસ મે અવંઘ્રહે મજ્દ, જસ મે અવંઘ્રહે મજ્દ, જસ મે અવંઘ્રહે મજ્દ. અમહે હુતાશ્તહે હુરૂઑધહે, વૅરૅથ્રઘ્રહે અહુર-ધાતહે, વનઇનત્યાઑસ્ચ ઉપરતાતો. થ્વાષહે ખ્ધાતહે, જરૂવાનહે અકરનહે, જરૂવાનહે દરૅઘો-ખ્ધાતહે. અષૅમ વૅાહૂ (૧).

પતેત રવાનની નૈયતનો સાર.—(પતેત રવાનીનો સાર પતેત પશેમાનીના સારને તદન મળતો છે, ફેર એટલોજ, કે બંદગી કરીને તોજેશ કરનાર જરથોસ્તી, પોતે આ દુન્યામાં કીધેલા ગુનાહો માટે પશ્ચાતાપ કરે છે, જ્યારે પતેત રવાનનીમાં કોઇ ગુજરી ગયલાં ખેશીઓ (ફ્લાંન) પોતાની હૈયાતીમાં આ દુન્યામાં જે ગુનાહો કીધા હોય, તેની તરફથી, બંદગી કરીને તોજેશ કરનાર જરથોસ્તી પોતે પશ્ચાતાપ કરે છે.)

પતેત ઇરાંની રવાનની નૈયતે પઢવાની.

નામે યજદ્દ વાજીમ મનશ્ને, ખુબ દારીમ, પતેતી વ બરીમ અજ એહેરે વનાહ્‌ વજારશ્‌ની, કેરૂફેહ્‌ અફ્‌જાયશ્‌ની, બસ્તને રાહે દુજખ્, ગોશાદને રાહે બેહશ્ત, ઉમેદ્દ પ મદન્, ઓ આંને પાશુમ અખાંન્ અશોઆંન્ રોશન્ ગરોથ્માંન્ હમા ખારેહ્‌.

નામે યજદ્દ. યથા અહૂ વઇર્યો પંજ, અશેંમ વૅાહૂ સે, ગાહે (જે ગેહ[1] હોય તે બોલે). વાજે સરૂશ, અજ બેહેરે અશો રવાન્ (☞ ફલાંન) ઇન્ પતેતી બેરસાદ્દ; વ રવાંનરા બ જાયે નીકાંન્ વ નેકુ–કેરૂદારાંન્ બાદ્દ!

પ નાંમે યજદ્દ યથા અહૂ વઇર્યો (પ), અશેંમ વૅાહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશ્ત્રીશ, વીદએવો અહુર–ત્કએશો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ; સઑષહે અષ્યેહે, તખ્મહે, તનુ-માંથ્રહે, દરૂષિ–દ્રઑષ, આહૂઇરૂયેહે, ક્ષનઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્‌માઇચ ક્ષનઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. યથા અહુ વઇર્યો જઑાતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીદ્દવાઑં મ્રઑાતૂ. યથા અહૂ વઇર્યો (૧).

(કરદો ૧ લો) ફરાજ સતાયેમ હરૂવસ્પ્ હુમત્ વ હૂખ્ત વ હ્‌વરૂશ્ત પ મનશ્ને વ ગવશ્ને વ કુનશ્ને. અવાજ સતાયેમ હરૂવસ્પ્ દુશ્મત્ વ દુજ્ઞૂખ્ત વ દુજવરૂશ્ત, અજ મનશ્ને વ ગવશ્ને વ કુનશ્ને. અવરૂ–ગીરશ્‌ની અવરૂ–ગીરમ હરૂવસ્પ્ હુમત્ વ હૂખ્ત વ હ્‌વરૂશ્ત; કુ કેરૂફે કુનમ. બહેલશ્‌ની બહેલમ હરૂવસ્પ્ દુશ્મત્ વ દુજ્ઞૂખ્ત વ દુજવરૂશ્ત; કુ વનાંહ્‌ ન કુનમ.

બ રાસ્તી એસ્તમ, વ ફરારૂની એસ્તમ, પ અવીજેહ્‌ વેહ્‌ દીને માજદયસ્નાન્ એસ્તમ; બ આં દીન્ એસ્તમ કે અહુરૂમજદ્દ ખુદાય્ વ અમેશાસ્પંદાંન્ ઓએ યશ્તે ફરોહરે જરૂથોશ્ત્ સ્પેન્તમાન્ ચાશીદ્દ, વ જરૂથોશ્ત્ ઓએ વીશ્તાસ્પ શાહ્‌ ચાશીદ્દ, વ વીશ્તાસ્પ–શાહ્‌ ઓએ ફ્રશોશ્તરૂ વ જામાસ્પ વ અસ્ફંદયારૂ ચાશીદ્દ, વ ઇશાંન્ ઓએ વેહાંને ગેતીયાંન્ ચાશીદંદ્દ; પ પદ્દવંદે અશાઇ–આરાસ્તારૂ આદરૂબાદ્દ મારે-સ્ફંદાંન્ કે આમદ્દ પદશ પસાખ્ત વ બોખ્ત, અવરૂ એસ્તાદ્દ.

---

૧ હાવન રપીથ્વન, ઉઝીરન, અઇવિસ્રૂથ્રેમ યા ઉશહીન—એમ ફકત બોલવું.

(કરદો ૨ જો) (ફલાન) ચ્ બ ઇમ્ દીન્ એસ્તાદ્. અજશ્ બ ના વરદદ્, ન વેહ્ જીવશનીરા, વ ન વિશ્ જીવશની રા, ન ખુદાય ખાસ્તે અશાઇ દુશારૂમરા. અગરશ પરગસ્તે તન અજ બેહેરે રવાનરા બ આવાયસ્ત્ દાદન્, બ ખોરસંદીહા બે દાદ્. અજ ઇન્ દીન્ બ ન વરદદ્. ગેરફ્ત્ અવશ હુરૂવસ્પ્ હુમત્ વ હૂખ્ત્ વ હુવરશ્ત્ દાદ્ વેહી વ હુર્ ફ્રારૂની; બહેલસ્ત્ હુરવસ્પ દુશ્મત વ દુજ્જૂખ્ત્ વ દુજ્જવરૂશ્ત દાદ્ વેહી વ હુર્ અવારૂની. ઇન્ કે દાનશનીહા આસ્તોઆંન્ બેદ્ બ દીને અહુરૂમજદ વ જરૂથોશ્ત્ નઓતર્. અવી ગુમાંનતર્ બી-ગુમાન્ બેદ્—બ હસ્તી ઇ દીને વેહ માજદયસ્નાન્, બ બુદને રસ્તાખીજ તન્ પસીન્, વ વદારૂદન્ બ ચીન્વદ્ પુલ્, શુમાર્ પ સેદોશ, કેરૂફે ઇ મોજદ, વ વનાહ—પાદ્ ફ્રરાહ્, વ હસ્તી ઇ બેહેશ્ત્ વ દુજખ્, વ નીસ્તી ઇ આહુ-રૂમન્ વ દીવાંન્, વ ફરૂજાન્ ફીરોજગર્ યજદ્ સ્પેના મીનો, વ અવ્સ-હીની-ઇ ગનામીનો અવા હમા દીવાંન્ તમતુગ્ગાંન્.

(કરદો ૩ જો) હરૂચે (ફ્લાન) આવાયસ્ત્ મનીદ્, વશ્ ન મનીદ્; હરૂચે (ફ્લાંન) આવાયસ્ત્ ગોફ્ત્, વશ ન ગોફ્ત્; હરૂચે (ફ્લાન) આવાયસ્ત્ કર્દ ,વશ ન કર્દ; હરૂચે (ફ્લાંન) આવાયસ્ત ફરૂમુદ્, વશ ન ફરૂમુદ્.

હરૂચે (ફ્લાંન) ન આવાયસ્ત મનીદ્, વશ મનીદ્; હરૂચે (ફ્લાંન) ન આવાયસ્ત્ ગોફ્ત્, વશ ગોફ્ત્; હરૂચે (ફ્લાન) ન આવાયસ્ત્ કર્દ, વશ કર્દ; હરૂચે (ફ્લાંન) ન આવાયસ્ત્ ફરૂમુદ્, વશ ફરૂમુદ્—મનશ્ની વ ગવશ્ની વ કુનશ્ની મન્ અજ અન્દર્જ ફરૂમાન્ પેદામબરી જાદન્ગોઇ હમ-દાદસ્તાની (ફ્લાંન ખુદ ફ્લાંન) જાદેહુરા, અજ હમે ગુને વનાહી અવાખ્શ વ પશેમાન્, પ પતેત્ હોમ.

(કરદો ૪ થો) અજ હર્ આઇન્ વનાહ્ કે (ફ્લાંન) મીનોઇહા અંદર્ દાદાર્ અહુરૂમજદ, વ ગેતીહા અંદર્ મરૂદુમ. વ મરૂદુમ્ સર્દગાંન્ જસ્ત્, મરૂદુમરા જદ્ વ બીશીદ્ વ બ સખુન્ આજોરૂદેહ્ એસ્તેદ્, વ અશો-આંન્ આજોરૂદેહ્ એસ્તેદ્, રદાંન્ વ મોબેદાંન્ વ દસ્તુરાંન્ વ હેરૂબદાંન્ આજોરૂદેહ્ એસ્તેદ્, ઇશાંન્ કે દેહશન અવર્ (ફ્લાંન) પરૂહીજ વાન્ બેદ્ એસ્તેદ્ અવાજ ગેરફ્ત્, વ બીગાંને વ શેહેરી કે ફરાજ રસીદ્ જાય ન કર્દ, વ મરૂદુમરા યારી ન દાદ્, વ મરૂદુમરા અજ શુદ્ વ તશ્ન્ વ સર્મા વ ગર્મા નેગાહ્ ન દાશ્ત, વતરી બ મરૂદુમ્ કર્દ, વ મરૂદુમાંન્ કે અંદર્ સાલારી ઇ (ફ્લાંન) બેદ્, વતરી પદશ કર્દ, ખુબ વ ગેરાંમી ન દાશ્ત્; તા પ હમ્ વેહાંન્ વેહાંન્ કે દાદાર્ અહુરૂમજદ્ અજ (ફ્લાન) આજોરૂદેહ્ એસ્તેદ્

વ ન ખુશ્નુદ;-મનશ્ની વ ગવશ્ની વ કુનશ્ની મન્ અજ અન્દર્જ ફરૂમાન પેદામબરી જાદન્ગોઇ હમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહુરા, અજ હમે ગુને વનાહી અવાખ્શ વ પશેમાન ૫ પતેત્ હોમ.

(કરદો ૫ મો) અજ હર્ આઇન્ વનાહ કે (ફલાંન) મીનોઇહા અંદર્ વેહુ-મન્ અમશાસ્પંદ, વ ગેતીહા અંદર્ ગોસ્પંદ વ ગોસ્પંદ સર્દગાંન્ જસ્ત, ગોસ્પંદરા જદ વ બીશીદ વ ૫ બીદાદહા કોશ્ત, વ વાસ્તર્ વ આવ્ બ ગાહે ખેશ ન દાદ, અવશ અશ્તે-શીકસ્તેહ વ અજ દુજદ વ ગોર્ગ વ રાહ-દાર્ નેગાહ ન દાશ્ત, અજ સર્મા વ ગર્મા ઇ અપદ્માંન્ બ ન પહરીખ્ત, વ ગોસ્પંદે જહી-જવાન્ કે કોશ્ત, વ ગાવે-વરજા, વ અસ્પે-કારજારી, વ બુરેહ વ બુજગાલે વ ખરૂસ, વ મુર્ગે-કાશકીન્ કે કોશ્ત; તા ૫ હમ વેહાંન્ વેહાંન્ કે વેહુમન્ અમશાસ્પંદ અજ (ફલાંન) આજોરદેહ એસ્તેદ વ ન ખુશ્નુદ;-મનશ્ની વ ગવશ્ની વ કુનશ્ની મન્ અજ અન્દર્જ ફરૂમાન્ પેદામબરી જાદન્ગોઇ હમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહુરા, અજ હમે ગુને વનાહી અવાખ્શ વ પશેમાન્ ૫ પતેત્ હોમ.

(કરદો ૬ ઠો) અજ હર્ આઇન્ વનાહ કે (ફલાંન) મીનોઇહા અંદર્ અર્દીબેહેશ્ત્ અમશાસ્પંદ, વ ગેતીહા અંદર્ આદરાંન્ વ આતશાંન્ જસ્ત; આતશરા ખુબ્ વ પાક્ ન દાશ્તં, વ આતશ કુશ્ત, વ બ ઓએ બર્ આતશ પસ આઇન્ ન કર્દ, વ આવ્ બર્ આતશ નેહાદ, વ બાદ બ દેહન્ બર્ આતશ દફ્ત, વ હીજમ કમ-અજ-યક્ સાલે તર્ બર્ આતશ નેહાદ, વ એસમ વ બોએ સે બાર્ ન નેગરીદેહ બર્ આતશ નેહાદ, વ દેહશ્ને આદરાન્ વ આતશાંન્ ન દાદ, આતશ કે અંદર્ સાલારીએ (ફલાંન) બેદ્ વતરી પદશ કર્દ, ખુબ્ વ ગેરાંમી ન દાશ્ત; આતશ કે અંદર ખાનેહ બેદ, કારશ ફરાજ અજ પદ્માની ફરૂમૂદ; તા ૫ હમ વેહાંન્ વેહાંન્ કે અર્દીબેહેશ્ત્ અમશાસ્પંદ અજ (ફલાંન) આજોરદેહ એસ્તેદ વ ન ખુશ્નુદ;-મનશ્ની વ ગવશ્ની વ કુનશ્ની મન્ અજ અન્દર્જ ફરૂમાન્ પેદા-મબરી જાદન્ગોઇ હમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહુરા, અજ હમે ગુને વનાહી અવાખ્શ વ પશેમાન્ ૫ પતેત્ હોમ.

(કરદો ૭ મો) અજ હર્ આઇન્ વનાહ કે (ફલાંન) મીનોઇહા અંદર્ શેહેરેવર્ અમશાસ્પંદ, વ ગેતીહા અંદર્ અયોખ્શસ્ત વ અયોખ્શસ્ત સર્દગાંન્ જસ્ત; અયોખ્શસ્ત રા ખુબ્ વ પાક્ વ સુદેહ ન દાશ્ત, વ બ જાયગાહે નમનાક્ નેહાદ તા જન્ક્ ગેરફ્ત; અજ દારશ્ને વેહાંન્ અજશ બેબોદ, વ અયોખ્શસ્તી કે જને દશ્તાન્ ચેશ અંદરશ ખુરદેહ બેદ,

અજ દીનીહા કે બ ન શોસ્ત; અજ જરૂ વ સીમ વ મેસ વ રોઇ વ આહન વ અરૂજીજ વ બીરન્જ બ ઑઓએ વનાહ-કારાંન દાદ, તા પદશ વનાહ કુનન્દ, મેહ સુદ બ ઇશાંન રસીદ, આંચે (ફલાંન) પદશ વનાહકાર એદ એસ્તેદ; તા પ હમ વેહાંન વેહાંન કે શેહેરેવર અમશાસ્પંદ અજ (ફલાંન) આઝોરદેહ એસ્તેદ વ ન ખુશ્નુદ;-મનશ્ની વ ગવશ્ની વ કુનશ્ની મન અજ અન્દર્જ ફરમાન પેદામબરી જાદન્ગોઇ હમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહરા અજ હમે ગુને વનાહી અવાખ્શ વ પશેમાન પ પતેત હોમ.

(કરદો ૮ મો) અજ હર આઇન વનાહ કે (ફલાંન) મીનોઇહા અંદર સ્પેન્દારમદ અમશાસ્પંદ, વ ગેતીહા અંદર જમીન વ જમીન સર્દગાંન જસ્ત; જમીનરા પાક વ આબાદાંન ન દાશ્ત; વ ગરીવેહ-ઇ-ખરફસ્તરાંન અઝશ બ ન બોર્દ, જમીને બરોમન્દ કે વયેરાંન કર્દ, વ આંને વયેરાંન કે આબાદાંન ન કર્દ, વ બ યક પાયે બીમુજેહ બર જમીન રફત, વ નસા અંદર જમીન નેહાંન કર્દ; વ આંને નેહાંન કે આશકારા ન કર્દ; પાયે દસ્તાંન બીમુજેહ બર જમીન નેહાદ; વ શોસર અંદર જમીન રીખ્ત; વ જમીન કે અંદર સાલારીએ (ફલાંન) એદ વતરી પદશ કર્દ, ખુબ વ ગેરાંમી ન દાશ્ત; તા પ હમ વેહાંન વેહાંન કે સ્પેન્દારમદ અમશાસ્પંદ અજ (ફલાંન) આઝોરદેહ એસ્તેદ વ ન ખુશ્નુદ;-મનશ્ની વ ગવશ્ની વ કુનશ્ની મન અજ અન્દર્જ ફરમાન પેદામબરી જાદન્ગોઇ હમ-દાદસ્તાંની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહરા અજ હમે ગુને વનાહી અવાખ્શ વ પશેમાંન પ પતેત હોમ.

(કરદો ૯ મો) અજ હર આઇન વનાહ કે (ફલાંન) મીનોઇહા અંદર ખુરદાદ અમશાસ્પંદ વ ગેતીહા અંદર આવ વ આવ સર્દગાંન જસ્ત; આવ અવર નસા રીખ્ત; વ દસ્તે શવીન પીશ અજ આવ-તનતુમે વ અંદર આવે રવાં પાક શોસ્ત, વ આવ બર દશ્તાંન રીખ્ત, વ ચેશ હઇર-ઓમંદ ઓ નસા-ઓમંદ અંદર આવે રવાં અફકન્દ, ખીવ વ સખ્ર અંદર આવે રવાં અફકન્દ; (ફલાંન) સર વ દસ્ત વ રૂઇ અંદર આવે રવાં પાક શોસ્ત; તા પ હમ વેહાંન વેહાંન કે ખુરદાદ અમશાસ્પંદ અજ ફલાંન) આઝોરદેહ એસ્તેદ વ ન ખુશ્નુદ;-મનશ્ની વ ગવશ્ની વ કુનશ્ની મન અજ અન્દર્જ ફરમાન પેદામબરી જાદન્ગોઇ હમ-દાદસ્તાંની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહરા અજ હમે ગુને વનાહી અવાખ્શ વ પશેમાન પ પતેત હોમ.

(કરદો ૧૦ મો) અજ હર આઇન વનાહ કે (ફલાંન) મીનોઇહા અંદર અમરદાદ અમશાસ્પંદ, વ ગેતીહા અંદર ઉર્વર વ ઉર્વર સર્દગાંન જસ્ત;

અજ દારૂ વ દરખ્તે જવાંન કે બુરીદ્દ, વ બર વ મીવેહ ના-રસીદહ કે ચીદ્દ, દારૂ વ દરૂમાંન અજ અરજાન્યાંન અવાજ ગૅરફ્ત, વ બ ના-અરજાન્યાંન દાદ્દ વ ખુરશ્ને ઓ ખુર્દ્દ વનાહ્કારાં દાદ્દ વ અજ અશોઆંન અવાજ ગેરફ્ત; તા પ હમ વેહાંન વેહાંન કે અમરદાદ અમશાસ્પંદ્દ અજ (ફ્લાંન) આજોરદેહ એસ્તેદ્દ વ ન ખુશ્નુદ્દ; મનશ્ની વ ગવશ્ની વ કુનશ્ની મન અજ અન્દર્જ ફરૂમાન પેદામબરી જાદન્ગોઇ હમ-દાદસ્તાંની (ફ્લાંન ખુદ ફ્લાંન) જાદેહરા અજ હમે ગુને વનાહી અવાખ્શ વ પશેમાંન પ પતેત હોમ.

(કરદો ૧૧ મો) અજ હરવસ્પ વનાહ કે (ફ્લાન) બ-ફરૂમાન વ આગેરફ્ત વ અ-વરૂશ્ત વ અરહ-દુશ વ ખુરહ વ બાજ-આઇ વ યાત વ તનાફુર તા પાયે-મર્ગરજાંન, અજ આંને કેહસ્ત વનાહ ચુન સે સરોષો-ચરનામ, અજ આંને મેહસ્ત વનાહ ચુન તનાપુહલગાંન વ મરગરજાન, કે અંદર મનશ્ને રાન્દ એસ્તેદ, વ પ જબાંન ગોફ્ત એસ્તેદ, વ બ દસ્ત કર્દ એસ્તેદ; મનશ્ની વ ગવશ્ની વ કુનશ્ની મન અજ અન્દર્જ ફરૂમાન પેદામબરી જાદન્ગોઇ હમ-દાદસ્તાની (ફ્લાન ખુદ ફ્લાન) જાદેહરા અજ હમે ગુને વનાહી અવાખ્શ વ પશેમાન પ પતેત હોમ.

(કરદો ૧૨ મો) (ફ્લાન) અજ હર આઇન વનાહ-વનાહે શેહેરી, વનાહે રવાંની, વ વનાહે અજ-વનાહ, કાઇદી-ઓજજદ્દ, બોઇદીઓ-જજદ, કાઇદી-ઓ-વરશ્ત બોઇદીઓ-વરૂશ્ત, વ માધ, વ ફાધ, આસ્તર્શ આસ્તર-તવાંન, સરોશી-વાનશ્ની વ ગવશ્ની, વ જાદુ ગવશ્નીહા વ સહમ-નમાયશ્નીહા વ ખાહેશ્ની મારી, વ રીશ વ બરીન કહરીન પજદુશ બશવાનસ. પ નેશસ્તર નયત નેશસ્તર અદ્દ વ દાદ વ સે અવસ્મે ચુન સે સરોશો-ચરનાંમ, અજ હમે ગુને વનાહી;-મનશ્ની વ ગવશ્ની વ કુનશ્ની, મન અજ અન્દર્જ ફરૂમાન પેદામબરી જાદન્ગોઇ હમ-દાદસ્તાંની (ફ્લાન ખુદ ફ્લાન) જાદેહરા, અજ હમે ગુને વનાહી અવાખ્શ વ પશેમાન પ પતેત હોમ.

(કરદો ૧૩ મો) (ફ્લાંન) અજ અવીરાહ-મનશ્ની વ અવીરાહ-ગવશ્ની વ અવીરાહ-કુનશ્ની વ અવીરાહ-પુરશશ્ની પીશ-સખુની, પસ-સખુની, અવીરાહી, દુજદી, દરોધ-જની, જોર-ગવાહી, દરોધ-દાવરી, ચશ્મ-સુરી, મોસ્તગરી, નાસેપાસી, અવસોસ-ગરી, આજુરી, તર-મનશ્ની, અંદર દીન નાફરૂમાંની, સ્તીજેહ-જીવી વ તંગ-દેલી, ખશ્મ-ગની, કીનેવરી, વરૂની, અરૂશગની, અન્દુહ અવીપદમાંની ખુરદન, હમ-દાદસ્તાંની બ વનાહ, જુદ્દ-દાદસ્તાની બ કરફે, અઇયારોમન્દ્ વનાહ-

કારાંન્, વ ન આઇયારી-ઇ-વેહાંન્, વ ખુદ્દ-રાહી, વ જાદુઇ, વ જાદુ-પુરૂસીદારી, વ જાદુ-ચાશીદારી, વ યજદાંન-દુશ્મની, વ જરૂતોશ્ત-દુશ્મની, વ દીન્-દુશ્મની, વ દસ્તુર્-દુશ્મની, વ યજ્જદાંન્ નાંમ્ બ દીવાંન્ નાંમ્ ખાનશ્ની, વ દીવાંન્ નાંમ્ બ યજદાંન્ નાંમ્ ખાનશ્ની, વ રેસ્પી, વ રેસ્પી બારૂગી, વ સ્તોરૂ-મરૂજી, વ જેહુ-મરૂજી, વ દશ્તાંન-મરૂજી,—

(અગરજો મરદની નઇઅતે પઢે તો એમ પઢવું.)

વ જને કસાંન્ ફરીફ્તગી,

(અગરજો ઓરતની નઇઅતે પઢે તો એમ પઢવું.)

વ મરૂદે કસાંન્ ફરીફ્તગી,

વ અવીમુફ્-દવારશ્ની, વ વશાદ્દ-દવારૂશ્ની, વ દરાયાંન્-ખુરશ્ની, વ દરાયાંન્-મીજશ્ની, વ અજ પાએ મીજશ્ની, વ ઓઝદીસ્ત-પરૂસ્તગી, વ ઓઝદીસ્ત્-મીનીદારી, ઓઝદીસ્ત-યજદગી, સતરૂ-શેકશ્ની;-મનશ્ની વ ગવશ્ની વ કુનશ્ની મન્ અજ અન્દર્જ ફરમાન્ પેદામબરી જાદન્ગોઇ હમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહુરા, અજ હમે ગુને વનાહી અવાખ્શ વ પશેમાન્ પ પતેત હોમ.

(કરદો ૧૪ મો) અજ હર આઇન્ વનાહ, કે (ફલાંન) અંદર યજ્જદાંન્, વ અમેશાસ્પંદાંન્, વ પાદ્શાહાંન્, વ રદાંન્, વ મોબદાંન્, વ દસ્તુરાંન્, વ હીરૂબદાંન્, વ ઉસ્તાદાંન્, વ શાગેરૂદાંન્, વ પેદરાંન્, વ માદરાંન્, વ બેરાદરાંન્, વ ખાહરાંન્, વ ખુદાંન્, વ દોસ્તાંન્, વ હમ-સાએગાંન્, વ હમ-માલાંન્, વ જનાંન્, વ ફરજંદાંન્ વ ખીશાંન્, વ બીગાનેગાંન્, વ હમ-શેહરીઆંન્, વ જુદ્દ-શેહરીઆંન્, કે અંદર સાલારીએ (ફલાંન) જસ્ત્; મનશ્ની વ ગવશ્ની વ કુનશ્ની મન્ અજ અન્દર્જ ફરૂમાન્ પેદાંમબરી જાદન્ગોઇ હમ-દાદસ્તાંની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહુરા અજ હમે ગુને વનાહી અવાખ્શ વ પશેમાન્ પ પતેત્ હોમ.

(કરદો ૧૫ મો) (ફલાંન) અજ હર યજશ્ને વ દરૂન્ વ મ્યજ્દ વ આફ્રીનગાંન્ વ રોજે વદરૂદેગાંન્ ઓસ્ત-ફરીદ્દ નેહાદેહ (ફલાંન) આવાયસ્ત કર્દ રાઇનીદ્દ વશ ન કર્દ રાઇનીદ્દ; અયાવ્ (ફલાંન) અએદુન્ કર્દ રાઇનીદ્દ, વશ ન અએદુન કર્દ રાઇનદ્દ કે (ફલાંન) આવાયસ્ત્ કર્દ રાઇનીદ્દ રૂવાંને ન્યાગાંન્, વ પેદરાંન્, વ માદરાંન્, વ બેરાદરાંન્, વ ખાહરાંન્, વ ખુદાંન્, વ દોસ્તાંન્, વ હમ-સાએગાંન્, વ હમ-માલાંન્, વ જનાંન્, વ

ફરજંદાંન્, વ ખીશાંન્, વ બીગાને-ગાંન્, વ હમ-શેહેરીઆંન્, વ જુદ્દ-શેહેરીઆંન્, કે અંદર્ સાલારીએ (ફલાંન) એદ્ વશ્ ન કર્દ શાઇ-નીદ્, અયાવ્ (ફલાંન) કર્દ શાઇનીદ્ ન અએદુન્ કર્દ શાઇનીદ્ એસ્તાદ્, ઇશાંન્ વનાહકારીએ (ફલાંન) રા બ શેકસ્ત્;-મનશ્ની વ ગવશ્ની વ કુનશ્ની મન્ અજ અન્દર્જ ફરમાન્ પેદામબરી જાદ્ગોઇ હમ-દાદસ્તાંની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહરા અજ હમે ગુને વનાહી અવાખ્શ વ પશે-માન્ પ પતેત્ હોમ.

(કરદો ૧૬ મો) (ફલાંન) અજ દર્વીશાંનરા કે દસ્તગીરી ન કર્દ, આઇન્ વ નેહાદે પઓઇર્યો-દકએશાંન્, વ જશન્ વ ખ્યાંન્ નવ-રૂજ વ મેહેરગાંન્ ન કર્દ્, વ મર્દુમરા યારી ન દાદ્;-મનશ્ની વ ગવશ્ની વ કુનશ્ની મન્ અજ અન્દર્જ ફરમાન્ પેદામબરી જાદ્ગોઇ હમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહરા અજ હમે ગુને વનાહી અવાખ્શ વ પશે-માન્ પ પતેત્ હોમ.

(કરદો ૧૭ મો) અજ ગાહામ્બાર્ કે (ફલાંન) ન કર્દ્, વ ન યશ્ત્, વ ન સાખ્ત્, વ ન પોખ્ત્, વ ન ખુર્દ્, વ ન દાદ્ હર્ સાલ્ શશ બાર્; વ ખુરશીદ્ ન્યાયેશ ન કર્દ્ હર્ રોજ સે બાર્; વ મેહેર્ ન્યાયેશ ન કર્દ્ હર્ રોજ સે બાર્; વ માહ્ ન્યાયેશ ન કર્દ્ બ હર્ નવં-માહી બ કમેસ્ત સે બાર્; વ રપીથ્વન્ ન યશ્ત્ હર્ સાલ્ યક્ બાર્; વ ફર્-વર્દેગાંન્ અવા સેદોશ ન કર્દ;-મનશ્ની વ ગવશ્ની વ કુનશ્ની, મન્ અજ અન્દર્જ ફરમાન્ પેદામબરી જાદ્ગોઇ હમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહરા, અજ હમે ગુને વનાહી અવાખ્શ વ પશેમાન્ પ પતેત્ હોમ.

(કરદો ૧૮ મો) (ફલાંન) અજ હર્ ગુને ગોશ્તાંન્, મર્દુમાંન્ વ સગાંન્ વ ખર્ફસ્તરાંન્, મોર્દેહ વ જેન્દેહ, કે બ આવ્ વ આતશ રસાંનીદ્, વ પોખ્ત્, વ ખુર્દ, વ બ તનહા બ જુમ્બાનીદ્, વ બ જાએ ખીશ ન બોર્દ, વ અજ જાએ આબાદાન્ બ ન પરહીખ્ત;-અજ હર્ રીશ વ પલીદી, કે બ આવ્ વ આતશ રસાનીદ્, વ પોખ્ત્, વ ખુર્દ, વ બ તનહા બ જુમ્બાનીદ્, વ બ જાએ ખીશ ન બોર્દ, વ અજ જાએ આબાદાંન્ બ ન પરહીખ્ત; મનશ્ની વ ગવશ્ની વ કુનશ્ની, મન્ અજ અન્દર્જ ફરમાન્ પેદામ્બરી જાદ્ગોઇ હમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહરા અજ હમે ગુને વનાહી અવાખ્શ વ પશે-માંન્ પ પતેત્ હોમ.

(કરદે ૧૯ મો) (ફલાન) અજ હર અવસ્તા કે ન આમુખ્ત વ ન ગોફ્ત વ ન ખાન્દ, અવસ્તા-ઇ ચમશ, વ અવસ્તા-ઇ-ખોર્દેહ વ અવસ્તા-ઇ-દ્વારોસ્તે, કે ન આમુખ્ત વ ન ગોફ્ત વ ન ખાન્દ, વ આંને આમુખ્તે અજ યાદ અવાજ કર્દ; મનશ્ની વ ગવશ્ની વ કુનશ્ની મન અજ અન્દર્જ ફરમાન પેદામબરી જાદન્ગોઇ હમ-દાદસ્તાંની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહરા અજ હમે ગુને વનાહી અવાખ્શ વ પશેમાંન પ પતેત હોમ.

(કરદે ૨૦ મો) અજ હર વનાહ, કે (ફલાન) અંદર દસ્તાંની જસ્ત અજ વીનશ્ને મર્દ અશો વ આતશ વરાહરાંન વ ખુર્શીદ વ માહ વ બરસમ વ પાદીઆવ અજ ચેહેલ ગાંમ તા કમેસ્ત સે ગાંમ, વશ બ ન પરહીખ્ત;-મનશ્ની વ ગવશ્ની વ કુનશ્ની મન અજ અન્દર્જ ફરમાન પેદામબરી જાદન્ગોઇ હમ-દાદસ્તાની (ફલાન ખુદ ફલાન) જાદેહરા અજ હમે ગુને વનાહી અવાખ્શ વ પશેમાંન પ પતેત હોમ.

(કરદે ૨૧ મો) અજ મર્ગ-આવારી-ઇ આસ્તાંની, કે (ફલાન) અજ એહરેમન દરવંદ પુર-મર્ક વ દીવાંન અવર-રસીદ ખુરસંદ બેદ, અગરશ બ કુશતન તોજશ્ને આવાયદ કર્દન દસ્તુર બેદ, તા આંન-ચ-ઇ અવર-ઇ (ફલાંન) બેદ અજ (ફલાંન) બે સેતાનન્દ, વ (ફલાંન) રા અજ વનાહ પાક કુનન્દ, અજ મરગરજાંન અજ યક તા દેહ, અજ દેહ તા સદ, અજ સદ તા હજાર, અજ હજાર તા બીવર, અજ બીવર તા અ-મર મરગરજાંન-આવારી-ઇ હમા દુશ્મત વ દુજૂખ્ત વ દુજવર્શ્ત કે મર્દુમાંન પદશ વનાહકાર શાયદ બેદ વ આંન-ચ ઇ (ફલાંન) પદશ વનાહકાર બેદ એસ્તેદ;-મનશ્ની વ ગવશ્ની વ કુનશ્ની મન અજ અન્દર્જ ફરમાન પેદામબરી જાદન્ગોઇ હમ-દાદસ્તાની (ફલાન ખુદ ફલાન) જાદેહરા અજ હમે ગુને વનાહી અવાખ્શ વ પશેમાંન પ પતેત હોમ.

(કરદે ૨૨ મો) (ફલાંન) અજ હર આઇન વનાહ કે દાદાર અહુર-મજદ અંદર દીને વેહ ઇ માજદયસ્નાંન પ વનાહ ચાશત એસ્તેદ, કે કુનન્દ યજદાંન-બીશશ્ની, દીવાંન-રામશ્ની અજશ બેદ આન-ચ ઇ (ફલાંન) મનીદ વ ગુફત વ કર્દ વ જસ્ત વ પદશ વનાહકાર બેદ એસ્તેદ, આંન (ફલાંન) હોશ્મોર્દ, વ આંન વશ ન હોશ્મર્દ, આંન (ફલાંન) નાંમ-ચીસ્તી દાનેસ્ત, આંન વશ ન દાનેસ્ત, વ આંન (ફલાંન) બ રાહે કસાંન જસ્ત, વ આંને કસાંન બ રાહે (ફલાંન) જસ્ત, બ હરચે વનાહકાર બેદ, બ હરચે વનાહકાર બેદ એસ્તેદ, અંદર હરકે વનાહકાર બેદ એસ્તેદ, હમ અએદુન ચુન વનાહકાર બેદ એસ્તેદ, હર વનાહીરા હર ફરદ-

માન્દીરા, હઝારૂ-બારૂ વ બીવરૂ-હઝારૂ બારૂ, પીશે અહુરમજદ્દ ખોદાય્ કેરૂફેગરૂ રયોમંદ્દ ખૉરેહમંદ્દ મીનોયાંન્ ગેતીયાંન્ મહેસ્ત્, વ અમશાસ્પન્દાન્ અવારી હરૂ મીનોઇ વેહે, પીશે મેહેરૂ વ શરેશ્ વ રશ્ને રાસ્ત્, પીશે આદરૂ-ખુરેહ વ આદરૂ-ગુશસ્પ વ આદરૂ-બુરૂજીન્ મેહેરૂ, વ પીશે ફરોહરે જરૂથોશ્ત્ સ્પીતમાન્, વ પીશે દીન્ વ રવાંને ખીશ, વ પીશે વેહાંન્ કે મદ્દ એસ્તેદ્દ:-☞ મનશ્ની વ ગવશ્ની વ કુનશ્ની મન્ અજ઼ અન્દર્જ ફરૂમાન્ પેદામબરી જાદન્ગોઇ હમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહરા અજ઼ હમે ગુને વનાહી અવાખ્શ્ વ પશેમાંન્ પ પતેત્ હોમ. ☜ (ત્રણ વાર પઢે)

(કરદા ૨૩ મો) પ સે-ગવશ્ની, પ સદ્દ-ગવશ્ની, પ હઝારૂ-ગવશ્ની, પ બીવરૂ-ગવશ્ની, પ રાસ્તી-ઇ દીને વેહ માજદયસ્નાંન્ એસ્ત્, પ આંન્ દીન્ એસ્ત્ કે અહુરમજદ્દ ખૉદાય વ અમશાસ્પંદાંન્ ઑએ યશ્ત-ફરોહરે જરૂથોશ્ત્ સ્પીતમાંન્ ચાશ્ત્, વ જરૂથોશ્ત્ ઑએ વીશ્તાસ્પ-શાહ ચાશ્ત્, વ વીશ્તાસ્પ-શાહ ઑએ ફરૂશુસ્તરૂ વ જામાસ્પ વ અસ્પંદીઆરૂ ચાશ્ત્, વ ઇશાંન્ ઑએ વેહાંને ગેતીયાંન્ ચાશ્ત્, વ પ પદ્દવંદ્દ અશાઇ-આરાસ્તારૂ આદરૂબાદ્દ મારેસ્પંદાંન્ મદ્દ પદશ્ પસાખ્ત્ વ બુખ્ત્ અવરૂ એસ્તાદ્દ. (ફલાન) ચ્ બ ઇન્ દીન્ એસ્તાદ્દ વ. અજ઼શ્ બ ન વરૂદેદ્દ પદશ્ વરૂદશ્ની (ફલાંન) ન અજ઼શ્ વરૂદશ્ની (ફલાંન) ન વેહ જીવશ્નીરા, ન વીશ્ જીવશ્નીરા, ન ઑદાય-ખાસ્તે, અશાઇ દુશારમરા; ન કજ઼દ્દ અગરશ્ સરૂ પદશ્ બે શવીદ્દ અજ઼ ઇન્ દીન્ અવાજ઼ બ ન એસ્તાદ્દ. ચે તરૂસ-ઓમન્દ્દ બેદ્દ અજ઼ બીમ્ વ પજ઼દ્દ વ પાદ્દ-ફરાહે દુજખ્, વ પુરૂ ઉમેદ્દ બેદ્દ પ મદને ઑએ આંને ફશુમ્ અહુઆંન્ અશોઆંન્ રોશન્ ગરોથમાન્ હમાખારેહ. (ફલાંન) ઇન્ પતેતી પ ઇન્ મનશ્ને ફરાજ઼ કર્દ્દ, કે અજ઼શ્ ફરાજ઼ પ કેરૂફે કરૂદન્ તોખ્શાતરૂ બેદ્દ, વ અજ઼ વનાહ વીશ્ પરૂહેજીદ્દ, કે કેરૂફે (ફલાંન) હસ્ત્ આંન્ચે કેશ્ તા રસ્તાખીજ તન્ પસીન્ ઑએ ખીશ્ રસીદ્દ, હમા વનાહ વજ઼ારશ્નેરા, કેરૂફે અફ્ઝાયશ્નેરા, ઉમેદ્દ પ મદને રસ્તાખીજ તન્ પસીન્ હમ્ જમાંને અહુરૂમજદ્દ વ અમશાસ્પંદાંન્ રા કર્દ્દ વ કુનદ્દ અજ઼ ઇન્ દીન્ રા કે તા અંદરૂ વકત્ વ જમાને બ વદીશ્ની ગનામીનો-ઇ દરૂવંદ્દ કઇઅદ્દગાંન્ પુરૂમર્ગ વ અસ્તોવાદ્દ વ વાએ વતરૂ ઓશ્ દેહન્ બે બન્દેદ્દ, (ફલાન) રા મનશ્ને વ અવસ્પારેદ્દ, કે જબાને પતેતી કરૂદન્ (ફલાંન) ન તવાનદ્દ, અમશાસ્પંદાંન્ ઇન્ પતેતી બ ફરૂયાદ્દ વ અઇયારૂ-ઇ રવાંને (ફલાંન) રસાનન્દ્દ વ અવસ્પારન્દ્દ વ દેહન્દ્દ, તા આંને (ફલાંન) રવાંન્ બ રોશન્ જાએ રસદ્દ વ તારીક જાએ ન રસદ્દ. ગનામીનો

દરૂવંદ્ કઇઅદ્દગાંન્ રવાંને (ફલાંન) ન આજારદ્ વ ન મરોચીનદ્, વ હર્ વનાહી કેશ અંદર્ ગેતી બ ન વજારૂદેહ્ વ ઓશ વજારૂદન્ ન તવાન્ વ સેપોરીદ્ વ સેદોશ વજારૂદન્ વ સે બાર્ સર્ બુરીદન્ ખુરસંદ્ હમ-દાદસ્તાંન્ બેદ. લા-વ-ગરીહા વ ખાહેશ્ની (ફલાંન) અજ઼ ઑએ અવરૂ-તર્ દાદાર્ અહુરમજ્દ્ પરૂવરૂતાર અવખ્શીદાર્ આમોરૂજ઼ીદાર્ કે માંન્ યજ઼દાંન્ કામહા અંદાજ઼ીદ્ ઓશદહીદ્. પસ્ અજ઼ (ફલાંન) હર્ કે રવાંને દુશારમ્ રા પીશે રદી કે મદ્ એસ્તેદ્. જાદેહ્ (ફલાંન) રા પ પતેત્ બેદ્, વ (ફલાંન) પદશ હમ-દાદસ્તાંન્ બેદ્, તા ઓશાંન્ અહુરૂમજ઼્દ્ વ અમ-શાસ્પંદાંન્ અવારી હર્ મીનો-ઇ વેહ્ બ ફરૂયાદ્ વ અઇયાર-ઇ-રવાંને (ફલાંન) રસન્દ્, વ રવાને (ફલાંન) અજ઼ બીમ્ વ પજ઼દ્ વ પાદીમારે અહેરે-મન્ દરૂવંદ્ વ દીવાંન્ વ મદને બીમે દુજ઼ખ્ બ બુજાનન્દ્.

ઓશ બ ઇન્ મનશ્ને ફરાજ઼ ગેરફ્ત હરૂવસ્પ્ હુમત્ વ હૂખ્ત વ હવરૂશત્ (ફલાંન) જાદેહ્રા પ મનશ્ને વ ગવશ્ને વ કુનશ્ને. ઓશ પ ઇન્ મનશ્ને અવાજ઼ હેશ્ત્ હરૂવસ્પ્ દુશ્મત્ વ દુજ઼ૂખ્ત્ વ દુજ઼વરૂશત્ (ફલાંન) જાદેહ્રા અજ઼ મનશ્ને વ ગવશ્ને વ કુનશ્ને.

(બાજમાં પઢે) બે રસાદ્ મીનો-ઇ ઇન્ પતેતી દીવાર્ સખ્ત રોઇન્ બે-આયદ્ ચન્દાંન્ કે જ઼મીન્-પાહ્ના વ કોહ્-બાલા વ આસ્માન-જ઼ીવા, વ દરે-દુજ઼ખ્ અવીર્ વ સખ્ત્ બે બન્દાદ્, વ રાહે બેહેશ્ત કોશાદે દારાદ્, વ રાહે આંને ફ્શુમ અહુઆંન્ અશોઆંન્ રોશન્ ગરોથ્માંન્ હમા-ખારેહ્, તા રવાને (ફલાંન) બા રવાને અશોઆંન્ સરે ચીન્વદ્ પુલ્ બોજ઼ોર્ગ વ ખાર્ વ આસાન્ બે વદીરાદ્! સરોશ અશો પીરોજ઼ગર્ યાર્ વ પાદાર્ વ નેગેહ્દાર્ વ ગોશ્દાર્ પાના વ પાસ્બાને રવાને (ફલાંન) બાદ્! વનાહ્ વજ઼ારશ્ને વ કેરૂફે-અફ્જ઼ાયશ્ને વ પાકી ઇ-તન્ વ અશોઇ-ઇ-રવાન્ (ફલાંન) બાદ્! (પ્રગટ પઢવું) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમ્ચ વહ્મૅમ્ચ અઑજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, સ્રઑષહે અષ્યેહે, તખ્મહે, તનુ-માંથ્રહે, દરૂષિ-દ્રઑશ, આહૂઇરૂયેહે. અષૅમ વૉહૂ (૧).

હજ઼ંઘ્રૅમ બએષજ઼નાંમ, બએવરૅ બએષજ઼નાંમ; હજ઼ંઘ્રૅમ બએ-ષજ઼નાંમ, બએવરૅ બએષજ઼નાંમ; હજ઼ંઘ્રૅમ બએષજ઼નાંમ, બએવરૅ બએષજ઼નાંમ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

જસ મે અવંઘ્રહે મજ઼્દ, જસ મે અવંઘ્રહે મજ઼્દ, જસ મે અવં-ઘ્રહે મજ઼્દ. અમહે હુતાશ્તહે હુરઑદહે, વૅરૅથ્રઘ્નહે અહુરદાતહે, વન-

ઇન્ત્યાઓંસ્ચ ઉપરતાતો. થ્વાષહે ખદાતહે, જરૂવાનહે અકરનહે, જર્વાનહે દરેઘો-ખદાતહે. અષેમ્ વોહૂ (૧).

પતેત ઇરાની રવાનની નૈયતનો સાર.–(એનો સાર, પતેત પશેમાનીના રવાનની નૈયતેના સારને મળતોજ છે.)

ગુજરેલાંની યાદને માટે ભણવાનો કરદો.[1]

૫ નામે યજદાન્ અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની. ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજનયાદ; અરૂદાફ્ર્વશ એરસાદ. અજ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુઝૂખ્ત દુજવરૂશ્ત, મેમ ૫ ગેતી મનીદ, ઓએમ ગોફ્ત, ઓએમ કર્દ, ઓએમ જસ્ત્, ઓએમ બૂન બૂદ એસ્તેદ, અજ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન્, ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત હોમ. ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અંધ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રૂરષોતેમમ, સ્તઓમિ અષેમ; અષેમ વોહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. અહુરહે મજદાઓ. રએવતો ખરેનંઘ્રઉહતો, અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્, અષઓનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિથૂરનાંમ્ પઓઇર્યો-ત્કએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, નબાનજદિશ્તનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઓતુ. અહુરેમ્ મજદાંમ્ રએવન્તેમ્ ખરેનંઘ્રઉહન્તેમ્ યજમઇદે; અમેષા સ્પેન્તા હુક્ષથ્રા હુધાઓંઘ્રહો યજમઇદે.

અષાઉનાંમ્ વંઘ્રઉહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો સ્તઓમિ જબ્યેમિ ઉફ્યેમિ. યજમઇદે ન્માન્યાઓ વીસ્યાઓ જન્તુમાઓ દખ્યુમાઓ જરથુશ્ત્રોતેમાઓ. વીસ્પનાંમ્ચ આઓંઘ્રહાંમ્ પઓઇર્યનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્

---

૧. યાને સતુમનો કરદો. યજશનેનો ૨૬ મો હા સતુમના કરદા તરીકે ભણવામાં આવે છે. તેમાં શરૂઆતના દીબાચા પછી આવતા 'સ્તઓમિ' (હું સ્તુતિ કરૂં છું) શબ્દ ઉપરથી એને સતુમનો કરદો કહે છે. ત્યારે એનો અર્થ એમાં વપરાતાં નામોની સ્તુતિનું ભણતર.

ઇધ યજમઇદે ફ્રવષીમ્ અવાંમ્ યાંમ્ અહુરહે મજદાઓ, મજિશ્તામ્ચ વહિશ્તાંમ્ચ, સ્રએશ્તાંમ્ચ ખ્રઓજદિશ્તાંમ્ચ ખ્રથિવશ્તાંમ્ચ હુકૅર્પ્તૅમાંમ્ચ, અષાત્ અપનોતૅમાંમ્ચ.

અષાઉનાંમ્ વંઘ્વઉહીશ્ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે; યાઓ અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્, ક્ષ્એતનાંમ્ વૅરૅજિ-દોઇથ્રનાંમ્, બૅરૅજતાંમ્ અઇવ્યામનાંમ્, તખ્મનાંમ્ આહૂઇર્‌યનાંમ્, યોઇ અઇથ્યેજંઘ્વહો અષવનો. પઓઇર્‌યનાંમ્ હુકએષનાંમ્ પઓઇર્‌યનાંમ્ સાસ્નો-ગૂષાંમ્, ઇધ અષઓનાંમ્ અષઓનિનાંમ્ચ અહૂમ્ચ દએનામ્ચ બઓધસ્ચ ઉર્વાનૅમ્ચ ફ્રવષીમ્ચ યજમઇદે, યોઇ અષાઇ વઓનરે, ગેઉશ્ હુધાઓંઘ્વહો ઉર્વાનૅમ્ યજમઇદે.

યોઇ અષાઇ વઓનરે. ગયેહે મરૅથ્નો અષઓનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે. જરથુશ્ત્રહે સ્પિતામહે ઇધ અષઓનો અષીમ્ચ ફ્રવષીમ્ચ યજમઇદે. કવોઇશ્ વીશ્તાસ્પહે અષઓનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે. ઇસત્-વાસ્ત્રહે જરથુશ્ત્રોઇશ્ અષઓનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે. નબાનજદિશ્તનાંમ્ ઇધ અષઓનાંમ્ અષઓનિનાંમ્ચ અહૂમ્ચ દએનાંમ્ચ બઓધસ્ચ ઉર્વાનૅમ્ચ ફ્રવષીમ્ચ યજમઇદે, યોઇ અષાઇ વઓનરે; મત્ વીસ્પાબ્યો અષઓનિબ્યો ફ્રવષિબ્યો, યાઓ ઇરીરિથુષાંમ્ અષઓનાંમ્, યાઓસ્ચ જવન્તાંમ્ અષઓનાંમ્, યાઓસ્ચ નરાંમ્ અજાતનાંમ્ ફ્રષો-ચરૅથ્રાંમ્ સઓશ્યન્તાંમ્.

ઇધ ઇરિસ્તનાંમ્ ઉર્વાનો યજમઇદે, યાઓ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો. વીસ્પનાંમ્ અહ્મ્ય ન્માને નબાનજદિશ્તનાંમ્ પર-ઇરિસ્તનાંમ્ અએથ્રપઇતિનાંમ્ અએથ્‌ર્યનાંમ્ નરાંમ્ નાઇરિનાંમ્ ઇધ અષઓનાંમ્ અષઓનિનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. વીસ્પનાંમ્ અએથ્રપઇતિનાંમ્ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. વિસ્પનાંમ્ અએથ્‌ર્યનાંમ્ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. વીસ્પનાંમ્ નરાંમ્ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. વીસ્પનાંમ્ નાઇરિનાંમ્ અષઓનિનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે.

વીસ્પનાંમ્ અપૅરૅનાયુકનાંમ્ દહ્મો-કૅરૅતનાંમ્ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. આદફ્યુનાંમ્ચ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. ઉજદફ્યુનાંમ્ચ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. નરાંમ્ચ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. નાઇરિનાંમ્ચ અષઓનિનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. વીસ્પાઓ અષાઉનાંમ્ વંઘ્વઉહીશ્ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે, યાઓ હચ ગયાત્ મરૅથ્નત્ આ સઓશ્યન્તાત્ વૅરૅથ્રઘ્નત્.

(બાજમાં પઢે) હુમત હુખ્ત હુવરૂશ્ત; હુમનશ્ની, હુગવશ્ની, હુ-ક્નુશ્ની, ઇન્ ક્નુમન્ અર્દાફ્રવંશ્ બેરસાદ્, નીરંગ પીરોજગર્ બાદ્; ઓરેહ્ બેહ્ દીને માજદયસ્નાંન્ રવા બાદ્ અંદર્ હફ્તે કેશ્વર્. નાંમ્ ચેશ્તી આદર્ અંદર્ કામ્ બાદ્; હસ્ત શેહેરસ્તાન્ અંદર્ (જે શેહેરમાં પઢે તે શેહેરનું નામ આએ ઠેકાણે લેવું). શેહેરસ્તાન્ પોરી શીરોજી શાદી ઓ રામશ્ની, રવાંન્ ઓરેહ્ ઓજસ્તેહ્ અવજૂન્ બાદ્, અવજૂનતર્ બાદ્, ઓરેહ્ ઓજસ્તે બાદ્; ઇન્ ક્નુમન્ અર્દાફ્રવંશ્ બેરસાદ્, કેશ ગાહ્ રોજ શેહેરીઆરી બેશ યજશ્ને કરૂદ હોમ્, દરૂન યશ્તે હોમ્, મ્યજદ હુમીરાએનેમ્ યો કરૂદેહા પ ગંજે દાદાર્ અહુરમજદ રૂયોમંદ્ ઓરેહ-મંદ્ અમેશાસ્પંદાન્ બેરસાદ્. અઓજ જોર્ નીરૂ તગી અમાવંદી પીરોજગરી ઇન્ ક્નુમન્ અર્દાફ્રવંશ્ બેરસાદ્. અજ હુમા પદીરફ્તાર બાદ્. એમારા પનાહી કંરદાર્ નીકી અંદાખ્તાર્, અનાઇ પેત્યાર્ દૂર અવાજદાશ્તાર્, અયાફ્રત ખાહ્ બાદ્. કેશ દિગર્ મ્યજદ હજાર્ મર્દ્ મ્યજદ સાએમ્ સાખ્તમ્ એમારા કમરંજ્તર્ આસાનતર્ અઇની કર્દ્ યક્ અજ મા હજાર્ પદીરફ્તાર્ બાદ્. નામ્ ચેશ્તી અનુશેહ્ રવાંન્ રવાંની ☞ (જેની નૈયતે પઢે તેનું નામ આએ જગાએ લેવું) અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુશેહ્ રવાંન્ રવાંની.

જરૂતોશ્ત સપિતમાન્ અશો ફ્રોહર્ અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુશેહ્ રવાંન્ રવાંની. ગુશ્તાસ્પ શાહ્ લોહોરાસ્પ શાહ્ અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુ-શેહ્ રવાન્ રવાંની. જામાસ્પ હબૂબ્ અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુશેહ્ રવાન્ રવાંની. અર્દાએ વીરાફ્ર અર્દાફ્રવંશ્ અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુશેહ્ રવાન્ રવાંની. આદરબાદ્ મારાસ્પંદ્ અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુશેહ્ રવાંન્ રવાંની. મુબેદ્ શાપુર્ મુબેદ્ શેહેરીઆર્ અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુશેહ્ રવાન્ રવાંની. મુબેદ્ હોરમજદીઆર્ એર્વદ્ રામ્યાર્ અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુ-શેહ્ રવાંન્ રવાંની. મુબેદ્ નૈર્યોસંગ ધવલ્ અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુશેહ્ રવાંન્ રવાંની. હુમા ફ્રવંશ અશોઆંન્ અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુશેહ્ રવાંન્ રવાંની. નામ્ ચેશ્તી અનુશેહ્ રવાંન્ રવાંની ☞ (જેની નૈયતે પઢે તેનું નામ આએ જગાએ લેવું). હુમા ફ્રવંશ અશોઆંન્ અએદર્ યાદ્ બાદ્; [1]ફ્રર્માએશ્ને ☞ (જે શખ્સ ભણવાનું ફરમાવે તેનું નામ લેવું.) માજદયસ્ની બેરસાદ્.

---

૧ જો મોબેદ સાહેબ ભણતા હોય તોજ ફરમાએશને ભણવું. બેહેદીનને એ લાઇન ભણવાની જરૂર નથી.

હમાફ્રર્વશ અશોઆંન્ યો કરૂદેહા ચેહારૂમ દેહુમ સીરોજ સાલ્ રોજ, અજ ગયોમર્દ અંદા સોશ્યોસ્ અએદર્ યાદ્ બાદ્. હસ્તાંન્ બૂદાંન્ બેદાંન્ જાદાંન અજાદાંન્, આદેહી ઉજ્દેહી, દહુમે નર્ નારીક્ અવર્નાએ પુરનાએ, હર્ કે અવર્ ઇન્ જમીન્ પેરી બેહેદીની ગુદારાંન્ શુદ્ અસ્ત, હમા ફ્રવશ અશોઆંન્, યો કરૂદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશ્યોસ્ અએદર્ યાદ્ બાદ્ કે ઇન્ માન્ વીસ્ જંદ્ દેહુ રૂસ્તા ગુજસ્તેહુ અંદ્, હમા ફ્રર્વશ અશોઆંન્ યો કરૂદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશ્યોસ-અએદર્ યાદ્ બાદ્. અશોઆંન્ ફ્રર્વશ ચીરાંન્, ફ્રર્વશ અવર્ વીજાન્, ફ્રર્વશ પીરોજગરાંન્, ફ્રર્વશ પોર્યોદકેશાંન્, ફ્રર્વશ નબાનજ્દેશ્તાંન્, ફ્રર્વશ ફ્રર્વષયો, હમાયો કરૂદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશ્યોસ્ અએદર્ યાદ્ બાદ્. રવાંને પેદરાંન માદરાંન્ જદેગાંન્ ન્યાગાંન્ ફ્રરજંદાંન્ પએવંદાંન્ પરસ્તારાંન્ નબાનજ્દેશ્તાંન્, ફ્રર્વશ અશોઆંન્, યો કર્દેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશ્યોશ અએદર્ યાદ્ બાદ્. હમા અથોરૂનાંન્, હમા રથેશ્તારાંન્, હમા વાસ્તર્યોશાંન્, હમા હુતોક્ષાંન્, હમા ફ્રર્વશ અશોઆંન્, હમા યો કરૂદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશ્યોસ્ અએદર્ યાદ્ બાદ્; હમા ફ્રર્વશ અશોઆંન્ હફ્તે કેશ્વર્ જમીન્, અર્જહે, સવહે, ફ્રદદફ્રશ, વીદદફ્રશ, વોઉરૂ-બરશ્ત, વોઉરૂ-જરેશ્ત, ખનરસ બામી, કંગદેજ અશોઆંન્ વર્જમ્ કરદાંન્ ગંજમાથ્રા, ફ્રર્વશ અશોઆંન્ હમા યો કર્દેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશ્યોસ્ અએદર્ યાદ્ બાદ્. ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજાયાદ્ ઇન્ ક્નુમન્ અર્દાફ્રર્વશ બેરસાદ્. નામચેશ્તી અનોશેહ્ રવાંન્ રવાંની. ☞ (જેની નૈયતે પઢે તેનું નામ આએ જગાએ લેવું) અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનોશેહ્ રવાંન્ રવાંની; હમા ફ્રર્વશ અશોઆંન્ અએદર્ યાદ્ બાદ્; [1]ફ્રર્માએશ્ને ☞ (જે શખ્શ ભણવાનું ફરમાવે તેનું નામ લેવું.) માજ્દયસ્ની બેરસાદ્. હમ-કેરૂફેહ્ હમાં વેહાંને હફ્તે કેશ્વર્ જમીન્ બેરૂસાદ્. અજ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનૂમ પ પતેત્ હોમ.

(પ્રગટ પઢે) વીસ્પાઓ ફ્રવષયો અષાઉનાંમ યજમઇદે; અષાઉનાંમ વંઘ્વહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. વીસ્પે અષવનો યજત યજમઇદે.

☞ (હાવન ગેહમાં તેમજ બીજી હાવનમાં નીચે મુજબ ભણે):—

હાવનીમ પઇતિ રતૂમ, સાવંઘહએમ વીસીમચ પઇતિ રતૂમ.

---

1 જુઓ ફુટનોટ પાનું ૮૫.

☞ (જો રપિથ્વન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ ભણે):—

રપિથ્વિનૅમ્ પઇતિ રતૂમ, ફ્રાદત્-ફ્ષાઉમ્ જન્તુમૅમચ પઇતિ રતૂમ.

☞ (જો ઉજીરન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ ભણે):—

ઉજયેઇરિનૅમ્ પઇતિ રતૂમ, ફ્રાદત્-વીરૅમ્ દખ્યુમૅમચ પઇતિ રતૂમ.

☞ (જો અઇવિસ્રુથ્રેમ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ ભણે):—

અઇવિસ્રુથ્રૅમૅમ્ અઇબિગાઇમ્ પઇતિ રતૂમ, ફ્રાદત્-વીરપાંમ્-હુજ્યાતીમ્ જરથુશ્ત્રોતૅમૅમચ પઇતિ રતૂમ.

☞ (જો ઉશહેન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ ભણે):—

ઉષહિનૅમ્ પઇતિ રતૂમ, બૅરૅજીમ્ ન્માનીમચ પઇતિ રતૂમ.

યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑઘ્હાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજ્દ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરૂદુમ, મરૂદુમ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઑએમ બેહેદીન્ માજદયસ્નાંન્ આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન્ બાદ. (પ્રગટ પઢે.) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઓજસચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, અહુરહે મજ્દાઓ રએવતો ખરૅનંઘ્ઉહતો, અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્. અષઓનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિથૂરનાંમ્, પઓઇર્યો-ટ્કએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, નબાનજ્દિશ્તનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્. અષૅમ્ વોહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશચ; હજંઘ્રૅમ્; જસ મે અવંઘ્હે મજ્દ; કૅરૂફ્રેહ્ મોજ્દ.

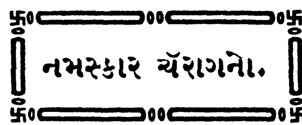
ગુજરેલાંની યાદને માટે ભણવાના કરદાનો સાર.—વૃદ્ધિ કરનાર દાદાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. તેનો ખોરેહ તથા પ્રતાપ જ્યાદા થાઓ! અશો લોકોનાં ફ્રોહરો (આત્માની રાહબરી કરનારી શક્તિ) આ ભણતર આગળ પહોંચો! તમામ ગુનાહો માટે હું પશ્ચાતાપ કરૂં છું. સર્વે ભુંડા વિચાર, ભુંડાં વચન અન ભુંડાં કામને માટે હું મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી પસ્તાવો કરૂં છું.

અશો લોકોના ભલાં, બહાદુર, વૃદ્ધિ કરનારાં ફ્રોહરોને હું વખાણું છું, હું બોલાવું છું, અને યાદ કરૂં છું. તમામ ફ્રોહરોમાંથી સૌથી પહેલાં દાદાર અહુરમઝદનું ફ્રોહર, જે સર્વેથી મહાન, સર્વેથી સરસ, સર્વેથી શ્રેષ્ટ, ઘણુંજ જોરાવર, અક્કલમંદ, સવાબકાર, તથા અશોઇમાં સૌથી ચઢીયાતું, તેને અહિંયા હમો આરાધીયે છીયે.

બુલંદ દરજ્જાના, હકુમત કરનારા, મદદે પહોંચનારા, અમર અમશાસ્પંદોનાં ફ્રેરોહરોને હમો આરાધીયે છીયે. પેગમ્બર અશો જરથોસ્તની આગમજના ખોદાઈ રાહપર ચાલનારાં નર નારીઓ, જેઓએ અશોઈને ખાતર જેહમત ઉઠાવી હતી, તેઓનાં ફ્રેરોહરોને હમો આરાધીયે છીયે.

ગયોમર્દના, સ્પીતમાન જરથોસ્તના, કએ ગુશતાસ્પના, એસદવાસ્તરના (જરથોસ્તનો દીકરો) જેઓએ અશોઈને ખાતર જેહમત લીધી હતી, તેઓનાં ફ્રેરોહરોને હમો આરાધ્યે છીયે. ગુજરી ગયલાં અશો માણુસોનાં, જીવતાં તથા હવે પછી જનમ લેનારાં અશો માણુસોનાં, તેમજ રસ્તાખેજ કરનારા શોષ્યોસનાં ફ્રેરોહરોને હમો આરાધ્યે છીયે. ગયોમર્દથી શોષ્યોસ સુધીનાં તમામ અશો નર નારીઓનાં ફ્રેરોહરોને હમો આરાધીયે છીયે.

નેક વિચાર, નેક વચન, અને નેક કામથી હું જે ક્રિયા કરૂં છું, તે અશો ફ્રેરોહરોને પહોંચે! એ કામ બરાબર પાર ઉતરે! ભલી માઝદયસ્ની દીનનો પ્રતાપ તમામ હફ્ત કેશવરમાં ફેલાજો! આ શહેરનાં લોકોને ફત્તેહ તથા સુખ પહોંચજો! જે ગુજરેલાંની નૈયતે હું ક્રિયા કરૂં છું, તેને હું યાદ કરૂં છું. સ્પીતમાન જરથોસ્તનાં, એસદવાસતરનાં, લોહરાસ્પના દીકરા પાદશાહ ગુશતાસ્પનાં, જામાસ્પ હકીમનાં, અર્દાવિરાફનાં, આદરબાદ મારાસ્પંદનાં, મોબેદો શાપુર, શહેરીયાર, હોરમજદયાર, અને નેરીયોસંગ ધવલનાં અને એરવદ રામીયારનાં બહેશતી રવાનોની આ ઠેકાણે હું યાદ કરૂં છું. એ ક્રિયા કરવાને ફરમાવનારને સવાબનો હિસ્સો પહોંચે! મા, બાપ, વડવા, ફરઝંદો, સગાં વહાલાંના રવાનોને હું અહિયાં યાદ કરૂં છું. આ ક્રિયા કરવાને ફરમાવનારને દુનિયાના તમામ ભલાંઓના સવાબમાં હિસ્સો મળજો!



નમસ્કાર ચૅરાગનો.

૫ નામે યજદાંન્ અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની ગોરૂજે ખોરેહ્ અવઝતયાદ્; આતશ દાદ્ગાહ્ આદર્ ફ્રા. અજ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ્, અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુઝૂખ્ત દુજ્વરશ્ત, મૅમ્ ૫ ગૅતી મનીદ્, ઑઍમ ગોફ્તન્, ઑઍમ્ કર્દ્, ઑઍમ્ જસ્ત્, ઑઍમ્ બુન્ બૂદ્ ઍસ્તેદ્. અજ્ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્ ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ. ☞ ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ; (સર નમાવતાં ભણવું.) નૅમસ્‌તે આતર્શ મજદાઑ અહુરહે હુધાઑ મજિશ્ત યજત. અષૅમ્ વૉહૂ (૧). (ત્રણ વાર પઢે).

☞ અહ્માઇ રએશચ; હુજંઘ્રૅમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજ્દ; કૅર્-ફ્રેહ્ મોજ્દ.

નમસ્કાર ચેરાગ તથા આતશનો સાર.–ખુશાલ રહો, ઓ અહુરમઝદ! અહુરમઝદના સૌથી મોટા યઝદ આતશ! હું તુંને નમું છું.

વૃદ્ધિ કરનાર તમામ ખલકતના સાહેબ અહુરમઝદનું નામ લઇને (હું બંદગી કરૂં છું.)

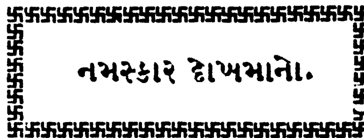
પ્રતાપી આતશ દાદગાહના આતશનું ખોરેહ જ્યાદા થાઓ!



નમસ્કાર મુકતાદનો.[1]

☞ અઝ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ. અષાઉનાંમ્ વંઘ્રઉહીશ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો યઝમઇદે. અષઑને અષૅમ્ વૅાહૂ (૧). (ત્રણ વાર પઢે) ☞ અહ્માઇ રએશચ; હુજંઘ્રૅમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજ્દ; કૅર્ફ્રેહ્ મોજ્દ.

નમસ્કાર મુકતાદનો સાર.–તમામ ગુનાહ માટે હું પશ્ચાતાપ કરૂં છું. અશો લોકોનાં ભલાં, બહાદુર, વૃદ્ધિ કરનારાં ફ્રોહરોને હમે યાદ કર્યે છીયે.



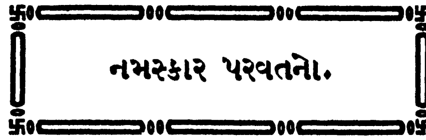
નમસ્કાર દોખમાનો.

☞ અઝ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ. નૅમસ્‌-ન્તે ઇથ્ર ઇરિસ્ત-નાંમ્ ઉર્વાંનો યઝમઇદે યાઑ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો. અષઑને અષૅમ્ વૅાહૂ (૧). (૩ વાર પઢે) ☞ અહ્માઇ રએશચ; હુજંઘ્રેમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજ્દ; કૅર્ફ્રેહ્ મોજ્દ.

નમસ્કાર દોખમાનો સાર.–તમામ ગુનાહ માટે હું પશ્ચાતાપ કરૂં છું. અશો લોકોનાં ફ્રોહરોવાળાં ગુજરી ગયલાંઓનાં રવાનોને હમે યાદ કર્યે છીયે.

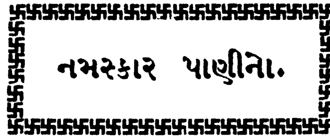
---

૧. મુકતાદ શબ્દ દસ્તુર નેરીયોસંગ ધવલે વાપરેલો જણાય છે. એવણે વાપરેલા 'મુક્તાત્મન' શબ્દ, જેનો અર્થ મુકિત અથવા છુટકારો પામેલો આત્મા થાય છે, તે ઉપરથી મુકતાદ બોલ નીકળ્યો છે.



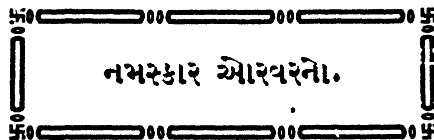
☞ અજ હુમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ. વીસ્પાઓ ગરયો અષ-ખાથ્રાઓ પૅાઉરૂ-ખાથ્રાઓ મજદધાત અષવન અષહે રતવો યજમઈદે. અષૅમ વૅાહૂ (૧). (ત્રણ વાર પઢે.) ☞ અહ્માઇ રએશચ; હુજંઘ્રૅમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજદ; કૅરફૅહ મોજદ.

નમસ્કાર પરવતનો સાર.—તમામ ગુનાહ માટે હું પશ્ચાતાપ કરૂં છું. અહુરમજદના પેદા કીધેલા તમામ પવિત્ર પહાડોને હમો યાદ કર્યે છીયે.



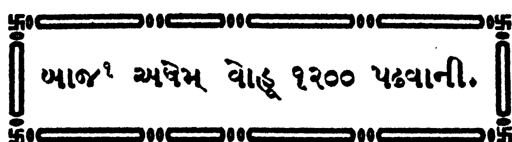
☞ અજ હુમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ. (સર નમાવતાં ભણવું.) નૅમસૅ-તે અષાઉમ સૅવિશ્તે અરૅદ્વિ સૂર અનાહિતે અષઑને અષૅમ વૅાહૂ (૧). (૩ વાર પઢે.) ☞ અહ્માઇચ રએશચ; હુજંઘ્રૅમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજદ; કૅરૂફેહ્ મોજદ.

નમસ્કાર પાણીનો સાર.—તમામ ગુનાહ માટે હું પશ્ચાતાપ કરૂં છું. અએ પાક, નિર્મળ, અરદવીસુર! હમે તમને નમસ્કાર કર્યે છીયે.



☞ અજ હુમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ. (સર નમાવતાં ભણવું.) નૅમો ઉર્વરયાઓ વંઘ્રહુયાઓ મજદ્દધાતયાઓ અષઑન્યાઓ. અષૅમ વૅાહૂ (૧). (૩ વાર પઢે.) ☞ અહ્માઇચ રએશચ; હુજંઘ્રૅમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજદ; કૅરૂફેહ્ મોજદ.

નમસ્કાર ઓરવરનો સાર.—તમામ ગુનાહ માટે હું પશ્ચાતાપ કરૂં છું. અહુરમજદના પેદા કીધેલાં ભલા ઝાડપાનને હમે યાદ કર્યે છીયે.



બાજ[1] અષેમ વોહૂ ૧૨૦૦ પઢવાની.

☞ (એ બાજ ફ્રવરદેગાનના પહેલ્લા પાંચ દહાડા યાને રોજ ૨૬ મો માહ ૧૨ માંથી તે રોજ ૩૦ મો માહ ૧૨ સુધી ભણવી.)

૫ નામે યજદાંન્ અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની, ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજાયાદ; અરૂદાફ્ર્વ‍શ બેરસાદ. અજ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન્ દુશમત દુજૂખ્ત દુજવરૂશ્ત; મૅમ્ ૫ ગેતી...મનીદ્, ઑએમ ગોફ્ત્, ઑએમ કર્દ્, ઑએમ જસ્ત્, ઑએમ બૂન્ બૂદ્ એસ્તેદ્. અજ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ; તરોઇદીતે અંઘ્રહે મન્યેઉશ; હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હાત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતેમેમ્; સ્તઑમિ અષૅમ. અષૅમ વૉહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો, (જે ગેહ હોય તે પઢે.) ફ્રસસ્તયએચ. અહુરહે મજદાઑ રએવતો ખ્વરેનંઘ્રઉહતો, અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્. અષઑનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિથૂરનાંમ્, પઑઇર્યો-ત્કએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, નબાનજદિશ્તનાંમ્[2] ફ્રવષિનાંમ્, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીદ-વાઑ મ્રઑતૂ. અહુરૅમ મજદાંમ્ રએવન્તૅમ ખ્વરૅનંઘ્રઉહન્તૅમ યજમઇદે; અમૅષા સ્પૅન્તા હુક્ષથ્રા હુધાઑંઘ્રહો યજમઇદે; અષઑનાંમ્ વંઘ્રઉહીશ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો યજમઇદે.

☞ (આએ ઠેકાણે અષેમ વૉહૂ ૧૨૦૦ પઢી જવી.)

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજદ ખોદાએ! અવજૂનીએ મરૂદુમ, મરૂદુમ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્! ઑએમ બેહેદીન્ માજ-દસ્નાન્ આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્ અએદૂન્ બાદ્! (પ્રગટ પઢે.) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

---

૧. બાજ શબ્દ અવસ્તા 'વચ', એટલે બોલવું ઉપરથી નીકળ્યો છે. ત્યારે બાજનો અર્થ, જે ખોદાને યાદ કરવા સખુન બોલીયે છીયે, તેમ મરનારની નૈયતે તેના રવાનને ખુશનુદ કરવા સખુન ઓચરવા થાય છે, અને તેમ કરી તે મરનારની ભલી દુવા આપણે મેળવ્યે છીયે.

૨. નબાનઝદિશ્તાન-એટલે ઘણુંજ નજદીકનું, તે ઉપરથી પેગમ્બર જરતોસ્તની દીન કબુલ રાખનાર-પાળનાર, અથવા જરતોશ્તી ધર્મમાં જનમ પામનાર.

યસ્નેંમચ વહ્મૅમચ, અઓજસ્ચ જવરૅચ આફ્રિનામિ, અહુરહે મજ-દાઓ રએવતો ખરૅનંઘ્રઉહતો, અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્, અષઑનાંમ્ ફ્રવ-ષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિથૂરનાંમ્, પઓઇર્યો-ત્કએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ, નબાનજદિશ્તનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશચ; હ્જંઘ્રૅમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજદ; કેરફેઉ મોજદ.

બાજ અષેમ વોહુ ૧૨૦૦ પઢવાનીનો સાર.—દાદાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. અહુરમજદનો ખોરેહ જ્યાદા થાઓ! અશો લોકોના ફ્રેરોહરો મારી મદદે પહોંચો! તમામ ગુનાહો માટે હું પશ્ચાતાપ કરૂં છું. અહુરમઝદ ખુશનુદ રહે! અહેરેમન તુટેલો થાય! રાસ્તીના કામ કરનારાઓની ખાહેશ ઘણીજ બુલંદ છે. દાદાર અહુરમઝદની, અમશાસ્પંદોની, અશો લોકોનાં ફ્રેરોહરોની આરાધના કરવાને જોતી મારી આગળ યથા અહુ વઇર્યો પઢે! અહુરમઝદને, અમશાસ્પંદોને, અને અશો લોકોનાં ફ્રેરોહરોને હમે યાદ કર્યે છીયે.

બાજ યથા અહૂ વઇર્યો ૧૨૦૦ પઢવાની.

☞ (એ બાજ ગાથા ગાહામબારના પાંચ દાહાડા ભણવી).

૫ નામે યજદાંન્ અહુરમજદ ખોદાએ અવઝૂની, ગોરજે ખોરેહ અવજ્તયાદ; ગેહ્ ગાથાબ્યો અહુનવદ્ ગેહ્, ઉશ્તવદ્ ગેહ્, સ્પૅન્તોમદ્ ગેહ્, વૉહૂ-ક્ષથ્ર ગેહ્, વહિશ્તોઇશ્ત્ ગેહ્, ગેહ્ ગાથાબ્યો, અર્દાફ્રવશ એરસાદ્. અજ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત્ દુઝૂખ્ત દુજ્વરશ્ત, મૅમ ૫ ગેતી મનીદ્, ઑએમ ગોફ્ત, ઑએમ કર્દ, ઑએમ જસ્ત, ઑએમ બૂન્ બૂદ એસ્તેદ્. અજ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્ ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવરૅશ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફૅરષોતૅમૅમ; સ્તઓમિ અષૅમ. અષૅમ વૉહૂ (૩). ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ.

અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનંઘ્રઉહતો, અમેષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્, ગાથાબ્યો સ્પેન્તાબ્યો રતુક્ષથ્રાબ્યો અષઓનિબ્યો, અહુનવઇત્યાઓ ગાથ-

યાઓ, ઉશ્તવઇત્યાઓ ગાથયાઓ, સ્પેન્તા-મઇન્યેઉશ ગાથયાઓ, વોહુ-ક્ષથ્રયાઓ ગાથયાઓ, વહિશ્તોઇશ્તોઇશ ગાથયાઓ, અષઓનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિથૂરનાંમ્, પઓઇર્યો-ત્કએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, નબાનજદિશ્તનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતૂશ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીદ્વાઓ મ્રઓતૂ.

અહુરેમ્ મજ્દાંમ્ રએવન્તેમ્ ખરેનંઘ્‌ઉહન્તેમ્ યજમઇદે; અમેષા સ્પેન્તા હુક્ષથ્રા હુધાઓંઘ્હો યજમઇદે; ગાથાઓ સ્પેન્તાઓ રતુક્ષથ્રાઓ અષઓનીશ યજમઇદે; અહુનવઇતીમ્ ગાથાંમ્ અષઓનીમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; ઉશ્તવઇતીમ્ ગાથાંમ્ અષઓનીમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; સ્પેન્તા-મઇન્યૂમ્ ગાથાંમ્ અષઓનીમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; વોહુ-ક્ષથ્રાંમ્ ગાથાંમ્ અષઓનીમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; વહિશ્તોઇશ્તીમ્ ગાથાંમ્ અષઓનીમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; અષઓનાંમ્ વંઘ્‌ઉહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. અહુનેમ્ વઇરીમ્ તનૂમ્ પાઇતિ, અહુનેમ્ વઇરીમ્ તનૂમ્ પાઇતિ, અહુનેમ્ વઇરીમ તનૂમ્ પાઇતિ.

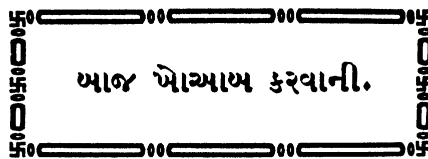
☞ (આએ ઠેકાણે યથા અહૂ વઇર્યો ૧૨૦૦ પઢી જવી).

(બાજમાં પઢે) અહુરમજ્દ ખોદાએ! અવજૂનીએ મરૂદુમ, મરૂદુમ સર્દગાંન્, હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્! ઓએમ બેહેદીન્ માજ્દયસ્નાંન્, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્! અએદૂન્ બાદ્! (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નેમચ વહ્મેમચ અઓજસચ જવરેચ આફ્રીનામિ, અહુરહે મજ્દાઓ રએવતો ખરેનંઘ્‌ઉહતો, અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્. ગાથાબ્યો સ્પેન્તાબ્યો રતુક્ષથ્રાબ્યો અષઓનિબ્યો, અહુનવઇત્યાઓ ગાથયાઓ, ઉશ્તવઇત્યાઓ ગાથયાઓ, સ્પેન્તામઇન્યેઉશ ગાથયાઓ, વોહુ-ક્ષથ્રયાઓ ગાથયાઓ, વહિશ્તોઇશ્તોઇશ ગાથયાઓ, અષઓનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિથૂરનાંમ્, પઓઇર્યો-ત્કએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, નબાનજદિશ્તનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્. અષેમ્ વોહૂ (૧). ☞ અહ્માઇ રએશચ; હજધ્રેમ; જસ મે અવંઘ્હે મજ્દ; કેરફેહ્ મોજ્દ.

બાજ યથા અહુ વઇર્યો ૧૨૦૦ પઢવાનીનો સાર.—દાદાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. અહુરમઝદનું ખોરેહ જ્યાદા થાઓ! અહુનવદ ગાથા, ઉશતવદ ગાથા, સ્પેન્તોમદ ગાથા, વોહુખશથર ગાથા, વહીશતોયશત ગાથા, તથા

અશો ફ્રોહરો મારી મદદે પહોંચો! તમામ ગુનાહો માટે હું પશ્ચાતાપ કરૂં છું. અહુરમઝદ ખુશનુદ રહે! અહેરેમન તુટેલો થાય! રાસ્તીનાં કામ કરનારાઓની ખાહેશ ઘણીજ બુલંદ છે. દાદાર અહુરમઝદની, અમશાસ્પંદોની, અહુનવદ ગાથાની, ઉશતવદ ગાથાની, સ્પેન્તોમદ ગાથાની, વોહુખશથર ગાથાની, વહીશતોયશત ગાથાની, અશો લોકોનાં ફ્રોહરોની, આરાધના કરવાને માટે જોતી મારી આગળ યથા અહુ વઇર્યો પઢે. અહુરમઝદને, અમસાસ્પંદને, અહુનવદ ગાથાને, ઉશતવદ ગાથાને, સ્પેન્તોમદ ગાથાને, વોહુખશથર ગાથાને, વહીશતોયશત ગાથાને, તથા અશો લોકોનાં ફ્રોહરોને હમો યાદ કર્યે છીયે. અહુનવર તનને બચાવે છે.

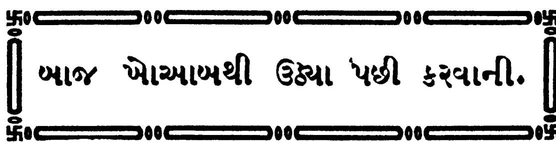


બાજ ખોઆબ કરવાની.

નામે યજદ્, નામે અહુરમજદ ખોદાએ અવજુની, અઇજયાર અઇજગોશદાર્. કસને પેતીયાર્, મેહેર્ સરોશ યાર્, શરોશ ગોશદાર્, કસને પેતીયાર, અહુરેમ્ મજદાંમ્ અહુરમજદ વ અમેશાસપંદાન વ મેહેર્ સરોશ રશ્ને. નામે યજદ્ નામે અહુરમજદ્ ખોદાએ અવજુની. અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

(હયાં સુધી પઢીને ખોઆબ કરે.)

બાજ ખોઆબ કરવાનીનો સાર.—વૃધ્ધિ કરનાર સાહેબ દાદાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું ખાબ કરૂં છું. કોઇ મને હલાકી પહોંચાડે નહિ! અહુરમઝદ, મહેર, શરોશ, રશ્નેઅમશાસ્પંદો અને યઝદો મારી યારીએ આવો!



બાજ ખોઆબથી ઉઠ્યા પછી કરવાની.

અષૅમ્ વૉહૂ (૧). હુમત હૂખ્ત હ્વર્શ્ત, સેપાસદાર્ હોમ્ અજ તો દાદાર અહુરમજદ બેહે અવજુની, પ પતેત હોમ્ અજ વનાહ્, વ અવીગુમાન્ હોમ્ અજ હરવસ્તીન્ યજદાંન્ વ દીન્ વ રવાંન્, વ બેહેશ્ત્ વ દોજખ્ વ આમાર વ સેદોશ વ બુદને રસ્તાખીજ તન્ પસીન્, વ અવ્સિનશ્ને અહેરેમન્ દીવ્. અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનંધ્રઉહુતો,

અમેષનાંમ સ્પેન્તનાંમ. નેમો જરથુશ્ત્રહે સ્પીતામહે અષઓનો ફ્રવષેએ. અષેમ વોહૂ (૧).

બાજ ખોઆબથી ઉઠયા પછીનો સાર.—દાદાર અહુરમઝદની વૃદ્ધિ કરનારી ભલી પેદાયશોને માટે હું આભારી છું. ગુનાહોને માટે હું પસ્તાવો કરૂં. છું. સઘળા યઝદો, દીન, રવાન, બહેશત, દોજખ, રસ્તાખેજ, તન-પસીન માટે હું યકીન રાખું છું. અશો સ્પીતમાન જરથોસ્તનાં ફરોહરને નમાજ હોજો.

બાજ જમવાની.

બ નામે યજદે, બક્ષાયંદેહ બક્ષાયશગરે મેહેરબાન અહુરમજદ ખોદાએ ઇથા આત્ યજમઇદે અહુરેંમ મજદાંમ, યે ગાંમચા અષેંમચા દાત્, અપસચા દાત્ ઉર્વરાઓસચા વંઘ્વઉહીશ, રઓચાઓસચા દાત્ બૂમીમચા, વીસ્પાચા વોહૂ. અષેંમ વોહૂ (૩).

☞ (એટલું પઢી ખાણું જમીને તથા નેઆમતના શુક્રાના ગુજારી, હાથ મોહોડું સાફ કરી રહ્યા પછી, નીચે મુજબ બાજ મુકવી.)

અષેંમ વોહૂ (૪), યથા અહૂ વઇર્યો (૨), અષેંમ વોહૂ (૧); અહ્માઇ રએશચ; હજંઘ્રેંમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજદ; કેર્ફેહ મોજદ.

બાજ જમવાનીનો સાર.—બક્ષેશ કરનાર, ગુનાહ માફ કરનાર, માયાળુ અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. તે સાહેબે અનાજ, પાણી, ઝાડપાન, રોશનીઓ, જમીન અને તમામ ન્યામતો પેદા કીધી.

બાજ પીશાબ તથા હાજત જતી વખતે પઢવાની.

☞ (પીશાબ તથા હાજતની જગોએથી ત્રણ કદમ દૂર ઉભા રહીને નીચે જણાવેલો વાકય પઢે.)

ગુનેહ શેકસ્તેહ સદ્દ હજારૂ બારૂ. યથા અહૂ વઇર્યો (૧).

☞ (પીશાબ તથા હાજત કરી, સાફ કરી ત્રણ કદમ પાછા ચાલીને નીચે પ્રમાણે બાજ મુકે).

અષૅમ્ વૉહૂ (૩) ☞ હુમતનાંમ્ હુખ્તનાંમ્ હુવર્શતનાંમ્, યદચાચ અન્યદચા, વૅર્જયમ્નનાંમ્ચા વા વૅર્જનનાંમ્ચા, મહી અઇબી-જર્‌તારો નએ-નએસ્તારો, યથના વૉહૂનાંમ્ મહી. (☞ બે વાર પઢે).

☞ હુક્ષથ્રોતૅમાઇ બાત્ ક્ષથ્રૅમ્, અહ્માત્ હ્યત્ અઇબી-દદૅમહિચા, ચીશ્મહિચા, હુવાન્મહિચા હ્યત્ મજ્દાઇ અહુરાઇ, અષાઇચા વહિશ્તાઇ. (☞ ત્રણ વાર પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૪).

અહુનૅમ્ વઇરીમ્ યજમઇદે; અષૅમ્ વહિશ્તૅમ્ સ્રએશ્તૅમ્ અમૅષૅમ્ સ્પૅન્તૅમ્ યજમઇદે, યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસચા યજમઇદે. અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

બાજ હાજતનીનો સાર.—ગુનાહો દસ હજાર વખત તુટેલા થાઓ! ભલું વમાસનાર, ભલું બોલનાર અને ભલું કામ કરનારની હમે સ્તુતી કર્યે છીયે. અહુરમજદ પોતેજ અશોઇ છે, તેને હમે ખરાં દીલથી ચાહીએ છીયે.

દીનનો કલમો.

બ નાંમે યજદે બક્ષાયન્દેહે બક્ષાયશગરે મેહેરબાંન. રજિશતયાઓ ચિસ્તયાઓ, મજદધાતયાઓ, અપઑન્યાઆ, દએનયાઓ વંઘ્હુયાઓ માજદયસ્નોઇશ, દીન્ બેહ રાસ્ત્ વ દરોસ્ત્, કે ખોદાએ બર ખલ્ક્ ફીરસ્તાદેહ્ ઇન્ હસ્ત્, કે જરતોશ્ત્ આવોરદેહ્ હસ્ત્, દીન્ દીને જરતોશ્ત્, દીને અહુરમજદ, દાદે જરતોશ્ત્ સ્પિતમાન્. અપઑને અષૅમ્ વૉહૂ (૧). (ત્રણ વાર પઢવું).

દીનના કલમાનો સાર.—બખશેશમંદ, રહેમ કરનાર, મહેરબાન ખોદાવંદતાલાનું નામ દઇને (હું દુવા ગુજારૂં છું કે) મઝદનું પેદા કીધેલું સર્વેથી સાચું પવિત્ર જ્ઞાન (એટલે) ભલી માઝદયસ્ની દીન ખુશાલ રેહજો! ભલી, રાસ્ત તથા ઇનસાફી દીન આપણુ માનવીને માટે, આ દુન્યામાં અહુરમઝદ તરફથી પેગમ્બર સાહેબ જરથોસ્ત લાવ્યા છે. એ અહુરમઝદી જરથોસ્તી દીન અહુરમઝદે સ્પીતમ જરથોસ્તને આપી હતી.

દો આ ત ન દ રો સ્તી.

બ નામે યજદે બક્ષાયન્દેહે બક્ષાયશગરે મેહરબાન. યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

તન્દરોસ્તી દેરજીવશની આવાયદ; ખોરેહ અંધ્દ અશાહીદાર; યજદાંને મીનોઆંન, યજદાંને ગેતીઆંન, હફ્ત અમેશાસ્પંદાંન અ્યજદ રોશન હમેં બેરસાદ. ઇન દોઆયાં બાદ, ઇન બોઆહાં બાદ; હમે અંદર કસાંરા જરથુશ્તી દીન શાદ બાદ; અએદૂન બાદ. [1]યા બારી ખોદા! ખોદાવંદે આલમરા, હમે અનજુમનરા ☞ (ફલાંનરા) (જેની નૈયતે તંદરોસ્તી પઢીએ તેનું નામ આએ જગાએ લેવું). બા ફરજંદાંન, હજાર સાલ દેર બેદાર શાદ બેદાર, તનદરોસ્ત બેદાર; અએદૂન બેદાર. બર સરે અરજાન્યાંન સાલહાએ બેસ્યાર વ કરનહાએ બીશુમાર, બાકી વ પાયદેહ દાર; હજારાંન હજાર આફ્રીન બાદ, સાલ ખોજસ્તેહ બાદ; રોજ ફરરોખ બાદ, માહ મુબારક બાદ. ચંદ સાલ, ચંદ રોજ, ચંદ માહ, બેસ્યાર સાલ અરજાનીદાર, યજશનેં વ ન્યાએશનેં, વ રાદી વ જોર બરશને. અશાહીદાર અવરેં હમા કારો કેરફેહા; તન્દરોસ્તી બાદ, નેકી બાદ, ખૂબ બાદ, અએદૂન બાદ, અએદૂન તરજ બાદ, ૫ યજદાંન વ અમેષાસ્પંદાંન કામે બાદ; ધનવાન, પુત્રવાન, આયુશવાન, લક્ષ્મીવાન, વૃધ્ધીવાન, રોજીવાન, શુક્રાંના દાદાર યેક દીન યેક, જરથુશ્ત્ર બરહક, બેશક બેગુમાન હોમ પાક દીન મજદયશની જરથુશ્ત સ્પિતમાન. અષઍાને અષૅમ વૅાહૂ (૧).

દુવા તંદરોસ્તીનો સાર.—બખશેશમંદ રહેમ કરનાર, મહેરબાન ખોદાવંદતાલાનું નામ દઇને (હું દુવા ગુજારૂં છું).

લાંબા વખત સુધી જીવવાને માટે તંદરોસ્તીની જરૂર છે. અત્રે અશોઇ સાથનું ખોરેહ હોજો! મીનો તથા ગેતીના યઝદો, અને સાત અમશાસપંદો મારી મદદે આવે! આ મારી દુવા તથા મુરાદ બર આવજો! જરતોસ્તી દીન ખુશાલ

---

૧ 'યા બારી ખોદા' થી 'શાદ બેદાર'નો અર્થ એમ થાય છે કે "ઓ પેદા કરનાર ખોદાતાલા! હમારા રાજકર્તાને, તમામ અનજુમનને અને ફલાણા ફલાણાને તેની આલ ઓલાદ સાથે હજાર વરસ સુધી કાયમ રાખ ખુશાલ રાખ." અહિંયાં એક જરથોસ્તી પોતાનો સ્વાર્થ ન જોતાં પોતાના બંદશાહના અને પોતાની હમદીનોનાં ભલામાં પોતાનું ભલું જોય છે.

હોજો! આમીન! ઓ ખોદા! મારા રાજકર્તાને, તમામ અનજુમનને, (ફલાણાને) તેની આલ ઓલાદ સાથે, હજાર વરસ સુધી તું કાયમ, ખુશાલ, અને તંદરોસ્ત રાખ! તેઓને લાંબા જમાના સુધી લાયક માણસોના વડા તરીકે કાયમ રાખ! હજારો આફ્રિન હોજો! સાલ, માહ, રોજ બખતાવર હોજો! આરાધના, સખાવત અને સવાબકાર કામો કરવાને તું મને ઘણાં વરશો સુધી લાયક રાખજે! મને તંદરોસ્તી, નેકી, અને સારૂં થજો! મારી દુવા આમીન થાઓ! બલકે તેથીબી વધારે થાઓ! યઝદો અને અમશાસપંદોની મરજી મુજબ મારી દુવા ફળો!

ત્રીસે રોજનાં નામ.

૧ દાદાર અહુરમજદ.	૧૬ મેહેર યજદ.
૨ બેહમન અમેશાસ્પંદ.	૧૭ સરોશ યજદ.
૩ અર્દીબેહેશ્ત ,,	૧૮ રશ્ને રાસ્ત યજદ.
૪ શેહરેવર ,,	૧૯ ફરૂરોખ ફરવર્દીન.
૫ સ્પંદાર્મદ ,,	૨૦ બેહેરાંમ યજદ.
૬ ખોરદાદ ,,	૨૧ મીનો રાંમ.
૭ અમરદાદ ,,	૨૨ ગોવાદ યજદ.
૮ દએ પ આદર દાદાર.	૨૩ દએ પ દીન દાદાર.
૯ આદર યજદ.	૨૪ દીન યજદ.
૧૦ આવાં અરદ્વી સૂર બાનુ.	૨૫ મીનો અશીશવંઘ.
૧૧ ખોરશેદ યજદ.	૨૬ આશ્તાદ યજદ.
૧૨ મોહોર યજદ.	૨૭ મીનો આસમાન.
૧૩ તીર યજદ.	૨૮ જમ્યાદ યજદ.
૧૪ ગોશ યજદ.	૨૯ મીનો મારેસ્પપંદ.
૧૫ દએ પ મેહેર દાદાર.	૩૦ મીનો અનેરાંન.

દરેક મહિનો ૩૦ દહાડાનો છે, જે દહાડાને આપણે રોજ કહીયે છીયે. દરેક મહિનામાં પહેલાથી તે સાતમા રોજ સુધીનું પહેલું સતવાડીયું અને આઠમાંથી તે ચૌદમાં રોજ સુધી બીજું સતવાડીયું આવે છે. પંદરમાંથી તે બાવીસમાં રોજ સુધી પહેલું અઠવાડીયું

બાર મહીનાનાં નામ.

૧ ફ્રરોખ ફ્રવરદીન.
૨ અર્દીબેહેશ્ત અમેશાસ્પંદ.
૩ ખોરદાદ ”
૪ તેશતર તીર યજદ.
૫ અમરદાદ અમેશાસ્પંદ.
૬ શેહેરેવર ”
૭ મેહેર યજદ.
૮ આવાં અરદ્વીસુર બાનુ.
૯ આદર યજદ.
૧૦ દએ દાદાર.
૧૧ બેહેમન અમેશાસ્પંદ.
૧૨ સ્પંદાર્મદ ”

પાંચ ગાથાનાં નામ.

૧ અહુનવદ.
૨ ઉશ્તવદ.
૩ સપેન્તોમદ.
૪ વોહુ-ક્ષથ્ર.
૫ વહીશ્તોયશ્ત.

ગાથાના પાંચ દહાડા નીચે મુજબ રોજનાં નામ લેવાં.

રોજ નેક નામ, રોજ પાક નામ, રોજ મુબારક.

ગેહ ગાથાબ્યો ગેહ અહુનવદ, ગાહે (ફ્લાંન.)
ગેહ ગાથાબ્યો ગેહ ઉશતવદ, ગાહે (ફ્લાંન.)
ગેહ ગાથાબ્યો ગેહ સપેન્તોમદ,. ગાહે (ફ્લાંન.)
ગેહ ગાથાબ્યો ગેહ વોહુ-ક્ષથ્ર, ગાહે (ફ્લાંન.)
ગેહ ગાથાબ્યો ગેહ વહિશ્તોઇશ્ત, ગાહે (ફ્લાન.)

અને ત્રેવીસમાંથી તે ત્રીસમાં રોજ સુધી બીજું અડવાડીયું આવે છે. મજકુર ચાર વિભાગોનો પહેલો રોજ દાદાર અહુરમઝદને અર્પણ કરેલો છે. દાદાર એ નામનો સમાનાર્થ ‘દએ’ છે. એ ઉપરથી ‘દએ-પ-આદર’નો અર્થ આદર રોજની આગમજનો દાદારનો રોજ; ‘દએ-પ-મેહર’નો અર્થ મહેર રોજની આગમજનો દાદારનો રોજ; અને ‘દએ-પ-દીન’નો અર્થ દીન રોજની આગમજનો દાદારનો રોજ થાય છે, એ ચાર રોજ જરતોસ્તીઓની આશાયશના દહાડા (sabbath) છે.

વરસના છ[1] ગાહમબારને લગતી વિગત.

૧. મએદીઓજરૅમ્—એ ગાહામબાર અરદીબેહેસ્ત મહિનાના ખોરશેદ રોજથી શરૂ થાય છે અને દએપમેહેર રોજે આખર થાય છે.

૨. મએદીઓશહૅમ—એ ગાહામબાર તેશતર તીર મહીનાના ખોરશેદ રોજથી શરૂ થાય છે અને દએપમેહર રોજે આખર થાય છે.

૩. પએતેશહૅમ—એ ગાહામબાર શેહરેવર મહિનાના આસ્તાદ રોજથી શરૂ થાય છે અને અનેરાન રોજે આખર થાય છે.

૪. અયાથ્રૅમ—એ ગાહામબાર મેહેર મહિનાના આસ્તાદ રોજથી શરૂ થાય છે અને અનેરાન રોજે આખર થાય છે.

૫. મએદીઆરૅમ—એ ગાહામબાર દએ મહિનાના મેહેર રોજથી શરૂ થાય છે અને બેહરામ રોજે આખર થાય છે.

૬. હમસ્પથમએદએમ—એ ગાહામબાર સ્પંદાર્મદ મહિનો પુરો થયા પછી ગાથા ગાહામબારના પાંચ દાહાડા જે આવે છે તેને કહે છે.

બારે મહિનાના જશનોની બીના.

માહ ૧ લો ફરવરદીન.

રોજ ૧ લો હોરમજદ—જરથોસ્તી નવું વરસ.

---

૧ ગાહમબારનો અર્થ રૂતુના અવસરો થાય છે. માટે ગાહમબારના જશનો, તે રૂતુની ન્યામતને માટે દાદાર અહુરમઝદનું અહેસાન માનવાનાં જશનો. ગાહમબારની આફ્રીન મુજબ દાદાર અહુરમઝદે દુન્યાની છ ઉત્તમ પેદાયશો બનાવી તેની શુકરગુજારી કરવાના જશનનો હિંગામ તે ગાહમબાર. દાદાર અહુરમઝદે ૪૫ મે દિવસે આસમાન પેદા કર્યું તેની યાદગીરીનું જશન તે પહેલો ગાહમબાર મઇદયોજરેમ, તે પછી ૬૦ દીવસે પાણી પેદા કીધું, તેની શુકરગુજારીનું જશન તે મઇધ્યોશહૅમ; ત્યાર પછી ૭૫ દિવસે જમીન પેદા કીધી તેની શુકર ગુજારીનું જશન તે પએતેશહૅમ; ત્યાર પછી ૩૦ દિવસે ઝાડપાન પેદા કીધાં, તેની શુકર ગુજારીનું જશન તે અયાથ્રૅમ; ત્યાર પછી ૮૦ દિવસે જાનવરો પેદા કીધાં, તેની શુકર ગુજારીનું જશન તે મઇદયારેમ; ત્યાર પછી ૭૫ દિવસે માણસો પેદા કીધાં તેની શુકરગુજારીનું જશન તે હમસ્પથમએદએમ. દુન્યા એકદમ પેદા થઇ નથી. પહેલાં હવાઈ, પછી પ્રવાહી અને પછી નકકર, એ આજની વિદ્યાએ નકી કરેલાં સિદ્ધાંતને ગાહમબારનો વિચાર મળતો આવે છે.

રોજ ૩ જો અરદીબેહેસ્ત—રપિથ્વન ઉજવાનો દહાડો.

રોજ ૬ ઠો ખોરદાદ—ખોરદાદ સાલનું જશન.[1]

રોજ ૧૯ મો ફરવરદીન—ફરવરદીઆનનું જશન.

માહ ૨ જો અરદીબેહેશ્ત.

રોજ ૩ જો અરદીહેસ્ત—અરદીબેહેસ્ત મહિનાનું જશન.

રોજ ૧૧ મો ખોરશેદથી તે રોજ ૧૫ મો દએપમેહેર સુધી, મએદીઓજરૅમ ગાહામબારના પાંચ દહાડા.

માહ ૩ જો ખોરદાદ.

રોજ ૬ થો ખોરદાદ મહિનાનું જશન.

માહ ૪ થો તીર.

રોજ ૧૧ મો ખોરશેદથી તે રોજ ૧૫ મો દએપમેહેર સુધી મએદીઓશ્રૅહેમ ગાહામબારના પાંચ દહાડા.

રોજ ૧૩ મો તીર—તીર મહીનાનું જશન (તીરર્યાન.)

માહ ૫ મો અમરદાદ.

રોજ ૭ મો અમરદાદ—અમરદાદ મહિનાનું જશન.

માહ ૬ ઠો શેહરેવર.

રોજ ૪ થો શેહરેવર—શેહરેવર મહિનાનું જશન.

રોજ ૨૬ મો આસ્તાદથી તે રોજ ૩૦ મો અનેરાન સુધી પએતેશ્રૅહેમ ગાહાંમબારના પાંચ દહાડા.

---

૧ "ખોરદાદ સાલ"ના તહેવારને આપણી દીની રવાયતો તેમજ બીજી દીની કેતાબોમાં ઘણો અગત્યનો ગણેલો છે, કારણ કે એ દાહાડે આપણા મહજબ અને તવારીખ સંબંધમાં નીચલા મહત્વના બનાવો બન્યા હતા, ૧–'મષ્ય' તથા 'મષ્યાન' નામનું આ દુનિયાનું પેહેલ્લું જોડું દાદાર અહુરમજદે પેદા કીધું. ૨–કદીમ ઇરાનના પેહેલ્લા પાદશાહ ગયોમર્દનો જન્મ થયો. ૩–પેશદાદ ખાનદાનનો હોશંગ પાદશાહનો જન્મ થયો. ૪–તેહેમુરસ 'દીવબંદે' અહેરેમનને તથા દેવોને જેર કીધા. ૫–ફરેદુને પોતાની પાદશાહી પોતાના ત્રણ બેટાઓ વચ્ચે વેહેંચી આપી. ૬–સામ નરીમાને એક જોરેમંદ દેવને મારયો. ૭–કેખશરૂ પાદશાહે અફરાસીયાબને મારયો. ૮–કેખશરૂ પાદશાહ તખ્ત છોડીને ગોફેનશીન થયો. ૯–અશો સ્પેન્તમાન જરથોશતનો જન્મ થયો. ૧૦–અશો જરતોશતને દાદાર અહુરમઝદ તરફથી દિનની આગાહી તથા પેગમબરી મળી. ૧૧–ગુશતાસ્પ પાદશાહે જરતોસ્તી દીન કબૂલ કીધી. વિગેરે.

માહ ૭ મો મેહેર.

રોજ ૧૬ મો મેહેર—મેહેર મહિનાનું જશન (મેહેરંગાન જશન.)

રોજ ૨૬ મો આસ્તાદથી તે રોજ ૩૦ મો અનેરાન સુધી અયાથ્રેમ ગાહાંબારના પાંચ દહાડા.

માહ ૮ મો આવાં.

રોજ ૧૦ મો આવાં—આવાં મહિનાનું જશન.

માહ ૯ મો આદર.

રોજ ૯ મો આદર—આદર મહિનાનું જશન.

રોજ ૧૯ મો ફ્રવરદીન—ફ્રવરદીઆનનું [1]જશન.

માહ ૧૦ મો દએ.

રોજ ૧ લો હોરમજદ—દએ મહિનાનું પહેલું જશન.

રોજ ૮ મો દએ પ આદર—દએ મહિનાનું બીજું જશન.

રોજ ૧૧ મો ખોરશેદ—પેગમબર અશો જરથોસ્તનો દીસો.[2]

રોજ ૧૫ મો દએ પ મેહેર—દએ મહિનાનું ત્રીજું જશન.

રોજ ૧૬ મો મેહેરથી તે રોજ ૨૦ મો બેહેરાંમ સુધી, મઐદીઆરૅમ ગાહાંબારના પાંચ દાહાડા.

રોજ ૨૩ મો દએ પ દીન—દએ મહિનાનું ચોથું જશન.

માહ ૧૧ મો બહેમન.

રોજ ૨ જો બહમન—બહમન મહિનાનું જશન.

માહ ૧૨ મો સ્પંદાર્મદ.

રોજ ૫ મો સ્પંદાર્મદ—સ્પંદાર્મદ મહિનાનું જશન.

રોજ ૬ ઠો ખોરદાદ—અવરદાદ સાલગાહનું જશન.[3]

રોજ ૨૬ મો આસ્તાદથી ૧૦ દહાડા મુકતાદના.

રોજ ૨૯ મો મારેસ્પંદ—મીનો મારેસ્પંદનું જશન.

---

૧ જો કોઇ શખ્સ દરિયાની સફરમાં, ખુશ્કીની મુસાફરીમાં યા કોઈ બીજા હાદેસાથી ગુજરી ગયો હોય, અને તેનાં મરણનો દાહાડો જણાએલો નહીં હોય તો, આ ફ્રવરદીઆંનનાં જશન ઉપર તેનાં મરણનો દાહાડો લાગુ પાડવામાં આવે છે.

૨ યાને પેગમબર જરથોશ્ત સાહેબનો હક્ક થવાનો દાહાડો.

૩ એ જશન આપણા ઇરાની પાદશાહોના વખતમાં ચોકસ ધામધુમથી દર ચાર વરસે કરવામાં આવતું હતું. આફતાબની ચાલ પ્રમાણે ગણતાં, દર વરસ સાધારણ રીતે ૩૬૫॥

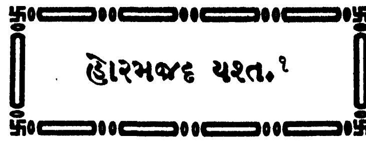
સાત હમકારાનાં નામ.

૧ હોરમઝદ—દએ ૫ આદર—દએ ૫ મેહેર—દએ ૫ દીન.
૨ બેહમન—મોહોર—ગોશ—રાંમ.
૩ અરદીબેહેશ્ત—આદર—સરોશ—બેહેરાંમ.
૪ શેહેરેવર—ખુર—મેહેર—આસ્માંન—અનેરાંન.
૫ સ્પંદાર્મદ—આવાં—દીન—અરદ—મારેસ્પંદ.
૬ ખોરદાદ—તીર—અરદાફ્રવશ—ગોવાદ.
૭ અમરદાદ—રશ્ને—આસ્તાદ—જમીઆદ.

હમાયશ્તનાં ૧૨ ફરેશ્તાઓનાં નામ..

૧ દાદાર અહુરમજદ. ૨ તેશતર તીર યજદ. ૩ ખોરશેદ યજદ. ૪ મોહોર યજદ. ૫ આદર યજદ. ૬ આવાં અરદ્વી સૂર બાનુ. ૭ સ્પંદારર્મદ અમેશાસ્પંદ. ૮ ગોવાદ યજદ. ૯ ખોરદાદ અમેશાસ્પંદ. ૧૦ અમરદાદ અમેશાસ્પંદ. ૧૧ સરોશ યજદ. ૧૨ ફ્રરોખ ફ્રવરદીન.

દાહાડાનું હોય છે. (જોકે બરાબર ગણ્યે તો ૩૬૫ દાહાડા, ૫ કલાક, ૪૮ મીનીટ અને ૪૯ સેકંડનું થાય છે.) દર વરસના પા દાહાડાની કસર જે ચાર વર્ષે એક દાહાડો થાય છે, તે પુરી નાખવા માટે આપણા જરતોસ્તી નીયાગાંનો દર ચાર વર્ષે પાંચ ગાથાના દાહાડા ખલાસ થયા પછી એક દાહાડો ઉમેરતા હતા, અને એ વધારાના દાહાડાને 'અવરદાદ સાલ ગાહ' કરીને કેહેતા હતા, અને એ દાહાડે એક મ્હોટું જશન કરતા હતા. વળી એ જશનની ખશ્નુમનમાં કોઇ ચોકસ ફરેશ્તાની આરાધના આવતી નથી, પણ મુખ્યત્વે કરીને વરસના તમામ ભાગોને યાદ કરવામાં આવે છે. એ ઉપરથી એ જશનની મતલબ સેહેજ જણાઇ આવે છે. 'અવરદાદ સાલ ગાહ' નો અર્થ 'વરસનો એક બીજો અથવા વધારે મુકરર કીધેલો ગાથા' કરીને થાય છે. (વળી 'ગાહ'નો અર્થ 'ગાથા' ઉપરાંત 'વખત' પણ થાય છે) અગરજો એકબારગી કબુલ રાખ્યે કે, એ જશન અસફનદારમદ મહીનામાં થતું હતું તો તે હાલની માફક દર વરસે ખોરદાદ રોજે નહીં, પણ દર ચાર વરસે ખોરદાદ રોજની પછી એક નવો દાહાડો જેને 'અવરદાદ સાલ ગાહ' કેહેતા હતા તે ઉમેરીને તે દાહાડે જશન કરતા હતા. દર ચાર વરસે વધારાનો દાહાડો ઉમેરવાનો ચાલ આપણામાંથી નીકળી ગયાને લીધે, એ જશન હાલમાં અસપંદાદ મહીનામાં ખોરદાદ રોજે થાય છે.



ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ. અષેમ વોહૂ (૧).

૫ નામે યજદાંન્ અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજાયાદ્; દાદાર્ અહુરમજદ રયોમંદ્ ખોરેહમંદ્ મીનોઆંન્ મીનો ઑરૅતુમ્ બેરૂસાદ્.

અજ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ્, અજ હુર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુજ્જૂખ્ત દુજવરૂશ્ત, મૅમ્ ૫ ગૅતી મનીદ્, ઑએમ્ ગોફ્ત્, ઑએમ કર્દ્, ઑએમ્ જસ્ત્, ઑએમ્ બુન્ બૂદ્ અૅસ્તેદ્. અજ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્, ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ્. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમૅમ્. સ્તઑમિ અષૅમ; અષૅમ્ વોહૂ (૧).

ફ્રૅસ્તુયે હુમતોઇબ્યસ્ચા હૂખ્તોઇબ્યસ્ચા હુવરૂશ્તોઇબ્યસ્ચા, માંથ્વોઇબ્યસ્ચા વર્ખ્ધ્વોઇબ્યસ્ચા વરૂશ્ત્વોઇબ્યસ્ચા. અઇબિગઇર્યા દઇથે વીસ્પા હુમતાચા હૂખ્તાચા હુવરૂશ્તાચા. પઇતિરિચ્યા દઇથે વીસ્પા દુશ્મતાચા દુજ્જૂખ્તાચા દુજવરૂશ્તાચા. ફ્રૅરા વે રાહિ, અમૅષા સ્પૅન્તા, યસ્નૅમ્ચા વહ્મૅમ્ચા, ફ્રૅરા મનંઘ્રહા, ફ્રૅરા વચંઘ્રહા, ફ્રૅરા શ્યઑથ્ના, ફ્રૅરા અંઘ્રહઑયા, ફ્રૅરા તન્વસ્ચીત્ ખ્પથ્યાઓ ઉશ્તનૅમ્. સ્તઑમિ અષૅમ્. અષૅમ્ વોહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદ્એવો અહુર-તકએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે.) ફ્રસસ્તયએચ. અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખ્પરેનંઘ્ઉહતો, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મૂતે, અથા રતુશ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઑતૂ.

---

૧ યસ્ત શબ્દનો અર્થ જેની સ્તુતી ગાવી હોય, અને જે યઝદ અમશાસ્પંદને યાદ કરવો હોય તેનું સેતાયશ નામું.

એ યસ્તમાં અહુરમઝદના નામોની યાદથી થતા ફાયદા વિષેનું વર્ણન છે. સઘળી જાતની ખરાબી અને દુ:ખ દરદથી બચવા માટે એ નામોને યાદ કરવાથી સદા હિમત આવે છે અને સરોશની ગેબી મદદ મળે છે એ યશતની શરૂઆત 'માથ્ર સ્પેન્ત' યાને પવિત્ર ફાયદેમંદ ભેદી કલામોથી કરીને તેનો છેડાબી માથ્ર સ્પેન્તની યાદથી કીધો છે.

પૅરૅસત્ જરથુશ્ત્રો અહુરૅમ્ મજદાંમ અહુરમજદ મઇન્યો સ્પૅનિશ્ત દાતરૅ ગએથનાંમ્ અસ્તવઇતિનાંમ્ અષાઉમ્, મિસ્વાનહે ગાત્વો ખધાતહે.[1] કત્ અસ્તિ માંથ્રહે સ્પૅન્તહે અમવસ્તૅમૅમ્, કત્ વૅરૅથ્રવસ્તૅમૅમ્, કત્ ખરૅનંઘ્રઉહસ્તૅમૅમ્, કત્ યાસ્કૅરૅસ્તૅમૅમ્, કત્ વારૅથ્રઘ્નયોતૅમૅમ્, કત્ બએષજયોતૅમૅમ્, કત્ ત્બએષો-તઉર્વયાંસ્તૅમમ્ દએવનાંમ્ મષ્યાનાંમ્ચ; કત્ વીસ્પહે અંઘ્રહેઉશ અસ્તવતો મન અસ્તિ વીજઘ્નિશ્તૅમ્; કત્ વીસ્પહે અંઘ્રહેઉશ અસ્તવતો અંઘ્રહુવાંમ્ અસ્તિ વીમરૅજિશ્તૅમ્.

આઅત્ મ્રઑત્ અહુરો મજદાઑ અહ્માકૅમ્ નાંમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યત્ અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્. તત્ અસ્તિ માંથ્રહે સ્પૅન્તહે અમવસ્તમમ્, તત્ વૅરૅથ્રવસ્તૅમૅમ્, તત્ ખરૅનંઘ્રઉહસ્તૅમૅમ્, તત્ યાસ્કૅરૅસ્તમમ્, તત્ વારૅથ્રઘ્નયોતૅમૅમ્, તત્ બએષજયોતૅમૅમ્, તત્ ત્બએષો-તઉર્વયાંસ્તૅમૅમ્ દએવનાંમ્ મષ્યાનાંમ્ચ; તત્ વીસ્પહે અંઘ્રહેઉશ અસ્તવતો મન અસ્તિ વીજઘ્નિશ્તૅમ્, તત્ વીસ્પહે અંઘ્રઉહેશ અસ્તવતો અંઘ્રહુવાંમ્ અસ્તિ વીમરૅજિશ્તૅમ્.

આઅત્ અઑખ્ત જરથુશ્ત્રો ફ્રાઇત્ મે તત્ નાંમ ફ્રમ્રઇધિ, અષાઉમ્ અહુર મજદ, યત્ તે અસ્તિ મજિશ્તૅમ્ચ, વહિશ્તૅમ્ચ, સ્રએશ્તૅમ્ચ, યાસ્કૅરૅસ્તૅમૅમ્ચ, વારૅથ્રઘ્નયોતૅમૅમ્ચ, બએષજયોતૅમૅમ્ચ, ત્બએષો-તઉર્વયાંસ્તૅમૅમ્ચ, દએવનાંમ્ મષ્યાનાંમ્ચ. યથ અઝૅમ્ તઉર્વયેનિ, વીસ્પે દએવ મષ્યાંસ્ચ, યથ અઝૅમ્ તઉર્વયેનિ, વીસ્પે યાતવો પઇરિકાઑસ્ચ, યત્ માંમ્ નએ ચિશ તઉર્વયાત્, નોઇત્ દએવો નએધ મષ્યો, નોઇત્ યાતવો નએધ પઇરિકાઓ.

આઅત્ મ્રઑત્ અહુરો મજદાઑ, ફ્રક્ષત્ય નાંમ્ અહ્મિ; અષાઉમ્ જરથુશ્ત્ર; બિત્યો વાંથ્વ્યો; થ્રિત્યો અવિ-તન્યો; તૂઇર્ય અષ વહિશ્ત;

---

૧. "મિસ્વાનહે ગાતવો ખધાતહે" એટલે 'હમેશ્તગેહાન' એ બેહેશ્ત તથા દોઝખની વચ્ચેની જગાને કહે છે. જે માંણસોના સવાબ તથા પાપ એકસરખાં હોય છે, તેઓને માટે પેલી જેહાંનમાં ઠેરવેલી જગાનું નામ હમેસ્તગેહન. 'હમેસ્તગેહાન'નો અસલ અર્થ 'મધ્યમ ફાયદાભરી જગ્યા' થાય છે. એ બોલો વંદીદાદની ૧૯ મી પરગરદના ૩૬ મા ફકરામાં તથા મીનો અનેરાંનની ખશ્નુમનમાં આવે છે. એ ખશ્નુમનમાં હમેશ્તગેહાનનો બોલ બેહદ રોશની, ગરોથ્માન બેહેશ્ત તથા ચિન્વત પુલની સાથે આવે છે. વધુ માટે જુવો કરાણીનું અરદાવીરાફનામું.

પુઋધ વીસ્પ વોહુ મજદધાત અષ-ચિથ્ર; ક્તવો યત્ અહ્મિ ખ્રતુશ; હુપ્તથો ખ્રતુમાઓ; અશ્તમો યત્ અહ્મિ ચિસતિશ; નાઉમો ચિસતિવાઓ.

દસમો યત્ અહ્મિ સ્પાનો; અએવનદસો સ્પનંઘ્રઉહાઓ; દ્વદસો અહુરો; થ્રિદસો સવિશ્તો; ચથ્રદસો ઇમત્ વીદ્વએશતવો; પન્ચદસ અવનેમ્ન; ક્ષ્વશ-દસ હાત મર્અનિશ; હપ્તદસ વીસ્પ હિષસ; અશ્તદસ બઍષજ્ય; નવદસ યત્ અહ્મિ દાતો; વીસાંસ્તમો અહ્મિ યત અહ્મિ મજદાઓ નાંમ.

યજએષ માંમ્ જરથુશ્ત્ર, પઇતિ અસનિ પઇતિ ક્ષફ્નેે યસો-અર્તાબ્યો જઓથ્રાબ્યો. જસાનિ તે અવંઘ્રહુએચ રફ્નંઘ્રહુએચ અજેમ્ યો અહુરો મજદાઓ; જસાઇતિ તે અવંઘ્રહુએચ રફ્નંઘ્રહુએચ યો વંઘ્રહુશ સ્રઓષો અષ્યો; જસાઓન્તિ તે અવંઘ્રહુએચ રફ્નંઘ્રહુએચ યાઓ આપો, યાઓસચ ઉર્વરાઓ, યાઓસચ અષાઉનાંમ્ ફ્રવષયો.

યેજિ વષિ જરથુશ્ત્ર, અવાઓ ત્બએષાઓ તઉર્વયો, દએવનાંમ્ મષ્યાંનાંમચ, યાથ્વાંમ્ પઇરિકનાંમચ, સાથ્રાંમ્ કઓયાંમ્ કરફ્નાંમચ, મઇર્યનાંમચ બિજંગ્રનાંમ્, અષેમઓઘનાંમચ બિજંગ્રનાંમ્, વેહ્રકનાંમચ, ચથ્વરે-જંગ્રનાંમ્. હએનયાઓસચ પેરેથુ-અઇનિકયાઓ, પેરેથુ-દ્રફ્ષયાઓ ઓર્ધ્વો-દ્રફ્ષયાઓ, ઉજગેરેપ્તો-દ્રફ્ષયાઓ, ખ્રરૅમ દ્રફ્ષેમ્ બરૅન્તયાઓ, અથ ઇમાઓ નામેનીશ દ્રેનજયો, ફ્રમ્રવ, વીસ્પાઇશ અયાંનચ ક્ષફ્નસચ.

પાયુશચ અહ્મિ, દાતાચ થ્રાતાચ અહ્મિ; જનાતાચ મઇન્યુશચ અહ્મિ સ્પેન્તોતમો; બએષજય નાંમ અહ્મિ, બએષજયોતમ નાંમ અહ્મિ; આથ્રવ નાંમ અહ્મિ, આથ્રવતમ નાંમ અહ્મિ; અહુર નાંમ અહ્મિ, મજદાઓ નાંમ અહ્મિ; અષવ નાંમ અહ્મિ, અષવસ્તમ નાંમ અહ્મિ; ખરેનંઘ્રહ નાંમ અહ્મિ, ખરૅનંઘ્રઉહસ્તમ નાંમ અહ્મિ; પોઉરૂ-દરૂશત નાંમ અહ્મિ, પોઉરૂ-દરૂશતમ નાંમ અહ્મિ; દૂરએ-દરૂશત નાંમ અહ્મિ, દૂરએ-દરૂશતમ નાંમ અહ્મિ.

સ્પશ્ત નાંમ અહ્મિ, વીત નાંમ અહ્મિ; દાત નાંમ અહ્મિ; પાત નાંમ અહ્મિ, થ્રાત નાંમ અહ્મિ; જનાત નાંમ અહ્મિ, જનોઇશ્ત નાંમ અહ્મિ; ફ્રૂમાઓ નાંમ અહ્મિ, ફ્રૂષો-માંથ્ર નાંમ અહ્મિ; ઇસ-ક્ષથ્રો નાંમ અહ્મિ, ઇસ-ક્ષથ્રયોતમ નાંમ અહ્મિ; નાંમો-ક્ષથ્રો નાંમ અહ્મિ, નાંમો-ક્ષથ્રયોતમો નાંમ અહ્મિ.

અધવિશ નાંમ અહ્મિ; વીધવિશ નાંમ અહ્મિ; પઇતિ-પાયુશ નાંમ અહ્મિ, ત્અએષો-તઉર્વાઓ નાંમ અહ્મિ; હુથ્રવન નાંમ અહ્મિ, વીસ્પવન નાંમ અહ્મિ; વીસ્પતશ નાંમ અહ્મિ, વીસ્પ-ખ્રાથ્ર નાંમ અહ્મિ; પૉઉરૂ-ખ્રાથ્ર નાંમ અહ્મિ, ખ્રાથ્રવાઓ નાંમ અહ્મિ.

વૅરૅજિ સઓક નાંમ અહ્મિ, વૅરૅજિ-સવાઓ નાંમ અહ્મિ; સૅવી નાંમ અહ્મિ, સૂરાઓ નાંમ અહ્મિ, સૅવિશ્ત નાંમ અહ્મિ, અષ નાંમ અહ્મિ, ઍરૅજ નાંમ અહ્મિ; ક્ષથ્ર્ય નાંમ અહ્મિ; ક્ષથ્ર્યોતૅમો નાંમ અહ્મિ; હુધાનુશ નાંમ અહ્મિ, હુધાનુશ્તૅમો નાંમ અહ્મિ; દૂરએ-સૂક નાંમ અહ્મિ. તાઓસચ ઇમાઓ નામેનીશ.

યસચ મે અએતહ્મિ અંઘ્રહુવો યત્ અસ્તવઇન્તિ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, ઇમાઓ નામેનીશ દ્રેનજયો ફ્રગ્રવ, પઇતિ વા અસનિ પઇતિ વા ક્ષફ્ને. ફ્રગ્રવ ઉસ્ વા હિશ્તો, ની વા પઇધ્યમ્નો; ની વા પઇધ્યમ્નો, ઉસ્ વા હિશ્તો; અઇવ્યાઓંઘ્રહનૅમ[૧] વા અઇવ્યાઓંઘ્રહયમ્નો, અઇવ્યાઓંઘ્રહનૅમ વા બૂજયમ્નો; ફ્રા વા ખૂસ હચ ગાતઓત્, ફ્રા વા ખૂસ હચ જન્તઓત્, ફ્રા વા ખૂસ હચ દંઘ્રહુઓત્, અવ-જસ દખ્યૂમ્ આ. નોઇત્ હિમ નર; અંઘ્રહે અયાંન્, નોઇત્ અંઘહાઓ ક્ષપો, અઓમો દ્રૂતહે દ્રૂક્ષ મનંઘ્રહો અવસ્યાત. નોઇત્ અકવો, નોઇત્ ચકવો, નોઇત્ ઇષવો, નોઇત્ કરૅત્, નોઇત્ વજર, નોઇત્ વીસૅન્તિ અસાનો અવસ્યાત્.

વીસાંસ્તચ ઇમાઓ નામેનીશ પરૂશતસચ પઇરિ-વારસચ વીસૅન્તે, પઇરિ મઇન્યઓયાત્ દ્રુજત્, વરૅન્યયાતચ દ્વાંઇથ્યાત્, જીજીયૂશતચ કયધાત્ વીસ્પો-મહ્રૂકાઅતચ પઇરિ દ્રવતત્ યત્ અંઘ્રાત્ મઇન્યઓત્; માંનયેન્ અહે યથ હજંઘ્રૅમ્ નરાંમ્ ઓયુમ નરૅમ્ અઇવ્યાક્ષયોઇત્.

કે વૅરૅથ્રૅમ-જા થ્વા પોઇ સેનગહા યોઇ હૅન્તી; ચિથ્રા મોઇ દાંમ અહૂમબિશ રતૂમ્ ચીજદી. અત્ હોઇ વૉહૂ સૅરઓષો જન્તૂ મનંઘ્રહા, મજદા અહ્માઇ યહ્માઇ વષી કહ્માઇચીત્.

---

૧. અઇવ્યાઓંઘ્રહનૅમ=શબ્દનો અર્થ કુસ્તી થાય છે. કુસ્તી બાંધવાનો રેવાજ પેગમ્બર જરથોસ્તની આગમજ, હોમ પેગમ્બરના વખતમાં દાખલ થયો હતો, કારણ કે દાદાર અહુર-મઝદે, હોમ યશ્ત પ્રમાણે હોમને કુસ્તી બાંધવાની બસારત કરી હતી. સદદર કેતાબ પાદશાહ જમશેદને પહેલવહેલો કુસ્તી બાંધનાર તરીકે જણાવે છે. શાહનામામાં મીનોચહેર પાદશાહે કમર ઉપર કુસ્તી બાંધવાનો ઈસારો મળે છે.

નॅमम् કવએમ્ ખરૅનો, નॅમો અઇર્યેને વએજહિ, નॅમો સઓકે મજદધાઇતે, નॅમો અપે દાઇત્યયાઆ, નમો અરૅદુયાઓ આપો અનાહિતયાઓ, નॅમમ્ વીસ્પયાઓ અષઓનો સ્તોઇશ.

☞ યથા અહૂ વઇર્યો (૧૦), અષॅમ વॅાહૂ (૧૦).

અહુનॅમ વઇરીમ યજમઇદે; અષॅમ વહિશ્તॅમ્ સ્રએશ્તॅમ્ અમॅષॅમ્ સ્પॅન્તॅમ્ યજમઇદે. અમॅમચ થ્રિમમચ અઓજસ્ચ વॅરॅથ્રૅમચ, ખ્રરૅનસ્ચ જવરૅચ યજમઇદે. અહુરॅમ્ મજદાંમ્ રએવન્તॅમ્ ખરેનંઘ્રઉહન્તॅમ્ યજમઇદે.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજદ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ, મરદુમ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઓએમ બેહેદીન્ માજદયસ્નાંન્ આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન બાદ. (પ્રગટ પઢે.) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નॅમ્ચ વહ્મॅમ્ચ, અઓજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરૅનંઘ્રઉહતો. અષॅમ વॅાહૂ (૧).

નિપાયોઇશ[1] મષીમ્ ઉર્વૅથॅમ્ યવએતાઇતે જરથુશ્ત્ર અઉર્વૅથાત્ પરો દુશ્મઇન્યઓત્. મા તॅમ ઉર્વૅથॅમ ફ્રાયવયોઇશ સ્નથાઇ, મા દુજબॅરૅતેએ જયાનાંમ્ અપયતેએ; મા યસોઇશ અઓમ્ નરॅમ દાઇતીમ્, યો ના મજિશ્તॅમ્ યસ્નॅમ્ યજાઇતે કસિશ્તॅમ્ યસ્નાત્ ફ્રાયતાત્ અહ્મ યાં અમॅષે સ્પॅન્તે.

ઇધ્ર અસ્તિ વॅાહુ મનો, મન દાંમિ જરથુશ્ત્ર. ઇધ્ર અષॅમ્ વહિશ્તમ્, મન દાંમિ જરથુશ્ત્ર. ઇધ્ર ક્ષથ્રॅમ વઇરીમ્, મન દાંમિ જરથુશ્ત્ર. ઇધ સ્પॅન્ત આર્મઇતિશ, મન દાંમિ જરથુશ્ત્ર. ઇધ્ર હઉર્વત અમॅરૅતાત, યોઇ સ્તો મિજદॅમ્ અષાઉનાંમ્, પરો-અસ્તિ જસॅન્તાંમ્, મન દાંમિ જરથુશ્ત્ર. વએથાચ તત્ચ કથચ, આઇ અષાઉમ્ જરથુશ્ત્ર. મન ખ્રથ્વાચ ચિસ્તિચ યાઇશ આ અંઘ્રહુશ પઓઉર્યો બવત્, યથાચ અંઘ્રહત્ અપॅમॅમ અંઘ્રહુશ.

---

૧. 'નિપાયોઇશ્ મષીમ્' થી તે યશ્તની આખેરી સુધીનો ભાગ બહમન યશ્તના બાકી રહેલા ફકરાઓને નામે જણાયલો છે.

હુજંધ્રૅમ બઐષજનાંમ્, બએવરૅ બઐષજનાંમ્; હુજંધ્રૅમ બઐષજનાંમ્, બએવરૅ બઐષજનાંમ્; હુજંધ્રૅમ બઐષજનાંમ્, બએવરૅ બઐષજનાંમ્. જસ મે અવંધ્રહે મજદ. જસ મે અવંધ્રહે મજદ. જસ મે અવંધ્રહે મજદ. અમહે હુતાશ્તહે હુરઑધહે, વૅરેથ્રઘ્નહે, અહુરધાતહે, વનઇન્ત્યાઑસચ ઉપરતાતો, સ્પૅન્તહેચ આર્મતોઇશ.

આર્મઇતિચ સ્પૅન્તય અઐષાંમ્ ત્બઐષો સચિન્દયદ્ધ્વૅમ્; પઇરિ ઉષિ વારયદ્ધ્વૅમ્; હાંમ્ ગવ નિદર્ૅજયદ્ધ્વૅમ્; હાંમ્ જન્વ જૅમ્બયદ્ધ્વૅમ્; અઇપિ દૅરૅજવનૅમ દૅરૅજવયદ્ધ્વૅમ. કત્ અષવ મજદ વનત્ દ્રવન્તૅમ. અષવ વનત્ દ્રુજિમ્, અષવ વનત્ દ્રવન્તૅમ.

ઉષિ અહુરહે મજદાઓ યજમઇદે, દરૅથ્રાઇ માંથ્રહે સ્પૅન્તહે; ખ્રતુમ્ અહુરહે મજદાઓ યજમઇદે, મરૅથ્રાઇ માંથ્રહે સ્પૅન્તહે; હિજવાંમ્ અહુરહે મજદાઓ યજમઇદે, ફ્રવાકાઇ માંથ્રહે સ્પૅન્તહે; અઑમ્ ગઇરીમ્ યજમઇદે, યિમ્ ઉષિ-દાંમ્ ઉષિ-દરૅનૅમ,[1] પઇતિ અસનિ પઇતિ ક્ષફ્ને, યસો-બૅરૅતાબ્યો જઑથ્રાબ્યો.

આઅત્ અઑખ્ત જરથુશ્ત્રો, ઉપ થ્વા અજૅમ્ મઇરે અનુદયાત્, સ્પૅન્તયાઓ આર્મતોઇશ દોઇથ્રાબ્ય અવાસ્ત્રયત મઇથ્યો. હુજંધ્રૅમ બઐષજનાંમ્, બએવરૅ બઐષજનાંમ્; હુજંધ્રૅમ બઐષજનાંમ્, બએવરૅ બઐષજનાંમ્; હુજંધ્રૅમ બઐષજનાંમ્, બએવરૅ બઐષજનાંમ્.

☞ અહે નર્શ અષઑનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે, યો અસ્મો ખ્નવાઓ[2] નાંમ્. અધાત્ અન્યએષાંમ્ અષઑનાંમ્ ફ્રક્ષુતિ યજાઇ, ફ્રવર્ૅત ગઑકૅરૅનહે[3] સૂરહે મજદધાતહે. ગઑકૅરૅનેમ્ સૂરૅમ્ મજદધાતૅમ્ યજમઇદે.

---

૧. ઉષિ-દરૅનૅમ-ઇરાનની પૂર્વ દિશાએ આવેલો હાલનો 'સજેસ્તાન' મુલક, જેને અવસ્તામાં 'વએકેરેત' કહે છે, તથા પ્રાચીન ઇરાની લોકો Drangiana કહેતા હતા, તે મુલકમાં 'હષિદરેન' નામનો પાહાડ આવેલો છે. એ બોલનો અસલ અર્થ 'હુશિયારી રાખનાર' કરી થાય છે. એ નામ એટલા માટે આપવામાં આવ્યું છે કે, એ પાહાડ ઉપરથી અશો જરથોસ્તે આસમાની હોશ મેળવી; એ પાહાડ ઉપર દાદાર અહુરમજદ સાથે એ રાસ્ત પેગમ્બરને દીનની બાબદો માટે વાતચીત થઇ હતી.

૨. અસ્મો-ખનવાઓ—જરથોસ્તના સૌથી પહેલા શાગેર્દોમાંનો એક હતો. એ મહાન પુરૂષ કોઈ એકાંત પહાડ ઉપર રહેનાર વિદ્વાન હોય, જેની સાથે પેગમ્બર જરથોસ્તે પોતાની દીન વિષે વાતચીત કરી હોય.

૩. ગઑકૅરૅન—એક રોપાનું નામ છે. ફ્રિત નામના એક પુરાણા તબીબને ઇનસાનની આરોગ્યતા માટે જે સાધનો આપવામાં આવ્યાં હતાં, તેમાં ગઑકૅરૅન એક હતું, એને

ઉષિ અહુરહે મજદાઓ યજમઇદે, દરેથ્રાઇ માંથ્રહે સ્પેન્તહે; ખ્રતૂમ અહુરહે મજદાઓ યજમઇદે, મરેથ્રાઇ માંથ્રહે સ્પેન્તહે; હિજ્વાંમ અહુરહે મજદાઓ યજમઇદે, ફ્રવાકાઇ માંથ્રહે સ્પેન્તહે; અઓમ ગઇરીમ યજમઇદે, યિમ ઉષિ-દાંમ ઉષિ-દરેનેમ, પઇતિ અસનિ પઇતિ ક્ષફ્ને, યસો-બેરેતાબ્યો જઓથ્રાબ્યો. અષેમ વોહૂ (૧). ☞ (ત્રણ વાર પઢે.)

દામીમ યજમઇદે યાંમ આર્મઇતીમ સ્પેન્તાંમ. યેહે દાથ્રે અષહેચ, અષઓનાંમ અષ-પઓઇર્યનાંમચ દામનાંમ.

અએતત્ દિમ વીસ્પનાંમ મજિશ્તેમ દજ્ધાઇ, અહુમ્ચ રતૂમ્ચ યિમ અહુરેમ મજદાંમ, સ્નથાઇ અંધ્રરહે મઇન્યેઉશ દ્રવતો, સ્નથાઇ અએષ્મહે ખ્રવી-દ્રઓશ, સ્નથાઇ માજઇન્યનાંમ દએવનાંમ, સ્નથાઇ વીસ્પનાંમ દએવનાંમ, વરેન્યનાંમચ દ્રવતાંમ. (બાજમાં પઢે.) શેકસ્તેહ ઘનામેન્યો, બર અહેરેમન લેઆંનત સદ હજ઼ાર બાર. (પ્રગટ પઢે.) ફ્રદથાઇ અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનંધ્રઉહતો. ફ્રદથાઇ અમેષનાંમ સ્પેન્તનાંમ, ફ્રદથાઇ તિશ્ત્ર્યેહે સ્તારો રએવતો ખરેનંધ્રઉહતો, ફ્રદથાઇ નર્શ અષઓનો, ફ્રદથાઇ વીસ્પનાંમ સ્પેન્તહે મઇન્યેઉશ દામનાંમ અષઓનાંમ. અષેમ વોહૂ (૧). ☞ અહ્માઇ રએશચ; હજંધ્રેમ; જસ મે અવંધ્રહે મજદ; કેરફેહ મોજદ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુબારક (ફલાંન), માહે મુબારક (ફલાન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અંધ્રરહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવરશ્તાંમ હાત વસ્ના ફ્રેરષોતેમેમ. સ્તઓમિ અષેમ; અષેમ વોહૂ (૧). ગોરજે ઓરેહ અવજાયાદ દાદાર અહુરમજદ રયોમંદ ખોરેહમંદ મીનોઆંન મીનો ઓરતુમ, ઓરસાદ અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન બેહ માજદયસ્નાન, આગહી રવાઇ ગોઆફરંગાંની બાદ હફ્તે કેશવર જમીન; અએદૂન બાદ. મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન. અષઓને અષેમ વોહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે). દાદારે ગેહાંન દીને માજદયસ્ની, દાદે જરથુશ્તી. નેમસેન્તે અષાઉમ સેવિશ્તે અરેદ્વી સૂર

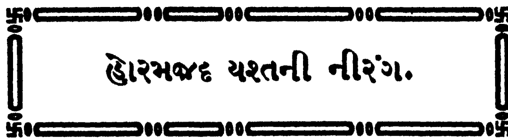
સફેદ હોમ કહે છે. એ ઝાડ રસ્તાખેજની વખતે મદદ કરનાર છે, કારણ કે તે અમર્ગી આપનાર છે. બુનદહેશ પ્રમાણે એ વૉઉરૂકષ દરિયામાં ઉગે છે. એ ઝાડને ગુજરેલાંઓને સજીવન કરનાર તરીકે ગણ્યું છે.

અનાહિતે અષઑને. અષૅમ વૉહૂ (૧). નૅમો ઉર્વઇરે વંઘ્રઉહિ મજદ્દ-ધાતે અષઑને. અષૅમ વૉહૂ (૧). અહુરૅમ મજદાંમ્ રએવન્તૅમ્ ખ્વરૅ-નંઘ્રઉહન્તૅમ્ યજ્મઇદ્દે. અષૅમ વૉહૂ (૧). દાદારૂ અહુરમજદ રયોમંદ્દ ખોરૅહ્મંદ્દ મીનોઆંન્ મીનો ઍરૅતૂમ્ બેરસાદ્દ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

અહુરમઝદ યશતનો સાર—અશો જરથોશ્તે અહુરમઝદને પુછ્યું કે એ દાહમંદ દુનિયાના પાક પેદા કરનાર! કઇ માથ્રવાણી ઘણીજ હિંમત આપનાર, ઘણીજ ફ્તેહમંદ, વેરીને મારનાર, તનદરોસ્તી આપનાર અને પાપી દુઃખ પહોંચા-ડનારાઓનાં દુઃખને ટાળનાર છે? ત્યારે અહુરમઝદે જવાબ આપ્યો કે મારાં અને અમશાસ્પંદોના નામો ઘણાજ હિંમત આપનાર, ફ્તેહમંદ, વેરીને મારનાર, તંદ-રસ્તી આપનાર અને પાપીઓનાં દુઃખોને ટાળનારાં છે. ત્યારે જરથોશતે કહ્યું કે તે નામો મને કહે, કે જેથી તમામ બુરાઓની બુરાઇને હું તોડી શકું, અને મને કોઇબી દુષ્ટ હેરાન કરે નહિ. ત્યારે અહુરમઝદે તે નામો જણાવ્યાં—(૧) સદા હસ્તીવાળો, (૨) ટોળાંની પાસબાની કરનાર, (૩) સર્વ વ્યાપક, (૪) સર્વેથી શ્રેષ્ટ પવિત્રાઇ, (૫) અશોઇના તોખમની તમામ ન્યામત આપનાર, (૬) ડહાપણ, (૭) ડહાપણવાળો, (૮) જ્ઞાન, (૯) જ્ઞાનવાળો, (૧૦) વૃધ્ધિ, (૧૧) વૃદ્ધિ કરનાર, (૧૨) હસ્તી ધરાવનાર, (૧૩) ઘણોજ ફાયદો કરનાર, (૧૪) દુઃખ નહિ દેનાર, (૧૫) અજીત, (૧૬) સારાં નરસાંનો તોલ કરનાર, (૧૭) સર્વે જોનારો, (૧૮) તંદરોસ્તી આપ-નારો, (૧૯) પેદા કરનાર, (૨૦) મહાજ્ઞાની નામવાળો. આ નામો રાત દિવસ પઢ-વાથી, અહુરમજદ, અશો શરોષ, પાણી અને ઝાડ ઉપરના મવકલ ફરેશતાઓ તથા અશો લોકોનાં ફરોહરો આપણી મદદ તેમજ ખુશાલીને માટે આવે છે. અગર જો કોઇ શખસ જાદુગર, પરી વગેરે તમામ બુરી શકિતઓથી પહોંચતી હાણીઓ ટાળવા ઇચ્છે, તો તેણે રાત દહાડો આ નામો ઉપરાંત બીજાં નામો જે નીચે પ્રમાણે છે, તે ઉઠતાં કે બેસતાં, કુશતી બાંધતાં કે છોડતાં, બહાર જતાં પઢવાંઃ—બચાવનાર બખશનાર, પોષણ કરનાર, મારનાર, મીનો વૃધ્ધિ કરનાર, આથ્રવન, ઘણુંજ ખોરેહ-વાળો, બહોળી દ્રષ્ટિવાળો, દીર્ઘ દ્રષ્ટિવાળો, મરજી પ્રમાણે હકુમત કરનાર, સર્વ વ્યાપક, સર્વજ્ઞ, નહિ ઠગનાર કે નહિ ઠગાનાર, ઉપયોગી, ઘણોજ ફાયદો કરનાર, સઉથી મોટો પાદશાહ, જેથી તેને કોઇબી બુરી શક્તિની કાંઇ હાની પોહોંચશે નહિ જે પ્રમાણે એક હજાર માણસ એક માણુસની ચોકી કરે, તેમ આ નામો બંદગી કરનારની પાસબાની કરનારાં છે.

(અહુરમઝદ યશતના હવે પછીના ભાગને ગુમ થયલી બહમન યશતના ભાગ તરીકે ગણે છે).—અહુરમઝદના તરીકાવાળાને, અમશાસપંદોની સેતાયશ કરનારને દુઃખ પહોંચતું નથી. શરૂઆતથીજ દુન્યા અહુરમઝદના ડહા-

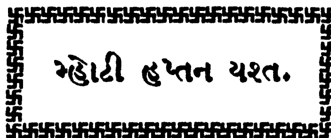
પણુથી ચાલે છે, અને છેવટ સુધી ચાલશે. હું દુવા ગુજારૂં છું કે અશો માણુસ જુરાંને મારે! માથ્રવાણી સમજવાને માટે મારામાં હુશિયારી આવે! અશો જર-થોસ્તના પહેલા ચેલા અસમો ખન્વતને હું યાદ કરૂં છું. સંપુર્ણ મનશ્નની તથા અશોઇથી ડહાપણ આવે છે.



☞ (એ નીરંગ હોરમજદ યશ્ત પઢયા પછી ત્રણ વાર પઢે).

યા દાદાર્ અહુરમજ્દ, અહેરેમન્ મરોચીનીદાર્ નેગુનમ્ દીવાન્; અર્ બૂદને રસ્તાખીજ તન્ પસીન્ બીગુમાનમ. અષૅમ વૉહૂ (૧). (ત્રણ વાર પઢે).

અહુરમઝદ યશતની નીરંગનો સાર.—ઓ દાદાર અહુરમઝદ! નાશ કરનાર અહેરેમનને હું જેર કરૂં! રશતાખેજ અને તન-પસીન ઉપર મને પક્કો ભરૂસો છે.



ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

૫ નામે યજદાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજૂની, ગોરૂજે ખોરેહ અવજાયાદ્; હફ્ત અમશાસ્પંદ્ એરસાદ્.

અજ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુજ્ઝૂખ્ત દુજ્વવરૂશ્ત, મૅમ ૫ ગેતી મનીદ્, ઑએમ ગોફ્ત્, ઑએમ કર્દ્, ઑએમ જસ્ત્, ઑએમ બૂન્ બૂદ્ ઍસ્તેદ્. અજ આંન્ ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્ ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હાત્ વસ્ના ફૅરષોતૅમૅમ, સ્તઑમિ અષૅમ. અષૅમ વૉહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે). ફ્રસસ્તયએચ. અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરૅનંઘ્રઉહતો,

અમેંષનાંમ્ સ્પેંન્તનામ્, વંઘ્રહુવે મનંઘ્રહે આક્ષ્તોઇશ હાંમ-વઇનત્યાઓ, તરધાતો અન્યાઇશ દામાંન્, આસ્નહે ખ્રથ્વો મજદધાતહે, ગઓષો-સ્રૂતહે ખ્રથ્વો મજદધાતહે. અષહે વહિશ્તહે સ્રએશતહે, અઇર્યમનો ઇષ્યેહે સૂરહે મજદધાતહે, સઓકયાઓ વંઘ્રહુયાઓ વૉઉરૂ-દોઇથ્રયાઓ મજદધાતયાઓ અષઓન્યાઓ ક્ષથ્રહે વઇર્યેહે અયૉક્ષુસ્તહે મરેંજ-દિકાઇ થ્રાયો-દ્રિગઓવે. સ્પેંન્તયાઓ વંઘ્રહુયાઓ આર્મતોઇશ, રાત-યાઓ વંઘ્રહુયાઓ વૉઉરૂ-દોઇથ્રયાઓ મજદધાતયાઓ અષઓન્યાઓ, હઉર્વતાતો રથ્વો યાઇર્યયાઓ હુષિતોઇશ, સરેંધએઇબ્યો અષહે રતુબ્યો; અમેંરેતાતો રથ્વો ફ્રૂષઓનિબ્ય વાંથ્વાબ્ય, અસપિનિબ્ય યઓનિબ્ય, ગઓકેરેંનહે સૂરહે મજદધાતહે.

☞ (હાવન તેમજ બીજી હાવનમાં નીચે મુજબ પઢે):—

મિથ્રહે વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતોઇશ, રામનસ્ચ ખાસ્ત્રહે.

☞ (જો રપિથ્વન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

અષહે વહિશ્તહે આથ્રસ્ચ અહુરહે મજદાઓ.

☞ (જો ઉજીરન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

બેરેંજતો અહુરહે નફેધ્રો અપાંમ્ અપસ્ચ મજદધાતયાઓ.

☞ (જો અઇવિસ્રુથ્રેમ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

અષાઉનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઘ્નેનાંનાંમ્ચ વીરોવાંથ્વનાંમ્ યાઇર્યયાઓસ્ચ હુષિતોઇશ, અમહેચ હુતાશ્તહે હુરઓધ્રહે, વેરેંથ્રઘ્નહેચ અહુરધાતહે, વનઇન્ત્યાઓસ્ચ ઉપરતાતો.

☞ (જો ઉશહેન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

સ્રઓષહે અષ્યેહે અષિવતો, વેરેંથ્રાજનો ફ્રાદત્-ગએથહે, રશ્નઓશ રજિશ્તહે, અરૂશ્તાતસ્ચ ફ્રાદત્-ગએથયાઓ વરેદત્-ગએથયાઓ.

મ્હોટી હપ્તન યશ્ત—અહુરમઝદથી તે અમરદાદ સુધીના સાત અમશાસ્પંદોની સામટી યાદ અને સેતાયશ કરવાને માટે 'યસ્ન હપતંઘહાઇતિ' એવે નામનો સાત હાનો સમુદાય યશ્નજનેના ૩૫-૪૧ હા સુધીમાં આવેલો છે. એ સાત હાનો સમુદાય ફક્ત અશો જરથોસ્તના ગાથાની પછીનો પણ બીજા સઘળા અવસ્તા કરતાં આગમજનો છે. એની એબારત ગાથાને લગતી પુરાણી ભાષાની છે. એમાં સાત અમશાસ્પંદોની સેતાયશ ઉપરાંત, આતશ તથા ખોરશેદની જમીન, પાણી અને બીજા નારી ફરેસ્તાઓની સેતાયશ છે. છેવટે કુદરતની સુંદર અને ફાયદેમંદ ન્યામતોને યાદ કરવામાં આવી છે

ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાતચિત હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઑ મ્રઑતૂ.

અહુરૅમ મજદાંમ રએવન્તૅમ ખરેનંઘ્વઉહન્તૅમ યજમઇદે; અમેષા સ્પેન્તા હુક્ષથ્રા હુધાઑંઘહો યજમઇદે; વૉહૂ મનો અમૅષૅમ સ્પેન્તૅમ યજમઇદે; આક્તીમ હાંમવઇન્તીમ યજમઇદે, તરધાતૅમ અન્યાઇશ દામાંન આસ્નૅમ ખ્રતૂમ મજદધાતૅમ યજમઇદે; ગઑષો-સ્રૂતૅમ ખ્રતૂમ મજદધાતૅમ યજમઇદે. અષૅમ વહિશ્તૅમ સ્રઑશ્તૅમ અમૅષૅમ સ્પેન્તૅમ યજમઇદે; અઇર્યમનૅમ ઇષીમ યજમઇદે; સૂરૅમ મજદધાતૅમ યજમઇદે; સઑકાંમ વંઘ્વઉહીમ વૉઉરૂ-દોઇથ્રાંમ મજદધાતાંમ અષઑનીમ યજમઇદે; ક્ષથ્રૅમ વઇરીમ અમૅષૅમ સ્પૅન્તૅમ યજમઇદે; અયોક્ષુસ્તૅમ યજમઇદે; મરૅજદિકૅમ થ્રાયો-દ્રિગૂમ યજમઇદે. સ્પૅન્તાંમ વંઘ્વઉહીમ આર્મઇતીમ યજમઇદે; રાતાંમ વંઘ્વઉહીમ વૉઉરૂ-દોઇથ્રાંમ મજદધાતાંમ અષઑનીમ યજમઇદે; હઉર્વતાતૅમ અમૅષૅમ સ્પૅન્તૅમ યજમઇદે; યાઇર્યાંમ હુષિતીમ યજમઇદે; સરેધ અષવન અષહે રતવો યજમઇદે; અમૅરૅતાતૅમ અમૅષૅમ સ્પૅન્તૅમ યજમઇદે; ફ્રૂષઑનીમ વાંથ્વાંમ યજમઇદે; અસપિનાચ યેવીનો યજમઇદે; ગઓકૅરૅનૅમ સૂરૅમ મજદધાતૅમ યજમઇદે.

☞ (હાવન ગેહમાં તેમજ બીજી હાવનમાં નીચે મુજબ પઢે)

મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતિમ યજમઇદે; રામ ખાસ્ત્રૅમ યજમઇદે. અષાઉનાંમ વંઘ્વઉહીશ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો યજમઇદે.

☞ (જો રપિથ્વન ગેહ હોએ તો નીચે મુજબ પઢે):—

અષૅમ વહિશ્તૅમ આતરૅમચ અહુરહે મજદાઑ પુથ્રૅમ યજમઇદે. અષાઉનાંમ વંઘ્વઉહીશ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો યજમઇદે.

☞ (જો ઉજીરન ગેહ હોએ તો નીચે મુજબ પઢે):—

બૅરૅજન્તૅમ અહુરૅમ ક્ષથ્રીમ ક્ષએતૅમ અપાંમ નપાતૅમ અઉર્વત-અસ્પૅમ યજમઇદે; અપૅમચ મજદધાતાંમ અષઑનીમ યજમઇદે. અષાઉનાંમ વંઘ્વઉહીશ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો યજમઇદે.

☞ (જો અઇવસ્રૂથ્રેમ ગેહ હોએ તો નીચે મુજબ પઢે):—

અષાઉનાંમ વંઘ્વઉહીશ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે; ઘૅના-ઓસચ વીરો-વાંથ્વાઑ યજમઇદે; યાઇર્યાંમચ હુષિતીમ યજમઇદે;

અઍમચ હુતાશ્તૅમ હુરઓઁધૅમ યજમઇદે; વૅરૅથ્રઘ્નૅમચ અહુરધાતૅમ યજમઇદે; વનઇન્તીમચ ઉપરતાતૅમ યજમઇદે. અષાઉનાંમ વંઘ્ઉહીશ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે.

☞ (જો ઉશહેન ગેહ હોએ તો નીચે મુજબ પઢે):—

સઓષૅમ અષીમ હુરઓઁધૅમ વેરેથ્રાજનૅમ ફ્રાદત-ગએથૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; રશ્નૂમ રજિશ્તૅમ યજમઇદે; અરૂશ્તાતૅમચ ફ્રાદત-ગએથાંમ વરૅદત-ગએથાંમ યજમઇદે. અષાઉનાંમ વંઘ્ઉહીશ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે.

☞ યાતુ જી જરથુશ્ત્ર વનત દએવો મઇન્યો. કો ન્માનહે બાધ સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, વીસ્પ દ્રુક્ષ જનાઇતિ, વીસ્પ દ્રુક્ષ નાષાઇતિ, યથ હુઓનઓઇતિ અએષાંમ વચાંમ. અઓઇ તે અઓઇ તન્વો દધાઇતિ, અઓઇ તે અથઉરૂનૅમ જનાઇતિ અથઉરૂનૅમ યથ રથએશ્તારૅમ, વીસ્પનો અસ્નશ્તેએ નાષાતનાંમ અઓજંઘ્રહ. યો હીમ દસ્તે દારનૅમ, યોઇ હપ્ત અમૅષાઓ સ્પૅન્તા હુક્ષથ્ર હુધાઓઁઘહો હમરૅથનાંમ ચિત. દએનાંમ માજદયસ્નીમ, અસ્પો-કૅહરૅપૅમ આપૅમ મજદધાતાંમ અષઓનીમ યજમઇદે. આતરૅ વીતરૅ મઇન્યા વીતરૅ મઇન્યા વીશ્રઓત જરથુશ્ત્ર, આતરૅ વીતરૅ મઇન્યસચિત વીતરૅ મઇન્યસચિત વીશ્રઓત જરથુશ્ત્ર; યત વંઘ્હેઉશ મનંઘ્હો, યત અઇથ્યેજંઘ્હૅમ વચાંમ, ફ્રસ્પાવરૅશ ફ્રાચ ફ્રમૅરૅથ્વચ ફ્રજંથ્વચ. સતવત સતે-વત ઉતવત ઉતેવત ઉત અપબરૅન્તુ યથ બસ્તૅમ ફ્રવશનાંમ દએનાંમ માજદયસ્નીમ નાષાતનાંમ અઓજંઘ્રહ. અષૅમ વોહૂ (૧).[૧]

(કરદો ૧ લો) અહુરૅમ મજદાંમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; અમૅષા સ્પૅન્તા હુક્ષથ્ર હુધાઓઁઘહો યજમઇદે; વીસ્પાંમ અષઓનો સ્તીમ યજમઇદે, મઇન્યેવીમચા ગએથ્યાંમચા, બૅરૅજા વંઘ્હેઉશ અષહે બૅરૅજા દએનયાઓ વંઘ્હુયાઓ માજદયસ્નોઇશ.

☞ હુમતનાંમ હૂખ્તનાંમ હ્વરૂશ્તનાંમ, યદચા અન્યદચા, વૅરૅજયમ્નનાંમચા વાવૅરૅજનનાંમચા, મહી અઇબી-જરૅતારો નએનએસ્તારો, યથના વોહુનાંમ મહી. ☞ (બે વાર ભણવું.)

---

૧ નાની હપતન યશ્ત પઢનારે "યાતુ જી જરથુશ્ત્ર" નો કરદો સાત વાર પઢવો. વધુ માટે જુવો પાનું ૧૨૩.

તત્ અત્ વઇરીમઇદી, અહુરા મજદા અષા સીરા હ્યત્ ઇ મઇનિમ-હિચા વચ્ઑચોઇમાચા, વૅરૅજિમાચા, યા હાતાંમ્ ષ્યઑથનનાંમ્ વહિશ્તા ખ્યાત્ ઉબોઇબ્યા અહુબ્યા. ગવોઇ અદાઇશ્ તાઇશ્ ષ્યઑથનાઇશ્ યાઇશ્ વહિશ્તાઇશ્, ફ્રએષ્યામહી રામાચા વાસ્ત્રેમ્ચા દજધાઇ, સુરૂન્વતસ્ચા અસુરૂન્વતસ્ચા, ક્ષયન્તસ્ચા અક્ષયન્તસ્ચા.

☞ હુક્ષથ્રોતૅમાઇ બાત્ ક્ષથ્રૅમ્, અહ્યત્ હ્યત્ અઇબી-દદૅમહિચા, ચીષ્-અહિચા, હ્વાંમહિચા હ્યત્ મજદાઇ અહુરાઇ, અષાઇચા વહિશ્તાઇ. (૩ વાર ભણવું.)

યથા આત્ ઉતા ના વા નાઇરી વા વએદા હઇથીમ્ અથા હત્ વૉહૂ તત્ એઓઆહૂ, વૅરૅજયોતૂચા, ઇત્ અહ્માઇ ફ્રચા વાતેયોતૂ ઇત્ અએ-ઇબ્યો યોઇ ઇત્ અથા વૅરૅજયાંન્, યથા ઇત્ અસ્તી.

અહુરહ્યા જી અત્ વે મજદાઓ યસ્નૅમ્ચા વહ્મૅમ્ચા વહિશ્તૅમ્ અમેહ્મઇદી ગેઉશ્ચા વાસ્ત્રેમ. તત્ અત્ વે વૅરૅજ્યામહિ, ફ્રચા વાતેયામહી યા તે ઇસામઇદે.

☞ અષહ્યા આઅત્ સઇરી, અસહ્યા વૅરૅજેને, કહ્યાઇચીત્ હાતાંમ્ જીજિષાંમ્ વહિશ્તાંમ્ આદા ઉબોઇબ્યા અહુબ્યા ☞ (બે વાર ભણવું.)

ઇમા આત્ ઉખ્ધા વચાઓ, અહુરા મજદા, અષૅમ્ મનયા વહેહ્યા ફ્રવઑચામા; થ્વાંમ્ અત્ અએષાંમ્ પઇત્યાસ્તારૅમ્ચા ફ્રદક્ષ્તારૅમ્ચા દદૅમઇદે.

અષાઅત્ચા હ્ચા વંઘ્હેઉશ્ચા મનંઘ્હો, વંઘ્હેઉશ્ચા ક્ષથ્રાત્, સ્ત-ઑતાઇશ્ થ્વાત્ અહુરા સ્તઑતોઇબ્યો, અઇબી ઉખ્ધા થ્વાત્ ઉખ્ધો-ઇબ્યો, યસ્ના થ્વાત્ યસ્નોઇબ્યો.

યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ-વંઘ્હો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨ જો) અહ્યા થ્વા આથ્રો વૅરૅજેના પઑઉરૂયે પઇરિ-જસા-મઇદે, મજદા અહુરા થ્વા થ્વા મઇન્યૂ સ્પેનિશ્તા, યે આ અખ્તિશ્ અહ્માઇ યેમ્ અઘ્તોયો દાઓંઘ્હે.

ઉર્વાજિશ્તો હ્વો ના યાતાયા; પઇતિ જમ્યાઓ આતર્ મજદાઓ અહુરહ્યા, ઉર્વાજિશ્તહ્યા ઉર્વાજયા નાંમિશ્તહ્યા નેમંઘહ્યા નાઓ; મજિ-શ્તાઇ યાઓંઘ્હાંમ્ પઇતી જમ્યાઓ આતર્શ વોઇ મજદાઓ અહુરહ્યા

અહી, મઇન્યેઉશ વોઇ અશ્ઘા સ્પૅનિશ્તો અહી, હ્યત વા તોઇ નામનાંમ વાજિશ્તૅમ, આતરૅ મજદાઓ અહુરહ્યા; તા થ્વા પઇરિ-જસામઇદે.

વૅાહૂ થ્વા મનંઘ્હા, વૅાહૂ થ્વા અષા, વંઘ્હુયાઓ થ્વા ચિસ્તોઇશ વ્યઑથનાઇશ્યા વચેબીશ્યા પઇરિ-જસામઇદે. નૅમખ્યામહી, ઇષૂઇધ્યામહી, થ્વા મજદા અહુરા; વીસ્પાઇશ થ્વા હુમતાઇશ, વીસ્પાઇશ હૂખ્તાઇશ વીસ્પાઇશ હ્વર્શ્તાઇશ પઇરિ-જસામઇદે. સ્રએશ્તાંમ અત તોઇ કેહ્રૂર્પૅમ કેહ્રૂર્પાંમ આવએદયમહી, મજદા અહુરા, ઇમા રઑચાઓ બર્ૅજિશ્તૅમ બર્ૅજૅમનાંમ અવત યાત હ્વરૅ અવાચી.

યેંઘ્હે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતિ વંઘ્હો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓંઘ્હામચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૩ જો) ઇથા આત યજમઇદે અહુરૅમ મજદાંમ, યે ગાંમચા અષૅમચા દાત, અપસ્ચા દાત ઉર્વરાઓસ્ચા વંઘ્ઉહીશ, રઑચાઓસ્ચા દાત બૂમીમચા વીસ્પાચા વૅાહૂ. અહ્યા ક્ષથ્રાચા મજેનાચા હ્વપંઘ્હાઇશ્ચા, તૅમ અત યસ્નનાંમ પઉર્વતાતા યજમઇદે; યોઇ ગેઉશ હચા શ્યેઇન્તી. તૅમ અત આહૂઇર્યા નામેની મજદા-વરા સ્પૅન્તોતૅમા યજમઇદે, તૅમ અહ્માકાઇશ અજદિબીશ્યા ઉશ્તાનાઇશ્યા યજમઇદે; તૅમ અષાઉનાંમ ફ્રવષીશ નરાંમચા નાઇરિનાંમચા યજમઇદે. અષૅમ અત વહિશ્તૅમ યજમઇદે, હ્યત સ્રએશ્તૅમ, હ્યત સ્પૅન્તૅમ અમૅષૅમ, હ્યત રઑચોંઘ્હ્વત, હ્યત વીસ્પા વૅાહૂ વૅાહુચા મનો યજમઇદે; વૅાહુચા ક્ષથ્રૅમ વંઘ્ઉહીમચા દએનાંમ, વંઘ્ઉહીમચા ફ્રૂસૅરતૂમ, વંઘ્ઉહીમચા આર્મઇતીમ.

યેંઘ્હે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓંઘ્હાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૪ થો) ઇમાંમ આઅત જાંમ ગૅનાબીશ હથા યજમઇદે, યા નાઓ બરઇતી; યાઓસ્ચા તોઇ ગૅનાઓ અહુરા મજદા, અષાત હચા વઇર્યાઓ, તાઓ યજમઇદે. ઇજાઓ, યઑશ્તયો, ફ્રૅશ્તયો, આર્મતયો, વંઘ્ઉહીમ આબીશ અષીમ, વંઘ્ઉહીમ ઇષૅમ, વંઘ્ઉહીમ આજુઇતીમ, વંઘ્ઉહીમ ફ્રસસ્તીમ, વંઘ્ઉહીમ પરૅનદીમ[૧] યજમઇદે.

૧. 'પારેન્દિ' એ દોલત ઉપરનો મવકકેલ સ્ત્રી ફરેસ્તો છે, એ ઘણું કરીને અશીશવંઘની સાથે આવે છે. એક સેતારા તરીકે તે Pleades ને મળતો આવે છે. એને તેશતર અને મીથ્ર સાથે પણ સંબંધ છે, કારણ કે તીસ્ત્રય વરસાદ ઉપર મવકકલ છે, જે વરસાદથી દોલત અને સુખ ઉત્પન્ન થાય છે, અને મીથ્ર બહોળાં ખેતરવાળો છે, જેમાં અનાજ ઉત્પન્ન થાય છે.

અપો અત્ યજમઇદે, મએકઇન્તીશચા, હેબ્વઇન્તીશચા, ફ્રવજંઘ્રહો, અહુરાનીશ અહુરહ્યા, હવપંઘ્રહ્યાઓ, હુપૅરથ્વાઓસચા વાઓ, હવો-ઘ્રજથાઓસચા, હૂશ્નાથ્રાઓસચા, ઉબોઇબ્યા અહુબ્યા યગૅમા.

ઉઇતી યા વે વંઘ્રઉહીશ અહુરો મજદાઓ નામાંન્ દદાત; વંઘ્રહુ-દાઓ હ્યત્ વાઓ દદાત; તાઇશ વાઓ યજમઇદે, તાઇશ ફ્રયાંન્મહી, તાઇશ નૅમખ્યામહી, તાઇશ ઇષૂઇધામહી.

અપસચા વાઓ અજીસચા વાઓ માતરાંસચા વાઓ, અગૅન્યાઆ દ્રૅગુદાયંઘ્રહો વીસ્પો-પઇતીમ્ આવઓચામા, વહિશ્તાઓ સ્રએશ્તાઓ અવા વે વંઘ્રઉહીશ રાતોઇશ દરૅગો-બાજાઉશ નાષૂ પઇતિ-વ્યાદાઓ પઇતિ-સૅનદાઓ માતરો જીતયો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૫ મો) ઇથા આત્ યજમઇદે ગેઉશ ઉર્વાનૅમચા તષાનૅમચા, અહ્માકેનગ્ આઅત્ ઉરૂનો પસુકનાંમચા, યોઇ નાઓ જીજિષૅન્તી, યએ-ઇબ્યસચા તોઇ આ યએચા અએઇબ્યો આ અંઘ્રહેન્. દઇતિકનાંમચા અઇઘૂનાંમ્ હ્યત્ ઉરૂનો યજમઇદે; અષાઉનાંમ્ આઅત્ ઉરૂનો યજમઇદે, કુદોજાતનાંમચીત નરાંમચા નાઇરિનાંમચા યએષાંમ્ વહેહીશ દએનાઓ વનઇન્તી વા, વેંગહૅન્ વા, વઓનરૅ વા. આત્ ઇથા યજમઇદે વંઘ્રહુશ્ચા ઇત્ વંઘ્રઉહીશચા ઇત્; સ્પૅન્તેનગ્ અમૅષેનગ્ યવએજયો યવએસ્વો, યોઇ વંઘ્રહેઉશ આ મનંઘ્રહો ષ્યેઇન્તી, યાઓસચા ઉઇતી.

☞ યથા[1] તૂ ઇ અહુરા મજદા મેંગહાચા, વઓચસચા દાઓસચા વરૅશચા, યા વૉહૂ. અથા તોઇ દદૅમહી, અથા ચીષ્મહી, અથા થ્વા આઇશ યજમઇદે; અથા નૅમખ્યામહી, અથા ઇષૂઇધામહી થ્વા મજદા અહુરા ☞ (બે વાર પઢે.)

વંઘ્રહેઉશ ખ્અએતેઉશ ખ્અએતાતા, વંઘ્રહેઉશ અષહ્યા, થ્વા પઇરિ જસા-મઇદે, વંઘ્રહુયાઓ ફ્રૅસૅરત્વો, વંઘ્રહુયાઓ આર્મૅતોઇશ.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહામચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

---

૧. આ તેમજ નીચેનો ફકરો યજશ્નેના ૩૯ મા હાના ૪-૫ ફકરામાં આવેલો છે, એમાં પવિત્ર ઈનસાનનો પાક ઠરાવ જણાવ્યો છે.

(કરદો ૬ ઠો.) આહુ અત્ પઇતી અદાહૂ, મજદાં અહુરા, મજદાં-મ્યા બૂઇરિચા કેરૅબ્વા; રાઇતી તોઇ ખ્રાપઇતી અશ્નત્ હાત્ અઇબી, હાત્ મીજદેમ્ મવએથૅમ્ ફ્રદદાથા દએનાબ્યો, મજદા અહુરા. અશ્ના હવો ને દાઇદી, અશ્નાઇચા અહુયે મનપ્યાઇચા તત્ અશ્ના યા તત્ ઉપા-જમ્યામા, તવચા હખૅમા અષપ્યાચા વીસ્પાઇ યવે.

દાઇદી અત્ નૅરાંશ મજદા અહુરા, અષાઉનો અષ-ચિનંધ્રહો અઇદૂ-યૂશ વાસ્ત્રયેંગ દરૅગાઇ ઇજાઇ ઍજવઇતે હખ્મઇને, અશ્નાઇબ્યાચા અશ્ના રફ્નંધ્રહો. અથા ખએતૂશ અથા વૅરૅજૅના અથા હખૅમાં પ્યાત્ યાઇશ હિશ્ચમઇદે અથા વે ઉતાપ્યામા મજદા અહુરા અષવનો ઍરૅષ્યા, ઇશ્તૅમ રાઇતી.

યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઆંધ્રહામચા તાંસચા તાઑસચા યજમઇદે.

(કરદો ૭ મો) સ્તૂતો ગરો વહ્મેંગ અહુરાઇ મજદાઇ, અષાઇચા વહિશ્તાઇ, દદૅમહિચા, ચીશ્મહિચા, આચા આવએદયમહી, વૅાહૂ ક્ષથ્રૅમ તોઇ મજદા અહુરા અપએમા વીસ્પાઇ યવે; હુક્ષથ્રસ્તૂ ને ના વા નાઇરિ વા, ક્ષએતા ઉબોયો અંધ્રહ્વો હાતાંમ્ હુદાસ્તૅમા.

☞ હુમાઇમ્ થ્વા ઇજૅમ્, યજતૅમ્ અષંધ્રહાચિમ્ દદૅમઇદે. અથા તૂ ને ગયસચા અસ્તૅન્તાઑસચા પ્યાઑ, ઉબોયો અંધ્રહ્વો હાતાંમ્ હુદાસ્તૅમા. ☞ (બે વાર પઢે.)

હનએમાચા જએમાચા મજદા અહુરા, થ્વહ્મી રફ્નહી દરૅગાયૂ અએષાચા થ્વા એમવન્તસચા બુયમા; રપોઇશચા તૂ ને દરૅગૅમચા ઉશ્તાચા, હાતાંમ્ હુદાસ્તૅમા.

☞ થ્વોઇ સ્તઑતરસંચા માંથ્રનસચા અહુરા મજદા, અર્ઑગેમદએચા, ઉસ્મહિચા, વીસામદએચા; હાત્ મીજદેમ્ મવએથૅમ્ ફ્રદદાથા દએનાબ્યો મજદા અહુરા. ☞ (બે વાર પઢે.)

અશ્ના હ્વો ને દાઇદી, અશ્નાઇચા અહુયે મનપ્યાઇચા; તત્ અશ્ના યા તત્ ઉપા-જમ્યામા તવચા સરૅમ્ અષૅપ્યાચા વીસ્પાઇ યવે.

યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંધ્રહામચા તાંસચા તાઑસચા યજમઇદે.

☞ હુમતનાંમ્ હૂખ્તનાંમ્ હુવર્શ્તનાંમ્, યદચા અન્યદચા, વૅરેજયમ્ન-નામચા વાવૅરેજનનાંમચા, મહી અઇબી-જરૅતારો, નએનએસ્તારો, યથના વૉહુનાંમ મહી. ☞ (બે વાર ભણવું.) યથા અહૂ વઇર્યો (૪), અષૅમ વૉહૂ (૩). યસ્નૅમ સૂરૅમ હપ્તંઘ્નહાઇતીમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. યેંઘ્નહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્નહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્નહાંમચા તાંસચા તાઑસચા યજમઇદે.

(કરદો ૮ મો) યજમઇદે વે અમેષા સ્પૅન્તા યસ્નહે હપ્તંઘ્નહાતોઇશ હુન્દાતા; અપાંમચા ખાઓ યજમઇદે; અપાંમચા પૅરૅતૂશ યજમઇદે; પથાંમચા વીચરનાઓ યજમઇદે; પથાંમચા હુનજમનાઓ યજમઇદે; ગઇરીશચા અફૂરતચિનો યજમઇદે; વઇરીશચા અવેજદાનાઑંઘ્નહો યજમઇદે, અસ્પૅનાચા યેવીનો યજમઇદે; પાયૂચા થ્વોરૅશ્તારા યજમઇદે; મજદાંમચા જરથુશ્ત્રૅમચા યજમઇદે; જાંમચા અસ્મનૅમચા યજમઇદે; વાતૅમચા દરૅષીમ મજદધાતૅમ યજમઇદે; તએરૅમચા હરઇથ્યાઓ બૅરૅજો યજમઇદે; બૂમીમચા વીસ્પાચા વૉહૂ યજમઇદે.

મનો વૉહૂ ઉરૂનસચા અષાઉનાંમ યજમઇદે; વાસીમચા યાંમ પન્ચાસદ્વરાંમ યજમઇદે; ખરૅમચા યિમ અષવનૅમ યજમઇદે, યો હિશ્તઇતે મઇદિમ જરયંઘ્નહો વૉઉરૂ-કષહે; જરયો વૉઉરૂ-કષૅમ યજમઇદે. હઓમમચા જાઇરીમ બૅરૅજન્તૅમ યજમઇદે; હઓમૅમ ફ્રાષ્મીમ ફ્રાદત્-ગએથૅમ યજમઇદે; હઓમૅમ દૂરઓષૅમ યજમઇદે. અપાંમચા ફ્રૅરક્ષઓરૅમ યજમઇદે; વયાંમચા ફ્રૅરફ્રઓથ્રૅમ યજમઇદે, અથઉરૂનાંમચા પઇતી અજાંથ્રૅમ યજમઇદે, યોઇ યેયાં દૂરાંત્ અષો-ઇષો દખ્યુનાંમ વીસ્પાંસચા અમૅષાં સ્પેન્તાં યજમઇદે.

યેંઘ્નહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્નહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્નહાંમચા તાંસચા તાઑસચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજ્દ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ, મરદુમ સરદગાંન હમા સરદગાંન, હમબાયસ્તે વેહાંન, ઑએમ બેહેદીન માજદયસ્નાંન્ આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ અએદૂન બાદ. (પ્રગટ પઢે.) યથા અહૂ વઇર્યો (૨). યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઓજસચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, અહુરહે મજ્દાઓ રએવતો ખરૅનંઘ્નઉહતો, અમૅષનાંમ સ્પૅન્તનામ, વંઘ્નહવે મનંઘ્નહે આક્ષ્તોઇશ હાંમ-વઇનત્યાઓ, તરધાતો અન્યાઇશ દામાંન્, આસ્નહે ખ્રથ્વો મજદધાતહે, ગઓષો-સૂતહે ખ્રથ્વો મજ-

ક્ષ્ધાતહે, અષહે વહિશ્તહે સ્રઓશ્તહે, અઇરયમનો ઇષ્યેહે સૂરહે મજ્દ-ધાતહે, સઓકયાઓ વંઘ્હુયાઓ વૉઉરૂ-દોઇથ્રયાઓ મજ્દધાતયાઓ અષઑન્યાઓ, ક્ષથ્રહે વઇર્યેહે અયૉક્ષુસ્તહે મરૅજદિકાઇ થ્રાયૉન્દ્રિગઑવે, સ્પૅન્તયાઓ વંઘ્હુયાઓ આર્મતોઇશ, રાતયાઓ વંઘ્હુયાઓ વૉઉરૂ-દોઇથ્રયાઓ મજ્દધાતયાઓ અષઑન્યાઓ, હુઉર્વતાતો રથ્વો યાઇર્યયાઓ હુષિતોઇશ, સરૅધએઇબ્યો અષહે રતુબ્યો; અમૅરૅતાતો રથ્વો ફ્ષઑનિબ્ય વાંથ્વાબ્ય, અસ્પિનિબ્ય યઑનિબ્ય, ગઑકૅરૅનહે સૂરહે મજ્દધાતહે.

☞ (હાવન તેમજ બીજી હાવનમાં નીચે મુજબ પઢે);—

મિથ્રહે વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતોઇશ, રામનસ્ચ ખ્રાસ્ત્રહે. અષૅમ વૉહૂ (૧).

☞ (જો રપિથ્વવ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

અષહે વહિશ્તહે આથ્રસ્ચ અહુરહે મજ્દાઓ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

☞ (જો ઉજીરન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

બૅરૅજતો અહુરહે નફ્ધ્રો અપાંમ્ અપસ્ચ મજ્દધાતયાઓ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

☞ (જો અઇવિસ્રુથ્રેમ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

અષાઉનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઘ્નાંનાંમચ વીરો-વાંથ્વનાંમ્ યાઇર્યયાઓ-સચ હુષિતોઇશ, અમહેચ હુતાશ્તહે હુરઑધહે, વૅરૅથ્રઘ્નહેચ અહુર-ધાતહે, વનઇન્ત્યાઑસ્ચ ઉપરતાતો. અષૅમ વૉહૂ (૧).

☞ (જો ઉશહેન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

સ્રઑષહે અષ્યેહે અષિવતો, વૅરૅથ્રાજનો ફ્રાદત્-ગએથહે, રષ્નઑશ રજિશ્તહે, અરૂશ્તાતસ્ચ ફ્રાદત્-ગએથયાઓ વરેદત્-ગએથયાઓ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશ્ચ; હજંઘ્રૅમ; જસ મે અવંઘ્હે મજ્દ; કેરૂ-ફૅહ્ મોજ્દ.

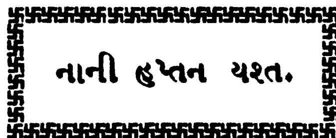
રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુબારક (ફલાંન), માહે મુબારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવર્-શ્તાંમ હાત્ વસ્ના ફૅરષોતૅમૅમ. સ્તઓમિ અષૅમ; અષૅમ વૉહૂ (૧).

ગોરૂજે ખોરેહ અવજાયાદ્દ હફ્તુ અમશાસ્પંદ્દ બેરસાદ્દ અમાવંદ્દ પીરોજગર્ અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ્દ દીન બેહ માજદયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફ્રંગાની બાદ્દ હફ્તે કેશ્વર્ જમીન્; અએહુન બાદ્દ. મન્ આનો આવાયદ્દ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્દ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્દ શુદન. અષૅમ વૅાહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે). દાદારે ગેહાંન્ દીને માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નૅમસૅ-તે અષાઉમ સૅવિશ્તે અરૅદ્વિ સૂર અનાહિતે. અષઍાને અષૅમ વૅાહૂ (૧). નૅમો ઉર્વઇરે વંઘ્રઉહિ મજદધાતે અષઍાને અષૅમ વૅાહૂ (૧). અહુરૅમ મજદાંમ્ રએવન્તૅમ્ ખરૅનંઘ્ઉહન્તૅમ્ યજમઇદે, અમૅષા સ્પૅન્તા હુક્ષથ્રા હુધાઑંઘ્હો યજમઇદે; અષૅમ વૅાહૂ (૧). હફ્તુ અમશાસ્પંદ્દ બેરસાદ્દ. અષૅમ વૅાહૂ (૧).

મોટી હપતન યશતનો સાર.—અહુરમજદવી ખુશનુદી હોજો. વૃધ્ધિ કરનાર અહુરમજદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. તેનો પ્રતાપ તથા ખોરેહ જયાદા થાઓ! સાત અમશાસ્પંદો મારી મદદે પહોંચો! સર્વે ગુનાહ માટે હું પશ્ચાતાપ કરૂં છું. સર્વે ભુંડા વિચાર, ભુંડાં વચન અને ભુંડાં કામને માટે હું મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી પસ્તાવો કરૂં છું. ખોરેહવાળા અહુરમઝદની, જાતી અકકલ અને કાને સાંભળેલી અકકલ ઉપરના મવકકલ ફરેસ્તા બહમન અમશાસ્પંદની, અરદીબેહેશત અમશાસ્પંદની, અઇર્યમન ફરેસ્તાની, બહોળી નજરવાળા સઓક ફરેસ્તાની, ધાતુ ઉપરના મવકકલ ફરેસ્તા શેહરેવર અમશાસ્પંદની, સારી બક્ષેશ આપનાર સ્પંદારમદ ફરેસ્તાની, વરસને બરાબર વખતે લાવનાર ખોરદાદ અમશાસ્પંદની, ગાયઢોરની વૃદ્ધિ તેમજ અનાજની આબાદી, તેમજ ગઓકરેન (સફેદ હોમ) ની ઉપરના મવકકલ ફરેસ્તા અમરદાદ અમશાસ્પંદની સેતાયશ કરવાને જોતી મારી આગળ યથા અહુ વઇર્યો પઢે. એ અમશાસ્પંદોને અમો આરાધીયે છીયે. જે શખસ અમશાસ્પંદોને આરાધે છે તે બુરી શક્તિઓની સામે થઇ શકે છે, તેથી હું દુવા ગુજારૂં છું કે અમશાસ્પંદોની આરાધના કરી હું તે શકિતઓને વશ કરૂં! બેઉ દુન્યાનું સુખ મેળવવાને હું સૌથી સરસ અશોઇ પસંદ કરૂં! સખાવત તથા નેકીના કામ કરૂં જેથી મને સુખ અને આબાદી પ્રાપ્ત થાય! અહુરમજદ જે પોતેજ સૌથી ઉત્તમ અશોઇનું સ્વરૂપ છે, તેની સેવામાં હું મશગુલ થાઉં! કારણ કે અહુરમઝદની સેતાયશ બીજી બધી સેતાયશ કરતાં ઘણી ચઢીયાતી છે, અને તે દાદારની સેતાયશ, અને તેની પેદાયશોની પરવરશી માણસને માટે ઉત્તમ છે. નેકીથી ચાલનાર નાચારોને મદદ કરવાથી બેઉ દુન્યાનું સુખ હાંસલ થાય છે. અએ અહુરમઝદ! સર્વે નાપાકીને ભસમ કરનાર આતશની સેતાયશ મારફતે નેકી અને અશોઇની રાહ ઉપર ચાલીને હું તને પહોંચું! મારાથી આતશ ખુશ થાય, અને મારી

મુરાદ બર લાવે! આતશ અહુરમજદનું સ્વરૂપ છે, તેમજ ખોરશેદ પણ અહુરમજદનું સ્વરૂપ છે. દાદાર અહુરમજદે જનાવર, અનાજ, પાણી, ઝાડપાન, રોશની અને જમીન પેદા કીધી, તેની હું દીલોજાનથી સેતાયશ કરૂં છું. સુખાકારી, પવિત્રાઈ, વૃધ્ધિ, નેક મનશની, સાલેસાઇ, સારી ઇચ્છા, આબાદી, સારી શિખામણ વગેરે ભલા ગુણોનો હું વખાણનાર થાઉં! આબાદી પાંથરનારાં, ગલીચી દુર કરનારાં પ્રાણીઓનો હું વખાણનાર થાઉં! પશુઓ માણસનાં પોષણને માટે છે, તેઓનાં રવાંનો તરફ હું માનની નજરે જોઉં! જે નેક માણસોના દીલમાં અમશાસ્પંદોના ગુણો હોય, તેઓને હું વખાણું! દાદાર અહુરમજદે જે જે વિચાર્યું, જે જે બોલ્યા અને જે જે કીધું, તે ઇનસાનનાં સારાંનેજ કાજે છે, માટે તાબેદારીથી હું તેની સનમુખ પહોંચ્યું. હું દુવા ગુજારૂં છું કે નેક દીનદારોને જે બદલો અહુરમજદે આપ્યો છે તે મને પણ મળે જેથી હું હંમેશ સુધી અહુરમજદની દોસ્તીમાં રહું. હું પોતે રાસ્ત અને ખાલેસ થાઉં અને અહુરમજદની પસંદગી પામું. અએ અહુરમજદ! એક ભલો રાજકર્તા, પછી તે મરદ હોય કે ઓરત હોય, તે અમારી ઉપર પાદશાહી કરે! અએ અહુરમજદ! તું મારાં શરીરની રગેરગમાં હોજો! તારી સેતાયશ કરવામાં હું ખુશાલી માનું, તારી ઉપર પ્રીતી રાખું અને તારીજ ઉપર મદાર બાંધું! અએ અમશાસ્પંદો! હપતન યશત પઢીને અમે તમારી સેતાયશ કરીયે છીયે, પાણીના ઝરા, પાણી ઉપરથી પસાર થવાના માર્ગો, રસ્તાઓ, ઉગતો અનાજ, જમીન, આસમાન, પવન, વોઉરૂકશ દરિયો, અને તેની વચમાં ઉભું રહેનાર અશો ખર, દુઃખને મારી હટાડનાર લીલા હોમનો પાળો, એવી એવી સારી પેદાયશોને અમે વખાણીયે છીયે. હું દુવા ગુજારૂં છું કે જરથોસ્તી ધરમનો ફેલાવો કરવાને જે આથ્રવન બીજા દેશોમાં મુસાફરી કરે તેઓ પોતાની મુરાદમાં પાર પડે.



નાની હપ્તન યશ્ત.

મોટી હપતન યસ્ત પઢવી વાજેબ છે; પણ જે કોઇ પઢનારને કમ ફુરસદ હોય અને તેને નાની પઢવી હોય તો મોટી હપતન યસ્તના સફે ૧૧૨ ની શરૂઆતથી તે સફે ૧૧૫ સુધી "નાપાતનાંમ અઓજંઘહ અષેમ વોહુ (૧)" સુધી પઢવું. અને તેમ કરતાં સફે ૧૧૫ મધે આવો ☞ હાથ છે ત્યાંથી "યાતુ જી જરથુશતર" થી તે સફે ૧૧૫ મધે "નાપાતનાંમ અઓજંઘહ અષેમ વોહુ (૧)" ☜ ત્યાં સુધીનો આખો કરદો ૭ વાર પઢવો; ત્યાર બાદ મોટી હપતન યસ્તના કરદા ૧ લાથી કરદા ૮ મા સુધી યાને સફે ૧૧૫ થી તે સફે ૧૨૦ સુધી નહીં પઢે. પણ સફે ૧૨૦ થી (બાજમાં પઢે) કરી છાપ્યું છે ત્યાંથી સફે ૧૨૨ સુધી પઢીને નાની હપતન યસ્ત તમામ કરે.

અરદીબેહેશ્ત યશ્ત.[1]

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષેમ વોહૂ (૧).

પ નામે યજ્દાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજૂની, ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજાયાદ; અરદીબેહેશ્ત અમશાસ્પંદ બેરસાદ.

અજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુજ્જૂખ્ત દુજ્જવવરૂશ્ત, મેમ પ ગેતી મનીદ, ઑએમ ગોફ્ત, ઑએમ કર્દ, ઑએમ જસ્ત, ઑએમ બૂન બૂદ ઍસ્તેદ. અજ આંન ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન પ સે ગવશ્ની પ પતેત હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હાત વસ્ના ફ્રેરષોતેમેમ, સ્તઑમિ અષેમ. અષેમ વોહૂ (૩).

---

૧. એ યશતમાં 'અષ વહિશ્ત' એટલે ઉત્તમ અશોઇ, 'અઇરયમ-ઈશ્ય' એટલે બુરી શકિતઓને લગતા વિચારો મનમાંથી દૂર કરીને સુખશાંતી આપનાર ફરેશ્તો અને 'સઓકા' એટલે ફાયદો, આબાદી અને સુખાકારી ઉપરનો મવકકલ ફરેસ્તાની સેતાયશ છે. વળી આ દુન્યામાં અનેક દુ:ખ દરદોનો ઇલાજ દવા દારૂથી, વહાડકાપથી, ઇનસાફથી અને માથ્રવાણીના ચોકસ કલામોથી થાય છે, તેમાં માથ્રવાણી ભણીને સારૂં કરનારને સર્વેથી શ્રેષ્ટ ગણ્યો છે, કારણ કે તે અવસ્તાના ચોકસ કલામો ભણીને બેકરાર મનને તથા દીલને શાંતી આપે છે. વળી સર્પ અને વરૂ જેવાં ખરફસ્તરો તેમજ ધિક્કાર, ચુગલી, કંકાસ, જાદુ વગેરે બુરા દુર્ગુણો દફે થાય એવી દુવા ગુજારવામાં આવી છે. સદદર કેતાબ પ્રમાણે અરદીબહેશત અમશાસ્પંદના હાથમાં બેહશતની ચાવી છે, અને ભલી મનશાનીનો ફરેશતો બહમન સોનેરી તખત ઉપરથી ઉઠીને અશો રવાનને આવકાર દીયે છે–એની મતલબ એ કે જેઓ અશોઇ અને ભલી મનશાનીથી નેકીના રાહ ઉપર ચાલે છે, તેઓને તેજ અશોઇ અને ભલી મનશાની બેહસ્તમાં દાખલ થવાના માર્ગ સમાન થઈ પડે છે, અને તેઓની અશોઇજ બેહશતનાં તાળાંની કુંચી થઇ પડે છે, અને તેઓની ભલી મનશાનીજ તખત ઉપરથી ઉઠી આવીને તેઓને આવકાર દીએ છે. અરદીબહેશત અમશાસ્પંદને ખુશનુદ કરવા, તે જે ઉત્તમ અશોઇ ઉપર મવકકલ છે, તે અખત્યાર કરવી, અને જે દુન્યાઇ પેદાયશ (આતશ) ઉપર તે મવકકલ છે, તેની જાળવણી કરવી. શાયસ્ત લા શાયસ્તમાં કહે છે કે અરદીબહેશતને ખુશનુદ કરવા માટે આતશ ઉપર સુગંધી ચીજ બાળવી, પણ તે કમાર્ગે મેળવેલી ચીજ ન હોવી જોઇએ, અને અપ્રમાણીકપણે મેળવેલા પૈસાનો ખોરાક આતશ ઉપર પકાવવાથી અરદીબહેશત નાખુશ થાય છે, એટલે અરદીબેહશત અમશાસ્પંદને ખુશી કરવા માટે નીતિમાન સદગુણી વર્તણુક અવશ્યની છે.

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. અષહે વહિશ્તહે સ્રએશ્તહે, અઇર્યમનો ઇષ્યેહે સૂરહે મજદધાતહે, સઓકયાઓ વંઘ્રહુયાઓ વૉઉરૂ-દોઇથ્રયાઓ મજદધાતયાઓ અષઓન્યાઓ, ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહુ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાતચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઓતૂ. અષૅમ વહિશ્તૅમ સ્રએશ્તૅમ અમૅષૅમ સ્પૅન્તૅમ યજમઇદે; અઇર્યમનૅમ ઇષીમ યજમઇદે, સૂરૅમ મજદધાતૅમ યજમઇદે; સઓકાંમ વંઘ્રઉહીમ વૉઉરૂ-દોઇથ્રાંમ મજદધાતાંમ અષઓનીમ યજમઇદે.

મ્રઓત્ અહુરો મજદાઓ સ્પિતમાઇ જરથુશ્ત્રાઇ આઅત્ યત્ અષ વહિશ્ત ફ્રદઇથીષ સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, સ્તઓતરૅચ, જઓતરૅચ જબાતરૅચ માંથ્રનચ, યશ્તરૅચ, આફ્રીતરૅચ, અઇબિજરૅતરૅચ વંઘ્રહાંન્ ક્ષ્એત રઓચાઓ, ખ્નવઇતીશચ વૅરૅજો, અહ્માકૅમ યસ્નાઇચ વહ્માઇચ યત્ અમૅષનાંમ સ્પૅન્તનાંમ.

આઅત્ અઓખ્ત જરથુશ્ત્રો, મ્રૂઇધિ બા વચો અર્શ્-વચો અહુરમજદ, યથ તે અંઘ્રહેંન્ અષ વહિશ્ત ફ્રદાહીશ સ્તઓતરૅચ જઓતરૅચ જબાતરૅચ, માંથ્રનચ, યશ્તરૅચ, આફ્રીતરૅચ અઇબિજરૅતરૅચ, વંઘ્રહાન્ ક્ષ્એત રઓચાઓ, ખ્નવઇતીશચ વૅરૅજો, યૂષ્માકૅમ યસ્નાઇચ વહ્માઇચ યત્. અમૅષનાંમ સ્પૅન્તનાંમ.

આદિમ ફ્રમ્રઓમિ અષૅમ વહિશ્તૅમ; યેજી ફ્રમ્રઓમિ અષૅમ વહિશ્તૅમ, આઅત્ અન્યએષાંમ અમૅષનાંમ સ્પૅન્તનાંમ હુવાયઓનૅમ; યિમ પાઇતિ મજદાઓ હુમતાઇશ, યિમ પાઇતિ મજદાઓ હૂખ્તાઇશ, યિમ પાઇતિ મજદાઓ હુવર્શ્તાઇશ, ગરો-ન્માનૅમ અહુરહે હુવાયઓનૅમ. ગરો-ન્માનૅમ નૅરૅયો અસતિ અષાવઓયો. નએચિશ દ્રવતાંમ અયેને પઇતિશ ગરો-ન્માનૅમ, રવોહુ અપાયઓનૅમ ચિથ્રૅમ અહુરૅમ મજદાંમ.

જનઇતિ વીસ્પએષાંમ અંઘ્રો-મઇન્યઓશ, અહ્માઇ યાથ્વાંમ પઇરિકનાંમચ, અઇર્યમનૅમ[1] માંથ્રનાંમ, મજિશ્તૅમ માંથ્રનાંમ, વહિશ્તૅમ

---

૧. અઇર્યમન નામની બંદગી તે 'આ અઇર્યેમા ઇષ્યો' નામનો યજશ્નેનો ૫૪ મો હા પરણતાં જોડાંને આશીર્વાદ સારે છે ત્યારે એ મજકુર હાનો અરધો ભાગ ભણવામાં આવે છે. વળી અઇર્યમન એક ફરેશ્તાનું પણ નામ છે; અને તે સુખ-શાંતિ આપનારો, દોસ્તી કરાવનારો તથા જાદુ તથા પરીને લગતા ખોટા વિચારોને કહાડી નાંખીને આરામ આપનારો

આંથ્રનાંમ્, વહિશ્તોતૅમૅમ આંથ્રનાંમ્, સ્રએશતૅમ આંથ્રનાંમ્, સ્રએશ્તોતૅમૅમ આંથ્રનાંમ્, ઉર્ઘ્રૅમ આંથ્રનાંમ્, ઉઘ્રોતૅમૅમ આંથ્રનાંમ્, દૅરૅજરૅમ આંથ્રનાંમ્, દૅરૅજરોતૅમૅમ આંથ્રનાંમ્, વારૅથ્રઘ્નીમ આંથ્રનાંમ્, વારૅથ્રઘ્નયોતૅમૅમ આંથ્રનાંમ્, બએષજૅમ આંથ્રનાંમ્, બએષજયોતૅમૅમ આંથ્રનાંમ્.

અષો-બએષજો, દાતો-બએષજો, કરૅતો-બએષજો, ઉર્વરો-બએષજો, માંથ્રો-બએષજો; બએષજનાંમ્ બએષજયોતૅમો યત્ માંથ્રેમ-સ્પૅન્તૅમ-બએષજયો; યો નર્ઇ અષઑનો હચ ઉરૂથ્વાંન્ બએજયાત્, અએષો જી અસ્તિ બએષજનાંમ્ બએષજયોતૅમો.

યસ્ક અપ-દ્વરત; મહ્રૂક અપ-દ્વરત; દએવ અપ-દ્વરત; પઇત્યાર અપ-દ્વરત; અષૅમઑઘો અનષવ અપ-દ્વરત; મષ્યોસાસ્ત અપ-દ્વરત. અજિ-ચિથ્ર અપ-દ્વરત; વૅહ્રકો-ચિથ્ર અપ-દ્વરત; બિજનગ્રો-ચિથ્ર અપ-દ્વરત; તરો-મત અપ-દ્વરત; પઇરિમત અપ-દ્વરત; તફ્નુ અપ-દ્વરત; સ્પજગ અપ-દ્વરત; અનાક્ત અપ-દ્વરત; દુજ્દોઇથ્ર અપ-દ્વરત. દ્રઑઘો-વાક્ષ-દ્રઑજિશ્ત અપ-દ્વરત; જહિ યાતુમઇતિ અપ-દ્વરત; જહિ કખ્શરૅથ્ઇને અપ-દ્વરત; વાતો પૅાઉરૂવો-અપાખ્તર અપ-દ્વરત; વાતો પૅાઉરૂવો-અપાખ્તરૂ અપ-નસ્યત.

યસ્ય મે અએતએષાંમ્ યત્ અજિચિથ્રનાંમ્, યો જનત્ અએષાંમ્ દએવનાંમ્ હજંઘ્રાઇ હજંઘ્રો પઇરિ, બએવરાઇ બએવનો પઇતિ. યસ્ક જઇન્તિ; મહ્રૂક જઇન્તિ; દએવ જઇન્તિ; પઇત્યાર જઇન્તિ; અષૅમઑઘો અનષવ જઇન્તિ; મષ્યો-સાસ્ત જઇન્તિ. અજિ-ચિથ્ર જઇન્તિ; વૅહ્રૂકો-ચિથ્ર જઇન્તિ; બિજનગ્રો-ચિથ્ર જઇન્તિ; તરો-મત જઇન્તિ; પઇરિમત જઇન્તિ; તફ્નુ જઇન્તિ; સ્પજગ જઇન્તિ; અનાક્ત જઇન્તિ; દુજ્દોઇથ્ર જઇન્તિ.

દ્રઑઘો-વાક્ષ-દ્રઓજિશ્ત જઇન્તિ; જહિ યાતુમઇતિ જઇન્તિ; જહિ કખ્શરૅથ્ઇને જઇન્તિ; વાતો પૅાઉરૂવો-અપાખ્તર જઇન્તિ; વાતો પૅાઉરૂવો અપાખ્તર અપ-નસ્યત. યસ્ય મે અએતએષાંમ્ યત્ બિજનગ્રો-ચિથ્રનાંમ્ યો જનત્ અએષાંમ્ દએવનાંમ્, હજંઘ્રાંઇ હજંઘ્રો પઇરિ, બએવરાઇ બએવનો પઇતિ. પઉર્વ-નએમાત્ પતત્ ઘઑાશ દએવનાંમ્ દ્રઑજિશ્તો અંઘ્રો મઇન્યુશ પૅાઉરૂ-મહ્રૂકો.

અદ્દવત્ અંઘ્રો મઇન્યુશ પૅાઉરૂ-મહ્રૂકો, આવોય મે બઘ અષ વહિશ્ત યસ્કનાંમ્ યસ્કોતૅમ જનાત્, યસ્કનાંમ્ યસ્કોતૅમ ત્મએષયાત્.

ફરેશ્તો છે; અંગ્રેમેન્યુશની ખરાબીને તોડવાને માટે અઇરયમન નામની બંદગી તેમજ અઇરયમન ફરેસ્તો, એક ઘણુંજ અસરકારક સાધન છે, તે બાબેના ઇશારો વંદીદાદની ૨૨ મી પરગરદમાંથી પણ મળી આવે છે.

મહ્રૂકનાંમ્ મહ્રૂકોતૅમ જનાત્, મહ્રૂકનાંમ્ મહ્રૂકોતૅમ હ્મએષયાત્. દએવનાંમ્ દએવોતૅમ જનાત્, દએવનાંમ્ દએવોતૅમ હ્મએષયાત્. પઇત્યારનાંમ્ પઇત્યારોતૅમ જનાત્, પઇત્યારનાંમ્ પઇત્યારોતૅમ હ્મએષયાત્. અષૅમઑઘો અનષવ જનાત્, અષૅમઑઘો અનષવ હ્મએષયાત્, મષ્યો-સાસ્ત-સાસ્તોતૅમ જનાત્, મષ્યો-સાસ્ત-સાસ્તોતૅમ હ્મએષયાત્.

અજિચિથ્ર-અજિચિથ્રોતૅમ જનાત્, અજિચિથ્ર-અજિચિથ્રોતૅમ હ્મએષયાત્. વૅહ્રકો-ચિથ્ર-વૅહ્રકો-ચિથ્રોતૅમ જનાત્, વૅહ્રકો-ચિથ્ર-વૅહ્રકો-ચિથ્રોતૅમ હ્મએષયાત્. બિજિનગ્રો-ચિથ્ર-બિજનગ્રો-ચિથ્રોતૅમ જનાત્, બિજનગ્રો-ચિથ્ર-બિજનગ્રો-ચિથ્રોતૅમ હ્મએષયાત્. તરો-મત જનાત્, તરો-મત હ્મએષયાત્. પઇરિ-મત જનાત્, પઇરિ-મત હ્મએષયાત્. તફ્નુ-તફ્નોતૅમ જનાત્, તફ્નુ-તફ્નોતૅમ હ્મએષયાત્. સ્પજગ-સ્પજગોતૅમ જનાત્, સ્પજગ-સ્પજગોતૅમ હ્મએષયાત્. અનાક્ષ્ત-અનાક્ષ્તોતૅમ જનાત્, અનાક્ષ્ત-અનાક્ષ્તોતૅમ હ્મએષયાત્. દુજ્દોઇથ્ર-દુજ્દોઇથ્રોતૅમ જનાત્, દુજ્દોઇથ્ર-દુજ્દોઇથ્રોતૅમ હ્મએષયાત્. દ્રઑઘો-વાક્ષ-દ્રઑજિશ્ત જનાત્, દ્રઑઘો-વાક્ષ-દ્રઑજિશ્ત હ્મએષયાત્. જહિ યાતુમઇતિ જનાત્, જહિ યાતુમઇતિ હ્મએષયાત્. જહિ કખરૅધઇને જનાત્, જહિ કખરૅધઇને હ્મએષયાત્. વાતો પૅઇરિવો-અપાખ્તર જનાત્, વાતો પૅઇરિવો-અપાખ્તર હ્મએષયાત્.

અપ-નસ્યાત્ દ્રુક્ષ, નસ્યાત્ દ્રુક્ષ, દ્રરાત્ દ્રુક્ષ વીનસ્યાત્, અપાખ્ધ્રે અપનસ્યેહે. મા મૅરૅન્ચઇનીશ ગએથાઓ અસ્તવઇતીશ અશહે. અહે રય ખરૅનંઘહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન અષૅમ્ વહિશ્તૅમ્ સ્રએશ્તૅમ્ અમૅષૅમ્ સ્પૅન્તૅમ; જઑથ્રાબ્યો અષૅમ્ વહિશ્તૅમ્ સ્રએશ્તૅમ્ અમૅષૅમ્ સ્પૅન્તૅમ્ યજમઇદે.

હુઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિઝ્વો-દંઘહુંઘહ, માંથ્રચ, વચચ, શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્સચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્ઝિબ્યો.

યેંઘહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘહામચા તાંસચા તાઑસચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજ્દ ખોદાએ! અવઝૂનીએ મર્દુમ, મર્દુમ સર્દગાંન્, હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્! ઑએમ બેહેદીન્ માજ્દયસ્નાંન્, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્! અએદૂન્ બાદ્! (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નેંમચ વહ્મેમચ અઓજસ્ચ જવરેંચ આફ્રીનામિ, અષહે વહિશ્તહે સ્રએશ્તહે, અઇર્યમનો ઇશ્યેહે સૂરહે મજ્દધાતહે, સઓકયાઓ વંઘ્હુયાઓ વાઉરૂ-દોઇથ્રયાઓ મજ્દધાતયાઓ અષઓન્યાઓ. અષેંમ વોહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશ્ચ, હજંઘ્રેંમ; જસ મે અવંઘ્હે મજ્દ; કેરફેહ્ મોજ્દ.

રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક્ નાંમ, રોજ મુબારક્ (ફલાંન), માહે મુબારક્ (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાન. ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ. હુઇથ્યાવરશ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રષોતેમેંમ. સ્તઓમિ અષેંમ અષેંમ વોહૂ (૧). ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજાયાદ્ અરદીબેહેશ્ત્ અમશાસ્પંદ્ બેરસાદ્, અમાવંદ્ પીરોજગર્ અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ્ દીન્ બેહ્ માજ્દયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફરંગાની બાદ્ હફ્ત્ કેશ્વર્ જમીન્; અએદૂન્ બાદ્. મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્. અષઓને અષેંમ વોહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પડે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માજ્દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેંમસ્-તે અષાઉમ્ સેંવિશ્તે અરેંદ્વીસૂર અનાહિતે અષઓને. અષેંમ વોહૂ (૧). નેંમો ઉર્વઇરે વંઘ્ઉહિ મજ્દધાતે અષઓને અષેંમ વોહૂ (૧). અષેંમ વહિશ્તેંમ્ સ્રએશ્તેંમ્ અમેંષેંમ્ સ્પેંન્તેંમ્ યજમઇદે. અષેંમ વોહૂ (૧). અરદીબેહેશ્ત્ અમશાસ્પંદ્ બેરસાદ્. અષેંમ વોહૂ (૧).

અરદીબેહેશ્ત યશ્તનો સાર—અહુરમજદની ખુશનુદી હોજો! વૃધ્ધિ કરનાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. તેના પ્રતાપ તથા ખોરેહ જ્યાદા થાઓ! અરદીબેહેશ્ત અમશાસ્પંદ મારી મદદે પહોંચો! સર્વે ગુનાહ માટે હું પશ્ચાતાપ કરૂં છું. સર્વે ભુંડા વિચાર. ભુંડા વચન અને ભુંડાં કામને માટે મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી હું પસ્તાવો કરૂં છું. ઉત્તમ અશોઇ ઉપરના મવકકલ ફરેસ્ના અરદીબેહેસ્ત અમશાસ્પંદની, સુખશાંતી અને નચિંતાઇ આપનાર અઇરયમન ફરેસ્તાની અને ફાયદો પહોંચાડનાર સઓક ફરેસ્તાની ખુશનુદીને માટે જોતી મારી આગળ એક યથા અહુ વઇર્યો પડે. જે નર અરદીબેહેશતની ખરા ભાવથી સ્તુતી કરે (એટલે અશોઇના તરીકા પર ચાલે છે) તે અમશાસ્પંદોની સેતાયશ કરે છે, અને પોતાને માટે બહેશતના દરવાજા ખુલ્લા કરે છે. કોઇબી બુરાઇની રાહ ઉપર ચાલનારને માટે બહેશતના દરવાજા બંધ છે. માથ્રવાણીમાં 'અઇરયમ' નામની

બંદગી (યજશ્નેનો ૫૪ મો હા) સૌથી મોટી, સૌથી શ્રેષ્ટ, સૌથી બળવાન, ફતેહ અને તંદરોસ્તી આપનારી છે. તે પઢીને જે કોઇ અરદીબેહેશ્ત અમશાસ્પંદની સ્તુતિ કરે, તે અંગ્રેમઇન્યુશની તમામ ખરાબીઓને મારી હટાડે છે. દરદો સારાં કરનારા વૈદોમાં અશોઇથી સારૂં કરનાર, ઇન્સાફથી સારૂં કરનાર, વહાડકાપ કરીને સારૂં કરનાર, છાળાપાલાથી સારૂં કરનાર અને માથ્રવાણી ભણીને સારૂં કરનાર વૈદો હોય છે, તેઓમાં માથ્રવાણી ભણીને સારૂં કરનાર શ્રેષ્ટ છે, કારણ કે તે અશો માણસોનાં બાતેનને સારૂં કરે છે, તથા તેના ચિંતાતુર મનને શાંતી આપે છે. હું દુવા ગુજારૂં છું કે હું અશોઇના તરીકા ઉપર ચાલું, જેથી દુઃખ દરદ, કવખતનું મોત, સાંપ અને વરૂની ખસલતના બદ માણસો, ચુગલીખોરો, દુશમનો, બદ નજરવાળા જુઠા માણસો, જાદુ કરનારી ઓરત અને ઉત્તર તરફથી ફુંકતો પવન દફે થાય, જેથી અશો લોકોને કાંઇ હલાકી પહોંચે નહિ. અશેમ વોહુની બંદગી નાપાક અહેરેમનની તમામ ખરાબીઓને દફે કરે છે, તથા અહેરેમનની રાહ ઉપર ચાલનારા સર્વે દુષ્ટ માણસોને વશ કરે છે.

અરદીબેહેશ્ત્ યશ્તની નીરંગ.

☞ (એ નીરંગ અરદીબેહેશ્ત્ યશ્ત પઢયા પછી ત્રણ વાર પઢે.)

☞ દાદારે જેહાંદાર્ તવાનાં ઓ દાના, ઓ પર્વર્તાર ઓ આફ્રીદેગાર્, ઓ કૅર્ફેહગર્ ઓ. અવખ્શીદાર્. અહેરેમન્ હીચ્ નાદાંન્, ઓ નતવાંનદ્ બ હીચ્ ચીજ નશાહેદ્. અહુરમજદ દાદારી અહેરેમન્ મરોચીનીદારી. દાદાર્ પાક્, અહેરેમન્ નાપાક્; અહેરેમન્ ખાક્ શવદ્, આહુરેમન્ દૂર્ શવદ્, અહેરેમન્ દફે શવદ્, અહેરેમન્ શેકસ્તેહ્ શવદ્, અહેરેમન્ હલાક્ શવદ્. અવ્વલ્ દીન્ જરથુશ્તી પાક્; અહુર-મજ્દ બુલંદ્, કવી, બેહ્, અવજૂની. અષઑને અર્ॅમ વૉહૂ (૧) (ત્રણ વાર પઢે)

અરદીબહેશ્ત યશ્તની નીરંગનો સાર—દુન્યાનો સાહેબ દાદાર અહુરમઝદ સર્વ શકિતમાન, મહાજ્ઞાની, પેદા કરનાર અને સવાબકારી છે. અહેરેમન, તુચ્છ, અકકલહીણુ અને લાઇલાજ છે. જ્યારે અહુરમઝદ પેદા કરનાર છે, ત્યારે અહેરેમન નાશ કરનાર છે, જ્યારે અહુરમઝદ પવિત્ર છે, ત્યારે અહેરેમન નાપાક છે. હું દુવા ગુજારૂં છું કે તે નાશ પામેલો, દફે થયેલો, શેકસ્ત પામેલો અને હલાક થાય. જરથોસ્તી દીન સૌથી ઉત્તમ છે. અહુરમઝદ બુલંદ, જોરેમંદ તથા વૃદ્ધિ કરનાર છે.

ખોરદાદ યશ્ત.[1]

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષેમ વૉહૂ (૧).

૫ નામે યજ્દાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવઝૂની, ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજાયાદ્; ખોરદાદ અમશાસ્પંદ્ બેરસાદ્.

અજ્ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ; અજ્ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુજ્ઝૂખ્ત દુજ્વવરૂશ્ત, મેંમ્ ૫ ગેતી મનીદ્, ઑએમ્ ગોફ્ત્, ઑએમ્ કર્દ્, ઑએમ્ જસ્ત્, ઑએમ્ બૂન્ બૂદ્ ઍસ્તેદ્. અજ્ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્ ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હાત્ વસ્ના ફ્રેરષોતૅમ, સ્તઑમિ અષેમ. અષેમ વૉહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. હઉર્વતાતો રથ્વો યાઇર્યયાઓ હુષિતોઇશ, સરેધએઇબ્યો અષહે રતુબ્યો, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઑતૂ. હઉર્વતાતૅમ્ અમૅષેમ્ સ્પૅન્તૅમ્ યજમઇદે; યાઇર્યાંમ્ હુષિતીમ્ યજમઇદે, સરેધ અષવન અષહે રતવો યજમઇદે.

---

૧. એ યશ્તમાં કુદરતી વખત, વાર્ષિક આબાદી અને વાર્ષિક ચોકસ સવાબનાં કામો કરવાના હીંગામોનું વર્ણન છે. દુઃખ-દરદો, વિઘનો, દુષ્ટ માણસોથી પહોંચતી ખરાબીઓ દફે કરવા માટે વરસના ચોકસ હિંગામોને લગતી આરાધના કરવાથી ફાયદો પહોંચે છે. ખોરદાદનો અવસ્તા શબ્દ 'હઉરવતાત' છે, જેનો અર્થ પુરતાપણું, સંપુર્ણતા, પુષ્કળપણું, તંદરોસ્તી, સુખાકારી થાય છે; તેથી ખોરદાદ એક અમશાસ્પંદ તરીકે ઉપલા ગુણો ઉપર તેમજ પાણી ઉપર મવકકલ છે, કારણ કે પાણી તંદરોસ્તી આપનાર એક સાધન છે. એના હમકાર ફરેસ્તા 'તીર,' 'ફરવરદીન' અને 'ગોવાદ' છે. એ એક નારી ફરેસ્તો છે, અને 'તઉરવ' નામના દેવનો હરીફ છે, જે બીમારીને દફે કરે છે. પાઝંદ આશીરવાદમાં એને અવરદાદ કહે છે. અહુરમઝદ યશ્તમાં ખોરદાદ અમશાસ્પંદને અમરદાદની સાથે બીજી જીંદગીમાં જનારાં લોકોનો બદલો ગણ્યો છે.

અર્ઓાત્ અહુરો મજ્દાઓ સ્પિતમાઇ જરથુશ્ત્રાઇ અર્જમ્ દધાંમ્ હુઉર્વતાતો નરાંમ્ અષઓનાંમ્ અવાઓસ્ચ, રફ્નાઓસ્ચ બઓષનાઓસ્ચ, ખ્ષીતાઓસ્ચ; અવોઇ ફ્ચ યઓષ્મઇદે, યો તે જસાઇતિ અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્, યથ જસાઇતિ અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્ વોહૂ મનો, અષેમ્ વહિશ્તેમ્, ક્ષથ્રેમ વઇરીમ્, સ્પેન્તાંમ્ આર્મઇતીમ્, હઉર્વતાઓસ્ચ અમેરેતતાઓસ્ચ.[1]

યો અએષાંમ્ દએવનાંમ્ હજંઘ્રાઇ હજંઘ્રો પઇતિશ બએવરાઇ અએવનો, અહાંક્તાઇ અહાંક્તયો પઇતિશ, નામેનિ અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્ હઉર્વતાતો જખયોઇત્, નસૂમ્ જનત્, હષિ જનત્, ઘષિ જનત્, સએને જનત્ બૂજિ જનત્.

આઅત્ પઓઇરીમ્ ફ્રઓમિ નરેમ્ અષવનેમ્; યેજિ પઓરીમ્ ફ્રઓમિ નરેમ્ અષવનેમ્ ઇમત્ રષ્ન્વો રજિશ્ત, ઇમત્ અમેષએઇબ્યો સ્પેન્તએઇબ્યો, યો અસતિ મઇન્યવનાંમ્ યજતનાંમ્, નઇસ્યોનામનાઓ તાઓ બૂજત્ નરેમ્ અષવનેમ્, હચ નસૂમ્, હચ હષિ, હચ ઘષિ, હચ સએનિ, હચ બૂજિ, હચ હએનયાઓ પેરેથુ-અઇનિકયાઓ, હચ દ્રફ્ષયાઓ પેરેથુ-ઉજગેરેપ્તયાઓ, હચ મષ્યાઇ દ્રવતયાઇ સાસ્તયાઇ, હચ સ્તરાઇ વઇસ્યાઇ, હચ નરો સાસ્તયાઇ, હચ યાતાઇ, હચ પઇરિકાઇ, હચ ઉરૂવિસ્ત.

કુથ પર અષઓનાંમ્ પથ ઉર્વએસઇતિ, કુથ દ્રવતાંમ્. આઅત્ અર્ઓાત્ અહુરો મજ્દાઓ, યેજિ મે માંથ્રેમ્ ફ્રભ્રવ, મરાઓ વા, દ્રેનજયાઓ વા, ફ્રા વા ભ્રવ કર્ષાઇમ્ કારયેઇતિ, હઓમ્ તનૂમ્ ગઓજઇતિ.

કાંમચિત્ થ્વાંમચ દ્રુજેમચ હઇથ્યો અયનાંમ્ હેન્તૂમ્ કાંમચિત્ વા અઇપ્યએનાંમ્ હેન્તૂમ્, કાંમચિત્ વા રએથ્વયનાંમ્. કાંમચિત્ થ્વાંમચ દ્રુજેમચ અઇસ્યાબ્યો પાઘએઇબ્યો જનાનિ, થ્વાંમચ દ્રુજેમચ બન્દામિ, થ્વાંમચ દ્રુજેમચ નિધ્ને, થ્વાંમચ દ્રુજેમચ નિજબરેમ્ દ્રુજેમચ.

થ્રિ-કરૂષેમ્ ફ્રકારયેઇતિ ફ્રઓમિ નરેમ્ અષવનેમ્; ક્ષ્વશ-કરૂષેમ્ ફ્રકારયેઇતિ ક્ષ્વશ ફ્રઓમિ નરેમ્ અષવનેમ્; નવકરૂષેમ્ ફ્રકારયેઇતિ, નવ ફ્રઓમિ નરેમ્ અષવનેમ્.

---

૧. અમેરેતતાઓ—એટલે અમરદાદ અમશાસ્પંદ, જે ખોરદાદ અમશાસ્પંદનો હંમેશાં ગોઠીયો છે. એ ઉરવર ઉપર મવકકલ છે. એ બંને અમશાસ્પંદો જેઓ પાણી અને ઝાડપાન ઉપર મવકકલ છે, તેઓ તારીક અને ઝારીક, જેઓ ભુખ અને તરસ ઉપરના દેવો છે, તેઓના હરીફ છે. એ અમશાસ્પંદના અમર્ગી અર્થ મુજબ તે લાંબી જીંદગી આપે છે.

નામેનિ અએષાંમ્ દ્રુજિનાંમ્ નસૂમ્ કૅરૅત પઇતિ જનઇતિ જત ક્રરપનો ચિથ્રીમ્, જામાચ મૅરૅતો સઓચ; યે જઓત જરથુશ્ત્રો, અૅરૅથતત્ હચ દઓજવાત્ હ્રવાંમ્ અનુ-ઉશ્તીમ્ જઓષૅમચ, યથ કથચ હે જઓષો. પસ્ચ હુ-ફ્રાષ્મો-દાઇતીમ્, અપાખ્ધ્રનએૅમ્ જનઇતિ પસ્ચ હ્રવો નોઇત્ ઉજ઼ુક્ષ્યમ્નો, નસૂમ્ સ્તૅરૅથ્વત સ્નઇથિષ વીખ્રુમન્તૅમ્ મઇરે નાસઇતિ, મઇન્યવનાંમ્ યજતનાંમ્ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

જરથુશ્ત્ર અએતૅમ્ માંથ્રૅમ્ મા ફ્રદએસયોઇશ, અન્યાત્ પિથ્રે વા પુથ્રાઇ, બ્રાથ્રે વા હધો-જાતાઇ, આથ્રવનાઇ વા થ્રાયઓને હઓસ્રઓગઓનો, હુદએનો; યો હુદએનો, અષવ અઉરૂવો વીસ્પો-દ્રુજૅમ્ રામયેહે.

અહે રય ખ્ર્રૅનંઘહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન હઉર્વતાતૅમ્ અમૅષૅમ્ સ્પૅન્તૅમ્; જઓથ્રાબ્યો હઉર્વતાતૅમ્ અમૅષૅમ્ સ્પૅન્તૅમ્ યજમઇદે.

હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ઼્વો-દંઘહંઘહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્સચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્ઝિબ્યો.

યેંઘહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘહો, મજ઼્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘહામચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજ઼્દ ખોદાએ! અવજ઼ૂનીએ મરૂદુમ, મરૂદુમ સર્દગાંન્, હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્! ઓએમ્ બેહેદીન્ માજ઼્દયસ્નાંન્, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ! અએદૂન્ બાદ! (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઓજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, હઉર્વતાતો રથ્વો યાઇર્યયાઓ હુષિતોઇશ સરૅધએઇબ્યો અષહે રતુબ્યો. અષૅમ્ વોહૂ (૧).

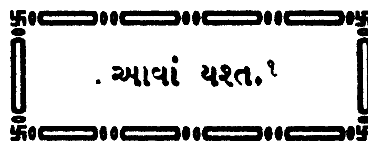
☞ અહ્માઇ રએશ્ચ, હ્વરૅનંઘરૅમ્; જસ મે અવંઘહે મજ઼્દ; કૅરફ્રેહ મોજ઼્દ.

રોજ઼ નેક્ નાંમ્, રોજ઼ પાક્ નાંમ્, રોજ઼ મુબારક્ (ફલાંન), માહે મુબારક્ (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ઼ દાદારે ગેહાંન્ દામાન્. ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજ઼્દાઓ, તરોઇદીતે અંઘરહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હ્વત્ વસ્ના ફ્રષોતેમૅમ. સ્તઓમિ અષૅમ. અષૅમ્ વોહૂ (૧). ગોરૂજે ખોરેહ અવજાયાદ ખોરદાદ અમશાસ્પંદ બેરૂસાદ, અમાવંદ પીરોજ઼ગર અમાવંદી પીરોજ઼ગરી. દાદ દીન્ બેહ માજ઼્દયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફ્રરં-

આની બાદ્ હફ્ત કેશ્વર્ જમીન્; અએતૂન્ બાદ્. મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્. અષ-ઑને અર્ષેમ્ વૅાહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માજ્દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નૅમસૅન્તે અષાઉમ્ સૅવિશ્તે અરૅદ્વીસૂર અનાહિતે અષઑને. અર્ષેમ્ વૅાહૂ (૧). નૅમો ઉર્વઇરે વંઘ્ઉહિ મજ્દધાતે અષઑને અર્ષેમ્ વૅાહૂ (૧). હઉર્વતાતૅમ્ અમૅષૅમ્ સ્પૅન્તૅમ્ યજમઇદે. અર્ષેમ્ વૅાહૂ (૧). ખોરદાદ્ અમશાસ્પંદ્ બેરસાદ્. અર્ષેમ્ વૅાહૂ (૧).

ખોરદાદ યશતનો સાર.—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો! વૃદ્ધિ કરનાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. તેનો પ્રતાપ તથા ખોરેહ જ્યાદા થાઓ! ખોરદાદ અમશાસ્પંદ મારી મદદે પહોંચો! સર્વે ગુનાહ માટે પશ્ચાતાપ કરૂં છું. સર્વે ભુંડા વિચાર, ભુંડા વચન અને ભુંડાં કામને માટે હું મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી પસ્તાવો કરૂં છું. દરોબસ્ત વખત ઉપરના મવક્કલ ખોરદાદ અમશાસ્પંદને ખુશનુદ કરવાને, અને તેની સેતાયશ કરવાને, જોતી મારી આગળ એક યથા અહુ વઇર્યો પઢે. ખોરદાદ અમશાસ્પંદ સુખ, ખુશાલી, તથા મોજ આપનાર છે. જે કોઇ તેની આરાધના કરે છે, તેની ઉપર અમશાસ્પંદો મહેરબાન થાય છે; અને તે 'નસુ,' 'હશિ,' 'ધષિ' 'સએની,' અને 'બુજી' નામના દેવોને મારી હટાડે છે. ઉપલા દેવોની ખરાબીથી અમશાસ્પંદો નેક માણસનું રક્ષણ કરે છે. માથ્રવાણી મોટે અવાજે ભણનારનું દેવ દરૂજના હુમલાથી રક્ષણ થાય છે. જે જગાએ, પાવ મહેલને ક્રીયા થતી હોય, તેની આસપાસની જગાની આલુદગી દૂર કરવાને, કશ ખેંચનાર, યાને તે જગાની આસપાસ કુંડાળું દોરનાર શખસ અહુરમઝદની પસંદગી પામે છે, અને તે આલુદગીને ઉત્તર તરફ હાંકી કાઢે છે. માથ્રવાણી ફક્ત બાપ, છોકરાં, ભાઇ, બેન, અને ભલા આથ્રવનનેજ શીખવવી ઘટે છે.



આવાં યશ્ત.[1]

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અર્ષેમ્ વૅાહૂ (૧).

૫ નામે યજ્દાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજૂની ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજાયાદ્; આવાં અરદ્વી સૂર બાનુ બેરસાદ્.

૧ પાણી રૂપી પ્રવાહીઓ તથા પાણીની કુદરતી શક્તિઓનું સેતાયશ નામું. અવસ્તામાં પાણીને માટે અપાંમ બોલ નારી જાતીમાં આવે છે, તેથી 'આંવાં' શબ્દ નીકળ્યો છે, અને પાણી ઉપરના મવક્કલ નારી ફરેસ્તાનું નામ આવાં છે.

અજ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન્ દુશમત દુજાૂખ્ત દુજવરૂશ્ત, મેમ્ ૫ ગેતી મનીદ્દ, ઑએમ ગોફ્ત્, ઑએમ કર્દ, ઑએમ જસ્ત્, ઑએમ બૂન્ બૂદ્દ એસ્તેદ્દ. અજ આંન્ ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્ ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમૅમ. સ્તઑમિ અષૅમ; અષૅમ વૉહૂ (૩) ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો.

☞ (જો હાવન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

હાવનેએ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. સાવંઘ્હેએ વીસ્યાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

☞ (જો રપિથ્વ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

રપિથ્વિનાઇ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. ફ્રાદત્-ફ્રૂષવે જન્તુમાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

☞ (જો ઉજીરન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

ઉજયેઇરિનાઇ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. ફ્રાદત્-વીરાઇ દખ્યુમાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

અપાંમ્ વંઘ્ઉહિનાંમ્ મજદધાતનાંમ્, અરૅદુયાઓ આપો અનાહિતયાઓ અષઑન્યાઓ, વીસ્પનાંમચ અપાંમ્ મજદધાતનાંમ્, વીસ્પનાંમચ ઉર્વરનાંમ્ મજદધાતનાંમ્, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષ્વ વીધ્વાઓ મ્રઑતૂ.

(કરદો ૧ લો) મ્રઑત્ અહુરો મજદાઓ સ્પિતમાઇ જરથુશ્ત્રાઇ, યજએષ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ્ અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ્, બએષજયાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરો-ત્કએષાંમ્, યેસ્ન્યાંમ્ અંઘ્ઉહે અસ્ત્વઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંઘ્ઉહે અસ્ત્વઇતે. આધૂ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, ગએથો-ફ્રાધનાંમ્

અષઑનીમ્, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, દંઘહુ-ફ્રાધનાંમ્ અષ-ઑનીમ.

યા વીસ્પનામ્ અરૂષ્નાંમ્ ક્ષુદ્રાઓ યઓજદધાઇતિ. યા વીસ્પનાંમ્ હાઇરિષિનાંમ્ જાંથાઇ ગરૅવાંન્ યઓજદધાઇતિ. યા વીસ્પાઓ હાઇરિષીશ હુજામિતો દધાઇતિ. યા વીસ્પનાંમ્ હાઇરિષિનાંમ્ દાઇતિમ્ રથ્વીમ પએમ અવ-બરઇતિ.

મસિતાંમ્ દૂરાત્ ફ્રસૂતાંમ્; યા અસ્તિ અવવઇતિ મસો, યથ વીસ્પાઓ ઇમાઓ આપો યાઓ જૅમા પઇતિ ફ્રતચન્તિ, યા અમવઇતિ ફ્રતચઇતિ, હુકઇર્યાત્ હચ બરૅજંઘહત્ અવિ જરયો વૉઉરૂ-કષૅમ.

યઓજૅન્તિ વીસ્પે કરનો જરયા વૉઉરૂ-કષયા, આ વીસ્પો મઇધ્યો યઓજઇતિ. યત્ હીશ અવિ ફ્રતચઇતિ, યત્ હીશ અવિ ફ્રજગરઇતિ અરૅદ્વી સૂર અનાહિત. યેંઘહે હજંઘરૅમ્ વઇરયનાંમ્, હજંઘરૅમ્ અપઘ-જારનાંમ. કસચિતચ અએષાંમ્ વઇરયનાંમ્, કસચિતચ અએષાંમ્ અપઘ-જારનાંમ્, ચથ્વરૅસતૅમ્ અયરે-બરનાંમ્ હુવસ્પાઇ નઇરે બરૅમ્નાઇ.

અંઘહાઓસચ મે અએવંઘહાઓ આપો અપઘ્જારો વીજસાઇતિ, વીસ્પાઇશ અવિ કરૂષ્વાંન્ યાઇશ હપ્તે. અંઘહાઓસચ મે અએવંઘહાઓ આપો હમથ અવ-બરઇતિ હાંમિનૅમચ જયનૅમચ. હા મે આપો યઓ-જદધાઇતિ, હા અરૂષ્નાંમ ક્ષુદ્રાઓ, હા ક્ષથ્રિનાંમ્ ગરૅવાંન્, હા ક્ષથ્રિ-નાંમ્ પએમ.

યાંમ્ અજૅમ્ યો અહુરો મજ્દાઓ હુજ્વારૅન ઉજ્બઇરે, ફ્રદથાઇ ન્માનહેચ વીસહેચ જન્તેઉશચ દંઘહેઉશચ, પાથ્રાઇચ હરૅથ્રાઇચ અઇવ્યા-ક્ષ્તાઇચ નિપાતયએચ નિશંઘહરૅતયએચ. આઅત્ ફ્રપૂસત્ જરથુશ્ત્ર, અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, હચ દથુષત્ મજ્દાઓ. સ્રીર વા અંઘહુંન્ બાજવ અઉરૂષ અસ્પો-સ્તઓયેહીશ: ફ્રા સ્રીર જુષ સિસ્પત અઉર્વંઇતિ બાજુ-સ્તઓયેહિ, અવત્ મનંઘહ મઇનિમ્ન. કો માંમ્ સ્તવાત્, કો યજાઇતે, હઓમવઇતિબ્યો ગઓમવઇતિબ્યો જઓથ્રાબ્યો, યઓજદાતાબ્યો પઇરિ-અંઘહરૂશ્તાબ્યો; કહ્માઇ અજૅમ્ ઉપંઘહચયેનિ હચ-મનાઇચ અનમનાઇચ ફ્રારંઘહાઇ હઓમનંઘહાઇચ.

અહે રય ખ્વરૅનંઘહચ, તાંમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઓનીમ્; જઓથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ

સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનંમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરેસ્મન્, હિજવો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્નજ્હિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨ જો) યજએષ મે હીમ્, સ્પિતમ્ જરથુશ્ત્ર, યાંમ્ અરેદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પૅરેથૂ-ફ્રાકાંમ્, બએષજયાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરો-ત્કએષાંમ્, યેસન્યાંમ્ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે. આધૂ-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, દંઘ્રહુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્.

યા પઓઉર્વ વાર્ષેમ્ વજાઇતે, આંખ્માઓ દ્રજ્ઞઇતે વાષહે; અહ્મ્ય વાષે વર્જમ્ન નરૅમ્ પઇતિશમરૅમ્ન અવત્ મનંઘ્રહ મઇનિમ્ન.

કો માંમ્ સ્તવાત્, કો યજાઇતે, હઓમવઇતિબ્યો ગઓમવઇતિબ્યો જઓથ્રાબ્યો, યઓજદાતાબ્યો પઇરિઅંઘ્રહરૂશતાબ્યો; કહ્માઇ અર્જેમ્ ઉપંઘ્રહચયેનિ હચ-મનાઇચ અન-મનાઇચ ફ્રારંઘ્રહાઇ હઓમનંઘ્રહાઇચ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઓનીમ્; જઓથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથનચ, જઓથ્રાબ્ય-સ્ચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્નજ્હિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૩ જો) યજએષ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ્ અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પૅરેથૂ-ફ્રાકાંમ્, બએષજયાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરો-ત્કએષાંમ્, યેસન્યાંમ્ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે. આધૂ-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, દંઘ્રહુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્.

યેંઘ્રહે ચથ્વારો વશતાર સ્પએત, વીસ્પ હમ-ગઓનાઓંઘ્રહો, હમ-નાફએનિ બૅરૅજન્ત, તઉર્વયન્ત વીસ્પનાંમ્ ત્કએષવતાંમ્ ત્બએષાઓ,

ક્અેવનાંમ્ મષ્યાનાંમ્ચ, યાથ્વાંમ્ પઇરિકનાંમ્ચ, સાશ્રાંમ્ કઅ્ોયાંમ્ ક્રરફ્નાંમ્ચ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓ હુયશતતર. અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઑનીમ; જઑથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રઝ્બ્યિો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઁઘ્રહામ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૪ થો) યજએષ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ્ અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ્, બએષજયાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરો-ત્કએષાંમ્, યેસન્યાંમ્ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે. આપૂ-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, દંઘ્રહુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્.

અમવઇતીમ્ ક્ષોઇથ્નીમ્ બૅરૅજઇતીમ્ હુરઓધાંમ્. યેંઘ્રહે અવવત્ અસ્નાઅતચ ક્ષફ્નાઅતચ તાતાઓ આપો અવબરૅન્તે, યથ વીસ્પાઓ ઇમાઓ આપો યાઓ જૅમા પઇતિ ફ્રતચિન્તિ, યા અમવઇતિ ફ્રતચઇતિ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓ હુયશતતર. અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઑનીમ; જઑથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રઝ્બ્યિો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઁઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૫ મો) યજએષ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ્ અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ્, બએષજયાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરો-ત્કએષાંમ્, યેસન્યાંમ્ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે. આપૂ-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્,

ગએથા-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, દંધ્રહુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્.

તાંમ્ યજત યો દધ્વાઓ અહુરો મજદાઓ, અઇરયેને વએજહિ વંધ્રહુયાઓ દાઇત્યયાઓ, હઓમ યો ગવ બરેસ્મન, હિજવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાધ્રઝ્ઘિબ્યો.

આઅત્ હીમ્ જઇધ્યત્ અવત્ આયપ્તેંમ્ દજદિ મે વંધ્રઉહિ સૅવિશ્તે અર્દ્વી સૂરે અનાહિતે યથ અઝેંમ્ હાચયેને પુથ્રેંમ્ યત્ પોઉરૂ-ષસ્પહે અષવનેંમ્ જરથુશ્રેંમ્, અનુમતેએ દએનયાઇ, અનુખ્તેએ દએ-નયાઇ, અનુ-વરૂશ્તેએ દએનયાઇ.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તેંમ્ અર્દ્વી સૂર અનાહિત, હુધ-જઓથ્રો-બરાઇ અર્દ્રાઇ યજેમ્નાઇ જઇધ્યન્તાઇ, દાથ્રિશ આયપ્તેંમ્.

અહે રય ખરેનંધ્રહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓ હુયશ્તતર. અર્દ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઑનીમ્; જઓથ્રાબ્યો અરેદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનેંમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરેસ્મન, હિજવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાધ્રઝ્ઘિબ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓધ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૬ ઠો) યજએષ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ્ અર્દ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પેરેથૂ-ફ્રાકાંમ્, બએષજયાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરો-ત્કએષાંમ્, યેસ્ન્યાંમ્ અંધ્રઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંધ્રઉહે અસ્ત-વઇતે. આધૂ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, ગએથા-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, દંધ્રહુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્.

તાંમ્ યજત હઓશ્યંધ્રહો,[1] પરધાતો, ઉપ ઉપબ્દે હરયાઓ, સતેંમ્

---

[1] હઓશ્યંઘહ–પેશદાદ (એટલે પાદશાહી ઇનસાફ) ખાનદાનનો પાયો નાખનાર પાદ-શાહ. બુનદહેશ અને ફીરદોસી પ્રમાણે એણે ૪૦ વરસ રાજ્ય કર્યું હતું. બુનદહેશ પ્રમાણે એ ગયોમરદના નબીરા સીયામકના છોકરા ફ્રવાકનો દીકરો હતો. ફીરદોસી પ્રમાણે એ ગયો-મરદના દીકરા સીઆમકનો દીકરો હતો, દેવોએ એના બાપ સીયામકને મારી નાખ્યો હતો, તેઓની સામે લડીને તેઓને વશ કીધા હતા. એક દિવસ એણે એક સાંપને જોયો

અસ્પનાંમ્ અરૂષ્નાંમ્, હઁજંઘ્રૅમ્ ગવાંમ્, બએવર્ં અનુમયનાંમ્.[૧]

આઅત્ હીમ્ જઇધ્યત્ અવત્ આયપ્તૅમ્ દજદિ મે વંઘ્રઉહિ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, યથ અજૅમ્ ઉપૅમૅમ્ ક્ષથ્રૅમ્ બવાનિ, વીસ્પનાંમ્ દખ્યુનાંમ્ દએવનાંમ્ મષ્યાનાંમ્ચ, યાથ્વાંમ્ પઇરિકનાંમ્ચ સાથ્રાંમ્ કઓયાંમ્ કરફ્નાંમ્ચ. યથ અજૅમ્ નિજનાનિ દ્વ થ્રિષ્વ માજન્યનાંમ્ દએવનાંમ્ વરૅન્યનાંમ્ચ દ્રૂવતાંમ્.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ્ અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, હુશ્રજઓથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ યજૅમ્નાઇ જઇધ્યન્તાઇ, દાથ્રિશ્ આયપ્તૅમ્.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઓનીમ; જઓથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૭ મો) યજએષ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ્ અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ્, બએષજ્યાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરો-ત્કએષાંમ્, યેસ્ન્યાંમ્ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે. આધૂ-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, દંઘ્રહુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્.

તાંમ્ યજત યો યિમો ક્ષએતો[૨] હ્વાંથ્વો, હુકઇરયાત્ પઇતિ બરૅ-

જેની તરફ એણે એક પથર ફેંકયો, જે બીજા પથર સાથે અડડયાથી તેમાંથી આતશ ઉત્પન્ન થયો હતો, જેને રોશન કરી બરપા કીધો હતો, અને તેની યાદમાં 'જશને સદેહ' નામે જશન સ્થાપ્યું હતું જે ફીરદોસી પ્રમાણે લોહરાસ્પના વખત સુધી ચાલુ હતું.

૧ 'સતૅમ અસ્પનામ અરષનાંમ, હઝંઘ્રૅમ્ ગવાંમ, બએવર્ં અનુમયનાંમ' એટલે "સો ઘોડા, હજાર બળદ અને દસ હજાર નાના ગોસ્પંદોથી (અરદવી સુરને આરાધી)." એનો અર્થ એટલાં જાનવરોનો ભોગ આપીને આરાધી એ અસંભવિત લાગે છે; પણ એટલાં પ્રાણીના જેમ, જોશ, અને આસ્થા સાથે આરાધી, સંભવિત લાગે છે.

૨ 'યિમો ક્ષએતો'–જમશેદ, હોષંગ પછી પેશદાદ વંશનો ત્રીજો પાદશાહ, 'સએત' નો અર્થ તેજવાળો થાય છે, કારણ કે એને નુર અથવા ખોરેહ હતું. એના બાપનું નામ અવસ્તા પ્રમાણે વીવંઘાન હતું. શાહનામામાં એને તહેમુરસ્પનો છોકરો કહયો છે, કારણ કે એ

જંઘ્નહત્, સર્તેમ અસ્પનાંમ્ અરૂષ્નાંમ્, હજંઘ્નેમ ગવાંમ્, બએવર્રે અનુમયનાંમ્.

આઅત્ હીમ્ જઇધ્યત, અવત્ આયપ્તેંમ દજદ્હિ મે, વંઘ્નુહિ સૅવિશ્તે અર્દ્વી સૂરે અનાહિતે, યથ અજેંમ ઉર્પેમ્ ક્ષથ્રેંમ બવાનિ, વીસ્પનાંમ્ દખ્યુનાંમ્ દએવનાંમ્ મશ્યાનાંમ્ચ યાથ્વાંમ્ પઇરિકનાંમ્ચ, સાથ્રાંમ્ કઓયાંમ્ કરફ્નાંમ્ચ. યથ અજેંમ ઉજબરાનિ હચ દએવ-એઇબ્યો ઉયે દ્રશતિશચ સઓકાચ, ઉયે ફ્રુષઓનીશચ, વાંથ્વાચ, ઉયે થ્રાંફ્રુસચ ફ્રસસ્તિશચ.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તેંમ અર્દ્વી સૂર અનાહિત, હ્વ-જઓથ્રો-બરાઇ અર્દ્રાઇ યજેમ્નાઇ જઇધ્યન્તાઇ દાથ્રિશ આયપ્તેંમ.

અહે રય ખરેનંઘ્નહચ, તાંમ્ યજાઇ સૂરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓ હુયશ્તતર. અર્દ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઓનીમ્; જઓથ્રાબ્યો અર્દ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહીતાંમ્ અષવનેંમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરેસ્મન્, હિજ્વો-દંઘ્નહંઘ્નહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓ-થ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્નજિબ્યો. યેંઘ્નહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્નહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્-હાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

તહેમુરસ્પ પછી ગાદીએ આવ્યો હતો, તેથી ભૂલમાં એને તહેમુરસ્પનો છોકરો કહયો હોય. બુનદહેશ પ્રમાણે એને તહેમુરસ્પ અને સ્પિત્યુર નામના ભાઇઓ હતા, તેમાં સ્પિત્યુરે જોહાક સાથે મળી જઇને પોતાના ભાઇ જમશેદને કાપી નાખ્યો હતો- ગાથામાં એને બુરા આદમીઓને શીખામણ આપતો જણાવ્યો છે. વંદીદાદ પ્રમાણે અહુરમઝદે જરથોસ્તની આગમજ જમશેદને અહુરમઝદી દીન શીખવી હતી. અહુરમઝદની બસારત પ્રમાણે પોતે સ્થાપેલાં સંસ્થાનનો કારોબાર એક રાજકર્તા, ધર્મ શીખવનાર તરીકે એવી સરસ રીતે ચલાવ્યો હતો કે તે સંસ્થાનમાં મગરૂરી, અપવિત્રાઈ, દુશમનાઇ, કંગાળીયતપણું, વગેરે બુરા ગુણો ન હતા. એની બંદગી કરવાની જગા હુકર્યં પહાડ હતી. એણે ૧૦૦૦ વર્ષ રાજ કર્યું હતું. જમયાદ યશ્ત પ્રમાણે જુઠું બોલવાથી એનું નુર ત્રણ મરતબે જતું રહયું હતું. વંદીદાદ પ્રમાણે જમશેદને તેની ઝબાને મોત લાયક કીધો હતો; બુનદહશે પ્રમાણે જમશેદે ગદમંદહુમંદ પહાડ ઉપર 'ફરોબાક' નામનો આતશ બરપા કીધો હતો. પહેલવી રવાયતમાં એક વાત છે કે જ્યારે તહેમુરસ્પ અહેરેમન ઉપર સ્વારી કરતાં અલબુર્ઝ પહાડ ઉપરથી પસાર થતો હતો, ત્યારે એહેરેમન તેને ફેંકી દઇને ગળી ગયો. જમશેદને એ વાતની ખબર પડતાં, તેણે અહેરેમનને શોધી કાઢી તેનું પેટ ચીરીને તહેમુરસ્પને બહાર ખેંચી કાઢયો હતો. પણ તેમ કરતાં એના હાથ કોહડથી ખરાબ થયા હતા, પણ પાછળથી ગોધાના નીરંગથી ધોતાં એ સાફ થઇ ગયા હતા.

(કરદો ૮ મો) યજએષ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ્ અર્દ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પૅરૅથુ-ફ્રાકાંમ, બએષજયાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરો-ત્કએષાંમ્, યેસન્યાંમ્ અંધ્રઉહે અસ્ત્વઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંધ્રઉહે અસ્ત્વઇતે. આધૂ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, દંધ્રહુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ.

તાંમ્ યજત અઝિશ થ્રિજફાઓ દહાકો,[1] બવ્રોઇશ[2] પઇતિ દંધ્રહુ-ઑવે, સ્તૅમ અસ્પનાંમ્ અરૂનાંમ્, હજંધ્રૅમ ગવાંમ્, બએવરૅ અનુમયનાંમ.

આઅત્ હીમ્ જઇધ્યત્, અવત્ આયપ્તૅમ દજદિ મે વંધ્રઉહિ સૅવિશ્તે અર્દ્વી સૂર અનાહિતે, યથ યજૅમ્ અમષ્યાં કૃર્નવાની વીસ્પાઇશ્ અવિ કરૂશ્વાંન્ યાઇશ્ હપ્ત.

નોઇત્ અહ્માઇ દથત્ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ અર્દ્વી સૂર અનાહિત.

અહે રય ખરૅનધ્રહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓ હુયશતતર. અર્દ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઑનીમ્; જઓથ્રાબ્યો અર્દ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરેસ્મન, હિજ્વો-દંધ્રહંધ્રહુ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસચ વાધ્રજિબ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંધ્રહામચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

---

૧ 'અઝિશ થ્રિજફાઓ દહાકો' ત્રણ મોંઢાનો ઝોહક. ફીરદોસી એની ખાંધ ઉપર બે સાપ ઉગેલા વર્ણવે છે, તેથી કદાચ એને ત્રણ મોંઢાં વાળો કહયો હોય. હમકારની આફ્રીનમાં એને બીવરસ્પ કહયો છે, જેનો અર્થ દસ હજાર ઘોડાનો માલેક થાય છે. બુનદહેશ પ્રમાણે એ બાપની ઓલાદે ગયોમર્દથી, પણ માયની તોખમે અહેરેમનથી ઉતરેલો હતો. એ પહેલાં ઘણો ડાહયો અને યુકિતવાળો હશે, તેથી 'સ્પિતમાન ઝરતોસ્તની આફ્રીન'માં દુવા દેવામાં આવે છે કે "બુરી દીનવાળા ઝોહાકની માફક હજાર યુકિતવાળો થજે." એના જુલમથી ત્રાસ પામીને લોકોએ 'કાવે આહનગર' નામના શખસના હાથ તળે બંડ ઉઠાવ્યું, અને ફરેદુને તેને હરાવીને દેમાવંદ પહાડ ઉપર કેદ કીધો, પણ બુનદહેશ પ્રમાણે એને મારી ન શકયો, તેથી જ્યારે તે પોતાની બેડી તોડશે, ત્યારે કેરસાસ્પ ઉઠીને તેને કતલ કરશે. એના રાજની મુદત હજાર વર્ષની જણાવી છે. બહમન યશતમાં ઝોહાકને, અફરાસીયાબને અને સીકંદર રૂમીને એકજ પંગતીના બુરાઓ જણાવ્યા છે.

૨ 'અવરોઈશ'–હાલનું બૅબિલૉન શહેર.

(કરદો ૯ મો) યજએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ અર્દ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પૅરેથૂ-ફ્રાકાંમ, બએષજયાંમ, વીદએવાંમ, અહુરે-તકએષાંમ, યેસન્યાંમ અંઘ્વઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ અંઘ્વઉહે અસ્તવઇતે. આધૂ-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ, ગએથો-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ, દંઘ્રહુ-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ.

તાંમ યજત વીસો પુથ્રો આથ્વ્યાનોઇશ, વીસો સૂરયાઓ થ્રએતઑનો,[1] ઉપ વરૅનૅમ ચથ્રુ-ગઑષૅમ, સતૅમ અસ્પનાંમ, અરૂષ્નાંમ, હજંઘ્રેમ ગવાંમ, બએવર્ અનુમયનાંમ.

આઅત હીમ જઇધ્યત, અવત આયપ્તૅમ દજદિમે, વંઘ્વઉહિ સૅવિશ્તે અર્દ્વી સૂરે અનાહિતે, યત બવાનિ અઇવિ-વન્યાઓ અજીમ દહાકૅમ થ્રિજફ્નૅમ, થ્રિકમૅરૅધૅમ, ક્ષ્વશ-અષીમ, હજંઘ્ર-યઑક્ષ્તીમ, અશ-અઑજંઘ્રહૅમ, દએવીમ દ્રુજૅમ, અઘૅમ ગએથાવ્યો દ્વન્તૅમ; યાંમ અશ-અઑજસ્તૅમાંમ દ્રુજૅમ ફ્રચ કૅરૅન્તત અંઘ્રો મઇન્યુશ, અવિ યાંમ અસ્તવઇતીમ ગએથાંમ મહ્ર્કાઇ અષહે ગએથનાંમ. ઉત હે વન્ત અજ઼ાનિ સંઘ્રહવાચિ અરૅનવાચિ, યોઇ હૅન કૅહ્રપ સ્રએશ્ત જજાતેએ ગએથ્યાઇચ, યોઇ અઝ્દાતૅમે.

---

૧ 'થ્રએતઓન'–એ નામ ફરેદુનનું છે, જે આથવ્યાનનો છોકરો હતો. એને ઝોહાકને મારીને દેમાવંદ પહાડ ઉપર કેદ કર્યો હતો, અને ઝોહાકના હાથમાં કેદ પકડાયલી જમશેદની બે છોકરીઓ (કોઈ કેતાબમાં બહેનો કહેલી છે) એરેનવાચ અને સવંઘહવાચનો છુટકારો કરી તેઓ સાથે પરણ્યો હતો, તેમાં સવંઘવાચને પેટે સેલમ અને તુર અને એરેનવાચને પેટ એરચનો જન્મ થયો હતો. પાછળથી સેલમને રૂમ અને ખાવર, તુરને તુરાન અને ચીન, અને એરચને ઇરાનનો મુલક વહેંચી આપ્યા હતા. એરચને ઇરાનનો મોટો મુલક મળેલો હોવાથી સેલમ અને તુરે અદેખા બની એરચને મારી નાખ્યો હતો; એરચના કીનામાં ફરેદુને સેલમ અને તુરને મારી નખાવ્યા હતા. એ મુલક વહેંચવાનું કામ, અને તેનો સેલમ અને તુરની ઉપરનો કીનો પહેલવી લખાણ પ્રમાણે ખોદાની નજરમાં ગુનેહગાર ઠડયાં હતાં. ફીરદોસી અને બુનદહેશ એના રાજ્યની મુદત ૫૦૦ વર્ષની જણાવે છે, અને જે દિવસે એ ઝોહાકને મારીને ઈરાનની ગાદીએ બેઠો, અને તે બનાવની યાદમાં એક મોટું જશન કર્યું તે મહેરંગાનનું જશન હતું. ફરવરદીન યશ્તમાં ફરેદુનનાં ફરોહરને તાપ, બોખાર વગેરે બુરાં દરદોની સામે થવા માટે આરાધ્યું છે. દાદસ્તાને દીની નામની પહેલવી કેતાબમાં એને તંદરોસ્તીના ઉપાયોથી ભરપુર જણાવ્યો છે. એ પ્રમાણે એ દવા દારૂનો શોધી કાઢનાર હતો, તેથી પછવાડેના જમાનામાં માણસનાં શરીર ઉપર કોઇ બીમારીની વખતે જે વાવીજો બાંધવામાં આવતાં હતાં તેમાં એ પાદશાહનું નામ લખવામાં આવતું હતું.

ઇથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ્ અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, હુધ-જઑથ્રો-અરાઇ અરૅદ્વાઇ યજૅમ્નાઇ જઇધ્યન્તાઇ, દાથ્રિશ આયપ્તૅમ.

અહે રય ખ્વરૅનંઘ્રહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન જુયાઑ જવનો-સાસ્ત, અન જુયાઑ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ અષઑનીમ્; જઑથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદા ૧૦ મો) યજએષ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ્ અરૅ-દ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પૅરૅથુ-ફ્રાકાંમ્, બએષજયાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરો-તકએષાંમ્, યેસન્યાંમ્ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે. આધુ-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ્, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ્, ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ્, દંઘ્રહુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ.

તાંમ્ યજત નઇરે-મનાઑ કૅરૅસાસ્પો,[1] પસ્ને વરોઇશ પિષિનંઘ્રહો, સતૅમ્ અસ્પનાંમ અર્ષ્નાંમ, હજંઘ્રરૅમ ગવાંમ, બએવરૅ અનુમયનાંમ.

---

૧ કૅરૅસાસ્પ–એ સામના ખાનદાનનો થ્રિતનો છોકરો હતો એણે 'સરવર' નામના એક રાક્ષશી અઝદાહને માર્યો હતો, જે અઝદાહને એક જમીનનો ટેકરો સમજીને તેના ઉપર કેરસાસ્પે પોતાની ખાણાની દેગ ચઢાવી હતી; પણ તે અઝદાહ તાપને લીધે હાલ્યો, ત્યારેજ તેને માર્યો હતો. એણે પોતાના ભાઈ ઉર્વાક્ષના કીનામાં હીતાસ્પ નામના શખસને માર્યો હતો. એણે ગંદર્વ નામના દેવને માર્યો હતો. ફરવરદીન યશ્તમાં વાટપાડાઓની સામે થવાને માટે એના ફરોહરને આરાધવામાં આવ્યું છે. એના કાલબુદની ૯૯૯૯૯ ફ્રવશીઓ ચોકી કરે છે, પણ જ્યારે ઝોહાક બંદમાંથી છુટો થશે, ત્યારે કેરસાસ્પ બીદાર થઇને ઝોહાકને મારશે! એ બનાવ પછી એક નવો હજારો શરૂ થશે, નાશ અને દુઃખનો અંત આવશે, અને સોષ્યતોનું આવવું થશે. એણે ઘણાક પરાક્રમો કરીને આ દુન્યામાંથી ઘાત અને રાક્ષશી દેવોનું જોર ટાળ્યું હતું. વળી રેવાયત અને દીનકર્દ પ્રમાણે કેરસાસ્પ એક દોજખી રવાન તરીકે અહુરમઝદ, ઝરતોસ્ત, અરદીબહેશત અને ગોશ યઝદની મીજલસ આગળ હાજર થાય છે, કારણ કે એણે એકવાર ખાણું પકાવતી વખતે આતશ બરાબર રોશન ન થવાથી આતશ ઉપર ગુરજનો ફટકો માર્યો હતો. ત્યારે કેરસાસ્પે આ દુન્યાની ખરાબીઓ ટાળવા માટે જે પ્રાક્રમો કીધાં હતાં તે વર્ણવીને રહેમ માગે છે, જે ઉપરથી આખરે તેને માફ કરવામાં આવ્યો હતો. (વધુ માટે જુવો કેરસાસ્પ નામુ.)

આઅત્ હીમ્ જઇધ્યત્, અવત્ આયપ્તૅમ્ દજહિ-મે, વંઘ્નઉહિ સૅવિ-શ્તે અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, યત્ બવાનિ અઇવિ-વન્યાઓ ગંદરૅવૅમ્[1] યિમ્ જઇરિ-પાશ્નૅમ્, ઉપ યઓજેન્ત કરન જ્રયે વૉઉરૂ-કષય. આતચાનિ સૂરૅમ્ ન્માનૅમ્ દ્રવતો, યત પથનયાઓ સ્કરેનયાઓ દૂરએપારયાઓ.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ્ અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, હુધ-જઓથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ યજૅમ્નાઇ જઇધ્યન્તાઇ, દાથિશ્ આયપ્તૅમ્.

અહે રય ખ્વરૅનંઘ્નહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઓનીમ્; જઓથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો-દંઘ્નહંઘ્નહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓ-થ્રાબ્યસચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્નજીબ્યો. યેંઘ્નહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્નહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્ન-હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૧ મો) યજએષ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ્ અરૅ-દ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ્, બએષજયાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરો-ત્કએષાંમ્, યેસ્ન્યાંમ્ અંઘ્નઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંઘ્નઉહે અસ્તવઇતે. આધ્ર-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, વાંધ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, દંઘ્નહુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્.

તાંમ્ યજત મઇર્યો તૂઇર્યો ફ્રંઘ્નરસે,[2] હંકઇને પઇતિ અંઘ્નહાઓ

---

૧. 'ગંદરૅવૅમ'–ગંદર્વ નામનો રાક્ષશી દેવ, જે દુન્યામાં ઘણો નાશ અને ખરાબી કરતો, તેને કેરસાસ્પે માર્યો હતો.

૨ 'મઇર્યો તુઇર્યો ફ્રંઘરસે'–ઘાટકી તુરાની અફ્રાસીયાબ. આવાં યસ્ત પ્રમાણે એણે ઈરાની ખોરેહ મેળવવાની કોશેશ કીધી હતી, પણ તેની મુરાદ બર આવી ન હતી. હોમ ફ્રાષ્મિ એને પકડીને કએખુશરૂ આગળ લઇ ગયો હતો, અને કએખુશરૂએ તેને શ્યાવક્ષ અને અઘ્રેર-સના કીનામાં મારી નાખ્યો હતો. એણે ઇરાન દેશને નુકસાન કરવા, અને તુરાનને ફાયદો કરવા ઘણીક નદીના માર્ગો ફેરવી નાખવાની કોશેશ કીધી હતી. બહમન યશતમાં એને ઝોહાક અને સીકંદર જેવો બુરો ગણેલો છે. એણે પોતાના ભાઇ કસરેવજની ફુલવણથી પોતાના જમાઇ શ્યાવક્ષને મારી નાખ્યો હતો, તેમજ પોતાના ભાઈ અગ્રેરસને મારી નાખ્યો હતો, કારણ કે તે ઈરાનીઓ તરફ દીલસોજી દેખાડતો હતો. મીનો ખેરદમાં કહે છે કે જો ઝોહાક અને અફ્રાસીયાબના હાથમાં હકુમત ન આવી હતે, તો અહેરેમન તે હકુમત એશમ દેવને આપતે, જેનાં હાથમાંથી રસ્તાખેજ સુધી હકુમત છોડવી શકાતે નહિ.

જૅમો, સતૅમ અસ્પનાંમ્, અરૂષ્નાંમ્, હજંધ્રૅમ ગવાંમ્, બએવરે અનુમયનાંમ.

આઅત્ હીમ જઇધ્યત્, અવત્ આયપ્તૅમ દજદ્દિ-મે, વંધ્રઉહિ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, યથ અજૅમ અવત્ ખરૅનો અપયેમિ, યિમ્ વજઇતે મઇધિમ્ જરયંધ્રહો વોઉરૂ-કષહે, યત્ અસ્તિ અઇસ્યનાંમ્ દપ્યુનાંમ્ જાતનાંમચ અજાતનાંમ્ચ, યત્ચ અષઑનો જરથુશ્ત્રહે.

નોઇત્ અહ્માઇ દથત્ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ્ અરૅદ્વી સૂર અનાહિત.

અહે રય ખરૅનંધ્રહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન ઝુયાઑ જવનો-સાસ્ત, અન ઝુયાઑ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઑનીમ; જઑથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંધ્રહંધ્રહ, માંથ્રચ વચચ ષ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રજિબ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મજ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંધ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૨ મો) યજએષ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ્ અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પૈરેથૂ-ફ્રાકાંમ્, બએષજયાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરો-ત્કએષાંમ્, યેસન્યાંમ્ અંધ્રહે અસ્ત્વઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંધ્રહે અસ્ત-વઇતે. આધૂ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનામ્, ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, દંધ્રહુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ.

તાંમ્ યજત અઉર્વો અષ્-વરૅચો કવ ઉસ,[1] ઑરૅજિફ્યાત્ પઇતિ ગરોઇત્, સતૅમ્ અસ્પનાંમ્ અરૂષ્નાંમ્, હજંધ્રૅમ્ ગવાંમ્, બએવરૅ અનુમયનાંમ.

---

૧ 'કવ–ઉસ'–પાદશાહ કએકાઉશ.-શાહનામાં પ્રમાણે કએકોબાદનો છોકરો, અને બુનદહેશ પ્રમાણે કએકોબાદનો નબીરો હતો. એણે જાદુગરો અને પરી વગેરે બુરાઓનો દોર તોડવા અરદવી સુરની બંદગી કરી હતી. એ પાદશાહને ખોરેહ હતું, તે ઉપરથી પેગમબર સાહેબ જરતોસ્ત શાહ ગુસ્તાસ્પ ઉપર દુવા ગુજારતાં, કહે છે કે "તુ કાઉસના જેવો પુર ચળકાટવાળો થજે." બુનદહેશ પ્રમાણે એણે ૧૫૦ વર્ષ રાજ્ય કર્યું હતું, અને આકાશ ઉપર ઉંચે ઉડવાની હુંડાઇ અને કુલડાઇ ભરેલી યુકિત રચી હતી. શાહનામા પ્રમાણે એ પાદશાહે કએખુશરૂ પાદશાહ પાસે દેઝ બહમનના કિલ્લાનો નાશ કરાવ્યો હતો, કારણ કે તે દેવોનું મઠક હતું.

આઅત્ હીમ્ જઇધ્યત્, અવત્ આયપ્તૅમ્ દજાદ-મે વંઘ્ઉહિ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, યથ અજૅમ્ ઉપૅમૅમ્ ક્ષથ્રૅમ્ બવાનિ, વીસ્પનાંમ્ દખ્યુનાંમ્ દએવનાંમ્ મષ્યાનાંમ્ચ, યાથ્વાંમ્ પઇરિકનાંમ્ચ સાથ્રાંમ્ કઓયાંમ્ કરફ્નાંમ્ચ.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ્ અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, હુધ્જઓથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ યજૅમ્નાઇ જઇધ્યન્તાઇ, દાથ્રિશ્ આયપ્તૅમ્.

અહે રય ખરૅનંઘ્હચ, તાંમ્ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યઝાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઓનીમ્; જઓથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્હંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્જિબ્યો. યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મઝ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

• (કરદો ૧૩ મો) યઝએશ્ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ્ અરૅદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ્, બએષજયાંમ, વીદએવાંમ, અહુરો-ત્કએષાંમ્, યેસન્યાંમ અંઘ્ઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ અંઘ્ઉહે અસ્તવઇતે. આથ્રૃ-ફ્રાંથ્વનાંમ્ અષઓનીમ્, વાંથ્વો-ફ્રાથ્વનાંમ્ અષઓનીમ્, ગએથો-ફ્રાથ્વનાંમ્ અષઓનીમ્, ક્ષએતો-ફ્રાથ્વનાંમ અષઓનીમ, દંઘ્હુ-ફ્રાથ્વનાંમ્ અષઓનીમ.

તાંમ્ યજત અર્ષ અઇસ્યનાંમ્ દખ્યુનાંમ્ ક્ષથ્રાઇ હનકૅરૅમો હઓસ્રવ,[1] પસ્ને વરોઇશ્ ચએચિસ્તહે જફ્રહે ઉર્વાપહે, સતૅમ્ અસ્પનાંમ્ અર્શ્નાંમ્, હજંઘ્રેમ્ ગવાંમ્, બએવરૅ અનુમયનાંમ્.

[1] 'હઓસ્રવ'–શ્યાવક્ષનો છોકરો પાદશાહ કએખુશરૂ. એની માયનું નામ ફરંગીઝ હતું, જે અફ્રાસીયાબની છોકરી હતી. એણે પોતાના બાપ શ્યાવક્ષના કીનામાં, અને અઘ્રેરસ, જે અફ્રાસીયાબનો ભાઇ હતો, પણ જેની દીલસોજી ઇરાનીઓ તરફ હતી, તેના કીનામાં અફ્રાસીયાબને માર્યો હતો. બુનદહેશ પ્રમાણે એણે ૬૦ વર્ષ રાજ્ય કર્યું હતું. પેગમબર સાહેબ જરતોસ્ત પાદશાહ ગુશતાસ્પ ઉપર દુવા ગુજારતાં કહે છે કે "તું કએખુશરૂના જેવો બીમારી અને મોત વગરનો થજે." એનો ખોલાસો એ છે કે કએખુશરૂ પોતાનું રાજપાટ છોડીને એક પહાડનાં એકાંતવાસમાં ગયો હતો, જ્યાં બરફના તોફાનમાં એ બેમાલુમ થયો હતો, તે ઉપરથી એવો ખ્યાલ ચાલુ રહેલો છે કે એ ગોફામાં અમર છે, અને આજે પણ કેટલાકો દુવા તંદરોસ્તીનું ભણતર ભણતાં કએખુશરૂનું નામ દે છે. બુનદહેશ પ્રમાણે એણે અસ્નવંત

આઅત્ હીમ્ જઇધ્યત, અવત્ આયપ્તૅમ્ દજદિ-મે, વંઘ્ઉહિ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, યથ અજૅમ્ ઉર્પૅમ્ ક્ષથ્રૅમ્ બવાનિ, વીસ્પનાંમ્ દખ્યુનાંમ્ દએવનાંમ્ મશ્યાનાંમ્ચ, યાથ્વાંમ્ પઇરિકનાંમ્ચ, સાથ્રાંમ્ કઓઁયાંમ્ કરફ્નાંમ્ચ. યત્ વીસ્પનાંમ્ યુખ્તનાંમ્ અજૅમ્ ફ્રતૅમૅમ્ થંજયેનિ, અન ખ્શરૅતાંમ્ યાંમ્ દરૅઘાંમ્ નવ-ફ્રાથ્વૅરૅસાંમ્ રજુરૅમ્, યો માંમ્ મઇરયો તુરૅમ્ મનો અરપએશુ પઇતિ પરૅતત.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ્ અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, હુત્ર-જઓઁથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ યજૅમ્નાઇ જઇધ્યન્તાઇ, દાથ્રિશ આયપ્તૅમ્.

અહે રય ખ્વરૅનંઘહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરુન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ અષઓનીમ્; જઓથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘહંઘહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંઘહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓઁઘહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૪ મો) યજએષ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ્ અરૅ-દ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પૅરૅથુ-ફ્રાકાંમ્, બએષજયાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરો-ત્કએષાંમ્, યેસ્ન્યાંમ્ અંઘ્ઉહે અસ્ત્વઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંઘ્ઉહે અસ્ત્વઇતે. આધુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, દંઘ્હુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્.

તાંમ્ યજત તખ્મો તુસો[1] રથએશ્તારો, બર્ષએશુ પઇતિ અસ્પ-

પહાડ ઉપર આદર ગુશસ્પ બરપા કર્યો હતો. ફીરદોસી કહે છે કે પાદશાહ કએકાઉસની ગાદીને માટે એક એનો દીકરો ફરેબુર્ઝ, અને બીજો કએખુશરૂ એમ બે દાવાદારો હતા, તેથી ત્યારે કએકાઉસે ઠડાવ્યું કે જે કોઇ કંગદેજનો કિલ્લો જીતી લાવે તેને ઇરાનની ગાદી મળે; ફરેબુર્ઝ નિષ્ફળ થયો હતો, પણ કએખશરૂ તે કિલ્લા આગળ ગયો, ત્યારે ત્યાં એક કુદરતી રોશની પડી, જેથી તે કિલ્લો જીતવા પામ્યો હતો, તેની યાદમાં તેણે આદર ગુશસ્પ બરપા કર્યો હતો. મીનોખેરદમાં કએખુશરૂને રસ્તાખેજને વખતે સોશ્યોસનો મુખ્ય મદદગાર ગણ્યો છે.

૧ તુસ–ઇરાની પહેલવાન તુસ એણે તુરાનીઓને જેર કરવા અરદવીસુરને દુવા ગુજારી હતી. એ ઇરાની પાદશાહ નોદરનો છોકરો હતો, અને દાદસ્તાને દીની પ્રમાણે એને કએખુશરૂ અને કેરસાસ્પની માફક અમર ગણ્યો છે, અને રસ્તાખેજને વખતે મદદગાર જણાવ્યો

નાંમ, જાવરૅ જઇધ્યન્તો હિતએઇબ્યો, દ્રવતાતૅમ તનુબ્યો, પૅાઉરૂ-સ્પક્ષ્તીમ ત્બિષ્યન્તાંમ, પઇતિ-જઇતીમ દુશમઇન્યુનાંમ, હથ્રા-નિવાઇતીમ હમૅરૅથનાંમ અઉર્વથનાંમ ત્બિષ્યન્તાંમ.

આઅત હીમ જઇધ્યત, અવત આયપ્તૅમ દજદિ મે, વંઘ્રઉહિ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, યત બવાનિ અઇવિ-વન્યાઑ અઉર્વ હુનવો વએસકય, ઉપ દ્રૅમ ક્ષથ્રો-સુકૅમ અપનોતૅમૅમ, કંઘહય બૅરૅ-જન્તય અષવનય. યથ અજૅમ નિજનાનિ તૂઇરયનાંમ દખ્યુનાંમ, પંચ-સઘ્નાઇ સતઘ્નાઇશ્ચ, સતઘ્નાઇ હજંઘ્રઘ્નાઇશ્ચ, હજંઘ્રઘ્નાઇ બએવરેઘ્નાઇ-શ્ચ, બએવરેઘ્નાઇ અહાંક્ષ્તઘ્નાઇશ્ચ.

દથત અહ્માઇ તત અવત આયપ્તૅમ અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, હધ-જઓથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ યજૅમ્નાઇ જઇધ્યન્તાઇ, દાથ્રિશ આયપ્તૅમ.

અહે રય ખ્વરૅનઘ્હચ, તાંમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઑ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઑ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષઑનીમ; જઑથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરેસ્મન, હિજવો-દંઘ્રહંઘહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રજ્ઞિબ્યો. યેંઘ્હે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓંઘ્હાંમચા તાંસચા તાઑસચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૫ મો) યજએય મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ અરૅ-દ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ, બએષજયાંમ, વીદએવાંમ, અહુરો-ત્કએષાંમ, યેસન્યાંમ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે. આધૂ-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ, ગએથો-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ, દંઘ્હુ-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ.

તાંમ યજૅન્ત અઉર્વ હુનવો વએસકય,[1] ઉપ દ્રૅમ ક્ષથ્રો-સુકૅમ

છે. એને અમર કહ્યો છે, કારણ કે જ્યારે કએખુશરૂ ગોફેનશીન થયો, ત્યારે તુસ તેને વળાવા ગયો હતો, અને તે પણ બરફનાં તોફાનમાં માર્યો ગયો હતો.

[1] 'હુનવો વએસકય' તુરાની પાદશાહ અફરાસીયાબનો પહેલવાન વેસે. એણે તુસ પહે-લવાન અને ઇરાનીઓને જેર કરવાને અરદવીસુરને દુવા ગુજારી હતી. એનો છોકરો પીરાન અફરાસીયાબનો વજીર હતો.

અપનોતૅમૅમ્, કંઘ્રહુય બૅરૅજન્તય અપવનય, સતૅમ અસ્પનાંમ અર્ષ્નાંમ, હુજંઘ્રૅમ ગવાંમ, બએવરૅ અનુમયનાંમ.

આઅત્ હીમ્ જઇધ્યત્ અવત્ આયપ્તૅમ દજદ્દિનો, વંઘ્રઉહિ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, યત્ બવામ અઇવિ-વન્યાઓ તખ્મૅમ તુસૅમ રથએશ્તારૅમ, યથ વએમ નિજનામ્ અઇશ્યનાંમ દખ્યુનાંમ, પન્ચ-સઘ્નાઇ સતઘ્નાઇશચ, સતઘ્નાઇ હુજંઘ્રઘ્નાઇશચ, હુજંઘ્રઘ્નાઇ બએવરેઘ્નાઇશચ, બએવરેઘ્નાઇ અહાંક્તઘ્નાઇશચ.

નોઇત્ અએઇબ્યસચિત્ દથત્ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ, અરૅદ્વી સૂર અનાહિત.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહુચ, તાંમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષઑનીમ; જઑથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ ષ્યઑથ્નચ, જઑ-થ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્-હાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૬ મો) યજએ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ અરૅ-દ્વીમ્ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ, બએષજ્યાંમ, વીદએવાંમ, અહુરો-ત્કએષાંમ, યેસન્યાંમ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે. આપૂ-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ, ગએથો-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ, દંઘ્રહુ-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ.

તાંમ યજત પાઉર્વો યો વિફ્રો નવાઝો યત્ દિમ ઉસચ ઉજદ્વાં-નયત્ વૅરૅથ્રજાઓ તખ્મો થ્રએતઑનો, મૅરૅઘહે કૅહ્રૂર્પ કહ્રકાસહે.

હો અવથ વજત થ્રિ-અયરૅમ થ્રિ-ક્ષપરૅમ, પઇતિશ ન્માનૅમ યિમ ખાપઇથીમ; નોઇત્ અઑર અવોઇરિસ્યાત્. થ્રઑશ્ત ક્ષફ્નો થ્રિત્યા-ઑ, ફ્રાદ્મત ઉષાઓંઘ્રહૅમ સૂરયાઓ, વિવઇતીમ ઉપ ઉષાઓંઘ્રહૅમ ઉપ-જબયત્ અરૅદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ.

અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, મોષુ મે જવ અવંઘ્રહે, નૂરેમ મે બર ઉપસ્તાંમ; હુજંઘ્રૅમ તે અજૅમ જઑથ્રનાંમ હઑમવઇતિનાંમ ગઑમ-

વહૃતિનાંમ્ યઑજદાતનાંમ્ પઇરિ-અંઘ્રહુરૂશતનાંમ્ બરાનિ, અવિ આપૅમ યાંમ્ રંઘ્રહાંમ; યેજિ જીમ્ ફ્રપયેમિ અવિ જાંમ્ અહુરધાતાંમ્, અવિ ન્માનૅમ્ યિમ્ ખ્શએપઇથીમ.

ઉપ-તચત્ અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, કઇનીનો કેહ્રુર્પ સ્રીરયાઑ અશ-અમયાઑ હુરઓધયાઑ, ઉસ્કાત્ યાસ્તયાઑ ઍરૅજ્વઇથ્યો, રઅેવત્ ચિથ્રેમ આઝાતયાઑ, નિજેંગ અઑથ્ર પઇતિશ્મુખ્ત જરન્યો-ઉરૂવીક્ષ્ન બામ્ય.

હા હે બાજવ ગેઉર્વયત્, મોષુ તત્ આસ્ નોઇત્ દરૅઘૅમ યત્ ફ્રાયતયત્ થ્વક્ષૅશ્નો, અવિજાંમ્ અહુરધાતાંમ્, અવિ ન્માનૅમ્ યિમ્ ખ્શએપઇથીમ્, ધ્રૂમ્ અવન્તૅમ્ અઇરિશ્તૅમ્, હુમથ યથ પરચિત્.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તાંમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઑ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઑ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઑનીમ; જઑથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરેસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજ્ઞિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૭ મો) યજએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ્ અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ્, બએષજ્યાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરો-ત્કએષાંમ્, યેસ્ન્યાંમ્ અંઘ્રઉહે અસ્ત્વઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંઘ્રઉહે અસ્ત્વઇતે. આધ્રૂ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, દંઘ્રહુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ.

તાંમ્ યજત જામાસ્પો,[1] યત્ સ્પાઘૅમ્ પઇરિ-અવએનત્ દૂરાત્ અયન્તૅમ્ રસ્મઑયો, દ્વતાંમ્ દએવયસ્નનાંમ્, સતૅમ્ અસ્પનાંમ્ અરૂષ્નાંમ્, હજંઘ્રરૅમ્ ગવાંમ્, બએવરૅ અનુમયનાંમ.

---

૧ જામાસ્પો-પાદશાહ ગુશતાસ્પનો વજીર, અને ફ્રશોસ્ત્રનો ભાઇ. એનાં ડહાપણને માટે એને દે-જામાસ્પ એટલે ડાહયો જામાસ્પ કહયો છે. એ પેગમબર જરતોસ્તના પહેલા શાગેર્દોમાંનો એક હતો. ગાથામાં એને દીનના મદદગાર તરીકે જાહેર કર્યો છે. (અરજાસ્પ) દુશમન ઉપર ફતેહ મેળવવાને માટે તે અરદવીસુરને દુવા ગુજારે છે. પેગમ્બર જરતોસ્ત ગુસ્તાસ્પ

આઅત્ હીમ્ જઇધ્યત્, અત્ત્ આયપ્તૅમ્ દજદિ મે, વંઘ્ઉહિ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, યથ અજેમ્ અવત વૅરૅથ્ર હચાંને, યથ વીસ્પે અન્યે અઇરે.

દ્થત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ્ અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, હુત્ર-જઓથ્રે-બરાઇ અરૅદ્રાઇ યજૅમ્નાઇ જઇધ્યન્તાઇ, દાથિશ આયપ્તૅમ્.

અહે રય ખરૅનંઘ્હચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓ હુયશતતર. અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઓનીમ્; જઓથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્હંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ઘએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૮ મો) યજએષ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુસ્ત્ર, યાંમ્ અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ્, બએષજયાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરો-ત્કએષાંમ્, યેસ્ન્યાંમ્ અંઘ્ઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંઘ્ઉહે અસ્તવઇતે. આધૂ-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, વાંશ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, ગએથા-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, દંઘ્હુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્.

તાંમ્ યજૅન્ત અષવજ્દાઓ[1] પુથ્રો પોઉરૂધાક્તોઇશ, અષવજ્દસ્ચ થ્રિતસ્ચ સાયુજદ્રોઇશ પુથ્ર, ઉપ બૅરૅજન્તેમ્ અહુરૅમ્ ક્ષથ્રીમ્ ક્ષએતૅમ્ અપાંમ્ નપાતૅમ્ અઉર્વત્-અસ્પૅમ્, સતૅમ્ અસ્પનાંમ્ અરૂષ્નાંમ્ હજ્જંઘ્રૅમ્ ગવાંમ્, બએવરૅ અનુમયનાંમ્.

ઉપર દુવા ગુજારતાં કહે છે કે "તારે ત્યાં જામાસ્પ જેવો છોકરો અવતરજો" ફારસી જરતોસ્તનામાં પ્રમાણે પએગમબર જરતોસ્તે દરૂન ઇજી, જામાસ્પને ઇજેલું ફુલ આપ્યું હતું, તે સુંઘવાથી જામાસ્પ વધુ ડહાપણ વાળો અને ભવિષ્ય કહેવાને શકિતવાન થયો હતો. જ્યારે ગુસ્તાસ્પ અરજાસ્પ સાથની લડાઇમાં શિકસ્ત મેળવે છે, ત્યારે જામાસ્પ અસ્પંદીયારને અરજાસ્પ સામે લડવાને સમજાવવા બંદીખાનામાં જાય છે.

૧ 'અષવઝદાઓ'–બુનદહેશ પ્રમાણે ફરોશકર્દને વખતે શઓષ્યંતને મદદ કરનાર તુરાની તાયફાવાળાઓ ઉપર ફતેહ મેળવવાને એ અરદવીસુરને દુવા ગુજારે છે. દાદેસ્તાને દીની એને ખનીરથ બામીમાંનો એક અમર કીર્તિવંત નર જણાવે છે. એ ફકરામાં બે અષવઝદ નામના શખસોના નામ આવેલાં છે, એક પૅાઉરૂધાક્ષતીનો છોકરો. અને બીજો સાયુજદ્રીનો છોકરો બેઉએ એક સરખી દુવા ગુજારી છે.

આઅત હીમ્ જઇધ્યત્, અવત્ આયપ્તૅમ્ દજદિ નો, વંઘ્ઉહિ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, યત્ બવામ અઇવિ-વન્યાઓ દાનવો તૂર વ્યાખન કરૅમ્ચ અસબનૅમ્, વરૅમ્ચ અસબનૅમ્, તંચિશ્તૅમ્ચ દૂરએક-એતૅમ્, અહ્મિ ગએથે પેષનાહુ.

દથત્ અએઇબ્યસચિત્ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ્, અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, હુધ-જઓથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ યજૅમ્નાઇ જઇધ્યન્તાઇ, દાથ્રિશ આયપ્તૅમ.

અહે રય ખ્રૅનંઘ્હચ, તાંમ્ યજાઇ સૂરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઓનીમ્; જઓથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહીતાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરેસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્હંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્જિબ્યો. યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કર્દો ૧૯ મો) યજએષ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ્ અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પૅરૅથુ-ફ્રાકાંમ્, બએષજયાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરો-ત્કએષાંમ્, યેસન્યાંમ્ અંઘ્ઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંઘ્ઉહે અસ્તવઇતે. આથ્રૂ-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, દંઘ્હુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ.

તાંમ્ યજત વિસ્તઉરૂશ[1] યો નઓતઇર્યાંનો, ઉપ આપૅમ્ યાંમ્ વીતંઘ્ઉહઇતીમ્, અૅરૅજુખ્ધાત્ પઇતિ વચંઘ્હત્, ઉઇતિ વચેબિશ અઓજનો.

તા બા અષ તા અર્શુખ્ધ, અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, યત્ મે અવવત્ દએવયસ્નનાંમ્ નિજતૅમ્ યથ સારૅમ્ વર્સનાંમ્ બરામિ. આઅત્ મે તૂમ્ અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, હુશ્કૅમ્ પેશુમ્ રએચય તરો વંઘ્ઉહીમ વીતંઘ્ઉહઇતીમ.

---

૧ 'વિસ્તઉરૂ'-ફીરદોસી એને ગસ્તહમ નામ આપે છે. એ નોદરના ખાનદાનનો હતો અફ્રાસિયાબે ઈરાનને નુકસાન કરવાને માટે ઘણીક નદીના માર્ગો ફેરવી નાખ્યા હતા, તેમાં વીતંઘ્હઇતિ નદીનો માર્ગ પાછો તર કરવાને માટે એ અરદવીસુર આગળ દુવા ગુજારે છે.

ઉપ-તચત્ અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, કઇનિનો કૅહર્પ સ્રીરયાઓ અશ-અમયાઓ હુરઑધયાઓ, ઉસ્કાત્ યાસ્તયાઓ ઑરૅજવઇશ્યો, રએવત્ ચિથ્રૅમ્ આઝાતયાઓ, ઝરન્ય અઑથ્ર પઇતિશ્મુખ્ત યા વીસ્પો-પએસ બામ્ય. અરમએશ્તાઓ અન્યાઓ આપો કૅરૅનઓત્, ફ્રષ અન્યાઓ ફ્રતાચયત્ હુશ્કૅમ પૅષુમ્ રએચયત્, તરો વંધ્રઉહીમ્ વીતંધ્રઉહઇતીમ્.

અહે રય ખ્વરૅનંધ્રહચ, તાંમ્ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યઝાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઑનીમ્; ઝઑથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યઝમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિઝ્વો-દંધ્રહંધ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથનચ, ઝઑથ્રાબ્યચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મઝ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંધ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યઝમઇદે.

(કરદો ૨૦ મો) યઝએષ મે હીમ્, સ્પિતમ ઝરથુશ્ત્ર, યાંમ્ અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ્, બએષજયાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરો-તકએષાંમ્, યેસ્ન્યાંમ્ અંધ્રઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંધ્રઉહે અસ્તવઇતે. આપૃ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, દંધ્રહુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્.

તાંમ્ યઝત યોઇશ્તો યો ફ્રયનનાંમ્,[1] પઇતિ પેદ્વએપે રંધ્રહયાઓ, સતૅમ્ અસ્પનાંમ્ અર્શ્નાંમ્ હઝંધ્રરૅમ્ ગવાંમ્ બએવરૅ અનુમયનાંમ્.

આઅત્ હીમ્ જઇધ્યત્, અવત્ આયપ્તૅમ્ દઝ્દિ મે, વંધ્રઉહિ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, યત્ બવાનિ અઇવિ-વન્યાઓ અખ્તીમ્ દુઝ્દૅમ્ તૅમંધ્રહુન્તૅમ્. ઉત હે ફ્રશ્ન પઇતિ-પ્રવાને નવચ નવઇતીમ્ચ ખ્રઝ્દનાંમ્ ત્મએષો-પરૂશ્તનાંમ્, યત્ માંમ્ પૅરૅસત્ અખ્ત્યો દુઝ્દાઓ તૅમંધ્રઉહાઓ.

---

૧ યોઇશ્તો યો ફ્રયનનાંમ-ગોશ્તે ફ્રયાન-એ અરદવીસુરને દુવા ગુજારે છે કે તે અખ્ત જાદુગરના ૯૯ સવાલોનો જવાબ આપવાને શકિતવાન થઇ તેનો માહત કરે. અખ્ત જાદુગર ભેદી સવાલો પુછી તેના જવાબો નહિ આપનારને મારી નાખતો હતો, જેઓમાં ઝરથુસ્તના બે છોકરાઓ, મઇદ્યો માઓંઘહનો છોકરો અપસ્તુ મુખ્ય હતા. ગોસ્તે ફ્રયાને તેના સવાલોનો જવાબ આપી તેને ત્રણ સવાલો કર્યાં હતા, જેના જવાબો નહિ આપવાથી ગોશ્તે ફ્રયાને તેને મારી નાખ્યો હતો. બહ્મન યશ્તમાં અમર કીર્તિવંત નામોમાં એનું નામ આવે છે.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ્ અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, હુષ-જઓથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ યજૅમ્નાઇ જઇધ્યન્તાઇ, દાથિશ્ આયપ્તૅમ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તાંમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન ઝુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન ઝુયાઓ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષઓનીમ; જઓથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રજ્બિ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૨૧ મો) યજએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ અરૅદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ, બએષજયાંમ, વીદએવાંમ, અહુરો-ત્કએષાંમ, યેસન્યાંમ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે. આપ્રૂ-ફ્રાધનાંમ અષઓનીમ, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ અષઓનીમ, ગએથા-ફ્રાધનાંમ અષઓનીમ, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ અષઓનીમ, દંઘ્રહુ-ફ્રાધનાંમ અષઓનીમ.

યહ્મ્ય અહુરો મજદાઓ હુવપો નિવએધયત્, આઇપ્તિ પઇતિ અવ-જસ, અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, હચ અવતબ્યો સ્તૅરૅબ્યો અવિ જાંમ અહુરધાતાંમ. થ્વાંમ યજ઼ઓન્તે અઉર્વાઓંઘ્રહો અહુરાઓંઘ્રહો, દંઘ્રહુ-પતયો પુથ્રાઓંઘ્રહો, દંઘ્રહુ-પઇતિનાંમ.

થ્વાંમ નરચિત્ યોઇ તખ્મ જઇધ્યાઓન્તે આસુ અસ્પીમ ખરૅનંઘ્રહસચ ઉપરતાતો. થ્વાંમ આથ્રવનો મરૅમ્નો આથ્રવનો થ્રાયઓનો મસ્તીમ જઇધ્યાઓન્તે, સ્પાનૅમચ વૅરૅથ્રઘ્રૅમચ અહુરધાતૅમ વનઇન્તીમચ ઉપરતાતૅમ.

થ્વાંમ કઇનિનો વધ્રે યઓન ક્ષથ્ર હુવાપાઓ જઇધ્યાઓન્તે તખ્મેમચ ન્માનો-પઇતીમ. થ્વાંમ ચરાઇતિશ જિજનાઇતિશ જઇધ્યાઓન્તે હુજામીમ; તૂમ તા અએઇબ્યો ક્ષયમ્ન નિસિરિનવાહિ, અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે.

આઅત્ ફ્રષુસત્, જરથુશ્ત્ર, અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, હચ અવતબ્યો સ્તૅરૅબ્યો અવિ જાંમ અહુરધાતાંમ.

આઅત્ અઓખ્ત અરૅદ્વી સુર અનાહિત. ઍરૅજવો અષાઉમ સ્પિતમ, થ્વાંમ્ દથત્ અહુરો મજ્દાઓ રતૂમ્ અસ્ત્વઇથ્યો ગએથયાઓ; માંમ્ દથત્ અહુરો મજ્દાઓ નિપાથ્રીમ્ વીસ્પયાઓ અષઓનો સ્તોઇશ. મન રય ખરૅનંઘ્રહુચ, પસ્વસચ સ્તઓરાચ ઉપઇરિ જાંમ્ વીચરૅન્તિ મષ્યાચ બિજંગ્ર. અજૅમ્ બોઇત્ તૂમ્ તા નિપયેમિ વીસ્પ વૉહૂ મજ્દધાત અષચિથ્ર, માંનયેન્ અહે યથ પસૂમ્ પસુ-વસ્તૅમ.

પઇતિ દિમ્ પૅરૅસત્ જરથુશ્ત્રો અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, કન થ્વાંમ્ યસ્ન યઝાતે, કન યસ્ન ફ્રાયઝાને, યસે તવ મજ્દાઓ કૅરૅનઓત્ તચરૅ, નોઇત્ તચરૅ અન્તરૅ અરૅથૅમ્ ઉપઇરિ હુવરૅક્ષએતૅમ. યસે થ્વા નોઇત્ અઇવિ-દુઝાઓન્તે અજ્ઞિશચ, અરૅથ્નાઇશ વવૂજ્ઞકાઇશચ વરૅન્વાઇશચ વરૅનવ-વીષાઇશચ.

આઅત્ અઓખ્ત અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, ઍરૅજવો અષાઉમ સ્પિતમ, અન માંમ્ યસ્ન યજએષ, અન યસ્ન ફ્રાયજએષ, હચ હુ વક્ષાત્ આ હૂ ફ્રાષ્મો-દાતોઇત્. આ તૂ મે અએતયાઓ જઓથ્રયાઓ ફ્રંઘ્રઉહરેઇશ, આથ્રવનો પરૂશ્તો-વચંઘ્રહો પઇતિ-પરૂશ્તો-સ્રવંઘ્રહો માંજ્દ્રો હુધ-હુનરો તનુ-માથ્રો.[1]

મા મે અએતયાઓ જઓથ્રયાઓ ફ્રંઘ્રઉહરૅન્તુ હરૅતો, મતફ્રૂતો, મદુશ્તો, અસચિશ, મકસ્વીશ, મસ્ત્રી, મદહ્મો અસ્રાવયત્-ગાથો, મપએસો યો વીતૅરૅતો-તનુશ.

નોઇત્ અવાઓ જઓથ્રાઓ પઇતિ-વીસે યાઓ માવોય ફ્રંઘ્રઉહરેન્તિ અન્દાઓસચ, કરૅનાઓસચ, દ્વાઓસચ, મૂરાઓસચ, અરાઓસચ, રંઘ્રહાઓસચ, અવ દક્ત દક્તવન્ત, યા નોઇત્ પૉઉરૂ જિર ફ્રદક્ત વીસ્પનાંમ્ અનુ માંથ્રૅમ. મા મે અએતયાઓસ્ચિત્ જઓથ્રયાઓ ફ્રંઘ્રઉહરૅન્તુ ફ્રકવો, મા અપકવો, મા દ્વાઓ વીમીતો-દન્તાનો.[2]

પઇતિ દિમ્ પૅરૅસત્ જરથુશ્ત્રો અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, કૅમ્ ઇધ તે જઓથ્રાઓ બવઇન્તિ, યસે-તવ ફ્રબરૅન્તે દ્વન્તો દએવયસ્નાઓંઘ્રહો, પસચ હુ ફ્રાષ્મો-દાઇતીમ.

---

૧ આ ફકરાના સાર પ્રમાણે અરદ્વીસુર નીઆએશ અથવા આવાં યશ્ત સુરજ અસ્ત પામવા પછી ભણવી નહિ જોઇએ.

૨ આ ફકરાના સાર પ્રમાણે અરદવીસુરની નેયતે ઇજેશ્ની ચીજની ચાશ્ની કોઇ ખોડખાપણવાળા કે દુષ્ટ માણસથી થવી ન જોઇએ, નહિ તો તે ક્રીયા રદ બાતલ થાય છે.

આઅત્ અઍાખ્ત અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, ઍરૅજવો અષાઉમ્ સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, નિવયક નિપષ્નક અપસ્કરક અપ-ખ્રૅઓસક, ઇમાઓ પઇતિ-વિસૅન્તે યાઓ માવોય પસચ વર્જેન્તિ, ક્ષવશ-સતાઇશ હજંઘ્રૅમ્ચ, યા નોઇત્ હઇતિ વીસૅન્તિ દએવનાંમ્ હઇતિ યસ્ન.[1]

યજાઇ હુકઇરીમ્ બરૅજો વીસ્પો-વહ્મૅમ જરનએનૅમ. યહ્મત્ મે હચ ફ્રજગઘ્રઇતે અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, હજંઘ્રરાઇ બરૅઝ્ન વીરનાંમ્; મસો ક્ષએતે ખ્ર્‌રૅનંઘ્રહો, યથ વીસ્પાઓ ઇમાઓ આપો, યાઓ જૅમા પઇતિ ફ્રતચિન્તિ, યા અમવઇતિ ફ્રતચઇતિ.

અહે રય ખ્ર્‌રૅનંઘ્રહુચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ્ અષઓનીમ; જઓથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ્ધ-એઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨૨ મો) યજએષ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ્ અરૅદ્વીમ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ, બએષજ્યાંમ, વીદએવાંમ, અહુરો-તકએષાંમ્, યેસન્યાંમ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે. આપ્ર-ફ્રાથ્નાંમ અષઓનીમ, વાંથ્વો-ફ્રાથ્નાંમ્ અષઓનીમ, ગએથો-ફ્રાથ્નાંમ અષઓનીમ, ક્ષએતો-ફ્રાથ્નાંમ અષઓનીમ, દંઘ્રહુ-ફ્રાથ્નાંમ્ અષઓનીમ.

યિમ્ અઇવિતો મજદયસ્ન હિશ્તૅન્તિ બરૅસ્મો-જસ્ત. તાંમ્ યજૅન્ત હ્વોવાઓંઘ્રહો;[2] તાંમ્ યજૅન્ત નઓતઇર્યાઓંઘ્રહો. ઇશ્તીમ્ જઇધ્યન્ત હ્વોવો, આસુ-અસ્પીમ્ નઓતઇરે, મોષુ પસ્ચએત હ્વોવો ઇશ્તીમ્ બઓન્ સૅવિશ્ત; મોષુ પસ્ચએત નઓતઇરે વીશ્તાસ્પો આઓંઘ્રહાંમ્ દખ્યુનાંમ્ આસુ-અસ્પોતૅમો બવત્.

---

૧ આ ફકરાના સાર પ્રમાણે સુરજ અસ્ત પામવા પછી કીધેલી અરદવીસુરની આરાધના દેવોને ખુશનુદ કરવા સમાન છે, અને તેથીજ આવાં યશ્ત અને આવાં અરદ્વીસુરની ન્યાએશ અઇવીસરૂથ્રેમ અને ઉપહેન ગેહમાં ભણાઇ શકાતી નથી.

૨ હ્વોવાઓંઘહો–હ્વોવના ખાનદાનવાળાઓ, જેઓમાં જરથોસ્તની બાયડી 'હ્વોવી,' અને ફ્રશઓશતર અને જામાસ્પ મુખ્ય હતાં.

અહે રય ખ્વરૅનંઘ્રહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઑ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઑ હુયશતતર. અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઑનીમ; જઑથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨૭ મો) યજએષ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર યાંમ્ અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ, બએષજયાંમ્, વીદ્દએવાંમ્, અહુરો-ત્કએષાંમ્, યેસ્ન્યાંમ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે. આધૃ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ, વાંથ્વો-ફ્રાંધનાંમ અષઑનીમ, ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ, દંઘ્રહુ-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ.

યેંઘ્રહે હજંઘ્રરૅમ વઇસ્યનાંમ્, હજંઘ્રરૅમ્ અપઘ્રજ્તરનાંમ. કસ્ચિત્ચ અએષાંમ્ વઇસ્યનાંમ, કસ્ચિત્ચ અએષાંમ્ અપઘ્રજ્જારનાંમ, ચથ્વરૅસતૅમ અયરૅ-બરનાંમ હ્વસ્પાઇ નઇરે બરેમ્નાઇ. કંઘ્રહે કંઘ્રહે અપઘ્રજ્જાઇરે, ન્માનૅમ હિશ્તઇતે હુધ્રાતૅમ સતો-રઑચનૅમ, બામીમ્ હજંઘ્રરો-સ્તુનૅમ હુકૅરૅતૅમ્ બએવરૅ-ફ્રસ્કૅમ્બૅમ સૂરૅમ.

કૅમ્ કૅમચિત્ અઇપિ ન્માને, ગાતુ સઇતે ખ્વએઉઇ-સ્તરૅતૅમ્ હુબઑઇધીમ્ બરૅજિશ હુવન્તૅમ. આતચઇતિ જરથુશ્ત્ર અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, હજંઘ્રરાઇ બરૅષ્ન વીરનાંમ. મસો ક્ષયેતે ખ્વરૅનંઘ્રહો, યથ વીસ્પાઑ ઇમાઑ આપો, યાઑ જૅમા પઇતિ ફ્રતચિન્તિ, યા અમવઇતિ ફ્રતચઇતિ.

અહે રય ખ્વરૅનંઘ્રહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઑ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઑ હુયશતતર. અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઑનીમ; જઑથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨૪ મો) યજએષ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ્ અર્દ્વીમ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ્, બએષજયાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરે-ત્કએષાંમ્, યેસન્યાંમ્ અંઘ્વહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંઘ્વહે અસ્તવઇતે. આપૂ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ, ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ, દંઘ્હુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ.

તાંમ્ યજત યો અષવ જરથુસ્ત્રો, અઇર્યેને વએજહિ[1] વંઘ્હુયાઑ દાઇત્યયાઑ, હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્હંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્જિબ્યો.

આઅત્ હીમ્ જઇધ્યત્ અવત્ આયપ્તૅમ દજદિ મે વંઘ્વહિ સૅવિશ્તે અર્દ્વી સૂરે અનાહિતે, યથ અજૅમ્ હાચયેને પુથ્રૅમ્ યત્ અઉર્વત્-અસ્પહે તખ્મૅમ કવએમ વીશ્તાસ્પૅમ, અનુમતેએ દએનયાઇ, અનુખ્તેએ દએનયાઇ, અનુ-વર્શ્તેએ દએનયાઇ.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ, અર્દ્વી સૂર અનાહિત, હુધ-જઑથ્રો-બરાઇ અર્દ્રાઇ યજૅમ્નાઇ જઇધ્યન્તાઇ, દાથ્રિશ આયપ્તૅમ.

અહે રય ખ્રૅનંઘ્હચ. તામ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન ઝુયાઑ જવનો-સાસ્ત, અન ઝુયાઑ હુયશતતર. અર્દ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઑનીમ; જઑથ્રાબ્યો અર્દ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્હંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્જિબ્યો. યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્હાંમચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨૫ મો) યજએષ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ અર્દ્વીમ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ્, બએષજયાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરે-ત્કએષાંમ્, યેસન્યાંમ્ અંઘ્વહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંઘ્વહે અસ્તવઇતે. આપૂ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ, ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ, દંઘ્હુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ.

---

૧ અઇર્યેને વએજહિ–ઇરાનવેજનો મુલક, પામીરના પહાડોની ઉત્તરે, અને ઑકસસ અને જકઝારટીસ નદીની વચ્ચે ફેલાયલો મુલક. બુનદહેશમાં એને આજર બએજાન સાથે ...

તાંમ્ યજત બઁરેજધાવશ્ કવ વીશ્તાસ્પો, પસ્ને આપેંમ ફ્રજદાનઓઁમ, સતૅમ્ અસ્પનાંમ્ અર્ષ્નાંમ્, હજંઘ્રૅમ ગવાંમ, બએવરૅ અનુમયનાંમ.

આઅત્ હીમ્ જઇધ્યત્, અવત્ આયપ્તૅમ દજદિ મે, વંઘ્રુઉહિ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, યત્ બવાનિ અઇવિ-વન્યાઓઁ તાંથ્રય-વન્તૅમ દુજદઍનૅમ, પૅષનૅમચ દએવયસ્નૅમ, દ્વન્તૅમચ અરૅજત્-અસ્પૅમ, અહ્મિ ગએથે પૅષનાહુ.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ, અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, હધ-જઓઁથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ યજૅમ્નાઇ જઇધ્યન્તાઇ, દાથ્રિશ્ આયપ્તૅમ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તાંમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઓઁ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓઁ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષઓઁનીમ; જઓઁથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. હઓઁમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓઁથ્નચ, જઓઁથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રજ્જિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજદાઓઁ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓઁઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઓઁસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨૬ મો) યજએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ અરૅદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ, બએષજયાંમ, વીદએવાંમ, અહુરો-ત્કએષાંમ, યેસન્યાંમ અંઘ્રુહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ અંઘ્રુહે અસ્તવઇતે. આધૂ-ફ્રાધનાંમ અષઓઁનીમ, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ અષઓઁનીમ, ગએથો-ફ્રાધનાંમ અષઓઁનીમ, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ અષઓઁનીમ, દંઘ્રહુ-ફ્રાધનાંમ અષઓઁનીમ.

તાંમ્ યજત અસ્પાયઓઁધો જઇરિ-વઇરિશ,[1] પસ્ને આપો દાઇત્યયાઓઁ, સતૅમ અસ્પનાંમ અર્ષ્નાંમ, હજંઘ્રૅમ ગવાંમ, બએવરૅ અનુમયનાંમ.

૧ જઇરિ વઇરિ–ઝરીર, લોહરાસ્પનો છોકરો, અને ગુશ્તાસ્પનો નાનો ભાઈ. એ અરજાસ્પ ઉપર ફતેહ મેળવવાને અરદવીસુર સનમુખ દુવા ગુજારે છે. જરથોસ્તી દીન ફેલાવવામાં જે ચાર શખસોએ આગેવાન ભાગ લીધો હતો, તે અસ્પંદીયાર, ફ્રશોસ્ત્ર, જામાસ્પ અને ઝરીર હતા. જ્યારે ગુશ્તાસ્પ પોતાના બાપથી રૂસાઇને ચાલી જાય છે, ત્યારે ઝરિર તેને સમજાવીને પાછો લાવે છે એ અરજાસ્પના બીદરફશ નામના સરદારના હાથ ઉપર માર્યો ગયો હતો. લગનના આશીરવાદમાં દુવા ગુજારવામાં આવે છે કે "ઝરીરના જેવા દુશમનને મારનાર થજો."

આઅત્ હીમ્ જઇધ્યત્, અવત્ આયપ્તૅમ્ દજદ્હિ મે, વંઘ્વ્હિ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, યત્ બવાનિ અઇવિ-વન્યાઓ પૈષોચિંગ-હૅમ્ અશ્તોકાનૅમ્, હુમયકૅમ્ દએવયસ્નૅમ્, દ્રુવન્તેમ્ચ અરૅજત્-અસ્પૅમ્, અહ્મિ ગએથે પૈષનાહુ.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ્ અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, હધ-જઓથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ યજૅમ્નાઇ જઇધ્યન્તાઇ, દાથ્રિશ આયપ્તૅમ્.

અહે રય ખરૅનંઘ્હચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ્ સરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઑનીમ્; જઓથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્હંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્જિબ્યો. યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨૭ મો) યજએષ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ્ અરૅ-દ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ્, બએષજયાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરો-ત્કએષાંમ્, યેસ્ન્યાંમ્, અંઘ્વ્હે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંઘ્વ્હે અસ્તવઇતે. આધૂ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્ ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, દંઘ્હુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્.

તાંમ્ યજત વંદરૅમઇનીશ અરૅજત્-અસ્પો,[1] ઉપ જરયો વૉઉરૂ-કષૅમ્, સતૅમ્ અસ્પનાંમ્ અર્ષ્નાંમ્ હજંઘ્રૅમ્ ગવાંમ્, બએવરૅ અનુમયનાંમ્.

---

૧ અરૅજત-અસ્પ-તુરાનનો પાદશાહ અરજાસ્પ. એ ગુશતાસ્પ અને ઝરિરને મારવાની અને ઇરાનને વેરાન કરવાની બદ દુવા અરદવીસુરને ગુજારે છે, જે કબુલ રખાતી નથી. એ પાદશાહ ઈરાન પાસે ચોથાઇ લેતો હતો, જે ગુશ્તાસ્પે આપવાનું બંધ કર્યું હતું, એ ઉપ-રથી ઇરાન અને તુરાન વચ્ચે લડાઇ ઉઠી, જેમાં પહેલાં ઝરિર અને જામાસ્પનો છોકરો ગેરામી, બીદરફશ નામના તુરાની સરદારને હાથે માર્યા ગયા હતા, પણ પાછળથી ગુશ્તાસ્પના છોકરા અસ્પંદયારના હાથ ઉપર શીકસ્ત ખાઈને અરજાસ્પને નાસવું પડયું હતું; પણ જ્યારે ગુસ્તાસ્પે અસ્પંદીયારને બંદીખાને નાખ્યો, ત્યારે અરજાસ્પે પાછો આવીને લોહરાસ્પને મારી નાખ્યો હતો, અને ગુસ્તાસ્પને નાસવું પડયું હતું, જેથી અસ્પંદીયારને છોડી દેવાની ગુશ્તા-સ્પને ફરજ પડી હતી, જેના હાથ ઉપર અરજાસ્પ માર્યો ગયો હતો.

આઅત્ હીમ્ જઇધ્યત્, અવત્ આયપ્તેંમ્, દજદિ મે વંઘ્રઉહિ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, યત્ બવામ્ અઇવિ-વન્યાઓ તખ્મૅમ્ ફવએમ્ વીશ્તાસ્પૅમ્ અસ્પાયઑધો જઇરિ-વઇરિશ. યથ અજૅમ્ નિજ-નાનિ અઇસ્યનાંમ્ દખ્યુનાંમ્, પન્ચસહ્નાઇ સતહ્નાઇશચ, સતહ્નાઇ હજંઘ્રહ્નાઇશચ, હજંઘ્રહ્નાઇ બએવરેહ્નાઇશચ, બએવરેહ્નાઇ અહાંક્સ્તહ્નાઇશચ.

નોઇત્ અહ્માઇ દથત્ તત્ અવત્ આયપ્તેંમ્, અરૅદ્વી સૂર અનાહિત.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઑ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઑ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઑનીમ્; જઑથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રજ્બિયો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઑસચા યજમઇદે.

(કરદો ૨૮ મો) યજએષ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ, બએષજયાંમ, વીદએવાંમ, અહુરો-તકએષાંમ, યેસન્યાંમ્ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે. આધૂ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ, ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ, દંઘ્રહુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ.

યેંઘ્રહે ચથ્વારો અર્ષાન હાંમ-તાષત્ અહુરો મજદાઑ, વાતેમચ વારૅમચ મઑઘૅમચ ફ્રૂયંઘ્રહુમચ; મીશતિ જી-મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુસ્ત્ર, વારૅન્તએચ સ્નએજ્ઞિન્તએચ સ્રસ્ચિન્તએચ ફ્રૂયંઘ્રહુન્તએચ. યેંઘ્રહે અવવત્ હએનનાંમ્ નવ-સતાઇશ હજંઘ્રેમચ.

યજાઇ હુકઇરીમ બરૅજો વીસ્પો-વહ્મેમ્ જરનએનૅમ્, યહ્મત્ મે હચ ફ્રજગઘઇતે અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, હજંઘ્રરાઇ બરૅષ્ન વીરનાંમ્; મસો ક્ષયેતે ખરૅનંઘ્રહો, યથ વીસ્પાઑ ઇમાઑ આપો, યાઓ જૅમા પઇતિ ફ્રતચિન્તિ, યા અમવઇતિ ફ્રતચઇતિ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઑ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઑ હુયશ્તતર.

અરૅદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષઑનીમ; જઑથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ ષ્યઑથનચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઆંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદા ૨૯ મો) યજએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ અરૅદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ, બએષજયાંમ, વીદએવાંમ, અહુરો-ત્કએષાંમ, યેસ્ન્યાંમ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે. આધૂ-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ, ગએથો-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ, દંઘ્રહુ-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ.

જરનએનૅમ પઇતિ-દાનૅમ વંઘ્રઉહિ હિશ્તઇતે દ્રજિમ્નો અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે જઑથ્રે વાચિમ પઇતિશ્મરૅમ્ન, અવત મનંઘ્રહ મઇનિમ્ન.

કો માંમ સ્તવાત, કો યજાઇતે, હઑમવઇતિબ્યો ગઑમવઇતિબ્યો જઑથ્રાબ્યો, યઑજદાતાબ્યો પઇરિ-અંઘ્રહરશ્તાબ્યો; કહ્માઇ અજૅમ ઉપંઘ્રહચયેનિ હચ મનાઇચ અન-મનાઇચ ફ્રારંઘ્રહાઇ હઑમનંઘ્રહાઇચ.

અહે રય ખ્ર નંઘ્રહચ, તાંમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષઑનીમ; જઑથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ ષ્યઑથનચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઆંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદા ૩૦ મો) યજએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ અરૅદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ, બએષજયાંમ, વીદએવાંમ, અહુરો-ત્કએષાંમ, યેસ્ન્યાંમ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે. આધૂ-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ, ગએથો-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ, દંઘ્રહુ-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ.

યા હિશ્તઇતે ફ્રવઍધૅમ્ન અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, કઇનિનો કૅહ્રૅપ સ્રીરયાઍા અશ-અમયાઍા હુરઍાધયાઍા, ઉસ્કાત્ યાસ્તયાઍા ઍરૅ-જવઇથ્યો રએવત્ ચિથ્રૅમ આઝાતયાઍા; ફ્રજુષૅમ અધ્‌કૅમ વંધ્રહાનૅમ પોઉરૂ-પક્ષ્તૅમ જરનએનૅમ.

બાધ યથ-માંમ્ બરૅસ્મો-જસ્ત ફ્રા-ગઍાષાવર સીસ્પૅમ્ન ચથ્રૂ-કરન જરનએનિ; મિનુમ્ બરત્ હુવાઝાત અરૅદ્વી સૂર અનાહિત ઉપ તાંમ્ સ્રીરાંમ્ મનઍાથ્રિમ. હા હે મઇધિમ્ ન્યાજત યથચ હુકૅરૅપ્ત ફ્રૂશ્તાંન, યથચ અંધ્રૅહુન્ નિવાઝાન.

ઉપઇરિ પુસાંમ્ બન્દયત અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, સતો-સ્તંધ્રહાંમ જરનએનીમ્ અશ્ત-કઍાજદાંમ, રથ-કઇર્યાંમ્ દફ્રૂષકવઇતીમ્ સ્રીરાંમ, અનુપોઇથ્વઇતીમ્ હુકૅરૅતાંમ.

બવ્રઇનિ વસ્ત્રાઍા વંધ્રહત અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, થ્રિસતનાંમ બવ્રનાંમ્ ચતુરૅ-જીજનતાંમ્, યત્ અસ્તિ બવ્રિશ સએશ્ત યથ યત્ અસ્તિ ગઍાનોતૅમ. બવ્રિશ બવઇતિ ઉપાપો. યથ કૅરૅતૅમ થ્વરૂશ્તાઇ જરૂને, ચરૅમાઓ વએનન્તો બ્રાજૅન્ત ફ્રેન ઍરૅજતૅમ જરનિમ.

આઅત્ વંધ્રઉહિ ઇંવ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, અવત્ આયપ્તૅમ્ યાસામિ, યથ અજૅમ હુવાફ્રિતો મસ ક્ષથ્ર નિવાનાનિ, અશ-પચિન સ્તૂઇ-બઍધ્ર, ફ્રઍાથત્-અસ્પ ખ્શનત્-ચખ્ર, ક્ષ્વએવયત્-અશ્ત્ર અશ-બઍાઉર્વ, નિધાતો-પિતુ હુબઍાઇધિ; ઉપ સ્તૅરૅમએષુ વારૅમ દઇધે, પરૅનંધ્રહુન્તૅમ વીસ્પાંમ્ હુજ્યાઇતીમ્ ઇરિથૅન્તૅમ ક્ષથ્રૅમ જઝાઇતિ.

આઅત્ વંધ્રઉહિ ઇંવ અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, દ્વ અઉર્વન્ત યાસામિ, યિમચ બિપઇતિશ્તાનૅમ્ અઉર્વન્તૅમ યિમચ ચથ્વરૅ-પઇતિશ્તા-નૅમ. અઍામ બિપઇતિશ્તાનૅમ અઉર્વન્તૅમ, યો અંધ્રહત્ આસુશ ઉજગસ્તો, હુફ્રઍાઉર્વએસો વાષાઍા પેષનએષુચ. અઍામ ચથ્વરૅ-પઇતિશ્નાનૅમ્, યો હુએનયાઍા પૅરૅથુ-અઇનિકયાઍા વ ઉર્વએસયત્ કરન, હોયૂમ્ચ દષિનૅમ્ચ, દષિનૅમ્ચ હોયૂમ્ચ.

અએત યસ્ન, અએત વહ્મ, અએત પઇતિ અવ-જસ, અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, હચ અવતબ્યો સ્તૅરૅબ્યો અવિ ઝાંમ અહુરધાતાંમ, અવિ જઍાતારૅમ્ યજૅમ્નૅમ, અવિ પૅરૅનાંમ વીધ્રઝારયેઇન્તીમ્, અવં-ધ્રહે જઍાથ્રો-બરાઇ અરૅદાઇ યજૅમ્નાઇ જઇધ્યન્તાઇ દાથ્રિશ આયપ્તૅમ;

યથ તે વીરપે અઉર્વન્ત જજવાઔંઘ્રહ પઇતિ-જસાંન્, યથ કવોઇશ વીસ્તારપહે.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ્ અષઑનીમ; જઓથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન હિજવો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્રચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ્ધ-એઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઔંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓ-સ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજ્દ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ, મર-દુમ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઑએમ બેહેદીન્ માજ્દયસ્નાંન આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્; અઍદૂન્ બાદ્. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમ્ચ વહ્મૅમ્ચ અઓજસ્ચ જ્વરૅચ આફ્રીનામિ, અપાંમ્ વંઘ્રઉહિનાંમ્ મજ્દધાતનાંમ્, અરૅદુયાઓ આપો અનાહિતયાઓ અષ-ઑન્યાઓ, વીસ્પનાંમ્ચ અપાંમ્ મજ્દધાતનાંમ્, વીસ્પનાંમ્ચ ઉર્વરનાંમ્ મજ્દધાતનાંમ્. અષૅમ વૉહૂ (૧). ☞ અહ્માઇ રએશ્ચ; હજંઘ્રરૅમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજ્દ; કેરૂદેહ્ મોજ્દ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુબારક (ફલાંન), માહે મુબારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન). નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન્. ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રરહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમૅમ. સ્તઓમિ અષૅમ; અષૅમ વૉહૂ (૧).

ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજાયાદ્ આવાં અરદ્વી સૂર્ બાનુ બેરસાદ્ અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ્ દીન્ બેહ્ માજ્દયસ્નાંન્; આગહી રવાઇ ગોઆફરંગાંની બાદ્ હફ્તે કેશ્વર્ જમીન્; અઍદૂન્ બાદ્. મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્; અષઑને અષૅમ વૉહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માજ્દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસેન્તે અષાઉમ્ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સૂર અનાહિતે. અષઑને અષૅમ વૉહૂ (૧).

નેમો ઉર્વઇરે વંધ્રઉહિ મજદ્દધાતે અષવ્યાને અષેમ વોહૂ (૧) અર્દ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદ. અષેમ વોહૂ (૧) આવાં અરદ્વી સૂર બાનુ ખેરસાદ અષેમ વોહૂ (૧).

આવાં યશતનો સાર.—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો! વૃદ્ધિ કરનાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું, તેના પ્રતાપ તથા ખોરેહ જ્યાદા થાઓ! પાણી ઉપર મવકકલ આવાં અરદવીસુર નારી ફરેશ્તો મારી મદદે પહોંચો! સર્વ ગુનાહો માટે હું પશ્ચાત્તાપ કરૂં છું. સર્વ ભુંડા વિચાર, ભુંડા વચન, અને ભુંડા કામને માટે હું મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી પસ્તાવો કરૂં છું. અરદવીસુર નદીની સીફતમાં બંદગી કરનાર ભણે છે કે તે નિર્મળ, બહોળી ફેલાયલી, તંદરોસ્તી બખશનારી અને આબાદી ફેલાવનારી છે. તે મરદોની ઓલાદને સ્વચ્છ કરે છે, જન્મ આપનારી માતાનાં ગર્ભસ્થાનને પાક કરે છે, જેથી તેઓ સહેલથી બચ્ચાંને જન્મ આપે છે, અને તેઓના થાનમાં વખતસર દુધ આપે છે. તે હુકર્ય પહાડમાંથી નિકળી વોઉરૂકશ દરિયામાં પડે છે. તેના હજારો ફાંટા છે અને તે એટલા તો મોટા છે કે એક ઝડપી ઘોડેસ્વારને એક ફાંટો વટાવતાં ૪૦ દિવસ લાગે છે. અલંકારી રીતે તેણીને ચાર ઘોડા ધરાવતી ચીતારવામાં આવી છે, તે ચાર ઘોડા તે પવન, વાદળાં, વરસાદ અને કરાં છે, એટલે પૃથ્વીની આબાદી તેણીને આભારી છે, અને જેમ અશો જરથોસ્ત આ દુન્યામાં વડો હતો, તેમ તેણીને પૃથ્વીની બરદાસ્ત કરતી ચીતારી છે. તેણી લડવૈયાઓના ઘોડાને તેજી બખશે છે, અથોરનાનોને મોટાઇ અને ડહાપણ બખશે છે, પરણવા લાયક કન્યાઓને ખુબીવંતા આવીંદો બખશે છે, જુઠા, ચુગલીખોર, ગાથા નહિ ભણનાર, કોહોડિયા, આંધળા, બહેરા, પાપી, બખીલ, વ્યસની, ખુંધાઓને, તેણીની આરાધના કરવાની, અને તેનાં પાણી ઉપયોગમાં લેવાની મનાઇ કરવામાં આવી છે. નેકીની રાહ ઉપર ચાલનાર ઇનસાન ઘટતી ક્રિયા સાથે તેણીની સેતાયશ કરે એવી તેણીને આરજુ રાખતી ચીતારી છે. અને તેણીને એક નારી ફરેસ્તો હોવાથી એક શોહામણી, શણગારેલી નાજનીના રૂપમાં તે સેતાયશ કરનારને મદદ કરવા આવે છે.

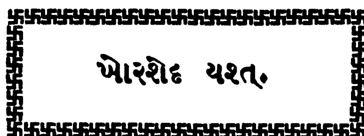
એ ઉપરથી અસલી ઇરાની તવારીખમાં મશહુર થઇ ગયલા કેટલાક નરોએ ઘટતી ક્રિયા સાથે અરદવીસુરની આરાધના કરીને ચોકસ મુરાદ ચાહી હતી, તેમાં નેક માણસોની મુરાદ બર આવી હતી, અને બુરા દીન દુસ્મનોની મુરાદ બર નહિ આવી હતી. એ લખાણુ ઘણું બોધ લેવા લાયક છે કે એક બારગી આપણે બંદગી કર્યે, પણ નેકીની રાહે ચાલનાર ન હોઇએ તો આપણી મુરાદ હાંસીલ થતી નથી. સૌથી પહેલાં બંદગી કરનારનું નામ અલંકારી રીતે અહુરમઝદનું મૂકેલું છે. અહુરમઝદે આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી. કે

પોઉરૂશસ્પના છોકરા જરતોસ્તને તે દીનના મત મુજબ ચલાવે (યાને અહુરમઝદે જરતોસ્તની મારફતે અરદવીસુરની આરાધનાનો ફેલાવો કરવા માંગ્યો.) આ મુરાદ બર આવી હતી. બીજો નર તે પેશદાદ વંશનો હોશંગ હતો, જેણે અલબુર્ઝ પહાડ આગળ હજાર ઘોડા, દસ હજાર ગાય, અને દસ હજાર નાના ઢોરથી (યાને એટલાં બળ જેટલા ભાવથી) અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે તમામ મુલક ઉપર પાદશાહી ભોગવે, અને માઝનદરાન અને ગીલાનના બુરા નરોમાંના મોટા ભાગનો નાશ કરે. આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. ત્રીજો નર તે પાદશાહ જમશેદ હતો, જેણે અલબુર્ઝ પહાડ આગળ ઉપર પ્રમાણેજ ભાવથી અદવીસુરની આરાધના કીધી અને મુરાદ ચાહી હતી કે તે તમામ મુલક ઉપર અને બુરાઓ ઉપર વટીક અમલ ચલાવે, અને દેવો કનેથી તેઓની દોલત વગેરે છીનવી લેવા પામે. આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. ચોથો નર તે ત્રણ મોહડાંવાળો જોહાક હતો, જેણે પણ ઉપર પ્રમાણેજ ભાવથી બબ્રીના મુલકમાં અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી, કે તે હપ્ત કેશવરને વેરાન કરે; આ તેની દુષ્ટ મુરાદ બર આવી ન હતી. પાંચમો નર તે આતબીનનો છોકરો ફરેદુન હતો, જેણે ગીલાનમાં અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી, કે ત્રણ માથાવાળો અને છ આંખ-વાળો, અને હજારો ફરેબવાળો ઝોહાક, જેને અહેરેમને ભલી પેદાવશોને હાની પુગાડવા બનાવ્યો હતો, તેને મારે, અને તેના હાથમાંથી જમશેદના કુટુંબની બાનુઓ શહેરનાઝ અને અરનવાઝ, જેઓને ભોંયરામાં કેદ રાખવામાં આવી હતી, તેઓનો છુટકારો કરે; આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. છઠ્ઠો નર કેરશાસ્પ પહેલવાન હતો, જેણે પીશી-નની ખીણ આગળ ઉપર પ્રમાણેજ ભાવથી અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે ગદ્રંવ દેવને મારે, અને તેનું મકાન, જે નહિ પહોંચાય એવી જગાએ આવેલું છે ત્યાં તે પહોંચે; આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. સાતમો નર તે તુરાની અફ્રાસીયાબ હતો, જેણે ઉપર પ્રમાણેજ ભાવથી અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી કે તે જરથોસ્તનું ખોરેહ છીનવી લેવા પામે; આ તેની મુરાદ બર ન આવી હતી. આઠમો નર તે કયાનીયાન વંશનો કએકાઉસ હતો, જેણે તેટલાજ ભાવથી એરેઝિફ્ય પહાડ આગળ અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તમામ મુલકોની ઉપર પાદશાહી ભોગવે, અને બુરાઓની ઉપર સત્તા ભોગવે; આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. નવમો નર તે ઇરાનને એકત્ર કરનાર પાદશાહ કએખુશરૂ હતો, જેણે ઉપર પ્રમાણેજ ભાવથી ચએચસ્ત સરોવર આગળ અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે તમામ મુલકો ઉપર, અને બુરાઓ ઉપર પાદશાહી ભોગવે, અને એક તેજી ઘોડા ઉપર સ્વારી કરી શકે, અને અફ્રાસીયાબ સાથની લડાઇમાં ઉજડ થઇ ગયલા મુલકને પાછા આબાદ કરે; આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. દસમો નર જોરાવર તુસ પહેલવાન હતો, જેણે ઉપર પ્રમાણેજ ભાવથી ઘોડા ઉપર સ્વાર થઇને અરદવીસુરની આરાધના

ચાહી હતી કે તેના ઘોડા તેજી બને, અને તે દુશ્મનોને જેર કરે, વેસેના છોકરાઓને કંગદેઝ આગળ મારે, અને તુરાનીઓને મારે, આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. અગ્યારમો નર વેસેના છોકરાઓ હતા, જેઓએ અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે બહાદુર તુસ પહેલવાનને મારે, અને મોટી સંખ્યામાં ઇરાનીઓનો નાશ કરે; આ તેમની મુરાદ બર આવી ન હતી. બારમો નર બુદો વફ્રનવાઝ હતો. જેને જ્યારે થ્રએતઓનએ કહરકાસ નામના પક્ષીના રૂપમાં ઉંચે ઉરાડયો, અને અને ત્રણ દિવસ સુધી ઉંચે ઉડયા કીધો, અને નીચે આવી શકયો નહિ ત્યારે તેણે અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે સહીસલામત પાછો પોતાનાં ઘર તરફ નીચે આવે, ત્યારે અરવીદસુર એક શોહામણી નાજનીનના રૂપમાં જઇ તેને હેઠે લાવી હતી. તેરમો નર જામારપ હતો. જેણે ઉપર પ્રમાણેજ ભાવથી અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે બીજા ઇરાની નરોની માફક બુરાઓની સામે ફત્તેહમંદીથી થઇ શકે; આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. ૧૪, ૧૫, ૧૬, માં નર તે પોઉરૂધાક્ષતના છોકરા 'અષત્રઝદ' અને સાદુઝદ્રીના છોકરા અષવઝદ અને થ્રીત હતા, જેઓએ અરદવીસુરની આરાધના કરીને માંગી લીધું હતું કે તેઓ તુરાની ઓલાદના દાનું, કર અસબન, વર-અસબન, અને દૂરએકએતને લડાઇમાં મારે, આ તેઓની મુરાદ બર આવી હતી. સત્તરમો નર નોદર ખાનદાનનો વીસતઉરૂસ (ફારસીમાં ગશતમ), જેણે અગણિત દેવોને માર્યા હતા, તે હતો, જેણે અરવીદસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે વીતધુંઇતી નદી પસાર કરવાને તેને સુકો રસ્તો મળે; આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. અઢારમો નર તે ગોસ્તેર્ફ્રિયાન હતો, જેણે રંઘા નદી આગળ અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે બુરા અખ્ત જાદુગરને મારે, અને તેના ૯૯ બીકટ સવાલોના જવાબ આપે;[1] આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. ઓગણીસમાં અને વીસમાં હવોવ અને નોદર ખાનદાનવાળા હતા, જેઓએ અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી—હવોવે દોલત, અને નોદરે ઘોડાના જેટલી ઝડપ ચાહી હતી—તે બંનેની મુરાદ બર આવી હતી. એકવીસમો નર અશો જરથોશ્ત હતો, જેણે ઇરાનવેજમાં અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે કએ ગુશતારપને પોતાની દીનમાં લેવા પામે; આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. બાવીસમો નર કએ ગુશતારપ હતો, જેણે ફ્રઝદાનવ સરોવર આગળ અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે તાંથ્રવંત, પેશન, અને દુષ્ટ અરજાસ્પને લડાઇમાં મારે; આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. ત્રેવીસમો નર ગુશતારપનો ભાઇ ઝરીર હતો, જેણે દાઇતી નદી આગળ અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે પેશો-કંદહ, હુમયક, અને અરજાસ્પને લડાઇમાં મારે; આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. ચોવીસમો અને પચ્ચીસમો નર અરજાસ્પ અને તેનો ભાઇ વંદરેમઇની હતા, જેઓએ વોઉરૂકશ દરિયા આગળ અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તેઓ કએ

[1] જુવો "અર્દા વીરાફ નામુ" જેમાં એ સર્વે સવાલ જવાબો તુલોતવીલ આપેલા છે.

ગુશતાસ્પ અને ઝરીરને મારે, અને ઇરાનીઓની મોટી સંખ્યાનો નાશ કરે; આ તેની મુરાદ બર આવી ન હતી.



ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

૫ નામે યજદાંન્ અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની, ગોરૂજે ખોરેહુ અવજાયાદ. ખોરશેદ અમર્ગ્ રયોમંદ અઉર્વંદ-અસ્પ્ બેરસાદ. અજ હુમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુજૂખ્ત દુજવવરૂશત, મૅમ ૫ ગેતી મનીદ, ઑએમ ગોફ્ત્, ઑએમ કર્દ, ઑએમ જસ્ત્, ઑએમ બૂન્ બૂદ ઍસ્તેદ. અજ આંન્ ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની, ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્, ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ, તરોઇદીતે અંધ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવરૂશતાંમ હ્યત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમ, સ્તઑમિ અષૅમ. અષૅમ વૉહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો, (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. હ્વરૅ-ક્ષએતહે અમૅષહે રએવહે અઉ-ર્વત્-અસ્પહે, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઑ મ્રઑતૂ.

હ્વરૅ-ક્ષએતૅમ અમૅષૅમ રએમ અઉર્વત્-અસ્પૅમ યજમઇદે. આઅત્ યત્ હ્વરૅ-રઑક્ષનિ તાપયેઇતિ, આઅત્ યત્ હ્વરૅ-રઑચો તાપયેઇતિ, હિશ્તૅન્તિ મઇન્યવાઑંઘ્રહો યજતાઑંઘ્રહો સતૅમચ હજંઘ્રૅમચ; તત્ ખ્ર્રૅનો હાંમબારયેઇન્તિ, તત્ ખ્ર્રૅનો નિપારયેઇન્તિ, તત્ ખ્ર્રૅનો બક્ષૅન્તિ, જામ પઇતિ અહુરધાતાંમ, ફ્રાધતિચ અષહે ગએથાઑ, ફ્રાધતિચ અષહે તનુયે, ફ્રાધતિચ હ્વરૅ યત્ અમૅષૅમ રએમ અઉર્વત્-અસ્પૅમ.

આઅત્ યત્ હ્વરૅ ઉજુક્ષ્યેઇતિ, બ્વત્ જાંમ અહુરધાતાંમ યઑજ-દાથ્રૅમ, આપૅમ તચિન્તાંમ યઑજદાથ્રૅમ, આપૅમ ખાન્યાંમ યઑજ-દાથ્રૅમ, આપૅમ જરયનાંમ યઑજદાથ્રૅમ, આપૅમ અર્મએશ્તાંમ યઑજદાથ્રૅમ, બ્વત્ દાંમ અષવ યઑજદાથ્રૅમ, યાઑ હૅન્તિ સ્પૅન્તહે

મઇન્યેઉશ. યેધી જી હ્વરૅ નોઇત્ ઉજુક્ષ્યેઇતિ, અધ દએવ વીસ્પાઓ ઍરૅનચિન્તિ, યાઓ હૅન્તિ હપ્તો-કર્ષ્વોહ્વ, નવ ચિશ મઇન્યવ યજત, અંઘ્રહ્વ અસ્તવઇતિ પઇતિદ્રાંમ, નોઇત્ પઇતિશતાંમ વીધ્યૅન્તિ.

યો યજાઇતે હ્વરૅ યત્ અમૅષૅમ રએમ અઉર્વત્-અસ્પૅમ, પઇતિશતાતેએ તૅમંઘ્રહાંમ, પઇતિશતાતેએ તૅમસચિથ્રનાંમ દએવનાંમ, પઇતિશતાતેએ તાયુનાંમચ હજસ્નાંમચ, પઇતિશતાતેએ યાતુનાંમચ પઇરિકનાંમચ, પઇતિશતાતેએ દથ્યેજંઘ્રહો મર્ષઓનહે, યજાઇતે અહુરૅમ મજદાંમ, યજાઇતે અમૅષે સ્પૅન્તે, યજાઇતે હ્વઓમ્ ઉર્વાનૅમ, ક્ષ્નાવયેઇતિ વીસ્પે મઇન્યવચ યજત ગએથ્યાચ, યો યજાઇતે હ્વરૅ યત્ અમૅષૅમ રએમ અઉર્વત્-અસ્પૅમ.

યજાઇ મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ હજંઘ્રર-ગઓષૅમ, બએવરે-ચશ્મનૅમ; યજાઇ વજરૅમ હુનિવિખ્તૅમ કમૅરધે પઇતિ દએવનાંમ મિથ્રહે વોઉરૂ-ગઓયઓઇતોઇશ, યજાઇ હખૅધ્રૅમચ યત્ આસ્ત હખૅધ્રનાંમ વહિશ્તૅમ અન્તરૅ માઓંઘ્રહૅમચ હ્વરૅચ. અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, હ્વરૅ-ક્ષએતૅમ અમૅષૅમ રએમ અઉર્વત્-અસ્પૅમ. જઓથ્રાબ્યો હ્વરૅ-ક્ષએતૅમ અમૅષૅમ રએમ અઉર્વત્-અસ્પમ યજમઇદે.

હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રૅબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજ્દ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરૂદૂમ, મરૂદૂમ સર્દગાંન, હમા સર્દગાંન, હમબાયસ્તે વેહાંન, ઓએમ બેહેદીન માજદયસ્નાંન, આગહી આસ્તવાંની નેકી રસાનદ, અએદુન બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨). યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઓજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, હ્વરૅ-ક્ષએતહે અમૅષહે રએવહે અઉર્વત્-અસ્પહે. અષૅમ વોહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશચ; હજંઘ્રૅમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજદ; કેરૂફેહ મોજદ.

રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક્ નાંમ, રોજ મુબારક્ (ફલાંન) માહે મુબારક્ (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. ક્ષ્ન-

ઑાથ્ર અહુરહે મજ્દાઑા, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ, હઇથ્યાવર્-શતાંમ્ હાત વસ્ના ફ્રૅરૂષોતૅમૅમ. સ્તઑમિ અર્ષૅમ; અર્ષૅમ વૉહૂ (૧).

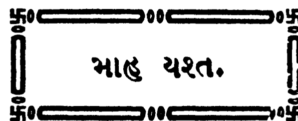
ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજાયાદ્ ખોરૂશેદ્ અમર્ગ રયોમંદ્ અઉર્વદ્-અસ્પ, બેરૂસાદ્ અમાવંદ્ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ્ દીન બેહ્ માજદયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફરંગાની બાદ્ હફ્તે કેશ્વર્ જમીન્; અએદૂન્ બાદ્. મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્. અષઑાને અર્ષૅમ્ વૉહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માજ-દયસ્નની દાદે જરથુશ્તી. નૅમસ્‌ત્તે અષાઉમ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સૂર અના-હિતે. અષઑાને અર્ષૅમ વૉહૂ (૧).

નૅમો ઉર્વઇરે વંઘ્વુહિ મજ્દધાતે અષઑાને અર્ષૅમ્ વૉહૂ (૧).

હ્વરૅ-ક્ષએતૅમ્ અમૅષૅમ રએમ્ અઉર્વત્-અસ્પૅમ યજમઇદે. અર્ષૅમ વાહૂ (૧). ખોરશેદ્ અમર્ગ રયોમંદ અઉર્વદ્-અસ્પ્ બેરસાદ્. અર્ષૅમ વૉહૂ (૧).

ખોરશેદ યશ્તનો સાર–ખોરશેદ નીઆએશના સારને મળતો છે.



માહ યશ્ત.

ક્ષ્નઑાથ્ર અહુરહે મજ્દાઑા. અર્ષૅમ વૉહૂ (૧).

૫ નામે યજ્દાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજૂની, ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજાયાદ્; માહ્ બોખ્તાર્ માહ્ યજદ બેરસાદ્. અજ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ્, અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુજ્રૂખ્ત દુજ્વરૂશ્ત, મૅમ્ ૫ ગૅતી મનીદ્, ઑઑએમ ગોફ્ત, ઑઑએમ કર્દ, ઑઑએમ જસ્ત, ઑઑએમ બુન્ બૂદ્ ઍસ્તેદ્. અજ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑાખે અવાખ્શ પશેમાન્ ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઑાથ્ર અહુરહે મજ્દાઑા, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યે-ઉશ; હઇથ્યાવરૂશતાંમ્ હાત વસ્ના ફ્રૅરૂષોતૅમમ. સ્તઑમિ અર્ષૅમ; અર્ષૅમ વૉહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશત્રિશ વિદએવો અહુર-ત્કએષો, (જે ગેહ હોય તે પઢે.) ફ્રસસ્તયએચ. માઑંઘ્રહહે ગઑચિથ્રહે, ગેઉશચ અએવો-દાતયાઑ, ગેઉશચ પૅઉરૂ-સરેધયાઑ, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્ચિત હચ ફ્રા અષવ વીદ્વાઑ મ્રઑતૂ.

નૅમો અહુરાઇ મજ્દાઇ, નૅમો અમૅષએઇબ્યો સ્પૅન્તએઇબ્યો, નૅમો માઑંઘ્રહાઇ ગઑચિથ્રાઇ, નૅમો પઇતિ-દીતાઇ, નૅમો પઇતિ-દીતે. કત માઓ ઉક્ષ્યેઇતિ, કત માઓ નેરેફ્સઇતિ. પન્ચ-દસ માઓ ઉક્ષ્યેઇતિ, પન્ચ-દસ માઓ નૅરૅફ્સઇતિ. યાઓ હે ઉક્ષ્યાંસ્તાતો, તાઓ નૅરૅફ્સાંસ્તાતો, તાઓ નૅરૅફ્સાંસ્તાતો, યાઓ હે ઉક્ષ્યાંસ્તાતસચિત. કે યા માઓ ઉક્ષ્યેઇતિ નૅરૅફ્સઇતિ થ્વત.

માઑંઘ્રહૅમ ગઑચિથ્રૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. તત માઑંઘ્રહૅમ પઇતિ-વએનૅમ, તત માઑંઘ્રહૅમ પઇતિ-વીસૅમ, રઑક્ષ્નૅમ માઑંઘ્રહૅમ અઇવિ-વએનૅમ, રઑક્ષ્નૅમ માઑંઘ્રહૅમ અઇવિ-વીસૅમ, હિશ્તૅન્તિ અમૅષાઓ સ્પૅન્ત ખ્વરૅનો દારયેઇન્તિ, હિશ્તૅન્તિ અમૅષાઓ સ્પૅન્ત ખ્વરૅનો બક્ષૅન્તિ, ઝાંમ પઇતિ અહુરધાતાંમ. આઅત યત માઑંઘ્રહહે રઑક્ષ્નિ તાપયેઇતિ, મિશતિ ઉર્વરનાંમ જઇરિ-ગઑનનાંમ જરમએમ પઇતિ જૅમાઘ્ર ઉજ્જુક્ષ્યેઇતિ. અન્તરૅ-માઑંઘ્રહાઑસચ, પૅરૅનો-માઑંઘ્રહાઑસચ વીષપ્તથાઑસચ. અન્તરૅ-માઑંઘ્રહૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; પૅરૅનો માઑંઘ્રહૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; વીષપ્તથૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

યજાઇ માઑંઘ્રહૅમ, ગઑચિથ્રૅમ, બઘૅમ રએવન્તૅમ, ખ્વરેનંઘ્-ઉહન્તૅમ, અફ્નંઘ્રઉહન્તૅમ, તફ્નંઘ્રઉહન્તૅમ, વરૅચંઘ્રઉહન્તૅમ, ક્ષ્તાવન્તૅમ, ઇશતિવન્તૅમ, યઑક્ષતિવન્તૅમ, સઑકવન્તૅમ, જઇરિમ્યાવન્તૅમ, વોહુવાવન્તૅમ, બઘૅમ બએષજેમ.

અહે રય ખ્વરૅનંઘ્રહચ, તૅમ યજાઇ સુરુન્વત યસ્ન, માઑંઘ્રહૅમ ગઑચિથ્રૅમ; જઑથ્રાબ્યો માઑંઘ્રહૅમ ગઑચિથ્રૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રજિબ્યો.

યેંઘ્નહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્નહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્નહાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજ્દ ખોદાએ, અવજૂનીએ મર્દુમ, મર્દુમ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઓએમ્ બેહેદીન્ માંજ્દયસ્નાંન્ આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્ અએદૂન બાદ્. (પ્રગટ પઢે.) યથા અહૂ વઇર્યો (૨);

યસ્નેંમચ વહ્મૅમચ અઓજસ્ચ જ્વરૅચ આફ્રીનામિ, માઑંઘ્નહહે ગઓચિથ્રહે ગેઉશ્ચ અએવો-દાતયાઓ, ગેઉશ્ચ પૅાઉરૂ-સરૅધયાઓ. અષૅમ્ વૅાહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશ્ચ; હજંઘ્નરૅમ; જસ મે અવંઘહે; કૅરૅફ્ર્ફ્ મોજ્દ્.

રોજ નેક્ નાંમ્, રોજ પાક્ નાંમ્, રોજ મુબારક્ (ફલાંન), માહે મુબારક્ (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન્. ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, નૅમો અહુરાઇ મજ્દાઇ, નૅમો અમૅષએઇબ્યો સ્પૅન્તએઇબ્યો, નૅમો માઑંઘ્નહાઇ ગઓચિથ્રાઇ, નૅમો પઇતિ-દીતાઇ, નૅમો પઇતિ-દીતે. અષૅમ્ વૅાહૂ (૧).

ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજાયાદ્ માહ્ બોખ્તાર્ માહ્ યજ્દ્, બેરસાદ્ અમાવંદ્ પીરોજગર્ અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન્ બેહ્ માજ્દયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફ્રંગાંની બાદ્ હફ્તે કેશ્વર્ જમીન્; અએદૂન્ બાદ્. મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્. અષઓને અષૅમ્ વૅાહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માજ્દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નૅમસૅ-તે અષાઉમ્ સૅવિશ્તે અરૅદ્વિ સૂર અનાહિતે અષઓને. અષૅમ્ વૅાહૂ (૧).

નૅમો ઉર્વઇરે વંઘ્નઉહિ મજ્દધાતે અષઓને. અષૅમ્ વૅાહૂ (૧). માઑંઘ્નહૅમ્ ગઓચિથ્રૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. અષૅમ્ વૅાહૂ (૧). માહ્ બોખ્તાર્ માહ્ યજ્દ્ બેરસાદ્. અષૅમ્ વૅાહૂ (૧)

માહ યશતનો સાર–માહ બોખતાર નીઆએશના સારને મળતો છે.

તીર યશત.[1]

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષ઼ેમ વોહૂ. (૧).

૫ નામે યજ્દાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજૂની, ગોરજે ખોરેહ અવજાયાદ; તેશતર્ તીર્ રયોમંદ્ ખોરેહમંદ્ બેરસાદ્.

અજ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન્ દુશમત દુજ્ઝૂખ્ત દુજ્વરૂશ્ત, મેંમ ૫ ગેતી મનીદ્, ઑઅેમ ગોફ્ત, ઑઅેમ કર્દ, ઑઅેમ જસ્ત, ઑઅેમ બૂન્ બૂદ્ ઍસ્તેદ્. અજ આંન્ ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્ ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવરશ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રેરષોતેમેમ; સ્તઓમિ અષ઼ેમ; અષ઼ેમ વોહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. તિશ્ત્યેહે સ્તારો રએવતો ખ્રરેનંઘ્ઉહતો, સતવએસહે[2] ફ્રાપહે સૂરહે મજ્દધાતહે, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઑતૂ.

(કરદો ૧ લો) મ્રઑત અહુરો મજ્દાઓ સ્પિતમાઇ જરથુશ્ત્રાઇ, પાઓંઘ્રહે અંઘ્રહુથ્વેમચ રતુથ્વેમચ, માઓંઘ્રહેમચ મએથનેમચ, મ્ય-

---

૧ એ યશતમાં 'તેશતર' ઉપરાંત 'સતવએસ' 'વનંત' અને 'હપ્તોઇરિંગ' સેતારાની આરાધના છે, તેમાં તમામ સેતારાઓનો વડો 'તેશતર' છે, તેશતર સેતારાને Sirius સાથે સરખાવ્યો છે, અને તે Canis Major નામના નક્ષેત્રમાં આવેલો છે. તેશતર યઝદ વરસાદ ઉપર મવકકલ છે, એનો હરીફ અપઓષ છે, જે પાણીની તંગી લાવનારો દેવ છે. આશીરવાદમાં દુવા દેતાં કેહેવામાં આવે છે કે "તમને તીર યઝદથી સખાવતનું મળવું થજો"

૨ સતવએસ એક સેતારાનું નામ છે, અને તે તિશ્તરની સાથે આવે છે. એના બીજા સાથીઓ વનંત અને હપતોઇરિંગ છે. બુનદહેશમાં તિશ્ત્રય, તે પુર્વ તરફનો સરદાર; સતવએસ, પશ્ચિમ તરફનો; વનંત, તે દક્ષિણ તરફનો, અને હપ્તો ઇરિંગ તે ઉત્તર તરફનો સેતારો છે. સતવએસ તે Scorpis નક્ષત્રમાં આવેલો Antares છે; વનંત તે Fomahault, અને હપ્તોઇરિંગ, તે Ursa Major છે. ગાઇગર સતવએસને Vega ધારે છે.

જ઼ૅમચ ફ્રાચજમઇદે. યત્ મે સ્તારો ખ્ઋરેનંઘ્રઉહન્તો હચાઑન્તે, પરચ આઍ નૅરૅબ્યો ખ્ઋરૅનો બક્ષૅન્તિ. યજ઼ાઇ ધ્રાઇશ્રહે બખ્તારૅમ્ તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ્ જ઼ઑથ્રાબ્યો.

તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ્ રએવન્તૅમ્ ખ્ઋરૅનંઘ્રઉહન્તૅમ્ યજમઇદે, રામ-ષયનમ્ હુષયનૅમ્ અઉરૂષૅમ્ રઑક્ષ્નૅમ્ ફ્રાદૅરૅસ્રેમ્, વ્યાવન્તૅમ્ બએષ-જીમ્, રેવો-ફ્રઑથ્મનૅમ્ ઍરૅજન્તૅમ્, દૂરાત્ વ્યાવન્તૅમ્ બાનુબ્યો, રઑ-ક્ષ્નિબ્યો અનાહિતએઇબ્યો. અપૅમચ પૅરૅથુ-જ઼રયંઘ્રહેમ્, વંઘઉહીમચ દૂરાત્ ફ્રસૂતાંમ્, ગેઉશચ નાંમ મજ઼્દધાતેમ્, ઉઘ્રૅમચ કવએમ્ ખ્ઋરૅનો, ફ્રવષીમચ સ્પિતામહે અષઑનો જરથુશ્ત્રહે.

અહે રય ખ્ઋરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજ઼ાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ્; જ઼ઑથ્રાબ્યો તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ્ રએવન્તૅમ્ ખ્ઋરેનંઘ્રઉહન્તૅમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરેસ્મન, હિજ઼્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જ઼ઑથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રજ઼િબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ઼્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઆંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨ જો) તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ્ રએવન્તૅમ્ ખ્ઋરૅનંઘ્રઉહન્તૅમ્ યજ-મઇદે; અકૂરનચિથ્રૅમ્, સૂરૅમ્, ઍરૅજન્તૅમ્, અમવન્તૅમ્, દૂરએસૂકૅમ્, બૅરૅજ઼ન્તેમ્, ઉપરો-કઇરીમ્; યહ્માત્ હચ બૅરૅજ઼ાત્ હઑસ્રવંઘ્રહૅમ્, અપામ્ નફ્ઘ્રાત્ હચ ચિથ્રૅમ્.

અહે રય ખ્ઋરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજ઼ાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તિશ્ત્રીમ્ સ્તારેમ્; જ઼ઑથ્રાબ્યો તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ્ રએવન્તૅમ્ ખ્ઋરૅનંઘ્રઉહન્તૅમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ઼્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જ઼ઑથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રજ઼િબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ઼્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઆંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૩ જો) તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ્ રએવન્તૅમ્ ખ્ઋરૅનંઘ્રઉહન્તૅમ્ યજ-મઇદે; યિમ્ પઇતિશ-મરૅન્તે પસ્વસચ સ્તઑરાચ મષ્યાચ પરો-દૅરૅસ્વાંનો, કએતચ પરોહુજ઼િન્તો. કધ-નો અવિ ઉજયરાત્ તિશ્ત્રયો રએવાઓ ખ્ઋરૅ-નંઘ્રઉહાઓ. કધ ખાઑ અસ્પો-સ્તઑયેહીશ અપાંમ્ તચાઑન્તિ નવ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ; જ્ઓથ્રાબ્યો તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ્ રએવન્તૅમ્ ખરેનંઘ્રઉહન્તૅમ્ યજમઇદ. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન્, હિજવો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જ્ઓથ્રાબ્યસચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રજ્ઝિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદ.

(કરદો ૪ થો) તિશ્તીમ્ સ્તારૅમ્ રએવન્તૅમ્ ખરેનંઘ્રઉહન્તૅમ્ યજમઇદ; યો અવવત્ ક્ષ્વએવો વજાઇતે, અવિ જરયો વૅાઉરૂ-કર્ષૅમ્, યથ તિઘ્રિશ મઇન્યવસાઓ; યિમ્ અંઘ્રહત્ ઍરૅક્ષો[1] ક્ષ્વિવિ-ઇષુશ ક્ષ્વિવિ-ઇષ્વતૅમો, અઇર્યનાંમ્ અઇર્યો, ક્ષુથત્ હચ ગરોઇત્ ખન્વન્તૅમ અવિ ગઇરીમ.

તધ હિમ અહુરો મજ્દાઓ અવાંન્ દાત, તત્ આપો ઉર્વરાઓસચ, પઇરિ-ષે વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ મિથ્રો ફ્રાથ્વયત્ પન્તાંમ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તિશ્તીમ્ સ્તારૅમ; જ્ઓથ્રાબ્યો તિશ્તીમ્ સ્તારૅમ્ રએવન્તૅમ્ ખરેનંઘ્રઉહન્તૅમ્ યજમઇદ. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્ઝવો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જ્ઓથ્રાબ્યસચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રજ્ઝિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદ.

(કરદો ૫ મો) તિશ્તીમ્ સ્તારૅમ રએવન્તમ્ ખરેનંઘ્રઉહન્તૅમ યજમઇદ; યો પઇરિકાઓ તઉર્વયેઇતિ, યો પઇરિકાઓ તિતારયેઇતિ, યાઓ સ્તારો કૅરૅમાઓ પતન્તિ, અન્તરૅ જાંમ્ અસ્મનૅમચ, જરય વૅાઉરૂ-

---

૧ એરેક્ષ નામના તીરઅંદાજ બાબે પ્રોફેસર દારમેસ્તેતે નીચે મુજબ ખોલાસો કરે છે:—એ શખ્સ ઈરાની લશ્કરમાં સઉથી સરસ તીર ફેંકનાર હતો. જ્યારે પાદશાહ મીનોચેહેર તથા અફરાસીયાબે સુલેહ કરીને ઈરાન તથા તુરાનની હદ મુકરર કરવાનો ઠરાવ કીધો, ત્યારે એવી બોલી કીધી કે, એરેક્ષએ ક્ષુથ (યાને દમાવંદ) પાહાડ ઉપર ચઢીને ત્યાંથી પુર્વ દિશા તરફ તીર ફેંકવો, અને જે જગાએ તીર પડે તે જગાને બેહુ રાજ (ઇરાન તથા તુરાન) વચ્ચેની હદ સમજવી. એ કરાર મુજબ એરેક્ષએ તીર ફેંકયો, જે બામદાદમાં ફેંકેલો બપોરનાં ખન્વન્ત (યાને બામ્યાન) પાહાડ આગળ પડયો, જ્યાંથી જેહુન નદીની એક શાખા (બલ્ખ નદી) નીકળે છે. પાછલથી અરેશ્ બોલ ઉસ્તાદ તીરંદાજને લાગુ પડવા લાગ્યો. તે ઉપરથી 'તીરે અરેશી'નો અર્થ અરેશના જેવો યાને સઉથી સરસ તીર થયો.

ક્ષય અમવતો હુરઑઘહે જક્રહે ઉરૂયાપહે. બાધ વઇરીમ્ આચરઇતિ અસ્પો-કૅહુરૂપાંમ્ અષઑનીમ, ઉપાચ તાઑ આપો યઓજયેઇતિ, અઇવિચ વાત વાઑન્તિ યઑક્ષુતિવન્તો.

આઅત્ તાઑ આપો ફ્રસાવયેઇતિ સતવએસો અવિ હુપ્તો-કર્ષ્વ-ઇરીશ. વી આહુવ યત્ જસઇતિ, સ્રીરે હિશ્તઇતિ રામઇનિવાઑ હુયાઇરયાઑ અવિ દંઘ્રહુશ. કધ અઇરયાઑ દંઘ્રહાવો હુયાઇરયાઑ બવાઑન્તિ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તિશ્તીમ્ સ્તારૅમ; જઑથ્રાબ્યો તિશ્લિમ્ સ્તારૅમ્ રએવન્તૅમ્ ખરેનંઘ્રઉહન્તૅમ્ યજમઇદે. હુઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહુંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજ્ઞિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૬ ઠો) તિશ્લિમ્ સ્તારૅમ્ રએવન્તૅમ્ ખરેનંઘ્રઉહન્તૅમ્ યજમઇદે; યો અઑખ્ત અહુરાઇ મજ્દાઇ ઉઇત્યઑજનો. અહુર મજ્દ મઇન્યો સ્પેનિશ્ત્, દાતરે ગએથનાંમ્ અસ્તવ્ઇતિનાંમ અષાઉમ. યેધ્રિ જી મા મથ્યાક અઑખ્તો-નામન યસ્ન યજયન્ત, યથ અન્યે યજતાઓંઘ્રહો અઓખ્તો-નામન યસ્ન યજેન્તે, ફ્રા નુરૂયો અષવઑયો થ્વરૂશ્તહે જરૂઆયત્ ષુષુયાંમ્, ખહે ગયેહે ખન્વતો અમૅષહે ઉપથ્વરૂશ્તહે જઘ્ન્યાંમ્; અએવાંમ વા અવિ ક્ષપનૅમ્, દુયે વા, પન્ચાસતૅમ્ વા, સતૅમ્ વા.

તિશ્લિમ્ચ યજમઇદે, તિશ્ત્ર્યએન્યસ્ચ યજમઇદે, ઉપ-પઑઇરીમ્ચ યજમઇદે, પઑઇર્યએન્યસ્ચ યજમઇદે; યજાઇ અત્રે સ્તેઉશ યાં હુપ્તોઇરિંગ,[1] પઇતિશ્તાતેએ યાથ્વાંમ્ પઇરિકનાંમ્ચ. વનન્તૅમ્ સ્તારૅમ્ મજ્દધાતૅમ્ યજમઇદે, અમહેચ પઇતિ હુતાશ્તહે વૅરૅથ્રઘ્નહે પઇતિ અહુરધાતહે, વનઇનત્યાઑસ્ચ પઇતિ ઉપરતાતો, વીતરૅ-આંજહોહે, પઇતિ વીતરૅત્અએષહોહેચ. તિશ્લીમ્ દ્રવો-ચશ્મનૅમ્ યજમઇદે.

---

૧ 'હપ્તોઇરિંગ' જે ઉત્તર તરફના સેતારાઓમાં મુખ્ય તેને Ursa Major સાથે સરખાવવામાં આવ્યો છે.એને મંગલનો હરીફ ગણેલો છે. મીનો ખેરદમાં જણાવે છે કે એ સેતારો ૯૯૯૯૯ ફરોહરો સાથે દોઝખનો દરવાજો તપાસે છે, કે તેમાંથી ૯૯૯૯૯ દેવોને બહાર આવતાં તે અટકાવે, જેથી તે દેવો બહાર આવીને ભલાંઓને નુકસાન નહિ પહોંચાડે. સઘળાં બાર નક્ષત્રો એની મદદથી ગતી લે છે.

પઓઇરયાઓ દસ ક્ષપનો સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર! તિશ્ત્ર્યો રએવાઓ ખરેનંધ્વઉહાઓ કેહ્રૂપેંમ્ રએથ્વયેઇતિ, રઓક્ષ્નુશ્વ વજેમ્નો, નર્શ કેહ્રૂપ પન્ચ-દસંધ્રહો, ક્ષએતહે સ્પિતિ-દોઇથ્રહે ઍરેજતો, અવિ-અમહે અમવતો હુનઇરયાઆંચો.

તત્ અયઓશ, યથ પઓઇરીમ્ વીરૅમ્ અવિ-યાઓ બવઇતિ. તત્ અયઓશ, યથ પઓઇરીમ્ વીરૅમ્ અવિ-અમો અએઇતિ. તત્ અયઓશ, યથ પઓઇરીમ્ વીરૅમ્ ઍરૅજ્રુષાંમ્ અદસ્તે.

હો ઇથ્ર વ્યાખ્મન્યેઇતિ, હો ઇથ્ર પૅરૅસન્યેઇતિ. કો માંમ્ નૂરાંમ્ ક્રાયજાઇતે ગઓમવઇતિબ્યો હુઓમવઇતિબ્યો જઓથ્રાબ્યો. કહ્માઇ અજેમ્ દધાંમ્ વીરયાંમ્ ઇશ્તીમ્, વીરયાંમ્ વાંથ્વાંમ્, હુવએચ ઉરૂનો યઓજદાથ્રેંમ! નૂરાંમ્ અહ્મિ યેસન્યસચ વહ્મ્યસચ અંધ્વઉહે અસ્તવઇતે, અષાત્ હચ યત્ વહિશ્તાત્.

બિત્યાઓ દસ ક્ષપનો, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર! ત્રિશ્ત્ર્યો રએવાઓ ખરેનંધ્વઉહાઓ કેહ્રૂપેંમ્ રએથ્વયેઇતિ, રઓક્ષ્નુશ્વ વજૅમ્નો, ગેઉશ કેહ્રૂપ જરન્યો-સ્રૂવહે.

હો ઇથ્ર વ્યાખ્મન્યેઇતિ, હો ઇથ્ર પૅરૅસન્યેઇતિ. કો માંમ્ નૂરાંમ્ ક્રાયજાઇતે, ગઓમવઇતિબ્યો હુઓમવઇતિબ્યો જઓથ્રાબ્યો? કહ્માઇ અજેમ્ દધાંમ્ ગઓયાંમ્ ઇશ્તીમ્, ગઓયાંમ્ વાંથ્વાંમ્, હુવહેચ ઉરૂનો યઓજદાથ્રેંમ. નૂરાંમ્ અહ્મિ યસન્યસ્ચ વહ્મ્યસ્ચ અંધ્વઉહે અસ્તવઇતે, અષાત્ હચ યત્ વહિશ્તાત્.

થ્રિત્યાઓ દસ ક્ષપનો, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર! તિશ્ત્ર્યો રએવાઓ ખરેનંધ્વઉહાઓ કેહ્રૂપેંમ્ રએથ્વયેઇતિ, રઓક્ષ્નુશ્વ વજેમ્નો, અસ્પહે કેહ્રૂપ અઉરૂષહે, સ્રીરહે, જઇરિ-ગઓષહે, જરન્યો-અઇવિ-દાનહે.

હો ઇથ્ર વ્યાખ્મન્યેઇતિ, હો ઇથ્ર પૅરૅસન્યેઇતિ. કો માંમ્ નૂરાંમ્ ક્રાયજાઇતે, ગઓમવઇતિબ્યો હુઓમવઇતિબ્યો જઓથ્રાબ્યો. કહ્માઇ અજૅમ દધાંમ્ અસ્પ્યાંમ્ ઇશ્તીમ્, અસ્પ્યાંમ્ વાંથ્વાંમ્, હુવહેચ ઉરૂનો યઓજદાથ્રેંમ. નૂરાંમ્ અહ્મિ યસન્યસ્ચ વહ્મ્યસ્ચ અંધ્વઉહે અસ્તવઇતે, અષાત્ હચ યત્ વહિશ્તાત્.

આઅત્ પઇતિ અવાઇતિ, સ્પિતમ્ જરથુશ્ત્ર, તિશ્ત્ર્યો રએવાઓ ખરેનંધ્વઉહાઓ અવિ જરયો વૉઉરૂ-કષૅમ્, અસ્પહે કેહ્રૂપ અઉરૂષહે, સ્રીરહે, જઇરિ-ગઓષહે, જરૂન્યો-અઇવિ-દાનહે.

આદિમ્ પઇતિ-યાંશ નિજદ્રઇતિ, દએવો યો અપઑષો, અસ્પહે કૅહ્રૂપ સામહે, કઉર્વહે કઉરૂવો-ગઑષહે, કઉર્વહે કઉરૂવો-બરૅષહે, કઉર્વહે કઉરૂવો-દૂમહે, દઘહે અઇવિદ્દાતો-તરૂશ્તોઇશ.

હાંમ-તાચિત્-બાજુશ બરતો, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર! તિશ્ત્ર્યસ્ચ રએવાઑ ખ્રરેનંઘ્વઉહાઑ દએવસ્ચ યો અપઑષો. તાઑ યૂઇધ્યથો, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર! થ્રિ-અયરૅમ્ થ્રિ-ક્ષપરૅમ્. આદિમ્ બવઇતિ અઇવિ-અઓજાઑ, આદિમ્ બવઇતિ અઇવિ-વન્યાઑ દએવો યો અપઑષો તિશ્ત્રીમ્ રએવન્તૅમ્ ખ્રરેનંઘ્વઉહન્તૅમ્. અપ દિમ્ અધાત્ વ્યેઇતિ જરયંઘ્રહત્ હચ વૅાઉરૂ-કષાત્, હાથ્રો-મસંઘ્રહૅમ અદ્ધ્વનૅમ્.

સાદ્રૅમ ઉરૂવિશ્ત્રૅમચ નિગ્રૂઇતે તિશ્ત્ર્યો રએવાઑ ખ્રરેનંઘ્વઉહાઑ. સાદ્રૅમ મે, અહુર મજદ! ઉરૂવિશ્ત્રૅમ્ આપો ઉર્વરાઑસ્ચ! બખ્તૅમ્ દએને માજદયેસ્ને! નોઇત્ માંમ્ નૂરાંમ્ મશ્યાક અઑખ્તો-નામન યસ્ન યજેન્તે, યથ અન્યે યજતાઑંઘ્રહો અઑખ્તો-નામન્ યસ્ન યજેન્તે.

યેઇધિ જી મા મશ્યાક અઑખ્તો-નામન યસ્ન યજયન્ત, યથ અન્યે યજતાઑંઘ્રહો અઑખ્તો-નામન યસ્ન યજેન્તે, અવિ માંમ્ અવિ-બવસ્યાંમ્, દસનાંમ્ અસ્પનાંમ્ અઑજો, દસનાંમ્ ઉશ્ત્રનાંમ્ અઑજો, દસનાંમ્ ગવાંમ્ અઑજો, દસનાંમ્ ગઇરિનાંમ્ અઑજો, દસનાંમ્ અપાંમ્ નાવયનાંમ્ અઑજો.

અજૅમ યો અહુરો મજદાઑ તિશ્ત્રીમ્ રએવન્તૅમ ખ્રરૅનંઘ્વઉહન્તૅમ્ અઑખ્તો-નામન યસ્ન યજૅ અવિ દિમ્ અવિ-બરામિ દસનાંમ્ અસ્પનાંમ્ અઑજો, દસનાંમ્ ઉશ્ત્રનાંમ્ અઑજો, દસનાંમ્ ગવાંમ્ અઑજો, દસનાંમ્ ગઇરિનાંમ્ અઑજો, દસનાંમ્ અપાંમ્ નાવયનાંમ્ અઑજો.

આઅત્ પઇતિ અવાઇતિ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, તિશ્ત્ર્યો રએવાઑ ખ્રરૅનંઘ્વઉહાઑ, અવિ જરયો વૅાઉરૂ-કષૅમ્, અસ્પહે કૅહ્રૂપ અઉરૂષહે, સ્રીરહે, જઇરિ-ગઑષહે, જરન્યો-અઇવિ-દાનહે. આદિમ્ પઇતિ-યાંશ નિજદ્રઇતિ, દએવો યો અપઑષો, અસ્પહે કૅહ્રૂપ સામહે, કઉર્વહે કઉરૂવો-ગઑષહે, કઉર્વહે કઉરૂવો-બરૅષહે, કઉર્વહે કઉરૂવો-દૂમહે, દઘહે અઇવિદ્દાતો-તરૂશ્તોઇશ.

હાંમ-તાચિત્-બાજુશ બરતો, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, તિશ્ત્ર્યસ્ચ રએવાઑ ખ્રરૅનંઘ્વઉહાઑ દએવસ્ચ યો અપઑષો. તાઑ યુઇધ્યથો

જરથુશ્ત્ર, આ રપિથ્વનૅમ જરવાનૅમ. આદિમ બવઇતિ અઇવિ-અઓજાઓ, આદિમ બવઇતિ અઇવિ-વન્યાઓ, તિશ્ત્ર્યો રએવાઓ ખરૅનંઘ્ઉહાઓ દએઉમ યિમ અપઓશૅમ. અપ દિમ અધાત્ વ્યેઇતિ જરયંઘ્હત્ હચ વૉઉરૂ-કષાત્, હાથ્રો-મસંઘ્હેમ અધ્વનૅમ.

ઉશ્તતાતૅમ નિશ્રૂઇતે, તિશ્ત્ર્યો રએવાઓ ખરૅનંઘ્ઉહાઓ. ઉશ્ત મે અહુર મજદ, ઉશ્ત આપો, ઉર્વરાઓસ્ચ, ઉશ્ત દએને માજ્દયેસ્ને, ઉશ્ત વો આબવાત્ દંઘ્હવો, ઉસ્ વો અપાંમ્ અઘ્વો અપઇતિ-ઍરૅતાઓ જસાઓન્તિ, અશ-દાનુનાંમ્ચ યવનાંમ્, કસુ-દાનુનાંમ્ચ વાસ્ત્રનાંમ્, ગએથનાંમ્ચ અસ્તવઇતિનાંમ.

આઅત્ પઇતિ અવાઇતિ, સ્પિતમ્ જરથુશ્ત્ર! તિશ્ત્ર્યો રએવાઓ ખરૅનંઘ્ઉહાઓ અવિ જરયો વૉઉરૂ-કર્ષૅમ્, અસ્પહે કૅહ્રૂપ અઉરૂષહે, સ્રીરહે, જઇરી-ગઓષહે, જરન્યો-અઇવિ-દાનહે.

હો જરયો આયઓજયેઇતિ, હો જરયો વીવઓજયેઇતિ, હો જરયો આઘ્જરાધયેઇતિ, હો જરયો વીઘ્જરાધયેઇતિ, હો જરયો આઘ્જારયેઇતિ, હો જરયો વીઘ્જારયેઇતિ, યઓજન્તિ વીસ્પે કરનો, જરયાઇ વૉઉરૂ-કષય, આ વીસ્પો મઇધ્યો યઓજઇતિ.

ઉસ્ પઇતિ અશ્વાત્ હિશ્તઇતિ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર! તિશ્ત્ર્યો રએવાઓ ખરૅનંઘ્ઉહાઓ, જરયંઘ્હત્ હચ વૉઉરૂ-કષાત્. ઉસ્ અઘાત્ હિશ્તાત્ સતવએસો રએવાઓ ખરૅનંઘ્ઉહાઓ, જરયંઘ્હત્ હચ વૉઉરૂ-કષાત્. આઅત્ તત્ દુન્માંન્ હાંમ-હિશ્તૅન્તિ ઉસ્ હિન્દવત્[1] પઇતિ ગરોઇત્, યો હિશ્તઇતે મઇધીમ્ જરયંઘ્હો વૉઉરૂ-કષહે.

આઅત્ તત્ દુન્માંન્ ફ્રષાઉપયેઇતિ મએઘો-કર અષવનો, ફ્રા પૉઉર્વો વાતાંમ્ વજઇતિ, યાં પથો આઇતિ હઓમો ફ્રાષ્મિશ ફ્રાદત્ગએથો. અથ્ર પસ્ચએત વજઇતે વાતો દરૂષિશ મજદધાતો, વારૅમ્ચ મએઘૅમ્ચ ફ્રૂયંઘ્હુમચ, અવિ અસાઓ, અવિ ષોઇથ્રાઓ, અવિ કર્ષ્વાંન્ યાઇશ હપ્ત.

અપાંમ્ નપાઓસે-તાઓ આપો, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર! અંઘ્ઉહે અસ્ત્વઇતે ષોઇથ્રો-બખ્તાઓ વીબક્ષઇતિ, વાતસ્ચ યો દરૂષિશ, અવજદાતૅમ્ચ ખરૅનો, અષઓનાંમ્ચ ફ્રવષયો.

---

૧ દાકટર હાઉગ એ પહાડને 'હિંદવ' બોલ ઉપરથી હિંદુકુશને મળતો ધારે છે. બુનદેહેશના ૧૨ મા બાબમાં એને મળતો 'ઉસ્ હિંદુમ્' કરીને એક પહાડનું નામ આવે છે.

અહે રય ખ્રરૅનંઘ્રહ્રુચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તિશ્લીમ્ સ્તારૅમ; જ્ઞ્ઑાથ્રાબ્યો તિશ્લીમ્ સ્તારૅમ્ રએવન્તૅમ્ ખ્રરેનંઘ્રઉહન્તૅમ્ યજમઇદે. હ્રૂઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જ્ઞ્ઑાથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજ્જિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑઁઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૭ મો) તિશ્લીમ્ સ્તારૅમ્ રએવન્તૅમ્ ખ્રરેનંઘ્રઉહન્તૅમ્ યજમઇદે; યો અવઘાત્ ક્રવજાઇતે ક્ષોઇથ્ન્યાત્ હિશ્ ઉષયાત્, દૂરએ-ઉર્વએસૅમ્ પઇતિ પન્તાંમ્, બઘો-બખ્તૅમ્ પઇતિ યઑનૅમ્, ક્રથ્વરૂશ્તૅમ્ પઇતિ આફ્રૅન્તૅમ્, જ્ઞ્ઑષાઇ અહુરહે મજ્દાઓ, જ્ઞ્ઑષાઇ અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્.

અહે રય ખ્રરૅનંઘ્રહ્રુચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તિશ્ત્રીમ્ સ્તારેમ્; જ્ઞ્ઑાથ્રાબ્યો તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ્ રએવન્તૅમ્ ખ્રરૅનંઘ્રઉહન્તૅમ્ યજમઇદે. હ્રૂઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જ્ઞ્ઑાથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજ્જિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑઁઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૮ મો) તિશ્લીમ્ સ્તારૅમ્ રએવન્તૅમ્ ખ્રરૅનંઘ્રઉહન્તૅમ યજમઇદે; યિમ્ યારે-ચરૅષો મષ્યેહે, અહુરચ ખ્રતુગૂતો, અઉરૂનચ ગઇરિષાચો, સ્રિજ્દચ, રવસચરાતો, ઉજયોરૅન્તૅમ હિરપોસૅન્તૅમ; હુયાઇર્યાચ દઇંઘ્રહ્રુવે ઉજ્જસૅન્તૅમ્ દુજ્યાઇર્યાચ. કથ્ર અઇર્યાઓ દઇંઘ્રહાવો હુયાઇર્યાઓ બવાઑંતિ.

અહે રય ખ્રરૅનંઘ્રહ્રુચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ; જ્ઞ્ઑાથ્રાબ્યો તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ્ રએવન્તૅમ્ ખરેનંઘ્રઉહન્તૅમ્ યજમઇદે. હ્રૂઑમયો ગવ બરૅસ્મન્, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જ્ઞ્ઑાથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજ્જિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑઁઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૯ મો) તિશ્લીમ્ સ્તારૅમ્ રએવન્તૅમ્ ખરેનંઘ્રઉહન્તૅમ્ યજમઇદે; આસુ-ક્ષ્વએવૅમ્ ક્ષ્વિવિ-વાજૅમ્, યો અવવત્ ક્ષ્વએવો વજઇતે,

અવિ જરયો વૉઉરૂ-કષૅમ્, યથ તિશ્રિશ્ મઇન્યવસાઓ, યિમ્ અંઘ્રહત્ એૅરૅક્ષો ક્ષ્વિવિ-ઇષુશ્ ક્ષ્વિવિ-ઇષ્વતૅમો, અઇરયનાંમ્ અઇરયો, ક્ષુથત્ હચ ગરોઇત્ ખ઼્વન્તૅમ્ અવિ ગઇરીમ્.

અવિ દિમ્ અહુરો મઝ્દાઓ અવાંન્, અમૅષાઓ સ્પૅન્ત, વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ્ હે મિથ્રો પૉઉરૂ-પન્તાંમ્ ફ્રચએષએતૅમ્. આદિમ્ પસ્કાત્ અનુમરૅજતૅમ્ અષિશચ વંઘ્વહિ બૅરૅજઇતિ, પારૅનહિચ રઓરથ વીસ્પૅમ્ આ અહ્માત્ યત્ અએમ્ પઇતિ-અપયત્ વજેમ્નો ખ઼્વન્તૅમ્ અવિ ગઇરીમ્ ખ઼્વન્વત પઇતિ નિરત્.

અહે રય ખ઼રૅનંઘ્હચ, તૅમ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ્; જઓથ્રાબ્યો તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ્ રએવન્તૅમ્ ખ઼રેનંઘ્વહન્તૅમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરેસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્હંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ઼્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો.

યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મઝ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૦ મો) તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ્ રએવન્તૅમ્ ખ઼રૅનંઘ્વહન્તૅમ્ યજમઇદે; યો પઇરિકાઓ તઉર્વયેઇતિ, યો પઇરિકાઓ તિતારયેઇતિ, યાઓ ઉઝ્જાઓંઘ્હત્ અંઘ્રો મઇન્યુશ્ મમનુશ્, સ્તારાંમ્ અકૂશ-ચિથ્રનાંમ્ વીસ્પનાંમ્ પઇતિ-એૅરૅતેએ.

તાઓ તિશ્ત્ર્યો તઉર્વયેઇતિ, વીવાઇતિ હીશ્ જસ્યંઘ્હત્ હચ વૉઉરૂ-કષાત્. આઅત્ મએઘ ઉસ-ફ્રવાઓન્તે, હુયાઇરયાઓ આપો બરૅન્તિશ્, ચાહ્વ ઉર્વાઇતિશ્ અબ્રાઓ પૅરૅથુ અઇપિ વીજસાઇતીશ્, અવો-ઉર્વઇતીશ્ હપ્ત કરૂષ્વાંન્.

અહે રય ખ઼રૅનંઘ્હચ, તૅમ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ્; જઓથ્રાબ્યો તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ્ રએવન્તૅમ્ ખ઼રેનંઘ્વહન્તૅમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્હંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ઼્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો.

યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્હો, મઝ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૧ મો) તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ્ રએવન્તૅમ્ ખ઼રૅનંઘ્વહન્તૅમ્ યજમઇદે; યિમ્ આપો પઇતિશ્મરૅન્તે અર્મએશ્તાઓ, ફ્રાતત્-ચરતસ્ચ, ખાંયાઓ, થ્રઓતો-સ્તાતસ્ચ, પર્ષુયાઓ, વઇરયાઓસ્ચ.

કુધ-નો અવિ ઉજયરાત, તિશ્ત્ર્યો રએવાઓ ખ઼રૅનંઘ્ઉહાઓ. કુધ ખ઼ાઓ અરપો-સ્તઓયેહીશ, અપાંમ ઘ્ઝારાંમ અઇવિઘ્ઝારૅમ, સ્રીરાઓસ્ચ અસો-ષોઇથ્રાઓસ્ચ, ગઓયઓઇતીશ્ચં આતચિન્તીશ. આ વરૅષજીશ ઉર્વરનાંમ, સૂર વક્ષયેન્તે વક્ષ.

અહે રય ખ઼રૅનંઘ્હચ, તૅમ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તિશ્ત્રીમ રતારૅમ; જઓથ્રાબ્યો તિશ્ત્રીમ સ્તારૅમ રએવન્તૅમ ખ઼રૅનંઘ્ઉહન્તૅમ યઝમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિઝ્વો-દંઘ્હંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ઼ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો.

યેંઘ્હે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મઝ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓંઘ્હાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યઝમઇદે.

(કરદો ૧૨ મો) તિશ્ત્રીમ સ્તારૅમ રએવન્તૅમ ખ઼રેનંઘ્ઉહન્તૅમ યઝ-મઇદે; યો વીસ્પાઇશ નએનિઝ્ઇતિ સિમાઓ અપય; વઝ્રેદ્રિશ ઉક્ષયે-ઇતિ વિસ્પાઓસૅ તાઓ દામાંન બએષજયતિચ સૅવિશ્તો, યેઝિ અએમ બવઇતિ યશ્તો, ક્ષનૂતો, ફ્રિથો, પઇતિ-જન્તો.

અહે રય ખ઼રૅનંઘ્હચ, તૅમ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તિશ્ત્રીમ સ્તારૅમ; જઓથ્રાબ્યો તિશ્ત્રિમ સ્તારૅમ રએવન્તૅમ ખ઼રેનંઘ્ઉહન્તૅમ યઝમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિઝ્વો-દંઘ્હંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ઼ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો.

યેંઘ્હે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મઝ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓંઘ્હાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યઝમઇદે.

(કરદો ૧૩ મો) તિશ્ત્રિમ સ્તારૅમ રએવન્તૅમ ખ઼રેનંઘ્ઉહન્તૅમ યઝ-મઇદે; યિમ રતૂમ પઇતિ-દએમચ, વીસ્પએષાંમ સ્તારાંમ, ફ્રદથત અહુરો મઝ્દાઓ, યથ નરાંમ જરથુશ્ત્રૅમ, યિમ નોઇત મૅરૅઘેન્તે અંઘ્રો મઇ-ન્યુશ, નોઇત યાતવો પઇરિકાઓસ્ચ, નોઇત યાતવો મષ્યાનાંમ નએધ વીસ્પે હથ્ર દએવ, મહ્રકથાઇ ઉપ-દરૅઝ્ન્વન્તિ.

અહે રય ખ઼રૅનંઘ્હચ, તૅમ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તિશ્ત્રીમ સ્તારૅમ; જઓથ્રાબ્યો તિશ્ત્રીમ સ્તારૅમ રએવન્તૅમ ખ઼રેનંઘ્ઉહન્તૅમ યઝમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિઝ્વો-દંઘ્હંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ઼ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો.

યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્હો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૪ મો) તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ રએવન્તૅમ ખરૅનંઘ્વઉહન્તૅમ યજમઇદે; યહ્માઇ હજંઘ્રૅમ્ યઓક્ષ્તિનાંમ, ફ્રદથત્ અહુરો મજદાઓ, અફ્રશ-ચિથ્રએબ્ય સૅવિશ્તાઈ, યો અફ્રશ-ચિથ્રએઇબ્યો આઇતિ રઓક્ષ્નુષ્વ વજેમ્નો.

હો જરયંઘ્હો વૅઉરૂ-કષહે, અમવતો હુરઓધહે, જફ્રહે ઉરૂયાપહે, વીસ્પે વઇરીશ્ આચરઇતિ, વીસ્પૅસચ સ્રીરે નિઘ્નઓકે, વીસ્પૅસચ સ્રીરે અપઘ્ઝાર, અસ્પહે કૅહ્રૂપ અઉરૂષહે, સ્રીરહે, જઇરિ-ગઓષહે જરન્યો-અઇવિ-દાનહે.

આઅત્ આપો અવ-બરૅન્તે, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર! જરયંઘ્હત્ હચ વૅઉરૂ-કષાત્, તાતાઓ ઉર્વાંથ્રાઓ બએષજયાઓ, તાઓ અવઘ વીબક્ષઇતિ આબ્યો દંઘ્હુબ્યો સૅવિશ્તો, યથ અએમ્ બવઇતિ યશ્તો, ક્ષ્નૂતો, ફ્રિથો, પઇતિ જન્તો.

અહે રય ખરૅનંઘ્હચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ; જઓથ્રાબ્યો તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ રએવન્તૅમ ખરૅનંઘ્વઉહન્તૅમ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્જિબ્યો.

યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૫ મો) તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ રએવન્તૅમ ખરૅનંઘ્વઉહન્તૅમ યજમઇદે; યિમ્ વીસ્પાઇશ પઇતિશ્મરૅન્તે, યાઇશ સ્પૅન્તહે મઇન્યેઉશ દામાંન્, અધઇરિ-જેમાઇશચ ઉપઇરિ-જેમાઇશચ, યાચ ઉપાપ, યાચ ઉપસ્મ, યાચ ફ્રપ્તૅરૅજાંન્, યાચ રવસ્ચરાંન્, યાચ ઉપઇરિ તાઓ અકરન અનઘ્ર અષઓનો સ્તિશ્ આઇધિ.

અહે રય ખરૅનંઘ્હચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ; જઓથ્રાબ્યો તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ રએવન્તૅમ ખરૅનંઘ્વઉહન્તૅમ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્જિબ્યો.

યેંઘ્નહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્નહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્નહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૬ મો) તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ્ રએવન્તૅમ્ ખરેનંઘ્નઉહન્તૅમ્ યજમઇદે; થમનંઘ્નઉહન્તૅમ્ વરૅચંઘ્નઉહન્તૅમ્, યઓક્ષ્તિવન્તૅમ્ ક્ષયમ્નૅમ્, ઇસાનૅમ્ હજંઘ્નરાઇ અયપ્તનાંમ્. યો દધાઇતિ કુક્ષ્નવાંનાઇ, પૅાઉરૂશ અયમોઓ જઇધ્યન્તાઇ, અજઇધ્યમ્નાઇ મષ્યાઇ.

અર્ૅમ્ દધાંમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર! અઓમ્ સ્તારૅમ્ યિમ્ તિશ્ત્રીમ્ અવાઓન્તૅમ્ યેસ્ન્યત, અવાઓન્તૅમ્ વહ્મ્યત, અવાઓન્તૅમ્ ક્ષ્નઓથ્વત, અવાઓન્તૅમ્ ફ્રસસ્તત, યથ માંમ્ચિત્ યિમ્ અહુરૅમ્ મજ્દાંમ્.

અવંઘ્નહાઓ પઇરિકયાઓ પઇતિશ્તાતયએચ, પઇતિસ્ચપ્તયએચ પઇતરૅતયએચ, પઇત્યઓગૅત-ત્બએષહ્યાઇચ, યા દુઝ્‌યાઇરય;[1] યાંમ્ મષ્યાક અવિ દુઝ્‌વચંઘ્નહો હુયાઇરયાંમ્ નાંમ્ અઓજઇતે.

યેધિ જી અજેમ્ નોઇત્ દઇધ્યાંમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર! અઓમ્ સ્તારૅમ્ યિમ્ તિશ્ત્રીમ્, અવાઓન્તૅમ્ યેસ્ન્યત, અવાઓન્તૅમ્ વહ્મ્યત, અવાઓન્તૅમ્ ક્ષ્નઓથ્વત, અવાઓન્તૅમ્ ફ્રસસ્તત, યથ માંમ્ચિત્ યિમ્ અહુરૅમ્ મજ્દાંમ્.

અવંઘ્નહાઓ પઇરિકયાઓ પઇતિશ્તાતયએચ, પઇતિસ્ચપ્તયએચ, પઇતિતરૅતયએચ, પઇત્યઓગૅત-ત્બએષહ્યાઇચ, યા દુઝ્‌યાઇર્ય; યાંમ્ મષ્યાક અવિ દુઝ્‌વચંઘ્નહો હુયાઇરયાંમ્ નાંમ્ અઓજઇતે.

હમહે જી મે ઇથ અયાંન્ હમયાઓ વા ક્ષપો, હાઓ પઇરિક યા દુઝ્‌યાઇરય, વીસ્પહે અંઘ્નહેઉશ અસ્તવતો પરોઇત્ પઇરિથ્નૅમ્, અંઘ્નહુવાંમ્ અવ-હિસિધ્યાત્, આચ પઇરિચ દ્વરઇતિ.

તિશ્ત્ર્યો જી રએવાઓ ખરૅનંઘ્નઉહાઓ અવાંમ્ પઇરિકાંમ્ આદરૅજયેઇતિ, બિબ્દાઇશચ, થ્રિબ્દાઇશચ, અવર્નૅમ્નાઇશચ વીસ્પબ્દાઇશચ. માંનયૅન્ અહે યથ હજંઘ્નરૅમ્ નરાંમ્ ઓઇમ નરૅમ્ આદરૅજયોઇત્; યોઇ હ્યાંન્ અસ્તિ અઓજંઘ્નહ અઓજિશ્ત.

---

[1] દુઝ્‌યાઇરય—એટલે દુકાળ—ટિપણી લાવનારી; અસલ અર્થ 'ખરાબ વરસને લગતી' પાદશાહ દારાયસ દાદાર અહુરમજદની પાસેથી પોતાના દેશની આબાદી ઇચ્છતાં, પાક પરવરદેગાર પાસે એવી દુવા માંગે છે કે, તે સાહેબ મારા દેશને દુશ્મનનાં લશ્કરથી તથા દુકાળથી (હચા દુષિયાર) બચાવે!

યત્ જી સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર! અઇર્યાઓ દંઘ્હાવો તિશ્ત્ર્યેહે રએવતો ખરૅનંઘ્ઉહતો અઇવિ-સચ્યારૅશ દાઇતીમ યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ, યથ હે અસ્તિ દાઇત્યોતૅમો યસ્નસચ વહ્મસચ, અષાત્ હચ યત્ વહિશ્તાત્, નોઇત્ ઇથ્ર અઇર્યાઓ દંઘ્હાવો ફ્રાંશ હ્યાત્ હએન, નોઇત્ વોઇઘ્ન, નોઇત્ પાંમ, નોઇત્ કપસ્તિશ, નોઇત્ હએન્યો રથો, નોઇત્ ઉજ્ગૅરૅપ્તો દ્રફ્ષો.

પઇતિ દિમ્ પૅરૅસત્ જરથુશ્ત્રો, કત્ જી અસ્તિ, અહુર મજ્દ, તિશ્ત્ર્યેહે રએવતો ખરૅનંઘ્ઉહતો દાઇત્યોતૅમો યસ્નસચ વહ્મસચ, અષાત્ હચ યત્ વહિશ્તાત્. આઅત મ્રઑત્ અહુરો મજ્દાઓ, જઑથ્રાઓ હે ઉજ્બારયૅન્ અઇર્યાઓ દંઘ્હાવો, બરૅસ્મ હે સ્તૅરૅનયૅન્ અઇર્યાઓ દંઘ્હાવો, પસૂમ્ હે પચયૅન્ અઇર્યાઓ દંઘ્હાવો; અઉરૂષૅમ વા વોહુ-ગઑનૅમ્ વા, કાચિત્ વા ગઑનનાંમ્ હમો-ગઑનૅમ.

મા હે મઇર્યો ગેઉર્વયોઇત્, મા જહિક, મા અષાવો, અસ્રાવયત્-ગાથો, અહુમૅરૅક્ષ્, પઇત્યારૅનો ઇમાંમ્ દએનાંમ્ યાંમ્ આહૂઇરીમ્ જરથુશ્ત્રીમ. યેજિ-ષે મઇર્યો ગૅઉર્વયાત્, જહિક વા, અષાવો વા, અસ્રાવયત્-ગાથો, અહુમૅરૅક્ષ્, પઇત્યારૅનો ઇમામ્ દએનાંમ્ યાંમ આહૂઇરીમ્ જરથુશ્ત્રીમ્, પર બએષજ હચઇતે તિશ્ત્ર્યો રએવાઓ ખરેનંઘ્ઉહાઓ. હમથ અઇર્યાબ્યો દંઘ્હુબ્યો વોઇઘ્નાઓ જસાઑન્તિ, હમથ અઇર્યાબ્યો દંઘ્હુબ્યો હએન ફ્રપતાઑન્તિ, હમથ અઇર્યાબ્યો દંઘ્હુબ્યો જન્યાઑન્તે, પન્ચસઘ્નાઇ સતઘ્નાઇશચ, સતઘ્નાઇ હજંઘ્રઘ્નાઇશચ, હજંઘ્રઘ્નાઇ બએવરૅઘ્નાઇશચ, બએવરૅઘ્નાઇ અહાંખ્શતઘ્નાઇશચ.

અહે રય ખરૅનંઘ્હચ, તૅમ્ યજાઇ સૂરૂન્વત યસ્ન, તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ; જઑથ્રાબ્યો તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ્ રએવન્તૅમ્ ખરેનંઘ્ઉહન્તૅમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરેસ્મન્, હિજ્વો-દંઘ્હંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્ઝિબ્યો.

યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્હાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજ્દ ખોદાએ! અવજૂનીએ મરદુમ, મરદુમ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્! ઑએમ બેહેદીન્ માજ્દયસ્નાંન આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્દ! અઑદૂન્ બાદ્દ! (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નॅમચ વહ્મॅમચ અઔજસચ જ્વરॅચ આફ્રીનામિ, તિશ્ત્ર્યેહે સ્તારો રએવતો ખ્વરેનંઘ્વૈહતો સતવએસહે ફ્રાપહે સૂરહે મજ્દધાતહે. અષॅમ વॅાહૂ (૧). ☞ અહ્માઇ રએશ્ચ; હુજંઘ્રॅમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજ્દ; કॅરૂફ્ૈહ મોજ્દ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુબારક (ફ્લાંન), **માહે મુબારક** (ફ્લાંન), **ગાહે** (ફ્લાંન). **નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન્. ક્ષ્નઔથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ. હુઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હ્વત વસ્ના ફ્રॅરષોતॅમॅમ. સ્તઓમિ અષॅમ; અષॅમ વॅાહૂ (૧).**

ગોરજે ખોરેહ અવજાયાદ તેશતર તીર રયોમંદ ખોરેહમંદ, બેરસાદ અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન્ બેહ માજ્દયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફરંગાંની બાદ હફ્તે કેશવર જમીન્; અઔંદુન બાદ. મન આનો આવાયદ શુદન્, મન આનો આવાયદ શુદન્, મન આનો આવાયદ શુદન્; અષઓને અષॅમ વॅાહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પડે.) **દાદારે ગેહાંન્ દીને માજ્દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસે-તે અષાઉમ્ સॅવિશ્તે અરॅદ્વી સૂર અનાહિતે. અષઓને અષॅમ વॅાહૂ (૧).**

નેમો ઉર્વઇરે વંઘ્વૈહિ મજ્દધાતે અષઓને અષॅમ વॅાહૂ (૧) તિશ્ત્રીમ સ્તારॅમ્ રએવન્તॅમ્ ખ્વરેનંઘ્વૈન્તॅમ્ યજમઇદે. અષॅમ વॅાહૂ (૧). તેશતર તીર રયોમંદ ખોરેહમંદ બેરસાદ. અષॅમ વॅાહૂ (૧).

તીર યશ્તનો સાર.—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો! વૃદ્ધિ કરનાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. તેના પ્રતાપ તથા ખોરેહ જ્યાદા થાઓ! ચળકાટવાળો, નુરવાળો તેશતર તીર મારી મદદે પહોંચો! સર્વે ગુનાહો માટે હું પશ્ચાતાપ કરૂં છું. સર્વે ભુંડા વિચાર, ભુંડાં વચન અને ભુંડાં કામોને માટે હું મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી પસ્તાવો કરૂં છું. વરસાદની લીલાં લહેર કરનાર તેશતર તીરને, તેના તેજ તથા પ્રતાપને લીધે ક્રિયાની ભેટોથી યાદ કરૂં છું. તે મદદ કરનાર, પ્રકાશતા, બુલંદ દરજ્જાના, દુર સુધી રોશની આપનાર, હિંમત આપનાર, ખોરેહવાળા, તેશતર તીરની હું આરાધના કરૂં છું, જેથી કંઇપણ સંકટ, દરદ, કપટ, યા દુશમનનો ધસારો મને હેરાન કરે નહિ!

તેશતર તીર વરસાદ ઉપર મવક્કલ છે. (એને Sirias સાથે સરખાવવામાં આવ્યો છે, અને તે Canis Major નામનાં નક્ષત્રમાં છે); એની સિફતમાં કહે છે

કે તે ચળકાટવાળો, આબાદી અને ફળદ્રપ કરનાર, તંદરોસ્તી આપનાર, બુલંદ દરજ્જાનો અને ખોરેહવાળો છે. તે તમામ સેતારાઓનો વડો છે. એક ઠેકાણે અહુરમઝદ કહે છે કે તેશતર તીર અહુરમઝદના જેટલોજ આરાધનાને લાયક છે. ખુદ તેશતર પોતે આરજુ રાખે છે કે ઇનસાનો બીજા યઝદોની જેમ સેતાયશ કરે છે, તેમ તેની સેતાયશ કરે, જેથી તે ખુશનુદ થયલો પૃથ્વી ઉપર લીલાં લહેર પાંથરે; એટલા માટે ઇનસાનો તો શું, પણ ભારબરદારી જાનવરો વટીક તેને યાદ કરે છે કે તે નદીનાળાં ભરપુર કરે, એટલુંજ નહિ, પણ જીવ વગરની ચીજો પણ તેશતરને યાદ કરે છે. તે સેતાબીથી જતા તીરની માફક વોઉરૂકષ દરિયાને ભરપુર કરવા જાય છે જ્યારે કીડાઓ ખરતા તારાની સિકળમાં ઉડીને વોઉરૂકષ દરિયામાં પડે છે, ત્યારે તેશતર તીર તે દરિયાનાં પાણીને જોસમાં લાવે છે. એનો હરિફ 'અપઓશ' નામનો દેવ છે, જે પાણીની ટીપણી લાવનાર છે; એ બે વચ્ચે હંમેશ લડાઇ ચાલે છે, તેમાં પહેલાં અપઓશ દેવ ફાવે છે, યાને પાણીની ટીપણી શરૂ થાય છે, પણ અહુરમઝદ, અમશાસ્પંદો, મહેર અને અશિશવંઘ યઝદોની મદદથી, અને ઇનસાનની સેતાયશથી આખરે તેશતર તીર 'અપઓશ' દેવ ઉપર ફાવે છે, યાને પાણીની ટીપણી દૂર થઇને વરસાદથી સઘળે લીલાં લહેર થઇ રહે છે, અને વોઉરૂકષ દરિયો પાણીથી ઉભરાઇ જાય છે. તેશતર તીરના હમકાર અરદાફ્રવશ અને ગોઆદ પણ આબાદી ફેલાવવાનાં કામમાં તેશતરને મદદ કરે છે. ટુકમાં એ સેતારા ઉપર દુકાળ અથવા સુકાળનો આધાર છે, જેથી ઇનસાનને માટે ઘટતી ક્રિયાથી તેની સેતાયશ કરવી અવશ્યનું છે. તેથી બંદગી કરનાર દુવા ગુજારે છે કે તે તેશતર તીરની સેતાયશ કરે! તેશતર સેતારો ત્રણ મરતબે જુદી જુદી ત્રણ શિકળમાં પૃથ્વી ઉપર આવે છે, અને તેની સેતાયશ કરનારને બક્ષેશ કરે છે; પહેલા દસ દિવસ એક જોબનવંત જુવાન્યાના રૂપમાં આવીને સેતાયશ કરનારને પહેલવાની તોખમના ફરઝંદ બક્ષે છે; ત્યાર પછીના દસ દિવસ ગોધાના રૂપમાં આવીને સેતાયશ કરનારને પુષ્કળ ગાય ઢોરની બખશેશ કરે છે; અને છેલ્લા દસ દિવસ એક ઘોડાના રૂપમાં આવીને પુષ્કળ ઘોડા બખશે છે. સેવટે કહે છે કે તેશતર તીરની આરાધના જે દેશમાં થાય છે, ત્યાં દુખ દરદ, સંકટ અને દુશ્મનોનો ધસારો કાંઇબી ખરાબી કરી શકતાં નથી. વળી વધુ જણાવ્યું છે કે ગુનેહગાર, બદ ઓરત અને દીન દુશ્મન તેશતર તીરની સેતાયશમાં કીધેલી ક્રિયાની ચીજોને અડકી શકે નહિ, અગર જો ક્રિયાની ચીજો ઉપયોગમાં લેવા પામે, તો તે જગાએ સંકટ આવી પડે, દુશ્મન ધસારો લાવે અને લોકોનો મરો થાય.

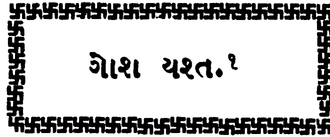
એ પ્રમાણે તીર યસ્ત તેશતર તીર સેતારાની સિફતના સંબંધમાં છે, પણ તેશતર તીરની સાથે એ યસ્તમાં બીજા ત્રણ વધુ સેતારાને તેઓની સિફત સાથે યાદ કર્યા છે:—

૧. હપ્તોઇરીંગ, (ઉત્તર તરફના સેતારાઓમાં મુખ્ય સેતારો—એ મંગળનો

હરીફ છે; તે Ursa Major નામનાં નક્ષત્રમાં છે.) તીર યશ્તમાં એને જાદુગર તથા પરીઓની સામે થવાને માટે યાદ કરવામાં આવ્યો છે.

૨. સતવએસ (પશ્ચિમ તરફનો મુખ્ત સેતારો એને Viga અથવા Pleides સાથે સરખાવ્યો છે,) તીર યશ્તમાં એ વરસાદનાં પાણી જુદી જુદી દિશાએ વહેંચી નાખવાના કામમાં તેશતર તીરને મદદ કરે છે.

૪. વનંત-(દક્ષીણ દિશા તરફના સેતારાઓમાં મુખ્ય અને ઘણો પ્રકાશિત; એને બૃહસ્પતીનો હરીફ ગણેલો છે) કૌવત, ફતેહ, અને શ્રેષ્ટાઇ મેળવવાને માટે, તેમજ તંગી, દ્વેષ વગેરે દૂર કરવાને એ સેતારાને યાદ કરવામાં આવ્યો છે.



ગેશ યશ્ત.[1]

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષૅમ્ વૉહૂ. (૧).

૫ નામે યજ્દાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવઝૂની, ગોરજે ખોરેહ અવઝાયાદ્; ગેઉશ્ ઉર્વ દ્વાસ્પ સૂરહે ખોરેહ બેરસાદ્.

અજ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત્ દુઝૂખ્ત્ દુજ્વરૂશ્ત, મેં પ ગેતી મનીદ્, ઑએમ્ ગોફ્ત, ઑએમ્ કર્દ, ઑએમ્ જસ્ત્, ઑએમ્ બૂન્ બૂદ્ એસ્તેદ્. અજ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ્; હઇથ્યાવર્શ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમૅમ; સ્તઑમિ અષૅમ; અષૅમ વૉહૂ (૩).

---

૧ એ યશતને 'દ્વાસ્પ યશ્ત' પણ કહે છે. 'દ્વાસ્પ' એ પશુઓ, ઢોરો, ઉમરે પુગેલા ઈનસાનો, અને બચ્ચાંઓને તંદરૂસ્તી અને પાસબાની આપનાર નારી ફરેશતો છે. દ્વાસ્પ નો અસલ અર્થ ઘોડાને તંદોરસ્તી આપનાર થાય છે તે ઉપરથી તમામ જાનવરોને તંદોરસ્તી આપનાર ફરેસ્તો છે. એના હમકાર તરીકે 'ગેઉશ ઉર્વન' આવે છે, જેનો અર્થ જાનવરનું રવાન મૂળ થાય છે. એ યશતના પહેલા કરદામાં આપેલા શબ્દો 'પોઉરૂ-સ્પક્ષ્તીમ' (પુષ્કળ આંખવાળી), 'દૂરાત-પથન' (દૂર રસ્તાવાળી), 'ખાથ્રવન' (પોતાની રોશનીવાળી), 'દરેઘો હખેધ્રયેન' (લાંબા નક્ષત્રોવાળી) ઉપરથી ડા. હાઉગ દ્વાસ્પને આકાશ ગંગા (Milky way) સાથે સરખાવે છે. દ્વાસ્પને આરાધનારાઓમાં હોષંગ, જમશેદ, ફરેદુન, હોમ, કએખુશરૂ, જરથોસ્ત અને ગુશતાસ્પ હતા. જે મહાન પુરૂષોએ અશીશવંઘની આરાધના કીધી છે, તેઓએજ દ્રવાસ્પને પણ આરાધી છે, અને તેણીની પાસે તેજ દુવા માગી છે.

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે.) ફ્રસસ્તયએચ. દ્વ્વાસ્પયાઓ સૂરયાઓ મજ્દધાતયાઓ અષઓન્યાઓ, ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઓતૂ.

(કરદો ૧ લો) દ્વ્વાસ્પાંમ્ સૂરાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષઓનીમ્ યજમઇદે; દ્વો-પસ્વાંમ્, દ્વો-સ્તઓરાંમ્, દ્વો-ઉર્વથાંમ્, દ્વો-અપૅરૅનાયુકાંમ્, પૅાઉરૂ-સ્પક્ષ્તીમ્ દૂરાત્ પથન ખાથ્રવન દરૅઘો-હ્વખ્ઇધ્રયન.

ચુખ્ત અસ્પાંમ્, વરૅતો-રથાંમ્, ખ્નનત્-ચખ્રાંમ્, ફ્રૂષઓનીમ્, મરૅજાંમ્, અમવઇતીમ્, હુરઓધાંમ્, ખાસઓકાંમ્ બએષજ્યાંમ્ દ્વોસ્તાઇતીમ્, દ્વો-વરૅતાંમ્, અવંધ્રહે નરાંમ્ અષઓનાંમ્.

તાંમ્ યજત હઓષ્યંધ્રહો પરધાતો ઉપ ઉપબ્દે હરયાઓ બૅરૅજો સ્રીરયાઓ મજ્દધાતયાઓ, સતૅમ અસ્પનાંમ્, હજધ્રૅમ્ ગવાંમ્, બએવરૅ અનુમયનાંમ્, ઉત જઓથ્રાંમ્ ફ્રબરો.

દજ્દિ મે વંધ્રઉહિ સૅવિશ્તે દ્વ્વાસ્પે! તત્ આયપ્તૅમ, યત્ બવાનિ અઇવિ-વન્યાઓ વીસ્પે દએવ માજઇન્ય, યથ અજેમ્ નોઇત્ તરૂશ્તો ફ્રાનમાને થ્વએષાત્ પરો દએવએઇબ્યો, ફ્રા અહ્માત્ પરો વીસ્પે દએવ અનુસો તરૂશ્ત નૅમાઓન્તે, તરશ્ત તૅમંધ્રહો દ્રાઓન્તે.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ દ્વ્વાસ્પ સૂર મજ્દધાત અષઓની થ્રાથ્રિ, જઓથ્રૅા-બરાઇ અરૅદ્રાઇ યજેમ્નાઇ જઇધ્યન્તાઇ, દાથ્રિશ આયપ્તૅમ.

અહે રય ખરૅનંધ્રહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, દ્વ્વાસ્પાંમ્ સૂરાંમ મજ્દધાતાંમ્ અષઓનીમ. જઓથ્રાબ્યો દ્વ્વાસ્પાંમ્ સૂરાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષઓનીમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંધ્રહંધ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથનચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાધ્રજ્ઇબ્યો.

યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંધ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨ જો) દ્વ્વાસ્પાંમ્ સૂરાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષઓનીમ્ યજમઇદે; દ્વો-પસ્વાંમ્, દ્વો-સ્તઓરાંમ્, દ્વો-ઉર્વથાંમ્, દ્વો-અપૅરૅનાયુ-

કાંમ્, પૉઉરૂ-સ્પક્ષ્તીમ્ દૂરાત્, પથન ખ્વાથ્રવન દરૅઘો-હખ્ઍધ્રયન. યુખ્ત-અસ્પાંમ્, વરૅતો-રથાંમ્, ખ્વનત્-ચખ્રાંમ્, ફ્રષ્અૉનીમ્, મરૅઝાંમ્, અમ-વઇતીમ્, હુરઑધાંમ્, ખ્વાસઑકાંમ્, બએષજ્યાંમ્, દ્‌વો-સ્તાઇતીમ્, દ્‌વો-વરૅતાંમ્ અવંઘ્રહે નરાંમ્ અષઑનાંમ્.

તાંમ્ યજત યો યિમો ક્ષએતો હવાંથ્વો, હુકઇરયાત્ હચ બરે-જંઘ્રહત્, સતેમ્ અસ્પનાંમ્ હજંઘ્રેમ્ ગવાંમ્ બએવરે અનુમયનાંમ્, ઉત જઓથ્રાંમ્ ફ્રબરો.

દજદિ મે વંઘ્રઉહિ સૅવિશ્તે, દ્‌વાસ્પે! તત્ આયપ્તૅમ્, યથ અજેમ્ ફ્રષઑનિ વાંથ્વ, અવ-બરાનિ અવિ મજદાઓ દામબ્યો, યથ અજેમ્ અમૅરૅખ્તીમ્, અવ-બરાનિ અવિ મજદાઓ દામબ્યો.

ઉત અજેમ્ અપ-બરાનિ, વ ષુધૅમચ તરૂષ્નૅમચ હચ મજદાઓ દામબ્યો, ઉત અજેમ્ અપ-બરાનિ, વ જઉર્વાંમચ, મૅરૅથ્યૂમચ, હચ મજદાઓ દામબ્યો, ઉત અજેમ્ અપ-બરાનિ, વ ગરૅમૅમચ વાતૅમ અઓતૅમચ હચ મજદાઓ દામબ્યો, હજંઘ્રૅમ્ અઇવિ-ગામનાંમ્.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ્ દ્‌વાસ્પ સૂર મજદધાત અષઑનિ થ્રાથ્રિ, જઓથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ યજેમ્નાઇ જઇધ્યન્તાઇ, દાથ્રિશ આયપ્તૅમ. અહે રય ખ્વરૅનંઘ્રહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, દ્‌વાસ્પાંમ્ સૂરાંમ્ મજદધાતાંમ્ અષઑનીમ્. જઓથ્રાબ્યો દ્‌વાસ્પાંમ્ સૂરાંમ્ મજદધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રજિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૩ જો) દ્‌વાસ્પાંમ્ સૂરાંમ્ મજદધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે; દ્‌વો-પસ્વાંમ્, દ્‌વો-સ્તઓરાંમ્, દ્‌વો-ઉર્વથાંમ્, દ્‌વો-અપૅરૅનાયુકાંમ્, પૉઉરૂ-સ્પક્ષ્તીમ્ દૂરાત્, પથન ખ્વાથ્રવન દરૅઘો-હખ્ઍધ્રયન. યુખ્ત-અસ્પાંમ્, વરૅતો-રથાંમ્, ખ્વનત્-ચખ્રાંમ્, ફ્રષઑનીમ્, મરૅઝાંમ્, અમ-વઇતીમ્, હુરઑધાંમ્, ખ્વાસઑકાંમ્, બએષજ્યાંમ્, દ્‌વો-સ્તાઇતીમ્, દ્‌વો-વરૅતાંમ્, અવંઘ્રહે નરાંમ્ અષઑનાંમ્.

તાંમ્ યજત વીસો પુથ્રો આથ્વ્યાનોઇશ, વીસો સૂરયાઑ થ્રએ-તઑનો, ઉપ વરૅનૅમ્ ચથ્રુ-ગઑશૅમ્, સતૅમ્ અસ્પનાંમ્, હજંઘ્રૅમ્ ગવાંમ્, બએવરૅ અનુમયનાંમ્, ઉત્ જઑથ્રાંમ્ ક્રબરે.

દજદ્હિ મે વંઘ્રઉહિ સૅવિશ્તે દ્રવાસ્પે તત્ આયપ્તૅમ્, યત્ બવાનિ અઇવિ-વન્યાઑ અજીમ્ દહાકૅમ્ થ્રિજફ્નૅમ્, થ્રિકમૅરૅધૅમ્, ક્ષ્વશ્-અષીમ્, હજંઘ્રર-યઑક્ષ્તીમ્, અષ્-અઑજંઘહૅમ્, દએવીમ્ દ્રુજૅમ્, અઘૅમ્ ગએથાબ્યો દ્રવન્તૅમ્, યાંમ્ અષ્-અઑજસ્તૅમાંમ્ દ્રુજૅમ્. ફ્રચ કૅરૅન્તત્ અંઘ્રો મઇન્યુશ, અવિ યાંમ્ અસ્તવઇતીમ્ ગએથાંમ્, મહ્રૂકાઇ અષહે ગએથનાંમ્. ઉત હે વન્ત અઝાનિ સવંઘ્રહવાચિ, અરેનવાચિ, યોઇ હૅન્ ક્હ્રૂપ સ્રએશ્ત જઝાતેએ ગએથ્યાઇચ, યોઇ અબ્દોતૅમે.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ્ દ્રવાસ્પ સૂર મજદધાત અષ-ઑનિ થ્રાથ્રિ, જઑથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ યજેમ્નાઇ જઇધ્યન્તાઇ, દાથ્રિશ આયપ્તૅમ્. અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તાંમ્ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યઝાઇ હુયશ્ત યસ્ન, દ્રવાસ્પાંમ્ સૂરાંમ્ મજદધાતાંમ્ અષઑનીમ્. જઑથ્રાબ્યો દ્રવાસ્પાંમ્ સૂરાંમ્ મજદધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઁઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૪ થો) દ્રવાસ્પાંમ્ સૂરાંમ્ મજદધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજ-મઇદે; દ્રવો-પસ્વાંમ્, દ્રવો-સ્તઑરાંમ્, દ્રવો-ઉર્વથાંમ્, દ્રવો-અપૅરૅનાયુ-કાંમ્, પૅાઉરૂ-સ્પક્ષ્તીમ્ દૂરાત્, પથન ખાથ્રવન દરૅઘો-હખૅધ્રયન. યુખ્ત-અસ્પાંમ, વરૅતો-રથાંમ્, ખનત્-ચખ્રાંમ્, ફૂષઑનીમ્, મરૅઝાંમ્, અમવઇતીમ્, હુરઑધાંમ્, ખાસઑકાંમ્, બએષજયાંમ્, દ્રવો-સ્તાઇ-તીમ્, દ્રવો-વરૅતાંમ્, અવંઘ્રહે નરાંમ્ અષઑનાંમ્.

તાંમ્ યજત હઑમો ફ્રાષ્મિશ, બએષજયો, સ્રીરો, ક્ષથ્રયો, જઇરિ-દોઇથ્રો, બરૅજિશ્તે પઇતિ બરેજહિ હરઇથ્યો પઇતિ બરૅજયાઓ, આઅત્ હીમ્ જઇધ્યત્ અવત્ આયપ્તેમ્.

દજદ્હિ મે વંઘ્રઉહિ સૅવિશ્તે દ્રવાસ્પે! તત્ આયપ્તૅમ્, યથ યજેમ્ અન્દયેનિ મઇરિમ્ તૂઇરીમ્ ફ્રંઘ્રરસ્યાનૅમ્, ઉત બસ્તૅમ્ વાધયેનિ, ઉત

બસ્તૅમ્ ઉપનયેનિ બસ્તૅમ્ કવોઇશ હુચ્યૉસ્રવંઘ્રહુહે, જનાત્ તૅમ્ કવ હુચ્યૉસ્રવ, પસ્ને વરોઇશ ચએચિસ્તહે જફ્રહે ઉરૂવ્યાપહે, પુથ્રો કએન સ્યાવરૂષાનાઇ જ઼ુરો-જતહે, નરહે અઘ્રએરથહેચ નરવહે.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ્ દ્રવાસ્પ સૂર મજ઼્દધાત અષવ્યૉનિ થ્રાથ્રિ, જચ્યૉથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ યજૅમ્નાઇ જઇધ્યન્તાઇ, દાથ્રિશ આયપ્તૅમ્. અહે રય ખ્વરૅનંઘ્રહુચ, તાંમ્ યજ઼ાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજ઼ાઇ હુયશ્ત યસ્ન, દ્રવાસ્પાંમ્ સૂરાંમ્ મજ઼્દધાતાંમ્ અષવ્યૉનીમ્. જચ્યૉથ્રાબ્યો દ્રવાસ્પાંમ્ સૂરાંમ્ મજ઼્દધાતાંમ્ અષવ્યૉનીમ્ યજ઼મઇદે. હુચ્યૉમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ઼વો-દંઘ્રહુંઘ્રહુ, માંથ્રચ વચચ શ્યચ્યૉથ્નચ, જચ્યૉથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ઼્દાચ્યૉ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાચ્યૅાંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાચ્યૉસ્ચા યજ઼મઇદે.

(કરદો ૫ મો) દ્રવાસ્પાંમ્ સૂરાંમ્ મજ઼્દધાતાંમ્ અષવ્યૉનીમ્ યજ઼મઇદે; દ્રવો-પસ્વાંમ્, દ્રવો-સ્તચ્યૉરાંમ્, દ્રવો-ઉર્વથાંમ્, દ્રવો-અપૅરૅનાયુકાંમ્, પૅાઉરૂ-સ્પક્ષ્તીમ્ દૂરાત્, પથન ખ્વાથ્રવન દરૅઘો-હુખૅધ્રયન. યુખ્ત-અસ્પાંમ્, વરેતો-રથાંમ્, ખ્વનત-ચખ્રાંમ્, ફ્રૂષ્યૉનીમ્, મરૅજ઼ાંમ્, અમવઇતીમ્, હુરચ્યૉધાંમ્, ખ્વાસચ્યૉકાંમ્, બએષજયાંમ્, દ્રવો-સ્તાઇતીમ્, દ્રવો-વરૅતાંમ્, અવંઘ્રહે નરાંમ્ અષવ્યૉનાંમ્.

તાંમ્ યજત અરૂષ અઇસ્યનાંમ્ દખ્યુનાંમ્ ક્ષથ્રાઇ હનકૅરૅમો હુચ્યૉસ્રવ, પસ્ને વરોઇશ ચએચિસ્તહે જફ્રહે ઉરૂવ્યાપહે, સતૅમ્ અસ્પનાંમ્, હજંઘ્રરૅમ ગવાંમ્, બએવરે અનુમયનાંમ્, ઉત જચ્યૉથ્રાંમ્ ફ્રબરો.

દજદિ મે વંઘ્રઉહિ સૅવિશ્તે, દ્રવાસ્પે! તત્ આયપ્તૅમ્, યથ અજેમ્ નિજનાનિ, મઇરીમ્ તૂઇરીમ્ ફ્રંઘ્રરસ્યાનૅમ્ પસ્ને પરોઇશ ચએચિસ્તહે જફ્રહે, ઉરૂવ્યાપહે, પુથ્રો કએન સ્યાવરૂષાનાઇ જ઼ુરો-જતહે, નરહે અઘ્રએરથહેચ નરવહે.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ્ દ્રવાસ્પ સૂર મજ઼્દધાત અષવ્યૉની થ્રાથ્રિ, જચ્યૉથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ યજેમ્નાઇ જઇધ્યન્તાઇ, દાથ્રિશ આયપ્તૅમ્. અહે રય ખ્વરૅનઘ્રહુચ, તાંમ્ યજ઼ાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, દ્રવાસ્પાંમ્ સૂરાંમ્ મજ઼્દધાતાંમ્ અષવ્યૉનીમ્. જચ્યૉથ્રાબ્યો દ્રવાસ્પાંમ્ સૂરાંમ્ મજ઼્દધાતાંમ્ અષવ્યૉનીમ્ યજ઼મઇદે.

હુઑમયો ગવ બરેસ્મન, હિજ્વો-દંધ્રહુંધ્રહુ, માંથ્રચ વચચ ષ્યઑથ્નચ, જ્ઑથ્રાબ્યસચ અષુંધ્બએઇબ્યસચ વાધ્રજ્ઞિબ્યો.

યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મજ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંધ્રહાંમચા તાંસચા તાઑસચા યજમઇદે.

(કરદો ૬ ઠો) દ્રવાસ્પાંમ્ સૂરાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષઑનીમ યજમઇદે; દ્રવો-પસ્વાંમ્, દ્રવો-સ્તઑરાંમ્, દ્રવો-ઉર્વથાંમ્, દ્રવો-અપેરનાયુકાંમ્, પૅાઉરૂ-સ્પક્ષ્તીમ્ દૂરાત્, પથન ખ્નાથ્રવન દરેંઘો-હુખ્ધ્રયન. યુખ્તઅસ્પાંમ, વરેતો-રથાંમ્, ખ્નનત્-ચખ્રાંમ્, ફ્રૂષઑનીમ્, મરેજ઼ાંમ, અમવઇતીમ્, હુરઑધાંમ, ખ્નાસઑકાંમ્, બએષજયાંમ્, દ્રવો-સ્તાઇતીમ્, દ્રવો-વરેતાંમ્, અવંધ્રહે નરાંમ્ અષઑનાંમ્.

તાંમ્ યજત યો અષવ જરથુશ્ત્રો, અઇર્યેને વએજહિ વંધ્રહુયાઑ દાઇત્યયાઑ, હુઑમ યો ગવ બરેસ્મન, હિજ્વો-દંધ્રહુંધ્રહુ, માંથ્રચ વચચ ષ્યઑથ્નચ, જ઼ઑથ્રાબ્યસચ અષુંધ્બએઇબ્યસચ વાધ્રજ્ઞિબ્યો; આઅત્ હીમ્ જઇધ્યત્ અવત્ આયપ્તેમ.

દજહિ મે વંધ્રઉહિ સૅવિશ્તે દ્રવાસ્પે! તત્ આયપ્તૅમ્, યથ યજેમ્ હાચયેને, વંધ્રઉહીમ્ આજ઼ાતાંમ્ હુતઑસાંમ્, અનુમતેએ દએનયાઑ, અનૂખ્તેએ દએનયાઑ, અન્વરૂશ્તેએ દએનયાઑ, યા મે દએનાંમ્ માજ્દયસ્નીમ્, જરસચ દાત્, અપએચ અઑતાત્, યા મે વરેજ઼ાનાઇ વંધ્રઉહીમ્ દાત્ ફ્રસસ્તીમ્.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ્ દ્રવાસ્પ સૂર મજ્દધાત અષઑનિ થ્રાથ્રિ, જ઼ઑથ્રો-બરાઇ અરેદ્રાઇ યજેમ્નાઇ જઇધ્યન્તાઇ, દાથ્રિશ આયપ્તૅમ્. અહે રય ખ્નરેનંધ્રહચ, તાંમ્ યજ઼ાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજ઼ાઇ હુયશ્ત યસ્ન, દ્રવાસ્પાંમ્ સૂરાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષઑનીમ્. જ઼ઑથ્રાબ્યો દ્રવાસ્પાંમ્ સૂરાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે. હુઑમયો ગવ બરેસ્મન, હિજ્વો-દંધ્રહુંધ્રહુ, માંથ્રચ વચચ ષ્યઑથ્નચ, જ઼ઑથ્રાબ્યસચ અષુંધ્બએઇબ્યસચ વાધ્રજ્ઞિબ્યો.

યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મજ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંધ્રહાંમચા તાંસચા તાઑસચા યજમઇદે.

(કરદો ૭ મો) દ્રવાસ્પાંમ્ સૂરાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે; દ્રવો-પસ્વાંમ્, દ્રવો-સ્તઑરાંમ્, દ્રવો-ઉર્વથાંમ્, દ્રવો-અપેરનાયુ-

કાંમ્, પૅાઉરૂ-સ્પક્ષ્તીમ્ દૂરાત્, પથન ખ્નાથ્રવન દરૅઘો-હુખ્ઍથ્રયન. યુખ્ત-અસ્પાંમ્, વરૅતો-રથાંમ્, ખ્નનત્-ચખ્રાંમ્, કૃષ્યૅાનીમ્, મરૅજ઼ાંમ્, અમ-વઇતીમ્, હુરઑાધાંમ્, ખ્નાસઑાકાંમ્, બએષજ્યાંમ્, દ્વો-સ્તાઇતીમ્, દ્વો-વરૅતાંમ્, અવંઘ્રહે નરાંમ્ અષઑાનાંમ્.

તાંમ્ યજ઼ત ઍરૅજાઇધિશ કવ વીશતાસ્પો, પસ્ને આપો દાઇત્યયાઑા, સતૅમ્ અસ્પનાંમ્, હજ઼ંઘ્રૅમ્ ગવાંમ્, બએવરૅ અનુમયનાંમ્, ઉત્ જઑા-થ્રાંમ્ ક્રબરો.

દજ઼દિ મે વંઘ્રઉહિ સૅવિશ્તે દ્વાસ્પે તત્ આયપ્તૅમ્, યત્ અજ઼ાનિ પૅષને અશત અઉર્વન્તો, વીસ્પ-થઉરૂવો-અસ્તોઇશ, પુથ્રો વીસ્પ-થઉરૂવો, ઉરૂવિ ખઑાધો, ઉરૂવિ-વૅરૅથ્રો, સત્વી-મનોથ્રીશ, યેંઘ્રહે હમ સત્ ઉશ્લ-નાંમ્ જઇન્યાવરત્, પસ્ચ ખ્નીઘહે, યથ અજ઼ાનિ પૅષને મઇસ્યેહે ખ્યઑા-નહે, અરેજત્ અસ્પહે, યથ અજ઼ાનિ પૅષને દરૂષિનિકહે દએવયસ્નહે.

ઉત અજેમ્ નિજનાનિ તાંથ્રવન્તૅમ્ દુજ઼દએનૅમ્, ઉત અજેમ્ નિજનાનિ સ્પિનજઉરૂશ્કૅમ્ દએવયસ્નેમ્, ઉત અજેમ્ ક્રઑાઉર્વએસ-યેનિ હુમય વરૅધકનાંમ્ચ, ખ્યઑાન્યેહેચ દંઘ્રહાવો, ઉત અજેમ્ નિજ-નાનિ ખ્યઑાનિનાંમ્ દખ્યુનાંમ્, પન્ચસઘ્નાઇ સતઘ્નાઇશચ, સતઘ્નાઇ હજ઼ં-ઘ્રઘ્નાઇશચ, હજ઼ંઘ્રઘ્નાઇ બએવરૅઘ્નાઇશચ, બએવરેઘ્નાઇ અહાંખ્શતઘ્નાઇશચ.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ્ દ્વાસ્પ સૂર મજ઼દધાત અષ-ઑાનિ થ્રાથ્રિ, જઑાથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ યજ઼ેમ્નાઇ જઇધ્યન્તાઇ, દાથ્રિશ આયપ્તૅમ્. અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તાંમ્ યજ઼ાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજ઼ાઇ હુયશ્ત યસ્ન, દ્વાસ્પાંમ્ સૂરાંમ્ મજ઼દધાતાંમ્ અષઑાનીમ્. જઑાથ્રાબ્યો દ્વાસ્પાંમ્ સૂરાંમ્ મજ઼દધાતાંમ્ અષઑાનીમ્ યજ઼મઇદે. હઑામયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ઼વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑાથ્નચ, જઑાથ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજ઼િબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ઼દાઑા અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઁઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજ઼મઇદે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજ઼્દ ખોદાએ! અવજૂનીએ મરદુમ્, મર-દુમ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્! ઑાએમ બેહદીન્ માજ઼્દયસ્નાંન, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્! અઑદૂન્ બાદ્! (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઑજસચ જ્વરૅચ આફ્રીનામિ, દ્વાસ્પયાઑ સૂરયાઑ મજ્દધાતયાઑ અષઑન્યાઑ. અષૅમ્ વૉહૂ (૧). ☞ અહ્માઇ રએશ્ચ; હુજંધ્રૅમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજ્દ; કૅરૂફૅહ્ મોજ્દ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુબારક (ફ્લાંન), માહે મુબારક (ફ્લાંન), ગાહે (ફ્લાંન). નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દાનાંન્. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ, તરોઇદીતે અંધ્રહે મઇન્યેઉશ. હુઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમૅમ. સ્તઑમિ અષૅમ; અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

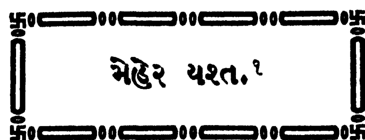
ગોરૂજે ખોરેહ્ અવઝાયાદ્ ગેઉશ્ ઉર્વ દ્રવાસ્પ સૂરહે ખોરેહ્, બેરસાદ્ અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ્ દીન્ બેહ્ માજ્દયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફ્રંગાંની બાદ્ હફ્તે કેશ્વર્ જમીન્; અઍંદૂન્ બાદ. મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્. અષઑને અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માજ્દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસે-તે અષાઉમ્ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સૂર અનાહિતે. અષઑને અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

નેમો ઉર્વઇરે વંઘ્રુઉહિ મજ્દધાતે. અષઑને અષૅમ્ વૉહૂ (૧). દ્રવાસ્પાંમ્ સૂરાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે. અષૅમ્ વૉહૂ (૧). ગેઉશ્ ઉર્વ દ્રવાસ્પ સૂરહે ખોરેહ્ બેરૂસાદ્. અષૅમ વૉહૂ (૧).

ગોશ યશ્તનો સાર—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો! વૃદ્ધિ કરનાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી કરૂં છું. તેના પ્રતાપ તથા ખોરેહ જ્યાદા થાઓ! શુરો તથા ખોરેહવાળો ગોશોરૂન દ્રવાસ્પ મારી મદદે પહોંચો. દ્રવાસ્પનો મૂળ અર્થ ઘોડાને તંદરોસ્તી આપનાર છે, તે ઉપરથી તમામ ગોસ્પંદોને તંદરોસ્તી આપનાર થાય છે. એના હમકાર તરીકે 'ગેઉશ ઉર્વન (ગાયનું રવાન) આવે છે. આવાં, દીન અને અશીશવંઘની માફક એ નારી ફરેસ્તો છે. એને પશુઓને, ઢોરોને તેમજ દોસ્તોને અને બચ્ચાંને તનદરોસ્તી આપનાર કહયો છે. તેને પુષ્કળ આંખવાળો, દૂર રસ્તાવાળો અને પોતાની રોશનીવાળો કહયો છે. એ છેલ્લાં ત્રણ વિશેષણ ઉપરથી ડા૦ હાઉગ એને આકાશ ગંગા (Milky Way) સાથે સરખાવે છે. વળી એને ખનખન કરતી ગાડી રાખનાર, આબાદી કરનાર, ખુબસુરત, ફાયદો કરનાર, તન્દરોસ્તી આપનાર અને અશો માણસનો બચાવનાર કહયો છે. આવાં યસ્તમાં આવે છે, તેમ એ ફરેસ્તાની પણ ઇરાનના કેટલાક મશહુર નરોએ સેતાયશ કરીને મુરાદ ચાહી હતી, અને એમાં પણ નેક રાહે ચાલનારાની મુરાદ પાર પડી હતી, અને બુરી

રાહ ઉપર ચાલનારા દીન દુશમનોની મુરાદ બર નહિ આવી હતી. સેતાયશ કરનારાઓમાં પહેલો નર પેશદાદ વંશનો હોશંગ પાદશાહ હતો, જેણે સો ઘોડા, હજાર ગોસપંદ અને દસ હજાર નાના જાનવરોથી (એટલાં બળ સાથના ભાવથી) ગોશ યઝદની સેતાયશ કરીને મુરાદ ચાહી હતી, કે તે માઝનદરાનના દેવોને જેર કરે, દેવોથી તે વશ થાય નહિ, બલકે દેવો તેનાથી બ્હીને નાસી જાય. એ તેની મુરાદ બર આવી હતી. બીજો નર જમશેદ પાદશાહ હતો, જેણે હુકઇર્ય પહાડ આગળ ઉપર પ્રમાણેજ ભાવથી ગોશ યઝદની સેતાયશ કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે જે અહુરમઝદની પેદાયશ તરફ આબાદી ફેલાવે, અને ગોસ્પંદોનો વધારો કરે! અને પૃથ્વી ઉપરથી ભુખ, તરસ, બુઢાપો, મોત, અતીશય ગરમ અને ઠંડો પવન દૂર કરે. એ તેની મુરાદ બર આવી હતી. ત્રીજો નર ફરેદુન પાદશાહ હતો, જેણે ગીલાન શહેરમાં તેટલાજ ભાવથી ગોશ યઝદની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે ત્રણ મોઢાંવાળા, હજાર ફરેબવાળા ઝોહાક જેને અંગ્રેમઇન્યુશે અશોઇની હાડમંદ દુન્યાનો નાશ કરવાને માટે બનાવ્યો હતો, તેને મારે, અને પાદશાહ જમશેદનાં કુટુંબની બાનુઓ શહેરનાઝ અને અરનવાઝ, જેને ઝોહાકે ભોયરાંમાં કેદ રાખી હતી, તેઓનો છુટકો કરે. એ તેની મુરાદ બર આવી હતી. ચોથો નર હોમ નામનો પેહલવાન હતો, જેણે અલબુર્ઝ પહાડની ટોંચ ઉપર ગોશ યઝદની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી, કે તુરાની અફ્રાસીયાબને બાંધીને કએખુશરૂ પાદશાહ આગળ લઇ જાય, જેથી જોર જુલમથી માર્યા ગયલા તેના બાપ શ્યાવક્ષના વેરમાં, તેમજ અગ્રેરસ (અફ્રાસીયાબનો ભાઇ અને ઇરાનીઓનો મિત્ર) ના વેરમાં કએખુશરૂ તેને ચએચસ્ત સરોવરની પેલી મેર મારે, એ તેની મુરાદ બર આવી હતી. પાંચમો નર ઇરાનને એકત્ર કરનાર કએખુશરૂ પાદશાહ હતો, જેણે ચએચસ્ત સરોવરની પેલી મેર ગોશ યઝદની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી, કે તે પોતાના બાપ શ્યાવક્ષના વેરમાં તથા અગ્રેરસના વેરમાં તુરાની અફ્રાસીયાબને મારે. આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. છઠો નર અશો જરથોસ્ત હતો, જેણે ઇરાનવેજમાં હોમની ક્રિયા કરીને ગોશ યઝદની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે પાદશાહ ગુશતાસ્પની રાણી સદ્‌ગુણી હુતઓશને તેની દીન ઉપર એતેકાદ ધરાવતી કરે, અને તેણી દીન ફેલાવવાનાં કામમાં તેને જશ આપે. આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. સાતમો નર પાદશાહ ગુશતાસ્પ હતો, જેણે વહેદાયતી નદીની પેલે પાર ગોશ યઝદની આરાધના કરીને મુરાદ માગી હતી કે તે લડાઇમાં વીસ્પ-થઉર્વો-અસ્તી, તેનો દીકરો ઉર્વિ-ખઓધ, ઉર્વિ વેગેથ, સ્તવી-મનોથી જેની પુંઠે ૭૦૦ ઉંટ ચાલે છે, ખ્યઓન, અરજાસ્પ અને દરષિનિકને મારે; ખરાબ દીનવાળા તાથ્રવંતને, બુત પરસ્ત સ્પિનજ—ઉરૂશકને મારે અને વરેધક તથા ખ્યઓનીના મુલકમાં સારા કાયદા દાખલ કરે અને ખ્યઓની દેશના બેહદ માણસોને મારે. આ તેની મુરાદ બર આવી હતી.



મેહેર યશ્ત.[1]

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષેમ્ વોહૂ (૧).

૫ નામે યજ્દાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવઝૂની, ગોરૂજે ઓરેહુ અવજાયાદ્ મેહેર્ ફરાગયોદ્ દાવરે રાસ્ત્ ઓરસાદ્. અજ હુમા ગુનાહુ પતેત્ પશેમાનુમ; અજ હુર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુઝૂખ્ત દુજ્વવરૂશ્ત, મેમ્ ૫ ગેતી મનીદ્, ઑએમ્ ગોફ્ત્, ઑએમ્ કર્દ્, ઑએમ્ જસ્ત્, ઑએમ્ બૂન્ બૂદ્ ઍસ્તેદ્. અજ આંન્ ગુનાહુ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની, ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ્ પશેમાન્, ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હૃાત્ વસ્ના ફ્રૂરષોતેમેમ્, સ્તઑમિ અષેમ. અષેમ્ વોહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ વીદએવો અહુર-તકએષો, (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. મિથ્રહે વોઉરૂ-ગઑયઑઇતોઇશ હજંઘ્ર-ગઑષહે બએવરે ચષ્મનો, અઑખ્તો-નામનો યજતહે, રામનસ્ચ ખાસ્ત્રહે, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મૂતે, અથા રતુશ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઑતૂ.

(કરદો ૧ લો) મ્રઑત્ અહુરો મજ્દાઓ સ્પિતમાઇ જરથુશ્ત્રાઇ, આઅત્ યત્ મિથ્રેમ્ યિમ્ વોઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ ફ્રાદધાંમ્, અજેમ્ સ્પિતમ્, આઅત્ હિમ્ દધાંમ્ અવાઓન્તેમ્ યેસ્ન્યત, અવાઓન્તેમ્ વહ્મ્યત, યથ માંમચિત્ યિમ્ અહુરેમ્ મજ્દાંમ.

મેર્ન્ચઇતે વીસ્પાંમ્ દઇંઘ્રહઑમ મઇર્યો મિથ્રો-દ્રુક્ષ્, સ્પિતમ્ યથ સતેમ્ કયધનાંમ્ અવવત્ અષવ-જચિત્ મિથ્રેમ્ મા જન્યાઓ, સ્પિતમ,

---

૧. આકાશનું કુદરતી રોશનીરૂપી તત્વ, આકાશમંડળ, આલમનો સાચો કારોબાર, દિવસની રોશની, જીવતાં તેમજ ગુજરેલાંઓને તેઓનાં કૃત્ય મુજબનો બદલો મળવાનો કાનુન, તમામ ઇનસાની વ્યવહારમાં પ્રમાણિકપણું અથવા દગો કેટલો છે, તે જાણનારી અને તે મુજબ બદલો આપનારી અણદીઠ શકિત, ખોદાઇ ઈનસાફ, જે મિથ્ર અથવા મહેર કહેવાય છે, તેની સ્તુતિ.

મા યિમ્ દ્‌વતત્ પૅરૅસાઑઁઘ્રહે, મા યિમ્ ખાદએનાત્ અષઑનત-વયાઑ જી અસ્તિ મિથ્રો, દ્‌વતએચ અષઑનએચ.

આસુ-અસ્પીમ્ દધાઇતિ મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ, યોઇ મિથ્રૅમ્ નોઇત્ અઇવિ-દ્રુજ્‌ઇન્તિ; રજિશ્તૅમ્ પન્તાંમ્ દધાઇતિ આતર્શ મઝ્દાઑ અહુરહે, યોઇ મિથ્રૅમ્ નોઇત્ અઇવિ-દ્રુજ્‌ઇન્તિ; અષઑનાંમ્ વંઘ્રઉહીશ્ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો દધાઇતિ આસ્નાંમ્ ફ્રજઇન્તીમ્, યોઇ મિથ્રૅમ્ નોઇત્ અઇવિ-દ્રુજ્‌ઇન્તિ.

અહે રય ખરૅનંહચ, તૅમ્ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્, જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ્ હુષયનૅમ્ અઇર્યાબ્યો દંઇઘ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્ઝ્દિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષઝાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હવંઘ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પેમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ.

તૅમ્ અમવન્તૅમ્ યજતૅમ્ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ્ મિથ્રૅમ્ યઝાઇ જઑથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્રહચ; તૅમ્ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્; જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિઝ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્સચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રઝિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મઝ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑઁઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨ જો) મિથ્રૅમ્ વોઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્રહૅમ્, વ્યાખનૅમ્, હજંઘ્રર-ગઑષૅમ્, હુતાશ્તૅમ્, બએવરૅ-ચષ્મનૅમ્, બૅરૅજન્તૅમ્, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ્, સૂરૅમ્, અખ્ફનૅમ્, જઘાઉર્વાઑઁઘ્રહૅમ્.

ઇમ્ યજૅન્તે દંઇઘ્રહુ-પતયો અરૅજહિ અવજસૅન્તો, અવિ હએન-યાઑ ખ્રૂવિષ્યેઇતીશ, અવિ હાંમયન્ત રસ્મઑયો, અન્તરે દંઇઘ્રહુ-પાપૅરૅતાને.

યતાર વા હિમ્ પઉર્વ ફ્રાયજૅન્તે ફ્રઑરેત્ ફ્રક્ષનિ અવિ મનો જરજદાતોઇત્ અંઘ્રઉહ્યાત્ હચ, આતરશ્ચ ફ્રઑરિસ્યેઇતિ મિથ્રો યો વોઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ, હથ વાત વૅરૅથ્રાજનો, હથ દામોઇશ ઉપમનો.

અહે રય ખરૅનંઘહચ, તૅમ્ યજાઇ સૂરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ્ વોઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્; જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વોઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ્ હુષયનૅમ્ અઇર્યાબ્યો દઁઘુહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘહે, આચ નો જમ્યાત્ રફૂનંઘહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્ઝદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરૅથઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હવંઘહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉઘ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ. તૅમ્ અમવન્તૅમ્ યજતૅમ્ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ્ મિથ્રૅમ્ યજાઇ જઑથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘહચ; તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્; જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘહંઘહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અર્શુખ્ધ-એઇબ્યસચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંઘહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘહાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૩ જો) મિથ્રૅમ્ વોઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘહૅમ્, વ્યાખનૅમ્, હજંઘ્ર-ગઑષૅમ્, હુતાશ્તૅમ્, બએવરૅ-ચષ્મનૅમ્, ઍરૅજન્તૅમ્, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ્, સૂરૅમ્, અખ્ફનૅમ્, જઘાઉર્વાઓંઘહૅમ્.

યિમ્ યજૅન્તે રથએશ્તારો, બરૅષએષુ પઇતિ અસ્પનાંમ્, જાવરે જઇધ્યન્તો હિતએઇબ્યો, દ્રવતાતૅમ્ તનુબ્યો, પોઉરૂ-સ્પક્ષ્તીમ્ ત્બિષ્યન્તાંમ્, પઇતિ-જઇતીમ્ દુશ્મઇન્યવનાંમ્, હથા-નિવાઇતીમ્ હમૅરૅથનાંમ્ અઉર્વથનાંમ્ ત્બિષ્યન્તાંમ્.

અહે રય ખરૅનંઘહચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્; જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ્ હુષયનૅમ્ અઇર્યાબ્યો દઁઘુહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘહે, આચ નો જમ્યાત્ રફૂનંઘહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્ઝદિકાઇ, આચ નો

જમ્યાત્ બએષજ઼ાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હુવંઘ્રુહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો, અન-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૅઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ. તૅમ્ અમવન્તૅમ્ યજતૅમ્ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ્ મિથ્રૅમ્ યજ઼ાઇ જઓથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્રહુચ; તૅમ્ યજ઼ાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૅઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ; જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૅઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરેસ્મન્, હિજવો-દંઘ્રહુંઘ્રહુ, માંથ્રચ વચચ ષ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રઝિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ઼્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૪ થો) મિથ્રૅમ્ વૅઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્રહૅમ, વ્યાખનૅમ, હજંઘ્ર-ગઓષૅમ, હુતાશ્તૅમ, બએવરૅ-ચશ્મનૅમ, બૅરૅજન્તૅમ, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ, સૂરૅમ, અખ્ફ્નૅમ, જઘાઉર્વાઓંઘ્રહૅમ.

યો પઓઇર્યો મઇન્યવો યજતો તરો 'હરાંમ્ આસ્નઓઇતિ, પઉર્વ-નએમાત્ અમૅષહે હૂ યત્ અઉર્વત્-અસ્પહે. યો પઓઇર્યો જરન્યો-પીસો સ્રીરાઓ બરૅષ્નવ ગૅરૅવ્નાઇતિ, અધાત્ વીસ્પૅમ્ આદિધાઇતિ અઇર્યો-ષયનૅમ્ સૅવિશ્તો.

યહ્મ્ય સાસ્તારો અઉર્વ પઓઇરીશ ઇરાઓ રાજયેન્તે; યહ્મ્ય ગરયો બૅરૅજન્તો પોઉરૂ-વાસ્ત્રાઓંઘ્રહો આફ્નતો થાતઇરો ગવે ફ્રાધયેન્તે; યહ્મ્ય જફ્ર વરયો ઉર્વાપાઓંઘ્રહો હિશ્તૅન્તે; યહ્મ્ય આપો નાવયાઓ પૅરૅથ્વીશ ક્ષઓધંઘ્રહ થ્વક્ષૅન્તે આઇશ્કતૅમ્ પોઉરૂતૅમચ, મોઉરૂમ્ હરોયૂમ્ ગઓમચ, સુઘ્ધૅમ્ ખાઇરિજેમચ.

અવિ અરૅજહિ[1] સવહિ, અવિ ફ્રદધફ્ષુ વીદધફ્ષુ, અવિ વૅઉરૂ-બરૅશતિ વૅઉરૂ-જરૅશતિ, અવિ ઇમત્ કર્ષ્વરે યત્ ખ્નનિરથૅમ્ બામીમ્ ગવષયનૅમ્ ગવષિતીમચ બએષજયાંમ્ મિથ્રો સૂરો આદિધાઇતિ.

યો વીસ્પાહુ કર્ષ્વોહુ મઇન્યવો યજતો વજઇતે ખ્ફરૅનો-દાઓ; યો વીસ્પાહુ કર્ષ્વોહુ મઇન્યવો યજતો વજઇતે ક્ષથ્રો-દાઓ. અએ-

૨. અરૅઝહિ, સવહિ, ફ્રદધફ્ષુ, વીદધફ્ષુ, વૅઉરૂ-બરૅશતિ, વૅઉરૂ- જરૅશતિ, ખનિરથ બામી, એ હફ્તકેશ્વરના સાત ખંડોના નામ છે.

યાંમ્ ગૂનઑઇતિ વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્, યોઇ દિમ્ દહ્મ વીદુશ અષ જઑથ્રાબ્યો ફ્રાયજૅન્તે.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્, જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ્ હુષયનૅમ્ અઇર્યાબ્યો દઇંઘ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હવંઘ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉઘ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ. તૅમ્ અમવન્તૅમ્ યજતેમ્ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિશ્તેમ્ મિથ્રૅમ્ યજાઇ જઑથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્રહચ; તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્; જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરેસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ ષ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધ-એઇબ્યસચ વાઘ્રજિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઆંઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઓ-સ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૫ મો) મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્રહૅમ, વ્યાખનૅમ, હજંઘ્રર-ગઑષૅમ, હુતાશ્તૅમ, બએવરે-ચષ્મનૅમ, ઍરૅજન્તૅમ, પૅરૅથુ-વએઘ્રયનૅમ, સૂરૅમ, અખ્ફનૅમ, જઘાઉર્વાઆંઘ્રહૅમ.

યો નોઇત્ કહ્માઇ અઇવિ-દ્રુખ્તો, નોઇત્ ન્માનહે ન્માનો-પતેએ, નોઇત્ વીસો વીસ્પતેએ, નોઇત્ જન્તૅઉશ જન્તુ-પતેએ, નોઇત્ દઇંઘ્રહૅઉશ દઇંઘ્રહુ-પતેએ.

યેજિ વા દિમ્ અઇવિ-દ્રુજઇતિ ન્માનહે વા ન્માનો-પઇતિશ, વીસો વા વીસ્પઇતિશ, જન્તેઉશ વા જન્તુ-પઇતિશ, દઇંઘ્રહેઉશ વા દઇંઘ્રહુ-પઇતિશ, ફ્રષ ઉપ-સ્ચિન્દયેઇતિ મિથ્રો ક્રન્તો ઉપ-ત્બિશ્તો ઉત ન્માનૅમ્, ઉત વીસૅમ્, ઉત જન્તૂમ્, ઉત દખ્યૂમ્, ઉત ન્માનનાંમ્ ન્માનો-પઇતિશ, ઉત વીસાંમ્ વીસ્-પઇતીશ, ઉત જન્તુનાંમ્ જન્તુ-પઇતીશ, ઉત દખ્યુનાંમ્ દઇંઘ્રહુ-પઇતીશ, ઉત દખ્યુનાંમ્ ફ્રતૅમધાતો.

અહ્માઇ નએમાઇ ઉજ-જસાઇતિ મિથ્રો ગ્રન્તો ઉપ-ત્થિશ્તો, યહ્માઇ નએમનાંમ્ મિથ્રો-દ્રુક્ષ્; નએધ મઇન્યુ પઇતિ-પાઇતે.

અસ્પચિત્ યોઇ મિથ્રો-દ્રુજાંમ્ વજયાંસ્તર બવઇન્તિ, તચિન્તો નોઇત્ અપયેઇન્તિ, બરેંન્તો નોઇત્ ક્રસ્તન્વન્તિ, વજેંન્તો નોઇત્ ફ્રમન્યેન્તે. અપષ વજઇતે અર્શ્તિશ યાંમ્ અંધ્રહુયેઇતિ અવિ-મિથ્રિશ, ફ્રેન અઘનાંમ્ મિથ્રનાંમ્ યાઓ વેરેંજયેઇતિ અવિ-મિથ્રિશ.

યતચિત્ હ્વસ્તેંમ્ અંધ્રહુયેઇતિ, યતચિત્ તનૂમ્ અપયેઇતિ, યત્-ચિત્ દ્દિમ્ નોઇત્ રાષયેન્તે, ફ્રેન અઘનાંમ્ મિથ્રનાંમ્ યાઓ વેરેંજયેઇતિ અવિ-મિથ્રિશ. વાતો તાંમ્ અરૂશ્તીમ્ બરઇતિ, યાંમ્ અંધ્રહુયેઇતિ અવિ-મિથ્રિશ, ફ્રેન અઘનાંમ્ મિથ્રનાંમ્, યાઓ વેરેંજયેઇતિ અવિ-મિથ્રિશ.

અહે રય ખરેંનંધ્રહચ, તેંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રેંમ્ વોઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ; જઓથ્રાબ્યો મિથ્રેંમ્ વોઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ષયનેંમ્ હુષયનેંમ્ અઇરયાબ્યો દઇંધ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વેરેંથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હવંધ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પેંમાઇ અંધ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વોઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ. તેંમ અમવન્તેંમ્ યજતેંમ્ સૂરેંમ્ દામોહુ સેવિશ્તેંમ્ મિથ્રેંમ યજાઇ જઓથ્રાબ્યો, તેંમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નેંમંધ્રહચ; તેંમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રેંમ્ વોઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્; જઓથ્રાબ્યો મિથ્રેંમ્ વોઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરેંસ્મન, હિજ્વો-દંધ્રહંધ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અર્શુખ્ધ-એઇબ્યસચ વાધ્રજ્ઞિબ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંધ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંધ્રહાંમચા તાંસચા તાઓ-સચા યજમઇદે.

(કરદો ૬ ઠો) મિથ્રેંમ્ વોઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ-વચંધ્ર-હેંમ, વ્યાખનેંમ્, હજંધ્ર-ગઓષેંમ્, હુતાશ્તેંમ્, બએવરે-ચશ્મનેંમ્, બેરેંજન્તેંમ્, પેરેંથુ-વએધયનેંમ્, સૂરેંમ્, અખફ્નેંમ્, જઘાઉર્વાઓંધ્રહેંમ.

યો નરેંમ્ અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો અપ આંજધ્રહત્ બરઇતિ, અપ ઇથ્યજંધ્રહત બરઇતિ.

અપ નો હચ આંજંઘ્નહત, અપ હચ આંજંઘ્નહિબ્યો, મિથ્ર બરોઇશ અનાદ્રુખ્તો. તૂમ અન મિથ્રો-દ્રુજાંમ મશ્યાનાંમ અવિ ખ્શએપઇથ્યાઓસે તન્વો થૂબ્યાંમ અવ-બરહિ. અપ અએષાંમ બાજવાઓ અઓજો તૂમ ઋન્તો ક્ષયમ્નો બરહિ, અપ પાધયાઓ જાવરે, અપ ચષ્મનાઓ સૂકેંમ, અપ ગઓષયાઓ સ્રઓમ.

નોઇત દિમ અરૂશતોઇશ હુક્ષ્નુતયાઓ, નોઇત ઇષઓશ પર-પથ્વતો અવ-અષ્નઓઇતિ પન્મઓયો, યહ્માઇ ક્રક્ષિન અવિ મનો મિથ્રો જસઇતિ અવંઘ્નહે, યો બએવરે-સ્પશનો સૂરો વીસ્પો-વીધ્વાઓ.અધઓયમ્નો.

અહે રય ખ્રરેનંઘ્નહચ, તેંમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રેંમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ; જઓથ્રાબ્યો મિથ્રેંમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે, રામ-ષયનેંમ હુષયનેંમ અઇશ્યાબ્યો દઇંઘ્નહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત અવંઘ્નહે, આચ નો જમ્યાત રવંઘ્નહે, આચ નો જમ્યાત રફ્નંઘ્નહે, આચ નો જમ્યાત મર્જદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત વેરેથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત હવંઘ્નહાઇ, આચ નો જમ્યાત અષવસ્તાઇ, ઉઘ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો, અન-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પેંમાઇ અંઘ્નઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ. તેંમ અમવન્તેંમ યજતેંમ સૂરેંમ દામોહુ સેંવિશ્તેંમ મિથ્રેંમ યજાઇ જઓથ્રાબ્યો, તેંમ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નેંમંઘ્નહચ; તેંમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રેંમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ; જઓથ્રાબ્યો મિથ્રેંમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરેસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્નહંઘ્નહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્નજ્ઞિબ્યો. યેંઘ્નહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘ્નહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઁઘ્નહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૭ મો) મિથ્રેંમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતિમ યજમઇદે, અર્શવચંઘ્નહેંમ, વ્યાખનેંમ, હજંઘ્ર-ગઓષેંમ, હુતાશ્તેંમ, બએવરે-ચષ્મનેંમ, બેરેજન્તેંમ, પેરેથુ-વએધયનેંમ, સૂરેંમ, અખ્ફ્નેંમ, જઘાઉર્વાઁઘ્નહેંમ.

અહુરેંમ ગુહ્રેંમ અમવન્તેંમ દાતો-સઓકેંમ વ્યાખનેંમ વહ્મો-સેંદંઘ્નહેંમ બેરેજન્તેંમ અષ-હુનરેંમ તનુ-માંથ્રેંમ બાજુશ-અઓજંઘ્નહેંમ રથએશ્તાંમ.

કમેરેધો-જનેંમ દએવનાંમ, અકતરેંમ સ્રઓષ્યનાંમ, અચએતારેંમ મિથ્રો-દ્રુજાંમ મશ્યાનાંમ, હમએસ્તારેંમ પઇરિકનાંમ. યો દઇંઘ્નહઓમ

અનાહુખ્તો ઉપરાઇ અમાઇ દધાઇતિ; યો દઇંઘ્નહૅઓમ્ અનાહુખ્તો ઉપરાઇ વૅરૅથ્રાઇ દધાઇતિ.

યો દઇંઘ્નહેઉશ્ રાંક્ષ્યાંઇથ્યાઓ પર રજિશ્તાઓ બરઇતિ, પઇતિ ખ્શ્રૅનાઓ વારયેઇતિ, અપ વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ બરઇતિ, અવરૅથાઓ હીશ્ અપિવતહિ, બએવરે ઘૅનાંનાઓ નિસિરિનઓઇતિ, યો બએવરૅ-સ્પસનો સૂરો વીસ્પો-વીદ્વાઓ અધઓયમ્નો.

અહે રય ખ્રૅનંઘ્નહચ, તૅમ્ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્. જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ખ્શ્યનૅમ્ હુખ્શ્યનૅમ્ અઇરયાબ્યો દઇંઘ્નહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્નહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્નહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્નહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જ્દિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષઝાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હુવંઘ્નહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉઘ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્નઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ્. તૅમ્ અમવન્તૅમ્ યજતૅમ્ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ્ મિથ્રૅમ્ યઝાઇ જઓથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્નહચ; તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્, જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતિમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્નહંઘ્નહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથનચ, જઓથ્રાબ્યસચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્નઝિબ્યો. યેંઘ્નહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્નહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્નહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૮ મો) મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ્-વચંઘ્નહૅમ, વ્યાખનૅમ હજંઘ્નર-ગઓષૅમ, હુતાશ્તૅમ, બએવરૅ-ચશ્મનૅમ, બૅરૅજન્તૅમ, પૅરૅથુ-વએઘ્નયનૅમ, સૂરૅમ, અખ્ફ્નૅમ, જઘાઉર્વાઓંઘ્નહૅમ.

યો સ્તુનાઓ વીધારયેઇતિ બૅરૅજિમિતહે નમાનહે, સ્તવરાઓ આંઇથ્યાઓ કૅરૅનઓઇતિ. આઅત્ અહ્માઇ નમાનાઇ દધાઇતિ ગેઉશચ વાંથ્વ વીરનાંમચ, યહ્વ ક્ષ્નૂતો બવઇતિ. ઉપ અન્યાઓ સ્ચિન્દયેઇતિ ચાહ્વ ત્બિશ્તો બવઇતિ.

તૂમ અકો વહિશ્તસચ મિથ્ર અહિ દઇંઘ્નહુબ્યો; તૂમ્ અકો વહિશ્તસચ મિથ્ર અહિ મશ્યાકએઇબ્યો. તૂમ્ આક્ષ્તોઇશ્ અનાક્ષ્તોઇશચ મિથ્ર ક્ષયેહે દખ્યુનાંમ.

તૂમ્ સ્રઑગેનાઑ સ્રઑરથાઑ નિશતરૅતો-સ્પયાઑ નિધાતો-બરે-જ્શિતાઑ ન્માનાઑ મસિતાઑ દધાહિ; તૂમ્ સ્રઑગૅનમ્ સ્રઑરથૅમ્ નિશતરૅતો-સ્પએમ્ નિધાતો-બરૅજિશતૅમ્ ન્માનૅમ્ દધાહિ ઑર્ઝજિમિતૅમ્, યસે-થ્વા અઑખ્ત-નામન યસ્ન, રથ્વ્ય વચ યજઇતે બરો-જઑથ્રો અષવ.

અઑખ્તો-નામન થ્વા યસ્ન રથ્વ્ય વચ, સૂર મિથ્ર, યજાઇ જઑથ્રાબ્યો. અઑખ્તો-નામન થ્વા યસ્ન રથ્વ્ય વચ, સૅવિશ્ત મિથ્ર, યજાઇ જઑથ્રાબ્યો. અઑખ્તો-નામન થ્વા યસ્ન રથ્વ્ય વચ, અધ-ઑયમ્ન મિથ્ર, યજાઇ જઑથ્રાબ્યો.

સ્રૂનુયાઑ નો મિથ્ર યસ્નહે, ફ્નુયાઑ નો મિથ્ર યસ્નહે, ઉપ-નો યસ્નૅમ્ આહિષ, પઇતિ-નો જઑથ્રાઓ વીસંઘ્રઉહ, પઇતિ-હીશ યસ્તાઑ વીસંઘ્રઉહ, હાંમ્ હીશ ચિન્માને બરંઘ્રઉહ, ની-હીશ દસ્વ ગરો-ન્માને.

દજહિ અહ્માકૅમ્ તત્ આયપ્તૅમ્, યસે-થ્વા યાસામહિ, સૂર, ઉર્વ-ઇતિ દાતનાંમ્ સ્રવંઘ્રહાંમ્, ઇશ્તીમ્ અમૅમ્ વૅરૅથ્રઘ્નૅમચ, હવંઘ્રહુમ્ અષવસ્તૅમચ, હઑસ્રવંઘ્રહૅમ્ હુરૂનીમચ, મસ્તીમ્ સ્પાનો વએઇધીમચ. વૅરૅથ્રઘ્નૅમચ અહુરધાતૅમ્, વનઇન્તીમચ ઉપરતાતૅમ્, યાંમ્ અષહે વહિ-શ્તહે, પઇતિ-પરૂશ્તીમચ માંથ્રહે સ્પૅન્તહે.

યથ વએમ્ હુમનંઘ્રહો ફ્રમનંઘ્રહસચ ઉર્વાજૅમ્ન હઑમનંઘ્રહમ્ન, વનામ વીસ્પે હમૅરૅથે યથ વએમ્ હુમનંઘ્રહો ફ્રમનંઘ્રહસચ ઉર્વાજૅમ્ન હઑમનંઘ્રહમ્ન, વનામ વીસ્પે દુશમઇન્યૂશ યથ વએમ્ હુમનંઘ્રહો ફ્રમ-નંઘ્રહસચ ઉર્વાજૅમ્ન હઑમનંઘ્રહમ્ન, વનામ વીસ્પાઑ ત્બએષાઑ તઉર્વયમ દએવનાંમ્ મશ્યાનાંમચ, યાત્વાંમ્ પઇરિકનાંમચ, સાથ્રાંમ્ કઑ-યાંમ્ કરફ્નાંમચ.

અહે રય ખ્રૅનંઘ્રહચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્, જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજ-મઇદ્દ, રામ-ષયનૅમ્ હુષયનૅમ્ અઇરયાબ્યો દઇંઘ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જ઼દિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હવંઘ્-હાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસન્યો,

વહુમ્યો, અન-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ. તૅમ અમવન્તૅમ યજતૅમ સૂરૅમ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ મિથ્રૅમ યઝાઇ જઑથ્રાબ્યો, તૅમ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્રહુચ; તૅમ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ; જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ યજમઇદે. હુઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો-દંઘ્રહુંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઑઁઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૯ મો) મિથ્રૅમ વાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્રહૅમ, વ્યાખનૅમ, હજંઘ્રર-ગઑષૅમ, હુતાશ્તૅમ, બએવરૅ-ચશ્મનૅમ, ઑૅરૅજન્તૅમ પૅરૅથુ-વએધયનૅમ, સૂરૅમ, અખફ્નૅમ, જઘાઉર્વાઑઁઘ્રહૅમ.

અરેનત-ચએષૅમ વિન્દત-સ્પાચૅમ, હજંઘ્રર-ચઑક્ષ્તીમ ક્ષયન્તૅમ ક્ષયમ્નૅમ વીસ્પો-વીધ્વાઑઁઘ્રહૅમ.

યો અરૅજૅમ ફ્રસાવયેઇતિ, યો અરૅજે પઇતિ હિશ્તઇતિ, યો અરૅજ પઇતિ હિશ્તૅમ્નો, ફ્રા રસ્મનો સ્ચિન્દયેઇતિ. યઑજેન્તિ વીસ્પે કરનો રસ્મનો અરૅજો-મૂતહે, ફ્રા મઇધ્યાંનૅમ ખ્રાઑઁઘ્રહયેઇતે સ્પાધહે ખ્રવીષ્યૅન્તહે.

અવિ દીશ અએમ ક્ષયમ્નો આઇથીમ બરઇતિ થવ્યાંમચ; પર કૅમૅરૅધાઑ સ્પયેઇતિ મિથ્રો-દ્રુજંમ મશ્યાનાંમ, પર કૅમૅરૅધાઑ વજઇતે મિથ્રો-દ્રુજંમ મશ્યાનાંમ.

ખ્રૂમાઑ ષિતયો, ફ્રજઇન્તિ અનષિતાઑ મએથન્યાઑ, યાહ્વ મિથ્રો-દ્રુજો શ્યેઇન્તિ હઇથીમ અષવ-જનસ્ચ દ્રવન્તો. ખ્રૂમીમ ગાઉશ યા ચંઘ્રરંઘ્રહાક્ષ વરઇતીમ પન્તાંમ અજઇતે, યા દરૅનાહુ મિથ્રો-દ્રુજંમ મશ્યાનાંમ, ફ્રજરૂશ્ત અએષાંમ રઇથ્ય અસ્રૂ અજનો હિશ્તૅન્તે, અનુ જફ્નો તકહે.

ઇષવસ્ચિત અએષાંમ ઑૅરૅજિફ્યો-પરૅન, હુથખ્તત હચ થન્વનાત જય-જતાઑઁઘ્રહો વજેમ્ન, અર્ષમ્નો-વીધો બવઇન્તિ, યથ ગ્રન્તો ઉપ-િત્મશ્તો અપઇતિ-જન્તો મિથ્નાઇતિ મિથ્રો યો વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ. અરૂશ્તયસ્ચિત અએષાંમ હુક્ષ્નુત તિઘ્ર દરેઘઅરૂશ્તય, વજેમ્ન હચ બાજુબ્યો, અર્ષમ્નો-વીધો બવઇન્તિ, યથ ગ્રન્તો ઉપ-િત્મશ્તો અપઇતિ-

જન્તો મિથ્નાઇતિ મિથ્રો યો વોઉરૂ-ગર્ઑયર્ઑઇતિશ. જર્શ્ત્વાચત્ અએ-ષાંમ્ ક્રદક્ષન્ય, વજેમ્ન હચ બાજુબ્યો, અર્ષ્મ્નો-વીધો બવઇન્તિ યથ ગ્રન્તો ઉપ-ત્બિશ્તો અપઇતિ-જન્તો મિથ્નાઇતિ મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગર્ઑયર્ઑઇતિશ.

કર્તચિત્ અએષાંમ્ હુક્રાયુખ્ત, યોઇ નિઘ્નાઇરે સરહુ મષ્યાકનાંમ્ અર્ષ્મ્નો-જનો બવઇન્તિ, યથ ગ્રન્તો ઉપ-ત્બિશ્તો અપઇતિ-જન્તો મિથ્નાઇતિ મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગર્ઑયર્ઑઇતિશ. વજરચિત્ અએષાંમ્ હુનિવિખ્ત, યોઇ નિઘ્નાઇરે સરહુ મષ્યાકનાંમ્ અર્ષ્મ્નો-જનો બવઇન્તિ, યથ ગ્રન્તો ઉપ-ત્બિશ્તો અપઇતિ-જન્તો મિથ્નાઇતિ મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગર્ઑયર્ઑઇતિશ.

મિથ્રો અવિ-થ્રાર્ઑધ્રહુયેઇતે, રષ્નુશ પઇતિ-થ્રાર્ઑધ્રહુયેઇતે, સ્રઑષો અષ્યો વીસ્પએઇબ્યો નએમએઇબ્યો હાંમ્-વાઇતિ, પઇતિ થ્રાતાર યજત. તે રસ્મનો રએચયેઇન્તિ, યથ ગ્રન્તો ઉપ-ત્બિશ્તો અપઇતિ-જન્તો મિથ્નાઇતિ મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગર્ઑયર્ઑઇતિશ.

ઉઇત્યઑજનાર્ઑ મિથ્રાઇ વૉઉરૂ-ગર્ઑયર્ઑઇતેએ, આઇ મિથ્ર વૉઉરૂ-ગર્ઑયર્ઑઇતે, ઇમે નો અઉર્વન્તો અસ્પ પર મિથ્રાધ્ર નર્યન્તે; ઇમે નો ઉઘ્ર-બાજવ કર્ત મિથ્ર સ્ચિન્દયેઇન્તે.

પસ્ચએત દીશ ક્રસ્પયેઇતિ મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગર્ઑયર્ઑઇતિશ, પન્ચ-સઘ્નાઇ સતઘ્નાઇશચ, સતઘ્નાઇ હજંઘ્રઘ્નાઇશચ, હજંઘ્રઘ્નાઇ બએવરેઘ્નાઇશચ, બએવરેઘ્નાઇ અહાંક્તઘ્નાઇશચ, યથ ગ્રન્તો ઉપ-ત્બિશ્તો મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગર્ઑયર્ઑઇતિશ.

અહે રય ખરેનંઘ્રહુચ, તેમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રેમ્ વૉઉરૂ-ગર્ઑયર્ઑઇતીમ્, જર્ઑથ્રાબ્યો મિથ્રેમ્ વૉઉરૂ-ગર્ઑયર્ઑઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ષયનેમ્ હુષયનેમ્ અઇર્યાબ્યો દઇંઘ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્માત્ અવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જ્દિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્માત્ વેરેથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હવંઘ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉઘ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પેમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગર્ઑયર્ઑઇતિશ. તેમ્ અમવન્તેમ્ યજતેમ્ સૂરેમ્ દામોહુ સેવિ-શ્તેમ્ મિથ્રેમ્ યજાઇ જર્ઑથ્રાબ્યો, તેમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નેમંઘ્રહુચ; તેમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રેમ્ વૉઉરૂ-ગર્ઑયર્ઑઇતીમ્; જર્ઑ-થ્રાબ્યો મિથ્રેમ્ વૉઉરૂ-ગર્ઑયર્ઑઇતિમ્ યજમઇદે. હર્ઑમયો ગવ

બરૅસ્મન, હિજવો-દંઘહુંઘહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્ય-સ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હેો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઆઁઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદે ૧૦ મો) મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્હૅમ્, વ્યાખનૅમ્, હજંઘ્રગઑષૅમ્, હુતાશ્તૅમ્, બએવર-ચશ્મનૅમ્, ઍરૅજન્તૅમ્, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ્, સૂરૅમ્, અખ્ફનૅમ્, જઘાઉર્વાઆઁઘ્હૅમ્.

યેંઘ્હે જૅમ-ક્થો મએથનૅમ્ વીધાતૅમ્ અસ્તવન્તિ અંઘ્હુવો, મજત્ અનાંજો બામીમ્ પૅરૅથુ અઇપિ વૉઉરૂ-અશ્તૅમ્.

યેંઘ્હે અશ્ત રાતયો વીસ્પાહુ પઇતિ બરૅઝાહુ, વીસ્પાહુ વએધયનાહુ, સ્પસો આઆઘ્હઇરે મિથ્રહે મિથ્રો-દ્રુજૅમ્ હિશ્પોસૅન્ન, અવે અઇપિ દઇધ્યન્તો, અવે અઇપિ હિશ્મરૅન્તો, યોઇ પઉર્વ મિથ્રૅમ્ દ્રુજિન્તિ, અવએષાંમચ પથો પાઓન્તો યિમ્ ઇસૅન્તિ મિથ્રો-દ્રુજો હઇથીમ્ અષવ-જનસ્ચ દ્રવન્તો.

અવાઓ પવાઓ, પસચ પવાઓ, પરો પવાઓ, સ્પશ વીધ-એત અધઑયન્નો, ક્રા અંઘ્હે વીસઇતિ મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઑયઓ-ઇતિશ, અહ્માઇ ક્ષ્નિ અવિ મનો મિથ્રો જસઇતિ અવંઘ્હે, યો બએ-વરૅ-સ્પસનો સૂરો વીસ્પો-વીધ્વાઓ અધઑયન્નો.

અહે રચ ખરૅનંઘ્હચ, તૅમ્ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્, જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજ-મઇદે, રામ ષયનૅમ્ હુષયનૅમ્ અઇસ્યાબ્યો દઇંઘ્હુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્હે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્હે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્હે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષઝાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હવંઘ્હાઇ, આચ નો જમ્યાત અષવસ્તાઇ, ઉઘ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્હુહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ. તૅમ અમવન્તૅમ્ યજતૅમ્ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ્ મિથ્રૅમ્ યઝાઇ જઑથ્રાબ્યો, તૅમ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્હચ; તૅમ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્; જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો-

દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જ્ઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ર્જિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૧ મો) મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્રહૅમ, વ્યાખનૅમ, હજંઘ્રર-ગઑષૅમ, હુતાશ્તૅમ, બએવરૅ-ચષ્મનૅમ, ઑરૅજન્તૅમ, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ, સૂરૅમ, અખ્ફનૅમ, જઘાઉર્વાઓંઘ્રહૅમ.

યિમ્ ક્રસ્તૂતમ્ જરનુમનૅમ્ પૅરૅથુ-સફાઓંઘ્રહો વજૅન્તિ, અવિ હએનયાઓ ખ્રૂવિષ્યેઇતીશ, અવિ હાંમ્-યન્ત રસ્મઑયો, અન્તરૅ દઇંઘ્રહુ-પાપૅરૅતાને.

આઅત્ યત્ મિથ્રો ફ્રવજઇતે, અવિ હએનયાઓ ખ્રૂવિષ્યેઇતીશ, અવિ હાંમ્-યન્ત રસ્મઑયો, અન્તરૅ દઇંઘ્રહુ-પાપૅરૅતાને, અથ્ર નરાંમ્ મિથ્રો-દ્રુજાંમ્ અપાંશ ગવો દરૅજયેઇતિ, પઇરિ દએમ વારયેઇતિ, અપ ગઑષ ગઑષયેઇતિ, નોઇત્ પાધ વીધારયેઇતિ; નોઇત્ પઇતિ-તવાઓ બવઇતિ, તા દઇંઘ્રહાવો તે હમૅરૅથે, યથ દ્રુજૅરૅન્તો બરઇતિ મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ.

અહે રય ખ્ઋરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સૂરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્; જ્ઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ્ હુષયનૅમ્ અઇર્યાબ્યો દઇંઘ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જ્દિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હવંઘ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉઘ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ. તૅમ્ અમવન્તૅમ્ યજતૅમ્ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ્ મિથ્રૅમ્ યજાઇ જ્ઑથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્રહચ; તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્; જ્ઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જ્ઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ર્જિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૨ મો) મિથ્રૅમ વોઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે, અર્શ-વચંધ્રહેંમ, વ્યાખનૅમ, હજંધ્રર-ગઓષૅમ, હુતાશતૅમ, બએવરૅ-ચષ્મનૅમ, બૅરૅજન્તૅમ, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ, સૂરૅમ, અખ્વફ્નૅમ, જઘાઉર્વાઁઘ્રહેંમ.

યહ્માઇ મએથનૅમ ફ્રાથ્વૅરૅસત યો દધ્વાઓ અહુરો મજ્દાઓ, ઉપઇરિ હરાંમ બૅરૅજઇતીમ પૅઉરૂ-ફ્રઓઉર્વએસ્યાંમ બામ્યાંમ; યથ્ર નોઇત ક્ષપ, નોઇત તૅમાઓ, નોઇત અઓતો વાતો, નોઇત ગરૅમો, નોઇત અખ્તિશ પૅઉરૂ-મહરૂકો, નોઇત આહિતિશ દએવો-દાત, નએધ દુન્માંન ઉજ્જસઇતિ, હરઇથ્યો પઇતિ બરૅજયાઓ.

યત કૅરૅનાઉન અમૅષાઓ સ્પૅન્ત વીસ્પે હ્વરૅ-હજઓષ, ફ્રઓરૅત ફ્રક્ષિન અવિ મનો જરજ્દાતોઇત અંધ્રઉહ્યત હચ; યો વીસ્પૅમ અહૂમ અસ્તવન્તૅમ આદિધાઇતિ, હરઇથ્યાત પઇતિ બરૅજંધ્રહત.

આઅત યત દુજ્દાઓ ફ્રદ્રઇતિ યો અઘાવરૅશ, થ્વાષ ગામ થ્વાષૅમ ચુજયેઇતિ વાષૅમ મિથ્રો યો વૅઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ, સ્રઓષ-સચ અષ્યો સૂરો, નઇર્યો-સંધ્રહસચ યો માયુશ; રસ્મો-જતૅમ વાર્ઘૅમ જઇન્તિ અમો-જતૅમ વા.

અહે રય ખ્વરૅનંધ્રહચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ વોઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ; જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૅઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ હુષયનૅમ અઇર્યાબ્યો દઇંધ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત અવંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત રવંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત રફ્નંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત મજ્દિકાઇ, આચ નો જમ્યાત બએષજ઼ાઇ, આચ નો જમ્યાત વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત હ્વંધ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત અષવસ્તાઇ, ઉધ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસન્યો, વહ્મ્યો, અન-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંધ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૅઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ. તૅમ અમવન્તૅમ યજતૅમ સૂરૅમ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ મિથ્રૅમ યજ઼ાઇ જઓથ્રાબ્યો, તૅમ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંધ્રહચ; તૅમ યજ઼ાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ વૅઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ; જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૅઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંધ્રહંધ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધ-એઇબ્યસચ વાધ્રઘ્રિબ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતિ વંધ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઁઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઓ-સચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૩ મો) મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્-હૅમ્, વ્યાખનૅમ્, હજંઘ્રર-ગઓશૅમ્, હુતાશ્તૅમ્, બએવરે-ચશ્મનૅમ્, બૅરૅજન્તૅમ્, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ્, સૂરૅમ્, અખ્વફ્નૅમ્, જઘાઉર્વાઅઁઘ્રહૅમ્.

યો બાધ ઉસ્તાનજસ્તો ગૅરૅજઇતે અહુરાઇ મજ્દાઇ, ઉઇતિ અઓજનો.

અજૅમ્ વીસ્પનાંમ્ દામનાંમ્ નિપાત અહ્મિ હુવપો, અજૅમ્ વીસ્પ-નાંમ્ દામનાંમ્ નિશહરૅત અહ્મિ હુવપો. આઅત્ મા નોઇત્ મષ્યાક અઓખ્તો-નામન યસ્ન યજૅન્તે, યથ અન્યે યજતાઅઁઘ્રહો અઓખ્તો-નામન યસ્ન યજૅન્તિ.

યેઇધિ જી મા મષ્યાક અઓખ્તો-નામન યસ્ન યજયન્ત, યથ અન્યે યજતાઅઁઘ્રહો અઓખ્તો-નામન યસ્ન યજૅન્તિ, ફ્રા નુરૂયો અષ-વઓયો, થ્વરૂશ્તહે જરૂ આયુ ષ્રુષુયાંમ્, ખ્વહે ગયેહે ખ્વન્વતો અષ-ષહે, ઉપ થ્વરૂશ્તહે જઘમ્યાંમ્.

અઓખ્ત-નામન થ્વા યસ્ન રથ્વ્ય વચ યજઇતે બરો-જઓથ્રો અષવ. અઓખ્તો-નામન થ્વા યસ્ન રથ્વ્ય વચ સૂર મિથ્ર યજાઇ જઓથ્રાબ્યો.

અઓખ્ત-નામન થ્વા યસ્ન રથ્વ્ય વચ સૅવિશ્ત મિથ્ર યજાઇ જઓથ્રાબ્યો. અઓખ્ત-નામન થ્વા યસ્ન રથ્વ્ય વચ અધઓયમ્ન મિથ્ર યજાઇ જઓથ્રાબ્યો.

સુરૂનુયાઓ નો મિથ્ર યસ્નહે, ક્ષ્નુયાઓ નો મિથ્ર યસ્નહે, ઉપ-નો યસ્નૅમ્ આહિષ, પઇતિ-નો જઓથ્રાઓ વીસંઘ્રઉહ, પઇતિ-હીશ યશતાઓ વીસંઘ્રઉહ, હામ્ હીશ્ ચિન્માને બરંઘ્રઉહ, ની-હીશ્ દસ્વ ગરો-ન્માને.

દજ્દિ અહ્માકૅમ્ તત્ આયપ્તૅમ્, યસ-થ્વા યાસામહિ, સૂર, ઉર્વ-ઇતિ દાતનાંમ્ સ્રવંઘ્રહામ્, ઇશ્તીમ્ અમૅમ્ વૅરૅથ્રઘ્નૅમચ, અવંઘ્રહુમ અષવસ્તૅમચ, હુઓસ્રવંઘ્રહૅમ્ હુરૂનીમચ, મસ્તીમ્ સ્પાનો વએઇધીમચ. વૅરૅથ્રઘ્નૅમચ અહુરધાતૅમ્, વનઇન્તીમચ ઉપરતાતૅમ્, યાંમ્ અષહે વહિ-શ્તહે, પઇતિ-પરશ્તીમચ માંથ્રહે સ્પેન્તહે.

યથ વએમ્ હુમનંઘ્રહો ફ્રમનંઘ્રહસચ ઉર્વાજૅમ્ન હુઓમનંઘ્રહમ્ન, વનામ વીસ્પે હમૅરૅથે યથ વએમ્ હુમનંઘ્રહો ફ્રમનંઘ્રહસચ ઉર્વાજૅમ્ન

હુઓમનંઘ્રહુમ્ન, વનામ વીસ્પે દુશમઇન્યુશ યથ વએમ હુમનંઘ્રહે ક્રમનંઘ્રહસચ ઉર્વાજૅમ્ન હુઓમનંઘ્રહુમ્ન, વનામ વીસ્પાઓ ત્બએષાઓ તઉર્વયમ દએવનાંમ મષ્યાનાંમચ, યાથ્વાંમ પઇરિકનાંમચ, સાથ્રાંમ કઓયાંમ કરફ્નાંમચ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ; જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ હુષયનૅમ અઇશ્યાબ્યો દઇંઘ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત અવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત રવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત રફ્નંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત મર્જદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત હવંઘ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત અષવસ્તાઇ, ઉઘ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસન્યો, વહ્મ્યો, અન-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ. તૅમ અમવન્તૅમ યજતેમ સૂરૅમ દામોહુ સૅવિશ્તેમ મિથ્રૅમ યજાઇ જઓથ્રાબ્યો, તૅમ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્રહચ; તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ; જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે. હુઓમયો ગવ બરેસ્મન, હિજવો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૪ મો) મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે, અર્શવચંઘ્રહૅમ, વ્યાખનૅમ, હજંઘ્રર-ગઓષૅમ, હુતાશ્તૅમ, બએવરે-ચશ્મનૅમ, ઍરૅજન્તૅમ, પૅરૅથુ-વએઘ્રયનૅમ, સૂરૅમ, અખફ્નૅમ, જઘાઉર્વાઆંઘ્રહૅમ.

યેંઘ્રહે વૅાહુ હઓસ્રવંઘ્રહૅમ, વંઘ્રઉહિ કૅરૅફ્શ, વંઘ્રઉહિ ક્સસતિ; વસો-યાનૅમ વસો-ગઓયઓઇતીમ અતઉર્વયો ઇધ ફ્રુયન્તૅમ વાસ્ત્રીમ, વસો-યઓનાઇ ઇન્તાંમ હુધાઆંઘ્રહૅમ, યો બએવરૅ-સ્પસાનો સૂરો વીસ્પો-વીધ્વાઓ અધઓયમ્નો.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ; જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ હુષયનૅમ અઇશ્યાબ્યો દઇંઘ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરેથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હુવંઘ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો, અન-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૅાઉરૂ-ગઍાયઍાઇતિશ. તૅમ અમવન્તૅમ યજતૅમ સૂરૅમ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ મિથ્રૅમ યજાઇ જઍાથ્રાબ્યો, તૅમ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્રહુચ; તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઍાયઍાઇતીમ; જઍાથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઍાયઍાઇતીમ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરેસ્મન, હિજવો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઍાથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઑંઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૫ મો) મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઍાયઍાઇતીમ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્રહૅમ, વ્યાખનૅમ, હજંઘ્રર-ગઍાષૅમ, હુતાશ્તૅમ, બએવરૅ-ચશ્મનૅમ, બૅરેજ-ન્તૅમ, પૅરેથુ-વએઘયનૅમ, સૂરૅમ, અખ્વફ્નૅમ, જઘાઉર્વાઑંઘ્રહૅમ.

ઍરેદ્વો-જંગૅમ જએનંઘ્રહુન્તૅમ, સ્પસૅમ તખ્મૅમ વ્યાખનૅમ, ફ્રત-આપૅમ જવનો-સૂતૅમ તચત-આપૅમ ઉક્ષયત-ઉર્વરૅમ, કરષો-રાજંઘ્રહૅમ વ્યાખનૅમ, યઍાક્ષ્તિવન્તૅમ અધઍાયમ્નૅમ, પૅાઉરૂ-યઍાક્ષ્તીમ દામિધાતૅમ.

યો નોઇત કહ્માઇ મિથ્રો-દ્રુજાંમ મશ્યાનાંમ અઍાજો દધાઇતિ, નોઇત જાવરૅ; યો નોઇત કહ્માઇ મિથ્રો-દ્રુજાંમ મશ્યાનાંમ ખ્વરૅનો દધાઇતિ, નોઇત મિજદૅમ.

અપ અએષાંમ બાજવાઍા અઍાજો તૂમ ફ્રન્તો ક્ષયમ્નો બરહિ, અપ પાધયાઍા જાવરૅ, અપ ચશ્મનાઍા સૂકૅમ, અપ ગઍાષયાઍા સ્રઍામ.

નોઇત દિમ અરૂશ્તોઇશ હુક્ષ્નુતયાઍા, નોઇત ઇષઍાશ પર-પથ્વતો અવ-અશ્નઍાઇતિ ષન્મઍાયો, યહ્માઇ ફ્રફ્નિ અવિ મનો મિથ્રો જસઇતિ અવંઘ્રહે, યો બએવરૅ-સ્પસનો સૂરો વીસ્પો-વીધ્વાઍા અધઍાયમ્નો.

અહે રય ખ્વરૅનંઘ્રહચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઍાયઍાઇતીમ; જઍાથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઍાયઍાઇતીમ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ હુષયનૅમ અઇરયાબ્યો દઇંઘ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મજ઼્દિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરેથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હવંધ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંધ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ. તૅમ અમવન્તૅમ યજતૅમ સૂરૅમ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ મિથ્રૅમ યજાઇ જઓથ્રાબ્યો, તૅમ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંધ્રહચ; તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ, જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતિમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંધ્રહંધ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથનચ, જઓથ્રાબ્યસચ અર્શુખ્ધએઇબ્ય-સચ વાધ્રજ્ઞિબ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મજ઼-દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંધ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૬ મો) મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે, અર્શ્-વચંધ્રહૅમ, વ્યાખનૅમ હજંધ્રર-ગઓષૅમ, હુતાશ્તૅમ, બએવરૅ-ચષ્મનૅમ, બૅરૅજન્તૅમ, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ, સૂરૅમ, અખ્ફ઼્નૅમ, જઘાઉર્વાઓંધ્રહૅમ.

યહ્મિ વ્યાને દએનયાઇ સ્રીરયાઇ પૅરૅથુ-ફ્રાકયાઇ, મજ઼ અમવ નિધા-તૅમ; યહિ પઇતિ ચિથ્રૅમ વીધાતૅમ, વીસ્પાઇશ અવિ કરૂષ્વાંન્ યાઇશ હ્પ્ત.

યો આસુનાંમ્ આસુશ, યો અરૅદ્રનાંમ્ અરૅદ્રો, યો તખ્મનાંમ્ તખ્મો, યો વ્યાખનનાંમ્ વ્યાખ્નો. યો ફ્રક્ષિત-દાઓ, યો આજુઇતિ-દાઓ, યો વાંથ્વો-દાઓ, યો ક્ષથ્રો-દાઓ, યો પુથ્રો-દાઓ, યો ગયો-દાઓ, યો હવંધ્રહો-દાઓ, યો અષવસ્તો-દાઓ.

યિમ્ હચઇતે અષિશ વંધ્રઉહિ,[1] પારૅન્દિચ[2] રઓરથ, ઉગ્રચ નઇરે

૧. અષિશ વંઘઉહિ–નારી ફરેસ્તો અશીશવંઘ, એનો શબ્દાર્થ પવિત્રાઇ, સચ્ચાઇ થાય છે, જે આવતી દુન્યાને માટે કિમતી ખજાનો હોવાથી, તે આ દુન્યાના ખજાના ઉપર મવકકલ યઝદ તરીકે ગણાવા લાગ્યો. પવિત્રાઇ અને સચ્ચાઇથી જેમ પેલી દુન્યાનું સુખ મેળવાય છે તેમ આ દુન્યામાં દોલતથી સુખ મેળવાય છે. એ ઉપરથી આશીરવાદમાં દોલતનું મેળવવું અશીશવંઘથી માંગવામાં આવે છે.

૨. પારૅન્દિ–દોલત ઉપર અશીશવંઘનો સાથી સ્ત્રી ફરેસ્તો. એક સેતારા તરીકે તે Pleides ને મળતો આવે છે. એને મિથ્ર અને તીશત્રય સાથે સાથે સંબંધ છે, કારણ કે મિથ્ર બહોળાં ખેતરો ઉપર મવકકલ છે, જે ખેતરોથી દોલતની ઉત્પત્તી થાય છે, અને તીશ-ત્રય વરસાદ ઉપર મવકકલ છે, જે વરસાદથી આબાદી અને દોલત ઉત્પન્ન થાય છે.

હાંમ-વરેઇતિશ, ઉઘ્રૅમચ કવએમ ખરૅનો, ઉઘ્રૅમચ ઠ્વાષૅમ ખ્ધાતૅમ, ઉઘ્રસ્ય દામોઇશ ઉપમનો, ઉઘ્રાઑસ્ય અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો, યસ્ય પૉઉરૂનાંમ્ હથાકો અષઑનાંમ્ મજ્દયસ્નનાંમ્.

અહે રય ખરૅનંઘ્હચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્, જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ્ હુષયનૅમ્ અઇવ્યાબ્યો દઇંઘ્હુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્હે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્હે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્હે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જ્દિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હવંઘ્હાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉઘ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્ઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ. તૅમ્ અમવન્તૅમ્ યજતૅમ્ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ્ મિથ્રૅમ્ યજાઇ જઑથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્હચ; તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્; જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્હંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ય અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ય વાઘ્જિબ્યો. યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઁઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદા ૧૭ મો) મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતિમ્ યજમઇદે, અર્શવચંઘ્હૅમ્, વ્યાખનૅમ્, હજંઘ્ર-ગઑષૅમ્, હુતાશ્તૅમ્, બએવરૅ-ચષ્મનૅમ્, બૅરૅજન્તૅમ્, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ્, સૂરૅમ્, અખ્ફ્નૅમ્, જઘાઉર્વાઁઘ્હૅમ્.

યો વાષ મઇન્યુ-હાંમ-તાશ્ત બૅરૅજિ-ચખ્ર ફ્રવજઇતે, હચ કર્ષ્વરૅ યત્ અરૅજહિ ઉપ કર્ષ્વરૅ યત્ ખનિરથૅમ્ બામીમ્, રથ્વ્ય-ચખ્ર હચિમ્નો, ખરૅનંઘ્હચ મજ્દધાત વૅરૅથ્રઘ્નચ અહુરધાત.

યેંઘ્હે વાષૅમ્ હનગૅરૅવ્નાઇતિ અષિશ વંઘ્ઉહિ યા બૅરૅજઇતિ. યેંઘ્હે દએન માજ્દયસ્નિશ ખ્શીતે પથો રાધઇતિ. યિમ્ અઉર્વન્તો મઇન્યવાઁઘ્હો અઉરૂષ રઑક્ષ્ન ફ્રાદૅરૅસ્ર સ્પૅન્ત વીધ્વાઁઘ્હો અસય મનિવસંઘ્હો વર્જેન્તિ; યત્ દિમ્ દામોઇશ ઉપમનો હુ-ઇરિખ્તૅમ્ બાધ ઇરિનખ્તિ. યહ્માત્ હચ ફ્રતૅરૅસેન્તિ વીસ્પે મઇન્યવ દએવ, યએચ વરૅન્ય દ્રવન્તો.

મોઇ-તૂ ઇથ્ર અહુરહે શ્રન્તહે વએધાઇ જસએમ. યેંઘ્નહે હજંઘ્રૅમ વએઘનાંમ્ પઇતિ હમૅરૅથાઇ જસઇતિ; યો બએવરૅ-સ્પસાનો સૂરો વીસ્પો-વીદ્વાઓ અધ્વઓયમ્નો.

અહે રય ખ્અરૅનંઘ્હચ, તૅમ્ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્, જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ્ હુષયનૅમ્ અઇરયાબ્યો દઇંઘ્હુબ્યો.

આચ નો જમ્માત્ અવંઘ્હે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્હે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્હે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જ્દિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હવંઘ્હાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્ઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ. તૅમ્ અમવન્તૅમ્ યજતૅમ્ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ્ મિથ્રૅમ્ યઝાઇ જઓથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્હચ; તૅમ્ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્; જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્હંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓઁઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૮ મો) મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્હૅમ્, વ્યાખનૅમ્, હજંઘ્ર-ગઓષૅમ્, હુતાશ્તૅમ્, બએવરૅ-ચષ્મનૅમ્, બૅરૅજન્તૅમ્, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ્, સૂરૅમ્, અખ્ફ્નૅમ્, જઘાઉર્વાઓઁઘ્હૅમ્.

યેંઘ્હે પઉર્વ-નએમાત્ વજઇતે વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો હ્ કૅહ્રૂપ વરાજહે પઇતિ-અૅરૅનો, તિઝ્ઞિ-દાંસ્ત્રહે, અરૂષ્નો તિઝ્ઞિ-અસૂરહે, હકૅરૅત્-જનો વરાજહે, અનુ-પોઇથ્વહે, શ્રન્તહે પરૂષ્વનિકહે તખ્મહે; અયંઘ્હો-પાધહે, અયંઘ્હો-જસ્તાહે, અયંઘ્હો-જયેહે, અયંઘ્હો-દૂમહે, અયંઘ્હો-પઇતિશ-ખ્અરૅનહે.

યો ફ્રાંશતયો હમૅરૅથાધ ઉપ-હુખ્તો આ-મનંઘ્હ હથ્ર નઇરય હાંમ્-વૅરૅતિ સ્તિજ નિજઇન્તિ હમૅરૅથે. નએધ મન્યેતે જઘ્નન્વાઓ, નએધ ચિમ્ ઘેનાંમ્ સદયેઇતિ, યવત અએમ્ નિજઇન્તિ મૅરૅજુચ સ્તૂનો ગયેહે, મૅરૅજુચ ખાઓ ઉશ્તાનહે.

હુકત વીસ્પાઓ અઇપિ-કેરેન્તઇતિ, યો હુકત્ અસ્તૅસચ વૅર્સેસચ અસ્તરેપ્નસચ વોહુનિશચ જૅમાધ હાંમ-રઍથ્વયેઇતિ મિથ્રો-દ્રુજંમ્ મષ્યાનાંમ.

અહે રય ખ્વરૅનંઘ્નહુચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્, જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ્ હુષયનૅમ્ અઇર્યાબ્યો દંઘ્નહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્નહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્નહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નનંઘ્નહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જ્દિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હવંઘ્નહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્નઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ. તૅમ્ અમવન્તૅમ્ યજતૅમ્ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ્ મિથ્રૅમ્ યજાઇ જઑથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્નહુચ; તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્; જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન્, હિજવો-દંઘ્નહંઘ્નહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્નજિબ્યો. યેંઘ્નહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્નહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્નહાંમચા તાંસચા તાઑસચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૯ મો) મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શવચંઘ્નહૅમ્, વ્યાખનૅમ્, હજંઘ્નર-ગઑષૅમ્, હુતાશ્તૅમ્, બએવરૅ ચષ્મનૅમ્, ઑરૅજન્તૅમ પૅરૅથુ-વએધયનૅમ્, સૂરૅમ્, અખ્વફ્નનૅમ્, જઘાઉર્વાંઆઘ્નહૅમ્.

યો બાધ ઉસ્તાનજસ્તો ઉર્વાજૅમ્નો, અવરોઇત્ વાચિમ ઉઇત્યઓજનો. અહુર મજદ મઇન્યો સ્પૅનિશ્ત, દાતરૅ ગએથનાંમ્ અસ્તવઇતિનાંમ્ અષાઉમ.

યેધિ જી મા મષ્યાક અઑખ્તો-નામન યસ્ન યજયન્ત, યથ અન્યે યજતાઓંઘ્નહો અઑખ્તો-નામન યસ્ન યજૅન્તિ, ફ્રા નુરૂયો અષવઑયો, થ્વરૂશ્તહે જરૂ આયૂ ષૂષુયાંમ્, ખ્વહે ગયેહે ખ્વન્વતો અમૅષહે ઉપ થ્વરૂશ્તહે જઘ્નમ્યાંમ.

બુયમ તે ષોઇથ્રો-પાનો, મા બુયમ ષોઇથ્રો-ઇરિચો, મા નમાનો-ઇરિચો, મા વીસ્પો-ઇરિચો, મા જન્તુ-ઇરિચો, મા દંઘ્નહુ-ઇરિચો; આધ યત્ નો ઉગ્ર-બાજાઉશ નિવાનાત્ પરો ત્બિષ્યંબ્યો.

તૂમ્ અએષાંમ્ ત્રિઅય્તાંમ્, તૂમ્ અએષાંમ્ ન્અએષ્ંધ્રુઉહ્તાંમ્ ન્અએષાઓ સ્ચિન્દયેહિ. સ્ચિન્દય અષવજનો; હુવસ્પો અહિ હુરાથ્યો જવનો-સ્વ અહિ સૂરો.

આચ-થ્વા જ઼્બયાઇ અવંઘ્રહે. આચ-નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, અશ-ક્રાયશિતચ જઓથ્રનાંમ્ હુક્રાયશતિચ, અશ-ક્રઍૅરતિચ જઓથ્રનાંમ્ હુક્રઍૅરતિચ, યથ થ્વા અઇવિષયમ્ન દરેઘ અઇવિષયન હુષિતૅમ્ બૅરૅધ્ર્મ્યષએતૅમ્.

તૂમ્ તા દઇંધ્રહાવો નિપાહિ, યા હુબૅરૅતીમ્ યાતયેઇતિ મિથ્રહે વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતોઇશ. તૂમ્ તા ક્રસ્ચિન્દયેહિ યા રાંક્ષયેઇતીશ દઇંધ્રહાવો. આચ-થ્વા જ઼્બયાઇ અવંઘ્રહે. આચ નો જમ્યાત્ અવખ્યાઇ ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો યસન્યો વહ્મ્યો મિથ્રો રએવાઓ દઇંધ્રહુ-પઇતિશ.

અહે રય ખ્વરૅનંધ્રહચ, તૅમ્ યજ઼ાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્, જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ્ હુષયનૅમ્ અઇર્યાબ્યો દઇંધ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મજ઼્દિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજ઼ાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હુવંઘ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ. તૅમ અમવન્તૅમ યજતૅમ સૂરૅમ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ મિથ્રૅમ યજ઼ાઇ જઓથ્રાબ્યો, તૅમ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્રહચ; તૅમ યજ઼ાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ; જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ઼્વોદંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએબ્યસ્ચ વાઘજ઼િબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ઼્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨૦ મો) મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શવચંઘ્રહૅમ્, વ્યાખનૅમ્, હજંઘ્ર-ગઓષૅમ્, હુતાશ્તૅમ્, બએવરૅ-ચશ્મનૅમ્, બૅરૅજન્તૅમ્, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ્, સૂરૅમ્, અખ્વફ્નૅમ્, જઘાઉર્વાઓંઘ્રહૅમ્.

યો રથ્નુશ દઇધે મએથનૅમ, યહ્માઇ રથ્નુશ દરૅઘાઇ હુખ્ઁધ્રાઇ ફ્રબ-વર મનવઇન્તીમ.

તૂમ મએથનહે પાત નિપાત અહિ અદુઝ્‌જાંમ, તૂમ વરૅજાનહે પઇતિ નિશ-હુરેત અહિ અદ્રુઝ્‌જાંમ. થ્વાપઇતિ જી હુખ્ઁધ્રૅમ દઇધે વહિ-શ્તૅમ વૅરૅથ્રઘ્નૅમચ અહુરધાતૅમ, યહ્મિ સોઇરે મિથ્રો-દ્રુજો અઇપિ વીથિશિ જત પઉર્વ મષ્યાકાઆધ્રહો.

અહે રય ખરૅનંધ્રહચ, તૅમ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ, જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ હુષયનૅમ અઇરયાબ્યો દઇંઘ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જ્દિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હુવંઘ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉઘ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો, અન-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પેમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ. તૅમ અમવન્તૅમ યજતૅમ સૂરૅમ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ મિથ્રૅમ યઝાઇ જઓથ્રાબ્યો, તૅમ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નેમંઘ્રહચ; તૅમ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ; જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ ષ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૨૧ મો) મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્રહૅમ, વ્યાખનૅમ, હજંઘ્રર-ગઓષૅમ, હુતાશ્તૅમ, બએવરૅ-ચષ્મનૅમ, બૅરૅજન્તૅમ, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ, સૂરૅમ, અખ્વફ્નૅમ, જઘાઉર્વાઓંઘ્રહૅમ.

યો રથ્નુશ દઇધે મએથનૅમ, યહ્માઇ રથ્નુશ દરૅઘાઇ હુખ્ઁધ્રાઇ બવર મનવઇન્તીમ.

યેંઘ્રહે હજંઘ્રરૅમ યચ્ઓક્ષ્તિનાંમ ફ્રદથત્ અહુરો મજ્દાઓ બએવરૅ દોઇથ્રનાંમ વીદોઇથે. આઅત્ આબ્યો દોઇથ્રાબ્યો અઇવ્યસચ

યઑક્ષ્તિબ્યો સ્પસ્યેઇતિ મિથ્રો-જ્યાંમ્ મિથ્રો-દ્રુજૅમ્ચ. આઅત્ આબ્યો દોઇથ્રાબ્યો અઇવ્યસ્ચ યઑક્ષ્તિબ્યો અધ્રઑયો અસ્તિ મિથ્રો યો બએવર્-સ્પસનો સૂરો વીસ્પો-વીધ્વાઑ અધ્ઑયમ્નો.

અહે રય ખ્વરેનંધ્હચ, તૅમ્ યઝાઇ સુરુન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ્ વૅઉરુ-ગઑયઑઇતીમ્, જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૅઉરુ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ષયનેમ્ હુષયનૅમ્ અઇર્યાબ્યો દઇંધ્હુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંધ્હે, આચ નો જમ્યાત્ રવંધ્હે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંધ્હે, આચ નો જમ્યાત્ મઝ્દિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષઝાઇ, આચ નો જમ્યાત વૅરેથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હ્વંધ્હાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંધ્હેઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૅઉરુ-ગઑયઑઇતિશ. તૅમ્ અમવન્તૅમ્ યજતૅમ્ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ્ મિથ્રૅમ્ યઝાઇ જઑથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંધ્હચ; તૅમ્ યઝાઇ સુરુન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૅઉરુ-ગઑયઑઇતીમ્, જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૅઉરુ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરેસ્મન, હિઝ્વો-દંધ્હંધ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાધ્ઝિબ્યો. યેંધ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્હો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંધ્હાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨૨ મો) મિથ્રૅમ્ વૅઉરુ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ-વચંધ્હૅમ્, વ્યાખનૅમ્, હજંધ્ર-ગઑષૅમ્, હુતાશ્તૅમ્, બએવર્-ચશ્મનૅમ્, બૅરેજન્તૅમ્, પૅરેથુ-વએધયનૅમ્, સૂરૅમ્, અખ્વફ્નૅમ્, જઘાઉર્વાઓંધ્હૅમ્.

યિમ્ દઇંધ્હેઉશ દઇંધ્હુ પઇતિશ બાધ ઉસ્તાનજસ્તો જબ્યેઇતિ અવંધ્હે; યિમ્ જન્તેઉશ જન્તુપઇતિશ બાધ ઉસ્તાનજસ્તો જબ્યેઇતિ અવંધ્હે.

યિમ્ વીસો વીસ-પઇતિશ બાધ ઉસ્તાનજસ્તો જબ્યેઇતિ અવંધ્હે; યિમ્ ન્માનહે ન્માનો-પઇતિશ બાધ ઉસ્તાનજસ્તો જબ્યેઇતિ અવંધ્હે; યિમ્ દ્વાચિન પિથ્રે હચિમ્ન બાધ ઉસ્તાનજસ્તો જબ્યેઇતિ અવધ્હે. યિમ્ દ્રિઘુશચિત્ અષો-નકએષો અપયતો હવાઇશ દાતાઇશ બાધ ઉસ્તાનજસ્તો જબ્યેઇતિ અવંધ્હે.

યેંધ્રહે વાક્ષ્ ગૅરૅજાનહે ઉસ્ અવ રઑચાઑ અશ્નઑઇતિ, અવ પઇરિ ઇમાંમ્ જાંમ્ જસઇતિ, વી હુશ્ત કરૂશ્વાંન જસઇતિ, યતૂચિત્ નૅમંધ્રહ વાચિમ્ બરઇતિ યત્ ગઑષચિત્.

યા વરૅત અજિશ્ન બાધ ઉસ્તાનજસ્તો જબયેઇતિ અવંધ્રહે ગવ-દથીમ પઇતિશમરૅન્ન; કધ-નો અર્ષ ગવઇથીમ્ અપયાત્ પસ્કાત્ વજેમ્નો મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ; કધ-નો ક્રઑઉર્વ એસયાઇતિ, અષહે પઇતિ પન્તાંમ્, દ્રુજો વએસમૅન્હ અજેમ્નાંમ્.

આઅત્ યહ્માઇ ક્નૂતો બવઇતિ મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ્, અહ્માઇ જસઇતિ અવંધ્રહે. આઅત્ યહ્માઇ દ્વિશ્તો બવઇતિ મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ, અહ્માઇ ક્રસ્ચિન્દયેઇતિ ન્માનૅમચ વીસૅમચ જન્તૂમચ દખ્યૂમચ દઇંધ્રહુસરતીમચ.

અહે રય ખરૅનંધ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્, જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ખયનૅમ્ હુખયનૅમ્ અઇરયાબ્યો દઇંધ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરેથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હવંધ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉઘ્રો, અઇવિ-યૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પેમાઇ અંધ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ. તૅમ્ અમવન્તૅમ્ યજતૅમ્ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ્ મિથ્રૅમ્ યજાઇ જઑથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નેમંધ્રહચ; તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્, જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑગઑઇતીમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધ-એઇબ્યસચ વાધ્રઝ્બિબ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંધ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૨૭ મો) મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ-વચંધ્રહૅમ, વ્યાખનૅમ, હજંધ્રર-ગઑષૅમ, હુતાશ્તૅમ, બએવરૅ-ચશ્મનૅમ, બૅરૅજન્તૅમ, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ, સૂરૅમ, અખ્ફનૅમ, જવાઉર્વાઓંધ્રહૅમ.

યિમ યજત હઓમો ફ્રાષ્મિશ, બએષજયો, સ્રીરો, ક્ષથ્રયો, જઇરિ-દોઇથ્રો, બરૅજિશ્તે પઇતિ બરૅજહિ, હુરઇથ્યો પઇતિ બરૅજયાઓ, યત્ વઓચે હુકઇરીમ્ નાંમ્, અનાહિતૅમ્ અનાહિતો અનાહિતાત પઇતિ બઍસ્મન્, અનાહિતયાત્ પરો જઓથ્રયાત્ અનાહિતએઇબ્યો પરો વાઘ્ઝિબ્યો.

યિમ જઓતારૅમ્ સ્તયત અહુરો મજ્દાઓ અષવ, આસુ-યસ્નૅમ્ બૅરૅજિ-ગાથ્રૅમ્. યજત જઓત આસુ-યસ્નો બૅરૅજિ-ગાથ્રો, બૅરૅજત વચ, જઓત અહુરાઇ મજ્દાઇ, જઓત અમેષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્. હો વાક્ષ્ ઉસ્ અવ રઓચાઓ અષ્નઓત્, અવ પઇરિ ઇમાંમ્ જાંમ્ જસત્, વીજસાત્ વીસ્પાઇશ્ અવિ કર્ષ્વાંન્ યાઇશ્ હપ્ત.

યો પઓઇર્યો હાવન હઓમાં ઉજ્દસ્ત, સ્તૅહ્રપ્ એસંઘ્રહ મઇન્યુ-તાશ્ત, હુરઇથ્યો પઇતિ બરૅજયાઓ. બૅરૅજયત્ અહુરો મજ્દાઓ બૅરૅજ્યૅન્ અમૅષાઓ સ્પૅન્ત, યઘ્રહાઓ કૅહ્રપૅ હુરઓધયાઓ; યહ્માઇ હ્વરૅ અઉર્વૅત્-અસ્પૅમ્ દૂરાત્ નૅમો બઓધયએઇતિ.

નૅમો મિથ્રાઇ વૅઉરૂ-ગઓયઓઇતેએ હજંઘ્રો-ગઓષાઇ બએવરે-ચષ્મઇને. યેસ્ન્યો અહિ વહ્મ્યો; યેસ્ન્યો બુયાઓ વહ્મ્યો ન્માનાહુ મષ્યાકનાંમ્. ઉશ્ત બુયાત્ અહ્માઇ નઇરે, યસ્-થ્વા બાધ ફ્રાયજાઇતે, અએસ્મો-જસ્તો, બરૅસ્મો-જસ્તો, ગઓ-જસ્તો હાવનો-જસ્તો ફ્રસ્નાતએઇબ્ય જસ્તએઇબ્ય, ફ્રસ્નાતએઇબ્ય હાવનએઇબ્ય, ફ્રસ્તૅરૅતાત્ પઇતિ બરૅસ્મન્, ઉજ્દાતાત્ પઇતિ હઓમાત્, સ્રાવયમ્નાત્ પઇતિ અહુનાત્ વઇર્યાત્.

અય દએનય ફ્રઓરૅન્ત અહુરો મજ્દાઓ અષવ, ફ્રા વોહુ મનો, ફ્રા અષૅમ્ વહિશ્તૅમ્, ફ્રા ક્ષથ્રૅમ્ વઇરીમ્, ફ્રા સ્પૅન્ત આર્મઇતિશ્, ફ્રા હઉર્વ્રૅત અમૅરૅતાત. ફ્રા-હે અમૅષાઓ સ્પૅન્ત બૅરૅજ વૅરૅન્ત દએનયાઓ; ફ્રા-હે મજ્દાઓ હ્વાપાઓ રતુથ્વૅમ્ બરાત્ ગએથનાંમ્; યોઇ-થ્વા વએનૅન્ દામોહુ અહૂમ્ રતૂમ્ચ ગએથનાંમ્, યઓજ્દાતારૅમ્ આઓંઘ્રહાંમ્ દામનાંમ્ વહિશ્તાંમ્.

અધ વએઇબ્ય અહુબ્ય, વએઇબ્ય નો અહુબ્ય. નિપયાઓ, આઇ મિથ્ર વૅઉરૂ-ગઓયઓઇતે, અહેચ અંઘ્રહેઉશ્ યો અસ્તવતો, યસ્ચ અસ્તિ મનહ્યો. પઇરિ દ્ર્વતત્ મહ્રકાત્, પઇરિ દ્ર્વતત્ અએષ્માત્,

પઇરિ દ્વઇતિબ્યો હુએનેબ્યો. યાઓ ઉસ્ ખ્રૂરॅમ્ દ્રફૂશॅમ્ ગॅરॅવ્નાંન્, અએશ્મહે પરો દ્રઑમિબ્યો, યાઑ અએશ્મો દુજ્દાઑ દ્રાવયાત્ મત્ વીદાતઑત્ દએવો-દાતાત.

અધ નો તૂમ મિથ્ર વॅઉરૂ-ગઑયઑઇતે, જાવરॅ દયાઑ હિત-એઇબ્યો, દ્વતાતॅમ્ તનુબ્યો, પઑઉરૂ-સ્પક્તીમ્ ત્બિષયન્તાંમ્, પઇતિ-જઇતીમ્ દુશ્મઇન્યવનાંમ્, હથ્રાનિવાઇતીમ્ હમॅરॅથનાંમ્ અઉર્વથનાંમ્ ત્બિષ્યન્તાંમ્.

અહે રય ખરॅનંધ્રહચ, તॅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રॅમ્ વॅઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્, જઑથ્રાબ્યો મિથ્રॅમ્ વॅઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ખ્યતॅમ્ હુષયનॅમ્ અઇશ્યાબ્યો દઇંધ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વॅરॅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હુવંધ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પॅમાઇ અંધ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વॅઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ. તॅમ્ અમવન્તॅમ્ યજતॅમ્ સૂરॅમ્ દામોહુ સॅવિ-શ્તॅમ્ મિથ્રॅમ્ યજાઇ જઑથ્રાબ્યો, તॅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નॅમંધ્-હચ; તॅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રॅમ્ વॅઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્; જઑથ્રાબ્યો મિથ્રॅમ્ વॅઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરॅસ્મન, હિજ્વો-દંધ્રહંધ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજિબ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મજ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઁઘ્રહામ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨૪ મો) મિથ્રॅમ્ વॅઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ-વચંધ્રહॅમ્ વ્યાખનॅમ્ હજંધ્રર-ગઑષॅમ્, હુતાશ્તॅમ્, બએવરॅ-ચશ્મનॅમ્, બॅરॅજન્તॅમ્, પॅરॅથુ-વએધયનॅમ્, સૂરॅમ્, અખ્ફ્નॅમ્, જઘાઉર્વાઁઘ્રહॅમ્.

યો જॅમ-ફ્રથાઑ અઇવ્યાઇતિ, પસ્ચ હૂ ફ્રાશ્મો-દાઇતીમ્, મરॅજઇતિ વ કરન, અઇંધ્રહાઑ જॅમો યત્ પથનયાઑ સ્કરॅનયાઓ દૂરએપારયાઑ; વીસ્પॅમ્ ઇમત્ આદિધાઇતિ, યત્ અન્તરॅ જાંમ અસ્મનॅમ્ચ.

વજરૅમ્ જસ્તય દર્જૅસ્નો, સતફ્રશતાનૅમ, સતો-દારૅમ, ફ્રવઍર્યૅમ્, વીરો-ન્યાઍઁચિમ્, જરોઇશ અયંધ્નહો ફ્રહિખ્તૅમ્, અમવતો, જરન્યેહે, અમવસ્તૅમૅમ્ જઍનાંમ્, વૅરૅથ્રવસ્તૅમૅમ્ જઍનાંમ્.

યહ્મત્ હચ ફ્રતૅરૅસઇતિ અંધ્રો મઇન્યુશ પૉઉરૂ-મહ્રકો; યહ્મત્ હચ ફ્રતૅરૅસઇતિ અઍષ્મો દુજ્દાઓ પૅષો-તનુશ; યહ્મત્ હચ ફ્રતૅરૅસઇતિ બૂષ્યાંસ્ત[1] દરૅઘો-ગવ; યહ્મત્ હચ ફ્રતૅરૅસૅન્તિ વીસ્પે મઇન્યવ દઍવ, યઍચ વરૅન્ય દ્રવન્તો.

મા મિથ્રહે વૉઉરૂ-ગઓયઓતોઇશ ગ્રન્તહે વઍઘાઇ જસઍમ. મા-નો ગ્રન્તો અઇપિ-જન્યાત્ મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ યો અઓ-જિશ્તો યજતનાંમ્, યો તંચિશ્તો યજતનાંમ્, યો થ્વક્ષિશ્તો યજતનાંમ્, યો આસિશ્તો યજતનાંમ્, યો અસ્ વૅરૅથ્રજંસ્તૅમો યજતનાંમ્, ફ્રક્ષ્તઇતે પઇતિ આય જૅમા મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ.

અહે રય ખ્રૅનંધ્નહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્, જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ યજમ-ઇદે, રામ-ષયનૅમ્ હુષયનૅમ્ અઇરયાબ્યો દઇંધ્નહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંધ્નહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંધ્નહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંધ્નહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બઍષજાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત હવંધ્નહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્ન્યો વહ્મ્યો, અન-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પેમાઇ અંધ્નઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીશ. તૅમ્ અમવન્તૅમ યજતૅમ્ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિ-શ્તૅમ્ મિથ્રૅમ્ યજાઇ જઓથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંધ્નહચ;

૧. બૂષ્યાંસ્ત–આળસાઇ ઉપરનો દેવ મહેર યશ્તમાં અને વંદીદાદમાં એને લાંબા હાથ-વાળો કહયો છે, કારણ કે તે માણસને આળસાઈમાં લાંબા હાથ કરીને પડી રહેવા દે છે. 'પરોદર્શ' મરઘો બૂષ્યાંસ્ત દેવની સામે માણસોને જાગ્રત કરનાર ઉપયોગી જાનવર છે. એ મેહેર યઝદથી બીહે છે, કારણ કે મેહેર યઝદ રોશની ઉપર મવકકલ છે, અને રોશની અંધા-રાને દૂર કરીને માણસને ઉદયોગ શરૂ કરવા કહે છે. આસ્તાદ યશ્ત પ્રમાણે ઈરાની ખોરેહ બૂષ્યાંસ્ત દેવને દૂર કરે છે. મીનોખેરદમાં હદથી વધારે શરાબ પીનારને બૂષ્યાંસ્ત દેવને મદદ કરતો જણાવ્યો છે. પાઝંદ હમકારની આફ્રીનમાં શેહરેવર અમશાસ્પંદ અને તેના હમકાર યઝદો ખોરશેદ, મેહેર, આસમાન અને અનેરાનને બૂષ્યાંસ્ત દેવને મારનારા ગણ્યા છે.

તૅમ્ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્; જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરેસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રઝિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓઁઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨૫ મો) મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ્-વચંઘ્રહૅમ, વ્યાખનૅમ્, હજંઘ્રર-ગઓષૅમ્, હુતાશ્તૅમ્, બએવરે-ચશ્મનૅમ્, બૅરેજન્તૅમ્, પૅરેથુ-વએધયનૅમ્, સૂરૅમ્, અખ્વફ્નૅમ્, જઘાઉર્વાઓંઘ્રહૅમ્.

યહ્માત્ હચ ક્રતૅરૅસન્ત વીસ્પે મઇન્યવ દએવ, યએચ વરૅન્ય દ્રવન્તો. ફ્રવજઇતે દઇંઘ્રહુપઇતિશ્ મિથ્રો યો વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ્, દષિનૅમ્ ઉપ કરનૅમ્, અઇંઘ્રહાઓ જૅમો યત્ પથનયાઓ સ્કરૅનયાઓ દૂરએપારયાઓ.

દષિનૅમ્ હે ઉપ અરૅધૅમ્ વજઇતે, યો વંઘ્રહુશ્ સ્રઓષો અષ્યો; વઇરયસ્તારૅમ્ હે ઉપ અરૅધૅમ્ વજઇતે રશ્નુશ્ બૅરેઝો યો અમવાઓ. વીસ્પે હે ઉપ અરૅધૅમ્ વર્જૅન્તિ યાઓ આપો, યાઓસ્ચ ઉર્વરાઓ, યાઓસ્ચ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો.

અવિ-દીશ્ અએમ્ ક્ષયમ્નો હમથ બરઇતિ ઇષવો ઍરૅજિફ્યો-પરૅન; આઅત્ યત્ અથ્ર પરજસઇતિ વર્જૅમ્નો, યથ્ર દઇંઘ્રહાવો અવિ-મિથ્રન્યાઓ. હો પઓઇર્યો ગધાંમ્ નિજઇન્તિ અસ્પએચ પઇતિ વીરએચ, હથ્ર તરશ્ત થ્રાઓઁઘ્રહયેઇતે વય અસ્પ વીરચ.

અહે રય ખ્વરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ્ વોઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્; જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ્ હુષયનૅમ્ અઇર્યાબ્યો દઇંઘ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હવંઘ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉઘ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ્. તૅમ્ અમવન્તૅમ્ યજતૅમ્ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ્ મિથ્રૅમ્ યઝાઇ જઓથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્રહચ; તૅમ્

યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ વૅઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ; જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૅઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ્ધ-એઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજ્ઞિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઑંઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઑ-સ્ચા યજમઇદે.

(કરદા ૨૬ મો) મિથ્રૅમ વોઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્રહૅમ, વ્યાખનૅમ, હજંઘ્રર-ગઑષૅમ, હુતાશ્તૅમ, બએવરૅ-ચષ્મનૅમ, બૅરૅજન્તૅમ, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ, સૂરૅમ, અખ્ફનૅમ, જઘાઉર્વાઑંઘ્રહૅમ.

અઉરૂષાસ્પૅમ, તિજ્ઞિ-અરૂશ્તીમ, દરૅઘ અરૅશ્તએમ, ક્ષ્વિવિ-ઇષૂમ, પરો-કૅવીધૅમ, હુનઇસ્યાઑંચિમ રથએશ્તાંમ.

યિમ હરૅતારૅમચ અઇવ્યાક્ષ્તારૅમચ ક્રદથત અહુરો મજ્દાઑ વીસ્પયાઑ ફ્રવોઇશ ગએથયાઑ; યો હરૅતચ અઇવ્યાક્ષ્તચ વીસ્પયાઑ ફ્રવોઇશ ગએથયાઑ. યો અનવંઘ્રઉહબ્દેમ્નો જએનંઘ્રહ નિપાઇતિ મજ્દાઑ દામાંન; યો અનવંઘ્રઉહબ્દેમ્નો જએનંઘ્રહ નિશહઉર્વઇતિ મજ્દાઑ દામાંન.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ વૅઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ, જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૅઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ હુષયનૅમ અઇરયાબ્યો દઇંઘ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત અવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત રવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત રફ્નંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત મર્જદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત હવંઘ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો, અન-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૅઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ. તૅમ અમવન્તૅમ યજતૅમ સૂરૅમ દામોહુ સૅવિ-શ્તૅમ મિથ્રૅમ યજાઇ જઑથ્રાબ્યો, તૅમ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્ર-હચ; તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ વૅઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ; જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૅઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજ્ઞિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઑંઘ્રહામચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨૭ મો) મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્રહૅમ્, વ્યાખનૅમ્, હજંઘ્રર-ગઓષૅમ્, હુતાશ્તૅમ્, બએવરે-ચશ્મનૅમ્, ઑરૅજન્તૅમ્, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ્, સૂરૅમ્, અખફ્નૅમ્, જઘાઉર્વાઁઘ્રહૅમ્.

યેંઘ્રહે દરૅઘાચિત્ બાજવ ફ્રઍવૅન્તિ મિથ્રો અઓજંઘ્રહો, યતચિત્ ઉપસ્તઇરે હિંદ્વો આગેઉર્વયેઇતે, યતચિત્ દઓષતઇરે નિદ્રે, યતચિત્ સનકે રંઘ્રહયાઓ, યતચિત્ વીમઇધીમ્ અઇંઘ્રહાઓ જૅમો.

તૅમચિત્ મિથ્રો હંગ્રૅફ્રૂઍગ્નો પઇરિ અપય બાજુવે. દુશખરૅનાઓ નશ્તો રજિશ્ત અષાતો અસ્તિ અંઘ્રઉહય; ઇથ મઇન્યેતે દુશખરૅનાઓ, નોઇત્ ઇમત્ વીસ્પૅમ્ દુજવરૂશ્તૅમ્, નોઇત્ વીસ્પૅમ્ અઇવિ-દ્રુખ્તૅમ્ મિથ્રો વએનઇતિ અપિષ્મ.

આઅત્ અજેમ્ મન્ય મનંઘ્રહો; નોઇત્ મષ્યો ગએથ્યો સતે અઓજો મન્યેતે દુશ્મતૅમ્, યથ મિથ્રસચિત્ મઇન્યવો અઓજો મઇન્યેતે હુમતૅમ્. નોઇત્ મષ્યો ગએથ્યો સતે અઓજો પ્રઓઇતિ દુજુખ્તૅમ્, યથ મિથ્રસચિત્ મઇન્યવો અઓજો પ્રઓઇતિ હૂખ્તૅમ્. નોઇત્ મષ્યો ગએથ્યો સતે અઓજો વૅરૅજયેઇતિ દુજવરૂશ્તૅમ્, યથ મિથ્રસચિત્ મઇન્યવો અઓજો વૅરૅજયેઇતિ હુવરૂશ્તૅમ્.

નોઇત્ મષીમ્ ગએથીમ્ સતે મસ્યાઓ હચઇતે આસ્નો ખ્રતુશ, યથ મિથ્રૅમચિત્ મઇન્યઓમ્ હચઇતે આસ્નસ્ચ ખ્રતુશ. નોઇત્ મષ્યો ગએથ્યો સતે અઓજો સુરૂનઓઇતિ ગઓષઇવે, યથ મિથ્રસચિત્ મઇન્યવો સ્રુત્-ગઓષો હજંઘ્રર-યઓક્તિશ વીસ્પૅમ્ વએનઇતિ દ્રુજિન્તૅમ્. અમવ મિથ્રો ફ્રક્તાઇતે ઉદ્ર વજઇતિ ક્ષથ્રહે સ્રીર દધાઇતિ દએમાન દૂરાત્ સૂક દોઇથ્રાબ્ય.

કો માંમ્ યજાઇતે, કો દ્રુજાત્, કો હુયેશિત, કો દુજયેશિત, માંમ્ જી મઇન્યેતે યજતૅમ્. કહ્માઇ રએશચ્ચ ખરૅનસ્ચ, કહ્માઇ તન્વો દ્રવતાતૅમ્, અજૅમ્ બક્ષાનિ ક્ષયગ્નો; કહ્માઇ ઇશિતમ્ પૉઉરૂશ-ખાથ્રાંમ્, અજૅમ્, બક્ષાનિ ક્ષયગ્નો, કહ્માઇ આસ્નાંમચિત્ ફ્રજઇન્તીમ્ ઉસ અપર બરૅજયેનિ.

કહ્માઇ અજેમ્ ઉઘ્રૅમ્ ક્ષથ્રૅમ્ ખઇનિ સખ્તૅમ્, પૉઉરૂ-સ્પાઘૅમ્ અમઇનિગ્નહે મનંઘ્રહો પઇતિ-દથાનિ, વહિશ્તૅમ્ સાથ્રસચિત્ હમો-ક્ષથ્રહે કમૅરૅધો-જનો અઉર્વહે વનતો અવનૅમ્રહે. યો નિશ્તયેઇતિ કૅરૅતએ સ્રઓષ્યાંમ્; ઇષરે હા નિશતાત કિરયેઇતિ, યેજિ ગ્રન્તો નિશ્તયેઇતિ; તિશ્રતહેચિત્ અક્નુતહે મિથ્ર મનો રામયેઇતિ, હુક્નૂઇતિમ્ પઇતિ મિથ્રહે.

કહ્માઇ યસ્કૅમચ મહ્રૂર્કૅમચ, કહ્માઇ અઇનિશ્તીમ દુચિથ્રૅમ અજૅમ અક્ષાનિ ક્ષયમ્નો. કહ્માઇ આસ્નાંમચિત્ ફ્રજઇન્તીમ હુથ્ર-જત નિજનાની.

કહ્માઇ અજૅમ ઉગ્રૅમ ક્ષથ્રૅમ ખ઼઼ઇનિ સખ્તૅમ, પૅાઉરૂ-સ્પાધૅમ અમઇનિમ્નહે મનંઘ્હો અપ-બરાનિ, વહિશ્તૅમ સાથ્રસચિત્ હમો-ક્ષથ્રહે ફ્રમરૅધો-જનો અઉર્વંહે વનતો અવનૅમ્નહે. યો નિશ્તયેઇતિ કૅરૅતેએ સ્રઑશ્યાંમ, ઇષરૅ હા નિશ્તાત ફ્રિરયેતિ, યેજિ ઝ્રન્તો નિશ્તયેઇતિ; ક્ષ્નૂતહેચિત્ અત્બિશ્તહે મિથ્ર મનો યઑાજયેઇતિ, અક્ષ્નૂઇતીમ પઇતિ મિથ્રહે.

અહે રય ખ઼રૅનંઘ્હચ, તૅમ યજ઼ાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ, જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ હુષયનૅમ અઇર્યાબ્યો દઇંઘ્હુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્હે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્હે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્હે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જ઼દિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજ઼ાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હવંઘ્હાઇ, આચ નો જમ્યાત અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્ઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ. તૅમ અમવન્તૅમ યજતૅમ સૂરૅમ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ મિથ્રૅમ યજ઼ાઇ જઑથ્રાબ્યો, તૅમ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્હચ; તૅમ યજ઼ાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ; જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્હંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ઼્ધએબ્યસ્ચ વાઘજ઼િબ્યો. યેંઘ્હે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજ઼દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્હાંમચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨૮ મો) મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્હૅમ, વ્યાખનૅમ, હજંઘ્રર-ગઑષૅમ, હુતાશ્તૅમ, બએવરૅ-ચષ્મનૅમ, ઑરૅજન્તૅમ, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ, સૂરૅમ, અખ઼્ફ્નૅમ, જઘાઉર્વાઑંઘ્હૅમ.

ઑરૅજતો-ફ્રગ્નૅમ, જરન્યો-વારૅથ્મનૅમ, અરશંઘ્હાવૅમ, અમવન્તૅમ, તખ્મૅમ વીસપઇતીમ રથએશ્તાંમ. ચિથ્રાઑ, મિથ્રહે, ફ્રયનાઑ; યસૅ-તાંમ દખ્યૂમ આચરઇતિ, યથ હુમૅરૅતો બરઇતિ પથનાઑ જફ્રાઑ ગઑયઑતેએ; આઅત્ હવ પસુ વીર વસો-ક્ષથ્રો ફ્રચરઇતે.

તધ નો જમ્યાત્ અવંઘ્હે મિથ્ર અહુર બૅરૅજન્ત. યત્ બૅરૅજેમ્ અરાત્ અશ્ત્ર વાચિમ્, અસ્પનાંમ્ચ સ્રિફ્ શુક્રૂસાંન્, અશ્તાઓ કહુ વાંન્, જ્યાઓ નિવઇથ્યાંન્ તિઘ્રાઅઁઘ્હો અસ્તયો, તધ હુનવો વૉઉરૂ-જઓથ્રનાંમ્ જત પઇથ્યાઓન્તે ફ્રા-વૅરૅસ.

અધ નો તૂમ્ મિથ્ર વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતે, જાવરૅ દયાઓ હિત-એઇબ્યો દ્રવતાતૅમ્ તનુબ્યો, પઓઉરૂ-સ્પક્તીમ્ ત્બિષયન્તાંમ્, પઇતિ-જઇતીમ્ દુશ્મઇન્યવનાંમ્, હથ્રાનિવાઇતીમ્ હમૅરૅથનાંમ્ અઉર્વથનાંમ્ ત્બિષ્યન્તાંમ્.

અહે રય ખ્વરૅનંઘ્હચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્, જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદ્દે, રામ-ષયનૅમ્ હુષયનૅમ્ અઇર્યાબ્યો દઇંઘ્હુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્હે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્હે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્હે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હવંઘ્હાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-શૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્ઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ. તૅમ્ અમવન્તૅમ્ યજતૅમ્ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ્ મિથ્રૅમ્ યજાઇ જઓથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્હચ; તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્; જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદ્દે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્હંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઅઁઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદ્દે.

(કરદો ૨૯ મો) મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતિમ્ યજમઇદ્દે, અર્શ-વચંઘ્હૅમ્, વ્યાખનૅમ્, હજંઘ્રર-ગઓષૅમ્, હુતાશ્તૅમ્, બએવરૅ-ચશ્મનૅમ્, બૅરૅજન્તૅમ્, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ્, સૂરૅમ્, અખ્વફ્નૅમ્, જઘાઉર્વાઅઁઘ્હૅમ્.

આઇ મિથ્ર વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતે, ન્માન્ય રત્વો વીસ્ય જન્તુમ દખ્યુમ જરથુશ્ત્રોતૅમ્.

વીસઇતિવાઓ અસ્તિ મિથ્રો અન્તરે હષ સુખ્તિધરૅંગ, થ્રિસથ્વાઓ અન્તરૅ વરૅજાન, ચથ્વરૅસથ્વાઓ અન્તરે હધો-ગએથ, પંચસ-

થ્વાઓ અન્તરૅ હુયાથ્ન, ક્ષ્વશતિવાઓ અન્તરૅ હાવિશ્ત, હપ્તઇથિવાઓ અન્તરૅ અએથ્રપ્ય અએથ્ર-પઇતિ, અશ્તઇથિવાઓ અન્તરૅ જામાતર ઋસુર, નવઇતિવાઓ અન્તરૅ બ્રાથ્ર.

સતાયુશ અન્તરૅ પિતરૅમ પુથ્રમચ, હજંઘ્રાઇશ અન્તરૅ દખ્યુ, બએ- વરોઇશ અસ્તિ મિથ્રો યો દએનયાઓ માજદયસ્નોઇશ, અવ હચઇતે અમહે અયાંન અથ અંઘ્રહાઇતિ વૅરેથ્રઘ્નહે.

નૅમંઘ્રહ અધર-દાત આજસાનિ ઉપર-દાત. યથ અવત હવરૅ-ક્ષએ- તૅમ તરસ્ચ હરાંમ બૅરેજઇતિમ ક્રચ આઇતિ અઇવિચ વજઇતે, અવથ અજૅમચિત સ્પિતમ નૅમંઘ્રહ અધર-દાત આજસાનિ ઉપર-દાત, તરસ્ચ અંઘ્રરહે મઇન્યેઉશ દ્રવતો જઓષાંન.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ- ગઓયઓઇતીમ, જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ યજ- મઇદે, રામ-ષયનેમ હુષયનૅમ અઇશ્યાબ્યો દઇંઘ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત અંવઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત રવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત રફ્નંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત મર્જદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત વૅરેથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત હવંઘ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત અષવસ્તાઇ, ઉઘ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો, અન-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ. તૅમ અમવન્તૅમ યજતૅમ સૂરૅમ દામોહુ સૅવિ- શ્તૅમ મિથ્રૅમ યજાઇ જઓથ્રાબ્યો, તૅમ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્- હચ; તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ, જઓ- થ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરેસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અર્ષુ- ખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રઝિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઓ- સચા યજમઇદે.

(કરદો ૩૦ મો) મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે, અર્શ- વચંઘ્રહૅમ, વ્યાખનૅમ, હજંઘ્રર-ગઓષૅમ, હુતાશ્તૅમ, બએવરે-ચષ્મનૅમ, બૅરેજન્તૅમ, પૅરેથુ-વએધયનૅમ, સૂરૅમ, અખ્ફનૅમ, જઘાઉર્વાંઓંઘ્રહૅમ.

મિથ્રૅમ યજએષ સ્પિતમ, ફ્રઅ્રવિષ અએથ્રપ્યનાંમ; યજયન્ત થ્વાંમ મજદયસ્ન, પસુબ્ય સ્તઓરએઇબ્ય વયએઇબ્ય પતરૅતએઇબ્ય, યો પરૅનીનો ફ્રવજઓન્તે.

મિથ્રો વીસ્પે મજ્દયસ્નનાંમ્ યાંમ્ અષઑનાંમ્ ઍરૅધ્વાચ ફ્રુરૅ-ધ્વાચ; હર્ઑમો આવિસ્તો અઇવિ-વિસ્તો, યાઑ જઑત અઇવિચ વએધયાઑન્તે, ક્રચ યજાઑન્તે. ના અષવ યઓજ્દાતાંમ જઑથ્રાંમ્ ફ્રંઘ્રઉહરાત્, યો ફ્રૅરૅન્વાત્ યિમ્ યજઇતે મિથ્રૅમ યિમ્ વૉઉરૂ-ગઑય-ઑઇતીમ્, ક્ષનૂતો અતિઅશ્તો હ્યાત્.

પઇતિ-દ્દિમ્ પૅરૅસત્ જરથુશ્ત્રો, ફુથ અહુર મજ્દ, ના અષવ યઑજ્દાતાંમ્ જઑથ્રાંમ ફ્રંઘ્રઉહરાત્, યો ફ્રૅરૅનવાત્ યિમ્ યજઇતે મિથ્રૅમ્ યિમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્, ક્ષનૂતો અતિઅશ્તો હ્યાત્.

આઅત્ મ્રઑત્ અહુરો મજ્દાઑ, થ્રિ-અયરૅમ્ થ્રિ-ક્ષપરૅમ્ તનૂમ્ ફ્રસ્નયયન્ત, થ્રિસતૅમ ઉપાજનનાંમ્ પઇરિ-આકયયન્ત, મિથ્રહે વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતોઇશ્ યસ્નાઇચ વહ્માઇચ; બિ-અયરૅમ બિ-ક્ષપરૅમ્ તનૂમ્ ફ્રસ્નયયન્ત, વિસઇતિ ઉપાજનનામ્ પઇરિ-આકયયન્ત, મિથ્રહે વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતોઇશ યસ્નાઇચ વહ્માઇચ. મા-ચિશ્ મે આઑંઘ્રહાંમ્ જઑથ્રનાંમ ફ્રંઘ્રઉહરાત્, યા નોઇત્ સ્તઑતનાંમ્ યેસન્યનાંમ્ આમાતો વીસ્પે રતવો.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ, જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજ-મઇદે, રામ-ષયનૅમ્ હુષયનૅમ્ અઇર્યાબ્યો દઇંઘ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જ્દિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હવંઘ્-હાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ. તૅમ્ અમવન્તૅમ યજતૅમ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિ-શ્તૅમ્ મિથ્રૅમ યજાઇ જઑથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્-હચ; તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્; જઑ-થ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅ-સ્મન્, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૩૧ મો) મિથ્રૅમ્ વૅઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્રહૅમ્, વ્યાખનૅમ્, હજંઘ્રર-ગઓષૅમ્, હુતાશ્તૅમ્, બએવરૅ ચષ્મનૅમ્, બૅરૅજન્તૅમ્ પૅરૅથુ-વએધયનૅમ્, સૂરૅમ્, અખ્ફનૅમ્, જઘાઉર્વાઓંઘ્રહૅમ્.

યિમ્ યજત અહુરો મજદ્દાઓ, રઓક્ષ્નાત્ પઇતિ ગરો-ન્માનાત્.

ઉજ્બાજાઉશ્ પઇતિ અમૅરૅષ્તીમ્ ફ્રવજઇતે મિથ્રો યો વૅઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ્, હચ રઓક્ષ્નાત્ ગરો-ન્માનાત્, વાષૅમ્ સ્રીરૅમ્ વવજાનૅમ્ હામો-તષ્ઍમ્ વીસ્પો-પએસૅમ્ જરનએનૅમ્.

અહુમ્ય વાષે વજાઓન્તે ચથ્વારો અઉર્વન્તો, સ્પએતિત હમ-ગઓનાઓંઘ્રહો મઇન્યુશ્-ખ્રૅથ અનઓષાઓંઘ્રહો. તે પર-સફ્રાઓંઘ્રહો જરનએન પઇતિશ્મુખ્ત, આઅત્ હે અપર ઍરૅજતએન; આઅત્ તે વીસ્પ ફ્રા-યુખ્ત હાંમ્-ઇસાંમચ, સિમાંમચ સિમોઇથ્રાંમચ, દૅરૅત હુકૅરૅત ઉપઇરિસ્પાતા અક બસ્તાંમ્ ક્ષથ્રૅમ્ વઇરીમ્.

દષિનૅમ્ હે અરૅધે વજઇતે રષ્ન્વો રજિશ્તો સ્પેનિશ્તો ઉપ-રઓધિશ્તો; આઅત્ હે હાવોય અરૅધે વજઇતે રજિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ બરત્-જઓથ્રાંમ્ અષઓનીમ્, સ્પએત વસ્ત્રાઓ વંઘ્રહઇતિ, સ્પએત દએનયાઓ માજદયસ્નોઇશ્ ઉપમનૅમ્.

ઉપવજત તષ્મો દામોઇશ્ ઉપમનો, હુકૅહ્રપે વરાજહે પઇતિ-ઍરૅનો, તિઝ્રિ-દાંસ્ત્રહે, અરૂષ્નો, તિઝ્રિ-અસૂરહે, હકૅરૅત્-જનો વરાજહે, અનુ-પોઇથ્વહે, ગ્રન્તહે, પરૂષ્વનિકહે તષ્મહે, યૂખ્ધહે, પાઇરિવાજહે. નિક્ષત અહ્માત્ વજત આતર્શ યો ઉપ-સુખ્તો, ઉઘ્રૅમ્ યો કવએમ્ ખરૅનો.

હિશ્તઇતે અઓમ્ વાષહે મિથ્રહે વૅઉરૂ-ગઓયઓઇતોઇશ્ હજંઘ્રૅમ્ થન્વરૅઇતિનાંમ્, અસ્તિ યો ગવસ્નહે સ્નાવ્ય જય, હુકૅરૅતનાંમ્; મઇન્યવસાઓ વર્જન્તિ, મઇન્યવસાઓ પતૅન્તિ, કમૅરૅધે પઇતિ દએવનાંમ્.

હિશ્તઇતે અઓમ્ વાષહે મિથ્રહે વૅઉરૂ-ગઓયઓઇતોઇશ્ હજંઘ્રૅમ્ ઇષુનાંમ્ કહ્રકાસો-પર્ણનાંમ્ જરન્યો-જક્રનાંમ્ સ્રવી-સ્તયાંમ્, અસ્તિ અયંઘ્રહએન સ્પરૅઘ હુકૅરૅતનાંમ્. મઇન્યવસાઓ વર્જન્તિ, મઇન્યવસાઓ પતૅન્તિ, કમૅરૅધે પઇતિ દએવનાંમ્.

હિશ્તઇતે અઓમ્ વાષહે મિથ્રહે વૅઉરૂ-ગઓયઓઇતોઇશ્ હજંઘ્રૅમ્ અર્શતિનાંમ્ બરોઇથ્રો-તએઝ્નાંમ્ હુકૅરૅતનાંમ્. મઇન્યવસાઓ વર્જન્તિ, મઇન્યવસાઓ પતૅન્તિ, કમૅરૅધે પઇતિ દએવનાંમ્. હિશ્તઇતે

અઐ્રોઁમ્ વાષહે મિથ્રહે વૉઉરૂ-ગઐ્રોયઐ્રોઇતોઇશ હજંધ્રૅમ્ ચકુષનાંમ્ હુઐ્રોસકૂનએનિનાંમ્ બિતએઘનાંમ્ હુકૅરૅતનાંમ્. મઇન્યવસાઐ્રો વર્જન્તિ મઇન્યવસાઐ્રો પર્તન્તિ, કમૅરૅધે પઇતિ દએવનાંમ.

હિશ્તઇતે અઐ્રોઁમ્ વાષહે મિથ્રહે વૉઉરૂ-ગઐ્રોયઐ્રોઇતોઇશ હજંધ્રૅમ્ કરૅતનાંમ્ વયો-દારનાંમ્ હુકૅરૅતનાંમ્. મઇન્યવસાઐ્રો વર્જન્તિ, મઇન્યવસાઐ્રો પર્તન્તિ, કમૅરૅધે પઇતિ દએવનાંમ. હિશ્તઇતે અઐ્રોઁમ્ વાષહે મિથ્રહે વૉઉરૂ-ગઐ્રોયઐ્રોઇતોઇશ હજંધ્રૅમ્ ગધનાંમ્ અયંધ્રહુએનનાંમ્ હુકૅરૅતનાંમ્. મઇન્યવસાઐ્રો વર્જન્તિ, મઇન્યવસાઐ્રો પર્તન્તિ, કમૅરૅધે પઇતિ દએવનાંમ.

હિશ્તઇતે અઐ્રોઁમ્ વાષહે મિથ્રહે વૉઉરૂ-ગઐ્રોયઐ્રોઇતોઇશ વજરૅમ સ્રીરૅમ, હુનિવિખ્તૅમ, સત-કૂશ્તાનૅમ, સતો-દારૅમ, ક્રવએધૅમ, વીરોન્યાઁચિમ્, જરોઇશ અયંધ્રહો ક્રહિખ્તૅમ, અમવતો, જરન્યેહે, અમવસ્તૅમૅમ્ જયનાંમ, વૅરૅથ્રવસ્તૅમૅમ જયનાંમ. મઇન્યવસાઐ્રો વર્જન્તિ, મઇન્યવસાઐ્રો પર્તન્તિ, કમૅરૅધે પઇતિ દએવનાંમ.

પસ્ચ જઇન્તિ દએવનાંમ્, પસ્ચ નિઘ્નિન્તિ મિથ્રો-દ્રુજાંમ મષ્યાનાંમ, ક્રવજઇતે મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઐ્રોયઐ્રોઇતિશ, તરો અરૅજહિ સવહિ, તરો ક્રદધકૂષુ વીદધકૂષુ, તરો વૉઉરૂ-બરૅશતિ વૉઉરૂ-જરૅશતિ, તરો ઇમત્ કરૂષ્વરૅ યત્ ખ્નનિરથૅમ બામીમ.

અવિ બાધ ક્રતૅરૅસઇતિ અંધ્રો મઇન્યુશ પૉઉરૂ-મહ્રૂકો, અવિ બાધ ક્રતૅરૅસઇતિ અએષ્મો દુજદાઐ્રો પૅષો-તનુશ; અવિ બાધ ક્રતૅરૅસઇતિ બૂષ્યાંસ્ત દરૅઘો-ગવ; અવિ બાધ ક્રતૅરૅસેન્તિ વીસ્પે મઇન્યવ દએવ, યએચ વરૅન્ય દ્રવન્તો.

મા મિથ્રહે વૉઉરૂ-ગઐ્રોયઐ્રોઇતોઇશ ગ્નન્તહે વએધાઇ જસએમ મા-નો ગ્નન્તો અઇપિ-જન્યાઐ્રો મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઐ્રોયઐ્રોઇતિશ; યો અઐ્રોજિશ્તો યજતનાંમ્, યો તંચિશ્તો યજતનાંમ્, યો થ્વક્ષિશ્તો યજતનાંમ્, યો આસિશ્તો યજતનાંમ્, યો અસ્ વૅરૅથ્રજાંસ્તેમો યજતનાંમ્, ક્રક્તાઇતે પઇતિ આય જૅમા.

અહે રય ખ્નરૅનંઘ્રહચ, તૅમ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઐ્રોયઐ્રોઇતીમ્; જઐ્રોથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઐ્રોયઐ્રોઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ હુષયનૅમ અઇરયાબ્યો દઇંઘ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજ઼ાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હુવંઘ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ. તૅમ અમવન્તૅમ યજતૅમ સૂરૅમ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ્ મિથ્રૅમ યજ઼ાઇ જઓથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્રહચ; તૅમ્ યજ઼ાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ; જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરેસ્મન્, હિજવો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજ્ઞિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૩૨ મો) મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્રહૅમ, વ્યાખનૅમ, હજંઘ્રર-ગઓષૅમ, હુતાશ્તૅમ, બએવરૅ-ચશ્મનૅમ, બૅરૅજન્તૅમ, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ, સૂરૅમ, અખ્વફ્નૅમ, જઘાઉર્વાઓંઘ્રહૅમ.

યહ્માઇ અઉરૂષ અઉર્વન્ત યૂખ્ત વાષ થંજયાઓન્તે, અએવ ચખ્ર જરનએન અસાનસ્ચ વીસ્પો-બામ; યેજિ-ષે જઓથ્રાઓ બરઇતિ અવિષે મએથનૅમ.

ઉશ્ત અહ્માઇ નઇરે મઇન્યાઇ, ઉઇતિ મ્રઓત્ અહુરો મજદાઓ, આઇ અષાઉમ્ જરથુશ્ત્ર; યહ્માઇ જઓત અષવ અંઘ્રહેઉશ દહ્નો તનુ-માંથ્રો, ફ્રસ્તૅરૅતાત્ પઇતિ બરૅસ્મન્, મિથ્રહે વચ યજ઼ાઇતે, રાશ્તૅમ્ અહ્માઇ નઇરે મઇન્યાઇ, મિથ્રો મએથનૅમ્ આચરઇતિ; યેજિ-ષે યાનાઘ બવઇતિ સંઘ્રહૅમચિત્ અનુ સસ્ત્રાઇ સંઘ્રહૅમચિત્ અનુ મઇન્યાઇ.

સાદ્રૅમ્ અહ્માઇ નઇરે મન્યાઇ, ઉઇતિ મ્રઓત્ અહુરો મજદાઓ, આઇ અષાઉમ્ જરથુશ્ત્ર, યહ્માઇ જઓત્ અનષવ અદહ્નો અતનુ-માંથ્રો, પસ્ચ બરૅસ્મ ફ્રહિશ્ત, પૅરૅનૅમચ બરૅસ્મ સ્તરાનો, દરૅઘૅમચ યસ્નૅમ્ યજ઼ાનો.

નોઇત્ ક્ષ્નાવયેઇતિ અહુરૅમ્ મજદાંમ્, નોઇત્ અન્યે અમૅષાઓ સ્પૅન્ત, નોઇત્ મિથ્રૅમ્ યિમ વૉઉરૂ ગઓયઓઇતીમ. યો મજદાંમ્ તરો મન્યેતે, તરો અન્યે અમૅષાઓ સ્પૅન્ત, તરો મિથ્રૅમ્ યિમ વૉઉરૂ-ગઓ-

યઓઇતીમ, તરો દાર્તેમચ રનૂમચ અરૂશતાતેમચ ફ્રાદત્-ગએથાંમ, વરેદત્-ગએથાંમ.

અહે રય ખરેનંઘહચ, તેમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રેમ વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ, જઓથ્રાબ્યો મિથ્રેમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે, રામ-ષયનેંમ હુષયનેંમ અઇસ્થાબ્યો દઇંઘ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વેરેથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હવંઘ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉઘ્રો, અઇવિ-ચૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પેમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ. તેંમ અમવન્તેંમ યજતેંમ સૂરેંમ દામોહુ સેવિશ્તેંમ મિથ્રેમ યજાઇ જઓથ્રાબ્યો, તેંમ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નેમંઘ્રહચ; તેંમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રેમ વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ, જઓથ્રાબ્યો મિથ્રેમ વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરેસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ ષ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અર્શુખ્ધ-એઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજ્ઞિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઆઁઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૩૩ મો) મિથ્રેમ વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્રહેંમ, વ્યાખનેંમ, હજંઘ્રર-ગઓષેંમ, હુતાશ્તેંમ, બએવરે-ચષ્મનેંમ, બેરેજન્તેંમ, પેરેથુ-વએધયનેંમ, સૂરેંમ, અખ્ફ્નેંમ, જઘાઉર્વાઆઁઘ્રહેંમ.

યજાઇ મિથ્રેમ, સ્પિતમ, વંઘ્રહુશ તખ્મેંમ, મઇન્યઓમ અઘ્નીમ, હ્વામરજ્દિકેંમ અમિથ્વેંમ, ઉપરો-ન્માનેંમ, અઓજંઘ્રહેંમ તખ્મેંમ રથએશ્તાંમ.

વેરેથ્રવાઓ જએન હચિમ્નો. હુતાશ્ત, તેમંઘ્રહાધ જઘાઉરૂમ અધઓયમ્નેંમ અઓજિશ્તનાંમ અસ્તિ અઓજિશ્તેંમ, તંચિશ્તનાંમ અસ્તિ તંચિશ્તેંમ, બઘનાંમ અસ્તિ અશ-ખ્રથ્વસ્તેંમો, વેરેથ્રવાઓ ખરેન હચિમ્નો, હજંઘ્રરા-ગઓષો, બએવરે-ચષ્મનો, યો બએવરે-સ્પસાનો સૂરો, વીસ્પો-વીધ્વાઓ અધઓયમ્નો.

અહે રય ખરેનંઘ્રહચ, તેંમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રેમ વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ, જઓથ્રાબ્યો મિથ્રેમ વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે, રામ-ષયનેંમ હુષયનેંમ અઇસ્થાબ્યો દઇંઘ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જ઼દિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અએષજ઼ાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરેથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હુવંઘ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-શૂરો, યસ્‌ન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૅઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ. તૅમ અમવન્તૅમ યજતૅમ સૂરૅમ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ મિથ્રૅમ યજ઼ાઇ જઓથ્રાબ્યો, તૅમ પઇરિ-જસાઇ વન્તાચ નૅમંઘ્રહચ; તૅમ યજ઼ાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ વૅઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્; જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૅઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધ-એઇબ્યસચ વાઘ્રજ્ઞિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ઼દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓ-સ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૩૪ મો) મિથ્રૅમ વૅઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્રહૅમ, વ્યાખનૅમ, હજંઘ્રર-ગઓષૅમ, હુતાશ્તૅમ, બએવરૅ-ચષ્મનૅમ, ઍરૅજન્તૅમ, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ, સૂરૅમ, અખ્ફ્નૅમ, જઘાઉર્વાઓંઘ્રહૅમ.

યો પઓઇરિશ વએઇધિશ સૂરૅમ ક્રાધાઇતિ સ્પૅન્તહે મઇન્યેઉશ દામાંન્; હુધાતો મજ઼િશ્તો યજતો, યથ તનૂમ્ રઓચયેઇતિ, યથ માઓંઘ્રહો હ્વારઓક્ષ્નો.

યેંઘ્રહાઓ અઇનિકો બ્રાજઇતિ, યથ તિશ્‌ત્ર્યો-સ્તારહે, યેંઘ્રહે વાર્ષૅમ હુંનગ્રેવ્‌નાઇતિ અધવિશ પઓઇરિશ સ્પિતમ; યથ દામાંન્ સ્રએશ્તાઇશ હુબામ્ય ક્ષએતાઇ. યજ઼ાઇ હાંમ્-તશ્તૅમ, યો દધ્વાઓ સ્પૅન્તો મઇન્યુશ, સ્તૅહ્રૂપએસંઘ્રહૅમ મઇન્યુ-તાશ્તૅમ, યો બએવરૅ-સ્પસાનો સૂરો વીસ્પો-વીધ્વાઓ અધઓયમ્નો.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ યજ઼ાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ વૅઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્, જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૅઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ હુષયનૅમ અઇસ્યાબ્યો દઇંઘ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જ઼દિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અએષજ઼ાઇ, આચ નો જમ્યાત વૅરેથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હુવંઘ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-શૂરો, યસ્‌ન્યો,

વહુમ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પેમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ. તૅમ્ અમવન્તૅમ્ યજતૅમ્ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ્ મિથ્રૅમ્ યજાઇ જઑથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નેમંઘ્રહચ; તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્; જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદા ૩૫ મો) મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્રહૅમ્, વ્યાખનૅમ્, હજંઘ્રર-ગઑષૅમ્, હુતાશ્તૅમ્, બએવરૅ-ચશ્મનૅમ્, બૅરૅજન્તૅમ્, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ્, સૂરૅમ્, અખ્ફ્નૅમ્, જઘાઉર્વાઓંઘ્રહૅમ્.

મિથ્રૅમ્ અઇવિ-દખ્યૂમ્ યજમઇદે; મિથ્રૅમ્ અન્તરૅ-દખ્યૂમ્ યજમઇદે; મિથ્રૅમ્ આ-દખ્યૂમ્ યજમઇદે; મિથ્રૅમ્ ઉપઇરિ-દખ્યૂમ્ યજમઇદે, મિથ્રૅમ્ અધઇરિ-દખ્યૂમ્ યજમઇદે; મિથ્રૅમ્ પઇરિ-દખ્યૂમ્ યજમઇદે; મિથ્રૅમ્ અઇપિ-દખ્યૂમ્ યજમઇદે.

મિથ્ર અહુર બૅરૅજન્ત અઇથ્યેજંઘ્રહ અષવન યજમઇદે, સ્ત્રેઉશચ માઓંઘ્રહૅમચ હ્વરૅચ, ઉર્વરાહુ પઇતિ બરૅસ્મન્યાહુ, મિથ્રૅમ્ વીસ્પનાંમ્ દખ્યુનાંમ્ દંઘ્રહુ-પઇતીમ્ યજમઇદે.

અહે રય ખ્વરૅનંઘ્રહચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્; જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ્ હુષયનૅમ્ અઇરયાબ્યો દઇંઘ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હવંઘ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ. તૅમ્ અમવન્તૅમ્ યજતૅમ્ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ્ મિથ્રૅમ્ યજાઇ જઑથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્રહચ; તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્, જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતિમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-

હંધ્રહંધ્રહ, માંથ્રચ વચચ ષ્યઑથનચ, જઑથ્રાષ્યસચ અર્ષુખ્ધઍઇષ્ય-સચ વાધ્રજ્ઞિષ્યો. ચેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મજ-દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઆંધ્રહાંમચા તાંસચા તાઑસચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજદ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ્, મરદુમ્ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઑએમ બેહેદીન્ માજદયસ્નાંન્, આગહી આસતવાની નેકી રસાનદ; અઍદૂન્ બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નેંમચ વહ્મેમચ અઑજસચ જ્વરેંચ આફ્રીનામિ, મિથ્રહે વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતોઇશ હજંધ્રર-ગઑષહે, બએવરે-ચષ્મનો, અઑખ્તો-નામનો યજતહે, રામનસચ ખ્વાસ્ત્રહે. અષેંમ્ વોહૂ (૧).

☞ અહૂમાઇ રએશચ; હજંધ્રેંમ્; જસ મે અવંધ્રહે મજદ; કેરફેહ્ મોજદ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુબારક (ફલાંન), માહે મુબારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન). નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન. ક્ષનઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ, તરોઇદીતે અંધ્રરહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવરૂશતાંમ્ હાત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતેમેમ. સ્તઑમિ અષેંમ; અષેંમ વોહૂ (૧).

ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજાયાદ મેહેર ફરાગયોદ દાવરે રાસ્ત્, બેરસાદ અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન્ બેહ્ માજદયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફ્રરંગાંની બાદ હફતે કેશવર જમીન્, અએદૂન્ બાદ. મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન. અષઓને અષેંમ વોહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસેન્તે અષાઉમ્ સેવિશ્તે અરેદ્વી સૂર અનાહિતે. અષઑને અષેંમ્ વોહૂ (૧).

નેમો ઉર્વઇરે વંધ્રઉહિ મજદધાતે. અષઑને અષેંમ્ વોહૂ (૧).
મિથ્રેંમ્ વોઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે. અષેંમ્ વોહૂ (૧).
મેહેર ફરાગયોદ દાવરે રાસ્ત્ બેરસાદ. અષેંમ વોહૂ (૧).

☞ (મેહેર યશ્તની નીરંગ ત્રણ વાર પઢે.)

નીરંગ મેહેર યશતની.

(આ નીરંગ મેહેર યસ્ત પઢયા પછી ત્રણ વાર પઢવી.)

સેતાયશ બા યઝદે મેહેર અમ્શાસ્પંદ, હુરગાહ રેહુનમૂએ રાસ્તી વ દરૂસ્તી, દુરગાહી બમાનુ બકૅમ બાતાઇ દરૂજ ખસ્તે નમા મજદસ્ત મૂઇ શેકસ્ત જદારૂ, અહુરમજદ બુલંદ કવી અહેરેમન્ શેકસ્ત જદારૂ. અષઑને અર્ષમ વૅાહૂ (૧). (ત્રણ વાર પઢે.)

મેહેર યશતનો સાર—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો! વૃદ્ધિ કરનાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. તેના પ્રતાપ તથા ખોરેહ જ્યાદા થાઓ! બહોળાં ખેતરવાળો મહેર જે વાજબી ઇનસાફ કરનાર તે મારી મદદે પોહોંચો! સર્વે ગુનાહો માટે હું પશ્ચાતાપ કરૂં છું. સર્વે ભુંડા વિચાર, ભુંડાં વચન અને ભુંડાં કામોને માટે હું મનશની, ગવશની, કુનશનીથી પસ્તાવો કરૂં છું.

ઓ મેહેર યઝદ! ઘટતી ક્રિયા સાથે હું તારી સેતાયશ કરૂં! હું તુંને મદદને માટે બોલાઉં છું. તું કે જેની બરોબરનો કોઇ નથી તે અમને બંને દુન્યામાં મોત લાવનાર દરવંદથી અને ઘાતકી એશમ દેવથી બચાવે. તંગીથી અને અમને તંગીમાં લાવી નાખનારથી અમારો બચાવ કર. તું દયાળુ, વાજબી ઇનસાફ કરનાર અમારી મદદ અને ફરાખીને માટે આવે! તું હમારી સેતાયશ સાંભળ અને તેને ગરોથમાન બહેશતમાં નોંધાવ. હું તારી સેતાયશ કરૂં, તેના બદલામાં તું મને દોલત, હિંમત, નેકનામી, ફતેહ, વિદ્યાનું ડહાપણ આપ; જેથી હું નેક રાહ ઉપર ચાલીને મારા હરીફોને જેર કરૂં, અને દુઃખ ટાળું. હું દુવા ગુજારૂં છું કે મેહેર યઝદ મારી મદદને માટે, સુખને માટે, ફતેહને માટે, ખુશાલીને માટે, દયાને માટે અને તંદરોસ્તીને માટે આવે! હું તેની ઇતરાજીમાં આવી નહિ પડું! જેમ ખોરશેદ અલબુર્ઝ પહાડ વટાવીને આવે છે, તેમ ઓ મેહેર યઝદ, તારી સેતાયશથી હું અંગ્રેમઇન્યુશને વટાવી આવું!

અવસ્તામાં મેહેર યઝદ ઘણો અગત્યનો ભાગ બજાવે છે. ખુદ એક ઠેકાણે અહુરમઝદ પોતે મેહેર યઝદને પોતાના જેટલોજ આરાધના કરવા લાયક કહે છે, અને મેહેર યઝદ પોતે આરજુ રાખે છે કે ઇનસાનો તેની સેતાયશ કરે, જેથી તે તેઓને દોલત, તંદરોસ્તી, જાતી અકકલનાં ફરઝંદ અને ઓચિંતી પાદશાહી આપે. તે ખોરશેદની રોશની, સચ્ચાઇ, કોલ, સાટાં અને ઇનસાફ ઉપરનો મવકકલ ફરેસ્તો છે. તેને હજાર કાનવાળો, દસ હજાર આંખવાળો, સઘળું

જાણનાર, નહિ ઠગાનાર, પુષ્કળ વિદ્યાવાળો અને જાગૃત કહયો છે, એટલે આપણે કહીયે છીયે કે ખોદા બધું જુએ છે, સાંભળે છે, કોઇથી ઠગાતો નથી, અને રાત દિવસ આપણી પાસબાની કરે છે, એ કામ ખોદા મેહેર યઝદ મારફતે કરે છે. ભુલાં પડેલાં ગાય ગોસ્પંદ પણ તેની રાહબરી માટે આતુર રહે છે. ખોરશેદની રોશની ઉપરના મવક્કલ ફરેસ્તા તરીકે, ખોરશેદ ઉગવા માંડે ત્યારથી મેહેર યઝદ તમામ હફ્ત કેશવર જમીન ઉપર રહે છે. અહુરમઝદ અને અમશાસ્પંદોએ તેને સર્વે પ્રાણીઓનો વડો બનાવ્યો છે, અને તે તમામ દુન્યાને સ્વચ્છ કરે છે. કોલ, અને સાટાં ઉપરના મવકકલ તરીકે તે મેહેર-દરૂજી કરનારા યાને જુઠાઓ અને સાટું તોડનારાઓની પાયમાલી કરે છે. મેહેર-દરૂજી યાને કોળ તોડવાના ગુનાહને ઘણો ગંભીર લેખ્યો છે, પછી તે કોળ અથવા સાટું અશો માણુસ સાથે કીધું હોય, કે દીન દુશમન સાથે કીધું હોય; મહેર-દરૂજી નહિ કરનારને તે ઘોડાના જેટલી ઝડપ આપે છે, આતશ તેને સાચા માર્ગ ઉપર દોરવે છે, અને અશો લોકોનાં ફરોહરો તેને જાતી અકકલવાળાં ફરઝદ બખશે છે, તેનેથી મેહેર યઝદ ખુશનુદ થાય છે, અને તેને ત્યાં ગોસ્પંદ તથા માણુસનો વધારો કરે છે.

મેહેર-દરૂજી કરનારાઓથી મેહેર યઝદ ઘણો આઝોરદે થાય છે. તે મહેર-દરૂજી કરનાર પોતાનાં ધારેલાં મુકામે પુગી શકતો નથી; જો તે પોતાના હરિફ સામે કોઇ હથિયારનો ઉપયોગ કરે છે, ત્યારે તે હથિયાર કાંઇબી અસર કરતું નથી, ખુદ પવન તે હથિયારને આડે રસ્તે ઘસડી જાય છે. મહેર યઝદ મહેર-દરજી કરનારનું બેઉ બાજુનું કૌવત, બેઉ પગનું કૌવત, બેઉ આંખની જોવાની શક્તિ, બેઉ કાનની સાંભળવાની શક્તિ છીનવી લે છે, અને તેનું ઘર વસ્તી વગરનું વેરાન કરે છે, અને તેને સદા ધાસ્તીમાં રાખે છે, અને તેઓનો હજારોની સંખ્યામાં નાશ કરે છે; લડાઇમાં પણ તેઓની પાયમાલી કરે છે, અને તેઓની કીર્તિ ઢાંકી નાંખે છે. સઘળા દેવો જેઓ મહેર-દરૂજી કરનારા હોવા જોઇએ, તેઓને માટે મેહેર યઝદ એક ભય સમાન છે, મેહેર યઝદને તેનાં કામમાં શરોષ અને રશ્ને રાસ્ત મદદ કરે છે. એક માણુસના મરણ પામયા પછી, તેનું રવાન ચાહરમની બામદાદે ચીનવદ પુલ તરફ જાય છે, ત્યાં મેહેર યઝદને તે મરણ પામેલાં માણુસે આ દુન્યામાં કીધેલાં કામનું તોળ કરવામાં, શરોષ અને રશ્ને રાસ્ત મદદ કરે છે. અમશાસ્પંદો, જેઓ સઘળા ખોરશેદ યઝદના દોસ્તો છે, તેઓ પણ મેહેર યઝદને તેની રોશની તમામ હફ્તકેશવર જમીન ઉપર ફેલાવવામાં મદદ કરે છે. બહેરામ યઝદ એક જોરાવર ભુંડના રૂપમાં તેની પડખે રહીને દેવોનો નાશ કરવામાં તેને મદદ કરે છે. અશીશવંઘ, પારેન્દી, નઇરે–હામ–વરેતી, આસમાન, દામી ઉપમન અને અશો લોકોનાં ફરોહરો પણ મેહેર યઝદને તેના કામમાં મદદ કરે છે. તાજગી આપનાર હોમનો રોપો મેહેર યઝદ તરફ માનથી જોતો જણાવ્યો છે. મેહેર યશતમાં એક ઠેકાણે સાટાંની બાબદ

આવે છે, ત્યાં કહે છે કે બે અજાણ્યા શખસો વચ્ચે થયલા સાટાંના કરતાં, બે મિત્રો અથવા ખેશીઓ વચ્ચે થયલું સાટું વીસ ઘણું વધારે બંધનકર્તા છે; એકજ ધંધાના બે વચ્ચે થયલું સાટું ત્રીસ ઘણું, બે ભાગીઆ વચ્ચે થયલું સાટું ચાલીસ ઘણું, ધણી-ધણિયાણી વચ્ચે પચાસ ઘણું, એક વર્ગના બે શિષ્યો વચ્ચે સાઠ ઘણું, શિક્ષક અને શિષ્ય વચ્ચે સીત્તેર ઘણું, સસરા અને જમાઇ વચ્ચે એંસી ઘણું, બે ભાઇ વચ્ચે નેવુ ઘણું, બાપ દીકરા વચ્ચે સો ઘણું, બે પ્રજા વચ્ચે હજાર ઘણું અને અહુરમઝદ અને નેક મરદ વચ્ચે થયલું સાટું દસ હજાર ઘણું બંધન કર્તા છે. એ છેલ્લું લખાણ અસલી ઇરાનીઓના સંસારી કાયદાનો ભાસ આપે છે.

સરોશ યશત હાદોખ્ત.[1]

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષેમ વૉહૂ (૧).

૫ નામે યજ્દાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવઝૂની, ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજાયાદ્; સરોશ્ અશો, તગી, તન્ફર્માન્, શેકફ્રૂત-જીન્, જીન્-અવજાર્, સાલારે દામાને અહુરમજ્દ બેરસાદ્. અઝ્ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ; અઝ્ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુઝૂખ્ત દુશ્વરૂશ્ત, મેમ ૫ ગેતી મનીદ્, ઑએમ ગોફ્રત્, ઑએમ કર્દ્, ઑએમ જસ્ત્, ઑએમ બૂન્ બૂદ્ ઍસ્તેદ્. અઝ્ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની

૧. એ યશતને 'સરોષ યશત હાદોખ્ત' કહે છે. કારણકે એ યશત હાદોખ્ત નુસ્કમાં આવેલી છે. સરોષ શબ્દ 'સુ' એટલે સાંભળવું ઉપરથી નીકળ્યો છે. એ ઉપરથી ભાવાચક અર્થે એનો અર્થ સાંભળેલું થાય છે, તે ઉપરથી તાબેદારી, દીનના ફરમાનની તાબેદારી એવો થાય છે. એક યઝદ તરીકે એનું કામ સૃષ્ટિની ભલી પેદાયશોનું ખાસ કરીને રાતની વખત રક્ષણ કરવાનું છે. વળી તે ઇનસાનના ગુજરવા પછી પહેલી ત્રણ રાત સુધી રવાન એટલે આત્માની નેગેહબાની કરે છે, અને તેજ કારણને લીધે માણસના ગુજરવા પછી પહેલી ત્રણ રાત સુધી સરોશની નૈયતે ખષ્નુમન પઢાવવામાં આવે છે. તે ગુસ્સાના દેવ અએષ્મનો હરીફ છે. પાછલા વિચાર પ્રમાણે એનો અર્થ પવિત્ર ઈનસાનોને સંભળાતો પાક બસારતનો ખુદાઇ અવાજ થાય છે. સઓષ્યંતો અને પહેરેજગાર ઇનસાનો સરોષની બરકતથી ખોદાઇ જ્ઞાન હાંસલ કરવા પામ્યા હતા. સરોષથી ઉલટા સદગુણને 'અસ્રુષ્તિ' કહે છે, એટલે નહિ સાંભળવા લાયક, જેમાં નાફરમાની, અભીમાની, તુંડાઇ, તકોબરી વગેરે દુર્ગુણો સમાઇ જાય છે. બુનદહેશ પ્રમાણે, મરઘો જે માણસને ઉંઘમાંથી બીદાર કરે છે, અને કુતરો જે રાતના પાસબાની કરે છે, તેઓને સરોષના કામમાં મદદ કરનારા જણાય છે. બહમન યશત પ્રમાણે અહુરમઝદ અશો સરોષ યઝદને નેરીયોસંગની સાથે પેશોતન આગળ કાસદ તરીકે મોકલે છે, અને ધર્મનો ફેલાવો કરવાનો પેગામ કહેવાડે છે.

ફ્રુનરની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્, પ સે ગવરની પ પતેત્ હોમ. ક્ષનઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અંધ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવરૂરતાંમ્ હ્યત્ વરના ફ્રૅરષોતૅમૅમ, સ્તઑમિ અષૅમ. અષૅમ્ વૅાહૂ (૩). ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ્ વિદએવો અહુર-ત્કએષો, (જે ગેહ હોય તે પઢે.) ફ્રસસ્તયએચ. સ્રઑષહે અષ્યેહે તખ્મહે, તનુ-માંથ્રહે, દરૂષિ-દ્રઑશ, આહુઇર્યેહે, ક્ષનઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષનઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ્ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીદ્વાઓ મ્રઑતૂ.

(કરદો ૧ લો) સ્રઑષૅમ્ અષીમ્ હુરઑધૅમ્ વૅરૅથ્રાજનૅમ્ ફ્રાદત્-ગએથૅમ્ અષવનૅમ્ અષુહે રતૂમ્ યજમઇદે. નૅમો વૅાહૂ નૅમો વહિશ્તૅમ, જરથુશ્ત્ર ગએથાખ્યો. તત્ દ્રવતો દ્રવતાંમ્ ઉર્વતો પઇતિ-દારેશત; તત્ દ્રવતો દ્રવઇત્યાઑસ્ચ અપિ, ઉષિ, કરૅન, ગવ, દ્રૅરૅથ્ર, જફ્રૅ દૅરૅજ-વાંન્ પઇરિ-ઉર્વએશ્તૅમ. યત્ નૅમો વૅાહૂ અગ્રવીમ્ અત્મએષૅમ નઇરે હાંમ-વરૅતિશ, દ્રુજો વારૅથ્મ દારૅશત.

સ્રઑષો અષ્યો દ્રિઘૂમ થ્રાતોતૅમો[1] હો વૅરૅથ્રજ દ્રુજૅમ્ જઘ્નિશ્તો. ના અષવ આહિત્રચસ્તૅમો, હો વૅરૅથ્ર વૅરૅથ્રવસ્તૅમો. માંથ્રો સ્પૅન્તો મઇન્યવીમ્ દ્રુજૅમ્ નિજ્મઇરિશ્તો. અહુનો વઇર્યો વચાંમ્ વૅરૅથ્રજાંસ્તૅમો. અર્ષુખ્ધો વાક્ષ્ યાહિ વૅરૅથ્રજાંસ્તૅમો. દએન માજદયસ્નિશ્ વીસ્પએષુ વંઘ્રહુષુ, વીસ્પએષુ અષો ચિથ્રએષુ, હઇથ્યદાતૅમ્ અથ દાતૅમ્ જરથુશત્રિ.

યસ્ચ, જરથુશત્ર, ઇમત્ ઉખ્ધૅમ્ વચો ફ્રવઑચાત્, ના વા નાઇરિ વા, અષ-સર મનંઘ્રહ, અષ-સર વચંઘ્રહ, અષ-સર શ્યઑથ્નન; મસો વા આપો, મસો વા થ્વએષો ક્ષપો વા તાંથ્રયાઓ અઇપ-દ્રાંનરયાઓ, અપાંમ્ વા નાવયનાંમ્ પઇતિ પૅરૅતૂશ, પથાંમ્ વા પઇતિ વીચરનાઓ, નરાંમ્ વા અષઑનાંમ હનજમનાઇશ્, દ્રવતાંમ્ વા દએવયસ્નનાંમ્ હનદ્રનાઇશ્; ફ્રહિ ફ્રહિચિત્ વા અઇખ્યનાંમ્; ફ્રહિ ફ્રહિચિત્ વા અરથ્યનાંમ્ થ્વએષો બિવિવાઓ; નોઇત્ દિમ્ યત્ર અંઘ્રહે અયાંન, નોઇત્ અંઘ્રહાઓ ક્ષપો, દ્રવાઓ જરૅતો જરનુમનો જજરાનો, અષિબ્ય અવ-સ્પશાતિચિન અપિ અવ-સ્પષ્નઑાત; નોઇત્ ગધાહે વજો-વાંથ્વયેહે ત્મએષો ફ્રાંશાતાચિન ફ્રાખ્નુયાત.

---

[1] સ્રઑષો અષ્યો દ્રિઘૂમ થ્રાતોતેમો—એટલે સરોષ અશો ગરીબોનું ઘણુંજ પોષણ કરનારો છે, એટલે ગરીબોને સહાય કરવી એ ફરેસ્તાઇ ખસલતનું કામ છે.

દ્દમતચ, જરથુશ્ત્ર, ઇમત્ ઉખ્ધૅમ્ વચો ફ્રમ્રૂયાઓ, યત્ આજસાત્, ફ્રૅરસસચ, ગધોતૂશચ, દએવેશચ હુનદ્રૅમ્ન; આઅત્ દ્રવતાંમ્ દએવયસ્નનાંમ્, યાતૂશચ યાતૂમતાંમ્; પઇરિકાઓસચ પઇરિકવતાંમ્ ઇમઅએષો ફ્રતૅરૅસાંન્ ફ્રદ્રરાંન્ ન્યાઓન્ચો દએવ ન્યાઓન્ચો દએવયાજો, જફ્રૅ અવગેઉર્વયાન અથ શરૅબ્યન્તો.

યથચ પસુશ-હઉર્વાઓંઘ્રહો, અએતત્ સ્રઓશૅમ્ અષીમ્ પઇરિઅરામઇદે, યિમ્ અષવનૅમ્ વૅરૅથ્રાજનૅમ; અએતત સ્રઓષૅમ્ અષીમ્ ફ્રાયઝામઇદે, યિમ્ અષવનૅમ્ વૅરૅથ્રાજનૅમ્ હુમતાઇશચ હૂખ્તાઇશચ હ્વર્શ્તાઇશચ.

અહે રય ખ્રરૅનંઘ્રહચ, અંઘ્રહે અમ વૅરૅથ્રઘ્નચ, અહે યસ્ન યજતનાંમ્, તૅમ્ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, સ્રઓશૅમ્ અષીમ્ જઓથ્રાબ્યો, અષીમચ વંઘ્રઉહીમ્ બૅરૅજઇતીમ્, નઇરિમચ સંઘ્રહૅમ્ હુરઓધૅમ. આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, વૅરૅથ્રજાઓ સ્રઓષો અષ્યો. સ્રઓષૅમ્ અષીમ્ યજમઇદે; રતૂમ્ બૅરૅજન્તૅમ્ યજમઇદે યિમ્ અહુરૅમ મજદાંમ, યો અવ્હે અપનોતૅમો, યો અવ્હે જઘ્નૂશ્તૅમો. વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશ્ત્રિ યજમઇદે. વીસ્પચ હ્વરૂશ્ત ષ્યઓથ્ન યજમઇદે, વરૂશ્તચ વરૅશ્યમ્નચ.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહામચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદા ૨ જો) સ્રઓશૅમ્ અષીમ્ હુરઓધૅમ્ વૅરૅથ્રાજનૅમ્ ફ્રાદત્ગએથૅમ્ અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. યો વનનો કયધ્રહે, યો વનનો કાઇધ્યેહે, યો જન્ત દએવયાઓ દ્રુજો, અશ-અઓજંઘ્રહો અહૂમ્ઍરૅન્ચો; યો હ્રૅત અઇબ્યાક્ષ્તચ, વીસ્પયાઓ ફ્રવોઇશ ગએથયાઓ. યો અનવંઘ્રહ બ્રૅદમનો જએનંઘ્રહ, નિપાઇતિ મજદાઓ દામાંન્; યો અનવંઘ્રહ બ્રૅદમનો જએનંઘ્રહ, નિશહઉર્વઇતિ મજદાઓ દામાંન. યો વીસ્પૅમ અહૂમ અસ્તવન્તૅમ, ઑરૅધ્વ સ્નઇથિષ નિપાઇતિ, પસ્ચ હૂ ફ્રામ્મોદાઇતીમ. યો નોઇત પરચએત હુશખ્ફ, યત્ મઇન્યૂ દામાંન્ દઇધીતૅમ, યસચ સ્પૅન્તો મઇન્યુશ યસચ અંઘ્રો; હિવારો અષહે ગએથાઓ. યો વીસ્પાઇશ અયાંન્ચ ક્ષફ્નસચ યૂઇધ્યેઇતિ માજન્યએઇબ્યો હદ્દ દએવએઇબ્યો. હો નોઇત્ તરૂશ્તો ફ્રાનામઇતે થ્વએષાત્ પરો દએવએઇબ્યો ફ્રા અઙ્હાત્ પરો વીસ્પે દએવ અનુસો તરૂશ્ત નૅમૅન્તે, તરૂશ્ત તૅમંઘ્રહો દ્રૅન્તે.

અહે રય ખરેનંઘહચ, અંઘહે અમ વેરેથ્રઘ્નચ, અહે યસ્ન યજતનાંમ્, તેમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, સ્રઓશેમ્ અષીમ્ જઓથ્રાબ્યો, અષીમચ વંઘુઇહીમ્ બેરેજઇતીમ્, નઇરીમચ સંઘહેમ્ હુરઓધેમ. આચ નો જમ્યાત્ અવંઘહે, વેરેથ્રજાઓ સ્રઓષો અષ્યો. સ્રઓશેમ અષીમ્ યજમઇદે; રતૂમ્ બેરેજન્તેમ્ યજમઇદે યિમ્ અહુરેમ્ મજદાંમ્, યો અષહે અપનોતેમો, યો અષહે જઘ્નૂશ્તેમો. વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશ્ત્રિ યજમઇદે. વીસ્પચ હ્વરૂશ્ત ષ્યઓથ્ન યજમઇદે, વરૂશ્તચ વર્ષ્યમ્નચ.

યેંઘહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘહાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૩ જો) યથા અહૂ વઇર્યો (૧). સ્રઓશેમ્ અષીમ્ હુરઓધેમ્ વેરેથ્રાજનેમ્ ફ્રાદત્-ગએથેમ્ અષવનેમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. યો આક્ષ્તિશચ ઉર્વઇતિશચ દ્રુજો સ્પસ્યો; સ્પેનિશ્તહે અવાન્ અમેષાઓ સ્પેન્ત અવિ હપ્તો-કર્ષ્વઇરીમ્ જાંમ. યો દએનો દિસો દએનયાઓ અહ્માઇ દએનાંમ્ દએસયાત્ અહુરો મજદાઓ અષવ.

અહે રય ખરેનંઘહચ, અંઘહે અમ વેરેથ્રઘ્નચ, અહે યસ્ન યજતનાંમ્, તેમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, સ્રઓશેમ્ અષીમ્ જઓથ્રાબ્યો, અષીમચ વંઘુઇહીમ્ બેરેજઇતીમ્, નઇરીમચ સંઘહેમ્ હુરઓધેમ. આચ નો જમ્યાત્ અવંઘહે, વેરેથ્રજાઓ સ્રઓષો અષ્યો. સ્રઓશેમ અષીમ યજમઇદે; રતૂમ્ બેરેજન્તેમ યજમઇદે યિમ્ અહુરેમ્ મજદાંમ્, યો અષહે અપનોતેમો, યો અષહે જઘ્નૂશ્તેમો. વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશ્ત્રિ યજમઇદે. વીસ્પચ હ્વરૂશ્ત ષ્યઓથ્ન યજમઇદે, વરૂશ્તચ વર્ષ્યમ્નચ.

યેંઘહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘહાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૪ થો) યથા અહૂ વઇર્યો (૧). સ્રઓષેમ અષીમ્ હુરઓધેમ વેરેથ્રાજનેમ્ ફ્રાદત્-ગએથેમ્ અષવનેમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. યિમ દથત્ અહુરો મજદાઓ અષવ અએષ્મહે ખ્રવી-દ્રઓશ હમએસ્તારેમ. આક્તીમ્ હાંમ-વઇન્તીમ્ યજમઇદે, પરેશ્તસચ ખ્રવયાઓસચ હમએસ્તાર. હખચ સ્રઓષહે અષ્યેહે, હખચ રશ્નઓશ રજિશ્તહે, હખચ મિથ્રહે, વોઉરૂ-ગઓયઓઇતોઇશ, હખચ વાતહે અપઓનો, હખચ દએનયાઓ વંઘુયાઓ માજદયસ્નોઇશ, હખચ અરૂશ્તાતો ફ્રાદત્-ગએથયાઓ,

વરેંદત્-ગએથયાઓ, સવો-ગએથયાઓ, હુખય અષોઇશ વંઘ્રહુયાઓ, હુખય ચિસ્તોઇશ વંઘ્રહુયાઓ, હુખય રજિશ્તયાઓ ચિસ્તયાઓ હુખય વીસ્પએષાંમ્ યજતનાંમ્, હુખય માંથ્રહે સ્પેંન્તહે, હુખય દાતહે વીદ-એવહે, હુખય દરેઘયાઓ ઉપયનયાઓ, હુખય અમેષનાંમ્ સ્પેંન્તનાંમ્, હુખય અહ્માકેંમ્ સઓષ્યન્તાંમ્ યત્ બિપઇતિશ્તનાંમ્ અષઓનાંમ્, હુખય વીસ્પયાઓ અષઓનો સ્તોઇશ.

અહે રય ખરેનંઘ્રહચ, અંઘ્રહે અમ વેરેથ્રઘ્નચ, અહે યસ્ન યજ-તનાંમ્, તેમ્ યઝાઇ સુરુન્વત યસ્ન, સ્રઓષેંમ્ અષીમ્ જઓથ્રાબ્યો, અષીમચ વંઘ્રઉહીમ્ બેરેજઇતીમ્, નઇરીમચ સંઘહેંમ્ હુરઓધેંમ્. આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, વેરેથ્રજાઓ સ્રઓષો અષ્યો. સ્રઓષેંમ્ અષીમ્ યજમઇદે; રતૂમ્ બેરેજન્તેંમ્ યજમઇદે યિમ્ અહુરેંમ્ મઝ-દાંમ્, યો અષહે અપનોતેમો, યો અષહે જધ્નૂશ્તેમો. વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશત્રિ યજમઇદે. વીસ્પચ હ્વરશ્ત શ્યઓથ્ન યજમઇદે, વરશ્તચ વરેષ્યમ્નચ.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મઝ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૫ મો) યથા અહૂ વઇર્યો (૧). સ્રઓષેંમ્ અષીમ્ હુરઓ-ધેંમ્ વેરેથ્રાજનેંમ્ ફ્રાદત્-ગએથેંમ્ અષવનેંમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે, પઓઇરીમચ ઉપેમેંમચ મધ્યેમેંમચ ફ્રતેમેંમચ, પઓઇરયાચ યસ્ન ઉપે-મચ મધેમચ ફ્રતેમચ.

વીસ્પાઓ સ્રઓષહે અષ્યેહે તખ્મહે તનુ-માંથ્રહે, તખ્મહે હાંમ-વરેતિવતો બાઝુશ-અઓજંઘ્રહો રથએશ્તાઓ કમેરેધો-જનો દએવ-નાંમ્, વનતો વનઇતીશ વનઇતિવતો, અષઓનો વનતો વનઇતીશ વનઇન્તીમચ ઉપરતાતેંમ્ યજમઇદે; યાંમચ સ્રઓષહે અષ્યેહે, યાંમચ અરશ્નોઇશ યજતહે. વીસ્પન્માન સ્રઓષો-પાત યજમઇદે, યેંઘહાઘ સ્રઓષો અષ્યો ફ્રયો, ફ્રિતો પઇતિ-જન્તો; નાચ અષવ, ફ્રાયો-હુમતો ફ્રાયો-હૂખ્તો ફ્રાયો-હ્વરશ્તો.

કેહરપેંમ સ્રઓષહે અષ્યેહે યજમઇદે; કેહરપેંમ રશ્નઓશ રજિ-શ્તહે યજમઇદે; કેહરપેંમ મિથ્રહે વોઉરુ-ગઓયઓઇતોઇશ યજમઇદે; કેહરપેંમ વાતહે અષઓનો યજમઇદે; કેહરપેંમ દએનયાઓ વંઘ્રહુયાઓ માઝ્દયસ્નોઇશ યજમઇદે; કેહરપેંમ અરશ્તાતો ફ્રાદત્-ગએથયાઓ વરેદત-ગએથયાઓ સવો-ગએથયાઓ યજમઇદે; કેહરપેંમ અષોઇશ વંઘ્ર-

હુયાઓ યજમઇદે; કેહ્રપેમ ચિસ્તોઇશ વંઘ્રહુયાઓ યજમઇદે; કેહ્રપેમ રજિશ્તયાઓ ચિસ્તયાઓ યજમઇદે; કેહ્રપેમ વીસ્પએવાંમ યજતનાંમ યજમઇદે; કેહ્રપેમ માંથ્રહે સ્પેન્તહે યજમઇદે; કેહ્રપેમ દાતહે વીદએવહે યજમઇદે; કેહ્રપેમ દરેઘયાઓ ઉપયનયાઓ યજમઇદે; કેહ્રપેમ અમેષનાંમ સ્પેન્તનાંમ યજમઇદે; કેહ્રપેમ અહ્માકેમ સઓષ્યન્તાંમ યત ખિપઇતિશતનાંમ અષઓનાંમ યજમઇદે; કેહ્રપેમ વીસ્પયાઓ અષઓનો સ્તોઇશ યજમઇદે.

અહે રય ખરેનંઘ્રહચ, અંઘ્રહે અમ વેરેથ્રઘ્નચ, અહે યસ્ન યજતનાંમ, તેમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, સ્રઓષેમ અષીમ જઓથ્રાબ્યો, અષીમચ વંઘ્રઉહીમ બેરેજઇતીમ, નઇરીમચ સંઘ્રહેમ હુરઓધેમ. આચ નો જમ્યાત અવંઘ્રહે, વેરેથ્રજાઓ સ્રઓષો અષ્યો. સ્રઓષેમ અષીમ યજમઇદે; રતૂમ બેરેજન્તેમ યજમઇદે યિમ અહુરેમ મજદાંમ, યો અષહે અપનોતેમો, યો અષહે જધ્નૂશ્તેમો. વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશત્રિ યજમઇદે. વીસ્પચ હ્વર્શ્ત ષ્યઓથ્ન યજમઇદે, વરૂશતચ વર્ષ્યમ્નચ.

યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે) સરોશ અશો, તગી, તન-ફ્રેર્માન, શેકફ્રત-જીન, જીન-અવજાર, સાલારે દામાંને અહુરમજદ બેરસાદ; અએદૂન બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નેમચ વહ્મેમચ અઓજસચ જ્વરેચ આફ્રીનામિ, સ્રઓષહે અષ્યેહે, તખ્મહે, તનુ-માંથ્રહે, દરૂષિ-દ્રઓશ આહૂઇર્યેહે. અષેમ વોહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશચ; હજંઘ્રેમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજદ; કેરફેહ મોજદ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુબારક (ફલાંન), માહે મુબારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન) નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. દનઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવરૂશતાંમ હાત વસ્ના ફ્રેરપોતેમેમ. સ્તઓમિ અષેમ; અષેમ વોહૂ (૧).

ગોરજે ખોરેહ અવજાયાદ સરોશ અશો, તગી, તન-ફ્રેર્માન, શેકફ્રત-જીન, જીન-અવજાર, સાલારે દામાંને અહુરમજદ બેરસાદ અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન બેહ માજદયસ્નાંન,

આગહી રવાઇ ગોઆફરંગાંની બાદ હફ્તે કેશ્વર્ જમીન્, અએદૂન્ બાદ. મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્. અષઓને અષઁમ્ વૉહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માઝ્દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસે-તે અષાઉમ્ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સૂર અનાહિતે. અષઑને અષૅમ્ વૉહૂ (૧). નેમો ઉર્વઇરે વંઘ્વુહિ મઝ્દધાતે. અષઑને અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

સ્રઑષૅમ્ અષીમ્ હુરઑધૅમ્ વૅરૅથ્રાજનૅમ્ ફ્રાદત્-ગએથૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. અષૅમ્ વૉહૂ (૧). સરોશ્ અશો, તગી, તન્-ફ્રર્માન્, શેકફ્રત-જીન્, જીન્-અવજાર્, સાલારે દામાંને અહુરમજ્દ એર્સાદ્. અષૅમ વૉહૂ (૧).

સરોશ યશ્ત હાદોખ્તની નીરંગ

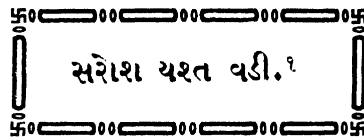
☞ (એ નીરંગ સરોશ યસ્ત હાદોખ્ત પઢયા પછી ત્રણ વાર પઢવી.)

ગોરૂજે ખોરેહ અવઝાયાદ્ સરોશ્ અશો, તગી, તન્-ફ્રર્માન્, શેકફ્રત-જીન્, જીન્-અવઝાર્, સાલારે દામાંને અહુરમજ્દ ઍરસાદ્; અએદૂન્ બાદ. અષૅમ્ વૉહૂ (૧). (ત્રણ વાર પઢે.)

સરોષ યશ્ત હાદોખ્તનો સાર.—ફ્રેહમંદ, દુન્યાની વૃધ્ધિ કરનાર, અશો સરોષ યજદની હમો સેતાયશ કરીયે છીયે. દુન્યાના લોકોને માટે બંદગી સારી છે, સર્વોતમ છે, તે પાપીઓની સામે આપણો બચાવ કરે છે. આપણી બંદગી પાપીઓના હાથ, પગ, અને મોઢાંને બેડી સમાન બાંધી લે છે. પાક યકીનથી, અને ખરાં જીગરથી કીધેલી બંદગી ઇનસાનને માટે નાપાકીની સામે એક ઢાળ સમાન છે. અશો સરોષ યઝદ ગરીબોનું પોષણ કરનાર તથા દરૂજીને તોડનાર છે. બંદગીના કલામ ભણનાર અશો માણસને હંમેશાં ફ્રેહ મળે છે. પવિત્ર માથ્રવાણી પઢવાથી બુરી શક્તિઓ દૂર થાય છે. એ પવિત્ર માથ્રવાણીમાં 'અહુનવર'નો કલામ દરેક બાબદમાં ઘણોજ ફ્રેહ આપનાર છે. માઝદયસ્ની જરથોસ્તી દીન સચ્ચાઇનો રક્ષક છે. જ્યારે કોઇ નર અથવા નારી ઉંડાં પાણીમાં પડે, અથવા તેની ઉપર કાંઇ આફ્રત આવી પડે, અથવા તે અંધારી ધુમસવાળી રાતે ઘેરાઇ જાય, આડાતીડા રસ્તે ભૂલો પડે, અથવા તે અશો માણસોના મીજલસમાં જાય, કે પાપી લુટારાઓની ટોળીના હાથમાં સપડાય, ત્યારે એવા ભયના વખતે, તે જો ખરા એતેકાદથી 'અહુનવર' પઢે, તો તેને કશી અલવલ આવતી નથી, પણ સામુ તે લુટારાઓના,

દેવોના, અને જાદુગરોનાં મોઢાં બંધ થઇ જાય છે. જે પ્રમાણે કુતરો પશુઓની પાસબાની કરે છે, તેજ પ્રમાણે મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી કીધેલી સરોષની સેતાયશ આપણી પાસબાની કરે છે. અશો સરોષ યઝદ દુષ્ટ નર નારીઓને મારી હટાવે છે અને તમામ હક્ત કેશવરમાં વૃધ્ધિ ફેલાવે છે; તે રાત દીન દુન્યાની તમામ પેદાયશની પાસબાની કરે છે; તે દોરતી અને સલાહ સંપજ જાળવનાર અને દીનની રાહબરી કરનાર છે. અશો શરોષ યઝદ 'એશમ.' યાને ગુસ્સાના દેવનો બળવાન હરીફ છે. તે મેહેર, રશને, અષીશવંઘ, અને આસ્તાદ યઝદો ભેગો સલાહસંપજ ફેલાવે છે અને લડાઇ ટંટો નાબુદ કરે છે. જે ઘરમાં અશો માણસ, મનશની, ગવશની અને કુનશનીથ, શરોષ યઝદની આરાધના કરે છે, તે ઘરની પાસબાની થાય છે. અશો શરોષના તેજ અને પ્રતાપને લીધે, તેની ફતેહ અને કીર્તીને લીધે, તેની મદદ માંગવી, તેની આરાધના કરવી, અને પેગમ્બર સાહેબ જરથોશ્તના તમામ કલામો પઢવા સજાવાર છે.

સરોશ યશ્ત હાદોખ્તની નીરંગનો સાર.—એજમતી હથિયારવાળા, ફતેહમંદ અશો સરોષ યઝદ, જેનું તનજ માથ્રવાણી છે, તેનું નુર અને પ્રતાપ જ્યાદા થાઓ! ઓ સરોષ યઝદ! મારી મદદે પહોંચ! જે મેં દુવા ગુજારી છે, તે મને આમીન થાઓ!



સરોશ યશ્ત વડી.[1]

ક્ષનઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ. અષેમ્ વ૊હૂ. (૧).

૫ નામે યજ્દાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવઝૂની, ગોરજે ખોરેહ્ અવઝાયાદ્; સરોશ્ અશો, તગી, તન્‌ફ્રર્માન, શેકફ્ત-ઝીન્, ઝીન્-અવઝાર્, સાલારે દામાંને અહુરમજ્દ બેરસાદ્.

---

૧. એ યશ્ત યજશ્નેના ૫૭ મા હામાંથી લીધી છે. એ આખા હામાં સરોશ યજદને લગતી બાબદ આવેલી છે. દારાબ હોરમજ્દીયારની ફારસી રેવાયતમાં કેટલેક ઠેકાણે એ યશ્તને 'સરોશ યશ્તે યજશ્ને' (યાને યજશ્નેની અથવા યજશ્નેમાં આવેલી સરોશ યશ્ત) કરી નામ આપેલું છે. ગુજરેલાંની નૈયતે પહેલ્લી ત્રણ રાતે ભણવામાં આવે છે, તે ઉપરથી એ યશ્ત 'યશ્તે સે સબ' (ત્રણ રાતની યશ્ત) ને નામે પણ જણાયલી છે. આ યશ્ત માત્ર રાતેજ ભણવાનો ચાલ છે. રાતે ભણવાની મતલબ એ કે સરોશ યજદ તે ભણનારને ઉંઘમાં દેવ, દરૂજ અથવા બીજી ખરાબ શકિતઓના ગલબાથી રક્ષણ કરે. ખરેખર જોતાં કોઇપણ વખત એ યશ્ત ભણવામાં આવે તો કાંઇ અટચણ જેવું નથી. દિવસના વખતમાં જ્યારે યોજદાથ્રેગર મોબેદ યજશ્ને કરે છે, ત્યારે તે આખી સરોશ યશ્ત કે જે ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે યજશ્નેનો ૫૭ મો હા છે તે મુકી દેતો નથી, પણ આખી ભણી જાય છે.

અજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત દુજ્હુખ્ત દુજવરૂશ્ત, મેંમ પ ગેતી મનીદ, ઑઍમ ગોફ્ત, ઑઍમ કર્દ, ઑઍમ જસ્ત, ઑઍમ બૂન બૂદ એસ્તેદ. અજ આંન ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન પ સે ગવશ્ની પ પતેત હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ હ્યત વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમમ; સ્તઑમિ અષૅમ; અષૅમ વૅાહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો, (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. સ્રઑષહે અષ્યેહે, તખ્મહે તનુ માંથ્રહે, દરૂષિ-દ્રઑશ, આહૂઇર્યેહે, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાતચિત હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઑ મ્રઑતૂ.

(કરદો ૧ લો) સ્રઑષૅમ અષીમ હુરઑધૅમ વૅરૅથ્રાજનૅમ ફ્રાદત-ગએથૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. યો પઑઇર્યો મજ્દાઑ દામાંન, ફ્રસ્તૅરૅતાત પઇતિ બરૅસ્મન, યજત અહુરૅમ મજ્દાંમ, યજત અમૅષે સ્પૅન્તે, યજત પાયૂ થ્વોરૅશ્તાર, યા વીસ્પ થ્વૅરૅસતો દામાંન.

અહે રય ખરૅનંઘહચ, અંઘહે અમ વૅરૅથ્રઘ્નચ, અહે યસ્ન યજત-નાંમ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, સ્રઑષૅમ અષીમ જઑથ્રાબ્યો, અષીમચ વંઘ્વઉહીમ બૅરૅજઇતીમ, નઇરીમચ સંઘહૅમ હુરઑધૅમ. આચ નો જમ્યાત અવંઘહે, વૅરૅથ્રજાઑ સ્રઑષો અષ્યો. સ્રઑષૅમ અષીમ યજમઇદે; રૂતૂમ બૅરૅજન્તૅમ યજમઇદે યિમ અહુરૅમ મજ્દાંમ, યો અષહે અપનોતૅમો, યો અષહે જઘ્નૂરતૅમો. વીસ્પ સ્રવાઑ જરથુશત્રિ યજમઇદે. વીસ્પચ હ્વરૂશ્ત ષ્યઑથ્ન યજમઇદે, વરૂશ્તચ વૅરૅષ્યમ્નચ.

યેંઘહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘહો, મજ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઁઘહાંમચા તાંસચા તાઑસચા યજમઇદે.

(કરદો ૨ જો) સ્રઑષૅમ અષીમ હુરઑધૅમ વૅરૅથ્રાજનૅમ ફ્રાદત-ગએથૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. યો પઑઇર્યો બરૅસ્મ ફ્રસ્તૅરૅનત થ્રયક્ષ્તીશચ, પન્ચ-યક્ષ્તીશચ, હપ્ત-યક્ષ્તીશચ, નવ-યક્ષ્તીશચ આક્ષ્નૂશચ મઇધ્યો-પઇતિશ્તાનાંસચ. અમૅષનાંમ સ્પૅન્તનાંમ યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, અંઘ્રહે અમ વૅરૅથ્રઘ્નચ, અહે યસ્ન યજત-નાંમ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, સ્રઑષૅમ્ અષીમ્ જઑથ્રાબ્યો, અષીમચ વંઘ્રઉહીમ્ બૅરૅજઇતીમ્, નઇરીમચ સંઘ્રહૅમ્ હુરઑઘૅમ્. આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, વૅરૅથ્રજાઓ સ્રઑષો અષ્યો. સ્રઑષૅમ્ અષીમ્ યજમઇદે; રતૂમ્ બૅરૅજન્તૅમ્ યજમઇદે યિમ્ અહુરૅમ્ મજદાંમ્, યો અષહે અપનોતૅમો, યો અષહે જઘ્નૂશ્તૅમો. વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશત્રિ યજમઇદે. વીસ્પચ હ્વરૂશ્ત ષ્યઑથ્ન યજમઇદે, વરૂશ્તચ વૅર્ષ્યમ્નચ.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઑસચા યજમઇદે.

(કરદો ૩ જો) સ્રઑષૅમ્ અષીમ્ હુરઑઘૅમ્ વૅરૅથ્રાજનૅમ્ ફ્રાદત્-ગએથૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. યો પઑઇર્યો ગાથાઓ ફ્રસ્રાવયત્, યાઓ પન્ચ સ્પિતામહે અષઑનો જરથુશ્ત્રહે, અફ્રસ્મનિ-વાંન્, વચસ્તશ્તિવત્, મત્-આજઇન્તીશ, મત્-પઇતિ-ફ્રસાઓ, અમૅષ-નાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્ યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, અંઘ્રહે અમ વૅરૅથ્રઘ્નચ, અહે યસ્ન યજત-નાંમ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, સ્રઑષૅમ્ અષીમ્ જઑથ્રાબ્યો, અષીમચ વંઘ્રઉહીમ્ બૅરૅજઇતીમ્, નઇરીમચ સંઘ્રહૅમ્ હુરઑઘૅમ્. આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, વૅરૅથ્રજાઓ સ્રઑષો અષ્યો. સ્રઑષૅમ્ અષીમ્ યજમઇદે; રતૂમ્ બૅરૅજન્તૅમ્ યજમઇદે યિમ્ અહુરૅમ્ મજદાંમ્, યો અષહે અપનોતૅમો, યો અષહે જઘ્નૂશ્તૅમો. વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશત્રિ યજમઇદે. વીસ્પચ હ્વરૂશ્ત ષ્યઑથ્ન યજમઇદે, વરૂશ્તચ વૅર્ષ્યમ્નચ.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઑસચા યજમઇદે.

(કરદો ૪ થો) સ્રઑષૅમ્ અષીમ્ હુરઑઘૅમ્ વૅરૅથ્રાજનૅમ્ ફ્રાદત્-ગએથૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. યો દ્વિઘઑશચ દ્વીબ્યાઓ-સચ અમવત્ ન્માનૅમ્ હાંમ-તાશ્તૅમ્. પસ્ચ હૂ-ફ્રાષ્મો-દાઇતીમ્, યો અએષૅમૅમ્ રતૅરૅથ્વત રનઇથિષ વીઘ્રૂમન્તૅમ્ ખરૅમ્ જઇન્તિ; અતચ હે બાધ કમૅરૅઘૅમ્ જઘ્નવાઓ પઇતિ ખંઘ્રહયેઇતિ, યથ અઑજાઓ નાઇધ્યાઓંઘ્રહૅમ્.

અહે રય ખરૅનંઘહચ, અંઘહે અમ વૅરૅથ્રઘ્નચ, અહે યસ્ન યજત-નાંમ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, સ્રઑશૅમ અષીમ જઓથ્રાબ્યો, અષીમચ વંઘુઇહીમ બૅરૅજઇંતીમ, નઇરીમચ સંઘહૅમ હુરઑધૅમ. આચ નો જમ્યાત્ અવંઘહે, વૅરૅથ્રજાઓ સ્રઑષો અષ્યો. સ્રઑશૅમ અષીમ્ યજમઇદે; રતૂમ બૅરૅજન્તૅમ્ યજમઇદે યિમ્ અહુરૅમ મજદાંમ્, યો અષહે અપનોતૅમો, યો અષહે જધ્નૂશ્તૅમો. વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશત્રિ યજમઇદે. વીસ્પચ હ્વરૂશ્ત ષ્યઓથ્ન યજમઇદે, વરૂશતચ વરૅષ્યમ્નચ.

યેંઘહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૫ મો) સ્રઑશૅમ્ અષીમ્ હુરઑધૅમ્ વૅરૅથ્રાજનૅમ્ ફ્રાદત્-ગએથૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે, તખ્મૅમ આસૂમ્, અઓ-જંઘહ્વન્તૅમ, દરૅષતૅમ, સૂરૅમ, બૅરૅજઇધીમ. યો વીસ્પએઇબ્યો હચ અરૅજએઇબ્યો વવન્વાઓ પઇતિ-જસઇતિ વ્યાખ્મ અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ.

અહે રય ખરૅનંઘહચ, અંઘહે અમ વૅરૅથ્રઘ્નચ, અહે યસ્ન યજત-નાંમ્, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, સ્રઑશૅમ અષીમ્ જઓથ્રાબ્યો, અષીમચ વંઘુઇહીમ બૅરૅજઇતીમ, નઇરીમચ સંઘહૅમ હુરઑધૅમ. આચ નો જમ્યાત્ અવંઘહે, વૅરૅથ્રજાઓ સ્રઑષો અષ્યો. સ્રઑશૅમ્ અષીમ યજમઇદે; રતૂમ્ બૅરૅજન્તૅમ્ યજમઇદે યિમ્ અહુરૅમ મજદાંમ, યો અષહે અપનોતૅમો, યો અષહે જધ્નૂશ્તૅમો. વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશત્રિ યજમઇદે. વીસ્પચ હ્વરૂશ્ત ષ્યઓથ્ન યજમઇદે, વરૂશતચ વરૅષ્યમ્નચ.

યેંઘહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૬ ઠો) સ્રઑશૅમ અષીમ હુરઑધૅમ વૅરૅથ્રાજનૅમ ફ્રાદત્-ગએથૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; યૂનાંમ્ અઓજિશ્તૅમ, યૂનાંમ્ તનજિશ્તૅમ, યૂનાંમ્ થ્વક્ષિશ્તૅમ, યૂનાંમ્ આસિશ્તૅમ, યૂનાંમ્ પરો-કતરૂશ્તૅમૅમ. પઇતિષત મજદયસ્ન સ્રઑષહે અષ્યેહે યરનૅમ. દૂરાત્ હચ અહ્માત્ ન્માનાત્, દૂરાત્ હચ અંઘહાત્ વીસત્, દૂરાત્ હચ અહ્માત્ જન્તઑત્, દૂરાત્ હચ અંઘહાત્ દંઘહઑત્, અઘાઓ દઇવે-જાઓ વોઇઘ્નાઓ રેદાન્ત; યેંઘહે ન્માનય સ્રઑષો અષ્યો વૅરૅઘ્રજાઓ, થ્રાંફધો અસ્તિ પઇતિ-જન્તો; નાચ અષવ, ફ્રાયો-હુમતો, ફ્રાયો-હૂખ્તો, ફ્રાયો-હ્વરૂશ્તો.

અહે રય ખ્વરેનંઘ્હચ, અંઘ્હે અમ વરેથ્રઘ્નચ, અહે યસ્ન યજતનાંમ, તેમ યજાઇ સુરુન્વત યસ્ન, સ્રઓષેમ અષીમ જઓથ્રાબ્યો, અષીમચ વંઘ્‌ઉહીમ બેરેજઇતીમ, નઇરીમચ સંઘ્હેમ હુરઓધેમ. આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્હે, વેરેથ્રજાઓ સ્રઓષો અષ્યો. સ્રઓષેમ અષીમ યજમઇદે; રતૂમ બેરેજન્તેમ યજમઇદે યિમ અહુરેમ મજ્દાંમ, યો અષહે અપનોતેમો, યો અષહે જધ્નમૂશ્તેમો. વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશ્ત્રિ યજમઇદે. વીસ્પચ હ્વરૂશ્ત ષ્યઓથ્ન યજમઇદે, વરૂશ્તચ વરેષ્યમ્નચ.

યેંઘ્હે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૭ મો) સ્રઓષેમ અષીમ હુરઓધેમ વેરેથ્રાજનેમ ફ્રાદત્‌ગએથેમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. યો વનનો કયધ્હે, યો વનનો કાઇધ્યહે, યો જન્ત દએવયાઓ દ્રુજો, અશ્‌-અઓજંઘ્હો અહ્મ-મેરેન્ચો; યો હરેત અઇવ્યાક્તચ, વીસ્પયાઓ ફ્રવોઇશ્ ગએથયાઓ. યો અનવંઘ્હબ્દેમનો જએનંઘ્હ, નિપાઇતિ મજ્દાઓ દામાંન્; યો અનવંઘ્હબ્દેમનો જએનંઘ્હ, નિશ્‌હઉર્વઇતિ મજ્દાઓ દામાંન્. યો વીસ્પેમ અહ્મ અસ્તવન્તેમ, એરેધ્વ સ્નઇથિષ નિપાઇતિ, પસ્ચ હૂ ફ્રાષ્મો-દાઇતીમ. યો નોઇત્ પસ્ચએત હુશ્‌ખ્વફ઼, યત મઇન્યૂ દામાંન્ દઇધીતેમ, યસ્ચ સ્પેન્તો મઇન્યુશ્ યસ્ચ અંઘ્રો; હિષારો અષહે ગએથાઓ. યો વીસ્પાઇશ્ અયાંન્ચ ક્ષફ્નસ્ચ યૂઇધ્યેઇતિ માજન્યએઇબ્યો હધ દએવએઇબ્યો. હો નોઇત્ તરૂશ્તો ફ્રાનામઇતે થ્વએષાત્ પરો દએવએઇબ્યો ફ્રા અહ્માત્ પરો વીસ્પે દએવ અનુસો તરૂશ્ત નેમન્તે, તરૂશ્ત તેમંઘ્હો દ્રવન્તે.

અહે રય ખ્વરેનંઘ્હચ, અંઘ્હે અમ વરેથ્રઘ્નચ, અહે યસ્ન યજતનાંમ, તેમ યજાઇ સુરુન્વત યસ્ન, સ્રઓષેમ અષીમ જઓથ્રાબ્યો, અષીમચ વંઘ્‌ઉહીમ બેરેજઇતીમ, નઇરીમચ સંઘ્હેમ હુરઓધેમ. આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્હે, વેરેથ્રજાઓ સ્રઓષો અષ્યો. સ્રઓષેમ અષીમ યજમઇદે; રતૂમ બેરેજન્તેમ યજમઇદે યિમ અહુરેમ મજ્દાંમ; યો અષહે અપનોતેમો, યો અષહે જધ્નમૂશ્તેમો. વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશ્ત્રિ યજમઇદે. વીસ્પચ હ્વરૂશ્ત ષ્યઓથ્ન યજમઇદે, વરૂશ્તચ વરેષ્યમ્નચ.

યેંઘ્હે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૮ મો) સ્રઓષેમ અષીમ હુરઓધેમ વેરેથ્રાજનેમ ફ્રાદત્‌ગએથેમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. યિમ યજત હઓમો

ક્રાષ્મિશ, બએષજયો, સ્રીરો, ક્ષથ્રેયો, જઇરિ-દોઇથ્રો, બરૅજિશ્તે પઇતિ બરૅજહિ હુરૂઇથ્યો પઇતિ બરૅજયાઓ હુવચાઓ પાપો-વચાઓ, પઇરિગાઓ વચાઓ, પઇથિમનો વીસ્પો-પએસીમ મસ્તીમ, યાંમ્ પૅાઉરૂ-આજઇન્તીમ્ માંથ્રહેચ પઉર્વતાતૅમ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, અંઘ્રહે અમ વૅરૅથ્રઘ્નચ, અહે યસ્ન યજતનાંમ્, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, સ્રઓષૅમ્ અષીમ્ જઓથ્રાબ્યો, અષીમચ વંઘ્રુઉહીમ્ બૅરૅજઇતીમ્, નઇરીમચ સંઘ્રહૅમ હુરઓઘ્રૅમ. આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, વૅરૅથ્રજાઓ સ્રઓષો અષ્યો. સ્રઓષૅમ્ અષીમ્ યજમઇદે; રતૂમ્ બૅરૅજન્તૅમ્ યજમઇદે યિમ્ અહુરૅમ્ મજદાંમ્, યો અષહે અપનોતૅમો, યો અષહે જઘ્નૂશ્તૅમો. વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશત્રિ યજમઇદે. વીસ્પચ હુવરૂશ્ત શ્યઓથ્ન યજમઇદે, વરૂશ્તચ વરૅશ્યમ્નચ.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૯ મો) સ્રઓષૅમ અષીમ્ હુરઓઘ્રૅમ વૅરૅથ્રાજનૅમ્ ફ્રાદત્-ગએથૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. યેંઘ્રહે ન્માનૅમ વારૅથ્રઘ્નિ, હજંઘ્રરો-સ્તૂનૅમ, વીધાતૅમ, બરૅજિશ્તે પઇતિ બરેજહિ હુરઇથ્યો પઇતિ બરેજયાઓ; ખારઓક્નૅમ્ અન્તર નએમાત્ સ્તૅહુરૂપએસૅમ્ નિશ્તર-નએમાત્. યેંઘ્રહે અહુનો વઇર્યો સ્નઇથિશ વીસત વૅરૅથ્રજાઓ, યસ્નસચ હપ્તંઘ્રહાઇતિશ, ફ્રષુષસચ માંથ્રો[1] યો વારૅથ્રઘ્નિશ, વીસ્પાઓસચ યસ્નો-કૅરૅતયો.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, અંઘ્રહે અમ વૅરૅથ્રઘ્નચ, અહે યસ્ન યજતનાંમ્, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, સ્રઓષૅમ અષીમ્ જઓથ્રાબ્યો, અષીમચ વંઘ્રુઉહીમ બૅરૅજઇતીમ, નઇરીમચ સંઘ્રહૅમ હુરઓઘ્રૅમ. આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, વૅરૅથ્રજાઓ સ્રઓષો અષ્યો. સ્રઓષૅમ અપીમ્ યજમઇદે; રતૂમ્ બૅરૅજન્તૅમ યજમઇદે યિમ્ અહુરૅમ્ મજદાંમ્, યો અષહે અપનોતૅમો, યો અષહે જઘ્નૂશ્તૅમો. વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશત્રિ યજમઇદે. વીસ્પચ હુવરૂશ્ત શ્યઓથ્ન યજમઇદે, વરૂશ્તચ વરૅશ્યમ્નચ.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહામચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

---

૧. યાને આબાદી કરનાર માથ્રવાણી. ઇજશ્નેના ૫૮ મા હાને પણ કહે છે.

(કરદો ૧૦ મો) સ્રઓશ઼ેમ અષીમ્ હુરઓધેમ વેરેથ્રાજનેમ ફ્રાદત્ગએથેમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. યેંઘ્હે અમચ વેરેથ્રઘ્નચ, હુઓઝાંઘ્વચ વએઘ્યાચ અત્રાન્ અમેષાઓ સ્પેન્ત અવિ હપ્તો કરૂષ્વઇરીમ્ ઝાંમ. યો દએનો-દિસો દએનયાઓ વસો ક્ષથ્રો ફ્રચરાઇતિ અવિ યાંમ્ અસ્તવઇતીમ્ ગએથાંમ. અય દએનય ફ્રઓરેન્ત અહુરો મજ્દાઓ અષવ, ફ્રા વોહૂ મનો, ફ્રા અષેમ વહિશ્તેમ, ફ્રા ક્ષથ્રેમ વઇરીમ, ફ્રા સ્પેન્ત આર્મઇતિશ, ફ્રા હઉર્વતાસ્, ફ્રા અમેરતતાસ્, ફ્રા આહૂઇરિશ ફ્રશ્નો, ફ્રા આહૂઇરિશ ત્કએષો.

ફ્રા અશ્ર વએઇબ્ય અહુબ્ય, વએઇબ્ય નો અહુબ્ય નિપયાઓ, આઇ સ્રઓષ અષ્ય હુરઓધ, અહેચ અંઘ્હેઉશ યો અસ્તવતો, યસ્ચ અસ્તિ મનહ્યો. પઇરિ દ્રવતત્ મહ્રકાત, પઇરિ દ્રવતત્ અએષ્માત્, પઇરિ દ્રવઇતિબ્યો હએનેબ્યો. યાઓ ઉસ્ ફ્રૂરેમ દ્રફ્ષેમ ગેરેવનાંન, અએષ્મહે પરો દ્રઓમેબ્યો, યાઓ અએષ્મો દુજ્દાઓ દ્રાવયાત્, મત્ વીદાતઓત્ દએવો-દાતાત. અશ્ર-નો તૂમ સ્રઓષ અષ્ય હુરઓધ, ઝાવરે દયાઓ હિતએઇબ્યો, દ્રવતાતેમ તનુબ્યો, પોઉરૂ-સ્પક્ષતીમ્ ત્બિષયન્તાંમ, પઇતિ-જઇતીમ્ દુશમઇન્યુનાંમ્, હથ્રા-નિવાઇતીમ હમેરેથનાંમ્, અઉર્વથનાંમ્ ત્બિશ્યન્તાંમ.

અહે રય ખરેનંઘ્હચ, અંઘ્હે અમ વેરેથ્રઘ્નચ, અહે યસ્ન યજતનાંમ તેમ યસ્ન સુરૂનત યસ્ન; સ્રઓશ઼ેમ અષીમ જઓથ્રાબ્યો, અષીમચ વંઘ્ઉહીમ બેરેજઇતીમ્, નઇરીમચ સંઘ્હેમ હુરઓધેમ, આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્હે વેરેથ્રઝાઓ સ્રઓષો અષ્યો. સ્રઓશ઼ેમ અષીમ્ યજમઇદે; રતૂમ બેરેજન્તેમ યજમઇદે યિમ્ અહુરેમ મજ્દાંમ, યો અષહે અપનોતેમો. યો અષહે જવમૂશ્તેમો. વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશ્ત્રિ યજમઇદે. વીસ્પચ હ્વરૂશ્ત શ્યઓથ્ન યજમઇદે, વરૂશ્તચ વરેશ્યમ્નચ.

યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૧ મો) સ્રઓશ઼ેમ અષીમ્ હુરઓધેમ વેરેથ્રાજનેમ ફ્રાદત્ગએથેમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. યિમ્ ચથ્વારો અઉર્વન્તો અઉરૂષ, રઓક્ષ્ન, ફ્રાદેરેસ્ર, સ્પેન્ત, વીદ્વાઓંઘ્હો, અસય મઇન્યવસંઘ્હો વજ્ઝેન્તિ. સ્રવએન અએષાંમ્ સફાઓંઘ્હો જરન્ય પઇતિ થ્વરૂશ્તાઓંઘ્હો. આસ્યંઘ્હ અસ્પએઇબ્ય, આસ્યંઘ્હ વાતએઇબ્ય, આસ્યંઘ્હ વારએઇબ્ય, આસ્યંઘ્હ મએઘએઇબ્ય, આસ્યંઘ્હ વયએઇબ્ય હ્વપત-

ફૅતએઇબ્ય, આસ્યંઘ્રહે હ્વસ્તયાઑ અઇંઘ્રહિમનયાઑ. યોઇ વીસ્પે તે અપયેઇન્તિ; યોઇ અવે પરકાત્ વ્યેઇન્ત, નોઇત્ અવે પરકાત્ આફૅન્તે. યોઇ વએઇબ્ય સ્નઇથિજ્નિબ્ય ફ્રાયતયેઇન્તિ વજેમ્ન યિમ વૉહૂમ સ્રઑશૅમ્ અષીમ. યતચિત્ ઉશ્તરતઇરે હિન્દવો આગે ઉર્વયેઇતે, યતચિત્ દઑષતઇરે નિઘ્ને.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહેચ, અંઘ્રહે અમ વૅરૅથ્રઘ્નચ, અહે યસ્ન યજતનાંમ, તૅમ યજાઇ સુરુન્વત યસ્ન; સ્રઑશૅમ અષીમ જઑથ્રાબ્યો, અષીમચ વંઘ્રુહીમ ઑરૅજઇતીમ, નઇરીમચ સંઘ્રહૅમ હુરઑધૅમ. આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે વૅરૅથ્રજાઑ સ્રઑષો અષ્યો. સ્રઑશૅમ અષીમ યજમઇદે; રતૂમ બૅરૅજન્તૅમ યજમઇદે યિમ અહુરૅમ મજદાંમ, યો અષહે અપનોતૅમો, યો અષહે જઘમૂશ્તૅમો. વીસ્પ સ્રવાઑ જરથુશત્રિ યજમઇદે. વીસ્પચ હ્વરશ્ત શ્યઑથ્ન યજમઇદે, વરશ્તચ વરૅશ્યમ્નચ.

યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૨ મો) સ્રઑશૅમ અષીમ હુરઑધૅમ વૅરૅથ્રાજનૅમ ફ્રાદત્‌ગએથૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. યો બૅરૅજો, બૅરૅજિ યાસ્તો, મજદાઑ દામાંન્ નિશંઘ્રહરિત. યો આથ્રિતીમ, હમહે અયાંન્, હમયાઓ વા ક્ષપો, ઇમત્ કરૅશ્વરૅ અવજઇતિ યત્ ખનિરથૅમ બામીમ સ્નઇથિશ જસ્તય દ્રજૅમ્નો, બરોઇથ્રો‌તઐજૅમ, હ્વાવઐધૅમ કમૅરૅધે પઇતિ દએવનાંમ. સ્નથાઇ અંઘ્રરહે મઇન્યેઉશ દ્રવતો, સ્નથાઇ અએષ્મહે ખ્રવીદ્રઑશ, સ્નથાઇ માજઇન્યનાંમ દએવનાંમ, સ્નથાઇ વીસ્પનાંમ દએવનાંમ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહેચ, અંઘ્રહે અમ વૅરૅથ્રઘ્નચ, અહે યસ્ન યજતનાંમ, તૅમ યજાઇ સુરુન્વત યસ્ન, સ્રઑશૅમ અષીમ જઑથ્રાબ્યો અષીમચ વંઘ્રુહીમ ઑરૅજઇતીમ, નઇરીમચ સંઘ્રહૅમ હુરઑધૅમ. આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, વૅરૅથ્રજાઑ સ્રઑષો અષ્યો. સ્રઑશૅમ અષીમ યજમઇદે; રતૂમ બૅરૅજન્તૅમ યજમઇદે યિમ અહુરૅમ મજદાંમ, યો અષહે અપનોતૅમો, યો અષહે જઘમૂશ્તૅમો. વીસ્પ સ્રવાઑ જરથુશત્રિ યજમઇદે. વીસ્પચ હ્વરશ્ત શ્યઑથ્ન યજમઇદે, વરશ્તચ વરૅશ્યમ્નચ.

યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૩ મો) સ્રઑશૅમ અષીમ હુરઑધૅમ વૅરૅથ્રાજનૅમ ફ્રાદત્‌ગએથૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. ઇધતચ, અઇનિધતચ

ઇધતચ, વીસ્પાંમચ અઇપિ ઇમાંમ્ જાંમ, વીસ્પાઓ સ્રઓષહે અષ્યેહે તખ્મહે તનુ-માંથ્રહે, તખ્મહે હાંમ-વરેતિવતો બાજુશ-અઓજંઘ્રહો, રથએશતાઓ કમરેધો-જનો દએવનાંમ. વનતો વનઇતીશ વનઇતિવતો, અષઓનો વનતો વનઇતીશ વનઇન્તીમચ ઉપરતાતેમ યજમઇદે, યાંમચ સ્રઓષહે અષ્યેહે, યાંમચ અરૂશ્તોઇશ યજતહે. વીસ્પ ન્માન સ્રઓષોપાત યજમઇદે, યેંઘ્રહાધ સ્રઓષો અષ્યો ક્રયો, ક્રિતો, પઇતિ-જન્તો; નાચ અષવ, ક્રાયો-હુમતો ક્રાયો-હૂખ્તો ક્રાયો-હ્વરૂશ્તો.

અહે રય ખરેનંઘ્રહચ, અંઘ્રહે અમ વરેથ્રઘ્નચ, અહે યસ્ન યજતનાંમ્ તેમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન; સ્રઓષેમ્ અષીમ્ જઓથ્રાબ્યો, અષીમચ વંઘ્રઉહીમ્ બેરેજઇતીમ્, નઇરીમચ સંઘ્રહેમ્ હુરઓધેમ. આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે વરેથ્રજાઓ ઓષો અષ્યો. સ્રઓષેમ્ અષીમ્ યજમઇદે; રતૂમ્ બેરેજન્તેમ્ યજમઇદે યિમ્ અહુરેમ્ મજદાંમ, યો અષહે અપનોતેમો, યો અષહે જઘ્નૂશ્તેમો, વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશત્રિ યજમઇદે. વીસ્પચ હ્વરૂશ્ત ષ્યઓથ્ન યજમઇદે, વરૂશ્તચ વરેષ્યમ્નચ.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઔંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે) સરોશ અશો, તગી, તન્-ફ્ર્માન્, શેક્કૂત-જીન્, જીન-અવજાર્, સાલારે દામાંને અહુરમજદ બેરસાદ્; અએદૂન બાદ્. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નેમચ વહ્મેમચ અઓજસચ જવરેચ આફ્રીનામિ, સ્રઓષહે અષ્યેહે, તખ્મહે, તનુ માંથ્રહે, દરૂષિ-દ્રઓશ આહૂઇર્યેહે. અષેમ્ વોહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશચ; હજંઘ્રરેમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજદ; કેરફેહ મોજદ.

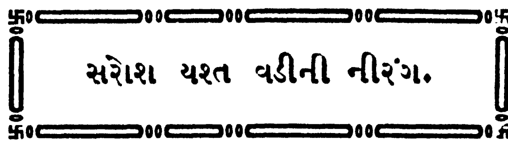
રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક્ નાંમ, રોજ મુબારક્ (ફલાંન), માહે મુબારક્ (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન. ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રરહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હાત્ વસ્ના ફેરૂષોતેમેમ. સ્તઓમિ અષેમ; અષેમ વોહૂ (૧).

ગોરૂજે ખોરેહ અવજાયાદ્ સરોશ અશો, તગી, તન્-ફ્ર્માન્, શેકકૂત-જીન્, જીન્-અવજાર્, સાલારે દામાંને અહુરમજદ બેરૂસાદ્ અમાવંદ્ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ્ દીન્ બેહ માજદયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફરંગાની બાદ્ હફ્તે કેશ્વર્ જમીન્; અએદૂન

બાદ. મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્. અષઑને અર્ષેમ વૉહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માઝ-દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નૅમસ-તે અષાઉમ સૅરિશ્તે અરૅદ્રી સૂર અના-હિતે. અષઑને અર્ષેમ વૉહૂ (૧). નૅમો ઉર્વઇરે વંઘુઉહિ મઝદધાતે અષઑને અર્ષેમ વૉહૂ (૧).

સ્રઑષૅમ અષીમ હુરઑધૅમ વૅરૅથ્રાજનૅમ ફ્રાદત્ગએથૅમ અષવ-નૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. અર્ષેમ વૉહૂ (૧). સરોશ્ અશો, તગી, તન્-ફર્માન્, શેકફ્ત-જીન્, જીન્-અવજાર્, સાલારે દામાંને અહુરમઝદ બેરસાદ. અર્ષેમ વૉહૂ (૧).



સરોશ યશત વડીની નીરંગ.

☞ (એ નીરંગ સરોશ યસ્ત વડી પઢ્યા પછી ત્રણ વાર પઢે.)

ગોર્જે ખોરેહ્ અવઝ્નયાદ સરોશ્ અશો, તગી પીરોઝગર્ બાદ; દસ્તગીરે રવાન્, હમાં તન્ પાસ્બાંન્, અશોઆંન્ અગો નેગેહ્દાર્; રોજ માહ્ ઓ શઆંન્; હમે ઇરાંનીઆંન્ ઓ પએઇર્યો-દકેશાંન્ ગેહાંન્ દામાંન્, બેહ્દીનાંન્, તાજીઆંને બસ્તેકુશ્તીઆંન્, જરથુશ્તી-આંન્ નીકાંન્ ઓ પાકાંને હફ્ત કેશ્વર્ જમીન્, સરોશ્ યઝદ પનાહ્ બાદ. અષઑને અર્ષેમ વૉહૂ (૧). (ત્રણ વાર પઢે.)

સરોષ યશત વડીનો સાર.—ફતેહમંદ, દુન્યાની વૃદ્ધિ કરનાર, અશો શરોષ યઝદે સૌથી પહેલાં બરસમની ક્રીયા કરીને દાદાર અહુરમઝદ અને અમશાસ્પંદોની આરાધના કીધી, તેઓની ખુમાએ ગાઇ, પેગમ્બર સાહેબ જરથોસ્તના પાંચ ગાથા ગાયા, અને તેઓને ખુશનુદ કીધા. અશો શરોષ યઝદ મુફલેસ નર નારીઓનો બચાવ કરે છે. તે એશમ યાને ગુસ્સાના દેવને મારી હટાડે છે, તે તમામ બુરાઇને માટે ભય સમાન છે. તે તમામ બુરાઇને તારાજ કરીને અમશાસ્પંદોની સંઘમાં આવે છે. તે ઘણોજ દ્રઢ, ચાલાક અને સાહાસીક હોવાથી, હરેક ઇનસાને તેની આરાધના કરવાને માટે હંમેશ ખાહેશ રાખવી, કે જેથી તે મદદે આવે. જે ઘરમાં અશો માણસથી શરોષની આરા-ધના થતી હોય, જે ઘરમાં શરોષ ખુશનુદ થયલો હોય, તે ઘરમાંથી તમામ નકસાનકારક વીઘનો દુર રહે છે. અશો શરોષના તેજ અને પ્રતાપને લીધે, આબાદી ફેલાવનાર,

તંદરોસ્તી બખશનાર, સોહામણા હોમ યઝદે શ્રેષ્ટ માથ્રવાણીના કલામ પઢીને અલબુર્ઝ પહાડની સૌથી ઉંચામાં ઉંચી ટોંચ ઉપર તેની આરાધના કીધી. શરોષ યઝદના ખોરેહ અને પ્રતાપને લીધે, તેની ફતેહ અને કીર્તીને લીધે, તેની મદદ માંગવી, તેની આરાધના કરવી, અને પેગમ્બર સાહેબ જરતોશ્તના તમામ કલામો પઢવા સજાવાર છે. અહુનવર, હપતન યશ્ત અને યેંધહે હાતામના કલામો ગોથા શરોષનાં હથિયાર છે. અશો શરોષનું ઘર અંદરથી પોતાની મેળે પ્રકાશતું, બહારથી સેતારાઓથી શણગારેલું અલબુર્ઝ પહાડની સૌથી ઉંચી ટોંચ ઉપર આવેલું છે. અશો શરોષ યઝદની બરકતથી, અમશાસ્પંદો હફ્ત કેશવર જમીન ઉપર ઇનસાનની મદદે આવે છે. શરોષ યઝદ આ હાડમંદ દુન્યા ઉપર એક દીનના દસ્તુરની માફક નેધાહ રાખે છે, તેમજ મીનોઇ દુન્યામાં રવાનની પાસબાની કરે છે. આપણ ઇનસાન દુવા ગુજાર્યે છીયે કે હુમલો કરતી બીમારીઓથી, હદબહારના ગુસ્સાની ખરાબીથી શરોષ યઝદ આપણું રક્ષણ કરે, આપણા તનને મજબુતી આપે અને અદેખા વેરીઓને જેર કરવાની આપણને શકિત આપે. શરોષ યઝદ ચાર સેતાબ ચાલના, સોહામણા ઘોડાઓની રથમાં પુર્વ તરફ હિંદુસ્તાનથી પોતાનો માર્ગ લઇને પશ્ચિમ તરફ જાય છે, તે ઘોડાઓ પવન, વાદળાં અને વરસાદ કરતાં પણ વધારે સેતાબ ચાલના હોય છે. એક ઝડપથી ઉડનારાં પક્ષીનાં કરતાં પણ વધારે સેતાબ ચાલના હોય છે. એક તીરના કરતાં પણ વધારે સેતાબ ચાલના હોય છે. અશો શરોષ યઝદ દેવોની સામે હમેશાં કમર કશી રાખે છે, અને અહુરમઝદની પેદાયશનું રક્ષણ કરે છે. દુષ્ટ અહેરેમનને મારવાને માટે, એશમ દેવને મારવાને માટે અને તમામ જાતની બુરાઇઓને મારી હટાડવાને માટે, અશો શરોષ યઝદ ખનીરથ કેશવરમાં દિવસમાં ત્રણ વખત અને રાતના ત્રણ વખત આવે છે.

સરોષ યશત વડીની નીરંગનો સાર—અશો શરોષ યઝદનું નુર અને ખોરેહ જ્યાદા થાઓ! તે ફ્તેહમંદ થાઓ! તે રવાનોનો નેઘેહબાન છે, અને ઇનસાનોનો પાસબાન છે; દુન્યાની તમામ પેદાયશોને, ઇરાનના વતનીઓને, ભલી દીન પાળનારાઓને, જરથોસ્તીઓને અને હફ્ત કેશવર જમીન ઉપરના તમામ નેક માણસોને અશો શરોષ યઝદની પનાહ હોજો!

રશ્ને યશ્ત.[1]

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

પ નામે યજદાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજૂની, ગોરૂજે ખોરેહ્ અવઝાયાદ્; રશ્ને રાસ્ત્ બેરસાદ્. અજ્ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ, અજ્ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુઝૂખ્ત દુજ્વરૂશ્ત, મૅમ્ પ ગૅતી મનીદ્, ઑએમ્ ગોફ્ત્, ઑએમ્ કર્દ્, ઑએમ્ જસ્ત્, ઑએમ્ બુન્ બૂદ્ ઍસ્તેદ્. અજ્ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઇદીતે અંધ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ હચત્ વસ્ના ફ્રૅરૂષોતૅમૅમ. સ્તઑમિ અષૅમ; અષૅમ વૉહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. રશ્નઑશ રજિશ્તહે અર્શતાતસચ ફ્રાદત્-ગએથયાઓ વરૅદત્-ગએથયાઓ અર્શ્ખ્વહે વચંધ્રહો યત્ ફ્રાદત્-ગએથહે. ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઑતૂ.

(કરદો ૧ લો) પઇતિ દ્દિમ પૅરૅસત્ અષવ, અષાઉમ અહુર મજ્દ. ઇસે થ્વાંમ્ અહુર મજ્દ, પૅરૅસે થ્વાંમ્ રષ્ન્ય ઉખ્ધ પઇતિ મે વીધ્વાઓ મ્રૂઇધિ. અધઑયો અહિ અધઑયો-ખ્રતુશ અધઑયો વીસ્પો-વીધ્વાઓ. કત્ અસ્તિ માંથ્રહે સ્પૅન્તહે અર્શ-દાતૅમ, કત્ ફ્રજ્દાતૅમ, કત્ વીચિથૅમ, કત્ થમનંધ્રહુન્તૅમ, કત્ વરૅચંધ્રહુન્તૅમ, કત્ યઑક્ષ્તિવન્તૅમ, તરધાતૅમ અન્યાઇશ દામાંન.

---

૧. એ યશ્તમાં રષ્ન યાને સઘળું અને સઘળાંને એક સરખી નજરે જોતી સર્વવ્યાપક ખોદાઈ શકિતરૂપી મીનોની પ્રાર્થના છે. રષ્નુ યઝદ રાસ્તી અને ઇનસાફ ઉપર મવકકલ છે, તેટલા માટે તે મહેર દાવર સાથે મરણ પામેલાઓના આત્માનો હિસાબ સુમાર લે છે, અને ઇનસાફનું તરાજું હાથમાં પકડીને માણસોનો ઇનસાફ કરે છે, અને ગરીબ કે તવંગર સર્વેને સરખા ગણે છે.

આઅત્ અ્રૅાત્ અહુરો મજ્દાઑ, અર્જ્મ બા-તે તત્ ક્રઅ્-વાની, ઍરૅજ્વો અષાઉમ્ રિપતમ્, માંથ્રો સ્પૅન્તો યો અશ-ફરૅનાઑ. તત્ અરિત માંથ્રહે સ્પૅન્તહે અર્શ-દાતૅમ્, તત્ ક્રજ્દાતૅમ્, તત્ વીચિ-થૅમ્, તત્ થમનંધ્રહુ-તૅમ્, તત્ વરૅચંધ્રહુ-તૅમ્, તત્ યઑક્તિવન્તૅમ્, તરધાતૅમ્ અન્યાઇશ દામાંન્.

આઅત્ અ્રૅાત્ અહુરો મજ્દાઑ, થ્રિષૂમ્ બરૅસ્મ ક્રસ્તૅરૅનુયાઑ પઇતિષ હુ અદ્વનૅમ્, જબયમહિ ફ્રીનામહિ માંમ્ યિમ અહુરૅમ્ મજ્-દાંમ; ઉર્વથાંમચિત જબયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્દાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્રજ્ઞારયેઇન્તીમ્, અવિ રઑધ્ર-ન્યાંમ્ વરંધ્રહૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ્

અએતત્ તે જસાનિ અવંધ્રહે અર્જ્મ યો અહુરો મજ્દાઑ, અવિ અવત્ વરો ઉજ્દાતૅમ્, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ વીધ્રજ્ઞારયેઇન્તીમ્, અવિ રઑધ્રન્યાંમ વરંધ્રહૅમ , આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ, હથ્ર વાત વૅરથ્રાજનો, હથ્ર દામોઇશ ઉપમનો, હથ્ર કવએમ ખ્રૅનો, હથ્ર સઑકે મજ્દધાઇતે.

જબયમહિ ફ્રીનામહિ રન્નૂમ યિમ્ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાંમચિત જબયેમિ, અવિ ઇમત વરો ઉજ્દાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ વીધ્રજ્ઞારયેઇન્તીમ્, અવિ રઑધ્રન્યાંમ્ વરંધ્રહૅમ્, આજૂ-ઇતીમચ ઉર્વરનાંમ.

અએતત્ તે જસાઇતિ અવંધ્રહે રન્નુશ બૅરૅજો યો અમવાઑ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્દાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅ-નાંમ્ વીધ્રજ્ઞારયેઇન્તીમ, અવિ રઑધ્રન્યાંમ વરંધ્રહૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ, હથ્ર વાત વૅરૅથ્રાજનો, હથ્ર દામોઇશ ઉપમનો, હથ્ર કવએમ ખ્રૅનો, હથ્ર સઑકે મજ્દધાઇતે.

રષ્ન્વો અષાઉમ, રષ્ન્વો રજિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્ન્વો વએધિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્રચોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ, રષ્ન્વો દૂરએદર-શ્તૅમ, રષ્ન્વો અરૅથમત્ બઇરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ્ નિજધ્રનિશ્ત.

અતિઅશ્ત હાઇધિશ્ત જધ્રનિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ હજંધ્રઉહનૅમચ, અહ્નિ અરૅથે યાહ્ન ગએથે કેષ વશ્ત, હંચ નર તચ મર હચ્ર ના-તનસુશ.

(કરદો ર જો યતચિત્ અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ ઉપ કર્ષ્વરૅ યત્ અરૅજહિ. જબયમહિ ફ્રીનામહિ રન્નૂમ યિમ્ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાંમ-

ચિત્ જઅયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્દાતૅમ્, અવિ આતરૅમ્ચ બરૅ-સ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્નઝ઼ારયેઇન્તીમ્, અવિ રઑાધ્નન્યાંમ વરૅધ્નહૅમ્, આજૂઇતીમ્ચ ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંધ્નહે રશ્નુશ ઍરૅજો યો અમવાઑા, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્દાતૅમ, અવિ આતરૅમ્ચ બરૅ-સ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ વીધ્નઝ઼ારયેઇન્તીમ, અવિ રઑાધ્નન્યાંમ વરૅધ્નહૅમ, આજૂઇતીમ્ચ ઉર્વરનાંમ્, હથ્ર વાત વૅરૅથ્રાજનો; હથ્ર દામોઇશ ઉપ-મનો, હથ્ર કવએમ ખરૅનો, હથ્ર સઑાકે મજ્દધાઇતે. રષ્ન્વો અષાઉમ્, રષ્ન્વો રજિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્ન્વો વઍધિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્-ચોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ, રષ્ન્વો દૂરએદરૅશ્તૅમ, રષ્ન્વો અરૅથમત્ બઇરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ નિજધ્નનિશ્ત. અતિઅશ્ત હાઇધિશ્ત જધ્નનિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમ્ચ હજંધ્નઉહનૅમ્ચ, અહ્નિ અરૅથે યહ્નિ ગએથે કેષ વશ્ત, હુધ નર તધ મર હુધ નાતનસુશ.

(કરદો ૩ જો) યતચિત્ અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ્ ઉપ કર્ષ્વરૅ યત સવહિ, જબ્યમહિ ફ્રીનામહિ રશ્નૂમ યિમ્ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાં-મ્ચિત્ જઅયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્દાતૅમ્, અવિ આતરૅમ્ચ અરેસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ વીધ્નઝ઼ારયેઇન્તીમ, અવિ રઑાધ્નન્યામ વરૅધ્ન-હૅમ્, આજૂઇતીમ્ચ ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંધ્નહે રશ્નુશ ઍરૅજો યો અમવાઑા, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્દાતૅમ્, અવિ આતરૅમ્ચ અરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્નઝ઼ારયેઇન્તીમ્, અવિ રઑાધ્નન્યાંમ વરૅધ્ન-હૅમ, આજૂઇતીમ્ચ ઉર્વરનાંમ, હથ્ર વાત વૅરૅથ્રાજનો; હથ્ર દામોઇશ ઉપમનો, હથ્ર કવએમ ખરૅનો, હથ્ર સઑાકે મજ્દધાઇતે. રષ્ન્વો અષા-ઉમ, રષ્ન્વો રજિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્નવો વએધિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્ચોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ, રષ્ન્વો દૂરએદરૅશ્તૅમ, રષ્ન્વો અરૅ-થમત્ બઇરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ નિજધ્નનિશ્ત. અતિઅશ્ત હાઇધિશ્ત જધ્નનિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમ્ચ હજંધ્નઉહનૅમ્ચ, અહ્નિ અરૅથે યહ્નિ ગએથે કેષ વશ્ત, હુધ નર તધ મર હુધ નાતનસુશ.

(કરદો ૪ થો) યતચિત્ અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ ઉપ કર્ષ્વરે યત ફ્રદધફ્રષુ જબ્યમહિ ફ્રીનામહિ રશ્નૂમ યિમ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાં-મ્ચિત્ જઅયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્દાતૅમ, અવિ આતરૅમ્ચ અરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ વીધ્નઝ઼ારયેઇન્તીમ્, અવિ રઑાધ્નન્યાંમ વરંધ્નહૅમ, આજૂઇતીમ્ચ ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંધ્નહે રશ્નુશ ઍરૅઝ઼ો યો અમવાઑા, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્દાતૅમ, અવિ આતરૅ-

મચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્રજ્ઞારચેઇન્તિમ્, અવિ રઑધ્રન્યાંમ્ વરંધ્રહૅમ્, આજૂઇતિમચ ઉર્વરનાંમ્, હથ વાત વૅરૅથ્રાજનો; હથ દામોઇશ્ ઉપમનો, હથ કવએમ ખરૅનો, હથ સઑકે મજદધાઇતે. રશ્નવો અષાઉમ, રશ્નવો રજિશ્ત, રશ્નવો સ્પૅનિશ્ત, રશ્નવો વએધિશ્ત, રશ્નવો વિધ્ચોઇશ્ત, રશ્નવો પરકવિસ્તૅમ્, રશ્નવો દૂરએદરૅશ્તૅમ્, રશ્નવો અરૅથમત્ બઇરિશ્ત, રશ્નવો તાયૂમ્ નિજધ્નિશ્ત. અઇબિશ્ત હાઇધિશ્ત જધ્નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ હજંધ્રઉહનૅમચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશ્ત, હધ નર તધ મર હધ ના-તનસુશ.

(કરદો ૫ મો) યતચિત્ અહિ રશ્નવો અષાઉમ્ ઉપ કર્ષ્વરૅ યત્ વીદધફ્રુ જબ્યમહિ ફ્રીનામહિ રશ્નૂમ્ યિમ્ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાંમચિત્ જબ્યેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ્, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્રજ્ઞારચેઇન્તીમ્, અવિ રઑધ્રન્યાંમ્ વરંધ્રહૅમ્, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંધ્રહે રશ્નુશ બૅરૅજો યો અમવાઑ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ્, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્રજ્ઞારચેઇન્તીમ્, અવિ રઑધ્રન્યાંમ્ વરંધ્રહૅમ્, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ્, હથ વાત વૅરૅથ્રાજનો; હથ દામોઇશ્ ઉપમનો, હથ કવએમ્ ખરૅનો, હથ સઑકે મજદધાઇતે. રશ્નવો અષાઉમ્, રશ્નવો રજિશ્ત, રશ્નવો સ્પૅનિશ્ત, રશ્નવો વએધિશ્ત, રશ્નવો વિધ્ચોઇશ્ત, રશ્નવો પરકવિસ્તૅમ્, રશ્નવો દૂરએદરૅશ્તૅમ, રશ્નવો અરૅથમત્ બઇરિશ્ત, રશ્નવો તાયૂમ્ નિજધ્નિશ્ત. અઇબિશ્ત હાઇધિશ્ત જધ્નિશ્ત નસિશ્ત, તાયૂમચ હજંધ્રઉહનૅમચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશ્ત, હધ નર તધ મર હધ ના તનસુશ.

(કરદો ૬ ઠો) યતચિત્ અહિ રશ્નવો અષાઉમ ઉપ કર્ષ્વરૅ યત વૉઉરૂબરૅશતિ જબ્યમહિ ફ્રીનામહિ રશ્નૂમ્ યિમ્ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાંમચિત્ જબ્યેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ્, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્રજ્ઞારચેન્તીમ્, અવિ રઑધ્રન્યાંમ વરંધ્રહૅમ્, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંધ્રહે રશ્નુશ બૅરૅજો યો અમવાઑ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ્, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્રજ્ઞારચેઇન્તીમ્, અવિ રઑધ્રન્યાંમ્ વરંધ્રહૅમ્, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ્, હથ વાત વૅરૅથ્રાજનો; હથ દામોઇશ્ ઉપમનો, હથ કવએમ ખરૅનો, હથ સઑકે મજદધાઇતે. રશ્નવો અષાઉમ્, રશ્નવો રજિશ્ત, રશ્નવો સ્પૅનિશ્ત, રશ્નવો વએધિશ્ત,

રષ્ન્વો વિધ્યોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ્, રષ્ન્વો દૂરએદરૅશ્તૅમ્, રષ્ન્વો અરૅથમત્ બઇરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ્ નિજધ્નિશ્ત. અત્બિશ્ત હુાઇધિશ્ત જધ્નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ હજંઘ્ઉહનૅમચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશ્ત, હુધ નર તધ મર હુધ ના-તનસુશ.

(કરદો ૭ મો) યતચિત્ અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ્ ઉપ કર્ષ્વરે યત્ વૉઉરૂ-જરૅશતિ. જઝ્બયમહિ ફ્રીનામહિ રશ્નૂમ્ યિમ્ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાંમચિત્ જઝ્બયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ્, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્નઝારયેઇન્તીમ્, અવિ રઓધ્ન્યાંમ્ વરંઘ્રહૅમ્, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંઘ્રહે રશ્નુશ બૅરૅજો યો અમવાઓ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ્, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્નઝારયેઇન્તીમ્, અવિ રઓધ્ન્યાંમ્ વરંઘ્રહૅમ્, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ્, હુથ્ર વાત વૅરૅથ્રાજનો; હુથ્ર દામોઇશ ઉપમનો, હુથ્ર કવએમ ખરૅનો, હુથ્ર સઓકે મજદધાઇતે. રષ્ન્વો અષાઉમ્, રષ્ન્વો રજિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્ન્વો વએધિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્યોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ્, રષ્ન્વો દૂરએદરૅશ્તૅમ્, રષ્ન્વો અરૅથમત્ બઇરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ્ નિજધ્નિશ્ત. અત્બિશ્ત હુાઇધિશ્ત જધ્નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ હજંઘ્ઉહનૅમચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશ્ત, હુધ્ર નર તધ્ર મર હુધ્ર ના-તનસુશ.

(કરદો ૮ મો) યતચિત્ અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ્ ઇમત્ કર્ષ્વરે યત્ ખ્નિરથેમ્ બામીમ્ જઝ્બયમહિ ફ્રીનામહિ રશ્નૂમ્ યિમ્ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાંમચિત્ જઝ્બયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્નઝારયેઇન્તીમ્, અવિ રઓધ્ન્યાંમ્ વરંઘ્રહૅમ્, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંઘ્રહે રશ્નુશ બૅરૅજો યો અમવાઓ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ્, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્નઝારયેઇન્તીમ્, અવિ રઓધ્ન્યાંમ્ વરંઘ્રહૅમ્, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ્, હુથ્ર વાત વૅરૅથ્રાજનો, હુથ્ર દામોઇશ ઉપમનો, હુથ્ર કવએમ ખરૅનો, હુથ્ર સઓકે મજદધાઇતે. રષ્ન્વો અષાઉમ્, રષ્ન્વો રજિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્ન્વો વએધિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્યોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ્, રષ્ન્વો દૂરએદરૅશ્તૅમ્, રષ્ન્વો અરૅથમત્ બઇરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ્ નિજધ્નિશ્ત. અત્બિશ્ત હુાઇધિશ્ત જધ્નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ હજંઘ્ઉહનૅમચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશ્ત, હુધ્ર નર તધ્ર મર હુધ્ર ના-તનસુશ.

(કરદો ૯ મો) યતચિત્ અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ્ ઉપ જરયો વૉઉરૂકષૅમ જબયમહિ ક્રીનામહિ રષ્નૂમ્ યિમ્ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાંમ-ચિત્ જબયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્જદાતૅમ. અવિ આતરૅમચ બરૅ-સ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્રજ્ઞારયેઇન્તીમ્, અવિ રઑાધ્રન્યાંમ્ વરંધ્રહૅમ્, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંધ્રહે રષ્નુશ્ બૅરૅજો યો અમવાઑ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્જદાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરૅ-સ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્રજ્ઞારયેઇન્તીમ્, અવિ રઑાધ્રન્યાંમ્ વરંધ્રહૅમ્, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ્, હથ્ર વાત વૅરૅથ્રાજનો; હથ્ર દામોઇશ્ ઉપ-મનો, હથ્ર કવએમ ખરૅનો, હથ્ર સઑાકે મજદધાઇતે. રષ્ન્વો અષાઉમ્, રષ્ન્વો રજિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્ન્વો વઑધિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્-ચોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ્, રષ્ન્વો દૂરએદરૅશ્તૅમ, રષ્ન્વો અરૅથ-મત્ બઇરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ્ નિજધ્નિશ્ત. અતિબશ્ત હાઇધિશ્ત જધ્નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ હજંધ્રઉહનૅમચ, અહ્નિ અરૅથે યહ્નિ ગએથે કેષ વશ્ત, હધ નર તંગ્ર મર હધ ના-તનસુશ.

(કરદો ૧૦ મો) યતચિત્ અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ્, ઉપ અવાંમ વનાંમ યાંમ્ સએનહે[1] યા હિશ્તઇતે મઇધીમ જરયંધ્રહો વૉઉરૂકષહે, યા હુબિશ્ અૅરૅધ્વોબિશ્, યા વઑાચે વીસ્પો-બિશ્ નાંમ્ યાંમ્ ઉપઇરિ ઉર્વરનાંમ વીસ્પનાંમ તઑાખ્મ નિધયત્ જબયમહિ ક્રીનામહિ રષ્નૂમ્ યિમ્ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાંમચિત્ જબયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્જદાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ વીધ્રજ્ઞારયેઇન્તીમ, અવિ રઑાધ્રન્યાંમ્ વરંધ્રહૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ. અએતત તે જસાઇતિ અવંધ્રહે રષ્નુશ્ બૅરૅજો યો અમવાઑ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્જદાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્રજ્ઞારયેઇન્તીમ, અવિ રઑાધ્રન્યાંમ્ વરંધ્રહૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ, હથ્ર વાત વૅરૅથ્રા-જનો; હથ્ર દામોઇશ્ ઉપમનો, હથ્ર કવએમ ખરૅનો, હથ્ર સઑાકે મજ્જદધાઇતે. રષ્ન્વો અષાઉમ, રષ્ન્વો રજિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્ન્વો

૧. સએન-એક પક્ષીનું નામ છે બુનદહેશમાં એને સઘળાં પક્ષીઓનું સરદાર ગણ્યું છે. અવસ્તા પ્રમાણે એ પક્ષીનું ઝાડ વૉઉરૂકષ દરિયામાં છે, અને તે હુબીશ, એરેધ્વોબીશ અને વીસ્પોબીશ નામથી ઓળખાય છે. બુનદહેશમાં કહે છે કે એનો માળો જાદ-બીશ એટલે દુઃખ દરદની સામેના ઝાડ ઉપર છે; એના ભારથી તે ઝાડની ડાંખળીઓ ભાંગી જાય છે, અને જ્યારે તે ઉઠી જાય છે, ત્યારે હજારો ડાંખળીઓ ઉગી નીકળે છે. ભાંગી ગયલી ડાંખ-ળીના બીજ ચીનામરૂશ (ચમરૂ) પક્ષી વીણી લઈ તેશતરના મથક તરફ લઇ જાય છે, એટલે જ્યાં વરસાદ પડતો હોય ત્યાં લઇ જાય છે.

વચ્ઍધિશત, રષ્‌ન્વો વિધ્‌યોઇશત, રષ્‌ન્વો પરકવિસ્તૅમ, રષ્‌ન્વો દૂરએદરૅશતૅમ, રષ્‌ન્વો અરૅથમત બઇરિશત, રષ્‌ન્વો તાયૂમ્‌ નિજઘ્નિશત. અત્બિશત હાઇધિશત જઘ્નિશત, નસિશત તાયૂમચ હજંઘ્રઉહિનૅમચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશત, હધ નર તધ મર હધ ના-તનસુશ.

(કરદો ૧૧ મો) યતચિત્‌ અહિ રષ્‌ન્વો અષાઉમ્‌, ઉપ અઍાધએષુ રંઘ્રહુયાઍા જબયમહિ ફ્રીનામહિ રત્નૂમ યિમ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાંમચિત્‌ જબયેમિ, અવિ ઇમત્‌ વરે ઉજ્જદાતૅમ, અવિ આતરૅમચ અરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ વીઘ્રજારયેઇન્તીમ, અવિ રઍાઘ્નયાંમ વરંઘ્રહૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ. અએતત તે જસાઇતિ અવંઘ્રહે રત્નુશ ઍરૅજો યો અમવાઍા, અવિ ઇમત્‌ વરે ઉજ્જદાતૅમ, અવિ આતરૅમચ અરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ વીઘ્રજારયેઇન્તીમ, અવિ રઍાઘ્નયાંમ વરંઘ્રહૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ, હથ્ર વાત વૅરૅથ્રાજનો; હથ્ર દામોઇશ ઉપમનો, હથ્ર કવએમ ખરૅનો, હથ્ર સઍાકે મજદધાઇતે. રષ્‌ન્વો અષાઉમ્‌, રષ્‌ન્વો રજિશત, રષ્‌ન્વો સ્પૅનિશત, રષ્‌ન્વો વચ્ઍધિશત, રષ્‌ન્વો વિધ્‌યોઇશત, રષ્‌ન્વો પરકવિસ્તૅમ, રષ્‌ન્વો દૂરએદરૅશતૅમ, રષ્‌ન્વો અરૅથમત બઇરિશત, રષ્‌ન્વો તાયૂમ નિજઘ્નિશત. અત્બિશત હાઇધિશત જઘ્નિશત, નસિશત તાયૂમચ હજંઘ્રઉહિનૅમચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ યશત, હધ નર તધ મર હધ ના-તનસુશ.

(કરદો ૧૨ મો) યતચિત્‌ અહિ રષ્‌ન્વો અષાઉમ, ઉપ સનકે રંઘ્રહુયાઍા જબયમહિ ફ્રીનામહિ રત્નૂમ યિમ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાંમચિત્‌ જબયેમિ, અવિ ઇમત્‌ વરે ઉજ્જદાતૅમ, અવિ આતરૅમચ અરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ વીઘ્રજારયેઇન્તીમ, અવિ રઍાઘ્નયાંમ વરંઘ્રહૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ. અએતત તે જસાઇતિ અવંઘ્રહે રત્નુશ ઍરૅજો યો અમવાઍા, અવિ ઇમત્‌ વરે ઉજ્જદાતૅમ, અવિ આતરૅમચ અરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ વીઘ્રજારયેઇન્તીમ, અવિ રઍાઘ્નયાંમ વરંઘ્રહૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ, હથ્ર વાત વૅરૅથ્રાજનો; હથ્ર દામોઇશ ઉપમનો, હથ્ર કવએમ ખરૅનો, હથ્ર સઍાકે મજદધાઇતે. રષ્‌ન્વો અષાઉમ, રષ્‌ન્વો રજિશત, રષ્‌ન્વો સ્પૅનિશત, રષ્‌ન્વો વચ્ઍધિશત, રષ્‌ન્વો વિધ્‌યોઇશત, રષ્‌ન્વો પરકવિસ્તૅમ, રષ્‌ન્વો દૂરએદરૅશતૅમ, રષ્‌ન્વો અરૅથમત બઇરિશત, રષ્‌ન્વો તાયૂમ નિજઘ્નિશત. અત્બિશત હાઇધિશત જઘ્નિશત, નસિશત તાયૂમચ હજંઘ્રઉહિનૅમચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશત, હધ નર તધ મર હધ ના-તનસુશ.

(કરદો ૧૩ મો) યતચિત્ અહિ રશ્નવો અષાઉમ્, ઉપ કરશ્નૅમ અંધ્રહાઍા જૅમો જખ્યમહિ ફ્રીનામહિ રશ્નૂમ યિમ અમવન્તૅમ. ઉર્વથ્રાંમચિત્ જખ્યેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્રજ્ઞારયેઇન્તીમ, અવિ રઍાધ્રન્યાંમ વરંધ્રહૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંધ્રહે રશ્નુશ બૅરૅજો યો અમવાઍા, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્રજ્ઞારયેઇન્તીમ, અવિ રઍાધ્રન્યાંમ વરંધ્રહૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ, હથ્ર વાત વૅરૅથ્રાજનો; હથ્ર દામોઇશ ઉપમનો, હથ્ર કવએમ ખરૅનો, હથ્ર સઍાકે મજદધાઇતે. રશ્નવો અષાઉમ્, રશ્નવો રજિશ્ત, રશ્નવો સ્પૅનિશ્ત, રશ્નવો વઍધિશ્ત, રશ્નવો વિધ્ચોઇશ્ત, રશ્નવો પરકવિસ્તૅમ, રશ્નવો દૂરએદરૅશ્તૅમ, રશ્નવો અરૅથમત્ બઇરિશ્ત, રશ્નવો તાયૂમ નિજધ્નિશ્ત. અશ્મિશ્ત હાઇધિશ્ત જધ્નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ હજંધ્રઉહનૅમચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશ્ત, હધ નર તધ મર હધ ના-તનસુશ.

(કરદો ૧૪ મો) યતચિત અહિ રશ્નવો અષાઉમ, ઉપ વીમઇધીમ અંધ્રહાઓ જૅમો જખ્યમહિ ફ્રીનામહિ રશ્નૂમ યિમ અમવન્તૅમ. ઉર્વથ્રાંમચિત્ જખ્યેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્રજ્ઞારયેઇન્તીમ, અવિ રઍાધ્રન્યાંમ વરંધ્રહૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંધ્રહે રશ્નુશ બૅરૅજો યો અમવાઍા, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ વીધ્રજ્ઞારયેઇન્તીમ, અવિ રઍાધ્રન્યાંમ વરંધ્રહૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ, હથ્ર વાત વૅરૅથ્રાજનો; હથ્ર દામોઇશ ઉપમનો, હથ્ર કવએમ ખરૅનો, હથ્ર સઍાકે મજદધાઇતે. રશ્નવો અષાઉમ, રશ્નવો રજિશ્ત, રશ્નવો સ્પૅનિશ્ત, રશ્નવો વએધિશ્ત, રશ્નવો વિધ્ચોઇશ્ત, રશ્નવો પરકવિસ્તૅમ, રશ્નવો દૂરએદરૅશ્તૅમ, રશ્નવો અરૅથમત્ બઇરિશ્ત, રશ્નવો તાયૂમ નિજધ્નિશ્ત. અશ્મિશ્ત હાઇધિશ્ત જધ્નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ હજંધ્રઉહનૅમચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશ્ત, હધ નર તધ મર હધ ના-તનસુશ.

(કરદો ૧૫ મો) યતચિત્ અહિ રશ્નવો અષાઉમ ઉપ કવચિત્ અંધ્રહાઍા જૅમો જખ્યમહિ ફ્રીનામહિ રશ્નૂમ યિમ અમવન્તૅમ. ઉર્વથ્રાંમચિત જખ્યેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્રજ્ઞારયેઇન્તીમ, અવિ રઍાધ્રન્યાંમ વરંધ્રહૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંધ્રહે રશ્નુશ બૅરૅજો યો

અમવાઑ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્દાતૅમ્, અવિ આતરૅમ્ચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્નજ઼ારયેઇન્તીમ્, અવિ રઑાધ્ન્યાંમ્ વરંધ્નહૅમ્, આજાૂઇતીમ્ચ ઉર્વરનાંમ્, હથ્ર વાત વૅરૅથ્રાજનો; હથ્ર દામોઇશ્ ઉપમનો, હથ્ર કવએમ ખરૅનો, હથ્ર સઑાકે મજ્દધાઇતે. રશ્નવો અષાઉમ્, રશ્નવો રજિશ્ત, રશ્નવો રૅપૅનિશ્ત, રશ્નવો વએધિશ્ત, રશ્નવો વિધ્ચોઇશ્ત, રશ્નવો પરકવિસ્તૅમ્, રશ્નવો દૂરએદરૅશ્તૅમ્, રશ્નવો અરૅથમત્ બઇરિશ્ત, રશ્નવો તાયૂમ્ નિજધ્નનિશ્ત. અતિઅશ્ત હાઇધિશ્ત જધ્નનિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમ્ચ હજંધ્નઉહનૅમ્ચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશ્ત, હધ નર તધ મર હધ્ર ના-તનસુશ.

(કરદો ૧૬ મો) યતચિત્ અહિ રશ્નવો અષાઉમ્, ઉપ હરાંમ્ બૅરૅજઇતિમ્ પૅાઉરૂ-ક્રઑાઉર્વએસાંમ્ બામ્યાંમ્, યથ્ર નોઇત્ ક્ષપ, નોઇત્ તૅમાઑ, નોઇત્ અઑાતો વાતો, નોઇત્ ગરૅમો, નોઇત્ અખ્તિશ પૅાઉરૂ-મહ્રકો, નોઇત્ આહિતિશ્, દએવો-દાત, નએધ દુન્માંન્ ઉસ્જસઇતિ હરઇથ્યો પઇતી અરૅજયાઓ જબયમહિ ફ્રીનામહિ રશ્નૂમ્ યિમ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાંમ્ચિત્ જબયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્દાતૅમ, અવિ આતરૅમ્ચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્નજ઼ારયેઇન્તીમ, અવિ રઑાધ્ન્યાંમ્ વરંધ્નહૅમ, આજાૂઇતીમ્ચ ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંધ્નહે રશ્નુશ્ બૅરૅજો યો અમવાઑા, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્દાતૅમ, અવિ આતરૅમ્ચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્નજ઼ારયેઇન્તીમ્, અવિ રઑાધ્ન્યાંમ્ વરંધ્નહૅમ, આજાૂઇતિમ્ચ ઉર્વરનાંમ, હથ્ર વાત વૅરૅથ્રાજનો; હથ્ર દામોઇશ્ ઉપમનો, હથ્ર કવએમ ખરૅનો, હથ્ર સઑાકે મજ્દધાઇતે. રશ્નવો અષાઉમ્, રશ્નવો રજિશ્ત, રશ્નવો સ્પૅનિશ્ત, રશ્નવો વએધિશ્ત, રશ્નવો વિધ્ચોઇશ્ત, રશ્નવો પરકવિસ્તૅમ્, રશ્નવો દૂરએદરૅશ્તૅમ, રશ્નવો અરૅથમત્ બઇરિશ્ત, રશ્નવો તાયૂમ્ નિજધ્નનિશ્ત. અતિઅશ્ત હાઇધિશ્ત જધ્નનિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમ્ચ હજંધ્નઉહનૅમ્ચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશ્ત, હધ નર તધ મર હધ્ર ના-તનસુશ.

(કરદો ૧૭ મો) યતચિત્ અહિ રશ્નવો અષાઉમ્, ઉપ હુકઇરીમ બૅરૅજો વીસ્પો-વહ્મૅમ જરનએનૅમ્, યહ્માત્ મે હચ ફ્રજગધ્નઇતે અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, હજંધ્નરાઇ બરૅષ્ન વીરનાંમ્ જબયમહિ ફ્રીનામહિ રશ્નૂમ્ યિમ્ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાંમ્ચિત્ જબયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્દાતૅમ્, અવિ આતરૅમ્ચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્નજ઼ારયેઇન્તીમ્, અવિ રઑાધ્ન્યાંમ વરંધ્નહૅમ, આજાૂઇતીમ્ચ ઉર્વરનાંમ. અએ-

તત્ તે જસાઇતિ અવંઘ્હે રશ્નુશ ઍરૅઝો યો અમવાઑ, અવિ ઇમત્ વરો ઉઝ્દાતૅમ્, અવિ આતરૅમ્ચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્ઝારયેઇન્તીમ્, અવિ રઑઘ્ન્યાંમ્ વરંઘ્હૅમ્; આઝૂઇતીમ્ચ ઉર્વરનાંમ્, હથ્ર વાત વૅરૅથ્રાજનો; હથ્ર દામોઇશ ઉપમનો, હથ્ર કવએમ ખરૅનો, હથ્ર સઑકે મઝ્દધાઇતે. રષ્ન્વો અષાઉમ્, રષ્ન્વો રઝિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્ન્વો વએધિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્ચોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ, રષ્ન્વો દૂરએદરૅશ્તૅમ, રષ્ન્વો અરૅથમત્ બઓરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ નિજઘ્નિશ્ત. અતિબશ્ત હાઇધિશ્ત જઘ્નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમ્ચ હઝંઘ્ઉહનૅમ્ચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશ્ત, હધ્ર નર તધ્ર મર હધ્ર ના-તનસુશ.

(કરદો ૧૮ મો) યતચિત્ અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ્, ઉપ તએરૅમ હરઇથ્યાઑ બૅરૅઝો, યત્ મે અઇવિતો ઉર્વિસૅન્તિ સ્તરસ્ચ માઑસ્ચ હ્વરૅચ જઅયમહિ ફ્રીનામહિ રશ્નૂમ્ યિમ્ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાંમ્ચિત્ જઅયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉઝ્દાતૅમ, અવિ આતરૅમ્ચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્ઝારયેઇન્તીમ્, અવિ રઑઘ્ન્યાંમ વરંઘ્હૅમ, આઝૂઇતીમ્ચ ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંઘ્હે રશ્નુશ ઍરૅઝો યો અમવાઑ, અવિ ઇમત્ વરો ઉઝ્દાતૅમ, અવિ આતરૅમ્ચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્ઝારયેઇન્તીમ, અવિ રઑઘ્ન્યાંમ વરંઘ્હૅમ, આઝૂઇતીમ્ચ ઉર્વરનાંમ્, હથ્ર વાત વૅરૅથ્રાજનો; હથ્ર દામોઇશ ઉપમનો, હથ્ર કવએમ ખરૅનો, હથ્ર સઑકે મઝ્દધાઇતે. રષ્ન્વો અષાઉમ, રષ્ન્વો રઝિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્ન્વો વએધિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્ચોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ, રષ્ન્વો દૂરએદરૅશ્તૅમ, રષ્ન્વો અરૅથમત્ બઓરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ નિજઘ્નિશ્ત. અતિબશ્ત હાઇધિશ્ત જઘ્નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમ્ચ હઝંઘ્ઉહનૅમ્ચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશ્ત, હધ્ર નર તધ્ર મર હધ્ર ના-તનસુશ.

(કરદો ૧૯ મો) યતચિત્ અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ્, ઉપ વનન્તૅમ સ્તારૅમ મઝ્દધાતૅમ જઅયમહિ ફ્રીનામહિ રશ્નૂમ યિમ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાંમ્ચિત્ જઅયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉઝ્દાતૅમ, અવિ આતરૅમ્ચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ વીધ્ઝારયેઇન્તીમ્, અવિ રઑઘ્ન્યાંમ વરંઘ્હૅમ, આઝૂઇતીમ્ચ ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંઘ્હે રશ્નુશ ઍરૅઝો યો અમવાઑ, અવિ ઇમત્ વરો ઉઝ્દાતૅમ, અવિ આતરૅમ્ચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્ઝારયેઇન્તીમ, અવિ રઑઘ્ન્યાંમ વરંઘ્હૅમ, આઝૂઇતીમ્ચ ઉર્વરનાંમ, હથ્ર વાત વૅરૅથ્રાજનો;

હુથ દામોઇશ ઉપમનો, હુથ કવએમ ખરેનો, હુથ સઓકે મજદધાતે. રષ્ન્વો અષાઉમ, રષ્ન્વો રજિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્ન્વો વએધિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્યોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ, રષ્ન્વો દૂરએદરેશ્તૅમ, રષ્ન્વો અરેથમત બઇરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ નિજધ્નિશ્ત. અત્બિઅશ્ત હાઇધિશ્ત જધ્નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ હજંઘ્રઉહનૅમચ, અહ્મિ અરેથે યાહ્મ ગએથે કેષ વરત, હધ નર તધ મર હધ ના-તનસુશ.

(કરદો ૨૦ મો) યતચિત અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ, ઉપ તિશ્તીમ સ્તારૅમ રએવન્તૅમ ખરેનંઘ્રઉહન્તૅમ જબયમહિ ફ્રીનામહિ રશ્નૂમ યિમ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાંમચિત જબયેમિ, અવિ ઇમત વરો ઉજદાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરેસ્માચ, અવિ પૅરેનાંમ વીધ્રજ્ઞારયેઇન્તીમ, અવિ રઓધ્ન્યાંમ વરંઘ્રહૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ. અએતત તે જસાઇતિ અવંઘ્રહે રશ્નુશ બૅરેજો યો અમવાઓ, અવિ ઇમત વરો ઉજદાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરેસ્માચ, અવિ પૅરેનાંમ વીધ્રજ્ઞારયેઇન્તીમ, અવિ રઓધ્ન્યાંમ વરંઘ્રહૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ, હુથ વાત વૅરેથ્રાજનો; હુથ દામોઇશ ઉપમનો, હુથ કવએમ ખરેનો, હુથ સઓકે મજદધાઇતે. રષ્ન્વો અષાઉમ, રષ્ન્વો રજિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્ન્વો વએધિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્યોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ, રષ્ન્વો દૂરએદરેશ્તૅમ, રષ્ન્વો અરેથમત બઇરિશ્ત. રષ્ન્વો તાયૂમ નિજધ્નિશ્ત. અત્બિઅશ્ત હાઇધિશ્ત જધ્નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ હજંઘ્રઉહનૅમચ, અહ્મિ અરેથે યાહ્મ ગએથે કેષ વરત, હધ નર તધ મર હધ ના-તનસુશ.

(કરદો ૨૧ મો) યતચિત અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ, ઉપ અવે સ્તારો યોઇ હપ્તોઇરિંગ જબયમહિ ફ્રીનામહિ રશ્નૂમ યિમ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાંમચિત જબયેમિ, અવિ ઇમત વરો ઉજદાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરેસ્માચ, અવિ પૅરેનાંમ વીધ્રજ્ઞારયેઇન્તીમ, અવિ રઓધ્ન્યાંમ વરંઘ્રહૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ. અએતત તે જસાઇતિ અવંઘ્રહે રશ્નુશ બૅરેજો યો અમવાઓ, અવિ ઇમત વરો ઉજદાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરેસ્માચ, અવિ પૅરેનાંમ વીધ્રજ્ઞારયેઇન્તીમ, અવિ રઓધ્ન્યાંમ વરંઘ્રહૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ, હુથ વાત વૅરેથ્રાજનો; હુથ દામોઇશ ઉપમનો, હુથ કવએમ ખરેનો, હુથ સઓકે મજદધાઇતે. રષ્ન્વો અષાઉમ, રષ્ન્વો રજિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પનિશ્ત, રષ્ન્વો વએધિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્યોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ, રષ્ન્વો દૂરએદરેશ્તૅમ, રષ્ન્વો અરેથ-

મત્ બઘરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ્ નિજઘ્નિશ્ત. અત્બિશ્ત હાઇધિશ્ત જઘ્નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ હજંઘ્રઉહનૅમચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશ્ત, હધ નર તધ મર હધ ના-તનસુશ.

(કરદે ૨૨ મો) યતચિત્ અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ્ ઉપ અવે સ્તારે યોઇ અકૂશ-ચિથ્ર જબ્યમહિ ક્રીનામહિ રેન્નૂમ્ યિમ્ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાંમચિત્ જબ્યેમિ, અવિ ઇમત્ વરે ઉજદાતૅમ્, અવિ આતરૅમચ અરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીઘ્નઝારયેઇન્તીમ, અવિ રએૅાઘ્નયાંમ્ વરંઘ્નહૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંઘ્નહે રેન્નુશ ઍૅરેજો યો અમવાઓ, અવિ ઇમત્ વરે ઉજદાતૅમ, અવિ આતરૅમચ અરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ વીઘ્નઝારયેઇન્તીમ, અવિ રએૅાઘ્નયાંમ્ વરંઘ્નહૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ, હથ્ર વાત વૅરેથ્રાજનો; હથ્ર દામોઇશ ઉપમનો, હથ્ર ક્વએમ ખરૅનો, હથ્ર સઓાકે મજદધાઇતે. રષ્ન્વો અષાઉમ, રષ્ન્વો રજિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્ન્વો વએધિશ્ત. રષ્ન્વો વિધ્યોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ, રષ્ન્વો દૂરએદરૅશ્તૅમ, રષ્ન્વો અરૅથમત્ બઘરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ્ નિજઘ્નિશ્ત. અત્બિશ્ત હાઇધિશ્ત જઘ્નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ હજંઘ્રઉહનૅમચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશ્ત, હધ નર તધ મર હધ ના-તનસુશ.

(કરદે ૨૩ મો) યતચિત્ અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ ઉપ અવે સ્તારે યોઇ જૅમસચિથ્ર જબ્યમહિ ક્રીનામહિ રેન્નૂમ્ યિમ્ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાંમચિત્ જબ્યેમિ, અવિ ઇમત્ વરે ઉજદાતૅમ, અવિ આતરૅમચ અરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીઘ્નઝારયેઇન્તીમ, અવિ રએૅાઘ્નયાંમ્ વરંઘ્નહૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંઘ્નહે રેન્નુશ ઍૅરેજો યો અમવાઓ, અવિ ઇમત વરે ઉજદાતૅમ, અવિ આતરૅમચ અરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ વીઘ્નઝારયેઇન્તીમ, અવિ રએૅાઘ્નયાંમ્ વરંઘ્નહૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ, હથ્ર વાત વૅરેથ્રાજનો; હથ્ર દામોઇશ ઉપમનો, હથ્ર ક્વએમ ખરૅનો, હથ્ર સઓાકે મજદધાઇતે. રષ્ન્વો અષાઉમ, રષ્ન્વો રજિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્ન્વો વએધિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્યોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ, રષ્ન્વો દૂરએદરૅશ્તૅમ, રષ્ન્વો અરૅથમત્ બઘરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ્ નિજઘ્નિશ્ત. અત્બિશ્ત હાઇધિશ્ત જઘ્નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ હજંઘ્રઉહનૅમચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશ્ત, હધ નર તધ મર હધ ના-તનસુશ.

(કરદે ૨૪ મો) યતચિત્ અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ્ ઉપ અવે સ્તારે યોઇ ઉર્વરે-ચિથ્ર જબ્યમહિ ક્રીનામહિ રેન્નૂમ્ યિમ્ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાંમચિત્

જબયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદ્દાતૅમ્, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીઘ્નઝારયેઇન્તીમ્, અવિ રઑાઘ્નયાંમ્ વરંઘ્નહૅમ્, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંઘ્નહે રશ્નુશ બૅરૅજો યો અમવાઑ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદ્દાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીઘ્નઝારયેઇન્તીમ્, અવિ રઑાઘ્નયાંમ્ વરંઘ્નહૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ્, હથ વાત વૅરૅથ્રાજનો; હથ દામોઇશ ઉપમનો, હથ કવએમ ખરૅનો, હથ સઑાકે મજદ્દધાઇતે. રશ્નવો અષાઉમ્, રશ્નવો ર્જિશ્ત, રશ્નવો સ્પૅનિશ્ત, રશ્નવો વઑધિશ્ત, રશ્નવો વિધ્યોઇશ્ત, રશ્નવો પરકવિસ્તૅમ, રશ્નવો દૂરએદરૅશ્તૅમ. રશ્નવો અરૅથમત્ બઇરિશ્ત, રશ્નવો તાયૂમ્ નિજઘ્નનિશ્ત. અત્બિશ્ત હાદધિશ્ત જઘ્નનિશ્ત, નાસિશ્ત તાયૂમચ હજંઘ્નઉહનૅમચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશ્ત, હધ નર તધ મર હધ નાન્તનસુશ.

(કરદો ૨૫ મો) યતચિત્ અહિ રશ્નવો અષાઉમ્, ઉપ અવે સ્તારો યોઇ સ્પૅન્તો-મઇન્યવ. જબયમહિ ફ્રીનામહિ રશ્નૂમ્ યિમ્ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાંમચિત્ જબયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદ્દાતૅમ્, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીઘ્નઝારયેઇન્તીમ્, અવિ રઑાઘ્નયાંમ્ વરંઘ્નહૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંઘ્નહે રશ્નુશ બૅરૅજો યો અમવાઑ, અવિ ઇમત વરો ઉજદ્દાતૅમ્, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ વીઘ્નઝારયેઇન્તીમ્, અવિ રઑાઘ્નયાંમ્ વરંઘ્નહૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ્, હથ વાત વૅરૅથ્રાજનો; હથ દામોઇશ ઉપમનો, હથ કવએમ ખરૅનો, હથ સઑાકે મજદ્દધાઇતે. રશ્નવો અષાઉમ, રશ્નવો ર્જિશ્ત, રશ્નવો સ્પૅનિશ્ત, રશ્નવો વઑધિશ્ત, રશ્નવો વિધ્યોઇશ્ત, રશ્નવો પરકવિસ્તૅમ્, રશ્નવો દૂરએદરૅશ્તૅમ્, રશ્નવો અરૅથમત્ બઇરિશ્ત, રશ્નવો તાયૂમ્ નિજઘ્નનિશ્ત. અત્બિશ્ત હાદધિશ્ત જઘ્નનિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ હજંઘ્નઉહનૅમચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશ્ત, હધ નર તધ મર હધ નાન્તનસુશ.

(કરદો ૨૬ મો) યતચિત્ અહિ રશ્નવો અષાઉમ્, ઉપ અઑામ માઑાઘ્નહૅમ ગઑાચિથ્રૅમ્ જબયમહિ ફ્રીનામહિ રશ્નૂમ્ યિમ્ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાંમચિત્ જબયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદ્દાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીઘ્નઝારયેઇન્તીમ્, અવિ રઑાઘ્નયાંમ્ વરંઘ્નહૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંઘ્નહે રશ્નુશ બૅરૅજો યો અમવાઑ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદ્દાતૅમ, અવિ આતરૅમચ

બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ વીધ્રજ઼ારયેઇન્તીમ, અવિ રઍાધ્રન્યાંમ વરંઘ્ર-હૅમ, આજ઼ૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ, હુથ્ર વાત વૅરૅથ્રાજનો; હુથ્ર દામોઇશ ઉપમનો, હુથ્ર કવએમ ખ્વરૅનો, હુથ્ર સઍાકે મજ઼દધાઇતે. રશ્નવો અષા-ઉમ, રશ્નવો રજિશ્ત, રશ્નવો સ્પૅનિશ્ત, રશ્નવો વઍધિશ્ત, રશ્નવો વિધ્યોઇશ્ત, રશ્નવો પરકવિસ્તૅમ, રશ્નવો દૂરએદરૅશ્તૅમ, રશ્નવો અરૅથ-મત્ બઇરિશ્ત, રશ્નવો તાયૂમ નિજઘ્નિશ્ત. અત્રિઅશ્ત હુઇધિશ્ત જઘ્ન-નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ હુજંઘ્રઉહનૅમચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગઍથે કેષ વશ્ત, હુધ નર તધ મર હુધ નાતનસુશ.

(કરદો ૨૭ મો) યત્ચિત્ અહિ રશ્નવો અષાઉમ, ઉપ હુવરૅક્ષએ-તૅમ અઉર્વત્-અસ્પૅમ જબયમહિ ક્રીનામહિ રનૂમ યિમ અમ-વન્તૅમ. ઉર્વથાંમચિત્ જ઼બયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ અવિ પૅરૅનાંમ વીધ્રજ઼ારયેઇન્તીમ, અવિ રઍાધ્રન્યાંમ વરંઘ્રહૅમ. આજ઼ૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંઘ્રહે રનુશ બૅરૅજો યો અમવાઍા, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ, અવિ આત-રૅમચ બરૅસ્માચ. અવિ પૅરૅનાંમ વીધ્રજ઼ારયેઇન્તીમ, અવિ રઍાધ્રન્યાંમ વરંઘ્ર-હૅમ, આજ઼ૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ, હુથ્ર વાત વૅરૅથ્રાજનો; હુથ્ર દામોઇશ ઉપમનો, હુથ્ર કવઍમ ખ્વરૅનો, હુથ્ર સઍાકે મજ઼દધાઇતે. રશ્નવો અષા-ઉમ, રશ્નવો રજિશ્ત, રશ્નવો સ્પૅનિશ્ત, રશ્નવો વએધિશ્ત, રશ્નવો વિધ્યોઇશ્ત, રશ્નવો પરકવિસ્તૅમ, રશ્નવો દૂરએદરૅશ્તૅમ, રશ્નવો અરૅ-થમત્ બઇરિશ્ત, રશ્નવો તાયૂમ નિજઘ્નિશ્ત. અત્રિઅશ્ત હુઇધિશ્ત જઘ્ન-નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ હુજંઘ્રઉહનૅમચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગઍથે કેષ વશ્ત, હુધ નર તધ મર હુધ ના તનસુશ.

(કરદો ૨૮ મો) યત્ચિત્ અહિ રશ્નવો અષાઉમ, ઉપ અનઘ્ર રઍાચાઍા ખ્વધાતાઍા જબયમહિ ક્રીનામહિ રનૂમ યિમ અમ-વન્તૅમ. ઉર્વથાંમચિત્ જ઼બયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ વીધ્રજ઼ારયેઇન્તીમ, અવિ રઍાધ્ર-ન્યાંમ વરંઘ્રહૅમ, આજ઼ૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઇતિ અવં-ઘ્રહે રનુશ બૅરૅજો યો અમવાઍા, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ વીધ્રજ઼ારયેઇન્તીમ, અવિ રઍાધ્રન્યાંમ વરંઘ્રહૅમ, આજ઼ૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ, હુથ્ર વાત વૅરૅથ્રા-જનો; હુથ્ર દામોઇશ ઉપમનો, હુથ્ર કવએમ ખ્વરૅનો, હુથ્ર સઍાકે મજ઼-દધાઇતે. રશ્નવો અષાઉમ, રશ્નવો રજિશ્ત, રશ્નવો સ્પૅનિશ્ત, રશ્નવો

વએધિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્યોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ, રષ્ન્વો દૂરએ-દરૅશ્તૅમ, રષ્ન્વો અરૅથમત્ બઇરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ્ નિજઘ્નિશ્ત. અતિઅશ્ત હુઇધિશ્ત જઘ્નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ હુજંઘ્ઉહ્નૅમચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશ્ત, હધ્ર નર તઘ્ર મર હધ્ર ના-તનસુશ.

(કરદો ૨૯ મો) યતચિત્ અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ, ઉપ વહિશ્તૅમ્ અહૂમ્ અષઑનાંમ્ રઑચંઘ્હેમ્ વીસ્પો-ખ્વાથ્રૅમ જઅયમહિ ફ્રીનામહિ રષ્નૂમ્ યિમ્ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાંમચિત્ જઅયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદ્દાતૅમ્, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીઘ્ઝારયેઇન્તીમ્, અવિ રઑધ્ન્યાંમ્ વરંઘ્હૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ. અએતત તે જસાઇતિ અવંઘ્હે રષ્નુશ બૅરૅજો યો અમવાઓ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદ્દાતૅમ્, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીઘ્ઝારયેઇન્તીમ્, અવિ રઑધ્ન્યાંમ્ વરંઘ્હૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ, હથ્ર વાત વૅરૅથ્રાજનો; હથ્ર દામોઇશ ઉપમનો, હથ્ર કવએમ ખ્વરૅનો, હથ્ર સઑકે મજદધાઇતે. રષ્ન્વો અષાઉમ, રષ્ન્વો રજિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્ન્વો વઑખ્રિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્યોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ, રષ્ન્વો દૂરએ-દરૅશ્તૅમ, રષ્ન્વો અરૅથમત્ બઇરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ્ નિજઘ્નિશ્ત. અતિઅશ્ત હુઇધિશ્ત જઘ્નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ હુજંઘ્ઉહ્નૅમચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશ્ત, હધ્ર નર તઘ્ર મર હધ્ર ના-તનસુશ.

(કરદો ૩૦ મો) યતચિત્ અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ, ઉપ રઑક્ષ્ને ગરો-ન્માને જઅયમહિ ફ્રીનામહિ રષ્નૂમ્ યિમ્ અમવન્તૅમ. ઉર્વ-થાંમચિત્ જઅયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદ્દાતૅમ્, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ વીઘ્ઝારયેઇન્તીમ્, અવિ રઑધ્ન્યાંમ્ વરંઘ્-હૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંઘ્હે રષ્નુશ બૅરૅજો યો અમવાઓ, અવિ ઇમત વરો ઉજદ્દાતૅમ, અવિ આતરૅ-મચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીઘ્ઝારયેઇન્તીમ્, અવિ રઑધ્ન્યાંમ વરંઘ્હૅમ્, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ, હથ્ર વાત વૅરૅથ્રાજનો; હથ્ર દામો-ઇશ ઉપંમનો, હથ્ર ક઼વએમ ખ્વરૅનો, હથ્ર સઑકે મજદધાઇતે. રષ્ન્વો અષાઉમ, રષ્ન્વો રજિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્ન્વો વઑખ્રિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્યોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ, રષ્ન્વો દૂરએદરૅશ્તૅમ, રષ્ન્વો અરૅથમત્ બઇરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ્ નિજઘ્નિશ્ત. અતિઅશ્ત હુઇધિશ્ત જઘ્નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ હુજંઘ્ઉહ્નૅમચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશ્ત, હધ્ર નર તધ્ર મર હધ્ર ના-તનસુશ.

(કરદો ૩૧ મો) યતચિત અહિ રશ્નવો અષાઉમ, ઉપ હુધન હુધ ના-તનસુશ જબયમહિ ફ્રીનામહિ રશ્નૂમ યિમ અમવન્તૅમ. ઉર્વ-થાંમચિત જબયેમિ, અવિ ઇમત વરો ઉજદાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ વીધ્રજારયેઇન્તીમ, અવિ રઍાધ્રન્યાંમ વરંધ્ર-હૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ. અએતત તે જસાઇતિ અવંધ્રહે રશ્નુશ ઍરૅજો યો અમવાઑ, અવિ ઇમત વરો ઉજદાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ વીધ્રજારયેઇન્તીમ, અવિ રઍાધ્રન્યાંમ વરંધ્ર-હૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ, હુથ વાત વૅરૅથ્રાજનો; હુથ દામોઇશ ઉપમનો, હુથ કવએમ ખરૅનો, હુથ સઑકે મજદધાઇતે. રશ્નવો અષા-ઉમ, રશ્નવો રજિશ્ત, રશ્નવો રપૅનિશ્ત, રશ્નવો વઍધિશ્ત, રશ્નવો વિધ્યોઇશ્ત, રશ્નવો પરકવિસ્તૅમ, રશ્નવો દૂરએદરૅશ્તૅમ, રશ્નવો અરૅથ-મત બઇરિશ્ત, રશ્નવો તાયૂમ નિજધ્નિશ્ત. અત્મિશ્ત હાઇધિશ્ત જધ્ર-નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ હુજંધ્રઉહુનૅમચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશ્ત, હુધ નર તધ્ર મર હુધ ના-તનસુશ.

અહે રય ખરૅનંધ્રહુચ, તૅમ યજાઇ સુરુન્વત યસ્ન, અહે રશ્નવો અષાઉમ અષઑનીમ; જઑથ્રાબ્યો અહે રશ્નવો અષાઉમ અષઑ-નીમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

હુઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો-દંધ્રહુંધ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑ-થ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસચ વાધ્રજિબ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઁધ્રહાંમચા તાંસચા તાઑસચા યજમઇદે. (બાજમાં પઢે) અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂનીએ મરૂદુમ, મરૂદુમ સર્દગાંન, હમા સર્દગાંન, હુમબાયસ્તે વેહાંન, ઓએમ બેહેદીન માજદયસ્નાન આગહી આસ્ત-વાની નેકી રસાનદ; અઍદૂન બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઑજસચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, રશ્નઑશ રજિશ્તહે અર્શ્તાતસચ ફ્રાદત-ગએથયાઑ વરૅદત-ગએથયાઑ અર્શુ-ખ્ધહે વચંધ્રહો યત ફ્રાદત-ગએથહે. અષૅમ વૉહૂ (૧).

☞ અહ્‌માઇ રએશચ; હુજંધ્રરૅમ; જસ મે અવંધ્રહે મજદ; કેરફેહ મોજદ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુબારક (ફલાંન), માહે મુબારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન). નમાજ દાદારે ગેહાંન દાનાંન. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ, તરોઇદીતે અંધ્રરહે મઇન્યેઉશ, હઇથ્યાવરૅશ્તાંમ હ્વત વસ્ના ફ્રૅરૅષોતૅમૅમ. સ્તઑમિ અષૅમ; અષૅમ વૉહૂ (૧).

ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજ્જાયાદ્ રશ્ને રાસ્ત, બેરસાદ્ અમાવંદ પીરોજ્જ-ગર અમાવંદી પીરોજ્જગરી. દાદ્ દીન્ બેહ્ માજ્દયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગેઆફરંગાંની બાદ્ હફ્તે કેશ્વર્ જમીન્, અએદૂન્ બાદ્. મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્. અષઓને અર્ષેમ્ વૅાહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) **દાદારે ગેહાંન્ દીને માજ્-દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસે-તે અષાઉમ્ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સૂર અના-હિતે. અષઑને અર્ષેમ્ વૅાહૂ (૧). નેમો ઉર્વઇરે વંધ્રઉહિ મજ્દધાતે. અષઑને અર્ષેમ્ વૅાહૂ (૧).**

અહે રયન્વો અષાઉમ્ અષઑનીમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે. અર્ષેમ્ વૅાહૂ (૧). રશ્ને રાસ્ત્ બેરસાદ્. અર્ષેમ્ વૅાહૂ (૧).

રશ્ને યશ્તનો સાર.—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો! વૃધ્ધિ કરનાર અહુર-મઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. તેના પ્રતાપ તથા ખોરેહ જ્યાદા થાઓ! રશ્ને રાસ્ત યઝદ મારી મદદે પહોંચો! સર્વે ગુનાહો માટે હું પશ્ચાતાપ કરૂં છું. તમામ ભુંડા વિચાર, ભુંડાં વચન, અને ભુંડાં કામને માટે હું મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી પસ્તાવો કરૂં છું. ઓ સાચા, ફાયદો કરનારા, ડહાપણવાળા, દુર સુધી જોનારા, ઇનસાફ કરનારા, દુ:ખ વગરના, ચોર અને રાહજનને મારનાર રશનુ યઝદ! આ દુન્યામાં કયો શખસ હધ-ના-તનસુશની જગા (ગરોથમાન બહે-શતથી ઉપરની જગા) મેળવનાર છે, તો તું તોળ કરનાર છે. ઓ રશનું રાસ્ત! જ્યાંબી તું હોય, પછી ઇરાનના સાત કેશવરોમાંના કોઇબી કેશવરમાં—અરેઝહી, સવહી, ફ્રદદધુ, વિદધફ્ષુ, વોઉરૂ-બરેશતી, વોઉરૂ-ઝરેશતી, અને ખનીરથ-બામી કોઇમાં પણ તું હોય, રંઘા નદી (Tigris) આગળ હોય કે અલબુર્ઝ પહાડ ઉપર હોય, વનંત સેતારામાં હોય, કે તેશતર સેતારામાં હોય, કે હપતોઇરીંગ સેતારામાં હોય, કે ચંદ્ર, સુરજ, કે બહેશતમાં હોય, કે હધ-ના-તનસુશમાં હોય, ત્યાંથી હમારી મદદને માટે હું તુંને બોલાઉં છું. આ તૈયાર કીધેલા વર (એ વરને માટે એમ કહે છે કે જે માણસનાં રાસ્તપણાંની કસોટી કરવાની હોય, તેની છાતી ઉપર તાવેલી ધાતુ રેડવામાં આવતી હતી, અને જો તેને કશી ઇજા ન થાય તો તે રાસ્ત માણસ તરીકે સાબેત થતો હતો.) તરફ હમે તુંને મદદને માટે બોલાવ્યે છીએ.

રશનુ યઝદ, એક મરણ પામેલા માણસનું રવાન, જ્યારે ચાહરમની બામદાદે ચીનવદ પુલ તરફ જાય છે, ત્યારે તેણે કીધેલાં કામોનો તોળ કરવામાં મેહેર અને શરોષ યઝદનો તે મદદગાર છે. એ યશ્તમાં રશનુની સાથે એના હમકાર ફરેશ્તા આરતાદ યઝદ જે પણ સચાઇ ઉપર મવકકલ છે તેનું નામ આવે છે.

ફ્રવરદીન યશત.[1]

ક્ષનઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષેમ વૉહૂ (૧).

પ નામે યજદાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજૂની, ગોરૂજે ખોરેહ અવઝાયાદ; અદર્ફિર્વશ બેરસાદ. અજ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ, અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુઝૂખ્ત દુજ્વરૂશ્ત, મેમ પ ગેતી મનીદ, ઓએમ ગોફ્ત, ઓએમ કર્દ, ઓએમ જસ્ત, ઓએમ બુન્ બૂદ ઍસ્તેદ. અજ આંન્ ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ. ક્ષનઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હાત્ વસ્ના ફેરૂષોતેમેમ. સ્તઑમિ અષેમ; અષેમ વૉહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ, અષાઉનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિ-થૂરનાંમ્ પઓઇર્યો-ત્કએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ નબાનજદિશ્તનાંમ્ ફ્રવષિતાંમ્, ક્ષનઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષનઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે બ્રૂતે, અથા રતુશ્ અષાતચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ બ્રઓતૂ.

(કરદો ૧ લો) મ્રઓત્ અહુરો મજ્દાઓ સ્પિતમાઇ જરથુશ્ત્રાઇ, અએવ તે જાવરે અઓજસચ ખરેનો અવસચ રફ્નસચ ફ્રસ્રવ, એરેજ્વો સ્પિતમ, યત્ અષઓનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિ-થૂરનાંમ્, યથ મે જસેન્ અવંઘ્રહે, યથ મે બરેન્ ઉપસ્તાંમ્, ઉગ્રાઓ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો.

આઓંઘ્રહાંમ્ રય ખરેનંઘ્રહચ, વીધારએમ્ જરથુશ્ત્ર અઓમ્ અસ્મનેમ્, યો ઉસચ રઓક્ષ્નો ફ્રાદેરેસ્રો, યો ઇમાંમ્ જંમ આચ પઇરિચ બવાવ. માંનયેન્ અહે યથ વીશ, અએમ યો હિશ્તઇતે

---

1. અશો લોકોની ફ્રવશી અથવા ફરોહરો નામની મીનોઇ શકિતઓ અહેરેમનની સામે થઇને ભલી પેદાયશોને ટકાવી રાખવામાં અને તેઓની વૃધ્ધિ કરવામાં તથા બીજા દુન્યાને લગતા અનેક ફાયદા અને મદદ કરવામાં મશગુલ રહે છે, તે હકીકત જાણીને તેઓને પગલે ચાલવાથી માણસો ભલાં થઇ શકે છે તેઓનું સેતાયશનામું.

મઇન્યુ-સ્તાતો હુંદ્રખ્તો દૂરએકરનો, અયંઘ્રહો કેહ્રુર્પ ખ્અએનહે રઍાચ-હિનો અવિ થ્રિષ્વ.

યિમ્ મજ્દાઑ વસ્તે વંઘ્રહનૅમ્ સ્તૅહ્રપએસંઘ્રહૅમ્ મઇન્યુ-તાશ્તૅમ્, હચિમ્નો મિથ્રો રશ્નુચ આર્મઇતિચ સ્પૅન્તય, યહ્માઇ નોઇત્ ચહ્માઇ નએમનાંમ્ કરન પઇરિ-વએનોઇથે.

આઍાંઘ્રહાંમ્ રય ખ્અરૅનંઘ્રહચ, વીધારએમ્ જરથુશ્ત્ર અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ્, બએષજ્યાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરો-ત્કએષાંમ્, યેસન્યાંમ્ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે. આધૂ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, દંઘ્રહુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્.

યા વીસ્પનાંમ્ અર્ષ્નાંમ્ ક્ષુદ્રાઑ યઑજદધાઇતિ. યા વીસ્પનાંમ્ હાઇરિષિનાંમ્ જાંથાઇ ગરૅવાંન્ યઑાજદધાઇતિ. યા વીસ્પાઑ હાઇરિષીશ્ હુઝામિતો દધાઇતિ. યા વીસ્પનાંમ્ હાઇરિષિનાંમ્ દાઇતીમ્ રથ્વીમ્ પએમ્ અવ-બરઇતિ.

મસિતાંમ્ દૂરાત્ ફ્રસ્રૂતાંમ્; યા અસ્તિ અવવઇતિ મસો, યથ વીસ્પાઑ ઇમાઑ આપો યાઑ જૅમા પઇતિ ફ્રતચન્તિ, યા અમવઇતિ ફ્રતચઇતિ હુકુઇર્યાત્ હચ બરૅજંઘ્રહત્ અવિ જ્રયો વૉઉરૂ-કષેમ્.

યઑાજૅન્તિ વીસ્પે કરનો જ્રયા વૉઉરૂ-કષય, આ વીસ્પો મઇધ્યો યઑાજઇતિ. યત્ હીશ્ અવિ ફ્રતચઇતિ, યત્ હીશ્ અવિ ફ્રજગરઇતિ અરૅદ્વી સૂર અનાહિત. યેંઘ્રહે હજંઘ્રરૅમ્ વઇર્યનાંમ્, હજંઘ્રરૅમ્ અપઘ્રઝારનાંમ્. કસચિત્ચ અએષાંમ્ વઇર્યનાંમ્, કસચિત્ચ અએષાંમ્ અપઘ્રઝારનાંમ્, ચથ્વરૅસતૅમ્ અયરૅ-બરનાંમ્ હુવસ્પાઇ નઇરે બરૅમ્નાઇ.

અંઘ્રહાઑસચ મે અએવંઘ્રહાઑ આપો અપઘ્રઝારો વીજસાઇતિ, વીસ્પાઇશ્ અવિ કર્ષ્વાંન્ યાઇશ્ હપ્ત. અંઘ્રહાઑસચ મે અએવંઘ્રહાઑ આપો હમથ અવ-બરઇતિ હાંમિનૅમચ જયનૅમચ. હા મે આપો યઑાજદધાઇતિ, હા અર્ષ્નાંમ્ ક્ષુદ્રાઑ, હા ક્ષથ્રિનાંમ્ ગરૅવાંન્, હા ક્ષથ્રિનાંમ્ પએમ.

આઍાંઘ્રહાંમ્ રય ખ્અરૅનંઘ્રહચ, વીધારએમ્ જરથુશ્ત્ર ઝાંમ્ પૅરૅથ્વીમ્ અહુરધાતાંમ્, યાંમ્ મસીમચ પથનાંમચ, યા બરૅથ્રિ પરઑશ્ શ્રીરહે યા વીસ્પૅમ્ અહૂમ્ અસ્તવન્તૅમ્ બરઇતિ, જ્રુમચ ઇરિસ્તૅમચ, ગરયસચ યોઇ બૅરૅજન્તો પૉઉરૂ-વાસ્ત્રાઍાંઘ્રહો આફ્રૅન્તો.

યેંઘ્નહાઓ પઇતિ થ્રઓતો-સ્તાચો આપો તચિન્તિ નાવયાઓ; યેંઘ્નહાઓ પઇતિ પૉઉરૂ-સરૅધાઓ જૅમાઘ ઉજાુક્ષ્યેઇતિ ઉર્વરાઓ, થ્રાથ્રાઇ પસ્વાઓ વીરયાઓ, થ્રાથ્રાઇ અઇરૂયનાંમ્ દંખ્યુનાંમ્, થ્રાથ્રાઇ ગેઉશ પન્ચો-હ્યયાઓ, અવંઘ્નહે નરાંમ્ અષઓનાંમ્.

આઓંઘ્નહાંમ્ રય ખ્અરૅનંઘ્નહચ, વીધારએમ્ જરથુશ્ત્ર અર્જૅમ્ બરૅથ્રિષ્વ પુથ્રે પઇતિ-વૅરૅતે અપરઇરિથિન્તો આદાતાત્ વીધાતઓત્;[1] બ્યાહુવ ઉર્વત્યએમ્ અસ્તિચ ગઓનચ, દ્રૅવ્દચ ઉરૂથ્વાંસચ, પઇધ્યાઓસચ, ફ્રવાક્ષસચ.

યેઇધિ જી મે નોઇત્ દઇધીત્ ઉપસ્તાંમ્ ઉઘ્રાઓ અષાઉનાંમ્ ફ્રવષયો, નોઇત્ મે ઇધ આઓંઘ્નહાતૅમ્ પસ્વીર, યા સ્તો સરૅધનાંમ્ વહિશ્ત. દ્રુજો અઓગરે, દ્રુજો ક્ષથ્રૅમ્, દ્રુજો અસ્તવાઓ અંઘ્નઉશ આઓંઘ્નહાત્.

ની અન્તરૅ ઝંમ્ અસ્મનૅમચ, દ્રુજાઓ મનિવાઓ હજધ્યાત્, ની અન્તરૅ ઝંમ્ અસ્મનૅમચ, દ્રુજાઓ મનિવાઓ વઓન્યાત્; નોઇત્ પસ્ચએત વનોવન્તાઇ ઉપ-દયાત્ અંઘ્નરો મઇન્યુશ સ્પૅન્તાઇ મઇન્યવે.

આઓંઘ્નહાંમ્ રય ખ્અરૅનંઘ્નહચ, આપો તચિન્તિ ફ્રાતત્-ચરૅતો, ખાઓ પઇતિ અફ્રજયમ્નાઓ; આઓંઘ્નહાંમ્ રય ખ્અરૅનંઘ્નહચ, જૅમાઘ ઉજાુક્ષ્યેઇન્તિ ઉર્વરાઓ, ખાઓ પઇતિ અફ્રજયમ્નાઓ; આઓંઘ્નહામ્ રય ખ્અરૅનંઘ્નહચ, વાતો વાઓન્તિ દુન્મો-ફ્રુતો, ખાઓ પઇતિ અફ્રજયમ્નાઓ.

આઓંઘ્નહાંમ્ રય ખ્અરેનંઘ્નહચ, હાઇરિષીશ પુથ્રે વૅરૅન્વઇન્તિ; આઓંઘ્નહાંમ્ રય ખ્અરૅનંઘ્નહચ, હુઝામિતો જીજનૅન્તિ; આઓંઘ્નહાંમ્ રય ખ્અરૅનંઘ્નહચ, યત્ બવઇન્તિ હચત્-પુથ્રાઓ.

---

૧. વીધાતઓત–માણસના હાડકાં ભાંજનાર યાને માણસના જાનને નુકસાન પહોંચાડનાર દેવ. મહેર યસ્તમાં એને એશમ દેવનો સાથી કહયો છે. ફ્રવરદીન યશ્ત પ્રમાણે અહુરમઝદ ફરોહરોની મદદથી બચ્ચાંને માયના ગર્ભસ્થાનમાં એ દેવના હુમલાથી ટકાવી રાખે છે. વંદીદાદમાં એનું નામ અસ્તોવીધોતુ છે જ્યાં કહ્યું છે કે જ્યારે માણસ પાણીમાં પડે છે, ત્યારે એ દેવ માણસનો દમ બંધ કરી નાખે છે. મીનો ખેરદમાં કહ્યું છે કે માણસના મરણ બાદ ત્રીજી બામદાદે રવાનના પુલ ગુઝાર થતી વખત એ દેવ તેના ગળામાં ફાંસો નાખી તેને દોજખ ભણી ખેંચે છે, પણ જો તે માણસનાં સવાબનાં કામ તેના ગુનાહનાં કામ કરતાં વધારે હોય છે તો તે ફાંસો કાઢી નાખવાને શકિતવાન થાય છે અને બહેશતમાં જાય છે. બુનદેહશમાં એ દેવને એક જાતનો જીંદગીનો છેડો લાવનાર ખરાબ પવન કહયો છે એના સાથીઓ એશમ, અકોમન અને બુષ્યાંસ્ત દેવો છે.

આઅઁઘ્રહાંમ્ રય ખરૅનંઘ્રહચ, ઉસ્ ના જયેઇતિ વ્યાખનો વ્યાખમોહુ ગૂષયત્ ઉખ્ધો, યો બવઇતિ ખ્રતુ-કાતો; યો નાઇદ્યાઅઁઘ્રહો ગઓતેમહે[1] પરોન્યાઓ પરૂશ્તોઇત્ અવાઇતિ. આઅઁઘ્રહાંમ્ રય ખરૅનંઘ્રહચ, હ્વરૅ અવ પથ અએઇતિ; આઅઁઘ્રહાંમ્ રય ખરૅનંઘ્રહચ, માઓ અવ પથ અએઇતિ; આઅઁઘ્રહાંમ્ રય ખરૅનંઘ્રહચ, સ્તારો અવ પથ યેઇન્તિ.

તાઓ ઉગ્રાહુ પૅષનાહુ ઉપસ્તાંમ્ હૅન્તિ દાહિશ્તાઓ, યાઓ ફ્રવષયો અષઓનાંમ્; તાઓ ફ્રવષયો અષઓનાંમ્ અઓજિશ્તાઓ હૅન્તિ સ્પિતમ, યાઓ પઓઇરયનાંમ્ તકએષનાંમ્, યાઓ વા નરાંમ્ અઝાતનાંમ્ ફ્રષો-ચરૅથ્રાંમ્ સઓષ્યન્તાંમ્. આઅત્ અન્યએષાંમ્ ફ્રવષયો જવનાંમ્ નરાંમ્ અષઓનાંમ્ અઓજયેહીશ્ જરથુશ્ત્ર, યથ ઇરિસ્તનાંમ્ સ્પિતમ.

આઅત્ યો ના હીશ્ હુબૅરૅતાઓ બરાત્ જવ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો સાસ્ત દઇંઘ્રહેઉશ્ હમો-ક્ષથ્રો, હો અંઘ્રહાઇતિ જજુશ્તૅમો ક્ષયો કસચિત્ મષ્યાનાંમ્; યો વૉહુ-બૅરૅતાંમ્ બરઇતે મિથ્રૅમ વિમ્ વૉઉરૂગઓયઓઇતીમ્, અરૂશ્તાતૅમચ ફ્રાદત્-ગએથાંમ્ વરૅદત્-ગએથાંમ્.

ઇથ તે જાવરે અઓજસ્ચ ખરૅનો અવસ્ચ રફ્નસ્ચ ફ્રશ્નઓમિ, ઍરૅજ્વો સ્પિતમ, યત્ અષઓનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિથૂરનાંમ્; યથ મે જસેન્ અવંઘ્રહે, યથ મે બરેન્ ઉપસ્તાંમ્ ઉગ્રાઓ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો.

(કરદો ૨ જો) મ્રઓત્ અહુરો મજ્દાઓ સ્પિતમાઇ જરથુશ્ત્રાઇ, આઅત્ યસે-થ્વા અએતહ્મિ અંઘ્રહ્વો યત્ અસ્તવઇન્તિ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, પથાંમ્ જસાઇતિ વીથ્વએસો બૅઇવ્રનાંમ્ દુઝ્ગતનાંમચ થ્વયંઘ્રઉહતાંમ્ જરથુશ્ત્ર, યેજિચ થ્વએષાઓ તન્વો, અથ ઇમાં વચો દ્રૅનજયોઇશ્, અથ ઇમાં વચો ફ્રશ્રુયાઓ વારૅથ્રઘ્નિશ્ જરથુશ્ત્ર.

અષાઉનાંમ્[2] વંઘ્રઉહીશ્ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો સ્તઓમિ જઓયેમિ ઉફ્યેમિ. યજમઇદે ન્માન્યાઓ વીસ્યાઓ જન્તુમાઓ દખ્યુ-

૧. નાઈદયાઅઁઘહો ગઓતેમહે–ગોતમ નોધસ, ઋગવેદમાં આવેલા એક રૂષીનું નામ, જેની સાથે થયલી વાદવીવાદનો અહિંયાં ઇસારો છે. પ્રોફેસર મૅક્ષમુલર એ રૂષીઓનો જમાનો ઇ. સ. પુર્વે ૧૫૦૦ ઉપર મુકે છે, તે ઉપરથી ફરવરદીન યશતનો જમાનો પણ તેટલોજ જુનો થઇ શકે.

૨. આ ફકરો અને એની પછીના બીજા ચાર ફકરાના છેડા સુધી યાને "**અતિબશતો અષવ**" સુધીના અવસ્તાના કલામો પઢયાથી, રસ્તાની ધાસ્તી તથા બીહીક દફે થઇને ભણનારને હિમ્મત આવે છે.

માઓ જરથુશ્લોતેમાઓ. હાઇતિશ હાતાંમ, હાઇતિશ આઆંધ્રહુષાંમ, હાઇતિશ બૂષ્યન્તાંમ્ અષઑનાંમ. વીસ્પાઑ વીસ્પનાંમ્ દખ્યુનાંમ્, જૅવિશત્યાઓ જૅવિશત્યનાંમ્ દખ્યુનાંમ.

યાઑ અસ્મનૅમ વીધારયેન્, યાઑ આપૅમ્ વીધારયેન્, યાઑ જાંમ્ વીધારયેન, યાઑ ગાંમ્ વીધારયેન્, યાઑ બરૅથ્રિબ્વ પુથ્રે વીધારયેન્ પઇતિ-વૅરૅતે અપર-ઇરિથ્યૅન્તો આદાતાત્ વીધાતઑત. વ્યાહ્વ ઉર્વત-ચયેન્ અસ્તિચ ગઑનચ દ્રૅવ્દ્ચ ઉરૂથ્વાંસ્ચ પઇધ્યાઑસ્ચ ક્રવાક્ષસ્ચ.

યાઑ અશ-બૅરૅતો, યાઑ ઉધ્રારૅતો, યાઑ હુવારૅતો, યાઑ વઝારૅતો, યાઑ તખ્મારૅતો, યાઑ જઑયારૅતો; યાઑ જઑયાઑ વંધ્રહુથ્વએષુ, યાઑ જઑયાઑ વૅરૅથ્રઘ્નયએષુ, યાઑ જઑયાઑ પૅષનાહુ.

યાઑ દાથ્રીશ વૅરૅથ્રૅમ્ જબયન્તે, દાથ્રીશ આયપ્તૅમ્ ચકુષે, દાથ્રીશ બન્તાઇ ક્વતાતૅમ્, દાથ્રીશ અઘ્નાઇ વૅાહુ ખરૅનો, યો હીશ યઝાનો કુફ્નવાંનો જઅયેઇતિ બરો-જઑથ્રો અષવ.

યાઑ અવધ પર ક્રઑઇરિસિશ્તાઑ, યથ નરો અષવનો અષૅમ્ હૅન્તિ જરજદાતૅમ, યથ્રચ મઝિશ્તાઑ ફ્રેરેતાઑ, યથ્રચ અત્બિશ્તો અષવ.

(કરદો ૩ જો) અષાઉનાંમ્ વંધ્રઉહીશ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ક્રવષયો યઝમઇદે. યાઑ અઑજિશ્તાઑ વઝૅન્તાંમ્, રૅનજિશ્તાઑ ક્રવઝૅમ્નનાંમ, અક્રકવસ્તૅમાઑ અપ-સ્રયમ્નનાંમ, અનવરૂશ્તવસ્તૅમાઑ ક્રસ્ચિન્અનનાંમ, અપઇરિ-વસ્તૅમાઑ સ્નઇથિષાંમ્ચ વરૅથનાંમ્ચ; યાઑ અક્રઑઉર્વિસ્વત્ કૅરૅનવઇન્તિ ઇરૅમ્ યહ્મ્ય જસૅન્તિ.

તાઑ વંધ્રઉહીશ, તાઑ વહિશ્તાઑ યઝમઇદે, યાઑ અષાઉનાંમ્ વંધ્રઉહીશ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ક્રવષયો. તાઑ જી સ્તરૅતએષુ બરૅસ્મોહુ જઑયાઑ, તાઑ વૅરૅથ્રઘ્નયએષુ, તાઑ પૅષનાહુ. તાઑ ઇધ યત્ નરો તખ્મ પૅરૅતૅન્તે વૅરૅથ્રઘ્નયએષુ.

તાઑ મઝદાઑ જબયત્ અવંધ્રહે, અવંધ્રહેચ અપ્નો વીદ્ધિધાર અપસ્ચ જૅમસ્ચ ઉર્વરયાઑસ્ચ. યત્ સ્પૅન્તો મઇન્યુશ વીધારયત્ અસ્મનૅમ યત્ આપૅમ્ યત્ જાંમ્ યત્ ગાંમ્ યત્ ઉર્વરાંમ્, યત્ બરૅથ્રિબ્વ પુથ્રે વીધારયત્ પઇતિ-વૅરૅતે અપર-ઇરિથ્યૅન્તો, આદાતાત્ વીધાતઑત. વ્યાહ્વ ઉર્વત-ચયત્ અસ્તિચ ગઑનચ દ્રૅવ્દ્ચ ઉરૂથ્વાંસ્ચ પઇધ્યાઑસ્ચ, ક્રવાક્ષસ્ચ.

વીધારયત્ સ્પેન્તો મઇન્યુશ, યાઓ અમવઇતિશ તુષ્નિષાધો હુદ્દાઇથીશ, વૅરૅજિ-ચષ્મનો સ્રઓઇથીશ દરૅધો-રાંરોમનો; યાઓ બૅરૅ-જઇતીશ બૅરૅજ્યાસ્તાઓ, યાઓ હુયઓનાઓ પૅરૅથુ-યઓનાઓ રવો-ફ્રઓથ્મનો દસથવઇતીશ ફ્રસ્રુતાઓ ઉપન્દારયેન્ અસ્મનૅમ.

(કરદો ૪ થો) અષાઉનાંમ્ વંઘ્રઉહીશ્ સરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. હુશ-હ્વ્મનો હ્વરૅ્જાનાઓ દરૅઘ્રએઇબ્યો હુખ્શ્રએઇબ્યો; ઉપ-ષ્ઠિતેએ વહિશ્તાઓ અનાજરૅતાઓ અએઇબ્યો નૅરૅબ્યો; વંઘ્રઉહીશ યોઇ વો વંઘ્રહુશ; ગુફ્રાઓ દૂરએસૂકાઓ બએષજ્યાઓ ફ્રસૂતાઓ; વનત્-પૅષનાઓ; નોઇત્ પઉર્વાઓ અજ્રરયૅન્તે.

(કરદો ૫ મો) અષાઉનાંમ્ વંઘ્રઉહીશ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. ઉગ્ર-જઓષાઓ ત્મિષ્યંબ્યો, ઉપઇરિ-કઇરયાઓ સૅવિશ્તાઓ, યાઓ ઉપઇરિ હમરૅનાધ અઉર્વથનાંમ્ ત્બિષ્યંતાંમ્ ઉગ્રાઓ બાજૂશ સ્ચિન્દયેઇન્તિ.

(કરદો ૬ ઠો) અષાઉનાંમ્ વંઘ્રઉહીશ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે; અરૅદ્રાઓ તખ્માઓ અઓજંઘ્રઉહઇતીશ અનામાથ્વાઓ ખાથ્રવઇતીશ ખાપરાઓ બએષજ્યાઓ, અષોઇશ બએષજ હચિમ્નાઓ, જૅમ-ફ્રથંઘ્રહ દાનુ-દ્રાજંઘ્રહ હ્વરૅ-બરેજંઘ્રહ.

(કરદો ૭ મો) અષાઉનાંમ્ વંઘ્રઉહીશ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. યાઓ તખ્માઓ હાંમ-વરૅઇતિવઇતીશ અરૅજયેઇતીશ ખ્રવિ-ષ્યન્તીશ ઉરૂવીનઇતીશ; ફ્રસ્ચિન્દયેઇન્તીશ વીસ્પનાંમ્ ત્મિષવતાંમ્ ત્બએષાઓ દએવનાંમ્ મષ્યાનાંમચ; અમએ-નિજનો હમૅરૅથે હવાઇ કામાઇચ જઓષાઇચ.

યૂઝૅમ્ વંઘ્રઉહિ નિસ્નિનઓત વૅરૅથ્રધ્નૅમચ અહુરધાતૅમ્ વનઇન્તી-મચ ઉપરતાતૅમ્, આબ્યો દંઘ્રહુબ્યો સૅવિશ્તાઓ, યથ વંઘ્રઉહીશ અનાજરૅતાઓ ક્ષ્નૂતાઓ અઇનિતાઓ અત્બિશ્તાઓ, યૂઝૅમ્ યસ-ન્યાઓ વહ્મ્યાઓ વસો-યઓનાઓ ફ્રચરથ્વે.

(કરદો ૮ મો) અષાઉનાંમ્ વંઘ્રઉહીશ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે; ફ્રસૂતાઓ વનત-પૅષનાઓ અવિ-અમાઓ સ્પારો-દાશ્તાઓ અસુયમ્નાઓ રજિશ્તનાંમ્; યાઓ અવ-જબયતો અવંઘ્રહે વ્યાંસચ વ્યાંનસચ. અપતેએ જબયેઇતિ વ્યાંસ્, અપ-ગતેએ વ્યાંનો.

યાઓ અવધ પર ફ્રઓઇરિસિશ્તાઓ, યથ નરો અષવનો અષૅમ્ હૅન્તિ જરજદાતૅમ્, યથ્રચ મજિશ્તાઓ ફ્રૅરૅતાઓ, યથ્રચ અત્બિશ્તો અષવ.

(કરદા ૯ મો) અષાઉનાંમ્ વંઘ્વહીશ્ સૂરાઓ સ્પેંન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. પૅાઉરૂ-સ્પાધાઓ યસ્તો-જયાઓ ઉજગૅરેપ્તો-દ્રફ્શાઓ બામ્યાઓ. યાઓ ઉગ્રાહુ પૅષનાહુ તધ નિજસૅન્ ક્ષતૅવિબ્યો, તધ યોઇ તખ્મ ક્ષતાવયો દાનુબ્યો અર્જન્ પૅષનાઓ.

યૂજ્ઞૅમ્ તધ તઉર્વયત વૅરેથ્રૅમ્ દાનુનાંમ્ તૂરનાંમ્, યૂજ્ઞૅમ્ તધ તઉર્વયત ત્બએષાઓ દાનુનાંમ્ તૂરનાંમ્. યૂષ્મઆયો પરો કર્ષનજો હુવીર બઑાન્ સૅવિશ્ત, યોઇ તખ્મ ક્ષતાવયો, યોઇ તખ્મ સઓષ્યન્તો, યોઇ તખ્મ્ વૅરેથ્રાજનો. ખ્શ્માઓ અસેબિશ ફ્રજિન્ત દાનુનાંમ્ બએવરૅ-પઇતિનાંમ્.

(કરદા ૧૦ મો) અષાઉનાંમ્ વંઘ્વહીશ્ સૂરાઓ સ્પેંન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. યાઓ રસ્મનો હાંમસ્તાતેએ ફ્રકરેન રિચન્દયેઇન્તિ, વી મઇધ્યાંમ્ નામયેઇન્તિ; થ્વાપૅમ્ પસ્કાત્ ફ્રવર્જન્તે, અવંઘ્રહે નરાંમ્ અષઓનાંમ્, આજંઘ્રહે દુજ્ઞવર્શતાવરૅજ્ઞંમ.

(કરદા ૧૧ મો) અષાઉનાંમ્ વંઘ્વહીશ્ સૂરાઓ સ્પેંન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. યાઓ ઉગ્રાઓ અઇવિ-થૂરાઓ વારેથ્રઘ્નીશ્, વનત્-પૅષનાઓ રાંરૅમાઓ વીવાઇતીશ્ વીચિરાઓ, સ્રવર્ષ્નાઓ સઓતન્વો આસ્નો-ઉર્વાંનો અષઓનીશ્. યાઓ દાથીશ્ વૅરેથ્રૅમ્ જખ્નયેન્તે, દાથીશ્ આયપ્તૅમ્ ચકુષે, દાથીશ્ બન્તાઇ દ્રવતાતૅમ્.

દાથીશ્ અહ્માઇ વૅાહુ ખરૅનો, યો હીશ્ અથ ફ્રાયજ્ઞાઇતે, યથ હીશ્ હો-ના યજત, યો અષવ જરથુશ્ત્રો, રતુશ્ અસ્તવઇધ્યો ગએથયાઓ, બરૅષ્નુશ્ બિપઇતિશ્તનયાઓ, કહ્માઇચિત્ યાઓંઘ્રહાંમ્ જસો, કહ્માઇચિત્ આંજંઘ્રહાંમ્ બિવિવાઓ.

યાઓ હુજબાતાઓ મઇન્યૂ-પૂતાઓ ફ્રપૂસૅન્તે બરૅષ્નવો અવંઘ્રહે અપ્નો, અએમ્ પઇધિમ્નાઓ હુતાશ્તૅમ્, વૅરેથ્રઘ્નૅમચ અહુરધાતૅમ્, વનઇન્તીમચ ઉપરતાતૅમ્, સઓકાંમચ બરત્-અવરૅતાંમ્ બરત્-આયપ્તાંમ્, અષઓનીમ્ શ્રાંઘ્રાંમ્ યેસન્યાંમ્ વહ્મ્યાંમ્, અષાત્ હચ યત્ વહિશ્તાત્.

તાઓ હૅરૅજૅન્તિ સતવએસૅમ્ અન્તરે જ્ઞંમ અસ્મનૅમચ, તચત્-આપૅમ્ જવનો-સ્નૂતૅમ્ તચત્-આપૅમ્ ઉક્ષ્યત્-ઉર્વરૅમ્ થ્રાથ્રાઇ પસ્વાઓ વીરયાઓ, થ્રાથ્રાઇ અઇર્યનાંમ્ દખ્યુનાંમ્, થ્રાથ્રાઇ ગેઉશ્ પંચો-હ્યયાઓ, અવંઘ્રહે નરાંમ્ અષઓનાંમ્.

વી અન્તરે જાંમ્ અસ્મનૅમ્ચ સતવએસો વીજસાઇતિ, તચત્-આપો જવનો-સૂતો તચત્-આપો ઉક્ષ્યત્-ઉર્વરે સ્રીરો બાન્વાઓ રઓક્ષ્નૅમાઓ, થ્રાથ્રાઇ પસ્વાઓ વીરયાઓ, થ્રાથ્રાઇ અઇરયનાંમ્ દખ્યુનાંમ્, થ્રાથ્રાઇ ગેઉશ્ પંચો-હ્યયાઓ, અવંઘ્રહે નરાંમ્ અષઓનાંમ.

(કરદો ૧૨ મો) અષાઉનાંમ્ વંઘ્રઉહીશ્ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદ. અયો-ખ્ષઓધાઓ અયો-જયાઓ અયો-વૅરૅથ્રાઓ, યાઓ પૅરૅતૅન્તે વૅરૅથ્રઘ્નયએષુ રઓક્ષ્નિ-અઇવિધાતએષુ થખ્તાઓ અરૅજજ્રીશ બરૅન્તીશ્, હજંઘ્રરઘ્નયાઇ દએવનાંમ.

યત્ હીશ્ અન્તરૅ વાતો ફ્રવાઇતિ બરો-બઓધો મશ્યાનાંમ્, તે નરો પઇતિ-જાનેન્તિ યાહ્વ વૅરૅથ્ર-બઓધો તે આબ્યો ફ્રૅરૅતાઓ ફ્રૅરૅન્વઇન્તિ અષઓનાંમ વંઘ્રઉહિબ્યો સૂરાબ્યો સ્પૅન્તાબ્યો ફ્રવષિબ્યો, થખ્તયાત્ પરો અંઘ્રહુયાત્ ઉજગૅરૅવ્યાત્ પરો બાજુવે.

યતાર વા દીશ્ પઉર્વ ફ્રાયજૅન્તે, ફ્રઓરૅત્ ફ્રક્ષ્નિ અવિ મનો જરજદ્દાતોઇત્ અંઘ્રહુયત્ હચ, આતરથ્ર ફ્રઓઇરિસિન્તિ ઉગ્રાઓ અષાઉનાંમ્ ફ્રવષયો, હથ્ર મિથ્રાચ રશ્નુશ્ ઉગ્રચ દામોઇશ્ ઉપમન હથ્ર વાત વૅરૅથ્રાજન.

તાઓ દંઘ્રહાવો હથ્ર જતાઓ નિજઘ્નૅન્તે, પન્ચસઘ્નાઇ સતઘ્નાઇશચ, સતઘ્નાઇ હજંઘ્રરઘ્નાઇશચ, હજંઘ્રરઘ્નાઇ બએવરઘ્નાઇશચ, બએવરૅઘ્નાઇ અહાંક્ષતઘ્નાઇશચ, યથ્ર ફ્રઓઇરિસિન્તિ ઉગ્રાઓ અષાઉનાંમ્ ફ્રવષયો, હથ્ર મિથ્રાચ રશ્નુચ ઉગ્રચ દામોઇશ્ ઉપમનો હથ્ર વાત વૅરૅથ્રાજનો.

(કરદો ૧૩ મો) અષાઉનાંમ્ વંઘ્રઉહીશ્ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. યાઓ વીસાધ આવયેઇન્તિ હમસ્પથમએદએમ પઇતિ રતૂમ્, આઅત્ અથ્ર વીચરૅન્તિ દશ પઇરિ ક્ષફ્નો, અવત્ અવો જિક્ષ્નાઓંઘ્રહેમ્નાઓ.

કો નો સ્તવાત્, કો યજાઇતે, કો ઉફ્યાત્, કો ફ્રીનાત્, કો પઇતિ-જનાત્ ગઓમત જસ્ત વસ્ત્રવત અષ-નાસ નૅમંઘ્રહ. કહે નો ઇધ નાંમ આધઇરયાત્, કહે વો ઉર્વ ફ્રાયેજયાત્, કહ્માઇ નો તત્ દાથ્રૅમ દયાત્ યત્ હે અંઘ્રહત્ ખ્ષઇરયાંન અજયમ્નૅમ્ યવએચ યવએતાતએચ.

આઅત્ યો ના હીશ્ ફ્રાયજાઇતે, ગઓમત જસ્ત વસ્ત્રવત અષ-નાસ નૅમંઘ્રહ, અહ્માઇ આફ્રીનૅન્તિ ક્ષ્નૂતાઓ અઇનિતાઓ અત્બિશ્તાઓ ઉગ્રાઓ અષાઉનાંમ્ ફ્રવષયો.

બુયાત્ અહ્મિ ન્માને ગેઉશચ વાંથ્વ ઉપ વીરનાંમચ, બુયાત્ આસુશચ અસ્પો દૅરૅજરસ્ચ વાક્ષો, બુયાત્ ના સ્તાહ્યો વ્યાખનો યો નો બાધ ફ્રાયજાઇતે ગઍામત જસ્ત વસ્લવત અષનાસ નૅમંધ્રહ.

(કરદો ૧૪ મો) અષાઉનાંમ્ વંધ્રઉહીશ સૂરાઍા સ્પૅન્તાઍા ફ્રવષયો યજમઇદે. યાઍા અપાંમ્ મજદધાતનાંમ્ સ્રીરાઍા પથો દએસયેઇન્તિ, યાઍા પર અહ્માત્ હિશ્તૅન્ત ફ્રધાતાઍા અફ્રતત્-કુષીશ, હુમય ગાત્વો દરૅઘૅમચિત્ પઇરિ જરૂવાનૅમ.

આઅત્ તાઍા નૂરાંમ્ ફ્રતચિન્તિ, મજદધાતૅમ્ પઇતિ પન્તાંમ્, અધો-બ્ખ્તૅમ્ પઇતિ યઍાનૅમ, ફ્રાથ્વરૂશ્તૅમ્ પઇતિ આફ્રૅન્તૅમ્, જઍાષાઇ અહુરહે મજદાઍા, જઍાષાઇ અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્.

(કરદો ૧૫ મો) અષાઉનાંમ્ વંધ્રઉહીશ સૂરાઍા સ્પૅન્તાઍા ફ્રવષયો યજમઇદે. યાઍા ઉર્વરનાંમ્ ખ્વીરનાંમ્ સ્રીરાઍા ઉરૂથ્મીશ દએસયેઇન્તિ, યાઍા પર અહ્માત્ હિશ્તૅન્ત ફ્રધાતાઍા અફ્રઍાક્ષયેઇન્તિશ, હુમય ગાત્વો દરૅઘૅમચિત્ પઇરિ જરૂવાનૅમ.

આઅત્ તાઍા નૂરાંમ્ ફ્રવક્ષયેઇન્તિ, મજદધાતૅમ્ પઇતિ પન્તાંમ્, અધો-બ્ખ્તૅમ્ પઇતિ યઍાનૅમ, ફ્રાથ્વરૂશ્તૅમ્ પઇતિ જરવાનૅમ, જઍાષાઇ અહુરહે મજદાઍા, જઍાષાઇ અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્.

(કરદો ૧૬ મો) અષાઉનાંમ્ વંધ્રઉહીશ સૂરાઍા સ્પૅન્તાઍા ફ્રવષયો યજમઇદે. યાઍા સ્ત્રાંમ્ માઍાંઘ્રહો હૂરો અનધ્રનાંમ્ રઍાચંધ્રહાંમ્ પથો દએસયૅન્ અષઍાનીશ, યોઇ પર અહ્માત્ હમે ગાત્વો દરૅઘૅમ્ હિશ્તૅન્ત અફ્રષીમન્તો, દએવનાંમ પરો ત્બએષંધ્રહત્ દએવનાંમ પરો દ્રઍામોહુ.

આઅત્ તે નૂરાંમ્ ફ્રવર્જન્તિ દૂરએઉર્વએસૅમ અધ્વનો, ઉર્વએસૅમ નાષૅન્ન યિમ ફ્રષોકૅરૅતોઇત્ વંધ્રહુયાઍા.

(કરદો ૧૭ મો) અષાઉનાંમ્ વંધ્રઉહીશ સૂરાઍા સ્પૅન્તાઍા ફ્રવષયો યજમઇદે. યાઍા અવત્ જરયો અઇવ્યાક્ષયેઇન્તિ યત્ વૅાઉરૂકષૅમ આમીમ, નવચ નવઇતીશચ નવચ સત નવચ હજંધ્ર નવસેસચ બએવાંન.

(કરદો ૧૮ મો) અષાઉનાંમ્ વંધ્રઉહીશ સૂરાઍા સ્પૅન્તાઍા ફ્રવષયો યજમઇદે. યાઍા અવે સ્ત્રેઉશ અઇવ્યાક્ષયેઇન્તિ યાં હપ્તોઇરિંગે, નવચ નવઇતીશચ નવચ સત નવચ હજંધ્ર નવસેસચ બએવાંન.

(કરદો ૧૯ મો) અષાઉનાંમ્ વંઘ્રઉહીશ્ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. યાઓ અવાંમ્ કેહ્રર્પેમ્ અઇવ્યાક્ષયેઇન્તિ, યાંમ્ સામહે કેરે-સાસ્પહે યત્ ગએસાઉશ્ ગધવરહે, નવચ નવઇતીશ્ચ નવચ સત નવચ હજંઘ્રર નવસેસ્ચ બએવાંન્.

(કરદો ૨૦ મો) અષાઉનાંમ્ વંઘ્રઉહીશ્ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. યાઓ અવાંમ્ ક્ષુદ્રેમ્ અઇવ્યાક્ષયેઇન્તિ, યાંમ્ સ્પિતામહે અષઓનો જરથુશ્ત્રહે, નવચ નવઇતીશ્ચ નવચ સત્ નવચ હજંઘ્રર નવસેસ્ચ બએવાંન્.

(કરદો ૨૧ મો) અષાઉનાંમ્ વંઘ્રઉહીશ્ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. યાઓ અહુરહે ક્ષયતો દષિનાંમ્ ઉપ યૂઇદ્યેઇન્તિ, યેજિ અએમ્ બવઇતિ અષવ-ક્ષ્નુશ્, યેજિ-ષે બવઇન્તિ અનાજેરેતાઓ ક્ષ્નૂતાઓ અઇનિતાઓ, અત્બિશ્તાઓ ઉઘ્રાઓ અષાઉનાંમ્ ફ્રવષયો.

(કરદો ૨૨ મો) અષાઉનાંમ્ વંઘ્રઉહીશ્ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. યાઓ મસ્યેહીશ્ અહ્માત્, યાઓ અઓજયેહીશ્ અહ્માત્, યાઓ તાંષ્યેહીશ્ અહ્માત્, યાઓ અમવસ્તરાઓ અહ્માત્, યાઓ વેરેથ્ર-વસ્તરાઓ અહ્માત્, યાઓ બએષજયોતરાઓ અહ્માત્, યાઓ યાસ્કેરેસ્તરાઓ અહ્માત્ યથ વચ ફ્રમ્રવાઇરે; યાઓ મધેમંમચિત્ મ્યજદનાંમ્ બએવને ઉપવજેન્તે.

આઅત્ યત્ આપો ઉજબરેન્તે, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, જરયંઘ્રહત્ હચ વોઉરૂ-કષાત્ ખ્રેનસ્ચ યત્ મજદધાતેમ્. આઅત્ ફ્રષૂસેન્તિ ઉઘ્રાઓ અષાઉનાંમ્ ફ્રવષયો પઓઇરીશ્ પોઉરૂ-સતાઓ, પઓઇરીશ્ પોઉરૂ-હજંઘ્રરાઓ, પઓઇરીશ્ પોઉરૂ-બએવનો.

આપેમ્ અએષેમ્નાઓ હવાઇ કાચિત્ નાફ્રયાઇ, હવયાઇ વીસે, હવાઇ જન્તવે, હવયાઇ દઇંઘ્રહવે ઉઇત્યઓજનાઓ, ખ્રએપઇથે-નો દઇં-ઘ્રહુશ્ નિધાતએચ હઓષાતએચ.

તાઓ યૂઇદ્યેઇન્તિ પેષનાહુ હવે અસહિ ષોઇથ્રએચ, યથ અસો મએથનેમચ અઇવિષિતેએ દધાર. માંનયેન્ અહે યથના તખ્મો રથ-એશ્તાઓ હુશ-હાંમ-એરેતત્ હચ ષએતાત્ યસ્તો-જએનિશ્ પઇતિ-ઘ્નીત.

આઅત્ યાઓસ્ચ આઆંઘ્રહાંમ્ નિવાનેન્તે, તાઓ આપેમ્ પરા-જેન્તિ, હવાઇ કાચિત્ નાફ્રયાઇ હવયાઇ વીસે, હવાઇ જન્તવે, હવયાઇ દઇંઘ્રહવે ઉઇત્યઓજનાઓ, ખ્રએપઇથે નો દંઘ્રહુશ્ ફ્રધાતએચ વરેધાતએચ.

આઅત્ યત્ બવઇતિ અવિ-સ્પશ્તો સાસ્ત દંધ્રહેઉશ હુમો-ક્ષથ્રો, અઉર્વથએઇબ્યો પરો ત્બિશ્યંબ્યો, તાઓ હુસચિત્ ઉપ-જબયેઇતે ઉગ્રાઓ અષાઉનાંમ્ ફ્રવષયો.

તાઓ હે જસાઓન્તિ અવંધ્રહે, યેજિ-ષે બવઇન્તિ અનાજરૅતાઓ ક્ષ્નૂતાઓ અઇનિતાઓ, અત્બિશ્તાઓ ઉગ્રાઓ અષાઉનાંમ્ ફ્રવષયો. તાઓ હિમ અવ નિક્રાવયેન્તે, માંનયેન્ અહે યથ ના મૅરૅઘો હુપરૅનો.

તાઓ હે સ્નઇથિશચ વરૅથસચ પરૂશ્તસચ પઇરિવારસચ વીસૅન્તે, પઇરિ મઇન્યઓયાત દ્રુજત્, વરૅન્યયાતચ દ્વાંઇથ્યાંત્, જિજિયૂષતચ કયધાત્, વીસ્પો-મહ્રકાઅતચ પઇરિ દ્વતત્ યત્ અંધ્રરાત્ મઇન્યઓત્, માંનયૅન્ અહે યથ ના સતૅમચ હજંધ્રૅમચ બએવરૅચ પઇરિશ્તનાંમ નિજથૅમ્ હ્યાત્.

યથ નોઇત તત્ પઇતિ કરતો હુક્રંધ્રહરૂશ્તો, નોઇત્ વજરો હુનિવિખ્તો, નોઇત્ ઇષુશ ખાથખ્તો, નોઇત્ અર્શતિશ હુવઇબ્યાસ્ત, નોઇત્ અસાનો અરૅમોષુતો અવસ્યાત્.

વીસૅન્તે અવત્ વીસૅન્તએચ મજદયસચિત્ અઇરિમે-અંધ્રહુઘો, અષાઉનાંમ્ વંધ્રઉહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો, અવત્ અવો જિક્ષ્નાઓંધ્રહેમ્નાઓ. કો નો સ્તવાત્, કો યજાઇતે, કો ઉફ્યાત્, કો ફ્રીનાત્, કો પઇતિ-જનાત્, ગઓમત જસ્ત વસ્ત્રવત અષ-નાસ નૅમંધ્રહ. કહે નો ઇધ નાંમ આઘઇરયાત્, કહે વો ઉર્વ ફ્રાયેજયાત્, કહ્માઇ નો તત્ દાથ્રૅમ્ દયાત્, યત્ હે અંધ્રહત્ ખઇસ્યાંન્ અજયમ્નૅમ યવએચ યવએતાતએચ.

આસ્નાઓ યજમઇદે, મનાઓ યજમઇદે, દએનાઓ યજમઇદે, સઓષ્યન્તાંમ્ ઉરૂનો યજમઇદે. પસુકનાંમ્ યજમઇદે, દઇતિકનાંમ્ યજમઇદે, ઉપાપનાંમ્ યજમઇદે, ઉપસ્મનાંમ્ યજમઇદે, ફ્રપ્તૅરૅજાતાંમ્ યજમઇદે, રવસચરાતાંમ્ યજમઇદે, ચંધ્રરંધ્રહાચાંમ્ યજમઇદે, ફ્રવષયો યજમઇદે.

ફ્રવષીશ યજમઇદે, અરૅદ્રાઓ યજમઇદે, તખ્માઓ યજમઇદે, તન્ચિશ્તાઓ યજમઇદે, સ્પૅન્તાઓ યજમઇદે, સ્પૅનિશ્તાઓ યજમઇદે, સૂરાઓ યજમઇદે, સૅવિશ્તાઓ યજમઇદે, દૅરૅજરાઓ યજમઇદે, અઇવીથૂરાઓ યજમઇદે, ઉગ્રાઓ યજમઇદે, અઓજિશ્તાઓ યજમઇદે, રૅવીશ યજમઇદે, રૅનજિશ્તાઓ યજમઇદે, યાસ્કૅરૅતો યજમઇદે, યાસ્કૅરૅસ્તૅમાઓ યજમઇદે.

તાઓ જી હૅન્તિ યાસ્કૅરૅસ્તૅમાઓ વયાઓ મનિવાઓ દામાંન્, યાઓ અષાઉનાંમ્ વંઘ્વહીશ્ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો, યાઓ તઘ્ર ઍરૅધ્વાઓ હિશ્તૅન્ત, યત્ મઇન્યૂ દામાંન્ દઇધીતૅમ્, યસચ સ્પૅન્તો મઇન્યુશ્ યસચ અંધ્રો.

યત્ તિતરત્ અંધ્રો મઇન્યુશ દાહીમ્ અષહે વંઘ્વહેઉશ્, અન્તરૅ પઇરિ-અવાઇતૅમ્ વૉહુચ મનો આતર્શ્ચ.

તાઓ હે તઉર્વયતૅમ ત્બએષાઓ અંધ્રહે મઇન્યેઉશ્ દ્વતો, યત્ નોઇત્ આપો તકાઇશ્ સ્તયત્, નોઇત્ ઉર્વરાઓ ઉરૂથ્મબ્યો હકત સૂરહે દથુષો ક્ષયતો અહુરહે મજદાઓ ફ્રતચિન્ આપો સૅવિશતાઓ, ઉજ્જુક્ષ્યાંન્ચ ઉર્વરાઓ.

વીસ્પાઓ આપો યજમઇદે; વીસ્પાઓ ઉર્વરાઓ યજમઇદે; વીસ્પાઓ અષાઉનાંમ્ વંઘ્વહીશ્ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. નામેનિ આપો યજમઇદે; નામેનિ ઉર્વરાઓ યજમઇદે; નામેનિ અષાઉનાંમ્ વંઘ્વહીશ્ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે.

વીસ્પનાંમ્ચ આઅઁઘ્રહાંમ્ પઓઇર્યનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઇઘ યજમઇદે ફ્રવષીમ્, અવાંમ્ યાંમ્ અહુરહે મજદાઓ, મજિશ્તાંમ્ચ વહિશ્તાંમ્ચ સ્રએશ્તાંમ્ચ, ખ્રઓજદિશ્તાંમ્ચ ખ્રથ્વિશ્તાંમ્ચ હુકૅરૅપ્તૅમાંમ્ચ, અષાત્ અપનોતૅમાંમ્ચ.

યેંઘ્રહે ઉર્વ માંથ્રો સ્પૅન્તો, અઉરૂષો રઓક્ષ્નો ફ્રાદૅરૅસ્રો. કૅહ્રૅપ-સચ યાઓ રએથ્વયેઇતિ સ્રીરાઓ અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્, વૅરૅજ-દાઓ અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્; હ્વરૅ-ક્ષએતૅમ્ અઉર્વત્-અસ્પૅમ્ યજયઇદે.

(કરદો ૨૩ મો) અષાઉનાંમ્ વંઘ્વહીશ્ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવ-ષયો યજમઇદે. યાઓ અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્, ક્ષએતનાંમ્ વૅરૅજિ-દોઇથ્રનાંમ્ ઍરૅજતાંમ્ અઇવ્યામનનાંમ્, તખ્મનાંમ્ આહૂઇર્યનાંમ્, યોઇ અઇથ્યેજંઘ્રહો અષવનો.

યોઇ હપ્ત હમો-મનંઘ્રહો, યોઇ હપ્ત હમો-વચંઘ્રહો, યોઇ હપ્ત હમો-ષ્યઓથ્નાઅઁઘ્રહો. યએષાંમ્ અસ્તિ હમૅમ્ મનો, હમૅમ્ વચો, હમૅમ્ ષ્યઓથ્નૅમ્; હમો પતચ ફ્રસાસ્તચ, યો દધ્વાઓ અહુરો મજદાઓ.

યએષાંમ્ અન્યો અન્યેહે ઉર્વાનૅમ્ અઇવિ-વએનઇતિ, મૅરૅથ્વૅન્તૅમ્ હુમતએષુ, મૅરૅથ્વૅન્તૅમ્ હૂખ્તએષુ, મૅરૅથ્વૅન્તૅમ્ હ્વરૂશ્તએષુ, મૅરૅથ્વૅન્તૅમ્ ગરોન્માનૅમ્; યએષાંમ્ રઓક્ષ્નાઅઁઘ્રહો પન્તાનો આવયતાંમ્ અવિ જઓથ્રાઓ.

(કરદ્દો ૨૪ મો) અષાઉનાંમ્ વંઘ્ઉહીશ્ સૂરાઑ સ્પેન્તાઑ ફ્રવષયો યજમઇદે. યાંમ્ચ આથ્રો ઉર્વાજિશ્તહે[1] સ્પેન્તહે બ્યાખનહે, યાંમ્ચ સ્નઑષહે અષ્યેહે તખ્મહે, તનુ-માંથ્રહે દરૂષિ-દ્રઑશ આહુઇર્યેહે, યાંમ્ચ નઇર્યેહે સંઘ્રહહે.

યાંમ્ચ રષ્નઑશ રજિશ્તહે, યાંમ્ચ મીથ્રહે વૉઉરૂ-ગઑયઑઇ-તેઇશ, યાંમ્ચ માંથ્રહે સ્પેન્તહે, યાંમ્ચ અષ્નો, યાંમ્ચ આપો, યાંમ્ચ જેંમો, યાંમ્ચ ઉર્વરયાઑ, યાંમ્ચ ગેઉશ, યાંમ્ચ ગયેહે, યાંમ્ચ સ્તઑયો અષાવઑયો.

ગયેહે મરેથ્નો[2] અષઑનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; યો પઓઇર્યો અહુરાઇ મજ્દાઇ મનસ્ચ ગૂશ્ત સાસ્નાઑસ્ચ, યહ્માત્ હચ ફ્રાથ્વેરેસત્ નાફો અઇર્યનાંમ્ દખ્યુનાંમ્, ચિથ્રેમ્ અઇર્યનાંમ્ દખ્યુનાંમ્.

જરથુશ્તહે સ્પિતામહે ઇધ અષઑનો અષીમ્ચ ફ્રવષીમ્ચ યજમઇદે.

પઑઇર્યાઇ વૉહુ મમનાઇ, પઑઇર્યાઇ વૉહુ વઑકુષે, પઑઇર્યાઇ વૉહુ વાવેરેજુષે, પઑઇર્યાઇ અથઉરૂને, પઑઇર્યાઇ રથએશ્તાઇ, પાઑર્યાઇ વાસ્તર્યાઇ ફ્રુયન્તે, પઑર્યાઇ ફ્રવએધાઇ, પઑઇર્યાઇ ફ્રવએધયમ્નાઇ, પઑઇર્યાઇ હંઘ્રહનનાઇ, પઑઇર્યાઇ હંઘ્રહનુષે, ગાંમ્ચ અષેમ્ચ ઉખ્ધેમ્ચ, ઉખ્ધ્યાચ સ્રઑષેમ્ ક્ષથ્રેમ્ચ, વીસ્પચ વૉહુ મજ્દધાત અષચિથ્ર.

---

૧. આથ્રો ઉર્વાજિશ્તહે–ઉર્વાજિશ્ત આતશ. એનો શબ્દાર્થ ઝાડ પાનમાં સમાયલી ગરમી થાય છે, જે ઝાડની વધને માટે અવશ્યની છે. બુનદેહશ પ્રમાણે એને પાણીનો ખપ છે, પણ ખોરાકનો ખપ નથી.

૨. ગયેહે મરેથ્નો–ગયોમર્દ, ફ્રરવરદીન યશ્ત પ્રમાણે એ પેહલો ભલો શખસ હતો, જેણે અહુરમઝદની શીખામણ સાંભળી હતી, અને જેનેથી ઇરાન દેશના ભલાં લોકોની નસલ ઉતરી છે. દુન્યાની સેવટે જેમ સોષ્યોશ છેલ્લો માણસ ગણાશે, તેમ ગયોમર્દ પેહલો માણસ હતો, તેથી ફ્રરવરદીન યશ્તમાં તેમજ આફ્રીંગાનના દીબાચામાં સઘળા જનમેલાઓ અને હવે પછી જનમનારાઓની ફ્રવશીને યાદ કરવામાં આવી છે, ત્યાં ગયોમર્દથી સોષ્યોશ સુધીનાં ફરોહરોને યાદ કરવામાં આવ્યાં છે. બુનદેહશ પ્રમાણે જ્યારે ગયોમર્દ આ જેહાનથી ગુજર પામ્યો, ત્યારે તેનું બુન જમીન ઉપર પડયું, અને તે સુરજની રોશનીથી સ્વચ્છ થયું, તેના ત્રણ ભાગમાંથી બે ભાગ નઇર્યોસંઘે રાખ્યા, અને એક ભાગ સ્પંદારમદે (જમીને) રાખ્યો. ચાલીસ વર્ષ રહીને તે જમીનમાંથી મશીઅ અને મસીયાની, એટલે આદમ જાતનું પેહલું જોડકું પેદા થયું. રસ્તાખેજને વખતે પહેલ વહેલાં ગયોમર્દના હાડ ઉભાં થશે. એહરેમને પોતાની બુરી અસર દુન્યાની પેદાયશ ઉપર શરૂ કરી, ત્યાર પછી તે ૩૦ વર્ષ જીવ્યો. ફીરદોસીએ એને ચામડાંનો પોશાક પેહરતો જણાવ્યો છે.

યો પઓઇર્યો આથ્રવ, યો પઓઇર્યો રથએશ્તાઓ, યો પઓઇર્યો વાસ્તર્યો ફ્રષુયાંસ, યો પઓઇર્યો ચખ્રૅમ્ ઉર્વએસયત દએવાઅત્ચ હ્ઓતાત્ મષ્યાઅત્ચ. યો પઓઇર્યો સ્તોઇશ્ અસ્ત્વઇથ્યાઓ, સ્તઓત્ અષૅમ્ નાઇસ્ત્ દએવો, ફ્રઓરૅનત મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ્ વીદએવો અહુર-ત્કએષો.

યો પઓઇર્યો સ્તોઇશ્ અસ્ત્વઇથ્યાઓ, વાચિમ્ અઓખ્ત વીદાચુમ્ અહુરે-ત્કએષૅમ. યો પઓઇર્યો સ્તોઇશ્ અસ્ત્વઇથ્યાઓ, વાચિમ્ ફ્રશ્રઓત્ વીદાયુમ્ અહુરે-ત્કએષૅમ. યો પઓઇર્યો સ્તોઇશ્ અસ્ત્વઇથ્યાઓ વીસ્પાંમ્ દએવો-દાતૅમ્ વવચ અયેસન્યાંમ્ અવહુમ્યાંમ્. યો સૂરો વીસ્પો-હુજ્યાઇતિશ્ પ ઇર્યો-ત્કએષો દખ્યુનાંમ્.

યહ્મિ પઇતિ વીસ્પૅમ્ માંથ્રૅમ્ અષૅમ સ્રવો વીસ્રુયત. અહુ રતુશચ ગએથનાંમ્; સ્તઓત અષહે યત્ મજિશ્તહેચ વહિશ્તહેચ સ્રએશ્તહેચ; પઇતિક્રક્તચ દએનયાઇ યત્ પઇતિનાંમ્ વહિશ્તયાઇ.

યિમ્ ઇસૅન્ અમેષાઓ સ્પૅન્ત વીસ્પે હ્વરૅ-હુજ્ઓષ ફ્રઓરૅત્ ફ્રક્ષ્નિ અવિ મનો જરજ્દાતોઇત્ અંઘ્રુહુયત્ હચ અહુમ્ રતૂમચ ગએથનાંમ્, સ્તઓતારૅમ્ અષહે યત્ મજિશ્તહેચ વહિશ્તહેચ સ્રએશ્તહેચ, પઇતિ-ફ્રક્તારૅમચ દએનયાઇ યત્ હ્ઇતિનાંમ્ વહિશ્તયાઇ.

યેહે જ્ઞાંથએચ વક્ષએચ, ઉર્વાસૅન્ આપો ઉર્વરાઓસચ; યેહે જ્ઞાંથએચ વક્ષએચ, ઉક્ષિન્ આપો ઉર્વરાઓસચ; યેહે જ્ઞાંથએચ વક્ષએચ, ઉશતતાતૅમ્ નિમ્રવન્ત વીસ્પાઓ સ્પૅન્તો-દાતાઓ દામાંન્.

ઉશત-નો જાતો આથ્રવ યો સ્પિતામો જરથુશ્ત્રો! ફ્રા-નો યજાઇતે જઓથ્રાબ્યો સ્તૅરૅતો-બરૅસ્મ જરથુશ્ત્રો. ઇધ અપાંમ્ વીજસાઇતિ વંઘ્રુહિ દએન્ માજ્દયસ્નિશ્ વીસ્પાઇશ્ અવિ કર્ષ્વાંન્ યાઇશ્ હપ્ત.

ઇધ અપાંમ્ મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ્ ફ્રધાત્ વીસ્પાઓ ફ્રતૅમતાતો દખ્યુનાંમ્ યઓજઇન્તીશચ રામયેઇતિ. ઇધ અપાંમ્ નપાઓ સૂરો ફ્રધાત્ વીસ્પાઓ ફ્રતૅમતાતો દખ્યુનાંમ્ યઓજઇન્તીશચ ન્યાસાઇતે.

મઇધ્યોઇમાઓંઘહે આરાસ્ત્યેહે[1] ઇધ અષઓનો અષીમચ ફ્રવષીમચ યજમઇદે; યો પઓઇર્યો જરથુશ્ત્રાઇ માંથ્રૅમચ ગૂશ્ત સાસ્નાઓસચ.

૧. મઇધ્યોઇમાઓંઘહ આરાસ્ત્ય-આરાસ્તીનો છોકરો મઇધ્યોમાઓંઘહ. પેગમ્બર જરથોસ્તના કાકાનો દીકરો. વોહુક્ષથ્ર ગાથામાં એનું નામ પેગમ્બર જરથોસ્ત અને તેની દીનનાં સંબંધમાં આવે છે, તે ઉપરથી જણાય છે કે જરતોસ્તી દીન ફેલાવવામાં એને પેગમ્બર

(કરદો ૨૫ મો) **અસ્મો-ખ્નવતો[1] અષઑનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; અષ્નો ખ્નવતો અષઑનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; ગવયાનો અ ફ્ર ય,[2] પર્ષત્-ગેઉશ પરાતહે અ ફ્ર ય, વૉહુવસ્તોઇશ સ્નઓયેહે અ ફ્ર ય, ઇસ્વતો વરાજહે અ ફ્ર ય.**

સએનહે અહૂમ-સ્તૂતો[3] અ ફ્ર ય, યો પઑઇર્યો સતો-અએથર્યો ફ્રક્ષતત પઇતિ આય જૅમા. પૅરૅઇદિધયેહે અ ફ્ર ય, ઉસ્માનરહે પએષતહે અ ફ્ર ય, વૉહુ-રઑચંઘ્રહો ફ્રાન્યેહે અ ફ્ર ય, અષો-રઑચંઘ્રહો ફ્રાન્યેહે અ ફ્ર ય, વરૅસ્મો-રઑચંઘ્રહો ફ્રાન્યેહે અ ફ્ર ય.

ઇસત્-વાસ્ત્રહે[4] જરથુશ્ત્રોઇશ અ ફ્ર ય, ઉર્વતત્-નરહે જરથુશ્ત્રોઇશ અ ફ્ર ય, હ્વરૅ-ચિથ્રહે જરથુશ્ત્રોઇશ અ ફ્ર ય, દએવત્બોઇશ તખ્મહે અ ફ્ર ય, થ્રિમિથ્વતો સ્પિતામહે અ ફ્ર ય, દાઑંઘ્રહે જઇરિતહે અ ફ્ર ય.

કવોઇશ વીશ્તાસ્પહે અ ફ્ર ય, તખ્મહે તનુ-માંથ્રહે દરૂષિ-દ્રઑશ આહૂઇર્યેહે. યો દ્રુચ પઉરૂવાંન્ચ અષાઇ રવો યએષ; યો દ્રુચ પઉરૂવાંન્ચ અષાઇ રવો વીવએધ. યો બાજુશચ ઉપસ્તચ વીસત અઇંઘ્રહાઑ દએનયાઑ યત્ આહુરોઇશ જરથુશ્ત્રોઇશ.

સાથે અતલગનો સંબંધ હોવો જોઇએ ફ્રવરદીન યશ્ત પ્રમાણે એણે પેગમ્બર જરતોસ્તના માથ્ર અને શિખામણો પહેલવહેલાં સાંભળ્યાં હતાં, એટલે એ પેગમ્બર જરતોસ્તનો પહેલ વહેલો શાગેર્દ હતો. પહેલવી જરતોસ્તનામા પ્રમાણે જરતોસ્તે દીન જાહેર કરવા પછી મઈદ્યોમાહે ૧૦ મે વર્ષે એની દીન કબુલ રાખી હતી.

૧. અસ્મો ખ્નવત—જરતોસ્તના સઉથી પહેલા શાગેર્દોમાંનો એક. અહુરમઝદ યશ્ત અને હાદોખ્ત નુશ્કમાં ઉષિદાઑ પહાડ, જ્યાં પેગમ્બર જરતોસ્તે એકાંત બંદગીમાં વખત ગુજાર્યો હતો, તેના સંબંધમાં ફક્ત અસ્મો ખનવતનાજ ફ્રોહરને યાદ કરવામાં આવ્યું છે.

૨. હવે પછી જે જે જગ્યાએ **અ ફ્ર ય** એમ ટુંકામાં આવે તે જગ્યાએ **"અષઑનો ફ્રવષીમ યજમઇદે"** એમ પઢવું.

૩. સએનહે અહુમ-સ્તુતો—જરતોસ્તી દીનની સેવા બજાવનારનું નામ હોવું જોઇએ, કારણ કે ફ્રવરદીન યશ્તમાં એને ૧૦૦ શાગેર્દો ધરાવનાર કહયો છે. રપીથવનની આફ્રીનમાં એને જરતોસ્ત, ગુશ્તાસ્પ જામાસ્પ અને ફ્રશોસ્તરના નામની પછી યાદ કરવામાં આવ્યો છે, અને એની સાથે હેરબદો, શાગેર્દો, દીન શીખવનારા વગેરેને યાદ કર્યા છે, તે ઉપરથી જરતોસ્તી દીનની સેવા બજાવનાર એ હોવો જોઈએ.

૪. ઇસત્ વાસત્ર, ઉર્વતત-નર, હવરૅ-ચિથ્ર=જરતોસ્તના ત્રણ છોકરાઓનાં નામ, ઈસત વાસત્ર અથોરનાનનો વડો હતો, ઉર્વતતનર ખેડુત હતો, અને પાદશાહ જમશેદે બનાવેલાં વરનો સરદાર હતો. હ્વરે-ચિથ્ર જરતોસ્તનો સઉથી નાનો છોકરો હતો, અને તે લડવૈયો હોવાથી પેશોતનના સપેહસાલાર તરીકે કંગદેજમાં રહેતો હતો.

યો હીમ્ સ્તાતાંમ્ હિતાંમ્ હુઇતીમ્ ઉજ્વજ્ઞત હચ હુનૂઇવ્યો. ની હીમ્ દસ્ત મઇદ્યોઇષાર્ધમ્ અૅરેઝ્જિ-રાજૅમ્ અક્રકધત્રઇતીમ્ અષઑ-નીમ્ થ્રાંફ્ધાંમ્ ગેઉશચ વાસ્ત્રહેચ, ફ્રિથાંમ્ ગેઉશચ વાસ્ત્રહેચ.

જઇરિવરોઇશ[1] અ ફ્ર ય, યુખ્તવરોઇશ અ ફ્ર ય, સ્રીરઑક્ષ્નો અ ફ્ર ય, કેરેસઑક્ષ્નો અ ફ્ર ય, વનારહે અ ફ્ર ય, વીરાજહે અ ફ્ર ય, નીજરહે સવંઘ્રહો અ ફ્ર ય, બુજસ્રવંઘ્રહો અ ફ્ર ય, અૅરેજયરૂશ્તોઇશ અ ફ્ર ય, તીઝ્યરૂશ્તોઇશ અ ફ્ર ય, પૅરેથ્વરૂશ્તોઇશ અ ફ્ર ય, વએ-ઝ્યરૂશ્તોઇશ અ ફ્ર ય.

નપત્યહે અ ફ્ર ય, વઝ્ઝાસ્પહે અ ફ્ર ય, હબાસ્પહે અ ફ્ર ય, વિસ્ત-રઑશ નઑતઇર્યાનહે અ ફ્ર ય, ફ્રશ-હાંમ-વરેતહે અ ફ્ર ય, ફ્રષો-કરહે અ ફ્ર ય, આતૅરે-વનઑશ[2] અ ફ્ર ય, આતૅરેપાતહે અ ફ્ર ય, આતૅરેદાતહે અ ફ્ર ય, આતૅરે ચિથ્રહે અ ફ્ર ય, આતૅરેખરેનંઘ્રહો અ ફ્ર ય, આતૅરે-સવંઘ્રહો અ ફ્ર ય, આતૅરેજન્તેઉશ્ અ ફ્ર ય, આતૅરેદઇંઘ્રઉહેશ્ અ ફ્ર ય.

હુષ્યઑથ્નહે અ ફ્ર ય, પિષિષ્યઑથ્નહે અ ફ્ર ય, તખ્મહે સ્પૅન્તો-દાતહે[3] અ ફ્ર ય, બસ્તવરોઇશ્ અ ફ્ર ય, કવારસ્મો અ ફ્ર ય, ફ્રષઑશ્રહે હ્વોવહે અ ફ્ર ય, જામાસ્પહે હ્વોવહે અ ફ્ર ય, અવારઑશ્લોઇશ્ અ ફ્ર ય.

---

૧. જઇરિવઇરિ, યુખ્તવઇરિ, સ્રીરઑક્ન, વનાર, વીરાઝ—એ સર્વે લોહરાસ્પના છોકરા અને પાદશાહ ગુસ્તાસ્પના ભાઈ હોવા જોઇએ.

૨. આતરે-વન, એ ફકરામાં આવેલા 'આતેરે' ઉપરથી નીકળેલાં નામો શાહ ગુશ્તાસ્પના છોકરા ખથવા નબીરા હોવા જોઇએ. જરતોસ્તી દીનને માન્ય કરીને તે ફેલાવવામાં ભાગ લીધેલો હોવાથી, પેગમ્બર જરતોસ્તે દાખલ કીધેલી આતશની સેતાયશની યાદમાં, તેઓનાં નામ આતશ ઉપરથી આપ્યાં હોય. ફીરદોસી પ્રમાણે શાહ ગુશ્તાસ્પના ૩૮ છોકરાઓ તુરાની અરજાસ્પ સાથની લડાઇમાં માર્યા ગયા હતા.

૩. સ્પૅન્તો-દાત—શાહ ગુસ્તાસ્પનો છોકરો અસ્પંદીયાર. જ્યારે ગુસ્તાસ્પ અને અરજાસ્પ વચ્ચે લડાઇ શરૂ થઇ, જેમાં શરૂઆતમાં ઝરિર બીદરફશ નામના તુરાની સરદારને હાથે માર્યો ગયો, ત્યારે અસ્પંદીયારે લડાઇમાં ધસી જઇને બીદરફશને મારી નાખ્યો, અને અરજાસ્પને નસાડયો. ત્યાર પછી ગુશ્તાસ્પે અસ્પંદીયારને બીજા મુલકોમાં દીન ફેલાવવા મોકલ્યો; પણ અસ્પંદીયારની ગેરહાજરીમાં શાહ ગુસ્તાસ્પના કાન કોઇએ ભંભેર્યા કે અસ્પંદીયાર શાહને બંદીવાન કરીને રાજ લેવાનો ઇરાદો રાખે છે, જેથી ગુસ્તાસ્પે અસપંદીયારને કેદમાં નાંખ્યો હતો. પણ જ્યારે અરજાસ્પે બીજી વાર હુમલો લાવી લોહરાસ્પ અને જરતોસ્તને મારી નાખ્યા, ત્યારે જામાસ્પ અસ્પંદીયારને સમજાવીને બંદીખાનાંમાંથી છોડી લાવ્યો હતો, જેણે જઇને અરજાસ્પને હરાવીને તેને મારી નાખ્યો હતો. પછી જ્યારે શાહ ગુસ્તાસ્પની જાણમાં આવ્યું કે અસ્પંદીયાર હજી રાજપાટની આશા રાખે છે, ત્યારે તેણે

હુષ્યઑથ્નહે ફ્રાષઑશ્તયનહે અ ફ્ર ય, ખ્નાહ્એનહે ફ્રાષઑશ્તય-નહે અ ફ્ર ય, હંધ્રહુઉરૂષો જામાસ્પનહે અ ફ્ર ય, વર્ષ્નહે હંધ્રહુઉરૂષોઇશ અ ફ્ર ય, વૉહુ-નૅમંઘ્રહો, અવારઑશ્નોઇશ્ અ ફ્ર ય, પઇતિશતાતેએ અઘ્નાંમ્ચ ખ્ફ્નનાંમ, અઘ્નાંમ્ચ દ્એસનાંમ, અઘ્નાંમ્ચ અઓઇફ્ર-નાંમ, અઘ્નાંમ્ચ પઇરિકનાંમ.

માંથ્રવાંકહે સાઇમુઝ્નોઇશ અએથ્રપતોઇશ હમિધ્પતોઇશ અ ફ્ર ય. યો ફ્રએશ્તૅમ્ ઉસઘનાંમ ગાથ્રો-રયન્તાંમ્ અષૅમઑઘનાંમ્ અનષઑનાંમ અનહુનાંમ્ અરૂતુનાંમ્ સિમનાંમ્ અવસ્ચસ્તો-ફ્રવષિનાંમ્ અવ-જધ્નત, પઇતિશતાતેએ અષવ-કરૅશ્તહે ત્બએષંઘ્રહો.

અષસ્તવો મઇધ્યોઇ-માઑંઘ્રહોઇશ્ અ ફ્ર ય, અવરૅથ્રબંઘ્રહો રાશતરૅ-વઘૅન્તોઇશ્ અ ફ્ર ય, બૂઘ્રહે દાજગ્રાસ્પોઇશ્ અ ફ્ર ય, ઝ્બઉ-ર્વતો અ ફ્ર ય, કરૂસ્નહે ઝબઉર્વઁઇથિનહે અ ફ્ર ય, તખ્મહે તનુ-માંથ્રહે દરૂષિ-દ્રઑશ્ આહૂઇર્યેહે.

યેંઘ્રહે ન્માને અષિશ્ વંઘ્રઉહિ સ્રીર ક્ષોઇથ્નિ ફ્રચરએત, કઇનીનો કૅહ્રૂપ સ્રીરયાઑ અશ્-અમયાઑ હુરઑધયાઑ, ઉસ્કાત્ યાસ્તયાઑ ઑરૅજ્વઇથ્યો રએવત્ ચિથ્રૅમ આઝાતયાઑ. યો અજગતો અરૅ-જયાઑ હ્વએઇબ્ય બાઝુબ્ય, તનુયે રવો અએષિશ્તો; યો અજગતો અરૅજયાઑ હ્વએઇબ્ય બાઝુબ્ય, હમૅરૅથૅમ પઇતિ યૂઇધિશ્તો.

વીરાસ્પહે કરૂસ્નયનહે અ ફ્ર ય, અઝાતહે કરૂસ્નયનહે અ ફ્ર ય, ફ્રાયઑધહે કરૂસ્નયનહે અ ફ્ર ય, વંઘ્રહેઉશ્ અરૂજ્યેહે અ ફ્ર ય, અરૂજ્યેહે વ્યાખનહે યારકૅરૅસ્તૅમહે મજદયસ્નનાંમ. દારયત્-રથહે અ ફ્ર ય, ફ્રાયત્-રથહે અ ફ્ર ય, સ્કારયત્-રથહે અ ફ્ર ય.

અર્ષવતો અ ફ્ર ય, વ્યર્ષવતો અ ફ્ર ય, પઇત્યર્ષવતો અ ફ્ર ય, અશ્ર-ઑશ્ અ ફ્ર ય, ચશ્રઑશ્ અ ફ્ર ય, દ્રાથહે અ ફ્ર ય, પઇતિ-દ્રાથહે અ ફ્ર ય, પઇતિ-વંઘ્રહહે અ ફ્ર ય, ફ્રષાવક્ષહે અ ફ્ર ય, નૅમો-વંઘ્રહેઉશ્ વએધયંઘ્રહહે અ ફ્ર ય.

વએસધ્વહે અ ફ્ર ય, અષાવંઘ્રહેઉશ્ બિવંદંઘ્રહહે અ ફ્ર ય, જરો-દંઘ્રહેઉશ્ પઠરિશ્તૂરહે અ ફ્ર ય, નૅરૅમ્યજદ્નહે આઠથ્વ્યઑશ્ અ ફ્ર ય,

---

કહયું કે જો તે રૂસ્તમને મારી લાવે તો તેને રાજપાટ આપે. અસ્પંદીયાર એ માટે ગયો હતો, પણ રૂસ્તમને હાથે માર્યો ગયો હતો. ફીરદોસી પ્રમાણે એ માનતા લે છે કે જો તે અરજાસ્પ સાથની લડાઈમાં ફતેહ મેળવે, તો તે ૧૦૦ આતશ કદેહો સ્થાપશે. લગનના આશીરવાદમાં દુવા દેતાં કહે છે કે "અસ્પંદીયારના જેવા નેજાના ઉઠાવનાર થજો."

ઑર્ફજિષ્નઑશ્ અરહે અ ફ્ર ય, ફ્રસુપિતેઉશ્ અરહે અ ફ્ર ય, ફ્ર્યેહે અ ફ્ર ય, અસ્તવત્-ઍરેતહે અ ફ્ર ય.

(ફરદો ૨૬ મો) ગઑાપિવંઘ્રહેઉશ અ ફ્ર ય, હાંમ-બરેથ્રોવંઘ્રહુવાંમ્ તખ્મહે અ ફ્ર ય, સ્તઑાથ્રો વહિશ્તહે અષહે અ ફ્ર ય, પૅાઉરૂધાક્ષ્તોઇશ ક્ષ્તાવએન્યેહે અ ફ્ર ય, ક્ષ્વિવ્રાસ્પનહે ક્ષ્તાવએન્યેહે અ ફ્ર ય.

અયો-અસ્તોઇશ પૅાઉરૂધાક્ષ્તયનહે અ ફ્ર ય, વોહુવસ્તોઇશ પૅાઉરૂ-ધાક્ષ્તયનહે અ ફ્ર ય, ગયધાસ્તોઇશ પૅાઉરૂધાક્ષ્તયનહે અ ફ્ર ય, અષવજદંઘ્રહો પૅાઉરૂધાક્ષ્તયનહે[1] અ ફ્ર ય, ઉરૂધઑાશ પૅાઉરૂધાક્ષ્તયનહે અ ફ્ર ય, ક્ષ્થ્રો-ચિનંઘ્રહો ક્ષોઇવ્રાસ્પનહે અ ફ્ર ય.

અષાહુરહે જીશ્તયનહે અ ફ્ર ય, ફ્રાયજૅન્તહે અ ફ્ર ય, ફ્રૅનંઘ્રહો ફ્રાયજૅન્તનહે અ ફ્ર ય, જીરો-વંઘ્રહેઉશ ફ્રાયજૅન્તનહે અ ફ્ર ય, અષવજદંઘ્રહો થ્રિતહે સાઇજદ્રોઇશ અ ફ્ર ય, વૅાહુ-રઑાચંઘ્રહો વરકસાનહે અ ફ્ર ય, અરેજંઘ્રઉહુતો તૂરહે અ ફ્ર ય, ઉસિનૅમંઘ્રહો અ ફ્ર ય.

યુખ્તાસ્પહે અ ફ્ર ય, અષ-ષ્યઑાથ્નહે ગયધાસ્તયનહે અ ફ્ર ય, વૅાહુ-નૅમંઘ્રહો કતેઉશ અ ફ્ર ય, વૅાહુવજદંઘ્રહો કતેઉશ અ ફ્ર ય, અષસરૅધહે અષસઇરયાંશ અ ફ્ર ય, અષસરૅધહે જઇરયાંશ અ ફ્ર ય, ચાક્ષ્નો-ઇશ અ ફ્ર ય, સ્યાવસ્પોઇશ અ ફ્ર ય, પૅાઉરૂશ્તોઇશ કવોઇશ અ ફ્ર ય.

વરૅસ્મપહે જનરહે અ ફ્ર ય, નનરાસ્તોઇશ પએષતંઘ્રહો અ ફ્ર ય, જરજદાતોઇશ પએષતંઘ્રહો અ ફ્ર ય, ગએવનોઇશ વૅાહુ-નૅમંઘ્રહો અ ફ્ર ય, ઍરૅજવાઓ સ્રૂતો-સ્પાદાઑા અષઑાનાઓ ફ્રવષીમ્ યજમઇદે, જ્રયંઘ્રહાઑા સ્પૅન્તો-ખ્રતવાઑા અષઑાનાઑા ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; વરૂષ્નોઇશ્ વાગૅરૅજહે અ ફ્ર ય, ફ્રાચ્યેહે તઉર્વએતોઇશ અ ફ્ર ય, વહુમએધાતહે માંથ્રવાકહે અ ફ્ર ય, ઉશ્તહે સઘ્રનંઘ્રહો અ ફ્ર ય.

દંઘ્રહુ-સ્રૂતહે અ ફ્ર ય, દંઘ્રહુ-ફ્રાદંઘ્રહો અ ફ્ર ય, સ્પોપધો મક્ષ્તો-ઇશ અ ફ્ર ય, પયંઘ્રહરો મક્ષ્તોઇશ અ ફ્ર ય, ઉસ્તાજન્તહે અ ફ્ર ય, અષસવંઘ્રહો અ ફ્ર ય, અષાઉર્વએથહે અ ફ્ર ય, હુઑામો-ખ્રૅનંઘ્રહો અ ફ્ર ય, વરૂષ્નહે અ ફ્ર ય.

ફ્રવહે અ ફ્ર ય, ઉસ્નાકહે અ ફ્ર ય, ખ્રન્વતો અ ફ્ર ય, દએના-વજંઘ્રહો અ ફ્ર ય, અરૅજઑાનહે અ ફ્ર ય, અઇવિખ્રૅનંઘ્રહો અ ફ્ર ય,

૧. અષવજદંઘહો પૅાઉરૂધાક્ષ્તયન–પૅાઉરૂધાક્ષ્તીનો છોકરો અષવજદંઘહ; ફરશોકર્દને વખતે શોષ્યોસને મદદ કરનાર.

હુયજતહે અ ફ્ર ય, હરૅધાસ્પહે અ ફ્ર ય, પાજિનંઘ્રહો અ ફ્ર ય, ખ્રાક્ષથ્રહે અ ફ્ર ય, અષો-પઍાઇરયેહે અ ફ્ર ય, અસ્તવત્-ઍરૅતહે અ ફ્ર ય.

(કરદો ૨૭ મો) હુગેઉશ્ અ ફ્ર ય, અંઘ્રહુયઍાશ્ અ ફ્ર ય, ગાઉરોઇશ્ અ ફ્ર ય, યૂશ્તહે ગાઉર્વયનહે અ ફ્ર ય, માંજદ્રાવંઘ્રહેઉશ્ અ ફ્ર ય, સ્રીરાવંઘ્રહેઉશ્ અ ફ્ર ય, આયૂતહે અ ફ્ર ય, સૂરો-યજતહે અ ફ્ર ય.

ઍરૅધ્વહે અ ફ્ર ય, કવોઇશ્ અ ફ્ર ય, ઉક્ષાનો વીધિ-સ્રવંઘ્રહો ફ્રૂરએસ્રૂતહે બૅરૅજવતો અ ફ્ર ય, વંઘ્રહુધાતહે ખ્રધાતહે અ ફ્ર ય, ઉજયેહે વંઘ્રહુધાતયનહે અ ફ્ર ય, ફ્રયેહે અ ફ્ર ય.

અષૅમ-યેંઘ્રહે-રઍાચાઍા નાંમ્ અ ફ્ર ય, અષૅમ-યેંઘ્રહે-વરૅજ નાંમ્ અ ફ્ર ય, અષૅમ-યહ્માઇ-ઉશ્ત નાંમ્ અ ફ્ર ય, યોઇશ્તહે ફ્રયાનનાંમ્ અ ફ્ર ય, ઉસ્માનરહે પએષતંઘ્રહો પઇતિ-સ્રીરહે, પઇતિશતાતેએ નાફ્રયો-કરૂશ્તહે ત્બએષંઘ્રહો.

સ્પિતોઇશ્ ઉસ્પાંસ્નઍાશ્ અ ફ્ર ય, ઍરૅજરાસ્પહે ઉસ્પાંસ્નઍાશ્ અ ફ્ર ય, ઉસધાનો મજદ્દયસ્નહે અ ફ્ર ય, ફ્રાદત્-વંઘ્રહેઉશ્ સ્તિવતો અ ફ્ર ય, રઍાચસ્ચએષ્મનો અ ફ્ર ય, હ્વરૅચએષ્મનો અ ફ્ર ય, ફ્રસ્રુ-તારહે અ ફ્ર ય, વીસ્રૂતારહે અ ફ્ર ય, બરૅમ્નહે અ ફ્ર ય, વીસ્રૂતહે અ ફ્ર ય.

હ્વસ્પહે અ ફ્ર ય, ચથ્વરૅસ્પહે અ ફ્ર ય, દવ્રામએષોઇશ્ અ ફ્ર ય, ફ્રઍારઍાસહે કઍાષહે અ ફ્ર ય, ફ્રીનાસ્પહે કએવહે અ ફ્ર ય, ફ્રાદત-નરહે ગ્રવારતેઉશ્ અ ફ્ર ય, વૅાહુસ્તહે આંખ્નંઘ્રહે અ ફ્ર ય, વીવા-રૅષ્વહે અઇન્યાવહે અ ફ્ર ય.

ફ્રારાજ઼ોઇશ્ તૂરહે અ ફ્ર ય, સ્તિપોઇશ્ રવતો અ ફ્ર.ય. પરૂ-ષિન્તહે ગંદ્રૅવહે અ ફ્ર ય, અવયેહે સ્પઁગહહે અ ફ્ર ય, અએતવહે માયવહે અ ફ્ર ય, યએતુશ્-ગેઉશ્ વ્યાતનહે અ ફ્ર ય, ગરૂશ્તહે કવો-ઇશ્ અ ફ્ર ય.

પૅાઉરૂ-બંગહહે જઍાષહે અ ફ્ર ય, વૅાહુ-દાતહે કાતહે અ ફ્ર ય, બાઍઁઘ્રહહે સાઍઁઘ્રહંઘ્રહહે અ ફ્ર ય, હ્વરૅજ઼ાઍા અંકસયાઍા અષ-ઍાનાઍા ફ્રવષીમ્ યજમઇદે, અરવઍાશ્તહે ઍરૅજવતો દઇંઘ્રહેઉશ્ અ ફ્ર ય, ફ્રાચિથ્રહે બૅરૅજ઼વતો અ ફ્ર ય, વૅાહુ-પૅરૅષહે અઇન્યાવહે અ ફ્ર ય.

પરો-દસ્મહે દાશતાગ્નોઇશ મુજ્જ મુજ્જયાઓ દઇંધ્રહેઉશ્ અ ફ્ર ય, ફ્રતુરાઓ અસુતાઓ બઓષતસ્તુરાઓ અષઓનાઓ ફ્રવષીમ્ યજ-મઇદે; અવરંગેઉશ્ ઓરંજવતો અઓઇદ્મતસ્તુરહે અ ફ્ર ય, ગઓમતો જવનો રઓજ્યેહે રઓજયાઓ દઇંધ્રહેઉશ્ અ ફ્ર ય, થ્રિતો અએવો-સરંધો-ફ્રુયુશતહે તન્યેહે તન્યયાઓ દઇંધ્રહેઉશ્ અ ફ્ર ય.

તીરો-નકથ્વહે ઉસ્પએષતનાંમ્ સએનનાંમ્ અ ફ્ર ય, યુતયુતોઇશ્ વિત્કવોઇશ્ જિઘ્રોઇશ્ સએનહે અ ફ્ર ય, ફ્રોહકફ્રહે મરંજિષ્ગ્યેહે સએ-નનાંમ્ અ ફ્ર ય, વરંસ્મો-રઓચાઓ પંરંથ્વફ્રસ્મો અ ફ્ર ય.

અષ-નંમંધ્રહાઓ વીદત્-ગવાઓ અંધ્રહુયાઓ દઇંધ્રહેઉશ્ અષ-ઓનાઓ ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; પર્શત્-ગવાઓ દાજગ્રો-ગવાઓ અપક્ષી-રયાઓ દઇંધ્રહેઉશ્ અષઓનાઓ ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; હુફ્રવાક્ષ્ કહ્રકંન-નાંમ્ અ ફ્ર ય, અકયધહે પુધનાંમ્ અ ફ્ર ય, જામાસ્પહે અપરજાતહે અ ફ્ર ય, મઇધ્યો-માઓંઘ્રહહે અપરજાતહે અ ફ્ર ય, ઉર્વતત્નરહે અપ-રજાતહે અ ફ્ર ય.

રઓચસ્ચએશ્મનો અ ફ્ર ય, હ્વરંચએશ્મનો અ ફ્ર ય, ફ્રાદત્-ખરંનંઘ્રહો અ ફ્ર ય, વિદત્-ખરંનંઘ્રહો અ ફ્ર ય, વોઉરૂ-નંમંઘ્રહો અ ફ્ર ય, વોઉરૂ-સવંઘ્રહો અ ફ્ર ય, ઉક્ષ્યત્-એરંતહે[1] અ ફ્ર ય, ઉક્ષ્યત્-નંમંઘ્રહો અ ફ્ર ય, અસ્તવત્-એરંતહે અ ફ્ર ય.

(કરદે ૨૮ મો) યો અંઘ્રહત સઓશ્યાંસ્ વેરંથ્રજ નાંમ્ અસ્ત્-વત્-એરંતસ્ચ નાંમ્. અવથ સઓશ્યાંસ્, યથ વીસ્પંમ્ અહ્રૂમ્ અસ્ત્-વન્તંમ્ સાવયાત્; અવથ અસ્તવત્-એરંતો, યથ અસ્તવાઓ હાં ઉશત-નગ્રાઓ અસ્તવત્-અઇથ્યેજંઘ્રહંમ્ પઇતિશતાત્, પઇતિશતાતેએ બિજંગ્રો-ચિથ્રયાઓ દ્રુજો, પઇતિશતાતેએ અષવ-કરૂશતહે ત્બએષંઘ્રહો.

(કરદે ૨૯ મો) યિમહે વીવંઘ્રહનાહે અષઓનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે સૂરહે પોઉરૂ-વાંથ્વહે, પઇતિશતાતેએ અઇનિશ્તોઇશ દએવો-ફ્રકરૂશતયાઓ, હુએચંઘ્રહસ્ચ અવાસ્તહે, ઇથ્યેજંઘ્રહસ્ચ મર્શઓનહે.

---

૧. ઉક્ષ્યત્-એરંત, ઉક્ષ્યત-નંમંઘહ—સોશ્યોસના બે ભાઇ હોશેદર બામી અને હોશેદર માહ. બુનદહેશ પ્રમાણે જરતોસ્તનું બુન નેરીયોસંગ ફરેસ્તાએ અનાહીતને જાળવી રાખવા માટે આપેલું છે જેની ૯૯૯૯૯ ફરોહરો ચોકી કરે છે. રસ્તાખેજને વખતે કાસુ દરિયામાં અંગોળ કરતાં એરંદત-ફ્રધિ નામની કન્યા પેલાં બુનથી ગર્ભવંતી થશે, અને તેણીને પેટે સોશ્યોસ પેદા પડશે. તેજ પ્રમાણે ઉક્ષ્યત્-એરંત અથવા હોશેદરબામી સ્રુતત્ફ્રંધ્રી નામની કન્યાને પેટે તે બુનથી પેદા પડશે, અને ઉક્ષ્યત-નંમંઘહ અથવા હોશેદર માહ વંઘહુ ફ્રંધ્રીને પેટે તે બુનથી પેદા પડશે.

થ્રએતઑનહે આથ્વ્યાનોઇશ્ અ ક્ર ય, પઇતિશ્તાતેએ ગર્રનાઉશ્ચ તનૂનઑશચ નએજહેચ સારસ્તોઇશચ વાવરૂષ્યાઑષચ, પઇતિશ્તાતેએ અજ્ઞિ-કરૂશતહે ત્બએષંઘ્રહો. અઑસ્નરહે પૉઉરૂ-જિરહે અ ક્ર ય, ઉઘ્ર-વહે તુમાસ્પહે અ ક્ર ય, અઘ્રએરથહે નરવહે[1] અ ક્ર ય, મનુશચિથ્રહે[2] અઇર્યાવહે અ ક્ર ય.

કવોઇશ્ કવાતહે[3] અ ક્ર ય, કવોઇશ્ અઇપિવંઘ્રહેઉશ્ અ ક્ર ય, કવોઇશ્ ઉસધનો[4] અ ક્ર ય, કવોઇશ્ અરૂષ્નો અ ક્ર ય, કવોઇશ્ પિસિ-નંઘ્રહો અ ક્ર ય, કવોઇશ્ બ્યરૂષાનો અ ક્ર ય, કવોઇશ્ સ્યાવરૂષાનો[5] અ ક્ર ય, કવોઇશ્ હુઑસ્રવંઘ્રહો અ ક્ર ય.

અમહેચ પઇતિ હુતાશ્તહે, વૅરેથ્રઘ્નહેચ પઇતિ અહુરધાતહે, વનઇન્ત્યાઑસચ પઇતિ ઉપરતાતો, સંઘ્રઉહુસચ પઇતિ હુસસ્તયાઑ, સંઘ્રઉહુસચ પઇતિ અમુયમ્નયાઑ સંઘ્રઉહુસચ પઇતિ અવનૅમ્નયાઑ, હુથ્રવતહેચ પઇતિ હુમૅરૅથનાંમ.

દ્રવહે પઇતિ અઑજંઘ્રહો ખ્રરૅનંઘ્રહુસચ પઇતિ મજ્દધાતહે તનુયાઑસચ પઇતિ દ્રવતાતો, આસ્નયાઑસચ પઇતિ વંઘ્રહુયાઑ ફ્રજંતોઇશ્

૧. અઘ્રએરથહે-નરવહે અફ્રાસીયાબ અને કસીંવજનો ભાઇ એ તુરાની હોવા છતાં ઇરાનીઓ તરફ દીલસોજી દેખાડતો હતો, જેથી અફ્રાસીયાબે એને કતલ કીધો હતો, તેથી પાદશાર કએખુશરોએ સ્યાવક્ષ અને અગ્રેરસના કીનામાં અફ્રાસીયાબને મારી નાખ્યો હતો. એની સાથે 'નરવહે' શબ્દ વાપર્યો છે. આફ્રીગાનના દીબાચામાં 'અઘરેરસ નર અશો', નામ આવે છે, તેમજ 'ગયોમર્દ નર અશો' આવે છે. હવે ગયોમર્દ તો પહેલો આદમ હોવાથી એની સાથે એના બાપનું નામ દેવાતું નથી, પણ ગયોમર્દ નર અશો એટલે અશો નર ગયોમર્દને અમો યાદ કરીયે છીયે એમ આવે છે; પણ અગ્રેરસનો પશંગ નામે બાપ હોવા છતાં એની દીલસોજી ઇરાનીઓ તરફ હોવાથી એના ફ્રોહરને યાદ કરવામાં આવ્યું છે, પણ તેમ કરતાં, તેના નામ સાથે પશંગ જેવા દુષ્ટ તુરાની બાપનું નામ દેવાને બદલે અગ્રેરસ નર અશો કરીને યાદ કરવામાં આવ્યો છે.

૨ મનુશ્ ચિથ્રહે અઇરયાવહે-એરચનો મીનોચહેર. એણે પોતાના વડવા એરચના કીનામાં સેલમ અને તુરને મારી નાખ્યા હતા અફ્રાસીયાબે ઇરાનને નુકસાન કરવાને જે પાણીના માર્ગો ફેરવી નાખ્યા હતા, તે એણે પાછા ચાલુ કર્યા હતા. ફીરદોસી એને કુશતી બાંધતો જણાવે છે.

૩. કવોઈશ કવાતહે-ક્યાનીયન વંશનો સ્થાપનાર પાદશાહ કએકોબાદ, એને અઇપિવંઘહુ નામનો છોકરો હતો.

૪ કવોઈશ ઉસધન-અઇપિવંઘુહનો છોકરો અને કએકોબાદનો પૌત્ર, પાદશાહ કએકાઉસ.

૫. સ્યાવરષાનો-સ્યાવક્ષ કએ કાઉસ પાદશાહનો છોકરો તથા કએખોશરૂ પાદશાહનો બાપ. એને અફ્રાસીયાબે પોતાના ભાઈ કસરીવજના કાવત્રાંથી હશકેરાઇને મારી નાખ્યો હતો.

દૈધ્રયાઓ વ્યાખનયાઓ ક્ષોઇથ્ન્યાઓ, રિપતિ-દોઇથ્રયાઓ આંજો-બૂજો હુવીરયાઓ, હુજન્તેઉશ્ પઇતિ અપરયાઓ વ્યરેથ્યયાઓ વહિ-શ્તહે અંધ્રહેઉશ્.

ક્ષથ્રહેચ પઇતિ બાનુમતો, દરેઘયાઓસ્ચ પઇતિ દરેઘો-જિતોઇશ્, વીસ્પનાંમ્ચ પઇતિ અયપ્તનાંમ્, વીસ્પનાંમ્ચ પઇતિ બએષજનાંમ્, પઇતિશ્તાતેએ યાથ્વાંમ્ પઇરિકનાંમ્ચ, સાથ્રાંમ્ કઓયાંમ્ કરફ્નાંમ્ચ, પઇતિશ્તાતેએ સાસ્તો-કરૂશ્તહે ત્બએષંધ્રહે.

સામહે કેરેસાસ્પહે ગએસઓશ્ ગધ્વરહે અષઓનો ફ્રવષીમ યજમઇદે, પઇતિશ્તાતેએ ઉગ્રહે બાજાઉશ્ હએનયાઓસ્ચ પેરેથુ-અઇનિ-કયાઓ, પેરેથુ-દ્રફ્ષયાઓ, એરેધ્વો-દ્રફ્ષયાઓ, ઉજ્જગેરેપ્તો-દ્રફ્ષયાઓ બ્રુરેમ્ દ્રફ્ષેમ્ બરેન્તયાઓ; પઇતિશ્તાતેએ ગધ્રહે ફ્રકેરેસ્તો-ફ્રસાનહે સિમહે વીરેનજનો અનરૂજ્રદિકહે, પઇતિશ્તાતેએ ગધો-કરૂશ્તહે ત્બએષંધ્રહે.

આધુરહે હઓસ્રવંધ્રહનહે અ ફ્ર ય, પઇતિશ્તાતેએ હષિદવહે દ્રવતો અરાતોઇશ્ચ ગએથો-મેરેન્ચ્યાનહે; હઓષ્યંધ્રહહે તખ્મહે અ ફ્ર ય, પઇતિશ્તાતેએ મઝજઇન્યનાંમ્ દએવનાંમ્, વરેન્યનાંમ્ચ દ્રવતાંમ્, પઇતિ-શ્તાતેએ દએવો-કરૂશ્તહે ત્બએષંધ્રહે.

ફ્રધાક્તોઇશ ખુંબયેહે અ ફ્ર ય, પઇતિશ્તાતેએ અએષ્મહે ખ્રવી-દ્રઓશ્, અએષ્મો-વરેધનાંમ્ચ દ્રવતાંમ્, પઇતિશ્તાતેએ અએષ્મો-કરૂશ્તહે ત્બએષંધ્રહે.

(કરદો ૩૦ મો) હ્વોવ્યાઓ[1] અષઓન્યાઓ ફ્રવષીમ યજમઇદે, ્ન્યાઓ[2] અષઓન્યાઓ ફ્રવષીમ્ યજમઇદે, થ્રિત્યાઓ અષઓન્યાઓ ફ્રવષીમ્ યજમઇદે, પોઉરૂચિસ્તયાઓ અષઓન્યાઓ ફ્રવષીમ્ યજમઇદે, હુતઓસયાઓ[3] અષઓન્યાઓ ફ્રવષીમ્ યજમઇદે, હુમાયાઓ[4] અષઓ-ન્યાઓ ફ્રવષીમ્ યજમઇદે, જઇરિચ્યાઓ અષઓન્યાઓ ફ્રવષીમ્ યજ-મઇદે, વીસ્પ-તઉરૂષ્યાઓ અષઓન્યાઓ ફ્રવષીમ્ યજમઇદે, ઉશ્તવઇ-ત્યાઓ અષઓન્યાઓ ફ્રવષીમ્ યજમઇદે, તુષ્નામત્યાઓ અષઓન્યાઓ ફ્રવષીમ્ યજમઇદે.

---

૧. પેગમબર જરતોશ્તનાં ધણીઆની..

૨. ફ્રેની, થ્રિતી તથા પોઉરૂચિસ્ત એ પેગમબર અશો જરતોશ્તની ત્રણ બેટીનાં નામ છે.

૩. હુતઓસ એ ગુશ્તાસ્પ પાદશાહની બાયડી થાય. શાહનામામાં એને કેતાયુનને નામે જણાવી છે.

૪. હુમાય એ ગુશ્તાસ્પ પાદશાહની બેટીનું નામ.

ફ્રેન્યાઓ નાઇર્યાઓ ઉસિનેમંધ્રહો અષઓન્યાઓ અષઓનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; ફ્રેન્યાઓ નાઇર્યાઓ ફ્રાયર્જન્તનહે અષઓન્યાઓ અષઓનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; ફ્રેન્યાઓ નાઇર્યાઓ ક્ષોઇવ્રાસ્પનહે અષઓન્યાઓ અષઓનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; ફ્રેન્યાઓ નાઇર્યાઓ ગયધાસ્તોઇશ્ અષઓન્યાઓ અષઓનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; અસબન-યાઓ નાઇર્યાઓ પૅાઉરૂધાક્ષ્તોઇશ્ અષઓન્યાઓ અષઓનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; ઉક્ષૅન્ત્યાઓ નાઇર્યાઓ સ્તઓથ્રો વહિરતહે અષહે અષ-ઓન્યાઓ અષઓનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે.

કન્યાઓ વધ્રુતો અષઓન્યાઓ ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; કન્યાઓ જધ્રુધો અષઓન્યાઓ ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; કન્યાઓ ફ્રંધ્રહાધો અષઓ-ન્યાઓ ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; કન્યાઓ ઉરૂધયન્તો અષઓન્યાઓ ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; કન્યાઓ પએસંધ્રહન્વ અષઓન્યાઓ ફ્રવષીમ્ યજ-મઇદે; હ્વરૅધ્યાઓ અષઓન્યાઓ ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; હુચિથ્રયાઓ અષઓન્યાઓ ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; કનુકયાઓ અષઓન્યાઓ ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; કન્યાઓ સ્રૂતત્-ફૅધ્રયો[1] અષઓન્યાઓ ફ્રવષીમ્ યજમઇદે.

કન્યાઓ વંધ્રહુ-ફૅધરયાઓ[2] અષઓન્યાઓ ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; કન્યાઓ ઍરૅદત્-ફૅધ્રયાઓ[3] અષઓન્યાઓ ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; યા વીસ્પ-તઉર્વઇરિચ નાંમ અવથ વીસ્પ-તઉર્વઇરિ, યથ હા તૅમ્ જીજનાત્, યો વીસ્પે તઉર્વયાત્ દએવાઅત્ચ મશ્યાઅત્ચ, પઇતિશ્તાએ જહિ-કરૂશતહે ત્બએષંધ્રહો.

(કરદો ૩૧ મો) અઇરયનાંમ્ દખ્યુનાંમ્ નરાંમ્ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે; અઇરયનાંમ્ દખ્યુનાંમ્ નાઇરિનાંમ્ અષઓનીનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે; તૂઇરયનાંમ[4] દખ્યુનાંમ્ નરાંમ્ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજમ-ઇદે; તૂઇર્યનાંમ્ દખ્યુનાંમ્ નાઇરિનાંમ્ અષઓનીનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે, સઇરિમનાંમ[5] દખ્યુનાંમ્ નરાંમ્ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે; સઇરિમ-નાંમ્ દખ્યુનાંમ્ નાઇરિનાંમ્ અષઓનિનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે.

૧, કયામતના વખતે જન્મ પામનારા હોરોદર બામી નામના પેગમબરનાં માદરનું નામ.

૨. કયામતના વખતે જન્મ પામનારા હોરોદર માહ નામના પેગમબરનાં માદરનું નામ.

૩. કયામતને વખતે જન્મ પામનારા સોષ્યોસ નામના પેગમબરનાં માદરનું નામ.

૪. ફરેદુનના છોકરા તૂરને ફાળે આપેલા મુલકો.

૫. ફરેદુનના છોકરા સેલમને ફાલે આવેલા મુલકો. ફીરદોસી પ્રમાણે એ મુલકો ઇરાનની પશ્ચિમ દિશાએ આવેલા હતા.

સાઇનિનાંમ્ દખ્યુનાંમ્[1] નરાંમ્ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે, સાઇનિનાંમ્ દખ્યુનાંમ્ નાઇરિનાંમ્ અષઑનિનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે; દાહીનાંમ્ દખ્યુનાંમ્ નરાંમ્ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે; દાહી-નાંમ્ દખ્યુનાંમ્ નાઇરિનાંમ્ અષઑનિનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે.

વીસ્પનાંમ્ દખ્યુનાંમ્ નરાંમ્ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે; વીસ્પનાંમ્ દખ્યુનાંમ્ નાઇરિનાંમ્ અષઑનિનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે; વીસ્પાઑ અષાઉનાંમ્ વંઘ્ઉહીશ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો યજમઇદે; યાઑ હચ ગયાત્ મરૅથનત્ આ-સઑષ્યન્તાત્ વૅરૅથ્રઘ્નત્.

ઉપ-તૂ-નો ઇધ યાઑ અષઑનાંમ્ મોશુ ઇસિન્તુ ફ્રવષયો, તાઑ નો જસૅન્તુ અવંઘ્હે તાઑ નો આંજહુચિત્ હુતો થાયેન્તે અઇવિ-દૅરૅશતાઇશ અવેબિશ; અઑમ્ન અહુર મજ્દ; સ્રઑષચ અષ્ય સૂર માંથ્રચ સ્પૅન્ત[2] વીદ્દુષ; યો વીદએવો વીદએવહે અશ્તો મજ્દાઑ અહુ-રહે; યિમ્ જરથુશ્ત્રો ફ્રૅરૅનઑત્ હ્વાવન્તૅમ અંઘ્હ્વે અસ્ત્વઇતે.

અઑર વંઘ્ઉહીશ ઉપ-ષએત યાઑ આપો, યાઑસ્ચ ઉર્વરાઑ, યાઑસ્ચ અષાઉનાંમ્ ફ્રવષયો. ઇધ ક્રિથાઑ પઇતિ-જન્તાઑ બુયત; અહ્મ્ય ન્માને ઇધ આથ્રવનો દખ્યુનાંમ્ મન્યેન્તે વંઘ્હેઉશ અષહે. ઉજ્ગેઉર્વયેઇન્તે જસ્તે અહ્માકૅમ અવંઘ્હે સૂરાઑ યૂષ્માકૅમ યસ્નહે સૅવિશ્તાઑ.

વીસ્પનાંમ્ચ આઁઘ્હાંમ્ અષઑનાંમ્ અષઑનીનાંમ્ચ ઇધ યજ-મઇદે ફ્રવષીમ્, યએષાંમ્ યષેથ્વત્ચ ઉરૂવાંનો જઑયાઑસ્ચ ફ્રવષયો. વીસ્પનાંમ્ચ આઁઘ્હાંમ્ અષઑનાંમ્, અષઑનિનાંમ્ચ ઇધ યજ-મઇદે ફ્રવષીમ્, યએષાંમ્ નો અહુરો મજ્દાઑ અષવ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્હો વએધ. વીસ્પનાંમ્ચ અએષાંમ્ જરથુશ્ત્રૅમ પઓઇરીમ વહિ-શ્તૅમ આહૂઇરીમ સૂસ્રૂમ ત્કએષૅમ.

પઑઇર્યનાંમ્ ત્કએષનાંમ્, પઑઇર્યનાંમ્ સાસ્નો-ગૂષાંમ્, ઇધ અષઑનાંમ્ અષઑનિનાંમ્ચ, અહૂમ્ચ દએનાંમ્ચ બઑધસ્ચ ઉર્વા-નૅમ્ચ ફ્રવષીમ્ચ યજમઇદે, યોઇ અષાઇ વઑનરે. નબાનજ્દિશ્તનાંમ્

---

૧. સાઇનિનાંમ દખ્યુનાંમ–ચીનદેશ.

૨. માંથ્ર સ્પૅન્ત–માંથ્ર સ્પેન્તનો અર્થ 'પવિત્ર માંથ્રવાણી, દીનના પાક કલામ' થાય છે વળી બીજી રીતે લેતાં એનો અર્થ 'મીનો મારેસ્પંદ, જે દાદાર હોરમજદ તરફથી દીનના કલામ અશો પેગમબર જરતોશતને પોહોંચાડનાર' થાય છે.

ઇધ અષઑનાંમ્ અષઑનિનાંમ્ચ, અહૂમ્ચ દએનાંમ્ચ બઑધસ્ચ ઉર્વાનૅમ્ચ ફ્રવષીમ્ચ યજમઇદે, યોઇ અષાઇ વઑનરે.

પઑઇર્યાંન્ ત્કએષે યજમઇદે, ન્માનનાંમ્ચ વીસાંમ્ચ જન્તુનાંમ્ચ દખ્યુનાંમ્ચ, યોઇ આઑંધ્રહુરે પઑઇર્યાંન્ ત્કએષે યજમઇદે, ન્માનનાંમ્ચ વીસાંમ્ચ જન્તુનાંમ્ચ દખ્યુનાંમ્ચ, યોઇ બાબ્વરે; પઑઇર્યાંન્ ત્કએષે યજમઇદે, ન્માનનાંમ્ચ વીસાંમ્ચ જન્તુનાંમ્ચ દખ્યુનાંમ્ચ, યોઇ હુન્તિ.

પઑઇર્યાંન્ ત્કએષે યજમઇદે, ન્માનનાંમ્ચ વીસાંમ્ચ જન્તુનાંમ્ચ દખ્યુનાંમ્ચ, ન્માનંધ્રહાનો વીષાનો જન્તુષાનો દઇંધ્રહુષાનો અષો-અંધ્રહાનો માંથ્રો-અંધ્રહાનો ઉર્વા-અંધ્રહાનો વીસ્પાઇશચ વંધ્રહૂશ્ વંધ્રહુષાનો.

જરથુશ્ત્રૅમ્ વીસ્પહે અંધ્રહેઉશ્ અસ્તવતો અહૂમ્ચ રતૂમ્ચ પઓઇરીમ્ચ ત્કએષૅમ્ યજમઇદે; હાતાંમ્ હુદાસ્તૅમૅમ્, હાતાંમ્ હુક્ષથ્રોતૅમૅમ્, હાતાંમ્ રએવસ્તૅમૅમ્, હાતાંમ્ ખ્રૅનંધ્રઉહસ્તમમ્, હાતાંમ્ યેસન્યોતૅમૅમ્, હાતાંમ્ વહ્મ્યોતૅમૅમ્, હાતાંમ્ ક્ષનઑથ્વોતૅમૅમ્, હાતાંમ્ ફ્રસસ્તોતૅમૅમ્. યો ના ઇશતસ્ચ યેસન્યસ્ચ વહ્મ્યસ્ચ વઑચે, યથન કહ્માઇચિત્ હાતાંમ્, અષાત્ હચ યત્ વહિશ્તાત્.

ઇમાંમ્ચ ઝ઼ાંમ્ યજમઇદે, અઑમ્ચ અસ્મનૅમ્ યજમઇદે; તાચ વૅાહૂ યજમઇદે, યા અન્તરેસ્તા યેસન્યાચ વહ્મ્યાચ ફ્રાયશ્ત્વ નઇરે અષઑને.

દઇતિકનાંમ્ચ અઇઘ્યુનાંમ્ યત્ ઉરૂનો યજમઇદે, અષઑનાંમ્ આઅત્ ઉરૂનો યજમઇદે, કુદો-ઝ઼ાતનાંમ્ચિત્ નરાંમ્ચ નાઇરિનાંમ્ચ; યએષાંમ્ વહેહીશ્ દએનાઑ વનઇન્તી વા, વઁધ્રહૅન્ વા, વઑનરે વા.

વનૅન્તનાંમ્ વંધ્રહૅન્તાંમ્ વઑનુષાંમ્ દએનો-સાચાંમ્, ઇધ અષઑનાંમ્ અષઑનિનાંમ્ચ અહૂમ્ચ દએનાંમ્ચ બઑધસ્ચ ઉર્વાનૅમ્ચ ફ્રવષીમ્ચ યજમઇદે, યોઇ અષાઇ વઑનરે.

યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મજ઼્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંધ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે. યથા અહૂ વઇર્યો (૮).

અષાઉનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉઘ્રનાંમ્ અઇવિ-થૂરનાંમ્, ઉઘ્રનાંમ્ વાૅરેથ્રઘ્નિનાંમ્, પઑઇર્યો-ત્કએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, નબાનજ઼દિશ્તનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ફ્રવષયો ક્ષ્નૂતાઑ અયન્તુ અહ્મ્ય ન્માને, ક્ષ્નૂતાઑ વિચરૅન્તુ અહ્મ્ય ન્માને.

ક્ષ્નૂતાઓ આફ્રીનૅન્તુ અહ્મ્ય ન્માને વંઘ્રઉહીમ્ અષીમ્ ખ્રાપરાંમ્; ક્ષ્નૂતાઓ પારયન્તુ હચ અહ્માત્ ન્માનાત્; સ્તઓમાચ રાજૅચ બરૅન્તુ દથુષો અહુરહે મજદાઓ અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્; માચિમ્ ગૅરૅજાનાઓ પારયન્તુ, હચ અહ્માત્ ન્માનાત્ અહ્માકૅમચ મજદયસ્નનાંમ્.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજદ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ્, મરદુમ્ સર્દગાંન્, હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઓએમ્ બેહેદીન્ માજદયસ્નાન આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન્ બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઓજસચ જ્વરૅચ આફ્રીનામિ, અષાઉનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિ-થૂરનાંમ્ પઓઇર્યો-ત્કએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ નબાનજદિશ્તનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્. અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશચ; હજંઘ્રૅમ્; જસ મે અવંઘ્રહે મજદ; કૅરૅફેહ્ મોજદ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુબારક (ફલાંન), માહે મુબારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન). નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન્. ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવરૅશતાંમ્ ઇત વસ્ના ફૅરષોતૅમૅમ. સ્તઓમિ અષૅમ્; અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

ગોરજે ખોરેહ્ અવજાયાદ અરદાફ્રવશ, બેરસાદ અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન્ બેહ્ માજદયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફરંગાંની બાદ હફ્તે કેશ્વર્ જમીન્; અએદૂન્ બાદ. મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્. અષઓને અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસે-તે અષાઉમ્ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સૂર અનાહિતે. અષઓને અષૅમ્ વૉહૂ (૧). નેમો ઉર્વઇરે વંઘ્રઉહિ મજદધાતે. અષઓને અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

અષાઉનાંમ્ વંઘ્રઉહીશ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. અષૅમ્ વૉહૂ (૧). અરદાફ્રવશ બેરસાદ. અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

ફ્રવરદીન યશ્તનો સાર.—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો? વૃદ્ધિ કરનાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. તેના ખોરેહ તથા પ્રતાપ જયાદા થાઓ! અશો લોકોનાં ફરોહરો મારી મદદે પહોચો! સઘળા ગુનાહોને માટે હું

પશ્ચાતાપ કરૂં છું. સર્વે ભુંડાં વિચાર, ભુંડાં વચન અને ભુંડાં કામોને માટે હું અનશની, ગવશની અને કુનશનીથી પસ્તાવો કરૂં છું. હૈયાતીવાળા, અને હવે પછી થનારા અશો લોકોનાં ફરોહરો, જેઓ નહિ વર્ણવી શકાય એવું કૌવત, ઝડપ, બળ, મોટાઇ ધરાવનાર, અને ખરાબ અસર દુર કરનાર છે, તેઓને હું આરાધું છું, તથા તેઓની મદદ માગું છું. જો બીમાર માણસો તેઓની મદદ માંગે છે, તો તેઓને તંદરોસ્તી બખશે છે, જો કોઇ આફતમાં આવી પડે છે, દુશમનનાં લશકરથી ઘેરાઇ જાય છે, તો તેને મદદ કરે છે, પણ જે ઘરમાં અશોઇનો તરીકો પળાતો હોય, ત્યાંજ તેઓ મદદે જાય છે, અને દુશમનનાં કૌવતનો તમામ નાશ કરે છે. એ ફરોહરો હમસપથમએદેમ (વરસના છેલ્લાં દસ દિવસો)ના વખત ઉપર આ દુન્યામાં આવે છે, અને પોતાના લાગતાં વળગતાંઓના ઘરમાં રહે છે, અને આરજુ રાખે છે કે તેઓની ખોરાક, મયઝદ, બરસમ, અને વસ્ત્રથી આરાધના કરવામાં આવે અને તેઓની સેતાયશ કરવામાં આવે. જો તેઓની આરાધનાથી તેઓ ખુશનુદ થાય છે, તો તેઓ દુવા ગુજારે છે કે તે ઘરમાંના લોકો પ્રખ્યાત થાય, ત્યાં ગોસ્પંદ અને માણસની વૃદ્ધિ થાય, અશીશવંઘ (દોલત) ની વૃદ્ધિ થાએ! તે દેશ શાંતીમાં અને ખુશીમાં રહેજો. ઓ વૃદ્ધિ કરનારાં જોરાવર ફરોહરો! (આત્માની રાહબરી કરનાર શકિત) હું દુવા ગુજારૂં છુ કે આ મારાં ઘરમાંથી ખુશનુદ થઇને જજો, દલગીર થઇને જતાં ના!

ફરોહરોની ગેબી શકિત અને બળ કેટલું છે, તે જણાવતાં કહ્યું છે, કે ફરોહરોનાં બળ અને પ્રતાપને લીધે, આ ધરતીની આસપાસ ફરી વળેલાં આસમાનને ટેકવી રાખવામાં આવ્યું છે; અરદવીસુરને ટેકવી રાખવામાં આવી છે. આ ધરતી માતા, જેની ઉપર સંખ્યાબંધ પહાડો, ઓરવરો અને તમામ પેદાયશો છે, તેને ટેકવી રાખવામાં આવી છે; એ ધરતી ઉપર વહાણ ચાલી શકે એવાં ઉંડા પાણીના ભાગો છે, તેઓને ટેકવી રાખવામાં આવ્યા છે; માનાં પેટમાં બચ્ચાંને પોષણ સાથે ટેકવી રાખવામાં આવે છે, અને ફરોહરોના પ્રતાપથી તેમાંજ તે બચ્ચાઓનો ઉધરભાવ થાય છે; સુરજ, ચંદ્ર અને સેતારાઓ પોતાની ગતિમાં ફરે છે, તે પણ ફરોહરોનાજ પ્રતાપને લીધે; સતવએસ સેતારો જમીન અને આસમાન વચ્ચે પાણીઓને વહેતાં કરે છે, તે ફરોહરોનાજ પ્રતાપને લીધે; ફરોહરોની મદદ અગાઉ તો પાણી, સુરજ, ચંદ્ર અને સેતારા થંભ હતા; ઝાડોની જે વૃદ્ધિ થાય છે, તે ફરોહરોનાજ પ્રતાપથી; હપ્તોઇરીંગ સેતારો (Ursa Major) ફરોહરોનીજ મદદથી અગણિત બુરી શકિતઓને દફે કરે છે. ૯૯૯૯૯ ફરોહરો વોઉરૂકષ દરિયાનું રક્ષણ કરે છે. એક ઠેકાણે તો અહુરમઝદ એમ કહે છે જો ફરોહરો ન હતે તો આ દુન્યામાં દેવ દરૂજનું ચલણ થઇ પડતે. જીવતાં અશો લોકોનાં ફરોહરો ગુજરેલાં અશો લોકોનાં ફરોહરો કરતાં વધારે બળવાન હોય છે. જો એક રાજકર્તાથી ફરોહરો ખુશનદ થયલાં

હોય છે, તો તેને લડાઇમાં એક પાંખવાળા મરદ પક્ષીના રૂપમાં મદદ કરે છે, અને એક જોરાવર પહેલવાનની મીસાલે લડે છે. ફ્રોહરો અંગ્રેમઇન્યુશની સામે એક ઢાલ સમાન છે. જેઓ દીલોજાનથી ફ્રોહરોની આરાધના કરે છે, તેઓને ફ્રોહરો મેહેર અને રશનુ યઝદોની સાથે મદદ આપે છે. એક ઠેકાણે કહે છે કે ફ્રોહરો, જરતોસ્તનું ખુન, જેમાંથી શોસીયોશ પેદા થનાર છે, તેની ચોકી કરે છે. વળી સામના કેરસાસ્પ પહેલવાનનાં શરીરની ચોકી કરે છે (જે પહેલવાન જયારે ઝોહાક બંદમાંથી છુટશે, ત્યારે તેનો નાશ કરશે.)

ત્યાર પછી બંદગી કરનાર, દાદાર અહુરમઝદની ફ્રવશીથી તે ઇરાનના મશહુર થઇ ગયલાં નર નારીઓની અને છેક શોસીયોસની ફ્રવશીને યાદ કરે છે. એમાંના કેટલાંક નામો તો એવાં છે કે તેની કાંઇ ઓળખ મળી શકતી નથી. પહેલાં દાદાર અહુરમઝદ, જેનો જીવ તે માથ્ર સ્પેન્ત, અને જેનું શરીર તે ખોરશેદ, તેના તેમજ એકદીલીથી કામ કરનારા અમશાસ્પંદોનાં ફ્રોહરને યાદ કરવામાં આવ્યાં છે. ત્યાર પછી ઉર્વાઝીશત આતશ (ઝાડપાનનો આતશ) અને શરોષ યઝદનાં ફ્રોહરોને યાદ કરવામાં આવ્યાં છે; પછી રશનુ યઝદ, મેહેર યઝદ, આકાશ, પાણી, જમીન, ઓરવર, જીવતાં નર નારીઓ, અને ભલી પેદાયશની ફ્રવશીને યાદ કરવામાં આવી છે; પછી ગયોમર્દ જેનાથી ઇરાનીઓની ઓલાદ ઉતરી આવી છે, અને જેણે પહેલાં અહુરમઝદની શીખામણ સાંભળીને તે ઉપર અમલ કર્યો હતો, તેનાં ફ્રોહરને યાદ કર્યું છે. પછી પેગમ્બર સાહેબ અશો જરથોશ્તનાં ફ્રોહરને યાદ કર્યું છે, કે જે પહેલો અથોરનાન, રથેશતાર અને વાસ્ત્રિયોશ હતો. જેણે દેવયસ્નીનો નાશ કીધો હતો, અને માજદયસ્ની ધર્મનો ફેલાવો કીધો હતો. જેના જનમવા સાથેજ પાણી અને ઓરવર અને સપેનામીનોની પેદાયશે ખુશાલીમાં જય પોકારી હતી કે "ભલે જનમ્યો હમારે માટે સ્પીતમાન જરથોશ્ત; હવે માઝદયસ્ની દીન તમામ હફ્ત કેશવર જમીન ઉપર ફેલાશે." એ દેખાડે છે કે જરથોશ્તની અગાઉ દેવયસ્નીનું જોર કેટલું વધેલું હતું. ત્યારપછી જરથોશ્તના છોકરાઓ એસદ વાસ્તર, ઉર્વતતનર, અને હવરેચિથ્ર, તેમજ છોકરીઓ ફ્રેની, થ્રિતિ અને પોઉરૂચિશતિનાં ફ્રોહરોને યાદ કીધાં છે; પછી પાદશાહ ગુશતાસ્પ, નોદરનો છોકરો ગશતમ પહેલવાન, ગુસતાસ્પનો છોકરો અસફ્નદીયાર પહેલવાન, ફ્રશોસ્તર, જામાસ્પ, દેવોની ખરાબી તોડનાર જમશેદ પાદશાહ, એરચનો છોકરો પાદશાહ મીનોચહેર, કએકોબાદ, કએકાઉસ અને શ્યાવક્ષનાં ફ્રોહરોને યાદ કીધાં છે; તાપ, સરદી, કોહવાટ, સાંપનું ઝેર દફે કરવા માટે પાદશાહ ફ્રેદુનનાં ફ્રોહરને યાદ કરવામાં આવ્યું છે; અફ્રાસિયાબનો ભાઇ અગ્રેરસ જે ઇરાનીઓનો મિત્ર હતો, અને જેનું રૂપ અરધા માણસનું અને અરધા ગોધાના જેવું હતું, તેનાં ફ્રોહરને યાદ કીધું છે; પાદશાહ કએખુશરૂનાં ફ્રોહરને યાદ કરવામાં આવ્યું છે; અને બંદગી કરનાર દુવા ગુજારે છે કે તેની માફક અફ્રા-

સિયાબ જેવા બુરાઓને મારવાને તે શકિતવાન થાય. આરાસનો છોકરો મેદીયોમાહ, જેણે જરથોસ્તી ધર્મ પહેલ વહેલો કબુલ કીધો હતો, તેનાં ફ્રોહરને યાદ કરે છે, બુરી ઉંઘ તથા ભયંકર સ્વપ્ના ફ્રે કરવા માટે અવાઉરૂસ્તના છોકરા બહમનનાં ફ્રોહરને યાદ કરે છે. શોસીયોશ, જે હાડમંદ દુન્યાને ફાયદો કરનાર છે, અને મરણ પામેલાંઓને પાછાં સજીવન કરનાર છે તેનાં ફ્રોહરને યાદ કરે છે. રાહજનની ખરાબી તોડવા માટે કેરશારપનાં ફ્રોહરને અને માઝનદરાન અને ગીલાનના દેવોની ખરાબી તોડવા માટે હોશંગ પાદશાહનાં ફ્રોહરને, જરથોસ્તની બાયડી હવોવી, ગુશતાસ્પની બાયડી હુતઓશી, ગુશતાસ્પની છોકરી હોમાય, અને છેલ્લે ઇરાન, તુરાન, ચીન, અને રૂમ દેશનાં અશો નર નારીઓનાં ફ્રોહરોને યાદ કરે છે.

ખુશબો અથવા લોબાન મુકીને ઉપર વર્ણવેલાં નર નારીઓનાં ફ્રોહરોને જે કોઇ મદદે બોલાવે છે, તેને મદદ કરે છે, એટલે તેઓના સદગુણ, નેકી, હિંમત વગેરે સારા ગુણો ઉપરથી બોધ લઇને તે ગુણો હાંસલ કરવાની કોશેશ કરવી, તો પછી ફ્રોહરોની બરકતથી અને ભલી દુવાથી, જેમ અશો જરથોસ્ત ગમે એટલી મુશ્કેલી છતાં પોતાનું કામ પાર ઉતારી શકયા હતા, અને પ્રતાપવાળા તથા ખોરેહવાળા થવા પામ્યા હતા, અને માન અને કિર્તીને લાયક થયા હતા, તેમ તે નર થઇ શકે.

રવાનની નૈયતે સતુમના કરદા સાથે ભણવાની ફરવષી.

૫ નામે યજદાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજૂની, ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજાયાદ્; અર્દાફ્રર્વશ બેરસાદ્. અજ્ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ્, અજ્ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુજ્હૂખ્ત દુજ્વરૂશ્ત, મેંમ્ ૫ ગેતી મનીદ્, ઓએમ ગોફ્તન્, ઓએમ કર્દ, ઓએમ જસ્ત, ઓએમ બુન્ બૂદ્ એસ્તેદ્. અજ્ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન્ ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવરશ્તાંમ હ્યત્ વસ્ના ફ્રૅરૂષોતેમૅમ. સ્તઓમિ અષેમ; અષેમ વોહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-તકએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. અહુરહે મજ્દાઓ રએવતો ખરેનંઘ્રઉહતો, અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્, અપઓનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિથૂરનાંમ્,

પઍઇર્યો-ત્કએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, નબાનજદિશ્તનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, ક્ષનઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષનઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ્ અષાતચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઑ મ્રઑતૂ. અહુરૅમ મજદાંમ્ રએવન્તૅમ ખરૅનંઘ્રઉહન્તૅમ યજમઇદે; અમૅષા સ્પૅન્તા હુક્ષથ્રા હુધાઑંઘ્રહો યજમઇદે.

અષાઉનાંમ્ વંઘ્રઉહીશ્ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો સ્તઑમિ જઓચેમિ ઉફ્યેમિ. યજમઇદે ન્માન્યાઑ વીસ્યાઑ જન્તુમાઑ દખ્યુમાઑ જરથુશ્ત્રોતૅમાઑ. વીસ્પનાંમચ આઑંઘ્રહાંમ્ પઑઇર્યનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ ઇધ યજમઇદે, ફ્રવષીમ્ અવાંમ્ યાંમ્ અહુરહે મજદાઑ, મજિશ્તાંમચ વહિશ્તાંમચ સ્રએશ્તાંમચ, ખ્રઓજદિશ્તાંમચ ખ્રથ્વિશ્તાંમચ હુકૅરૅપ્તેમાંમચ, અષાત્ અપનોતૅમાંમચ.

અષાઉનાંમ્ વંઘ્રઉહીશ્ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો યજમઇદે; યાઑ અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્, ક્ષએતનાંમ્ વૅરૅજિ-દોઇથ્રનાંમ્, બૅરૅજતાંમ્ અઇવ્યામનાંમ તખ્મનાંમ્ આહૂઇર્યનાંમ્, યોઇ અઇથ્યેજંઘ્રહો અષવનો. પઑઇર્યનાંમ્ ત્કએષનાંમ્, પઑઇર્યનાંમ્ સાસ્નો-ગૂષાંમ્, ઇધ અષઑનાંમ્ અષઑનિનાંમચ અહૂમચ દએનાંમચ બઑધસચ ઉર્વાનૅમચ ફ્રવષીમચ યજમઇદે, યોઇ અષાઇ વઑનરૅ. ગેઉશ્ હુધાઑંઘ્રહો ઉર્વાનૅમ્ યજમઇદે.

યોઇ અષાઇ વઑનરૅ. ગયેહે મરૅથ્નો અષઑનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે. જરથુશ્ત્રહે સ્પિતામહે ઇધ અષઑનો અષીમચ ફ્રવષીમચ યજમઇદે. કવોઇશ્ વીશ્તાસ્પહે અષઑનો ફ્રવષીમ યજમઇદે. ઇસત્-વાસ્ત્રહે જરથુશ્ત્રોઇશ્ અષઑનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે. નબાનજદિશ્તનાંમ ઇધ અષઑનાંમ્ અષઑનિનાંમચ અહૂમચ દએનાંમચ બઑધસચ ઉર્વાનૅમચ ફ્રવષીમચ યજમઇદે, યોઇ અષાઇ વઑનરૅ; મત્ વીસ્પાબ્યો અષઑનિબ્યો ફ્રવષિબ્યો, યાઑ ઇરીરિથુષાંમ્ અષઑનાંમ્, યાઑસચ જ્વન્તાંમ્ અષઑનાંમ્, યાઑસચ નરાંમ્ અજાતનાંમ્ ફ્રષોચરૅથ્રાંમ સઑષ્યન્તાંમ્.

ઇધ ઇરિસ્તનાંમ્ ઉર્વાનો યજમઇદે, યાઑ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો. વીસ્પનાંમ્ અહ્મ્ય ન્માને નબાનજદિશ્તનાંમ્ પર-ઇરિસ્તનાંમ્ અએથ્રપઇતિનાંમ્ અએથ્ર્યનાંમ્ નરાંમ્ નાઇરિનાંમ્ ઇધ અષઑનાંમ્ અષઑનિનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. વીસ્પનાંમ્ અએથ્રપઇતિનાંમ્ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. વીસ્પનાંમ્ અએથ્ર્યનાંમ્ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો

યજમઇદે. વીસ્પનાંમ્ નરાંમ્ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. વીસ્પનાંમ્ નાઇરિનાંમ્ અષઑનિનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે.

વીસ્પનાંમ્ અપૅરૅનાયુકનાંમ્ દહ્મો-કૅરૅતનાંમ્ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. આદફ્યુનાંમ્ચ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. ઉજ્દફ્યુનાંમ્ચ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. નરાંમ્ચ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. નાઇરિનાંમ્ચ અષઑનિનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. વીસ્પાઑ અષાઉનાંમ્ વંઘુઉહીશ્ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે, યાઑ હચ ગયાત્ મરૅથ્નત્, આ-સઑષ્યન્તાત્ વૅરૅથ્રઘ્નત્.

(બાજમાં પઢે) હુમત હૂખ્ત હુવરૂશ્ત; હુમનશ્ની, હુગવશ્ની, હુકુનશ્ની, ઇન્ ક્ષ્નુમન્ અર્દાફ્રવ્રૅશ્ બેરસાદ્, નીરંગ પીરોજગર્ બાદ્; ખોરેહ્ બેહ્ દીને માજ્દયસ્નાંન્ રવા બાદ્ અંદર્ હફ્તે કેશ્વર્. નામ્ ચેશ્તી આદર્ અંદર્ કામ્ બાદ્; હસ્ત શેહેરસ્તાન અંદર્ (જે શેહેરમાં પઢે તે શેહેરનું નામ આએ ઠેકાણે લેવું.) શેહેરસ્તાન, પૌરી ફીરોજી શાદી ઓ રામશ્ની, રવાંન્ ખોરેહ્ ખોજસ્તેહ્ અવજૂન્ બાદ્, અવજૂનતર બાદ્, ખોરેહ ખોજસ્તેહ્ બાદ્; ઇન્ ક્ષ્નુમન્ અર્દાફ્રવ્રૅશ્ બેરસાદ્, કેરા ગાહ્ રોજ શેહેરીઆરી ખેશ્ યજશ્ને કરદે હોમ, દરૂન્ યશ્તે હોમ, મ્યજદ હમીરાએનેમ્ યો કરદેહા પ ગંજે દાદાર્ અહુરમજદ રયોમંદ્ ખોરેહમંદ અમૅશાસ્પંદાન્ બેરસાદ્. અઓજ જોર્ નીરૂ તગી અમાવંદી પીરોજગરી ઇન્ ક્ષ્નુમન્ અર્દાફ્રવ્રૅશ્ બેરસાદ્. અજ હમા પદીરફ્તાર્ બાદ્. એમારા પનાહી કેરદાર્ નીકી અંદાખ્તાર્, અનાઇ પેત્યાર્ દૂર્ અવાજ-દાશ્તાર્ અયાફ્ત ખાહ્ બાદ્. કેરા દિગર્ મ્યજદ હજાર મર્દ્ મ્યજદ સાએમ્ સાખ્તમ્ એમારા કમ-રંજતર્ આસાન્-તર્ અઇની કર્દ્ યક્ અજ મા હજાર પદીરફ્તાર્ બાદ્. નામ્ ચેશ્તી અનુશેહ્ રવાંન્ રવાની ☞ (જેની નૈયતે પઢે તેનું નામ આએ જગાએ લેવું.) અએદર યાદ્ બાદ્ અનુશેહ્ રવાંન્ રવાંની.

જરતોશ્ત્ સપિતમાન્ અશો ફ્રોહર્ અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુશેહ રવાંન્ રવાંની. ગુશ્તાસ્પ શાહ્ લોહોરાસ્પ શાહ્ અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુશેહ રવાંન્ રવાંની. જામાસ્પ હબૂબ અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુ-શેહ રવાન્ રવાંની. અર્દાએ વીરાફ્ અર્દાફ્રવ્રૅશ્ અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુશેહ્ રવાન્ રવાંની. આદરબાદ્ મારાસ્પંદ્ અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુ-શેહ્ રવાંન્ રવાંની. મુબેદ્ શાપુર્ મુબેદ્ શેહેરીઆર્ અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુશેહ રવાંન્ રવાંની. મુબેદ્ હોરમજદીઆર્ એર્વદ્ રામ્યાર્ અએદર

યાદ્દ બાદ્દ અનુશેહ્ રવાંન્ રવાંની. મુબેદ્દ નૅરયોસંગ્ ધવલ્ અએદર્ યાદ્દ બાદ્દ અનુશેહ્ રવાંન્ રવાંની. હમા ફ્રવશ્ અશોઆંન્ અએદર્ યાદ્દ બાદ્દ અનુશેહ્ રવાંન્ રવાંની. નામ્ ચેશ્તી અનુશેહ્ રવાંન્ રવાંની ☞ (જેની નૈયતે પઢે તેનું નામ આએ જગાએ લેવું.) હમા ફ્રવશ્ અશોઆંન્ અએદર્ યાદ્દ બાદ્દ; ફ્રમાંએશ્ને ☞ (જે શખ્સ ભણવાનું ફરમાવે તેનું નામ લેવું.) બાજદયસ્ની બેરસાદ્દ.

હમાફ્રવશ્ અશોઆંન્ યો કરદેહા ચેહારૂમ્ દેહુમ સીરોજ સાલ્ રોજ, અજ ગયોમર્દ અંદા સોશ્યોસ્ અએદર્ યાદ્દ બાદ્દ. હસ્તાંન્ બૂદાંન્ બેદાંન્ જાદાંન્ અજાદાંન્, આદેહી ઉજદેહી, દહુમે નર્ નારીક્ અવરૂનાએ પુરૂનાએ, હર્ કે અવર્ ઇન્ જમીન્ પેરિ બેહેદીની ગુદાશાંન્ શુદ્દ અસ્ત, હમાફ્રવશ્ અશોઆંન્, યો કર્દેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશ્યોસ્ અએદર્ યાદ્દ બાદ્દ. કે ઇન્ માન્ વીસ્ જંદ દેહ રૂસ્તા ગુજસ્તેહ અંદ, હમા ફ્રવષ અશોઆંન્ યો કરદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશીઓસ અએદર્ યાદ્દ બાદ્દ. અશોઆંન્ ફ્રવશ્ ચીરાંન્, ફ્રવશ્ અવર્ વીજાન્, ફ્રવશ્ પીરોજગરાંન, ફ્રવશ્ પોઓદકેશાંન્, ફ્રવશ્ નબાનજદેશ્તાન્, ફ્રવશ્ ફ્રવષયો, હમાયો કર્દેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશ્યોસ્ અએદર્ યાદ્દ બાદ્દ. રવાંને પેદરાંન્ માદરાંન્ જંદેગાન્ ન્યાગાંન્, ફરજંદાંન્ પએવંદાંન પરસ્તારાંન્ નબાનજદેશ્તાંન્, ફ્રવશ્ અશોઆંન્ યો કરદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશ્યોસ્ અએદર્ યાદ્દ બાદ્દ. હમા અથોરૂનાંન્, હમા રથેશ્તારાંન્, હમા વાસ્તરયોશાંન્, હમા હુતોક્ષાંન્, હમા ફ્રવશ્ અશોઆંન્, હમા યો કરદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશ્યોસ્ અએદર્ યાદ્દ બાદ્દ; હમા ફ્રવશ્ અશોઆંન્ હફ્તે કેશ્વર્ જમીન્, અર્જહે સવહે, ફ્રદદફ્શ વીદદફ્શ વૉઉરૂબરૅશ્ત્ વૉઉરૂ-જરૅશ્ત્, ખનરસ્ બામિ, કંગદેજ અશોઆંન્ વર્જમ કરદાંન્ ગંજમાશ્ના, ફ્રવશ્ અશોઆંન્ હમા યો કરદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશ્યોસ્ અએદર્ યાદ્દ બાદ્દ. ગોરૂજે બેરહ્ અવજાયાદ્દ ઇન્ ક્ષ્નુમન્ અર્દાફ્રવશ્ બેરસાદ્દ. નામચેશ્તી અનોશેહ્ રવાંન્ રવાંની. ☞ (જેની નૈયતે પઢે તેનું નામ આએ જગાએ લેવું.) અએદર્ યાદ્દ બાદ્દ અનોશેહ્ રવાંન્ રવાંની; હમા ફ્રવશ્ અશોઆંન્ અએદર્ યાદ્દ બાદ્દ; ફ્રમાંએશ્ને ☞ (જે શખસ ભણવાનું ફરમાવે તેનું નામ લેવું.) બાજદયસ્ની બેરસાદ્દ. હમ્ કેરફેહ્ હમા વેહાંને હફ્તે કેશ્વર્ જમીન્ બેરસાદ્દ; અજ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ પ પતેત્ હોમ.

(પ્રગટ પઢે) વીસ્પાઑ ફ્રવષયો અષાઉનાંમ યજમઇદે; અષાઉનાંમ વંઘ્વઉહીશ સૂરાઑ સ્પેન્તાઑ ફ્રવષયો યજમઇદે; વીસ્પે અષવનો યજત યજમઇદે.

☞ (જો હાવન તેમજ બીજી હાવન ગેહ હોય તો નીચે પ્રમાણે ભણે.)

હાવનીમ પઇતિ રતૂમ; સાવંઘ્વહએમ વીસીમચ પઇતિ રતૂમ.

☞ (જો રપિથ્વન ગેહ હોય તો નીચે પ્રમાણે ભણે.)

રપિથ્વિનૅમ પઇતિ રતૂમ; ફ્રાદત્-ફ્ષાઉમ જન્તુમૅમચ પઇતિ રતૂમ.

☞ (ઉઝીરન ગેહ હોય તો નીચે પ્રમાણે ભણે)

ઉજયેઇરિનૅમ પઇતિ રતૂમ; ફ્રાદત્-વીરૅમ દખ્યુમૅમચ પઇતિ રતૂમ.

☞ (જો અઇવિસ્રુથ્રેમ ગેહ હોય તો નીચે પ્રમાણે ભણે.)

અઇવિસ્રુથ્રેમૅમ અઇબિગાઇમ પઇતિ રતૂમ; ફ્રાદત્-વીસ્પાંમ-હુજ્યાઇતીમ જરથુશ્ત્રોતૅમમચ પઇતિ રતૂમ.

☞ (જો ઉશહેન ગેહ હોય તો નીચે પ્રમાણે ભણે.)

ઉષહિનૅમ પઇતિ રતૂમ; બૅરેજીમ ન્માનીમચ પઇતિ રતૂમ.

યેંઘ્વહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્વહો, મજ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઁઘ્વહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજ્દ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરૂદુમ, મરૂદુમ સર્દગાંન, હમા સર્દગાંન, હમબાયસ્તે વેહાંન, ઑએમ બેહેદીન્ માજ્દયસ્નાંન આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્; અએદૂન બાદ્. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

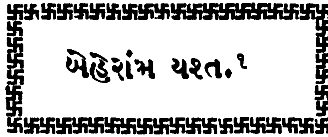
યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઑજસચ જ઼વરૅચ આફ્રીનામિ, અહુરહે મજ્દાઑ રએવતો ખરૅનંઘ્વઉહતો, અમૅષનાંમ સ્પૅન્તનાંમ, અષઑનાંમ ફ્રવષિનાંમ ઉગ્રનાંમ અઇવિ-થૂરનાંમ, પઑઇર્યો-ત્કએષનાંમ ફ્રવષિનાંમ, નબાનજ્દિશ્તનાંમ ફ્રવષિનાંમ. અષૅમ વૉહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ્ વીદએવો અહુર-ત્કએષો, (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. અષાઉનાંમ ફ્રવષિનાંમ ઉગ્રનાંમ અઇવિ-થૂરનાંમ પઑઇર્યો-ત્કએષનાંમ ફ્રવષિનાંમ નબાનજ્દિશ્તનાંમ ફ્રવષિનાંમ, ક્ષ્નઑથ્રે યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ્ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઑ મ્રઑતૂ.

☞ આંથી ફરવરદીન યશ્તના ૧ લા કરદાથી (યાને ફ્રઓત્ અહુરો મજદાઓ સ્પિતમાઇ જરથુશ્ત્રાઇથી) તે તેજ યશ્તના ૩૧ મા કરદાને છેડે સુધી (યાને હુચ અહ્માત્ ન્માનાત્ અહ્માકેમ્ચ મજ્દયસ્નનાંમ્ સુધી) નો બધો ભાગ યાને ૨૭૬ મા સફાની ૧૭ મી લીટીથી તે ૩૦૧ મા સફાની ૪ થી લીટી સુધી ભણી જવું; ત્યાર પછી નીચે મુજબ ભણવું.

યથા અહૂ વઇર્યો (૨); યસ્નॅમ્ચ વહ્મॅમ્ચ અઑજસ્ચ જવરॅચ આફ્રીનામિ, અષઑનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિ-થૂરનાંમ્, પઑઇર્યો-ત્કએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, નબાનજ્દિશ્તનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્; અષॅમ્ વॅાહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશચ; હજંઘ્રॅમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજ્દ; કॅર્ફેહ મોજ્દ.



બેહેરાંમ યશ્ત.[1]

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ. અષॅમ્ વॅાહૂ (૧).

પ નામે યજદાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજૂની, ગોરૂજે ખોરેહ અવજાયાદ્; બેહેરાંમ્ યજદ્ પીરોજગર દુશ્મન-જદારૂ અમહે હુતાશ્તહે બેરસાદ્.

અજ્ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ; અજ્ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત્ દુજૂખ્ત દુજ્વરૂશ્ત, મॅમ્ પ ગેતી મનીદ્, ઑએમ્ ગોફ્ત, ઑએમ્ કર્દ્, ઑએમ્ જસ્ત, ઑએમ્ બૂન્ બૂદ્ ઑસ્તેદ્. અજ્ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑએ

૧. બહેરામ-એનો અવસ્તા શબ્દ 'વॅરॅથ્રઘ્ન' છે અને તેનો અર્થ દુશમનને મારનાર થાય છે, તે ઉપરથી ફતેહ ઉપર મવક્કલ ફરેસ્તો બેહરામ કહેવાય છે. બુનદહેશમાં મંગળ (Mars) ગ્રહને બહેરામ સાથે સરખાવ્યો છે. એરવદ શેહરીયારજી એનો અર્થ નીચે મુજબ કરે છે 'બહેરામ તે વીજળીરૂપી કુદરતી શકિત છે કે જે આકાશ ઉપર થતી ઘમઘોર ઘટા જે જાણે વરસાદના અટકાવરૂપી શત્રુ (વॅરॅથ્ર) હોય તેમ કલ્પીને તે શત્રુ સાથે જાણે કડાકા ધડાકારૂપી લડાઇ કરીને તેને હમેશ મારનાર છે, અને તે ગોયા હમેશ ફતેહ મેળવનાર છે, તે ઉપરથી તેને ફતેહરૂપી મીનોઇ યઝદ ગણ્યો છે.' બહેરામ યઝદ દસ જુદા જુદા રૂપે આરાધનારની મદદે આવતો બહેરામ યશ્તમાં જણાવ્યો છે. બહમન યશ્તમાં એને મહેર, સરોશ, રશ્ને અને આસ્તાદની સાથે પેશોતનની મદદે જતો જણાવ્યો છે. મીનો ખેરદ પ્રમાણે માણુસનાં રવાનને ત્રીજી રાતની બામદાદે ચીનવદ પુલ ઉપર જવાને એ મદદ કરે છે.

અવાખ્શ પશેમાન, ૫ સે ગવશની ૫ પતેત હોમ. ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવર્શતાંમ હ્યત વસ્ના ફ્રેરષોતેમેમ; સ્તઓમિ અષેમ. અષેમ વોહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. વેરેથ્રઘ્નહે અહુરધાતહે વનઇન્ત્યાઓસ્ચ ઉપરતાતો, ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાતચિત હચ ફ્રા અષવ વીદ્વાઓ મ્રઓતુ.

(કરદો ૧ લો) વેરેથ્રઘ્નેમ અહુરધાતેમ યજમઇદે. પેરેસત જરથુશ્ત્રો અહુરેમ મજદાંમ, અહુર મજદ મઇન્યો સ્પેનિશ્ત, દાતરે ગએથનાંમ અસ્તવઇતિનાંમ અષાઉમ. કો અસ્તિ મઇન્યવનાંમ યજતનાંમ જયોતેમો. આઅત મ્રઓત અહુરો મજદાઓ, વેરેથ્રઘ્નો અહુરધાતો, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર. અહ્માઇ પઓઇર્યો આજસત વજેમ્નો, વેરેથ્રઘ્નો અહુરધાતો, વાતહે કેહ્રપે દરેષોઇશ, સ્રીરહે મજદધાતહે, વોહુ ખ્વરેનો મજદધાતેમ, બરત ખ્વરેનો મજદધાતેમ, બએષજેમ ઉત અમેમચ.

આઅત અહ્માઇ અમવસ્તેમો, અમ અહ્મિ અમવસ્તેમો, વેરેથ્ર અહ્મિ વેરેથ્રવસ્તેમો, ખ્વરેનંઘ્રહ અહ્મિ ખ્વરેનંઘ્રઉહસ્તેમો, યાન અહ્મિ યાનવસ્તેમો, સઓક અહ્મિ સઓકવસ્તેમો, બઓષજ અહ્મિ બઓષજયોતેમો. આઅત ત્બએષઓ તઉર્વયેનિ વીસ્પનાંમ ત્બએષવતાંમ, ત્બએષાઓ દએવનાંમ મષ્યાનાંમચ, યાથ્વાંમ પઇરિકનાંમચ, સાથ્રાંમ ક્રઓયાંમ કરફ્નાંમચ.

અહે રય ખ્વરેનંઘ્રહચ, તેમ યજાઇ સુરુન્વત યસ્ન, વેરેથ્રઘ્નેમ અહુરધાતેમ; જઓથ્રાબ્યો વેરેથ્રઘ્નેમ અહુરધાતેમ યજમઇદે, યાઇશ દાતાઇશ પઓઇર્યાઇશ અહુરહે. હઓમયો ગવ બરેસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨ જો) વેરેથ્રઘ્નેમ અહુરધાતેમ યજમઇદે. પેરેસત જરથૂશ્ત્રો અહુરેમ મજદાંમ, અહુરમજદ મઇન્યો સ્પેનિશ્ત, દાતરે ગએથનાંમ અસ્તવઇતિનાંમ અષાઉમ. કો અસ્તિ મઇન્યવનાંમ યજતનાંમ જયોતેમો. આઅત મ્રઓત અહુરો મજદાઓ, વેરેથ્રઘ્નો અહુરધાતો, સ્પિતમ

જરથુશ્ત્ર. અહ્માઇ બિત્યો આજસત્ વજ઼ેમ્નો, વેરેથ્રઘ્નો અહુરધાતો, ગેઉશ કેહ્રપ અર્ષાનહે, સ્ત્રીરહે, જઇરિ-ગઓષહે, જરન્યો-સ્રુવહે, યિમ ઉપઇરિ સ્રુયે સિનત્ અમો હુતશ્તો હુરઓધો વેરેથ્રઘ્નો અહુરધાતો. અવથ આજસત્ વોહૂ ખરેનો મજ઼્દધાતેમ, બરત્ ખરેનો મજ઼્દધાતેમ, બએષજેમ્ ઉત અમેમચ.

આઅત્ અહ્માઇ અમવસ્તેમો, અમ અહ્મિ અમવસ્તેમો, વેરેથ અહ્મિ વેરેથ્રવસ્તેમો, ખરેનંઘ્રહ અહ્મિ ખરેનંઘ્રઉહસ્તેમો, યાન અહ્મિ યાનવસ્તેમો, સઓક અહ્મિ સઓકવસ્તેમો, બએષજ અહ્મિ બએષજયોતેમો. આઅત હ્બએષાઓ તઉર્વયેનિ વીસ્પનાંમ્ હ્બએષવતાંમ્, હ્બએષાઓ દએવનાંમ્ મશ્યાનાંમ્ચ, યાથ્વાંમ્ પઇરિકનાંમ્ચ, સાથ્રાંમ્ કઓયાંમ્ કરફ્નાંમ્ચ. અહે રય ખરેનંઘ્રહચ, તેમ યજ઼ાઇ સુરુન્વત યસ્ન, વેરેથ્રઘ્નેમ અહુરધાતેમ; જ઼ઓથ્રાબ્યો વેરેથ્રઘ્નેમ અહુરધાતેમ યજમઇદે, યાઇશ અહુરધાતેમ; જ઼ઓથ્રાબ્યો વેરેથ્રઘ્નેમ અહુરધાતેમ યજમઇદે, યાઇશ દાતાઇશ પઓરયાઇશ અહુરહે. હઓમયો ગવ બરેસ્મન, હિજ્વોદંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથનચ, જ઼ઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્જિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજ઼્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૪ જો) વેરેથ્રઘ્નેમ અહુરધાતેમ યજમઇદે. પેરેસત્ જરથુશ્ત્રો અહુરેમ મજ઼્દાંમ, અહુરમજ઼્દ મઇન્યો સ્પેનિશ્ત, દાતરે ગએથનાંમ અસ્તવઇતિનાંમ અષાઉમ. કો અસ્તિ મઇન્યવનાંમ યજતનાંમ જયોતેમો. આઅત મ્રઓત્ અહુરો મજ઼્દાઓ, વેરેથ્રઘ્નો અહુરધાતો, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર. અહ્માઇ થ્રિત્યો આજસત્ વજ઼ેમ્નો, વેરેથ્રઘ્નો અહુરધાતો, અસ્પહે કેહ્રપ અઉરુષહે, સ્ત્રીરહે, જઇરિ-ગઓષહે, જરન્યો-અઇવિદાનહે; યિમ ઉપઇરિ અઇનિકેમ સિનત્, અમો હુતશ્તો હુરઓધો, વેરેથ્રઘ્નો અહુરધાતો. અવથ આજસત્ વોહૂ ખરેનો મજ઼્દધાતેમ, બરત્ ખરેનો મજ઼્દધાતેમ, બએષજેમ ઉત અમેમચ.

આઅત્ અહ્માઇ અમવસ્તેમો, અમ અહ્મિ અમવસ્તેમો, વેરેથ અહ્મિ વેરેથ્રવસ્તેમો, ખરેનંઘ્રહ અહ્મિ ખરેનંઘ્રઉહસ્તેમો, યાન અહ્મિ યાનવસ્તેમો, સઓક અહ્મિ સઓકવસ્તેમો, બએષજ અહ્મિ બએષજયોતેમો. આઅત હ્બએષાઓ તઉર્વયેનિ વીસ્પનાંમ હ્બએષવતાંમ, હ્બએષાઓ દએવનાંમ મશ્યાનાંમ્ચ, યાથ્વાંમ પઇરિકનાંમ્ચ, સાથ્રાંમ કઓયાંમ કરફ્નાંમ્ચ. અહે રય ખરેનંઘ્રહચ, તેમ યજ઼ાઇ સુરુન્વત

યસ્ન, વૅરૅથ્રઘ્નૅમ અહુરધાતૅમ; જઑથ્રાબ્યો વૅરૅથ્રઘ્નૅમ અહુરધાતૅમ યજમઇદે, યાઇશ દાતાઇશ પઑઇરયાઇશ અહુરહે. હઑમયો ગવ બરેસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્જિબ્યો.

યેંઘ્હે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતિ વંઘ્હો, મજ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઑંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૪ થો) વૅરૅથ્રઘ્નૅમ અહુરધાતૅમ યજમઇદે. પૅરૅસત જરથુશ્ત્રો અહુરૅમ મજ્દાંમ, અહુર મજ્દ મઇન્યો સ્પૅનિશ્ત, દાતરૅ ગએથનાંમ અસ્તવઇતિનાંમ અષાઉમ. કો અસ્તિ મઇન્યવનાંમ યજતનાંમ જયોતૅમો. આઅત મ્રઑત અહુરો મજ્દાઑ, વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર. અહ્માઇ તૂઇર્યો આજસત વજૅમ્નો, વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો, ઉશ્ત્રહે કેહ્ર્પ વધઇર્યઑશ, દદાંનસઑશ અઇવિ-તચિનહે, ઉર્વૅતો ફ્રસ્પરનહે, ગએથાઉશ મષ્યો-વંઘ્હહે.

યો અર્ષ્નાંમ ફ્રંઘ્હરૅજન્તાંમ મજિશ્તૅમ અઑજો આબરઇતિ, મજિશ્તૅમચ આમનંઘ્હૅમ. યો ક્ષથ્રિવ અવાઇતિ, અવાઑ જી ક્ષથ્રીશ હુપાતોતૅમાઑ, યાઑ ઉશ્ત્રો પાઇતિ વધઇરિશ, અશ-બાઝ્તઉશ, સ્તવિ-કઑફો, સ્મરશ્નો-દએમ જીરો-સારો સ્એવ, ઑરૅજો, અમવાઑ. યાંમ હ દૂરએ-સૂકૅમ દૂઇરે ફ્રજવઇતિ હિતાહે, તાંથ્ર્યાંમ અઇપિ ક્ષપનૅમ, યો કૅમ અઇપિ-સ્પયેઇતિ સ્પએતિતૅમ, ઉપ વઘ્ધનૅમ હુક્ષ્નઑથ્રે હુપઇતિશતાને. યો હિશ્તઇતિ વિદિધ્વાઑ, યથ સાસ્ત હમો-ક્ષથ્રો. અવથ આજસત વૉહૂ ખ્વરૅનો મજ્દધાતૅમ, બરૂત ખ્વરૅનો મજ્દધાતૅમ, બએષજેમ ઉત અમૅમચ.

આઅત અહ્માઇ અમવસ્તૅમો, અમ અહ્મિ અમવસ્તૅમો, વૅરૅથ્ર અહ્મિ વૅરૅથ્રવસ્તૅમો, ખ્વરૅનંઘ્હ અહ્મિ ખ્વરૅનંઘ્ઉહસ્તૅમો, યાન અહ્મિ યાનવસ્તૅમો, સઑક અહ્મિ સઑકવસ્તૅમો, બઑષજ અહ્મિ બઑષ-જયોતૅમો. આઅત ત્બએષાઑ તઉર્વયેનિ વીસ્પનાંમ ત્બએષવતાંમ, ત્બએષાઑ દએવનાંમ મષ્યાનાંમચ, યાથ્વાંમ પઇરિકનાંમચ, સાથ્રાંમ કઑયાંમ કરફ્નાંમચ. અહે રય ખ્વરૅનંઘ્હચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, વૅરૅથ્રઘ્નૅમ અહુરધાતૅમ; જઑથ્રાબ્યો વૅરૅથ્રઘ્નૅમ અહુરધાતૅમ યજમઇદે, યાઇશ દાતાઇશ પઑઇર્યાઇશ અહુરહે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધ-એઇબ્યસ્ચ વાઘ્જિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઔંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૫ મો) વેરેથ્રઘ્નેમ્ અહુરધાતેમ્ યજમઇદે. પેરેસત્ જરથુશ્ત્રો અહુરેમ્ મજદાંમ્, અહુર મજદ મઇન્યો સ્પેનિશ્ત, દાતરે ગએથનાંમ્ અસ્તવઇતિનાંમ્ અષાઉમ્. કો અસ્તિ મઇન્યવનાંમ્ યજતનાંમ્ જયોતેમો. આઅત્ મ્રઓત્ અહુરો મજદાઓ, વેરેથ્રઘ્નો અહુરધાતો, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર. અહ્માઇ પુખ્ધો આજસત્ વજેમ્નો, વેરેથ્રઘ્નો અહુરધાતો, હુકેહ્રપ વરાજહે, પઇતિ-એરેનો, તિજિ-દાંસ્ત્રહે, અર્શ્નો તિજિ-અસુરહે, હકેરેત્-જનો વરાજહે, અનુ-પોઇથ્વહે, મ્રન્તહે, પરુશ્વનિકહે, તખ્મહે, યૂખ્ધહે, પાઇરિ-વાજહે. અવથ આજસત્ વોહૂ ખરેનો મજદધાતેમ, બરત્ ખરેનો મજદધાતેમ, બએષજેમ્ ઉત અમેમચ.

આઅત્ અહ્માઇ અમવસ્તેમો, અમ અહ્મિ અમવસ્તેમો, વેરેથ્ર અહ્મિ વેરેથ્રવસ્તેમો, ખરેનંઘ્રહ અહ્મિ ખરેનંઘ્રઉહસ્તેમો, યાન અહ્મિ યાનવસ્તેમો, સઓક અહ્મિ સઓકવસ્તેમો, બએષજ અહ્મિ બએષજયોતેમો. આઅત્ ત્બએષાઓ તઉર્વયેનિ વીસ્પનાંમ્ ત્બએષવતાંમ્, ત્બએષાઓ દએવનાંમ્ મશ્યાનાંમચ, યાથ્વાંમ પઇરિકનાંમચ, સાથ્રાંમ્ કઓયાંમ્ કરફ્નાંમચ. અહે રય ખરેનંઘ્રહચ, તેમ યજાઇ સુરુન્વત યસ્ન, વેરેથ્રઘ્નેમ્ અહુરધાતેમ; જઓથ્રાબ્યો વેરેથ્રઘ્નેમ્ અહુરધાતેમ્ યજમઇદે, યાઇશ દાતાઇશ પઓઇર્યાઇશ અહુરહે. હઓમયો ગવ બરેસ્મન, હિજ્વોદંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રજિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઔંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૬ ઠો) વેરેથ્રઘ્નેમ્ અહુરધાતેમ્ યજમઇદે. પેરેસત્ જરથુશ્ત્રો અહુરેમ્ મજદાંમ્, અહુરમજદ મઇન્યો સ્પેનિશ્ત, દાતરે ગએથનાંમ્ અસ્તવઇતિનાંમ્ અષાઉમ્. કો અસ્તિ મઇન્યવનાંમ્ યજતનાંમ જયોતેમો. આઅત્ મ્રઓત્ અહુરો મજદાઓ, વેરેથ્રઘ્નો અહુરધાતો, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર. અહ્માઇ ક્ષત્વો આજસત્ વજેમ્નો, વેરેથ્રઘ્નો અહુરધાતો, નર્શ કેહ્રપ પન્ચ-દસંઘ્રહો, ક્ષએતહે સ્પિતિ-દોઇથ્રહે, કસુ-પાશ્નહે, સ્રીરહે. અવથ આજસત્ વોહૂ ખરેનો મજદધાતેમ, બરત્ ખરેનો મજદધાતેમ, બએષજેમ ઉત અમેમચ.

આઅત્ અહ્માઇ અમવસ્તેમો, અમ અહ્મિ અમવસ્તેમો, વેરેથ્ર અહ્મિ વેરેથ્રવસ્તેમો, ખરેનંઘ્રહ અહ્મિ ખરેનંઘ્રઉહસ્તેમો, યાન અહ્મિ

યાનવસ્તૅમો, સઑક અહિ સઑકવસ્તૅમો, બઍષજ અહિ બઍષ-જયોતૅમો. આઅત્ ઍએષાઑ તઉર્વયેની વીસ્પનાંમ્ ઍએષવતાંમ્, ઍએષાઑ દ્વએષનાંમ્ મશ્યાનાંમ્ચ, યાતાંમ્ પઇરિકનાંમ્ચ, સાથ્રાંમ્ કઓયાંમ્ કરફ્નાંમ્ચ. અહે રય ખરૅનંઘહ્ચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્; જઑથ્રાબ્યો વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે, યાઇશ દાતાઇશ પઑઇરયાઇશ અહુરહે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષ-ઋધઍઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો.

યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૭ મો) વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે. પૅરૅસત્ જરથુશ્ત્રો અહુરૅમ્ મજ્દાંમ્, અહુર મજ્દ મઇન્યો સ્પૅનિશ્ત, દાતરૅ ગએથનાંમ્ અસ્તવઇતિનાંમ્ અષાઉમ્. કો અસ્તિ મઇન્યવનાંમ્ યજતનાંમ્ જયોતૅમો. આઅત્ મ્રઓત્ અહુરો મજ્દાઓ, વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર. અહ્માઇ હ્પતથો આજસત્ વજૅમ્નો, વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો, મૅરૅઘહે કેહૃર્પ વારેઘ્નહે, ઉર્વતો અધર-નઍમાત્, પિપતો ઉપર-નએમાત્. યો વયાંમ્ અસ્તિ આસિશ્તો, રૅન્જિશ્તો ફ્રવજૅમ્નનાંમ્. હો અએવો ઉશ્તનવતાંમ્, ઇશ્વ-વસ્મ અપયેઇતિ; હસ્ચિત્ વા નોઇત્ વા, યતચિત્ વજઇતિ હવરસ્તૅમ્, યો વજઇતિ જરૂષ્યમ્નો, અઘ્રાંમ્ ઉસઇતીમ્ ઉષાઓંઘ્હૅમ્, અક્ષ્ફ્ની ક્ષ્ફ્નીમ્ ઇસૅમ્નો, અસૂઇરિ સૂઇરીમ્ ઇસૅમ્નો. વીગાથો મરૅજત્ કઓફ્નાંમ્, બરૅશ્નવો મરૅજત્ ગઇરિનાંમ્, જાંફ્નવો મરૅજત્ રઓનાંમ્, સએનિશ મરૅજત્ ઉર્વરનાંમ્, વયાંમ્ વાચિમ્ સુસ્રુષૅમ્નો. અવથ આજસત્ વૉહૂ ખરૅનો મજ્દધાતૅમ્, બરત્ ખરૅનો મજ્દધાતૅમ્, બએષજૅમ્ ઉત અમૅમચ.

આઅત્ અહ્માઇ અમવસ્તૅમો, અમ અહિ અમવસ્તૅમો, વૅરૅથ્ર અહિ વૅરૅથ્રવસ્તૅમો, ખરૅનંઘ્હ અહિ ખરૅનંઘ્ઉહસ્તૅમો, યાન અહિ યાનવસ્તૅમો, સઑક અહિ સઑકવસ્તૅમો, બઍષજ અહિ બઍષ-જયોતૅમો. આઅત્ ઍએષાઑ તઉર્વયેનિ વીસ્પનાંમ્ ઍએષવતાંમ્, ઍએષાઑ દ્વએષનાંમ્ મશ્યાનાંમ્ચ, યાતાંમ્ પઇરિકનાંમ્ચ, સાથ્રાંમ્ કઓયાંમ્ કરફ્નાંમ્ચ. અહે રય ખરૅનંઘહ્ચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્; જઑથ્રાબ્યો વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજ-મઇદે, યાઇશ દાતાઇશ પઑઇરયાઇશ અહુરહે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન,

હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુ-ષ્યએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજિબ્યો.

યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૮ મો) વેરેથ્રઘ્નેમ્ અહુરધાતેમ્ યજમઇદે. પેરેસત્ જરથુશ્ત્રો અહુરેમ્ મજ્દાંમ્, અહુરમજ્દ મઇન્યો સ્પેનિશ્ત, દાતરે ગએથનાંમ્ અસ્તવઇતિનાંમ્ અષાઉમ. કો અસ્તિ મઇન્યવનાંમ્ યજતનાંમ્ જયોતેમો. આઅત્ મ્રઓત્ અહુરો મજ્દાઓ, વેરેથ્રઘ્નો અહુરધાતો, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર. અહ્માઇ અશ્તેમો આજસત્ વજેમ્નો, વેરેથ્રઘ્નો અહુરધાતો, મએષહે કેહ્રપ અઉરૂનહે, સ્રીરહે નીવશ્તકો-સ્રૂવહે. અવથ આજસત્ વોહૂ ખ્વરેનો મજ્દધાતેમ, બરત્ ખ્વરેનો મજ્દધાતેમ, બએષજેમ ઉત અમેમચ.

આઅત્ અહ્માઇ અમવસ્તેમો, અમ અહ્મિ અમવસ્તેમો, વેરેથ્ર અહ્મિ વેરેથ્રવસ્તેમો, ખ્વરેનંઘ્રહ અહ્મિ ખ્વરેનંઘ્રઉહસ્તેમો, યાન અહ્મિ અહ્મિ યાનવસ્તેમો, સઓક અહ્મિ સઓકવસ્તેમો, બએષજ અહ્મિ બએષજયોતેમો. આઅત્ ત્બએષાઓ તઉર્વયેની વીસ્પનાંમ્ ત્બએષવતાંમ્, ત્બએષાઓ દએવનાંમ્ મશ્યાનાંમ્ચ, યાથ્વાંમ્ પઇરિકનાંમ્ચ, સાથ્રાંમ્ કઓયાંમ્ કરફ્નાંમ્ચ. અહે રય ખ્વરેનંઘ્રહચ, તેમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, વેરેથ્રઘ્નેમ અહુરધાતેમ; જઓથ્રાબ્યો વેરેથ્રઘ્નેમ્ અહુરધાતેમ્ યજમઇદે, યાઇશ દાતાઇશ પઓઇર્યાઇશ અહુરહે. હઓમયો ગવ બરેસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજિબ્યો.

યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૯ મો) વેરેથ્રઘ્નેમ્ અહુરધાતેમ્ યજમઇદે. પેરેસત્ જરથુશ્ત્રો અહુરેમ્ મજ્દાંમ્, અહુરમજ્દ મઇન્યો સ્પેનિશ્ત, દાતરે ગએથનાંમ્ અસ્તવઇતિનાંમ્ અષાઉમ. કો અસ્તિ મઇન્યવનાંમ્ યજતનાંમ્ જયોતેમો. આઅત્ મ્રઓત્ અહુરો મજ્દાઓ, વેરેથ્રઘ્નો અહુરધાતો, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર. અહ્માઇ નઓમો આજસત્ વજેમ્નો, વેરેથ્રઘ્નો અહુરધાતો, વૂજહે કેહ્રપ રેનહે, સ્રીરહે તિજ્રિ-સ્રવહે. અવથ આજસત્ વોહૂ ખ્વરેનો મજ્દધાતેમ, બરત્ ખ્વરેનો મજ્દધાતેમ, બએષજેમ ઉત અમેમચ.

આઅત્ અહ્માઇ અમવસ્તૅમો, અમ અહ્મિ અમવસ્તૅમો, વૅરૅથ્ર અહ્મિ વૅરૅથ્રવસ્તૅમો, ખ્વરૅનંઘ્હ અહ્મિ ખ્વરૅનંઘ્ઉહસ્તૅમો, યાન અહ્મિ યાનવસ્તૅમો, સઓ઼ક અહ્મિ સઓ઼કવસ્તૅમો, બએ઼ષજ અહ્મિ બએ઼ષજયોતૅમો. આઅત્ ખ્અએષાઓ તઉર્વયેનિ વીસ્પનાંમ્ ખ્અએષવતાંમ્, ખ્અએષાઓ દએવનાંમ્ મષ્યાનાંમ્ચ, યાથ્વાંમ્ પઇરિકનાંમ્ચ, સાથ્રાંમ્ કઓ઼યાંમ્ કરફ્નાંમ્ચ. અહે રય ખ્વરૅનંઘ્હચ, તૅમ્ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ; જઓ઼થ્રાબ્યો વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે, યાઇશ દાતાઇશ પઓ઼ઇર્યાઇશ અહુરહે. હઓ઼મયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓ઼થ્નચ, જઓ઼થ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્જિબ્યો.

યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજ્દાઓ઼ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓ઼ંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓ઼સ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૦ મો) વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે. પૅરૅસત્ જરથુશ્ત્રો અહુરૅમ્ મજ્દાંમ, અહુર મજ્દ મઇન્યો સ્પૅનિશ્ત, દાતરૅ ગએથનાંમ્ અસ્તવઇતિનાંમ્ અષાઉમ. કો અસ્તિ મઇન્યવનાંમ્ યજતનાંમ્ જયોતૅમો. આઅત્ મ્રઓ઼ત્ અહુરો મજ્દાઓ઼, વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર. અહ્માઇ દસૅમો આજસત્ વજૅમ્નો, વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો, વીરહે કેહ્રપ રએવતો, સ્રીરહે મજ્દધાતહે, બરત્ કરૅતૅમ જરન્યો-સઓ઼રૅમ, ક્રપિશ્તૅમ વીસ્પો-પએસંઘ્હૅમ. અત્રથ આજસત્ વૉહૂ ખ્વરૅનો મજ્દધાતૅમ, બરત્ ખ્વરૅનો મજ્દધાતૅમ, બએષજૅમ્ ઉત અમૅમ્ચ.

આઅત્ અહ્માઇ અમવસ્તૅમો, અમ અહ્મિ અમવસ્તૅમો, વૅરૅથ્ર અહ્મિ વૅરૅથ્રવસ્તૅમો, ખ્વરૅનંઘ્હ અહ્મિ ખ્વરૅનંઘ્ઉહસ્તૅમો, યાન અહ્મિ યાનવસ્તૅમો, સઓ઼ક અહ્મિ સઓ઼કવસ્તૅમો, બએ઼ષજ અહ્મિ બએ઼ષજયોતૅમો. આઅત્ ખ્અએષાઓ તઉર્વયેનિ વીસ્પનાંમ્ ખ્અએષવતાંમ્, ખ્અએષાઓ દએવનાંમ્ મષ્યાનાંમ્ચ, યાથ્વાંમ્ પઇરિકનાંમ્ચ, સાથ્રાંમ્ કઓ઼યાંમ્ કરફ્નાંમ્ચ. અહે રય ખ્વરૅનંઘ્હચ, તૅમ્ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ; જઓ઼થ્રાબ્યો વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે, યાઇશ દાતાઇશ પઓ઼ઇર્યાઇશ અહુરહે. હઓ઼મયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓ઼થ્નચ, જઓ઼થ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્જિબ્યો.

યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજ્દાઓ઼ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓ઼ંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓ઼સ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૧ મો) વૅરેથ્રઘ્નૅમ અહુરધાતૅમ યજમઇદે. અર્ષો-કરૅમ, મર્ષો-કરૅમ, ફ્રષો-કરૅમ, હુવાક્ષ્તૅમ, હુવાયઑનૅમ. તૅમ યજત યો અષવ જરથુશ્ત્રો, વૅરેથ્રઘ્નહે પઇતિ મનહિ, વૅરેથ્રઘ્નહે પઇતિ વચહિ, વૅરેથ્રઘ્નહે પઇતિ શ્યઑથ્ને, વૅરેથ્રઘ્નહે પઇતિ ફ્રવાકે, વૅરેથ્રઘ્નહે પઇતિ પાઇતિવાકે. અહ્માઇ દથત્ વૅરેથ્રઘ્નો અહુરધાતો, ઍરૅઝોઇશ ખાઑ, બાજ-વાઑ અઑજો, તન્વો વીસ્પયાઑ દ્રવતાતૅમ, તન્વો વીસ્પયાઑ વજદ્રૅ, અઑમચ સૂકૅમ યિમ બરઇતિ કરો[1] મસ્યો ઉપાપો; યો રંઘ્રહયાઑ દૂરએપારયાઑ, જફ્રયાઑ હજંઘ્રો-વીરયાઑ, વરૅસો-સ્તવંઘ્ર-હૅમ આપો ઉર્વએસૅમ મારયેઇતે.

અહે રય ખ્રરૅનંઘ્રહચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, વૅરેથ્રઘ્નૅમ અહુ-રધાતૅમ; જઑથ્રાબ્યો વૅરેથ્રઘ્નૅમ અહુરધાતૅમ યજમઇદે, યાઇશ દાતાઇશ પઑઇર્યાઇશ અહુરહે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિઝ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૨ મો) વૅરેથ્રઘ્નૅમ અહુરધાતૅમ યજમઇદે. અર્ષો-કરૅમ, મર્ષો-કરૅમ, ફ્રષો-કરૅમ, હુવાક્ષ્તૅમ, હુવાયઑનૅમ. તૅમ યજત યો અષવ જરથુશ્ત્રો, વૅરેથ્રઘ્નહે પઇતિ મનહિ, વૅરેથ્રઘ્નહે પઇતિ વચહિ, વૅરેથ્રઘ્નહે પઇતિ શ્યઑથ્ને, વૅરેથ્રઘ્નહે પઇતિ ફ્રવાકે, વૅરેથ્રઘ્નહે પઇતિ પાઇતિવાકે. અહ્માઇ દથત્ વૅરેથ્રઘ્નો અહુરધાતો, ઍરૅઝોઇશ ખાઑ, બાજવાઑ અઑજો, તન્વો વીસ્પયાઑ દ્રવતાતૅમ, તન્વો વીસ્પયાઑ વજદ્રૅ, અઑમચ સૂકૅમ યિમ બરઇતિ અસ્પો અર્ષ; યો તાંથ્ર્યસ્ચિત્ હચ ક્ષફ્નો અવક્ષઇત્યાઑ, અઇવિ-અબ્રયાઑ, અસ્પએમ વરૅસૅમ જૅમાઘ સયનૅમ વએનઇતિ, કતારો અઘ્રવો વા બૂનવો વા.

અહે રય ખ્રરૅનંઘ્રહચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, વૅરેથ્રઘ્નૅમ અહુ-રધાતૅમ; જઑથ્રાબ્યો વૅરેથ્રઘ્નૅમ અહુરધાતૅમ યજમઇદે, યાઇશ દાતાઇશ

---

૧. કરો—કર નામની માછલી; બહેરામ અને દીન યશ્તો પ્રમાણે એની જોવાની શકિત એટલી તીક્ષણ છે કે રંઘા જેવી એક હજાર માણસ પુર ઉંડી નદીમાં એક વાળની બારીકી જેટલો મોજો ઉત્પન્ન થાય છે તે પારખી શકતી હતી. બુનદેહશમાં એ માછલીની સંખ્યા ૧૦ની જણાવી છે, જેઓ વોઉરૂકષ દરિયામાં ઉગતું ગઑકરેન (સફેદ હોમ) ઝાડનું રક્ષણ કરે છે. અહેરેમને પેદા કરેલું ઘલોડીની જાતનું જનાવર ગઑકરેન ઝાડનો નાશ કરવા તલપે છે, ત્યારે એ માછલીઓ પોતાનું મોંહ તે ઘલોડીની સામે રાખી તે ઝાડનો બચાવ કરે છે. એ માછલી રસ્તાખેજ સુધી ખોરાક વગર જીવનાર છે.

પઓઇર્યાઇશ અહુરહે. હઓમયો ગવ બરેસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અરષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રઝિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૩ મો) વેરેથ્રઘ્નેમ્ અહુરધાતેમ્ યજમઇદે. અરૂષો-કરેમ્, અરૂષો-કરેમ્, ક્રષો-કરેમ્, હુવાક્ષ્તેમ્, હુવાયઓનેમ. તેમ્ યજત યો અષવ જરથુશ્ત્રો, વેરેથ્રઘ્નહે પઇતિ મનહિ, વેરેથ્રઘ્નહે પઇતિ વચહિ, વેરેથ્રઘ્નહે પઇતિ શ્યઓથ્ને, વેરેથ્રઘ્નહે પઇતિ ફ્રવાકે, વેરેથ્રઘ્નહે પઇતિ પાઇતિવાકે. અહ્માઇ દથત્ વેરેથ્રઘ્નો અહુરધાતો, ઓરેજોઇશ ખાઓ, બાજ્વાઓ અઓજો, તન્વો વીસ્પયાઓ દ્રવતાતેમ્, તન્વો વીસ્પયાઓ વજ્દ્વરે, અઓમચ સૂકેમ્ યિમ્ બરઇતિ કહ્રકાસો જરેનુમઇનિશ; યો નઓમ્યાચિત્ હચ દંઘ્રહઓત્, મુરિત-મસંઘ્રહેમ્ ખ્રૂમ્ અઇવિ વએનઇતિ, અવવતચિત્ યથ સૂકયાઓ બ્રાજયાઓ બ્રાજેમ્, અવવતચિત્ યથ સૂકયાઓ નએજેમ.

અહે રય ખરેનંઘ્રહચ, તેમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, વેરેથ્રઘ્નેમ્ અહુરધાતેમ્; જઓથ્રાબ્યો વેરેથ્રઘ્નેમ્ અહુરધાતેમ્ યજમઇદે, યાઇશ દાતાઇશ પઓઇર્યાઇશ અહુરહે. હઓમયો ગવ બરેસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અરષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રઝિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૪ મો) વેરેથ્રઘ્નેમ્ અહુરધાતેમ્ યજમઇદે. પેરેસત્ જરથુશ્ત્રો અહુરેમ્ મજ્દાંમ્, અહુરમજ્દ મઇન્યો સ્પેનિશ્ત, દાતરે ગએથનાંમ્ અસ્તવઇતિનાંમ્ અષાઉમ. યત્ બવાનિ અઇવિ-સરતો અઇવિ-શ્મરેતો પોઉરૂ-નરાંમ્ ત્બિષયતાંમ્, ચિશ અંઘ્રહે અસ્તિ બએષજ. આઅત્ મ્રઓત્ અહુરો મજ્દાઓ, મેરેઘહે પેષો-પરેનહે વારેન્જનહે પરેનેમ્ અયસએષ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર. અન પરેન તનૂમ્ અઇવિ-સિફ્રાઇશ, અન પરેન હમેરેથેમ્ પઇતિ-સંઘ્રહએત્ર. યાનાઓ બરઇતિ અસ્તવો વા તખ્મહે મેરેઘહે, પરેનવો વા તખ્મહે મેરેઘહે. નએધ ચિશ્ સ્એવ્ર મષ્ય જઇન્તિ, નએધ ફ્રએષ્યેઇતિ. પઉર્વ-હે નેમો બરઇતિ, પઉર્વ ખરેનાઓ વીવારયેઇતિ, ઉપસ્તાંમ્ મેરેઘહે પરેનો મેરેઘનાંમ્. તાઓ અહુરો સાસ્ત્રનાંમ્ દંઘ્રહુ-પઇતિશ, નોઇત્ સતેમ્ જઇન્તિ વીરજ, નોઇત્ હકેરેત્ જઇન્તિ, વએસએપ ઓઇમ્ જઇન્તિ ફ્રષ અએઇતિ.

વીસ્પે તરૅસૅન્તિ પૅરૅનિને, અવથ માવયચિત્ તનુયે, વીસ્પે તૅરૅસૅન્તિ અઉર્વૅથ, વીસ્પે તૅરૅસૅન્તિ દુશમઇન્યુશ, અૅમચ વૅરૅથ્રઘ્નમચ, નિધાતૅમચ તનુયે મનો. યિમ્ વષાઓન્તે અહુરાઓંધ્રહો, વષાઓન્તે આહુઇરયાઓંધ્રહો, વષાઓન્તે હઓસ્રવંધ્રહનો; તૅમ્ વષત કવ ઉસ; યિમ્ અસ્પો અર્ષ બરઇતિ, યિમ્ ઉશ્ત્રો વધ્ઇરિશ બરઇતિ, યિમ્ આફૂશ નાવય બરઇતિ. યિમ્ થ્રએતઓનો તખ્મો બરત્, યો જનત્ અજીમ્ દહાકૅમ્ થ્રિજફ્નૅમ્, થ્રિકમૅરૅધૅમ્, ક્ષ્વશ-અષીમ્, હજંધ્રરયઓક્ષ્તીમ્, અષ્-અઓજંધ્રહૅમ્, દએવીમ્ દ્રુજૅમ્, અઘૅમ્ ગએથાબ્યો દ્રવન્તૅમ્, યાંમ્ અષ-અઓજસ્તેમાંમ્ દ્રુજૅમ્ ફ્રચ કૅરૅન્તત અંધ્રો મઇન્યુશ, અવિ યાંમ્ અસ્તવઇતીમ્ ગએથાંમ્, મહ્રકાઇ અષહે ગએથનાંમ.

અહે રય ખરૅનંધ્રહચ, તેમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્; જઓથ્રાબ્યો વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે, યાઇશ દાતાઇશ પઓઇરયાઇશ અહુરહે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંધ્રહંધ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અરષુખ્ધએઇબ્યસચ વાધ્રજ્જિબ્યો.

યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંધ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૫ મો) વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે. વૅરૅથ્રઘ્નો અવિ ઇમત્ ન્માનૅમ્ ગઓસૂરાબ્યો ખરૅનો પઇરિ-વૅરૅનવઇતિ, યથ હાઉ મજ મૅરૅઘો સએનો, યથ અવે અવ્રાઓ ઉપાપાઓ મસિતો ગઇરીશ નિવાનૅન્તિ.

અહે રય ખરૅનંધ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્; જઓથ્રાબ્યો વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે. યાઇશ દાતાઇશ પઓઇરયાઇશ અહુરહે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વોદંધ્રહંધ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અરષુખ્ધએઇબ્યસચ વાધ્રજ્જિબ્યો.

યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંધ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૬ મો) વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે. પૅરૅસત્ જરથુશ્ત્રો અહુરૅમ્ મજ્દાંમ્, અહુરમજ્દ મઇન્યો સ્પૅનિશ્ત, દાતરૅ ગએથનાંમ્ અસ્તવઇતિનાંમ્ અષાઉમ. ક્વ અસ્તિ વૅરૅથ્રઘ્નહે અહુરધાતહે નાંમ-અજબાઇતિશ, ક્વ ઉપસ્તુઇતિશ, ક્વ નિસ્તુઇતિશ.

આઅત્ મ્રઓત્ અહુરો મજ્દાઓ, યત્ સ્પાધ હનજસાઓન્તે, રિપતમ જરથુશ્ત્ર, રશ્તૅમ રસ્મ. કતરસ્ચિત્ વિશતાઓંઘ્રહો અહ્મ્ય નોઇત્ વન્યાઓન્તે, જતાઓંઘ્રહો અહ્મ્ય નોઇત્ જન્યાઓન્તે. યતંઘ્રરો પૅરૅનાઓ વીધાસ્યોઇશ્ અવિ પથાંમ; કતરસ્ચિત્ યતારો પૉઉરૂવો ફ્રાયજાઇતે, અમો હુતશ્તો હુરઓધો, વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો, અતારો વૅરૅથ્ર હચઇતે. અમૅમચ વૅરૅથ્રઘ્નૅમચ આફ્રીનામિ, દ્રુ પાતાર, દ્રુ નિપાતાર, દ્રુ નિશહરૅતાર, દ્રુ અદ્વઓજૅન્, દ્રુ વિદ્વઓજૅન, દ્રુ ફ્રદ્વઓજૅન્, દ્રુ આમરૅજૅન્, દ્રુ વીમરૅજૅન્, દ્રુ ફ્રમરૅજૅન્.

જરથુશ્ત્ર અએતૅમ્ માંથ્રૅમ્ મા ફ્રદ્અએસયોઇશ્, અન્યત્ પિથ્રે વા પુથ્રાઇ, બ્રાથ્રે વા હધોજાતાઇ, આથ્રવનાઇ વા થ્રાયઓને. અએતએચ તે વાચો યોઇ ઉઘ્ર આસ્, દૅરૅજ્ર આસ્, ઉઘ્ર આસ્, વ્યાખઇને આસ્, ઉઘ્ર આસ્, વૅરૅથ્રઘ્ને આસ્, ઉઘ્ર આસ્, બઍષજય આસ્. અએતએચ તે વાચો, યોઇ પૅષૅમચિત્ સારૅમ્ બુનજઇન્તિ, ઉજ્ગૅરૅપ્તૅમ્‌ચિત્ સ્નથૅમ્ અપષ અપ-ખ્ન્વઇન્તિ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્; જઓથ્રાબ્યો વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે, યાઇશ્ દાતાઇશ્ પઓરયાઇશ્ અહુરહે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ ષ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અરૂશુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૭ મો) વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે. યો વીરાજઇતિ અન્તરે રાશ્ત રસ્મન આચ પરચ પૅરૅસઇતે હધ મિથ્ર હધ રશ્ન્વો; કો મિથ્રૅમ્ અઇવિ-દ્રુજાઇતિ, કો રશ્નૂમ્ પઇતિ-ઇરિનખ્તિ, કહ્માઇ યસ્કૅમ્‌ચ મહ્રકૅમ્‌ચ અજૅમ્ બક્ષાની ક્ષયમ્નો. આઅત્ મ્રઓત્ અહુરો મજ્દાઓ, યિમ્ મશ્યાક ફ્રાયજાઓન્તે વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો, દાતહે યિમ્ બ્યેઇતિ દાઇત્યોતૅમો યસ્નસ્ચ વહ્મસ્ચ, અષાત્ હચ યત્ વહિશ્તાત્. નોઇત્ ઇથ્ર અઇરયાઓ દંઘ્રહાવો ફ્રાંશ્ હાત્ હએન, નોઇત્ વોઇઘ્ન, નોઇત્ પામ, નોઇત્ કપસ્તિશ્, નોઇત્ હએન્યો રથો, નોઇત્ ઉજ્ગૅરૅપ્તો દ્રફ્શો.

પઇતિ દિમ્ પૅરૅસત્ જરથુશ્ત્રો, કત્ જી અસ્તિ, અહુર મજ્દ, વૅરૅથ્રઘ્નહે અહુરધાતહે દાઇત્યોતૅમો યસ્નસ્ચ, વહ્મસ્ચ, અષાત્ હચ યત

વહિશ્તાત્. આઅત્ અમ્રૉત્ અહુરો મજ્દાઓ. જઓથ્રાઓ હે ઊજ્આરયૅન્ અઇશ્યાઓ દંઘ્રહાવો; બરેસ્મ હે સ્તૅરેનયૅન્ અઇશ્યાઓ દંઘ્રહાવો; પસૂમ્ હે પચયૅન્ અઇશ્યાઓ દંઘ્રહાવો; અઉરૂષૅમ્ વા, વૉહૂ-ગઓનૅમ્ વા, કાચિત્ વા ગઓનનાંમ્ હમૉ-ગઓનૅમ્.

મા હે મઇર્યો ગેઉર્વયોઇત્, મા જહિક મા અષાવો અસ્રાવયત્-ગાથો, અહુમૅરૅક્ષ, પઇત્યારૅનો ઇમાંમ્ દએનાંમ્ યાંમ્ આહૂઇરીમ્ જરથુશ્ત્રીમ્. યેજિ-ષે મઇર્યો ગેઉર્વયાત્, જહિક વા, અષાવો વા અસ્રાવયત-ગાથો, અહુમૅરૅક્ષ્, પઇત્યારૅનો ઇમાંમ્ દએનાંમ્ યાંમ્ આહૂઇરીમ્ જરથુશ્ત્રીમ્, પર બએષજ હુચઇતે વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો. હમથ અઇશ્યાબ્યો દંઘ્રહુબ્યો વોઇઘ્નાઓ જસાઓન્તી; હમથ અઇશ્યાબ્યો દંઘ્રહુબ્યો હએન ક્રૂપતાઓન્તિ; હમથ અઇશ્યાબ્યો દંઘ્રહુબ્યો જન્યાઓન્તે, પન્ચસઘ્નાઇ સતઘ્નાઇશ્ચ, સતઘ્નાઇ હજંઘ્રઘ્નાઇશ્ચ, હજંઘ્રઘ્નાઇ બએવરૅઘ્નાઇશ્ચ, બએવરૅઘ્નાઇ અહાંક્ષતઘ્નાઇશ્ચ. અધાત્ ઉઇતિ ફ્રવષત, વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો, નોઇત્ નરો યેસન્યો વહ્મ્યો, ગેઉશ્ ઉર્વ દામિ-દાતો, યત્ નૂરૅમ્ વ્યામબ્રુર દએવ મષ્યાક દએવયાજો વૉહૂનીમ્ વા તાચયેઇન્તિ ફ્રષએકૅમ્ વા ફ્રષિચન્તિ.

યત્ નૂરૅમ્ વ્યામબ્રુર દએવ, મષ્યાક દએવયાજો અવિ આતરૅમ્ આબરૅન્તિ અએતયાઓ ઉર્વર્યાઓ, યા વઓચે હપૅરૅસિ નાંમ્, અએતૅમ્ અએસ્મૅમ્ યો વઓચે નૅમૅતક નાંમ્. યત્ નૂરૅમ્ વ્યામબ્રુર દએવ, મષ્યાક દએવયાજો, ફ્રા પરૂશ્તીમ્ નામયેઇન્તિ, વી મઇધ્યાનૅમ્ ફ્રૂષાનયેઇન્તિ, વીસ્પે હન્દાંમ્ રાજયેઇન્તિ, જન હો સઇધિન્ નોઇત્ જનૅન્, હધ હો સઇધિન્ નોઇત્ હધૅન્. યત નૂરૅમ્ વ્યામબ્રુર દએવ, મષ્યાક દએવયાજો, ઉષિ પઇરિ-દારયેઇન્તિ, દએમ હો પઇરિ-ઉર્વએસયેઇતિ.

અહે સ્ય ખ્રૅરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, વૅરૅથ્રઘ્નૅમ અહુરધાતૅમ્; જઓથ્રાબ્યો વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે, યાઇશ્ દાતાઇશ્ પઓઇર્યાઇશ્ અહુરહે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્જિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૮ મો) વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે. હઓમૅમ્ બઇરે સાઇરિ-અઓઘૅમ, હઓમૅમ્ વૅરૅથ્રાજનૅમ્ બઇરે, નિપાતારૅમ્ વૉહુ બઇરે પાતારૅમ્ તનુયે બઇરે; હઓમૅમ્ યિમ્ નિવજઇતિ નિવન્દાત્ અપયેઇતિ

દુશ્મઇન્યવ્યઁાત્ આ પૅષન હુચ. યથ અર્જૅમ્ અઍામ્ સ્પાર્ધેંમ વનાનિ, યથ અર્જૅમ્ અઍામ્ સ્પાર્ધેંમ નિવનાનિ, યથ અર્જૅમ્ અઍામ્ સ્પાર્ધેંમ નિજનાનિ, યો મે પસ્કાત્ વજઇતિ.

અહે ર્‌ય ખરૅનંઘ્રહુચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુ-રધાતૅમ; જઍાથ્રાબ્યો વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે, યાઇશ દાતા-ઇશ પઍાઇરયાઇશ અહુરહે. હઍામયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહુ, માંથ્રચ વચચ શ્યઍાથ્નચ, જઍાથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુખ્ધએઇ-બ્યસ્ચ વાઘ્રજિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઍા અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઍાઁઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઍાસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૯ મો) વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે. અસાનૅમ્ સિઘૂ-ઇરે ચિથ્રૅમ્ અબરૅ અહુરો પુથ્રો પુથ્રાઍાઁઘ્રહો બએવરૅ-પતયો, અમવ આસ્ વૅરૅથ્રવ નાંમ્, વૅરૅથ્રવ આસ્ અમવ નાંમ્. યથ અર્જૅમ્ અવત વૅરૅથ્ર હચાને યથ વીસ્પે અન્યે અઇરે. યથ અર્જૅમ્ અઍામ્ સ્પાર્ધેંમ્ વનાનિ, યથ અર્જૅમ્ અઍામ્ સ્પાર્ધેંમ્ નિવનાનિ, યથ અર્જૅમ્ અઍામ્ સ્પાર્ધેંમ્ નિજનાનિ, યો મે પસ્કાત્ વજઇતિ.

અહે ર્‌ય ખરૅનંઘ્રહુચ, તેમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુ-રધાતૅમ; જઍાથ્રાબ્યો વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે, યાઇશ દાતા-ઇશ પઍારયાઇશ અહુરહે. હઍામયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્ર-હુંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઍાથ્નચ, જઍાથ્રાબ્યસ્ચ અરષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઍા અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઍાઁઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઍાસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨૦ મો) વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે. યથા અહૂ વઇર્‌યો (૧) ગવે અમૅમ્, ગવે નૅમૅમ. ગવે ઉખ્ધૅમ્, ગવે વૅરૅથ્રૅમ્, ગવે ખરૅથૅમ્, ગવે વસ્ત્રૅમ્, ગવે વૅરૅજયાતાંમ્ તાંમ ને ખરૅથાઇ ફૂષુયો.

અહે ર્‌ય ખરૅનંઘ્રહુચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુ-રધાતૅમ; જઍાથ્રાબ્યો વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે, યાઇશ દાતા-ઇશ પઍાઇરયાઇશ અહુરહે. હઍામયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્ર-હુંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઍાથ્નચ, જઍાથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુખ્ધએઇબ્ય-સ્ચ વાઘ્રજિબ્યો.

યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદા ૨૧ મો) વૅરૅથ્રગ્નૅમ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે. યો રસ્મનો સ્ચિન્દયેઇતિ, યો રસ્મનો કૅરૅન્તયેઇતિ, યો રસ્મનો ખંઘ્હયેઇતિ, યો રસ્મનો યઓજયેઇતિ. અવિ રસ્મનો સ્ચિન્દયેઇતિ, અવિ રસ્મનો કૅરૅન્તયેઇતિ, અવિ રસ્મનો ખંઘ્હયેઇતિ, અવિ રસ્મનો યઓજયેઇતિ, વૅરૅથ્રગ્નો અહુરધાતો દએવનાંમ્ મષ્યાનાંમ્ચ, યાત્વાંમ્ પઇરિકનાંમ્ચ, સાથ્રાંમ્ કઓયાંમ્ કરફ્નાંમ્ચ.

અહે રએ ખરૅનંઘ્હચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, વૅરૅથ્રગ્નૅમ અહુરધાતૅમ; જઓથ્રાબ્યો વૅરૅથ્રગ્નૅમ અહુરધાતૅમ યજમઇદે, યાઇશ દાતાઇશ પઓઇર્યાઇશ અહુરહે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્હંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્જિબ્યો.

યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદા ૨૨ મો) વૅરૅથ્રગ્નૅમ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે. આઅત્ યત્ વૅરૅથ્રગ્નો અહુરધાતો, થખ્તનાંમ્ રસ્મનાંમ્ યૂખ્તનાંમ્ ષોઇથ્રનાંમ્ મિથ્રો-દ્રુજાંમ્ મષ્યાનાંમ્, અપાંશ ગવો દરૅજયેઇતિ, પઇરિ દએમ વારયેઇતિ, અપ ગઓષ ગઓષયેઇતિ, નોઇત્ પાધ વીધારયેઇાત, નોઇત્ પઇતિ-તવાઓ બવઇતિ.

અહે રએ ખરૅનંઘ્હચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, વૅરૅથ્રગ્નૅમ અહુરધાતૅમ; જઓથ્રાબ્યો વૅરૅથ્રગ્નૅમ અહુરધાતૅમ યજમઇદે, યાઇશ દાતાઇશ પઓઇર્યાઇશ અહુરહે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્હંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્જિબ્યો.

યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજ્દ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરૂદુમ, મરૂદુમ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઓએમ બેહેદીન માજ્દયસ્નાંન્ આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઓજસ્ચ જવરૅચ આફ્રિનામિ, વૅરૅથ્રગ્નહે અહુરધાતહે વનઇન્ત્યાઓસ્ચ ઉપરતાતો. અષૅમ વોહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશચ; હુજ઼ંધ્રૅમ; જસ મે અવંધ્રહે મજદ; ફ્રૅરૅફ્રુ મોજદ.

રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક્ નાંમ, રોજ મુબારક્ (ફલાંન), માહે મુબારક્ (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ, તરોઇદીતે અંધ્રરહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવરૂશતાંમ હ્યત્ વસ્ના ફ્રૅરૂષોતૅમૅમ. સ્તઑમિ અષૅમ; અષૅમ વૅાહૂ (૧).

ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજાયાદ્ બેહેરામ યજદ્ પીરોજગર્ દુશ્મન્-જદાર્ અમહે હુતાશ્તહે, બેરસાદ્ અમાવંદ્ પીરોજગર્, અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ્ દીન્ બેહ્ માજદયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફ્રરંગાંની બાદ્ હફ્તે કેશ્વર્ જમીન્; અએદૂન્ બાદ. મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્. અષઑને અષૅમ વૅાહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણુ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માજદયસ્નની દાદે જરથુશ્તી. નેમસે-તે અષાઉમ્ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સુર અનાહિતે. અષઑને અષૅમ વૅાહૂ (૧). નેમો ઉર્વઇરે વંધ્રઉહિ મજદધાતે. અષઑને અષૅમ વૅાહૂ (૧). વૅરૅથ્રઘ્નૅમ અહુરધાતૅમ યજમઇદે. અષૅમ વૅાહૂ (૧). બેહેરામ યજદ્ પીરોજગર દુશ્મન્-જદાર્ અમહે હુતાશ્તહે બેરસાદ્. અષૅમ વૅાહૂ (૧).

બહેરામ યશ્તનો સાર.—અહુરમજદનો પેદા કીધેલો બહેરામ યઝદ મીનો યઝદોમાં સૌથી ફત્તેહમંદ છે. તે ઘણોજ હિંમતવાન, ઘણોજ ખોરેહવાળો, ઘણોજ ફાયદો આપનાર, ઘણોજ તંદરોસ્તી બખશનાર, અને બુરાઓની અને જાદુગરોની ખરાબીઓને ઘણોજ તોડનાર છે. જે શખસ ફત્તેહમંદ બહેરામ યઝદને ખરાં દીલથી આરાધે છે અને કોઇબી સંકટની વખતે તેની મદદ ચાહે છે, તેનું સંકટ તે ટાળે છે, અને તેને ફત્તેહ આપવા માટે તે જુદે જુદે વખતે જુદાં જુદાં રૂપમાં આવે છે:—

૧. ખુશનુમા પવનના રૂપમાં ઉડતો.
૨. શોહામણા, પીળા કાનવાળા, સોનેરી શીંગડાંવાળા ગોધાના રૂપમાં.
૩. કીરમજી રંગના, શોહામણા, પીળા કાનવાળા, સોનેરી કપાળવાળા ઘોડાના રૂપમાં.
૪. ભારઅદારી, ઝડપી, કૌવતમંદ લાંબા વાળવાળા, મોટી ખુંધવાળા, તીક્ષણું નજરવાળા, ઉંટના રૂપમાં, જે અંધારી રાતે ઘોડાની માફક દૂર સુધી જોઇ શકે છે.
૫. તિક્ષણુ દાંતવાળા, તિક્ષણુ ખરીવાળા, છેડાયલા ભુંડના રૂપમાં.
૬. ખુબસુરત, ચળકતી આંખવાળા, ભર જુવાન માણસનાં રૂપમાં.

૭. તીર કરતાં પણ વધારે ઝડપથી ઉડનાર 'વારગ્નહ' પક્ષીનાં રૂપમાં ઝઝકળી-વાળી બામદાદની વખતે.

૮. જંગલી, શોહામણા, વાંકા શીંગડાંવાળા, મેંઢાંના રૂપમાં.

૯. ટકકર લગાવનાર તીક્ષણ શિંગડાંવાળા. શોહામણા બકરાના રૂપમાં.

૧૦. સોનાના મુઠવાળી, પેચવાળી, તલવાર રાખનાર, પહેલવાનના રૂપમાં.

બહેરામ યઝદ મરદાનગી આપનાર, વૃદ્ધિ કરનાર, દ્દઢ, અને સારાં કૌવતવાળો છે. પેગમ્બર અશો જરથોસ્તે વિચાર, વચન, કામ, અને હાજર જવાબીમાં ફત્તેહ મેળવવાને માટે બહેરામ યઝદની આરાધના કીધી, તેથી બહેરામ યઝદે અશો જરથોસ્તને સચાઇ, બન્ને બાજુનું કૌવત, તંદરોસ્તી, તનનું સુખ, અને 'કર' નામની માછલીના જેવી તીક્ષણ જોવાની શક્તિ બખશી, જે 'કર' માછલી ઉંડાં પાણીમાં એક વાળ જેટલા પાતળા મોજાને પણ જોઇ શકે છે—એક ઘોડા અંધારી ઘોર, વાદળાંવાળી રાતે, જેવી તીક્ષણ જોવાની શક્તિથી જમીન ઉપર પડેલો વાળ જોઇ શકે છે, તેવીજ શક્તિ બહેરામ યઝદે અશો જરથોસ્તને બખશી. એક સોનેરી કાંઠળાંવાળું ગીધ ઘણીજ ઉંચાઇથી એક ગોસ્ટના ટુકડાને જે તીક્ષણ જોવાની શકિતથી જોઇ શકે છે, તેવી જોવાની શકિત બહેરામ યઝદે અશો જરથોસ્તને બખશી. 'પેષો-પરેન' નામના પક્ષીના પીંછાં પોતાની પાસે રાખીને બહેરામ યઝદની આરાધના કરનાર શખસ ઉપર જાદુ અસર કરી શકતું નથી, અને દુશ્મન તેને હેરાન કરી શકતો નથી, અને અમે તેવા જોરમંદ શખસથી તેને અલવલ આવતી નથી. ઉલટું તે પીછ રાખનારથી બધા ડરે છે. તે પીછનો કરામતી ફાયદો કએકાઉસ અને કએખુશરૂ પાદશાહોએ હાંસલ કર્યો હતો. ઘોડા અથવા ઉંટ ઉપર સવાર થઇને મુસાફરી કરતી વખતે કે દરિયાઇ સફરમાં એ પીંછની એજમતી બરકતની પીછાણ કરવામાં આવતી હતી. ફરેદુન પાદશાહે ત્રણ માથાંવાળા અને હજાર ફરેબવાળા પાપી ઝોહાકને માર્યો હતો, તે એજ પીછાંની બરકતથી, જે પ્રમાણે એક મોટું શાહમુર્ગ પક્ષી પોતાની પાંખથી, અને વાદળાં પોતાના છાયાથી પહાડોને ઢાંકી નાખે છે, તેજ પ્રમાણે બહેરામ યઝદ પોતાનાં ખોરેહથી આરાધના કરનારને પોતાની પનાહમાં લે છે. એક જગાએ બે લશકર સંફ સમારીને એક બીજાંની સામે ઉભાં રહે, ત્યારે જે લશકર તે 'પેષો પરેન' પક્ષીનાં પીછાં ધરાવે છે અને બહેરામ યઝદની આરાધના કરે છે તેની તરફ ફત્તેહ અને હિંમત જાય છે, અને તે સામાં લશકરને શીકસ્ત આપે છે. માથ્રના એજમતી, હિંમત આપનારા, ફત્તેહ અપાવનારા અને તંદરોસ્તી આપનારા કલામ, બાપ, ભાઇ, અથવા ગરીબનું પોષણ કરનાર આથ્રવન શિવાય બીજા કોઇને શીખવવા ઘટતા નથી. બે લશકર સંફ સમારીને ઉભાં રહે, ત્યારે કોલ તોડનાર અને સચાઇનો નાશ કરનારને બહેરામ યઝદ શીકસ્ત પહોંચાડે છે. બરસમ પાંથરીને, અને ચોખાઇથી પકાવીને બહેરામ યઝદની નેયતે ખાણું ઇજાવે,

તે બહેરામ યઝદની સૌથી લાયક આરાધના કહેવાય છે. કોઇ પણ પાપી માણસથી, બદકાર ઓરતથી, ગાથા ગાઇને નહિ ભણનારથી, અને દીન દુશમનથી, બહેરામ યઝદની નૈયતે ઇજાયલું ખાણું ચાશણી થઇ શકે નહિ. જો ઉપલા બદકારો ચાશણી કરવા પામે, તો બહેરામ યઝદ દેશ ઉપર સંકટ વરસાવે છે. દાખલા તરીકે, ખરાબીનો પ્રસાર કરનાર દેવ અને દેવ યસ્નીઓ આતશ ઉપર ખરાબ જાતનાં લાકડાં લઇ જઇને આરાધના કરે છે, પણ તેઓ પોતાની બુરાઇમાં નીષ્ફળ નીવડે છે, અને તેઓની અક્કલ અને જોવાની શક્તિ નબળી પડે છે. બહેરામ યઝદની આરાધના કરવાથી લડાઇમાં ફત્તેહ મળે છે, તેમજ વળી ક્રિયા કરીને પાક કીધેલો હોમ પીવાથી પણ દુશમન લડાઇમાં આજેજ થાય છે. બહેરામ યઝદની ખુશનુદીને માટે ગાય ગોસ્પંદનું રક્ષણ કરવું, તેઓને પુરતો ખોરાક આપવો, તેઓની ઘટતી બરદાસ્ત કરવી, તેઓ પાસ હદથી જ્યાદા કામ નહિ લેવું, કારણ કે તેઓ આપણાં પોષણને માટે ઘણાં ઉપયોગી છે. સારાંશ કે બહેરામ યઝદની સેતાયશ દુશમનનું જોર તોડી નાખે છે, અને દુષ્ટ માણસો, જાદુગરો, અને પરીઓનો દોર તોડી નાખે છે, અને તેઓને આંખે, કાને, અને હાથે, પગે અશક્ત કરે છે.

રામ યશ્ત.[1]

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

પ નામે યજ્દાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવઝૂની, ગોરૂજે ખોરેહ અવજાયાદ્; મીનો રામ્ ખેરસાદ્.

અજ્ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ; અજ્ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત્ દુઝૂખ્ત દુજ્વર્શ્ત, મૅમ્ પ ગેતી મનીદ્, ઑએમ્ ગોફ્ત્, ઑએમ્ કર્દ્, ઑએમ્ જસ્ત્, ઑએમ્ બૂન્ બૂદ્ ઍસ્તેદ્. અજ્ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્, પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ્. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે

૧.–રામ્ અથવા રામ ખાસ્ત્ર, એ વાતાવરણ ઉપરનો મવકકલ યઝદ છે. એને મીથ્રનો સાથી ગણ્યો છે, કારણ કે મીથ્રની રોશની પસાર થવા માટે વાતાવરણ યા કોઇ બારીક વાયુની અગત છે. વાતાવરણ માણસના સુખને માટે અગત્યનું સાધન હોવાથી એ યઝદ સુખ, ખુશી, રામશની ઉપર મવકકલ ગણાયો છે. ત્યારે રામ યશ્ત સપેનામીનોને લગતો વાયુ, યાને ઇનસાનોને ફાયદાકારક જુદી જુદી હવારૂપી પદાર્થોના, તેમાં ખાસ વાતાવરણરૂપી કુદરતી તત્વરૂપી શકિતના ભલા મીનોનું સેતાયશનામું.

મજદાઓ, તરોઇઢીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ; હુઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હાત્ વસ્ના ફ્રેરષોતૅમમ્. સ્તઑમિ અષૅમ. અષૅમ્ વૅાહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદઐવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. રામનો ખાસ્ત્રહે, વયઑાશ ઉપરો-કઇર્યેહે તરધાતો અન્યાઇશ દામાંન્, અએતત્ તે વયો યત્ તે અસ્તિ સ્પૅન્તો-મઇન્યઑામ્, ક્ષ્નઑાથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑાથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઑાતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતૂશ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીદ્વાઓ મ્રઑાતૂ.

(કરદો ૧ લો) યજાઇ અષૅમચ બઘૅમચ, યજાઇ આક્તીમ્ હાંમવઇન્તીમચ સુયાંમચ કતરૅમચિત્. તૅમ્ વએમચિત્ યજમઇદે, તૅમ્ વએમચિત્ જબયમહિ, અહ્માઇચ ન્માનાઇ, અહ્માઇચ ન્માનહે ન્માનોપતેએ, અહ્માઇચ જઑાથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ. પઇતિ-અસ્તિ ગેઉશ વચહેહેચ, હથ્રવતહેચ પઇતિ હમૅરેથનાંમ્, વહિશ્તૅમ્ યજતૅમ્ યજમઇદે.

તૅમ્ યજત યો દધ્વાઓ અહુરો મજદાઓ, અઇર્યેને વએજહિ વંઘ્રહુયાઓ દાઇત્યયાઓ, જરનએને પઇતિ ગાત્વો, જરનએને પઇતિ ફ્રસપાઇતિ, જરનએને પઇતિ ઉપસ્તૅરૅને, ફ્રસ્તૅરૅતાત્ પઇતિ બરૅસ્મન્, પૅરૅનેબ્યો પઇતિ ઘ્રજ્ઞારયતબ્યો.

અઓમ્ જઇધ્યત્ અવત્ આયપ્તૅમ્ દૃજદિ-મે વયુશ યો ઉપરો-કઇર્યો,[1] યથ અજૅમ નિજનાનિ અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ દામનાંમ્, નએચિશ અવત્ યો સ્પૅન્તહે.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ્ વયુશ યો ઉપરો-કઇર્યો. યથ તા ઉપંઘ્રહચત્ યો દધ્વાઓ અહુરો મજદાઓ.

વએમ્ અષવનૅમ યજમઇદે; વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ યજમઇદે; અએતત્ તે વયો યજમઇદે, યત્ તે અસ્તિ સ્પૅન્તો-મઇન્યઑામ.

અહે સ્ય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉગ્રૅમ્ વએમ ઉપરો-કઇરીમ્; જઑાથ્રાબ્યો ઉગ્રૅમ્ વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ યજમઇદે. હઑામયો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑાથ્નચ,

૧.-વયુશ યો ઉપરો કઇરયો-એટલે ઉપર કામ કરનાર વાયુ, યાને વાતાવરણમાંના ઉંચા ભાગમાંની હવા, જે વધારે સ્વચ્છ અને સારી હોય છે, તેથી તેને સપેનામીનોની પેદાયશ ગણી છે, જ્યારે હેઠાણની નુકશાનકારક ગંધીલી હવાને અંધરેમઇન્યુની પેદાયશ ગણી છે.

જઍાથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુઝ્ધએઇબ્યસ્ચ વાધ્રઝ્નિબ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંધ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઅઁાધ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨ જો) યજાઇ અર્પમ્ચ બઘ઼ેમ્ચ, યજાઇ આક્તીમ્ હાંમ-વઇન્તીમ્ચ સુયાંમ્ચ કતરૅમ્ચિત્. તૅમ્ વએમ્ચિત્ યજમઇદે, તૅમ્ વએમ્ચિત્ જબ્યમહિ, અહ્માઇચ ન્માનાઇ, અહ્માઇચ ન્માનહે ન્માનો-પતેએ, અહ્માઇચ જઍાથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ. પઇતિ-અસ્તિ ગેઉશ વચહ્યે-હેચ, હથ્રવતએચ પઇતિ હમૅરૅથનાંમ્, વહિશ્તૅમ્ યજતૅમ્ યજમઇદે.

તૅમ્ યજત હઓબ્યંધ્રહો પરધાતો ઉપ તએરૅમ્ હરયાઓ ગ્રુખ્ત-યાઓ પઇતિ-અયંધ્રહો જરનએને પઇતિ ગાત્વો, જરનએને પઇતિ ફ્રસપાઇતિ, જરનએને પઇતિ ઉપસ્તૅરૅને, ફ્રસ્તૅરૅતાત્ પઇતિ બરૅસ્મન્, પૅરૅનેબ્યો પઇતિ ધ્રઝ્નારયત્બ્યો.

અઓામ્ જઇધ્યત્ અવત્ આયપ્તૅમ્, દજ્દિ-મે વયુશ યો ઉપરો કઇરયો, યથ અઝૅમ નિજનાનિ દ્ર થ્રિષ્વ માજઇન્યનાંમ્ દએવનાંમ્, વરૅન્યનાંમ્ચ દ્રવતાંમ્.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ્, વયુશ યો ઉપરો-કઇરયો. યથ તા ઉપંધ્રહ્ચત્ યો દૅવ્રાઓ અહુરો મજ્દાઓ.

વએમ્ અષવનૅમ્ યજમઇદે; વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ યજમઇદે; અએ-તત્ તે વયો યજમઇદે, યત્ તે અસ્તિ સ્પૅન્તો-મઇન્યઓમ્.

અહે ર્ય ખરૅનંધ્રહ્ચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉગ્રૅમ વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ્; જઓાથ્રાબ્યો ઉગ્રૅમ વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંધ્રહંધ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓાથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુઝ્ધએઇબ્યસ્ચ વાધ્રઝ્નિબ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંધ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઅઁાધ્ર-હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૩ જો) યજાઇ અર્પમ્ચ બઘ઼ેમ્ચ, યજાઇ આક્તીમ્ હાંમ-વઇન્તીમ્ચ સુયાંમ્ચ કતરૅમ્ચિત્. તૅમ્ વએમ્ચિત્ યજમઇદે, તૅમ્ વએમ્ચિત્ જબ્યમહિ, અહ્માઇચ ન્માનાઇ, અહ્માઇચ ન્માનહે ન્માનો-પતેએ, અહ્માઇચ જઓાથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ. પઇતિ-અસ્તિ ગેઉશ વચહ્યે-હેચ, હથ્રવતહેચ પઇતિ હમૅરૅથનાંમ્, વહિશ્તૅમ્ યજતૅમ્ યજમઇદે.

તૅમ યજત તખ્મો ઉરૂપ[૧] અજિનવાઓ, જરનએને પઇતિ ગાત્વો, જરનએને પઇતિ ફ્રસ્પાઇતિ, જરનએને પઇતિ ઉપસ્તૅરૅને, ફ્રસ્તૅરૅતાત્ પઇતિ બરૅસ્મન્, પૅરૅનેભ્યો પઇતિ ધ્રજારયત્ભ્યો.

અઓમ જઇધ્યત્ અવત્ આયપ્તૅમ્ દજદ્દિ-મે વયુશ્ યો ઉપરો-કઇર્યો, યત્ બવાનિ અઇવિ-વન્યાઓ વીસ્પે દએવ મષ્યાચ, વીસ્પે યાતવો પઇરિકાઓસ્ચ. યત્ બરાનિ અંધ્રૅમ્ મઇન્યૂમ્ ફ્રમિતૅમ્ અસ્પહે ક્હૅર્પ, થ્રિસતૅમ્ અઇવિ-ગામનાંમ્, વ પઇરિ જૅમો કરન.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ્ વયુશ્ યો ઉપરો-કઇર્યો. યથ તા ઉપંધ્રહુચત્ યો દધ્વાઓ અહુરો મજ્દાઓ.

વએમ્ અષવનૅમ યજમઇદે; વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ યજમઇદે; અએતત્ તે વયો યજમઇદે, યત્ તે અસ્તિ સ્પૅન્તો-મઇન્યઓમ.

અહે ર્થ ખ્રરૅનંધ્રહુચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉગ્રૅમ વએમ ઉપરો-કઇરીમ્; જઓથ્રાભ્યો ઉગ્રૅમ્ વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંધ્રહુંધ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાભ્યસ્ચ અરૂષુખ્ધએઇભ્યસ્ચ વાધ્રજ્ઞિભ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંધ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદા ૪ થો) યજાઇ અપૅમ્ચ બર્ઘૅમ્ચ, યજાઇ આક્તીમ્ હાંમવઇન્તીમ્ચ સુયાંમ્ચ કતરૅમ્ચિત્. તૅમ વએમ્ચિત્ યજમઇદે, તૅમ વએમ્ચિત્ જબયમહિ, અહ્માઇચ ન્માનાઇ, અહ્માઇચ ન્માનહે ન્માનોપતેએ, અહ્માઇચ જઓથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ. પઇતિ-અસ્તિ ગેઉશ્ વચહ્યેહેચ, હથ્રવતહેચ પઇતિ હમૅરૅથનાંમ્, વહિશ્તૅમ યજતૅમ્ યજમઇદે.

તૅમ યજત યો યિમો ક્ષએતો હ્વાંથ્વો, હુકઇર્યાત્ હચ બરૅજંધ્રહત્ વીસ્પો-બામ્યાત્ જરનએનાત્, જરનએને પઇતિ ગાત્વો, જરનએને પઇતિ ફ્રસ્પાઇતિ, જરનએને પઇતિ ઉપસ્તૅરૅને, ફ્રસ્તૅરૅતાત્ પઇતિ બરૅસ્મન્, પૅરૅનેભ્યો પઇતિ ઘજારયત્ભ્યો.

૧.–તખ્મો ઉરૂપ–બુનદહેશ પ્રમાણે વીવંઘહનો છોકરો અને જમશેદનો ભાઇ. એણે ત્રીસ વર્ષ રાજ્ય કર્યું હતું. રામ યશ્ત પ્રમાણે તે દુવા ગુજારે છે કે તે દેવોને વશ કરીને ૩૦ વર્ષ સુધી અંઘરેમઇન્યુને કાબુમાં રાખે. ફીરદોસી એને દેવબંદ એટલે દેવોને બાંધનારનો ખેતાબ આપે છે, કારણ કે એણે દેવો ઉપર કાબુ મેળવી તેઓનો દોર તોડયો હતો. જમયાદ યશ્ત પ્રમાણે એ પાદશાહને કયાની ખોરેહ હતું.

અઓમ્ જઇધ્યત્ અવત્ આયપ્તૅમ્, દજહી-મે વયુશ યો ઉપરો-કઇર્યો, યત્ બવાનિ ખરૅનંઘ્રઉહસ્તૅમૅમ જાતનાંમ્, હુત્રૅ-દરૅસૅમ મષ્યા-નાંમ્; યત્ કૅરૅનવાનિ આવોય ક્ષથ્રાધ અમરૅષિન્ત પસુ વીર, અંઘ્રહુ-ઓર્ષૅમ્ને આપ ઉર્વઇરે, ખઇર્યાંન્ ખરૅથૅમ અજયમ્નૅમ. યિમહે ક્ષથ્રે અઉર્વહે, નોઇત્ અઓતૅમ આઓંઘ્રહ, નોઇત્ ગરૅમૅમ, નોઇત્ જઉર્વ આઓંઘ્રહ, નોઇત્ મૅરૅથ્યુશ, નોઇત્ અરસ્કો યો દએવો-દાતો.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ્ વયુશ યો ઉપરો-કઇર્યો. યથ તા ઉપંઘ્રહચત્ યો દધ્વાઓ અહુરો મજદાઓ.

વએમ્ અષવનૅમ્ યજમઇદે; વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ યજમઇદે; અએ-તત્ તે વયો યજમઇદે, યત્ તે અસ્તિ સ્પૅન્તો-મઇન્યઓમ્.

અહે ર્ય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉગ્રૅમ વએમ ઉપરો-કઇરીમ્; જઓથ્રાબ્યો ઉગ્રૅમ્ વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રઝિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્ર-હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૫ મો) યજાઇ અર્પૅમચ બઘૅમચ, યજાઇ આક્તીમ્ હાંમ-વઇન્તીમચ સુયાંમચ કતરૅમચિત્. તૅમ્ વએમચિત્ યજમઇદે, તૅમ્ વએ-મચિત્ જબયમહિ, અહ્માઇચ ન્માનાઇ, અહ્માઇચ ન્માનહે ન્માનો-પતેએ, અહ્માઇચ જઓથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ. પઇતિ-અસ્તિ ગેઉશ વચહેહેચ, હથ્ર-વતહેચ પઇતિ હમૅરૅથનાંમ્, વહિશ્તતૅમ્ યજતૅમ્ યજમઇદે.

તૅમ્ યજત અઝિશ થ્રિજફાઓ દહાકો, ઉપ ક્વિરિન્તૅમ્ દુઝિ-તૅમ, જરનએને પઇતિ ગાત્વો, જરનએને પઇતિ ફ્રસ્પાઇતિ, જરનએને પઇતિ ઉપસ્તૅરૅને, ફ્રસ્તૅરૅતાત્ પઇતિ બરૅસ્મન્, પૅરૅનેબ્યો પઇતિ ઘ્રજારયત્બ્યો.

અઓમ્ જઇધ્યત્ અવત્ આયપ્તૅમ્ દજહિ મે વયુશ યો ઉપરો-કઇર્યો, યથ અજૅમ્ અમષ્યાં કૅરૅનવાનિ વીસ્પાઇશ અવિ કરૂષ્વાંન્ યાઇશ હસે.

નોઇત્ યજૅમ્નાઇ, નોઇત્ જઇધ્યન્તાઇ, નોઇત્ જબયન્તાઇ, નોઇત્ અરૅદ્રાઇ, નોઇત્ જઓથ્રો-બરાઇ, નોઇત્ અહ્માઇ દથત્ તત્ અવત્ આય-પ્તૅમ્ વયુશ યો ઉપરો-કઇર્યો.

અહે ર્ય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉગ્રૅમ વએમ ઉપરો-કઇરીમ્; જઓથ્રાબ્યો ઉગ્રૅમ્ વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ યજમઇદે.

હ્વઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહ્‌ઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જ્વઑથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજ્ઞિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑં-ઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૬ ઠો) યજાઇ અપૅમ્ચ બર્ઘૅમ્ચ, યજાઇ આક્તીમ્ હાંમ-વઇન્તીમ્ચ સુયાંમ્ચ કતરૅમચિત્. તૅમ્ વએમચિત્ યજમઇદે, તૅમ્ વએમચિત્ જબયમહિ, અહ્માઇચ નમાનાઇ, અહ્માઇચ નમાનહે નમાનો-પતેએ, અહ્માઇચ જ્વઑથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ. પઇતિ-અસ્તિ ગેઉશ વચહ્યે-હેચ, હથ્રવતહેચ પઇતિ હમૅરૅથનાંમ્, વહિશ્તૅમ્ યજતૅમ્ યજમઇદે.

તૅમ્ યજત વીસો પુથ્રો આથ્વ્યાનોઇશ વીસો સૂરયાઑ થ્રએત-ઑનો, ઉપ વરૅનૅમ્ ચથ્રૂ-ગઑષૅમ્, જરનએને પઇતિ ગાત્વો, જરન-એને પઇતિ ફ્રસ્પાઇતિ, જરનએને પઇતિ ઉપસ્તૅરૅને, ફ્રસ્તૅરૅતાત્ પઇતિ બરૅસ્મન્, પૅરૅનેબ્યો પઇતિ ઘ્રજ્ઞારયતબ્યો.

અઑમ્ જઇધ્યત્ અવત્ આયપ્તૅમ્, દજ્દિ-મે વયુશ યો ઉપરો-કઇર્યો, યત્ બવાનિ અઇવિ-વન્યાઓ અજીમ્ દહાકૅમ્ થ્રિજફનૅમ્ થ્રિકમૅરૅધૅમ્ ક્ષ્વશ-અષીમ્, હજંઘ્રર-યઑક્તીમ્, અષ્-અઓજંઘ્રહૅમ્, દએવીમ્ દ્રુજૅમ્, અઘેમ્ ગએથાવ્યો દ્ર્વન્તૅમ્, યાંમ્ અષ્-અઓજસ્તૅ-માંમ્ દ્રુજૅમ્ ફ્રચ કૅરૅન્તત્ અંઘ્રરો મઇન્યુશ, અવિ યાંમ્ અસ્તવઇતીમ્ ગએથાંમ્, મહ્રકાઇ અષહે ગએથનાંમ્. ઉત હે વન્ત અજાનિ સવંઘ્રહવાચિ અરૅનવાચિ, યોઇ હેન્ કૅહ્રપ સ્રએશ્ત જજાતેએ ગએથ્યાઇચ, યોઇ અબ્દોતૅમ.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ્ વયુશ યો ઉપરો-કઇર્યો-યથ તા ઉપંઘ્રહચત્ યો દધ્વાઑ અહુરો મજ્દાઑ.

વએમ્ અષવનૅમ્ યજમઇદે; વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ યજમઇદે; અએતત્ તે વયો યજમઇદે, યત્ તે અસ્તિ સ્પૅન્તો-મઇન્યઑમ.

અહે ર્ય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉગ્રૅમ્ વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ્; જ્વઑથ્રાબ્યો ઉગ્રૅમ્ વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ યજમઇદે. હ્વઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જ્વઑથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજ્ઞિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑં-ઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૭ મો) યઝાઇ અપૅમચ બર્ઘૅમચ, યઝાઇ આક્તીમ હાંમ-વઇન્તીમચ સુયાંમચ કતરૅમચિત. તૅમ વએમચિત યજમઇદે, તૅમ વએમચિત જબયમહિ, અહ્માઇચ ન્માનાઇ, અહ્માઇચ ન્માનહે ન્માનો-પતેએ, અહ્માઇચ જઑથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ. પઇતિ-અસ્તિ ગેઉશ વચહ્યે-હેચ, હથ્રવતહેચ પઇતિ હમૅરૅથનાંમ, વહિશ્તૅમ યજતૅમ યજમઇદે.

તૅમ યજત નઇરે-મનાઓ કૅરૅસાસ્પો, ઉપ ગુઘૅમ અપઘ્નઝારૅમ રંઘ્નહયાઓ મજદધાતયાઓ, જરનએને પઇતિ ગાત્વો, જરનએને પઇતિ ફ્રસ્પાઇતિ, જરનએને પઇતિ ઉપસ્તૅરૅને, ફ્રસ્તૅરૅતાત પઇતિ બરૅસ્મન, પૅરૅનેબ્યો પઇતિ ઘ્નઝારયતબ્યો.

અઓમ જઇધ્યત અવત આયપ્તૅમ, દજહિ-મે વયુશ યો ઉપરો-કઇર્યો, યત કએન નિજસાનિ અર્જૅમ બ્રાથ્રો ઉર્વાક્ષય, યત જનાનિ હિતાસ્પૅમ રઇથે પઇતિ વજઇધ્યાઇ; ઉઇતિ અસ્તિ ગફ્રૂયો આહૂઇરિશ, ઉઇતિ અએવો ગફ્રૂયો-પઇતિશ, ઉઇતિ ગન્દરૅવો ઉપાપો.

દથત અહ્માઇ તત અવત આયપ્તૅમ વયુશ યો ઉપરો-કઇર્યો. યથ તા ઉપંઘ્નહચત યો દધ્વાઓ અહુરો મજદાઓ.

વએમ અષવનૅમ યજમઇદે; વએમ ઉપરો-કઇરીમ યજમઇદે; અએ-તત તે વયો યજમઇદે, યત તે અસ્તિ સ્પૅન્તો-મઇન્યઓમ.

અહે સ્ય ખ્શરૅનંઘ્નહચ, તૅમ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉઘ્રૅમ વએમ ઉપરો-કઇરીમ; જઑથ્રાબ્યો ઉઘ્રૅમ વએમ ઉપરો-કઇરીમ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો-દંઘ્નહંઘ્નહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્નઝિબ્યો. યેંઘ્નહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતિ વંઘ્નહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઁઘ્ન-હાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૮ મો) યઝાઇ અપૅમચ બર્ઘૅમચ, યઝાઇ આક્તીમ હાંમ-વઇન્તીમચ સુયાંમચ કતરૅમચિત. તૅમ વએમચિત યજમઇદે, તૅમ વએમ-ચિત જબયમહિ, અહ્માઇચ ન્માનાઇ, અહ્માઇચ ન્માનહે ન્માનો-પતેએ, અહ્માઇચ જઑથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ. પઇતિ-અસ્તિ ગેઉશ વચહ્યેહેચ, હથ્રવતહેચ પઇતિ હમૅરૅથનાંમ, વહિશ્તૅમ યજતૅમ યજમઇદે.

તૅમ યજત અઉર્વસારો દઇંઘ્નહુ-પઇતિશ અવિ સ્પએતિનિશ રજુ-રાઓ, ઉપ સ્પએઇતિતૅમ રજુરૅમ, ઉપ વીમઇધીમ રજુરય, જરનએને પઇતિ ગાત્વો, જરનએને પઇતિ ફ્રસ્પાઇતિ, જરનએને પઇતિ ઉપસ્તૅરૅને, ફ્રસ્તૅરૅતાત પઇતિ બરૅસ્મન, પૅરૅનેબ્યો પઇતિ ઘ્નઝારયતબ્યો.

અઍામ્ જઇધ્યત્ અવત્ આયપ્તૅમ્, દજદિ-મે વયુશ્ યો ઉપરો-કઇર્યો, યત્ ના નોઇત્ નિજનાત્ અર્ષ અઇર્યનાંમ્ દખ્યુનાંમ્ ક્ષથ્રાઇ હંકેરેમો હચ્ઍાસ્રવ; યથ અજેમ ઉજયેનિ હચ કવોઇશ હચ્ઍાસ્રવંઘ્રહહે.

જનાત્ તૅમ્ કવ હચ્ઍાસ્રવ વીરપે અઇરે રજીરય.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ વયુશ યો ઉપરો-કઇર્યો. યથ તા ઉપંઘ્રહચત્ યો દધ્વાઍા અહુરો મજદાઍા.

વએમ્ અષવનૅમ્ યજમઇદે; વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ યજમઇદે; અએ-તત્ તે વયો યજમઇદે, યત્ તે અસ્તિ સ્પૅન્તો-મઇન્યઍામ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉઘ્રૅમ વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ્; જઍાથ્રાબ્યો ઉઘ્રૅમ વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ યજમઇદે. હઍામયો ગવ બરેસ્મન, હિજવો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઍાથ્નચ, જઍાથ્રાબ્યસચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રજ્ઞિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજદાઍા અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઁઘ્ર-હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઍાસ્ચા યજમઇદે.

(કરદા ૯ મો) યજાઇ અપૅમચ બઘૅમચ, યજાઇ આક્ષ્તીમ હાંમ-વઇન્તીમચ સુયાંમચ કતરૅમચિત્. તૅમ્ વએમચિત્ યજમઇદે, તૅમ વએ-મચિત્ જબયમાહ, અહ્માઇચ ન્માનાઇ, અહ્માદચ ન્માનહે ન્માનો-પતેએ, અહ્માઇચ જઍાથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ. પઇતિ-અસ્તિ ગેઉશ્ વચહ્યેહેચ, હથ-વતહેચ પઇતિ હમૅરૅથનાંમ્, વહિશ્તૅમ યજતૅમ્ યજમઇદે.

તૅમ્ યજત હુતઍાસ,[1] યા પૅાઉરૂ-બ્રાથ્ર વીસો અવિ નઍાતરનાંમ્, જરનએને પઇતિ ગાત્વો, જરનએને પઇતિ ફ્રસ્પાઇતિ, જરનએને પઇતિ ઉપસ્તૅરૅને, ફ્રસ્તૅરૅતાત્ પઇતિ બરૅસ્મન્, પૅરૅનેબ્યો પઇતિ ઘ્રજ્ઞારયતબ્યો.

૧.–હુતઍાસ–પાદશાહ ગુસ્તાસ્પની બાયડી. રામ યશ્તમાં તેણી દુવા ગુજારે છે કે તેણી ગુસ્તાસ્પની ચહવાયલી અને માન પામેલી થાય. તેણી પોતાના ધણીની માન પામેલી હતી, તે કારણુને લીધેજ પેગમ્બર જરથોસ્ત ગોશ યશ્ત અને અશીશવંઘ યશ્તમાં દુવા ગુજારે છે કે પહેલાં હુતોશને દીન શીખવવામાં તે ફતેહ પામે, કે જેથી તેણી પોતાના ધણીને સમજાવીને તેની દીન ફેલાવવામાં તેને મદદ કરે. ફીરદોસી એનું નામ કતાયુન આપે છે, અને તે રોમના પાદશાહની છોકરી હતી. જ્યારે કતાયુનને તેના બાપે પોતાને માટે ખાવંદ પસંદ કરી લેવા કહ્યું, ત્યારે એક રાત અગાઉ તેણીએ ગુસ્તાસ્પનો ચહેરો પોતાના સ્વપ્નામાં જોયલો હોવાથી, બીજે દહાડે તેણીએ તેને પસંદ કીધો હતો, પણ તે વખતે ગુસ્તાસ્પ પોતાના બાપ લોહ-રાસ્પથી રીસાઈને રોમમાં ફરૂખઝાદના છુપાં નામે રહેતો હતો, તેથી કતાયુનના બાપે તેને વચલે વાંધેનો ધારીને તેને અને પોતાની દીકરીને મહેલ છોડી જવાનો હુકમ કીધો હતો; પણ પાછળથી તેની દલેરી જોઇ તેને પાછો પોતાની મહેરબાનીમાં લીધો હતો.

અઍામ્ જહ્યાત્ અવત્ આયપ્તૅમ, દજદિ-મે વયુશ યો ઉપરો-કઇર્યો, યત્ બવાનિ ક્ર્ય ક્રિથ પઇતિ-જન્ત, ન્માને કવોઇશ વીશ્તાસ્પહે.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ્ વયુશ યો ઉપરો-કઇર્યો. યથ ના ઉપંઘ્નહચત્ યો દદ્વાઑ અહુરો મજ્દાઑ.

વએમ્ અષવનૅમ યજમઇદે; વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ યજમઇદે; અએ-તત્ તે વયો યજમઇદે, યત્ તે અસ્તિ સ્પૅન્તો-મઇન્યઑામ.

અહે રય ખ્વરૅનંઘહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉગ્રૅમ્ વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ્; જઑથ્રાબ્યો ઉગ્રૅમ્ વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરેસ્મન, હિજવો-દંઘહંઘહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંઘહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘહો, મજ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઑં-ઘહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૦ મો) યજાઇ અપૅમ્ચ બઘૅમ્ચ, યજાઇ આક્તીમ્ હાંમ-વઇન્તીમ્ચ સુયાંમ્ચ કતરૅમ્ચિત્. તૅમ વએમ્ચિત્ યજમઇદે, તૅમ્ વએમ્ચિત્ જબયમહિ, અહ્માઇચ ન્માનાઇ, અહ્માઇચ ન્માનહે ન્માનો-પતેએ, અહ્માઇચ જઑથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ. પઇતિ-અસ્તિ ગેઉશ વચહે-હેચ, હથ્રવતહેચ પઇતિ હમૅરૅથનાંમ્, વહિશ્તૅમ યજતૅમ્ યજમઇદે.

તૅમ્ યજન્ત કઇનીનો, યોઇ અનુપએત મશ્યાનાંમ્, જરનએને પઇતિ ગાત્વો, જરનએને પઇતિ ફ્રસ્પાઇતિ, જરનએને પઇતિ ઉપસ્તૅરૅને, ફ્રસ્તૅરૅતાત્ પઇતિ બરૅસ્મન્, પૅરૅનેબ્યો પઇતિ ઘ્ઝારયત્બ્યો.

આઅત્ હીમ્ જઇધ્યૅન્ અવત્ આયપ્તૅમ્, દજદિ-મે વયુશ યો ઉપરો-કઇર્યો, યત્ ન્માનો-પઇતીમ્ વિન્દામ, ર્વાનો સ્રએશ્તો-કેહ્ર્પ, યો નો હુબ્રૅરૅતાંમ્ બરાત્, યવત ગય જવાવ; ફ્રજઇન્તીમ્ચ હો વૅરૅ-જયાત્, દંઘ્રો દન્તો હિજુખ્વો.

દથત્ અએઇબ્યસચીત્ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ વયુશ યો ઉપરો-કઇર્યો. યથ તા ઉપંઘ્નહચત્ યો દદ્વાઑ અહુરો મજ્દાઑ.

વએમ્ અષવનૅમ યજમઇદે, વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ યજમઇદે, અએ-તત્ તે વયો યજમઇદે, યત્ તે અસ્તિ સ્પૅન્તો-મઇન્યઑામ.

અહે રય ખ્વરૅનંઘહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉગ્રૅમ વએમ ઉપરો-કઇરીમ્; જઑથ્રાબ્યો ઉગ્રૅમ્ વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘહંઘહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ,

જઑથ્રાઓયસ્ચ અરૂષુઓધએદઓચસ્ચ વાધ્રજ્ઞિઓચો. યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંધ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૧ મો) યજાઇ અપૅમ્ચ બર્ઘૅમ્ચ, યજાઇ આક્તીમ્ હાંમ-વઇન્તીમ્ચ સુયાંમ્ચ કતરૅમ્ચિત્. તૅમ્ વએમ્ચિત્ યજમઇદે તૅમ્ વએમ્ચિત્ જબયમહિ, અહ્માઇચ ન્માનાઇ, અહ્માઇચ ન્માનહે ન્માનો-પતેએ, અહ્માઇચ જઑથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ. પઇતિ-અસ્તિ ગેઉશ વચહ્યેહેચ, હુશ્ર-વતહેચ પઇતિ હમૅરૅથનાંમ્, વહિશ્તૅમ યજતૅમ યજમઇદે. સ્પૅન્તો-મઇન્યઑમ્ શ્એવન્તૅમ ખરૅનંધ્રહુવન્તૅમ્ યજમઇદે.

વયુશ બા નાંમ્ અહ્મિ, અષાઉમ્ જરથુશ્ત્ર; અવત્ વયુશ બા નાંમ અહ્મિ, યત્ વ દાંમ વયેમિ, યસ્ચ દથત્ સ્પૅન્તો મઇન્યુશ, યસ્ચ દથત્ અંધ્રો મઇન્યુશ. અપયતે નાંમ અહ્મિ, અષાઉમ્ જરથુશ્ત્ર; અવત્ અપયતે નાંમ અહ્મિ, યત્ વ દાંમ અપયેમિ, યસ્ચ દથત્ સ્પૅન્તો મઇન્યુશ, યસ્ચ દથત્ અંધ્રો મઇન્યુશ.

વનો-વીસ્પાઑ નાંમ્ અહ્મિ, અષાઉમ્ જરથુશ્ત્ર; અવત્ વનો-વીસ્પાઑ નાંમ્ અહ્મિ, યત્ વ દાંમ વનામિ, યસ્ચ દથત્ સ્પૅન્તો મઇન્યુશ, યસ્ચ દથત્ અંધ્રો મઇન્યુશ. વોહુવરૂશ્તે નાંમ અહ્મિ, અષાઉમ્ જરથુશ્ત્ર; અવત્ વોહુવરૂશ્તે નાંમ અહ્મિ, યત્ વૅાહૂ વૅરૅજયામિ, દથુષો અહુરાઇ મજદાઇ અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ.

ફ્રચરૅ નાંમ્ અહ્મિ, અઇપિચરૅ નાંમ્ અહ્મિ, અઇપિધ્બઓર્ઘૅ નાંમ અહ્મિ, ફ્રસ્પાઑ નાંમ અહ્મિ, નિસ્પાઑ નાંમ અહ્મિ, દહકૅ નાંમ અહ્મિ, જિનકૅ નાંમ્ અહ્મિ, વીદકૅ નાંમ અહ્મિ, વિન્દિખરૅનૅ નાંમ અહ્મિ.

અઉરૂવો નાંમ અહ્મિ, અઉર્વોતૅમો નાંમ અહ્મિ; તખ્મો નાંમ અહ્મિ, તખ્મોતૅમો નાંમ અહ્મિ; દૅરૅજરો નાંમ અહ્મિ, દૅરૅજિશ્તો નાંમ્ અહ્મિ; અઑજિ નાંમ અહ્મિ, અઑજિશ્તો નાંમ્ અહ્મિ; હુપઇરીતાઑ નાંમ અહ્મિ, હુપઇરિસ્પાઑ નાંમ અહ્મિ; હુશ્રવન નાંમ્ અહ્મિ, આઇનિવ નાંમ અહ્મિ; વીદએવો-કરૅ નાંમ અહ્મિ, કરૅદરૅસૅ નાંમ અહ્મિ.

તરો-ત્બએષો નાંમ અહ્મિ, ત્મએષો-તરો નાંમ અહ્મિ; આયઑજો નાંમ અહ્મિ, પાયઑજો નાંમ અહ્મિ, વીવઑજો નાંમ અહ્મિ; સઑચહિ નાંમ્ અહ્મિ, બુચહિ નાંમ અહ્મિ; બુખ્તિશ નાંમ અહ્મિ, સઇધ્રિશ નાંમ અહ્મિ; ગૅરૅધો નાંમ અહ્મિ, ગૅરૅધ્યોખધો નાંમ અહ્મિ, ગૅરૅદિખિવો નામ અહ્મિ.

તિઝ્‌યરૂશ્તઁ નાંમ અહ્મિ, તિઝ્‌યરૂશ્‌તિશ્‌ નાંમ્‌ અહ્મિ; પઁરેથ્વરૅશ્તઁ નાંમ અહ્મિ, પઁરેથ્વરૅશ્‌તિશ્‌ નાંમ અહ્મિ; વએઝ્‌યરૂશ્‌તે નાંમ અહ્મિ, વએઝ્‌યરૂશ્‌તિશ્‌ નાંમ અહ્મિ; ખ્રરૅનાઓં નાંમ અહ્મિ, અઇવિ-ખ્રરૅનાઓં નાંમ અહ્મિ.

તાઓંસ્‌ચ મે નાંમ જબ્યએષ, અહ્મિ અષાઉમ જરથુશ્ત્ર, યિમ્‌ અન્તરૅ હએનયાઓં ખ્રુવીષ્યેઇતીશ્‌, અન્તરૅ હાંમ-યન્ત રસ્મઓંયો, અન્તરૅ દંધ્રહુ-પાપઁરતાને.

તાઓંસ્‌ચ મે નાંમ જબ્યએષ, અહ્મિ અષાઉમ્‌ જરથુશ્ત્ર, યિમ્‌ સાસ્ત દઇંધ્રહેઉશ્‌ હમો-ક્ષથ્રો પતૅન્તૅમ્‌ વા, જબરૅન્તૅમ્‌ વા, ઇરિર્ષૅન્તૅમ વા, રથોઇર્ષૅગ્નૅમ્‌ વા, પઇતિર્ષૅન્તૅમ્‌ થ્રિમહે, પઇતિર્ષૅન્તૅમ્‌ બએષજ્યેહે.

તાઓંસ્‌ચ મે નાંમ્‌ જબ્યએષ, અહ્મિ અષાઉમ્‌ જરથુશ્ત્ર, યિમ્‌ અર્ષૅમઓંઘૅમ અનષવનૅમ્‌ પતૅન્તૅમ્‌ વા, જબરૅન્તૅમ્‌ વા, ઇરિર્ષૅન્તૅમ્‌ વા, રથોઇર્ષૅગ્નૅમ વા, પઇતિર્ષૅન્તૅમ અમહે, પઇતિર્ષૅન્તૅમ્‌ થ્રિમહે, પઇતિર્ષૅન્તૅમ બએષજ્યેહે.

તાઓંસ્‌ચ મે નાંમ જબ્યએષ, અહ્મિ અષાઉમ્‌ જરથુશ્ત્ર, યત્‌ બસ્તો અંધ્રહત્‌ હિશ્તૅમ્નો, બસ્તો અંધ્રહત ક્રાધયમ્નો, બસ્તો અંધ્રહત વાધયમ્નો, ક્રધ્બઓંયે બાષે બુયેન્તે, વિધ્બઓંયે ગ્રાફે બુયેન્તે.

વયો અસ્પએષુ વીરએષુ વીસ્પએષુ વીમન-કર, વીસ્પએષુ વીદ્દએવો-કર, નિર્તૅમએબ્ય ગાતુબ્ય હજંધ્રેો-તૅમહવચ હાંમ્‌ ઇસૅગ્નૅમ પઇધ્યાઇતિ.

કન થ્વાંમ્‌ યસ્‌ન યઝાને, કન યસ્‌ન ફ્રાયઝાને, કન થ્વા યસ્‌ન પઇતિ હંકૅરૅતિશ્‌ અવહિશ્તાત્‌. વયુશ્‌ અઉરૂવો ઉસ્કાત્‌ યાસ્તો, દૅરૅજિ-યઓંખ્‌ધ્રો ઍરૅજિ-પાધો, પઁરૅથુ-વરો પઁરૅથુ-સ્રઓંનિશ્‌, અનાખ્રવિધ-દ્દાઇથ્રે, યથ અન્યાઓંસ્‌ચિત્‌ ક્ષથ્રાત ક્ષયમ્નાઓં હમો-ક્ષથ્રો-ક્ષયમ્નાઓં.

તૂમ્‌ બરૅસ્મ અયસએષ, અષાઉમ જરથુશ્ત્ર, ફ્રચિનથ્વરૅ વિચિન-થ્વરૅ રઓંચિનવન્તૅમ્‌ બામીમ્‌, ફ્રતરએઇબ્યો રઓંચાઓં, વીતરએઇબ્યો ઉષાઓંધ્રહેમ.

યેજિ માંમ્‌ યશ્તો કૅરૅનવાનિ, અજૅમ્‌ તે વચ ફ્રશ્રવાનિ મજ્‌દધાત ખ્રરૅનંધ્રહવન્ત બએષજ્ય, યથ થ્વાંમ્‌ નોઇત્‌ તઉર્વયાત્‌ અંધ્રેો મઇન્યુશ્‌ પઁાઉરૂ-મહ્રકો, નોઇત્‌ યાતવો, નોઇત્‌ યાતુમાઓં, નોઇત્‌ દએવો, નએચ્ મર્યો.

વયો અઉર્વ યજમઇદે; વયો તખ્મ યજમઇદે; વએમ અઉર્વનાંમ્ અઉર્વોતૅમૅમ્ યજમઇદે; વએમ્ તખ્મનાંમ્ તખ્મોતૅમૅમ્ યજમઇદે; વએમ્ જરન્યો-ખઍાઍંમ્ યજમઇદે; વએમ્ જરન્યો-પુસૅમ યજમઇદે; વએમ્ જરન્યો-મિનૅમ યજમઇદે; વએમ્ જરન્યો-વાર્ષૅમ્ યજમઇદે; વએમ્ જરન્યો-ચખ્રૅમ્ યજમઇદે, વએમ્ જરન્યો-જઍમ્ યજમઇદે; વએમ્ જરન્યો-વસ્ત્રૅમ્ યજમઇદે; વએમ જરન્યો-અઍાથ્રૅમ્ યજમઇદે; વએમ્ જરન્યો અઇવ્યા-ઑંઘ્નહનૅમ્ યજમઇદે; વએમ્ અષવનૅમ યજમઇદે; વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ યજમઇદે; અએતત્ તે વયો યજમઇદે; યત્ તે અસ્તિ સ્પૅન્તો-મઇન્યઍામ.

અહે રય ખરૅનંઘ્નહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉગ્રૅમ વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ; જઍાથ્રાબ્યો ઉગ્રૅમ્ વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ યજમઇદે. હઍામયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્નહંઘ્નહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઍાથ્નચ, જઍાથ્રાબ્યસ્ચ અરૂશુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્નજ્ઞિબ્યો. યેંઘ્નહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્નહો, મજ્દાઍા અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્-હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઍાસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજ્દ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરૂદુમ્, મરૂદુમ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઑએમ્ બેહેદીન્ માજ્દયસ્નાંન આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન્ બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમ્ચ વહ્મૅમ્ચ અઍાજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, રામનો ખારતહે, વયઍાશ ઉપરો-કઇર્યેહે તરધાતો અન્યાઇશ દામાંન્, અએતત્ તે વયો યત તે અસ્તિ સ્પૅન્તો-મઇન્યઍામ. અષૅમ્ વૅાહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશચ; હજંઘ્નરૅમ; જસ મે અવંઘ્નહે મજ્દ; કૅરૂફેહ્ મોજ્દ.

રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક્ નાંમ, રોજ મુબારક્ (ફલાંન), માહે મુબારક્ (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન્. ક્ષનઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઍા, તરોઇદીતે અંઘ્નરહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હાત્ વસ્ના ફૅરષોતૅમૅમ. સ્તઍામિ અષૅમ્; અષૅમ્ વૅાહૂ (૧).

ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજાયાદ્ મીનો રામ, બેરસાદ્ અમાવંદ્ પીરોજ-ગર્ અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન્ બેહ્ માજ્દયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફરંગાંની બાદ્ હફ્તે કેશવર્ જમીન્; અએદૂન્ બાદ. મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્. અષઍાને અષૅમ્ વૅાહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માઝ્દયસ્નની દાદે જરથુશ્તી. નેમસે-ન્તે અષાઉમ્ સેવિશ્તે અરેદ્વી સૂર અનાહિતે. અષઍાને અષૅમ્ વૅાહૂ (૧). નેમો ઉર્વઇરે વંધ્રઉહિ મઝ્દધાતે. અષઍાને અષૅમ્ વૅાહૂ (૧). ઉગ્રૅમ્ વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ યજમઇદે. અષૅમ્ વૅાહૂ (૧). મીનો રામ્ ખેરસાદ. અષૅમ્ વૅાહૂ (૧).

રામ યશ્તનો સાર.—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો! વૃદ્ધિ કરનાર દાદાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. તેનો ખોરેહ અને પ્રતાપ જયાદા થ.ઓ! મીનો રામ યઝદ મારી મદદે પહોંચો! તમામ ગુનાહ માટે હું પશ્ચાતાપ કરૂં છું. સર્વે ભુંડા વિચાર, ભુંડા વચન અને ભુંડા કામને માટે મનશની, ગવશની, કુનશનીથી હું પસ્તાવો કરૂં છું. મીનો રામ યઝદ સાથે અતલગનો સંબંધ રાખનાર 'વયુ' યઝદને હું યાદ કરૂં છું; તેની સાથે પાણીને સઘળે પહોંચતું કરનાર તેશતર તીર, અને અપામ નપાતને હું યાદ કરૂં છું. ઓ વયુ યઝદ! તું ઘોડાઓમાં તેમજ માણસોમાં ધાસ્તી ઉત્તન્ન કરનાર, સઘળી બાબદમાં દેવના તરીકાથી ઉલટો ચાલનાર છે. તું ઉંડા અંધારા ગારમાં હિંમતથી જાય છે, તારી આંખ અતિશય તેજ અને પ્રકાશિત છે, તું બહાદુરોમાં ઘણોજ બહાદુર, સોનેરી તાજવાળો, સોનેરી ગાડી રાખનાર, સોનેરી વસ્ત્ર પહેરનાર, અને સોનેરી જોડા તથા કમરબંધવાળો છે. તું સપેનામીનો તેમજ ગનામીનોની પેદાયશમાં ફેલાયલો છે, અને બેઉ પેદાયશો ઉપર તું ફત્તેહ મેળવે છે.

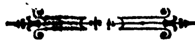
રામ યશતમાં એક ઠેકાણે અહુરમઝદ જરથોસ્તને શિખામણ આપે છે કે અગરજો તું કેદી તરીકેની હાલતમાં આવી પડે, યા તારી ઉપર કાંઇ આળ આવે, અથવા આશમોગ જેવા બુરાઓથી તને હેરાનગતી પહોંચે, તો વયુ યઝદનાં નીચલાં નામો તું ભણજે, અને વયુ યઝદની આરાધના કરજે, જેથી વયુ યઝદ તારી મદદે આવશે, અને તારે માટે પવિત્ર કલામો પઢશે, જેની બરકતથી અંગ્રેમઇન્યુશ તને હેરાન કરી શકશે નહિ. તે નામો નીચે મુજબ છે.

(૧) ભલું કરનાર, (૨) આગળ અને પાછળ ચાલનાર, (૩) નાશ કરનાર, (૪) કિર્તી મેળવનાર, (૫) નેકીનો માર્ગ દેખાડનાર, (૬) દેવથી ઉલટું કામ કરનાર, (૭) દૂષને તોડનાર, (૮) સાંધનાર અને છુટું પાડનાર, (૯) છુટકો કરનાર, (૧૦) મુશ્કેલી પાર પાડનાર, (૧૧) ખરફસ્તરોના ખાડા ખોદી કાઢનાર, (૧૨) ભાલો રાખનાર, (૧૩) બહાદુરીથી લડનાર, (૧૪) નામીચો, જોરાવર, દ્રઢ, શકિતવાન, અને ચળકાટ વાળો.

એક ઠેકાણે ખુદ અહુરમઝદ વયુ યઝદને યાદ કરીને ઇચ્છે છે કે સ્પેનામીનોની પેદાયશનો નાશ નહિ થાય, અને અંગ્રેમઇન્યુશની પેદાયશનો નાશ થાય. ત્યાર પછી આવાં અને ગોશ યશતમાં આવે છે તેમ ઇરાનના કેટલાંક નામાંકિત નર નારીઓ

વયુ યઝદની આરાધના કરીને મુરાદ માગે છે. તેમાં પહેલો નર હોશંગ પાદશાહ હતો, જેણે અલબુર્ઝ પહાડ ઉપર વયુ યઝદની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી કે તે માઝનદરાન અને ગીલાનના કુ દેવોનો નાશ કરે. એ એની મુરાદ બર આવી હતી.

બીજો નર તે પાદશાહ તેહમુરસ્પ હતો, જેણે વયુ યઝદની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી કે તે તમામ દેવો, જાદુગરો, અને અંગ્રેમઇન્યુશને વશ કરે, અને ત્રીશ વરસ સુધી અંગ્રેમઇન્યુશ ઉપર એક ઘોડા તરીકે સ્વારી કરે. એ તેની મુરાદ બર આવી હતી. ત્રીજો નર પાદશાહ જમશેદ હતો, જેણે વયુ યઝદની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી કે તે ઘણોજ ખોરેહમંદ અને સુરજના જેવો નુરમંદ થાય અને તેની પાદશાહીમાં પશુ, માણુસ, ઝાડપાન વગેરે તાજગી ભરેલાં રહે, ખોરાક અખુટ મળે, તેમજ અતીશય ઠંડી કે ગરમી, બુઢાપો કે મોત અને દ્વેષ રહેવા રહેવા પામે નહિ. એ તેની મુરાદ બર આવી હતી. ચોથો નર ઝોહાક હતો, જેણે પોતાના કવિરિન્ત નામના મહેલમાં વયુ યઝદની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે હપ્ત કેશવરને ઉજડ કરે. તેની એ મુરાદ બર આવી નહીં હતી. પાંચમો નર પાદશાહ ફરેદુન હતો, જેણે વયુ યઝદની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે ઝોહાકને મારે. તેની એ મુરાદ બર આવી હતી. છઠ્ઠો નર કેરશાસ્પ પહેલવાન હતો, જેણે વયુ યઝદની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે પોતાના ભાઇ ઉર્વાક્ષિના વેરમાં હિતાસ્પને રંઘા નદી આગળ મારે, અને તેને પોતાની ગાડી સાથે ઘસડી જાએ અને દરિયાના ઉંડા ગારમાં રહેનાર ગનદરેવ દેવને મારે. તેની એ મુરાદ બર આવી હતી. સાતમો નર અઉર્વસાર હતો, જેણે વયુ યઝદની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે પાદશાહ કએખુશરૂને મારે, તેની એ મુરાદ બર આવી નહીં હતી. આઠમી નાર નોદરના ખાનદાની હુતઓસ હતી, જેણે વયુ યઝદની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે પોતાના ખાવીંદ ગુશતાસ્પનાં ઘરમાં માન પામેલી અને માનીતિ થાય, તેની એ મુરાદ પાર પડી હતી. છેલ્લે કુમારી કન્યાઓ વયુ યઝદની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહે છે કે તેઓ જુવાન, શોહામણા, ડહાપણવાળા, નરમાસવાળા, છટાદાર બોલનાર ખાવીંદ મેળવવા પામે, જેઓ જીંદગીભર તેઓની ઉપર મોહબત રાખે અને તેઓથી તેને નેક ફરઝંદ અવતરે.



દીન યશ્ત.[1]

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

પ નામે યજ્દાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજૂની, ગોરૂજે ખોરેહ્ અવઝાયાદ્; દીન્ બેહ્ માઝ્દયસ્નાંન્ બેરસાદ્.

અજ્ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ્; અજ્ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત્ દુઝૂખ્ત્ દુઝ્વરૂશ્ત, મૅમ્ પ ગેતી મનીદ્, ઑએમ્ ગોફ્ત્, ઑએમ્ કર્દ્, ઑએમ્ જસ્ત્, ઑએમ્ બૂન્ બૂદ્ ઍસ્તેદ્. અજ્ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્, પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ્. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મઝ્દાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ્; હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હાત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમૅમ્. સ્તઑમિ અષૅમ્; અષૅમ વૉહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-તકએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. રજિશ્તયાઓ ચિસ્તયાઓ મજ્દધાતયાઓ અષઑન્યાઓ, દએનયાઓ વંઘ્રહુયાઓ માઝ્દયસ્નોઇશ્, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મૂતે, અથા રતૂશ અષાત્‌ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઑતૂ.

(કરદો ૧ લો) રજિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે. દએનાંમ્ વંઘુહિમ્ માજ્દયસ્નીમ્ યજમઇદે, હુપથ્મઇન્યાંમ્ હુઅઇવિ-તચિનાંમ્ નિમરૅજિશ્તાંમ્ બરત-જઑથ્રાંમ્ અષઑનીમ્, હુનર-વઇતીમ્ ફ્રસૂતાંમ્ આસુ-કઇર્યાંમ્ મોષુ-કઇર્યાંમ્ હ્વાયઑનાંમ્ હ્વાય-ઑઝ્દાંમ્, યાંમ્ વંઘ્રઉહીમ્ દએનાંમ્ માઝ્દયસ્નીમ્.

યાંમ્ યજત જરથુશ્ત્રો, ઉસ્ઁ-હિશ્ત હચ ગાત્વો, ફ્રષુસ હચ દમા-નાત્, રજિશ્તૅ ચિસ્તે મજ્દધાતૅ અષઑનિ; યેજિ અહિ પઉર્વ-નએમાત્, આઅત્ માંમ્ અવિ ન્માનય; યેજિ પસ્કાત્, આઅત્ માંમ્ અવિ અપય.

---

1. –દીન, એનો અવસ્તા શબ્દ દએન છે, અને તે જરથોસ્તી કાયદા અને દીનનું સ્વરૂપ છે, અને તે ઉપર મવકકલ ગણાયલી યઝદી શકિત છે. એને ચિસ્ત નામની બીજી યઝદી શકિત સાથે સંબંધ છે, જે ધર્મનાં ડહાપણ ઉપર મવકકલ છે. ત્યારે દીન યશ્ત રઝિશ્તા-ચિસ્તા યાને અતી રાસ્ત દાનાઇ, કે જે અને ભલી માઝદયસ્ની દીન એકજ છે, તેનું નારી રૂપી મીનો તરીકેનું સેતાયશનામું.

અથના આક્ષ્ત બુયાંન્ યથના બુયાત્ હુવાયઑનાઑંઘહો, પન્તાનો આપથન, ગરયો પ્રાતચિન, રજુર હુપૅરૅથ્વે, આકૂશ નાવય, અહ્માઇ સ્રૉકાઇ ફ્રસસ્તાઇ, ફ્રવાકાઇ ઉત ફ્રમાનાઇ.

અહે રય ખરૅનંઘહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, રજિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મજદ્દધાતાંમ્ અષઑનીમ; જઑથ્રાબ્યો રજિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મજદ્દધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘહંઘહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંઘહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘહો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨ જો) રજિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મજદ્દધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે. દએનાંમ્ વંઘુહિમ્ માજદયસ્નીમ્ યજમઇદે, હુપથ્મઇન્યાંમ્ હુઅઇવિ-તચિનાંમ્ નિમરૅજિશ્તાંમ્ બરત્-જઑથ્રાંમ અષઑનીમ્, હુનરૂવઇતીમ્ ફ્રસ્રુતાંમ આસુ-કઇર્યાંમ્ મોષુ-કઇર્યાંમ્ હુવાયઑનાંમ્ હુરાયઑઝ્દાંમ્ યાંમ વંઘઉહીમ્ દએનાંમ્ માજદયસ્નીમ્.

· યાંમ્ યજત જરથુશ્ત્રો હુમતહે, પઇતિ મનંઘહો, હૂખ્તહે પઇતિ વચંઘહો, હ્વરૂશ્તહે પઇતિ શ્યઑથ્નહે, અત્રહેચ પઇતિ યાનહે.

યત્ હે દથત્ રજિશ્ત ચિસ્ત મજદ્દધાત અષઑનિ, પાધવે જાવરે, ગઑષઇવે સ્રઑમ, બાજુવે અઑજો, તન્વો વીસ્પયાઑ દ્રવતાતૅમ્, તન્વો વીસ્પયાઑ વજદ્વરૅ, અઑમ્ચ સૂકૅમ યિમ્ બરઇતિ, કરો મસ્યો ઉપાપો, યો રંઘહયાઑ દૂરએ-પારયાઑ જફ્રયાઑ હજંઘ્રો-વીરયાઑ વરેસો-સ્તવંઘહૅમ્ આપો ઉર્વએસૅમ્ મારયેઇતિ.

અહે રય ખરૅનંઘહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, રજિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મજદ્દધાતાંમ્ અષઑનીમ્; જઑથ્રાબ્યો રજિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મજદ્દધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘહંઘહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંઘહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘહો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૩ જો) રજિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મજદ્દધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે. દએનાંમ્ વંઘુહીમ્ માજદયસ્નીમ્ યજમઇદે, હુપથ્મઇન્યાંમ્ હુઅઇવિ-તચિનાંમ્ નિમરૅજિશ્તાંમ્ બરત્-જઑથ્રાંમ અષઑનીમ્, હુન-

[હુનરવદ]ીમ્ ક્રસ્તાંમ્ આસુ-કઇર્યાંમ્ મોષુ-કઇર્યાંમ્ હુવાયઑનાંમ્ હુવાયઑજદાંમ્ યાંમ્ વંઘ્રઉહીમ્ દએનાંમ્ માજદયસ્નીમ્.

યાંમ્ યજત જરથુશ્લો હુમતહે પઇતિ મનંઘ્રહો, હુખ્તહે પઇતિ વચંઘ્રહો, હુવરૂશ્તહે પઇતિ ષ્યઑથ્નહે, અવહેચ પઇતિ યાનહે.

યત્ હે દથત્ રજિશ્ત ચિસ્ત મજદધાત અષઑનિ, પાધવે જાવરૅ, ગઑષઇવે સ્રઑમ, બાજુવે અઑજો, તન્વો વીસ્પયાઑ દ્રવતાતૅમ, તન્વો વીસ્પયાઑ વજદ્વરૅ, અઑમચ સૂકૅમ્ યિમ્ બરઇતિ અસ્પો અર્ષ; યો તાંથ્ર્યસચિત્ હચ ક્ષફ્નો વારૅનત્યાઑ, સ્નએજ્નિન્ત્યાઑ સ્રસચિનત્યાઑ ફ્રૅયંઘ્રહુવઇત્યાઑ, યો નઑમ્યાચિત્ હચ ક્ષથ્ર્યાત્ અસ્પએમ્ વરૅસૅમ્ જૅમાત્ અવઑઇરિથેન્તૅમ્ વએનઇતિ, કતારો અધ્રવો વા ખુનવો વા.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, રજિશ્તાંમ્ ચિશ્તાંમ્ મજદધાતાંમ્ અષઑનીમ્; જઑથ્રાબ્યો રજિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મજદધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહુંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ ષ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રજિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઁઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૪ થો) રજિશ્તાંમ્ ચિશ્તાંમ્ મજદધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે. દએનાંમ્ વંઘુહિમ માજદયસ્નીમ્ યજમઇદે, હુપથ્મઇન્યાંમ્ હુઅઇવિ-તચિનાંમ્ નિમરૅજિશ્તાંમ્ બરત્-જઑથ્રાંમ્ અષઑનીમ્, હુનરવઇતિમ્ ક્રસ્તાંમ્ આસુ-કઇર્યાંમ્ મોષુ-કઇર્યાંમ્ હુવાયઑનાંમ્ હુવાયઑજદાંમ્ યાંમ્ વંઘ્રઉહીમ્ દએનાંમ્ માજદયસ્નીમ્.

યાંમ્ યજત જરથુશ્લો હુમતહે પઇતિ મનંઘ્રહો, હુખ્તહે પઇતિ વચંઘ્રહો, હુવરૂશ્તહે પઇતિ ષ્યઑથ્નહે, અવહેચ પઇતિ યાનહે.

યત્ હે દથત્ રજિશ્ત ચિસ્ત મજદધાત અષઑની, પાધવે જાવરે, ગઑષઇવે સ્રઑમ્, બાજુવે અઑજો, તન્વો વીસ્પયાઑ દ્રવતાતૅમ, તન્વો વીસ્પયાઑ વજદ્વરૅ, અઑમચ સૂકૅમ્ યિમ્ બરઇતિ કહ્રૂકાસો જરૅનુમઇનિશ, યો નઑમ્યાચિત્ હચ દંઘ્રહઑત્ સુશતિ-મસંઘ્રહેમ ખ્રૂમ્ અઇવિ-વએનઇતિ, અવવતચિત્ યથ સૂકયાઑ બ્રાજયાઑ બ્રાજૅમ, અવવતચિત્ યથ સૂકયાઑ નએજૅમ.

અહે રય ખ્અરૅનંઘ્રહ્રચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, રજિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષઑનીમ્; જઑ-થ્રાબ્યો રજિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસચ વાધ્રજ્ઞિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઔંઘ્-હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૫ મો) રજિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે. દએનાંમ વંઘુહિમ માજ્દયસ્નીમ યજમઇદે, હુપથ્મઇન્યાંમ્ હુઅઇવિ-તચિનાંમ્ નિમરૅજિશ્તાંમ્ બરત્-જઑથ્રાંમ અષઑનીમ્, હુનર-વઇતીમ્ ફ્રસ્રૂતાંમ્ આસુ-કઇરયાંમ્ મોષુ-કઇરયાંમ્ હ્વાયઑનાંમ્ હ્વાય-ઑજદાંમ યાંમ્ વંઘ્રઉહીમ્ દએનાંમ્ માજ્દયસ્નીમ.

યાંમ્ યજત હ્વોવિ અષઑનિ વીથુષિ, વૅાહુ બંઘ્રહેમ્ ઇસૅમ્ન અષવનૅમ જરથુશ્ત્રૅમ, અનુમતેએ દએનયાઇ, અનુખ્તેએ દએનયાઇ, અન્વરૂશ્તેએ દએનયાઇ.

અહે રય ખ્અરૅનંઘ્રહ્રચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, રજિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષઑનીમ્; જઑ-થ્રાબ્યો રજિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસચ વાધ્રજ્ઞિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઔંઘ્-હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૬ ઠો) રજિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે. દએનાંમ્ વંઘુહિમ માજ્દયસ્નીમ યજમઇદે, હુપથ્મઇન્યાંમ્ હુઅઇવિ-તચિનાંમ્ નિમરૅજિશ્તાંમ્ બરત્-જઑથ્રાંમ્ અષઑનીમ, હુનર-વઇતીમ્ ફ્રસ્રૂતાંમ્ આસુ-કઇર્યાંમ્ મોષુ-કઇર્યાંમ્ હ્વાયઑનાંમ્ હ્વાય-ઑજ઼દાંમ્ યાંમ્ વંઘ્રઉહીમ્ દએનાંમ્ માજ્દયસ્નીમ.

યાંમ્ યજત આથ્રવ દૂરએફ્રકાતો મરૅમ્નૅમ્ ઇસૅમ્નો દએનયાઇ, અમેમ્ ઇસૅમ્નો તનુયે.

અહે રય ખ્અરૅનંઘ્રહ્રચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, રજિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષઑનીમ્; જઑ-થ્રાબ્યો રજિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે.

હુઓમયો ગવ બરેસ્મન, હિજવો-દંધ્રહુંધ્રહ, માંથ્રચ વચચ ષ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અરષુખ્ધએઇબ્યસચ વાધ્રજ્ઞિબ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓંધ્ર-હાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૭ મો) રજિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મજ઼્દધાતાંમ્ અષઓનીમ્ યજમઇદે. દએનાંમ વંધ્રુહિમ્ માજદયસ્નીમ્ યજમઇદે, હુપથ્મઇન્યાંમ્ હુઅઇવિ-તચિનાંમ્ નિમરૅજિશ્તાંમ્ બરત્-જઓથ્રાંમ્ અષઓનીમ્, હુનર-વઇતીમ્ ક્રસ્રૂતાંમ્ આસુ-કઇશ્યાંમ મોષુ-કઇશ્યાંમ હુવાયઓનાંમ હુવાય-ઓજદાંમ્ યાંમ્ વંધ્રઉહીમ્ દએનાંમ્ માજદયસ્નીમ્.

યાંમ્ યજત સારત દંધ્રહેઉશ્ દંધ્રહુપઇતિશ્ આક્ષિત ઇસૅમ્નો દંધ્રહવે, અમૅમ્ ઇસૅમ્નો તનુયે.

અહે રય ખરૅનંધ્રહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, રજિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મજ઼્દધાતાંમ્ અષઓનીમ્; જઓ-થ્રાબ્યો રજિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મજ઼્દધાતાંમ્ અષઓનીમ્ યજમઇદે. હુઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ઼્વો-દંધ્રહુંધ્રહ, માંથ્રચ વચચ ષ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસચ વાધ્રજ્ઞિબ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંધ્ર-હાંમચા તાંસચા તાઓસચા વજમઇદે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજ્દ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરૂદુમ, મરૂ-દુમ્ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઓએમ બેહેદીન્ માજદયસ્નાંન્, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્; અએદૂન્ બાદ્. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મમચ અઓજસચ જવરૅચ આફ્રિનામિ, રજિશ્તયાઓ ચિસ્તયાઓ મજદધાતયાઓ અષઓન્યાઓ, દએનયાઓ વંધ્રહુયાઓ માજદયસ્નોઇશ્; અષૅમ વૅાહૂ (૧)

☞ અહ્માઇ રએશચ; હજંધ્રૅમ; જસ મે અવંધ્રહે મજદ; કૅરૂફેંહ્ મોજદ.

રોજ નેક્ નાંમ્, રોજ પાક્ નાંમ્, રોજ મુબારક્ (ફ્લાંન), માહે મુબારકં (ફ્લાંન), ગાહે (ફ્લાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન. ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અંધ્રરહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવરૂ-શ્તાંમ હાત્ વસ્ના ફ્રૅરૂષોતૅમૅમ. સ્તઓમિ અષૅમ; અષૅમ વૅાહૂ (૧).

ગોરૂજે ખોરેહ્ અવઝાયાદ્ દીન્ બેહ્ માજદયસ્નાંન્, બેરસાદ્ અમા-વંદ્ પીરોજગર, અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ્ દીન્ બેહ્ માજ઼દયસ્નાંન્,

આગહી રવાઇ ગોઆફરંગાંની બાદ્દ હકૂતે કેશ્વર જમીન્; અએહૂન્ આદ્દ. મન્ આનો આવાયદ્દ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્દ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્દ શુદન્. અષઑને અર્ષમ્ વૉહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે) દાદારે ગેહાંન્ દીને માઝ્દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નૅમસ્‌-તે અષાઉમ્ સૅવિશ્તે અરૅદ્વિ સૂર અનાહિતે. અષઑને અર્ષમ્ વૉહૂ (૧). નૅમો ઉર્વધિરે વંઘ્રુઉહિ મઝ્-દધાતે. અષઑને અર્ષમ્ વૉહૂ (૧). રજિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મઝ્દધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે. અર્ષમ્ વૉહૂ (૧). દીન બેહ માઝ્દયસ્નાંન્ બેરસાદ્દ; અર્ષમ્ વૉહૂ (૧).

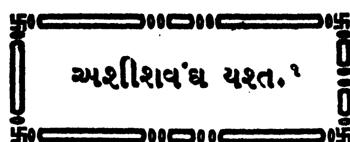
દીન યશ્તનો સાર—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો. વૃદ્ધિ કરનાર દાદાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. તેનો ખોરેહ તથા પ્રતાપ જ્યાદા થાઓ! ભલી માઝદયસ્ની દીન મારી મદદે પહોંચો! તમામ ગુનાહો માટે હું પશ્ચાતાપ કરૂં છું. સર્વે ભુંડા વિચાર અને ભુંડા વચન અને ભુંડાં કામને માટે હું મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી પસ્તાવો કરૂં છું.

એ યશ્તમાં દીન યઝદના હમકાર ચિસ્ત (ધર્મની કેળવણી ઉપર મવક્કલ) ને યાદ કરવામાં આવ્યો છે. ભણનાર બોલે છે કે અશો માણસનાં સૌથી સાચાં ચિસ્તની અને ભલી માઝદયસ્ની દીન, જે નેક માર્ગ બતાવનારી, સેતાબીથી ચાલનારી, બુરા વિચારોને દફે કરનારી, સદગુણ ધરાવનારી, વિખ્યાત પામેલી, ચાલાકીથી અને સેતાબીથી કામ કરનારી અને પુરતાં કૌવતવાળી છે તેની હું સેતાયશ કરૂં છું.

એ યશ્તમાં પેગમ્બર જરથોસ્ત ચિસ્તને આરાધતાં દુવા ગુજારે છે કે અએ ચિસ્ત! તું મને તારાં જ્ઞાનથી ભરપુર કર, જેથી બધું સમાધાન અને ફાયદા ભરેલું થાય; અને પહાડો અને જંગલો વગર મુસીબતે પસાર થાય; તું મને બંને પગને માટે જોર, બંને બાજુનું જોર, તનની તનદરોસ્તી, તનનું સુખ, કર માછલી જે રંઘા નદીમાં એક વાળ જેવા બારીક મોજાને જોઇ શકે છે, તેના જેવી તિક્ષણ જોવાની શકિત અને એક ઘોડો, જે અંધારી ધુમસવાળી રાતે જમીન ઉપર પડેલા એક વાળને જોઇ શકે છે, તેના જેવી તીક્ષણ જોવાની શકિત અને એક ગીધ, જે ઘણીજ ઉંચાઇએથી સોયની અણીને પણ જોઇ શકે છે, તેના જેવી તિક્ષણ જોવાની શકિત આપે.

ત્યાર પછી પેગમ્બર જરથોસ્તની બાનુ હવોવી ચિસ્તને આરાધતાં દુવા ગુજારે છે કે અએ ચિસ્ત! હું મારા ખાવીંદ જરથોસ્તની દીન મુજબ ચાલું!

છેલ્લે ધર્મગુરૂએ ચિસ્તથી મુરાદ ચાહી કે તેને જરથોસ્તી દીન ફેલાવવામાં તિક્ષણ બુદ્ધિ અને જોર બખશવામાં આવે, અને રાજકર્તા દુવા ગુજારે છે કે તેના મુલકમાં સલાહ સંપજ અને તનને માટે હીંમત આપે.



ક્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ. અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

૫ નામે યઝ્દાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવઝૂની, ગોરૂઝે ખોરેહ્ અવજાયાદ્; મીનો અરૂશશંગ્ બેરસાદ્. અજ્ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ્; અજ્ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુઝૂખ્ત દુઝ્વર્શ્ત, મૅમ્ ૫ ગેતી મનીદ્, ઑએમ્ ગોફ્ત્, ઑએમ્ કર્દ, ઑએમ્ જસ્ત્, ઑએમ્ બૂન્ બૂદ્ ઑસ્તેદ્. અજ્ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્ ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ્. ક્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ્; હઇથ્યાવર્શ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રૅરૂષોતૅમૅમ્. સ્તઑમિ અષૅમ્; અષૅમ્ વૉહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ્ વીદએવો અહુર-ત્કએષો, (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. અષોઇશ્ વંઘ્હુયાઑ, ચિસ્તોઇશ્ વંઘ્હુયાઑ, ઍરૅથે વંઘ્હુયાઑ, રસાંસ્તાતો વંઘ્હુયાઑ, ખરૅનંઘ્હો સવંઘ્હો મજ્દધાતહે, ક્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ્ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઑ મ્રઑતૂ.

(કરદો ૧ લો) અષીમ્ વંઘ્ઉહીમ્ યજમઇદે, ક્ષોઇથનીમ્ બૅરૅજઇતીમ્ હુરઑધાંમ્, હુયજતાંમ્ ખ્નત્-ચખ્રાંમ્ અમવઇતીમ્, દાતો-સઑકાંમ્ બએષજ્યાંમ્ પૅરૅથ્વીરાંમ્ સૂરાંમ્.

૧.—અશીશવંઘ, એક નારી ફરેસ્તો છે. એનો શબ્દાર્થ પવિત્રાઈ, સચાઇ થાય છે, જે આવતી દુન્યાને માટેનો અગત્યનો ખજાનો છે, અને જે શખ્સ એ ખજાનો એકઠો કરે તે પેલી દુન્યાનું સુખ હાંસલ કરે છે. એ ઉપરથી તે સામાન્ય રીતે લક્ષમી ઉપર મવકકલ યઝદ ગણાયો છે. પવિત્રાઇ અને અશોઇથી જેમ પેલી દુન્યાનું સુખ હાંસલ થાય છે, તેમ આ દુન્યામાં પણ સુખ હાંસલ થાય છે, એ ઉપરથી આશીરવાદમાં દોલતનું મેળવવું અશીશવંઘથી માંગવામાં આવે છે. એણીને 'અર્દ' ના નામથી પણ પાછળથી બોલાવવામાં આવે છે. અશીશવંઘ યશ્તમાં એણીને દાદાર અહુરમઝદની દીકરી અને અમશાસ્પંદોની અને મહેર, શરોશ અને રશ્નુ યઝદોની બહેન તરીકે યાદ કરવામાં આવી છે. ત્યારે અશીશવંઘ યશ્ત ભલી રાહે મેળવેલી અને ભલાં સવાબી કામમાં ખરચાઇને ભલો બદલો હાંસલ કરાવનારી પવિત્ર સુખદાયક લક્ષમીરૂપી મીનોનું સેતાયશ નામું.

દુધ્ધરૅમ્ અહુરહે મજ્દાઓ, ખ્ંધ્રહરૅમ્ અમેષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્; યા વીસ્પનાંમ્ સઓષ્યન્તાંમ્ ક્રષ ખ્રથ્વ ક્રથંજયેઇતિ, ઉત-હે આસ્નૅમ્ ખ્રતૂમ્ અવ-અરઇતિ વારેમ. ઉત-હે આસ્નહેચ જબ્યન્તાઇ, દૂરએચ જબ્યન્તાઇ જસઇતિ અવંધ્રહે. યો અષીમ્ યજાઇતે જઓથ્રાબ્યો, હો મિથ્રૅમ્ યજાઇતે જઓથ્રાબ્યો.

અહે રય ખરૅનંધ્રહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અષીમ્ વંધ્રઉહીમ્ જઓથ્રાબ્યો; અષીમ્ વંધ્રઉહીમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંધ્રહંધ્રહ, માંથ્રચ વચચ ષ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાધ્રઝિબ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંધ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઅઁધ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨ જો) અષીમ્ વંધ્રઉહીમ્ યજમઇદે, ક્ષોઇથ્નીમ્ બૅરૅજઇતીમ્ હુરઓધાંમ્, હુયજતાંમ્ ખ્નનત્-ચખ્રાંમ્ અમવઇતીમ્, દાતો-સઓકાંમ્ બએષજ્યાંમ્ પૅરૅથ્વીરાંમ્ સૂરાંમ્.

હઓમહેચ નૅમો માંથ્રહેચ અષઓનએચ જરથુશ્ત્રહે. અતચિત્ બા નૅમો હઓમાઇ, યત્ વીસ્પે અન્યે મધાઅઁધ્રહો અએષ્મ હચિન્તે ખ્રવિદ્રવો, આઅત્ હો યો હઓમહે મધો અષ હચઇતે ખ્નએપઇથે.

અષિશ્ વંધ્રઉહિ, અષિ સ્રીરે, અષિ બાનુમઇતિ ષાઇતિ વ્યાવઇતિ બાનુબ્યો; અષિ દાથ્રૅ વૉહૂમ્ ખરૅનો, અએષાંમ્ નરાંમ્ યોઇ હચહિ. હુબઓઇધિશ્ બઓધઇતે ન્માનૅમ્, યેંધ્રહે ન્માને અષિશ્ વંધ્રઉહિ સૂર પાધ નિદથઇતે આગ્રેમઇતિશ્ દરૅઘાઇ હખ્ધ્રાઇ.

તે નરો ક્ષથ્ર ક્ષયેન્તે અશ-પચિન સ્તૂઇ-બખ્ધ્ર ક્રઓથત્-અસ્પ, ખ્નનત્-ચખ્ર ક્ષએવયત્-અશ્ત્ર, અશ-બઓઉર્વ નિધાતો-પિતુ હુબઓઇધિ; યહ્મ્ય સ્તરૅતસ્ચ ગાતુશ્, અન્યાઓસ્ચ બૅરૅખ્ધાઓ અવરૅતાઓ યોઇ હચહિ, અષિશ્ વંધ્રઉહિ. ઉશ્ત બા યિમ્ હચહિ, ઉત માંમ્ ઉપંધ્રહચહિ, વૉઉરૂ-સરેધ અમવઇતિ.

અએષાંમ્ ન્માનાઓ હુવિધાતાઓ ગઓસૂરાઅઁધ્રહો હિશ્તેન્તે અષ પઉર્વાઓ દરૅધો-ઉપસ્તેએ, યોઇ હચહિ, અષિશ્ વંધ્રઉહિ. ઉશ્ત બા યિમ હચહિ, ઉત માંમ્ ઉપંધ્રહચહિ વૉઉરૂ-સરેધ અમવઇતિ.

અએષાંમ્ ગાતવ હિશ્તૅન્તે હુસ્તરૅત હુપો-બુસ્ત હુકૅરૅત બરૅજિશહવન્તો જરન્યપક્ત-પાધાઅઁધ્રહો, યોઇ હચહિ, અષિશ્ વંધ્રઉહિ. ઉશ્ત બા યિમ્ હચહિ, ઉત માંમ્ ઉપંધ્રહચહિ, વૉઉરૂ-સરેધ અમવઇતિ.

અએષાંમ્ વન્તાઅઁઘ્રહે બાત્ મઇન્યાઅઁઘ્રહે ગાતુશ પઇતિ ચાઅઁઘ્રહેન્તિ, યેઇ સ્નીર બઅરૅજિશ-હુવન્તો મૅરૅજયુમ્નાઓ અંકુ-પઍ-સૅમ્નાઓ ફ્રા-ગઍોષાવર સિરિપમ્ન ચથ્રુ-કરન મિનુચ જરન્યો-પઍસ. કથ નો અવિ આજસાત્ ન્માનો-પઇતિશ, કથ ષાઇતિ પઇતિષાંમ ક્રયા પઇતિ તન્વિ, યેઇ હુચહિ, અષિશ વંઘ્રઉહિ. ઉશ્ત બા યિમ્ હુચહિ, ઉત માંમ્ ઉપંઘ્રહુચહિ, વૅાઉરૂ-સરેધ અમવઇતિ.

અએષાંમ્ કઇનિનો આઅઁઘ્રહેન્તે આંઘ્રમો-પઇધિશ ઉર્વિંજો-મઇધ્યાઓ સ્નઍાતન્વો દરૅઘો-અંગુશ્તાઓ કેહરૂપ અવવતાંમ્ સ્નય યથ દિધયતાંમ્ જઍાષો, યેઇ હુચહિ, અષિશ વંઘ્રઉહિ. ઉશ્ત બા યિમ હુચહિ, ઉત્ માંમ્ ઉપંઘ્રહુચહિ વૅાઉરૂ-સરેધ અમવઇતિ.

અએષાંમ્ અસ્પાઅઁઘ્રહે બયેન્તે, આસવો રવો-ફ્રઍાથેમનો રઍામ્ વાષૅમ્ વાષયન્તે, શ્રાતૅમ ચરૅમ થંજયેન્તે તખ્મેમ્ સ્તઍાતારૅમ્ વજૅન્તિ આસુ-અસ્પૅમ્ ઍરૅજિ-રથૅમ તિજ્ઞિ-અર્શ્તીમ દરૅઘ આરૅશ્તએમ ક્ષ્વિવિ-ઇષૂમ્ પરો-કેવિધૅમ્ વીતારૅમ પસ્કાત્ હમૅરૅથૅમ જન્તારૅમ પરો-દુશ્મઇન્યૂમ્, યેઇ હુચહિ, અષિશ વંઘ્રઉહિ. ઉશ્ત બા યિમ્ હુચહિ, ઉત માંમ્ ઉપંઘ્રહુચહિ, વૅાઉરૂ-સરેધ અમવઇતિ.

અએષાંમ્ ઉશ્ત્રાઅઁઘ્રહે બયેન્તે સએનિ-કઍાફ અશ-મનંઘ્રહ અઍા-જયેનિ જૅમત્ પૅરૅતમ્ન વધઇશ્યવો, યેઇ હુચહિ, અષિશ વંઘ્રઉહિ. ઉશ્ત બા યિમ્ હુચહિ, ઉત માંમ્ ઉપંઘ્રહુચહિ, વૅાઉરૂ-સરેધ અમવઇતિ.

અએષાંમ્ ઍરૅજતૅમ જરનિમ્ નિઍરૅથિ આઍરૅત બરઇતિ અઇવિ-તરાખ્યો હચ દંઘ્રહુખ્યો વરત્રાઍાસચ કૅષાઓ બામનિવાઓ, યેઇ હુચહિ, અષિશ વંઘ્રઉહિ. ઉશ્ત બા યિમ્ હુચહિ, ઉત માંમ્ ઉપંઘ્રહુચહિ, વૅાઉરૂ-સરેધ અમવઇતિ.

અપ માંમ્ અપ દઇધ્ય, ફ્રા-માંમ્ અઇવિ-ઉર્વએસયંઘ્રઉહ મરૅજદિકૅમ, અષિશ ઍરૅજઇતિ; હુંધાત અહિ હુચિથ્ર, વસથ અહિ ક્ષયમ્ન, તનુયે અરૅનંઘ્રહે દાઇતે.

પિત તે યો અહુરો મજદાઓ, યો મજિશ્તો યજતનાંમ્, યો વહિશ્તો યજતનાંમ્; માત આર્મઇતિશ સ્પેન્ત; બ્રાત તે યો વંઘ્રહુશ સ્નઍાષો અષ્યો, સ્નુશચ ઍરૅજો અમવાઓ, મિથ્રસ્ચ વૅાઉરૂ-ગઍાયઓઇતિશ, યો બએવરૅ-સ્પસનો હજંઘ્રર-ગઍાષો; ખ્વંઘ્રહ દએન માજદયસ્નિશ.

ઉપ-સ્તુત યજતનાંમ્, અમુયમ્ન રજિશ્તનાંમ્, પઇતિ-સ્તયત રઇથ્ય અષિશ વંઘ્રઉહિ યા ઍરૅજઇતિ, ઉઇતિ વચેબિશ અઍાજન; કો અહિ

યો માંમ જબયેહિ, યેંઘ્રહે અર્જૅમ ક્રાપો જબયન્તાંમ સએશ્તમ સુસુયે વાચિમ.

અધાત્ ઉઇતિ ફ્રવષત યો સ્પિતામો જરથુશ્તો, યો પઓઇર્યો મષ્યાકો, સ્તઓત અષૅમ યત્ વહિશ્તૅમ, યજત અહુરૅમ મજ્દાંમ, યજત અમૅષે સ્પૅન્તે. યેંઘ્રહે જાંથએચ વક્ષએચ ઉર્વાસૅન આપો ઉર્વરાઓસચ, યેંઘ્રહે જાંથએચ વક્ષએચ ઉક્ષિન્ આપો ઉર્વરાઓસચ.

યેહે જાંથએચ વક્ષએચ અપ-દ્રરત્ અંઘ્રો મઇન્યુશ હચ જૅમત્, યત્ પથનયાઓ સ્કરૅનયાઓ દૂરએપારયાઓ. ઉઇતિ દ્વત હો યો દુજ્દાઓ અંઘ્રો મઇન્યુશ પૉઉરૂ-મહ્રૂકો, નોઇત્ માંમ વીસ્પે યજતા-ઔંઘ્રહો અનુસૅન્તૅમ ફ્રઓરૅચિન્ત; આઅત્ માંમ અએવો જરથુશ્ત્રો અનુસૅન્તૅમ અપયેઇતિ.

જઇન્તિ માંમ અહુન વઇર્ય, અવવત સ્નઇથિષ યથ અસ્મ કતો-મસાઓ; તાપયેઇતિ માંમ અષ વહિશ્ત, માંનયેન્ અહે યથ અયોક્ષુ-સ્તૅમ; રએકો મે હચ અંઘ્રહાઓ જૅમત્ વંઘ્રહો ફૅરૅનઓઇતિ, યો માંમ અએવો જામયેઇતિ, યો સ્પિતામો જરથુશ્ત્રો.

અધાત્ ઉઇતિ ફ્રવષત અષિશ વંઘ્રુઉહિ યા બૅરૅજ્રઇતિ, નજ્દ્યો માંમ ઉપ-હિશ્ત, અૅરૅજ્વો અષાઉમ સ્પિતમ, ઉપ મે સ્રયંઘ્રુઉહ વાષહે. નજ્દ્યો તાંમ ઉપ-હિશ્તત્ યો સ્પિતામો જરથુશ્તો, ઉપ હે સ્રયત વાષહે.

આ-દિમ ઉસચ પઇરિ-મરૅજત્, હાવોય બાજ્વો દષિનચ, દષિન બાજ્વો હાવયચ, ઉઇતિ વચેબિશ અઓજન. સ્રીરો અહિ જરથુશ્ત, હુકૅરૅતો અહિ સ્પિતમ, હુવસ્વ્વો દરૅઘો-બાજાઉશ. દાતૅમ તે તનુયે ખરૅનો, ઉરૂનએચ દરૅઘૅમ હવંઘ્રહેમ, યથ ઇમત્ યત્ તે ફ્રાવઓચિમ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તાંમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ યજાઇ હુયુશ્ત યસ્ન, અષીમ વંઘ્રુઉહીમ જઓથ્રાબ્યો; અષીમ વંઘ્રુઉહીમ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રજ્રિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઔંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૩ જો) અષીમ વંઘ્રુઉહીમ યજમઇદે, ક્ષોઇથ્નીમ બૅરૅજઇ-તીમ હુરઓધાંમ, હુયજતાંમ ખનત્-ચખ્રાંમ અમવઇતીમ, દાતો-સઓ-કાંમ બએષજયાંમ પૅરૅથ્વીરાંમ સૂરાંમ.

તાંમ્ યજત હુઑષ્યંઘ્રહો પરધાતો, ઉપ ઉપબ્દે હુરયાઑ બૅરૅજો સ્રીરયાઑ મજ્દધાતયાઑ.

આઅત્ હીમ્ જઇધ્યત્ અવત્ આયપ્તૅમ, દજ્દિ-મે અષિશ્ વંઘ્રુઉહિ યા બૅરૅજઇતિ, યત્ બવાનિ અઇવિ-વન્યાઑ વીસ્પે દએવ માજઇન્ય, યથ અજૅમ્ નોઇત્ તરૂશ્તો ફ્રાનેમાને થ્વએષાત્ પરો દએવએઇબ્યો, ફ્રા અહ્માત્ પરો વીસ્પે દએવ અનુસો તરૂશ્ત નેમાઑન્તે, તરૂશ્ત તૅમંઘ્રહો ફ્રાઑન્તે.

પઇરિ-તચત્ પઇરિ-જસત્ અષિશ્ વંઘ્રુઉહિ યા બૅરૅજઇતિ. વિન્દાત્ તૅમ યાનેમ્ હુઑષ્યંઘ્રહો પરધાતો.

અહે રય ખ્વરૅનંઘ્રહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અષીમ્ વંઘ્રુઉહીમ્ જઑથ્રાબ્યો; અષીમ્ વંઘ્રુઉહીમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અરષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૪ થો) અષીમ્ વંઘ્રુઉહીમ્ યજમઇદે, ક્ષોઇથ્નીમ્ બૅરૅજઇતિમ્ હુરઑધાંમ્, હુયજતાંમ્ ખ્વનત-ચખ્રાંમ્ અમવઇતીમ્, દાતો-સઑકાંમ્ બએષજયાંમ્ પૅરૅથ્વીરાંમ્ સૂરાંમ્.

તાંમ્ યજત યો યિમો ક્ષએતો હ્વાંથ્વો, હુકઇરયાત્ હચ બરૅજંઘ્રહત.

આઅત્ હીમ્ જઇધ્યત્ અવત્ આયપ્તૅમ, દજ્દિ-મે અષિશ્ વંઘ્રુઉહિ યા બૅરૅજઇતિ, યથ અજૅમ્ ફ્રૂષઑનિ વાંથ્વ અવ-બરાનિ, અવિ મજ્દાઑ દામબ્યો, યથ અજૅમ્ અમૅરૅખ્તીમ્ અવ-બરાનિ, અવિ મજ્દાઑ દામબ્યો.

ઉત અજૅમ્ અપ-બરાનિ, વ શુદ્યૅમ્ચ તરૂષ્નૅમ્ચ, હચ મજ્દાઑ દામબ્યો, ઉત અજૅમ્ અપ-બરાનિ, વ જઉર્વામ્ચ મૅરૅથ્યૂમ્ચ, હચ મજ્દાઑ દામબ્યો, ઉત અજૅમ્ અપ-બરાનિ વ ગરૅમૅમ્ચ વાતૅમ અઑતૅમ્ચ, હચ મજ્દાઑ દામબ્યો, હજંઘ્રૅમ અઇવિ-ગામનાંમ્.

પઇરિ-તચત્ પઇરિ જસત્ અષિશ વંઘ્રુઉહિ યા બૅરૅજઇતિ. વિન્દાત્ તૅમ્ યાનૅમ્ યો યિમો ક્ષએતો હ્વાંથ્વો.

અહે રય ખ્વરૅનંઘ્રહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અષીમ્ વંઘ્રુઉહીમ્ જઑથ્રાબ્યો; અષીમ્ વંઘ્રુઉહીમ્ યજ-મઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ

બ્યઑથનચ, જઑથ્રાબ્યસ્ય અરૂપુઝ્બઐઇબ્યસ્ય વાઘ્રજ્ઞિબ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહા, મજદાઑ અહુરો વઐથા અષાત્ હચા, યાઅઁઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૫ મો) અષીમ્ વંઘ્રઉહીમ્ યજમઇદે, ક્ષોઇથ્નીમ્ બૅરૅજઇતીમ્ હુરઑધાંમ્, હુયજતાંમ્ ખ્નનત્-ચખ્રાંમ્ અમવઇતીમ્ દાતો-સઑકાંમ્ બઐષજયાંમ્ પૅરૅથ્વીરાંમ્ સૂરાંમ્.

તાંમ્ યજત્ વીસો પુથ્રો આથ્‌વ્યાનોઇશ, વીસો સૂરયાઑ થ્રએતઑનો, ઉપ વરૅનૅમ્ ચથ્રુ-ગઑષૅમ્.

આઅત્ હીમ્ જઇધ્યત્ અત્ આયપ્તૅમ્, દજદિ-મે અષિશ વંઘ્રઉહિ યા બૅરૅજઇતિ, યત્ બવાનિ અઇવિ-વન્યાઑ અજ્ઞીમ્ દહાકૅમ્ થ્રિજફ્નૅમ્, થ્રિકમૅરૅધૅમ્, ક્ષ્વશ-અષીમ્, હજંઘ્રર-યઑક્તીમ્, અષ્-અઑજંઘ્રહૅમ્, દઐવીમ્ દ્રુજૅમ્ અઘૅમ્ ગઐથાબ્યો દ્રવન્તૅમ્, યાંમ્ અષ્-અઑજસ્તેમાંમ્ દ્રુજૅમ્ ફ્રચ કૅરૅન્તત્ અંઘ્રરો મઇન્યુશ, અવિ યાંમ્ અસ્તવઇતીમ્ ગઐથાંમ્, મહ્રૂકાઇ અષહે ગઐથનાંમ્. ઉત હે વન્ત અજાનિ સ્નંઘ્રહવાચિ અરૅનવાચિ, યોઇ હેન્ કૅહ્રૂપ સ્રઐશત જજ્ઞાતેઐ ગઐથ્યાઇચ, યોઇ અબ્દોતૅમે.

પઇરિ-તચત્ પઇરિ-જસત અષિશ વંઘ્રઉહિ યા બૅરૅજઇતિ. વિન્દાત્ તૅમ્ યાનૅમ્ વીસો પુથ્રો આથ્‌વ્યાનોઇશ વીસો સૂરયાઑ થ્રએતઑનો.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અષીમ્ વંઘ્રઉહીમ્ જઑથ્રાબ્યો; અષીમ્ વંઘ્રઉહીમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ બ્યઑથનચ, જઑથ્રાબ્યસ્ય અરૂપુઝ્બઐઇબ્યસ્ય વાઘ્રજ્ઞિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજદાઑ અહુરો વઐથા અષાત્ હચા, યાઅઁઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૬ ઠો) અષીમ્ વંઘ્રઉહીમ્ યજમઇદે, ક્ષોઇથ્નીમ્ બૅરૅજઇતીમ્ હુરઑધાંમ્ હુયજતાંમ્ ખ્નનત્-ચખ્રાંમ્ અમવઇતીમ્, દાતો-સઑકાંમ્ બઐષજયાંમ્ પૅરૅથ્વીરાંમ્ સૂરાંમ્.

તાંમ્ યજત હઑમો ફ્રાષ્મિશ, બઐષજયો, સ્રીરો, ક્ષથ્ર્યો, જઇરિદોઇથ્રો, બરૅજિશ્તે પઇતિ બરૅજહિ હરઇથ્યો પઇતિ બરૅજયાઑ.

આઅત્ હીમ્ જઇધ્યત્ અવત્ આયપ્તૅમ્, દજદિ-મે અષિશ વંઘ્રઉહિ યા બૅરૅજઇતિ, યથ અજૅમ બન્દયેનિ મઇરીમ્ તૂઇરીમ્ ફ્રંઘ્રરસ્યાનૅમ્,

ઉત બસ્તૅમ વાધયેનિ, ઉત બસ્તૅમ ઉપનયેનિ, બસ્તૅમ કવોઇશ હુઓસ્ર-
વંધ્રહહે, જનાત તૅમ કવ હુઓસ્રવ, પસ્ને વરોઇશ ચએચિસ્તહે જક્રહે
વંધ્રહહે, જનાત્ તૅમ કવ હુઓસ્રવ, પસ્ને વરોઇશ ચએચિસ્તહે જક્રહે
ઉરવ્યાપહે, પુથ્રો કએન સ્યાવરૂષાનાઇ જુરો-જતહે નરહે અઘ્રએરથહેચ
નરવહે.

પઇરિ-તચત્ પઇરિ-જસત્ અષિશ વંધ્રઉહિ યા ઍરૅજઇતિ. વિન્દાત
તૅમ યાનૅમ હુઓમો ફ્રાષ્મિશ, બએષજયો, સ્રીરો, ક્ષથ્રયો, જઇરિ-દોઇથ્રો.

અહે રય ખ઼રૅનંધ્રહચ, તાંમ યજ઼ાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ યજ઼ાઇ
હુયશ્ત યસ્ન, અષીમ વંધ્રઉહીમ જઓથ્રાબ્યો; અષીમ વંધ્રઉહીમ
યજમઇદે. હુઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ઼્વો-દંધ્રહંધ્રહ, માંથ્રચ વચચ
બ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંઘહે
હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મજ઼્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્
હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૭ મો) અષીમ વંધ્રઉહીમ યજમઇદે, ક્ષોઇથ્નીમ ઍરૅજઇ-
તીમ હુરઓધાંમ, હુયજતાંમ ખ઼નત્-ચખ્રાંમ અમવઇતીમ, દાતો-
સઓકાંમ બએષજયાંમ પૅરૅથ્વીરાંમ સૂરાંમ.

તાંમ યજત અરૂષ અઇરયનાંમ દખ્યુનાંમ ક્ષથ્રાઇ હનકૅરૅમો
હુઓસ્રવ.

આઅત્ હીમ જઇધ્યત્ અવત્ આયપ્તૅમ, દજ઼દિ-મે અષિશ વંધ્ર-
ઉહિ યા ઍરૅજઇતિ, યથ અજૅમ નિજનાનિ મઇરીમ તૂઇરીમ ફ્રંધ્રર-
સ્યાનૅમ, પસ્ને વરોઇશ ચએચિસ્તહે જક્રહે ઉરવ્યાપહે, પુથ્રો કએન
સ્યાવરૂષાનાઇ જુરો-જતહે નરહે અઘ્રએરથહેચ નરવહે.

પઇરિ-તચત્ પઇરિ-જસત્ અષિશ વંધ્રઉહિ યા ઍરૅજઇતિ. વિન્દાત
તૅમ યાનૅમ અરૂષ અઇરયનાંમ દખ્યુનાંમ ક્ષથ્રાઇ હનકૅરૅમો હુઓસ્રવ.

અહે રય ખ઼રૅનંધ્રહચ, તાંમ યજ઼ાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ યજ઼ાઇ
હુયશ્ત યસ્ન, અષીમ વંધ્રહીમ જઓથ્રાબ્યો, અષીમ વંધ્રઉહીમ
યજમઇદે. હુઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ઼્વો-દંધ્રહંધ્રહ, માંથ્રચ વચચ
બ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંઘ્રહે
હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંધ્રહો, મજ઼્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્
હચા, યાઓંઘ્રહામ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૮ મો) અષીમ વંધ્રઉહીમ યજમઇદે, ક્ષોઇથ્નીમ ઍરૅજઇ-
તીમ હુરઓધાંમ, હુયજતાંમ ખ઼નત્-ચખ્રાંમ અમવઇતીમ, દાતો-
સઓકાંમ બએષજયાંમ પૅરૅથ્વીરાંમ સૂરાંમ.

તાંમ્ યજત યો અષવ જરથુશ્ત્રો અઇશ્યેને વ્અેજહિ વંઘ્હુ-યાઓ્ં દાઇત્યયાઓ્ં.

આઅત્ હીમ જઇધ્યત્ અવત્ આયપ્તૅમ્, દજદિ-મે અષિશ વંઘ્ઉહિ યા બૅરૅજઇતિ, યથ અજૅમ હાચપેને વંઘ્ઉહીમ આજાતાંમ્ હુતઓ્ંષાંમ્, અનુમતેઅે દઅેનયાઓ્ં, અનૂખ્તેઅે દઅેનયાઓ્ં, અનવ-રૂશ્તેઅે દઅેનયાઓ્ં, યા મે દઅેનાંમ્ માઝ્દયસ્નીમ જરસચ દાત્, અપઅેચ અઓ્ંતાત્ યા મે વરૅઝ્નાઇ, વંઘ્ઉહીમ દાત્ ફ્રસસ્તીમ.

પઇરિ-તચત્ પઇરિ-જસત્ અષિશ વંઘ્ઉહિ યા બૅરૅજઇતિ. વીન્દાત્ તૅમ્ યાનૅમ્ યો અષવ જરથુશ્ત્રો.

અહે સ્ચ ખ્ઍરૅનંઘ્હચ, તાંમ્ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યઝાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અષીમ્ વંઘ્ઉહીમ જઓ્ંથ્રાબ્યો; અષીમ્ વંઘ્ઉહીમ યજમઇદે. હઓ્ંમયો ગવ બરૅસ્મન, હિઝ્વો-દંઘહંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓ્ંથ્નચ, જઓ્ંથ્રાબ્યસચ અરૂષુખ્ધઅેઇબ્યસચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્હો, મઝ્દાઓ્ં અહુરો વઅેથા અષાત્ હચા, યાઓ્ંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓ્ંસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૯ મો) અષીમ વંઘ્ઉહીમ યજમઇદે, ક્ષોઇથ્નીમ બૅરૅજઇ-તીમ્ હુરઓ્ંધાંમ્, હુયજતાંમ્ ખ્નત્-ચખ્રાંમ અમવઇતીમ્, દાતો-સઓ્ંકાંમ્ બઅેષજયાંમ્ પૅરૅથ્વીરાંમ્ સૂરાંમ્.

તાંમ્ યજત બૅરૅજઇધિશ કવ વીશ્તાસ્પો પસ્ને આપો દાઇત્યયાઓ્ં.

આઅત્ હીમ જઇધ્યત્, અવત્ આયપ્તૅમ દઝ્દિ-મે, અષિશ વંઘ્ઉહિ યા બૅરૅજઇતિ, યથ અઝ્નનિ પૅષને અશત અઉર્વન્તો, વીસ્પ-થઉરૂવો અસ્તોઇશ, પુથ્રો વીસ્પ-થઉરૂવો, ઉરૂવિ-ખઓ્ંધો, ઉરૂવિ-ચૅરૅથ્રો, સ્તવી-મનોથ્રીશ, યેંઘ્હે હપ્તસત ઉશ્લનાંમ્ જઇન્યાવરત્, પસ્ચ ખીધ્રહે યથ અઝ્નનિ પેષને મઇશ્યેહે ખ્યઓ્ંનહે અરૅજત્-અસ્પહે, યથ અઝ્નનિ પૅષને દરૂષિનિકહે દઅેવયસ્નહે.

ઉત અજૅમ્ નિજનાનિ તાંથ્રયવન્તૅમ્ દુઝ્દઅેનૅમ્, ઉત અજૅમ્ નિજનાનિ સ્પિનજઉરૂશ્કૅમ્ દઅેવયસ્નૅમ્, ઉત અજૅમ્ ફ્રઓ્ંઉર્વઅેસયેનિ હુમય વરૅઘકનાંમ્ચ ખ્યઓ્ંન્યેહેચ દંઘ્હવો, ઉત અજૅમ્ નિજનાનિ ખ્યઓ્ંનિનાંમ્ દખ્યુનાંમ્, પન્ચસદ્વાઇ સતદ્વાઇશચ, સતદ્વાઇ હજંઘ્રદ્વાઇશચ, હજંઘ્રદ્વાઇ બઅેવરેદ્વાઇશચ, બઅેવરેદ્વાઇ અહાંખ્શતદ્વાઇશચ.

પઇરિ-તચત્ પઇરિ-જસત્ અષિશ વંઘ્ઉહિ યા બૅરૅજઇતિ. વિન્દાત્ તૅમ્ યાનૅમ્ બૅરૅજઇધિશ કવ વીશ્તાસ્પો.

અહે સ્થ ખ્રૅનંધ્રહુચ, તાંમ્ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તામ્ યઝાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અષીમ્ વંધ્રઉહીમ્ જઑથ્રાબ્યો; અષીમ્ વંધ્રઉહીમ્ યજમઇદે. હુઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિઝ્વો-દંધ્રહંધ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અરષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાધ્રઝિબ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મજ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંધ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૦ મો) અષીમ્ વંધ્રઉહીમ્ યજમઇદે, ક્ષોઇથ્નીમ્ બૅરૅજઇતિમ્ હુરૂઑધાંમ્, હુયજતાંમ્ ખ્નત્-ચથ્રાંમ્ અમવઇતીમ્, દાતો-સઑકાંમ્ બએષજ્યાંમ્ પૅરૅથ્વીરાંમ્ સૂરાંમ્.

આઅત્ અઑખ્ત અષિશ્ વંધ્રઉહિ યા બૅરૅજઇતિ, મા ચિશ્ મે આઑંધ્રહાંમ્ જઑથ્રનાંમ્ વિન્દિત, યા માવોય નિપારયેઇન્તિ, મા નરો પઇરિશ્તા-ક્ષુથ્રો, મા જહિક પર-દક્ષ્ત, મા અપૅરૅનાયુ તઉરૂન, મા કઇનિન અનુપએત મખ્યાનાંમ્.

યત્ માંમ્ તુર પઝ્દયન્ત આસુ-અસ્પ નઑતરચ, આઅત્ અર્જંમ્ તનૂમ્ અગુજે, અધઇરિ પાધેમ્ ગેઉશ્ અરૂષ્નો બરૅમાયઑનહે. આઅત્ માંમ્ ફ્રગુજયન્ત યોઇ અપૅરૅનાયુ તઉરૂન યોઇ કઇનિન અનુપએત મખ્યાનાંમ્.

યત્ચિત્ માંમ્ તુર પઝ્દયન્ત આસુ-અસ્પ નઑતરચ, અત્ચિત્ અર્જંમ્ તનૂમ્ અગુજે અધઇરિ મએષહે ગરો યત્ વરૂષ્નોઇશ્ સતોકરહે. અત્ચિત્ માંમ્ ફ્રગુજયન્ત યોઇ અપૅરૅનાયુ તઉરૂન યોઇ કઇનિન અનુપએત મખ્યાનાંમ્, યત્ચિત્ માંમ્ તુર પઝ્દયન્ત આસુ-અસ્પ નઑતરચ.

પઑઇર્યાંમ્ ગૅરૅજાંમ્ ગૅરૅજએત અષિશ્ વંધ્રઉહિ યા બૅરૅજઇતિ, હચ અપુથ્રા-જન્યાઑ જહિકયાઑ. મા હે અવિ પાધેમ્ અવ-હિશ્ત, મા ગાતૂમ્ નિપઇધ્યંધ્રઉહ. કુથ હીશ્ અર્જંમ્ કૅરૅનવાનિ, અસ્મનૅમ્ અવિ ફ્રશુસાનિ, જાંમ્ અવિ નિઉરૂવિસ્યાનિ.

બિત્યાંમ્ ગૅરૅઝાંમ ગૅરૅજએત અષિશ્ વંધ્રઉહિ યા બૅરૅજઇતિ, હચ અવંધ્રહાઇ જહિકયાઇ, યા અઑમ્ પુથ્રૅમ્ બરઇતિ, અન્યહ્માઇ અર્ષાનાઇ વરૂશ્તૅમ્, પઇથે ઉપ-બરઇતિ. કુથ હીશ્ અર્જંમ્ કૅરૅનવાનિ, અસ્મનૅમ્ અવિ ફ્રશુસાનિ, ઝાંમ્ અવિ નિઉરૂવિસ્યાનિ.

થ્રિત્યાંમ્ ગૅરૅઝાંમ ગૅરૅઝએત અષિશ્ વંધ્રઉહિ યા બૅરૅજઇતિ, ઇમત્ મે સ્તાવિશ્તૅમ્ શ્યઑથ્નૅમ્ મઝ્ય વૅરૅઝિન્તિ સાસ્ત, યત્ કઇન્યો ઉઝ-

વાધયેઇન્તિ દરૅઘૅમ્ અઘ્રવો નિજામયેઇન્તિ. કુથ હીશ્ અર્જૅમ્ કૅર્ૅનવાનિ, અસ્મનૅમ્ અવિ ક્રુસાનિ, જાંમ્ અવિ નિઉરૂવિસ્યાનિ.

આઅત્ પ્રઑાત્ અહુરો મજ્દાઓ, અષિ સ્રીરે દામિધાઇતે, મા અવિ અસ્મનૅમ્ ક્રુસ, મા અવિ જાંમ્ નિઉરૂવિસે, ઇથ મે તૂમ્ હાંમ-ચરંઘ્રઉહ, અન્તરૅ અરૅધૅમ્ ન્માનહે સ્રીરહે ક્ષથ્રો-કૅરૅતહે.

અન થ્વા યસ્ન યજાને, અન યસ્ન ફ્રાયજાને, યસે-થ્વા યજત વીશતાસ્પો, પસ્ને આપો દાઇત્યયાઓ. બૅરૅજૅમ્ બરાત્ જઓાત વાચિમ્, હિશ્તૅમ્નો પસ્ચ બરૅસ્મ. અન થ્વા યસ્ન યજાને, અન યસ્ન ફ્રાય-જાને, અષિ સ્રીરૅ દામિધાઇતે.

અહે રય ખ્રૅનંઘ્રહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અષીમ વંઘ્રઉહીમ જઓાથ્રાબ્યો; અષીમ્ વંઘ્રઉહીમ યજમઇદે. હઓામયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓાથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓાસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજ્દ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરૂદુમ, મરૂ-દુમ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઓએમ બેહેદીન્ માજ્દયસ્નાંન્, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્; અએદૂન્ બાદ્. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઓાજસ્ચ જવરૅચ આફ્રિનામિ, અષોઇશ વંઘ્રહુયાઓ, ચિસ્તોઇશ વંઘ્રહુયાઓ, અરૅથે વંઘ્રહુયાઓ, રસાંસ્તાતો વંઘ્રહુયાઓ, ખ્રૅનંઘ્રહો સવંઘ્રહો મજ્દધાતહે. અષૅમ વોહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશચ; હજંઘ્રૅમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજ્દ; કૅરૂકૅરૂ મોજ્દ.

રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક્ નાંમ, રોજ મુબારક્ (ફલાંન), માહે મુબારક્ (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન. ક્ષનઓાથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રરહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવરૂ-શ્તાંમ્ હાત્ વસ્ના ફૅરૂષોતૅમૅમ. સ્તઓામિ અષૅમ; અષૅમ વોહૂ (૧).

ગોરૂજે ખોરેહ અવજાયાદ્ મીનો અરૂશાંગ્ બેરસાદ્ અમાવંદ્ પીરોજગરૂ, અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ્ દીન્ બેહ માજ્દયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફરૂંગાંની બાદ્ હફતે કેશ્વરૂ જમીન; અએદૂન્

આદ. મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્. અષઑાને અર્ષેમ્ વૉહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માઝ્દયસ્નની દાદે જરથુશ્તી. નેમસેન્તે અષાઉમ્ સૅવિશ્તે અરેદ્વી સૂર અનાહિતે. અષઑાને અર્ષેમ્ વૉહૂ (૧). નેમો ઉર્વઇરે વંઘ્વુઉહિ મઝ્દધાતે. અષઑાને અર્ષેમ્ વૉહૂ (૧). અષીમ્ વંઘ્વુઉહીમ્ યજમઇદે. અર્ષેમ્ વૉહૂ (૧). મીનો અરૂશશંગ્ બેરસાદ્. અર્ષેમ્ વૉહૂ (૧).

અશીશવંઘ યશ્તનો સાર.—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો. વૃદ્ધિ કરનાર દાદાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. તેનો ખોરેહ તથા પ્રતાપ જયાદા થાઓ! મીનો અશીશવંઘ મારી મદદે પહોંચો! તમામ ગુનાહો માટે હું પશ્ચાતાપ કરૂં છું. તમામ ભુંડા વિચાર, ભુંડા વચન અને ભુંડા કામને માટે હું મનશની ગવશની અને કુનશનીથી પસ્તાવો કરૂં છું.

અશીશવંઘ નારી ફરેશ્તો છે, તે દોલત, ખજાના અને સુખ ઉપર મવક્કલ છે. એ ફરેસ્તાની સાથે પારેન્દી, જે ખજાના ઉપર મવક્કલ છે, તેનું નામ આવે છે. એને અહુરમઝદની દીકરી, અમશાસ્પંદોની બેહેન, અસપંદારમદ અમશાસ્પંદ (નારી ફરેસ્તા) ની દીકરી, અને મહેર યઝદ, શરોષ યઝદ, અને રશનુ યઝદની બેહેન, અને ભલી માઝદયસ્ની દીનની બેહેન કહી છે.

તે ખુબસુરત, આરાધનાને લાયક, સદગુણી માણસને હિંમત અને સુખ આપનાર, તંદરોસ્તી બખશનાર, પહેલવાનના જેવું કૌવત બખશનાર, તેજ બુધ્ધિ અને જાતી અક્કલ આપનાર, ઇનસાનની રેહનુમાઇ કરનાર, ન્યામત બખશનાર અને કીર્તી આપનાર છે.

પઢનાર દુવા ગુજારે છે કે અએ અશી! તારી, ભલી ચિસ્તની, રાસ્તીની, ઇનસાફની, અહુરમઝદના પેદા કીધેલા ખોરેહની, અને આબાદીની હું વખાણ ગાઉં છું. જે તારી મદદ માંગે છે, તેને તું મદદ આપે છે. જે તને ક્રિયાની ભેટોથી આરાધે છે, તે મેહેર યઝદને ખુશનુદ કરે છે. જેની ઉપર તું પ્રસન્ન થાય છે, તેના ઘરને પમરાટવાળું કરે છે, તેને પુષ્કળ સોનું રૂપું બખશે છે, તેને આબાદ મુલક ઉપર રાજ વહીવટ ચલાવનાર કરે છે, તેની ઓલાદ લાંબો વખત ટકે એવી કરે છે, તેને ખુબસુરત હેતવંતી નાર આપે છે, તેને ખુબસુરત, પાતળી કમરવાળી દીકરી બખશે છે, તે તેજ ઘોડા, ઉંટ, અને રથનો માલેક થાય છે, અને તે તિક્ષણ ભાલો રાખનાર, શેતાબીથી જતો તીર ફેંકનાર, હથિયારથી વીંધી નાખનાર, અને વેરીને મારનાર બને છે, માટે તું મારી ઉપર પ્રસન્ન થા, જેથી હું ભાગ્યશાળી થાઉં. અએ અશી! તું મારી ઉપરથી નજર દૂર ના કરતી, મારા ઉપર દયા કર.

એક ઠેકાણે અશીશવંઘ ઇચ્છે છે કે મરદી વગરનો માણસ, કવખતના દસ્તાન-વાળી ઓરત, નાની વયનો છોકરો, અને કુંવારી કન્યા તેણીને ક્રિયાની ભેટો અર્પણ નહિ કરે, કારણ કે જ્યારે તુરાનીઓએ તથા નોદરના ખાનદાનવાળાઓએ તેણીની પુઠ પકડી, ત્યારે તેણીએ બળદના પગ અને મેંઢાંના માથાં હેઠળ આશરો લીધો, તે વખતે નાની વયના છોકરાઓ તથા કુવારી કન્યાઓએ તેણીને શોધી આપી.

એક હમેલ તોડી પાડનાર બદ ઓરતથી, જનાકારી કરનારથી અને જેઓ કન્યાને પરણાવતા નથી તેઓથી અશીશવંઘ ઘણી આઝોરદે થયલી જણાવવામાં આવી છે.

સ્પીતમાન જરથોશ્ત, જેના જનમવામાં અને મોટા થવામાં પાણી અને ઓરવરો ખુશાલ થયાં અને વધ્યાં, અને અંગ્રેમઇન્યુશ નાસી જઇને પોકાર કરવા લાગ્યો, કે જ્યારે યઝદો મને તોડી શકયા નહિ, ત્યારે અશો જરથોસ્તે મને અહુનવર અને અષેમ વોહુના કલામથી પીગળાવી નાખ્યો, તેણે જ્યારે રાસ્તીથી અશીશવંઘ, અહુર-મઝદ અને અમશાસ્પંદોની સેતાયશ કીધી, ત્યારે અશી તેના ઉપર પ્રસન્ન થઇ હતી.

વળી નીચલા નામાંકિત નરોએ પણ અશીશવંઘની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી :—

હોશંગ પાદશાહે અલબુર્ઝ પહાડ ઉપર અશીશવંઘની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે માઝનદરાનના દેવોને મારે, અને તેઓ તેનાથી ડરીને નાસી જાય. તેની મુરાદ બર આવી હતી. જમશેદ પાદશાહે અશીશવંઘની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી કે તે અહુરમઝદની પેદાયશમાં આબાદી અને અમરપણું ફેલાવે, અને ભુખ, તરસ, બુઢાપો, મોત, અતિશય ગરમ અને ઠંડો પવન એક હજાર વરસ સુધી દફે કરે. તેની મુરાદ બર આવી હતી.

ફરેદુન પાદશાહે અશીશવંઘની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે ત્રણ માથાંવાળા ઝોહાકને મારે, અને જમશેદ પાદશાહનાં ખાનદાનની બાનુઓ શાહેરનાજ અને અરનવાઝને ઝોહાકના બંદમાંથી છોડવે. તેની એ મુરાદ બર આવી હતી.

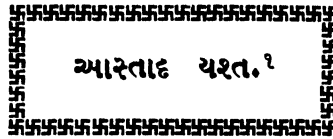
હોમ પહેલવાને અલબુર્ઝ પહાડ આગળ અશીશવંઘની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે અફ્રાસીયાબને બાંધીને કએખુશરૂ આગળ લઇ જાય, જેથી તે તેને ચએચસ્ત સરોવર આગળ શીયાવક્ષ અને અગ્રેરસના કીનામાં મારે. તેની એ મુરાદ બર આવી હતી.

કએખુશરૂ પાદશાહે અશીશવંઘની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે ચએચસ્ત સરોવર આગળ અફ્રાસિયાબને શીયાવક્ષ અને અગ્રેરસના કીનામાં મારે; તેની મુરાદ બર આવી હતી.

પેગમ્બર અશો જરથોસ્તે ઇરાનવેજમાં અશીશવંઘની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે પાદશાહ ગુશતાસ્પની બાનુ હુતઓસને તેની દીનમાં લાવે, અને તેણી દીન ફેલાવવામાં તેને મદદ કરે; તેની મુરાદ બર આવી હતી.

પાદશાહ ગુશતાસ્પે અશીશવંઘની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે વિસ્પ યઉર્વો-અસ્તી, ઉર્વિ-ખઓધ, ઉર્વિ-વેરેથ્ર, સ્તવી મનોથ્રી, ખ્યઓને, અરજાસ્પ, દરષિનિક, તાંથ્રવંત અને સ્પિનજઉરૂશકને મારે, અને વરેધક અને ખ્યઓનના મુલકમાં સારા કાયદા દાખલ કરે, અને ખ્યઓન દેશના અગણિત માણસોને મારે; તેની એ મુરાદ બર આવી હતી.

એ યશતમાં હોમના રોપા વિષે એવો ઇસારો મળે છે કે જ્યારે બીજાં બધાં કેફી પીણાં ઇનસાનને એશમ (ગુસ્સાનો દેવ)ના તરીકા ઉપર લઇ જાય છે ત્યારે હોમની કેફ પવિત્રાઇના તરીકા ઉપર લાવે છે.



આસ્તાદ યશ્ત.[1]

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

૫ નામે યજદાંન્ અહુરમજદ ખોદાએ અવજ્ઞૂની, ગોરૂજે ખોરેહ અવજાયાદ; આસ્તાદ યજદ ઍરસાદ.

અજ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુજ્જૂખ્ત દુજ્જવરૂશ્ત, મૅમ ૫ ગેતી મનીદ, ઑઍમ ગોફ્ત, ઑઍમ કર્દ, ઑઍમ જસ્ત, ઑઍમ બૂન્ બૂદ ઍસ્તેદ. અજ આંન્ ગુનાહ અનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ્ પશેમાન ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ્. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ્; હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રૅરૂષોતૅમૅમ. સ્તઑમિ અષૅમ; અષૅમ વૉહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ્ વીદએવો અહુર-ત્કએષો, (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. અઇરયનાંમ્ ખરૅનો મજદધાતનાંમ્, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ્ અષાત ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઑતુ,

મ્રઑત્ અહુરો મજદાઓ સ્પિતમાઇ જરથુશ્ત્રાઇ, અર્જૅમ્ દધાંમ અઇર્યૅનમ્ ખરૅનો ગઑમવઇતીમ્ પૉઉરૂ-વાંથ્વૅમ્ પૉઉરૂ-ઇશ્તીમ્ પૉઉરૂ-

૧.—આસ્તાદ એ સચાઇ ઉપર મવકકલ ફરેસ્તો છે. એ રશ્ને યઝદ સાથે ચીનવદ પુલ આગળ માણસોના પુલ ગુજર થતી વખતે ઇનસાફ કરવામાં મહેર દાવરનો હમશરીક છે. ત્યારે આસ્તાદ યશ્ત સચાઇ, સુધાપણાંના મીનોનું સેતાયશનામું છે, તો જો કે એમાં આસ્તાદનું કંઇ વર્ણન આવતું નથી, યા આસ્તાદનું નામ વટીક આવતું નથી.

અરેનંઘ્રહેંમ, હુશ-હાંમ-ઍરેતૅમ ફ્રથ્વૅમ, હુશ-હાંમ-ઍરેતૅમ ષએતૅમ, આજીમ હુમએસ્તારેંમ, દુશમઇન્યૂમ હુમએસ્તારેંમ.

તઉર્વયેઇતિ અંઘ્રેંમ મઇન્યૂમ પૅાઉરૂ-મહ્રૂકૅમ, તઉર્વયેઇતિ અએશ્મૅમ ખ્રવિ-દ્રૂમ, તઉર્વયેઇતિ બૂષ્યાંસ્તૅમ જઇરિનૅમ, તઉર્વયેઇતિ હાંમ-સ્તૅરૅતૅમ અએખૅમ, તઉર્વયેઇતિ મહ્રકથૅમ દએઉમ અપઓષૅમ, તઉર્વયેઇતિ અનઇર્યાઓ દઇંઘ્રહાવો.

અજૅમ દધાંમ અષીમચ વંઘ્રઉહીમ ઍરેજઇતિમ. ફ્રચરઇતિ અન્તરે જઇતિમ, ફ્રચરઇતિ અન્તરે અરેધૅમ ન્માનહે સ્રીરહે ક્ષથ્રો-કૅરેતહે.

તૅમ હચાત્ અષિશ્ પૅાઉરૂશ-ખ્રાથ્ર રાઇતિ, અષવ-ક્ષ્ન્વઇત્યાઇ મષ્યાઇ. ફ્રચરઇતિ અન્તરે જઇતિમ, ફ્રચરઇતિ અન્તરે અરેધૅમ ન્માનહે સ્રીરહે ક્ષથ્રો-કૅરેતહે. વીસ્પો-વાંથ્વો વીસ્પો-વૅરેથ્રો વીસ્પો-ખ્રથ્વો, વીસ્પો-ખરેનો. અએવો-પાધૅમ નિદઇથિતે અષિશ્ વંઘ્રઉહી યા ઍરેજઇતિ અન્તરે જઇતિમ, ફ્રચરઇતિ અન્તરે અરેધૅમ ન્માનહે સ્રીરહે ક્ષથ્રો-કૅરતહે.

હજંઘ્રેંમ અસ્પાઓ બચઇતિ, હજંઘ્રેંમ વાંથ્વાઓ બવઇતિ, ઉત આસ્નાંમચિત્ ફ્રજઇન્તિમ. હામો યઓજઇતિ તિશ્લીમ સ્તારેંમ, હામો વાતો દરૂષિશ મજદધાતો, હામો અઇર્યનૅમ ખરેનો.

ઉત બરેન્તિ ફ્રદથૅમ વીસ્પાઓ બરેષ્નવો ગઇરિનાંમ, વીસ્પાઓ જાંફ્નવો રઓનાંમ, ઉત બરેન્તિ ફ્રદથૅમ વીસ્પનાંમ ઉર્વરનાંમ ફ્રાઉરૂસ્તનાંમ સ્રીરનાંમ જ્ઞઇરિ-ગઓનનાંમ. ઉત બરેન્તિ ફ્રદથૅમ હાંમ-સ્તૅરેતૅમ અએખૅમ, ઉત બરેન્તિ મહ્રકથૅમ દએઉમ અપઆષૅમ.

નૅમો તિશ્લીમ સ્તારેંમ રએવન્તૅમ ખરેનંઘ્રહુન્તૅમ; નૅમો વાતો દરૂષિશ મજદધાતો; નૅમો અઇર્યનૅમ ખરેનો. યથા અહૂ વઇર્યો (૪) અષૅમ વૅાહૂ (૩).

અહુનૅમ વઇરિમ યજમઇદે, અષૅમ વહિશ્તૅમ સ્રએશ્તૅમ અમૅષૅમ સ્પૅન્તૅમ યજમઇદે, વચ અર્ષુખ્ધ વારેથ્રગ્નિશ બએષજિશ યજમઇદે, બએષજિશ વચ અર્ષુખ્ધ વારેથ્રગ્નિશ યજમઇદે. માંથ્ર સ્પૅન્ત દએન માજદયસ્ને હુઓમચિનૅમ યજમઇદે. અઇર્યનૅમ ખરેનો યજમઇદે.

યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજ્દ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરૂદુમ, મરૂદુમ સરદગાંન, હમા સરદગાંન, હમબાયસ્તે વેહાંન, ઓએમ બેહેદીન

માઝદયસ્નાંન આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએહૂન બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નેંમચ વહ્મેંમચ અઓજસચ જવરેંચ આફ્રીનામિ, અઇરય-નાંમ્ ખરૅનો મજદધાતનાંમ. અષૅમ વૉહૂ (૧). ☞ અહુમાઇ રએશચ; હુજંધ્રૅમ; જસ મે અવંધ્રહે મજદ; કેરૂફેહુ મોજદ.

રોજ નેક્ નાંમ્, રોજ પાક્ નાંમ્, રોજ મુબારક્ (ફલાંન), માહે મુબારક્ (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન. ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અંધ્રહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવર્શતાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમૅમ. સ્તઓમિ અષૅમ; અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

ગોરૂજે ખોરેહુ અવજાયાદ આસ્તાદ યજદ, બેરસાદ અમાવંદ પીરોજ-ગર્ અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન્ બેહ માજદયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફરંગાંની બાદ હફતે કેશવર્ જમીન્; અએહૂન્ બાદ. મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન. અષઓનો અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માઝદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નૅમસૅન્તે અષાઉમ્ સૅવિશ્તે અરૅદ્વિ સૂર અનાહિતે. અષઓને અષૅમ્ વૉહૂ (૧). નૅમો ઉર્વઇરે વંધ્રઉહિ મજ-દધાતે અષઓને. અષૅમ્ વૉહૂ (૧). અઇરયનૅમ ખરૅનો મજદધાતૅમ યજમઇદે. અષૅમ્ વૉહૂ (૧). આસ્તાદ યજદ બેરસાદ; અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

આસ્તાદ યશ્તનો સાર.—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો! વૃદ્ધિ કરનાર દાદાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. તેનો ખોરેહ તથા પ્રતાપ જ્યાદા થાઓ! આસ્તાદ યઝદ મારી મદદે પહોંચો! તમામ ગુનાહો માટે હું પશ્ચા-તાપ કરૂં છું. સર્વે ભુંડા વિચાર, ભુંડાં વચન અને ભુંડા કામને માટે હું મનશ્નની, ગવશ્નની અને કુનશ્નનીથી પસ્તાવો કરૂં છું.

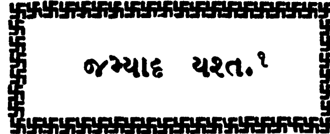
ઓ અહુરમઝદ! હું તેશતર તીર, વયુ યઝદ, ઇરાની ખોરેહ, અહુનવર, અષેમ વોહુ, અવસ્તાના કલામો, માથ્રવાણી, હોમની ક્રિયા, અને માઝદયસ્ની દીનને વખાણું છું.

આસ્તાદ યઝદ સચાઇ ઉપર મવકકલ છે. આસ્તાદ યઝદને ખુશનુદ કરનાર, યાને રાસ્તી અખત્યાર કરનાર ઉપર અશીશવંઘ પ્રસન્ન થાય છે, તેથી અશીશવંઘ યઝદની સિફતો પાછી વર્ણવીને, તે નર અશીશવંઘની મદદથી આબાદી ફેલાવે છે, બિમારીને દૂર લઇ જાય છે, અને અપઓશ દેવ (પાણીની ટીપણી)ને મારી હટાવે છે.

અહુરમઝદે લોભના દેવના હરીફ તરીકે, દુશમનના હરીફ તરીકે, ગોસપંદ, માણસ, દોલત અને અકકલથી ભરપુર ઇરાની ખોરેહને પેદા કીધું, જે અંગ્રેમઇન્યુશ,

અેષમ દેવ, બુષ્યાંસ્ત (આળસાઇનો દેવ) તોડે છે, તેમજ બિમારીને, અપઓશ દેવને અને ઇરાનીઓના વિરોધીઓને મારી હટાવે છે.

જે ઇરાની ખોરેહ ઇરાનના નામાંકિત નરોએ આસ્તાદ યઝદને ખુશનુદ કરીને, અને રાસ્તી અખત્યાર કરીને મેળવ્યું હતું, તે ખોરેહને એ યશ્તમાં ખાસ યાદ કરવામાં આવ્યું છે.



જમ્યાદ યશ્ત.[1]

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ. અષેમ્ વોહૂ (૧).

પ નામે યજદાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજૂની, ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજાયાદ્; જમ્યાદ્ યજદ્ એરસાદ્.

અજ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ્; અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત્ દુજૂખ્ત્ દુજ્વર્શ્ત, મેમ પ ગેતી મનીદ્, ઑએમ્ ગોફ્ત, ઑએમ્ કર્દ્, ઑએમ્ જસ્ત, ઑએમ્ બૂન્ બૂદ્ ઍસ્તેદ્. અજ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્. પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ્. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ, તરોઇદીતે અંગ્રહે મઇન્યેઉશ્; હઇથ્યાવર્શ્તાંમ્ હાત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમૅમ્. સ્તઑમિ અષેમ્. અષેમ્ વોહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ્ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. ગરોઇશ્ ઉષિ-દર્નહે મજ્દધાતહે અશ-ખથ્રહે કાવયેહેચ ખરૅનંઘહો મજ્દધાતહે, અખરૅતહેચ ખરૅનંઘહો મજ્દધાતહે. ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતૂશ્ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઑ મ્રઑતૂ.

(કરદો ૧ લો) પઑઇર્યો ગઇરિશ્ હાંમ-હિશતત, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, પઇતિ આય જૅયા, હરઇતિ બર્શ. હા હમ પાઇરિસાઇતે ફ્રાપયાઑ

[1].–જમ્યાદ એ અવસ્તા જૅમો હુધાઑંઘહોનો અપભ્રંશ છે, એનો અર્થ ભલી પેદાશો આપનારી જમીન થાય છે. જમયાદ યસ્ત, અર્ઇર્ય લોકોને લગતી વસાયલી અને વગર વગર વસાયલી જમીનનું, તે ઉપરના પહાડોનું, પેશદાદી અને કયાની પાદશાહોના પેગમ્બર જરથોશ્ત અને બીજા ભલા ઇરાનીઓના ખોરેહનું સેતાયશનામુ છે. પરણતાં જોડાંને દુવા દેવામાં આવે છે કે "જમ્યાદ યઝદ તમને કાયમ મુકામ બક્ષેશ કરે."

દંધ્રહેઉશ આ ઉપઍાષંધ્રહ્વાઍાસચ. બિત્યો જૅરંધજો ગઇરિશ, પારૅન્ત-રૅમ અરેધો મનુષહે. હામો હસચિત્ પાઇરિસાઇતે ફ્રાપયાઍા દંધ્રહેઉશ આ ઉપઍાષંધ્રહ્વાઍાસચ.

અહ્મત્ હચ ગરયો ફ્રઍાક્ષ્યાંન્ ઉષિધાઍા ઉષિદરૅનો ઍરૅઝિફ્યસચ ફ્રઍારૅપો, ક્ષ્ત્વો ઍરૅઝુર, હપ્તથો બૂમ્યો, અશ્તૅમો રઍાધિતો, નઍામો મઝિષ્વાઍા, દસૅમો અન્તરૅદંધ્રહુશ, અએવનદસો ઍરૅઝિષો, દ્વદસો વાઇતિ-ગએસો.

આદરનસચ, બયનસચ, ઇશ્કતાચ, ઉપાઇરિ-સએન, કાંસો-તફ્ધ્ર વરફ્ દ્વ હમન્કુન પઉર્વત, અશ્ત વષનો પઉર્વત, અસ્ત અઉર્વન્તો ફ્રાઍાઁકવો, ચથ્વારો વિધ્વન કઍાફ્રો.

અએજખસચ, મએનખસચ, વાખેધ્રિકએચ, અસયએચ, તુધસ્ક-એચ, વિષવએચ, દ્રઍાષિષ્વાઍાસચ, સાઇરિવાઍાસચ, નંધ્રહુશ્માઍા-સચ, કકહ્યુશચ, અન્તરૅ-કંધ્રહચ.

સિચિદવસચ, અહુરનસચ, રએમનસચ, અષસ્તૅમબનસચ, ઉરૂ-ન્યો-વાઇધિમિધ્કએચ, અસન્વાઍાસચ ઉષઍામસચ, ઉશ્ત-ખરૅનાઍાસચ, સ્યામકસચ, વફ્રયાઍાસચ, વૅાઉરૂષસચ.

યહ્મ્ય-જતરસચ, અધુતવાઍાસચ, ૯સ્પતવરૅનાઍાસચ, સ્પૅન્તો-દાતસચ, કદ્વ અસ્પસચ, કઍાઇરિસસચ, તએરસચ, બરો-સ્રયનો, બરન-સચ, ફ્રાપયાઍાસચ, ગઇરિશ, ઉદ્રયસચ, રએવાઍાસચ, ગઇરિશ. યએષાંમચ, પરો મષ્યાક અઇવિતએંધ્રચ સ્પએષિતએંધ્રચ ગઇરિનાંમ નામાંમ્ દાધરૅ.

ચથ્વરસચ અથ ગરયો, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, ચથ્વરૅસતૅમચ દ્વએચ સઇતૅ દ્વએચ હજંધ્રૅ.

યવત્ અનુ અઇપિ આઇતે ગરયો વિષસ્તરૅ વીસ્પૅમ અવત્ અઇપિ દ્રઍાનો બઝત્ અથઉરૂનએચ રથએશ્તાઇચ વાસ્ત્ર્યાઇચ ફ્રુયન્તે.

અહે સ્ય ખરૅનંધ્રહચ, તૅમ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉગ્રૅમ કવએમ ખરૅનો મઝદધાતૅમ; જઍાથ્રાબ્યો ઉગ્રૅમ કવએમ ખરૅનો મઝદધા-તૅમ યજમઇદે. હઍામયો ગવ બરૅસ્મન, હિઝવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંથ્રચ વચચ ષ્યઍાથ્નચ, જઍાથ્રાબ્યસચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસચ વાધ્રઝિબ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંધ્રહો, મઝદાઍા અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઍાઁધ્રહાંમચા તાંસચા તાઍાસચા યજમઇદે.

(કરદો ૨ જો) ઉઘ્રૅમ્ કવએમ્ ખ્વરૅનો મજદધાતૅમ્ યજમઇદે; અશ-વંદ્રૅમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ થમનંઘ્વઉહન્તૅમ્ વરૅચંઘ્વઉહન્તૅમ્ યઑક્ષુતિ-વન્તૅમ્ તરધાતૅમ્ અન્યાઇશ દામાંન્.

યત્ અસ્તિ અહુરહે મજદાઓ યથ દામાંન્ દથત્ અહુરો મજદાઓ પૉઉરૂચ વૉહુચ, પૉઉરૂચ સ્રીરચ, પૉઉરૂચ અઍદચ, પૉઉરૂચ ક્રૂષચ, પૉઉરૂચ બામ્યાચ.

યત્ કૅરૅનવાંન્ ક્રૅષૅમ્ અહૂમ્ અજરૅષૅન્તૅમ્ અમરૅષૅન્તૅમ્ અફ્રિથ્યન્તૅમ્ અપુયન્તૅમ્, યવએજિમ યવએસુમ્ વસો-ક્ષથ્રૅમ. યત્ ઇરિસ્ત પઇતિ ઉસ્ૅહિશ્તાંન્ જસાત્ જ્વયો અમૅરૅખ્તિશ, દથઇતે ક્રૅષૅમ્ વસ્ન અંઘ્રહુશ.

બુન્ ગએથાઓ અમર્ષન્તીશ યાઓ અષહે સંઘ્વઉહઇતીશ. નિશ્તત્ પઇતિ દ્રુક્ષ્ નાષાઇતે યધાત્ અઇવિચિત્ જઘ્નત્ અષવનૅમ્ મહ્ર્કથાઇ અઓમ્ ચિથ્રૅમચ સ્તીમચ આથતચ મરૅનાષાતએચ મઇસ્યો અથ રતુશ.

અહે રય ખ્વરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉઘ્રૅમ્ કવએમ્ ખ્વરૅનો મજદધાતૅમ્; જઓથ્રાબ્યો ઉઘ્રૅમ્ કવએમ્ ખ્વરૅનો મજદધાતૅમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિઝ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અરૂશુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંઘ્હે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્હો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઁઘ્હાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૩ જો) ઉઘ્રૅમ્ કવએમ્ ખ્વરૅનો મજદધાતૅમ્ યજમઇદે, અશ-વંદ્રૅમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ થમનંઘ્વઉહન્તૅમ્ વરૅચંઘ્વઉહન્તૅમ્ યઑક્ષ્તિવન્તૅમ્ તરધાતૅમ્ અન્યાઇશ દામાંન્.

યત્ અસ્તિ અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્, ક્ષએતનાંમ વૅરૅજિદોઇથ્રનાંમ્, બૅરૅજન્તાંમ્ અઇવ્યામનાંમ્, તખ્મનાંમ્ આહુઇર્યનાંમ્, યોઇ અઇથ્યેજંઘ્હો અષવનો.

યોઇ હસ હમો-મનંઘ્હો, યોઇ હસ હમો-વચંઘ્હો, યોઇ હસ હમો-શ્યઓથ્નાઁઘ્હો; યએષાંમ અસ્તિ હમૅમ મનો, હમૅમ વચો, હમૅમ શ્યઓથ્નેમ; હમો પતચ ફ્રસાસ્તચ, યો દથ્વાઓ અહુરો મજદાઓ.

યએષાંમ્ અન્યો અન્યેહે ઉર્વાનૅમ્ અઇવિવએનઇતિ મૅરૅથ્વૅન્તૅમ્ હુમતએષુ, મૅરૅથ્વૅન્તૅમ્ હૂખ્તએષુ, મૅરૅથ્વૅન્તૅમ્ હ્વરૂશતએષુ, મૅરૅથ્વૅન્તૅમ્

ગરો-ન્માનૅમ, યએષાંમ રચ્ઑક્ષ્નાઅઁઘ્હો પન્તાનો આવયતાંમ્ અવિ જઑઘ્રાઑ.

યોઇ હેન્તિ આઅઁઘ્હાંમ્ દામનાંમ્ યત્ અહુરહે મજ્દાઑ દાતરસ્ચ મરૅક્ષ્તરસ્ચ થ્વરૅક્ષ્તરસ્ચ અઇવ્યાક્ષ્તરસ્ચ નિપાતરસ્ચ નિશહરૅતરસ્ચ.

તએચિત્ યોઇ ક્રૅષૅમ વરૅન અહૂમ્ દથૅન્ અજરૅષૅન્તૅમ્ અમરૅષૅન્તૅમ્ અક્રિથ્યન્તૅમ્ અપુયન્તૅમ્ યવએજિમ્ યવએસુમ્ વસો-ક્ષથ્રૅમ યત્ ઇરિસ્ત પઇતિ ઉસ્ૅહિશ્તાંન્ જસાત્ જવયો અમૅરૅખ્તિશ દથઇતે ક્રૅષૅમ વરૅન અંઘ્હુશ.

બુન્ ગએથાઑ અમરૅષન્તીશ્ યાઑ અષહે સંઘ્ઉહ્ઇતીશ. નિશ્તત્ પઇતિ દ્રુક્ષ્ નાષાઇતે યધાત્ અઇવિચિત્ જઘ્મત્ અષવનૅમ્ મહ્રકૅથાઇ અઑમ્ ચિથ્રૅમચ સ્તીમચ આથત્ચ મરૅ નાષાતએચ મઇન્યો અથ રતુશ.

અહે ર્યચ ખ્વરૅનંઘ્હચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉગ્રૅમ્ કવએમ ખ્વરૅનો મજ્દધાતૅમ; જઑથ્રાબ્યો ઉગ્રૅમ્ કવએમ ખ્વરૅનો મજ્દધાતૅમ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્હંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્જિબ્યો. યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઅઁઘ્હાંમચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદા ૪ થો) ઉગ્રૅમ્ કવએમ્ ખ્વરૅનો મજ્દધાતૅમ યજમઇદે, અશ્-વંદ્રૅમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ થમનંઘ્ઉહન્તૅમ્ વરૅચંઘ્ઉહન્તૅમ યઑક્ષ્તિવન્તૅમ તરધાતૅમ્ અન્યાઇશ દામાંન્.

યત્ અસ્તિ મઇન્યવનાંમ્ યજતનાંમ્ ગએથ્યનાંમ્ચ જાતનાંમ્ચ અજાતનાંમ્ચ ફ્રષો-ચરૅથ્રાંમ સઑશ્યન્તાંમ્ચ.

તએચિત્ મોઇ ક્રૅષૅમ વરૅન અહૂમ્ દથૅન્ અજરૅષૅન્તૅમ્ અમરૅ-ષૅન્તૅમ્ અક્રિથ્યન્તૅમ અપુયન્તૅમ્ યવએજિમ યવએસુમ વસો-ક્ષથ્રૅમ યત્ ઇરિસ્ત પઇતિ ઉસ્ૅહિશ્તાંન્ જસાત્ જવયો અમૅરૅખ્તિશ દથઇતે ક્રૅષૅમ વરૅન અંઘ્હુશ.

બુન્ ગએથાઑ અમરૅષન્તીશ યાઑ અષહે સંઘ્ઉહ્ઇતીશ નિશ્તત્ પઇતિ દ્રુક્ષ્ નાસાઇતે યધાત્ અઇવિચિત્ જઘ્મત્ અષવનૅમ્ મહ્રકૅથાઇ અઑમ્ ચિથ્રૅમ્ સ્તીમચ આથત્ચ મરૅ નાષાતએચ મઇન્યો અથ રતુશ.

અહે ર્યચ ખ્વરૅનંઘ્હચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉગ્રૅમ્ કવએમ ખ્વરૅનો મજ્દધાતૅમ; જઑથ્રાબ્યો ઉગ્રૅમ્ કવએમ્ ખ્વરૅનો મજ્દધાતૅમ

યજમઇદે. હુઑમયો ગવ બરેસ્મન, હિઝ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રઝિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑઁઘ્રહાંમ્ચા તાંસચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૫ મો) ઉગ્રેંમ્ કવએમ ખરેનો મજદધાતેંમ્ યજમઇદે, અશ-વંદ્રેંમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ થમનંઘ્રઉહન્તેંમ્ વરેચંઘ્રઉહન્તેંમ્ યઑક્ષ્તિ-વન્તેંમ્ તરધાતેંમ્ અન્યાઇશ દામાંન.

યત્ ઉપંઘહચત્ હઑષ્યંઘહેંમ્ પરધાતેંમ્ દરેઘેંમચિત્ અઇપિ જરૂ-વાનેંમ્, યત્ ક્ષયત પઇતિ બૂમીમ્ હપ્તઇથ્યાંમ્, દએવનાંમ્ મષ્યા-નાંમ્ચ, યાથ્વાંમ્ પઇરિકનાંમ્ચ, સાથ્રાંમ્ કઑયાંમ્ કરફ્નાંમ્ચ; યો જનત્ દ થ્રિષ્વ માજઇન્યનાંમ્ દએવનાંમ્ વરેન્યનાંમ્ચ દ્રવતાંમ.

અહે રચ ખરેનંઘ્રહચ, તેંમ્ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉગ્રેંમ્ કવએમ ખરેનો મજદધાતેંમ્; જઑથ્રાબ્યો ઉગ્રેંમ્ કવએમ ખરેનો મજદધાતેંમ્ યજમઇદે. હુઑમયો ગવ બરેસ્મન, હિઝ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રઝિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑઁઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૬ ઠો) ઉગ્રેંમ્ કવએમ ખરેનો મજદધાતેંમ્ યજમઇદે, અશ-વંદ્રેંમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ થમનંઘઉહન્તેંમ્ વરેચંઘ્રઉહન્તેંમ્ યઑક્ષ્તિવન્તેંમ્ તરધાતેંમ્ અન્યાઇશ દામાંન.

યત્ ઉપંઘહચત્ તખ્મેંમ્ ઉરૂપિ અઝિનવન્તેંમ્, યત્ ક્ષયત પઇતિ બૂમીમ્ હપ્તઇથ્યાંમ્, દએવનાંમ્ મષ્યાનાંમ્ચ, યાથ્વાંમ્ પઇરિકનાંમ્ચ, સાથ્રાંમ્ કઑયાંમ્ કરફ્નાંમ્ચ.

યત્ બરત્ અઇવિ-વન્યાઓ વીસ્પે દએવ મષ્યાચ, વીસ્પે યાતવો પઇરિકાઑસ્ચ. યત્ બરત અંઘરેંમ્ મઇન્યૂમ્ ક્રમિતેંમ્ અસ્પહે કેહ્રપ થ્રિસતેંમ્ અઇવિ-ગામનાંમ્ વ પઇરિ જેમો કરન.

અહે રચ ખરેનંઘ્રહચ, તેંમ્ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉગ્રેંમ્ કવએમ ખરેનો મજદધાતેંમ્; જઑથ્રાબ્યો ઉગ્રેંમ્ કવએમ ખરેનો મજદધાતેંમ્ યજમઇદે. હુઑમયો ગવ બરેસ્મન, હિઝ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રઝિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑઁઘ્રહાંમ્ચા તાંસચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૭ મો) ઉગ્રૅમ કવએમ ખરૅનો મજદધાતૅમ યજમઇદે, અશ- વંદ્રૅમ ઉપરો-કઇરીમ થમનંઘ્નઉહન્તૅમ વરૅચંઘ્નઉહન્તૅમ યઑક્ષ્તિવન્તૅમ તરધાતૅમ અન્યાઇશ દામાંન.

યત્ ઉપંઘ્નહચત્ યિમ યિમૅમ ક્ષએતૅમ હ્વાંથ્વૅમ, દરૅઘૅમચિત અઇપિ જરૂવાનૅમ, યત્ ક્ષયત પઇતિ બૂમિમ હપ્તઇથ્યાંમ દએવનાંમ મષ્યાનાંમચ, યાથ્વાંમ પઇરિકનાંમચ, સાથ્રાંમ કઑયાંમ કરફ્નાંમચ.

યો ઉજ્બરત હચ દએવએઇબ્યો, ઉયે ઇશતિશચ સઑકાચ, ઉયે ફ્ષઑનિશચ વાંથ્વાચ, ઉયે થ્રાંફ્સચ ફ્સસતિશચ. યેંઘ્નહે ક્ષથ્રાધ ખઇરયન્તુ અસ્તુ ઉયે ખરૅથે અજયમ્નૅ, અમરૅષન્ત પસુ વીર, અંઘ્નહઑષૅમ્નૅ આપ ઉર્વઇરે.

યેંઘ્નહે ક્ષથ્રાધ નોઇત્ અઑતૅમ આઑંઘ્નહ, નોઇત્ ગરૅમૅમ, નોઇત જઉર્વ આઑંઘ્નહ, નોઇત્ મૅરૅથ્યુશ, નોઇત્ અરસ્કો દએવો-દાતો, પર અનાદ્રુખ્તોઇત્, પર અઘ્નાત્ યત્ હીમ અએમ દ્રઑઘૅમ વાચિમ અંઘ્નહઇથીમ ચિન્માનૅ પઇતિ બરત્.

આઅત્ યત્ હીમ અએમ દ્રઑઘૅમ વાચિમ અંઘ્નહઇથીમ ચિન્માને પઇતિ બરત, વએનૅમ્નૅમ અઘ્નાત્ હચ ખરૅનો, મૅરૅઘહે કૅહ્રૂપ ફ્રુસત્. અવએનો ખરૅનો ફ્રએશ્તો, યો યિમો ક્ષએતો હ્વાંથ્વો, બ્રાસત્ યિમો અષાતો દૈઉશ-મનઘ્નાઇચ હો સ્તૅરૅતો નિદારત્ ઉપઇરિ જ્ઞાંમ.

પઑઇરીમ ખરૅનો અપનૅમત ખરૅનો યિમત્ હચ ક્ષએતાત્. ષુસત્ ખરૅનો યિમત્ હચ વીવંઘ્નહુષાત્, મૅરૅઘ્નહે કૅહ્રૂપ વારૅઘ્નનહે, અઑામ ખરૅનો હંગેઉર્વયત મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ, યો સ્રુતગઑષો હજંઘ્નરા-યઑક્ષ્તિશ. મિથ્રૅમ વીસ્પનાંમ દખ્યુનાંમ દંઘ્નહુપઇતીમ યજ- મઇદે, યિમ ફ્રદથત્ અહુરો મજદાઓ, ખરૅનંઘ્નઉહસ્તૅમૅમ મઇન્યવનાંમ યજતનાંમ.

યત્ બિતીમ ખરૅનો અપનૅમત ખરૅનો યિમત્ હચ ક્ષએતાત્ ષુસત્ ખરૅનો યિમત્ હચ વીવંઘ્નહુષાત્, મૅરૅઘહે કૅહ્રૂપ વારૅઘ્નનહે. અઑામ્ ખરૅનો હંગેઉર્વયત વીસો પુથ્રો આથ્વ્યાનોઇશ, વીસો સૂરયાઓ થ્રએતઑનો. યત્ આસ્ મષ્યાનાંમ વૅરૅથ્રવનાંમ વૅરૅથ્રવસ્તૅમો અઇન્યો જરથુશ્ત્રાત્.

યો જનત્ અજીમ દહાકૅમ થ્રિજફ્નૅમ, થ્રિકમૅરૅધૅમ, ક્ષ્વશ-અષીમ, હજંઘ્નર-યઑક્ષ્તીમ, અશ-અઑજંઘ્નહૅમ, દએવીમ દ્રુજૅમ, અઘૅમ ગએથાવ્યો દ્રવન્તૅમ; યાંમ અશ-અઑજસ્તૅમાંમ દ્રુજૅમ ફ્રચ કૅરૅન્તત્

અંઘ્રો મઇન્યુશ, અવિ યાંમ્ અસ્તવઇતીમ્ ગએથાંમ્, મહ્કઇ અષહે ગએથનાંમ.

યત્ થ્રિતીમ્ ખરેનો અપનેમત ખરેનો યિમત્ હચ ક્ષએતાત્ ષુસત્ ખરેનો યિમત્ હચ વીવંઘ્હુષાત્, મેરેઘહે કેહ્રૂપ વારેઘ્નહે. અઓમ્ ખરેનો હંગેઉર્વયત નઇરે-મનાઓ કેરેસાસ્પો, યત્ આસ્ મ્યાનાંમ્ ઉઘ્નાંમ્ અઓજિશ્તો, અઇન્યો જરથુશ્રાત્ નઇરયાત્ પરો હાંમ-વેરેતોઇત્.

યત્ દિમ્ ઉપંઘ્હચત્ યા ઉગ્ર નઇરે હાંમ-વરેતિશ. નઇર્યાંમ્ હાંમ-વરેતિમ્ યજમઇદે. એરેધ્વો-જંગાંમ્ અખ્રુન્યાંમ્ આસિતો-ગાતુમ્ જઘાઉરૂમ્, યા ઉપંઘ્હચત્ કેરેસાસ્પેમ.

યો જનત્ અઝ્રીમ સ્રવરેમ્, યિમ્ અસ્પો-ગરેમ્ નેરે-ગરેમ, યિમ્ વીષવન્તેમ્ જઇરિતેમ્, યિમ્ ઉપઇરિ વિશ રઓધત્ ક્ષ્વએપય વએનય બરેશ્ન; યિમ્ ઉપઇરિ વિશ રઓધત્ આરેશત્યો-બરેજ જઇરિતેમ્, યિમ્ ઉપઇરિ કેરેસાસ્પો અયંઘ્હ પિતૂમ પચત, આ રપિથ્વનેમ્ જરૂવાનેમ્, તફ્સત્ચ હો મઇર્યો ખીસત્ચ; ફ્રાંશ અયંઘ્હો ફ્રસ્પરત્, યેષ્યન્તીમ્ આપેમ પરાઔંઘ્હાત્; પરાંશ તરૂશ્તો અપતચત્ નઇરે-મનાઓ કેરેસાસ્પો.

યો જનત્ ગન્દરેવેમ્ યિમ્ જઇરિ-પાશ્નેમ, યો અપતયત્ વીજફ્રરો મેરેક્ષાનો ગએથાઓ અસ્તવઇતીશ અષહે. યો જનત્ હુનવો યત્ પથનય નવ, હુનવસ્ચ નિવિકહે, હુનવસ્ચ દાશતયાનોઇશ. યો જનત્ જરન્યો-પુસેમ હિતાસ્પેમ, વરેષઓમચ દાનયનેમ, પિતઓનેમચ અશ-પઇરિકેમ.

યો જનત્ અરેઝો-ષમનેમ નઇર્યાંમ-હાંમ-વરેતિવન્તેમ, તખ્મેમ ફ્રાજુશ્તેમ ઉશ્તેમ, જિરેમ, જબ્બરેમ્નેમ જઘાઉરૂમ અફ્રકતશ્ચિમ, બરોજુષેમ અપદિસેમ ન્યાઇદાઉરૂ, અપસ્તનંઘ્હો ગતો અરેજહે.

યો જનત્ સ્નાવિધકેમ યિમ્ સ્રવો-જનેમ અસેંગો-ગાઉમ. હો અવથ વ્યાખ્મન્યત; અપેરેનાયુ અહ્મિ, નોઇત્ પેરેનાયુ, યેજિ બવાનિ પેરેનાયુ, જાંમ ચખ્રેમ કેરેનવાને, અસ્મનેમ રથેમ કેરેનવાને.

અવનયેનિ સ્પેન્તેમ્ મઇન્યૂમ્ હચ રઓક્ષ્ન ગરો-ન્માન, ઉસ્-પતયેનિ અંઘ્રેમ્ મઇન્યૂમ્ એરેઘત હચ દુઝંઘ્હ; તે મે વાષેમ્ થંજયાઔંતે સ્પેન્તસ્ચ મઇન્યુશ અંઘ્રસ્ચ, યેજિ માંમ્ નોઇત્ જનાત્ નઇરે-

મનાઓ કૅરૅસાસ્પો. તેમ જનાત નઇરે-મનાઓ કૅરૅસાસ્પો; અવ અય્નૅમ ગયેહે સાનૅમ ઉશ્તાનહે.

અહે ર્‌ય ખ્‌અરૅનંઘ્રહચ, તૅમ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉઘ્રૅમ કવએમ ખ્‌અરૅનો મઝ્‌દધાતૅમ; જઓથ્રાબ્યો ઉઘ્રૅમ કવએમ ખ્‌અરૅનો મઝ્‌દધાતૅમ યઝમઇદે. હઓમયો ગવ બરેસ્મન, હિઝ્‌વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથનચ, જઓથ્રાબ્યસ્‌ચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસ્‌ચ વાઘ્રઝિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મઝ્‌દાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓઁઘ્રહાંમ્‌ચા તાંસ્‌ચા તાઓસ્‌ચા યઝમઇદે.

(કરદો ૮ મો) ઉઘ્રૅમ અખરૅતૅમ ખ્‌અરૅનો મઝ્‌દધાતૅમ યઝમઇદે, અશ્‌-વંદ્રૅમ ઉપરો-કઇરીમ થમનંઘ્રઉહન્તૅમ વરૅચંઘ્રઉહન્તૅમ યઓક્ષ્તિવન્તૅમ, તરધાતૅમ અન્યાઇશ દામાંન.

યહ્મિ પઇતિ પરૅખ્‌અઇથે સ્પૅન્તસ્‌ચ મઇન્યુશ અંઘ્રસ્‌ચ; અએતહ્મિ પઇતિ અત અખ્‌અરૅતે અધાત અશ્‌તે ફ્રંઘ્રહરૅચયત અસિશ્‌તૅ કતરસ્‌ચિત; સ્પૅન્તો મઇન્યુશ અશ્‌તૅમ ફ્રંઘ્રહરૅચયત વૉહુચ મનો, અષૅમચ વહિશ્‌તૅમ, આતરૅમચ અહુરહે મઝ્‌દાઓ પુથ્રૅમ. અંઘ્રરો મઇન્યુશ અશ્‌તૅમ ફ્રંઘ્રહરૅચયત અકૅમચ મનો, અએષૅમૅમચ ખ્રવી-દ્રુમ, અઝીમચ દહાકૅમ સ્પિત્યુરૅમચ યિમો-કૅરૅન્તૅમ.

અધાત ફ્રષ હાંમ-રાજયત આતર્શ મઝ્‌દાઓ અહુરહે, ઉઇતિ અવથ મંઘ્રહાનો; અએતત ખ્‌અરૅનો હંગૅરૅફ્‌ષાને યત અખ્‌અરૅતૅમ; આઅત હે પસ્કાત ફ્રદ્વરત અઝિશ થ્રિજફ્રાઆ દુઝ્‌દએનો, ઉત જક્ષથ્રૅમ દઓમ્નો.

ઇંજ અવત હંદએસયંઘ્રઉહ આતર્શ મઝ્‌દાઓ અહુરહે, યેઝિ અએતત ન્યાસાઓઁઘ્રહે યત અખ્‌અરૅતૅમ, ફ્રા થ્વાંમ પઇતિ અપાથ, નોઇત અપય ઉજરઓચયાઇ, ઝાંમ પઇતિ અહુરધાતાંમ, થ્રાથ્રાઇ અષહે ગએથનાંમ. અધ આતર્શ જસ્ત પઇતિ અપ-ગેઉર્વયત ફ્રક્ષનિ ઉશ્તાનોચિનહ્‌, યથ અઝિશ બિવિવાઓ આઓઁઘ્રહ.

અધાત ફ્રષ હાંમ-દ્રરત અઝિશ થ્રિજફ્રાઓ દુઝ્‌દએનો. ઉઇતિ અવથ મંઘ્રહાનો; અએતત ખ્‌અરૅનો હંગૅરૅફ્‌ષાને યત અખરૅતૅમ; આઅત હે પસ્કાત હાંમ-રાજયત આતર્શ મઝ્‌દાઓ અહુરહે, ઉઇતિ વચેબિશ અઓજનો.

તિંજ અવત હંદએસયંઘ્રઉહ અઝે થ્રિજફૅમ દહાક, યેઝિ અએતત ન્યાસાઓઁઘ્રહે યત અખ્‌અરૅતૅમ, ફ્રા થ્વાંમ જદંઘ્રહ પઇતિ ઉજ્જુક્ષાને જફ્રૅ પઇતિ ઉજરઓચયેનિ, નોઇત અપય અફ્રપતાઇ, ઝાંમ

પઇતિ અહુરધાતાંમ, મહુરૂકાઇ અષહે ગએથનાંમ. અધ અજ્શિ ગવ પઇતિ અપ-ગેઉર્વયત, ફ્રક્ષનિ ઉશતાનો ચિનહ્ય, યથ આતર્શ બિવિ-વાઓ આઓંઘ્નહ.

અએતત્ ખ્અરૅનો ફ્રપિન્વત, અવિ જરયો વૉઉરૂ-કષૅમ; આ-હિંમ હથ હંગેઉર્વયત અપાંમ નપાઓ અઉર્વત-અસ્પો; તત્ચ ઇચ્છયેઇતિ અપાંમ નપાઓ અઉર્વત-અસ્પો; અએતત્ ખ્અરૅનો હંગૅરૅફ્ષાને યત અખ્અરૅતૅમ, બુનૅમ જરયંઘ્નહો ગુફ્રહે, બુને જફ્રનાંમ વઇરયનાંમ.

બૅરૅજન્તૅમ અહુરૅમ ક્ષથ્રીમ ક્ષએતેમ અપાંમ નપાતૅમ અઉર્વત-અસ્પૅમ યજમઇદે, અર્ષાનૅમ જવનો-સુમ; યો નૅરૅઉશ દધ, યો નૅરૅઉશ તતષ, યો ઉપાપો યજતો સ્રુત્-ગઓષોતૅમો અસ્તિ યેજિમ્નો.

આઅત્ વો કસચિત્ મશ્યાનાંમ, ઉઇતિ મ્રઓત્ અહુરો મજ-દાઓ, આઇ અષાઉમ જરથુશ્ત્ર, ખ્અરૅનો અખ્અરૅતૅમ ઇસએત, અથઉરૂનો હો રાતનાંમ, રઓક્ષિન-ક્ષ્નૂતૅમ ઇષાઓંઘ્નહએત, અથઉરૂનો હો રાત-નાંમ પૉઉરૂ-ક્ષ્નૂતૅમ ઇષાઓંઘ્નહએત, અથઉરૂનો હો રાતનાંમ.

તૅમ હચાત્ અષિશ પૉઉરૂશ-ખ્આથ્ર સ્પારદાશ્ત સૂર ગેઉશચ વાસ્ત્ર-હેચં; તૅમ હચાત્ વૅરૅથ્રૅમ વીરૂપો-અયારૅમ, અમએનિવ્રૅમ તરો-યારૅમ. આઅત્ અન વૅરૅથ્ર હચિમ્નો, વનાત્ હએનયાઓ ખ્રવિષ્યેઇતિશ; આઅત્ અન વૅરૅથ્ર હચિમ્નો, વનાત્ વીસ્પે ત્બિષ્યન્તો.

અહે રય ખ્અરૅનંઘ્નહચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉગ્રૅમ અખ્અરૅતૅમ ખ્અરૅનો મજદધાતૅમ; જઓથ્રાબ્યો ઉગ્રૅમ અખ્અરૅતૅમ ખ્અરૅનો મજદધાતૅમ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરેસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્નહંઘ્નહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્જિબ્યો. યેંઘ્નહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતિ વંઘ્નહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્નહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૯ મો) ઉગ્રૅમ અખ્અરૅતૅમ ખ્અરૅનો મજદધાતૅમ યજમઇદે, અશ-વંદ્રૅમ ઉપરો-કઇરીમ થમનંઘ્નઉહન્તૅમ વરૅચંઘ્નઉહન્તૅમ યઓક્ષ્તિવન્તૅમ, તરધાતૅમ અન્યાઇશ દામાંન.

યત્ ઇસત્ મઇરયો તૂઇરયો ફ્રંઘ્નરસૅ જરયંઘ્નહો વૉઉરૂ-કષહે; મઘ્નો અપ-સ્પયત વસ્ત્રાઓ, તત્ ખ્અરૅનો ઇસો, યત્ અસ્તિ અઇરયનાંમ દખ્યુનાંમ, જાતનાંમ અજાતનાંમચ, યત્ચ અષઓનો જરથુશ્ત્રહે. આ-તત્ ખ્અરૅનો ફ્રજગધત, તત્ ખ્અરૅનો અપતયત્, તત્ ખ્અરૅનો અપ-હિધત.

અધ હાઉ અપધ્નજારો બ્વત્ જરયંધ્રહો વૉઉરૂ-કષહે, વઇરિશ યો હુઑ-સ્રવાઑ નાંમ.

આઅત્ ઉસ્પતત્ ફ્રંધ્રરસૅ તૂરો અશવરૅચાઑ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, જરયંધ્રહત્ હચ વૉઉરૂ-કષાત્, અઘાંમ્ દએઑઇથીમ્ દએઑમ્નો; ઇથે ઇથ યથ્ન અહ્માઇ; નોઇત્ તત્ ખરૅનો પઇરિ-અબ્ઑમ્, યત્ અસ્તિ અઇરયનાંમ્ દખ્યુનાંમ્ જાતનાંમ્ અજાતનાંમ્ચ, યત્ચ અષઑનો જરથુશ્ત્રહે.

વએમ્ હાંમ્-રએથ્વયેનિ વીસ્પ તર્ષુંચ ક્ષુધ્રચ, મસનચ વચંધ્રહનચ સ્રયનચ. થ્વાંમ્ જસાઇતિ અહુરો મજ્દાઑ પઇતિષાઑ દામાંન્ દથાનો. આઅત્ અવ-પતત્ ફ્રંધ્રરસૅ તૂરો અશ-વરૅચાઓ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, અવિ જરયો વૉઉરૂ-કષૅમ.

આત્બિતીમ્ મધ્નો અવ-સ્પસ્યત્ વસ્ત્રાઑ, તત્ ખરૅનો ઇસો, યત્ અસ્તિ અઇરયનાંમ્ દખ્યુનાંમ્, જાતનાંમ્ અજાતનાંમ્ચ, યત્ચ અષઑનો જરથુશ્ત્રહે. આ-તત્ ખરૅનો ફ્રજગધત્ તત્ ખરૅનો અપ-તચત્, તત્ ખરૅનો અપ-હિધ્યત્. અધ્ર હાઉ અપધ્નજારો બ્વત્ જરયંધ્રહો વૉઉરૂ-કષહે, વઇરિંશ યો વંધ્રહુજદાઑ નાંમ.

આઅત્ ઉસ્-પતત્ ફ્રંધ્રરસૅ તૂરો અશ-વરૅચાઓ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, જરયંધ્રહત્ હચ વૉઉરૂ-કષાત્, અઘાંમ્ દએઓઇથીમ્ દએઑમ્નો; ઇથે ઇથ યથ્ન અહ્માઇ, અવએથ ઇથ યથ્ન કહ્માઇ. નોઇત્ તત્ ખરૅનો પઇરિ-અબ્ઑમ્, યત્ અસ્તિ અઇરયનાંમ્ દખ્યુનાંમ્, જાતનાંમ્ અજાત-નાંમ્ચ, યત્ચ અષઑનો જરથુશ્ત્રહે.

વએમ્ હાંમ્-રએથ્વયેનિ વીસ્પ તર્ષુંચ શુધ્રચ, મસનચ વંધ્રહનચ સ્રયનચ. થ્વાંમ્ જસાઇતિ અહુરો મજ્દાઑ પઇતિષાઑ દામાંન્ દથાનો. આઅત્ અવ-પતત્ ફ્રંધ્રરસૅ તૂરો અશ-વરેચાઑ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, અવિ જરયો વૉઉરૂ-કષેમ.

આથ્રિતીમ્ અપ-સ્પયત્ વસ્રાઑ, તત્ ખરૅનો ઇસો યત અસ્તિ અઇરયનાંમ્ દખ્યુનાંમ્, જાતનાંમ્ અજાતનાંમ્ચ, યત્ચ અષઑનો જરથુશ્ત્રહે. આ-તત્ ખરૅનો ફ્રજગધત, તત્ ખરૅનો અપતચત્, તત્ ખરૅનો અપ-હિધ્યત. અધ હાઉ અપધ્નજારો બ્વત્ જરયંધ્રહો વૉઉરૂ-કષહે, આકૂશ યા અવ્જદાન્વ નાંમ.

આઅત્ ઉસ્-પતત્ ફ્રંધ્રરસૅ તૂરો અશ-વરૅચાઑ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, જરયંધ્રહત્ હચ વૉઉરૂ-કષાત્, અઘાંમ્ દએઑઇથીમ્ દએઑમ્નો. ઇથે ઇથ

યથ્ન અહ્માઇ, અવએથ ઇથ યથ્ન કહ્માઇ. નોઇત્ તત્ ખરૅનો પઇરિ-અબ્બઍામ્ યત્ અસ્તિ અઇર્યનાંમ્ દખ્યુનાંમ્, જાતનાંમ્ અજાતનાંમચ, યતચ અષઍાનો જરથુશ્ત્રહે.

નોઇત્ તત્ ખરૅનો પઇરિ-અબ્બવત્, યત્ અસ્તિ અઇર્યનાંમ્ દખ્યુનાંમ્, જાતનાંમ્ અજાતનાંમચ, યતચ અષઍાનો જરથુશ્ત્રહે.

અહે ર્ય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉગ્રૅમ્ અખરૅતૅમ્ ખરૅનો મજદધાતૅમ્; જઍાથ્રાબ્યો ઉગ્રૅમ્ અખરૅતૅમ્ ખરૅનો મજદધાતૅમ્ યજમઇદે. હઍામયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહુંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઍાથ્નચ, જઍાથ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્જિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઍા અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઍાંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઍાસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૦ મો) ઉગ્રૅમ્ અખરૅતૅમ્ ખરૅનો મજદધાતૅમ્ યજમઇદે, અશવંદ્રૅમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ થમનંઘઉહન્તૅમ્ વરૅચંઘ્રઉહન્તૅમ્ યઍાક્ષ્તિવન્તૅમ્ તરધાતૅમ્ અન્યાઇશ દામાંન્.

યત્ ઉપંઘ્રહચઇતિ યો અત્રધાત્ ક્રક્ષપેઇતે, યથ જરયો યત્ કાંસુમ્ હએતુમતૅમ્, યથ ગઇરિશ યો ઉષિધાઍા, યિમ્ અઇવિતો પઍાઇરિશ આપો હાંમ્ ગઇરિષાચો જસૅન્તો.

અવિ તૅમ્ અવિ-હુંતચઇતિ, અવિ તૅમ્ અવિ હાંમ્-વજઇતિ ખાસ્ત્રચ, હુવસ્પચ, ફ્રદથ, ખરૅનંઘ્રઉહઇતિચ, યા સ્રીર ઉશ્તવઇતિચ, યા સૂર ઉર્વંધ્રચ પૅાઉરૂ-વાસ્ત્ર, એરેજિચ જરૅનુમતિચ. અવિ તૅમ્ અવિ હુંતચઇતિ, અવિ તૅમ્ અવિ હાંમ્-વજઇતે. હએ રએવાઍા ખરૅનંઘ્રઉહાઍા, સ્પએતિનિશ વરૅમિશ સિરિપમ્નો, નિ-હિગ્રૅમ્નો પઍાઇરિશ વોઇઘ્રનાઍા.

હચઇતિ દિમ્ અસ્પહે અઍાજો, હચઇતિ ઉશ્ત્રહે અઍાજો, હચઇતિ વીરહે અઍાજો, હચઇતિ કવએમ્ ખરૅનો, અસ્તિચ અહ્મિ, અષાઉમ્ જરથુશ્ત્ર, અવવંત્ કવએમ્ ખરૅનો, યથ યત્ ઇધ અનઇર્યાઍા દંઘ્રહુશ હકત્ ઉસચ ઉસ-ફ્રાવયોઇત્.

અથ્ર પસ્ચએત વઍાજિરૅમ્ બઍાધેન્તો ઘ્રુઘૅમ્ તર્ષ્નૅમચ, બઍાધેન્તો અઍાતૅમ્ ઉર્વાખ્ઁમચ; તત્ અસ્તિ કવએમ્ ખરૅનો થ્રાથ્રૅમ્ અઇર્યનાંમ્ દખ્યુનાંમ્ ગેઉશચ પંચો-હ્યાઇ, અવંઘ્રહે નરાંમ્ અષઍાનાંમ્, દએનયાઍાસ્ચ માજદયસ્નોઇશ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉગ્રૅમ અખરૅતૅમ ખરૅનો મજદધાતૅમ; જઑથ્રાબ્યો ઉગ્રૅમ અખરૅતૅમ ખરૅનો મજદધાતૅમ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજ્ઞિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૧ મો) ઉગ્રૅમ કવએમ ખરૅનો મજદધાતૅમ યજમઇદે, અશ-વંદ્રૅમ ઉપરો-કઇરીમ થમનંઘ્રઉહન્તૅમ વરૅચંઘ્રઉહન્તૅમ યઑક્ષ્તિવન્તૅમ તરધાતૅમ અન્યાઇશ દામાંન.

યત ઉપંઘ્રહચત્ કવએમ કવાતૅમ, યિમચ કવએમ અઇપિ-વોહુમ, યિમચ કવએમ ઉસધનૅમ, યિમચ કવએમ અરૂષ્નૅમ, યિમચ કવએમ પિસિનૅમ, યિમચ કવએમ બ્યર્ષાનૅમ, યિમચ કવએમ સ્યાવર્ષાનૅમ.

યત્ બાઉન્ વીસ્પે અઉર્વ, વીસ્પે તખ્મ, વીસ્પે થમનંઘ્રઉહન્ત, વીસ્પે વરૅચંઘ્રઉહન્ત, વીસ્પે યઑક્ષ્તિવન્ત, વીસ્પે દરૂષિ-કર.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉગ્રૅમ કવએમ ખરૅનો મજદધાતૅમ; જઑથ્રાબ્યો ઉગ્રૅમ કવએમ ખરૅનો મજદધાતૅમ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજ્ઞિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૨ મો) ઉગ્રૅમ કવએમ ખરૅનો મજદધાતૅમ યજમઇદે, અશ-વંદ્રૅમ ઉપરો-કઇરીમ થમનંઘ્રઉહન્તૅમ વરૅચંઘ્રઉહન્તૅમ યઑક્ષ્તિ-વન્તૅમ તરધાતૅમ અન્યાઇશ દામાંન.

યત્ ઉપંઘ્રહચત્ કવએમ હઑસ્રવંઘ્રહૅમ અમહેચ પઇતિ હુતાશ્તહે, વૅરૅથ્રઘ્નહેચ પઇતિ અહુરધાતહે, વનઇન્ત્યાઑસ્ચ પઇતિ ઉપરતાતો, સંઘ્રઉહસ્ચ પઇતિ હુસસ્તયાઑ, સંઘ્રઉહસ્ચ પઇતિ અમુયમ્નયાઑ, સંઘ્રઉહસ્ચ પઇતિ અવનૅમ્નયાઑ, હથ્રવતહેચ પઇતિ હમૅરૅથનાંમ.

દ્વહેચ પઇતિ અઑજંઘ્રહો, ખરૅનસ્ચ પઇતિ મજદધાતહે, તનુ-યાઑસ્ચ પઇતિ દ્રવતાતો, આસ્નયાઑસ્ચ પઇતિ વંઘ્રહુયાઑ ફ્રજં-તોઇશ, દંઘ્રરયાઑ વ્યાખનયાઑ ક્ષોઇથ્ન્યાઑ, સ્પિતિ-દોઇથ્રયાઑ આંજો-બૂજો હુવીરયાઑ, હુજન્તૅઉશ પઇતિ અપરયાઑ વ્યરૅથ્યયાઑ વહિશ્તહે અંઘ્રહેઉશ.

ક્ષથ્રહેચ પઇતિ બાનુમતો, દરૅઘયાઑસચ પઇતિ દરૅઘો-જિતોઇશ, વીસ્પનાંમચ પઇતિ અયપ્તનાંમ, વીસ્પનાંમચ પઇતિ બએષજનાંમ.

યત્ કવ હુઑસ્રવ તાંમ કૅરૅસૅમ, ઉપતાંમ ચરૅતાંમ યાંમ દરૅઘાંમ નવ-ફ્રાથ્વૅરૅસાંમ, રજુરૅમ યત્ દ્દિમ મઇરયો તુરૅમ અરપએષુ પઇતિ પૅરૅતત. વીસ્પે બવત્ અઇવિ-વન્યાઑ અહુરો કવ હુઑસ્રવ મઇરીમ તુઇરીમ ફ્રંઘ્રરસ્યાનૅમ બંદયત કૅરૅસવજદૅમ, પુથ્રો કએન સ્યાવર્ષાનાઇ જુરો-જતહે, નરહે અઘ્રએરથહેચ નરવહે.

અહે રય ખ્વરૅનંઘ્રહુચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉગ્રૅમ કવએમ ખ્વરૅનો મજદધાતૅમ; જઑથ્રાબ્યો ઉગ્રૅમ કવએમ ખ્વરૅનો મજદધાતૅમ યજમઇદે. હુઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિઝ્વો-દંઘ્રહુંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રજિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૩ મો) ઉગ્રૅમ કવએમ ખ્વરૅનો મજદધાતૅમ યજમઇદે, અશ-વંદ્રૅમ ઉપરો-કઇરીમ થમનંઘ્રઉહન્તૅમ વરૅચંઘ્રઉહન્તૅમ યઑક્ષ્તિવન્તૅમ તરધાતૅમ અન્યાઇશ દામાંન.

યત્ ઉપંઘ્રહચત્ અષવનૅમ જરથુશ્ત્રૅમ, અનુમતેએ દએનયાઇ, અનુખ્તેએ દએનયાઇ, અનવરૂશ્તેએ દએનયાઇ; યત્ અસ્ વીસ્પહે અંઘ્ર-હેઉશ અસ્તસતો અષૅમ અષવસ્તૅમો, ક્ષથ્રૅમ હુક્ષથ્રોતૅમો, રએમ રએ-વસ્તૅમો, ખ્વરૅનો ખ્વરૅનંઘ્રઉહસ્તૅમો, વૅરૅથ્ર વૅરૅથ્રવસ્તૅમો.

વએનૅમ્નૅમ અહ્માત્ પર દએવ પતયેન્, વએનૅમ્નૅમ મયાઑ ફ્રાવોઇત્, વએનૅમ્નૅમ અપર કર્ષયેન્ જઇનિશ હચ મષ્યાકએઇબ્યો, આઅત્ તાઑ સ્નઓધેન્તિશ ગૅરૅઝાનાઑ, હુજો નિવરૅજયેન્ દએવ.

આઅત્ તે અએવો અહુનો વઇર્યો, યિમ્ અષવનૅમ જરથુશ્ત્રૅમ ફ્રસ્રાવયત્, વી-બૅરૅથ્વૅન્તૅમ આખ્તૂઇરીમ અપરૅમ ખ્રઑઝદઘ્ન ફ્રસુ-ઇતિ, જૅમરૅગૂજ અવજત્ વીસ્પે દએવ અયેસન્ય અવહ્મ્ય.

યેંઘ્રહે તત્ ખ્વરૅનો ઇસત્ મઇર્યો તૂઇર્યો ફ્રંઘ્રરસૅ, વીસ્પાઇશ અવિ કરૂષ્વાંન્ યાઇશ હપ્ત. પઇરિ યાઇશ હપ્ત કરૂષ્વાંન્, મઇર્યો અપતત્ ફ્રંઘ-રસૅ, ઇસો ખ્વરૅનો જરથુશ્ત્રાઇ. આ-તત્ ખ્વરૅનો ફ્રજગધત અવિ વયાંન્ વીતાપૅમ, ઇંજ મે ઉરૂવિસ્યતૅમ અઓજો જસતૅમ અએજહિ યથ ફ્થચ તે આસ્ જઑષો, મન યત્ અહુરહે મજદાઑ, દએનયાઑસચ માજદયસ્નોઇશ.

અહે રય ખરેનંઘ્રહચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉગ્રૅમ કવએમ ખરૅનો મજદધાતૅમ; જઓથ્રાબ્યો ઉગ્રૅમ કવએમ ખરૅનો મજદધાતૅમ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો-દંઘ્રહુંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુખધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૪ મો) ઉગ્રૅમ કવએમ ખરૅનો મજદધાતૅમ યજમઇદે; અશ-વંદ્રૅમ ઉપરો-કઇરીમ્ થમનંઘ્રઉહન્તૅમ વરૅચંઘ્રઉહન્તૅમ યઓક્ષ્તિવન્તૅમ તરધાતૅમ અન્યાઇશ દામાંન્.

યત્ ઉપંઘ્રહચત્ કવએમ વીશ્તાસ્પૅમ અનુમતેએ દએનયાઇ, અનુખ્તેએ દએનયાઇ, અનુવર્શ્તેએ દએનયાઇ; યત્ ઇમાંમ્ દએનાંમ્ આસ્તઓત, દુશ્મઇન્યૂમ્ સિજ્દ્યો દએવાંન્ અપ અષવાંન્.

યો દ્રુચ પઉરૂવાંન્ચ અષાઇ રવો યએષ; યો દ્રુચ પઉરૂવાંન્ચ અષાઇ રવો વીવએધ. યો બાજુશ્ચ ઉપસ્તચ વીસત અઇંઘ્રહાઓ દએનયાઓ યત્ આહુરોઇશ જરથુશ્ત્રોઇશ.

યો હીમ્ સ્તાતાંમ્ હિતાંમ્ હઇતીમ્ ઉજવજત્ હચ હુનૂઇબ્યો. ની હીમ્ દસ્ત મઇદ્યોઇષાધેમ બૅરૅજિ-રાજૅમ અક્રકધવઇતિમ્ અષઓનીમ્ થ્રાંફ્ધાંમ્ ગેઉશ્ચ વાસ્ત્રહેચ, ક્રિથાંમ્ ગેઉશ્ચ વાસ્ત્રહેચ.

બવત્ અઇવિ-વન્યાઓ યસે તખ્મો કવ વીશ્તાસ્પો તાંથ્ર્યાવન્તૅમ્ દુજદએનૅમ, પૅષનૅમ્ચ દએવયસ્નૅમ, દ્રવન્તૅમ્ચ અરૅજત્-અસ્પૅમ, ઉત અન્યાઓસ્ચિત્ અઘ દુજ્વનદ્રવો પ્યઓનાઓંઘ્રહો.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉગ્રૅમ કવએમ ખરૅનો મજદધાતૅમ; જઓથ્રાબ્યો ઉગ્રૅમ કવએમ ખરૅનો મજદધાતૅમ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહુંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુખધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૫ મો) ઉગ્રૅમ કવએમ ખરૅનો મજદધાતૅમ યજમઇદે, અશ-વંદ્રૅમ ઉપરો-કઇરીમ થમનંઘ્રઉહન્તૅમ વરૅચંઘ્રઉહન્તૅમ યઓક્ષ્તિવન્તૅમ તરધાતૅમ અન્યાઇશ દામાંન્.

યત્ ઉપંઘ્રહચત્ સઓશ્યન્તાંમ વૅરૅથ્રાજનૅમ, ઉત અન્યાઓસ્ચિત્ હખયો. યત્ કૅરૅનવાત્ ફ્રષૅમ અહૂમ અજરૅષૅન્તૅમ અમરૅષૅન્તૅમ અફ્રિ-

થ્રન્તૅમ્ અપુયન્તૅમ્ યવએજિમ્ યવએસુમ્ વસો-ક્ષથ્રૅમ્ યત ઇરિસ્ત પઇતિ ઉસેહિશ્તાત્ જસાત્ જવયો અમૅરૅખ્તિતશ્ દથઇતે ફ્રષૅમ્ વસ્ન અંઘ્હુશ.

બુન્ ગએથાઓ અમર્ષન્તીશ યાઓ અષહે સંઘ્ઉહઇતીશ. નિશતત્ પઇતિ દ્રુક્ષ્ નાસાઇતે યધાત્ અઇવિચિત્ જઘ્મત્ અષવનૅમ્ મહ્રકથાઇ અઓમ્ ચિથ્રૅમચ સ્તીમચ આથતચ મરૅ નાષાતએચ મઇર્યો અથ રતુશ.

અહે સ્ચ ખ્ગરૅનંઘ્હચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉગ્રૅમ્ કવએમ્ ખ્ગરૅનો મજ્દધાતૅમ્; જઓથ્રાબ્યો ઉગ્રૅમ્ કવએમ્ ખ્ગરૅનો મજ્દધાતૅમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્હંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદા ૧૬ મો) ઉગ્રૅમ્ કવએમ્ ખરૅનો મજ્દધાતૅમ્ યજમઇદે, અશ-વંદ્રૅમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ થમનંઘ્ઉહન્તૅમ્ વરૅચંઘ્ઉહન્તૅમ્ યઓક્ષ્તિવન્તૅમ્ તરધાતૅમ્ અન્યાઇશ દામાંન્.

યત્ અસ્તવત્-ઍરૅતો ફ્રક્ષતાઇતે હચ અપત્ કાંસઓયાત્, અસ્તો મજ્દાઓ અહુરહે, વીસ્પ-તઉર્વયાઓ પુથ્રો, વએધ્યૅમ્ વએજો યિમ્ વારૅથ્રધ્નૅમ્, યિમ્ બરત્ તખ્મો થ્રએતઓનો, યત્ અઝિશ દહાકો જઇનિ.

યિમ્ બરત્-ફ્રંઘ્રસૅ તૂરો, યત્ દ્વાઓ જઇનિગાઉશ જઇનિ, યિમ્ બરત્ કવ હઓસ્રવ, યત્ તૂરો જઇનિ ફ્રંઘ્રસે; યિમ્ બરત્ કવ વીસ્તાસ્પો, અષહે હએનયાઓ ચએષેમ્નો, તાઓ અવધ દ્રુજૅમ્ નિજ્બરાત્ અષહે હચ ગએથાબ્યો.

હો દિધાત્ ફ્રતેઉશ દાઇથ્રાબ્ય, વીસ્પ દામાંન્ પઇતિ વએનાત્, પએશિશો દુશચિથ્રયાઓ, હો વીસ્પૅમ્ અહૂમ્ અસ્તવન્તૅમ્ ઇઝ્યાઓ વએનાત્ દોઇથ્રાબ્ય; દરૅસ્ચ દથત્ અમૅરૅક્ષ્યન્તીમ્, વીસ્પાંમ્ યાંમ્ અસ્તવઇતીમ્ ગએથાંમ્.

અંઘ્હે હખયો ફ્રાયેન્તે અસ્તવત્-ઍરૅતહે વૅરૅથ્રઘ્નો, હુમનંઘ્હો હુવચંઘ્હો હુશ્યઓથ્નાઓંઘ્હો હુદએન. નએધ-ચિત્ મિથો-અઓજાઓંઘ્હો અએષાંમ્ ખ્ગએપઇથ્ય હિજ્વો. અએષુ પરો ફ્રાનામાઇતે અએષ્મો ખ્રવી-દ્રુક્ષ્ દુશખ્ગરૅનાઓ. વનાત્ અષ અકાંમ્ દ્રુજિમ્ યાંમ્ દુશચિથ્રૅમ્ તૅમંઘ્હએનીમ્.

વનઇતિ અકૅમચ મનો, વૉહુ મનો તત્ વનઇતિ; વનઇતિ મિથઓખ્તો વાક્ષ્, ઍરૅજુખ્ધો વાક્ષ્ તૅમ્ વનઇતિ; વનાત્ હઉર્વાઓસ્ચ

અમૅરૅતાઑસ્ચ વ ખ્રુર્ધ઼મચ તરૂષ્નૅમચ; વનાત્ હઉર્વાઑસ્ચ અમૅરૅતાઑસ્ચ, અઘ઼ૅમ ખ્રુર્ધ઼મચ તરૂષ્નૅમચ. ફ્રાનામાઇતિ દુજ્વરૂશ્તાવર્શ્ અંઘ્રો મઇન્યુશ્ અક્ષયમ્નો.

અહે રય ખ્વરૅનંઘ્રહચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉગ્રૅમ કવએમ ખ્વરૅનો મજ્દધાતૅમ્; જઑથ્રાબ્યો ઉગ્રૅમ કવએમ્ ખ્વરૅનો મજ્દધાતૅમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ ષ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અરશુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજ્ઝિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજ્દ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરૂદુમ, મરૂદુમ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઑએમ બેહેદીન્ માજ્દયસ્નાંન્, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્; અએદૂન્ બાદ્. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઑજસ્ચ જવરૅચ આફ્રિનામિ, ગરોઇશ્ ઉષિ-દર્ૅનહે મજ્દધાતહે અશ-ખ્વાથ્રહે, કાવયેહેચ ખ્વરૅનંઘ્રહો મજ્દધાતહે, અખ્વરૅતહેચ ખ્વરૅનંઘ્રહો મજ્દધાતહે. અષૅમ વૅાહૂ (૧). ☞ અહ્માઇ રએશચ; હજંઘ્રૅમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજ્દ; કૅરફૅહ્ મોજ્દ.

રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક્ નાંમ, રોજ મુબારક્ (ફ્લાન), માહે મુબારક્ (ફ્લાંન), ગાહે (ફ્લાન), નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ, તરોઇદીતે અંઘ્રરહે મઇન્યેઉશ્; હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હાત્ વસ્ના ફ્રૅરૂષોતૅમૅમ. સ્તઑમિ અષૅમ; અષૅમ વૅાહૂ (૧).

ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજાયાદ્ જમ્યાદ્ યજદ્, બેરસાદ્ અમાવંદ્ પીરોજગર્ અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન્ બેહ્ માજ્દયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફરંગાંની બાદ્ હફ્તે કેશ્વર્ જમીન્; અએદૂન્ બાદ્. મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન. અષઑને અષૅમ્ વૅાહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માજ્દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસેન્તે અષાઉમ્ સૅવિશ્તે અર્ૅદ્વી સૂર અનાહિતે. અષઑને અષૅમ વૅાહૂ (૧).

નૅમો ઉર્વઇરે વંઘ્રઉહિ મજ્દધાતે. અષઑને અષૅમ વૅાહૂ (૧). ઉગ્રૅમ કવએમ ખ્વરૅનો મજ્દધાતૅમ્ યજમઇદે. અષૅમ વૅાહૂ (૧) જમ્યાદ્ યજદ્ બેરસાદ્. અષૅમ વૅાહૂ (૧).

જમ્યાદ યશ્તનો સાર.—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો! વૃદ્ધિ કરનાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. તેનો ખોરેહ તથા પ્રતાપ જ્યાદા હોજો! જમયાદ યઝદ મારી મદદે પહોંચો! તમામ ગુનાહ માટે હું પશ્ચાતાપ કરૂં છું. સર્વે ભુંડા વિચાર, ભુંડા વચન અને ભુંડા કામને માટે મનશની ગવશની અને કુનશનીથી હું પસ્તાવો કરૂં છું.

જમયાદ યઝદ ધરતી ઉપર મવક્કલ છે, અને તે ધરતી ઉપર દાદાર અહુરમઝદે ૨૨૪૪ પહાડો પેદા કીધા, જે પહાડોનાં નામ એ યશતની શરૂઆતમાં આપવામાં આવ્યાં છે, તેમાંના થોડાંક નામો નીચે પ્રમાણે છેઃ—

અલબુર્ઝ; ઝેરેધઝ; ઉષિ-દરેન (એ પહાડ ઉપર જરથોસ્તે પેગમ્બરી જ્ઞાન મેળવ્યું હતું); એરેઝીફ્ય; ફ્રઓરેપ; એરેઝુર; બૂમ્ય; રઓધિત; મઝિષ્વા; અંતરે-દંઘહુ; એરેઝિશ; વાઇંતી-ગએસ; આદરન; બ્યન; ઇશ્કત; ઉપાઇરી-સએન; કાસો-તફેધ્ર; વરફ; વષન; અલવંદ; વિધવન; અએઝખ; મએનખ; વાખેધ્રિક; અસય; તુધસ્ક; વિષવ; દ્રઓષિષ્વંત; સાઇરીવંત; નંઘહુશમંત; કકહુ (Caucasus); અંતરે કંઘહ; સિચિદવ; અહુરન; રએમન; અષસ્તેમબન; ઉરૂન્યવાઇધિમિધ્ક; અસ્નવંત; ઉષઓમ; ઉશત-ખરેનંઘહ; સ્યામક (કાળો પહાડ); વફ્રયંત (બરફવાળો પહાડ); વોઉરૂષ; યહમ્ય-જતર; અધુતવંત; સ્પિતવરેનંઘહ; સ્પેન્તોદાત; કદ્રવ-અસ્પ; કઓઇરિસં; તએર; બરન; કાપ્ય; ઉદરય; રએવંત.

એ પહાડો અથોરનાન, રથેશતાર અને ખેડુતોને ઘણા ઉપયોગી જણાવ્યા છે.

ત્યાર પછી અહુરમઝદના પેદા કીધેલાં ખોરેહની સિફ્ત જણાવીને, તે ખોરેહ કોણ ધરાવતાં હતાં અને તે ખોરેહની બરકતથી તેઓએ શું શું પરાક્રમો કીધાં હતાં તે વર્ણવ્યા છે.

બંદગી કરનાર ભણે છે કે ફત્તેહ મેળવી આપનાર, અસરકારક, તંદરોસ્તી આપનાર, નુરમંદ, ખુબીવાળા, બુલંદ ખોરેહને હું વખાણું છું. જે શખશ એ ઇશ્વરી ખોરેહ મેળવવાને ભાગ્યશાળી થાય તેની પુઠે અશીશવંઘ (દોલત) આવે છે. તે ખોરેહની બરકતથી અહુરમઝદે પુષ્કળ નુરમંદ, આબાદી કરનારી પેદાયશો બનાવી, અને જેને લીધે રસ્તાખેજને વખતે ગુજારેલાં પાછાં સજીવન થશે, જીંદગી અને અમરપણું આવશે, અને દુનિયા તરરોતાજગીવાળી થશે. તે વખતે દુન્યાને હાણી પહોંચાડવાને માટે દરૂજ પોતાની કોશેશમાં નિષ્ફળ થશે. અમશાસ્પંદો પણ ખોરેહ ધરાવે છે, જેની બરકતથી તેઓ અહુરમઝદની પેદાયશોનું રક્ષણ કરે છે, અને દુન્યાને હંમેશાં હૈયાતી ભોગવનારી કરે છે. મીનો તથા ગેતીના યઝદો તે ખોરેહ ધરાવે છે. હોશંગ પાદશાહ તે ખોરેહ ધરાવતો હતો, જેથી તે દેવો અને બીજી બુરી શક્તિઓ ઉપર કાબુ ધરાવતો હતો, અને માઝનદરાન તથા ગીલાનના દેવોમાં ત્રે ભાગને મારી શકયો હતો. ટેહમુરસ્પ તે ખોરેહ ધરાવતો હતો, જેની બરકતથી તે દેવો વગેરે

બુરી શક્તિઓ ઉપર કાબુ ધરાવતો હતો, અને અંગ્રેમઇન્યુને વશ કરીને ત્રીશ વર્ષ સુધી તેની ઉપર ઘોડા તરીકે સ્વારી કીધી હતી. જમશેદ પાદશાહ તે ખોરેહ ધરાવતો હતો, જેની બરકતથી તે દેવો વગેરે બુરી શકિત ઉપર કાબુ ધરાવતો હતો, અને તેઓની આબાદી અને કિર્તી છીનવી લીધી હતી, જેથી તેનું રાજ આબાદ હતું, એટલે તેમાં અતિશય ઠંડી કે ગરમી, બુઢાપો કે મોત, અને દ્વેષ હતાં નહિ. પણ જયારે એ પાદશાહ મગરૂરીના બહારમાં જુઠા સખુન આચર્યો, ત્યારે તે ખોરેહ તેની કનેથી એક પક્ષીના રૂપમાં ઉડી ગયું અને તેની પડતી આવી. તે ખોરેહ ત્રણ મરતબે જતું રહ્યું. જે મેહેર યઝદ, ફરેદુન પાદશાહ તથ કેરશાસ્પ પહેલવાને મેળવ્યું. ફરેદુન પાદશાહે તે ખોરેહની બરકતથી ઝોહાકને માર્યો હતો. કેરશાસ્પ પહેલવાન તે ખોરેહની બરકતથી એક જોરેમંદ પહેલવાન બન્યો હતો. અને ગન્દરેવ, પથન, નિવિક, દાશતયન્ત, હિતાસ્પ (કેરશાસ્પના ભાઇ ઉર્વાક્ષ્યનો ખુની), અને વરેથવ નામના રાક્ષશી, ખરાબી કરનારા દેવો માર્યા હતા. વળી તે અરેઓ-ષમન નામના ઘણાજ જોરેમંદ રાક્ષશને મારવા પામ્યો હતો, અને સ્નાવિધક નામનો રાક્ષશ, જે દુન્યાને પોતાના કાબુમાં લઇને, અંગ્રેમઇન્યુના તરીકાનો ફેલાવો કરવા માંગતો હતો, તેને મારી નાંખ્યો હતો. વળી તેણે સરવર નામના ઘોડા અને માણસને ગળી જનાર એક ઝેરી અઝદાહને મારી નાંખ્યો હતો, જે અઝદાહ એટલાં તો રાક્ષશી કદનો હતો, કે જયારે તે ગુચ્છળું થઇને પડેલો હતો, ત્યારે તેને ટેકરો સમજીને કેરશાસ્પે તેની ઉપર પોતાનું ખાણું પકાવવા દેગ ચઢાવી હતી.[૧]

એ ખોરેહ મેળવવા સપેનામીનો અને ગનામીનો વચ્ચે જબરી હરીફાઇ ચાલી હતી, અને જયારે ગનામીનોએ અકોમન અને એષમદેવ, તથા ઝોહાક સ્પિત્યુર (જમશેદને કાપી નાખનાર એનોજ ભાઇ) ની મદદથી તે ખોરેહ મેળવવાની કોશેશ કીધી, ત્યારે સપેનામીનોના મદદગાર તરીકે બહમન, અરદીબહેશત, અને આદર યઝદે તે ખોરેહ બચાવી લીધું હતું, અને વોઉરૂકષ દરિયામાં અપાંમનપાતની મદદથી તે સાચવી રાખ્યું હતું. તે ખોરેહ મેળવવાને ઝોહાકે જબરી જેહમત કીધી હતી. પણ આદર યઝદે તેના હાથમાં જતાં બચાવ્યું હતું. અફ્રાસીયાબે તે ખોરેહ વોઉરૂકષ દરિયામાંથી મેળવવાને ત્રણ મરતબે પુષ્કળ ફાંફાં માર્યા હતાં, પણ તે નિષ્ફળ નીવડયો હતો, કારણ કે તે ઇરાનને પાયમાલ કરવાની નેમ ધરાવતો હતો; જયારે તે ખોરેહ તો ફકત નેક માણસો અને માઝદયસ્ની દીનના રક્ષણ માટે હતું. કયાની વંશના કએકોબાદ, કએકાઉસ, કએ-અરેશ, કએ-પીસીન, કએ-બ્યરશન, અને સ્યાવક્ષ એ ખોરેહ ધરાવતા હતા, જેથી તે સઘળા દબદબાવાળા, અને ભારે કામ માથે ઉઠાવનાર થયા હતા. કએખુશરૂ તે ખોરેહ ધરાવતો હતો, જેની બરકતથી તે અફ્રાસીયાબ

૧. વધુ માટે જુવો "કેરશાસ્પનામું."

અને તેના ભાઇ કસરીવજને પોતાના બાપ શ્યાવક્ષના કીનામાં, અને અગ્રેરસના કીનામાં મારવાને, તેમજ પોતાના તમામ દુશમનોને મારવાને શકિતવાન થયો હતો. પેગમ્બર જરથોસ્તે તે ખોરેહ મેળવ્યું હતું. જેની બરકતથી તે ધણોજ નુરમંદ અને ફત્તેહમંદ બન્યો હતો, અને પોતાની દીન ફેલાવવામાં તથા એકલા અહુનવરના કલામથી બુરી ખસલતના દેવોને જેર કરવામાં ફત્તેહમંદ નીવડયો હતો. પાદશાહ ગુસ્તાસ્પે તે ખોરેહ મેળવ્યું હતું, જેની બરકતથી તેણે જરથોશ્તી દીન કબુલ કરીને નાપાક દેવોનો નાશ કીધો, અને દીન દુશ્મન તાંથ્રવંત, પેષન, અને અરજાસ્પને જેર કીધા હતા. છેલ્લે કયામતને વખતે એ ખોરેહ સોષ્યોશ અને તેના સાથીઓને મળશે, જેથી તમામ બદીનો નાશ થઇને રાસ્તી તથા સદગુણોની ફત્તેહ થશે, દુન્યા આબાદ થશે, ભુખમરો અને પાણીની ટીપણી નાબુદ થશે, અને અહેરેમનની શેકસ્ત થશે.

મ્હોટી હોમ યશ્ત.[1]

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ. અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

૧ ૫ નામે યજદાંન્ અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની, ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજાયાદ્; હોમ્ યજદ્ બેરસાદ્.

અજ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત્ દુઝૂખ્ત્ દુજવરશ્ત, મૅમ ૫ ગેતી મનીદ્, ઑએમ્ ગોફત્, ઑએમ્ કર્દ્, ઑએમ્ જસ્ત્, ઑએમ્ બૂન્ બૂદ્ ઍસ્તેદ્. અજ આંન્

૧. મ્હોટી હોમ યશ્ત ઇજશ્નેના ૯ મા તથા ૧૦ મા હાની બનેલી છે. ૧૧ મા હામાં પણ હોમને લગતી બીના આવેલી છે, તે ઉપરથી પ્રોફેસર દારમેસ્તેતે ૯ મા, ૧૦ મા તથા ૧૧ મા હાને હોમ યશ્ત ગણે છે. એ યશ્તની શરૂઆતમાં ત્રણ જાતના હોમની આરાધના કરવામાં આવી છે. 'હઑમૅમ જાઇરીમ' (પીળો હોમ) 'હઑમૅમ ફ્રાષ્મીમ' (આબાદી કરનાર હોમ); અને 'હઑમૅમ દુરઑષૅમ' (દરદને પછાત રાખનાર હોમ). એમાં 'હઑમ ફ્રાષ્મિ, એ પ્રાચીન કાળમાં થઈ ગયલા એક પેગમ્બરનું નામ છે, જેણે હઑમ જાઇરી-પીળા હોમ નામના પાળાની શોધ કીધી હતી, જેને મળતો વેદમાં 'સોમ' શબ્દ મળે છે. હોમની ક્રીયા હજી આપણી દીનમાં ચાલુ છે, એમ આપણને ખુદ હોમ યશ્તના લખાણ ઉપરથી મળે છે, જ્યાં જમશેદ પાદશાહના બાપ વીવંઘાને, ફરેદુનના બાપ આથવ્યાને, કેરશાસ્પના બાપ અસરતે અને અશો સ્પેન્તમાન પેગમ્બર જરથોસ્તના બાપ પૉઉરૂશસ્પે હોમની ક્રીયા કરી હતી. 'હઑમ દુરઑષ' એટલે દરદને મારી કહાડનાર એક ફરેસ્તાનું નામ છે. એ ઉપરાંત ગોશ યશ્ત પ્રમાણે હોમ નામનો એક પહેલવાન થઇ ગયો છે, જે પાદશાહ કએખશરૂના જમાનામાં અફ્રાસીયાબને પકડી લાવ્યો હતો.

ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્, ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઑઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હાત વસ્ના ફ્રેરષોતૅમમ. સ્તઑમિ અષૅમ. અષૅમ વૉહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. હઑમહે અષવજંઘ્રહો, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતૂશ અષાતચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઑ મ્રઑતુ. હઑમૅમ જાઇરીમ્ બૅરૅજન્તૅમ યજમઇદે; હઑમૅમ ફ્રાષ્મીમ્ ફ્રાદત્-ગએથૅમ યજમઇદે; હઑમૅમ દૂરૂઑષૅમ યજમઇદે.

(કરદો ૧ લો) હાવનીમ્ આ રતૂમ આ, હઓમો ઉપાઇત્ જરથુશ્ત્રૅમ, આતરૅમ પઇરિ-યઑઝ્દથૅન્તૅમ, ગાથાઑસ્ચ સ્રાવયન્તૅમ; આદિમ પૅરૅસત જરથુશ્ત્રો, કો નરે અહી, યિમ અજૅમ વીસ્પહે અંઘ્રહેઉશ અસ્તવતો, સ્રએશ્તૅમ દાદરૅસ, ખ્વહે ગયેહે, ખ્વન્વતો અમૅષહે. આઅત્ મે અએમ પઇતિ અઑખ્ત હઑમો અષવ દૂરઑષો, અજૅમ અહ્મિ જરથુશ્ત્ર હઑમો અષવ દૂરઑષો; આમાંમ યાસંઘ્રઉહ; સ્પિતમ ફ્રા માંમ્ હુન્વંઘ્રઉહ ખ્વરૅતેએ; અવિ માંમ્ સ્તઑમઇને સ્તૂઇધિ, યથ મા અપરચિત્ સઑષ્યન્તો સ્તવાંન્.

આઅત્ અઑખ્ત જરથુશ્ત્રો, નૅમો હઑમાઇ. કસ-થ્વાંમ્ પઑઇર્યો હઓમ મષ્યો અસ્તવઇથ્યાઇ હુનૂત ગએથયાઇ, કા અહ્માઇ અષિશ ઑરૅનાવિ ચિત્ અહ્માઇ જસત્ આયપ્તૅમ. આઅત્ મે અએમ પઇતિ-અઑખ્ત હઑમો અષવ દૂરઑષો, વીવંઘ્રહાઑ માંમ્ પઑઇર્યો મષ્યો અસ્તવઇથ્યાઇ હુનૂત ગએથયાઇ; હા અહ્માઇ અષિશ ઑરૅનાવિ, તત્ અહ્માઇ જસત્ આયપ્તૅમ; યત્ હે પુથ્રો ઉસ-જયત, યો યિમો ક્ષએતો હુવાંથ્વો, ખ્વરૅનંઘ્રઉહસ્તૅમો જાતનાંમ, હુવરૅ-દરૅસો મષ્યાનાંમ. યત્ ફ્રેરૅનઑત્ અંઘ્રહે ક્ષથ્રાધ અમરૅષિન્ત પસુ વીર, અંઘ્રહઑષૅમ્ન આપ ઉર્વઇરે; ખ્વઇર્યાંન્ ખ્વરૅથૅમ અજયમ્નૅમ. યિમહે ક્ષથ્રે અઉર્વહે, નોઇત્ અઑતૅમ આઑંઘ્રહ, નોઇત્ ગરૅમૅમ, નોઇત્ જઉર્વ આઑંઘ્રહ, નોઇત્ મૅરૅથ્યુશ, નોઇત્ અરસ્કો દએવો-દાતો. પન્ચદસ ફ્રચરોઇથે પિત પુથ્રસ્ચ રઑધએષ્વ કતરસચિત્, યવત ક્ષયોઇત્ હુવાંથ્વો યિમો વીવંઘ્રઉહતો પુથ્રો.

કસ-થ્વાંમ્ બિત્યો હઑમ મષ્યો અસ્તવઇથ્યાઇ હુનૂત ગએથયાઇ; કા અહ્માઇ અષિશ ઑરૅનાવિ, ચિત્ અહ્માઇ જસત્ આયપ્તૅમ.

આઅત્ મે અએમ્ પઇતિ-અઑખ્ત હઑમો અષવ દૂરઑષો, આથ્વ્યો માંમ્ બિત્યો મષ્યો અસ્તવઇથ્યાઇ હુનૂત ગએથયાઇ; હા અહ્માઇ અષિશ્ ઑરૅનાવિ, તત્ અહ્માઇ જસત્ આયપ્તૅમ્; યત્ હે પુથ્રો ઉસ્-જયત વીસો સૂરયાઑ થ્રએતઑનો. યો જનત્ અઝીમ્ દહાકૅમ્ થ્રિજફનૅમ્, થ્રિકમૅરૅધૅમ્, ક્ષ્વશ્-અષીમ્, હજંધ્રર-યઑક્તીમ્, અશ્-અઑજંઘ્રહૅમ્, દએવીમ્ દ્રુજૅમ્, અઘૅમ્ ગએથાવ્યો દ્રવન્તૅમ્, યાંમ્ અશ્-અઑજસ્તેમાંમ્ દ્રુજૅમ્ ફ્રચ કૅરૅન્તત્ અંઘ્રરો મઇન્યૂશ્ અવિ યાંમ્ અસ્તવઇતીમ્ ગએથાંમ્, મહ્રકાઇ અષહે ગએથનાંમ્.

કસૅ-થ્વાંમ્ થ્રિત્યો હઑમ્, મષ્યો અસ્તવઇથ્યાઇ હુનૂત ગએથયાઇ, કા અહ્માઇ અષિશ્ ઑરૅનાવિ, ચિત્ અહ્માઇ જસત્ આયપ્તૅમ્. આઅત મે અએમ્ પઇતિ-અઑખ્ત હઑમો અષવ દૂરઑષો, થ્રિતો સામનાંમ્ સૅવિશ્તો થ્રિત્યો માંમ્ મષ્યો અસ્તવઇથ્યાઇ હુનૂત ગએથયાઇ; હા અહ્માઇ અષિશ્ ઑરૅનાવિ, તત્ અહ્માઇ જસત્ આયપ્તૅમ્; યત્ હે પુથ્ર ઉસ્જયોઇથે ઉર્વાક્ષયો કૅરૅસાસ્પસ્ચ. તકએષો અન્યો દાતો-રાજો, આઅત્ અન્યો ઉપરો-કઇર્યો, યવ ગએસુશ્ ગધવરો. યો જનત્ અઝીમ્ સ્રૂવરૅમ્, યિમ્ અસ્પો-ગરૅમ્ નરૅ-ગરૅમ્, યિમ્ વીષવન્તૅમ્ જઇરિતૅમ્; યિમ ઉપઇરિ વીશ્ અરઑધત્ આરૅશ્ત્યો-બરેજ જઇરિતૅમ્; યિમ્ ઉપઇરિ કૅરૅસાસ્પો અયંઘ્રહ પિતૂમ પચત. આ રપિથ્વિનૅમ જરૂ-વાનૅમ, તફ્સત્ચ હો મઇર્યો ખ્શીસત્ચ; ફ્રાંશ્ અયંઘ્રહો ફ્રસ્પરત્, યેષ્યન્તીમ આપૅમ પરાઆઁધ્રહાત્; પરાંશ્ તરૂશ્તો અપ-તચત્ નરૅ-મનાઑ કૅરૅસાસ્પો.

કસૅ-થ્વાંમ્ તૂઇર્યો હઑમ મષ્યો અસ્તવઇથ્યાઇ હુનૂત ગએથયાઇ; કા અહ્માઇ અષિશ્ ઑરૅનાવિ, ચિત્ અહ્માઇ જસત્ આયપ્તૅમ. આઅત્ મે અએમ્ પઇતિ-અઑખ્ત હઑમો અષવ દૂરઑષો, પૅાઉરૂષસ્પો માંમ્ તૂઇર્યો મષ્યો અસ્તવઇથ્યાઇ હુનૂત ગએથયાઇ; હા અહ્માઇ અષિશ્ ઑરૅનાવિ, તત્ અહ્માઇ જસત્ આયપ્તૅમ; યત્ હે તૂમ ઉસ-જયંઘ્રહ, તૂમ ઑરૅજવો જરથુશ્ત્ર, ન્માનહે પોઉરૂષસ્પહે વીદએવો અહુર-તકએષો. સ્રૂતો અઇર્યેને વએજહિ તૂમ પઑઇર્યો જરથુશ્ત્ર, અહુનૅમ વઇરીમ ફ્રસ્રાવયો, વીબૅરૅથ્વન્તમ આખ્તૂઇરીમ, અપરૅમ ખ્રઑજધ્યેહ્યા ફ્રસ્રૂઇતિ. તૂમ જૅમરૂ-ગૂજો આકૅરૅનવો વીસ્પે દએવ જરથુશ્ત્ર, યોઇ પર અહ્માત્ વીરો-રઑધ્ર અપતયૅન્, પઇતિ આય જૅમા; યો અઑજિશ્તો, યો તનજિશ્તો, યો થ્વક્ષિશ્તો, યો આસિશ્તો, યો અશ-વૅરૅથ્રજંસ્તૅમો અબવત્ મઇનિવાઑ દામાંન્.

આઅત્ અઑખ્ત જરથુશ્ત્રો, નૅમો હઑમાઇ. વંઘ્હુશ હઑમો હુધાતો; હઑમો અર્શ્દાતો, વંઘ્હુશ દાતો, બએષજયો, હુકૅરૅપ્શ, હુવરૅશ વૅરૅથ્રજાઑ, જઇરિ-ગઑનો, નાંમ્યાંસુશ. યથ ખ્વરૅન્તે વહિશ્તો, ઉરૂનએચ પાથ્‌મઇન્યોતૅમો. ની તે જાઇરે મધૅમ્ સ્રુયે, ની અઍમ્, ની વૅરૅથ્રઘ્નૅમ ની દસ્વરૅ, ની બએષજૅમ્, ની ફ્રદથૅમ્, ની વરેદથૅમ્, ની અઑજો વીસ્પો-તનૂમ્, ની મસ્તીમ્ વીસ્પો-પએસંઘ્હૅમ; ની તત્, યથ ગએથાહુવ વસો-ક્ષથ્રો ફ્રચરાને, ત્બએષો-તઉર્વાઑ, દ્રુજૅમ્ વનો. ની તત્, યથ તઉર્વયેનિ વીસ્પનાંમ્ ત્બએષવતાંમ્ ત્બએષાઑ, દએવ-નાંમ્ મષ્યાનાંમ્ચ, યાથ્વાંમ્ પઇરિકનાંમ્ચ, સાથ્રાંમ્ કઑયાંમ્ કરફ્નાંમ્ચ, મઇરયનાંમ્ચ બિજંગ્રનાંમ્, અષેમઓઘ્નાંમ્ચ બિજંગ્રનાંમ્, વૅહ્‌ર્ક-નાંમ્ચ ચથ્વરૅ-જંગ્રનાંમ્, હએનયાઑસ્ચ પૅરૅથુ-અઇનિકયાઑ, દવાંઇ-થ્યાઑ પતાંઇથ્યાઑ.

ઇમૅમ્ થ્વાંમ્ પઑઇરીમ્ યાનૅમ હઑમ્ જઇધ્યેમિ દૂરઑષ, વહિશ્તમ અહૂમ અષઑનાંમ રઑચંઘ્હૅમ વીસ્પો-ખ્વાથ્રૅમ. ઇમૅમ થ્વાંમ્ બિતીમ્ યાનૅમ હઑમ્ જઇધ્યેમિ દૂરઑષ, દ્વતાતૅમ અંઘહા-ઑસૅ તન્વો. ઇમૅમ થ્વાંમ્ થ્રિતીમ્ યાનૅમ્ હઑમ જઇધ્યેમિ દૂર-ઑષ, દરૅઘો-જીતીમ ઉશ્તાનહે. ઇમૅમ થ્વાંમ્ તૂઇરીમ્ યાનૅમ હઑમ જઇધ્યેમિ દૂરઑષ, યથ અએષો અમવાઑ થ્રાંફ્ધો, ફ્રક્તાને જૅમા પઇતિ, ત્બએષો-તઉર્વાઑ દ્રુજૅમ્-વનો. ઇમૅમ થ્વાંમ્ પુખ્ધૅમ યાનૅમ્ હઑમ જઇધ્યેમિ દૂરઑષ, યથ વૅરૅથ્રજાઑ વનત્-પિષનો, ફ્રક્તાને જૅમા પઇતિ ત્બએષો-તઉર્વાઑ દ્રુજૅમ-વનો. ઇમૅમ થ્વાંમ્ ક્ષ્તૂમ્ યાનૅમ હઑમ જઇધ્યેમિ દૂરઑષ, પઉર્વ તાયૂમ્, પઉર્વ ગઍમ, પઉર્વ વૅહ્‌ર્કૅમ્ બૂઇધ્યોઇ મઇધે; મા ચિશ્ પૉઉર્વો બઇધ્યએત નો; વીસ્પે પઉર્વ બૂઇધ્યોઇમઇધે.

હઑમો અએઇબિશ, યોઇ ઉર્વન્તો હિત તક્ષન્તિ, ઍરૅનાઉમ જાવરૅ અઑજાઑસ્ચ બક્ષઇતિ. હઑમો આઝીજનાઇતિબિશ દધાઇતિ ક્ષએતો-પુથ્રીમ્, ઉત અષવ-ફ્રજઇન્તીમ. હઑમો તએચિત્, યોઇ કતયો નસ્કો-ફ્રસાઆઁઘ્હો આઆઁઘ્હૅન્તૅ, સ્પાનો મસ્તીમ્ચ બક્ષઇતિ. હઑમો તાઑસ્ચિત્, યાઑ કઇનીનો આઆઁઘ્હઇરે દરૅઘૅમ્ અઘ્રવો, હઇથીમ્ રાધૅમ્ચ બક્ષઇતિ મોષુ જઇધ્યમ્નો હુખ્રતુશ. હઑમો તૅમચિત્ યિમ્ કૅરૅસાનીમ[1] અપ-ક્ષથ્રૅમ નિષાધયત્, યો રઑસ્ત ક્ષથ્રો-કામ્ય. યો દવત્,

---

૧. કૅરૅસાનીમ–ડારમેસ્ટેટે એને સીકંદર સાથે સરખાવે છે. વળી વેદમાં આવેલા કૃષ્ણુ સાથે પણ સરખાવવામાં આવે છે, જે સોમપાળા ઉપરનો દેવતા હતો.

નોઇત્ મે અપાંમ્ આથ્રવ અઇવિશતિશ વૅરૅધ્યે દંધ્રહુવ ચરાત્, હો વીસ્પે વરૅધનાંમ્ વનાત્, ની વીસ્પે વરૅધનાંમ્ જનાત્.

ઉશ્ત તે, યો ખ્શા અઓજંધ્રહ વસો-ક્ષથ્રો અહિ હઓમ. ઉશ્ત તે, અપિવતહે પૅઉરૂ-વચાંમ્ ઍરૅજ્ઞૂખ્ધનાંમ્. ઉશ્ત તે, નોઇત્ પઇરિ-ક્રાસ ઍરૅજ્ઞૂખ્ધૅમ્ પૅરૅસહે વાચિમ્. ફ્રા તે મજદાઓ બરત્ પઉર્વનીમ્, અઇવ્યાઔંધ્રહનૅમ્ સ્તૅહ્‌રૂપએસંધ્રહૅમ્ મઇન્યુતાશ્તૅમ્, વંધ્રઉહીમ્ દએનાંમ્ માજદયસ્નીમ્. આઅત્ અંધ્રહે અહિ અઇવ્યાસ્તો બરૅષ્નુશ પઇતિ ગઇરિનાંમ્, દ્રાજંધ્રહે અઇવિધાઇતીશચ થ્રવસ્રચ માંથ્રહે. હઓમ ન્માનો-પઇતે, વીસ્પઇતે, જન્તુ-પઇતે, દંધ્રહુ-પઇતે, સ્પનંધ્રહ વએધ્યા-પઇતે, અમાઇચ થ્વા વૅરૅથ્રઘ્નાઇચ, માવોય ઉપ-સ્રુયે તનુયે થ્રિમાઇચ યત્ પૅઉરૂ-બઓક્ષ્નહે. વી-નો ત્બએષવતાંમ્ ત્બએષેબીશ, વી મનો બર ગરૅમન્તાંમ્. યો ચિશચ અહ્નિ ન્માને, યો અંધ્રહે વીસી, યો અહ્નિ જન્તવો, યો અંધ્રહે દંધ્રહવો, અએનંધ્રહાઓ અસ્તિ મધ્યો, ગેઉર્વય હે પાધવે જાવરે, પઇરિ-ષે ઉષિ વૅરૅનુઇધિ, સ્કૅન્દૅમ્ ષે મનો કૅરૅનૂઇધિ. મા જબરૅથ-એઇબ્ય ક્રતુયાઓ, મા ગવએઇબ્ય અઇવિ-તૂતુયાઓ, મા જાંમ્ વએ-નોઇત્ અષિબ્ય, મા ગાંમ્ વએનોઇત્ અષિબ્ય, યો અએનંધ્રહઇતિ નો મનો, યો અએનંધ્રહઇતિ નો કૅહ્‌રૂપૅમ્.

પઇતિ અજ્રોઇશ જઇરિતહે સિમહે વીષો-વએપહે, કૅહ્‌રૂપૅમ્ નાષૅ-મ્નાઇ અષઓને, હઓમ જાઇરે, વદરે જઇધિ. પઇતિ ગધ્રહે વીવરૅજ-દવતો ખ્રવીધ્યતો જજરાનો, કૅહ્‌રૂપૅમ્ નાષૅમ્નાઇ અષઓને, હઓમ જાઇરૅ, વદરૅ જઇધિ. પઇતિ મધ્યેહે દ્રવતો સારતર્શ્ અઇવિ-વોઇજ્રદય-ન્તહે કૅમૅરૅધૅમ્, કૅહ્‌રૂપૅમ્ નાષૅમ્નાઇ અષઓને, હઓમ જાઇરે, વદરૅ જઇધિ. પઇતિ અષૅમઓઘહે અનષઓનો અહૂમ-મરૅન્ચો, અંધ્રહાઓ દએનયાઓ માસ-વચ દથાનહે, નોઇત્ ધ્યઓથ્નાઇશ અપયન્તહે, કૅહ્‌રૂ-પૅમ્ નાષૅમ્નાઇ અષઓને, હઓમ જાઇરે, વદરે જઇધિ. પઇતિ જહિ-કયાઇ યાતુમઇત્યાઇ, મઓધનો-કઇરયાઇ ઉપશ્તા-બઇરયાઇ, યેંધ્રહે ક્રક્વ-ઇતિ મનો, યથ અવ્રૅમ વાતો-ષૂતૅમ્, કૅહ્‌રૂપૅમ્ નાષૅમ્નાઇ અષઓને, હઓમ જાઇરે વદરૅ જઇધિ. યત્ હે કૅહ્‌રૂપૅમ્ નાષૅમ્નાઇ અષઓને, હઓમ જાઇરે વદરે જઇધિ.

(કરદો ૨ જો) વિશ અપાંમ્ ઇધ પતૅન્તુ વી દએવાઔંધ્રહો વી દએવયો; વંધ્રહુશ સ્રઓષો મિતયતુ, અષિશ વંધ્રઉહિ ઇધ મિશતુ; અષિશ વંધ્રઉહિ રામયત્ ઇધ ઉપ ઇમત્ ન્માનૅમ્, યત્ આહૂઇરિ યત

હુઑમહે અષવજંઘ્રહો. ક્તરૅમચિત્ તે હવનૅમ્ વચ ઉપ-સ્તઓમિ હુખ્રત્વો, યો આંસુશ હુંગૅઉર્વયેઇતિ, ઉપરૅમચિત્ તે હવનૅમ્ વચ ઉપ-સ્તઓમિ હુખ્રત્વો, યહ્મિ નિઘ્ન નર્શ અઓજંઘ્રહ. સ્તઓમિ મએઘ-મચ વારૅમચ, યા તે કૅહ્રૂર્પૅમ્ વક્ષયતો, બરૅષ્નુશ પઇતિ ગઇરિનાંમ્; સ્તઓમિ ગરયો બૅરૅજન્તો, યથ હુઑમ ઉરૂરૂધુષ. સ્તઓમિ જાંમ પૅરૅથ્વીમ્ પથનાંમ્ વૅરૅજયંઘ્રહ્વાંમ્, ખાપરાંમ્ બરૅથ્રીમ્ તે હુઑમ અષાઉમ; સ્તઓમિ જૅમો યથ રઓધહે હુબઓઇધિશ અઉર્વો ચરા-નૅમ. ઉત મજદ્દાઓ હુરૂથમ હુઑમ રઓઙ્ગ ગર પઇતિ; ઉત ક્રાધએષ વિશ-પથ; હઇથીમચ અષહે ખાઓ અહિ. વરૅદ્ધ્યંઘ્રઉહ મન વચ, વીસ્પેસચ પઇતિ વરૅષજીશ, વીસ્પેસચ પઇતિ ક્રસ્પરૅઘે, વીસ્પેસચ પઇતિ ક્રવાક્ષે. મન વચ વીસ્પેસચ પઇતિ વરૅષજીશ, વીસ્પેસચ પઇતિ ક્રસ્પરૅઘે, વીસ્પેસચ પઇતિ ક્રવાક્ષે.

હુઑમો ઉક્ષ્યેઇતિ સ્તવનો, અથ ના યો હિમ્ સ્તઓઇતિ વૅરૅથ્ર-જાંસ્તરો બવઇતિ. નિતૅમચિત્ હુઑમ હૂઇતિશ, નિતૅમચિત્ હુઑમ સ્તૂઇતિશ, નિતૅમચિત્ હુઑમ ખરૅતિશ, હજંઘ્રરૂઘ્નયાઇ અસ્તિ દએવ-નાંમ. નસ્યેઇતિ હથ્ર ક્રાકૅરૅસ્ત અહ્મત્ હચ ન્માનાત્ આહિતિશ, યથ્ર બાધ ઉપાજઇતિ, યથ્ર બાધ ઉપસ્તઓઇતિ, હુઑમહે બએષજંયેહે ચિથ્રૅમ, દસ્વરૅ બએષજૅમ્ અહે વીસે ઉત મએથનૅમ. વીસ્પે જી અન્યે મધાઓંઘ્રહો અએષ્મ હચિન્તે ખ્રવી-દ્વો; આઅત્ હો યો હુઑમહે મધો અષ હચઇતે ઉર્વાસ્મન. રૅનજઇતિ હુઑમહે મધો. યો યથ પુથ્રૅમ્ તઉરૂનૅમ્ હુઑમૅમ્ વન્દએત મષ્યો, ફ્રા આબ્યો તનુબ્યો હુઑમો વીસઇતે બએષજાઇ.

હુઑમ્ દજદિ મે બએષજનાંમ્, યાબ્યો અહિ બએષજધાઓ; હુઑમ દજદિ મે વારૅથ્રઘ્નિનાંમ્, યાબ્યો અહિ વૅરૅથ્ર-તઉર્વાઓ. ફ્રા તે વીસાઇ ઉર્વથો સ્તઓત, ઉર્વથૅમ્ સ્તઓતારૅમ્ વંઘ્રહુંઘ્રહેમ દધો અઓખ્ત અહુરો મજદ્દાઓ, યથ અષૅમ્ યત્ વહિશ્તૅમ. અઉર્વન્તૅમ્ થ્વા દામિધાતૅમ બધો તતષત્ હ્વાપાઓ; અઉર્વન્તૅમ્ થ્વા દામિધા-તૅમ્ બધો નિદથત્ હ્વાપાઓ, હરઇથ્યો પઇતિ બરેજયાઓ. આઅત્ થ્વા આથ્ર સ્પૅન્ત ફ્રદક્ષ્ત મૅરૅઘ વીજ્વંચ વીબરૅન્; અવિ ઇશ્કત ઉપાઇરિ-સએન, અવિ સ્તએર સ્તરો-સાર, અવિ કુસ્રાધ કુસ્રો-પધાત, અવિ પવ્રાન વિશ-પથ, અવિ સ્પિત-ગઓન ગઇરિ.

આઅત્ આહુવ પઉર્વતાહ્વ પૉઉરૂ-સરૅધો વીરઓધહે, હુઑમો ગઓમ જઇરિ-ગઓનો; આતે બએષજ ઇરીરિથરૅ વંઘ્રહેઉશ મનંઘ્રહો

મયાબ્યો. આઅત મે અહે દુશ-સંધ્રહહે પરાચ વએપય મનો; આઅત અહે ની મનો મનો, યો મે દુશ-સંધ્રહો હિશ્તઇતે.

નॅમો હઑમાઇ, યત્ કॅરॅનઑઇતિ દ્રિઘ્ઑશ્ હુવત્-મસો મનો, યથ રએવસ્તેમહેચિત્; નॅમો હઑમાઇ, યત્ કॅરॅનઑઇતિ દ્રિઘ્ઑશ્ હુવત્-મસો મનો, યત્ ઉસ્નાંમ્ અએઇતિ વએધ્ય. પૉઉરૂ-નરॅમ્ તુમ્ કॅરॅનૂષિ સ્પન્યંધ્રહॅમ્ ચિસ્તિવસ્તરॅમ્, યસે-તે બાધ, હઑમ જાઇરે, ગવ ઇરિ-સ્તહે બક્ષઇતિ. મા મે યથ ગાઉશ દ્રફ્ષો આસિતો વારॅમ્ અચઇરે. ફ્રષ ફ્રયન્તુ તે મધો, વॅરॅજ્યંધ્રઉહાઑંધ્રહો જસॅન્તુ. પઇરિ-તે, હઑમ અષાઉમ્ અષવાજો, દધાંમિ ઇમાંમ્ તનૂમ્, યા મે વએનઇતે હુરઑધ. અવંધ્રહॅર-જામિ જન્યઑઇશ ઉનાંમ્ મઇરયયાઑ ઑવીતો-ખરॅધયાઑ, યા મઇન્યેઇન્તિ દવયેઇન્તિ આથ્રવનॅમચ હઑમॅમચ, હા યા દપ્ત અપ-નસ્યેઇતિ. યા તત્ યત્ હઑમહે દ્રઑનો નિગાઑંધ્રહॅન્તિ નિશહિ-ધઇતિ, નોઇત્ તાંમ્ આથ્રવો-પુથ્રીમ્ નએવ દસ્તિ હુપુથ્રીમ્.

પંચનાંમ્ અહ્મિ, પંચનાંમ નોઇત્ અહ્મિ. હુમતહે અહ્મિ, દુશ્મ-તહે નોઇત્ અહ્મિ. હૂખ્તહે અહ્મિ, દુઝૂખ્તહે નોઇત્ અહ્મિ. હુવર્શ્તહે અહ્મિ, દુઝ્વર્શ્તહે નોઇત્ અહ્મિ. સ્રઑષહે અહ્મિ, અસ્રુશ્તોઇશ્ નોઇત્ અહ્મિ. અષઑનો અહ્મિ, દ્રવતો નોઇત્ અહ્મિ. અતચિત્ અહ્માત્ યથ અપॅમॅમ્ મનિવાઑ અંધ્રહત્ નિવાઇતિશ.

આઅત્ અઑખ્ત જરથુશ્તો, નॅમો હઑમાઇ મજ્દધાતાઇ, વંધ્ર-હુશ્ હઑમો મજ્દધાતો. નॅમો હઑમાઇ, વીસ્પે હઑમ ઉપ-સ્તઑમિ, યતચિત્ બॅરॅષ્નુષ્વ ગઇરિનાંમ્, યતચિત્ જાંફ્નુષ્વ રઑનાંમ, યએચિત્ આંજહુ દॅરॅતાઑંધ્રહો જઇનિનાંમ ઉપ દॅરॅજાહુ. ઑરॅજતએન હચ તશ્ત જરનએનॅમ્ અવિ તક્ષે; મા તે નીરે જॅમિ પઇતિ, ઇથ રએ-વન્તો અરॅજહે. ઇમાઑસે-તે હઑમ ગાથાઑ, ઇમાઑ હॅન્તિ સ્તઑમાયો, ઇમાઑ હॅન્તિ ચીચષાનાઑ, ઇમॅ હॅન્તિ અર્ષુખ્ધ વાચો. દાસ્મઇનિશ વારॅથ્રધ્નિશ, પઇતિ-બિષિશ બએષજય.

ઇમાઑસॅ તૂમચિત્ માવોય. ફ્રષ ફ્રયન્તુ તે મધો, રઑક્ષ્ન ફ્રયન્તુ તે મધો; રॅનજયો વજઇતે મધો. વારॅથ્રધ્નિશ હॅન્તॅમ્ આસ્તઑઇતે, હથ્ર અન ગાથ્વ્ય વચ. ગવે નॅમો, ગવે નॅમો, ગવે ઉખ્ધॅમ્, ગવે વॅરॅથ્રॅમ્, ગવે ખરॅતॅમ્, ગવે વસ્ત્રॅમ્, ગવે વॅરॅજયાતાંમ્ તાંમ તાંમ ને ખરॅથાઇ ફ્રુષુયો.

હઑમॅમ જાઇરીમ્ બॅરॅજન્તॅમ યજમઇદે; હઑમॅમ ફ્રાધ્મીમ્ ફ્રાદત્-ગએથॅમ્ યજમઇદે; હઑમॅમ દૂરઑષॅમ્ યજમઇદે; વીસ્પે હઓમ યજમઇદે; જરથુશ્તહે સ્પિતામહે ઇધ અષઑનો અષીમચ ફ્રવષીમચ

યજમઇદે. યેંઘ્નહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્નહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્નહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજ્દ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરૂદુમ, મરૂદુમ સર્દગાંન્, હમા સર્દગાંન, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઓએમ બેહેદીન્ માજ્દયસ્નાંન આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્; અએતૂન્ બાદ્. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નેમ્ચ વહ્મેમ્ચ અઓજસ્ચ જવરેચ આફ્રીનામિ, હઓમહે અષવજંઘ્નહો. અષેમ્ વોહૂ (૧). ☞ અહમાઇ રએશચ; હજંઘ્રેમ; જસ મે અવંઘ્નહે મજ્દ; કેરૂફેહ મોજ્દ.

રોજ નેક્ નાંમ્, રોજ પાક્ નાંમ્, રોજ મુબારક્ (ફલાંન), માહે મુબારક્ (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન્. ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હાત વસ્ના ફ્રેરષોતેમેમ. સ્તઓમિ અષેમ્; અષેમ્ વોહૂ (૧).

ગોરૂજે ખોરેહ અવજાયાદ્ હોમ્ યજદ્, બેરસાદ્ અમાવંદ્ પીરોજગર્, અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ્ દીન્ બેહ માજ્દયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફ્રંગાંની બાદ્ હફ્તે કેશ્વર્ જમીન્; અએતૂન્ બાદ્. મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્. અષઓને અષેમ્ વોહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માજ્દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસ્-તે અષાઉમ્ સૅવિશ્તે અરેદ્વિ સૂર અનાહિતે. અષઓને અષેમ્ વોહૂ (૧). નેમો ઉર્વઇરે વંઘ્નઉહિ મજ્દધાતે. અષઓને અષેમ્ વોહૂ (૧). હઓમેમ્ જાઇરીમ્ બેરેજન્તેમ્ યજમઇદે; હઓમેમ્ ફ્રાષ્મીમ્ ફ્રાદત્-ગએથેમ્ યજમઇદે; હઓમેમ્ દૂરઓષેમ્ યજમઇદે. અષેમ્ વોહૂ (૧). હોમ્ યજદ્ બેરસાદ્; અષેમ્ વોહૂ (૧).

મોટી હોમ યશતની નીરંગ.

(આ નીરંગ મોટી હોમ યશ્ત પઢયા પછી ત્રણ વાર પઢવી.)

કુ શેકનમ્, ઓ વાએનુમ્, ઓ નેજાર્ કુનમ્, કાલ્બુદે શુમા દીવાંન્, ઓ દરૂજાંન્, ઓ જાદુઆંન્, ઓ પરીઆંન્, પ હોમ વ બર્સમ્, વ દીને રાસ્ત્ વ દોરોસ્ત્ વેહ કે દાદાર અહુરમજ્દ ઓએ મન્ ચાશીદ્. અષઓને અષેમ્ વોહુ (૧) (ત્રણ વાર પઢે.)

મોટી હોમ યશ્તનો સાર—દાદાર અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો! વૃદ્ધિ કરનાર દાદાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. તેનો પ્રતાપ તથા ખોરેહ જ્યાદા થાઓ! હોમ યઝદ મારી મદદે પહોંચો! તમામ ગુનાહો માટે હું પશ્ચાતાપ કરૂં છું. સર્વે ભુંડા વિચાર, ભુંડા વચન અને ભુંડા કામને માટે હું પસ્તાવો કરૂં છું.

દરદને પછાત રાખનાર અશો હોમ! તું ઘોડાઓને કાબુમાં રાખવાને કૌવત બખશે છે; ફરઝંદની ખાહેશ રાખનાર નારને તું ખુબસુરત નેક ફરઝંદ બખશે છે; જેઓ નુસક ભણે છે, તેઓને ડહાપણ અને મોટાઇ આપે છે; કન્યાઓને તું ભલા ખાવીંદ આપે છે. સાચા બોલાયલા સખુન ઉપર તું શક લઇ જતો નથી; અહુરમઝદ, કુસ્તી તથા માઝદયસ્ની દીન તારે માટે પહેલ વહેલાં લાવ્યા; મને હિંમત અને સુખ મળે, માટે હું તારી સેતાયશ કરૂં છું; દુષ્ટ માણસોની ખરાબીથી મને દુર રાખ; તામસી વિચારથી મને દુર લઇ જા; કીનાખોર માણસનું જોર તું છીનવી લઇને તેની હુશિયારી ઢાંકી નાખ અને તેની વિચાર શકિત મંદ કરી નાખ; મને નુકસાન કરવા માંગે, તેની જોવાની શકિત તું છીનવી લે; સાંપ, ધાટકી લુટારા, દુષ્ટ જુલમગારો, જરથોસ્તી દીનના કલામો પ્રમાણે અમલ નહિ કરનાર, ફીતનો કરાવનાર આશમોગ, બદ ઓરત જેનું મન વાદળાંની મીસાલે દોડે છે, તેઓથી મારૂં રક્ષણ કર; નર અને નારી દેવો અહિંયાંથી દફે થાય; શરોષ અને અશીશવંઘ આ ઘરમાં આવે; તારી ક્રિયાની બરકતથી હું દેવોને મારૂં. હું દુવા ગુજારૂં છું કે પહાડ ઉપર તારી પુષ્કળ વધ થાય; હું તારી સ્તુતિ કરનાર થાઉં, મારી નાલેસી કરનારની વિચાર શકિત તું ઢાંકી દે; તું ગરીબોને સંતોષી રાખે છે; જે દુધ સાથે તુંને પીએ છે, તેને તું ડહાપણ અને જ્ઞાન આપે છે; હું ક્રિયા કરીને તુંને પીઉં, જેથી તારી ખુબી ભરેલી અસર મારામાં કાયમ રહે અને જતી રહે નહિ; મારી જીંદગીના છેડા સુધી હું નેક વિચાર, નેક સખુન, નેક કામ, દીનની ફરમાનબરદારી બજાવી અશો માણસને મળતો થાઉં: બદ વિચાર, બદ સુખન, બદ કામ, દીન તરફ નાફરમાનીને મળતો નહિ થાઉં; ખરાં દીલથી કીધેલી બંદગી તથા લહેજતદાર પકવાનો હું તુંને અર્પણ કરૂં છું. જે શખસ તારી ક્રિયા કરે છે, તે ફતેહમંદ તથા ચપળ થાય છે; જે નાર તારી નૈયતે યજેલો દરૂન અધર્મીપણાંથી ખાય છે તેને તું સદગુણી ફરઝંદ આપતો નથી.

હોમની ક્રિયા કરીને હોમ પીવાથી દુઃખ દરદ દફે થાય છે; જ્યારે બીજાં પીણાંઓ માણસને અશમ દેવ તરફ ઘસડી લઇ જાય છે, એટલે તેનાં મગજને ઉશકેરી મેળીને તેનામાં ગુસ્સો ઉત્પન્ન કરે છે, ત્યારે હોમની કેફ નેક કામ કરવાને ઉલટ ઉશકેરે છે.

વીવંઘામે હોમની ક્રિયા કીધી તેથી તેને આશીરવાદ પ્રાપ્ત થયો કે તેને ત્યાં જમશેદ નામનો ખોરશેદ જેવો નુરમંદ બેટો પેદા થયો, જેની પાદશાહીમાં માણસો

અને પશુઓ અમર થયાં, અતિશય ઠંડી તથા ગરમી નાબુદ થઇ, બુઢાપો, મોત, અને દ્વેષ જેવું કાંઇ હતું નહિ, અને તેના રાજમાં લોકો એટલાં સુખી હતાં કે બાપ તેમજ દીકરો બન્ને પંદર વર્ષના દીસતા હતા.

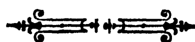
આથવ્યાને હોમની ક્રિયા કરી હતી, તેને આ આશીરવાદ પ્રાપ્ત થયો કે તેને ત્યાં ફરેદુન નામનો બેટો જન્મ પામ્યો, જેણે દુન્યાને પાયમાલ કરવાને માટે જન્મેલા ઝોહાકને માર્યો હતો.

સામના ખાનદાનના થ્રિતે હોમની ક્રિયા કરી હતી, તેને આ આશીરવાદ પ્રાપ્ત થયો કે તેને ત્યાં ઉર્વાક્ષ અને કેરશાસ્પ નામના બે બેટાઓ જન્મ પામ્યા, તેમાં ઉર્વાક્ષ દીનની રાહબરી કરનાર અને ઇનસાફ કરનાર ન્યાયાધિશ હતો, જ્યારે કેરશાસ્પે રાક્ષસી કદના ઘોડા અને માણસને ગળી જનારા ઝેરી સરવર નામના અઝદાને માર્યો હતો, જે એટલો તો મોટાં કદનો હતો, કે જ્યારે તે પડેલો હતો, ત્યારે તેને એક લીલો ટેકરો સમજીને કેરશાસ્પે પોતાની ખાણાંની દેગ તેના ઉપર પકાવવા ચહડાવી હતી.

પોઉરૂશસ્પે હોમની ક્રિયા કરી હતી, તેને આ આશીરવાદ પ્રાપ્ત થયો હતો, કે તેને ત્યાં અશો જરથોસ્ત જેવો બેટો જનમ્યો હતો, જેણે અહુનવર ગાઇને માણસની સુરતના ખરાબી કરનારા દેવોને નાબુદ કીધા હતા, અને દુન્યાની આબાદીનો માર્ગ ખુલ્લો કીધો હતો.

હોમ યઝદ પેગમ્બર જરથોસ્તને હોમની ક્રિયા હાવન ગેહમાં કરવાની શીખામણ આપે છે, ત્યારે જરથોસ્તે હોમની આરાધના કરીને દુવા ગુજારી કે અએ તંદરોસ્તી આપનાર, ફતેહમંદ, સોનેરી રંગના, રવાનને મીનોઇ રસ્તો દેખાડનાર હોમ! તારી કનેથી ડહાપણ, હિંમત, ફત્તેહ, તંદરોસ્તી, આબાદી, વૃદ્ધિ અને શરીરનું કૌવત હું માગું છું. જેથી તમામ દેવો, જાદુગરો અને વરૂઓની ખરાબીઓને હું તોડું. મને પહેલી બખશેશ તરીકે બહેશત; બીજી બખશેશ તનદરોસ્તી; ત્રીજી બખશેશ લાંબી જીંદગી; ચોથી બખશેશ ખરાબી અને જુઠાઇને નાબુદ કરવાની મારી મુરાદમાં પાર પડેલો થાઉં; પાંચમી હું વેરી અને જુઠાને મારનાર થાઉં; અને છઠી બખશેશ ખુની, ચોર, અને વરૂ વિષે મને આગમજથી ચેતવણી મળે.

કેરેસાની (સીકંદર) મગરૂરીથી બોલતો હતો કે તેના મુલકમાં જરથોસ્તી ધર્મનો ફેલાવો કરવાને કોઇ ફરે નહિ, તેને હોમે પાદશાહી ઉપરથી દુર કર્યો હતો.



ન્હાની હોમ યશ્ત.[1]

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષૅમ્ વોહૂ (૧).

પ નામે યજ્દાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજૂની, ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજાયાદ્; હોમ્ યજદ બેરસાદ્.

અજ્ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ્; અજ્ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુજ્જૂખ્ત દુજ્જવરૂશ્ત, મૅમ પ ગેતી મનીદ્, ઑએમ ગોફ્ત, ઑએમ કર્દ્, ઑએમ જસ્ત્, ઑએમ બૂન્ બૂદ્ ઍસ્તેદ્. અજ્ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન, પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઇદીતે અંધ્રહે મઇન્યેઉશ્; હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હાત્ વસ્ના ફ્રૅરૂષોતૅમૅમ. સ્તઑમિ અષૅમ; અષૅમ વોહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ્ વીદએવો અહુર-ત્કએષો, (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. હઑમહે અષવજંધ્રહો, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઑતૂ. હઑમૅમ જાઇરીમ્ બૅરૅજન્તૅમ્ યજમઇદે; હઑમૅમ ફ્રાષ્મીમ્ ફ્રાદત્-ગએથૅમ્ યજમઇદે; હઑમૅમ દૂરઑષૅમ્ યજમઇદે.

ની તે જાઇરે મધૅમ મ્રૂયે. ની અમૅમ, ની વૅરૅથ્રઘ્નૅમ, ની દસ્વરે, ની બએષજૅમ, ની ફ્રદથૅમ, ની વરૅદથૅમ, ની અઓજો વીસ્પો-તનૂમ, ની મસ્તીમ્ વીસ્પો-પએસંઘ્રહૅમ; ની તત્, યથ ગએ-થાહ્વ વસો-ક્ષથ્રો ફ્રચરાને, ત્બએષો-તઉર્વાઓ દ્રુજૅમ-વનો. ની તત્ યથ તઉર્વયેનિ.

હઑમૅમ જાઇરીમ્ બૅરૅજન્તૅમ્ યજમઇદે; હઑમૅમ ફ્રાષ્મીમ્ ફ્રાદત્-ગએથૅમ્ યજમઇદે; હઑમૅમ દૂરઑષૅમ્ યજમઇદે; વીસ્પે હઓમ યજમઇદે; જરથુશ્ત્રહે સ્પિતામહે ઇધ અષઓનો અષીમચ ફ્રવષીમચ યજમઇદે.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

---

1. યજશ્નેના ૯ મા હાના ૧૭ મા અને ૧૮ મા ફકરાને છુટા લઇને નાની હોમ યશ્ત બનાવી છે.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજદ ખોદાએ, અવઝુનીએ મરદુમ, મરદુમ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઑઍમ બેહદીન્ માજદયસ્નાંન્ આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન્ બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો. (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઑજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, હઑમહે અષવજંઘ્રહો, અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

☞ અહ્માઇચ રએશચ; હ્વજંઘ્રૅમ્; જસ મે અવંઘ્રહે મજદ; કૅરૂફેહ મોજદ.

રોજ નેક નાંમ્, રોજ પાક નાંમ્, રોજ મુબારક (ફલાંન), માહે મુબારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન). નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દાંમાંન્. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવર્શ્તાંમ્ હ્વત્ વસ્ના ફૅરષોતૅમૅમ. સ્તઑમિ અષૅમ્; અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

ગૅારજે ખૅારેહ અવજાયાદ હોમ્ યજદ, બેરસાદ અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન્ બેહ માજદયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફરંગાની બાદ હફ્તે કેશવર્ જમીન્, અએદૂન્ બાદ. મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આનો આવાયદ શુદન્. અષઑને અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નૅમસૅ-તે અષાઉમ્ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સૂર અનાહિતે. અષઑને અષૅમ્ વૉહૂ (૧). નૅમો ઉર્વઇરે વંઘ્રઉહિ મજદધાતે. અષઑને અષૅમ્ વૉહૂ (૧). હઑમૅમ્ જાઇરીમ્ બૅરૅજન્તૅમ્ યજમઇદે; હઑમૅમ્ ફ્રાષ્મીમ્ ફ્રાદત્-ગએથૅમ્ યજમઇદે; હઑમૅમ્ દૂરઑષૅમ્ યજમઇદે. અષૅમ્ વૉહૂ (૧). હોમ્ યજદ બેરસાદ અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

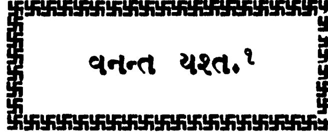
ન્હાની હોમ યશ્તની નીરંગ

☞ (એ નીરંગ ન્હાની હોમ યશ્ત પઢયા પછી ત્રણ વાર પઢવી.)

☞ કુ શૅકનમ્, ઓ વાએનુમ્, ઓ નેઝાર્ કુનમ્ કાલ્બુદે શુમા દીવાન્, ઓ દરૂજાંન્, ઓ જાદુઆંન્, ઓ પરીઆંન્, પ હોમ્ વ બર્સમ, વ દીને રાસ્ત્ વ દોરોસ્ત્ વેહ, કે દાદાર્ અહુરમજદ એઓએ મન ચાશીદ. અષઑને અષૅમ્ વૉહૂ (૧). (ત્રણ વાર પઢે.)

નાની હોમ યશ્તનો સાર—અરહુમજદની ખુશનુદી હોજો! વૃદ્ધિ કરનાર અહુરમજદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. તેનો પ્રતાપ તથા ખોરેહ જ્યાદા થાઓ! હોમ યઝદ મારી મદદે પહોચો! સર્વે ગુનાહો માટે હું પસ્તાવો કરૂં છું. તમામ ભુંડા વિચાર, ભુંડા વચન અને ભુંડાં કામને માટે હું મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી પશ્ચાતાપ કરૂં છું. બુલંદ લીલાં આબાદી તથા વૃદ્ધિ કરનાર, દરદને પાછળ હટાવનાર હોમની હું આરાધના કરૂં છું. અએ લીલાં હોમ! તારી પાસે હું ડહાપણ, હિંમત, ફત્તેહ, તંદરોસ્તી, આબાદી, વૃદ્ધિ, કૌવત, અને મોટાઇ માંગું છું. જેથી તમામ દેવ, જાદુગર, પરી, વગેરે, બુરી શક્તિઓની ખરાબીને હું તોડું.

નાની હોમ યશ્તની નીરંગનો સાર—હોમ અને બરસમ વડે, તથા ભલી માજદયસ્ની જરથોસ્તી દીનની બરકતથી તમામ દેવ દફેજો, અને જાદુગરોનાં કાલબુદને હું ભાજું.



વનન્ત યશ્ત.[1]

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ. અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

૫ નામે યજ્દાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવ્ઝૂની, ગોરૂજે ખોરેહ્ અવ્ઝાયાદ્; વનન્ત સતર્ અહુરમજ્દ દથ અષવ અષહે રદ્ બેરસાદ્. અજ્ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ્, અજ્ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુઝૂખ્ત દુઝ્વર્શ્ત, મૅમ્ ૫ ગૅતી મનીદ્, ઑએમ્ ગોફ્ત્, ઑએમ્ કર્દ્, ઑએમ્ જસ્ત્, ઑએમ્ બુન્ બૂદ્ ઍસ્તેદ્. અજ્ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ્ પશેમાન્, ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ્; હઇથ્યાવર્શ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમૅમ. સ્તઑમિ અષૅમ્; અષૅમ્ વૉહૂ (૩).

---

૧. નાના તથા મોટા સીરોજમાં તેશ્તર તીરની ખશ્નુમનમાં વનન્ત, સતવએસ તથા હપ્તોઇરિંગની ખશ્નુમન આવેલી છે, તે ઉપરથી પ્રૉફેસર દારમેસ્તેતે એ યશ્તને તીર યશ્તનો વધારાનો ભાગ ગણે છે. વનન્ત એક સેતારાનું નામ છે; દક્ષિણ દિશાએ આવેલા સેતારાઓમાં એ મુખ્ય અને ચળકતો સેતારો છે, અને તેને બૃહસ્પતિનો હરીફ ગણ્યો છે. વળી એ એક યઝદનું નામ છે, જેનું કામ અલબુર્ઝ પહાડ, જેની આસપાસ સુરજ, ચંદ્ર અને સેતારાઓ ફરે છે, તે પહાડના રસ્તાઓની ચોકી કરવાનું છે, અને દેવ અને પરીઓને સુરજના માર્ગમાં અટકાવ નાખતાં અટકાવવાનું છે. વનન્તનો શબ્દાર્થ 'મારનાર' થાય છે. વનન્ત સેતારાની સેતાયશ વરસાદ લાવવામાં મદદ કરે છે અને અહેરેમનને લગતાં ઘણાક ખરાબ નહિ દાબ રાખી શકાય એવાં ખરફસ્તરોનો અટકાવ કરે છે.

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-તકએશો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. વનન્તો સ્તારો મજદધાતહે, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહુ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાતચિત હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઑ મ્રઑતુ.

વનન્તૅમ સ્તારૅમ મજદધાતૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. યજાઇ વનન્તૅમ અમવન્તૅમ અઑખ્તો-નામનૅમ બએષજૅમ, પઇતિશ્તાતેએ અજસ્તચ જોઇજદિશતચ, અપયન્તમહેચ અંધ્રહે મઇન્યેઉશ પ્રફ્રસ્ત્ર. (તાલી ૧ મારવી.) વનન્તૅમ સ્તારૅમ મજદધાતૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. યજાઇ વનન્તૅમ અમવન્તૅમ અઑખ્તો-નામનૅમ બએષજૅમ, પઇતિશ્તાતેએ અજસ્તચ જોઇજદિશતચ, અપયન્તમહેચ અંધ્રહે મઇન્યેઉશ પ્રફ્રસ્ત્ર. (તાલી બે મારવી.) વનન્તૅમ સ્તારૅમ મજદધાતૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. યજાઇ વનન્તૅમ અમવન્તૅમ અઑખ્તો-નામનૅમ બએષજૅમ, પઇતિશ્તાતેએ અજસ્તચ જોઇજદિશતચ, અપયન્તમહેચ અંધ્રહે મઇન્યેઉશ પ્રફ્રસ્ત્ર, (તાલી ૩ મારવી.)

(બાજમાં પઢે) બસ્ત હોમ દાંમ દેહન મુશક કુલ ગુરૂએહ, કુ પ ખાંન ગુનાહ નકુનન્દ. બએષજ ગુઆફ્રરંગાંન બાદ. નામે અહુરમજદ, પ નામે નીવ ખોરેહ ફ્રરીદુન, ફ્રરીદુન આથવ્યાંન. (તાલી ૩ મારવી.) બસ્ત હોમ દાંમ દેહન મારાંન મારૂ સર્દગાંન, કુ પ ખાંન ગુનાહ નકુનન્દ. બએષજ ગુઆફ્રરંગાન બાદ. નામે અહુરમજદ, પ નામે નીવ ખોરેહ ફ્રરીદુન, ફ્રરીદુન આથવ્યાંન. (તાલી ૩ મારવી.) બસ્ત હોમ દાંમ દેહન ગોરૂગાંન ગોર્ગ સર્દગાંન, નામ ચેશ્તી ગોર્ગ કુલ ગોરૂએહ, કુ પ ખાંન ગુનાહ નકુનન્દ. બએષજ ગુઆફ્રરંગાંન બાદ. નામે અહુરમજદ, પ નામે નીવ ખોરેહ ફ્રરીદુન, ફ્રરીદુન આથવ્યાંન. (તાલી ૩ મારવી.) અહુરમજદ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ, મરદુમ સર્દગાંન હમા સર્દગાંન, હમબાયસ્તે વેહાંન, ઑએમ બેહેદીન માંજદયસ્નાંન આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદુન બાદ. (પ્રગટ પઢે.) યથા અહુ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઑજસચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, વનન્તો સ્તારો મજદધાતહે. અષૅમ વોહૂ (૧).

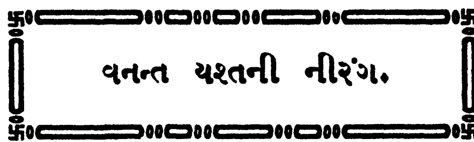
☞ અહ્માઇ રએશ્ચ; હજંધ્રૅમ; જસ મે અવંધ્રહે મજદ; કેરફેહ મોજદ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુબારક (ફ્લાંન), માહે મુબારક (ફ્લાંન), ગાહે (ફ્લાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન.

ફ્નઍાથ્ર અહુરહે મજદાએો, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ; હુઇથ્યા-વર્શતાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમૅમ. સ્તઑમિ અષૅમ; અષૅમ વૉહૂ (૧).

ગોરજે ખોરેહ્ અવજાયાદ્ વનન્ત સતર્ અહુરમજદ દથ અષવ અષહે રદ્, ખેરસાદ્ અમાવંદ્ પીરોજગર્, અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ્ દીન્ બેહ્ માજદયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફરંગાંની બાદ્ હફ્તે કેશવર્ જમીન્; અએદૂન્ બાદ્. મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્. અષઍાને અષૅમ વૉહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે) દાદારે ગેહાંન્ દીને માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નૅમસૅન્તે અષાઉમ સૅવિશ્તે અરૅદ્વિ સૂર અનાહિતે. અષઍાને અષૅમ વૉહૂ (૧). નૅમો ઉર્વઇરે વંઘ્રઉહિ મજદધાતે. અષઍાને અષૅમ વૉહૂ (૧). વનન્તૅમ સ્તારૅમ મજદધાતૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. અષૅમ વૉહૂ (૧). વનન્ત સતર્ અહુરમજદ દથ અષવ અષહે રદ્ ખેરસાદ્. અષૅમ વૉહૂ (૧).



વનન્ત યશ્તની નીરંગ.

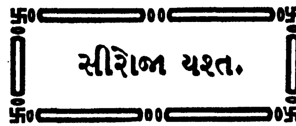
☞ (એ નીરંગ વનન્ત યશ્ત પઢયા પછી ત્રણ વાર પઢે.)

☞ કુલ્ બલા દફે શવદ્, ઓ દીવ્ ઓ દરૂજ ઓ પરી ઓ કફ્તાર્ ઓ સેહેરાંન્, ઓ બાદ્ અખ્તહેદ્ અખી દરૂદે શેકમ્ હફ્ત અન્દાંમ્, ખલલે શઇતાંન્ ઓ ખાતર્ પરીશાંન્, ઓ ખલલે દેમાધ્ શઇતાંન્ ખાતર્ પરીશાંન્ બાદ્; ઓ દર્ નજર બરૂવીજન્ તા દીદને નવશ્ત્ ઓ માનન્દ્ હુમયનીન્ બલા દફે શવદ્. અષઍાને અષૅમ વૉહૂ (૧). (ત્રણ વાર પઢે)

વનંત યશ્તનો સાર—અહુરમજદની ખુશનુદી હોજો! વૃદ્ધિ કરનાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. તેનો પ્રતાપ તથા ખોરેહ જ્યાદા થાએો! અહુરમઝદનો પેદા કીધેલો પાક વનંત સેતારો (દક્ષિણ દીશાએ આવેલા સેતારાએોમાં મુખ્ય સેતારો; એ બૃહસ્પતીનો હરીફ છે) મારી મદદે પહોંચે! સર્વે ગુનાહો માટે હું પશ્ચાતાપ કરૂં છું. તમામ ભુંડા વિચાર, ભુંડા સખુન અને ભુંડા કામોને માટે હું મનશની, ગવશની, કુનશનીથી પસ્તાવો કરૂં છું. ધિકકારવાજોગ, અહેરેમનની ખસલતના ખરફસતરોને દફે કરવાને માટે હું મશહુર વનંત સેતારાની આરાધના કરૂં છું, તમામ ઉંદર બિલાડીની ઓલાદનાં જાવરો, સાંપની ખસલતનાં

જાનવરો, અને વરૂની ખસલતનાં જાનવરોનાં મોંઢાં, અહુરમજદનું નામ લઈને, તથા આથવ્યાનના છોકરા ફરેદુનનું નામ લઈને, (પાદશાહ ફરેદુન નીરંગોનો વિદ્વાન હતો, અને તે પઢીને પોતા ઉપર આવતી બળાને દફે કરી શકતો હતો) હું બાંધું, જેથી તે નુકશાન કરે નહિ.

વનંત યશ્તની નીરંગનો સાર—તમામ બળા, દેવ દરૂજ, પરી, જાદુગરો, ખરાબ પવન, શરીરના સાંધાનું કળવું, હેરેમનની ખરાબી, નાસીપાસી, મનની બેચેની, ભેજાનું દરદ, બદ માણસોની નજર એવી એવી તમામ બળા દફે થજો!



ક્ષનઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ. અષૅમ્ વૉહૂ. (૧).

૫ નામે યજદાંન્ અહુરમજદ ખોદાએ અવઝૂની, ગોરૂજે ખોરેહ્ અવઝાયાદ્; સીરોઝા અમેશાસ્પંદ્ વીસ્પએશા અરૂદાફ્રૂવશ્ બેરસાદ્.

અજ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ્; અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુઝૂખ્ત દુઝ્વરશ્ત, મૅમ્ ૫ ગેતી મનીદ્, ઑએમ્ ગૉફ્ત્, ઑએમ્ કર્દ્, ઑએમ્ જસ્ત્, ઑએમ્ બૂન્ બૂદ્ એસ્તેદ્. અજ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ્ પશેમાન્, ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ. ક્ષનઑથ્ર અહુ-રહે મજદાઑ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમૅમ્, સ્તઑમિ અષૅમ્; અષૅમ્ વૉહૂ (૩).

---

૧. ત્રીસ રોજ ઉપર એક એક મીનોઇ મવકકલ ગણ્યો છે, તે તથા તેના હમકાર યાને સાથે કામ કરનાર મીનોઓનાં નામની સેતાયશ છે. એ સેતાયશમાં ઘણાખરા બધા મીનોઓ સમાઇ જાય છે. સીરોઝા યશ્તમાં ખશનુમન તરીકે સરોશ તથા ફરવરદીનની ખશ્નુ-મન શિવાય બાકીના ૨૮ ફરેસ્તાની નાની અને મોટી ખશ્નુમન તથા બરજો, હોમ અને દહમની નાની તથા મોટી ખશ્નુમન તથા રવાનની નૈયતે ભણવાનો સતુમનો કરદો (ઇજશ્નેનો ૨૬ મો હા) આવે છે. સરોશ તથા ફરવરદીનની ખશ્નુમન મુકી દેવાનું કારણઃ—

સીરોઝાની બાજ ૪ દરૂનથી ઇંજાઇ શકાય; અને સરોશની બાજમાં તો ૬ દરૂન જોઇયે. એટલા માટે સીરોઝાની બાજમાંથી સરોશ મુકી દીધામાં આવ્યો એ ઉપરથી સીરોઝા યશ્તમાંથી પણ સરોશની ખશ્નુમન કહાડી નાંખી. વળી દહમની ખશ્નુમન ભણ્યા પછી છેક છેડે ફરવરદીનની ખશ્નુમન (અષાઉનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્......નબાનઝ્દિશ્તનાંમ્) આવે છે, એટલા માટે ફરવરદીનની ખશ્નુમન વચમાં ભણવામાં આવતી નથી.

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે.) ફ્રસસ્તયએચ. અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરૅનંઘ્નઉહતો, અમેષનાંમ સ્પેન્તનાંમ. વંઘ્નહુવે મનંઘ્નહે આક્તોઇશ હાંમ-વઇનત્યાઓ, તરધાતો અન્યાઇશ દામાંન, આસ્નહે ખ્રથ્વો મજદધાતહે, ગઓષો-સૂતહે ખ્રથ્વો મજદધાતહે. અષહે વહિશ્તહે સ્રએશ્તહે, અઇરયમનો ઇષ્યેહે સૂરહે મજદધાતહે, સઓકયાઓ વંઘ્નહુયાઓ વૅઉરૂ-દોઇથ્રયાઓ મજ-દધાતયાઓ અષઓન્યાઓ. ક્ષથ્રહે વઇર્યેહે અયોક્ષુસ્તહે મરૅઝ્દિકાઇ થ્રાયો-દ્રિગઓવે. સ્પેન્તયાઓ વંઘ્નહુયાઓ આર્મૈતોઇશ, રાતયાઓ વંઘ્ન-હુયાઓ વૅઉરૂ-દોઇથ્રયાઓ મજદધાતયાઓ અષઓન્યાઓ. હઉર્વતાતો રથ્વો યાઇર્યયાઓ હુષિતોઇશ, સરૅધએઇબ્યો અષહે રતુબ્યો. અમૅરૅ-તાતો રથ્વો ફ્રષઓનિબ્ય વાંથ્વાબ્ય, અસ્પિનિબ્ય યઓનિબ્ય, ગઓ-કૅરૅનહે સૂરહે મજદધાતહે.

☞ (જો હાવન તેમજ બીજી હાવન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે.)

મિથ્રહે વૅઉરૂ-ગઓયઓઇતોઇશ, રામનસ્ચ ખાસ્ત્રહે.

☞ (જો રપિથ્વન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે.)

અષહે વહિશ્તહે આથ્રસ્ચ અહુરહે મજદાઓ.

☞ (ઉઝીરન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે.)

બૅરૅજતો અહુરહે નફ્દ્રો અપાંમ અપસ્ચ મજદધાતયાઓ.

☞ (જો અઇવિસ્રુથ્રેમ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે.)

અષાઉનાંમ ફ્રવષિનાંમ ઘેનાંનાંમ્ચ વીરો-વાંથ્વનાંમ યાઇર્યયાઓ-સ્ચ હુષિતોઇશ, અમહેચ હુતાશ્તહે હુરઓધહે, વૅરૅથ્રઘ્નહેચ અહુરધા-તહે, વનઇનત્યાઓસ્ચ ઉપરતાતો.

☞ (જો ઉશહેન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે.)

સ્રઓષહે અષ્યેહે અષિવતો, વૅરૅથ્રાજનો ફ્રાદત-ગએથહે, રશ્નઓશ્ત રજિશ્તહે, અરૂશ્તાતસ્ચ ફ્રાદત-ગએથયાઓ વરેદત-ગએથયાઓ.

દથુષો અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરૅનંઘ્નઉહતો, અમૅષનાંમ સ્પેન્તનાંમ. આથ્રો અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર, ખરૅનંઘ્નહો સવંઘ્નહો મજદધાતહે, અઇરયનાંમ ખરૅનો મજદધાતનાંમ, કાવયેહેચ ખરૅનંઘ્નહો મજદધાતહે, આથ્રો અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર. કવોઇશ હુઓસ્રવંઘ્નહહે, વરોઇશ હુઓસ્રવંઘ્નહહે, અસ્નવન્તહે ગરોઇશ મજદધાતહે, ચએચિ-

સ્તહે વરોઇશ મજદધાતહે, કાવયેહેચ ખરેનંઘ્રહો મજદધાતહે, આથ્રો અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર. રએવન્તહે ગરોઇશ મજદધાતહે, કાવયેહેચ ખરેનંઘ્રહો મજદધાતહે, આથ્રો અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર. આતર્શ સ્પેન્ત રથએશ્તાર, યજત પોઉરૂ-ખરેનંઘ્રહ યજત પોઉરૂ-બએષજ. આથ્રો અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર, મત્ વીસ્પએઇબ્યો આતેરેબ્યો, ક્ષથ્રો-નફેધ્રો નઇર્યો-સંઘ્રહહે યજતહે.

અપાંમ્ વંઘ્રઉહિનાંમ્ મજદધાતનાંમ્, અરેદુયાઓ આપો અના-હિતયાઓ અષઓન્યાઓ, વીસ્પનાંમચ અપાંમ્ મજદધાતનાંમ્, વીસ્પ-નાંમચ ઉર્વરનાંમ્ મજદધાતનાંમ્. હ્વરે-ક્ષએતહે અમેષહે રએવહે અઉર્વત્-અસ્પહે. માઓંઘ્રહહે ગઓચિથ્રહે, ગેઉશચ અએવો-દાતયાઓ, ગેઉશચ પોઉરૂ સરેધયાઓ. તિશ્ત્ર્યેહે સ્તારો રએવતો ખરેનંઘ્રઉહતો, સતવએસહે ક્રાપહે સૂરહે મજદધાતહે; સ્તારાંમ્ અફ્શ-ચિથ્રનાંમ્ જેમ-સચિથ્રનાંમ્ ઉર્વરો-ચિથ્રનાંમ્ મજદધાતનાંમ્; વનન્તો સ્તારો મજ-દધાતહે, અવે સ્તારો યોઇ હપ્તોઇરિંગ મજદધાત ખરેનંઘ્રઉહન્ત બએષજય. ગેઉશ તશ્ને ગેઉશ ઉરૂને દ્રવાસ્પયાઓ સૂરયાઓ મજદધાતયાઓ અષઓન્યાએ.

દથુષો અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનંઘ્રઉહતો, અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્. મિથ્રહે વોઉરૂ-ગઓયઓઇતોઇશ હજંઘ્રરો-ગઓષહે બએવરે-ચશ્મનો અઓખ્તો-નામનો યજતહે, રામનો ખાસ્ત્રહે. રશ્નઓશ રજિ-શ્તહે, અર્શતાતસ્ચ ફ્રાદત્ ગએથયાઓ વરેદત્-ગએથયાઓ, એરેજ્રૂખ્ધહે વચંઘ્રહો યત્ ફ્રાદત્-ગએથહે. અમહે હુતાશ્તહે, હુરઓધહે વેરેથ્રઘ્નહે અહુરધાતહે, વનઇન્ત્યાઓસ્ચ ઉપરતાતો. રામનો ખાસ્ત્રહે, વયઓશ ઉપરો-કઇર્યેહે તરધાતો અન્યાઇશ દામાન્; અએતત્ તે વયો યત્ તે અસ્તિ સ્પેન્તો-મઇન્ઓમ્; થ્વાષહે ખધાતહે જરવાનહે અકરનહે જર-વાનહે દરેઘો-ખધાતહે. વાતહે હુધાઓંઘ્રહો અધરહે ઉપરહે ફ્રતરહે પસ્ચાઇથ્યેહે, નઇર્યયાઓ હાંમ-વેરેતોઇશ.

દથુષો અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનંઘ્રઉહતો, અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્. રજિશ્તયાઓ ચિસ્તયાઓ મજદધાતયાઓ અષઓન્યાઓ, દએનયાઓ વંઘ્રહુયાઓ માજદયસ્નોઇશ. અષોઇશ વંઘ્રહુયાઓ, ચિસ્તો-ઇશ વંઘ્રહુયાઓ, એરેથે વંઘ્રહુયાઓ, રસાંસ્તાતો વંઘ્રહુયાઓ, ખરેનંઘ્રહો સવંઘ્રહો મજદધાતહે. પારેન્દ્રયાઓ રઓરથયાઓ, અઇર્યનાંમ્ ખરેનો મજદધાતનાંમ્, કાવયેહેચ ખરેનંઘ્રહો મજદધાતહે, અખરેતહેચ ખરે-

નંઘ્રહે મજ્દધાતહે, જરથુશ્ત્રહેચ ખ્શરૅનંઘ્રહે મજ્દધાતહે. અરૂશતાતો ફ્રાદત્-ગએથહે, ગરોઇશ ઉષિ-દરૅનહે મજ્દધાતહે અષ-ખ્શાથ્રહે.

અષ્નો બૅરૅજતો સૂરહે, વહિશ્તહે અંઘ્રહેઉશ અષઑનાંમ્ રઑ-ચંઘ્રહે વીસ્પો-ખ્શાથ્રો. જૅમો હુધાઑંઘ્રહે યજતહે; ઇમાઑ અસાઑ, ઇમાઑ ષોઇથ્રાઑ, ગરોઇશ ઉષિ-દરૅનહે મજ્દધાતહે અષ-ખ્શાથ્રહે, વીસ્પએષાંમચ ગઇરિનાંમ્ અષ-ખ્શાથ્રનાંમ્. પૅાઉરૂ-ખ્શાથ્રનાંમ્ મજ્દધાત-નાંમ્; કાવયેહેચ ખ્શરૅનંઘ્રહે મજ્દધાતહે, અખ્શરૅતહેચ ખ્શરૅનંઘ્રહે મજ્દધાતહે. માંથ્રહે સ્પૅન્તહે અષઑનો વૅરૅજયંઘ્રહહે, દાતહે વીદએ-વહે, દાતહે જરથુશ્ત્રોઇશ, દરેઘયાઑ ઉપયનયાઑ, દએનયાઑ વંઘ્ર-હુયાઑ માજદયસ્નોઇશ જરજદાતોઇશ, માંથ્રહે સ્પૅન્તહે ઉષિ-દરૅથ્રૅમ, દએનયાઑ માજદયસ્નોઇશ, વએધીમ્ માંથ્રહે સ્પૅન્તહે; આસ્નહે ખ્રથ્વો મજ્દધાતહે, ગઑષો-સ્રુતહે ખ્રથ્વો મજ્દધાતહે.

અનઘ્રનાંમ્ રઑચંઘ્રહાંમ્ ખ્શધાતનાંમ્, રઑક્ષ્નહે ગરો-ન્માનહે, મિસ્વાનહે ગાત્વહે ખ્શધાતહે, ચિન્વત્-પૅરૅતૂમ્ મજ્દધાતાંમ્. બૅરૅજતો અહુરહે નફ્ધ્રો અપાંમ્ અપસ્ચ મજ્દધાતયાઑ. હુઑમહે અષવ-જંઘ્રહે. દહ્મયાઑ વંઘ્રહુયાઑ આફ્રિતોઇશ, ઉગ્રાઇ દામોઇશ ઉપ-મનાઇ. વીસ્પએષાંમ્ યજતનાંમ્ અષઑનાંમ્ મઇન્યવનાંમ્ ગએથ્યનાંમ્. અષાઉનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિથૂરનાંમ્ પઑઇર્યો-ત્કએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, નબાનજ્દિશ્તનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્.

ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્ચીત્ હચ ફ્રા અષવ અષવ વીધ્વાઑ મ્રઑતુ.

અહુરૅમ્ મજ્દાંમ્ રએવન્તૅમ્ ખ્શરૅનંઘ્રઉહન્તૅમ્ યજમઇદે, અમૅષા સ્પૅન્તા હુક્ષથ્રા હુધાઑંઘ્રહો યજમઇદે. વૅાહુ મનો અમૅષૅમ્ સ્પૅન્તનૅમ્ યજમઇદે; આક્સ્તીમ્ હાંમ-વઇન્તીમ્ યજમઇદે, તરધાતૅમ્ અન્યાઇશ દામાંન્, આસ્નેમ્ ખ્રતૂમ્ મજ્દધાતૅમ્ યજમઇદે; ગઑષો સ્રૂતૅમ્ ખ્રતૂમ્ મજ્દધાતૅમ્ યજમઇદે. અષૅમ્ વહિશ્તૅમ્ સ્રએશ્તૅમ્ અમૅષૅમ્ સ્પૅન્તૅમ્ યજમઇદે; અઇર્યમનૅમ્ ઇષીમ્ યજમઇદે; સૂરૅમ્ મજ્દધાતૅમ્ યજમઇદે; સઑકાંમ્ વંઘ્રઉહીમ્ વૅાઉરૂ-દોઇથ્રાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજ-મઇદે. ક્ષથ્રૅમ્ વઇરીમ્ અમૅષૅમ્ સ્પૅન્તૅમ્ યજમઇદે, અયોક્ષુસ્તૅમ્ યજ-મઇદે; મરેજ્દિકૅમ્ થ્રાયો દ્રિગૂમ્ યજમઇદે. સ્પૅન્તાંમ્ વંઘ્રઉહીમ્ આર્મ-ઇતીમ્ યજમઇદે; રાતાંમ્ વંઘ્રઉહીમ્ વૅાઉરૂ-દોઇથ્રાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષ-

ઑનીમ્ યજમઇદે. હુઉર્વતાતૅમ્ અમૅષૅમ્ સ્પૅન્તૅમ્ યજમઇદે; યાઇર્યાંમ્ હુષિતીમ્ યજમઇદે; સરેધ અષવન અષહે રતવો યજમઇદે. અમૅરૅ-તાતૅમ્ અમૅષૅમ્ સ્પૅન્તૅમ્ યજમઇદે; ફ્રૂષઑનીમ્ વાંથ્વાંમ્ યજમઇદે; અસ્પિનાચ પેવીનો યજમઇદે; ગઑકૅરૅનૅમ્ સૂરૅમ્ મજદ્દધાતૅમ્ યજમઇદે.

☞ (હાવન ગેહમાં તેમજ બીજી હાવનમાં નીચે મુજબ પઢે):—

મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે, રાંમ્ ખાસ્ત્રૅમ્ યજમઇદે.

☞ (જો રપિથ્વન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ મુજબ પઢે):—

અષૅમ્ વહિશ્તૅમ્ આતરૅમ્ચ અહુરહે મજદાઓ પુથ્રૅમ્ યજમઇદે.

☞ (જો ઉજીરન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

બૅરૅજન્તૅમ્ અહુરૅમ્ ક્ષથ્રીમ્ ક્ષએતૅમ્ અપાંમ્ નપાતૅમ્ અઉર્વત્-અસ્પૅમ્ યજમઇદે, અપૅમ્ચ મજદ્દધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે.

☞ (જો અઇવિસ્રૂથ્રેમ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

અષાઉનાંમ્ વંઘ્વઉહીશ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે; ઘૅનાઓસ્ચ વીરો-વાંથ્વાઓ યજમઇદે; યાઇર્યાંમ્ચ હુષિતીમ્ યજમઇદે; અમૅમ્ચ હુતશ્તૅમ્ હુરઑધૅમ્ યજમઇદે; વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ચ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે; વનઇન્તીમ્ચ ઉપરતાતૅમ્ યજમઇદે.

☞ (જો ઉશહેન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે);—

સ્રઑષૅમ્ અષીમ્ હુરઑધૅમ્ વૅરૅથ્રાજનૅમ્ ફ્રાદત-ગએથૅમ્ અષવ-નૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; રશ્નૂમ્ રજિશ્તૅમ્ યજમઇદે; અર્શ્તાતૅમ્ચ ફ્રાદત-ગએથાંમ્ વરૅદત-ગએથાંમ્ યજમઇદે.

દદ્વાઑંઘ્રહૅમ્ અહુરૅમ્ મજદાંમ્ રએવન્તૅમ્ ખરૅનંઘ્વઉહન્તૅમ્ યજ-મઇદે; અમૅષા સ્પૅન્તા હુક્ષથ્રા હુધાઑંઘ્રહો યજમઇદે. આતરૅમ્ અહુ-રહે મજદાઓ પુથ્રૅમ્ યજમઇદે; ખરૅનો મજદ્દધાતૅમ્ યજમઇદે; સવો મજદ્દધાતૅમ્ યજમઇદે; અઇર્યનૅમ્ ખરૅનો મજદ્દધાતૅમ્ યજમઇદે, ઉગ્રૅમ્ કવએમ્ ખરૅનો મજદ્દધાતૅમ્ યજમઇદે; આતરૅમ્ અહુરહે મજદાઓ પુથ્રૅમ્ યજમઇદે. કવએમ્ હ્વઑસ્રવંઘ્રહેમ્ યજમઇદે, વઇરીમ્ હ્વઑ-સ્રવંઘ્રહેમ્ યજમઇદે; અસ્નવન્તૅમ્ ગઇરીમ્ મજદ્દધાતૅમ્ યજમઇદે, ચએચિસ્તૅમ્ વઇરીમ્ મજદ્દધાતૅમ્ યજમઇદે; ઉગ્રૅમ્ કવએમ્ ખરૅનો મજદ્દધાતૅમ્ યજમઇદે, આતરૅમ્ અહુરહે મજદાઓ પુથ્રૅમ્ યજમઇદે. રએવન્તૅમ્ ગઇરીમ્ મજદ્દધાતૅમ્ યજમઇદે, ઉગ્રૅમ્ કવએમ્ ખરૅનો મજ-દ્દધાતૅમ્ યજમઇદે; આતરૅમ્ અહુરહે મજદાઓ પુથ્રૅમ્ યજમઇદે.

આતર્શ સ્પૅન્ત રથએશ્તાર યજમઇદે; યજત પૅાઉરૂ-ખ્અરૅનંઘ્રહ યજમઇદે; યજત પૅાઉરૂ-બએષજ યજમઇદે. આતરૅમ અહુરહે મજ્દાઓ પુથ્રૅમ યજમઇદે. વીસ્પે આતરો યજમઇદે, ક્ષથ્રૅમ નફ્ઘ્રૅમ નઇર્યો-સંઘ્રહૅમ યજતૅમ યજમઇદે.

આપો વંઘ્રુહીશ મજ્દધાતાઓ અષઓનીશ યજમઇદે. અરૅદ્વિમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષઓનીમ યજમઇદે; વીસ્પાઓ આપો મજ્દધાતાઓ અષઓનીશ યજમઇદે, વીસ્પાઓ ઉર્વરાઓ મજ્દધાતાઓ અષઓનીશ યજમઇદે. હ્વરૅ-ક્ષ્એતૅમ અમૅષમ રએમ અઉર્વત્-અસ્પૅમ યજમઇદે. માઓંઘ્રહૅમ ગઓચિથ્રૅમ યજમઇદે, ગઓમ અએવો-દાતહે ઉરૂનો ફ્રવષીમ યજમઇદે. ગઓમ પૅાઉરૂ-સરૅધહે ઉરૂનો ફ્રવષીમ યજમઇદે. તિશ્ત્રીમ સ્તારૅમ રએવન્તૅમ ખ્અરૅનંઘ્રુહન્તૅમ યજમઇદે, સતવએસમ ક્રાપૅમ સૂરૅમ મજ્દધાતૅમ યજમઇદે, વીસ્પે સ્તારો અફ્રૂશચિથ્ર યજમઇદે, વીસ્પે સ્તારો જેમસચિથ્ર યજમઇદે, વિસ્પે સ્તારો ઉર્વરોચિથ્ર યજમઇદે. વનન્તૅમ સ્તારૅમ મજ્દધાતૅમ યજમઇદે, અવે સ્ત્રેઉશ યજમઇદે, યોઇ હપ્ત હપ્તોઇરિંગ મજ્દધાત ખ્અરૅનંઘ્રુહન્ત બએષજય, પઇતિશ્તાતેએ યાથ્વાંમ પઇરિકનાંમચ. ગેઉશ હુવાઓંઘ્રહો ઉર્વાનૅમ યજમઇદે, દ્રવાસ્પાંમ સૂરાંમ મજ્દધાતાંમ અષઓનીમ યજમઇદે.

દધ્વાઓંઘહેમ અહુરૅમ મજ્દાંમ રએવન્તૅમ ખ્અરૅનંઘ્રુહન્તૅમ યજમઇદે; અમૅષા સ્પૅન્તા હુક્ષથ્રા હુધાઓંઘ્રહો યજમઇદે. મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ હજંઘ્રર-ગઓષૅમ બએવરૅ-ચશ્મનૅમ અઓખ્તોનામનૅમ યજતૅમ યજમઇદે; રામ ખ્આસ્ત્રૅમ યજમઇદે. રશ્નુમ રજિશ્તૅમ યજમઇદે, અરશ્તાતૅમચ ફ્રાદત્-ગએથાંમ વરૅદત્-ગએથાંમ યજમઇદે; એરૅજ્જ્રૂખ્ધૅમ વાચિમ યત્ ફ્રાદત્-ગએથૅમ યજમઇદે. અમૅમ હુતશ્તૅમ હુરઓધૅમ યજમઇદે, વૅરૅથ્રઘ્નૅમ અહુરધાતૅમ યજમઇદે; વનઇન્તીમચ ઉપરતાતૅમ યજમઇદે. રામ ખ્આસ્ત્રૅમ યજમઇદે, વએમ અષવનૅમ યજમઇદે, વએમ ઉપરો-કઇરીમ યજમઇદે, તરધાતૅમ અન્યાઇશ દામાંન્, અએતત્ તે વયો યજમઇદે, યત્ તે અસ્તિ સ્પૅન્તો-મઇન્યઓમ. થ્વાષૅમ ખ્અધાતૅમ યજમઇદે, જરૂવાનૅમ અકરનૅમ યજમઇદે, જરૂવાનૅમ દરૅઘો-ખ્અધાતૅમ યજમઇદે. વાતમ સ્પૅન્તૅમ હુધાઓંઘ્રહેમ યજમઇદે, અધરૅમ યજમઇદે, ઉપરૅમ યજમઇદે, ફ્રતરૅમ યજમઇદે, પસ્ચાઇથીમ યજમઇદે, નઇર્યાંમ હાંમ-વરૈંતીમ યજમઇદે.

દધ્વાઓંઘ્રહેમ અહુરૅમ મજ્દાંમ રએવન્તૅમ ખ્અરૅનંઘ્રુહન્તૅમ યજમઇદે, અમૅષા સ્પૅન્તા હુક્ષથ્રા હુધાઓંઘ્રહો યજમઇદે. રજિશ્તાંમ

ચિશતાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષ‍્ઑનીમ્ યજમઇદે; દએનાંમ્ વંઘુહીમ્ માજ્દયસ્નીમ્ યજમઇદે. અષીમ્ વંઘુહીમ્ યજમઇદે, ક્ષોઇથ્નીમ્ બૅરૅ-જઇતીમ્ અમવઇતીમ્ હુરઓધાંમ્ ખ્‍વાપરાંમ્; ખ્‍વરૅનો મજ્દધાતૅમ્ યજ-મઇદે, સવો મજ્દધાતૅમ્ યજમઇદે, પારૅન્દીમ્ રઓરથાંમ્ યજમઇદે; અઇર્‍યનૅમ્ ખ્‍વરૅનો મજ્દધાતૅમ્ યજમઇદે, ઉગ્રૅમ્ કવએમ્ ખ્‍વરૅનો મજ્-દધાતૅમ્ યજમઇદે, ઉગ્રૅમ્ અખ્‍વરૅતૅમ્ ખ્‍વરૅનો મજ્દધાતૅમ્ યજમઇદે; જરથુશ્ત્રહે ખ્‍વરૅનો મજ્દધાતૅમ્ યજમઇદે. અરૂશ્તાતૅમ્ ફ્રાદત્-ગએથૅમ્ યજમઇદે, ગઇરીમ્ ઉષિ-દરૅનૅમ્ મજ્દધાતૅમ્ અષ-ખ્‍વાથ્રૅમ્ યજતૅમ્ યજમઇદે.

અશ્મનૅમ્ ખ્‍વન્વન્તૅમ્ યજમઇદે, વહિશ્તૅમ્ અહૂમ્ અષ‍્ઑનાંમ્ યજમઇદે, રઓચંઘ્રહૅમ્ વીસ્પો-ખ્‍વાથ્રૅમ્. જાંમ્ હુધાઓંઘ્રહૅમ્ યજતૅમ્ યજમઇદે, ઇમાઓ અસાઓ ઇમાઓ ષોઇથ્રાઓ યજમઇદે; ગઇરીમ્ ઉષિ-દરૅનૅમ્ મજ્દધાતૅમ્ અષ-ખ્‍વાથ્રૅમ્ યજતૅમ્ યજમઇદે; વીસ્પાઓ ગરયો અષ-ખ્‍વાથ્રાઓ પૉઉરૂ-ખ્‍વાથ્રઓ મજ્દધાત અષવન અષહે રતવો યજમઇદે. ઉગ્રૅમ્ કવએમ્ ખ્‍વરૅનો મજ્દધાતૅમ્ યજમઇદે, ઉગ્રૅમ્ અખ્‍વરૅતૅમ્ ખ્‍વરૅનો મજ્દધાતૅમ્ યજમઇદે. માંથ્રૅમ્ સ્પૅન્તૅમ્ અશ-ખ્‍વરૅનંઘ્રહૅમ્ યજમઇદે, દાતૅમ્ વીદએવુમ્ યજમઇદે, દાતૅમ્ જરથુશત્રિ યજમઇદે; દરૅઘાંમ્ ઉપયનાંમ્ યજમઇદે, દએનાંમ્ વંઘુહીમ્ માજ્દયસ્નીમ્ યજમઇદે; જરજ્દાઇતીમ્ માંથ્રૅમ્ સ્પૅન્તૅમ્ યજમઇદે, ઉષિ-દરૅથ્રૅમ્ દએનાંમ્ માજ્દયસ્નીમ્ યજ-મઇદે, વએધીમ્ માંથ્રૅમ્ સ્પૅન્તૅમ્ યજમઇદે; આસ્નૅમ્ ખ્રતૂમ્ મજ્દ-ધાતૅમ્ યજમઇદે, ગઓષો-સ્રૂતૅમ્ ખ્રતૂમ્ મજ્દધાતૅમ્ યજમઇદે.

અનઘ્ર રઓચાઓ ખ્‍વધાતાઓ યજમઇદે, રઓક્ષ્નૅમ્ ગરો-ન્માનૅમ્ યજમઇદે, મિસ્વાનૅમ્ ગાતૂમ્ ખ્‍વધાતૅમ્ યજમઇદે, ચિન્વત્ પૅરૅતૂમ્ મજ્દધાતાંમ્ યજમઇદે. બૅરૅજન્તૅમ્ અહુરૅમ્ ક્ષથ્રીમ્ ક્ષએતૅમ્ અપાંમ્ નપાતૅમ્ અઉર્વત્-અસ્પૅમ્ યજમઇદે, અપૅમ્ચ મજ્દધાતાંમ્ અષ‍્ઑનીમ્ યજમઇદે. હઓમૅમ્ જાઇરીમ્ બૅરૅજન્તૅમ્ યજમઇદે, હઓમૅમ્ ફ્રાષ્મીમ્ ફ્રાદત્-ગએથૅમ્ યજમઇદે, હઓમૅમ્ દૂરઓષૅમ્ યજમઇદે.

દહ્માંમ્ વંઘુહીમ્ આફ્રિતીમ્ યજમઇદે, ઉગ્રૅમ્ તખ્મૅમ્ દામોઇશ્ ઉપ-મનૅમ્ યજતૅમ્ યજમઇદે; વીસ્પૅમ્ચ અષવનૅમ્ મઇન્યઓમ્ યજતૅમ્ યજમઇદે, વીસ્પૅમ્ચ અષવનૅમ્ ગએથીમ્ યજતૅમ્ યજમઇદે.

અષાઉનાંમ્ વંઘુહીશ્ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો સ્તઓમિ જઓ-યેમી ઉફ્યેમી; યજમઇદે ન્માન્યાઓ વીસ્યાઓ જન્તુમાઓ દખ્યુમાઓ જરથુશ્ત્રોતૅમાઓ. વીસ્પનાંમ્ચ આઓંઘ્રહાંમ્ પઓઇર્‍યનાંમ્ચ ફ્રવષિનાંમ્

ઇધ યજમઇદે, ફ્રવષીમ્ અવાંમ યાંમ્ અહુરહે મજ્દાઓ, મજિશ્તાંમ્ચ વહિશ્તાંમ્ચ, સ્રએશ્તાંમ્ચ ખ્રઑઝ્દિશ્તાંમ્ચ ખ્રથ્વિશ્તાંમ્ચ હુકૅરેપ્તૅમાંમ્ચ, અષાત્ અપનોતૅમાંમ્ચ.

અષાઉનાંમ્ વંઘ્વઉહીશ્ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે; યાઓ અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્, ક્ષએતનાંમ્ વૅરૅજિ-દોઇથ્રનાંમ્, બૅરૅજતાંમ્ અઇવ્યામનાંમ્ તખ્મનાંમ્ આહૂઇર્યનાંમ્ યોઇ અઇથ્યેજંઘ્હો અષવનો. પઑઇર્યનાંમ્ તકએષનાંમ્, પઑઇર્યનાંમ્ સાસ્નો-ગૂષાંમ્, ઇધ અષ્ઑનાંમ્ અષઑનિનાંમ્ચ અહુમ્ચ દએનાંમ્ચ બઑધસ્ચ ઉર્વાનૅમ્ચ ફ્રવષીમ્ચ યજમઇદે, યોઇ અષાઇ વઑનરે, ગેઉશ્ હુધાઑંઘ્હો ઉર્વાનૅમ્ યજમઇદે.

યોઇ અષાઇ વઑનરે. ગયેહે મરૅથ્નો અષઑનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે. જરથુશ્ત્રહે સ્પિતામહે ઇધ અષઑનો અષીમ્ચ ફ્રવષીમ્ચ યજમઇદે. કવોઇશ્ વીશ્તાસ્પહે અષઑનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે. ઇસત્-વાસ્રહે જરથુશ્ત્રોઇશ્ અષઑનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે. નબાનજ્દિશ્તનાંમ્ ઇધ અષઑનાંમ્ અષઑનિનાંમ્ચ અહુમ્ચ દએનાંમ્ચ બઑધસ્ચ ઉર્વાનૅમ્ચ ફ્રવષીમ્ચ યજમઇદે, યોઇ અષાઇ વઑનરે; મત વીસ્પાબ્યો અષંઑનિબ્યો ફ્રવષિબ્યો, યાઓ ઇરીરિથુષાંમ્ અષઑનાંમ્, યાઓસ્ચ જ્વન્તાંમ્ અષઑનાંમ્, યાઓસ્ચ નરાંમ્ અજાતનાંમ્ ફ્રષો-ચરૅથ્રાંમ્ સઑષ્યન્તાંમ્.

ઇધ ઇરિસ્તનાંમ્ ઉર્વાનો યજમઇદે, યાઓ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો. વીસ્પનાંમ્ અહુમ્ય ન્માને નબાનજ્દિશ્તનાંમ્ પરઇરિસ્તનાંમ્ અએથ્રપઇતિનાંમ્ અએથ્ર્યનાંમ્ નરાંમ્ નાઇરિનાંમ્ ઇધ અષઑનાંમ્ અષઑનિનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. વીસ્પનાંમ્ અએથ્રપઇતિનાંમ્ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. વીસ્પનાંમ્ અએથ્ર્યનાંમ્ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. વીસ્પનાંમ્ નરાંમ્ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. વીસ્પનાંમ્ નાઇરિનાંમ્ અષઑનિનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે.

વીસ્પનાંમ્ અપૅરૅનાયુકનાંમ્ દહ્મો-કૅરૅતનાંમ્ અષઑનાંમ ફ્રવષયો યજમઇદે. આદફ્યુનાંમ્ચ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. ઉજ્દફ્યુનાંમ્ચ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. નરાંમ્ચ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે, નાઇરિનાંમ્ચ અષઑનિનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે, વીસ્પાઓ અષાઉનાંમ્ વંઘ્વઉહીશ્ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે, યાઓ હુચ ગયાત્ મરૅથ્નત્ આ-સઑષ્યન્તાત્ વૅરૅથ્રઘ્નત્.

વીસ્પાઑ ફ્રવષયો અષાઉનાંમ્ યજમઇદે, અષાઉનાંમ્ વંઘ્રઉહીશ્ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો યજમઇદે, વીસ્પે અષવનો યજત યજમઇદે.

☞ (જો હાવન તેમજ બીજી હાવન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે.)

હાવનીમ્ પઇતિ રતૂમ્, સાવંઘ્રહએમ્ વીસીમચ પઇતિ રતૂમ્.

☞ (જો રપિથ્વન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે.)

રપિથ્વનૅમ્ પઇતિ રતૂમ્, ફ્રાદત્-ફ્ષુાઉમ્ જન્તુમૅમચ પઇતિ રતૂમ્.

☞ (ઉજીરન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે.)

ઉજયેઇરિનૅમ્ પઇતિ રતૂમ્, ફ્રાદત્-વીરૅમ્ દખ્યુમૅમચ પઇતિ રતૂમ્.

☞ (જો અઇવિસ્રુથ્રેમ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે.)

અઇવિસ્રૂથ્રૅમૅમ્ અઇબિગાઇમ્ પઇતિ રતૂમ્, ફ્રાદત્-વીસ્પાંમ્ હુજ્યાઇતીમ્ જરથુશ્ત્રોતૅમૅમચ પઇતિ રતૂમ્.

☞ (જો ઉશહેન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે.)

ઉષહિનૅમ્ પઇતિ રતૂમ્, બૅરૅજીમ્ ન્માનીમચ પઇતિ રતૂમ્.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજ્દ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરૂદુમ્, મરૂદુમ્ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઑએમ્ બેહેદીન્ માજ્દયસ્નાંન્, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન્ બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઑજસ્ચ જવરૅચ આફ્રિનામિ, અહુરહે મજ્દાઑ રએવતો ખરૅનંઘ્રઉહતો, અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્. વંઘ્રહવે મનંઘ્રહે આક્સ્તોઇશ હાંમ્-વઇનત્યાઑ, તરધાતો અન્યાઇશ દામાંન્, આસ્નહે ખ્રથ્વો મજ્દધાતહે, ગઑષો-સ્રૂતહે ખ્રથ્વો મજ્દધાતહે. અષહે વહિશ્તહે સ્રએશ્તહે, અઇર્યમનો ઇષ્યેહે સૂરહે મજ્દધાતહે, સઑકયાઑ વંઘ્રહુયાઑ વૅાઉરૂ-દોઇથ્રયાઑ મજ્દધાતયાઑ અષઑન્યાઑ. ક્ષથ્રહે વઇર્યેહે અયોક્ષુસ્તહે મરૅજદિકાઇ થ્રાયો-દ્રિગઑવે. સ્પૅન્તયાઑ વંઘ્રહુયાઑ આર્મતોઇશ, રાતયાઑ વંઘ્રહુયાઑ વૅાઉરૂ-દોઇથ્રયાઑ મજ્દધાતયાઑ અષઑન્યાઑ. હઉર્વતાતો રથ્વો યાઇર્યયાઑસ્ચ હુષિતોઇશ, સરૅધએઇબ્યો અષહે રતુબ્યો. અમૅરૅતાતો રથ્વો ફ્ષુઑનિબ્ય વાંથ્વાબ્ય, અસ્પિનિબ્ય યઑનિબ્ય, ગઑકૅરૅનહે સૂરહે મજ્દધાતહે.

☞ (હાવન ગેહમાં તેમજ બીજી હાવનમાં નીચે મુજબ પઢે):—
મિથ્રહે વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતોઇશ, રાંમનસ્ચ ખાસ્ત્રહે.

☞ (જો રપિથ્વન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ મુજબ પઢે):—
અષહે વહિશ્તહે આથ્રસ્ચ અહુરહે મજ્દાઓ.

☞ (જો ઉજીરન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—
બેરજતો અહુરહે નફેધ્રો અપાંમ્ અપસ્ચ મજ્દધાતયાઓ.

☞ (જો અઇવિસ્રૂથ્રેમ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—
અષાઉનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઘેનાંનાંમ્ચ વીરો-વાંથ્વનાંમ્ યાઇર્યયાઓ-સ્ચ હુષિતોઇશ, અમહેચ હુતાશ્તહે હુરઓધહે, વેરેથ્રધ્નહેચ અહુરધાતહે, વનઇન્ત્યાઓસ્ચ ઉપરતાતો.

☞ (જો ઉશહેન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે);—
સ્રઓષહે અષ્યેહે અષિવતો, વેરેથ્રાજનો ફ્રાદત્-ગએથહે, રશ્નઓશ રજિશ્તહે, અરૂશ્તાતસ્ચ ફ્રાદત્-ગએથયાઓ વરેદત્-ગએથયાઓ.

દથુષો અહુરહે મજ્દાઓ રએવતો ખરેનંઘ્રઉહતો, અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્. આથ્રો અહુરહે મજ્દાઓ પુથ્ર, ખરેનંઘ્રહો સવંઘ્રહો મજ્દધાતહે, અઇરયનાંમ્ ખરેનો મજ્દધાતનાંમ્, કાવયેહેચ ખરેનંઘ્રહો મજ્દધાતહે, આથ્રો અહુરહે મજ્દાઓ પુથ્ર. કવોઇશ હુસ્રવંઘ્રહહે, વરોઇશ હુસ્રવંઘ્રહહે, અસ્નવન્તહે ગરોઇશ મજ્દધાતહે, ચએચિસ્તહે વરોઇશ મજ્દધાતહે, કાવયેહેચ ખરેનંઘ્રહો મજ્દધાતહે, આથ્રો અહુરહે મજ્દાઓ પુથ્ર. રએવન્તહે ગરોઇશ મજ્દધાતહે, કાવયેહેચ ખરેનંઘ્રહો મજ્દધાતહે, આથ્રો અહુરહે મજ્દાઓ પુથ્ર. આતર્શ સ્પેન્ત રથએશ્તાર, યજત પૉઉરૂ-ખરેનંઘ્રહ, યજત પૉઉરૂ-બએષજ. આથ્રો અહુરહે મજ્દાઓ પુથ્ર, મત્ વીસ્પએઇબ્યો આતેરેબ્યો, ક્ષથ્રો-નફેધ્રો નઇર્યો-સંઘ્રહહે યજતહે.

અપાંમ્ વંઘ્રઉહિનાંમ્ મજ્દધાતનાંમ્, અરેદુયાઓ આપો અના-હિતયાઓ અષઓન્યાઓ, વીસ્પનાંમ્ચ અપાંમ્ મજ્દધાતનાંમ્, વીસ્પ-નાંમ્ચ ઉર્વરનાંમ્ મજ્દધાતનાંમ્. હુવરે-ક્ષએતહે અમેષહે રએવહે અઉર્વત્-અસ્પહે. માઓંઘ્રહહે ગઓચિથ્રહે, ગેઉશ્ચ અએવો-દાતયાઓ. ગેઉશ્ચ પૉઉરૂ-સરેધયાઓ. તિશ્ત્ર્યેહે સ્તારો રએવતો ખરેનંઘ્રઉહતો, સતવએસહે ફ્રાપહે સૂરહે મજ્દધાતહે, સ્તારાંમ્ અફ્શ-ચિથ્રનાંમ્ જેમ-સ-ચિથ્રનાંમ્ ઉર્વરો-ચિથ્રનાંમ્ મજ્દધાતનાંમ્; વનન્તો સ્તારો મજ્-

દધાતહે, અવે સ્તારો યોઇ હપ્તોઇરિંગ મજ્દધાત ખ઼રૅનંઘ્રુઉહન્ત બએષજ્ય. ગેઉશ તષ્ને, ગેઉશ ઉરૂને, દ્રવાસ્પયાઑ સૂરયાઑ મજ્દધાતયાઑ અષઑન્યાએ.

દથુષો અહુરહે મજ્દાઑ રએવતો ખ઼રૅનંઘ્રુઉહતો, અમૅષનાંમ સ્પૅન્તનાંમ. મિથ્રહે વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતોઇશ હજંઘ્રરો-ગઑષહે બએવરે-ચષ્મનો અઑખ્તો-નામનો યજતહે, રામનો ખ઼ાસ્ત્રહે. રષ્નઑશ રજિશ્તહે, અર્શ્તાતસ્ચ ફ્રાદત્-ગએથયાઑ વરૅદત્-ગએથયાઑ, ઑરૅજ્રૂખ્ધહે વચંઘ્રહો યત્ ફ્રાદત્-ગએથહે. અમહે હુતાશ્તહે, હુરઑધહે વૅરૅથ્રધ્નહે અહુરધાતહે, વનઇનત્યાઑસ્ચ ઉપરતાતો. રામનો ખ઼ાસ્ત્રહે, વયઓશ ઉપરો-કઇર્યેહે તરધાતો અન્યાઇશ દામાન્, અએતત્ તે વયો યત્ તે અસ્તિ સ્પૅન્તો-મઇન્યોમ્; થ્વાષહે ખ઼ધાતહે જરવાનહે અકરનહે જરવાનહે દરૅઘો-ખ઼ધાતહે. વાતહે હુધાઁઘ્રહો અધરહે ઉપરહે ફ્રતરહે પસ્ચાઇથ્યેહે, નઇર્યયાઑ હાંમ-વૅરૅતોઇશ.

દથુષો અહુરહે મજ્દાઑ રએવતો ખ઼રૅનંઘ્રુઉહતો, અમૅષનાંમ સ્પૅન્તનાંમ. રજિશ્તયાઑ ચિસ્તયાઑ મજ્દધાતયાઑ અષઑન્યાઑ, દએનયાઑ વંઘ્રહુયાઑ માજ્દયસ્નોઇશ. અષોઇશ વંઘ્રહુયાઑ, ચિસ્તોઇશ વંઘ્રહુયાઑ, ઑરૅથે વંઘ્રહુયાઑ, રસાંસ્તાતો વંઘ્રહુયાઑ, ખ઼રૅનંઘ્રહો સવંઘ્રહો મજ્દધાતહે. પારૅન્દ્રયાઑ રઑરથયાઑ, અઇર્યનાંમ ખ઼રૅનો મજ્દધાતનાંમ, કાવયેહેચ ખ઼રૅનંઘ્રહો મજ્દધાતહે, અખ઼રૅતહેચ ખ઼રૅનંઘ્રહો મજ્દધાતહે, જરથુશ્ત્રહેચ ખ઼રૅનંઘ્રહો મજ્દધાતહે. અરૂશ્તાતો ફ્રાદત્-ગએથહે, ગરોઇશ ઉષિ-દરૅનહે મજ્દધાતહે અષ-ખ઼ાથ્રહે.

અષ્નો ઑરૅજતો સૂરહે, વહિશ્તહે અંઘ્રહેઉશ અષઑનાંમ રઑચંઘ્રહો વીસ્પો-ખ઼ાથ્રો. જૅમો હુધાઁઘ્રહો યજતહે; ઇમાઑ અસાઑ, ઇમાઑ ષોઇથ્રાઑ, ગરોઇશ ઉષિ-દરૅનહે મજ્દધાતહે અષ-ખ઼ાથ્રહે, વીસ્પએષાંમ્ચ ગઇરિનાંમ અષ-ખ઼ાથ્રનાંમ. પૉઉરૂ-ખ઼ાથ્રનાંમ મજ્દધાતનામ્; કાવયેહેચ ખ઼રૅનંઘ્રહો મજ્દધાતહે, અખ઼રૅતહેચ ખ઼રૅનંઘ્રહો મજ્દધાતહે. માંથ્રહે સ્પૅન્તહે અષઑનો વૅરૅજયંઘ્રહહે, દાતહે વીદએવહે, દાતહે જરથુશ્ત્રોઇશ, દરેઘયાઑ ઉપયનયાઑ, દએનયાઑ વંઘ્રહુયાઑ માજ્દયસ્નોઇશ જરજ્દાતોઇશ, માંથ્રહે સ્પૅન્તહે ઉષિ-દરૅથ્રૅમ, દએનયાઑ માજ્દયસ્નોઇશ, વએધીમ્ માંથ્રહે સ્પૅન્તહે; આસ્નહે ખ્રથ્વો મજ્દધાતહે, ગઑષો-સ્રુતહે ખ્રથ્વો મજ્દધાતહે.

અનધ્રનાંમ રઑચંઘ્રહાંમ ખ઼ધાતનાંમ, રઑક્ષ્નહે ગરો-ન્માનહે, મિસ્વાનહે ગાત્વહે ખ઼ધાતહે, ચિન્વત્-પૅરૅતુમ મજ્દધાતાંમ. ઑરૅજતો

અહુરહે નફ્ક્રા અપાંમ અપસચ મજદધાતયાઓ. હઓમહે અષવ-જંધ્રહો. દક્ષયાઓ વંધ્રહુયાઓ આફ્રિતોઇશ, ઉધ્રાઇ દામોઇશ ઉપ-મનાઇ. વીસ્પએષાંમ યજતનાંમ અષઓનાંમ મઇન્યવનાંમ ગએથ્યનાંમ. અષાઉનાંમ ફ્રવષિનાંમ ઉધ્રનાંમ અઇવિથૂરનાંમ, પઓઇર્યો-ત્કએષનાંમ ફ્રવષિનાંમ, નબાનજદિશ્તનાંમ ફ્રવષિનાંમ. અષેમ વોહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશચ; હજંધ્રેમ; જસ મે અવંધ્રહે મજદ; ફેરફ્રુ મોજદ.

રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક્ નાંમ, રોજ મુબારક્ (ફલાંન), માહે મુબારક્ (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન. ક્ષનઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અંધ્રહે મઇન્યેઉશ, હઇથ્યાવર્-શતાંમ હાત્ વસ્ના ફ્રેરષોતેમેમ. સ્તઓમિ અષેમ; અષેમ વોહૂ (૧).

ગોરૂજે ખોરેહ અવજાયાદ સીરોજા અમેશાસ્પંદ વીસ્પએશા અરૂદા-ફ્રૂવશ, બેરસાદ અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન્ બેહ માજદયસ્નાંન, આગહી રવાઇ ગોઆફ્રંગાંની બાદ હફ્તે કેશ્વર જમીન; અએદૂન બાદ. મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્. અષઓને અષેમ વોહૂ (૧).

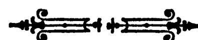
☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માજ-દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસે-ન્તે અષાઉમ સૅવિશ્તે અરેદ્વી સૂર અના-હિતે. અષઓને અષેમ વોહૂ (૧).

નેમો ઉર્વઇરે વંધ્રઉહિ મજદધાતે. અષઓને અષેમ વોહૂ (૧). અહુરેમ મજદાંમ રએવન્તેમ ખ્વરેનંધ્રઉહન્તેમ યજમઇદે. અમેષા સ્પેન્તા હુક્ષથ્રા હુધાઓંધ્રહો યજમઇદે. અષાઉનાંમ વંધ્રઉહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. અષેમ વોહૂ (૧). સીરોજા અમેશાસ્પંદ વીસ્પએશા અરૂદાફ્રૂવશ બેરસાદ. અષેમ વોહૂ (૧).

સીરોજા યશતનો સાર—અહુરમજદની ખુશનુદી હોજો! વૃદ્ધિ કરનાર દાદાર અહુરમજદનું નામ લઇ હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. તેનો ખોરેહ તથા પ્રતાપ જ્યાદા થાઓ! સર્વે અમશાસ્પંદ અને યઝદો અને તમામ ફરોહરો મારી મદદે પહોંચો! તમામ ગુનાહો માટે હું પશ્ચાતાપ કરૂં છું. સર્વે ભુંડા વિચાર, ભુંડા વચન અને ભુંડા કામને માટે હું મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી પસ્તાવો કરૂં છું.

એ યશ્તમાં સર્વે અમશાસ્પંદ, યઝદો, અને અપામનપાત, (બરજો), હોમ, અને દામી ઉપમન નામના ત્રણ વધુ યઝદોની, તેની હમકાર મિનોઇ શકિતઓ સાથે નીચે પ્રમાણે ખશનુમન પઢવામાં આવે છે:—

ખોરેહવાળા દાદાર અહુરમઝદની, જાતી અક્કલ અને કાને સાંભળેલી અક્કલ ઉપર મવકકલ બહમન અમશાસ્પંદની, અરદીબહેશ્ત અમશાસ્પંદની, અઇરયમન તથા સઓક ફરેસ્તાની ધાતુ ઉપર મવકકલ શહેરેવર અમશાસ્પંદની, ભલા સપંદારમદ અમશાસ્પંદની, ફસલને બરાબર વખત ઉપર લાવનાર ખોરદાદ અમશાસ્પંદની, ગાયઢોરની અને અનાજની આબાદી તેમજ ગઓકરેન (સફેદ હોમ) ઉપર મવકકલ અમરદાદ અમશાસ્પંદની, નુરમંદ તથા ખોરેહમંદ દાદાર અરહુમઝદની, (દેપાદર), આદર યઝદની તે સાથે ઇરાની અને કયાની ખોરેહની, નઇર્યોસંગ યઝદની, નિર્મલ અરદવીસુરની તે સાથે અહુરમઝદના પેદા કીધેલા તમામ ઉરવરોની, અમર, નુરમંદ તેજ ઘોડાવાળા ખોરશેદની, ગોસ્પંદનું તોખમ રાખનાર માહ યઝદની, પ્રકાશિત તેશતર સેતારાની તે સાથે પાણીને બધે વહેંચી નાખનાર સતવએસ સેતારાની, અને વનંત તથા હપ્તોઇરીંગ સેતારાની, અશો દ્રવાસ્પની (ગોશ યઝદની), નુરમંદ અને ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમઝદની (દએપમહેર), બહોળાં ખેતરવાળાં, હજાર કાનવાળા, દશ હજાર આંખવાળા, પ્રખ્યાત મહેર યઝદની, અશો સરોષની, સાચા રશને યઝદની, બહેરામ યઝદની, તે સાથે હિંમત આપનાર અમ ફરેસ્તાની, મીનો રામની, વાએ યઝદની તે સાથે કુદરતના કાયદા પ્રમાણે ચાલનાર આકાશની, હદ વગરના જમાનાની, તથા નઇરય-હામ-વરેતી ફરેસ્તાની, નુરમંદ ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમઝદની (દએપદીન), ચિસ્તની, માઝદયસ્ની દીનની, અશીશવંઘની તે સાથે ભલાં ડહાપણની, ભલી રાસ્તીની, પારેન્દીની, ઇરાની અને કયાની ખોરેહની, પેગમ્બર જરથોસ્તનાં ખોરેહની, દુન્યાને આબાદ કરનાર આસ્તાદ યઝદની તે સાથે ઉષિદરેન પહાડની, બુલંદ દબદબાવાળા આસ્માન યઝદની, તે સાથે અશો લોકોનાં રોશન બહેશતની, જમીયાદ યઝદની તે સાથે તમામ પહાડોની અને કયાની ખોરેહની, પવિત્ર અસરકારક માથ્ર-સ્પેન્તની (મારેસપંદ) તે સાથે જરથોસ્તના કાયદાની, બેહદ કુદરતી રોશનીઓની (અનેરાન) તે સાથે ગરોથમાન બહેશતની અને હમેસ્તગાન તથા ચીનવદ પુલની, અપામ-નપાત (બરજો યઝદ)ની, અશોઇનું કૌવત આપનાર હોમની, અને ભલી દામી-ઉપમનની, મીનો તથા ગેતીને લગતા તમામ યઝદોની ખશનુમન પઢીને હું તેઓની સેતાયશ કરૂં છું.



ગાથાના પાંચ દિવસો માટે મરહુમોની યાદને માટે ભણવાનો કરદો.

☞ ગાથા ગાહામ્બારના પાંચ દિવસોમાં મરહુમો માટેનો કરદો ભણતાં તેમાં ગાથાને લગતો ઇશારો આવે છે માટે આખ્ખું વરસ પાને ૮૩ ઉપર આપ્યા મુજબ ભણવો પણ ગાથાના પાંચ દહાડા નીચે મુજબના ફેરફાર સાથે ભણવો.

. ૫ નામે યજદાંન્ અહુરમજદ ખોદાએ અવઝૂની, ગોરૂજે ખોરેહ્ અવઝાયાદ; ગેહ ગાથાબ્યો અહુનવદ્ ગેહ, ઉશ્તવદ્ ગેહ, સ્પેન્તોમદ્ ગેહ, વોહુ-ક્ષથ્ર ગેહ, વહિશ્તોયશ્ત્ ગેહ, ગેહ ગાથાબ્યો અરૂદાફ્ર્વશ એરસાદ્. અજ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ્; અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત્ દુજૂખ્ત દુજવરૂશ્ત, મેમ્ ૫ ગેતી મનીદ્, ઓઅેમ્ ગોફ્ત્, ઓઅેમ્ કર્દ, ઓઅેમ્ જસ્ત્, ઓઅેમ્ બૂન બૂદ્ એસ્તેદ્. અજ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન્, ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હાત્ વસ્ના ફ્રેરષોતેમેમ્, સ્તઓમિ અષેમ; અષેમ વોહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનંઘ્રઉહતો, અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્ ગાથાબ્યો સ્પેન્તાબ્યો, રતૂક્ષથ્રાબ્યો અષઓનિબ્યો, અહુનવઇત્યાઓ ગાથયાઓ, ઉશ્તવઇત્યાઓ ગાથયાઓ, સ્પેનતામઇન્યેઉશ ગાથયાઓ, વોહુ-ક્ષથ્રયાઓ ગાથ્યાઓ, વહિશ્તોઇશતોઇશ ગાથયાઓ, અષઓનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિથૂરનાંમ્, પઓઇર્યોત્કએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, નબાનજદિશ્તનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે ભ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્‌ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ ભ્રઓતૂ. અહુરેમ્ મજદાંમ્ રએવન્તેમ્ ખરેનંઘ્રઉહન્તેમ્ યજમઇદે; અમેષા સ્પેન્તા હુક્ષથ્રા હુધાઓંઘ્રહો યજમઇદે.

અષાઉનાંમ્ વંઘ્રઉહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો સ્તઓમિ જબયેમિ ઉફ્યેમિ. યજમઇદે ન્માન્યાઓ વીસ્યાઓ જન્તુમાઓ દખ્યુમાઓ જરથુશ્ત્રોતેમાઓ. વીસ્પનાંમચ આઓંઘ્રહાંમ્ પઓઇર્યનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઇધ યજમઇદે, ફ્રવષીમ્ અવાંમ્ યાંમ્ અહુરહે મજદાઓ,

મજિશ્તાંમ્ચ વહિશ્તાંમ્ચ, સ્રએશ્તાંમ્ચ ફ્રઓજદિશ્તાંમ્ચ ફ્રથ્વિશ્તાંમ્ચ હુકેરેપ્તેમાંમ્ચ, અષાત્ અપનોતેમાંમ્ચ.

અષાઉનાંમ્ વંઘ્રુહીશ્ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે; યાઓ અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્, ક્ષએતનાંમ વેરેજિ-દોઇથ્રનાંમ્, બેરેજતાંમ્ અઇવ્યામનાંમ્, તખ્મનાંમ્ આહૂઇર્યનાંમ્, યોઇ અઇથ્યેજંઘ્રહો અષવનો. પઓઇર્યનાંમ્ ત્કએષનાંમ્, પઓઇર્યનાંમ્ સાસ્નો-ગુષાંમ્, ઇધ અષઓનાંમ્ અષઓનિનાંમ્ચ અહૂમ્ચ દએનામ્ચ બઓધસ્ચ ઉર્વાનેમ્ચ ફ્રવષીમ્ચ યજમઇદે, યોઇ અષાઇ વઓનરે, ગેઉશ્ હુધાઓંઘ્રહો ઉર્વાનેમ્ યજમઇદે.

યોઇ અષાઇ વઓનરે. ગયેહે મરેથ્નો અષઓનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે. જરથુશ્ત્રહે સ્પિતામહે ઇધ અષઓનો અષીમ્ચ ફ્રવષીમ્ચ યજમઇદે. કવોઇશ્ વીશ્તાસ્પહે અષઓનો 'ફ્રવષીમ્ યજમઇદે. ઇસત્-વાસ્ત્રહે જરથુશ્ત્રોઇશ્ અષઓનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે. નબાનજદિશ્તતાંમ્ ઇધ અષઓનાંમ્ અષઓનિનાંમ્ચ અહૂમ્ચ દએનાંમ્ચ બઓધસ્ચ ઉર્વાનેમ્ચ ફ્રવષીમ્ચ યજમઇદે, યોઇ અષાઇ વઓનરે; મત્ વીસ્પાબ્યો અષઓનિબ્યો ફ્રવષિબ્યો, યાઓ ઇરીરિથુષાંમ્ અષઓનાંમ્, યાઓસ્ચ જવન્તાંમ્ અષઓનાંમ્, યાઓસ્ચ નરાંમ્ અજાતનાંમ્ ફ્રષો-ચરેથ્રાંમ્ સઓષ્યન્તાંમ્.

ઇધ ઇરિસ્તનાંમ્ ઉર્વાનો યજમઇદે, યાઓ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો. વીસ્પનાંમ્ અહુમ્ય ન્માને નબાનજદિશ્તનાંમ્ પર-ઇરિસ્તનાંમ્ અએથ્રપઇતિનાંમ્ અએથ્ર્યનાંમ્ નરાંમ્ નાઇરિનાંમ્ ઇધ અષઓનાંમ્ અષઓનિનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. વીસ્પનાંમ્ અએથ્રપઇતિનાંમ્ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. વીસ્પનાંમ્ અએથ્ર્યનાંમ્ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. વીસ્પનાંમ્ નરાંમ્ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. વીસ્પનાંમ્ નાઇરિનાંમ્ અષઓનિનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે.

વીસ્પનાંમ્ અપેરેનાયુકનાંમ્ દહ્મો-કેરેતનાંમ્ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. આદહ્ય્યુનાંમ્ચ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. ઉજદહ્ય્યુનાંમ્ચ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. નરાંમ્ચ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. નાઇરિનાંમ્ચ અષઓનિનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. વીસ્પાઓ અષાઉનાંમ્ વંઘ્રુહીશ્ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે, યાઓ હચ ગયાત્ મરેથનત્, આ સઓષ્યન્તાત્ વેરેથ્રધ્નત.

(બાજમાં પઢે) હુમત હુખ્ત હ્વરશ્ત; હુમનશ્ની, હુગવશ્ની, હુ-ક્નશ્ની, ઇન્ ક્ષ્નુમન્ ગેહ ગાથાબ્યો અહુનવદ્ ગેહ, ઉશ્તવદ્ ગેહ, સ્પેન્તોમદ્ ગેહ, વૉહુ-ક્ષથ્ર ગેહ, વહિશ્તોયશ્ત્ ગેહ, ગેહ ગાથાબ્યો અર્દા-ફ્રર્વશ્ એરસાદ્, નીરંગ પીરોજગર્ બાદ્; ખોરેહ એહ દીને માજ-દયસ્નાન્ રવા બાદ્ અંદર્ હફ્તે કેશ્વર્. નામ્ ચેશ્તી આદર્ અંદર્ કામ્ બાદ્; હસ્ત શેહેરસ્તાન્ અંદર્ (જે શેહેરમાં પઢે તે શેહેરનું નામ આએ ઠેકાણે લેવું.) શેહેરસ્તાન્ પોરી ફીરોજી શાદી ઓ રામશ્ની, રવાન્ ખોરેહ ખોજસ્તેહ અવજૂન્ બાદ્, અવજૂનતર બાદ્, ખોરેહ ખોજસ્તેહ બાદ્; ઇન્ ક્ષ્નુમન્ ગેહ ગાથાબ્યો અહુનવદ્ ગેહ, ઉશ્તવદ્ ગેહ, સ્પેન્તોમદ્ ગેહ, વૉહુ-ક્ષથ્ર ગેહ, વહિશ્તોયશ્ત્ ગેહ, ગેહ ગાથાબ્યો અર્દાફ્રર્વશ્ એરસાદ્. કેરા ગાહ રોજ શેહેરીઆરી એશ્ યજશ્ને કરૂદે હોમ્, દરૂન્ યશ્તે હોમ્, મ્યજદ હમીરાએનેમ્ યો કરૂદેહા પ ગંજે દાદાર્ અહુરમજદ રૂયોમંદ્ ખોરેહમંદ્ અમેશાસ્પંદાન્ એરસાદ્. અઓજ જોર્ નીરૂ તગી અમાવંદી પીરોજગરી ઇન્ ક્ષ્નુમન્ ગેહ ગાથાબ્યો અહુનવદ્ ગેહ, ઉશ્તવદ્ ગેહ, સ્પેન્તોમદ્ ગેહ, વૉહુ-ક્ષથ્ર ગેહ, વહિશ્તો-યશ્ત્ ગેહ, ગેહ ગાથાબ્યો અર્દાફ્રર્વશ્ એરસાદ્. અજ હમા પદીરફ્તાર્ બાદ્. એમારા પનાહી કૅરદાર્ નીકી અંદાખ્તાર્, અનાઇ પેત્યાર્ દૂર્ અવાજ દાશ્તાર્, અયાફ્ત ખાહ બાદ્. કેરા દિગર મ્યજદ હજાર્ મર્દ મ્યજદ સાએમ્ સાખ્તમ્ એમારા કમરંજતર્ આસાનતર્ અઇની કર્દ ચક્ અજ મા હજાર્ પદીરફ્તાર્ બાદ્. નામ્ ચેશ્તી અનુશેહ રવાન્ રવાંની ☞ (જેની નેયતે પઢે તેનું નામ આએ જગાએ લેવું.) અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુશેહ રવાન્ રવાંની.

જરૂતોશ્ત્ સપિતમાન્ અશો ફ્રોહર્ અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુશેહ રવાન્ રવાંની. ગુશ્તાસ્પ શાહ લોહોરાસ્પ શાહ અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુશેહ રવાન્ રવાંની. જામાસ્પ હકૂમ્ અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુશેહ રવાન્ રવાંની. અર્દાએ વીરાફ્ અર્દાફ્રર્વશ્ અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુશેહ રવાન રવાંની. આદરબાદ્ મારાસ્પંદ્ અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુશેહ રવાન્ રવાંની. મુબેદ્ શાપુર મુબેદ્ શેહેરીઆર્ અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુશેહ રવાન્ રવાંની. મુબેદ્ હોરમજદીઆર્ એર્વદ્ રામ્યાર્ અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુશેહ રવાન્ રવાંની. મુબેદ્ નેર્યોસંગ્ ધવલ્ અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુશેહ રવાન્ રવાંની. હમા ફ્રર્વશ્ અશોઆન્ અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુશેહ રવાન્ રવાંની. નામ્ ચેશ્તી અનુશેહ રવાન્ રવાંની. ☞ (જેની નેયતે પઢે તેનું નામ આએ જગાએ લેવું) હમા ફ્રર્વશ્ અશો-

આંન્ અએદર્ યાદ્ બાદ્; ફ્રર્માએશ્ને[1] (જે શખ્સ ભણવાનું ફરમાવે તેનું નામ લેવું.) માજ્દયસ્ની બેરસાદ્.

હમાફ્રવંશ્ અશોઆંન્ યો કર્દેહા ચેહારુમ દેહુમ સીરોજ સાલ્ રોજ, અજ ગયોમર્દ અંદા સોશ્યોસ્ અએદર્ યાદ્ બાદ્. હસ્તાંન્ બૂદાંન્ બેદાંન્ જાદાંન્ અજાદાંન્, આદેહી ઉજ્દેહી, દહમે નર્ નારીક્ અવર્નાએ પુરનાએ, હર્ કે અવર્ ઇન્ જમીન્ પેરી બેહેદીની ગુદારાંન્ શુદ્ અસ્ત્, હમા ફ્રવંશ્ અશોઆંન્, યો કર્દેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશ્યોસ્ અએદર્ યાદ્ બાદ્. કે ઇન્ માન્ વીસ્ જંદ્ દેહ્ રૂસ્તા ગુજસ્તેહ્ અંદ્, હમા ફ્રવંશ્ અશોઆંન્ યો કર્દેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશ્યોસ્ અએદર્ યાદ્ બાદ્. અશોઆંન્ ફ્રવંશ્ ચીરાંન્, ફ્રવંશ્ અવર્ વીજાંન્, ફ્રવંશ્ પીરોજ્ગરાંન્, ફ્રવંશ્ પોર્યોદકેશાંન્, ફ્રવંશ્ નબાનજ્દેશ્તાંન્, ફ્રવંશ્ ક્રવષયો, હમાયો કર્દેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશ્યોસ્ અએદર્ યાદ્ બાદ્. રવાંને પેદરાંન્ માદરાંન્ જંદેગાંન્ ન્યાગાંન્ ફરજંદાંન્ પએવંદાંન્ પરસ્તારાંન્ નબાનજ્દેશ્તાંન્, ફ્રવંશ્ અશોઆંન્, યો કર્દેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશ્યોશ્ અએદર્ યાદ્ બાદ્. હમા અથોરનાંન્, હમા રથેશ્તારાંન્, હમા વાસ્ત્ર્યોશાંન્, હમા હુતોક્ષાંન્, હમા ફ્રવંશ્ અશોઆંન્, હમા યો કર્દેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશ્યોસ્ અએદર્ યાદ્ બાદ્; હમા ફ્રવંશ્ અશોઆંન્ હફ્તે કેશ્વર્ જમીન્, અર્જહે સવહે, ફ્રદદફ્શ્, વીદદફ્શ્, વોઉરૂ-બરશ્ત્, વોઉરૂ-જરેશ્ત્, ખ્નરસ્ બામી, કંગદેજ અશોઆંન્ વર્જમ ફરદાંન્ ગંજમાથા, ફ્રવંશ્ અશોઆંન્ હમા યો કર્દેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશ્યોસ અએદર્ યાદ્ બાદ્. ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજાયાદ્ ઇન્ ક્ષ્નુમન્ ગેહ ગાથાબ્યો અહુનવદ્ ગેહ્, ઉશ્તવદ્ ગેહ્, સ્પેન્તોમદ્ ગેહ્, વોહુક્ષથ્ર ગેહ્, વહિશ્તોયશ્ત્ ગેહ્, ગેહ ગાથાબ્યો અર્દાફ્રવંશ્ બેરૂસાદ્. નામચેશ્તી અનુશેહ્ રવાંન્ રવાંની. ☞ (જેની નૈયતે પઢે તેનું નામ આએ જગાએ લેવું.) અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનોશેહ્ રવાંન્ રવાંની; હમા ફ્રવંશ્ અશોઆંન્ અએદર્ યાદ્ બાદ્; ફ્રર્માએશ્ને[1] ☞ (જે શખ્સ ભણવાનું ફરમાવે તેનું નામ લેવું.) માજ્દયસ્ની બેરસાદ્. હમ્ કેરૂફેહ્ હમાં વેહાંને હફ્તે કેશ્વર્ જમીન્ બેરૂસાદ્. અજ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ ૫ પતેત્ હોમ.

---

૧. જો મોબેદ સાહેબ ભણતા હોય તોજ ફરમાએશને ભણવું. બેહેદીનને એ લાઇન ભણવાની જરૂર નથી.

(પ્રગટ પઢે) વીસ્પાઓ ક્રવષયો અષાઉનાંમ યજમઇદે; અષાઉનાંમ વંઘ્વુહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ક્રવષયો યજમઇદે. વીસ્પે અષવનો યજત યજમઇદે.

☞ (હાવન ગેહમાં તેમજ બીજી હાવન ગેહમાં નીચે મુજબ પઢે):—

હાવનીમ્ પઇતિ રતૂમ, સાવંઘ્હએમ વીસીમચ પઇતિ રતૂમ.

☞ (જો રપિથ્વન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

રપિથ્વિનેંમ્ પઇતિ રતૂમ, ફ્રાદત-ફ્ષાઉમ જન્તુમેંમચ પઇતિ રતૂમ.

☞ (જો ઉજીરન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

ઉજયેઇરિનેંમ પઇતિ રતૂમ, ફ્રાદત-વીરેંમ દખ્યુમેંમચ પઇતિ રતૂમ.

☞ (જો અઇવિસ્રુથ્રેમ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

અઇવિસ્રૂથ્રેમેંમ્ અઇબ્ગિગાઇમ પઇતિ રતૂમ, ફ્રાદત-વીસ્પાંમ-હુજ્યાતીમ્ જરથુશ્ત્રોતેંમેંમચ પઇતિ રતૂમ.

☞ (જો ઉશહેન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

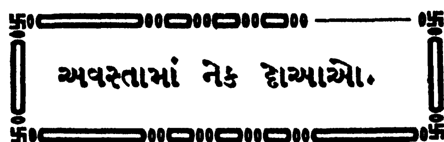
ઉષહિનેંમ પઇતિ રતૂમ, બેંરેજીમ ન્માનીમચ પઇતિ રતૂમ.

યેંઘ્હે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતિ વંઘ્હો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓંઘ્હાંમચા તાંસ્ચા તાઓંસચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજ્દ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ, મરદુમ સર્દગાંન હમા સર્દગાંન, હમબાયસ્તે વેહાંન, ઓએમ બેહેદીન માજદયસ્નાંન આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો. (૨).

યસ્નેંમચ વહ્મેંમચ અઓજસચ જવરેચ આફ્રીનામિ, અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનંઘ્વુહતો, અમેષનાંમ સ્પેન્તનાંમ, ગાથાબ્યો સ્પેન્તાબ્યો, રતૂક્ષથ્રાબ્યો અષઓનિબ્યો, અહુનવઇત્યાઓ, ગાથયાઓ, ઉશ્તવઇત્યાઓ ગાથયાઓ, સ્પેંન્તા-મઇન્યેઉશ ગાથયાઓ, વોહુ-ક્ષથ્રયાઓ ગાથયાઓ, વહિશ્તોઇશ્તોઇશ ગાથયાઓ, અષઓનાંમ ક્રવષિનાંમ ઉગ્રનાંમ અઇવિથૂરનાંમ, પઓઇર્યો-ત્કએષનાંમ ક્રવષિનાંમ, નબાનજદિશ્તનાંમ ક્રવષિનાંમ. અષેંમ વોહૂ (૧).

☞ અશાઇ રએશચ; હજંઘ્રેંમ; જસ મે અવંઘ્હે મજદ; કેરફેહ મોજદ.



અવસ્તામાં નેક દોઆઓ.

તાઓ અહ્મિ ન્માને જમ્યારેશ, યાઓ અષઓનાંમ્ ક્ષ્નૂતસ્ચ, અષયસ્ચ, વ્યાદ્દઇબિશ્ચ, પઇતિ-જન્તયસ્ચ, ઉસ નૂ અંધ્રહાઇ વીસે જમ્યાત્ અષૅમ્ચ, ક્ષથ્રૅમ્ચ, સવસ્ચ, ખ્વરૅનસ્ચ, ખ્વાથ્રૅમ્ચ. દરૅઘો-ક્ષ્તૅમથ્વૅમ્ચ અંધ્રહાઓ દએનયાઓ યત્ આહુરોઇશ જરથુશ્ત્રોઇશ. અસિશ્ત નૂ અંધ્રહત્ હચ વીસત્ ગાઉશ જુયાત્, અસિશ્તૅમ અષૅમ્, અસિશ્તૅમ્ નર્શ અષઓનો અઓજો, અસિશ્તો આહૂઇરિશ્ તકએષો. જમ્યાંન્ ઇથ્ર અષાઉનાંમ્ વંધ્રઉહીશ સૂરાઓ, સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો, અષોઇશ બએષજ હચિમ્નાઓ, જૅમ-ફ્રથંધ્રહ, દાનુ-દ્રાજંધ્રહ, હવરે-બરૅજંધ્રહ; ઇશ્તા વંધ્રહંધ્રહાંમ્, પઇતિશ્તાતેએ આતરનાંમ્, ફ્ષ-વક્ષ્યાઇ રયાંમ્ચ ખ્વરૅનંધ્રહાંમ્ચ.

વઇનીત્ અહ્મિ ન્માને સ્રઓષો અસ્રુશ્તીમ્, આક્ષ્તિશ અનાક્ષ્તીમ્, રાઇતિશ અરાઇતીમ્, આર્મઇતિશ તરોમઇતીમ્, અરૂષુખ્ધો વાક્ષ મિથઓખ્તૅમ્ વાચિમ્ અષદ્રુજૅમ. યથ અહ્મય અમૅષાઓ સ્પૅન્ત સ્રઓષાધ્ અષ્યાધ્ પઇતિષાંન્ વંધ્રહુશ યસ્નાંસ્ચ વહ્માંસ્ચ, વૅાહૂ યસ્નૅમ્ચ વહ્મૅમ્ચ, હુબૅરૅતીમ્ચ, ઉશ્ત-બૅરૅતીમ્ચ, વન્ત-બૅરૅતીમ્ચ. આ-દરેઘાત્ ખ્વાબઇસ્યાત. મા યવે ઇમત્ ન્માનૅમ્ ખ્વાથ્રવત્ ખ્વરૅનો ફ્રજહીત્; મા ખ્વાથ્રવઇતિ ઇશતિશ; મા ખ્વાથ્રવઇતિ આસ્ન ફ્રજઇન્તીશ, ખ્વાથ્રો હિસ્ચેહે પઇતિ અષોઇશ્ચ વંધ્રહુયાઓ દરૅઘૅમ્ હુખ્મ.

અવસ્તામાં નેક દુવાનો સાર—હું દુવા ગુજારૂં છું કે મારાં ઘરમાં ભલાંઓની દુવા, ખાલેસ, રાસ્તા અને બરકત આવે! દોલતનો વધારો થાય! અશો લોકનાં ફ્રેરોહરો આવે, કે જેથી ભલી મુરાદ બર આવે, દુષ્ટ લોકોની સામે થવાય, અને દોલત અને કિર્તી વધે! નાફરમાનીને બદલે તાબેદારી આવે! કજીયાકંકાશને બદલે સલાહ સંપજ આવે! બખીલીને બદલે સખાવત આવે! મગરૂરીને બદલે સાલેસાઇ આવે! જુઠાઇને બદલે સચાઇ આવે! સુખ, જાતી અકકલવાળાં ફરઝંદો, અને અશીશવંઘની દોસ્તી (દોલત) આ ઘરમાંથી જતી નહિ રહે!

એક ખરા અને દિનદાર જરથોસ્તી તરીકેનું "અવસ્તામાં એકરારનામું."[1]

નાઇસ્મી દએવો; ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો, સ્તઓતા અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્, યશતા અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્. અહુરાઇ મજદાઇ વંઘ્વહવે વોહુમઇતે, વીસ્પા વોહૂ ચિનહ્મી, અષાઉને રએવઇતે ખરેનંઘ્વઉહઇતે. યા-જી ચીચા વહિશ્તા; યેંઘ્વહે ગાઉશ, યેંઘ્વહે અષેમ, યેંઘ્વહે રઓચાઓ, યેંઘ્વહે રઓચેબીશ રોઇથ્વેન્ ખાથ્રા.

સ્પેન્તાંમ્ આર્મઇતીમ્ વંઘ્વઉહીમ્ વેરેને; હા મોઇ અસ્તૂ. ઉસ ગેઉશ સ્તુયે તાયાઅત્ચા હજંઘ્વહત્ચા, ઉસ મજદયસ્નનાંમ્ વીસાંમ. જ્યાનયએચા વીવાપત્ચા. ફ્રા મન્યએઇબ્યો રાગ્આંઘ્વહે વસે-યાઇતીમ વસે-ષેઇતીમ, યાઇશ ઉપઇરી આય જેમા ગઓબીશ બ્યેન્તી. નેમંઘ્વહા અષાઇ ઉજદાતા પઇતી અવત્ સ્તુયે, નોઇત્ અહ્માત્ આજ્યાઓનીમ, નોઇત્ વીવાપેમ ક્ષ્તા માજદયસ્નીશ અઓઇ વીસો; નોઇત્ અસ્તો, નોઇત્ ઉશ્તાનહે ચિન્માની.

વી દએવાઇશ અઘાઇશ, અવંઘ્વહુશ, અનરેતાઇશ, અકો-દાબીશ સરેમ સ્રુયે; હાતાંમ દ્રઓજિશ્તાઇશ, હાતાંમ પઓષિશ્તાઇશ, હાતાંમ અવંઘ્વહુતેમાઇશ. વી દએવાઇશ, વી દએવવત્બીશ, વી યાતુશ, વી યાતુમત્બીશ, વી કહ્માચીત્ હાતાંમ આતરાઇશ, વી મનેબીશ, વી વચેબીશ, વી શ્યઓથનાઇશ; વી ચિથ્રાઇશ. વી જી અના સરેમ સ્રુયે, યથના દ્રેગવાતા રાંક્ષયન્તા.

અથા અથા ચોઇત્ અહુરો મજદાઓ જરથુશ્ત્રેમ અધા ક્ષયએતા, વીસ્પએષૂઁ ફ્રેરશ્નએષૂ, વીસ્પએષૂ હનજમનએષૂ, યાઇશ અપેરેસએતેમ મજદાઓસ્ચા જરથુશ્ત્રસ્ચા. અથા અથા ચોઇત્ જરથુશ્ત્રો દએવાઇશ સરેમ વ્યાસ્રવીતા વીસ્પએષૂ ફ્રેરશ્નએષૂ, વીસ્પએષૂ હનજમનએષૂ, યાઇશ અપેરેસએતેમ મજદાઓસ્ચા જરથુશ્ત્રસ્ચા; અથા અજેમચીત્ યો મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ, દએવાઇશ સરેમ વીસ્રુયે, યથા અનાઇશ વ્માસ્રવીતા યે અષવા જરથુશ્ત્રો.

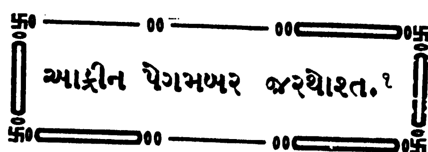
યાવરનાઓ આપો, યાવરનાઓ ઉર્વરાઓ, યાવરના ગાઉશ હુદાઓ, યાવરનો અહુરો મજદાઓ, યે ગાંમ્ દદા, યે નરેમ અષવ-

1. એ ભણુતરમાં જીંદગીની લડત માટેની પાક હસ્તવારી માટે દીનનો એકરાર છે.

નૅમ; યાવરનો અસ્ જરથુશ્ત્રો, યાવરનો કવા વીશતાસ્પો, યાવરના ફ્રૅરષઑશ્ત્રા જામાસ્પા; યાવરનો કસ્ચીત્ સઑષ્યન્તાંમ્ હુદાથ્યાવર્ઝાંમ્ અષાઉનાંમ્, તા વરૅનાચા હકએષાચા.

મજ્દયસ્નો અહ્મિ, મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ્ ફ્રવરાને આસ્તૂતસ્ચા ફ્રવરૅતસ્ચા. આસ્તુયે હુમતૅમ્ મનો, આસ્તુયે હૂખ્તૅમ્ વચો, આસ્તુયે હુવર્શ્તૅમ્ શ્યઑથનૅમ. આસ્તુયે દએનાંમ્ વંઘ્વુહીમ માજ્દયસ્નીમ્, ફ્રસ્પાયઑખ્ઘ્રાંમ્, નિધાસ્નઇથિશૅમ્, ખ્વએત્વદથાંમ્ અષઑનીમ્, યા હાઇતિનાંમ્ચા બૂષ્યેઇન્તિનાંમ્ચા, મજિશ્તાચા, વહિશ્તાચા, સ્રએશ્તાચા, યા આહૂઇરીશ્ જરથુશ્ત્રિશ્; અહુરાઇ મજ્દાઇ વીસ્પા વૉહૂ ચિનહ્મિ. અએષા અસ્તી દએનયાઑ માજ્દયસ્નોઇશ્ આસ્તૂઇતિશ્. અષૅમ્ વૉહૂ (૧)

એક ખરા અને દીનદાર જરથોસ્તી તરીકેનાં અવસ્તાનાં એકરારનામાનો સાર—બુરી શક્તિને હું તોડું! એકજ ખોદાની પરસ્તેશ કરનાર, જરથોસ્તી ધર્મને પાળનાર, અહુરમઝદના તરીકા પ્રમાણે ચાલનાર તરીકે હું એકરાર કરૂં છું. સૃષ્ટિની તમામ ભલી પેદાયશો અહુરમઝદની છે. હું દુવા ગુજારૂં છું કે મારામાં ડહાપણ અને તાબેદારી આવે! મારાં તનને હાની પહોંચે, કે મારો જાન જાય, તોબી માઝદયસ્નાનોને ચોરથી અને લુટારાઓથી, તેમજ પાણીના દુકાલથી બચાઉં! જે પ્રમાણે દેવો અને જાદુગરોને હું ધિક્કારૂં છું, તેજ પ્રમાણે જુઠા, બુરા, અને દુઃખ દેનારા માણસોને હું ગણકારતો નથી. જે પ્રમાણે અહુરમઝદની શીખામણથી, પેગમ્બર સાહેબ જરથોસ્તે દેવોની સરદારીને તુચ્છકારી કહાડી, તેજ પ્રમાણે હું પણ દેવોની સરદારીને તુચ્છારી કહાડું છું. હું દુવા ગુજારૂં છું કે પાણી, ઝાડપાન, ગોસ્પંદ, અહુરમઝદ, અશો જરથોસ્ત, કએ ગુસ્તાશપ, ફરશોસ્તર, અને જામાસ્પ જેવો ખાલેસ થાઉં!



આફ્રીન પેગમબર જરથોશ્ત.[1]

દહ્મો અહ્મિ આફ્રિ-વચાઑ; ખ્વૅરંઘ્વુહાઑ મે સદયેહિ. આઅત્ અઑખ્ત જરથુશ્ત્રો કવોઇશ્ વીશતાસ્પહે, આફ્રીનામિ તવ, નર દંઘ્વુપઇતિ, વોહુ-જીતિ, ઉસ્-જીતિ, દરૅઘૅમ-જીતિ; જઇતે તે નરાંમ્, જઇતે તે

૧. પેગમબર જરતોસ્તના આશીર્વાદ, યાને તે રાસ્ત પેગમબરે પોતાના જમાનાના હકુમત કરનારા ગુશ્તાસ્પ પાદશાહને તેની હજુરમાં જે દોઆના સખુનો કહયા હતા તે. એને વીશતાસ્પ નુશકનો બાકી રહી ગયલો ભાગ ધારવામાં આવે છે.

નાઇરિકાંમ્, જાઇતે તે પુથ્ર ઉસ્‌-જયાઑન્તે તનુ-કૅરૅત. અએવ તે બવાહિ યથ જામાસ્પો, ઉત આફ્રીનૅમ કૅરૅનવાત્ યથ દંધ્રહેઉશ વિશતાસ્પાઇ.

સૅવિશ્તો બવાહિ યથ મજદાઑ, વૅરૅથ્રજાઑ યથ થ્રએતઑનો, અમવ યથ જામાસ્પો, અશ-વરૅચાઑ યથ કવ ઉસ્, પૅાઉરૂ-જિરો યથ અઑશનરો, જેનંધ્રહુતૅમ્ બવાહિ યથ તખ્મો ઉરૂપ. ખરૅનંધ્રહુન્તૅમ્ બવાહિ યથ યો યિમો ક્ષએતો હુવાંથ્વો, હજંધ્રર-યઑક્ષ્ત્યો બવાહિ યથ અજ્જોઇશ દહાકાઇ અઘ-દએન, ઉગ્રૅમ અઑજિશ્તૅમ્ બવાહિ યથ કૅરૅસાસ્પૅમ્, હુધાઑંધ્રહૅમ વ્યાખનૅમ્ બવાહિ યથ ઉર્વાક્ષહે, સ્રીરૅમ કૅહુરૂપૅમ અનાસ્તવનૅમ બવાહિ યથ કવ સ્યાવર્ષાનો. પૅાઉરૂગો બવાહિ યથ આથ્વ્યાનોઇશ, પૅાઉરૂ-અસ્પેમ્ બવાહિ યથ પોઉરૂષસ્પૅમ્; અષવ બવાહિ યથ જરથુશ્તો સ્પિતામો, રંધ્રહાંમ્ દુરએપારાંમ્ બવાહિ યથ યો વિક્રો નવાજો, ઉર્વથો બવાહિ યજતનાંમ્ યથ જરોનૅમ મષ્યાનાંમ.

જયાઑન્તે હચ વો દસ પુથ્ર. થ્રાયો બવાહિ યથ અથઉરૂનો, થ્રાયો બવાહિ યથ રથએશતારહે, થ્રાયો બવાહિ યથ વાસ્ત્ર્યેહે ફ્શુયન્તો, અએવ તે બવાહિ યથ વીશતાસ્પાઇ. અઉર્વત્-અસ્પૅમ્ બવાહિ યથ હુવરૅ, રઑચિનવન્તૅમ્ બવાહિ યથ માઑંધ્રહૅમ્, સઑચિનવન્તૅમ્ બવાહિ યથ આતરૅમ્, તિજ્જિનવન્તૅમ્ બવાહિ યથ મિથ્રૅમ, હુરઑધૅમ્ વૅરૅથ્રાજનૅમ્ બવાહિ યથ સ્રઑષૅમ્ અષીમ.

અર્શ-હકએષૅમ્ બવાહિ યથ રશ્નૂશ; દુશ્મઇન્યુ-જયન્તૅમ્ બવાહિ યથ વૅરૅથ્રધ્નૅમ અહુરધાતૅમ, પૅાઉરૂ-ખાથ્રૅમ બવાહિ યથ રામનો ખાસ્તહે, અયસ્કૅમ અમહુરૂકૅમ બવાહિ યથ કવ હુસ્રવ. પસ્ચ આફ્રીનૅમ્ અદ્દ્પિજસઇતિ વહિશ્તૅમ્ અહૂમ અષઑનાંમ્ રઓચંધ્રહૅમ વીસ્પો-ખાથ્રૅમ. અથ જમ્યાત્ યથ આફ્રીનામિ.

આફ્રીન પેગમ્બર જરથોસ્તનો સાર—એ આફ્રીનમાં પેગમ્બર જરથોસ્તે ગુશતાસ્પ પાદશાહને જે દુવાના સખુનો કહ્યા હતા, તે છે:—

અએ પાદશાહ! તું નેક, બુલંદ દરજ્જાની, લાંબી જીંદગી ગુજારે એવી દુવા હું ગુજારૂં છું. તારા કુટુંબીઓ, તથા બાયડી છોકરાંને લાંબી જીંદગી હોજો! તારો એક છોકરો જામાસ્પ જેવો ડહાપણવાળો થાય. અહુરમઝદની માફક તું અતિશય ફાયદો કરનારો થજે; ફરેદુનની માફક દુશ્મનને મારનાર થજે; જામાસ્પની માફક હિંમતવાન થજે; કાઉસ પાદશાહની માફક તું ઝળકાટવાળો થજે; અઓશ્નરની માફક પુરતો ચાલાક થજે; તેહમુરસ્પની માફક હથિયારબંદ થજે; રૈયતની પાસબાની

કરનાર જમશેદની માફક ખોરેહવાળો થજે; ઝોહાકની માફક હજાર યુક્તિવાળો થજે; કેરશાસ્પની માફક જોરેમંદ થજે; ઉરવાક્ષની માફક તું સારાં ડહાપણવાળો તથા મોટા માણસોની મીજલસમાં બેસનારો થજે; શીયાવક્ષની માફક શોહામણો તથા નીરદોશ થજે; આથવ્યાનના ખાનદાનની માફક પુરતાં ગાય ગોસ્પંદ ધરાવનાર થજે; પોઉરૂશસ્પની માફક તું પુષ્કળ ઘોડા ધરાવનાર થજે; જરથોસ્તની માફક અશો થજે; વિક્રનવાઝની માફક રંઘા નદી ઓળંગનારો થજે, યઝદોનો માનીતો તથા માણસોમાં માન પામેલો થજે: તારે પેટ દશ છોકરા અવતરજો, તેઓમાં ત્રણ છોકરા આથ્રવનના જેવા, ત્રણ છોકરા રથેશતારના જેવા, ત્રણ છોકરા ખેડુતના જેવા, અને એક છોકરો તારી માફક પાદશાહી કરનાર થાય. ખોરશેદની માફક તું તેજ ઘોડાવાળો, માહતાબની માફક તું રોશન, આતશની માફક તું પ્રકાશિત, મેહેર યઝદની માફક તેજી, અશો સરોષની માફક ખુબસુરત, રશને જેવો રાસ્ત, બહેરામની માફક દુશ્મનનો મારનાર, મીનો રામની માફક આસાનીવાળો, કએખુશરૂ પાદશાહની માફક દુઃખ દરદ વગરનો તું થજે. છેવટે તુંને બહેશ્ત મળે. મારી દુવા આમીન થાઓ!

નીઆએશ તથા યશ્ત ભણ્યા પછી ભણવાની નીરંગ.

દએનયાઓ વંઘ્હુયાઓ માજદયસ્નોઇશ.

દીન્ બેહ રાસ્ત્ વ દોરોસ્ત્, કે ખોદાએ બર્ ખલ્ક્ ફેરસ્તાદેહ્, ઇન્ હસ્ત કે જરતોશત્ આવોરૂદેહ્ હસ્ત; દીન્ દીને જરતોશત્, દીને અહુરમઝ્દ, દાદેહ્ જરતોશત્, બીશકક્ વ બીગુમાન્, રાસ્ત્ દીને જરતોશત સપીતમાન. અએ યજદાન્! બદરગાહે તો હઝારાન્ હઝાર્, બીવર્ હઝારાન્ હઝાર્ સેપાસ મીકુનમ્, કે દર્ દીને જરતોશત્ મરા પેદા બેકર્દ; અજ બરક્તે દીને ઊ મન્ દર્ ગરોથમાન્ યકીન્ ખાહમ શુદ્. યકીન્ ખાહમ્ કે, જુમલે બસ્તે-કુશતીઆને નીકુ-કેર્દારાને હફ્ત કેશ્વર્ જમીન્, બા મા હમા-જોર્ બાદ્. યક્ અજ મા શોમોરૂદન હઝાર્ બાદ્.

કબૂલત્ બાદ્ યક્સર્ પુજેશે મા,
બ દરૂગાહત્ રસાદ્ આમોરૂજેશે મા.

ગુનાહ્ ગુઝારશ્ને, કેરૂફેહ્ અફ્ઝાયશ્ને. અષેમ વોહૂ (૧)

(☞ એ આખી નીરંગ ત્રણ વાર પઢે.)

નીઆએશ તથા યશ્ત ભણ્યા પછી ભણવાની નીરંગનો સાર— ભલી માજદયસ્ની દીનની ખુશનુદી થાઓ, જે દીન દાદાર અહુરમજદે આ દુનિયાનાં લોકોનાં ભલાં માટે અશો જરથોસ્ત મારફતે મોકલી. આ દીન અહુરમઝદી તથા જરથોસ્તી છે, જે કાંઇ પણ શક વગરની, રાસ્ત અને સંપુર્ણ છે. અય દાદાર! તારી દરગાહમાં હું લખ્ખો શુકરાના કરૂં છું કે તેં મને જરથોસ્તી દીનમાં જન્મ આપ્યો. એ દીનની બરકતથી અને તેનાં ફરમાનો મુજબ ચાલવાથી બેશક હું ગરોથમાન બેહેસ્તમાં જઇશ. આ મારી બંદગી ઓ સાહેબ! તું કબુલ કર! અમારા ગુનાહો માફ કરી અમારામાં સવાબનો ઉમેરો કર!

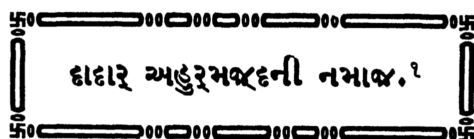
જેને અવસ્તા વાંચતાં અને પઢતાં નહી આવડે તેને અહુનવર પઢવા ફરમાવેલા છે તેની વીગત.

ખુરશીદ નીઆએશનાં યથા અહુ વઇરયો (૧૦૩)
મેહેર નીઆએશનાં યથા અહુ વઇરયો (૬૫)
માહ બોખતાર નીઆએશનાં યથા અહુ વઇરયો (૬૫)
અરદવીસુર નીઆએશનાં યથા અહુ વઇરયો (૬૫)
આતશ નીઆએશનાં યથા અહુ વઇરયો (૬૫)
પાંચે ગેહેમાંની દરએક ગેહેનાં યથા અહુ વઇરયો (૬૫)
પતેતનાં યથા અહુ વઇરયો (૧૨૧) અષેમ વોહુ (૧૨)
અહુરમજદ યશતનાં યથા અહુ વઇરયો (૧૦૩) અષેમ વોહુ (૧૨)
અરદીબેહેશત યશતનાં યથા અહુ વઇરયો (૬૫).
સરોશ યશ્ત હાદોખ્તના યથા અહુ વઇર્યો (૭૫)
સરોશ યશ્ત વડીના યથા અહુ વઇર્યો (૧૦૩)
આફરંગાનના યથા અહુ વઇર્યો (૧૨૧) અષેમ વોહૂ (૧૨)

જુદાં જુદાં કારણસર "અહુનવર" પઢવાનાં ફરમાનની વિગત.

નવું કામ આરંભતાં યા ઘરમાંથી બાહેર જતાં અહુનવર પાંચ પઢવા.
નવી ઓળખાણ પડતાં અહુનવર પાંચ ,,
નવું આરંભેલું કામ પાર પડયા બાદ અહુનવર પાંચ અને અષેમ ત્રણ ,,
હાકેમ અથવા દીવાન અને બુઝર્ગ લોક પાસે જતાં અહુનવર ત્રણ ,,
બહારથી ઘરમાં આવતાં અહુનવર દશ અને અષેમ ત્રણ ,,

હરકોઇ આસામી પાસે કાંઇબી કારણે જતાં અહુનવર એક પઢવા.
કોઇને દુવા માગતાં પ્રથમ અહુનવર બે ”
દરિયો, નદી, તળાવ વિગેરે હરેક પાણીમાં ઉતરતાં અહુનવર એક ”
જમીનમાં કાંઇ ચીજ રોપતાં અહુનવર આઠ ”
શાદી રામશની અગર કોઇપણ સહાજનમાં જતાં અહુનવર છ ”
અચાનક કોઇ દુશ્મન લડતો આવે ત્યારે અહુનવર સાત ”
લડાઇથી અગર કજીઆથી ફારેગ થયા બાદ અહુનવર સાત ”
ચોપગ ખરીદ કરતાં અહુનવર દસ અને ખરીદયા બાદ અહુનવર દસ ”
છોકરાંઓની સગાઇ કરતાં અહુનવર અગ્યાર ”
એક શેહેરથી બીજે શેહેર જતાં અહુનવર બાર ”
રસ્તામાં ભુલું પડી જતાં અહુનવર બાર ”
પાહાડ યા ડુંગર ચહડતાં અને ભોંયરામાં ઉતરતાં અહુનવર બાર ”
ચેરાગ વધારતાં (બત્તી કરતાં) અહુનવર પાંચ ”
ચેરાગ બુઝવતાં દર વખતે અષેમ એક ”
રસ્તે જતાં કોઇબી રવાંન યાને સબ સામું થાય તો અહુનવર એકવીસ ”
એકાએક કોઇબી આફ્ત આવે તો અહુનવર બાર ”
કોઇ સાથે પહેલાં વાતચીત કરતાં અહુનવર પાંચ ”
કોઇ સાથની મારામારી વચ્ચે પડતાં અહુનવર બાર ”
” ” ” મુકાવ્યા પછી અહુનવર પાંચ ”



દાદાર્ અહુર્મજ્દની નમાજ.[1]

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ. અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

નમાજ્ એઓએ દાદાર્ અહુરમજ્દ, રયોમંદ્ ખોરેહમંદ્, હરૂવેસ્પ્-આગાહ્, દાના, વ તવાંનાં એ તવાંન્ કૅર્દાર્, અવખ્શીદાર્, અવખ્યાયશ્નીગર્, હરૂવેસ્પ્-નેક-દાદાર્, હરૂવેસ્પ્-નેક-દાશ્તાર્, હરૂવેસ્પ્-અનાર્કે અવાજ્ દાશ્તાર્, વર્જાવંદ્ સહેરીરોજ્ગર્, પાદ્શાહ્ વર્જાવંદ્ આફ્રીગાંન્, અવીજેહ.

---

૧. અવસ્તાની બંદગી પુરી કરી રહયા પછી આ પાંચ પાઅંદ મોટી સેતાયશો ભણવી સજાવાર છે, અને જો આ બધી સેતાયશો રોજ એકી વખતે ભણવાનું નહિ બને તો એ પાંચમાંની એકેકી રોજ અનુક્રમે ભણવી, અને પછી જે મહિનો ને રોજ હોય તે મહિનાને રોજની સેતાયશ પઢવી અવશ્યની છે.

સૅપાસ-દારૂમ અંદર્ તોઇ દાદાર્ અહુર્મજ્દ્, સૅપાસ્ દારમ્ બ મનશ્ને, સૅપાસ્ દારમ્ બ ગવશ્ને, સૅપાસ્ દારમ્ બ કુનશ્ને! દાદાર્ સૅપાસે તો, કે નેક જમાન્ આમદ્, સૅપાસ્ દારમ્ કે અનાકે જમાન્ ન રસીદ્, સૅપાસ્ દારમ્ કે અંદર્ આસ્માંન્ જીવા, જમીન્ પેહના, વ રોદ્-દરાંના, વ ખુર્શીદ્ બાલા, આવાંન્ તજશ્ને, ઉર્વરાંન્ વખ્શશ્ને, ખુર્શીદ્ તાવશ્ને, માહ્ રોશન્ સેતારે પ આસ્માંન્, અજ બૂન્ દહેશ્ને તા ઇમ રોજ, અજ ઇમ રોજ તા રસ્તાખેજ તને પસીન્!

· અંદર્ તોઇ, દાદાર્ અહુર્મજ્દ્, સૅપાસ્ દારમ્ બ મનશ્ને, સૅપાસ્ દારમ્ બ ગવશ્ને, સૅપાસ્ દારમ્ બ કુનશ્ને! દાદાર્, સૅપાસે-તો કેત્ હીર્ વ હુ-દીન્ કર્દ હોમ્; ઓત્ હોશ, વ વીર્ વ આરામ્, વ રોશનાઇએ ચશમ્, વ દસ્ત્, વ પાય્, વ ખુરશ્ને ખુશ, વ જામે નેક્, નીન્ હમા નેકી પ કામે દાદ્ હોમ્! દાદાર્, સૅપાસે તો મનશ્ને વ ગવશ્ને વ કુનશ્ને હર્ રોજ હજાર્ બાર્ હજારાન્ હજાર્ બાર્!

અંદર્ તોઇ, દાદાર્ અહુર્મજ્દ, સૅપાસ્ દારમ્ બ મનશ્ને, સૅપાસ્ દારમ્ બ ગવશ્ને, સૅપાસ્ દારમ્ બ કુનશ્ને, દાદાર્, સૅપાસે તો, કેત્ અજ ચેહેરે મર્દુમાંન્ આફ્રીદ્; ઓત્ અશ્નવા વ ગોયા વ બીના દાદ્ હોમ્; ઓત્ આજાદ્ બરહેનીદ્ હોમ્; ઓત્ ન બંદ.

(જો ભણનાર શખ્સ મર્દ હોય તો નીચે મુજબ પઢવુ :)

☞ ઓત્ મર્દ દાદ્ હોમ્ ન જન્; ☜

(જો ભણનાર બાનુ હોય તો નીચે મુજબ પઢવું.)

☞ ઓત્ જન્ દાદ્ હોમ્ ન મર્દ; ☜

(મર્દ યા બાનુ કોઇબી પઢી શકશે.)

ઓત્ વાજ ખુર્ આફ્રીદ્, ન દરાયાંન.

ન્યાએશ્ને હોમ્ ઓઇ તો દાદાર્, કે આંને દહેશ્ને આંષે તો વીનમ્-ચૂન્ આસ્માંન્ બુલંદ્, ચૂન્ ખુર્શીદ્ તાવશ્નેમંદ્, ચૂન્ માહ્ ગોસ્પંદ્-તોખ્મે, ચૂન્ આતશે્ સોખ્ સૂજાય્ બરહોમંદ્, ચૂન્ ખોરેહ્ પાદશાહ્ ગંજ્ ખાસ્તે આવાહોમંદ્, ચૂન્ જમીન્ બરોમંદ્, ચૂન્ આબ રવશ્નુમંદ્, ચૂન્ ઉર્વર્ વ દાદ્-ઓ-દરખ્ત વ વાસ્તરજ અર્શમંદ્, ચૂન્ જન્ તર્સગાહે્ હુ-ચેહેરે ખોરેહેમંદ્, ચૂન્ પસે-અન્જુમની હુ-રોસ્ત્ શીવા-હીજ્વાન્ પસંદશ્ને ન્યાએશ્નેહુમંદ, ચૂન્ દોસ્તાંન્ વ હમ-સાયગાંન્ વ ખેશાદરાંન્ વ નબાનજદિશ્તાંન્ ઉર્વાખ્શ-હોમંદ્, ચૂન્

શુમશ્ને ખારાંમ. મનશ્ને ખેશ આવાયસ્ત્ ફરારૂન! હરૂવેસ્પચ્ આંને તો આવાદોમંદ્, વ સૂદ્ ઓ ખોરેહ્ વ ખારેહ્ નિકે અમ, અંદરૂ ઇન્ ગેહાંન્ અશાઇહોમંદ્, ઓએશ હાદરૅ પદશ માહમાંન્તર્ હસ્ત્!

[1]ઓશાંન્ બેહેશ્ત્ બેહેરે બાદ્, અનઓશાહી શાંન્ બ ઓય્ રવાંન્ રસાદ્, બ ઓય્ બેહેશ્ત્ રોશન્ બ આસાનીદ્! પેદરાંન્ વ માદરાંન્ વ બેરાદરાંન્ વ ખાહરાંન્ વ ખુદાન્ વ ખીશાંન્ હમ દીનાને મન્, કે બેદ્ અંદ્, વ કે વદોરૂદેહ્ અંદ્, હમા શાંન્ બેહેશ્ત્ બેહરૅ બાદ્! ઓશાંન્ ગેતી બેહરૅ બાદ્! ઓશાંન્ કાર્ વ કૅર્ફ ગેતી બેહરૅ બાદ્! હમા અજ મનશ્ને વ ગવશ્ને વ કુનશ્ને પ આંને રાસ્ત્ ફરારૂન પ રાહે વેહાંન્ પસંદી યજદાંન્ બાદ્! અએદૂન્ બાદ્! અએદૂન્ તરજ બાદ્! અષૅમ વૉહૂ (૧).

દાદાર અહુરમઝદની નમાજનો તરજુમો—દાદાર અહુરમજદની ખુશ્નુદી હોજો! નુરમંદ, ખોરેહમંદ, સર્વ જ્ઞાની, દાનેશમંદ, સર્વ શક્તિવાન, બનાવનાર, માફી બખશનાર, બખ્શેશ કરનાર, તમામ નેકી પેદા કરનાર, તમામ નેકી સંભાળનાર, તમામ મુશ્કેલી દૂર રાખનાર, ફત્તેહમંદ કાર્ય કરનાર શાહ, આફ્રીનને લાયકના કાર્ય કરનાર પાદશાહ તથા ખાલેસ દાદાર અહુરમઝદને હું નમસ્કાર કરૂં છું.

અએ દાદાર હોરમજદ! તારી શુક્રગુજારી કરૂં છું, મનશ્નીથી શુક્રગુજારી કરૂં છું, ગવશ્નીથી શુક્ર કરૂં છું, કુનશ્નીથી શુક્ર ગુજારી કરૂં છું! અએ દાદાર! તારી સેપાસ ગુજારી કરૂં છું કે ભલો જમાનો આવ્યો; હું શુક્ર કરૂં છું કે મુશ્કેલીનો જમાનો નથી આવી પહોંચ્યો! સૃષ્ટિની શરૂઆતથી તે આજ દીન સુધી, તથા આજદીનથી તે કયામત અને તને-પસીન સુધી આસ્માનની હૈયાતીને માટે, જમીનની પહોળાઇ, તથા નદીની લંબાઇ, તથા ખુરશેદની બુલંદી, પાણીઓનું વહેવું, ઝાડપાનનું ઉગવું, આફ્તાબનું પ્રકાશવું, આસ્માન ઉપરના ઝળકતા માહતાબ તથા સેતારા એ બધાંને માટે હું શુક્ર-ગુજારી કરૂં છું!

અએ દાદાર હોરમજદ! મનશ્નીથી તારી શુક્ર ગુજારી કરૂં છું, ગવશ્નીથી શુક્ર-ગુજારૂં છું, કુનશનીથી તારી શુક્ર ગુજારી કરૂં છું! અએ દાદાર, શુક્ર તારા કે તેં મને નેક તથા ભલી દીનવાળો પેદા કીધો, અને તેં બુદ્ધિ, તથા અકકલ તથા આસાએશ તથા આંખની રોશની તથા હાથ ને પગ તથા સ્વાદીષ્ટ ખોરાક તથા સુશોભિત પોશાક, અને તમામ નેકી મારી ખાહેશ મુજબ આપ્યું! અએ દાદાર, મનશ્ની, ગવશ્ની તથા કુનશ્નીથી દર રોજ હજાર વખત હજારો-હજાર વખત તારા શુકરાના કરૂં છું!

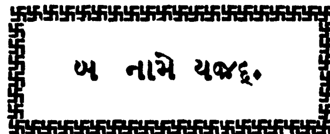
---

૧. આ આખો ફકરો ગુજરેલાં રવાનોને યાદ કરવા માટે ઘણો અસરકારક છે. ગુજરેલાં વહાલાંઓનું લોબાન મુકતી વખતે આ આખો ફકરો પઢી જવાની ભલામણ કરી શકાય.

અએ દાદાર હોરમજદ! મનશ્નીથી શુક્ર ગુજાઇ છું, ગવશ્નીથી શુક્ર કરૂં છુ, કુનશ્નીથી શુક્ર કરૂં છું! અએ દાદાર, તારા શુકરાના કે તેં માનવીની ઓલાદનો પેદા કીધો; અને તેં મને સાંભળવાની, બોલવાની, તથા જોવાની શક્તિઓ આપી; વળી તેં મને સ્વતંત્ર પેદા કીધો, નહિ કે ગુલામ તરીકે અને તેં મને મરદ તરીકે પેદા કીધો, નહી કે ઓરત તરીકે; અને તેં બાજ ધરીને ખાનાર તરીકે પેદા કીધો, નહી કે બોલતાં-બોલતાં.

અએ દાદાર, તારી સેતાયશ કરૂં છું કારણ કે આ તારી પેદાયશ હું જોઉં છું—જેમકે બુલંદ આસમાન, તપતો આફતાબ, ગોસ્પંદની તોખમ ધરાવનાર માહતાબ, લાલ બળતો પ્રકાશીત આતશ, આબાદીથી ભરપુર ખજાના તથા દોલત સાથનું પાદશાહી ખોરેહ, ફળદ્રુપ જમીન, નિર્મળ પાણી, ખીલતાં ઓરવર તથા ઝાડપાન, કપડાં, સારા-ચહેરાની ખોરેહમંદ તાબેદાર સ્ત્રી, અનજુમનની હજુરમાં પસંદગી તથા વખાણને લાયક તેજ મીઠી જબાન, આનંદી મીત્રો, પાડોસીઓ, ભાઇઓ, અને સૌથી નજદીકનાઓ, ખુશાલી ભરેલું ખાણું. મારી પોતાની મનશની ભલી હોવી જોઇએ. તારી તમામ ચીજો આબાદી ફાયદા, ખોરેહ, સુખ અને નેકીથી ભરેલી આએ દુન્યામાં અશોઇથી ભરેલી છે તેથી તેઓ દેખીતી રીતે વધારે આવકારદાયક છે.

તેઓ બહેસ્તનો હીસ્સો પામે તેઓનાં રવાન અમર્ગી પામો, રોશનીવાળા બેહસ્તમાં આશાયશ પામો! મારાં બાપ, માય, ભાઇ, બહેન, અમસાં પોતીકાં, ખેશીઓ તથા મારા હમદીનો કે જેઓ હવે પછી થશે, છે, અને જેઓ ગુજર પામેલાં છે તેઓ બધાં બેહસ્તનો હીસ્સો પામનારાં થાઓ! તથા તેઓ ગેતીનો હીસ્સો પામો! તેઓ કરણી તથા સવાબમાં ગેતીનો હીસ્સો પામો! મનશની ગવશની તથા કુનશની મારફતે તેઓ બધાંઓ રાસ્ત નેકીના ભલાંઓના માર્ગ ઉપર પહોંચીને યજદોની પસંદગી પામો! જેમ એ દુવા ચાહી છે, તેમ થાઓ તેના કરતાંબી જ્યાદા થાઓ!



બ નામે યજદ.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ. અષેમ વૉહૂ (૧).

બ નાંમે દાદાર્ અહુરમજ્દ વેહ્ અવ્જુની; સૅપાસ્ દારમ્ અજ્ દાદારે આસ્માન્ વ જમીન્; સૅપાસ-દારમ્ અજ્ દાદારે આમોરૂજીદાર્; સૅપાસ-દારમ્ અજ્ દાદારે કેરૂફે દોસ્ત્; સૅપાસ્ દારમ્ અજ્ દાદારે નેકી કૅરૂદાર્; સૅપાસ્ દારમ્ અજ્ દાદારે હુ પાદાર્; સૅપાસ્ દારમ્ અજ્ દાદારે

ફેરારૂન્ કૅરૂદાર; સૅપાસ્ દારમ્ અજ દાદારે અવખ્શાયશ્નીગર; સૅપાસ્ દારમ્ અજ દાદારે કૅરૂફૅગર; સૅપાસ્ દારમ્ અજ દાદારે તવાંન્ કૅરૂદાર.

[1]અવી ગુમાનમ્ પ યકે વ હસ્તી વ બુદને દાદાર્ અહુરમજદ્ વ અમેશાસ્પંદાંન્ વ બેહેશ્ત્ વ દોજખ્ વ રીસ્તાખેજ તને પસીન્; અજ તીજાએ આબ્, વખ્શાયશ્ને ઉરૂવર્, અવી ગુમાનમ્ પ અવી-જેહ્ દસ્તુરીએ જરતોશ્ત્ સ્પીતમાન્.

ગેરફ્તમ્ બ હરૂવૅસ્પ્ હુમત્ વ હુખ્ત્ વ હુવરશ્ત્; હીશ્તમ્ બ હરૂવૅસ્પ્ દુશ્મત્ વ દુજ્જૂખ્ત્ વ વ દુજવરૂશ્ત્.

સૅપાસ્ દારમ્ અજ દાદારે વેહી અવજુની કે ઇરૂ હમ, ન અનીરૂ, વેહ્દીન્ હમ, ન અક્દીન્;

(જો ભણુનાર શખ્સ મર્દ હોય તો નીચે મુજબ પઢવું:)

☞ મર્દ હમ, ન જન્; ☜

(જો ભણુનાર બાનુ હોય તો નીચે મુજબ પઢવું:)

☞ જન્ હમ ન મર્દ;

(મર્દ ઓરત કોઇબી પઢી શકશે:)

યશ્ત્ગરૂ હમ, ન દરાયાન્ વંદ્.

પ નાંમ્ વ નીરૂએ અહુરમજદ્ દાદ્ દારીમ્ વ દીન્ મનીદમ્ પ મનશ્ને હર્ રોજ; ઇન્ મેહ્ મનીદ્ વ અંદીશીદ્ કે ઇમ રોજ ચંદ્ કૅરૂફે કર્દમ, વ ચંદ્ કૅરૂફે તવાંનમ કર્દ; ચંદ્ વનાહ્ કર્દમ, ચુન્ અજ વનાહ્ તવાંનમ્ પહરીખ્ત્; ચે કે કૅરૂફે કુનમ બ ગેતી હમા રંજ્ બેદ્, પ ફરૂજાંમ્ ઓએ નેકી પીશ્ આયદ્, કે બજેહ્ કુનમ્ પ ગેતી હમા રંજ્ બેદ્ પ મીનો પાદ્ફરાહે ગેરાંન્ આવાયદ્ કશીદન્.

મન્ રાઇનમ્ મનીદ્ કુ કે ગુયદ્ કે ન દાંનેશ્તમ્ ઇનમ્ મનીદ્ કુ કે ગુયદ્ કે ન દાનેશ્તમ્ ઇનમ્ મમનીદ્, કુ કે ગુયદ્ કે ન દાનેશ્તમ્ હંગરાયશ્ની, ચુ દાનાયાનચ ગંદ કે તાંન્ ગોરસ્નગી બેદ્ નાંન્, કે

---

૧. કુસ્તી બાંધતી વખતે બે 'યથા અહુ વઇરયો' પઢવામાં આવે છે, તેમાંનો પહેલો યથા અહુ વઇરયો પઢતાં **ખોદા એકજ** છે. તથા બીજો પઢતાં, **પેગમબર જરથોસ્ત ખોદાનો મોકલેલો સાચો પેગમબર** છે, એવો જે મનમાં વિચાર લાવવાનો છે, તેનો આ ફકરો ભાસ આપે છે.

તશ્નગી બેદ્ આબ્, પસ્ અવારજ્ ખુરશ્નીહા ખુશ્ દાનીદ્ ખુર્દન્; વ ઇનચ્ દાનેશતન્ આવાયદ્, કે પેહરાંનચ્ હમા હર્ કે મોર્દેહઅંદ્, ચશાજ આવાદી ખાસ્તે અવા બોર્દન્ ન તવાંન્.

ઇન્ ચુનીન્ કે ન પોરૂસીદ્ અજ દીને દસ્તુરાંન્ કે બહેશ્ત્ પ-ચે શાહીદ્ દીદન્? રવાંન્ પ-ચે શાહીદ બુખ્તન્? પ કુદાંમ્ રાહ્ આવાયદ્ શુદન્? પ મનશ્ને ચે આવાયદ્ મનીદન્? પ ગવશ્ને ચે આવાયદ્ ગોફતન્? બ કુનશ્ને ચે આવાયદ્ કરૂદન્? ચે વોસ્ અજ ગવશ્ને પ નર્ફહા બેદ્, દુસ્તાંન્ મેહ્ બેદ્, પ અંબારે ખાસ્તે મેહ્, પ તનદોરોસ્ત્ વ શાદ્ વ ખુર્રમ્ ચે અહુ-દારશ્ને રવાંન્ પ કેરૂદારી પ ગેતી કુનંદ્ પેદા બેદ્ કે તન્ અજ ઇન્ કાલ્બુદ્ જુદ બે-શવીદ્, મરૂદુમ્ વોસ્ ખાસ્તે પ ગેતી ન માંનદ્; અગર્ અજ અન્દુજશ્ને બદ્ અંદુખ્ત્ ઍસ્તૅદ્, ઓએ ફરાખ્ત્ રવાંન્ ન રસેદ્; મરૂદુમાંન્ પ કેરૂફે કરૂદન્ તોખ્શા બેદ્, ચે તાંન્ ન ફરૂમુદ્ યજદ્ વનાહ્ કરૂદન્.

કાર્ બ બીમે અહુરૂમજદ્ કુનીદ્, હર કે કુનીદ્ કારે નેક્ વ રાહે રાસ્ત્ બ કરૂદન્ દારીદ્, કે તાંન્ બુજશ્ને-રવાંન્ બાદ્; બ હર્-ચે રસેદ્ ખુશ્ મનશ્ને વ સૅપાસદાર્ બેદ્; આંન્ ચે પ ખેશ્ તન્ ન શાહેદ્ બેદ્, પ હીચ કસ્ મ કુનીદ્; ઉમીદ્ દારીદ્ અજ દાદારે અવખ્શાયશ્નીગર્, વસ્તાખન્ બેદ્, પ આંન્ કે શુમારા આફરીદ્; ઓશ્ આસ્માન્ વ જમીન્ દાદ્; ઓશ્ આસ્માન્ બી સતુન્ અવર્ દાશ્ત્; ઓશ્ જમીન્ વશાદ્; વ આબે સીહા અવર્ જમીન્ બે બોર્દ; આબે રોશન્ ખુશ્ અવર્ જમીન્ આવોર્દ; વ ખુરૂશીદ્ વ માહ્ બ તાવશ્ને રોશનાઇ ઓએ મા દાદ્; પસ્ મારા પંદહાએ નેક્ દાદ્.

પસ્ મા અજ કેહ્ તા ઓએ મેહ્, હર્ રોજ સદ્ હજાર્ બાર્, ઇન્ બ આવાયદ્ અંદીશીદન્ કે ચુન્ બ નેકી તવંગરમ્ અજ દાદારે અવખ્શાયશ્નીગર્ આમોરજીદાર્, કે મારા બ વોસ ચીશ અરૂજાંની કર્દ, પ ચશ્મે વીનાઇ, પ ગુશે શનવા, પ હીજવાને ગુયા, પ દસ્તે ગીરાઇ, પ પાયે રોબાઇ, હમા અંદાંમ્ દોરોસ્ત્ ઓએ મા દાદ્; અમાંન્ અવીજેહ્ આફરીદ્ બ મરૂદુમાંન્ બ સેપાસદારી કરૂદન્ ન તોખ્શીદાર અંદ ચે આંને દરૂવીશ્ ઓએ આંને તવંગર્ વોશ્ ખાસ્તે નેગરૂદ્ વ નાસૅપાસ કુનંદ્, પ આંન્ આહુક્ રવાને બીશરા દુજખી કુનંદ્; પસ્ શુમા પ કેરૂફે કરૂદન્ તોખ્શા બેદ્, તા અહુરૂમજદ્ અવર્ શુમા આમોરૂજશ્ને બેદ્!

અએદુન્ કુનંદ્ કે રસ્તાખીજ એદ્, અવર્ શુમા આમોર્જશ્ને એદ્! મેહ્ શુમા હમ્ વારે ઓએ ખુરશ્ને ખુશ નેગરીદ્, પ ઓએ કેર્દારે નેક્ કુશીદ્!

ફર્માન્ બર્દાર્ એદ્ અંદર્ પેદ્ વ માદ્ ચે કે પેદ્ વ માદ્ ન ખુશનુદ્ એદ્, હર્ગેજ બહેશ્ત ન વીનૅદ્, પ જાએ કેર્ફે બજેહ્ વીનૅદ્! પ વેશ ખાસ્તે કુશેશ મ કુનીદ્! મેહાંન્ રા બ આજર્મ વ નેક્ દારીદ્! કેહાંન્રા બ હીચ્ આઇને મ આઝારીદ્! અજ ખીશાવંદે દર્વીશ નંગ મદારીદ્! દાદ વ ન દાદે અહુર્મજદ્ દાના બ કાર્ દારીદ્! ચે હર્ કે કાર્ પદશ કુનીદ્, રવાન્ બુખ્તારીહ્ ખીશરા કુનીદ્! વ હર્ કે પ રાહ્ શવીદ્ તોશે આવાયદ્ બરીદ્! ખારેહ્ ખીશરા બે બરીદ્ હમા અજ પ ગેતી, તોશેએ મીનો આવાયદ્ બોર્દન્, આવાયદ્ આરાસ્તન્ કે પ રવાંન્ દુશવાર્ ન બેદ્!

પુર્સીદ્ અષો જર્તોશ્ત અજ અહુર્મજદ્ કે દાદારે વેહ્, અવ્જુની, પર્વર્તાર્, દાશ્તાર્ હમા કીશ કે કુહી, કે ન જુમ્બેદ્? કુદામ્ અવાદીહ્, કે ન અંદાજેદ્? કતાર્ ચીહ્ કે ન ઝાયદ્ વ ન મીરદ્? અહુર્મજદ્ પાસોખ્ દાદ્ કે કુહી કે ન જુમ્બેદ્, ગરોસ્માંન્; અવાદીહ્ કે ન અંદાજેદ્, બહેશ્ત; ચીહ્ કે ન ઝાયદ્ વ ન મીરદ્, મન્ કે અહુર્મજદમ.

પુર્સીદ્ અષો જર્તોશ્ત અજ અહુર્મજદ્ કે દાદારે વેહ્, અવ્જુની, પર્વર્તાર્, દાશ્તાર્ હમા કસ્ મર્દુમ્ અંદર્ ગેતી કૅર્દાર્ ચે આઇને આવાયદ્ કર્દન્? મન્રા આગાહ્ કુન્ કે રવાન્રા પ ચે શાહીદ્ બુખ્તન્?

અહુર્મજદ્ પાસોખ્ દાદ્ કે અએ સ્પિતમાન્ જર્તોશ્ત! હર્ ચે કૅર્દાર્ પ ગેતી કુનેદ્ પ મીનો ઓએ પદીરીહ્ આયદ્! પ દીને અવનાસ્ત્ અવીજેહ્ માજદયસ્નાંન્ પએદા અએદુન્ બે કર્દમ્ કે હીચ્ ચીહ્ નીસ્ત્ કે પ અવસ્તા અંદર્ નીસ્ત્! તોરા આગાહ્ કુનમ્, રોશની વીનમ્ વ દાનમ્ કે નખોસ્ત્ વંદાદ્ રવશ્ને બહેશ્ત્ ઇન્ કે પ હસ્તીએ મન્ અહુર્મજદ્ વ અમેષાસ્પંદાંન્, વ બહેશ્ત્ વ દુજખ્, વ રસ્તાખીજ તને-પસીન્, વ શુમાર બ ચીન્વદ્ પુલ્, નીસ્તીએ એહરેમન્ વ દીવાંન્ વ દર્વંદ્ જદેહ્ ખુર્ૅહ્ દુજખી અવી ગુમાંન્ બેદ્! વ દીગર્ રાદે અંદુજશ્ને રાસ્ત્!

સેદીગર્ સ્પાસ્ દારી! ચહારૂમ બુન્દેહુ મનશ્ને! પન્જુમ્[૧] આંન્ ચે બ ખીશતન્ ન શહીદ્ બેદ્ પ હીચ્ કસ્ મ કુનીદ્! અષેમ્ વૉહૂ (૧).

બ નામે યજદનો તરજુમો—દાદાર અહુરમજદની ખુસ્તુદી હોજો! ભલા, વૃદ્ધિ કરનાર હોરમજદનું નામ લઇને બંદગી શરૂ કરૂં છું; આસ્માન તથા જમીનના પેદા કરનારની શુકર ગુજારી કરૂં છું; ગુનાહ માફ્ કરનાર દાદારની હું શુકર ગુજારી કરૂં છું; સવાબના કામોના દોસ્ત દાદારની હું શુક્ર ગુજારી કરૂં છું; નેક કરણીના દાદારની શુક્ર ગુજારી કરૂં છું; સારી રવેશે રક્ષણ કરનાર દાદારની હું શુક્ર ગુજારી કરૂં છું. ભલાં કામ કરનાર દાદારની હું શુક્ર ગુજારી કરૂં છું; બખ્શેશ કરનાર દાદારની હું શુક્ર ગુજારી કરૂં છું; સવાબકાર દાદારની હું શુક્ર ગુજારી કરૂં છું; શક્તિવાન કામ કરનાર દાદારની હું શુક્ર ગુજારી કરૂં છું.

તે એકજ સાહેબ છે તે ઉપર, તેની હસ્તી ઉપર, દાદાર હોરમજદ તથા અમશાસ્પંદો, બહેસ્ત, દોજખ, કયામત અને તન પસીન હોવા બાબે હું બેગુમાન છેઉં; પાણીના વહેવા બાબે, ઝાડપાનના ઉગવા બાબે, જરથોસ્ત સ્પીતમાન સાહેબની પવિત્ર પેગામ્બરી બાબે હું બેગુમાન છેઉં.

તમામ હુમત, હૂખ્ત, તથા હવરસ્ત હું અખત્યાર કરૂં છું; તમામ દુસ્મત, દુજૂખ્ત તથા દુજવરસ્તનો હું ત્યાગ કરૂં છું.

ભલા વૃદ્ધિ કરનાર દાદારની હું શુક્ર ગુજારી કરૂં છું કે હું ઇરાનને લગતો છેઉં, અનાર્ય નથી; ભલી દીનને લગતો છેઉં, બુરી દીનનો નથી; (હું) મરદ છેઉં, સ્ત્રી નથી; આરાધના કરનાર છેઉં, દરવંદ (પાપી) નથી.

હોરમજદના નામ તથા બળના પ્રતાપથી દર રોજ મનશનીથી દીનના નેક કાયદાનો અમલ કરૂં છું અને દીન વિષે વિચાર કરૂં છું; આ બુલંદ વીચાર રાખજો અને રોજ અંદેશો કરજો કે આજ રોજે મેં શું સવાબ કીધો અને કેટલો સવાબ હું કરી શકીશ; અને મેં શું ગુનાહ કીધો, અને ગુનાહથી કેવી રીતે પરહેજ રહી શકું; જ્યારે ગેતીમાં હું સવાબ કરૂં છું ત્યારે રંજ ખેંચું છું પણ આખરે નેકીજ મારી પાસે આવશે, જ્યારે પાપ કરૂં છું ત્યારે ગેતીમાં તમામ રંજ પહોંચે છે ને મીનોઇ દુન્યામાં ભારે સજા ખમવી પડે છે.

આનો વીચાર મારે કરવો જોઇએ કે કોઇ કહે કે ફલાણું હું જાણુતો નથી, તો તે ઉપર મારે દરયાફ્ત કરવો જોઇએ, કેમજે દાનાવો કહે છે કે તમને ભુખ હોય તો નાન, અને તરસ હોય તો પાણી, ને પછી બીજો ખોરાક ખાવાનું ખુશ જાણો છો, અને આ પણ જાણવું જોઇએ કે બધા બાપદાદાઓ જે ગુજરી ગયા છે તેઓ કંઇબી ચીજ આબાદી કે દોલત લઇ જવાને શકિતવાન થયા નથી,

---

૧. Bible નું ફરમાન- 'Do unto other as you would that they should do unto you'-એને મળતું, આ પન્જુમ (પાંચમું) ફરમાન છે.

વળી આટલું પણ દીન દસ્તુરો પાસેથી નહીં પુછી લીધું કે બહેસ્ત શાથી જોવાઇ શકાય? રવાન શાથી છુટકારો પામવા લાયક થાય? કયા રાહ ઉપર મારે જવું જોઇએ? મનશ્નીથી શું વમાસવું જોઇએ? ગવશ્નીથી શું બોલવું જોઇએ? કુનશ્નીથી શું કરવું જોઇએ? ગવશ્નીથી વધારે ફાયદા ભરેલું શું હોય?

દોલતના મોટા ઢગને લીધે, કે તંદરૂસ્તી, ખુશી ખુરમીને લીધે દોસ્ત મોટો કહેવાય. રવાન આ દુન્યામાં જે કેરદાર કરે છે, તે ઉપર જીંદગી ટકે છે. આ તો ખુલ્લું છે કે જ્યારે તન આ કાલબુદમાંથી જુદું પડે છે, ત્યારે મોટી દોલતવાળા માણસો આ ગેતીની દુન્યામાં રહેતા નથી. અગર જો (દોલત) એકઠી કરવામાં બુરાઇનો ઝખીરો કીધો હશે, તો તે રવાનની ફરાખીને માટે પહોંચશે નહિ. અએ માનવીઓ! સવાબનાં કામ કરવાને ઉદ્યમી થાઓ, કારણ કે ખોદાએ તમને ગુનાહ કરવાને ફરમાવ્યું નથી.

અહુરમજદનો ડર રાખીને કામ કરજો, નેક અને રાસ્તીની રાહનાં કામ કરવાનું ચાલુ રાખજો, જેથી તમારૂં રવાન મુક્તિ પામે. જેબી કંઇ તમને મળે તેથી ખુશ મનના તથા શુક્ર કરનાર થજો. જે કંઇ તમારા પોતાના બાબમાં લાયક નહીં હોય તે બીજા શખ્સને માટે કરતા ના! બખ્શેશ કરનાર દાદાર તરફથી ઉમેદ રાખો, અને મગરૂર થાઓ કે તેણે તમને પેદા કર્યા; તેણે આસ્માન તથા જમીન પેદા કર્યાં; તેણે આસ્માનને થાંભલા વગર ટેકવી રાખ્યું; તેણે જમીન કુશાદે કીધી; અને જમીન ઉપરથી કાળું પાણી દુર કીધું. જમીન ઉપર રોશન મીઠું પાણી લઇ આવ્યો; અને આપણને વાસ્તે ગરમી તથા રોશની સાથે ખુરશેદ તથા ચંદ્રમા પેદા કર્યા; પછી આપણને ભલી નસીહતો આપી.

ત્યારે આપણે નાનાથી તે મોટા સુધી દરરોજ લાખ વખત આ બાબે વીચાર કરવો જોઇએ કે જ્યારે બખ્શેશ કરનાર અને માફી બખશનાર દાદાર તરફથી હું નેકીમાં તવંગર છું, અને આપણને પુષ્કળ ચીજોને લાયક કીધા છે. જોવાને આંખ, સાંભળવાને કાન, બોલવાને જબાન, પકડવાને હાથ, ચાલવાને પગ, તમામ દુરસ્ત અંગો આપણને આપ્યા છે; આપણને ખાલેસ પેદા કર્યા છે. જ્યારે લોકો તેની શુક્ર ગુજારી કરવામાં ઉલટમંદ રહેતા નથી કારણ કે ગરીબ પુષ્કળ દોલતમંદ તવંગરને જોઇને શુક્ર ગુજારી કરતા નથી, તો તેઓ આવા ગુનાહથી પોતાનાં રવાનને દોજખી કરે છે; તેથી તમો સવાબ કરવામાં ઉદ્યમી થાઓ જેથી હોરમજદ તમોને માફી બખશનાર થાય.

તમોએ એવું કરવું કે રસ્તાખેજ થાય ત્યારે તમોને માફી મળે; હમેશાં તમો ખુશ ખોરાક તરફ મજબુતીથી નજર રાખો, અને નેક કેરદાર માટે કોશેષ કરો.

બાપ તથા માય તરફ તાબેદાર થજો, કેમ જે બાપ તથા માય ખુશનુદ નહીં હોય તો કદીબી બેહેસ્ત જોશો નહીં, અને સવાબને બદલે પાપ જોશો. પુષ્કળ

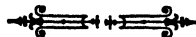
દોલત મેળવવાને માટે કોશેશ ના કરતા, વડીલોને માન સાથે અને સારી રીતે રાખજો, નાનાંઓને કોઇબી રવેશે હેરાન કરતા ના, ગરીબ સગાંથી શરમાઇ જતા ના! હોરમજદનું આપેલું અને નહીં આપેલું હોય તેનો દાનાઇથી ઉપયોગ કરજો. કેમ જે જે કોઇ એ પ્રમાણે કામ કરશે તે પોતાનાં રવાનના છુટકારાને માટેજ કરશે. અને જે કોઇ મુસાફરીએ જાય છે, તેણે પોતાનું ખાવાનું લઇ જવું જોઇએ, તેજ પ્રમાણે સઘળાઓએ ગેતીની દુન્યામાંથી મીનોઇ દુન્યાને માટેનો આરાસ્તા કીધેલો હદીયો લઇ જવો જોઇએ, કે જેથી રવાન હલાક થાય નહિ.

અશો જરથોસ્તે હોરમજદને પુછ્યું કે અએ ભલા, વૃધ્ધિ કરનાર, પરવરશી કરનાર તથા બધી ચીજને સંભાળનાર દાદાર, બધાંમાં એવો તે કયો પહાડ છે જે હીલે નહીં; એવી તે કઇ આબાદી છે જે ફેંકી દેવા લાયક નથી? કઇ ચીજ એવી છે જે જન્મે નહીં અને મરણ પામે નહીં?

હોરમજદે જવાબ આપ્યો કે પહાડ જે હાલતો નથી તે ગરોથ્માન છે, આબાદી જે ફેંકી દઇ શકાય નહીં તે બહેસ્ત છે, જે જન્મે નહીં અને મરણ પામે નહીં તે હું દાદાર હોરમજદ છું.

અશો જરથોસ્તે હોરમજદને પુછ્યું કે અએ ભલા, વૃદ્ધિ કરનાર, પરવરશી કરનાર, તમામ શખ્સોને પાળનાર દાદાર, માણસોએ ગેતીમાં કેરદાર કેવી રીતની કરવી જોઇએ? મને તું જણાવ કે રવાનને શાથી છુટકારો મળી શકે?

હોરમજદે જવાબ આપ્યો કે અએ સ્પિતમાન જરથોસ્ત, જેબી કંઇ કેરદાર ગેતીમાં કરવામાં આવે તે મીનોઇમાં સામે નજરે પડે છે. મેં પાક ખાલેસ માજદ-યસ્ની દીન એવી રીતે પેદા કીધી, કે તેમાં એવી કોઇ ચીજ નથી, કે જે અવસ્તામાં નહિ હોય, તેની તુંને આગાહી આપું છું. રોશનીથી મને તું જો, અને જાણ કે પહેલું, બહેસ્તમાં જવાનું મેળવવું, માટે હું હોરમજદ તથા અમ-શાસ્પંદોની હસ્તી અને બહેસ્ત તથા દોજખ તથા કયામત તથા તનપસીન તથા ચીન્વદપુલ ઉપરના હીસાબ વિષે તથા અહેરેમન, દેવો તથા દોજખનો માર ખાધેલા દરવંદોની નીસ્તી બાબે બેગુમાન રહેવું અને બીજું, રાસ્ત રાહ અખ્તાર કરવો, ત્રીજું, શુક્રગુજારી કરવી, ચોથું, મનશનીથી શરૂઆત કરવી, પાંચમું, એ જે પોતાને લાયકનું નહીં હોય તે કોઇબી શખ્સના સંબંધમાં કરવું નહીં.



સૅપાસે અકેનારેહ્.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ. અષૅમ્ વૉહૂ. (૧).

સૅપાસ્ ઓએ કેશ્, સૅપાસે અકેનારેહ્, આવાદીહ્ કૅરૂદારીહ્, આસ્માન્ ફ્રૂદુમ્ અજ ફ્રૂમાને મહેસ્ત, અજ મીનોયાંન્ ફ્રૂજાનગી, હરૂવેસ્પ્ જાંન્ દાશતાર્, દામાંન્ આફ્રીદાર્, અસ્તોમંદાંન્ યક્ પ યક્ હસ્તગાંન્, ચારે ખાસ્તારે અચારૅગાંન્, અવ્રજાઇનીદાર્ ગૅરફ્તારગાંન્, બુજાઇનીદાર્ હર્ કસ અજ બીમે આસ્તાંને ગેરાંન્!

અયાફ્ત ખાસ્તાર્ હોમ્ કે માંન્ બુજીન્ બરાજીન્ વ બર્ જીન્, બુમીન્ બેહરીન્ અંદર્ હર્ દો અખાંન્, વ અમાંન્ ઓએ તન્હોરોસ્ત રોબશ્ને, ઓએ જાન્ દેર્ જીવશ્ને, ઓએ હીર્ આવાદીહ્, ઓએ નાંમ હુસ્રુબી, ઓએ રવાંન્ અષોઇ વેહ્!

અમાંન્ હુ ચશ્મ અંજુમની બે કુન! અમાંન્ પ હર્ દેલ્ આવાયશ્ને બે કુન્! અમાંન્ પ હીર્ તવાંનગરી માન્ બે કુન્! અમાન્ નેગેહ્દાર્ વ ગુશ્દાર્ વ પાદાર, વ પાના વ પાસ્બાન્ બાશ!

અજ હર્ અએબ્-કર્દે પધ્યારીહ્, અજ કીકાંન્, વ કરફાંન્ વ અરૂશકીનાંન્, વ કીનેવરાંન્, વદ્-ખાહાંન્, નઓ-દરાયાંન્, અવારૂન્ કુનશ્નાંન્, બજેહ્ અંદીશાંન, અઉરૂવન્દ્ ખાહેશ્નાંન્, અઓશ્મારસ્તાંન્, બી-દાદ્ગરાંન્, મોસ્તગરાંન્, કે તને-મા આજારંદ્, રવાને મા ન અરોચીનંદ્, હીચ્ વ જંદ્ વજયાંન્ વ અનાકી ઓએ મા મ તવાંન્ બાદ્!

ગોફ્તન્ વ કરૂદન્ વ મનીદન્ આંન્ કસ્ વજંદ્ જયાંન્ અનાકી ઓશ્ કામેદ્ બુદન્ વતરાંન્ પ તને ખીશ હમી દારંદ્, તા પ હંગામે મહેર્ યજદ્ ફ્રાખ્ગયોહ્ત્ રસીદન્ બાદ્! અએદુન્ બાદ્! અએદુન્-તરૂજ બાદ્! અષૅમ વૉહૂ (૧).

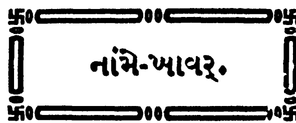
સેપાસે-અકેનારેહ યાને છેડા વગરના સાહેબની શુક્ર ગુજારી—દાદાર અહુરમજદની ખુસ્તુદી હોજો, તેના શુકરાના તેની બેહદ શકિતના શુકરાના કરૂં છું કે જે આબાદી કરનારી શકિત, જેના સૌથી બુલંદ હોકમથી તથા મીનોઇ અકકલથી પહેલાં આસ્માન પેદા કીધું. જે તમામ જાનનો બરદાસ્ત રાખનાર, પેદાયશનો પેદા કરનાર, હાડમંદોને એક પછી એક હસ્તીમાં લાવનાર, લાચારોને મદદ આપનાર, ગીરફ્તારીમાં આવેલાઓને આગળ વધારનાર, દરેક શખ્સને ભારે આફતની ધાસ્તીમાંથી છુટકારો કરનાર છે.

હું મોરાદ ચાહું છું કે હમે બેઉ જહાંનમાં સૌથી છુટકારો પામેલા, સૌથી બુલંદ, સૌથી શ્રેષ્ટ થઇએ, અને અમે તનદુરસ્તીથી ફર હર કરીએ. અમને જાનની લાંબી જીંદગી આપ, દોલતની આબાદી આપ, હમારા નામ કીતીવંત કર, તથા અમારાં રવાન ભલાઇવાળાં કર.

અમોને અનજુમનમાં નેક ચશમવાળા કર, અમોને દરેક જણુ સાથે લાયક રીતે વરતતા બનાવ, દોલતના બાબમાં અમોને તવંગર કર, હમારો નેઘેહબાન, સાંભળનાર, તથા સંભાળનાર, બચાવનાર તથા પાસબાન તું થા.

.એહરેમન તરફની દરેક બુરાઇ તથા કીક (યાને છતી આંખે ધર્મ તરફ આંધળા), કરપ (યાને છતે કાને ધર્મ તરફ બેહેરા), કપટી, કીનાખોર, બુરૂં ઇચ્છનારા, બદગોઇ કરનારા, બુરૂં કામ કરનારા તથા ગુનાહ ભરેલા વિચાર કરનારા, જોરાવર ઇચ્છાવાળા, ગણત્રીબાજ, બેદાદ લોકો મસ્ત થયલા જેઓ અમારાં શરીરને નુકસાન કરે, તેઓ અમારાં રવાનને હાણી નહીં પહોંચાડે તથા તેઓ તરફથી અમને કોઇ પણુ પ્રકારની હેરાનગતી, નુકશાન, તથા હલાકી પહોંચી શકે નહી.

બુરાઓ તે શખ્સને બોલીને, કરીને તથા વીચારીને હેરાન કરવાની ઇચ્છા રાખે તે તેઓ પોતાના શરીરમાંજ રાખી મુકે, જેથી કરીને બહોળા ખેતરવાળા મહેર યજદના હીંગામ ઉપર તે તેઓનેજ પહોંચે. એમજ થાઓ, એથીબી જ્યાદા થાઓ.



નાંમે-ખાવર્.

ક્ષનઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ. અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

નામે ખાવર્, દાદારે અવખ્શીદાર્!

ફીરોજ્ બાદ્ દાદાર્ અહુર્મજ્દ્, રયોમંદ્, ખોરેહમંદ્, હર્વસ્પ્ આગાહ્, દાના વ તવાના, તવાન્ કૅર્દાર્, અવખ્શાયશનીગર્, હર્વૅસ્પ નેક્ દાદાર્, હર્વૅસ્પ્ નેક્ દાશતાર્, હર્વૅસ્પ્ અનાકી અવાજ્ દાશતાર્! કેશ્ મા પ મેહ્ સુદ્ દાદ્ વ આફ્રીદ્ વ બર્હેનીદ્! હમ્ ઓશ્ દાદ્ હર્વૅસ્પ દામે વેહ્-સ્તર્, વ માહ્ વ ખુર્શીદ્, વ આસ્માંન્ બુલંદ્ સુદ્, અનઘ્ર રોશન ગાહ્ ખુદા, હર્વૅસ્પ્ સ્પૅના-મીનો દામાંન્ અશોઆંન્, અષાઇ રદાંન્ દીને વેહ્ માજ્દયસ્નાંન્!

ફીરોજ્ બંદ્ હમા અમૅષાસ્પંદાંન્, હમા યજદાને મીનોયાંન્ વ ગેતીયાંન્, હમા ફ્રોહરાંને અશોઆંન્, મેહર્ વ સરોશ્ વ રશ્ને વ ખુરેહ્ અવીજેહ્ વેહ્ દીને માજ્દયસ્નાંન્! કેશ્ દાદ્ પ અવાજ્

કાસ્તન્ વનીદને એહરેમન્ દરવંદ અવા હમા દીવાંન્ વ દરૂજાંન્ વ જાદુઆંન્, વ પરીયાંન્ વ સાસ્તારાંન્ વ કીકાંન્ વ કરફાંન્ વ વનાહ-કારાંન્ અજ વેહ દામ વ દેહશને યજદાંન્!

અનોશેહ રવાંન્ બાદ, યશત્ ફરોહરે જાદાંન્ ફરોખ્તુમ મરદાંન્, પાશુમતુમ, અશોતુમ, ફરોહરે જરૂતોશત્ સ્પીતમાન્, રદ હરૂવેસ્પ દીનીયાંન્ દીન-ઓરૂદારાંન્ અંદર હફ્ત કેશ્વર જમીન્!

બે-રસંદ રવાને મા રવાને હમા ફરોહરાંને અશોઆંન્ અજ ગયોમર્દ તા ૫ સોશયોશ પુર-ખુરેહ હસ્તાંન્ ૫ બુદાંન્!

ચી ફીરોજગર બાદ, વરૂજાવંદ[1] દહયોવદ!

દીને વેહ માજદયસ્નાન્ અફૂરૂખ્તેહ બરાજહા દેર-પાયન્દેહ બાદ!

તખ્ત વ ગાહે ખુદા સેતાયમ; ઓશ વરજ ખુરેહ જાવીદાંન્ પતાયશને વીરાયશને બાદ!

હમી-ગાહ ફરૂમાને રદાને દીન-ઓરૂદારાંન વ મુબદાંન્ રોબાઇહે આફ્રીંગાંન્ બાદ! વરૂજ ખુરેહ વેશ વેહ અવ્જુનતર બાદ!

હમા ઇરાન્ વ વેહાંન્ વેહ-દીનાંન્ બસ્તે કુસ્તીયાંન્ અંદર હફ્ત કેશ્વર જમીન્ ૫ દીન્ રોબાઇનીદારાંન્, આસ્તવાંન્, કેરૂફે વરૂજીદાર, અજ વનાહ પરૂહીખ્તાર બંદ! ઓશાંન્ બાદ ૫ ગેતી ૫ કામે તન-મીનો ૫ કામે રવાંન્!

અન-ઇરાન્ દુશ-પાદશાહાન્ હમ-વારે શેકસ્તેહ હરવસ્તેહ વનીદ બાદ.

અંદર શાહાનશાહ મરૂદુમ ફશુમ વ ઇરૂ વ હુવીનશને ફરૂમાન્ ઓરૂદારાંન્ સાવ્ બાઝ! અવરૂતાર બંદ! ૫ કામે ફરૂમાને ખાવર દાદાર દીન્ રોબા આફ્રીનગાંન્ બાદ! દીન-ઓરૂદારાન્ શાંન્ અજ દીને નેક્ રસાદ! અશેમ વોહુ (૧).

નામે ખાવરનો તરજુમો—દાદાર અહુરમજદની ખુસ્તુદી હોજો, મહેરબાન મારી બખશનાર, દાદારના નામથી હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. તુરમંદ, ખોરેહમંદ, તમામ આગાહીવાળા, ડહાપણવાળા, શકિતવાન તથા શકિતવાન કેરદારવાળા, બક્ષેશ કરનાર, તમામ ભલું પેદા કરનાર, તમામ ભલાંનું રક્ષણ કરનાર, તમામ હલાકી દુર રાખનાર દાદાર હોરમજદની ફત્તેહ થાઓ, જેણે આપણુને મોટો ફાયદો બખશ્યો, આપણુને પેદા કર્યાં અને બનાવ્યાં. વળી તેણે તમામ ભલી પેદાયશ પેદા કીધી. સેતારા, ચંદ્ર, સુરજ, બુલંદ ફાયદાનું ભરેલું આસ્માન, ઠેરવેલા માર્ગ ઉપર પોતાની

૧. ભવિષ્યમાં આવનારા સઓશ્યંતોમાંનો એક.

એળે ફરતી બેહદ રોશની, તમામ સ્પેનામીનોની અશો લોકોની પેદાયશ તથા ભલી માજદયસ્ની દીનના સરદારોની અશોઇ.

તમામ અમશાસ્પંદો, તમામ મીનો તથા ગેતીના યજદો, તમામ અશો લોકોના ફરોહરો, મહેર, સરોશ તથા રશ્ને તથા ભલી માજદયસ્ની દીનનું પવિત્ર ખોરેહ ફત્તેહમંદ થાઓ, કે જે સઘળું પાપી એહરેમનને તથા તેની સાથે તમામ દેવો, દરૂજો, જાદુગરો, પરીઓ, જુલમગારો, કીક, તથા કરપ તથા ગુનેહગારોને યજદોની ભલી પેદાયશ તથા રચનામાંથી દુર રાખવાને તથા મારી હઠાવવાને વાસ્તે પેદા કરવામાં આવ્યું છે.

હફતકેશ્વર જમીનમાં જન્મ પામેલાઓમાં તમામ દીનદારો અને દીન ફેલાવનારાઓના સરદાર આરાધવા લાયક ફરોહર સાથના સૌથી મુબારક, સૌથી શ્રેષ્ટ અને સર્વેથી અશો ફરોહર સાથના સ્પીતમાન જરથોસ્તનું રવાન અમર્ગ થાઓ.

અમારાં રવાનો તથા ગયોમર્દથી તે પુર ખોરેહવાળા ભરપુર સોશ્યોસ સુધીના જેઓ હૈયાત છે તથા જેઓ થઇ ગયા છે, તેવા તમામ અશોનાં ફરોહરોવાળાં રવાનો અહિંયા પહોંચો.

શાહનશાહ વરજાવંદ ફત્તેહમંદ મદદગાર થાઓ.

ભલી માજદયસ્ની દીનનો પ્રકાશ તથા કીર્તિ લાંબો વખત કાયમ રહેજો.

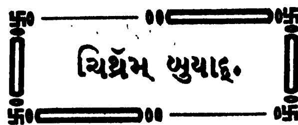
ખુદાના તખ્ત તથા ગાહની હું સેતાયશ કરૂં છું; તેનો પ્રતાપ તથા ખોરેહ જાવેદાન સુધી કાયમ અને શણગાર પામેલા રહેજો.

દર વખત દીનના વડાઓના તથા મોબેદોના ફરમાનો વખાણુ સાથે ચાલુ રહેજો; તેઓનો પ્રતાપ તથા ખોરેહ જયાદા અને જયાદા અને વૃદ્ધિ કરનાર થજો.

તમામ ઇરાન તથા હફતકેશ્વર જમીનમાંના ભલી દીનવાળા ભલા બસ્તે કુસ્તીઆનો, દીનને આગળ ફેલાવનાર તરીકે ઓસ્તવાર તથા સવાબના કામ કરનારા, તથા ગુનાહથી પરહેજ રહેનારા થાએ, તથા તેઓ ગેતીમાં તનની મુરાદ અને મીનોમાં રવાનની મુરાદ પાર પડે.

ઇરાની નહીં તેવા બદ પાદશાહો હમેશાં હારેલા તથા માર ખાધેલા થઇને હેઠે પડજો.

શાહાનશાહ તરફ ભોકો ઘણાજ ચઢતે દરજેના, નમ્ર, ભલી મનશનીવાળા તથા તાબેદાર નકકી થાઓ, તેથીબી વધુ સરસ થાઓ. મહેરબાન દાદારના હોકમ તથા મુરાદ મુજબ માઝદયસ્ની દીન ચાલુ રહે અને વખાણુ પામે. દીન ફેલાવનારાઓ ભલી દીનથી તેઓને પહોંચે.



ચિથ્રૅમ્ બુયાદ્.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ! અષૅમ્ વૅાહુ (૧). ચિથ્રૅમ્ બુયાદ્ અહ્મિ ન્માને! પિથ્વૅમ્ બુયાદ્ અહ્મિ ન્માને! તોખ્મ પિથ્વૅમ્ બુયાદ્ અહ્મિ ન્માને! પએદાએ બાદ્ અંદર ઇન્ માંને વેહાંન્ કે હમીશે પદીખ્ વ આબાદાન્ બાદ્! પ રસશ્ને બાદ, પ યજદાંન્ હાદરે વેહાંન્, મેહ્માને દુસ્તાન્ અંદરશ બાદ.

ક્ષ્વષ્યો[1] ક્ષ્નૂતાઓ અયન્તુ અહ્મય ન્માને, ક્ષ્નૂતાઓ વીચરૅન્તુ અહ્મય ન્માને, ક્ષ્નૂતાઓ આફ્રીનૅન્તુ અહ્મ્ય ન્માને, વંધુહીમ્ અષીમ્ ખાપરાંમ્.

ક્ષ્નૂતાઓ પારયન્તુ હચ અહ્માત્ ન્માનાત્, સ્તઓમાચ રાજરૅચ બરૅન્તુ દથુષો અહુરહે મજ્દાઓ અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્, મા ચિમ્ ગૅરૅઝાનાઓ પારયન્તુ હચ અહ્માત્ ન્માનાત્ અહ્માકૅમ્ચ મજ્દયસ્નનાંમ્, બ ક્ષ્નુદી આયંદ્ અમૅશાસ્પંદાન્ વ ફરોહરાન્ અંદર્ ઇન્ માન્, બ ક્ષ્નુદી આયંદ્ વ રવંદ્ અંદર્ ઇન્ માન્! બ ક્ષ્નુદી આફરીન્ કુનંદ્ અંદર્ ઇન્ માન્! બ ક્ષ્નુદી ફ્રાજ બે-રવંદ્ અજ ઇન્ માન્! યજશ્ને વ સેતાયશ્ને વ જબાયશ્ને અશાઇ કારે કેર્ફે બરંદ્ અજ ઇન્ માન્ એએ દાદાર્ અહુર્મજ્દ્ વ અમૅશાસ્પંદાન્! મ પ ચીશજ ગર્જશ્ને બે-રવંદ્ અજ ઇન્ માન્ હમાકે માજ્દીયસ્નીમ્.

શુમા કે મ્યજ્દ્નેહોમંદાન્ અઇત્ યક્ યક્ તન્-તન્ જુદ્-જુદ્ કે બ દીન્ યજશ્ને વ દર્ન્ વ આફ્રીન્ગાંન્ અવા હમા હમ કેર્ફે બેદ્ ઑસ્તેદ્, હર્ કે રા જન્ વ ફરૂજંદ્ હસ્ત દેર્ જીવાદ્, દેર્ પતાએ માહ્-માન્ બાદ્, હર્ કે રા નીસ્ત્, યજદાંન્ બરૂહેનાદ્ ઓશ દેહાદ્, તા સદ્-ઓ પંજાહ્ સાલાંન્ પસ્ અજ સદ્-ઓ પંજાહ્ સાલાંન્ પદવંદે સઓશ્યોસ ફીરોજગર્ પદ્વંદ્યાદ્.

શુમા વેહાંન્ કે હમીશે અંદર્ શાદી વ બજમ્ બેદ્, ઓતાંન્ વરસ્ અવર્ સર્, ઓતાંન્ મએ વ જાંમ બ દસ્ત્, ઓતાંન્ સ્પર્મ અંદર્ બાજુ, ઓતાંન્ ખુનીયા બ ગુશ, ઓતાંન્ દુસ્તાંન્ શાદ્ પ હમ નેશસ્ત્, શુમા વેહાંન્ પ કામે ખીશ રામશ્ને પતાયશ્તે વીરા-

૧. આ ફકરો ફરવરદીન યશ્તના ૩૧ મા કરદામાં આવેલો છે.

ચશ્ને બાદ્, કે હર્ ચે જુદ્ તર્ શાયદ્ બેદ્, તા બે રસાદ્; આંને મદન્ મર્દાંને દાદ્ આરાસ્તાર્, ગેહાંન્ વીરાસ્તાર્, અષાઇ વર્જીદાર્ મર્દ્, હુશીદરે જરથુશ્તાંન્, વ પેશુતને વીશ્તાસ્પાંન્, વ વેહ્રાંમે અમાવંદ્[1] જુદ ઓએ પએદાએ દીન્ આયંદ્ વ રસંદ્ દાદે, દીને વેહ્ અવા આને અહુરમજદ્ દીન્ પદ્વંદ્યાદ્; હુ દીન્ હુ ફરમાન્ અંદર્ ઇરાન્ ગેહાન્ રવા કુનાદ્; જુદ્ દીન્ જુદ્ ફરમાન્ અંદર્ ઇરાન્ ગેહાન્ બ અવસહીનાદ્.

દીન્ બોર્દારાને સાંન્ અજ દીન્ નેક્ રસાદ્, તા આને મદન્ મર્દાંને, દાદ્ આરાસ્તાર્, ગેહાન્ વીરાસ્તાર્, અષાઇ વર્જીદાર્ મર્દ્, હુશીદરે જરથુશ્તાંન્, વ પેશુતને વીશ્તાસ્પાંન્, વ વેહ્રામે અમાવંદ્ દીન્ ફરેોખ પાદ્શાહે જમાને અવા, અવર્ હમા વેહાંન્ વેહ્ દીનાંન્ બસ્તે કુસ્તીઆને હફ્ત્ કેશ્વર્ જમીન્, હુ ચશ્મ હુ નેગરીદાર્ કુનાદ્.

વેહાંન્ અવર્ દસ્ત્ ઓએ દાશ્તાર્ વ પર્વર્તાર્ બંદ્, વતરાંન્ અવર્ દસ્ત્ ઓએ જદાર્ અવસહીનીદાર્ બંદ્, તા વેહાંન્ ઓએ કાંમ્ રસંદ્, હર્-ચે દહ્માંન્ વેહાંન્ આફ્રીન્ પએદા-એ યજદ્, યકી રા દેહ્, દેહ્ રા સદ્, સદ્ રા હજાર્ હજાર્ તા બએવરાંન્ બએવરે જુદ્ રસાદ્, દેર્ પતાએ માહ્માન્ બાદ્.

આને યજદાંન્ ઓએ યજદાંન્ રસાદ્, આંને વેહાંન્ ઓએ વેહાંન્ રસાદ્, હર્ ચીજી અએદુન્ બાદ્, અએદુનતરજ બાદ્. હમ-ચુનીન્ કે અહુરમજદ્ વ અમેશાસ્પંદાન્ કામે બાદ્. અષેમ્ વોહુ (૧).

ચિથ્રેમ બુયાદનો તરજુમો—દાદાર અહુરમજદની ખુશનુદી હોજો, આ ઘેરમાં "ચીથ્ર" (યાને બીજ) હોજો, આ ઘેરમાં ફળદ્રુપતા હોજો, આ ઘેરમાં "તોખ્મ" (યાને બીજ) ની ફળદ્રુપતા હોજો.

ભલાંઓ આ ઘેરમાં પેદા હોજો, જેથી હમેશાં ફળદ્રુપતા અને આબાદી થાય. તેમાં યજદો ભલાં માનથી પહોંચે અને તેમાં દોસ્તો મુકામ કરે!

ફરોહરો ખુશનુદ થઇને આ ઘેરમાં પધારે, આ ઘેરમાં ખુશનુદ થઇને ફરે હરે!

ખુશનુદ થઇને આ ઘેરમાં ભલી મહેરબાન અશીશવંઘ (દોલત) ને માટે દુવા ગુજારે! ખુશનુદ થઇને આ ઘેરમાંથી તેઓ સીધારે, હમારી સેતાયશ અને અર્પણ કીધેલી ચીજો પેદા કરનાર અહુરમજદ તથા અમશાસ્પંદોની તરફ લઇ જાય, અમો માજદયસ્નીઓના આ ઘેરમાંથી સેહેજબી વીલાપ કરતાં (તેઓ) જાય નહીં.

---

૧. હોશેદર, પેશોતન, અને બેહરામ (શાહ વરજાવંદ), ભવિષ્યમાં આવનારા સઓષ્યંતો.

અમશાસ્પંદો તથા ફરોહરો આ ઘેરની અંદર ખુશનુદીથી પધારે, આ ઘેરની અંદર ખુશનુદીથી આવે અને જાય, આ ઘેરની અંદર ખુશનુદીથી આશીર્વાદ દે, આ ઘેરમાંથી ખુશનુદીથી તેઓ જાય, આ ઘેરમાંથી દાદાર હોરમજદ તથા અમશાસ્પંદો તરફ હમારી આરાધના તથા સેતાયશ તથા સ્તુતિ તથા નેકી અને સવાબનાં કામ લઇ જાય. તમામ માજદયસ્નીઓના આ ઘરમાંથી કોઇબી ચીજને માટે ગરજવંત થઇને જાય નહિ.

તમો કે જેઓ "મ્યજદ"ની ક્રિયાના કરનાર છેઓ, જેઓ દરેકે પોતે જુદા જુદા, દીનની ઇજશ્ને, દરૂન તથા આફ્રીનગાન તથા સવાબના કામ કરનાર છેઓ, તેઓ દરેકને જન ફરઝંદ હોય તેઓ લાંબો વખત જીવો અને લાંબો વખત સુધી તેઓ આ દુન્યામાં રહો; જે કોઇને જન ફરઝંદ નહીં હોય, તેને માટે યજદો પેદા કરે અને તેને આપે, જેથી એકસો ને પચાસ વરસ જીવે, અને એકસો ને પચાસ વરસ પછી તેઓની ઓલાદ ફત્તેહમંદ સોશ્યોસની સાથે જોડાય.

તમો ભલાંઓ જેઓ હમેશાં ખુશાલીમાં અને ધાર્મીક કામમાં રોકાયલાં છેઓ, તમોને માથાં ઉપર બાલ, તમારા હાથમાં દરૂ ને જાંમ, તમારી બાજુમાં સ્પર્મ નામના ફુલ, તમારા કાનમાં બાલી, તમારા દોસ્તો તમારી સાથે બેસનારા ખુશાલ હોજો, તમો ભલાંઓને તમારી પોતીકી મુરાદ પ્રમાણે રામશની, કાયમી અને આરાસ્તગી હોજો, જેથી જે કંઇ મળી શકતું હોય તે તમને વધુ જલદીથી પોહાંચે, ઇનસાફને આરાસ્તગી આપનાર, દુન્યાને શણગારનાર તથા અશોઇના કામ કરનાર મરદો જેવા કે જરથોશતના હોશેદર, ગુસ્તાસ્પના પેશોતન તથા હીમતવાન બેહરામ દીન જાહેર કરવાને માટે આવી પોહોંચે. ભલી દીનનો કાયદો હોરમજદની દીન સાથે જોડાય તથા ઇરાનમાં ભલી દીન અને ભલું ફરમાન ચાલુ થાય તથા ઇરાનમાં જુદદીનને લગતાં ફરમાનો નાશ પામો.

જ્યાંસુધી ઇનસાફને આરાસ્તગી આપનાર દુન્યાને શણગારનાર અશોઇનાં કામ કરનાર મરદો જેવા કે જરથોસ્તના હોશેદર, ગુસ્તાસ્પના પેશોતન તથા હીમતવાન બેહરામ આવી પહોંચે, ત્યાંસુધી દીન પાળનારાઓને દીનની મારફતે નેકી પહોંચો! આ જમાનાનો ભાગ્યવંત પાદશાહ હફ્ત કેશ્વરના તમામ ભલા ભલી દીનના બસ્તેકુસ્તીઆંનોની ઉપર ભલી નજર સાથે જોનાર થાય.

તેના હાથ તળે ભલાંઓની પરવરશી તથા પોષણ થાય, તેના હાથ તળે બુરાઓ માર ખાધેલા તથા નાશ પામેલા થાય, જેથી ભલાંઓ પોતાની મુરાદ પામે, ભલાંઓની ભલી દુવાથી જે કંઇ મળે, તેમાં ખુદા એકના દસ, દસના સો, સોના હજાર, હજારના દસ હજાર જલદીથી પોહોંચાડે અને તેઓને લાંબી કાયમી થાય.

યજદોને લગતું હોય તે યજદોને પહોંચો, ભલાઓને લગતું હોય તે ભલાઓને પહોંચો, દરેક ચીજ એજ પ્રમાણે થાઓ, તેથીભી વધુ થાઓ, એવી રીતે કે હોરમજદ તથા અમશાસ્પંદોની મુરાદ મુજબ થાઓ!

દાદાર અહુરમજદની સેતાયશ.[1]

દાદારે વેહ્, અવજુની, તખ્મના, ખુદાએ મેહેસ્ત્, દાના, અહુર્‌મઝ્દ્, વીસ્પ્ તવાન્, વીસ્પ્ આગાહ્, આફ્રીદાર્ વ દાશ્તારે હમા દામે ગેતી વ મીનો.

અવત્ સેતાયમ્ વ જબાયમ્ વ ખીશીનમ પ હર્ ગાહ્ વ ઝમાન્. સેપાસ્ દાર્ હોમ અજ તો દાદારે ર્યોમંદ્ ખોરેહેમંદ્ કે ફ્રરાઝ બરૂહેનીદ્ અવમ્, દેહીદ્ ગેતીહા દોરોસ્તીએ તન્.

પ હર્ અઇર્ કાંમે અનજાંમીહ્, પ હમા કારે દાદસ્તાને ફ્રારૂન્ પતુકીહ્ વ ખોજસ્તેહ્ ખુબ્ મોરૂવાકૂ વ ખુબ્ ફ્રરૂજાંમીહ્ બાદ્. અશેમ્ વોહૂ (૧).

અહુરમઝદ રોજની સેતાયશ.—અએ ભલા, વૃદ્ધિ કરનાર, શક્તિવાન, સર્વથી મહાન, દાનાવ, સર્વ શકિતવાન, સર્વજ્ઞાની, ગેતી તથા મીનોની તમામ પેદાયશના પેદા કરનાર તથા રક્ષણ કરનાર દાદાર અહુરમઝદ!

અએ નુરમંદ ખોરેહમંદ દાદાર! હર જગાએ, તથા હર વખતે તારી સેતાયશ તથા ભકિત કરૂં, તુંને મારા પોતાના તરીકે ગણું, તથા તારી સેપાસ ગુજારી કરૂં, કારણ કે તેં મને પેદા કર્યો, અને ગેતીમાં તુ મને તંદરૂસ્તી આપે છે.

દરેક શુભ મુરાદના અંજામમાં ભલાં, નેક, ખુશી ખુરમીનાં કામ હોજો!

---

૧. સેતાયશ શબ્દ ફારસી તથા પહેલવી 'સતુદન', to praise વખાણવું, તારીફ કરવી, ઉપરથી ભાવવાચક નામ (abstract noun) થયો છે, જેનો અર્થ વખાણ, તારીફ, સિફત એવો થાય છે. એ ત્રીસે રોજની સેતાયશ દસ્તુર આદરબાદ મારેસ્પંદની રચેલી છે, અને તે દરરોજની અવસ્તાની બંદગી પુરી કર્યા પછી ભણવી સજાવાર છે—તે એવી રીતે કે ફરવરદીન મહીનો ને આસ્તાદ રોજે ભણતા હોઇએ તો પહેલાં ફરવરદીન રોજની સેતાયશ ભણીને પછી આસ્તાદ રોજની સેતાયશ ભણવી. ગાથાના પાંચ દિવસો ઉપર મહિનાની સેતાયશને માટે સ્પંદારમદ રોજની સેતાયશ અને રોજને માટે 'ચિથ્રેમ બુયાદ' ફરીથી ભણવી. એ ત્રીસે રોજની સેતાયશમાં અવસ્તા મસ્તના કેટલાક ફકરા પાઝંદ ભાષાન્તર રૂપે મળી આવે છે.

બેહમન રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ્ વ જબાયમ્ દાદાર્ અહુરમજદ રયોમંદ્ ખોરેહમંદ્ વ અમેશાસ્પંદાન્.

સેપાસદાર્ હોમ અજ દાદાર્ અહુરમજદ મીનો અવજુની ખુદાએ ખાવર્ કેર્ફેગર્ નેકી દાદાર્, કેશ ફ્રાજ બરૂહેનીદ્ તો વેહમન મીનોય્ આખ્શતી વેહ-મનશ્ની વ અઈરી અજ અઈયારીએ દામાને અહુર્મજદ્ અંદર્ વરજશ્નીએ વેહ-દીનીહ્ અદાદીહા ન તપાહયાદ્; અગે દાંમે ગનામીનો અજશ્ બુદન્ ન તવાંન્. સુદ્મંદી પ અવજુની એદ, બુર્દીહ્ નેહાંનીહ્ અકીને વ અ-ખશ્મી વ ફ્રારૂન્ કામે.

અવત્ ગેતી હસ્ત્ ગોસ્પંદ્ પુર-સર્દેહ વ હુ-દેહ, કે હર્ કસ્ ઓશ્ જીવશ્ને દારૂશ્ને આંન્ચે ખુબ્ ફ્રાજ-વસ્તરૂદ્ વસ્તરગ્ વ સાજીક્ અવદ્-પેસીદ્, કે આવાદાંન્ પદશ્ ગશ્ત્ હેંદ્ પ અન્જુમન્, અવાજ દારેદ્ સર્મા વ ગર્મા અપદ્માન્.

અજ હર્ કસ્ કે તો વેહમન્ પ વારૂમ ગાહ ગીરેદ્, અગેશ્ દાબારીદ્ આજ્વરીહ્ અએશમ્ વ દાબારીદ્ આજવરીહ વ દાબારીદ્ હર્વસ્ત્ આંને દીવાંન્ કાંમે કુનશ્ની વ વર્જશ્ની.

પદશ્ અશો બેદ્, કે તો વેહ્મન્ ખીશીનેદ; મીનોય્ આસ્નં ખેરદ્ વ ગુશો સરૂદ્ ખેરદ્[1] પ તન્ માહ્માન્ તર્, કુ અદાદીહા ન જનેદ્ આંને ઓરૂંચદ્ અસ્પ્ વ આંને હુ ફ્રાખ્ત્ ગાવે પુર્ સર્દેહ અજ અઈયારીએ દામાને અહુર્મજદ્, અજશ્ કુ કે ફ્રારૂનીહા અંદર્ અંદર્ વર્જશ્ન દારેદ્ વ અદાદીહા ન તબાહીના. અશેમ્ વોહૂ (૧).

બહમન રોજની સેતાયશ.—તુરમંદ, ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમઝદની તથા અમશાસ્પંદોની હું સેતાયશ તથા ભક્તિ કરૂં છું.

મીનો, વૃદ્ધિ કરનાર, મહેરબાન, સવાબકાર, નેક, દાદાર અહુરમઝદની સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, કે તેણે તું બહમનને પેદા કીધો, જે નેક મનશનીવાળો, મીનો, અહુરમઝદની પેદાયશની યારીને માટે છે, ગનામીનોની પેદાયશ, કીનો, ગુસ્સો, તેનાથી રહી શકતાં નથી, પણ તેનાથી ભલી ખાહેશ રહે છે.

---

૧. અકકલ કાને સાંભળીને મેળવેલી જાતી અકકલ.

ગેતીમાં તારાં પુષ્કળ જાતનાં સારાં ગોસ્પંદો છે, જેઓને જીવાડવાં તથા નીભાવવાં જોઇએ, અને ઠંડી તથા ગરમીથી તેઓનું રક્ષણ કરવું જોઇએ, જેથી લોક આબાદ થાય.

બહમનની પનાહ હેઠળના દરેક શખસ આગળથી, એશ્મ (ગુસ્સાનો) દેવ, લોભ, તથા પાપી ખાહેશ દૂર રહે છે.

જે શખસ બહમનના માનને ખાતર, ઘોડા તેમજ ગોસ્પંદોને હલાક નહિ કરે, તે જાતી અકકલ તથા કાને સાંભળીને મેળવેલી અકકલ જ્યાદા પ્રાપ્ત કરે છે.

અર્દીબેહેશ્ત્ રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ્ વ જબાયમ્ દાદાર્ અહુર્મજદ રયોમંદ્ ખોરેહેમંદ્ વ અમેશાસ્પંદાંન્.

સ્પાસદાર્ હોમ્ અજ દાદાર્ અહુર્મજદ્ મીનો અવજુની ખુદાએ મીનોયાંન્ વ ગેતીયાંન્ મેહેસ્ત્, કેશ્ ફ્રરાજ બર્હેનીદ્ તો અર્દી-બેહેશ્ત્ મીનોય્ અશાઇ, ખોરેહ, રોશની, બીશ-જનશ્ને, કેત્ હસ્ત્ અંદર્ ગેતી આતશે સોર્ખ્ સુજાય્ આવાયશ્ને, વ હર્ દાંમ્ વ દહેશ્ને અહુર્મજદ્, અંદર્ ઇન્ ગેહાંન્ હુ-જીવશ્ન્ હર્ ગેતીયાંન્ અવશરા.

અહુર્મજદ્ ખુદા ફ્રરાખીહા અંદર્ ચીશ્ ફ્રરાજ-દાદ્. સોર્ખ્ સુજાય્ આતશે રોશન્ હુ-ચેહેર્ વીનશ્ન્; તારીકી સપુજાંન્ ચે વ ચુન્ તારીકીએ શબ્ અજ પીશે ખુરશેદ્ શક્ દાશ્તન્ અપએદા બેદ્, અએદુન્ અજ પીશે તો અર્દીબેહેશ્ત્ તારીકી વરજાશની.

અઇયારીએ હર્ કસ્ પ સુદ્ ખાસ્તારી વ હર્ કાર્ વ દાદસ્તાંન્; બીશજનીદાર્ હસ્ત્ હર્ દર્દ વ બીશશ્ન્; બતશાએ કુત્ આબ્ અંદર્ ન આવાયદ્ પ આંન્ચે ખીશ્ નીરૂએ ગર્મી તાચા વર્દ્ વ ગેલ્ મસ્ ગુને વ સંગ્ વ ગોહર્ પ તો બ રોબાય્ બુદ્; વ દીને અહુર્મજદ્ પ તો બ રોબાય્.

આંને અજ વર્દ્ વ ગેલ્ વ સંગ્ વ ગોહર્ વ અયોખ્શસ્ત્ આઇનીને કુનીઆદ્, અએદુન્ કુ હીચ્ જર્નવર્ અજ તો જુદાઇ હુના પ ઓય્ ચારેહ્ નીસ્ત્ હમ્ આંને સાખ્તન્ આવાયદ્, હમ્ આંને ખુર્દન્. પ બ ગોકારૂદન્ અવદચ્ હોમના ઇન્ હમા અવજાર્ અહુર્મજદ અવદે ત ચ્. ઇન્ રોશની તો અહુર્મજદ્ દાદ્. વ સેતાઇ-

દાર્ હોમ્ અહુરમજદ્ વ સેપાસદાર હોમ્ અજ અહુરમજદ્ હમી કે આને તો રોશન્ વીનમ. અશેમ્ વોહૂ (૧).

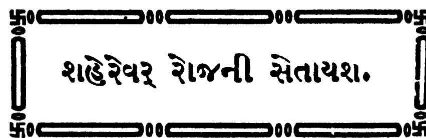
અરદીબેહશત રોજની સેતાયશ.—નુરમંદ, ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમઝદની તથા અમશાસ્પંદોની હું સેતાયશ તથા ભક્તિ કરૂં છું.

મીનો, વૃદ્ધિ કરનાર, સર્વથી મહાન દાદાર અહુરમઝદની હું સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, કે જેણે તું અરદીબેહશતને પેદા કીધો, જે અશોઇ તથા રોશની છે, દુઃખ દરદ દફે કરનાર છે, ગેતીની દુન્યામાં તારા રાતા બળતા આતશથી દરેક પેદાયશનું જીવતર છે.

અહુરમઝદે રોશન આતશને, અંધારાને દૂર કરનાર તરીકે પેદા કીધો. જેમ ખોરશેદથી અંધારૂ નાબુદ થાય છે, તેમ અરદીબહેશતથી અંધારૂ દૂર થાય છે.

અરદીબહેશતથી દરેકને મદદ અને ફાયદો પ્રાપ્ત થાય છે, તે હરેક કીસમના દુઃખ દરદને મારી હટાડે છે, અને જ્યાં પાણી નથી હોતું, ત્યાં તેની ગરમી તથા તાપના બળથી ફેરફાર થઇને, પાણીનું વહેવું થાય છે. અહુરમઝદની દીન તેનેથી છે.

તેના વગર સોની લાછલાજ થઇ પડે છે. જે અહુરમઝદે તારી રોશની પેદા કીધી તેની સેતાયશ કરૂં છું તથા સેપાસ ગુજારી કરૂં છું.



શાહેરેવર રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ્ વ જબાયમ્ દાદાર્ અહુરમજદ્ રયોમંદ્ ખોરેહેમંદ્ વ અમેશાસ્પંદાન્.

સેપાસદાર્ હોમ્ અજ દાદારે વેહ્ અવજુની ખુદાઇએ ખાવર્ નેકી દાદાર્, કેશ ફરાજ બરૂહેનીદ્ તો શહેરીવર્ મીનોય્ ખાસ્તે વ સુદ્ વેહ્ જીવશ્ને; કેત્ ગેતી હસ્ત્ અયોખ્શસ્ત્, વ આંને અર્જ-હોમંદ્ જર્ વ સીમ્ વ દારશ્ને મરદુમાંન્, કે ગેતી પદશ્ વરજંદ્ આંન્ ચે તીજ અવર્ કાર્ આસીન્, કેશ્ પદશ્ વરજંદ્ જમીન્, પદશ્ જનન્ દુશ્મન્, પદશ્ હરૂવસ્તીન્ ગોહર્ વ અયોખ્શસ્ત્ ઓય્ કાર્ યાઇતીઉનાદ્ જર્ વ સીમ્ હુ ચેહર્ વીનશ્ને પ શાહેરીવર્ આવાયશ્ને ફરાખ્નીદાર્ કે અફ્રૂજાયશ્ને કુ.

કેશ્ હસ્ત આશ્કારે દાદસ્તાંન્ પ દસ્ત્ વેહ્ રવેદ. કેશ્ પ ફરારૂની તોખ્શશ્ નીહ્ પ વેશ્ ઓય ખીશ્ કરૂદન્ આંને ઓશ્ ખીશીનીદ્ બેહરે તન્ વ બેહરે રવાંન્ ઓય્ રવાંન્ દેહેદ; કુ ખીશતન્ વેહાંન

અરજ્ઞાનીયાંન્ પદશ્ બેહ્રેવર્ કુનંદ્, અગીનશ્ ગેરફ્તન્ કામ્ અહુર્ં મજદ્ વ અમશાસ્પંદાંન્, ઓશ્ ખીશીનીદ્ હુસરૂબી પ ગેતી વ અશાઇ પ મીનો અવમ્ કામે, કુમ્ ફ્રશારૂની અફ્ઝાયશને બેદ્. દેર્પતા ખાસ્તે આંને જરૂરીન્ વ આંને અસીમીન્, અવાનીચ્ ખાસ્તે સપુરીક્ બેરસાદ્. પ વેહ્ જીવશને હર્ વેહાંન્ વ અરૂઝનીયાંન્ અજ મન્ જાવીદાંન.

સૅપાસદાર્ હોમ્ અજ તો શહેરીવર્ મીનોય્ ખાસ્તે ચે સુદ્ વ ખોરેહ્ વ ખારી રેબાક્ ફરમાની વ આફ્રીન્ગાની અંદર્ શહેર્ ઓય્ વીસ કે ખાસ્તે તાબાનગરૂતર્ પવન્ચ્ બેરદ્ વ હીમ્ વ હુનર્ વ હર્ ચીજ ઓય્ વેશ-ખાસ્તતર્ વ ગોફ્તારૂતર્ વ કામે રવાતર્ બેદ. અશૅમ વૉહૂ (૧).

શહેરેવર રોજની સેતાયશ.—નુરમંદ, ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમઝદની તથા અમશાસ્પંદોની હું સેતાયશ તથા ભક્તિ કરૂં છું.

ભલા, વૃધ્ધિ કરનાર, મહેરબાન દાદારની હું સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, કે જેણે તું શહેરેવરને પેદા કીધો, જે ગેતીની દુન્યામાં ધાતુઓ ઉપર મવકકલ છે. શહેરેવરની મારફતે સોના તથા રૂપાંનો, તેમજ જમીન ખેડવાને, તથા દુશમનને મારવાને માટેના હથીઆરોને માટે વપરાતાં લોખંડનો વધારો થાય છે.

જે કોઇ ભલો ઉદ્યોગ કરે છે, તેનાં તન તથા રવાનને, તે પોતાની તરફથી હિસ્સો આપે છે, દરેક લાયક તથા ભલા માણુસને શહેરેવર તરફથી સોનાં રૂપાંની કાયમ દોલત સંપુર્ણ પહોંચે છે.

અએ શહેરેવર! હું તારી સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, જેથી ફાયદો, ખોરેહ, સુખ જેવી મીનોઇ દોલત મને પ્રાપ્ત થાય, તવંગર માણુસે તો ડહાપણ તથા હુનરના બાબમાં વધારે દોલતમંદ થવું જોઇએ, તથા વધારે લાયક મૂરાદવાળા થવું જોઇએ.

સ્પંદારમદ રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ્ વ જબાયમ્ દાદાર્ અહુર્મજદ્ રયોમંદ્ ખોરેહેમંદ્ વ અમૅશાસ્પંદાન્.

સેપાસદાર્ હોમ્ અજ દાદાર્ અહુર્મજદ્ મીનો વેહ્ અવજુની; ખોદાય્ ખાવર્ કેરૂફેગર્ નેકી દાદાર બંદેગાન્ પનાહ્, કેશ્ ફ્રાજ બર્હેનીદ્ તો સ્પંદારમદ્ મીનોય્ અવજુની વ બુનદેહ્ મનશ્ની, કો

ગેતી હસ્ત્ જમીન્ હુ દેહ્ પુર્ બરે વ પુર અઇયારોમંદ્ વ હુસ્વસ્ત્ ગેતીયાંન્ અશો વ દરવંદ્ અવર્ માનંદ્, વ પ બુનહેહ્ મનશ્ની બ બરાદ્ આંને બાર્ અવત્ ન ગેરાન્ અવર્ આંને બુલંદ્તુમ્ કોહ્ વ આંન્ચે જાયોમંદ્તુમ્ દાર્, વ આંન્ચે રૂદાંન્ અવર્ તજશ્ન વ દરીયાએ ફ્રાત્ વ આબે વેશ સરદ્, વ વદ્ તન્ હાંમ્ હસ્ત્ કુ રપેનામીનો વ હસ્ત્ કુ ગનામીનો હાંમ્ હંદ્, ઓ શાંન્ અવર્ તો ફ્રાજ રોબશ્ને; આંન્ ચે બારાન્ વારશ્ને બુમીક્ વ વાસ્તર્ વ ઉર્વર્ વેશ ગુને વેશ રંગ, આંન્ચે બુજોર્ગ સુદ્ જુરદાક્, બરોમંદ્ દરખ્ત્ ઓ પરજ દહેશ્ને વ દારશ્ને હર્વેસ્પ હામાંન્ અવર્ તો ફ્રાજ-રવંદ્, અજ હમ્ તો મ્યાને માન્ અએદુન્ અવત્ અર્જહોમંદ્ વાહૂનીયાદ્.

આવાજ દારીદ્ અજ મર્દુમાન્ સર્મા વ ગર્મા વ આંન્ચે વદ્ મર્દુમ્ પ દુજી આવારી દોબારંદ્ દદ્યચ્ હાંમ્ ખર્ફસ્તરે વેશ ગુને પુર્; બ હર્ચેહોમંદ ગેતીયાંન્ અજ આંને તો અઇયારી વ પુર્ ખાહરી હોમના.

અજ આંને અવજુનીએ બેહુરાન્ આંન્ આંનત્ અહુરમજદ્ અવર્-ચીજ ફ્રાજ બર્હેનીદ્ પ તો રપંદાર્મદ્ પ કામે અહુરમજદ્, કુ હમ્ ચીજ તો વર્જશ્ને બાદ્ પ ફ્રારૂની; આંને ફ્રાજ તજશ્ને આબે રૂદાન્ વ ખાનીકાન્ વ કતીકાન્, પ ફ્ર્યાદ આન્ચે વેહાંને અર્જાનીયાન્, આદરાન્ વ આતશાન્ વ જાનવરાને ખાને, વ માન્ વ મ્યાન્ દેર્ પતાયશ્ને અજ ફ્રારૂની કરદન્.

વ આને વેહાંન્ વ હુ-દીનાન્ આહ રૂબાન્ આંન્ ખુદ્ વ દુદે હમીશે રોબાક્તર્ વ આરાયશ્ને વ દેર્ પતાયશ્ને, આંન્ ચે વેશરમ્ એ વેશ અવજાર ગોસ્પંદ પંજ આઇન્ વ અવાનીચ્ હામે અહુરમજદ્ વ આંન્ચે ફ્રાજ-રોયશ્ને, વાસ્તર્ વ જુર્દાક્ વ દાર્ વ દરખ્ત્ પ વેશ ઓય્ અઇયારીએ ઇન્ દામ્ વ દહેશ્ને અહુર્મજદ્, પ તો અવજુની એદ્, ઇન્ હમા ઓય્ ગોફ્રૂત. અશેમ્ વોહૂ (૧).

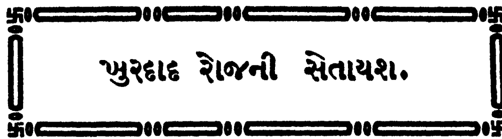
રપંદારમદ રોજની સેતાયશ.—તુરમંદ, ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમઝદની તથા અમશાસ્પંદોની હું સેતાયશ તથા ભકિત કરૂં છું.

મીનો, ભલા, વૃધ્ધિ કરનાર, મહેરબાન, સવાબકાર, નેકીના પેદા કરનાર, બંદાઓની પાસ્બાની કરનાર દાદાર અહુરમઝદની હું સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, કે જેણે તું રપંદારમદને પેદા કીધો, જે સંપુર્ણ મનશનીવાળો છે, અને ગેતીમાં ભલી પેદા પડેલી જમીન ઉપર મવકકલ છે. તે જમીન ઉપર અશો લોકો તેમજ

આપી લોકો ફરહર કરે છે, તેઓનો ભાર તું ઉચકે છે, તે જમીન ઉપર બુલંદ પહાડ, મોટાં ઝાડ, વેહતી નદીઓ, બહોળા દરિયાઓ આવેલા છે, તે જમીન ઉપર વરસાદ વરસે છે; ઘાસ, ઝાડપાન, અનાજ, ફળ થાય છે, એટલી તે કીમતી છે.

લોકોને સરદીથી તથા ગરમીથી તથા ખરાબી કરનારાં ખરફસ્તરોથી જમીન બચાવે.

અહુરમઝદે સ્પંદારમદની મારફતે જમીનને એક અગત્યની ચીજ તરીકે પેદા કીધી, જેની ઉપર નદી, ઝરા તથા સરોવરનાં પાણી વહે છે; અને ઘાસ, અનાજ, છોડવા, તથા ઝાડપાનની વૃદ્ધિ, અશો લોકોને માટે, તેમજ ગોસ્પંદ અને જનાવરો માટે, સ્પંદારમદની મારફતે થાય છે—એ સઘળું મારે કબુલવું જોઇએ.



ખુરદાદ રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ્ વ જ઼બાયમ્ દાદાર્ અહુર્મજ્દ્ રયોમંદ્ ખોરેહેમંદ્ વ અમેશાસ્પંદાન્.

સેપાસ્ દાર્ હોમ્ અજ઼ દાદારે વેહ્ અવજુની મીનોયાંન્ વ ગેતીયાંન્ મેહેરત્, કે ફૂરાજ઼ બરૂહેનીદ્ તો ખુરદાદ્, કેત્ ગેતીયાંન્ હસ્ત્ આબે તજ઼ાય્ પાક્ યઓજ્દાસર્ અજ઼ હર્ રીમની વ દુશ્ કેરદારી, કુશ્ દીવ્ પઇત્યારે અવર્ ઓરૂદન્ ન તવાન્, કે અજ઼ વેશ્ બુન્દેહ્ વ આબે અંદર્ હફ્ત્ કેશ્વર્, કુ પ હર્ કેશ્વર સપુરીક્, વ અરૂજ઼્ હોમંદ્ વ જાન્ દારતાર્ આબ્ કે હીચ્ જાનહોમંદાન્ અવશ્ જુદ્ ઇન્ જમાન્ પતવસતન્ ન તોબાન્, ચુન્ અહુર્મજ્દ્ પ તો ખુર્દાદ્ અવર્ નેગરેદ્, કુ હીચ જાનહોમંદાન્ કારચ્ પાદીયાવ્ અજ઼ તો જોજ઼ ન શાયદ્ બુદન્.

અગીનશ્ વેશ્ ફૂરાજ઼ દાદ્ અવર્ ઇન્ બુમ્ અવશ્ યઓજ્દાસરીનીદ્ વ અજ઼ હર્ રીમની, કુ ન માનેદ્ પ આબે રૂબાક્ રીમની, ચે હર્ રીમની તો જનાદ્, તન્ પાકી હોમનાદ્; પ આબાદાન્ સ્પંદારૂમદ્ પ તો આબાદીહોમંદ્, અમેરૂદાદ્ ગેતી દખ્શે પ તો વખ્શીનદ્ ઉરૂવર્ તોચ્રા આબાદાની ખાનીયાદ્.

અંદર્ ગેહાંન હર્ કે તો હોમના આબાદાની, આંન્જા આબે રોશન્ તજ઼ાય્ પાક્ અહુર્મજ્દ્ દાદ્ અરૂદવીસુર્ હુ-તન્ રોશન્ બામી.

ઇન્ દીન્ વ દામે અહુર્મજ્દ્ પ તો રોબાક્તર્ વ હમીશે અવ્ઝાયશ્ને બેદ્, વ ઇને તો ફૂરાઇતર્ પ કામ્ વ અવજુની અજ઼ અહુર્મજ્દ અવમાન્ બુન્દેહ્.

સેપાસ્ અજ્ અહુર્મજ્દ્ અવર્ માન્, કે દામે અહુર્મજ્દ્ હોમ્, કુ માન્ અર્ઝાનીનેદ્ બેહ્રેવરી અજ્ તો ખુર્દાદ્ હુ-દેહ્. અષઁમ વૉહૂ (૧).

ખોરદાદ રોજની સેતાયશ.—નુરમંદ તથા ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમઝદ તથા અમશાસ્પંદોની સેતાયશ તથા ભકિત કરૂં છું.

ભલા, વૃદ્ધિ કરનાર, મીનો તથા ગેતીને લગતાઓમાં સૌથી બુજોર્ગ દાદારની હું સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, કે જેણે ખોરદાદને પેદા કર્યો, જે પાણી ઉપર મવક્કલ છે, જે પાણી, પલીદીથી પવિત્ર કરે છે, તે પાણી જેનાથી માણસની જીંદગી નીભી શકે છે, તે સાતે કેશ્વરમાં પુરતું છે. પાણી વગર પાદીયાબ થઇ શકે નહિ.

વહેતાં પાણી ઉપર પલીદી રહેતી નથી, પાણીથી સ્પંદારમદની જમીન આબાદ થાય છે, તેથી સ્પંદારમદની જમીન ઉપર ઝાડપાન ઉગે છે, તેથી માણસો પાણીને આબાદી કરનાર તરીકે લેખે છે. ખોરદાદના પાણીની મારફતે અહુરમજદની દીન તથા અહુરમજદની પેદાયશ આગળ વધે છે.

હું અહુરમજદની સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, કે હું અહુરમજદની પેદાયશને લગતો છું, જેથી ખોરદાદના હિસ્સાને લાયક હું થાઉં છું.

અમરૂદાદ્ રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ્ વ જબાયમ્ દાદાર્ અહુર્મજ્દ રયોમંદ્ ખોરેહેમંદ્ વ અમૅશાસ્પંદાન.

સેપાસદાર્ હોમ્ અજ્ દાદારે વેહ્ અવજુની મીનોયાંન્ વ ગેતીયાંન્ મેહેસ્ત્, કેશ્ ફ્રાજ્ બર્હેનીદ્ તો અમર્દાદ્, કેત્ ગેતી હસ્ત્ ઉર્વર્ ખાવરીર્, વેશ્ તોખ્મે, વેશ્ ખારૂમ વેશ્ ગુને શેકુફે દારશ્ને પર્વરશ્ને ગેતીયાંન્, ઉમીદ્ હર્ ગેતીયાંન્ દામાન્, વ જોર્ વ નીરૂએ દાદાર્ ઓ દાનશ્નેહોમંદાન્ કુ શાન્ અવશ્ દારશ્ને, અવશાન્ પદશ્ પતાયશ્ને, જાન્ હમ્ આને બાહ્રાન્ બર્, હમ આને જમેસ્તાન્ બર્, હમચ્ અજ્ આંને હામીન્ વ પાદીજ્ બર્, વેશ્ આઇને પુર્ સુદ્ વેશ્ નેકી, કે હમ અગદ્ હમ દરીયુશ્ અવશ્ જીવશ્ને, વ દારશ્ને, વ હર્યે દાંમ્ વ દેહશ્ને ગેતી અવશ બેહરેવરી અજ્ અવજુની આફ્રીન્ અવત્ અજ્ અહુર્મજ્દ્.

અવરૂ હમીશે યજશને વ સેતાયશને દાદારૂ અહુરૂમજદૂ કે આંને અજ તો અઇયારી ઓ સેતાયશન્ વીનીયાદ્દ પ ફરાફની દારીદ્દ.

ઇન્ તો અમરૂદાદૂ ગેતી દખ્શે, કુશ કસ્ વનાહ્ તપાહ્ પદશ ન કુનેદ્ ચે અહુરૂમજદ્દ કામે આંનજા કુ અજ ફરાફની અંબારૂ આંને તો અમરૂદાદૂ ચે કે અજ ફરાફની અંબારૂ કુનેદ્દ, ઓયૂ રોબાને ખીશ અંદરૂ ઇન્ ગેહાન્ બે દેહદ્દ, અગીન્ મીનોચ્ રાદી ઓબશ અઇયારૂ બેદ્દ, અએદુન્ કે ફરાખી વ પદીખી બેદ્દ અંબારૂ કુનેદ્દ.

પ તન્ તગી બ ઓયૂ દરૂવીશાન્ દેહદ્દ, અગીનશ અરૂજાનીએ રવાને, ખીશ્ પ મદને ઓયૂ આંને પેહલુમ અખાંન્ હરૂ દો બેહરે પ તો શાયદ્દ, વ ખીશીનીદ્દન્ હમ હુસ્રોબી વ હમ્ અશોઇ અજ આંને તો બેહરે પ ફરાફની વરૂજશને.

અજ ફરાફન ખાહદ્દ વ ફરાફનીહા અવશ વેહાન્ વ અરૂજાની-યાન્ બેહરેવરૂ ઓયૂ કુનેદ્દ, અગીનશ કરૂદ્દ કાંમે અહુરૂમજદ્દ, અવશ કરૂદ્દ કામે અમેંશાસ્પંદાન્, અવશ ખારત્ રાહે ખીશ, રવાન્ પ મદને ઓયૂ આને, અસરૂ રોશની અંદરૂ ગરોસ્માન્ હમા ખારેહ. અશેંમ્ વોહૂ (૧).

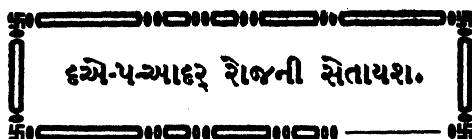
અમરદાદ રોજની સેતાયશ—તુરમંદ તથા ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમઝદ તથા અમશાસ્પંદોની હું સેતાયશ તથા ભક્તિ કરૂં છું.

ભલાં, વૃદ્ધિ કરનાર મીનો તથા ગેતીને લગતાઓમાં સૌથી મહાન દાદારની હું સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, કે તેણે તું અમરદાદને પેદા કર્યો, જે ફળ આપનારા બધી જાતનાં ઝાડપાન ઉપર મવકફલ છે, જે ઝાડપાનથી ગેતીના લોકને પોષણ મળે છે, અને તેઓની જીંદગીને ટકાવ મળે છે, તથા ગરીબ તેમજ તવંગરનું તે જીવન છે, જેને લીધે ગેતીની તમામ પેદાયશ તું અહુરમજદની આફરીન કરે છે.

જેઓ અમરદાદની પેદાયશની જાળવણી કરે છે, તેઓ દાદાર અહુરમજદની સેતાયશ કરે છે.

કોઇબી શખસ, અહુરમજદની મરજી મુજબ, અમરદાદની પેદાયશને નુકસાન કરતો નથી કારણકે અમરદાદનો ગંજ ભલો છે. આ દુનિયામાં જે પ્રમાણમાં ફરાખી તથા ભલાઇનો ગંજ કીધો હોય, તે પ્રમાણમાં તેને મીનોઇ દુનિયામાં તે ગંજ મદદગાર થાય છે.

જે કોઇ ભલાઈ કરવાની ખાહેશ રાખે છે, તે અહુરમજદને તથા અમશા-સ્પંદોની ખાહેશ બજા લાવે છે, અને તેનું રવાન બેહદ રોશનીવાળાં ગરોસ્માનમાં જાય છે.



દએ-પ-આદર રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ વ જબાયમ દાદાર અહુરમજદ વેહુ અવજુની.

બુરૂજીમ પ હુમા રૂજ વ શબ, બોરૂદને શનવર હોમનમ, અજ આવર દાદાર અહુરમજદ પવનચ કરૂદને મન, કેશ મન અજ ચીહ-રેબે મરૂદુમાન બરૂહેનીદ, અવશ વીના વ ગુયા રોબા દાદ, વ અરૂ-જાંની કરૂદ હોમ પ તનદોરસ્તી, કુ સેતાયમ રૂજ વ શબ, ઓય તો દાદાર નામ બરમ.

સેપાસદાર હોમ અજ તો દાદારે વેહુ અવજુની, કે કેરૂદારે તો વીનમ ચુન આસમાન અવર કરૂદ વ જમીને હુ-દેહુ, વ સતરે હુ ચશમ, વ માહે બામી, ખુરશેદ રોશન રોબાક્રા, વ આબે તજાવ પાક હર જાનવરાન જીવશને, વ અવશ આતશ સોર્ખ સુજાય બુર્જોર્ગ, વ અઇયારીએ ગેતીયાંન અવશ ઉરૂવર ખાવરીર વેશ ગુને તર જરરીન.

હર ગેતીયાન અવશ દારશને, વ જીવશને, વ ખુરેહુ વ ખાંરીહુ વ ખાસ્તે વ પાદશાહી વ અવાનીચ નેકી, તો દાદ હંદ કે કનીક-વીનમ, વ નારીકે હુ તન, વ હુ ચેહરે વખ્શે પતાયશન; કે પુસ વીનમ આસ્નીદેહુ, હુ દીન, હુ રવાન, વ રોબાક ગોફતાર અંજુ-અની; કે હમ તોખ્મગાન ખીશ વીનમ વેહુ ફરારૂન.

સેતાયમ તો દાદારે અકેનારેહુ નીરૂ વ જાવેદાન જમાન, અવખ્શા; પ મન હુ મનશનીએ સાલારાન વ પાદશાહાન દેહ; પ મન નેકી વ આસાની કરૂદન વ અંજામ બુદને હર નેકી, ઓમ ખીશરા અજ તો કામે ફરારૂનીહા અંદર અવજુની દાર; દાદારે વેહુ ચે અવજુની દેર પતાય હસ્ત નેકી અજ તો, અવમ નીસ્ત ઓમ પનાહુ ઓમ અવસ્તામ, વ ઉમીદ બ ઓય ખાવરે તો. અશેમ વોહૂ (૧).

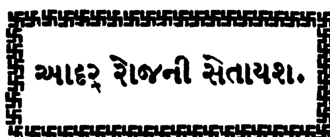
દએ-પ-આદર રોજની સેતાયશ—ભલા વૃધ્ધિ કરનાર દાદાર અહુરમજદની સેતાયશ તથા ભકિત કરૂં છું.

દાદાર અહુરમઝદે મને આદમીની શીકલને પેદા કર્યો, મને જોવા તથા બોલ-વાની શકિત આપી, અને તંદુરૂસ્તી સાથે લાયક બનાવ્યો, તેથી રાત દિવસ તારી સેતાયશ કરૂં.

ભલા વૃધ્ધિ કરનાર દાદારની સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, જેના પેદા કીધેલાં આસમાન, જમીન, તારા, પ્રકાશીત ચંદ્રમા, સુરજ, સ્વચ્છ વહેતું પાણી, લાલ બળતો આતશ, તથા ફળ આપનારાં ઝાડપાન હું જોઉં છું.

વળી ગેતીના લોકોને માટે તેણે બખશેલી જીંદગી, સુખ, ખોરેહ, દોલત, સુંદર ચેહરાની કન્યા, જાતી અકકલના નામાંકિત બેટાઓ હું જોઉં છું.

સર્વશકિતવાન, કાયમના તું દાદારની હું સેતાયશ કરૂં છું. તું મહેરબાન ઉપરજ મને નેકી, પનાહ તથા મદદની ઉમેદ છે.



આદર્ રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ્ વ જઆયમ્ દાદાર્ અહુર્મજ્દ્ રયોમંદ ખોરેહેમંદ્ વ અમેશાસ્પંદાન્!

સેપાસદાર્ હોમ્ અજ્ દાદારે વેહ્ અવજુની, કેત્ ફ્રાજ્ બરહે-નીદ્ દાદ્ આદર્ખુરેહ્ વ ગુશસ્પ્ વ બુર્જીન્ મેહેર્, વ ૫ પાનેગી વ પાંસબાનીએ ઇરાન્ વેહાન્ આદર્-ખુરેહ્ પુર્-ખુરેહ્ વ વેશ-વર્જ્ દાદ્.

અયાફ્તૂ બેમતાર્ ૫ હર્ જમાન્ ઓ અઇયારી વ અવાકી અવાનીક્ આદરાન્ વ આતશાન્ ૫ જદ્દને હર્ અઇબ્-ગદ્ દર્જ્, ઓ અહુર્મજ્દ્ દામાંન્ પઇત્યારે આદર્ ગુશસ્પ્ તીજ્ વ તગી રૂથે-શતાર્ ફીરોજ્ગર્, વ બ જદન્ વ નહોફ્તન્ વ વાનીદને હર્ અઇબ્-ગદ્ પઇત્યારે પદશ આને અવદ્ ફીરોજે આન્ વેહાંન્ વ આવાનીક્ દામે અહુર્મજ્દ્; વ મેહેર્ વ આદર્ બુર્જીન્ મેહેર્ અર્જ્હોમંદ્ દર્જ્-જદાર્ અંદર્ વીનાર્તાર્ વ રોબાઇનીદાર્ વ આવાજ્ દાશતાર્ કુન્ અજ્ સ્પેનામીનો દામ્ અજ્ અવજુની; બ ગેહાંન્ ખુરેહ્ જોર્ અવશાન્ અજ્ અહુર્મજ્દ્ ફર્માન્ અવશ ગોમીખ્ત્ એસ્તેદ.

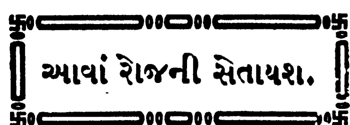
અવશાન્ સેતાયમ્ મા ચે કે અહુર્મજ્દ્ દાદ્-હમ્ કુ હમા વ હમા-રોબશન્ હમીશે સુદ્ વ પુર્ વખ્શ વ તગી વ અમાવંદ્ વ ચીર્ વ ફીરોજ્ગર્ બવંદ્ ૫ જદન્ વ વાનીદન્ વ અવસહીનીદન્ ઓય્ ગના-મીનો દાંમ. અષેમ વોહૂ (૧).

આદર રોજની સેતાયશ—તુરમંદ તથા ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમજદ તથા અમશાસ્પંદોની હું સેતાયશ તથા ભકિત કરૂં છું.

ભલા, વૃધ્ધિ કરનાર દાદારની હું સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, કે જેણે તુને આદર બોરેહ, આદર ગુશસ્પ, આદર બુરજીન મેહેરને ઇરાનના ભલા લોકોના બચાવ તથા પાસબાનીને માટે પેદા કર્યા.

અહુરમજદની પેદાયશમાંથી દરૂજ તથા હલાકીને મારી હટાડવા માટે, આદર ગુશસ્પ જોરાવર, ફત્તેહમંદ લડવૈયા જેવો છે. મહેર તથા આદર બુરજીન મહેર અહુરમજદની પેદાયશમાંથી દરૂજને દૂર રાખનાર છે.

એ બધા આદરોની હુ સેતાયશ કરૂં છું, જેથી ગનામીનોની પેદાયશને મારવાને હંમેશનો ફાયદો, પુર વૃધ્ધિ, જોર, હિમત, અને સુખ પ્રાપ્ત થાય.



સેતાયમ્ વ જબાયમ્ અવખ્શાયંદ્ આમોરૂજીદાર્ દાદાર્ અહુર્-મજ્દ્ મીનોયાન્ વ ગેતીયાન્ મેહેસ્ત.

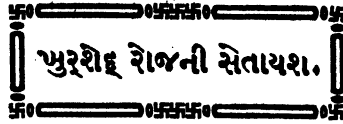
સેતાયશ્ને ઓય્ તો વ સેપાસે તો દારમ, કેત્ ફ્રાજ્ બર્હે-નીદ્ આવાંન્ ખુરેહ્ અર્દ્વીસુર્ હુ રોસ્ત્ બામી હુ ચેહર્ રોશની ખુરેહેમંદ્ વર્જશ્નેહોમંદ્ આવાદીહોમંદ્ યોજ્દાસરે અવજુની પ આને અહુર્મજ્દ્ કામે; કેત્ આમીજે નરાન્ વ વક્દાન્ દોરોસ્ત્ વ પાક્દારી; કેશ ખુન્ વ રીમન્ ગોમીખ્તેદ્, કેશ ફ્રજંદ્ જાયશ્ન્ અજ્શ બેદ્.

અજ્ વીનશ્નેહોમંદાને તો હુ ચેહ્રૂતર્ વ બામીક્તર્ વ દાદે હુ ફ્રરોખતુમ હોમનાદ્, પ ચાવુકી વ હુ ચેહરી બેહરે ખુરેહે-મંદાન્ અવત્ અહુર્મજ્દ્ અર્જાનીનેદ્; હોમના પ ઇન્ અવ્દુમ ખુરેહ્ વ બેહરે હુ ચેહ્રી; અવશ બેહ્રેવર્ બુદન્ નરાન્ વ નારીકાન્ અસ્ત્ હોમંદાન્ ગેહાન્ અજ આને તો ખુરેહેમંદી પ કામે અહુર્મજદ્.

આફ્રીન્ અજ મા ગેતીયાન્ કે હમા અજ તો ખુરેહ્ વ ખારી હુ દહેશ્ને; અહુર્મજદ્ અવજુની નખોસ્ત્ બેરસાદ્. અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

આવાં રોજની સેતાયશ—મીનો તથા ગેતીમાં સૌથી મહાન બખશેશ કર-નાર તથા માફી બક્ષનાર દાદાર અહુરમજદની સેતાયશ તથા ભકિત કરૂં છું, જેણે શણગાર પામેલી, ખુબસુરત, રોશનીવાળી, ખોરેહમંદ, પવિત્ર આવાં અરદવીસુરને પેદા કીધી, જે મરદોની મનીને સ્વચ્છ કરે છે, જે મનીનાં લોહી સાથે મેળાપ થવાથી ફરઝંદોનું જનમવું થાય છે.

ખોરેહ, ઝડપ, તથા ખુબસુરતીના બાબમાં અહુરમજદે તુંને લાયક બનાવી છે, તેથી હમો ગેતીના લોકો તારેથી ખોરેહ, સુખ, અને ભલી બખશેશ મેળવવાને ખાતર, તારી આફ્રીન કરીયે છીયે.



ખુરૂશેદ્ રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ્ વ જબાયમ્ દાદાર્ અહુરૂમજદ્ રયોમંદ્ ખુરેહેમંદ્ વ અમૅશાંસ્પંદાંન્!

સેપાસદાર્ હોમ્ અજ દાદારે અવજુની ખુરેહ્ વ ખારી વ આસાનીએ દાદાર્, કેશ્ ફ્રાજ બરૂહેનીદ્ તો ખુરૂશેદ્ ઓ ગેતીયાંન્ રોશન્‌તુમ રોબાક્ અઓરૂવંદ્ અસ્પ્ કેત્ તગી હોમના, વ વરૂઝાવંદ્હા વ શોહેરીયારાંન્ હોમના, વ રૂજ રોશનાઇએ ગેતીયાંન્ કે આંને તો ખુરેહ્ ફ્રાજ વખ્શીદ્.

કુ બાલા આઇદ્, બેદ્ હરૂવેસ્પ્ દામે અહુરૂમજદ્ દાદ્ પાક્ વ ચઓજદાસર્, અજ આંને આહુકીનશ્ને આનશ્ દીવાન્ પ શબ્ અવંરૂ-બરંદ્, ઉમીદ્વાર્ બેદ્ આને અહુરૂમજદ્ દાંમ્ પ બુખ્તશ્ને અજ તમ્તુમગાંન્ દીવાન્ વ દરૂજાંન્ વ જાદુઆંન્ વ ગેરૂગાંન્ વ ખ્રફ્સ્તરાંન્, અજ દુજખ્, વ કીક્ વ રાહ્દારાંન્ મરૂદુમ.

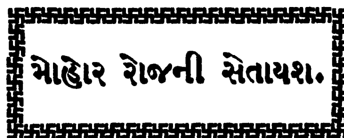
અવદ્રા હોમના અવદ્ ખુરેહ્ તીઝરૂબશ્ને બ તાવા અઝ્ બાલેસ્ત્ અવરૂ બુલંદ્, ઓ ઇન્ જમીન્ અહુરૂમજદ્ દાદ્ પ તો હસ્ત્ કે ઇન દાંમ્ વ દેહશ્ને અહુરૂમઝદ્ અંદરૂ ગેતી પ સરૂમાએ અ-પદ્માંન્ બારૂ ન વનાસદ્ વ બરે ઉરૂવરાને તોરા અવીરૂતરૂ પજામેદ્, અવશ્ બજેહ્ વ ખારૂમ્ ખુશતરૂ બેદ્. વ પ ગાહે ઓય્ જીવશ્ન્ વ ફ્રાઝ-દેહશ્ને વ દારશ્ને વ અઇયારીએ ગેતીયાંન્ રસેદ્, વ રોબાક્ કારૂ વ પુરૂ-ખુરેહ્ વ રોશન્ બરૂઝાય્ હોમના અવરૂ ઇન્ બુમ અહુરૂમજદ્ દાદ્, વ અઝ અહુરૂમઝદ્ ખાવરે આંને અસરૂ રોશની પ તો અવઝુનીતરૂ વ માહ્માન્તરૂ પયદાક્.

સેતાયશ્ને વ સેપાસ્ ઓય્ અહુરૂમઝદ્, કેશ્ અરૂઝાનીનીદ્ હમા ગેતીયાંન્ પ ઇન્ ઉમીદ રોશન્ વીનશ્ને તો. અષૅમ વૉહૂ (૧).

ખોરશેદ રોજની સેતાયશ—નુરમંદ તથા ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમજદ તથા અમશાસ્પંદોની હું સેતાયશ તથા ભક્તિ કરૂં છું.

વૃધ્ધિ કરનાર દાદારની સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, કે જેણે ખેતીના લોકોને માટે રોશન, ઝડપી ઘોડાની ચાલના ખોરશેદને પેદા કર્યો, જેનેથી રોશન દહાડા થયા કરે છે, તથા ખોરેહ વધ્યા કરે છે.

જ્યારે ખોરશેદ પ્રકાશે છે ત્યારે દેવને લગતી તમામ ખરાબીઓ, દરૂજો, જાદુગરો, વરૂઓ, ખરફસતરો, ઠીક તથા લુટારાઓથી, અહુરમજદની પેદાયશનો છુટકારો થયો છે. ખોરશેદના પ્રકાશવાથી અહુરમજદની પેદા કીધેલી જમીન હૈયાત રહે છે, અને બેહદ થંડીથી નાશ પામતી નથી, તથા ઝાડનાં ફળો ખુશનુમા લહેજતદાર બને છે. ખોરશેદનું ખોરેહ, રોશની અને ઝળકાટ ચાલુ રહે!



મોહોર રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ્ વ જબાયમ્ દાદાર્ અહુર્મજ્દ મીનો અવજુની ખુદાએ ખાવર્ નેક્ કેર્દારી વ અમેશાસ્પંદાન.

સેપાસદાર્ હોમ્ અજ દાદારે વેહ, કેશ ફરાજ બર્હેનીદ તો માહ્ હુ ચેહર્ વ બામી; ઓ રોશનીએ શબ્ ફરાજ રોબશ્ન્ હોમના અજ બુનદેહશ્ને તા ઓય્ ફ્રશગર્દ કેર્દારી; પ વખ્શસને વ નર્ફ્સશ્ને અંદર માહ્ દરાના પાંજ દેહ રૂજ વ શબાંન્ વખ્શાય્, પાંજ દેહ નર્ફ્સાય્.

કે વખ્શા હમા દામાને, અહુર્મજ્દ દાદ અફ્જાય્ વ આને પયદાઇતર્ જરેહા વ દરીયાહા આબ્ વ આન્ચે રૂદાન્ વ ખાનીયાન્ વ ઉર્વરચ્ વેશ આઇનેતર્ વ જર્રીનતર્ વ હર્ દામે વેહ નેક્ બીશ બેદ, અબેદુન્ચ્ પ હર્ કાર્ વ દાદસ્તાન્ હુ દેહશ્નેતર્ ચે અવર્ પ અવજાયશ્ને ખુરેહ પદીરદ અજ મીનોયાન્ કે નર્ફ્સેદ.

ખુરેહ બખ્શ-ઇ અવર્ દામે અહુર્મજ્દ પ ઇન્ જમીને અહુર્મજ્દ દાદ વ હમ પ વખ્શશ્ને સુદ્હોમંદ વ ફરાખ્તશ્ને હોમના, વ હમ પ નર્ફ્સશ્ને હુ પાની વ દાદ અયાફ્ત વ તીજ મતાર્ હોમના; ઓય અદયારીએ સ્પેનામીનો દામ્ અજ ખુરેહ વ ખારીએ નેક્ અવજુની વ વર્જાવંદી જીઅત્ અહુર્મજ્દ અવર્ બર્હેનીદ.

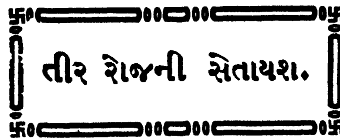
બુખ્તારી વ બીશીદારી જીઅત્ ઓબ્શ દાદ એસ્તેદ મનચ્ અજ અવજુની દેર્ પતા, નેકી અજ અહુર્મજ્દ બેહરેવર્ વ અર્જાની દાર્, ઓમ્ અવી બીમ્ કુન્; અજ હર્ અનાકી; પ આંને ફ્રશ-

કુનત્ કામે, કામ્ અંજામ્ કુનત્; વ પ ખુશ્તગીએ અજ હરૂ બદ્ અંદર્ ગેતી અવમ્ અએદર્ દેર્ વ દોરોસ્ત્ તન્ ઉરૂવાખ્મ વ હુજીવશ્ને, કુનત્ કામે અહુરમજદ્. અષઁમ્ વૉહુ (૧).

મોહોર રોજની સેતાયશ—મીનો, વૃદ્ધિ કરનાર, મહેરબાન દાદાર અહુર-મજદ તથા અમશાસ્પંદોની હું સેતાયશ તથા ભકિત કરૂં છું.

ભલા દાદારની હું સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, કે તેણે તું ખુબસુરત, પ્રકાશીત ચંદ્રમાને પેદા કર્યો, જે પંદર દિવસ વધે છે, તથા પંદર દિવસ ઘટે છે. રાતના રોશનીની આપવાને માટે તે ફરશોગર્દના વખત સુધી ગતીમાં રહે.

ચંદ્રમાના ઉગવાથી અહુરમજદની પેદા કીધેલી તમામ પેદાયશ, દરિયા, નદી, નાળાં, ઝરાનાં પાણી વધે છે, તેમજ ઝાડપાન વધારે લીલોતરીવાળાં તથા પુષ્કળ થાય છે. અહુરમજદે તેને ખોરેહ, નુર તથા બુલંદી સાથનો પેદા કર્યો છે,—તે મને દરેક મુશ્કેલીમાં ધાસ્તી વગરનો, ભલી મુરાદ પામેલો, તંદરોસ્ત તથા ખુશાલ કરે!



સેતાયમ્ વ જબાયમ્ દાદાર્ અહુરમજદ્ રયોમંદ્ ખુરેહમંદ્ વ અમેંશાસ્પંદાન્!

સેપાસદાર્ હોમ્ અજ્ દાદારે વેહ્ અવજુની નેકી કેરદાર્, કેશ્ ફ્રાજ્ બરૂહેનીદ્ તો તીશ્તર્ રાદ્ ખુરેહમંદ્ સુદ્મંદ્ વારાંન્ કેરદાર્ આબાદી દાદાર્, પ અવાકીએ સતવેશ વ વનંત્ વ હફ્તોઇરંગ્ વ હર-વસ્પ્ સતરે આબ-તોખ્મે વ જમીન્-તોખ્મે વ ઉરૂવર્-તોખ્મે, કે રોબા-ઇનેંદ્ દામે અહુરમજદ્.

તો તીશ્તર્ અજ્ અહુરમજદ્ દેહશ્ન્ હેંદ્ અઓજ્ વ નીરૂ વ અમાવંદી વ રયોમંદ્ વ ફીરોજગર્ વ સુદ્મંદ્ હસ્ત્; કુ કે પ તો અવર્ ઓય્ હમ-દોબારેદ્ ગનાંમીનો અવા હરૂવેસ્પ્ આંને ખીશ દાંમ કોતાહ-મ બાદ્, આંને સુદ્મંદ્તુમ્ વારાન્ અવર્ ઇન્ જમીને અહુર-મજદ્ દાદ્ પુર્ વખ્શશ્ને અવર્ ઓય્ આને રસંદ્ અવા તો તીશ્તર્ અવર્ આને જરૂહુબાર્.

અગીનચ્ તો પતુક્ હોમના, પુર-તગી વ અઓજ્-હોમંદ્ પ વાનીદારી વ આવાજ-દારશ્ને ગનામીનો અવા હરૂવેસ્ત આંને બાજ-નીકાન્ દીવ્ વ અવાનીક્ચ્ દરૂજાંન્ વ જાદુઆંન્ વ પરીઆંન્, કે

૫ અવારૂની વ અન-અઇયારીએ દામાંન્ વ જીનાકાંન્ વ શેસ્તાયાંન્ વ જરેહાંન્ વ રૂદાંન્ વ ખાનીયાંન્ વનાસંદ્ વ કુખ્શીંદ્, કુના આંને સુદ્મંદ્ દામ્ ફ્રરાખ્ત્ બારાન્ ૫ હરૂવેસ્ત્ કેશ્વર્ કે હફ્તુ અવાહીના વ જમીન્ અહુરૂમજ્દ દાદ્; અફ્જાઇ જરેહાંન્ વ રૂદાંન્ વ ખાની-યાંન્, વખ્શીના ઉરૂવરાંન્ તર્, જરૂરીન્, હુ બર્, કુના; વ સરાઇના વ પરૂવરા હરૂવેસ્ત્ આને વેહુ દામ્ ૫ કામે અઇયારીએ દાદાર્ અહુ-રૂમજ્દ વ અમેશાસ્પંદાન્; વ રામશ્ને ખારૂમ્ વ ઉરૂવાખ્મને વેહાંન્ અફ્જાયદ્, કે તો તીશતર્ અવજુનીહા ૫ કામે અહુરૂમજ્દ.

અજ્ આને ગેતી આબે બાલા યદ્રૂના, ઓય બાલેસ્ત્ ૫ મીનો અસ્તશ્ને વ હર્ અવરાન્ આન્ જા, કુ કામે ફ્રરાજ્ વારીના સુદ્મંદીહા અવર્ ઇન્ દામ્ વ દેહશ્ને વ બુમે અહુરૂમજ્દ દાદ્; આન્ચે ચરૂવ્ વ સુદ્મંદ્ આબાદી હોમંદ્ બારાને પુર્ સુદ્ અરૂજ્મંદ્ કે ૫ ગેતીયાન્ વારેદ્, અરૂજ્મંદ્ દાનેસ્તન્ ન શાયદ્; ચે વનચ્ વ દાર્ વ ગીયાહ્ આબે આંને બરોમંદ્ દરખ્ત્ અવર્ બારે આબ્ કે હમીશે આબ્ અવર્ વદીશ્ને, કે અવર્ ન વારેદ્, આને સુદ્મંદ્ બારાન્ અજ્ તો તીશતર્ રાદીહા અવર્ વારશ્ને; અગીન્ શાન્ ન જરૂરીન્ બેદ્ તાક્ વ ચરૂગ વ ગસે નચ્ બરે તમામ્ ખારૂમ્ સજાવાર્ વ ખુશ્ મજેહ્ બ કેશ્ આફ્રરીદ્; ચરૂવ્ વ સુદ્મંદી બારાન્ ૫ આને અજ્ તો તીશતર અઇ-યારી રાદ્હા અવર્ ફ્રરાજ્ વારેદ્.

હર્ કુ કામ વારીના અવત્ પરૂવરશ્ને, આન્ જા કામેતર્; કુ પાદ્શાહ્ દાદસ્તાનીતર્ વ દામે દોસ્તતર્ વ મરૂદુમ્ અશાઇ કામેતર્ વ કેરૂફે વરૂજીદારૂતર્, અવશાન્ હુ ચશ્મી પાદ્શાહાન્ આને મેહસ્ત્ શાદી વ સુદ્ વ ખુરેહ વ ખારેહ્ રસેદ્.

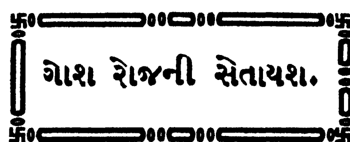
સેપાસદાર્ હોમ્ અજ્ તો અહુરૂમજ્દ; નવ નવ ખાવરીહા અવા ગેતીયાન્ અરૂજાનીનેદ્ હમ્ ૫ આને કુ તીશતર્ રાદી વ અવ-જુનીએ નેકી. અષેમ્ વોહૂ (૧).

તીર રોજની સેતાયશ—નુરમંદ તથા ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમજદ તથા અમશાસ્પંદોની હું સેતાયશ તથા ભક્તિ કરૂં છું.

ભલા, વૃદ્ધિ કરનાર દાદારની હું સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, કે જેણે સતવસ, વનંત, હપ્તોઇરંગ, તથા પાણી, જમીન, તથા ઝાડપાનની તોખમના સેતારાઓ, તથા વરસાદ ઉત્પન્ન કરનાર તેશતર સેતારાને પેદા કર્યો.

અહુરમજદે તેશતરને, ગનામીનો તથા માઝનદરાનના દેવો, દરૂજો, જાદુગર, પરીઓ, જેઓ પેદાયશને નુકસાન કરે છે, નદીનાળાંઓનો નાશ કરે છે, તેઓને મારી હઠાવવાને માટે, પુરતો બળવાન તથા નુરમંદ પેદા કર્યો છે, તે હફત કેશ્વરની જમીનને પુષ્કળ વરસાદથી ફાયેદમંદ કરે, નદીનાળાંને નિરથી પુર કરે, ઝાડપાનને તાંજાં ખીલતાં રાખે, અને તમામ પેદાયશની વૃદ્ધિ કરે!

અગર જો તું તેશતર તરફથી મુરાદ પ્રમાણે, વરસાદ નહિ વરસે, તો ઝાડપાન લીલાં રહે નહિ, તેથી જેવી કોઇ તારી વરસવાની ખાહેશ રાખે, તેની ખાહેશ બર આવે! તેને સુખ પહોંચે!



સેતાયમ્ વ જબાયમ્ દાદાર્ અહુર્મજ્દ, ખાવર્ આમોરૂજીદાર્ નેક્ ઓખ્તારે દાંમ્ સરાઇનીદાર્.

સેપાસદાર્ હોમ અજ તો દાદાર્; બુન્ યશ્તે પુર્-ખુરેહ, પુર્-શીરોજગર્ પુર-ખારી ખાવરે કેર્ફેગર્ તો હોમના, અહુર્મજ્દ મીનો અવંજુની દાદાર્ આને વેહ્દાંમ્ વ દેહશ્ને ઓય્ ગેતી વ મીનો દાંમ્ સરાઇનીદાર.

સેપાસદાર્ હોમ્ અજ તો દાદારે વેહ્ ખાવર્ સ્પેનામીનો, કેત્ ફરાજ-બરૂહેનીદ્ ગોશ-ઉરૂન્ મીનોય્ દરવાસ્પ્ અવજાદ્ અહુર્મજ્દ દાદ્ ખુરેહ્ હુ-ફરાખ્ત્ અઇયાર્-હોમંદ્, કે ઓય્ હર્વેસ્પ્ આંને તો અહુર-મજ્દ દામાંન્, આંને અઓર્વંદ્ અસ્પ્ ગાવ્યોદાદ્ ગુસ્પંદ્ સર્દેહ, ઓ આંને અશો મર્દુમ્ સરાયશને વ અઇયારી; કે અવશ ગાવે વર્જા ઓય આબાદાની દારીએ ગેહાંન્, અસ્પ્ તીજ અઓર્વંદ્ ઓય જનશ્ને અનીરશ્ને વનાહ્કારાન્, વ પંજ આઇને ગુસ્પંદ્; કેશ પદશ દો-વીસ્ત્ ઓ-હશ્તાદ્-ઓ-દો સર્દે, કે અવશાન્ વેશ-ગુને પદીખ્યા વ નેકી વ હુ-જીવશ્ને ઓય દામાંને અહુર્મજ્દ રસશ્ને; વ અજ ખુરેહ્ અવ-જુનીએ અવત્ અહુર્મજ્દ પદશ હસ્ત્ અંદર્ ગેતી દારશ્ને વ પર્-વરશ્ને મર્દુમાને સુદ્મંદ્ વ આબાદાનીએ કેશાન્ હસ્ત્ પ રાહે તો અવીરૂતર.

ચુન્ અહુર્મજ્દ કામે અશ પ અફ્જાઇનીદારી વ પુર્બરીએ દામાને ખીશરા અજ તો વેશ સર્દેહ અવજારે નેકી ફરાજ-બરૂહેનીદ્, અએદુનચ્ હમીશે પ અવજુન્ સુદ્મંદ્ વ વેશ પુર્-બેહરે વ પુર-

ખારી બાદ્ આંને અજ્ તો ગોશ-ઉરૂન્ અઇયારી વ અવશ બુંદેહ્ નીરૂય્ વ જોર્ બાદ્ ઓ મા કે અહુરૂમજ્દ દાદ્ હોમ. અષેંમ વોહૂ (૧).

ગોશ રોજની સેતાયશ—મહેરબાન, માફ કરનાર, ભલા દાદાર અહુરમજદની હું સેતાયશ તથા ભક્તિ કરૂં છું તથા સેપાસ ગુજારી કરૂં છું! કે તેં ગેઉશ ઉર્વનને પેદા કર્યો, જે અહુરમજદની તમામ પેદાયશને માટે પોષણ તથા મદદ સમાન છે, મહેનતુ બળદ, સેતાબ ચાલના ઘોડા, અને અનેક જાતના ગોસ્પંદ ઉપર તે મવકકલ છે, જેઓથી માનવીઓને ફાયદો તથા આબાદી પહોંચે છે, અહુરમજદની પેદાયશની વૃદ્ધિ થાય છે. ગેઉશ ઉર્વનની મદદથી મને સંપુર્ણ શક્તિ તથા જોર પ્રાપ્ત થાય!

દએ-૫-મહેર્ રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ્ વ જબાયમ્ ઓય તો દાદારે વેહ્ અવજુની.

અજ્ કનુ તા જાવેદાન્હાએ જમાન્હા કે બુન્ યશ્તે હર્ નેકી અહુરૂમજ્દ હોમના; વ હમા ખુરેહ્ વ ખારી વ રોશની બુન્ અજ તો વીનારશ્ને.

પ તો ખુદ્ અ-કેનારે જમાન્ હોમના, વ દાદારે દાશ્તાર્ વ પાનાકીનીદારે બીશ દામાન્ વ યઓજ્દાસર્નીદાર્ અજ હર્ આહુકે પઇત્યાર્ હોમંદી પ ખીશ ખાવરી અવખ્શાયશ્ને મંદ્, વ હર્વેસ્ત આલા હુ સ્તીના, કે અશો કેચ્ દર્વંદ્, વ કસચ્ અજ ખીશ દામાન્ અંદર્ દામ્ વનંદે દરૂજ્ ન અહેલા ઓશાન્ હમા પાક્ વ યઓજ્-દાસર્ કુના; અવશાન્ જાવેદાન્ પુર્ ઉરૂવાખ્મ વાનશ્ને દારા; અવશાન્ કુનશ્ને પસેજગીહા અજ ખીશ ગંજ હમીશે સુદ્ પાદ્ દેહશ્ન્, આને વેહ્ આવાદીકીહા ઓબશ નવીકીહા.

પ હર્ ગાહ્ સેતાયમ્ તો, ચે પ કામે વ ફરૂમાને તો વીનારદ્ એસ્તેદ્ આસ્માન્ વ જમીન્ વ હર્ દામ્ વ દેહશ્ને ગેતી વ મીનો; વ બુખ્તાર્ માન્ બવી તો ખાવર્ ખુદા અજ દસ્ત્ વ કુશશ્ને, વતરાન્ વ મોશ્તગરાન્, ચે માન્ નીસ્ત્ અઇયારીએ પાને, અવસ્તામ બ ઓય્ તો અહુરૂમજ્દે વસ્પાન ફરૂયાદ્; બવી ચારે ખાસ્તારે અચારેગાન્, અવીચારનીદાર્ ગેરફ્તારાન્, બુજીનીદારે હર્ કસ્ અજ બીમ્ વ આસ્તાને સારતારાન્ વ કીકાન્ વ કરફાન્, કે પ દામે વેહ્ વનાસકારી દોબારંદ્.

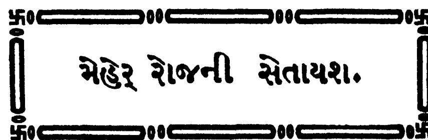
અવખ્શા ખાવર્, અવખ્શા દાદાર્, અવખ્શા દાનાક્, અવખ્શા કેરૂફેગર્, અવખ્શા વીસ્પ્ અવજુનીએ નેક મીનો, અવર્ મા અવખ્શાય્ હોમંદાન્ ઓય મીનશ્ને પાદ્શાહાન્ દેહ્, કે માન્ અવર્ સાલાર્ વ પાતખ્શા હોમંદ્ નેકી કામે હુ ચશમ્ બુદન્!

અએદુન્ય્ ઓય્ મીનશ્ને હમા સાલારાન્ વ પાદ્શાહાન્ કે અંદર્ ગેતી અવર્ દામે તો પાદ્શાહ્ વ રોબાક્ ફરમાના હોમંદ્, કુ તા અવજુનીતર્ બેદ્ આને તો દામ્ વ દેહશ્ને હમા અવર્ સ્પંદામદ્ બુમે પુર્ બર્ માનંદ્, ચે કે મરદુમાન્ આસાની વ ખારી બેદ્, હમાચ્ દામ વ દેહશ્ને તો ઓય્ હુ વરજશ્ને મરદુમાન્, પરદાજશ્ને પતુકી, ઓશાન્ પ હર્ ફરારૂની અવમાને હર્ હીર્ અવસ્તામ્ ઓય્ તો દાદારે વેહ્ વીસ્પ્ તવાન્. અશેમ્ વોહૂ (૧).

દએપમહેર રોજની સેતાયશ—ભલા, વૃદ્ધિ કરનાર દાદારની સેતાયશ તથા ભકિત કરૂં છું. કાયમ જમાના સુધી તે સેતાયશ કરવા લાયક છે, તેનેથી ખોરેહ, રોશની તથા આશાનીનું મુળ છે, તેનેથી એકીનાર જમાનો છે; તે પેદાયશનો પેદા કરનાર, રક્ષણ કરનાર, દુઃખથી બચાવનાર, અશો તેમજ દરવંદને પવિત્ર કરનાર, તેઓને હંમેશ સુધી ખુશાલ રાખનાર, તેઓની કરણી પ્રમાણે તેઓને બદલો આપનાર છે.

હર વખતે હું તારી સેતાયશ કરૂં, કારણ કે તારી આજ્ઞા તથા મરજીને લીધે, આસ્માન, જમીન, અને દરેક પેદાયશ શણગાર પામેલી છે. અએ ખુદા! પાપીઓથી હમારો છુટકારો કર, હમારી દાદ લે, હમારૂં રક્ષણ કર; ચારા વગરનાઓને ચારો આપ, ગેરફતારીમાં આવી પડેલાંઓને આસાન કર, જુલમગારો, કીક અને કરપ લોકો, જેઓ ગુનાહ કરવાને ભમતા ફરે છે, તેઓના ભયમાંથી દરેકને છોડવ.

પાદશાહોની મનશાની, તું મારી બખશનાર જેવી થાય, જેથી સ્પંદારમદની જમીન ઉપરની તમામ પેદાયશ આબાદ રહે, માણુસો સુખ તથા આસાનીમાં રહે. તું સર્વશકિતમાન દાદારની તરફથી હમને દરેક રીતની સંપત્તિ અને ટેકો છે.



મેહેર્ રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ્ વ જબાયમ્ દાદાર્ અહુરમજદ્ રયોમંદ્ ખુરેહેમંદ્ વ અમેશાસ્પંદાન્!

સેપાસદાર્ હોમ્ અજ અહુરમજદ્ મીનો અવજુની ખુદાએ ખાવર્ કેરૂફેગર દાદારે વીસ્પ્ દામ્ વ દેહશ્ને મીનો વ ગેતી ખુરેહ્ દાદાર; કેશ ફરાજ-બરહેનીદ્ તો કેરફેગર્ મેહેર્ ફરાખ્-ગયઓદ્, કે

રાસ્ત્ દાવર્ અવશ માનંદ્ હોમના કુ ૫ મીનોયાન્ વ ગેતીયાન્ દાવરી વ મ્યાન્જીએ રાસ્ત્ કુનાદ્ ફરાખ્-ગયઓદ્, કુ હસ્ત્ વ જાય્ અવી-બીમ્ દારદ્.

વ યઓજદાસરીનીદાર્ મરદુમ્ અજ દુશમત્ વ દુજૂખ્ત્ વ દુજ-વરશત્, કે ૫ તો ન દરૂજેદ્, અગીનશ તીજ-અસ્પી દેહી, વ અવશ નુમાઇ આંને અવીજેહ્ રાહ્ બ ઓય્ વહિશ્ત્ ગરોસ્માને અહુરમજદ્, પં આતશે અહુરમજદ્ અઇયારી દેહદ્ ૫ રવાંન્ વ ફરોહર આંને આસુદગીએ ફરૂજંદ્.

૫ તો મેહેર્ યારી અંદર્ ગેતી વ મીનોએ ફરરોખ્તર્ કે ૫ હીચ્ આઇને કસ્ મેહેર્ ન દરૂજેદ્ ન અવા ખીશ-દીનાન્ વન્ચ્ અવા દરવંદાન અવા ઓય્ કસ્ કેશ અજ મેહેર્ દરોખ્તન્ જયાન્ કમ્ હોમંદ્, અવર્ હર્ દો મેહર્ હસ્ત્ અશોઆંન્ વ દરવંદાન્ચ્.

૫ તો મેહેર્ વીનારદ્ એસ્તેદ્ તોખ્મે મરદુમાન્ ૫ ગેતીયાંન્, કુ પદ્વંદ્ ગેતીયાંન્ ૫ રાહે તો બે-રવેદ્; તો હોમની અજ તીજાંન્ તીજતર્, અજ રાદાન્ રાદ્તુમ, અજ તગીયાન્ તગીતુમ, અજ અઓજહોમંદાન્ અઓજ-હોમંદ્તુમ્ રમે દાદાર્ વ જાને દાદાર્ પુસ દાદાર્ વ હોમના અશોએ દાદાર્ વ તો મેહેર્ રાય્, કે ઇન્ હમા ચીશ અંદર્ ગેતી વીનારશ્ને.

વ ૫ તો મેહેર્ આબ્ રોબાક્ અવજાયશ્ને કે વખ્શશ્ને ઉર્વરાન્ અજશ બેદ્; ૫ ખાનશ્ને સુદ્મંદ્ હોમના, કુ કે ખાન દેહ્ સુદ્ કુનીદ્; હમા જામે જીન્ અવજાર્ બ શાયદ્ નેહાદન્ ૫ રાહે તો, કેચ્ સ્તોર્ વ પાહ્ વ ગુસ્પંદ્ ૫ ચે તો બ શાયદ્ હેશ્તન્, વ કેચ્ શવીક્ વ કુસ્તી વ પદ્મોજે ચાવુક્ શાયદ્ દાશ્તન્, ૫ કામે અવા જનાન્ વ પેસરાન્ વ દોખ્તરાન્ ખુશ બ શાયદ્ નેશસ્તન્ ૫ રાહે તો.

કે મેહેર્ ખુબ્ દારશ્ને ફરદુમ ન દરૂજેદ્, અગીનશ આંને ગેતી સુદ્ વ આવાદાની વ યારીએ દુસ્તાન્ વ આંને મીનોય્ નેક્ બેહેર્ ચુન્ બુખ્તગી અજ દુજખ્, વ રસશ્ને રવાંન્ ઓય્ આંને પાશુમ અખાન્ રોશન ગરોસ્માન્ ખીશીનદ્ બેદ્.

ફરાજ વસહુદ્ અજ કનુ, શાદ્ રાન્ અવમ્ કામે ઇન્, કુમ્ ૫ આંને તો અવજુનીએ મન્ વ ફરૂજંદાને મન્ વ બેરાદરાન્ વ વેહાંન્ અંદર્ હફ્ત્ કેશ્વર્ અરૂજાનીયાન્, કુ અંદર્ કસચ્, ન અંદર્ ગેતી વરૂજશ્નાન્ , ન અંદર્ મીનોયાન્ રવાંને ખીશ અયરખ્તગી ન બેદ્.

૫ આંને અહુરમજદ્ કામે આવાસ્તન્ આવાકીએ તો, અગીનમ્ રવાંન્ આંને અસર્ રોશનીએ ગરોસ્માન્ બેરસાદ્. અષેમ્ વૉહૂ (૧).

મહેર રોજની સેતાયશ—નુરમંદ, તથા ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમજદ તથા અમશાસપંદોની સેતાયશ તથા ભક્તિ કરૂં છું.

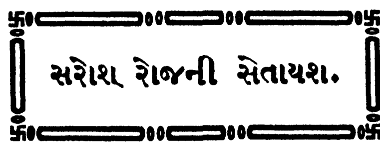
મીનો, વૃદ્ધિ કરનાર તું દાદારની સેપાસ ગુજારી કરૂં છું કે જેણે તું બહોળાં ખેતરવાળા મહેરને પેદા કર્યો, જે રાસ્ત દાવર મીસાલ છે, જે જંગલ તથા જગાઓને ધાસ્તીથી મોકળાં રાખે છે.

જે પહરેજગાર આદમી તુંને (મહેરને) દુશમત, દુઝુખ્ત, તથા દુઝવરશ્તથી ઠગતો નથી, તેને તું તેજી ઘોડાની ચાલ આપે છે, તેને ગરોથમાન તરફનો રસ્તો બતાવે છે, તથા તે ગેતી તથા મીનોમાં વધારે ખુશાલ રહે છે, તે કોઇનેબી ઠગતો નથી—નહિ પોતાની દીનવાળાને કે નહિ દરવંદને.

તું મહેર, તેજીઓમાં વધારે તેજી, સખાવત કરનારાઓમાં વધારે સખી, શક્તિવાળાઓમાં વધારે શક્તિવાન, જોરેમંદોમાં વધારે જોરેમંદ છે. તારે લીધે ગેતીમાં તમામ ચીજો વૃદ્ધિ પામે છે. તારૂં નામ દઇને યાદ કરનારને તું ફાયદો બક્ષે છે.

જે કોઇ મહેર દરૂજી નહિ કરે, તેને ગેતીનો ફાયદો તથા આબાદી, તથા મીનોઇ દુન્યાનો ભલો હિસ્સો—એટલે દોજખથી છુટકારો, તથા રોશન ગરોથમાનનું મકાન પ્રાપ્ત થાય છે.

હમણા હું છું, તેથી મને વધારે આગળ વધેલો કર, મારી મુરાદમાં મને ખુશાલ કર. મારાં ફરજંદોને, ભાઇઓને, તથા સાતે કેશ્વરના ભલા લોકોને લાયકાતવાળાં કર, તથા મારા રવાનને બેહદ રોશનીવાળાં ગરોથમાનમાં પહોંચાડ.



સરોશ રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ્ વ જબાયમ્ દાદાર્ અહુર્મજદ્ રયોમંદ્ ખોરેહમંદ્ વ અમેશાસ્પંદાન્!

સેપાસ-દાર્ હોમ્ અજ દાદાર્ અહુર્મજદ્ વેહ્ અવજુની ખુદાએ ખાવર્ કેર્ફેગર્ મીનોયાન્ વ ગેતીયાન્ મેહેસ્ત, કેશ્ ફરાજ બરહેનીદ્ ૫ આને અવજુની અઓજ વ નીરૂએ ફરૂરોખ્ ખુદાઇએ તો સરોશ તગી ફીરોજગર્ ઓય્ પાનેગીએ ગેતી દામ્ અવશ ખુદ્ ફરાજ દાદ્.

૫ આને મહેસ્ત્ અમાવંદી વ ફીરોજગરી વ વર્જાવંદી, અવત્ હંદ્ તગીએ કુ ન કસ્ અજ સ્પેનામીનો દામ્ અયોતાક્, વ તગી

બ તો અવશ ફ્રરાજ બરૂહેનીદ્ પ તો તન્ફ્રરમાની કુ ન અજ હરૂવેસ્પ્ દામ્ અહુરમજદ્ કસ્ અયોતાક્, વ તન્-ફ્રરમાન્ બ તો કે હોમના પ તગી વ તન્-ફ્રરમાની કુ તન્ પ ફ્રરમાને અહુરમજદ્ દારી, ઓ કદારચાય્ કુસ્તી કેત્ કામે બ મદાર્ વ તન્-ફ્રરમાન્ હોમની, કુ હમા તન્ પ ફ્રરમાને અહુરમજદ્ દારી, પ હરૂવેસ્પ્ દામે અહુરમજદ્ અવર્ ઇન્ જમીન્ અયોતાક્ પ આને હોમની.

પ આને શેગોફ્રત્ જીન્ અવજાર્ તો એ-જની અએશમએ ખ્રવી દરૂઓશ દરૂવંદ્ વ હરૂવેસ્પ્ દરૂજાન્ વ જાદુકાન્ વ પરીકાન્ વ દરૂ-વંદાન્ વસ્પનહા અવા અએશમ્ ખ્રવી દરૂઓશ હર દીવ વનસ્ત્ ઓ હમ્ અજ જનશ્ને ગનામીનો દામ્, વ હર અ-સૂરશ્તી વ અ-દાદી બ બંદાદ્ અજ દામે સ્પેનામીનો; અવશ ફ્રરાજ બરૂહેનીદ્ હોમના અહુરમજદ્ તગીતુમ ચીહરતુમ દરૂજાન્ વાનીદારતુમ પ હમા ગેહાન્ વીનારશ્ને ખુદાઇ; પ વરજ વ ખુરેહ્ વ અઓજ્ વ નીરૂએ તો સરોશ અશો, કે તન્ વ રવાને મરૂદુમાન્ પાનેહ્ હોમના.

વ અજ હર રૂજ વ શબ્ હફ્રત બાદ્ પ હફ્રત કેશ્વર્ જમીન્ અવર્ હરૂવેસ્પ્ અહુએ અસ્તહોમંદ્ બેરસી. વ અવશાન્ ઇ નવ નવ પાનેગી વ પાસ્બાની કુની વ અનાકી અવશાન્ અવાજદારી; વ નેકી વ આસાની વ ઉરવાખ્મ વ અવજુન-વીનારશ્ને કુની હમીશે જાવેદાન્ વખ્શીનેદ્; પાયશ્ને બવી. અઓજ્ વ નીરૂ વ અમાવંદી વ હમા પીરોજગરીએ તો સરોશ અશો પ અવાજ-દારશ્ને વનાસ્તાર્ હોમ્ અજ દામે અહુરમજદ્! અષેમ વોહૂ (૧).

સરોશ રોજની સેતાયશ—નુરમંદ, તથા ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમજદ તથા અમશાસ્પંદોની હું સેતાયશ તથા ભકિત કરૂં છું.

ભલા, વૃધ્ધિ કરનાર સવાબકાર દાદાર અહુરમજદની સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, કે જેણે તું સરોશને ગેતીની પેદાયશની પાસબાનીને માટે જોર તથા કઉવત સાથે પેદા કર્યો. તારા (સરોશના) બળની બરાબર સપેનામીનોની પેદાયશમાં કોઇબી નથી.

ભારે બુલંદ હથિયારથી તું ધાટકી ભાલાવાળા પાપી એશમ દેવને માર, અને એશમ દેવ સાથે તમામ દરૂજ, તથા જાદુગરો, પરીઓ તથ દરવંદો તુટેલા થાય. સપેનામીનોની પેદાયશમાંથી નાફ્રરમાની દુર થાય. આ દુન્યામાં વ્યવસ્થાને માટે, તું સરોશને સૌથી ખુબસુરત, સૌથી ઘણા બળવાળો, તથા દરૂજને મારનાર પેદા કર્યો છે. તારાં પ્રતાપ, જોર, તથા ખોરેહને લીધે ઇનસાનના તન તથા રવાનની પાસબાની થાય છે.

રાતદિન, હફ્ત કેશ્વર જમીન ઉપર તું સાત વખત પહોંચ, અને પાસબાની કર, હલાકીને દૂર કર, નેકી, સુખ, ખુશાલીનો હંમેશા વધારો કર. તારી બરકતથી પાપીઓને અહુરમજદની પેદાયશમાંથી હું દૂર કરનાર થાઉં !

રશ્નને રાસ્ત રોજની સેતાયશ.

. સેતાયમ્ વ જબાયમ્ ખાવરે આમોરૂજીદાર્ દાદાર અહુરૂમજ્દ રયોમંદ્ ખોરેહેમંદ્ કેશ ફરાજ બરૂહેનીદ્ તો રશ્ને રાસ્ત્ ઓય રાસ્ત્ દાવરીએ ગેતીયાંન્.

ખુદ્ તને રાસ્તી હોમના, પ કેરૂફે વ બજેહ્ શુમાર્ કુની, વ અજ આંને રાસ્ત્ પંદ્ હીચ્ આઇને, નચ્ પીશ ન પ મીનોયાંન્ ન પ ગેતીયાંન્.

પ હુ-ચશ્મી મર્ પ કસચ્ ન દરૂજાંન્ વ મ્યાનજી વ દાવરી પ રૂાસ્તી કુની, વ દીવાંન્ વ દરૂજાંન્ પ રાસ્તી વાના; વ દરૂજી અજ દામાને અહુરૂમજદ્ પ રાસ્તી બ-બરી.

અવત્ કામે ઇન્ કુ હુમા મરૂદુમે અશો બવી, વ કસ્ અવશ શાંન્ ઓય્ દુજખ્ વ અનાકીએ દીવાંન્ ન રસંદ્; વ ખાહુમ પ અવખ્શાયશ્ને અજ તો વીસ્પાન્ હુ ફરૂયાદ્, કુમ્ અરૂજાની પ આંને વેહ્ કુનશ્ને.

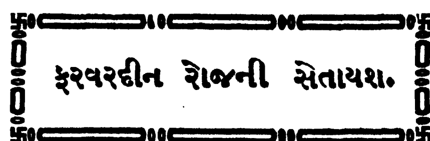
અંદર્ ગેતી વરૂજશ્ને તાન્ અપરૂજાની બાદ્, પ બુખ્તગી અજ શેગોફ્ત્ શુમાર્ તો રશ્ને બુલંદ્ પ મીનોયાંન્; આંને મન્ રવાંન્ અએ-દુન્ ચુન્ તો રશ્ને રાસ્ત્ કામે પ ફરારૂની વ અશોઇ મનચ્ હુમ આઇને બાદ્, ઓય્ આંને ફ્રશુમ્ અખાનાન્ રસાદ્. અષૅમ વૉહૂ (૧).

રશ્નને રાસ્ત રોજની સેતાયશ—મહેરબાન, મારી બખશનાર, નુરમંદ, ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમજદની સેતાયશ તથા ભક્તિ કરૂં છું, કે જેણે ગેતીના લોકોનો ઇનસાફ કરવાને માટે તું રશ્નને રાસ્તને પેદા કર્યો.

નેક ચશમથી કોઇબી શખસ માટે રાસ્તીથી તું હીસાબ તથા ઇનસાફ કર, પણ દરૂજો માટે નહિ, તેઓને રાસ્તીથી તું માર, તથા દરૂજીને અહુરમજદની પેદાયશમાંથી હાંકી કાઢ.

તમામ અશો લોકોમાંથી કોઇબી દોજખ તથા દેવોની હલાકી તરફ નહિ પહોંચે, એવી તારી મુરાદ છે. તું બધાઓની ફર્યાદ સાંભળનાર છે, તેથી તારી

પાસે માફી સાથે માગી લઉં છું કે મને નેક કરણીને લાયકનો કર. મારૂં રવાન્ દું રશને રાસ્તની માફક નેક મુરાદવાળું થાય! અને બહેશ્ત પામે!



સેતાયમ્ વ જબાયમ્ દાદાર્ અહુર્મજદ્દ રયોમંદ્ ખોરેહેમંદ વ અમેશાસ્પંદાન્!

સેપાસદાર્ હોમ્ અજ દાદારે ખાવર્ અવખ્શાઇનીદાર્ આમોરજી-દાર્ કેશ્ ફરાજ બર્હેનીદ્દ આને અશોઆન્ ફરોહર્.

અંદર્ આને રોશન્ ગરોસ્માન્ અએદુન્ અઓજ્મંદ્દ વ પુર-નીરૂએ વ અઉર્વંદ્દ જોર્, પ આને ઓશાન્ રા ખુરેહ્ વીનાર્દ્દ એસ્તેદ્દ આસ્માન્ વ આબ્ વ ઉર્વર્ વ ગુસ્પંદે પંજ્ આઇને અંદર્ બોર્દાર્ પુસ્ અવર્ નેહોફ્તર્ ન બવદર્દન્, ખુર્શેદ્દ વ માહ્ વ સ્તરાન્ પ અશાઇ અશોઆન્ ફરોહર્ વ યારીએ પ આને ખીશ્ રાહ્ રવંદ્દ; વ અવર્ગાહ્ દારદ્દ જરેહ્-ફરાંકર્દ્દ, અવશ્ અઓજ સ્તરે હફ્તરંગ, વ તને સામાન્ કેર્સાસ્પ્, શોસરે જર્તોશ્ત્ કે હુશેદર્માહ્ વ સોશ્યાસ્ અજશ્ બેદ્દ, રોબાકીએ અહુર્મજદ્દ દામાન્ અંદર્ ગેતી બુખ્તશનચ્; અનોશાન્ અજ દીવાન્ વ દરૂજાન્ વ અવખ્શાયશ્ને એહ્ર્મન્ વ દીવાન્ પ નીરૂ વ યારીએ અશોઆંન્ ફરોહરે અવીર્તર્ વ તીજમદાર્તર્ હંદ્દ ઓય્ આને મર્દુમાન્ પાનેગી વ યારી; વ કેશાન્ પ આને ફરારૂન્ ખુબ્ નીરંગ્હાએ યજશ્ને સેતાયંદ્દ શનાયંદ્દ વ ખાનંદ્દ વ તીજહા રસંદ્દ વ વદીરંદ્દ આને વેહ્ પાદ્દહેશ્ને કુનંદ્દ.

અજ અઓજ્ વ જોર્ વ નીરૂ વ રએ વ ખુરેહ્ વ વીસ્પ્ તવાન્ દાદાર્ અહુર્મજદ્દ ઓબશ્ શાન્ દાદ્દ એસ્તેદ્દ વેશ્ બોર્દાર્હોમંદ્દ નેકી; કે ચીહરે કેર્દાર્ હંદ્દ અંદર્ કારીજાર્; કે ખારી દાદાર્ હંદ્દ આસાની પ તન્; કે વાજશ્ને કેર્દાર્ હંદ્દ ઓ તગી; કે ખાનશ્ને કેર્દાર્ હંદ્દ; કુ કે યજદ્દ ઓ યારીએ શાયંદ્દ ખાન્દેહ્ પ રાહે ઓશાન્; કે ખાનશ્ને હંદ્દ પ વેહી કુ તા માન્ વેહ્ બાદ્દ; કે ખાનશ્ને હંદ્દ પ ફીરોજગરી; કે દાદાર્ હંદ્દ ફીરોજગરી કે શાંન્ ખાનંદે દાદાર્ હંદ્દ આબાદી ઓય્ કે શાંન્ કામે દાદાર્ હંદ્દ ઓ ઓય્ બીમાર્ દોરોસ્ત્ રોબશ્ન.

દાદાર્ હંદ્દ આને વેહ્ ખુરેહ્ ઓ ઓય્ કે શાન્ પ યજશ્ને શના-ઇનેદ્દ, ઓશાંન્ પ ખાંનશ્ને બરેદ્દ, જોર દેહદ્દ અજ ખુદાઇએ અવર્-

મદાઇયાન્, આન્ચે આસ્નીદેહ્ ફ્રજંદ્ દાનાએ અનજુમની, આન્ચે ગુસ્પંદાને રમે, આન્ચે વીરાન્ પુર્-રોખશ્ને; કે શાન્ અંદર્ યજશ્ને નામ્ બરંદ્; ઓશાન્ ઓય્ યજશ્ને ખાનંદ્ પદશ આને મેહ્ પાદ્દહેશ્ન્, ઓશાન્ યશતારાન્ વ સાખ્તારાન્ વ સ્તાઇનીદારાન્ નગીદારાન્ દેહંદ્.

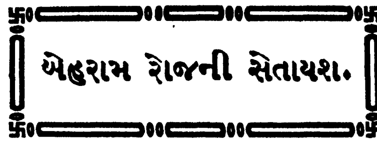
ઇનચ્ ખાહમ્ અજ ખાવરે અહુર્મજદ્ દાદારે હર્ નેકી, કુ માન્ આને યારીએ અજ અશોઆન્ વેહાન્ અવઝારાન્ અવજુનીયાન્ ફ્રોહર બુન્દેહીઆ ઓબશ રસાદ્ વ રવાન્ ૫ આને મીનોયાન્ અખાનાન્ અંદર્ રોશન્ ગરોસ્માન્ અવા અવ્રતર્ અશોઆન્ જાય્ ગાહ્ બાદ્. અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

ફ્રવરદીન રોજની સેતાયશ—નુરમંદ, ખોરેહમંદ, દાદાર અહુરમજદની તથા અમશાસ્પંદોની સેતાયશ તથા ભકિત કરૂં છું.

મહેરબાન, માફી બક્ષનાર દાદારની સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, કે તેણે અશો લોકોનાં ફ્રોહરો પેદા કીધાં, જેઓ રોશન ગરોથમાનની અંદર જોરેમંદ તથા પુર શકિતવાળાં આરાસ્તે થયલાં છે, જેઓ આસમાન, પાણી, ઝાડપાન, પાંચ જાતના ગોસ્પંદો, તથા ગર્ભસ્થાનની અંદર બચ્ચાંઓની જાળવણી કરે છે, જેઓની મદદથી ખોરશેદ, ચંદ્ર તથા સેતારાઓ પોતાના રાહ ઉપર ચાલે છે, તથા વોઉરૂકશ દરિયા ઉપર હફ્તરંગ સેતારાનું બળ, તથા સામના કેરશાસ્પનું તન, તથા જરતોસ્તનું શુન જાળવે છે, જે શુનમાંથી હોશેદર-માહ તથા સોસ્યોસ બરપા થશે, તથા ગેતીમાં અહુરમજદની પેદાયશની વૃદ્ધિ તેમજ મુકિત થશે. દેવ દરૂજોના ઘટવા સાથે, અમર્ગ ફ્રોહરો લોકોની પારબાની તથા મદદને માટે વધારે ઝડપથી આવે છે. જે કોઇ ભલી યજશ્નેની નીરંગથી તેઓની સેતાયશ કરે છે, તેઓને બોલાવે છે, તથા આરાધે છે, તેઓ તરફ ઝડપથી જાય છે, તે કબુલ રાખે છે, તથા તેઓને ભલો બદલો આપે છે.

જે કોઇ ફ્રોહરોને આરાધે છે, તેઓની આરાધના ખોદા તરફ લઇ જાય છે, તેઓની જાતી અકકલવાળું ફરઝંદ, ગોસ્પંદનાં ટોળાં તથા ચાલાક શુરવીરો આપે છે, અને મોટો બદલો આપે છે.

અહુરમજદ પાસેથી હું માગું છું કે અશો લોકનાં ફ્રોહરોની મદદ મને પહોંચે, જેથી મારૂં રવાન મીનોઇ ગરોથમાનમાં પહોંચે!



બેહરામ રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ્ વ જબાયમ્ દાદાર્ અહુરૂમજ્દ રયોમંદ્દ ખોરેહેમંદ્દ વ અમેંશાસ્પંદાન.

સેપાસદાર્ હોમ અજ ખાવર્ અહુરૂમજ્દ્દ કેરૂફેગર્, કેશ ફરાજ અરૂહેનીદ્દ તો વરેહ્રામ્ ફીરોજગર્ દરફૂશ-દાર્, ફીરોજગર્ ગેહાન્ દાશતાર્, પુર્-ફીરોજગરી દુશ્મનાન્ વ દીવાંન્ વ વતરાન્ જદાર્, કે પ અઓજ વ નીરૂ વ અમાવંદી ફીરોજગરી દાદારે વેહ્ દાદ્દ-હંદ્દ.

વ નતરૂનીએ હરૂવેસ્પ્ રાહ્ અજ કીકાન્ વ કરફાંન વ દુજદાન્ વ ગોર્-ગાંન વ ખરૂફસતરાન્ વ રાહ્-જનાન્ વ સાસ્તારાંન્ વ દીવાંન્ વ દરૂજાંન્ વ જાદુકાન્ વ પરીકાન્ વ અચારીએ સાસ્તારાંન્ વ વનાહ્કારાન્ વ જન્દીનીદારાન્, કે માનંદે પ કદેહ્ વ દસ્ત્ વ કોહ્ વ બીયાબાંન્ વ રૂદ્દ વ દરીયા વ અંદર્ વાય્ અંદર્ સુરાખ્ શેકસ્તે જાય્ હોમના; તીજ વ તગી અવર્-વેજ વ ફીરોજગર્ અંદર્ અરતીક્ વ રઝ્મ વ કારીઝાર્ તગાન્ પદ્દમુખ્ત્ જીનાન્ કે પ ચીહ્રાન્ તીઝ્ બે-ફુશંદ્દ, વ વ હમ્ આંને વેહાંન્ વ વતરાંન્ ફીરોઝ્ગરી પ અવાકી વ યારીએ તો વરેહ્રામ્ ફીરોજગરે રથેશતારાન્ કે અવર્ હર્ કસ્ બે-રસી.

ચે આંને વતરાન્ મેહ્-સુદી વીસ્પ્-આગાહ્ અહુરૂમજ્દ્દ દાનેદ્દ, કેશ અએદુન્ અઓજ્ ફીરોઝ્ગર્ ફરાઝ્-અરૂહેનીદ્દ અહુરૂમજ્દ્દ, કુ કેશ દો સેપાહ્ અવર્ શેહરી ઓય્ હમ-ફુશંદ્દ વ વેશ મર્ બે-જનંદ્દ દુશ-દીન્ ઓ વતર્-દીન્, અગીનચ્ ફીરોજગરી વ ચીહ્રી ઓય્ આંને ગેતી દેહદ્દ પ શેહ્ર્ સુદીમંદ્દતર્.

વ ખાહમ્ અજ ખાવર્ દાદાર્ અહુરૂમજ્દ્દ કોમ્ પ અવાકી અમાવંદી હુ-તાશીદ્દ, હરૂવેસ્પ્ ફીરોઝ્ગર્ અહુરૂમજ્દ્દ દાદ્દ પ આંને રાસ્ત્ રોબશ્ને આંન્ચે અરૂતીક્ વ કારીઝાર્ વ આંન્ચે શોમાર્-હોમંદ્દ દાદ્દસ્તાન્ પતકાર્ અવા કસે મન્ પદશ ચીહ્રી અવર્-વેજી વ ફીરો-જગરી બાદ્દ! અષેંમ વોહૂ (૧).

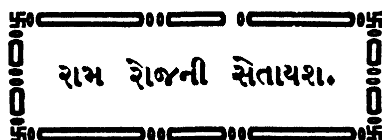
બેહરામ રોજની સેતાયશ—નુરમંદ, તથા ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમઝદ તથા અમશાસ્પંદોની સેતાયશ તથા ભકિત કરૂં છું.

મહેરબાન, સવાબકાર અહુરમજદની સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, કે જેણે તું બેહરામને ફત્તેહમંદ, વાવટો રાખનાર, દુન્યાનું રક્ષણ કરનાર, દુશમનો, દેવો, તથા બુરા લોકોને મારનાર તરીકે પેદા કર્યો.

ફીકો, કરપો, ચોરો, વરૂઓ, ખરફસ્તરો, લુટારાઓ, જુલમગારો, દેવો, દરૂજો, જાદુગરો, પરીઓ, તથા ગુનેહગારો, જેઓ જંગલમાં, ઘરમાં, પહાડમાં, નદીમાં, દરિયામાં હવામાં કે દરમાં રહેતા હોય, તેથી તમામ રસ્તાઓનું રક્ષણ કર, તથા તેઓ હારેલા થાય! લડાઇના મેદાનમાં હથિયાર સજેલા જોરાવર લોકોને માટે તું જા, કારણ કે ભલાં કે બુરાની ફત્તેહ તું બહેરામની મદદથી છે.

જ્યારે બુરી દીનવાળા વધારે બુરી દીનવાળાને મારે છે, ત્યારે શહેરને વધુ ફાયદો કરવાને માટે તે જોરેમંદ, ફત્તેહમંદ જીત મેળવી આપે છે.

મહેરબાન દાદાર અહુરમજદ પાસેથી હું માગી લઉં છું, કે અહુરમજદનો પેદા કીધેલો ફત્તેહમંદ બહેરામ મને મારા કોઇબી દુશ્મન ઉપર ફત્તેહ આપે!



રામ રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ્ વ જબાયમ્ દાદર્ અહુરૂમજદ્દ વ અમેંશાસ્પંદાન!

સેપાસદ્દાર્ હોમ્ અજ દાદારે વેહ્ અવજુની રયોમંદ્દ ખોરેહેમંદ્દ મીનોયાન્ વ ગેતીયાન્ મહેસ્ત, કેશ ફ્રરાજ બરૂહેનીદ્દ તો રામ્ મીનોએ રામશ્ને ખારૂમ, કુ કે મરૂદુમાન્ મજે ખુરશ્ને રામશ્નચ અજ ચીશ દાનંદ્દ ૫ રાહે તો; વાય્ અવરૂકાર્ તરૂવીનીદારતુમ્ અજ આને હુદામાન્ થ્વાશે ખધાત્, જરૂવાન્ જમાને અ-કેનારે, જરૂવાન્ જમાને દેરંગ્ ખુ-દાદ્દ, કે દામાને અહુરૂમજદ્દ હુપાનીહા વ દોરોસ્ત્ દાશ્નીહા ઓ ફ્રશકર્દ જમાન્ આસાનેદ્દ.

ખાહમ્ અજ દાદારે ખાવરે અવજુની કુમ્ અવજુનેદ્દ ૫ હરૂવસ્પ્ નેકી અજ રામ્ કેશ્ અવાહોમનમ્ દામહોમંદ્દ અજ યજદાન્ કુ બુનદે-હીઆ રસાદ્દ ૫ ચે દોરોસ્તીએ તન્ વ જીવંદગીએ દેરંગ, વ ફરારૂન્ પાદ્દશાહી અવર્ શેહેર્ વ રોસ્તાક્ વ દેહ્ વ દુદે ખીશ્ વ દેરંગ્ મેહી અંદર્ આને ખીશ્ વ પીશ્ વ રોબાય્ પદ્દવંદ્દ તા ફ્રશકર્દ જમાન્.

આન્-ચે અજ ફરારૂન્ કરૂદે અવદ્દપેશીદ્દ મ્યાને બુજોર્ગ વેશ્ અવજાર્ તુબાનગરી અજ ફરારૂની; વ આન્ચે જરૂરીન્ વ સીમીન્ દારીન્ વસ્ત-રૂગીન્ વસ્તર્ગ વ જામે વ ચાવુક્ અવાનીચ્ ચેહ્રે; આન્ચે સ્પંદામદ્દ

ચેહરે હુહીમ્ નાઇરીક્ હુતન્ હું ચેહરે પતાયશને તરૂસગાહે ખુબ્ હમયારે ચક્ હમ્ખાહ્; આન્ચે આસુદ્ગીએ ફરૂજંદાન્ હુદીન્ હુરોબાન્ દાનક્ રાસ્ત્ ગોફતારે અનજુમની, ખીશ્કારી દુદે વીનારૂતારૂ આન્ચે અઉરૂવંદ્-અસ્પ વ આન્ચે ગુસ્પંદાન્ પુર સરૂદેહ રમે; વ આવચ્ જમીન્ પુરૂવાસ્તરૂ પુરૂજુરૂદાક્ પુરૂદારૂ પુરૂદરખ્ત્ હુવરૂજીદ્ અવમ્ ઇનચ્ દેહ.

આવાયશનીહા ૫ મનશ્નીએ હર્ કસ્ વ રોબાઇએ હર્ કારે દાદસ્તાન્ અવીબીમી અજ હર્ વજંદ વ આસ્તાને, કામે જીવશ્નીહ વ કામે અંજામીહ્ ૫ હર્ ફરારૂની આવાયસ્ત્ ચૂન્ ફરૂરોખીહાતુમ્ બેરસાદ ૫ ગેતી વ આન્ચે મીનો; ચૂન્ બુજોર્ગીહાતુમ્ પુર્ અશોઇહાતુમ્ ઓ બોખતગી વ રસશ્ને ઓ રોશન્ ગરોસ્માન્, ફરાખ્તશ્નીતુમ્ બેરસાદ. અશેમ્ વોહૂ (૧).

રામ રોજની સેતાયશ—દાદાર અહુરમજદની તથા અમશાસ્પંદોની સેતાયશ તથા ભકિત કરૂં છું.

ભલા, વૃદ્ધિ કરનાર, નુરમંદ, ખોરેહમંદ, મીનો તથા ગેતીમાં સૌથી મહાન દાદારની સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, કે જેણે તું રામશનીવાળા મીનો રામને પેદા કર્યો, જેની મારફતે ખોરાકમાં ખુશાલી હોય છે; તેણે સૌથી જોરેમંદ હવા, પોતાની મેળે પેદા પડેલું આસ્માન, હદ વગરનો જમાનો, જે ફર્શોગર્દના વખત સુધી અહુરમજદની પેદાયશનું રક્ષણ કરે છે, તે પેદા કર્યાં.

મહેરબાન, વૃદ્ધિ કરનાર દાદાર પાસેથી હું માગી લઉં છું કે મીનો રામની બરકતથી નેકીનો મારામાં વધારો થાય! તથા તંદરૂસ્તી, લાંબી જીંદગી, શહેર, ગામ, દેશ, તથા પોતાતા કુટુંબ ઉપર ભલી સત્તા, તથા ફર્શોગર્દના વખત સુધી પોતાની વધતી જતી ઓલાદ સંપુર્ણ રીતે મને પહોંચે! વળી મને તવંગરી, સોના રૂપાનાં વસ્ત્ર, સ્પંદારમદના ચહેરાવાળી, ભલા ખવાસની, સારાં શરીરવાળી ખુબસુરત નારી, નેક અંતઃકરણવાળું, ડહાપણવાળું, અંજુમનમાં સાચું બોલનારૂં ફરઝંદ, તેજી ઘોડો, પુષ્કળ જાતના ગોસ્પંદોનાં ટોળાં, પાણી, ઘાસચારા, અનાજ ઝાડપાનથી ભરેલી સારી ખેતીની જમીન પહોંચે!

વળી માણસની કરણી તથા મનશની પ્રમાણે તે દરેક મુશ્કેલી, ફીકર ચીંતામાંથી મોકળો રહે! પોતાની મુરાદ પામે! બુલંદ ફરાખીએ પહોંચે! અને રોશન ગરોથમાનમાં પહોંચે!

ગુવાદ રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ્ વ જબ્બાયમ્ દાદાર્ અહુર્મજદ્ રયોમંદ્ ખુરેહમંદ્ વ અમૅશાસ્પંદાન્!

સેપાસદાર્ હોમ અજ દાદારે વેહ્ અવજુની, કેશ ફ્રાજ બરૂહેનીદ્ તો વાદ્ હુદાક્ પુરનીરૂએ કેશ અવા આને મરૂદાંન્ હમ મરૂદાજુકી, જીવંદેહ્ હમા જાનવરાંન્ પદશ વીનારૂદ્ એસ્તેદ્.

કે હર્ જાનવરાન્ અંદર્ ગેતી જીવંદેહ્ રોબા કાર્ વ કેરૂદાર્ વ નીરૂક્હોમંદ્ પ રાહે વાદ્, અસ્પ્ અઉરૂવંદ્ હુતગ્ મરૂદ્, તગીએ અઓજહોમંદી વ પતુકી અંદર્ કારીજાર્, વ અયાફ્તારી ઓય્ દુશ્મનાન્, અવાજદારી વ સપુખ્તારી વ નેહોફ્તારીએ દુશ્મનાન્, પ આને વાદ્ નીરૂએ વ યારીએ ઓય્ હમા રજમ્ અરૂતીક્ બેરસાદ્!

હર્ કેશ વાદ્ પ પોશત્ એસ્તેદ્, અગીનશ ફીરૂજી અવા હમા પ આવોરશને, ફીરૂજી અવરૂતર્ પ શુદને અનાકી સપુખ્તાર્, વ વીન્ આવોરશને વ બરશને જાનવરાને ગોબશને હમા જાનવરાન્ ગેતીયાન્ અજ અંદરૂન્ વ બીરૂન્.

પ વાદ્ હસ્ત્ યારીમંદ્તુમ્ વ ફ્રાખ્મંદ્તુમ્ ગેતીએ દામાન્ પ જીવંદેહ્ દાશ્તારી વ પતુકી વ અઓજ્ વ નીરૂએ અવજુનીદારી કામે કારૂતુમ.

સેતાયમ્ દાદારે વેહ્; ખાહમ્ કુ હમા સુદ્ યારી વ નેકી અજ્ વાદ્ હુદાક્ પુરનીરૂએ ઓ અવાકી મન્ રસાદ્, કુ ફ્રાખ્તરમ્ પુર અઓજ્હા હર્ દુશ્મનાન્ જદન્ વ અવાજ્ દાશ્તન્ તવાન્ બાદ્.

હર્ કુ બવમ્ વ માનમ્ આને અદર્ આને અવર્ આને પીસીહા વ આને પસીહા વાર્, ચુનમ્ આવાયશ્નીતર્ ઓ સુદ્ વ યારી વ અવાકીએ મન્ તીજ્ પે તખ્ત બેરસાદ્! અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

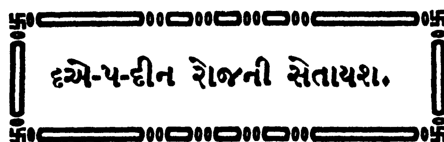
ગુવાદ રોજની સેતાયશ—તુરમંદ ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમજદ તથા અમશાસ્પંદોની સેતાયશ તથા ભકિત કરૂં છું.

ભલા, વૃદ્ધિ કરનાર દાદારની સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, કે તેણે તું પુર શકિતવાળા ગુવાદને પેદા કર્યો, જેની બરકતથી તમામ જાનવરો જીવતાં, હાલતાં, ચાલતાં તથા કામ કરતાં રહે છે. લડાઇમાં બળ તથા શકિત, દુશ્મન ઉપર ફતેહ, તથા તેઓને મારી હટાવવું, તેની મદદથી પહોંચો!

ગુઆદની બરકતથી, હલાકી દાખી દેવામાં ચઢતી ફતેહ, ગેતીના તમામ બહાર ફરતાં તથા અંદર ભરાઇ રહેતાં જાનવરોની જોવાની તથા ખમવાની શકિત, તથા બોલી પ્રાપ્ત થાય છે, તથા ગેતીની પેદાયશ ઘણી યારી આપનારી તથા ફરાખી-વાળી થાય છે.

દાદાર પાંસેથી હું માગી લઉં છું કે ગુવાદ મારફતે મને તમામ ફાયદો, મદદ, નેકી, તથા શકિત પ્રાપ્ત થાઓ, જેથી દુશમનને મારવાને હું શકિતવાન થાઉં.

આગલા વખતમાં હું જેખી કાંઇ હોઉં, હવે પછીના જમાનામાં હું જેખી કાંઇ થાઉં-ઇરાનને લગતો હોઉં, કે બીજા કશાને લગતો હોઉં, તેમાં તું ગુવાદ મારી યારીએ પહોંચ!



દએ-૫-દીન રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ્ વ જબાયમ્ તો દાદારે વેહ્ અવજુની કે કદર્ વ આવાસ્તન્ કામે વ ફરૂમાન્ વીનમ્, અએદુન્ અર્જ્મંદ વ તીમારપ્ વ ગેતીયાંન્ દાનશને યાફ્તન્ દાનેશતન્ વ ન્ બ અવાજ ૫ હરૂવેસ્પ્ આગાહ્ બેરૂદ અવા તો અવજુની અહુરમજદ દાનેશતન્ શાયદ.

ચંદ વીશ્ વીનેદ તો પદશ્ સેતાયશનીતર્ હોમના, કેત્ આસ્માન્ વીનારદ અ-સતુન્, કેશ્ હીચ્ સતુન્ વીનારશને ઓય્ ગેતીયાંન્ ન પએદા; અવત્ જમીન્ વીનારદ હમ્ અ-સતુનશને ફરાખ્-વસ્તરશ્ને, કેત્ અવર્ ફરાજ઼ દાદ રૂદે અચુતાક્ વ કુહે બુલંદ પુર્-વાસ્તર્ આવો-મંદ વ ગોહર્-હોમંદ, વ દારે બુજોર્ગ, તાકે ફરાખ્ વ ગશાક્ વ જોફર્ વ રીશે વ આતશે સોહર્ સુજા, વ મરદુમ્ વેશ્-આઇને, ગુસ્પંદ પંજ્-આઇને વેશ-આઇને વેશ-સરૂદેહ્.

અવત્ અંદર્ગ જમીન્ વ આસ્માન્ ફરાજ઼-રોબશને દાદ, આંને હુ-ચેહર્ વ બામી ખુરેહેમંદ, સેતારેહ્ વ માહ્ વ ખુરશીદ વ સ્પે-હેર્ વ હફ્તાન્ વ દ્વાજદેહાંન્, મીનોઇ અબ્ર વ સુદીમંદ બારાન્ વ વાદચ્ શેગોફ્ત, નીરૂકે હીચ્ જાનવર્ જુદ અજશ્ પતવસ્તન્ ન તવાન્; રાઇનાક્ હસ્ત, હરૂચે અંદર્ગ જમીન્ વ આસ્માન્.

સેતાયમ્ ઓય્ તો દાદાર્ વેહ્, કેત્ મન્ ફરાજ કરદ હોમ્, દારોસ્ત્ અંદામ્, વ ફરારૂન્ રાઇનશ્ને, ઓમ્ ૫ હર્ અઇર્ અવસ્તામ્ ઓ. તો. અર્ષમ્ વોહૂ (૧).

હ્મે-૫-દીન રોજની સેતાયશ—ભલા, વૃદ્ધિ કરનાર તું દાદારની સેતાયશ તથા ભક્તિ કરૂં છું, જેના કોવત, લાયક મુરાદ તથા હુકમની હું પીછાણ કરૂં છું.[1] જેમ તુંને વધારે જોવામાં આવે છે, તેમ તું વધારે સેતાયશને લાયક છે. તેં આસમાનને ટેકા વગર શણગાર્યું; જમીન ઉપર બુલંદ પહાડ, ઘાસચારો, પાણી, ઉંડી ખીણ, લાલ બળતો આતશ, અનેક જાતનાં માણસો તથા ગોરપંદો પેદા કર્યા છે.

તેં જમીન તથા આસમાનની વચ્ચે પ્રકાશીત સેતારા, સુરજ, ચંદ્ર, સાત ગ્રહો, બાર રાશીઓ, વાદળ, વરસાદ, અને પવન, જેના વગર કોઇબી નીભી શકે નહિ, તે કુરતાં પેદા કર્યાં. તેં મને દરૂસ્ત શરીર તથા સારી વધ સાથનો પેદા કર્યો, માટે તારીજ ભક્તિ કરૂં છું.

દીન રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ્ વ જબાયમ્ દાદાર્ અહુરૂમજદ્ ખાવર્ નીક્ કેરૂદાર્, કેશ ફ્રરાજ-બરૂહેનીદ્ તો દીન્ વેહ્, નમુદાર્ રાહે ઓય્ આને ફ્રશુમ અખાનાન્.

.અવશ્ ૫ તો ફ્રરાજ-દાદ્ વીનાકી વ ફ્રરૂજાનગી વ રવાન્-શ્નાસગી, વ મીનો-વરોયશ્ની વ તન્ દાદીહા દારશ્ની વ અવી-ગુમાની ૫ દાદાર્ અહુરૂમજદ્, વ મેહી કેરૂદારી વ અઓજ વ નીરૂય્ અમેશાસ્પંદાન આવાની યજદાન્, કેરૂફે વ મોજદ્, વ બજેહ્ વ પજદ્, વ દાદે રસ્તાખીજ્ તન્-પસીન્ અવદી ચીન્વદ્ પુહલ્, વ બસીમી વ ઉરૂ-વાખ્મ વ આસાનીએ આને ફ્રશુમ્ અખાનાન્, પુર્-દરદી વ પુર્-બીશી વ વેશ-ગુને અનાકી આને વદતુમ્ અખાનાન્, કે મરૂદુમ અંદર્ ગેતી યજદાન્ ૫ આને ફ્રરારૂન્ નીરંગ યજીનદ્ વ શ્નાઇનદ્.

વ રાસ્તીએ દીન્ વ પદમાન્ અંદર્ ગેહાંન્ રોબાક્ ૫ રાહે દીને માજદયસ્નાન્, કે મરૂદુમ દાનાક્ હુનરૂમંદ્ વ રાદ્ વ વજીદાર્ દહેશ્ને ફ્રરારૂન્ મનશ્ને, ફ્રરારૂન ગવશ્ને ફ્રરારૂન્ કુનશ્ને બવંદ્; અજ્ અસ્તોઆની ૫ વેહ્દીન્, કે રવાન્ અજ્ દુજખ્ બુજેંદ, વ ઓય્ આને પાશુમ અખાનાન્ રસંદ્; અજ્ બુન્દેહ્ આગાહી કેરૂદારી ૫ વેહ્ દીન્ હુહીમી વ હુસ્ુબી મરૂદુમ ૫ ગેતી અજ્ ઓસ્તીગાન્ અસ્તશ્નીએ ૫ વેહ્દીન્.

---

૧. કુદરત ઉપરથી કુદરતના પેદા કરનારને પીછાણવો–(From Nature to Nature's God)–એ સિધ્ધાંતનો અહિયાં ભાસ આપવામાં આવ્યો છે.

સેપાસદાર હોમ અજ દાદાર અહુરમજદ ખાવરે આમોરજીદાર, કે અસ્તોબાન હોમ પ દીને વેહ અવીજેહ; અવમ અયાફત એસ્તેદ પ આસ્ને-ખેરદ વ ગોશો સ્રુદ-ખેરદ નીરૂય.

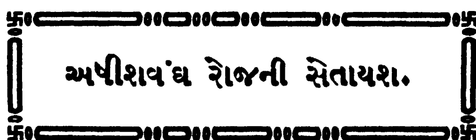
આને વેહ દીન આગાહી ખાહમ, અજ વેહ દીન પાનગી ઓમ તન વ રવાન; કુ-મ ગેતીહા તન પદીખુન વ પુર-રામશ્ન, વ મીનોઇહા રવાન અશોઆન અવરૂતર ગાહ અંદર રોશન ગરોસ્માન બાદ; પ આવાયસ્ત કામે દાદાર અહુરમજદ. અષેમ વોહૂ (૧).

દીન રોજની સેતાયશ—મહેરબાન, સવાબકાર દાદાર અહુરમજદની સેતાયશ તથા ભકિત કરૂં છું, જેણે બહેશત તરફનો રસ્તો બતાવનાર તું ભલી દીનને પેદા કીધી, જેની મારફતે જોવાની શકિત, જ્ઞાન, રવાનને પીછાણવાની શકિત, શરીરને કાયદા મુજબ રાખવું, દાદાર અહુરમજદને માટેની બેગુમાની, મોટાઇ, કામ કરવાની શકિત, બળ, અમશાસ્પંદ તથા બીજા યજદો, સવાબ તથા બદલો, પાપ તથા સજા, રસ્તાખેજ અને તને-પસીનનો કાયદો, ચીનવદ પુલની અજાયબી, બહેશતની ખુશાલી, દોજખનું દુ:ખ, તથા અનેક જાતની હલાકી પેદા કીધી!

માજદયસ્ની દીનની રાહ મુજબ દીનની રાસ્તી તથા સમતોલપણું છે. જેથી આદમીઓ ડાહ્યા ચાલાક, સખી, પસંદ કરવા જોગ, તથા ભલી મનશની ગવશની તથા કુનશનીવાળાં થાય, દીન ઉપર એોસ્તવાર થાય, જેથી દોજખથી છુટકારો પામીને બહેશત તરફ પહોંચે. ભલી દીનનું સંપુર્ણ જ્ઞાન મેળવવાથી, તથા તે ઉપર અમલ કરવાથી, તથા તે ઉપર એતેકાદ રાખવાથી લોકોને નામદારી પ્રાપ્ત થાય છે.

મહેરબાન, માફી બખશનાર, દાદાર અહુરમજદની સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, કારણકે ભલી દીન ઉપર એોસ્તવાર છેઉં. મને જાતી તેમજ કાને સાંભળેલી અક્કલ પ્રાપ્ત થાય!

ભલી દીનનું જ્ઞાન, તથા તેની મારફતે મારાં તન તથા રવાનની પાસબાની માગું છું, જેથી ગેતીમાં મારૂં તન ખુશાલ રહે, તથા મીનોઇમાં મારૂં રવાન રોશન ગરોથમનમાં પહોંચે!



અષીશવંઘ રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ વ જબાયમ દાદાર અહુરમજદ રયોમંદ ખુરેહેમંદ વ અમેશાસ્પંદાન!

સેપાસદાર હોમ અજ તો દાદારે ખાવર, કેશ ફરાજ બરૂહેનીદ અષીશવંઘ મીનોય ખુરેહેમંદ, હર ગેતીયાન ખુરેહ વ ફરૂરોખી વ અફરાજ વ અવજુનીએ હર નેકી અજ અષીશવંઘ વ યારી.

વ હર્ માન્ વ વીસ્, કે અષીશવંઘ્ પહશ્ જાય્ ગેરફ્તાર્, હમીશે સુદ્દ વ રામશની વ આસાની વ હુજીવશની આનજા માહ્‌-માન્ કે તો અષીશવંઘ્ અવાકીના અવશ્ હમીશે અઓજ દ્હી, અગીનશ્ ખીશીના વ પદશ્ કામગાર્ કુની, વેશ્ જર્ વ સીમ્ વ મોર્વારીદ્ વ ગોહરે બરાજહા, વ ગુસ્પંદે પુર્સરદેહ અજ હમે રમે, જમીન્ આબાદાન્, ઉર્વરે ખ્વરીર્ અજ હર્ ગુને, માન્ વ મ્યાન્ અવદ્ વીરાયશની ફરાખ્ હુચેહર્ વ વશ્તરીક્ વ વસ્તર્ગે જામે ચાવુકં, જને કનીકે હુદીદ નેક્તન્ હુકરપ્, ચુન્ દીદ્ હુદોસ્તતુમ્, અસ્પ્ નેક્ વ પાદ્શાહી અવર્ મર્દુમાન્ મહાઇયાન્ તાખ્ત-હોમંદી, વ દીદ્ અસ્પ્-હોમંદી વ પઓરાઇક્-હોમંદી, વ હુબોય્ વ અવ્નસ્ત્ ખાસ્તેહા.

ખાહમ્ અજ દાદારે વેહ અવ્જુની, કુમ્ વંદીનાદ્ ખીશીનાદ્ વીસ્પ્ આવાદીએ નેકી વ સુદ્દ વ રામશને પ તો અષીશવંઘ્ ફરાજ દાર્ એસ્તેદ્; કુ બવમ્ અંદર્ ગેતી ખુરેહેમંદ્તુમ્ કેર્દારતુમ્ વ મીનો-યાન્ અશોતુમ્ વ અવર્ગાહતુમ્. અષેમ્ વોહુ (૧).

અષીશવંઘ રોજની સેતાયશ—નુરમંદ, ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમજદ તથા અમશાસ્પંદોની સેતાયશ તથા ભક્તિ કરૂં છું.

તું મહેરબાન દાદારની સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, જેણે ખોરેહમંદ મીનો અષીશવંઘને પેદા કીધી, જેનેથી ગેતીના લોકોને ખોરેહ, ફરાખી, બુલંદી, નેકીની વૃદ્ધિ તથા યારી છે.

જે ઘર કે મોહલ્લામાં અષીશવંઘનું મુકામ હોય, ત્યાં હંમેશાં ખુશાલી તથા આસાની હોય છે, જેનેઓ તુ અષીશવંઘ મદદ કરે છે, તેને જોર આવે છે. તું મને સોનુ, રૂપું, મોતી, જવાહીર, પુષ્કળ જાતના ગોસ્પંદો, ફળદ્રુપ જમીન, આડપાન, સુંદર પોષાક, ખુબસુરત ઘટમદાર સ્ત્રી, સારો ઘોડો, સત્તા, સારો પમરાટ, તથા અમર મુરાદો બખશ.

ભલા, વૃદ્ધિ કરનાર દાદાર પાસેથી હું માગી લઉં છું કે તું અષીશવંઘ મારફતે તમામ આબાદી, ફાયદો તથા ખુશાલી મેળવું, જેથી ગેતીમાં ઘણો કામ કરનાર થાઉં, તથા મીનોઇમાં સૌથી બુલંદ જગા મેળવું.

આસ્તાદ રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ્ વ જબાયમ્ દાદાર્ અહુરમજદ્ રયોમંદ્ ખુરેહેમંદ્ વ અમેશાસ્પંદાન્!

સેપાસદાર્ હોમ્ અજ્ અહુરમજદ્ અવજુની દાદારે મીનોયાન્ વ ગેતીયાન્ કે હર નેકી અજશ, વ હર ઉમીદ્ ઓબશ, કેશ ફ્રરાજ-અરૂહેનીદ્ આસ્તાદે ફ્રરાહ્ દાદારે ગેહાન્ વારશ્ને દાદારે ગેહાન્, અમાવંદી ફીરોજગરી, કે પદશ હર ફ્રરાખી વ પુર-બેહરે અવજાયશ્ને હોમંદી વ પીશે-હોમંદીએ ઇન્ જમીન્ વ હર્ દામ્ વ દેહશ્ને અહુરમજદ્, કે દામાને અહુરમજદ્ ફ્રરાખ્ વ પદીખે વ પુર્ સુદ્ વ અવજુની વ નેકી હંદ્ ૫ યારીએ તો વોહુમન્.

સેતાયમ્ અહુરમજદ્ વ ખાહમ્, કુમ્ આને અજ તો આસ્તાદ્ આવાદી વ અવજુની વ સુદ્ વ રામશ્ને વ ખારી વ પુર્ બેહરે ફ્રરાખીહા રસાદ્ વ જાવેદાનીહા પદશ પતાયાદ્! અશેમ્ વોહૂ (૧).

આસ્તાદ રોજની સેતાયશ—નુરમંદ, ખોહરેમંદ દાદાર અહુરમજદ તથા અમશાસ્પંદોની સેતાયશ તથા ભક્તિ કરૂં છું.

વૃદ્ધિ કરનાર, મીનો તથા ગેતીના દાદાર અહુરમજદની સેપાશ ગુજારી કરૂં છું, જેની ઉપર દરેકને ઉમેદ છે, જેણે દુન્યાને આગળ વધારનાર આસ્તાદને પેદા કર્યો, જેની મારફતે તમામ સુખ, વૃદ્ધિ, તથા બુલંદી છે.

હું અહુરમજદની સેતાયશ કરૂં છું, તથા માગી લઉં છું કે આસ્તાદ મારફતે મને જાવેદાન સુધી આબાદી, વૃદ્ધિ, ફાયદો, ખુશાલી, તથા સુખ પ્રાપ્ત થાય!

આસમાન રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ્ વ જબાયમ્ દાદાર્ અહુરમજદ્ હમા નેકી હમા.

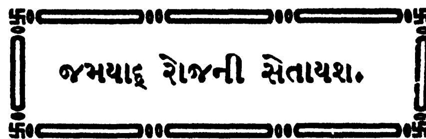
સેપાસદાર્ હોમ્ અજ દાદારે વેહ્ અવજુની, ખાવરે અવખ્શા-યશ-હોમંદ્, કેશ ફ્રરાજબરૂહેનીદ્ આસ્માને નેક્ કર્દે રોશની, અવદ્ગોહર અવદ્પેસીદ્ પુર-પયરાઇ મીનોયાન્ તાશીદ્, કે એસ્તેદ્ ૫ મીનો અસ્તશ્ને, અસતુન્ વ ખાવરે દાશતાર્ વ દૂર્ કેનારે હમદાશત્ ૫ ફ્રરમાને અહુર-મજદ્ હમચૂન્ વીનારૂદ્ એસ્તેદ્, ન ઓય્ અઇર્ આયદ્ ન ઓય્ અવર્ અઓજસેદ્ પયરામુને જમીન્.

અઇર્ વ અવર્ હમા કુશ્તે હમ્બુદ્ કે દુરી આનશ અજ જમીન્ પ હમા કુશ્તે અપોતુમ્ હસ્ત; પુર્સુદ્ પુર્યારીએ ઓય્ જમીન્ અહુર્-મજદ્ દાદ્; અવમાન્ અવજાયશ્ને રોશનીએ ચશ્માન્ વીનશ્ને અજ તો ચૂન્ કેહેહ્ ખુરેહ્ અજ અશકુ પ અએદુનચ્ હમા દામ્ દેહુશ્ને અહુર્મજદ્ અવર્ ઇન્ સ્પંદોમદ્ જમીને પુર્બર્ પ તો પયરાયશ્નીતર્ વ ખુરેહેમંદ્તર્ વ ઉર્વાખ્મંદ્તર્ હોમંદ્.

સેપાસદાર્ હોમ્ કેશ અર્જાનીનેદ્ હમા ગેહાન્ પ આને હુચેહ્ર્ વીનશ્ને ઓય્ પ કામે અહુર્મજદ્ આને તો હુચેહ્ર્ વ રોશ્ની હમા અવજુનીતર્ બાદ્! અર્ષેમ્ વોહૂ (૧).

આસમાન રોજની સેતાયશ—તમામ નેક, વૃદ્ધિ કરનાર, મહેરબાન, માફી બખશનાર દાદાર અહુરમજદની સેતાયશ તથા ભક્તિ કરૂં છું, તથા સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, જેણે રોશનીવાળાં, સંપુર્ણ શણગારેલાં, ટેકા વગર રહેતાં આસમાનને પેદા કીધું, જે એવી રીતે ગોઠવેલું છે, કે જમીનની આસપાસ નહિ આણી ગમ કે નહિ પેલી ગમ પહોંચે, તે જમીનથી અલગ છે, તેનેથી જોવાની રોશની વધે છે, અને સ્પંદારમદની જમીન ઉપરની તમામ પેદાયશ શોભાયમાન અને ખુબસુરત રહે છે.

જે અહુરમજદે તમામ જેહાનને સુંદર દેખાવની કીધી, તેની સેપાસ ગુજારી કરૂં છું. આસમાનની ખુબસુરતી તથા રોશની વધો!



જમયાદ્ રોજની સેતાયશ.

સેતાયશ્ને હમા અહુર્મજદ્ ખીશ વ સેપાસ્ હમા નેકી કેર્દારાન્ આને અહુર્મજદ્ દાર્શ્ને, ચે હર્વેસ્પ્ નેકી બાલેસ્તાન્ હર્ પ ચીશ ગેતી દામાન્ પદશ કુનંદ્.

તો જમીન્ હુદાદ્ કે દામાન્ દાશ્તાર્ વ પર્વર્તાર્ હોમની, હમા યજશ્ને વ શ્નાયશ્ને દારમ; કુ માન્ સુદ્ ફ્રાખ્તશ્ને વ નેકીએ તો અર્જાનીહા ખીશ વ પર્વર્ બાદ્!

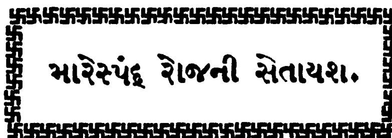
ખાહુમ્ કુ માન્ પ દાદારે વેહ્ કામે આવાયસ્ત્ વ માન્ દાશ્તાર્ વ પર્વર્તાર્ બવી, વ દુર્ અંદર્ નેકી વ રામશ્ની પતાયશ્ની દારી, અંદર્ ઇન્ જમીને અહુર્મજદ્ દાદ્ ગેતી વ મીનો અજ અહુર્મજદ્ તા હમા વ હમા રોબશ્ની.

કેશ ફ્રરાજ દાદૃ વ બરૂહેનીદૃ જમીને હુદેહ, કે બરૂશ્નેદૃ હરૂવસ્ત અખાને અસ્તહોમંદૃ આને જીવંદે વ આન્ ચે વદરૂદૃ. ગરચ પુરૂવાસ્તરે આવ્‌-હોમંદૃ બુલંદૃ, અવશ અવા કયાન્‌-ખુરેહ વ અઇરૂપદૃ-ખુરેહ પ ચારીએ દાદાર્ વેહ, વ અઓજ્ વ નીરૂય્ ઇન્ દો ખુરેહ, આનશ અવા હમવાજ હરૂવસ્ત દામ્ દાસ્તાર્, વ પરૂવરૂતાર્ વ ઓય્ ફ્રશકર્દ જમાન્ પત્‌વસતાર્ બવંદૃ મનશ્નીહા પુરૂખારી. અશેમ વોહૂ (૧).

જમયાદ રોજની સેતાયશ—અહુરમજદના તમામ પોતાનાઓ, તથા તમામ નેક કેરદારવાળાઓની સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, જેણે સારી પેદાયશવાળી જમીન પેદા કીધી, જે પેદાયશને સંભાળનાર તથા તેની પરવરશી કરનાર છે, તેની આરાધના તથા પીછાણુ કરૂં છું, જેથી હમુને સુખ, ફ્રાયદો તથા પોષણુ પ્રાપ્ત થાય!

હું ઇચ્છું છું કે ભલી મુરાદ બખશનાર દાદારની મારફ્તે તું હમારી સંભાળ રાખનાર તથા પરવરશી કરનાર થાય! તથા અહુરમજદ તરફ્થી આ જમીનમાં કાયમ ખુશાલી પ્રાપ્ત થાય!

અહુરમજદે નેક પેદાયશની જમીનને પેદા કીધી, જે હાડમંદ દુન્યાને, તેમજ જીવતાં તથા ગુજર પામેલાંઓને, તેમજ બુલંદ પહાડોને ટકાવી રાખે છે, તેમજ દાદારની મદદથી કયાની તેમજ એરપત ખોરેહના બળ સાથે તમામ પેદાયશને ફ્રશોગર્દના વખત સુધી પુર સુખમાં રાખે છે.



સેતાયમ્ વ જબાયમ્ દાદાર્ અહુરૂમજદૃ રયોમંદૃ ખુરેહેમંદૃ વ અમેશાસ્પંદાન્!

સેપાસદાર્ હોમ્ અજ દાદારે વેહ અવજુની, કેશ ફ્રરાજ બરૂહેનીદૃ મારેસ્પંદૃ અશો કામે અખાને પુર્ ફ્રરૂજાને પરૂવસ્ત્ અંદર્ આસ્ને-ખેરૂદૃ વ ગોશો-સુરૂદૃ-ખેરૂદૃ ખીશ્કારી, વ રાહનુમાઇએ ફ્રરારૂન-મનશ્ની ફ્રરારૂન-ગવશ્ની ફ્રરારૂન-કુનશ્ની, અંદર્ હર્ મરદુમ્ દોરોસ્ત્ દાસ્તાર્ આન્ ચીજ્, તન્ પદશ્ ખુબ્-દાશ્તારૂતુમ, રવાન પદશ્ બુજાક્તુમ, ઓય્ આને ફ્રશુમ્ અખાન્ રસીનાદૃતુમ, ઓય્ મરૂદુમાન્ બુન્દેહ નેગીરીદારૂતુમ.

કે મારેસ્પંદૃ ખીશીનેદૃ પ તન્ માહુમાન્ દારેદૃ, અગીનશ્ રવાન્ ઓય્ ગરોસ્માન્ હમા ખારી રસેદૃ; વેહદીન્ અંદર્ ગેહાન્ પયરાઇ

વ રોબાદ મારેસ્પંદ્ વ સુદ્ વ નેકી, અજ્ વેહ્દીન્ અહુરમજદ્ પ મારેસ્પંદ્ ઓય્ ખીશ શાયદ્ કર્દમ્.

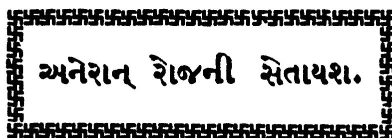
સેતાયમ્ વ જબાયમ્ દાદાર્ અહુરમજદ્, વ ખાહ્મ્, કુ હુમા મારેસ્પંદ્ ચાયશની વ ખાહેશની વ ફ્રાખ્તશની વ વજશની વેહ્દીને માજદયસ્નાન્ અંદર્ ગેતી રોબાક્ આફ્રીન્ગાન્ વ દીન્-બોરૂદારાન્ વ માંસર્-બરાન્ પ અવજુન્ વ પદીરાની વ ફ્રાખ્-જીવશની વ કામે અન્જામી વેશ બાદ્, ચૂન્ અખાનાન્ કામે, ચૂન્ અહુરમજદ્ કામે! અશેમ્ વોહૂ. (૧).

. **મારેસ્પંદની રોજની સેતાયશ**—નુરમંદ, ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમજદ તથા અમશાસ્પંદોની સેતાયશ તથા ભક્તિ કરૂં છુ.

ભલા, વૃદ્ધિ કરનાર દાદારની સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, કે જેણે પવિત્ર ઇચ્છાવાળા, પુર જ્ઞાનવાળા મારેસ્પંદને પેદા કર્યો, જે જાતિ તથા કાને સાંભળેલી અકકલ સાથે સંબંધ રાખનાર, ભલી મનશની, ગવશની, અને કુનશનીની રાહનુમાઇ કરનાર દરેક આદમીમાં મનશની ગવશની કુનશનીને બરાબર રાખનાર, તનને બરાબર સંભાળનાર, રવાનને સૌથી સરસ છુટકારો આપનાર, બહેશ્ત તરફ પહોંચાડનાર, તથા આદમીનો સૌથી સપુર્ણું નેઘેહબાન છે.

. જે કોઇ મારેસ્પંદ સાથે સંબંધ રાખે છે, તેનું રવાન ગરોથમાનમાં પહોંચે છે. ભલી દીનના ફેલાવવાથી, તથા મારેસ્પંદથી અહુરમજદ સાથે ખીશકારીમાં રહી શકું છું.

દાદાર અહુરમજદ પાસેથી માગી લઉં છું કે મારેસ્પંદનું શીક્ષણ તથા ફેલાવો, તેમજ ભલી માજદયસ્ની દીનની આરાધના દુન્યામાં ચાલુ રહે! તથા માથ્ર અને દીનનો અમલ કરનારા ખુશાલ જીંદગી પામે!



અનેરાન્ રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ્ વ જબાયમ્ આને અસર્ રોશની, આને રોશન્ ગરોસ્માન્, હમીશે સુદ્ ગાહ્, હુદાદ્ અજ્ હમીશે, કે હમીશે હમાખારી પદશ.

અવશ ઓય્ ગેતીયાન્ રસશને વ આન્ચે રાસ્ત્ રાહે ચીન્વદ્ પુલ્, કે ઓય્ અશોઆન બ ફ્રાખીનેદ્; નોહ્ નીજે દરાના કે દરૂવંદ્; ઇન્ ચ ઓય્ દરૂવંદાન્ ચુન્ અસ્તરે તીજ્ બેદ્, ઓય્ દુજખ્ ઓફ્તેદ્; વ અશોઆન્ રવાનાન્ વદરૂગીહા ફ્રાખ્ રાહ્ વ આસાનીહા ઓય્ આને ફ્રશુમ્ અખાન્ ફેરૂપ્તન્ રસેદ્ તવાન્.

હમવાર્ સેતાયમ્ વ યજમ્ ખાવરે દાદાર્ અહુર્મજ્દ્ વ અમેં-શાસ્પંદાન્, હમા યજ્દાંન્ ખાંહમ્ કુમ્ અર્જાનીનંદ્ રવાન્ અંદર્ આને ફ્રશુમ્ અખાન્ હમ્ જમાને અહુર્મજ્દ્ વ અમેંશાસ્પંદાન્; ઓમ્ નકીજેહ્ ઓય્ અખાને પાહ્લુમ્, કુ હમા જીવંદે વ દરાના ખાસ્તાર્ વ પતુક્ બવમ્, પ ખીશીનીદને આન્ રાહ્; વ પંદે પદશ્ ઓય્ આને ફ્રશુમ્ અખાનાન્ હમાખારી ગરોસ્માન્ રસીદ્ શાયદ્.

ફ્રરાજ માન્ હર્વેસ્પચ્ ખારી વ નેકીએ દામ્ અજ તો, ચૂન્ માન્ હર્વેસ્પ્ નેકી અજ તો અએદુનચ્ માન્ પ આને વેશ્ નેકી વ સુદ્ વ ખુરેહ્ વ ખારી અરજાની કુન્.

ફીરોજ્ બાદ્ ખુરેહ્ અવીજેહ્ વેહ્ દીને માજ્દયસ્નાન્!
ફીરોજ બાદ્ ખુરેહ્ અવીજેહ્ વેહ્ દીને માજદયસ્નાન્!
ફીરોજ બાદ્ ખુરેહ્ અવીજેહ્ વેહ્ દીને માજદયસ્નાન્!

અષેંમ્ વોહૂ (૧).

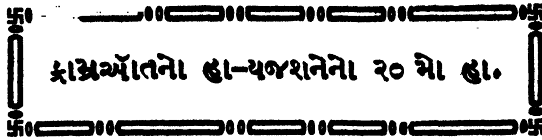
અનેરાન રોજની સેતાયશ—છેડા વગરની રોશની, રોશન ગરોથમાન, જે હંમેશના ફાયદા તથા સુખની જગા છે, તેની સેતાયશ તથા ભકિત કરૂં છું.

ગેતીના લોકો ચીનવદ પુલના રાસ્ત માર્ગ તરફ પહોંચે છે, તે તેને લીધે છે, જે પુલ અશો લોકોને માટે પહોળો થાય છે જેથી તેઓ આસાનીથી બહેશ્તમાં પહોંચે છે અને પાપીઓને માટે નવા ભાલા અથવા તીક્ષણ અસ્તરા જેટલો સાંકડો થાય છે, જેથી તેઓ દોજખમાં પડે છે.

મહેરબાન દાદાર અહુરમજદ અમશાસ્પંદો તથા યજદોની આરાધના તથા સેતાયશ કરૂં છું, અને માગી લઉં છું કે મારૂં રવાન બહેશતને લાયક થાય, બહેશ્ત બાબે મને જ્ઞાન મળે, જેથી જીંદગીભર તે માર્ગ સંપાદન કરવાને ખાહેશ રાખું! જ્યારે તમામ સુખ, નેકી, તારેથીજ છે, ત્યારે તે સુખ અને નેકીને લાયક તું હમને કર.

ભલી માજદયસ્ની દીનતું પવિત્ર ખોરેહ ફ્તેહમંદ હોજો!

પાક ફરવરદેગાંનના પહેલા પાંચ દિવસ યાને **માહ અસપંદારમદ** અને **રોજ આસતાદથી તે રોજ અનેરાન** સુધી હરરોજ નીચલો 'હા' પઢવો.



ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષેમ વોહૂ (૧).

પ નામે યજદાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજૂની, ગોરૂજે ખોરેહુ અવંજાયાદ; અર્દાફ્રૂર્વશ બેરસાદ. અજ હમા ગુનાહુ પતેત્ પશેમાનુમ; અજ હુર્વસ્તીન્ દુશમત્ દુજૂખ્ત દુજ્વરૂશ્ત, મેમ પ ગેતી મનીદ, ઓએમ ગોફ્ત, ઓએમ કર્દ, ઓએમ જસ્ત્, ઓએમ બૂન બૂદ એસ્તેદ, અજ આંન્ ગુનાહુ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનો આની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન્, પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવર્શ્તાંમ હાત્ વસ્ના ફ્રેરષોતેમેમ; સ્તઓમિ અષેમ. અષેમ વોહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે.) ફ્રસસ્તયએચ. અહુરહે મજ્દાઓ રએવતો ખરેનંઘ્રઉહતો, અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્, અષઓનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિથૂરનાંમ્, પઓઇર્યો-ત્કએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, નબાજ્દિશ્તનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્ ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઓતુ. અહુરેમ મજ્દાંમ્ રએવન્તેમ્ ખરેનંઘ્રઉહન્તેમ્ યજમઇદે; અમેષા સ્પેન્તા હુક્ષથ્રા હુધાઓંઘ્રહો યજમઇદે; અષાઉનાંમ્ વંઘ્રઉહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે.

☞ ફ્રાશ્રઓત્ અહુરો મજ્દાઓ, અષેમ વોહૂ વહિશ્તમ્ અસ્તી. પર અહ્માઇ વોહૂ વહિશ્તેમ્ ચિનસ્તિ, યથ ખ્એતવે ખ્એતાતેમ્, વોહૂ વહિશ્તેમ્ અસ્તિ, યથ ત્કએષેમ્ કારયેઇતિ. ઉશ્તા અસ્તી ઉશ્તા અહ્માઇ. ઉશ્તતાઇત્ય વીસ્પેમ્ અષવનેમ વીસ્પાઇ અષઓને પરચિનસ્તિ, યથના સ્તાઇત્ય વીસ્પેમ્ અષવનેમ્ વીસ્પાઇ અષઓને પર-ચિનસ્તિ યત્ અષાઇ વહિશ્તાઇ અષેમ્; પર-ચિનસ્તિ વીસ્પેમ માથ્રેમ્ વીસ્પેમ્ માંથ્રાઇ, યથ અષાઇ ક્ષથ્રેમ્ ચિનસ્તિ, યથચ જબયેન્તે અષઓને અષેમ્ ચિનસ્તિ, યથચ ક્ષમાવોય અષેમ્ ચિનસ્તિ, યત્ સઓષ્યન્ત-

એઇઞ્યો; થ્રાયો હ્કએષ. વીસ્પૅમ્ વચો ફ્રવાકૅમ્ હુઉરૂમ, વચો અહુરહે મજ્દાઓ.

મજ્દાઓ ફ્રાશ્રઓત્; ચીમ્ ફ્રાશ્રઓત્; અષવનૅમ્ મઇન્યઓમચ ગએથીમચ. ઞ્યાંસ્ ફ્રાશ્રઓત્ ફ્રવાકૅમ્, વહિશ્તો ક્ષયગ્નો. ઞ્યન્તૅમ્ અષવનૅમ્ વહિતૅમચ અવસો-ક્ષથ્રેમચ. બધાંમ્ અષહે વહિશ્તહે યજમઇદે; અષહે વહિશ્તહે યજમઇદે, ફ્રસ્રઓથ્રેમચ, ફ્રમૅરૅથ્રેમચ ફ્રગાથ્રેમચ ફ્રાયશ્તીમચ.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે. અષૅમ્ વૉહૂ (૧). ☞

(☞ ‘ફ્રાશ્રઓત્’ થી તે અષૅમ્ વૉહૂ ૧ સુધીનો ભાગ સાત વાર પઢે, જ્યારે સાતમી વાર પઢે ત્યારે અષૅમ્ વૉહુ નહીં પઢવી.)

(બાજમાં પઢે) અહુરમજ્દ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરૂદુમ, મરૂદુમ સર્દગાંન્, હમા સર્દગાંન, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઑએમ બેહેદીન્ માજ્દયસ્નાંન આગાહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્; અએદૂન્ બાદ્. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઓજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, અહુરહે મજ્દાઓ રએવતો ખ્વરૅનંઘ્રઉહતો, અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્, અષાઉનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિથૂરનાંમ્, પઓઇર્યો-હ્કએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, નબાનજ્દિશ્તનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્. અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશચ; હજંઘ્રૅમ્; જસ મે અવંઘ્રહે મજ્દ; કૅરૂફૅઉ મોજ્દ.

ફ્રાશ્રઓતના હાનો સાર—એ યજશનેનો ૨૦ મો હા છે અને તેના પહેલા બોલ ઉપરથી ફ્રાશ્રરોતના હા તરીકે ઓળખાય છે. આ હા માં મુખ્ય અષૅમ વોહુના પવિત્ર કલામોની શરેહ આપી છે. દાદાર અહુરમજદે અષૅમ વોહુનો કલામ જાહેર કીધો અને મજકુર કલામો ભણતાં એનાં દરેક પદની ખાસ ખુબીઓની સમજ આપી છે. છેવટે દાદાર અહુરમજદની, અમશાસપંદોની, અશો, જોરાવર તથા ગાલેબ ફ્રેરોહરોની આરાધના, કીયા, એજમત તથા કૌવતની વખાણ્ કરી આ નાની બંદગી સમાપ્ત થાય છે. અષોઇ યાને પવિત્રાઇ તથા રાસ્તીની યાદ કરવા કાજે ફ્રવરદેગાનના પહેલા પાંચ દિવસ આ ભણતર પઢવાનું બરહક ફરમાન એ પવિત્ર દિવસો માટે ઘણું અગત્યનું છે.

☞ ગાથાના પાંચ દિવસોમાં પહેલા ગાથાને દીને નીચલા હા પઢવા.

અહુનવદ ગાથા[1] ના હા.

યજશ્નેના હા ૨૮ થી ૩૪.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ અષૅમ વૉહૂ (૧).

૫ નામે યજદાંન્ અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની, ગોરૂજે ખોરેહ અવજાયાદ; ગેહ ગાથાબ્યો અહુનવદ્ ગેહ, ઓશતવદ્ ગેહ, સ્પૅન્તોમદ્ ગેહ, વૉહૂ-ક્ષથ્ર ગેહ, વહેશ્તોઇશ્ત્ ગેહ, ગેહ ગાથાબ્યો અર્દાફ્રર્વશ્ બેરસાદ્. અજ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ્, અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુજૂખ્ત દુજવરૂશ્ત, મૅમ ૫ ગૅતી મનીદ્, ઑએમ ગોફ્ત, ઑએમ કર્દ, ઑએમ જસ્ત્, ઑએમ બુન્ બૂદ્ ઍસ્તેદ્. અજ આંન્ ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ્ પશેમાન્, ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ્; હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ હ્વત્ વસ્ના ફૅરષૉતૅમૅમ. સ્તઑમિ અષૅમ; અષૅમ વૉહૂ (૩). ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ્ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ.

અહુરહે મજદાઑ રએવતો ખરૅનંઘ્ઉહતો, અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્ત-નાંમ્, ગાથાબ્યો સ્પૅન્તાબ્યો રતુક્ષથ્રાબ્યો અષઑનિબ્યો, અહુનવઇ-

---

૧. ગાથા શબ્દ 'ગા,'=ગાવું ઉપરથી નીકળ્યો છે, એ ઉપરથી એનો અર્થ ગાયણરૂપી બંદગી, અથવા કવિતાઈ શ્લોક થાય છે. યજશનેના ૫૭ મા હા (સરોષ યશ્ત વડી) પ્રમાણે ગાથા ખુદ પેગમ્બર જરથોસ્તથી લખાયલા છે, જો કે કેટલાક ફકરા એવણના શાગેર્દો-વીસ્તાસ્પ, જામાસ્પ, અને ફરશોસ્તરથી લખાયલા જણાય છે. પેગમ્બર જરથોસ્ત ઉપરાંત 'હોમ'ના પણ ગાથા હતા, એમ હાવનીમના હા ઉપરથી માલમ પડે છે. દીનકર્દના પહેલાં વાલ્યુમ પ્રમાણે ગાથાના લખાણને અહુરમજદ તરફની ચઢતે દરજેની ગવાહી ગણી છે. ત્યાં કહે છે કે ગાથા જો કે જરથોસ્ત, અમશાસ્પંદો, ગોશોરૂન, અને બીજા યઝદોના શબ્દોમાં છે, તોપણ તે સઘળા અહુરમઝદના જરથોસ્તને કહેલા સખુનો છે.

એ ગાથાનું નામ ઈજશ્નેમાં એની આગમચ ભણવામાં આવતા અહુનવર ઉપરથી તથા અહુનવરના જેવી એની છંદ-રચના (metre) ઉપરથી પડયું છે. એ અહુનવદ ગાથાનું ભણતર મરણ પામેલાં માણસના શબ આગળ ગેહસારણાં તરીકે પણ પઢવામાં આવે છે. ગાથાના હા ગાથા ગાહામબારના દાહાડાઓ ઉપર ભણવાને તાકીદ ફરમાવેલી છે, તોપણ કોઇબી ગાથાના હા કોઇબી દહાડે સરોશ યા બીજા ફરેશતાની ખશ્નુમન સાથે ભણાઇ શકાય. એ ખશ્નુમન દરેક ગાથામાં તેમજ ગાથાનાં આફરંગાનમાં પણ આવે છે.

ત્યાઓ ગાથયાઓ, ઉશ્તવઇત્યાઓ ગાથયાઓ, સ્પેન્તા-મઇન્યેઉશ ગાથયાઓ, વૉહુ-ક્ષથ્રયાઓ ગાથયાઓ, વહિશ્તોઇશ્તોઇશ ગાથયાઓ, અષઓનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિ-થૂરનાંમ્, પઓઇરયો-ત્કએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ નબાનજદ્દિશ્તનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇરયો જઓતા ફ્રા મે મૂતે, અથા રતૂશ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઓતૂ.

અહુરેંમ્ મજદાંમ્ રએવન્તેંમ્ ખરેનંઘ્નઉહન્તેંમ્ યજમઇદે; અમેષા સ્પેન્તા હુક્ષથ્રા હુધાઓંઘ્હો યજમઇદે. ગાથાઓ સ્પેન્તાઓ રતુક્ષથ્રાઓ અષઓનીશ યજમઇદે; અહુનવઇતીમ્ ગાથાંમ્ અષઓનીમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે; ઉશ્તવઇતીમ્ ગાથાંમ્ અષઓનીમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે; સ્પેન્તા-મઇન્યૂમ્ ગાથાંમ્ અષઓનીમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે; વૉહુ-ક્ષથ્રાંમ્ ગાથાંમ્ અષઓનીમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે; વહિશ્તોઇશ્તીમ્ ગાથાંમ્ અષઓનીમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે; અષઓનાંમ્ વંઘ્નઉહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. અહુનેંમ્ વઇરીમ્ તનૂમ્ પાઇતિ, અહુનેંમ્ વઇરીમ્ તનૂમ્ પાઇતિ, અહુનેંમ્ વઇરીમ્ તનૂમ્ પાઇતિ; યથા અહૂ વઇર્યો (૧).

(હા ૨૮ મો.)

*યાનીમ્ મનો, યાનીમ્ વચો, યાનીમ્
  શ્યઓથનેંમ્, અષઓનો જરથુશ્ત્રહે.
ફ્રેરા અમેષા સ્પેન્તા
  ગાથાઓ ગેઉર્વાઇન્.
નેમો વે, ગાથાઓ અષઓનીશ.

૧ ☞ અહ્યા યાસા નેમંઘ્હા
  ઉસ્તાનજસ્તો રફેધ્રહ્યા,
 મઇન્યેઉશ મજદાઓ પૉઉર્વીમ
  સ્પેન્તહ્યા અષા વીસ્પેંગ શ્યઓથના,
 વંઘ્હેઉશ ખ્રતૂમ્ મનંઘ્હો યા
  ક્ષ્નેવીષા ગેઉશચા ઉર્વાનેંમ્. ☜ (બે વાર પઢે.)

* ☞ ઘેહસારણું ભણતી વખતે ઘેહસારણાંની બાજમાં લખેલા શરૂઆતના કલામો પઢડયા બાદ હયાંથી શરૂ કરવું—જુઓ ઘેહસાણાની બાજ.

આ ફકરા ઉપરથી જણાય છે કે પવિત્ર ગાથાવાણી જરથોસ્તના વિચાર, વચન, અને કામના અર્ક જેવી છે.

૧. આ ફકરામાં પેગમ્બર જરતોસ્ત બુદ્ધિબળ (બેહમન) મેળવવાની આતુરતાથી ખાહેશ રાખે છે.

૨ યે વાઓ મજદા અહુરા
પઇરી-જસાઇ વૉહૂ મનંઘ્રહા,
મઇબ્યો દાવોઇ અહુવાઓ
અસ્તવતસ્ચા હાતચા મનંઘ્રહો,
આયપ્તા અષાત્ હચા, યાઇશ
રપન્તો દઇદીત્ ખ્વાથ્રે.

૩ યે વાઓ અષા ઉફ્યાની
મનસ્ચા વૉહૂ અપઓઉર્વીમ્
મજદાંમ્ચા અહુરૅમ્ યએઇબ્યો
ક્ષથ્રૅમ્ચા અઘ્ઝ્ઞઓન્વમ્નૅમ્
વરૅદઇતી આર્મઇતિશ. આ-મોઇ
રફ્ધ્રાઇ જવૅંગ જસતા.

૪ યે ઉર્વાનૅમ્ મેં ગઇરે
વૉહૂ દદે હથ્રા મનંઘ્રહા
અષીમ્ચા શ્યઓથનનાંમ્
વીદુશ મજદાઓ અહુરહ્યા,
યવત્ ઇસાઇ તવાચા અવત્
ખ્સાઇ અએષે અષહ્યા.

૫ અષા કત્ થ્વા દરૅસાની
મનસ્ચા વૉહૂ વએદૅમ્નો,
ગાતૂમ્ચા અહુરાઇ સેવીશ્તાઇ
સેરઓષૅમ્ મજદાઇ;
અના માંથ્રા મજિશ્તૅમ્ વાઉરોઇ-
મઇદી ખ્રફ્સ્ત્રા હિજ્વા.

---

૨. એ ફકરામાં પેગમ્બર જરતોસ્ત પોતાનું બુધ્ધિબળ ખીલવીને અહુરમઝદ બાબે યોગ્ય વિચાર બાંધીને સચાઇ ઉપર અમલ કરીને, પરમસુખ હાંસલ કરવા માંગે છે.

૩. એ ફકરામાં જરતોસ્ત અહુરમઝદને અપૂર્વ (યાને જેની પૂર્વે બીજો કોઇજ નહિ) કહે છે, અને તેવણુની, વોહુમનની અને અષ (વ્યવસ્થા)ની સ્તુતિ ગાઇને બુદ્ધિબળ અને અષ હાંસલ કરવા માંગે છે.

૪. એ ફકરામાં જરતોસ્ત જ્યાં સુધી પોતાનામાં કોવત હોય, ત્યાં સુધી રાસ્તીની ખાહેશનો ફેલાવો કરીને બહેશ્તનું સુખ હાંસલ કરવા માગે છે.

૫. આ ફકરામાં જરતોસ્ત જ્ઞાન મેળવીને, જગતનો પેદા કરનાર અહુરમઝદ છે, એવી માન્યતાનો ફેલાવો કરવામાં પોતાની જબાન દરાજીથી ફતેહ મેળવવાની ખાહેશ દરશાવે છે.

૬ વૉહૂ ગઇદી મનંઘ્રહા દાઇદી
 અષા-દાઑ દરેગાયૂ;
ઑર્ષ્વાઇશ તૂ ઉખ્ધાઇશ મજ઼દા
 જરથુશ્ત્રાઇ અઑજોંગહુવત્ રફ઼્નો,
અહ્માઇબ્યાચા અહુરા યા દઇબિષ્વતો
 દ્વએષાઑ તઉર્વયામા.

૭ દાઇદી અષા તાંમ અષીમ
 વંઘ્રહેઉશ આયપ્તા મનંઘ્રહો;
દાઇદી તૂ આર્મઇતે વીશ્તાસ્પાઇ
 ઇષેંમ મઇબ્યાચા;
દાઑસ્તૂ મજ઼દા ક્ષયાચા યા
 વે માંથ્રા સ્રેવીમા રાદાઓ.

૮ વહિશ્તેંમ થ્વા વહિશ્તા યેમ
 અષા વહિશ્તા હજઑષેંમ
અહુરેંમ યાસા વાઉનુશ નરોઇ
 ફ઼્રેષઑશ્ત્રાઇ મઇબ્યાચા,
યએઇબ્યસ્ચા ઇત્ રાઑંઘ્રહંઘ્રહોઇ
 વીસ્પાઇ યવે વંઘ્રહેઉશ મનંઘ્રહો.

૯ અનાઇશ વાઑ નોઇત્ અહુરા મજ઼દા
 અષેંમચા યાનાઇશ જરનએમા
મનસ્ચા હ્યત્ વહિશ્તેંમ યોઇ
 વે યોઇથેંમા દસ્મે સ્તૂતાંમ.
યૂજ઼ેંમ જેવીશ્ત્યાઑંઘ્રહો
 ઇષો ક્ષથ્રેંમચા સવંઘ્રહાંમ.

---

૬. આ ફકરામાં જરતોસ્તનો એક શાગેર્દ, દુષ્ટ લોકોની ખરાબીને તોડવાને માટે, જરતોસ્તને તથા તેના ચેલાઓને માટે અહુરમઝદની મદદ માગે છે.

૭. આ ફકરામાં જરતોસ્તનો એક શાગેર્દ બુદ્ધિબળ મેળવવાની ખાહેશ રાખે છે, અને દુવા ગુજારે છે કે તેની અને વીશતાસ્પની ઉમેદ બર આવે, અને જરતોસ્તનાં શિક્ષણ તેઓ ધ્યાન ઉપર લે.

૮. આ ફકરામાં તે શાગેર્દ પોતાને માટે, તેમજ ફરશોસ્તરને માટે બુદ્ધિબળની બક્ષેશ માંગે છે.

૯. આ ફકરામાં જે ભલાં મનની બક્ષેશ માંગી છે, તેને માટે કબુલાત આપે છે કે તેનો તે માઠો ઉપયોગ કરશે નહિ.

૧૦ અત્ યેંગ્ અષાઅત્ચા વોઇસ્તા
વંઘ્રહેઉશચા દાથેંગ્ મનંઘ્રહો
ઍરેથ્વેંગ્ મજ્દા અહુરા અએઇબ્યો
પૅરેના આપનાઇશ્ કામૅમ્
અત્ વે ક્ષ્મઇબ્યા અસૂના વએદા
ખ્રરઇથ્યા વઇનત્યા સ્રવાઓ.

૧૧ યે આઇશ્ અષૅમ્ નિપાઓંઘ્રહે
મનસ્ચા વૉહૂ યવએતાઇતે
ત્વૅમ્ મજ્દા અહુરા ફ્રો-મા
શીષા થ્વહ્માત્ વઓચંઘ્રહે
મઇન્યેઉશ્ હચા થ્વા એઍઆઓંઘ્રહા
યાઇશ્ આ અંઘ્રહુશ્ પૉઉરૂયો બવત્

☞ અહ્યા યાસા નૅમંઘ્રહા
ઉસ્તાનજસ્તો રફ્ધ્રહ્યા
મન્યેઉશ્ મજ્દાઓ પૉઉરૂવીમ્
સ્પૅન્તહ્યા અષા વીસ્પેંગ્ શ્યઓથના
વંઘ્રહેઉશ્ ખ્રતૂમ્ મનંઘ્રહો યા
ક્ષ્નૅવીષા ગેઉશચા ઉર્વાનૅમ્. ☞ (બે વાર પઢે.)

યથા અહૂ વઇર્યો (૪,) અષૅમ્ વૉહૂ (૩) અહ્યાસાંમ્ હાઇતીમ્ યજમઇદે. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(હા ૨૯ મો.)

૧ ક્ષ્મઇબ્યા ગેઉશ્ ઉર્વા ગૅરેજ્દા, કહ્માઇ
મા થ્વરોઝ્દૂમ્ કે-મા તષત્,
આ-મા અએષૅમો હજસ્ચા રેમો
આહુષુયા દૅરેશચા તૅવિશચા

૧૦. આ ફકરામાં પેગમ્બર જરતોસ્ત દુવા ગુજારે છે. કે જેઓ પોતાનું બુદ્ધિબળ સમાર્ગે વાપરે છે, તેઓની મુરાદ અહુરમઝદ બર લાવે છે.

૧૧. આ ફકરામાં, આ જગત પહેલ વહેલાં હસ્તીમાં કેમ આવી, તે જરતોસ્ત અહુરમઝદ તરફથી જાણવાની ખાહેશ રાખે છે,

૧. તમામ જાનદાર પેદાયશ ગમમાં ગીરફતાર થઇને આ દુનીયામાં જીંદગી ગુજારતાં જે સંકટો વેઠવાં પડે છે, તે બાબે અહુરમઝદ આગળ ફરિયાદ કરે છે.

નોઇત્ મોઇ વાસ્તા ક્ષ્મત્ અન્યો,
અથા મોઇ સાંસ્તા વૉહૂ વાસ્તરયા.

૨ અદા તષા ગેઉશ પૅર્સત્ અષૅમ,
કથા તોઇ ગવોઇ રતુશ
હ્યત્ હીમ્ દાતા ક્ષયન્તો હદા
વાસ્ત્રા ગઓઁદાયો થ્વક્ષો;
કેમ્ હોઇ ઉશ્તા-અહુરૅમ્ યે
દ્રૅગ્વોદૅબીશ્ અએષૅમૅમ્ વાદાયોઇત્.

૩ અહ્માઇ અષા નોઇત્ સર્ જા
અદ્વએષો ગવોઇ પઇતી-મ્રવત્;
અવએષાંમ્ નોઇત્ વીદુયે યા
ષવઇતે આદ્રેંગ અૅર્ષ્વાઓંઘહો;
હાતાંમ્ હ્વો અઓજિશ્તો યહ્માઇ
જવેંગ્ જિમા કૅર્દુષા.

૪ મજ્દાઓ સખારે મઇરિશ્તો, યા
જી વાવૅરૅઝોઇ પઇરી-ચિથીત્,
દએવાઇશ્ચા મષ્યાઇશ્ચા, યાચા
વર્ષ્યઇતે અઇપી-ચિથીત્;
હ્વો વીચિરો અહુરો, અથા-ને
અંઘહત્ યથા હ્વો વસત્.

૫ અત્ વા ઉસ્તાનાઇશ અહ્વા
જસ્તાઇશ ફ્રીનૅમ્ના અહુરાઇ આ,
મે ઉર્વા ગેઉશ્ચા અજ્યાઓ હ્યત્
મજ્દાંમ્ દ્વઇદી ફ્રૅરસાબ્યો.

---

૨. આ દુન્યામાંથી બદીને જડમુળથી ઉખેડી નાંખવા માટે કોઈ સરદાર નેમવા સંબંધી, અહુરમઝદ 'અષ' સાથે મસલહત કરે છે.

૩. અષ તરફથી જવાબ મળે છે કે એવો કોઈ સરદાર નથી; મદદગાર ચેલાઓની સારી જેવી સંખ્યા ધરાવનાર હોય તોજ તે સરદારી લઇ શકે.

૪. માણસોના હાલના અને ભવિષ્યના વિચારો અને કામોનો હિસાબ લેનાર અહુરમજદ છે. અને તેજ ઇનસાફ આપનાર છે, માટે તેની મરજીને તાબે થયા વગર છુટકો નથી.

૫. નિરાશ અને શંકાશીલ થયલા લોકો અહુરમજદ તરફ હાથ ઉંચા કરીને અરજ ગુજારે છે કે પ્રમાણીક ઉદયોગી જીંદગી ગુજારનારાઓ માટે સારૂં છેવટ છે કે નહિ.

નોઇત્ ઍરૅઝ્જૅજ્યોઇ ફ્રજ્યાઇતિશ્
  નોઇત્ ફ્રુષુયેન્તે દ્રૅગવસૂ પઇરી.

૬ અત્ એ વઓચત્ અહુરો મજ્દાઓ
  વીદ્વાઓ વફ્રૂશ્ વ્યાનયા,
નોઇત્ અએવા અહૂ વિસ્તો
  નએદ્દા રતુશ્ અષાત્ચિત્ હચા.
અત્ જી થ્વા ફ્રુષુયન્તએચા
  વાસ્ત્ર્યાઇચા થ્વોરૅશ્તા તતષા.

૭ તૅમ્ આઝૂ તોઇશ્ અહુરો માંથ્રૅમ્
  તષત્ અષા હુજઓષો,
મજ્દાઓ ગવોઇ ક્ષ્વીદૅમ્ચા હુવો
  ઉરૂષએઇબ્યો સ્પૅન્તો સાસ્ન્યા.
કસ્તે વૉહૂ મનંઘ્હા યે-ઇ
  દાયાત્ એઍઆવા મરૅતએઇબ્યો.

૮ અએમ્ મોઇ ઇદ્દા વિસ્તો યે-ને
  અએવો સાસ્નાઓ ગૂષતા,
જરથુશ્ત્રો સ્પિતામો, હુવો ને
  મજ્દા વશ્તી અષાઇચા,
ચરૅકૅરૅથ્રા સ્રાવયેંઘ્હે હ્યત્ હોઇ
  હુદૅમેમ્ દ્યાઇ વખૅધ્રહ્યા.

૯ અત્ચા ગેઉશ્ ઉર્વા રઓસ્તા,
  યે અનએષૅમ્ ક્ષાંન્મેને રાદૅમ્.
વાચૅમ્ નૅરૅશ્ અસૂરહ્યા યેમ્
  આ વસૅમી ઇષા-ક્ષથ્રૅમ્.
કદા યવા હુવો અંઘ્હત્ યે
  હોઇ દદત્ જસ્તવત્ અવો.

૬. અહુરમઝદ દાનાઇથી જવાબ આપે છે કે દુન્યાને માટે એવો સરદાર કોઇ નથી. જાનદાર પેદાયશને તો વૃધ્ધિ અને આબાદીમાં આગળ વધવા માટેજ પેદા કરવામાં આવી છે.

૭. અહુરમઝદે ઇનસાનને માટે માથ્ર, ફળદરૂપતા, અને જ્ઞાનની બખશેશ કીધેલી છે.

૮. આટલું જણાવ્યા પછી અહુરમઝદ લોકોનું સ્પીતમાન જરથોસ્ત તરફ ધ્યાન ખેંચે છે, કે તે ઇનસાનોના રાહબર તરીકે કામ કરવાની ખાહેશ રાખે છે.

૯. ત્યારે જાનદાર પેદાયશ નીરાશ થઇને ઉપદેશ કરનારા જરથોસ્તને સરદાર તરીકે નાપસંદ કરે છે, પણ કોઇ મરદાનગી ભરેલો સરદાર માંગે છે.

૧૦ યૂઝેમ અએઇબ્યો અહુરા
અઓગો દાતા અષા ક્ષથ્રેમચ્યા
અવત્ વોહૂ મનંઘ્હા યા
હુષેઇતીશ રામાંમચ્યા દાત્;
અઝેમચીત્ અહ્યા મઝ્દા થ્વાંમ
મેંઘ્હી પઓઉર્વીમ વએદેમ.

૧૧ કુદા અષેમ વોહુચ્યા મનો
ક્ષથ્રેમચ્યા અત્ મા મષા;
યૂઝેમ મઝ્દા ફ્રાક્ષ્નેને મઝોઇ
મગાઇ આ પઇતી-જાનતા
અહૂરા નૂનાઓ અવરે;
એહ્યા રાતોઇશ્ યૂષ્માવતાંમ.

☞ અહ્યા યાસા નેમંઘ્હા
ઉસ્તાનઝસ્તો રફ્ધ્રહ્યા
મન્યેઉશ મઝ્દાઓ પૌઉર્વીમ
સ્પેન્તહ્યા અષા વીસ્પેંગ શ્યઓથના
વંઘ્હેઉશ ખ્રતૂમ મનંઘ્હો યા
ક્ષ્નેવીષા ગેઉશચ્યા ઉર્વાનેમ. ☜ (બે વાર પઢે.)

યથા અહૂ વઇર્યો (૪), અષેમ વોહૂ (૩) ક્ષ્માવ્ય-ગેઉશ-ઉર્વાંમ હાઇતીમ્ યજમઇદે. યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મઝ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(હા ૩૦ મો)

૧ અત્ તા વક્ષ્યા ઇષેન્તો યા
મઝ્દાથા હ્યત્ચીત્ વીદુષે

---

૧૦. જરથોસ્ત અહુરમઝદના નિયમો અને જ્ઞાનનો ઇનસાનોમાં ફેલાવો કરવા માટે અહુરમઝદ તરફથી બુધ્ધિબળ અને 'અષ'ની બક્ષેશ માગે છે, અને લોકોને માટે પણ તેવી બક્ષેશ માગે છે, જેથી તેઓ તેના ઉપદેશ સમજી શકે.

૧૧. જરથોસ્તની અંતઃકરણની બંદગી એજ છે કે લોકોને રાસ્તી તરફ દોરવવાનું જે મહાન કામ તેણે માથે ઉઠાવ્યું છે, તેમાં અહુરમઝદની મદદથી તેને ફતેહ મળે.

૧. જરથોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓને અહુરમઝદ ઉપર સંપુર્ણ વિશ્વાશ રાખવાને અને તેની સેતાયશ કરવાનો બોધ કરે છે, અને તેજ મનન કરવા લાયક અને ફાયદાકારક છે.

સ્તઑતાચા અહુરાઇ યેસન્યાચા
  વંધ્રહેઉશ મનંધ્રહો
હુમાંજદ્રા અષા યેચા યા
  રઑચેબીશ દરૅસતા ઉર્વાજા.

૨ સ્રઑતા ગેઉષાઇશ વહિશ્તા,
  અવએનતા સૂચા મનંધ્રહા,
આવરૅનાઑ વીચિથહ્યા નરૅમ
  નરૅમ ખ્ખ્યાઇ તનુયે,
પરા મજે યાઑંધ્રહો અહ્યાઇ
  ને સજદ્યાઇ બઑદન્તો પઇતી.

૩ અત્ તા મઇન્યૂ પૉઉરૂયે
  યા યેમા ખ્ફૅના અસ્રુવાતૅમ;
મનહિચા વચહિચા શ્યઑથનોઇ
  હી વહ્યો અકૅમચા;
આઑસચા હુદાઑંધ્રહો ઍરૅશ
  વીષ્યાતા, નોઇત્ દુજદાઑંધ્રહો.

૪ અતચા હ્યત્ તા હેમ્ મઇન્યૂ
  જસએતૅમ પઑઉરૂવીમ્, દજદે
ગએમચા અજયાઇતીમચા, યથચા
  અંધ્રહત અપૅમમ્ અંધ્રહુશ;
અચિશ્તો દ્રૅગ્વતાંમ્ અત્
  અષાઉને વહિશ્તૅમ્ મનો.

---

૨. પેગમ્બર જરથોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓને કહે છે કે જે હું બોધ કરૂં તે તમારા કાને સાંભળજો, અને તમારી બુધ્ધિથી તેનું તોલ કરજો; પછી તમારી મરજી મુજબ કોઇ પણ મહત્વની બાબતમાં પસંદગી કરવાનું તમારૂં કામ છે.

૩. ભલી અને ભુંડી બે શકિતઓ ઇનસાન ઉપર કાબુ મેળવવા માટે પોતપોતા વચ્ચે હરીફાઇ કરે છે. ડહાપણવાળાઓ ભલી શકિત અખત્યાર કરે છે, ખરાબ દાનેશવાળાઓ તેમ કરતા નથી.

૪. પેગમ્બર જરથોસ્ત તે બે ભલી અને ભુંડી શકિતનો ખ્યાલ આપીને પછી હસ્તી અને નાશનો ખ્યાલ ઇનસાનોને આપે છે, હસ્તી વગર નાશ હોઇ શકે નહિ, અને નાશ વગર હસ્તી હોઈ શકે નહિ, અને એ પ્રમાણે દુન્યાની છેવટ સુધી ચાલુ રહેશે.

૫ અયાઓ મનિવાઓ વરતા યે
દ્રેગવાઓ અચિશ્તા-વૅરૅજયો,
અષૅમ્ મઇન્યુશ્ સ્પેનિશ્તો, યે
ખ્રઓજ્દિશ્તેંગ્ અસેનો વસ્તે;
યએચા ખ્નઓષૅન્ અહુરૅમ્ હઇથ્યાઇશ્
ષ્યઓથનાઇશ્ ફ્રઓરૅત્ મઝ્દાંમ્.

૬ અયાઓ નોઇત્ ઍરૅશ્ વીષ્યાતા
દએવાચિના, હ્યત્ ઇશ્ આ-દૅબઓમા
પૅરૅસ્મનેંગ્ ઉપા-જસત્, હ્યત્
વૅરૅનાતા અચિશ્તૅમ્ મનો
અત્ અએષૅમૅમ્ હેંદ્વારૅંતા, યા
બાંનયૅન્ અહૂમ્ મરૅતાનો.

૭ અહ્માઇચા ક્ષથ્રા જસત્
મનંઘ્હા વૉહૂ અષાચા,
અત કૅહ્રપૅમ્ ઉતયૂઇતીશ્
દદાત્ આર્મઇતિશ્ આંન્મા;
અએષાંમ્ તોઇ આ અંઘ્હત્, યથા
અયંઘ્હા આદાનાઇશ્ પૉઉરુયો.

૮ અતચા યદા અએષાંમ્ કએના
જમઇતી અએનંઘ્હાંમ્,
અત્ મઝ્દા તઇબ્યો ક્ષથ્રૅમ્
વૉહૂ મનંઘ્હા વોઇવીદાઇતી,

---

૫. બુરી શક્તિ તરફ ઢળેલા ઇનસાનો પોતાની અક્કલ હુશીયારી છતાં બુરાઇ પસંદ કરે છે, અને ભલી શક્તિ તરફ ઢળેલા ઇનસાનો બદીને પોતાના ઉપર ફાવવા નહિ દઇને અહુરમઝ્દને ખુશાલ કરે છે.

૬. બુરી શકિત તરફ ઢળેલાઓ તે બે ભલી અને ભુંડી શકિતઓ વચ્ચેનો તફાવત પીછાણી શકયા નહિ, અને જો કે દીન બાબેની તકરારમાં તેઓ મહાત થયા, તોપણ તેઓએ બુરે રસ્તે ચાલવાનું પસંદ કીધું, અને તેમ કરીને ઇનસાનને હાણી પહોંચાડવાનું પસંદ કીધું.

૭. છથ્થા ફકરામાં કહયું કે બુરાઓએ રાસ્તીને માર્ગે ચાલનારાઓને હાણી પહોંચાડવાનું પસંદ કીધું, છતાં તેઓએ તાબેદારીથી અહુરમઝ્દ તરફનો ભકિતભાવ, જે સુખ અને મજબુતી આપે છે, તેને ટકવી રાખ્યો.

૮. જ્યારે બુરાઓ પોતાને ફેજે પહોંચશે, ત્યારે તેઓ અહુરમઝ્દની સર્વોપરી સત્તા કબુલ રાખશે.

અએઇબ્યો સસ્તે અહુરા યોઇ
  અષાઇ દઇંન્ જસ્તયો દ્રુજૅમ.

૯ અતચા તોઇ વએમ્ ખ્યામા યોઇ
  ઇમ્ ફ્રૅરષેમ્ કૅરૅનાઉન્ અહૂમ,
મજ્દાઓંસચા અહુરાઓંઘ્હો આ
  મોયસ્તા બરના અષાચા;
હ્યત્ હથ્રા મનાઓ બવત્ યથ્રા
  ચિસ્તિશ્ અંઘ્હત મએથા.

૧૦ અદા-જી અવા દ્રુજો અવો
  બવઇતી સ્કૅન્દો સ્પયથ્રહ્યા,
અત્ અસિશ્તા યઓજન્તે
  આહુષિતોઇશ્ વંઘ્હેઉશ્ મનંઘ્હો
મજ્દાઓ અષખ્યાચા, યોઇ
  જજૅન્તી વંઘ્હાઉ સ્રવહી.

૧૧ હ્યત્ તા ઉર્વાતા સષથા યા
  મજ્દાઓ દદાત્, મષ્યાઓંઘ્હો,
ખીતિચા એનૅઇતી, હ્યત્ચા
  દરૅગેમ્ દ્રૅગ્વોદૅબ્યો રષો,
સવચા અષવબ્યો, અત્ અઇપી
  તાઇશ્ અંઘ્હઇતી ઉશ્તા

☞ અહ્યા યાસા નૅમંઘ્હા
  ઉસ્તાનજસ્તો રફ્ૅધ્રહ્યા
મન્યેઉશ્ મજ્દાઓ પૅાઉર્વીમ્
  સ્પૅન્તહ્યા અષા વીસ્પેંગ્ શ્યઓથના
વંઘ્હેઉશ્ ખ્રતૂમ્ મનંઘ્હો યા
  ક્ષ્નૅવીષા ગેઉશ્ચા ઉર્વાનૅમ. ☜ (બે વાર પઢે.)

---

૯. જેઓ દુન્યાની વૃધ્ધિ કરે છે, તેવા હમો પણ થઇએ, અને અહુરમઝદના હાથ હેઠળના સરદારો (અમશાસ્પંદો અને યઝદો) હમારા મદદગાર થાય.

૧૦. બદી ઉપર ખચીત નાશનો ફટકો આવી પડશે, પણ જે કીર્તિવંત લોકો સારી અકકલ વાપરી રાસ્તીની પુઠે ચાલ્યા હશે, તેઓને સારો બદલો મળશે.

૧૧. દુષ્ટ માણસોને માટે લાંબો વખત સુધી દુઃખ, અને રાસ્ત માણસો માટે ફાયદો, એવો નિયમ અહુરમઝદે મુકરર કરેલો છે.

યથા અહૂ વઇર્યો (૪), અષૅમ્ વૉહૂ (૩). અત્-તાવક્ષ્યાંમ્ હાઇ-તીમ્ યજમઇદે. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઆઁઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસચા યજમઇદે.

(હા ૩૧ મો)

૧ તા વે ઉર્વાતા મરૅન્તો
અગુશ્તા વચાઓ સઁગ્હામહી,
અએઇબ્યો યોઇ ઉર્વાતાઇશ દ્રૂજો
અષહ્યા ગએથાઓ વીમૅરૅન્ચઇતે;
અત્ચીત્ અએઇબ્યો વહિશ્તા યોઇ
જ઼રજ઼્દાઓ અંઘ્રહૅન્ મજ઼્દાઇ.

૨ યેજી આઇશ્ નોઇત્ ઉર્વાને
અદ્વાઓ અઇબી-દૅરૅશ્તા વખ્યાઓ
અત વાઓ વીસ્પેંગ્ આયોઇ
યથા રતૂમ્ અહુરો વએદા
મજ઼્દાઓ અયાઓ આંસયાઓ
યા અષાત્ હચા જ઼્વામહી.

૩ યાંમ્ દ્વાઓ મઇન્યૂ આથ્રાચા
અષાચા ચોઇશ્ રાનોઇબ્યા ક્ષ્નૂતૅમ્
હ્યત્ ઉર્વતૅમ્ ચજ઼દેંઘ્રહ્વદૅબ્યો તત્,
ને મજ઼્દા વીદ્વનોઇ વઓચા
હિજ્વા થ્વહ્યા આઓઁઘ્રહો, યા
જ઼્વન્તો વીસ્પેંગ્ વાઉરયા.

૪ યદા અષૅમ્ જ઼ૅવીમ્ અંઘ્રહૅન્
મજ઼્દાઓસ્ચા અહુરાઓઁઘ્રહો,

---

૧. પેગમ્બર જરથોસ્ત પોતાના શ્રોતાઓને કહે છે કે મારા ઉપદેશો અહુરમજદ ઉપર ફીદા થયેલાઓ માટે છે, દરૂજની ફુલવણીથી આડે માર્ગે જનારાઓ માટે નથી.

૨. પેગમ્બર જરથોસ્ત પોતાના શ્રોતાઓને કહે છે કે પહેલી નજરે મારા ઉપદેશો તમારા ધ્યાનમાં નહિ ઉતરે, પણ સાબેતીઓથી તમારો એતેકાદ હું મજબુત કરીશ.

૩. પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદને અરજ ગુજારે છે કે તારી જબાનથી મને તથા મારા શાગેર્દોને જ્ઞાનથી વાકેફ કર, જેથી ઇનસાનોને મારો એતેકાદ સમજાવવામાં હું ફતેહ પામું.

૪. પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદ અને તેના હાથ હેઠળના સરદારોની મદદ સાથે મજબુત સત્તા માંગે છે, જેથી દરૂજીનો નાશ કરવાને તે શક્તિવાન થાય.

અષિચા આર્મઇતી વહિશ્તા
  ઇષસા મનંઘ્રહા,
મઇઅ્યો ક્ષથ્રૅમ અઓજાઁગહ્વત,
  યેહ્યા વૅરૅદા વનએમા દ્રુજૅમ.*

૫ તત્ મોઇ વીચિદ્યાઇ વઓચા
  હ્યત્ મોઇ અષા દાતા વહ્યો,
વિદુયે વૅાહૂ મનંઘ્રહા મેન્ચા,
  દઇદ્યાઇ યેહ્યા મા ઍરૅષિશ,
તાચીત્ મજદા અહુરા યા નોઇત્
  વા અંઘ્રહત્ અંઘ્રહઇતી વા.

૬ અહ્યાઇ અંઘ્રહત્ વહિશ્તૅમ્ યે
  મોઇ વીદ્વાઓ વઓચાત હઇથીમ્,
માંથ્રૅમ્ યિમ્ હઉર્વતાતો
  અસહ્યા અમૅરૅતાતસ્ચા;
મજદાઇ અવત્ ક્ષથ્રૅમ્ હ્યત્
  હોઇ વૅાહૂ વક્ષત્ મનંઘ્રહા.

૭ યસ્તા મન્તા પૅાઉરૂયો,
  રઓચેબીશ રોઇથ્વૅન્ ખાથ્રા;
હ્વો ખ્રથ્વા દાંમિશ, અષૅમ્
  યા દારયત્ વહિશ્તૅમ્ મનો.
તા મજદા મઇન્યૂ ઉક્ષયો, યે
  આ નૂરેમ્ચીત્ અહુરા હામો.

૮ અત્ થ્વા મેંગહી પૅાઉરૂવીમ્
  મજદા યેજીમ્ સ્તોઇ મનંઘ્રહા,

---

* જુવો ઘેહસારણાની બાજ.

૫. પેગમ્બર જરથોસ્ત, ભવિષ્યમાં શું બનવાનું છે, અને શું નથી બનવાનું તેનું જ્ઞાન મેળવવાને અહુરમજદને અરજ ગુજારે છે.

૬. અહુરમજદ એકલોજ સર્વજ્ઞાની છે, રાસ્તી તથા અમરપણાનું જ્ઞાન હાંસલ કરવાને જરથોસ્ત અહુરમજદને અરજ ગુજારે છે.

૭. પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદની સ્તુતિ ગાતાં કહે છે કે તે હંમેશા એક સરખો છે, અને તમામ ખલકતનો પેદા કરનાર છે.

૮. અહુરમજદની સ્તુતિ આગળ ગાતાં કહે છે કે તેજ પરસ્તેશ કરવા લાયક, રાસ્તીનો પીતા, અને તમામ ખલકત ઉપર સાહેબી ભોગવનાર છે.

વંઘ્વહેઉશ પતરૅમ મનંઘ્વહો હાત
થ્વા હેમ ચષ્મઇની હેનગ્રબૅમ,
હુઇથીમ્ અષહ્યા દાંમીમ્ અંઘ્વહેઉશ
અહુરેમ્ ષ્યઓથનએષૂ.
૯ થ્વોઇ અસ્ આર્મઇતીશ, થ્વે
આ ગેઉશ તષા અસ્ ખ્રતુશ
મઇન્યુશ મજદ્દા અહુરા, હ્યત્
અપ્યાઇ દદાઓ પથાંમ્,
વાસ્તર્યાત્ વા આઇતે, યે વા
નોઇત્ અંઘ્વહત વાસ્તર્યો.
૧૦ અત્ હી અયાઓ ફ્રવરૅતા
વાસ્ત્રીમ્ અપ્યાઇ ફ્રૂષુયન્તૅમ,
અહુરૅમ્ અષવનૅમ્, વંઘ્વહેઉશ
ફ્રૂષેન્ગહીમ્ મનંઘ્વહો;
નોઇત્ મજદા, અવાસ્તર્યો
દવાંસ્ચિના હુમૅરૅતોઇશ બક્તા.
૧૧ હ્યત્ ને મજ઼દા પઓઉર્વીમ્
ગએથાઓસ્ચા તષો દએનાઓસ્ચા,
થ્વા મનંઘ્વહા ખ્રતૂશ્ચા હ્યત્
અસ્તવન્તૅમ્ દદાઓ ઉશ્તનૅમ,
હ્યત્ ષ્યઓથનાચા સેંગ્હાંસ્ચા,
યથ્રા વરૅનેંગ્ વસાઓ દાયેતે.
૧૨ અથ્રા વાચૅમ્ બરઇતી મિથહ્વચાઓ
વા ઍરૅષ્વચાઓ વા,

---

૯. અહુરમજદની સ્તુતિ આગળ ગાતાં કહે છે કે તેજ ભલાં મન અને બુધ્ધિનો પીતા છે. ઉદયોગી અને હરામખોરને તેની કરણી મુજબ બદલો આપનાર તેજ છે.

૧૦. ઉદયોગી માણસને ખોદા પસંદ કરે છે. નિરઉદયમીને અહુરમજ઼દના આશીરવાદનો હિસ્સો મળતો નથી.

૧૧. અહુરમજદે ઇનસાનને જીવન શકિત જોડે અકકલ બખશી છે, એટલે તેની પેદાયશમાં ઇનસાનને સૌથી શ્રેષ્ટ દરજ્જો આપ્યો છે, જેથી તેનાં ફરમાનો બર લાવવા માટે તે બુધ્ધિ મદદગાર થઈ પડે,

૧૨. એક રાસ્ત બોલનાર યા જુઠો, એક ભણેલો યા અભણ અંતઃકરણ ધરાવે છે, જેથી દરેક જણ પોતાને ઉત્તમ લાગતી વળણ પ્રમાણે વર્તે છે, યાને અહુરમજદના કાનુનને અનુસરીને અમલ કરવો, કે તેનાથી ઉલટો માર્ગ પકડવો તેને માટે તે આપ અખત્યાર છે.

વીદ્વાઑ વા અવીદ્વાઑ વા,
અહ્યા જેરૅદાચ્યા મનંધ્રહાચા;
આનુશ-હક્ષ્ આર્મઇતીશ્ મઇન્યૂ
પૅરૅસાઇતે યથા મએથા.

૧૩ યા ફ્રસા આવીષ્યા યા
વા મઝ્દા પૅરૅસઇતે તયા,
યે વા કસેઉશ્ અએનંધ્રહો આ
મજિશ્તાંમ્ અયમઇતે બૂજૅમ્
તા ચષ્મેનગ્ થ્વિસ્રા હારો અઇબી
અષા અઇબી વએનહી વીસ્પા.

૧૪ તા થ્વા પૅરૅસા અહુરા યા
જી આઇતી જેંગહતિચા,
યાઑ ઇષુદો દદેન્તે
દાથ્રનાંમ્ હચા અષાઉનો,
યાઑસ્ચા મઝ્દા દ્રૅગ્વોદૅબ્યો યથા
તાઑ અંધ્રહૅન્ હેનકૅરૅતા હ્યત્.

૧૫ પૅરૅસા અવત્ યા મઇનિશ્
યે દ્રૅગ્વાઇતે ક્ષથ્રૅમ્ હુનાઇતી
દુશ્-ષ્યઑથનાઇ, અહુરા યે નોઇત્
જ્યોતૂમ્ હનરે વીનસ્તી,
વાસ્ત્ર્યેહ્યા અએનંધ્રહો પસેઉશ્
વીરાઅત્ચા અદ્રુજયન્તો.

---

૧૩. ઇનસાન જાહેર રીતે અથવા છુપી રીતે જે કાંઇ કરે છે, એક નાની તકસીરને માટે ભારે શિક્ષા ખમે છે તે સર્વે અહુરમજદ જાણે છે, માટે તેનીજ ઉપર સંપુર્ણ વિશ્વાસ રાખીને બેસી રહેવું.

૧૪. હાલ બનતા બનાવો તથા ભવિષ્યમાં શું બનશે, તે વિષે, તથા મરણ બાદ નેક માણસને જે બદલો મળે છે, અને પાપીઓને જે શિક્ષા થાય છે, તે વિષે પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદને સવાલ પુછે છે.

૧૫. જે ઘાટકી માણસ દુષ્ટ માણસને સત્તા મેળવી આપે છે, તથા પ્રમાણિક ખેડુતોનાં ગાય ઢોરને, અને હંમેશા રાસ્તીની રાહે ચાલનારાઓને હલાકી પુગાડે છે, તેઓને શું શિક્ષા થશે, તે બાબે પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદને સવાલ પુછે છે.

૧૬ પૅરૅસા અવત્ યથા હુવો
યે હુદાનુશ્ દૅમનહ્યા ક્ષથ્રૅમ્
ષોઇથ્રહ્યા વા દખ્યેઉશ્ વા અષા
ફ્રદથાઇ અસ્પૅરૅજતા;
થ્વાવાંસ્ મઝ્દા અહુરા યદા હુવો
અંઘ્રહત્ યા ષ્યઓથનસ્યા.
૧૭ કતારેમ્ અષવા વા દ્રૅગ્વાઓ
વા વૅરૅનવઇતે મઝ્યો;
વીદ્વાઑ વીદુષે મ્રઑતૂ, મા
ઍવીદ્વાઑ અઇપી-દૅબાવયત્,
ઝ્દી-ને મઝ્દા અહુરા
વંઘ્રહેઉશ્ ફ્રદક્ષ્તા મનંઘ્રહો.
૧૮ મા-ચિશ્ અત્ વે દ્રૅગ્વતો
માંથ્રાંસ્ચા ગુશ્તા સાસ્નાઑસ્ચા,
આઝી દૅમાનૅમ્ વીસૅમ્ વા
ષોઇથ્રૅમ્ વા દખ્યુમ્ વા આદાત્
દુષિતાચા મરકએચા, અથા
ઇશ્ સાઝ્દૂમ્ સ્નઇથિષા.
૧૯ ગૂશ્તા યે મંતા અષૅમ્
અહૂમ્બિશ્ વિદ્વાઑ અહુરા,
ઍરૅજીુખ્ધાઇ વચંઘ્રહાંમ્
ક્ષયમ્નો હિજ્વો-વસો;
થ્વા આથ્રા સુખ્રા મઝ્દા
વંઘ્રહાઉ વીદાતા રાંનયાઑ.

---

૧૬. જે દાનેશમંદ શખસ પોતાના કબીલા અને દેશની આબાદીને માટે મહેનત કરે છે, તેના મરતબા બાબે, અને તે ખુદ અહુરમજદની સંફ્નો કયારે ગણાય તે બાબે પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદને સવાલ પુછે છે.

૧૭. અશો માણસનો એતેકાદ ચઢતો કે પાપી માણસનો ચઢતો તે બાબે સવાલ કરે છે, અને કહે છે કે જ્ઞાનીઓ જ્ઞાનીઓ સાથેજ વાદવીવાદ કરી શકે. એક જાહેલ માણસની ઠગાઇ વધુ વાર ચાલે નહિ.

૧૮. દેશને સંકટમાં લાવી નાખનાર દુષ્ટ માણસનું કાંઇ પણ નહિ સાંભળવાને તે પોતાના શ્રોતાઓને આગ્રહ કરે છે.

૧૯. પેગમ્બર જરથોસ્ત પોતાના શ્રોતાઓને રાસ્તીની રાહે ચાલનારનું સાંભળવાનો આગ્રહ કરે છે, અને તેઓને ધીરજ આપે છે કે આતશની દેવતાઇ રોશનીથી સેવટે નેકી ફાવશે.

૨૦ યે આયત્ અષવનૅમ્
હ્વિમ્નૅમ, હોઇ અપરૅમ્ ક્ષયો
દરૅગેમ્ આયૂ તૅમંઘ્રહો,
દુશ્ખરૅથૅમ્ અવએતાસ્ વચો;
તેમ્ વાઓ્ અહૂમ્ દ્રૅગ્વન્તો
શ્યઑથનાઇશ્ ખ્વાઇશ્ દએના નએષત્.

૨૧ મજદાઓ દદાત્ અહુરો
હઉર્વતો અમૅરૅતાતસ્ચા,
બૂરોઇશ્ આ અષખ્યાચા,
ખ્વાપઇથ્યાત્ ક્ષથ્રહ્યા સરો,
વંઘ્રહેઉશ્ વજદ્વરે મનંઘ્રહો, યે
હોઇ મઇન્યૂ શ્યઑથનાઇશચા ઉર્વથો.

૨૨ ચિથ્રા ઇ હુદાઓંઘ્રહે
યથના વએદૅમ્નાઇ મનંઘ્રહા;
વોહૂ હ્વો ક્ષથ્રા અષૅમ્
વચંઘ્રહા શ્યઑથનાચા હુપ્તિ;
હ્વો તોઇ મજદા અહુરા
વાજિશ્તો અંઘ્રહઇતી અસ્તિશ્.

☞ અહ્યા યાસા નૅમંઘ્રહા
ઉસ્તાનજસ્તો રફૅધ્રહ્યા,
મન્યેઉશ્ મજદાઓ પૅાઉરૂવીમ્
સ્પૅન્તહ્યા અષા વીસ્પેંગ્ શ્યઑથના,
વંઘ્રહેઉશ્ ખ્રતૂમ્ મનંઘ્રહો યા
ક્ષ્નૅવીષા ગેઉશચા ઉર્વાનૅમ્. ☜ (બે વાર પઢે)

યથા અહૂ વઇર્યો (૪), અષૅમ્ વૅાહૂ (૩). તા-વે-ઉર્વાતાંમ્ હાઇતીમ્ યજમઇદે. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

---

૨૦. અશો માણસને ઠગવાનું સેવટ અંધકાર, બદ ખોરાક, અને શોકાતુર અવાજમાં આવશે.

૨૧. જે શખસ પોતાના વિચાર અને કામોથી અહુરમજદનો મિત્ર બને છે, તેને અહુરમજદ સુખ અને અમર્ગી બખશે છે.

૨૨. પેગમ્બર જરથોસ્ત પોતાના શ્રોતાઓને કહે છે કે જે મેં કહયું છે, તે અકકલમંદ માણસોને અનુસરવું લાગશે.; તેવાં માણસો પોતાની શકિત સમાર્ગે વાપરીને અહુરમજદના મદદગાર થઈ પડશે.

(હા ૩૨ મો)

૧ અખ્યાચા ખ્એતુશ યાસત્
  અહ્યા વૅરૅજૅનૅમ્ મત્ અઇર્યમ્ના,
અહ્યા દએવા; મહ્મી મનોઇ
  અહુરહ્યા, ઉર્વાજૅમા મજ્દાઑ;
થ્વોઇ દૂતાઑંઘ્હો આઑંઘ્હામા;
  તેંગ્ દારયો યોઇ વાઑ દઇબિશૅન્તી.

૨ અએઇબ્યો મજ્દાઑ અહુરો
  સારૅમ્નો વૉહૂ મનંઘ્હા
ક્ષથ્રાત્ હચા પઇતી-ગ્રઑત્
  અષા હુશ-હખા ખ્વેન્વાતા;
સ્પૅન્તાંમ્ વે આર્મઇતીમ્
  વંઘ્હઉહીમ્ વરૅમઇદી; હા-ને અંઘ્હત્.

૩ અત્ યૂશ દએવા, વીસ્પાઑંઘ્હો
  અકાત્ મનંઘ્હો સ્તા ચિથ્રૅમ;
યસ્ચા વાઑ મશ યજઇતે
  દ્રુજસ્ચા પઇરિમતોઇશ્ચા;
શ્યઑમાંમ્ અઇપી દઇબિતાના
  યાઇશ અસ્રૂદૂમ બૂમ્યાઑ હપ્તઇથે.

૪ યાત્ યૂશ્ચા ફ્રમીમથા, યા
  મશ્યા અચિશ્તા દન્તો,
વક્ષૅન્તે દ્એવો-જુશ્તા, વંઘ્હેઉશ
  સીઝ્દ્યમ્ના મનંઘ્હો;

---

૧. પેગમ્બર જરથોસ્તના કેટલાક ખેશીઓ અને તેના દેશના વતનીઓ જરથોસ્તને એક ઠગારો કહી, પોતે પેગમ્બરનું ડોળ ઘાલતા હતા, તેઓને હઠાવવાની શકિત આપવાને તે અહુરમજદને અરજ ગુજારે છે.

૨. ઉપલા ફકરામાં કીધેલી અરજના જવાબમાં અહુરમજદ જાહેર કરે છે કે જે કોઇ તેના તરફ ભકિતભાવ ધરાવતો હશે, તેજ ઉપદેશક તરીકે કામ કરી શકશે.

૩. અહુરમજદનો જવાબ ચાલુ છે, તે પેગમ્બરીનો ખોટો દાવો કરનારાઓને કહે છે કે તમો સઘળા બુરા વિચારની તોખમના છો. જે કોઇ તમને સત્તા આપે તે પોતે ઠગારો અને ગુમરાહ છે. તમારી ઠગાઇને લીધે તમે હફત કેશવરમાં જણાયલા છો.

૪. જવાબ ચાલુજ છે. તમે માણસોનાં મનને આડે રસ્તે લઇ જાઓ છો, જેથી તેઓ નેક મનશાનીનો ઇનકાર કરીને અહુરમજદની આપેલી અકકલથી નાબુદ થતા જાય છે.

મજદાઓ અહુરહ્યા ફ્રતેઉશ
નસ્યન્તો અષાઅતચા.

૫ તા દબૅનઑતા મષીમ
હુજયાતોઇશ અમૅરૅતાતસચા,
હ્યત વાઓ અકા મનંઘ્રહા
યેંગ દએવેંગ અકસચા મઇન્યુશ
અકા શ્યઓથનૅમ વચંઘ્રહા યા
ફ્રચિનસ દ્રેગ્વન્તૅમ ક્ષયો.

૬ પૅઉરુ-અએનાઑ એનાક્ષ્તા યાઇશ
સ્રાવયેઇતે યેજી તાઇશ અથા
હાતા-મરાને અહુરા વહિશ્તા
વોઇસ્તા મનંઘ્રહા
થ્વહ્મી વી મજદા ક્ષથ્રોઇ
અષાઇચા સેંગહો વીદાંમ.

૭ અએષાંમ અએનંઘ્રહાંમ નએચીત
વીદ્વાઓ અઓજોઇ હાદ્રોયા
યા જોયા સેંગહુઇતે યાઇશ
સ્રાવી ખએના અયંઘ્રહા
યએષાંમ તૂ અહુરા ઇરિખ્તૅમ
મજદા વએદિશ્તો અહી.

૮ અએષાંમ અએનંઘ્રહાંમ
વીવંઘ્રહુષો સ્રાવી યિમસચીત

---

૫. તમો માણસોને જીંદગીના સુખ અને અમરપણાં બાબે આડે રસ્તે દોરવો છો. બુરાઇ તમારી ઉપર સત્તા ભોગવતી હોવાથી તમો માણસોને બુરા વિચાર અને બુરા સખુન તરફ ઉશકેરો છો.

૬. તે ગુનેહગારો થોડા વખતમાં પોતાને ફેજે પહોંચશે. અએ અહુરમજદ તારાં રાસ્તીના શિક્ષણનો હું ફેલાવો કરૂં.

૭. આ પાપી માણસો ઉપર જે ભારે શિક્ષા આવી પડનાર છે, તે વિષે તેઓને કશું ભાન નથી. તેઓ પોતાનાં બુરાં શિક્ષણથી માણસોને ગુમરાહ કરે છે તે અહુરમજદ સારી રવેશે જાણે છે.

૮. એવા ગુમરાહ માણસોમાંનો એક વીવંઘાનનો છોકરો જમશેદ હતો, જેણે ગુમાની થઇ ખોદાઇ દાવો કીધો. અએ મજદ! તારા સેવટના ન્યાયમાં હું (જરથોસ્ત) એવો નહિ ગણાઉં!

યે મષ્યેંગ ચિક્ષ્નુષો અહ્માકેંગ
  ગાઉશ્ અગા ષ્ઠાર્રેમ્નો,
અએષાંમ્ચીત્ આ અહી થ્વહ્મી
  મજ્દા વીચિથોઇ અઇપી.
૯ દુશ્-સસ્તિશ્ સ્રવાઓ મોરેન્દત્, હ્વો
  જ્યાતેઉશ્ સેંગહ્નાઇશ્ ખ્રતૂમ;
અપો મા ઇશ્તીમ્ અપયન્તા બેરેખ્ધાંમ
  હાઇતીમ્ વંઘ્રહેઉશ્ મનંઘ્રહો,
તા ઉખ્ધા મઇન્યેઉશ્ મહ્યા મજ્દા
  અષાઇચા યૂષ્મઇબ્યા ગેરેજે.
૧૦ હ્વો મા-ના સ્રવાઓ મોરેન્દત્,
  યે અચિશ્તેમ્ વએનંઘ્રહે અઓગેદા
ગાંમ્ અષિબ્યા હ્વરેચા, યસ્ચા
  દ્રાથેંગ દ્રેગ્વતો દદાત્,
યસ્ચા વાસ્ત્રા વીવાપત્ યસ્ચા
  વદરે વોઇજ્દત્ અષાઉને.
૧૧ તએચીત્ મા મોરેન્દેન્ જ્યોતૂમ્,
  યોઇ દ્રેગ્વતો મજિબીશ્ ચિકોઇતેરેશ;
અંઘ્રઉહીશ્ચા અંઘ્રહ્વસ્ચા
  અપયેઇતી રએખેનંઘ્રહો વએદેમ,
યોઇ વહિશ્તાત્ અષાઉનો
  મજ્દા રારેષ્યાંન્ મનંઘ્રહો.
૧૨ યા રાઓંઘ્રહયેન્ સ્રવંઘ્રહા
  વહિશ્તાત્ ષ્યઓથનાત્ મરેતાનો,

૯. પેગમ્બર કોઇ બુરા ઉપદેશક વિષે બોલતાં કહે છે કે તે તેના શિક્ષણનું બળ તોડી નાખે છે, તેને શીકસ્ત આપવા માટે તે અહુરમજદને મીનત ગુજારી કરે છે.

૧૦. તે બુરો ઉપદેશક આ પૃથ્વી તથા ખોરશેદ તરફ માનની નજરથી જોતો નથી, તે દુષ્ટ માણસોને બક્ષેશ આપે છે, ખેતરોને વેરાન કરે છે, અને નેક માણસોને ત્રાસ આપે છે.

૧૧. જીંદગી ગુજારવાની જે રૂઢી હું શીખવું છું, તેને તે વખોડી કાઢે છે, બુરા માણસોને તેઓની બહારની મોટાઇને લીધે તેઓ મોટાં ગણે છે, અને નેક માણસોનાં દીલમાં દીનના ફરમાનો વિષે વસવસો ઉત્પન્ન કરે છે.

૧૨. જે માણસોને ઉંધું સમજાવીને નેકીના રાહ ઉપરથી પાછા ફેરવે છે, પ્રાણીઓને હલાક કરે છે, પૈસાનો લોભી હોય છે, જરથોસ્તનાં શિક્ષણો નહિ સાંભળનાર હોય છે, તેને અહુરમજદ બુરો ગણે છે.

અએઇબ્યો મજ્દાઑ અકા અઑત્, યોઇ
 ગેઉશ્ મોરૅન્દૅન્ ઉર્વાક્ષ-ઉખ્તી જ્યોતૂમ;
યાઇશ્ ગૅરૅહ્મા અષાત્ વરતા
 કરપા ક્ષથ્રૅમચા ઇષનાંમ્ દ્રુજૅમ.

૧૩ યા ક્ષથ્રા ગૅરૅહ્મો હીષસત્
 અચિશતહ્યા દૅમાને મનંઘ્રહ્યા,
અંઘ્રહેઉશ્ મરૅખ્તારો અહ્યા,
 યએચા મજ્દા જીગૅરૅજત્ કામે,
થ્વહ્યા માંથ્રાનો દૂતૅમ્ યેન્ઇશ્
 પાત્ દૅરૅસાત્ અષહ્યા.

૧૪ અહ્યા ગૅરૅહ્મો આ-હોઇથોઈ ની
 કાવયસ્ચીત્ ખ્રતૂશ્ ની દદત્
વરૅચાઇ હીચા ફ્રઇદિવા હ્યાત્
 વીસેન્તા દ્રૅગ્વન્તૅમ્ અવો
હ્યત્ચા ગાઉશ્ જઇદ્યાઇ મ્રઑઇ
 યે દૂરઑષેમ્ સઑચયત્ અવો.

૧૫ અનાઇશ્ આ વી-નેનાસા યા
 કરપોતાઑસ્ચા કૅવીતાઑસ્ચા
અવાઇશ્ અઇબી યેંગ્ દઇન્તી
 નોઇત્ જ્યાતેઉશ્ ક્ષયમ્નેંગ્ વસો,
તોઇ આબ્યા બઇરયાઑન્તે
 વંઘ્રહેઉશ્ આ-દૅમાને મનંઘ્રહે.

૧૬ હ્રમેમ્ તત્ વહિશ્તાચીત્ યે
 ઉષુરૂયે સ્યસ્ચીત્ દહ્મહ્યા

---

૧૩. જે કોઇ, આ દુન્યામાં ખરાબી કરવા માટે સત્તા મેળવવાનો લોભ રાખે છે, અને મારાં દીન ફેલાવવાનાં કામમાં હરકત નાખે છે. તેને અહુરમજદ બુરો ગણે છે.

૧૪. 'કવી', યાને જોવાની આંખ છતાં જેઓ જોતા નથી, તેઓ દુષ્ટ નાશ અને મોત લાવવામાં ડોળઘાલુઓને મદદ કરે છે.

૧૫. 'કવીઓ, અને 'કરપો' (છતાં કાને નહિ સાંભળનારા) નાશ પામશે, પણ જેઓ રાસ્તીનાં કામમાં મદદ આપે છે તેઓને બેહેશ્ત મળશે.

૧૬. સઘળા શકોને અસરકારક રીતે જે સૌથી સરસ ચીજ દૂર કરે છે, તે કેળવણી છે, તે દુષ્ટ માણસને પરાજય આપશે.

ક્ષયાંસ્ મજ્દા અહુરા યેહ્યા-મા
  અઇથીશ્ચીત્ દ્બએથા
હ્યત્ અએનંઘ્હે દ્રેગ્વતો
  એઍઆનૂ ઇષ્યેંગ્ અંઘ્હ્યા.

☞ અહ્યા યાસા નૅમંઘ્હા
  ઉસ્તાનજસ્તો રફ્ધ્રહ્યા,
મન્યેઉશ્ મજ્દાઓ પૉઉરૂવીમ્
  સ્પૅન્તહ્યા અષા વીસ્પેંગ્ શ્યઓથના,
વંઘ્હેઉશ્ ખ્રતૂમ્ મનંઘ્હો યા
  ક્ષ્નૅવીષા ગેઉશ્ચા ઉર્વાનૅમ. ☜ (બે વાર પઢે.)

યથા અહૂ વઇર્યો (૪), અષૅમ્ વૉહૂ (૩). ખ્ષએતુમઇથ્યેમ્ હાઇતીમ્ યજમઇદે. યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(હા ૩૩ મો)

૧ યથા આઇશ્ ઇથા વરૅષઇતે યા
  દાતા અંઘ્હેઉશ્ પઓઉરૂયેહ્યા,
રતૂશ્ શ્યઓથના રજિશ્તા દ્રેગ્વ-
  તએચા હ્યત્ચા અષાઉને;
યેખ્યાચા હેમ-યાસઇતે મિથહ્યા
  યાચા હોઇ આ ઍરૅજવા.

૨ અત્ યે અકૅમ્ દ્રૅગ્વાઇતે
  વચંઘ્હા વા અત્ વા મનંઘ્હા
જસ્તોઇબ્યા વા વરૅષઇતી,
  વંઘ્હાઉ વા ચોઇથઇતે અસ્તીમ્;
તોઇ વારાઇ રાદૅન્તી અહુરહ્યા
  જઓષે મજ્દાઓ.

---

૧. પુરાતન જમાનાના રીવાજ પ્રમાણે એક રતુ યાને વડા ધર્મ જ્ઞાની તરફથી નેક અને બદ માણસોને, તેમજ જેઓમાં નેકી અને બદી એક સરખા પ્રમાણમાં ભેળાયલી હશે, તેને વાજબી ન્યાય મળશે.

૨. જે કોઈ શખસ પોતાના વિચારથી અને શારિરીક બળથી બુરાઇનો અટકાવ કરે છે, અને લોકોને નેક રસ્તો બનાવે છે, તે અહુરમજદને ખુશનુદ કરે છે.

૩ યે અષાઉને વહિશ્તો, ખ્એતૂ
વા અત્ વા વૅરૅજેન્યો
અઇરયમ્ના વા અહુરા વીદાંસ્
વા થ્વક્ષંધ્રહા ગવોઇ,
અત્ હ્વો અષહ્યા અંધ્રહત્
વંધ્રહેઉશચ્યા વાસ્ત્રે મનંધ્રહો.

૪ યે થ્વત્ મઝ્દા અસ્રુશ્તીમ્
અકૅમચ્યા મનો યઝાઇ અપા,
ખ્એતેઉશચ્યા તરેમઇતીમ્, વૅરૅજેન-
ખ્યાચ્યા નઝ્દિશ્તાંમ્ દ્રુજૅમ્,
અઇરયમનસ્ચ્યા નદૅન્તો, ગેઉશચ્યા
વાસ્ત્રાત્ અચિશ્તૅમ્ મન્તૂમ્.

૫ યસ્તે વીસ્પે-મજિશ્તૅમ્ સૅરઑ-
ષૅમ્ જબયા અવંધ્રહાને,
અપાનો દરૅગો-જ્યાઇતીમ્ આ-
ક્ષથ્રૅમ્ વંધ્રહેઉશ્ મનંધ્રહો;
અષાત્ આ ઍરૅજ્રૂશ્ પથો યએષૂ
મઝ્દાઑ અહુરો ષએતી.

૬ યે જઑતા અષા ઍરૅજ્રુશ્ હ્વો
મઇન્યેઉશ્ આ વહિશ્તાત્ કયા,
અહ્માત્ અવા મનંધ્રહા યા
વૅરૅજયેઇધ્યાઇ મન્તા વાસ્તર્યા;
તા-તોઇ ઇઝ્યા અહુરા મઝ્દા
દરૅશ્તોઇશચ્યા હેમ-પરૅશ્તોઇશચ્યા.

---

૩. જે કોઇ શખસ નેક માણસને, પછી તે તેનો ખેશી હોય કે કોઇ ઉતરતો કે ચઢતો હોય, તેને મદદ કરે, અને તેના ગાયઢોરનું રક્ષણ કરે, તે સવાબનાં કામમાં મશગુલ થયલો કહેવાય.

૪. અએ અહુરમજદ! મારી નાફરમાની અને બદમનશનીને, મારા ખેશીઓ તરફના ધિક્કારને અને ગાય ઢોર તરફની મારી બેદરકારીને હું બંદગીથી ત્યાગ કરૂં છું.

૫. અએ અહુરમજદ! તારા શરોષ યઝદની હું મદદ માગું છું, અને નેક મનશનીમાં લાંબી જીંદગી ગુજારૂં, અને અહુરમજદના નેકીના માર્ગ ઉપર પુગવાને હું શકિતવાન થાઉં.

૬. અએ અહુરમજદ! સ્વચ્છ નૈયતથી હું તારી પ્રાર્થના કરૂં છું. મારી ખાહેશ તારાં દર્શણ કરવાની અને તારી સાથે વાતચીત કરવાની છે.

૭ આ-મામ આઇદૂમ વહિશ્તા
આ ખ્અએથ્યાચા મઝ્દા હઁર્ષત્વ્યા
અષા વઁહૂ મનંઘ્હા યા
સ્રુયે પરે મગાઉનો;
આવિશ-નાઓ અન્તરે હેન્તૂ
નેમખ્રઇતીશ ચિથ્રાઓ રાતયો.

૮ ફ્રો-મોઇ ફ્રવોઇઝ્દૂમ અરૅથા
તા યા વઁહૂ ષવાઇ મનંઘ્હા
યસ્નૅમ મઝ્દા ક્ષ્માવતો અત
વા અષા સ્તઓમ્યા વચાઓ;
દાતા વે અમૅરૅતાઓસ્યા
ઉતયૂઇતી હઉર્વતાસ દ્રઓનો.

૯ અત તોઇ મઝ્દા તેમ મઇન્યૂમ
અષઓક્ષયન્તાઓ સરૅધાઓ
ખ્આથ્રા મઐથા મયા
વહિશ્તા બરૅતૂ મનંઘ્હા
અયાઓ અરેઇ હાકુરૅનમ
યયાઓ હચિન્તે ઉર્વાનો.

૧૦ વીસ્પાઓ-સ્તોઇ હુજીતયો યાઓ-જી
આઓંઘ્હરે, યાઓસ્ચા હૅન્તી,
યાઓસ્ચા મઝ્દા બવઇન્તી;
થ્વહ્મી હીશ જઓષે આબક્ષોહ્વા.
વઁહૂ ઉક્ષ્યા મનંઘ્હા ક્ષથ્રા
અષાચા ઉશ્તા તનૂમ.

---

૭. અએ અહુરમજદ તું મારી આગળ આવ; નેક મનશાની અને ભકિતભાવને લીધે હું જણાયલો છું, મારી આજીજી સાથની બંદગી તારી હજુરમાં કબુલ થાય.

૮. અએ અહુરમજદ! ધાર્મીક યકીનથી શું ફાયદા હાંસલ થાય છે તે તું શીખવ. સુખ અને અમરગીની બક્ષેશ તું મને આપ.

૯. અએ અહુરમજદ! ભલું મન અને વ્યવસ્થા એક દીલથી કામ કરે છે, તેઓ માણસને સંપુર્ણ સુખ બક્ષે છે.

૧૦. અએ અહુરમજદ! દુન્યાની ભલી ખુશાલી, જે અગાઉ હતી, હાલ છે અને હવે થશે, તે અમને તું બખશ. દુન્યાની આબાદી વધારવાને તથા બુરાઇને નાશ કરવાને તું શરીર તથા મનનું દૌવત આપ.

* (બાજમાં પઢે.) શેકસ્તેહ ઘનામેન્યો, બર્ અહેરેમન્ લેઆંનત સદ્-હજાર્ બાર્ (પ્રગટ પઢે.)

---

૧૧ ☞ યે સેવિશ્તો અહુરો
મજદાઑસચા આર્મઇતિશચા,
અષેમચા ફ્રાદત-ગએથંમ
મનસચા વૅહુ ક્ષથ્રૅમચા,
સ્રઑતા-મોઇ મૅરૅજદાતા-મોઇ
આદાઇ કહ્યાઇચીત્ પઇતી. ☞ (ત્રણ વાર પઢે)

૧૨ ઉસ્-મોઇ ઉજારૅષ્વા અહુરા
આર્મઇતી તેવીષીમ્ દસ્વા,
સ્પેનિશ્તા મઇન્યૂ મજદા,
વંઘ્વહુયા જવો-આદા,
અષા હજો એમવત્ વૅહૂ
મનંઘ્હા ફ્રેસેરતૂમ.

૧૩ રફેધ્રાઇ વૅાઉરૂ-ચષાને દોઇષી
મોઇ યા-વે અબિફ્રા
તા ક્ષથ્રહ્યા અહુરા યા
વંઘ્વહેઉશ અષિશ મનંઘ્હો;
ફ્રો સ્પેન્તા આર્મઇતે અષા
દએનાઑ ફ્રદક્ષયા.

૧૪ અત્ રાતાંમ જરથુશ્લો તન્વસ-
ચીત્ ખ્પયાઑ ઉશ્તનૅમ

---

* "શેકસ્તેહ ઘનામેન્યો" વાળી બે લીટીઓ ઘેહસારણાં વખતેજ ભણાય છે. **ગાથા પઢતી વખતે એ પઢવાની જરૂર નથી.**

૧૧. અએ ઘણોજ ફાયદો કરનાર અહુરમજદ! અએ આરમઇતી! અષ! વોહુમન! ક્ષથ્ર વઇર્ય! મારી અરજ સાંભળો, અને કાંઈબી (બુરાં) કામને માટે મને ક્ષમા કરો.

૧૨. અએ બંદગી કરનારને સુખ આપનાર અહુરમજદ! તું મને પાક કર, મને કૌવત તથા જોર અને ભલાં મનને લીધે શ્રેષ્ટાઈ બખશ.

૧૩. અએ અહુરમજદ! ભલાં મન અને સત્તાની બક્ષેશ તું મારી ઉપર કર. ઓ સ્પેન્તા આરમઈતી! રાસ્તીની મારફતે તું મને દીનની સચાઈ શીખવ.

૧૪. પેગમ્બર જરથોસ્ત પોતાનો જાન અને મન, બોલવાની અને કામ કરવાની શકિત રાસ્તીને ખાતર અહુરમજદને અર્પણ કરે છે.

દદાઇતી પઉર્વતાતૅમ્ મનંઘ્-
  હસ્યા વંઘ્હેઉશ મજ્દાઇ,
શ્યઑથનહ્યા અષાઇ યાચા ઉખ્ધ્-
  ખ્યાચા સૅરઑષૅમ્ ક્ષથ્રૅમ્ચા.

☞ અહ્યા યાસા નૅમંઘ્હા
  ઉસ્તાનજસ્તો રફ્ધ્રહ્યા,
મન્યેઉશ મજ્દાઓ પૉઉર્‌વીમ્
  સ્પૅન્તહ્યા અષા વીસ્પેંગ શ્યઑથના,
વંઘ્હેઉશ ખ્રતૂમ્ મનંઘ્હો યા
  ક્ષ્નવીષા ગેઉશ્ચા ઉર્વાનૅમ્. ☞ (બે વાર પઢે.)

યથા અહૂ વઇર્યો (૪,) અષૅમ્ વૉહૂ (૩) યથા-આઇશ-ઇથાંમ્ હાઇતીમ્ યજમઇદે. યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(હા ૩૪ મો.)

૧ યા શ્યઑથના યા વચંઘ્હા
  યા યસ્ના અમૅરૅતતાતૅમ
અષૅમ્ચા તએઇબ્યો દાઓંઘ્હા
  મઝ્દા ક્ષથ્રૅમ્ચા હઉર્વતાતો
અએષાંમ્ તોઇ અહુરા એહ્મા
  પૉઉરૂતૅમાઇશ દસ્તે.

૨ અતચા ઇ તોઇ મનંઘ્હા
  મઇન્યુશ વંઘ્હૂશ વીસ્પા દાતા
સ્પૅન્તખ્યાચા નૅરૅશ શ્યઑથના
  યેહ્યા ઉર્વા અષા હચઇતે
પઇરિગએથે ક્ષમાવતો વહ્મે
  મજ્દા ગરોબીશ સ્તૂતાંમ્.

---

૧. અયે અહુરમજદ! મારી જબાન, કામ કરવાની શકિત, તથા જે ભકિતભાવથી સુખ અને અમર્ગી મળે છે, તે હું તને અર્પણ કરૂં છું.

૨. અહુરમજદને અર્પણ કરવા લાયક ચીજો નેક વિચાર અને નેક કામો છે. ખાલેસ બંદગીની મારફતે હું અહુરમજદની નજદીક પહોંચું.

૩ અત્ તોઇ મ્યજ્દૅમ્ અહુરા
નૅમંઘ્રહા અષાઇચા દામા
ગએથાઑ વીસ્પાઑ આક્ષથ્રોઇ
યાઑ વૉહૂ થ્રઑશ્તા મનંઘ્રહા
આરોઇ જી હુદાઑંઘ્રહો વીસ્પાઇશ
મજ્દા ક્ષ્માવસૂ સવો.

૪ અત્ તોઇ આતરૅમ્ અહુરા
અઑજોંઘ્રહ્વન્તૅમ્ અષા ઉસેમહી,
અસીશ્તૅમ્ એમવન્તૅમ્ સ્તોઇ-
રપૅન્તૅમ્ ચિથ્રા-અવંઘ્રહૅમ;
અત્ મજ્દા દઇબિષ્યન્તે જસ્તા-
ઇશ્તાઇશ દૅરૅશ્તા અએનંઘ્રહેમ.

૫ કત્ વે ક્ષથ્રૅમ્ કા ઇશ્તિશ, ષ્યઑથ-
નાઇશ મજ્દા યથા વાઑ હુષ્મી
અષા વૉહૂ મનંઘ્રહા થ્રાયો-
ઇધાઇ દ્રિગૂમ્ યૂષ્માકૅમ્,
પરે વાઑ વીસ્પાઇશ પરે વઑખ્ઁમા
દએવાઇશચા ખ્રફ્સ્ત્રાઇશ મષ્યાઇશચા.

૬ યેજી અથા સ્તા હઇથીમ્
મજ્દા અષા વૉહૂ મનંઘ્રહા,
અત્ તત્ મોઇ દક્ષ્તૅમ્ દાતા
અહ્યા અંઘ્રહેઉશ વીસ્પા મએથા,
યથા વાઑ યજૅમ્નસ્ચા ઉર્વાઇધાઑ
સ્તવસ્ અયેની પઇતી.

---

૩. અએ અહુરમજદ! તુંને નમીને હમો મયજદ અર્પણ કર્યે છીયે. તારાં રાજ્યમાં સર્વે રક્ષણ પામેલાં છે. જે પરોપકારી છે તે સંપુર્ણ ડહાપણવાળો છે.

૪. અએ અહુરમજદ! તારા પ્રતાપી, પ્રકાશીત, ખુશાલી આપનાર આતશ, જે દુષ્ટ માણસને જેર કરે છે, તેને હમો યાદ કરીએ છીએ.

૫. અએ અહુરમજદ! તારી પાદશાહી કેવી રીતની છે. ગરજાઉ માણસને આશરો આપનાર તારો મિત્ર છે. દુષ્ટ માણસો ઉપર પણ તારી સર્વોપરી સત્તા છે.

૬. તું પોતે રાસ્તી તથા ભલી મનશાનીનું સ્વરૂપ છે. મને એવી બસારત આપ, કે જેથી વધારે ભકિતભાવથી હું તારી પરસ્તેશ કરનાર થાઉં.

૭ ક્ષથ્રા તોઇ અરૅદ્રા મજ્દા, યોઇ
વંધ્રહુશ વચેહૅના મનંધ્રહો
સેંગહુશ રૅએખ્નાઓ અશ્પેનચીત
સાદ્રાચીત ચખ્રયો ઉર્વેઉરૂ;
નએ-ચીમ તેંમ અન્યેમ યૂશ્મત
વએદા અષા. અષા-નાઓ થાજદૂમ.

૮ તાઇશ જીનાઓ બ્યઓથ્નાઇશ બ્યેન્તે,
યએષુ અસ પઇરી પોઉરૂબ્યો દ્રઇગેજો;
હાત અસ અઓજયાઓ નાઇધાઓંધ્રહુંમ
થ્વહ્યા મજ્દા આસ્તા ઉર્વાતહ્યા;
યોઇ નોઇત અષેમ મઇન્યન્તા,
અએઇબ્યો દૂઇરે વોહૂ અસ મનો.

૯ યોઇ સ્પેન્તાંમ આર્મઇતીમ થ્વહ્યા
મજ્દા બેરેખ્ધાંમ વીદુષો,
દુશ-શ્યઓથ્ના અવજજત
વંધ્રહેઉશ એવિસ્તી મનંધ્રહો,
અએઇબ્યો મશ અષા સ્યજદત
યવત અહ્માત અઉરૂના ખ્રફ્સ્ત્રા.

૧૦ અહ્યા વંધ્રહેઉશ મનંધ્રહો શ્યઓથ્ના
વઓચત ગેરેબાંમ હુખ્રતુશ,
સ્પેન્તાંમચા આર્મઇતીમ દાંમીમ
વીદ્વાઓ હિથાંમ અષહ્યા,
તાચા વીસ્પા અહુરા થ્વહ્મી
મજ્દા ક્ષથ્રોઇ આ વોયથ્રા.

---

૭. દીનના ફરમાનોને સૌથી ઉત્તમ ખજાના લેખે ગણીને સુખ તથા દુઃખમાં તેને એક સરખી રીતે અમલમાં મેળનાર કયાં છે? તું શિવાય વ્યવસ્થાનું રૂપ બીજું કોઈ નથી.

૮. ખોટા અને ઠગારા આશંમોગો ઘણાનો નાશ કરે છે, પણ તેઓ ફક્ત નબળાઓ ઉપરજ ફાવે છે.

૯. જે પ્રમાણે જંગલી જાનવરો આપણાંથી દૂર નાસે છે. તેમ બદ માણસો, નેક મનશની તુને વહાલી છે, તે જાણવા છતાં તેનાથી દૂર રહે છે.

૧૦. દાનાવ શખસ નેક મનશની ઉપર આસ્થા રાખે છે, તે પૃથ્વી ઉપરથી દુષ્ટ માણસને હાંકી કાઢે છે.

૧૧ અત્ તોઇ ઉબે હુઉર્વાઓસ્ચા
અરૅથાઇ આ અમૅરૅતતાઓસ્ચા;
વંઘ્હેઉશ ક્ષથ્રા મનંઘ્હો અષા
મત્ આર્મઇતિશ વક્ષ્ત્
ઉતયૂઇતી તૅવીષી તાઇશ આ મજ઼્દા
વીદ્વએષાંમ્ થ્વોઇ અહી.

૧૨ કત્ તોઇ રાજરે, કત્ વષી,
કત્ વા સ્તૂતો, કત્ વા યસ્નહ્યા;
સ્રુઇધ્યાઇ મજ઼્દા ફ્રાવ્ઓચા યા
વીદાયાત્ અષીશ રાષ્નાંમ્.
સીષા-નાઓ અષા પથો
વંઘ્હેઉશ ખ઼્એતેંગ્ મનંઘ્હો.

૧૩ તૅમ્ અદ્વાનૅમ્ અહુરા યેમ્ મોઇ
મ્રઓશ વંઘ્હેઉશ મનંઘ્હો,
દએનાઓ સઓષ્યન્તાંમ્ યા
હૂકૅરૅત અષાચીત્ ઉર્વાક્ષત્,
હ્યત્ ચિવિશતા હુદાબ્યો મીજ઼્દેમ્
મજ઼્દા, યેહ્યા તૂ દથ્રૅમ્.

૧૪ તત્ જી મજ઼્દા વઇરીમ્
અસ્તવઇતે ઉશતાનાઇ દાતા,
વંઘ્હેઉશ ષ્યઓથના મનંઘ્હો યોઇ
જી ગેઉશ વૅરૅજ઼ેને અજ઼્યાઓ
ક્ષ્માકાંમ્ હુચિસ્તીમ્ અહુરા
ખ઼્રતેઉશ અષા ફ્રાદો વૅરૅજ઼ેના.

---

૧૧. સંપુર્ણ મનશાનીવાળો શખસ સઘળી બદીની સામે થવાને કૌવત ધરાવે છે.

૧૨. દુન્યાના તમામ સુખ મેળવવા માટે માણસને માટે શું નિયમો મુકરર કર્યા છે, તે જાણવાની ખાહેશ દર્શાવવામાં આવી છે.

૧૩. નેક મનશનીને, અને સઓષ્યંતો (દીનની રાહનુમાઈ કરનારા)ના તરીકાને અનુસરીને ચાલનાર આબાદ થશે.

૧૪. અએ અહુરમજદ! માણસો આ દુન્યામાં નેક કામ કરે છે, તે તેં બક્ષેલી બુદ્ધિને પ્રતાપે છે.

૧૫ ☞ મજદા અત્ મોઇ વહિશ્તા
 સ્રવાઓંસચા શ્યઓંથનાચા વઓંચા,
તા-તૂ વૉહૂ મનંઘ્રહા
 અષાચા ઇષુદૅમ્ સ્તુતો,
ક્ષ્માકા ક્ષથ્રા અહુરા ફ્રૅરષૅમ
 વસ્ના હઇથ્યૅમ દાઓં અહૂમ. ☜ (ચાર વાર પઢે)

☞ અહ્યા યાસા નૅમંઘ્રહા
 ઉસ્તાનજસ્તો રફ્રૅધ્રહ્યા,
મન્યેઉશ મજદાઓ પૉઉરવીમ
 સ્પૅન્તહ્યા અષા વીસ્પેંગ શ્યઓંથના,
વંઘ્રહેઉશ ખ્રતૂમ મનંઘ્રહો યા
 ક્ષ્નૅવીષા ગેઉશચા ઉર્વાનૅમ. ☜ (બે વાર પઢે.)

યથા અહૂ વઇર્યો (૪),અષૅમ વૉહૂ (૩). યા-શ્યઓંથનાંમ્ હાઇતીમ્ યજમઇદે. અહુનવઇતીમ્ ગાથાંમ્ અષઓંનીમ્ અષહુ રતૂમ યજમઇદે. અહુનવઇત્યાઓં ગાથયાઓં હન્દાતા યજમઇદે. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓં અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઓંસ્ચા યજમઇદે.*

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજદ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરૂદુમ, મરૂદુમ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઑએમ બેહેદીન્ માજદયસ્નાંન્, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન્ બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઓંજસચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, અહુરહે મજદાઓં રએવતો ખ્વરૅનંઘ્રઉહતો, અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્, ગાથાભ્યો સ્પૅન્તાભ્યો રતુક્ષથ્રાભ્યો અષઓંનિભ્યો, અહુનવઇત્યાઓં ગાથયાઓં, ઉશ્તવઇત્યાઓં ગાથયાઓં, સ્પૅન્તા-મઇન્યેઉશ ગાથયાઓં, વોહુ-ક્ષથ્રયાઓં ગાથયાઓં, વહિશ્તોઇશ્તોઇશ ગાથયાઓં, અષાઉનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિથૂરનાંમ્, પઓઇર્યો-ત્કએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, નબાનજદિશ્તનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

---

૧૫. અએ અહુરમજદ! સૌથી સરસ ઉપદેશો, અને સૌથી શ્રેષ્ટ કામો વિષે મને માહિતી આપ, જેથી તારી તરફનું મારી ફરજનું કરજ હું અદા કરૂં.

* ઘેહસારણું ભણનાર સાહેબોએ હયાં સુધી પઢી પછી "ઘેહેસારણાની બાજ"માં લખ્યા મુજબ આગળ પઢવું.

☞ અહ્માઇ રએશચ; હુજંઘ્રેમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજદ્દ; કેરફેઉ મોજદ્દ.

ગાથા અહુનવદ.

હા ૨૮ મો-અહુયા યાસાનો સાર—અશો જરથોસ્ત અશોઇના રાસ્ત કામો કરવાને માટે, અને બુરાઓની ખરાબી તોડીને તેઓને માથ્ર શીખવીને સરખે રસ્તે લાવવા માટે, ભલાં મનની અકકલ મેળવવા અહુરમજદને અરજ ગુજારે છે, અને તેનાં કામમાં મદદ કરનારા ગુશતારપ અને ફરશોસ્તર જેવા શાગેર્દો ઉપર ખુદા મહેરબાન થાય, અને તેઓને મદદ કરે એવી દુવા ગુજારે છે. ગેતીની દુન્યાની શરૂઆત કેમ અને શા કારણુસર થઇ તે શીખવાની તે ખાહેશ રાખે છે, તેમજ અહુરમજદને જોવાને અને પામવાને આતુરતા દેખાડે છે. અશોઇના કામોની વાકેફી મેળવવા માટે પોતાની આખી જીંદગી દરમ્યાન તે પોતાનો જાન ફીદા કરવાની કબુલાત આપે છે, અને દુવા ગુજારે છે કે તેનાથી અહુરમજદને દુ:ખી કે ગુસ્સે થવાનું કાંઇ કારણ મળે નહિ.

હા. ૨૯ મો-ક્ષમઇબ્યાનો સાર.—ખુદરત અહુરમઝદ આગળ પોકાર કરે છે કે કોણુને માટે, શા માટે, અને કોણે મને બનાવી? કારણુ કે એશ્રમ દેવ, લુટારા, અને ખુનીઓ તેના ઉપર સિતમ ગુજારે છે. ત્યારે અહુરમઝદ, જે સારાં નરસાંનો ફરક સમજનાર છે, તેણે જરથોસ્તને તે સિતમ ટાળવા માટે મુકરર કરવા માંગ્યા, તે ઉપરથી ખુદરતે જરથોસ્ત જેવા એક સત્તા વગરના શખસના કરતાં કોઇ આપઅખત્યાર પાદશાહની માંગણી કીધી, પણુ સેવટે જરથોસ્તનેજ પોતાના સરદાર તરીકે કબુલ રાખીને અરજ ગુજારી કે જરથોસ્તને તું પુરતું કૌવત બખશ, જેથી તે લોકોને અશોઇની રાહે ચલાવીને પ્રમાણિક ઉદયોગ કરતાં શીખવે, અને જરથોસ્તે પણુ તે કામ સરંજામ ઉતારવાને અહુરમઝદ કનેથી ભલાં મનની બખશેશ, અને મદદને માટે અરજ ગુજારી.

હા. ૩૦ મો-અત તા વક્ષ્યા.—એ હામાં જરથોસ્તની સ્પેનતો મઇન્યુશ અને અંઘ્રેમઇન્યુશની વાયેજ આવેલી છે. તે પોતાના સાંભળનારાઓને કહે છે કે હું જે કહું છું, તે તમે મનને લગતી રોશનીથી જુઓ, કાને ધ્યાન ધરીને સાંભળો, અને પુરતો દરયાફ્ત કરીને જે તમને નેક લાગે તે અખત્યાર કરજો. આ દુન્યા પેદા થઇ ત્યારથીજ સપેનામીનો અને ધનામીનો નામના બે મીનો ભેળાયલા છે. પહેલો વૃધ્ધિ કરનાર છે, બીજો નાશ કરનાર છે; પહેલો વિચાર, વચન અને કામમાં ભલો છે, બીજો બુરો છે; પહેલાએ રાસ્તી કબુલ રાખી, બીજાએ નહિ કબુલ રાખી. આ હરિફાઇ દુન્યામાં સેવટ સુધી ચાલુ રહેશે, પણુ સેવટે રસ્તાખેજને વખતે નેકી ફાવશે, અને બુરાઇનો અંત આવશે; માટે સ્પેનામીનોની તરફેણુ કરીને

અહુરમઝદને આરાધો, તેને આપઅખત્યાર પાદશાહ તરીકે કબુલ રાખો, અને હું જે માથ્ર શીખવું તે શીખો, જેથી દુન્યા પાછી નવું રૂપ લેશે, નેક લોકો બહેસ્તમાં જશે, અને ધનામીનોની તરફેણવાળા દરવંદો દોઝખની સજાએ પહોંચશે.

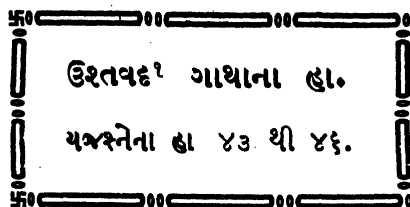
હા ૩૧ મો—તા વે ઉર્વાતા—અશો જરથોસ્ત જણાવે છે અરમહુઝદ સઘળું જુએ છે, તેણેજ હાડમંદ દુન્યામાં જાન બખશયો, તેજ સઘળું જાણનાર છે, તેની તરફ ચાહ રાખનારને ભલાં મનનું સુખ, આબાદી અને અમર્ગી મળે છે, તેની તરફ દીલ લગાડનારાઓનું ઘણું ભલું થાય છે. જે નથી થયું, અને હવે પછી જે થશે, તેનો જાણનાર તેજ છે. તે મહાન, ભલાં મનનો પિતા, અને અશોઇની પેદાયશનો બનાવનાર, તથા મીનોઇ અકકલ ધરાવનાર છે. જે કોઇ દેશની આબાદી અને વૃદ્ધિ માટે કોશેશ કરે છે, તેને બદલો મળે છે, અને તે અહુરમઝદને આપઅખત્યાર પાદશાહ તરીકે કબુલ રાખે છે. દરૂજની શીખામણથી અશોઇની દુન્યાનો નાશ થાય છે, માટે દરૂજની શીખામણ ઉપર ધ્યાન આપવું નહિ કારણ કે તે દરવંદને મદદ કરવા બરાબર છે. છેવટે દરવંદ તેને દુઃખમાં લાવી નાખશે, અને તેને દોઝખની સજા થશે. જરથોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓને ઉદયોગી જીંદગી ગુજારી સપંદારમંદને ખુશનુદ કરવાનો બોધ આપતાં કહે છે, કે આળસુ માણસ કોઇબી બુરાને સારા રાહ ઉપર લાવતો નથી, અને તેઓમાં કાંઇબી ભલા વિચાર આવતા નથી. અશો જરથોસ્ત પોતે અહુરમઝદ પાસેથી શિખામણો સાંભળવાની આતુરતા દેખાડે છે, જેથી તેવી નેક શિખામણો આ દુન્યાના લોકોને તે કહી સંભળાવે. તે અહુરમઝદ પાસે પોતા માટે તાબેદારી, અશોઇ અને ભલાં મનની બખશેશ માગે છે, જેથી પોતાનું કામ સરનજામ ઉતારવાને તેને કૌવત મળે.

હા ૩૨ મો—અખ્યાચા ખએતુશ—જરથોસ્ત કહે છે કે હું અહુરમઝદનો દોસ્ત છું, અને દુવા ગુજારે છે કે તે દુન્યાના લોકો આગળ અહુરમઝદનો પેગામ લઇ જનારો થાય, અને પાપીઓને અટકાવ નાખે. દેવો અકોમનની ઓલાદના છે, તેઓ અહુરમઝદની અકકલ અને અશોઇથી બેનસીબ છે, તેઓ મારૂં મન ફેરવવા માંગે છે, અને લોકોને ખોટાં સુખ અને અમર્ગીની લાલચ આપે છે, પણ તેઓને શું સજા થશે તે તેઓ જાણતા નથી, અને આડે રસ્તે જાય છે. એવા આડે રસ્તે જનારાઓમાં એક વીવંઘામનો દીકરો જમશેદ હતો. તેઓ ગોસપંદને અને ખોરશેદને બંધ આંખોથી જોવા કહે છે. ખેતીને નુકશાન કરે છે, દરવંદને વિષે મોટું મોટું શિખવે છે, અને દુન્યાને હાણી પુગાડે છે, તથા માથ્ર ફેલાવવામાં હરકત નાખે છે. તેઓ કીક, એટલે છતી આંખે આંધળાં, અને કરપ, એટલે છતે કાને બહેરાં કહેવાય છે, તેથી તેઓને જેર કરવાને તે અહુરમઝદ પાસે શિખામણ માગે છે. તે પોતાના સાંભળનારાઓ ઉપર ઠસાવે છે કે અહુરમઝદની હકુમત અને અશોઇને તાબે રહેવામાંજ ડહાપણ સમાયલું છે.

હા ૩૩ મો—યથા આઇશ ઇથા—જરથોસ્ત દીનને માટે પોતાનો જાન ફીદા કરવાને તૈયાર થાય છે, તેથી તે અહુરમઝદથી પુછપરછ કરીને ભલું મન અને અશોઇ મેળવવાની ખાહેશ રાખે છે. તે શરોષને પોતાની મદદે બોલાવે છે, અને અહુરમઝદની સેતાયશ અને આરાધનાના શબ્દો શીખીને લોકોને શીખવવા માંગે છે, અને પોતાને માટે તેના બદલામાં આબાદી અને અમર્ગી મેળવવાની ખાહેશ રાખે છે. તે પોતાના સાંભળનારાઓને કહે છે કે જે કોઇ મનથી, વચનથી અને કરણીથી દરવંદની સામે થશે, અને અહુરમઝદ તરફની નાફરમાનીને ધિક્કારી કાઢશે, તે અહુરમઝદને ખુશી કરશે, તે બહમન અને અરદીબહેશ્તની સેવા કરશે, તેનું મન ભલું થશે, અને તેને લાંબી જીંદગી મળશે અને આ દુન્યામાં જે તમામ સુખ થઇ ગયું, અને જે હવે પછી થશે તે તેને મળશે.

હા ૩૪ મો—યા શ્યોથના—એ હામાં પણ જરથોસ્ત અહુરમઝદની સેપાસ ગુજારી કરતાં કહે છે કે અએ અહુરમઝદ! જે કામથી, વચનથી અને આરાધનાથી મેં અમર્ગી, અશોઇ અને આબાદી મેળવી છે તે તારાથીજ છે. તારા તેજી, હિંમતવાન, હંમેશા ખુશી આપનાર આતશ તરફ ભાવ દેખાડીને તુંને અને અરદીબહેશ્તને અમો નમીયે છીયે. આતશને અજાબ આપનાર તરફ હમો ધિક્કાર દેખાડીયે છીયે. તમારા શિવાય હું કોઇને ઓળખતો નથી, તેથી તમે અમારૂં રક્ષણ કરો. હું નેક કામો કરીને તમારી બેશા-વંદીમાં આવું તથા આશમોગો જેઓ લોકોને બીહીવાડીને ઠગાઇનો માર્ગ બતાવે છે અને ભોળાં લોકોને ઠગે છે, તેઓને હું જેર કરૂં. કારણ કે તેઓ જંગલી ખરફસ્તરોના જેવા છે. વળી ગરીબોનું પોષણ કરવું સવાબકાર ગણીને તે તેઓને મદદ કરવા ચાહે છે, અને અહુરમઝદની આરાધના અને સેતાયશ તથા તેની મરજી અને ભેદ વિષે લોકોને શીખવવા ચાહે છે અને કહે છે કે અશોઇનાં કામ કરવામાંજ ખરૂં ડહાપણ સમાસમાયલું છે, અને અશોઇથીજ બંદગીનું કરજ અદા કરી શકાય છે; તેવાજ રાહ ઉપર આગળા શોષ્યંતોએ ચાલીને સુખ હાંસલ કીધું હતું, તેવુંજ સુખ પોતે હાંસલ કરીને બીજાઓને સુખી થવાનો બોધ આપે છે.

ગાથાના પાંચ દિવસોમાં **બીજા** ગાથાને દીને નીચલા હા પઢવા.



ક્ષનઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષેંમ્ વોહૂ (૧).

૫ નામે યજદાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજૂની, ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજાયાદ્; ગેહ ગાથાબ્યો અહુનવદ્ ગેહ, ઉશતવદ્ ગેહ, સ્પેન્તોમદ્ ગેહ, વોહૂ-ક્ષથ્ર ગેહ, વહિશ્તોઇશ્ત્ ગેહ, ગેહ ગાથાબ્યો અર્દાફ્રવશ્ બેરસાદ્. અજ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ, અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુજૂખ્ત દુજ્વર્શ્ત, મેમ્ ૫ ગેતી મનીદ્, ઓએમ ગોફ્ત્, ઓએમ કર્દ, ઓએમ જસ્ત્, ઓએમ બુન્ બૂદ્ ઍસ્તેદ્. અજ આં ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ્ પશેમાન્, ૫ સે ગવશની ૫ પતેત્ હોમ. ક્ષનઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવર્શ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રેરષોતેમેંમ; સ્તઓમિ અષેંમ. અષેંમ વોહૂ (૩). ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-તકએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ.

અહુરહે મજ્દાઓ રએવતો ખરેનંઘ્વઉહતો, અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્, ગાથાબ્યો સ્પેન્તાબ્યો રતુક્ષથ્રાબ્યો અષઑનિબ્યો, અહુનવઇત્યાઓ ગાથયાઓ, ઉશતવઇત્યાઓ ગાથયાઓ, સ્પેન્તા-મઇન્યેઉશ ગાથયાઓ, વોહુ-ક્ષથ્રયાઓ ગાથયાઓ, વહિશ્તોઇશ્તોઇશ ગાથયાઓ, અષઑનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિ-થૂરનાંમ્, પઑઇરયો-તકએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, નબાનજ્દિશ્તનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, ક્ષનઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષનઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇરયો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતૂશ્ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઓતૂ. અહુરેંમ મજ્દાંમ રએવન્તેમ ખરેનંઘ્વઉહન્તેમ યજમઇદે; અમેષા સ્પેન્તા હુક્ષથ્રા હુધાઓંઘ્હો યજમઇદે. ગાથાઓ સ્પેન્તાઓ રતુક્ષથ્રાઓ અષઑનીશ યજમઇદે; અહુનવઇતીમ્ ગાથાંમ્ અષઑનીમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે; ઉશતવઇતીમ ગાથાંમ્ અષઑનીમ્ અષહે

૧ એના પેહેલા હાના પેહેલા ફકરામાં આવેલા **ઉશ્તા** બોલ ઉપરથી આ ગાથાનું નામ ઉસ્તવદ ગાથા આપ્યું છે.

રતૂમ યજમઇદે; સ્પેન્તા-મઇન્યૂમ્ ગાથાંમ્ અષઓનીમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે; વોહુ-ક્ષથ્રાંમ્ ગાથાંમ્ અષઓનીમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; વહિશ્તોઇશ્તીમ્ ગાથાંમ્ અષઓનીમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; અષઓનાંમ્ વંઘ્વઉહીશ્ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. અહુનેમ્ વઇરીમ્ તનૂમ્ પાઇતિ, અહુનેમ્ વઇરીમ્ તનૂમ્ પાઇતિ, અહુનેમ્ વઇરીમ્ તનૂમ્ પાઇતિ. યથા અહૂ વઇર્યો (૧).

(હા ૪૩ મો)

નેમો વે ગાથાઓ અષઓનીશ્.

૧ ☞ ઉશ્તા અહ્માઇ યહ્માઇ ઉશ્તા કહ્માઇચીત્
વસે-ક્ષયાંસ્ મજ્દાઓ દાયાત્ અહુરો
ઉતયૂઇતી તેવીષી, ગત્ તોઇ વસેમી
અષેમ્ દેરેદ્વયાઇ તત્ મોઇ દાઓ આર્મઇતી
રાયો અષીશ્ વંઘ્વહેઉશ્ ગએમ્ મનંઘ્હો. ☜ (બે વાર પઢે)

૨ અતચા અહ્માઇ વીસ્પનાંમ્ વહિશ્તેમ્,
ખ્વાથ્રોયા ના ખ્વાથ્રેમ્ દઇદીતા;
થ્વા ચીચીથ્વા સ્પેનિશ્તા મઇન્યૂ મજ્દા,
યા દાઓ અષા વંઘ્વહેઉશ્ માયાઓ મનંઘ્હો,
વીસ્પા અયારે દરેગો-જ્યાતોઇશ્ ઉર્વાદંઘ્હા.

૩ અત્ હુવો વંઘ્વહેઉશ્ વહ્યો ના અઇબી-જમ્યાત્,
યે નાઓ એરેજૂશ્ સવંઘ્હો પથો સીષોઇત્
અહ્યા અંઘ્વહેઉશ્ અસ્તવતો મનંઘ્હસચા,
હુઇથ્યેંગ્ આ-સ્તીશ્ યેંગ્ આ ષએતી અહુરો,
અરેદ્રો થ્વાવાંસ્ હુજેન્તુશ સ્પેન્તો મજ્દા.

૪ અત્ થ્વા મેંઘહાઇ તખ્મેમચા સ્પેન્તેમ્ મજ્દા,
હ્યત્ તા જસ્તા યા-તૂ હફ્ષી અવાઓ
યાઓ દાઓ અષીશ્ દ્રેગ્વાઇતે અષાઉનએચા;

---

૧. સુખી તે શખસ જેનાથી બીજાઓને સુખ પહોંચે! નેક માર્ગે જીંદગી ગુજારવા કાજે પોતાની મરજી પ્રમાણે રાજ કરનાર અહુરમજદ મને આબાદી અને ભલી અકકલ બખશે.

૨. અએ અહુરમજદ! તું જાહેર નજરે પડ, અને હમારી આખી જીંદગી સુધી હમને નેક મનશનીની દોલત બખશ.

૩. અએ અહુરમજદ! તારે લગતો માણસ બંને દુન્યાના નેક માર્ગ બતાવી શકે છે.

૪. અએ અહુરમજદ તું સર્વશકિતવાન અશો તેમજ પાપી માણસોને નેક મદદ આપે છે. તારા આતશનાં તેજથી બળવાન ભલી અકકલ મારામાં આવે.

થ્વહ્યા ગરેમા આથ્રો અષા-અઓજંઘ્રહો
હ્યત્ મોઇ વંઘ્રહેઉશ હજે ખ્શિમત્ મનંઘ્રહો.

૫ સ્પૅન્તૅમ્ અત્ થ્વા મઝ્દા મેંગહી અહુરા,
હ્યત્ થ્વા અંઘ્રહેઉશ જાંથોઇ દરૅસૅમ્ પઓઉરૂવીમ;
હ્યત્ દાઓ શ્યઓથના મીઝ્દવાંન્ યાચા ઉખ્ધા,
અકૅમ્ અકાઇ વંઘ્રઉહીમ્ અષીમ વંઘ્રહઓવે,
થ્વા હુનરા દામોઇશ ઉર્વએસે અપેમે.

૬ યહ્મી સ્પૅન્તા થ્વા મઇન્યૂ ઉર્વએસે જસો,
મઝ્દા ક્ષથ્રા અહ્મી વૉહૂ મનંઘ્રહા,
યેહ્યા શ્યઓથનાઇશ ગએથાઓ અષા ફ્રાદૅન્તે;
અએઇભ્યો રતૂશ સેંગહઇતી આર્મઇતિશ,
થ્વહ્યા ખ્રતેઉશ યેમ્ નએ ચિશ દાબ્યેઇતી.

૭ સ્પૅન્તૅમ્ અત્ થ્વા મઝ્દા મેંગહી અહુરા
હ્યત્ મા વૉહૂ પઇરી-જસત્ મનંઘ્રહા
પૅર્સત્ચા મા; ચિશ અહી કહ્યા અહી;
કથા અયારે દક્ષારા ફ્રૅસયાઇ દીષા
અઇબી થ્વાહૂ ગએથાહૂ તનુષિચા.

૮ અત્ હોઇ અઓજી જરથુશ્લો પઓઉરૂવીમ્
હઇથ્યો દ્વએષાઓ હ્યત્ ઇસોયા દ્રેગ્વાઇતે
અત્ અષાઉને રફ્નો ખ્યેમ્ અઓજોંગહ્વત્;
હ્યત્ આ બૂશ્તીશ વસસૅ ક્ષથ્રહ્યા દ્યા,
યવત્ આ થ્વા મઝ્દા સ્તાઉમી ઉફ્યાચા.

---

૫. અએ અહુરમજદ! હું તુને વૃદ્ધિ કરનાર જોઉં છું. ભલાંને ભલો અને બુરાઓને બુરો બદલો તું આપે છે.

૬. અએ અહુરમજદ! તું આપઅખત્યાર પાદશાહી અને નેક અકકલનું સ્વરૂપ છે. સંપુર્ણ મનશાનીથી તારા ડહાપણના કાયદા વિષે હમે વાકેફ થઇશું.

૭. તારો પેગામ લાવનાર સરોષ મારી (જરથોસ્તની) કને આવ્યો અને પુછયું કે હું કોણ છુ, અને હું કોણનો દીકરો છું, અએ અહુરમજદ! દીન શીખવાની ખાહેશ રાખનારાઓ ઉપર હું દીનની રોશની કેવી રીતે ફેંકું?

૮. ત્યારે જરતોસ્તે સરોષ યઝદ આગળ ખાહેશ દરશાવી કે તે નેક માણુસોને ખુશાલી આપનાર, અને બદ માણુસોનો દુશમન થઇ પડે.

૯ સ્પૅન્તૅમ અત્ થ્વા મજ્દા મેંગ્હી અહુરા,
હ્યત્ મા વૅહૂ પઇરી-જસત્ મનંઘ્હા
અહ્યા ફ્રૅસેમ્ કહ્માઇ વીવીદુયે વષી;
અત્ આ થ્વહ્માઇ આથ્રે રતાંમ્ નૅમંઘ્હો
અષહ્યા મા યવત્ ઇસાઇ મન્યાઇ.

૧૦ અત્ તૂ મોઇ દાઇશ અષૅમ્, હ્યત મા જઑજઑમી,
આર્મઇતી હચિમ્નો ઇત્ આરૅમ્;
પૅરૅસાચા નાઑ યા તોઇ એહ્મા પરૂશ્તા,
પરૂશ્તૅમ્ જી થ્વા યથના તત્ એમવતાંમ્;
હ્યત્ થ્વા ક્ષયાંસ્ અએષૅમ્ દ્યાત્ એમવન્તૅમ્.

૧૧ સ્પૅન્તૅમ્ અત્ થ્વા મજ્દા મેંગ્હી અહુરા,
હ્યત્ મા વૅહૂ પઇરી-જસત્ મનંઘ્હા,
હ્યત્ ક્શ્મા ઉખ્ધાઇશ દીદઇંઘ્હે પઑઉરૂવીમ્;
સાદ્રા મોઇ સાંસ્ મષ્યએષૂ જરૂજ્દાઇતિશ,
તત્ વૅરૅજયેઇદ્યાઇ હ્યત્ મોઇ ઑતા વહિશ્તૅમ્.

૧૨ હ્યતચા મોઇ ઑશ અષૅમ્ જસો ફ્રાક્ષ્નૅને,
અત્ તૂ મોઇ નોઇત્ અસ્રૂશ્તા પઇર્યઑઘ્ઝા;
ઉજ્જૅરૅદ્યાઇ પરા હ્યત્ મોઇ આ-જિમત્
સૅરઑષો અષી માંઝા-રયા હચિમ્નો,
યા વે અષીશ રાનોઇબ્યો સવોઇ વીદાયાત્.

૧૩ સ્પૅન્તૅમ્ અત્ થ્વા મજ્દા મેંગ્હી અહુરા,
હ્યત્ મા વૅહૂ પઇરી-જસત્ મનંઘ્હા,
અરૅથા વોઇઝ્દ્યાઇ કામહ્યા તેમ મોઇ દાતા,

---

૯. જરતોસ્તને સરોષ યઝદ પુછે છે કે કઇ ચીજ તરફ માનની નજરથી તું જુએ છે? તેના જવાબમાં જરતોસ્ત જવાબ આપે છે કે આતશ તરફ માનની નજરથી હું જોઇશ.

૧૦. જરતોસ્ત કહે છે કે અહુરમજદને પુછેલા સવાલો હિમત આપે છે, અને તેથી એક રાજકર્તા પોતાની ઇચ્છા પાર પાડી શકે છે.

૧૧. પેગમ્બર જરતોસ્ત લોકોને નીતિનો રાહ દેખાડીને ધર્મ ફેલાવવાનું માથે લે છે, પણ તેમાં તે ફાવશે કે નહિ, તે માટે શક ઉપજે છે.

૧૨. પેગમ્બર જરતોસ્ત કહે છે કે શરોષ યઝદથી હું બસારત પામું, તે આગમજ હું તૈયાર હોઉં, જેથી ધર્મને ખાતર લડનારાઓને આશીરવાદ પ્રાપ્ત થાય.

૧૩. દુન્યાના લોકોને પોતાની દીન તથા નેકીનો માર્ગ દેખાડવા માટે પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદ કને લાંબી જીંદગીની બખશેશ માગે છે.

દરેગહ્યા યાઉશ; યેમ્ વાઓ નઐચીશ્ દારેશતઇતે;
વઇરયાઓ સ્તોઇશ યા થ્વહ્મી ક્ષથ્રોઇ વાચી.

૧૪ હ્યત્ ના ફ્રયાઇ વએદેમ્નો ઇસ્વા દઇદીત્
મઇબ્યો મજ્દા તવા રફ્નો ફ્રાક્ષ્નેનેમ્,
હ્યત્ થ્વા ક્ષથ્રા અષાત્ હચા ફ્રાંક્ષ્તા;
ઉજેરેઇદ્યાઇ અજેમ્ સરેદનાઓ સેંગહ્યા.
મત્ તાઇશ વીસ્પાઇશ યોઇ તોઇ માંથ્રાઓ મરેન્તી.

૧૫ સ્પેન્તેમ્ અત્ થ્વા મજ્દા મેંગહી અહુરા,
હ્યત્ મા વોહૂ પઇરી-જસત્ મનંઘહા,
દક્ષત્ ઉષ્યા તુષ્ના મઇતિશ વહિશ્તા;
નોઇત્ ના પોઉરૂશ દ્રેગ્વતો ખ્યાત્ ચિક્ષ્નુષો,
અત્ તોઇ વીસ્પેંગ્ અંગ્રેંગ્ અષાઉનો આદરે.

૧૬ અત્ અહુરા હ્વો મઇન્યૂમ્ જરથુશ્ત્રો
વેરેન્તે મજ્દા, યસ્તે ચિશ્ચા સ્પેનિશ્તો,
અસ્તવત્ અષેમ્ ખ્યાત્ ઉશ્તાના અઓજોંગહ્વત;
ખેંગ-દરેસોઇ ક્ષથ્રોઇ ખ્યાત્ આર્મઇતિશ,
અષીમ્ શ્યઓથનાઇશ વોહૂ દઇદીત્ મનંઘહા.

૧૭ ☞ ઉશ્તા અહ્માઇ યહ્માઇ ઉશ્તા કહ્માઇચીત્,
વસે-ક્ષયાંસ્ મઝ્દાઓ દાયાત્ અહુરો
ઉતયૂઇતી તેવીષી; ગત્ તોઇ વસેમી
અષેમ્ દેરેદ્યાઇ; તત્ મોઇ દાઓ આર્મઇતી
રાયો અષીશ વંઘ્હેઉશ ગએમ્ મનંઘહો. ☞ (બે વાર પઢે.)

અષેમ્ વોહૂ (૩). ઉશ્તવઇતીમ્ હાઇતીમ્ યજમઇદે. યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

---

૧૪. પેગમ્બર જરતોસ્ત, પોતાના દીન ફેલાવવાનાં કામમાં, બીજા દાનાવ શખસો તેની સાથે સામેલ થાય એવી ઇચ્છા દરશાવે છે.

૧૫. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝ્દને વૃદ્ધિ કરનાર ગણે છે, અને કહે છે કે એક શ્રેષ્ટ નરથી દુષ્ટ માણસ હંમેશાં નારાજ હોય છે.

૧૬. આ દુન્યામાં નેકી બદી ઉપર ફાવે, અને સંપુર્ણ મનશ્ની દરેક માણસના દીલમાં વાસો કરે, એવી ખાહેશ જરતોસ્ત દરશાવે છે.

(હા ૪૪ મો.)

૧ તત્ થ્વા પૅર્સા ઍર્શ મોઇ વચ્ઑચા અહુરા;
નૅમંઘ્રહો આ યથા નૅમે ક્ષ્માવતો,
મઝ્દા ફ્રયાઇ થ્વાવાંસ્ સખ્યાત્ મવઇતે
અત્ ને અષા ફ્રયા દઝ્દ્યાઇ હાકુર્ના,
યથા-ને આ વૅહ્નૂ જિમત્ મનંઘ્રહા.

૨ તત્ થ્વા પૅર્સા ઍર્શ મોઇ વચ્ઑચા અહુરા;
કથા અંઘ્રહેઉશ વહિશ્તહ્યા પઓઉરૂવીમ્,
કાથે સૂઇદ્યાઇ યે-ઇ પઇતિષાત્,
હ્વૅો જી અષા સ્પૅન્તો ઇરિખ્તૅમ્ વીસ્પોઇબ્યો
હારો મઇન્યૂ અહૂમ્બીશ ઉર્વથો મઝ્દા.

૩ તત્ થ્વા પૅર્સા ઍર્શ-મોઇ વચ્ઑચા અહુરા;
કસ્ના ઝંથા પતા અષહ્યા પૉઉરૂયો;
કસ્ના ખેંગ સ્તરૅમ્ચા દાત્ અદ્વાનૅમ્;
કે યા માઑ ઉક્ષ્યેઇતી નૅર્ફ્સઇતી થ્વત્;
તાચીત્ મઝ્દા વસૅમી અન્યાચા વીદુયે.

૪ તત્ થ્વા પૅર્સા ઍર્શ-મોઇ વચ્ઑચા અહુરા;
કસ્ના દૅરૅતા ઝંમ્ચા અદે નબાઑસ્ચા
અવપસ્તોઇશ; કે અપો ઉર્વરાઑસ્ચા;
કે વાતાઇ દ્વાન્મઇબ્યસ્ચા યઑગૅત્ આસૂ;
કસ્ના વંઘ્રહેઉશ મઝ્દા દાંમિશ મનંઘ્રહો.

---

૧. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદ કને જાણવા માગે છે કે શરોષ યઝદ પેગમ્બરના મિત્રને બસારત આપશે કે નહિ.

૨. આ દુન્યામાં સૌથી શ્રેષ્ઠ જીંદગી કેવી રીતે થાય તે પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમઝદ કને જાણવા ઇચ્છે છે.

૩. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદ કને જાણવા ઇચ્છે છે, કે રાસ્તીનો પીતા કોણ? સુરજ અને સેતારાનો માર્ગ મુકરર કરનાર કોણ? તારા શિવાય ચંદ્રની વધઘટ કોણથી થાય છે?

૪. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદ કને જાણવા ઇચ્છે છે કે જમીન અને આસ્માનને પડી જવાથી કોણ ટકવે છે? પાણી અને ઓરવરને બનાવનાર કોણ? પવન તથા વાદળાંને ઝડપ કોણ આપે છે?

૫ તત્ થ્વા પૅરૅસા અૅરૅશ મોઇ વચ્ઑચા અહુરા;
કે હ્વાપાઑ રઑચાઑસ્ચા દાત્ તૅમાઑસ્ચા;
કે હ્વાપાઑ ખ્વફ્નૅમ્ચા દાત્ જએમાચા;
કે યા ઉષાઑ અરેમ-પિથ્વા ક્ષપાચા
યાઑ મનોથ્રીશ્ ચજ્દોંગહ્વન્તૅમ્ અરૅથહ્યા.
૬ તત્ થ્વા પૅરૅસા અૅરૅશ-મોઇ વચ્ઑચા અહુરા;
યા ફ્રવક્ષ્યા યેજી તા અથા હ્યથ્યા,
અષૅમ્ ષ્યઑથનાઇશ્ દૅબાંજઇતી આર્મઇતીશ્,
તઇબ્યો ક્ષથ્રૅમ્ વૅાહૂ ચિનસ્ મનંઘ્રહા,
કએઇબ્યો અજીમ્ રાન્યો-સ્કૅરૅતીમ્ ગાંમ્ તષો.
૭ તત્ થ્વા પૅરૅસા અૅરૅશ-મોઇ વચ્ઑચા અહુરા;
કે બૅરૅખ્ધાંમ્ તાશત્ ક્ષથ્રા મત્ આર્મઇતીમ્;
કે ઉજેમેમ્ ચોરૅત્ વ્યાનયા પુથ્રૅમ્ પિથ્રે;
અજેમ્ તાઇશ્ થ્વા ફ્રક્ષ્ને અવામી મજ્દા
સ્પૅન્તા મઇન્યૂ વીસ્પનાંમ્ દાતારૅમ્.
૮ તત્ થ્વા પૅરૅસા અૅરૅશ-મોઇ વચ્ઑચા અહુરા;
મઁદઇદ્યાઇ યા-તોઇ મજ્દા આદિશ્તિશ્
યાચા વૅાહૂ ઉખ્ધા ફ્રષી મનંઘ્રહા,
યાચા અષા અંઘ્રહેઉશ્ અરેમ્ વએદ્યાઇ;
કા-મે ઉર્વા વૅાહૂ ઉર્વાષત્ આગૅમત્ તા.
૯ તત્ થ્વા પૅરૅસા અૅરૅશ-મોઇ વચ્ઑચા અહુરા;
કથા-મોઇ યાંમ્ યઓશ્ દએનાંમ્ યઑજ્દાને,
યાંમ્ હુદાનાઉશ્ પઇતિશૅ સખ્યાત્ ક્ષથ્રહ્યા,
અૅરૅષ્વા ક્ષથ્રા થ્વાવાંસ્ અસીશ્તીશ્ મજ્દા
હદૅમોઇ અષા વૅાહુચા ષ્યાંસ્ મનંઘ્રહા.

---

૫. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદ કને જાણવા ઇચ્છે છે કે રોશની તથા અંધારૂં, ઉંઘ તથા જાગૃતી, સવાર, બપોર તથા રાત કોણે બનાવી?

૬. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદ કને જાણવા ઇચ્છે છે કે સંપુર્ણ મનશાનીથી શું અશોઇનો વધારો થાય છે? અને આ પૃથ્વીનો પેદા કરનાર કોણ?

૭. પેગમ્બર જરથોશ્ત અહુરમઝદ કને જાણવા ઇચ્છે છે કે સંપુર્ણ મનશાનીને પેદા કરનાર તથા બાપ અને દીકરા વચ્ચે હેત ઉત્પન્ન કરનાર કોણ?

૮. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદ કને પાંચ ગેહની બંદગી વિષે, તથા શાથી તેનું રવાન પોતાની મુરાદ હાંસલ કરીને ખુશાલ થાય, તે જાણવા ઇચ્છે છે.

૯. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદને કહે છે કે તું નેક અકકલ તથા પવિત્રાઇનું સ્વરૂપ છે.

૧૦ તત્ થ્વા પૅર્સા ઍર્શ-મોઇ વઑચા અહુરા;
તાંમ્ દએનાંમ્ યા હાતાંમ્ વહિશ્તા,
યા-મોઇ ગએથાઑ અષા ફ્રાદોઇત્ હચેમ્ના,
આર્મતોઇશ ઉખ્ધાઇશ્ શ્યઑથ્ના ઍરેશ્ દઇદ્યત્;
મખ્યાઑ ચિસ્તોઇશ્ થ્વા ઇશ્તીશ્ ઉસેન્ મઝ્દા.
૧૧ તત્ થ્વા પૅર્સા ઍર્શ-મોઇ વઑચા અહુરા;
કથા તેંગ્-આ વીજેમ્યાત્ આર્મઇતિશ્,
યએઇબ્યો મઝ્દા થ્વોઇ વષ્યેતે દએના;
અજેમ્ તોઇ આઇશ્ પૉઉરૂયો ફ્રવોઇવીદે;
વીસ્પેંગ્ અન્યેંગ્ મન્યેઉશ્ સ્પસ્યા દ્વએષંઘ્હા.
૧૨ તત્ થ્વા પૅર્સા ઍર્શ-મોઇ વઑચા અહુરા;
કે અષવા યાઇશ્ પૅર્સાઇ દ્રેગ્વાઑ વા,
કતારેમ્ આ અંગ્રો વા, હ્વો વા અંગ્રો;
યે મા દ્રેગ્વાઓ થ્વા સવા પઇતી-ઍર્તે,
ચ્યંઘ્હત્ હ્વો નોઇત્ અયેમ્ અંગ્રો મન્યેતે.
૧૩ તત્ થ્વા પૅર્સા ઍર્શ-મોઇ વઑચા અહુરા;
કથા દ્રુજેંમ્ નીશ્ અહ્માત્ આ નીશ્-નાષામા,
તેંગ્-આ અવા યોઇ અસુશ્તોઇશ પૅર્નાઑઘ્હો,
નોઇત્ અષહ્યા આદીવ્યેઇન્તી હચેમ્ના,
નોઇત્ ફ્રસયા વંઘ્હેઉશ્ ચાખ્નરે મનંઘ્હો.
૧૪ તત્ થ્વા પૅર્સા ઍર્શ-મોઇ વઑચા અહુરા;
કથા અષાઇ દ્રુજેંમ્ દ્યાંમ્ જસ્તયો,

૧૦. હાલની હૈયાત દીનોમાં સૌથી શ્રેષ્ટ તેની દીન રાસ્તી અને સંપુર્ણ મનશાનીના કાનુન ઉપર રચાયલી હોવાથી દુન્યાને આબાદ કરશે તે વિષે પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદ કને ખુલાસો પુછે છે.

૧૧. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદને કહે છે કે જેઓ મારી દીનની શીખવણી સાંભળે છે, તેઓ મને પેગમ્બર તરીકે કબુલ રાખે છે, જેઓ નથી સાંભળતા તેઓને મારા વેરી ગણું છું.

૧૨. પેગમ્બર જરતોસ્ત કહે છે કે જેઓની સાથે તે સમાગમમાં આવે છે, તેઓમાં જે દુષ્ટ લોકો મારી તથા અહુરમઝદ તરફ દ્વેષ રાખે છે, તે અંગ્રેમઇન્યુની સંફના ગણાવા જોઇએ.

૧૩. જેઓ દીનના ફરમાનો નથી સાંભળતાં, તેઓ અશોઈની પુઠે નથી ચાલતા, અને નેકીના વધારામાં રાજી હોતા નથી તેઓને મારી હટાડવાને પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદ આગળ ખાહેશ દરશાવે છે.

૧૪. માથ્રના કલામની બરકતથી દરૂજો તથા દુષ્ટો ઉપર રાસ્તી કેવી રીતે ફાવી શકે, અને તેઓનો નાશ કરે, તે પેગમબર જરતોસ્ત અહુરમઝદ કને જાણવા ઇચ્છે છે.

ની હીમ્ મૅરાંજદ્દયાઇ થ્વહ્યા માંથ્રાઇશ સેંગહહ્યા,
એમવઇતીમ્ સિનાંમ્ દાવોઇ દ્રૅગ્વસૂ,
આ-ઇશ દ્રકૂષેંગ મજ્દા અનાષે આંસ્તાંસ્ચા.

૧૫ તત્ થ્વા પૅરૅસા ઍરૅશ-મોઇ વઑચા અહુરા;
યેજી અહ્યા અષા પોઇ મત્ ક્ષયેહી,
હ્યત્ હેમ સ્પાદા અનઑચંઘ્રહા જમએતે,
અવાઇશ ઉર્વાતાઇશ યા-તૂ મજ્દા દીદૅરૅઝો;
કુથ્રા અયાઑ કહ્માઇ વનનાંમ્ દદાઑ.

૧૬ તત્ થ્વા પૅરૅસા ઍરૅશ-મોઇ વઑચા અહુરા;
કે વૅરૅથ્રૅમ-જા થ્વા પોઇ સેંગહા યોઇ હૅન્તી,
ચિથ્રા મોઇ દાંમ્ અહૂમબીશ રતૂમ્ ચીઝ્દી;
અત્ હોઇ વૉહૂ સૅરઓષો જન્તૂ મનંઘ્રહા,
મજ્દા અહ્માઇ યહ્માઇ વષી કહ્માઇચીત્.

૧૭ તત્ થ્વા પૅરૅસા ઍરૅશ-મોઇ વઑચા અહુરા;
કુથા મજ્દા જરૅમ્ ચરાની હચા ક્ષ્મત્,
આસ્કૅતીમ્ ક્ષ્માકાંમ, હ્યત્ચા મોઇ ખ્યાત્ વાક્ષ્ અએષો,
સરોઇ બૂઝ્દ્દયાઇ હઉર્વાતા અમૅરૅતાતા,
અવા માંથ્રા યે રાથ્રૅમો અષાત્ હચા.

૧૮ તત્ થ્વા પૅરૅસા ઍરૅશ-મોઇ વઑચા અહુરા;
કુથા અષા તત્ મીજ્દૅમ્ હનાની,
દશા અસ્પાઑ અર્ષનવઇતીશ ઉશ્ત્રૅમચા,
હ્યત્ મોઇ મજ્દા અપિવઇતી હઉર્વાતા
અમૅરૅતાતા યથા હી તએઇબ્યો દાઑઘ્રહા.

---

૧૫. દીનનો ફેલાવો કરતાં, સામે થનારાઓ તરફથી જે મુશકેલીઓ ઉભી કરવામાં આવે, તેનું શું પરિણામ આવશે તે પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદ કને જાણવા ઇચ્છે છે.

૧૬. આ તથા આવતી દુન્યામાં સુખ મળે, તેટલા માટે એક ડાહયો રાહબર બંદગી કરનાર ઇચ્છે છે, અને દુવા ગુજારે છે કે તારી ઉપર ફીદા થયલાને શરોષ યઝદની મદદ મળે.

૧૭. માથ્રના કલામની બરકતથી, પેગમબર જરતોસ્ત અહુરમઝદનો ચહવાયલો, તથા આ દુન્યાનું સુખ તથા પેલી દુન્યાની અમર્ગી મેળવનારો થાય એવી ખાહેશ દરશાવે છે.

૧૮. અશોઇની રાહે ચાલીને, પેગમબર જરતોસ્ત આ દુન્યાનું સુખ તથા પેલી દુન્યામાં અમર્ગી મેળવવા માટે દસ હમેલદાર ઘોડી અને એક ઉંટ, અહુરમઝદની નેયતે નેક માણસોને ભેટ આપવા ઇચ્છે છે.

19 તત્ થ્વા પૅર્સા ઍરૅશ-મોઇ વર્ઓચા અહુરા;
યસતત્ મીજ્દૅમ હનૅન્તે નોઇત્ દાઇતી,
યે-ઇત્ અહ્માઇ ઍરૅજુખ્ધાઇ ના દાઇતે,
કા-તેમ્ અહ્યા મઇનિશ અંઘ્રહત્ પૉઉરૂયે;
વીદ્વાઓ અવાંમ્ યા-ઇમ્ અંઘ્રહત્ અપેમા.

20 ચિથ્ઁના મજ્દા હુક્ષથ્રા દએવા આઓંઘ્રહરે,
અત્ ઇત્ પૅર્શા, યોઇ પિષ્યેઇન્તી અએઇબ્યો કાંમ્,
યાઇશ ગાંમ્ કરપા ઉસિક્ષ્ચા અએષૅમાઇ દાતા,
યાચા કવા આંન્મેને ઉરૂદોયતા,
નોઇત્ હીમ્ મીજેન્ અષા વાસ્ત્રૅમ્ ફ્રાદઇંઘ્રહે.

21 ☞ ઉશ્તા અહ્માઇ યહ્માઇ ઉશ્તા કહ્માઇચીત્
વશે-ક્ષયાંસ્ મજ્દાઓ દાયાત્ અહુરો
ઉતયૂઇતી તેવીષી ગત્ તોઇ વસેમી
અષૅમ્ દૅરૅદ્‌યાઇ તત્ મોઇ દાઓ આર્મઇતી
રાયો અષીશ્ વંઘ્રહેઉશ્ ગએમ્ મનંઘ્રહો. ☜ (બે વાર પઢે)

અષૅમ્ વૉહૂ (3). તત્-થ્વા-પૅર્સાંમ્ હાઇતીમ્ યજમઇદે. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(હા 45 મો.)

1 અત્ ફ્રવક્ષ્યા નૂ ગૂષોદૂમ્ નૂ સ્રઓતા,
યએચા અસ્નાત્ યએચા દૂરાત્ ઇષથા,
નૂ ઇમ્ વીસ્પા ચિથ્રે જી મજ્દાઓંઘ્રહોદૂમ્,
નોઇત્ દઇબિતીમ્ દુશ-સસ્તિશ અહૂમ્ મૅરાંષ્યાત્;
અકા વરના દ્રૅગ્વાઓ હિજ્વા આવૅર્તો.

૧૯. જે કોઇ રાસ્ત સખુન બોલનારને ઉપલા ફકરા પ્રમાણે ભેટ નથી આપતો, તેને આ તથા મીનોઇ દુન્યામાં શું શિક્ષા થશે, તે પેગમબર જરતોસ્ત અહુરમઝદ કને જાણવા ઇચ્છે છે.

૨૦. બુરા દેવો, જેઓની મદદથી કીક, કરપ, અને ઉસિક્ષ નામના બુરાઓ દુન્યામાં ખરાબી કરે છે, અને ખેતીનો નાશ કરે છે, તેઓને શું શિક્ષા થશે?

૧. પેગમબર જરતોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓને, પોતે જે કહે તે ઉપર દરીઆફ્ત કરવા કહે છે, જેથી મીનોઈ જેહાનમાં દુ:ખ વેઠવું પડે નહિ.

૨ અત્ ફ્રવક્ષ્યા અંધ્રહેઉશ મઇન્યૂ પૉઉરૂયે,
યયાઑ સ્પન્યાઑ ઊઇતી મ્રવત્ યેમ્ અંગ્રેમ,
નોઇત્ ના મનાઑ, નોઇત્ સેંગહા, નોઇત્ ખ્રતવો,
નએદા વરના, નોઇત્ ઉખ્ધા, નએદા શ્યઑથના,
નોઇત્ દએનાઑ, નોઇત્ ઉર્વાનો હચઇન્તે.

૩ અત્ ફ્રવક્ષ્યા અંધ્રહેઉશ અહ્યા પૉઉરૂવીમ્,
યા મોઇ વીદ્વાઑ મજદાઑ વઑચત્ અહુરો,
યોઇ ઇમ્ વે નોઇત્ ઇથા માંથ્રેમ્ વર્રેષન્તી,
યથા ઇમ્ મેનાઇચા વઑચચા
અએઇબ્યો અંધ્રહેઉશ અવોઇ અંધ્રહુત્ અપેમ્રેમ.

૪ અત્ ફ્રવક્ષ્યા અંધ્રહેઉશ અહ્યા વહિશ્તૅમ્
અષાત્ હચા મજદાઑ વએદા યે ઇમ્ દાત્
પતરેમ્ વંધ્રહેઉશ વૅરૅજયન્તો મનંધ્રહો
અત્ હોઇ દુગ્રેદા હુશ્યઑથના આર્મઇતિશ
નોઇત્ દિવ્ઝઇદ્યાઇ વીસ્પા-હિષસ્ અહુરો.

૫ અત્ ફ્રવક્ષ્યા હ્યત્ મોઇ મ્રઑત્ સ્પૅન્તોતૅમો,
વચે સ્રૂઇદ્યાઇ હ્યત્ મરૅતએઇબ્યો વહિશ્તૅમ્;
યોઇ મોઇ અહ્માઇ સૅરઑષૅમ્ દાંન્ ચયસચા,
ઉપા-જિમ્રેન્ હઉર્વાતા અમૅરૅતાતા;
વંધ્રહેઉશ મન્યેઉશ શ્યઑથનાઇશ્ મજદાઑ અહુરો.

૬ અત્ ફ્રવક્ષ્યા વીસ્પનાંમ્ મજીશ્તેમ્,
સ્તવસ્ અષા યે હુદાઑ, યોઇ હૅન્તી;
સ્પૅન્તા મઇન્યૂ સ્રઑતૂ મજદાઑ અહુરો,

---

૨. સપેનામીનો અને ઘનામીનોના આચાર વિચાર, તથા તરીકા અકેકથી ઉલટા છે, તે વિષે પેગમબર જરતોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓને કહે છે.

૩. પેગમબર જરતોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓને કહે છે કે જો આ માથ્રવાણી જે હું અહૈરમઝદ તરફથી શીખ્યો છું, તે તમો નહિ સ્વીકારશો, તો તેનું સેવટ ખરાબીમાં આવશે.

૪. પેગમબર જરતોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓને કહે છે કે જે સૌથી ઉત્તમ છે, તેજ હું તમને કહીશ. અહુરમઝદ કોઇથી ઠગાતો નથી.

૫. પેગમ્બર જરતોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓને કહે છે કે આ અહુરમઝદ તરફની દીન મુજબ જેઓ અમલ કરશે, તેઓને આ દુન્યાનું સુખ તથા પેલી દુન્યામાં અમર્ગી મળશે.

૬. પેગમબર જરતોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓને કહે છે કે જેઓ નેકી અખત્યાર કરીને અહુરમઝદની બંદગી કરશે, તેની બંદગી તે કબુલ રાખશે.

યેહ્યા વહ્મે વૉહ્વ ક્ષી મનંઘ્રહા,
અહ્યા ખ્રતૂ ક્રેન્મા સાસ્તૂ વહિશ્તા.

૭ યેહ્યા સવા ઇષાઑંતી રાદંઘ્રહો
યોઇ જી જ્વા આઓંઘ્રહરૅચા બ્વનતિચા;
અમૅરૅતાઇતી અષાઉનો ઉર્વા અએષો;
ઉતયૂતા યા નૅરાંશ સાદ્રા દ્રૅગવતો;
તાચા ક્ષથ્રા મજ્દાઓ દાંમિશ અહુરો.

૮ તેમ્ ને સ્તઓતાઇશ નૅમંઘ્રહો આ વીવરેષૉ;
નૂ જીત્ ચષ્મઇની વ્યાદરૅસૅમ,
વંઘ્રહેઉશ મન્યેઉશ શ્યઓથનહ્યા ઉખ્ધખ્યાચા
વીદુશ અષા યેમ્ મજ્દાંમ્ અહુરૅમ્;
અત્ હોઇ વહ્મેંગ દૅમાને ગરો નિદામા.

૯ તેમ્ ને વૉહૂ મત્ મનંઘ્રહા ચિક્ષ્નુષો,
યેન્ને ઉસેન્ ચોરૅત્ સ્પેન્ચા અસ્પેન્ચા,
મજ્દાઓ ક્ષથ્રા વરૅજી નાઓ દ્યાત્ અહુરો,
પસૂશ વીરેંગ્ અહ્માકેંગ ફ્રદથાઇ આ,
વંઘ્રહેઉશ અષા હઓઝાંથ્વાત્ આ મનંઘ્રહો.

૧૦ તેમ્ ને યસ્નાઇશ આર્મતોઇશ મિમઘ્ઝો
યે આંન્મેની મઝ્દાઓ સ્રાવી અહુરો;
હ્યત્ હોઇ અષા વૉહુચા ચોઇશત્ મનંઘ્રહા
ક્ષથ્રોઇ હોઇ હઉર્વાતા અમૅરૅતાતા
અહ્માઇ સ્તોઇ દાંન્ તૅવીષી ઉતયૂઇતી.

---

૭. અહુરમઝદનો કાયદો એ છે કે નેક માણસો અમર્ગી મેળવશે, દુષ્ટ માણસો ભારે સજા વેઠશે. જેઓ થઇ ગયા, હાલ હૈયાત છે, અને હવે પછી થશે, તેઓ તેનીજ ઉદારતાને લીધે છે.

૮. પેગમબર જરતોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓને કહે છે કે અહુરમઝદની હું તારીફ ગાઉં છું તેને હું મારી આંખોમાં જોઉં છું, અને ઇચ્છે છે કે આ દુન્યામાં કીધેલી બંદગી તેની દરગાહમાં કબુલ રખાય.

૯. અહુરમઝદ, જેણે સુખ તથા દુઃખ પેદા કીધું છે તેનીજ હમો આરાધના કરીએ છીએ. તે મારી ઓલાદનો તથા ગાય ઢોરનો વધારો કરે!

૧૦. દાદાર અહુરમજદ પોતાનાં અણહદ બળમાં સંપૂર્ણ જ્ઞાની છે તેણે જીંદગી બક્ષી નેક નૈયતનાં આદમો માટે નેક મનશની મારફતે દરેક સુખ તથા અમરપણું બક્ષેશ કીધું છે તેવા દાદારની ભકિત તથા આરાધના કરવાની ઈચ્છા રાખ્યે છીયે. દાદાર અહુરમજદ સદગુણી માણસને હર વખતે દરેક પ્રકારની શકિત બક્ષી મદદ કરે છે.

૧૧ યસ્તા દએવેંગ અપરો મષ્યાંસ્ચા
તરે-માંસ્તા યોઇ ઇમ તરે-મન્યન્તા
અન્યેંગ અહ્માત યે હોઇ અરેમ મન્યાતા
સઓષ્યન્તો દેંગ પતોઇશ સ્પેન્તા દએના,
ઉર્વથો બરાતા પતા વા મજ્દા અહુરા.

૧૨ ☞ ઉશ્તા અહ્માઇ યહ્માઇ ઉશ્તા કહ્માઇચીત
વસે-ક્ષયાંસ મજ્દાઓ દાયાત અહુરો
ઉતયૂઇતી તેવીષી ગત તોઇ વસેમી
અષેમ દેરેદ્દયાઇ તત મોઇ દાઓ આર્મઇતી
રાયો અષીશ વંઘ્વહેઉશ ગએમ મનંઘ્હો. ☜ (બે વાર પઢે.)

અષેમ વોહૂ (૩). અત-ફ્રવક્ષ્યાંમ હાઇતીમ યજમઇદે. યેંઘ્હે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓંઘ્હાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(હા ૪૬ મો)

૧ કામ નેમોઇ જાંમ, કુથ્રા નેમોઇ અયેની,
પઇરી ખ્વએતેઉશ અઇર્યમનસ્ચા દદઇતી;
નોઇત મા ક્ષ્નાઉશ યા વેરેજેના હેચા,
નએદા દખ્યેઉશ યોઇ સાસ્તારો દ્રેગ્વન્તો;
કથા થ્વા મજ્દા ક્ષ્નઓષાઇ અહુરા.

૨ વએદા તત યા અહ્મી મજ્દા અનએષો;
મા કમ્નફ્ષ્વા હ્યત્ચા કમ્નાના અહ્મી,
ગેરેજોઇ તોઇ આ-ઇત અવએના અહુરા,
રફ્ધ્રેમ ચગ્વાઓ હ્યત ફ્ર્યો ફ્ર્યાઇ દઇદીત;
આખ્સો વંઘ્વહેઉશ અષા ઇશ્તીમ મનંઘ્હો.

---

૧૧. અહુરમઝદ તે શખસનો પીતા અને મદદગાર છે, જે દેવો તરફ ધિક્કારથી જુએ છે, અને તેની તરફ માનની નજરે જુએ છે.

૧. પેગમબર જરતોસ્તને તેની દીન ફેલાવવાના કામમાં પુરતો ટેકો ન મળવાથી બોલે છે કે હું કયાં જાઉં અને અહુરમઝદને કેવી રીતે ખુશાલ કરૂં?

૨. પેગમબર જરતોસ્તને પોતાની દીન ફેલાવવાનો કામમાં પુરતો ટેકો ન મળવાથી, તેની મદદ અને ભલાં મનની બખશેશ માગે છે.

૩ કદા મજદા ચોઇ ઉક્ષાનો અસ્નાંમ,
અંઘ્રહેઉશ દરેથ્રાઇ ફ્રો અષહ્યા ફ્રારેન્તે,
વેરેજ્દાઇશ સેંગહાઇશ સઓષ્યંતાંમ ખ્રતવો;
કએઇબ્યો ઊથાઇ વોહૂ જિમત્ મનંઘ્રહા
મઇબ્યો થ્વા સાંસ્ત્રાઇ વેરેને અહુરા.
૪ અત્ તેંગ દ્રેગ્વાઓ ચેંગ અષહ્યા વજ્દ્રેંગ પાત,
ગાઓ ફ્રોરેતોઇશ ષોઇથ્રહ્યા વા દખ્યેઉશ વા,
દુઝ્જોબાઓ હાંસ્ ખાઇશ બ્યઓથનાઇશ અહેમુસ્તો.
યસ્તેમ્ ક્ષથ્રાત્ મજદા મોઇથત્ જ્યાતેઉશ વા,
હ્વો તેંગ ફ્રો-ગાઓ પથ્મેંગ હુચિસ્તોઇશ ચરાત.
૫ ચે વા ક્ષયાંસ અદાંસ્ દ્રીતા અયન્તેમ્
ઉર્વાતોઇશ વા હુજેન્તુશ મિથ્રાઇબ્યો વા
રષ્ના જ્વાંસ્ ચે અષવા દ્રેગ્વન્તેમ્
વીચિરો હાંસ્ તત્ ફ્રો ખએતવે મ્રુયાત્
ઉઝૂઇથ્યોઇ ઇમ્ મજદા ખ્રૂન્યાત અહુરા.
૬ અત્ યસ્તેમ્ નોઇત્ ના ઇસેમ્નો આયાત,
દ્રુજો હ્વો દામાંન્ હઇથ્યા ગાત્;
હ્વો જી દ્રેગ્વાઓ ચે દ્રેગ્વાઇતે વહિશ્તો,
હ્વો અષવા યહ્માઇ અષવા ફ્રચો;
હ્યત્ દએનાઓ પઓઉરૂયાઓ દાઓ અહુરા.
૭ કેમ્-ના મજદા મવઇતે પાયૂમ્ દદાત્,
હ્યત્ મા દ્રેગ્વાઓ દીદરેષતા અએનંઘ્રહે,
અન્યેમ્ થ્વહ્માત્ આથ્રસચા મનંઘ્રહસચા;
યયાઓ શ્યઓથનાઇશ અષેમ્ થ્રઓશ્તા અહુરા;
તાંમ્ મોઇ દાંસ્ત્વાંમ્ દએનયાઇ ફ્રાવઓચા.

---

૩. સોષ્યોસો કયારે આવશે તે બાબે પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝ્દને સવાલ કરે છે.

૪. દુષ્ટ માણસો નેક માણસોને અને ખેતીને ખલલ પહોંચાડે છે, તેવાઓને જે કોઇ મારી હટાવે, તે અકકલમંદ પુરૂષોને ટેકો આપવા સમાન છે.

૫. બુરા માણસો તરફ મદદનો હાથ લંબાવવો નહિ, પણ નેક માણસોને પોતાના તરીકે ગણવા.

૬. જે કોઇ પોતાનામાં શક્તિ હોવા છતાં દુષ્ટ માણસોને મારી હટાવવાના કામમાં મદદ આપતો નથી, તે પોતે દરૂજની સંફનો ગણાય.

૭. પેગમબર જરતોસ્ત અહુરમઝ્દને કહે છે કે જ્યારે કોઇ દુષ્ટ માણસ મને દુઃખ દેવાનો કસદ કરે, ત્યારે તું શિવાય મારો બચાવનાર કોઇ નથી, એ વિચાર તું મારામાં મેલ.

૮ યે વા મોઇ યાઓ ગએથાઓ દજદે અએનંઘ્રહે,
નોઇત્ અહ્યા મા આથ્રિશ્ ષ્યઓથનાઇશ્ ફ્રોસ્યાત;
પઇત્યઓગૅત્ તા અહ્માઇ જસોઇત દ્વએષંઘ્રહા,
તન્વેમ્ આ યા ઇમ્ હુજ્યાતોઇશ્ પાયાત્
નોઇત્ દુજ્જયાતોઇશ્ કાચીત્ મજદા દ્વએષંઘ્રહા.

૯ કે હ્વવો યે-મા અરેદ્રો ચોઇથત્ પૌઉરૂયો
યથા થ્વા જ્વીશ્તીમ્ ઉજ્જેમોહી
ષ્યઓથનોઇ સ્પેન્તૅમ્ અહુરૅમ્ અષવનૅમ્
યા તોઇ અષા યા અષાઇ ગેઉશ્ તષા મ્રઓત્
ઇષેન્તી મા તા તોઇ વૉહૂ મનંઘ્રહા.

૧૦ યે વા મોઇ ના ગૅના વા મજદા અહુરા
દાયાત્ અંઘ્રહેઉશ્ યા તૂ વોઇસ્તા વહિશ્તા,
અષીમ્ અષાઇ વૉહૂ ક્ષથ્રૅમ્ મનંઘ્રહા,
યાંસ્ચા હ્વક્ષાઇ ક્ષ્માવતાંમ્ વહ્માઇ આ,
ફ્રો તાઇશ વીસ્પાઇશ ચિન્વતો ફ્રફ્રા પૅરૅતૂમ.

૧૧ ક્ષથ્રાઇશ્ યૂજેન્ કરપનો કાવયસ્ચા
અકાઇશ્ ષ્યઓથનાઇશ્ અહૂમ્ મૅરૅનગૅઇદ્વયાઇ મષીમ્,
યેંગ્ ખે ઉર્વા ખ્એચા ખ્રઓદત્ દએના,
હ્યત્ અઇબી-ગૅમૅન્ યથા ચિન્વતો પૅરૅતુશ્,
યવોઇ વીસ્પાઇ દ્રુજો દૅમાનાઇ અસ્તયો.

૧૨ હ્યત્ ઉસ્ અષા નપ્ત્યએષૂ નફ્ષુચા
તૂરહ્યા ઉજજેન્ ફ્રયાનહ્યા અઓજયએષૂ,
આર્મતોઇશ્ ગએથાઓ ફ્રાદો થ્વક્ષંઘ્રહા;

---

૮. જે બુરો શખસ બીજાને હલાકી પહોંચાડે છે, તે તેના ફેજે પુગશે.

૯. પેગમબર જરતોસ્ત અહુરમઝદને કહે છે કે તું આરાધનાને લાયક છે,એ વિચાર પહેલ વહેલો મારામાં કોણે ઉત્પન્ન કીધો?

૧૦. પેગમબર જરતોસ્ત કહે છે કે જે કોઇ નેકી ઉપર અમલ કરશે, તથા પોતાની સત્તા નેક માર્ગે વાપરશે, તેને હું ચીનવદ પુલ પસાર કરાવી લઇ જઇશ.

૧૧. પાક જરતોશ્તી દીન તરફ ધ્યાન નહિ આપનારા, તથા તેને કબુલ નહિ રાખનારાઓ ચીનવદ પુલ પસાર ન કરતાં દોજખમાં પડે છે.

૧૨. તુરાની ફ્રયાનની ઓલાદના લોકો અહુરમઝદના તરીકા ઉપર આવ્યા, તેઓ અહુરમઝદ તરફથી સુખ હાંસલ કરે છે.

અત્ ઇશ્ વૉહૂ હેમ્ અઇબી-મોઇસ્ત્ મનંઘ્રહા;
અએઇબ્યો રેફ્રેઇ મજ્દાઑ સસ્તે અહુરો.
૧૩ યે સ્પિતામેમ્ જરથુશ્ત્રેમ્ રાદંઘ્રહા
મરૅતએષુ ક્ષ્નાઉશ્ હુવો-ના ફ્રૅરસ્રૂઇદ્દયાઇ ઍરૅદ્ધ્વો
અત્ હોઇ મજ્દાઑ અહૂમ્ દદાત્ અહુરો
અહ્માઇ ગએથાઑ વૉહૂ ફ્રાદત્ મનંઘ્રહા
તેમ્ વે અષા મેહ્મઇદી હુશ-હખાઇમ્.
૧૪ જરથુશ્ત્રા કસ્તે અષવા ઉર્વથો
મજોઇ મગાઇ, કે વા ફ્રૅરસ્રૂઇદ્દયાઇ વશ્તી.
અત્ હ્વો કવા વીશ્તાસ્પો યાહી.
યેંગસ્તૂ મજ્દા હદૅમોઇ મિનશ્ અહુરા,
તેંગ્ જ્બયા વંઘ્રહેઉશ્ ઉખ્ધાઇશ્ મનંઘ્રહો.
૧૫ હએચત્-અસ્પા વક્ષ્યા વે સ્પિતમાઑંઘ્રહો
હ્યત્ દાથેંગ્ વીચયથા અદાથાંસ્ચા;
તાઇશ્ યૂશ્ શ્યઑથનાઇશ્ અષેમ્ ક્ષ્મઇબ્યા દદુયે,
યાઇશ્ દાતાઇશ્ પઑઉર્યાઇશ્ અહુરહ્યા.
૧૬ ફ્રૅરષઑશ્ત્રા અથ્રા-તૂ અરૅદ્રાઇશ્ ઇદી
હુવો-ગ્વા તાઇશ્ યેંગ્ ઉસ્વહી ઉશ્તા-સ્તોઇ;
યથ્રા અષા હચઇતે આર્મઇતિશ્,
યથ્રા વંઘ્રહેઉશ્ મનંઘ્રહો ઇશ્તા ક્ષથ્રેમ્,
યથ્રા મજ્દાઑ વરૅદૅમાંમ્ ષએઇતી અહુરો.
૧૭ યથ્રા વે અફ્રૂમાની સેંગહાની,
નોઇત્ અનફ્રૂમાંમ્ દે-જામાસ્પા હુવો-ગ્વા;
હદા વેસ્તા વહ્મેંગ્ સૅરઑષા રાદંઘ્રહો,

---

૧૩. જે શખસ પેગમબર જરતોસ્તને તેના દીન ફેલાવવાના કામમાં મદદ કરશે, તે પોતે દીન ફેલાવવાને લાયક છે,

૧૪. પેગમબર જરતોસ્ત અહુરમઝદને કહે છે કે પાદશાહ કએ ગુશતાસ્પ તારી દીન ફેલાવવાના કામમાં મારો મોટો મદદગાર છે.

૧૫. સ્પીતમાન ખાનદાનના હએચત-અસ્પની ઓલાદનાઓ ખરૂં ખોટું પીછાણવાને શક્તિવાન હોવાથી, તેઓની આગળ પેગમબર જરતોસ્ત પોતાના દીન જાહેર કરે છે.

૧૬. પેગમબર જરતોસ્ત ફરશોસતરને કહે છે કે આપણા મદદગારોને અશોઇ, નેક મનશની, તથા અહુરમજદના મકાન તરફ તું દોરવ.

૧૭. પેગમબર જરતોસ્ત જામાસ્પને, તેની તારીફ કરીને કહે છે કે જે કોઇ અહુરમજદની આરાધના કરે છે, તે અહુરમજદનોજ વિચાર કરે છે.

યે વીચિનઑત્ દાથૅમચા અદાથૅમચા,
દંગ્રા મન્તૂ અષા મજ્દાઑ અહુરે.

૧૮ યે મઇબ્યા યઑશ્ અહ્માઇ અસ્ચીત્ વહિશ્તા,
મષ્યાઑ ઇશ્તોઇશ્ વૉહૂ ચોઇષૅમ્ મનંઘ્રહા;
આંસ્તેંગ્ અહ્માઇ યે નાઑ આંસ્તાઇ દઇદીતા;
મજ્દા અષા ક્ષ્માકૅમ્ વારૅમ્ ક્ષ્નઓષૅમ્નો,
તત્ મોઇ ખ્રતેઉશ્ મનંઘ્રહુસ્ચા વીચિથૅમ્.

૧૯ યે-મોઇ અષાત્ હુઇથીમ્ હુચા વરૅષઇતી
જરથુશ્ત્રાઇ, હ્યત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમૅમ્,
અહ્માઇ મીજ્દૅમ્ હનૅન્તે પરાહૂમ,
મને-વિસ્તાઇશ્ મત્ વીસ્પાઇશ્ ગાવા અજી;
તાચીત્ મોઇ સાંસ્ ત્વેમ્ મજ્દા વએદિશ્તો.

૨૦ ☞ ઉશ્તા અહ્માઇ યહ્માઇ ઉશ્તા કહ્માઇચીત્
વસે-ક્ષયાંસ્ મજ્દાઑ દાયાત્ અહુરે
ઉતયૂઇતી તેવીષી ગત્ તોઇ વસેમી
અષૅમ્ દૅરૅઝ્યાઇ તત્ મોઇ દાઑ આર્મઇતી
રાયો અષીશ્ વંઘ્રહેઉશ્ ગએમ્ મનંઘ્રહો. ☜ (બે વાર પઢે.)

અષૅમ્ વૉહૂ (૩). ક્રેનમએજાંમ્ હાઇતીમ્ યજમઇદે. ઉશ્તવઇતીમ્ ગાથાંમ્ અષઑનીમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. ઉશ્તવઇત્યાઑ ગાથયાઑ હન્દાતા યજમઇદે. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઁઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજ્દ ખોદાએ, અવ્રજૂનીએ મર્દુમ, મર્દુમ સર્દગાંન્ હુમા સર્દગાંન, હુમબાયસ્તે વેહાંન્, ઑએમ્ બેહેદીન્ માજ્દયસ્નાંન, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન્ બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

---

૧૮ પેગમબર જરતોસ્ત કહે છે કે મારી ઉપર મહેરબાની રાખનારાઓને હું ભલી અકકલથી મેળવેલી મારી ન્યામતોનો હિસ્સો આપીશ. મને હેરાન કરનારાઓ ઉપર દુઃખ આવી પડશે.

૧૯. પેગમબર જરતોસ્ત કહે છે કે જે કોઇ શખસ મારાં દીન ફેલાવવાનાં કામમાં અને મદદ કરશે, તેને આ દુન્યામાં સુખ તથા મીનોઇ દુન્યામાં બદલો મળશે.

યસ્નેંમચ વહ્મેંમચ અએ઼ોજસચ જવરેંચ આફ્રીનામિ, અહુરહે મજ્દાઓ રએવતો ખરેંનંઘ્હતો, અમેંષનાંમ સ્પેંન્તનાંમ, ગાથાબ્યો સ્પેંન્તાબ્યો રતુક્ષથ્રાબ્યો અષઓનિબ્યો, અહુનવઇત્યાઓ ગાથયાઓ, ઉશ્તવઇત્યાઓ ગાથયાઓ, સ્પેંન્તા-મઇન્યેઉશ ગાથયાઓ, વોહૂ-ક્ષથ્રયાઓ ગાથયાઓ, વહિશ્તોઇશ્તોઇશ ગાથયાઓ, અષઓનાંમ ફ્રવષિનાંમ ઉગ્રનાંમ અઇવિથૂરનાંમ, પઓઇર્યો-ટ્કએષનાંમ ફ્રવષિનાંમ, નબાનજ્દિશ્તનાંમ ફ્રવષિનાંમ. અષેંમ વોહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશચ; હજંઘ્રેંમ; જસ મે અવંઘ્હે મજ્દ; કેરૂકેહ મોજદ.

ઉશતવદ ગાથા.

હા ૪૩ મો-અહ્માઇ યહ્માઇ—આ હાની શરૂઆતમાં કહે છે કે સુખ તેનેજ મળે છે કે જેનાથી બીજાઓને સુખ થાય છે. જરથોસ્ત અહુરમઝદને ભલાં મનનું ડહાપણુ, અને લાંબી જીંદગી માટે અરજ ગુજારે છે. અને હાઉરવંદ અને મીનોઇ દુન્યામાં સાચા અને ફાયદા ભરેલા માર્ગો વિષેની બસારત મેળવવા ચાહે છે. તે કહે છે કે અહુરમઝદનેજ સર્વ ચીજ જાહેર છે, તેજ વૃદ્ધિ કરનાર છે, ભલાંને ભલો અને બુરાને બુરો બદલો આપનાર તેજ છે. અહુરમઝદની જે જે ઇચ્છાઓ છે, તેની તે વાકેફી મેળવવા ચાહે છે, અને આતશની સનમુખ અહુરમઝદની પરશતેશ જીંદગી દરમ્યાન કરવા માંગે છે, કારણ કે કૌવતમંદ આતશનું બળ દરવંદ તેમજ અશોને અશોઇ આપવા માટે પુરતું છે. તે ઇચ્છે છે કે અશો માણસને ખુશી, અને દરવંદને દુઃખ પહોંચાડવાને તે શકિતવાન થાય. જરથોસ્તને શરોષ સાથે મેલાપ થતાં શરોષ તેને પુછે છે કે તું કોણ છે અને કોણની સંફનો છે? ત્યારે જરથોસ્તે અહુરમઝદ તરફની જે માથ્રની વાકેફી મેળવી છે, તે ખાકી બંદાઓને શીખવીને તેઓના દીલમાં રોશની લાવવાનો નિશ્ચય જાહેર કરે છે, પણ તે કામ તેને ઘણું મુશકેલ લાગે છે, કારણકે પાપી માણસો સદગુણી આચરણો પસંદ કરતા નથી છતાં તે અહુરમઝદના ફરમાનોને સંપુર્ણ આધીન રહીને કામ સરનજામ ઉતારવા માગે છે અને અહુરમઝદને અરજ ગુજારે છે, કે જેમ એક દોસ્ત બીજા દોસ્તને ખુશી કરે છે, તેમ હું તારી ઉપર ફીદા થયલાને તું ખુશી કર, જેથી તારી પવિત્ર માથ્ર તરફ ખાકી બંદાઓને ઉશકેરવાને હું શકિતમાન થાઉં અને લોકોને આરમઇતી (સાલેસાઇ, સત્યતા) અને વોહુમન (ભલું મન) તરફ દોરવું.

હા ૪૪ મો-તત થ્વા પેરેસા—આ હામાં અશો જરથોસ્ત અહુરમઝદને ઘણાક સવાલો પુછીને કુદરતની અને અહુરમઝદનાં બળની વાકેફી મેળવે છે, અને એવાં અનુમાન ઉપર આવે છે કે કુલ જગત ઉપર અહુરમઝદની સત્તા સર્વોપરી છે, તે સવાલો આ પ્રમાણે છે;—

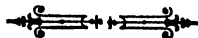
તારી પરશતેશ કેમ કરવી? બહેશતની શરૂઆત કેમ થઇ? બેઉ દુન્યાને ચાહનારને કોણથી ફાયદો પહોંચે છે? અશોઇને જનમ આપનાર, અને લોકોને આડે માર્ગે જતાં અટકાવનાર તારા શિવાય કોણ છે? અશો કોણ કહેવાય અને દરવંદ કોણ કહેવાય? સુરજ અને તારાને તેઓનો માર્ગ મુકરર કરી આપનાર કોણ? ચંદ્રની વધઘટ તારા સિવાય કોણથી થાય છે? જમીન અને આસમાનને પડી જતાં અટકાવનાર તું શિવાય કોણ? પાણી અને ઝાડપાનને ટકાવી રાખનાર કોણ? વાદળાં સાથે પવનની ઝડપ કોણે જોડી છે? બહમનને પેદા કરનાર કોણ? અંધારૂં અને રોશની, ઉંઘ અને જાગૃતિ, તથા બામદાદ, બપોર, અને રાતનો બનાવનાર તારા શિવાય કોણ? બાપ અને દીકરા વચ્ચે હેત પ્રીત ઉત્પન્ન કરનાર કોણ? અંતઃકરણને પાક કરનાર કોણ? જેઓને તારી ઉપર આસ્થા છે તેઓને આરમઇતી કયારે પહોંચશે? સામસામા લડનારાં બે લશકરમાંથી નેકીની રાહે ચાલનારા લશકરને ફત્તેહ અપાવનાર કોણ? એ પ્રમાણે જગતની તમામ હીલચાલ અને વ્યવસ્થા અહુરમઝદથીજ છે, અને તેનીજ સત્તા કુલ જગત ઉપર ચાલે છે, એવો એકરાર કરીને તે હૈયાત દીનોમાં જે સર્વેથી શ્રેષ્ટ દીન, તેની માહેતી મેળવવા, અને જ્ઞાનનો ભંડાર સંપાદન કરવા ઇચ્છે છે, અને નાફરમાન દરૂજને માથ્રથી જેર કરવા માગે છે, કારણકે તેઓને રાસ્ત માર્ગ દેખાડવા છતાં, તેની સંફમાં આવતા નથી. તે કહે છે કે જો માણસો ઉદયોગી ગુજારીને ખેતીને આબાદ કરશે તો ખોરદાદની આબાદી તેઓને મળશે, અને ઉદયોગી જીંદગી નહિ ગુજારનારા કીક અને કરપની ખસલતના આળસુ લોકો સજાએ પહોંચશે, છેવટે જરતોસ્ત પોતાના નેક કામોના બદલામાં સુખ અને અમર્ગી મેળવી અહુરમઝદના રહેઠાણ બેહેસ્ત તરફ પહોંચે, એવી દુવા માગે છે.

હા ૪૫ મો—અત ફ્રવક્ષ્યા—આ હામાં પણ અશો જરથોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓ સનમુખ વાયજ કરે છે:—

તમે કે જે નજદીકથી અને દૂરથી આવ્યા છો, તેઓને જે હું કહું તે બરાબર ધ્યાનથી સાંભળો, અને તે ઉપર દરયાફ્ત કરો! સ્પેનામીનો અને ધનામીનોની સમજ આપતાં તે કહે છે કે તે બન્નેના વિચાર, વચન, કારણ, શીખામણ, અકકલ, અને ઇમાન એક એકથી જુદાં છે; તમે સ્પેનામીનોની સંફમાં આવીને ધનામીનોથી દૂર રહો, ધનામીનોની સંફવાળાઓ બુરાં ઇમાનને લીધે ઝબાનથી ફરેલા છે, અને તેઓ દુન્યામાં નાશ ફેલાવે છે, પણ રસ્તાખેજને વખતે તેઓ લાઇલાજ થશે. અહુરમઝદે જે માથ્રવાણી અને શીખવી છે, તે શીખીને તે પ્રમાણે અમલ કરો, કારણકે તેજ ઇનસાન માટે શ્રેષ્ટ છે, માટે તેની તરફ પસંદગી દેખાડીને અહુરમઝદ, જે કોઇથી ઠગાતો નથી. તેનીજ નેક અકકલ વાપરીને પરસ્તેશ કરો, તો તમને આ દુન્યામાં સુખ, અને પેલી જહાનમાં અમર્ગી મળશે, તમારે ત્યાં ગોસ્પંદ તથા ફરઝંદની વૃદ્ધિ થશે, અહુરમઝદ

વોહુમન યાને ભલાં મનનો પીતા છે, અને આરમઇતી તેની બેટી છે. (એટલે જો ભલું મન અને ડહાપણુ મેળવવાને માટે તમે અહુરમઝદને અરજ કરશો, તો તે તેનીજ તરફથી મળશે, નહિ કે ધનામીનો તરફથી). તે વોહુમન અને ડહાપણુ સંપાદન કરીને ઉદયોગી જીંદગી ગુજારો. જેઓ અહુરમઝદ તરફ તુચ્છકાર બતાવશે, તેઓ સેવટે પોતેજ તુચ્છકારને પાત્ર થઇને સજાએ પહોંચશે, અને જેઓ તેની સેતાયશ કરીને તેની અનહદ શકિત તથા સર્વોપરી સત્તાની પીછાણુ કરશે, તેઓ પોતેજ વખાણુને પાત્ર થઇને અમર્ગીનું સુખ હાંસલ કરશે.

• હા ૪૬ મો–કાંમ નેમોઇ જામ—જરથોસ્તને જ્યારે પહેલાં દેશના પાદશાહ તરફથી તેના ધર્મ ફેલાવવાના કામમાં કાંઇ મદદ મળતી નથી જ્યારે તેનું કાંઇ ચાલતું નથી, જ્યારે તેની સંફમાં થોડાજ લોકો હતા, ત્યારે તે નિરાશ થઇને પોકાર કરે છે કે "હું કયાં જાઉં, અને શું કરૂં? અગાઉ થઇ ગયલા શોષ્યંતોના જેવી નેક અકકલ લોકોમાં કયારે આવશે? હું અહુરમઝદને કેમ ખુશી કરૂં? હું તેને વૃદ્ધિના કામોથી ખુશી કરવા માગું છું, જ્યારે દુષ્ટ લોકો મારી ઉપર કીનો લેવા માગે, ત્યારે અહુર-મઝદજ મારી સંભાળ લેશે. બહમન અને અરદીબેહશ્ત (નેક અકકલ અને અશોઇ) મારા પાસબાન છે, દુષ્ટ લોકો દેશની વૃદ્ધિ અને પાકીજગીમાં ખલલ નાખનાર છે; તેઓ ચોર, ને નાશને લાયકના છે. તેવાઓનો નાશ કરનાર ગોસ્પંદોની વૃદ્ધિ કરે છે. જે અહુરમઝદને ચહાતો નથી, તે ભયંકર દરૂજની સંપ્રમાં જાય છે, અને તે દરવંદને માટે ભલો છે. અશોનો દોસ્ત તો અશોજ હોય છે. જે કીક અને કરપની ખસલતના લોકો દુન્યામાં નાશ ફેલાવવાને સાથે મળ્યા છે, તેઓનાં રવાન જ્યારે ચીનવદ પુલ આગળ જશે, ત્યારે પોકાર કરશે, અને દોઝખમાં પોતાનું રેહઠાણુ કરશે." ત્યાર પછી તુરાની ફ્રિયાનની ઓલાદનાઓએ પોતાનો બુરો પેશો છોડી દઇને જરથોસ્તનો ધર્મ અખત્યાર કરીને, તેને મદદ આપી હતી, તેમજ કએ ગુશતાસ્પ, હએચત-અસ્પની ઓલાદનાઓએ, અને ફરશોસ્તર અને જામાસ્પે ખરાં ખોટાંની પીછાણુ કરીને જરથોસ્તને તેના કામમાં મદદ આપી હતી, તેની તે પીછાણુ કરે છે, અને કહે છે કે એ મને ખુશી કરનારાઓને અહુરમઝદ નેક બદલો આપશે.



ગાથાના પાંચ દિવસોમાં ત્રીજા ગાથાને દીને નીચલા હા પઢવા.

સ્પેન્તોમદ[1] ગાથાના હા.

યજશ્નેના હા ૪૭ થી ૫૦.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ. અષેમ્ વોહૂ (૧).

૫ નામે યજદાંન્ અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની, ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજાયાદ; ગેહ ગાથાબ્યો અહુનવદ્ ગેહ, ઉશતવદ્ ગેહ, સ્પેન્તોમદ્ ગેહ, વોહૂ-ક્ષથ્ર ગેહ, વહિશ્તોઇશ્ત્ ગેહ, ગેહ ગાથાબ્યો અર્દાફ્રવશ બેરસાદ. અજ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ, અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુજૂખ્ત દુજવર્શ્ત, મેમ ૫ ગેતી મનીદ, ઓએમ ગોફ્ત, ઓએમ કર્દ, ઓએમ જસ્ત, ઓએમ બુન્ બૂદ ઍસ્તેદ. અજ આંન્ ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન્, ૫ સે ગવશની ૫ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અંગ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવર્શ્તાંમ્ હૂત્ વસ્ના ફ્રેરષોતેમેમ; સ્તઓમિ અષેમ. અષેમ્ વોહૂ (૩). ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ.

અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખ્વરેનંઘ્રઉહતો, અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ, ગાથાબ્યો સ્પેન્તાબ્યો રતુક્ષથ્રાબ્યો અષઓનિબ્યો, અહુનવઇત્યાઓ ગાથયાઓ, ઉશતવઇત્યાઓ ગાથયાઓ, સ્પેન્તા-મઇન્યેઉશ ગાથયાઓ, વોહુ-ક્ષથ્રયાઓ ગાથયાઓ, વહિશ્તોઇશ્તોઇશ ગાથયાઓ, અષઓનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિ-થૂરનાંમ્, પઓઇરયો-ત્કએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, નબાનજદિશ્તનાંમ ફ્રવષિનાંમ્, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇરયો જઓતા ફ્રા મે મૂતે, અથા રતૂશ અષાતચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીદ્વાઓ મ્રઓતૂ. અહુરેમ મજદાંમ રએવન્તેમ ખ્વરેનંઘ્રઉહન્તેમ યજમઇદે; અમેષા સ્પેન્તા હુક્ષથ્રા હુધાઓંઘ્રહો યજમઇદે. ગાથાઓ સ્પેન્તાઓ રતુક્ષથ્રાઓ અષઓનીશ યજમઇદે; અહુનવઇતીમ ગાથાંમ્ અષઓનીમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; ઉશતવઇતીમ્ ગાથાંમ્ અષઓનીમ્ અષહે

---

૧ એ ગાથાનું નામ શરૂઆતમાં પેહેલા હાના પેહેલા ફકરાની શરૂઆતમાં આવેલા **સ્પેન્તા મઇન્યુ** બોલ ઉપરથી પડયું છે.

રતૂમ યજમઇદે; સ્પૅન્તા-મઇન્યૂમ્ ગાથાંમ્ અષઑનીમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે; વૉહુ-ક્ષથ્રાંમ્ ગાથાંમ્ અષઑનીમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; વહિશ્તોઇશ્તીમ્ ગાથાંમ્ અષઑનીમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; અષઑનાંમ્ વંઘ્વઉહીશ્ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો યજમઇદે. અહુનૅમ્ વઇરીમ્ તનૂમ્ પાઇતિ, અહુનૅમ્ વઇરીમ્ તનૂમ્ પાઇતિ, અહુનૅમ્ વઇરીમ્ તનૂમ્ પાઇતિ. યથા અહૂ વઇર્યો (૧).

(હા ૪૭ મો)

નૅમો વે ગાથાઑ અષઑનીશ્.

૧ ☞ સ્પૅન્તા મઇન્યૂ વહિશ્તાચા મનંઘ્હા
હચા અષાત્ શ્યઑથનાચા વચંઘ્હાચા,
અહ્માઇ દાંન્ હઉર્વાતા અમૅરૅતાતા
મજ્દાઑ ક્ષથ્રા આર્મઇતી અહુરો. ☞ (બે વાર પઢે)

૨ અહ્યા મઇન્યેઉશ્ સ્પેનિશ્તહ્યા વહિશ્તૅમ્,
હિજ્વા ઉખ્ધાઇશ્ વંઘ્હેઉશ્ એઑઆનૂ મનંઘ્હો,
આર્મતોઇશ્ જસ્તોઇબ્યા શ્યઑથના વૅરૅઝ્યત્;
ઓયા ચિસ્તી હ્વો પતા અષહ્યા મજ્દાઑ.

૩ અહ્યા મઇન્યેઉશ્ ત્વેમ્ અહી તા સ્પૅન્તો,
યે અહ્માઇ ગાંમ્ રાન્યો-સ્કૅરૅતીમ્ હેમ્-તષત્,
અત્ હોઇ વાસ્ત્રાઇ રામાદાઑ આર્મઇતીમ્
હ્યત હેમ્ વૉહૂ મજ્દા હેમૅ-ફ્રશ્તા મનંઘ્હા.

૪ અહ્માત્ મઇન્યેઉશ્ રારૅશ્યેન્તી દ્રૅગ્વન્તો,
મજ્દા સ્પૅન્તાત્ નોઇત્ ઇથા અષાઉનો;
કસેઉશ્ચીત્ ના અષાઉને કાથે અંઘ્હત્,
ઇસ્વાચીત્ હાંસ્ પરઑશ્ અકો દ્રૅગ્વાઇતે.

---

૧. નેક મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી જીંદગી ગુજારનારને અહુરમજદ આ દુન્યામાં સુખ, સંપતિ, અને ભકિતભાવ, તથા પેલી દુન્યામાં અમર્ગી બખશે છે.

૨. અહુરમજદ અશોઇનો પિતા છે. માણસ પોતાની ઝબાને બોલેલા નેક સખુન અને પોતાના હાથે કીધેલાં નેક કામથી બહેશત પામે છે.

૩. અહુરમજદે માણસનાં પોષણને માટે આ જગત તથા ધરતીને પેદા કીધી છે.

૪. અશો માણસ ગરીબ હોય કે સંપતિવાળો હોય, પણ તેણે નેક માણસનું ભલું કરવું, અને બુરા માણસનું બુરૂં કરવું.

૫ તાચા સ્પૅન્તા મઇન્યૂ મજ્દા અહુરા,
અષાઉને ચોઇશ યા-ચી ચીચા વહિશ્તા;
હનરૅ થ્વહ્માત્ જઑષાત્ દ્રૅગ્વાઓ બક્ષઇતી,
અહ્યા શ્યઑથનાઇશ અકાત્ આષ્યાંસ્ મનંઘ્રહો.

૬ તા દાઓ સ્પૅન્તા મઇન્યૂ મજ્દા અહુરા,
આથ્રા વંઘ્રહાઉ વીદાઇતે રાનોઇબ્યા
આર્મતોઇશ દૅબાંઝંઘ્રહા અષષ્યાચા;
હા-ચી પૉઉરુશ્ ઇષૅન્તો વાઉરાઇતે.

૭ ☞ સ્પૅન્તા મઇન્યૂ વહિશ્તાચા મનંઘ્રહા
હચા અષાત્ શ્યઑથનાચા વચંઘ્રહાચા
અહ્માઇ દાંન્ હઉર્વાતા અમૅરૅતાતા
મજ્દાઓ ક્ષથ્રા આર્મઇતી અહુરો. ☜ (બે વાર પઢે)

અષૅમ્ વૉહૂ (૩). સ્પૅન્તા-મઇન્યૂમ્ હાઇતીમ્ યજમઇદે. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઁઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(હા ૪૮ મો)

૧ યેજી અદાઇશ અષા દ્રુજૅમ્ વેંઘ્રહઇતી,
હ્યત્ આંસષુતા યા દઇબિતાના ફ્રઓખ્તા
અમૅરૅતાઇતી દએવાઇશ્ચા મષ્યાઇશ્ચા,
અત્ તોઇ સવાઇશ્ વહ્મૅમ્ વક્ષત્ અહુરા.

૨ વઓચા-મોઇ, યા ત્વેમ્ વીદ્વાઓ અહુરા,
પરા હ્યત્ મા યા મેંગ પૅરૅથા જિમઇતી,
કત્ અષવા મજ્દા વેંગહત્ દ્રૅગ્વન્તૅમ્;
હા-ચી અંઘ્રહેઉશ વંઘ્રઉહી વિસ્તા આકૅરૅતિશ.

---

૫. અહુરમજદ અશો માણસને બન્ને દુન્યાનું સુખ આપે છે, પણ બદ માણસ તેનો વહાલો હોતો નથી, તેનું રહેઠાણ દોજખમાં હોય છે.

૬. અહુરમજદ નેક તથા બદ માણસોને વાજબી ઇનસાફ આપે છે.

૧. જ્યારે અશોઇથી દરૂજ જેર થશે, ત્યારે બુરાઈ ઉંઘાડી પડશે, અને અહુરમજદની આરાધનાનો ફેલાવો થશે.

૨. પેગમબર જરતોસ્ત દીન ફેલાવવાનાં પોતાનાં કામમાં તેને મુશકેલી નડે, તેની આગમજ અહુરમજદ કને જાણવા ઇચ્છે છે કે અશો માણસ પાપીને જેર કરશે કે નહિ.

૩ અત્ વએદૅમ્નાઇ વહિશ્તા સાસ્નનાંમ્,
યાંમ્ હુદાઓ સાસ્તી અષા અહુરો,
સ્પૅન્તો વીદ્વાઓ, યએચીત્ ગૂજરા સેંગ્હાઓંઘ્હો;
થ્વાવાંસ્ મજ્દા વંઘ્હેઉશ્ ખ્રથ્વા મનંઘ્હો.

૪ યે દાત્ મનો વહ્યો મજ્દા અષ્યસ્ચા,
હ્વો દએનાંમ્ ષ્યઓથનાચા વચંઘ્હાચા;
અહ્યા જઓષેંગ્ ઉશતિશ વરૅનેંગ્ હચઇતે;
થ્વહ્મી ખ્રતાઓ અપેમૅમ્ નના અંઘ્હત્.

૫ હુક્ષથ્રા ક્ષેન્તાંમ્, મા-ને દુશૅ-ક્ષથ્રા ક્ષેન્તા,
વંઘ્હુયાઓ ચિસ્તોઇશ્ ષ્યઓથનાઇશ્ આર્મઇતે.
યઓઝ્દાઓ મષ્યાઇ અઇપી જાંથૅમ્ વહિશ્તા,
ગવોઇ વૅર્ઁજયાંતાંમ્ તાંમ્ ને ખ઼રૅથાઇ ફ્રૂષુયો.

૬ હા-જી-ને હુષોઇથૅમા, હા-ને ઉતયૂઇતીમ્
દાત્ તૅવીષીમ્, વંઘ્હેઉશ્ મનંઘ્હો બૅરૅખ્ધે;
અત્ અખ્યાઇ અષા મજ્દાઓ ઉર્વરાઓ વક્ષત્,
અહુરો અંઘ્હેઉશ્ જાંથોઇ પઓઉરૂયેહ્યા.

૭ ની અએષૅમો ની દૂયાતાંમ્ પઇતી રૅમૅમ્ પઇતી-સ્યોદૂમ્,
યોઇ આ વંઘ્હેઉશ્ મનંઘ્હો દીદ્રઘઝ્રોદુયે
અષા વ્યાંમ્, યેહ્યા હિથાઉશ્ ના સ્પૅન્તો;
અત્ હોઇ દામાંમ્ થ્વહ્મી આ-દાંમ્ અહુરા.

૮ કા-તોઇ વંઘ્હેઉશ્ મજ્દા ક્ષથ્રહ્યા ઇશતિશ્;
કા-તોઇ અષોઇશ્ થ્વખ્યાઓ મઇબ્યો અહુરા;

---

૩. અશો તથા દાનાવ માણુસોનેજ અહુરમજદ માત્ર શીખવે છે.

૪. નેક મનશનીવાળો શખસ નેક ગવશની અને નેક કુનશનીવાળો હોય છે, અને સેવટે તે અહુરમજદનાં ડહાપણને પહોંચે છે.

૫. ભલો પાદશાહ હમારી ઉપર રાજ કરે, બુરો પાદશાહ હમારી ઉપર રાજ કરે નહિ! પવિત્રાઇ માણસને માટે જનમથી શ્રેષ્ટ છે. ગાય ગોસ્પંદને માટે મહેનત કરવી જોઇએ, જેથી દેશની આબાદીમાં વધારો થાય.

૬. ગાય ઢોર માણસની કૌવત આપનારી મીરાસ છે, તેનેમાટે અહુરમઝદે વનસપતી ઉગાડી.

૭. ભલી અકકલવાળો માણસ એષમદેવને (ગુસ્સાના દેવને) દાબેલો રાખે છે, અને દ્વેષ કહાડી નાખે છે. જમાનાની ગીરદેશથી દુઃખમાં આવી પડેલાંને હું (જરથોસ્ત) આશરો આપીશ.

૮. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમજદને કહે છે કે જેઓ મારી પુઠે ચાલે તેઓને શું બદલો મળશે. નેક મનશનીને વળગી રહેવાથી હું શું બક્ષેશની આશા રાખું ?

કા-થ્વોઇ અષા આકાઓ અરેદ્રંગ ઇષ્યા,
વંધ્રહેઉશ મઇન્યેઉશ બ્યઑથનનાંમ્ જવરો.

૯ કદા વએદા યેજી ચહ્યા ક્ષયથા
મજદા અષા યેહ્યા-મા આઇથિશ દ્વએથા;
ઍરેશ-મોઇ ઍરેજ્જૂચાંમ્ વંધ્રહેઉશ વફુશ મનંધ્રહો,
વીદ્યાત્ સઑષ્યાંસ્ યથા હોઇ અષિશ અંધ્રહત.

૧૦ કદા મજદા માંનરોઇશ નરો વીસેન્તે,
કદા અજેન્ મૂથ્રેમ્ અહ્યા મદહ્યા,
યા અંગ્રહ્યા કરપનો ઉરુપયેઇન્તી,
યાચા ખ્રતૂ દુશે-ક્ષથ્રા દખ્યુનાંમ.

૧૧ કદા મજદા અષા મત્ આર્મઇતિશ
જિમત્, ક્ષથ્રા હુષેઇતિશ વાસ્તવઇતિ;
કોઇ દ્રેગ્વોદ્બીશ ખ્રુરાઇશ રામાંમ્ દાઑન્તે,
કેંગ્ આ વંધ્રહેઉશ જિમત્ મનંધ્રહો ચિસ્તિશ.

૧૨ અત્ તોઇ અંધ્રહેન્ સઑષ્યન્તો દખ્યુનાંમ્,
યોઇ ક્ષ્નૂમ્ વોહૂ મનંધ્રહા હચાઑન્તે
ષ્યઑથનાઇશ અષા થ્વહ્યા મજદા સેંગહહ્યા,
તોઇ-જી દાતા હમએસ્તારો અએષેમ્ મહ્યા.

૧૩ ☞ સ્પેન્તા મઇન્યુ વહિશ્તાચા મનંધ્રહા
હચા અષાત્ ષ્યઑથનાચા વચંધ્રહાચા
અહ્માઇ દાંન્ હઉર્વાતા અમેરેતાતા
મજદાઓ ક્ષથ્રા આર્મઇતી અહુરો. ☜ (બે વાર પઢે.)

અષેમ્ વોહૂ (3). યેજિધાંમ્ હાઇતીમ્ યજમઇદે. યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંધ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

૯. પેગમબર જરતોસ્ત અહુરમજદને કહે છે કે મારા શક દૂર કરવાનું કોણની સત્તામાં છે?

૧૦. સંપુર્ણ બુદ્ધિના માણસો (હદ બહાર હોમ પીધાથી ઉત્પન્ન થતાં) છાકટાપણાંની બદીને ક્યારે તોડશે? જે બદીથી કરપો અને બુરા રાજ કરનારાઓ ખરાબી પાંથરે છે.

૧૧. અશોઇ તથા તાબેદારીનું રાજ કયારે થશે? ઉદયોગ તથા સલાહસંપજને ખાતર ભલું રાજ કયારે થશે? દુષ્ટ માણસથી તું (અહુરમજદ) હમને બચાવ.

૧૨. દેશના શોષ્યોસો (ધર્મની બાબતમાં રોશની નાખનારા) અહુરમજદની શીખામણ મુજબ એશમ દેવના હરીફ છે.

(હા ૪૯ મો)

૧ અત્ મા યવા બેનદ્રો પફ્રે મજિશ્તો,
યે દુશ-અૅરૅથ્રીશ ચિક્ષ્નુષા અષા મઝ્દા;
વંધ્રઉહી આદા ગઇદી મોઇ આ-મોઇ અરપા,
અહ્યા વૅહ્હૂ અઍાષો વીદા મનંધ્રહા.

૨ અત્ અહ્યા મા બેનદ્રહ્યા માનયેઇતી
તકએષો દ્રૅગ્વાઍ, દઇબિતા અષાત્ રારૅષો,
નોઇત્ સ્પૅન્તાંમ્ દોરૅશત્ અહ્માઇ સ્તોઇ આર્મઇતીમ્,
નએદા વૅહ્હૂ મઝ્દા ફ્રશ્તા મનંધ્રહા.

૩ અતચા અહ્માઇ વરૅનાઇ મઝ્દા નિદાતૅમ્
અષૅમ્ સુઇદ્યાઇ તકએષાઇ રાષયેંધ્રહે દ્રુક્ષ;
તા વંધ્રહેઉશ સરે ઇઝ્યા મનંધ્રહો,
અન્તરે વીસ્પેંગ્ દ્રૅગ્વતો હખ્મેંગ્ અન્તરે-મ્રૂયે.

૪ યોઇ દુશ-ખ્રથ્વા અએષૅમૅમ્ વરૅદૅન્ રામૅમચા,
ખ્વાઇશ હિઝુબીશ, ફ્શુયસૂ અફ્શુયન્તો,
યએષાંમ્ નોઇત્ હુવરૅશતાઇશ વાંસ્ દુઝ્વરૅશતા,
તોઇ દએવેંગ્ દાંન્ યા દ્રૅગ્વતો દએના.

૫ અત્ હ્વો મઝ્દા ઇઝાચા આઝુઇતિશચા,
યે દએનાંમ્ વૅહ્હૂ સારૅશતા મનંધ્રહા;
આર્મતોઇશ કસ્ચીત્ અષા હુઝૅન્તુશ,
તાઇશચા વીસ્પાઇશ થ્વહ્મી ક્ષથ્રોઇ અહુરા.

---

૧. પેગમ્બર જરતોસ્ત પોતાની દીન ફેલાવવાનાં કામમાં નડતલ સમાન થઇ પડેલા કોઈ બેનદ્ર નામના બુરા શખસને જેર કરવા માટે અહુરમજદની મદદ માગે છે.

૨. પહેલા ફકરામાં જણાવેલો બેનદ્ર પેગમ્બર જરતોસ્તની દીન કબુલ ન રાખતાં, તેનાં કામમાં ખલલ નાખે છે. તે વિષે જરથોસ્ત ફરયાદ કરે છે.

૩. પેગમ્બર જરથોસ્ત કહે છે કે મારો તરીકો અશોઇ ઉપર રચાયલો છે, બેનદ્રનો તરીકો ઠગાઇ ઉપર રચાયલો છે.

૪. તે બુરાઓ (બેનદ્રની તરફેણવાળાઓ) પોતાની ઉંધી બુદ્ધિથી ઉદયોગી માણસને હેરાન કરે છે, તેઓથી કંઈબી ભલું થતું નથી, પણ તેઓ દેવની સંફના છે.

૫. જરથોસ્તી દીન ઉપર નેક મનશાનીથી એતેકાદ રાખનાર આબાદીનો વધારો કરે છે.

૬ ફ્રો વાઑ ફ્રએષ્યા મજ્દા અષૅમ્ચા મ્રૂઇતે
યા વે ખ્રતેઉશ ક્ષ્માકહ્યા આ-મનંઘ્હા,
ઍરૅશ વીચિદ્યાઇ યથા ઇ સ્રાવયએમા
તાંમ્ દએનાંમ્ યા ક્ષ્માવતો અહુરા.

૭ તત્ચા વૉહૂ મજ્દા સ્રઑતૂ મનંઘ્હા
સ્રઑતૂ અષા, ગૂષહ્વા-તૂ અહુરા;
કે અઇર્યમા, કે ખ્એતુશ દાતાઇશ અંઘ્હત,
યે વૅરૅજેનાઇ વંઘ્ઉહીમ્ દાત્ ફ્રસસ્તીમ.

૮ ફૅરષઑશ્ત્રાઇ ઉર્વાજિશ્તાંમ્ અષહ્યા દાઑ
સરેમ્, તત્ થ્વા મજ્દા યાસા અહુરા
મઇબ્યાચા, યાંમ્ વંઘ્હાઉ થ્વહ્મી આ-ક્ષથ્રોઇ,
યવોઇ વીસ્પાઇ ફ્રએશ્તાઑંઘ્હો આઑંઘ્હામા.

૯ સ્રઑતૂ સાસ્નાઑ ફ્રષેંગહ્યો સુયે તશ્તો,
નોઇત્ ઍરૅશ-વચાઑ સરૅમ્ દદાંસ્ દ્રૅગ્વાતા;
હ્યત્ દએનાઑ વહિશ્તો યૂજેન્ મીજ્દે,
અષા યુખ્તા યાહી દેજામાસ્પા.

૧૦ તએચા મજ્દા થ્વહ્મી આદાંમ્ નિપાઑંઘ્હે,
મનો વૉહૂ ઉરૂનસ્ચા અષાઉનાંમ્,
નૅમસ્ચા યા આર્મઇતિશ ઇજ્રાચા
માંજા ક્ષથ્રા વજ્દંઘ્હા અવેમીરા.

૧૧ અત્ દુશૅ-ક્ષથ્રેંગ દુશ-શ્યઓથનેંગ દુજ્-વચંઘ્હો,
દુજ્-દએનેંગ દુશ-મનંઘ્હો દ્રૅગ્વતો,

---

૬. પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદ ઉપર ફીદા થઇને તેની દીન ફેલાવવાને શકિતવ થાય એવી દુવા ચાહે છે.

૭. પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદને કહે છે કે મારાં દીન ફેલાવવાનાં કામમાં ટ આપનાર અને મારી સંફનો કોણ થશે ?

૮. સાતમાં ફકરાના જવાબમાં તે ફરશોસતરનું નામ સુચવે છે.

૯. પેગમ્બર જરથોસ્ત ફરેસોસ્તરને પસંદ કરીને તેની સાથે જામાસ્પ અને ગુશ્ત સ્પનાં નામ જોડે છે.

૧૦. નેક બુદ્ધિ, અશો લોકોનાં રવાનો, ભકિત, તાબેદારી, અને આબાદીને અહુરમજદ ટેકો છે. બદીમાં ગીરફતાર થયલાઓની સત્તાનો નાશ થશે.

૧૧. બુરા પાદશાહો, દુષ્ટ વિચાર, વચન અને કામવાળાઓનાં રવાનોને ખર ખોરાક સાથે આવકાર મળે છે, અને તેઓનો મુકામ દોજખમાં થાય છે.

અકાઇશ ખરૅથાઇશ પઇતી ઉર્વાનો પઇત્યેઇન્તી;
દુજો દૅમાને હુઇથ્યા અંધ્રહૅન્ અસ્તયો.

૧૨ કત્ તોઇ અષા જ્બ્યેન્તે અવંધ્રહો
જરથુશત્રાઇ, કત્ તોઇ વૅાહૂ મનંધ્રહા
યે-વે સ્તઓતાઇશ મજદા ફ્રીનાઇ અહુરા
અવત્ યાસાંસ્ હ્યત્ વે ઇશ્તા વહિશ્તૅમ.[1]

૧૩ ☞ સ્પૅન્તા મઇન્યૂ વહિશ્તાચા મનંધ્રહા
હચા અષાત્ શ્યઓથનાચા વચંધ્રહાચા
અહ્માઇ દાંન્ હઉર્વાતા અમૅરૅતાતા
મજદાઓ ક્ષથ્રા આર્મઇતી અહુરો. ☜ (બે વાર પઢે)

અષૅમ વૅાહૂ (૩). અત-માયવાંમ્ હાઇતીમ્ યજમઇદે. યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઁધ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(હા ૫૦ મો.)

૧ કત્ મોઇ ઉર્વા ઇસે ચહ્યા અવંધ્રહો;
કે-મોઇ પસેઉશ કે મે ના થ્રાતા વિસ્તો,
અન્યો અષાત્ થ્વત્ચા મજદા અહુરા,
અજ્દા જૂતા વહિશ્તાઅત્ચા મનંધ્રહો.

૨ કથા મજદા રાન્યો-સ્કૅરૅતીમ્ ગાંમ્ ઇષસોઇત્,
યે-હીમ્ અહ્માઇ વાસ્ત્રવઇતીમ્ સ્તોઇ ઉસ્યાત્;
ઍરૅજ્જીશ અષા પૅાઉરૂષુ હ્વરે-પિશ્યસૂ
આકાસ્તેંગ મા નિષાંસ્યા દાથૅમ્ દાહ્વા.[2]

૩ અત્ચીત્ અહ્માઇ મજદા અષા અંધ્રહઇતી
યાંમ્ હોઇ ક્ષથ્રા વૅાહુચા ચોઇશત્ મનંધ્રહા

---

૧૨. પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદને કહે છે કે હુ જે તારૂં સ્મર્ણ કરનાર તેને શું મદદ આપશે?

૧. અશોઇ તથા નેક મનશની અખત્યાર કરનારનું રક્ષણ કરનાર અહુરમજદ છે.

૨. પેગમ્બર જરથોસ્ત પોતાને ખોરશેદ પાયાના બેહેશતમાં લઇ જવાને અહુરમજદને અરજ કરે છે. (બેહેસ્તના ચાર દરજ્જા છે:—સતર પાયા, માહ પાયા, ખોરશેદ પાયા તથા અનગ્ર રૂઓચાઓ.)

૩. દુષ્ટ માણસના કબજામાંની પડોશમાં આવેલી જમીન આબાદ કરવી પુન્યવંત છે.

યે-ના અષોઇશ્ અઑજંઘ્હા વરૅહ્યએતા
યાંમ નજ્દિશ્તાંમ્ ગએથાંમ્ દ્રૅગ્ત્વાઓ બક્ષઇતી.

૪ અત્ વાઓ યજાઇ સ્તવસ્ મજ્દા અહુરા
હદા અષા વહિશ્તાચા મનંઘ્હા
ક્ષથ્રાચા, યા ઇષો સ્તાઑંઘ્હત્ આ-પઇથી,
આકાઓ અરૅદ્રૅંગ્ દૅમાને ગરો સૅરઑષાને.

૫ આરોઇ-જી ક્ષ્મા મજ્દા અષા અહુરા
હ્યત્ યૂષ્માકાઇ માંથ્રાને વઑરાજથા,
અઇબી-દૅરૅશ્તા આવીષ્યા અવંઘ્હા,
જસ્તાઇશ્તા યા-નાઓ ખ્વાથ્રે દાયાત્.

૬ યે માંથ્રા વાચૅમ્ મજ્દા બરઇતી
ઉર્વથો અષા નૅમંઘ્હા જરથુશ્ત્રો,
દાતા ખ્રતેઉશ્ હિજ્વો રઇથીમ્ સ્તોઇ;
મહ્યા રાજૅંગ્ વૅાહૂ સાહીત્ મનંઘ્હા.

૭ અત્ વે યઓજા જેવીશ્ત્યેંગ્ અઉર્વતો
જયાઇશ્ પૅરૅથૂશ્ વહ્મહ્યા યૂષ્માકહ્યા
મજ્દા અષા ઉગ્રૅંગ્ વૅાહૂ મનંઘ્હા;
યાઇશ્ અજાથા મહ્માઇ ખ્યાતા અવંઘ્હે.

૮ મત્ વાઓ પદાઇશ્ યા ફ્રસ્રુતા ઇજ્યાઓ
પઇરિ-જસાઇ મજ્દા ઉસ્તાનજસ્તો,
અત્ વાઓ અષા અરૅદ્રષ્યાચા નૅમંઘ્હા
અત્ વાઓ વંઘ્હેઉશ્ મનંઘ્હો હુનરૅતાતા.

---

૪. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમજદને કહે છે કે હું તારી નેક મનશનીથી આરાધના કરૂં, જેથી મારી મુરાદ હાંસલ થાય.

૫. બંદગી કરનાર અહુરમજદને અરજ કરે છે દીન ફેલાવનારને મદદ કર, જેથી તેની નસીહત સાંભળીને અમે સુખી થઇએ.

૬. ભણનાર કહે છે કે પેગમબર જરથોસ્ત પોતાની ઝબાનથી માથ્રવાણી ઓચરે છે, અને દુન્યાના લોકોને જાહેર કરે છે.

૭. પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદને કહે છે કે અશોઇ તથા નેક મનશનીથી હું તારીજ ભક્તિ ઉપર ફીદા છું, જેથી તું મારી રહેનુમાઇ કર.

૮. પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદથી ઇચ્છે છે કે બેઉ હાથ ઉંચા કરીને, બંદગી ગાઇને હું તુને પહોંચું.

૯ તાઇશ વાઑ યસ્નાઇશ પઇતી સ્તવસ્ અયેની,
મજ્દા અષા વંઘ્રહેઉશ ખ્યઑથનાઇશ મનંઘ્રહો;
યદા અષોઇશ મશ્યાઓ વસે ક્ષયા,
અત્ હુદાનાઉશ ઇષયાંસ્ ગૅરૅજ્દા પયેમ.

૧૦ અત્ યા વરૅષા યાચા પઇરી આઇશ ખ્યઑથના,
યાચા વૅાહૂ ચશ્માંમ્ અરૅજત્ મનંઘ્રહા;
રઑચાઑ ખ્વૅંગ અસ્નાંમ્ ઉક્ષા અએઉરૂશ,
ક્ષ્માકાઇ અષા વહ્માઇ મજ્દા અહુરા.

૧૧ અત્ વે સ્તઑતા અઑજાઇ મજ્દા આઑંઘ્રહાચા,
યવત્ અષા તવાચા ઇસાઇચા,
દાતા અંઘ્રહેઉશ અરૅદત્ વૅાહુ મનંઘ્રહા;
હઇથ્યાવરૅશતાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમૅમ.

૧૨ ☞ સ્પૅન્તા મઇન્યૂ વહિશ્તાચા મનંઘ્રહા
હચા અષાત્ ખ્યઑથનાચા વચંઘ્રહાચા
અહ્માઇ દાંન્ હઉર્વાતા અમૅરૅતાતા
મજ્દાઑ ક્ષથ્રા આર્મઇતી અહુરો. ☜ (બે વાર પઢે)

અષૅમ વૅાહૂ (૩). કત-મોઇ-ઉર્વાંમ્ હાઇતીમ્ યજમઇદે. સ્પૅન્તા-મઇન્યૂમ્ ગાથાંમ્ અષઑનીમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. સ્પૅન્તા-મઇન્યેઉશ ગાથયાઑ હન્દાતા યજમઇદે. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજ્દ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરૂદુમ, મરૂદુમ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઑએમ બેહદીન્ માજ્દયસ્નાંન્, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન્ બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

---

૯. પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદથી ઈચ્છે છે કે અશોઈ તથા નેક મનશ્નીના કામોની મારફતે હું તને પહોંચું !

૧૦. પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદને કહે છે કે સેતારા, ખોરશેદ અને બામદાદ તારી કીર્તિ ગાવાને ફરે છે

૧૧. પેગમ્બર જરથોસ્ત બોલે છે કે જ્યાં સુધી મારામાં તાકાત હશે, ત્યાં સુધી હું અહુરમજદનાં વખાણ કરનાર તરીકે હું જણાઇશ.

યસ્નॅમચ વહ્મॅમચ અઍાજસચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, અહુરહે મજદાઍા રએવતો ખ્વરેનંઘ્રઉહ્‌તો, અમॅષનાંમ્ સ્પॅન્તનાંમ્, ગાથાબ્યો સ્પॅન્તાબ્યો રતુક્ષથ્રાબ્યો અષઍાનિબ્યો, અહુનવઇત્યાઍા ગાથયાઍા, ઉશ્તવઇત્યાઍા ગાથયાઍા, સ્પॅંતા-મઇન્યેઉશ્ ગાથયાઍા, વોહુ-ક્ષથ્રયાઍા ગાથયાઍા, વહિશ્તોઇશ્તોઇશ્ ગાથયાઍા, અષાઉનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્ર-નાંમ્ અઇવિથૂરનાંમ્, પઍાઇર્યો-ત્કએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, નબાનજદિશ્ત-નાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્. અષॅમ્ વॅાહૂ (૧).

☞ અહુમાઇ રએશચ; હજંઘ્રૅમ્; જસ મે અવંઘ્રહે મજદ; કॅરૂફેહ્ મોજદ.

સ્પેન્તોમદ ગાથા.

હા ૪૭ મો સ્પેન્તા મઇન્યુ—વૃદ્ધિ કરનાર, ખુશાલી બખશનાર, અશોઇનો પીતા અહુરમઝદ સપેનામીનોની સંફ્ના અશો લોકોને સુખ અને અમર્ગી જે તેની ઉત્તમ બખશેશ છે, તે બખશે છે, માટે તે મેળવવાને નેક મનશની, ગવશની અને કુનશની અખત્યાર કરવી. ગમે તેવો કૌવતમંદ માણસ હોય, પણ જો તે દરવંદને મદદ કરે, તો તે પોતાનાં સઘળાં કૌવત છતાં હાજતમંદ છે, તે અકો-મનની ઓલાદનો છે, અને તે ખોરદાદ અને અમરદાદની બખશેશ મેળવવાથી બેનસીબ રહે છે. એક અશો માણસ ગરીબ હોય કે તવંગર હોય, પણ જો તે સદગુણી અને રાસ્ત માણસને મદદ કરશે, તો તેને આયંદે નેક બદલો મળશે.

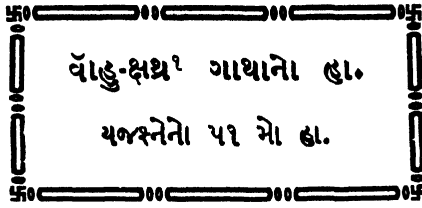
હા ૪૮ મો મો-યેઝી અદાઇશ—છેવટે સચાઇ જુઠાઇ ઉપર ફાવશે, અને ઠગાઇ ઉઘાડી પડશે, ત્યારે ભુંડા અને ભલા બેઉ અહુરમઝદની સેતાયશ કરશે, અશો જરથોશ્ત દુન્યાના ભલાં સેવટ માટે ખાત્રીપુર્વક છે, તે વખતે સર્વે જણા અહુરમઝદની નેક શીખામણ પ્રમાણે ચાલીને, નેક અકકલથી તેની સંફ્ના થશે. સારો પાદશાહ રાજ અમલ ચલાવનારો થાય, બુરો પાદશાહ રાજ અમલ નહિ ચલાવે, એવું જરથોસ્તનું ઇચ્છવું છે. પવિત્રાઇ જન્મથીજ ઉત્તમ છે. ગાય ગોસ્પંદની જતન લઇને તેઓની વૃદ્ધિ કરવી ઘણું ઉત્તમ છે, કારણકે તે આપણા ખોરાકને માટે ઉપયોગી છે. અશો જરતોસ્તનું ઇચ્છવું છે કે લોકો સપેનામીનોની તરફેણમાં આવી, નેક જીંદગી ગુજારતાં થઇને તેની સંફ્માં આવીને છેવટે સુખ હાંશલ કરે, ઉદયોગી જીંદગી ગુજારીને ડહાપણ હાંસલ કરે અને ગુસ્સો, દ્વેષભાવ તજી દઇને નેકીની રાહ અખત્યાર કરે.

હા ૪૯ મો-અત મા યવા—બુરા દેવયસ્નાન લોકો અશો જરથોસ્તના પેગંબરીનાં કામમાં ઘણા હરકત નાખનારા હતા, તેઓને દફે કરવાને તે આતુર હતો, કારણ કે જયારે તેનાં શિક્ષણનો પાયો હુમત, હુખત, અને હવરશત ઉપર હતો, ત્યારે

તેઓ ફરેબ, જુઠાઇ, બદ અક્કલ, ગુસ્સા, હવસમાં મચ્યા રહીને આળસુ જીંદગી ગુજારનારા હતા, કાંઇબી શુભ કામ તરફ તેઓની વળણુ હતી નહિ, પણ બુરાઇ તરફજ વળણુ રાખીને દરવંદોને મદદગાર થઇ પડયા હતા. જરતોસ્ત દુવા માંગે છે કે નેક દીન વિષે લોકોને સમજાવવામાં તે ફતેમંદ ઉતરે, જેથી તેઓ દુન્યાની વૃદ્ધિ કરવામાં મદદગાર થઇ પડે. તે અરજ ગુજારે છે કે ગુશ્તાસ્પ, ફરશોસ્તર, અને જામાસ્પ તેનાં કામમાં મદદ કરીને બહેશ્તનું સુખ હાંસલ કરે, અને બદીમાં ગીરફતાર થયલાઓની સત્તાનો નાશ થાય, અશો સદગુણી પુરૂષોને ચીનવદ પુલ ઉપર ફરેસ્તાઓ મુબારકબાદી આપે છે અને અમૃત જેવો ખોરાક આપે છે, જ્યારે પાપીઓનાં રવાનોને પલીદીનો ખોરાક પહોંચે છે.

હા ૫૦ મો-કત મોઇ ઉરવા—અશો જરથોસ્ત અરજ ગુજારે છે કે તે અહુરમઝદની ઉપર ચાહ રાખનાર, અને તેનીજ પરસ્તેશ કરનાર છે, તેથી તેનું રક્ષણ થાય; અને પવિત્રાઇથી નેક જીંદગી ગુજારનારાઓ, જેઓ ડહાપણથી તેની પવિત્ર માથ્રવાણી ખરાં દીલથી ભણે છે, અને આ ધરતી જે દરવંદથી વેરાન થયલી છે, તેને આબાદ કરે, તેઓની અને તેની મદદે આવીને અહુરમઝદ રહેનુમાઇ કરે, અને બેહશતનું સુખ બખશે. તે ખાહેશ રાખે છે કે આજીજીથી બે હાથ ઉંચા કરીને, નમ્રતાથી અહુરમઝદની કવિતારૂપી સિફતો ગાઇને ક્રિયાની ભેટોથી તે અહુરમઝદને પહોંચે. સંખ્યાબંધ સેતારાઓ અને દિવસની ખબર પહોંચાડનાર ખોરશેદ અહુરમઝદની કિર્તી ગાવાને સદા પોતાના માર્ગમાં ફર્યા કરે છે, તેમ અશો જરથોસ્ત, જ્યાં સુધી તેનામાં શકિત અને બળ છે, ત્યાં સુધી અહુરમઝદની કિર્તી ગાનારો થઇને તેને ખુશનુદ કરે, કારણકે અહુરમઝદ નેક કામ કરનારાઓની સૌથી બુલંદ ઇચ્છાઓ બર લાવે છે.

ગાથાના પાંચ દિવસોમાં ચોથા ગાથાને દીને નીચલા હા પઢવા.



વૅાહુ-ક્ષથ્ર[1] ગાથાનો હા.

યજશ્નેનો ૫૧ મો હા.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ. અષૅમ્ વૅાહૂ (૧).

૫ નામે યજદાંન્ અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની, ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજાયાદ; ગેહ ગાથાબ્યો અહુનવદ્ ગેહ, ઉશતવદ્ ગેહ, સ્પૅન્તોમદ્ ગેહ, વૅાહૂ-ક્ષથ્ર ગેહ, વહિશ્તોઇશ્ત્ ગેહ, ગેહ ગાથાબ્યો અર્દાફ્ર્વશ્ ઍરસાદ્. અજ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ, અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુજૂખ્ત દુઝ્વરશ્ત, મૅમ્ ૫ ગૅતી મનીદ્, ઑએમ્ ગોફ્ત, ઑએમ્ કર્દ, ઑએમ્ જશ્ત, ઑએમ્ બુન્ બૂદ્ ઍસ્તેદ્. અજ આંન્ ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ્ પશેમાન્, ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ્; હઇથ્યાવર્શ્તાંમ્ હાત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમૅમ; સ્તઑમિ અષૅમ. અષૅમ વૅાહૂ (૩). ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ્ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ.

અહુરહે મજદાઑ રએવતો ખ્વરેનંઘ્ઉહતો, અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્, ગાથાબ્યો સ્પૅન્તાબ્યો રતુક્ષથ્રાબ્યો અષઑનિબ્યો, અહુનવઇત્યાઑ ગાથયાઑ, ઉશ્તવઇત્યાઑ ગાથયાઑ, સ્પૅન્તા-મઇન્યેઉશ્ ગાથયાઑ, વૅાહુ-ક્ષથ્રયાઑ ગાથયાઑ, વહિશ્તોઇશ્તોઇશ્ ગાથયાઑ, અષઑનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિ-થૂરનાંમ્, પઑઇરયો-ત્કએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, નબાનજદિશ્તનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇરયો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ્ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઑ મ્રઑતૂ. અહુરૅમ્ મજદાંમ્ રએવન્તૅમ્ ખ્વરેનંઘ્ઉહન્તૅમ્ યજમઇદે; અમૅષા સ્પૅન્તા હુક્ષથ્રા હુધાઑંઘ્હો યજમઇદે. ગાથાઑ સ્પૅન્તાઑ રતુક્ષથ્રાઑ અષઑનીશ્ યજમઇદે; અહુનવઇતીમ્ ગાથાંમ્ અષઑનીમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; ઉશ્તવઇતીમ્ ગાથાંમ્ અષઑનીમ્ અષહે

---

[1] એ ગાથાનું નામ, એ શરૂઆતના પહેલા ફકરામાં આવેલા **વોહુ ક્ષથ્રેમ** બોલો ઉપરથી પડયું છે.

રતૂમ યજમઇદે; સ્પેન્તા-મઇન્યૂમ ગાથાંમ અષર્ઑનીમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; વૉહૂ-ક્ષથ્રાંમ ગાથાંમ અષર્ઑનીમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; વહિશ્તોઇશ્તીમ ગાથાંમ અષર્ઑનીમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, અષર્ઑનાંમ વંઘ્વઉહીશ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો યજમઇદે. અહુનૅમ વઇરીમ તનૂમ પાઇતી, અહુનૅમ વઇરીમ તનૂમ પાઇતી, અહુનૅમ વઇરીમ તનૂમ પાઇતિ. યથા અહૂ વઇર્યો (૧).

(હા ૫૧ મો)

નૅમો વે ગાથાઑ અષર્ઑનીશ!

૧ ☞ વૉહૂ ક્ષથ્રૅમ વઇરીમ બાગૅમ અઇબી-બઇરિશ્તૅમ,
વીદીષૅમ્નાઇશ ઇજ્ઞાચીત અષા અન્તરૅ-ચરઇતી
શ્યઑથનાઇશ, મજ્દા વહિશ્તૅમ
તત ને નૂચીત વરૅષાને. ☜ (બે વાર પઢે)

૨ તા-વે મજ્દા પઓઉરૂવીમ અહુરા અષાઇ યેચા
તઇબ્યાચા આર્મઇતે, દોઇષા-મોઇ ઇશ્તોઇશ ક્ષથ્રૅમ;
ક્ષમાકૅમ વૉહૂ મનંઘ્હા વક્ષાઇ દાઇદી સવંઘ્હો.

૩ આ-વે ગેઉષા હેમ્યન્તૂ, યોઇ
વે શ્યઑથનાઇશ સારૅન્તે,
અહુરો અષા હિજ્વા
ઉખ્ધાઇશ વંઘ્હેઉશ મનંઘ્હો,
યએષાંમ તૂ પૉઉરૂયો
મજ્દા ફ્રદક્તા અહી.

૪ કુથ્રા આરોઇશ આફૂસૅરતુશ,
કુથ્રા મૅરૅઝ્દિકા અક્તત,

---

૧. તારી સત્તાને સારે માર્ગે વાપરવાથી લોકો આબાદ થાય છે.

૨. પેગમબર જરતોસ્ત બોલે છે કે હું અહુરમઝદને સૌથી બુલંદ ગણું છું, નેક મનશાનીથી તારી ભક્તિ કરવાથી મારી મુરાદ હાંસલ થાય.

૩. પેગમબર જરથોસ્ત બોલે છે કે જેઓ અહુરમઝદને સરદાર તરીકે ગણે છે, તેઓ તેની સંફના છે, અને તેઓનો તે રાહબર છે.

૪. પેગમબર જરતોસ્ત સવાલ કરે છે કે ભલાઇનો બદલો ક્યાં મળે છે? ગુનાહની માફી ક્યાં મળે છે? અશોઇ તથા તાબેદારી ક્યાં હોય છે? સૌથી ઉત્તમ મનશાની ક્યાં છે? અહુરમઝદની સત્તા શા ઉપર છે?

કુથ્રા યસો પયેન્ અર્ષેમ,
કૂ સ્પેન્તા આર્મઇતીશ્;
કુથ્રા મનો વહિશ્તૅમ્, કુથ્રા
થ્વા ક્ષથ્રા મજદાઓ.

૫ વીસ્પા-તા પૅરૅસાંસ્, યથા
અષાત્ હચા ગાંમ્ વીદત્,
વાસ્તર્યો શ્યઓથનાઇશ્ ઍરૅશ્વો
હાંસ્ હુખ્રતુશ્ નૅમંઘ્રહા;
યે દાથએઇબ્યો ઍરૅશ-રતૂમ્
ક્ષયાંસ્ અષિવાઓ ચિસ્તા.

૬ યે વહ્યો વંઘ્રહેઉશ્ દજદે
યસ્ચા હોઇ વારાઇ રાદત્,
અહુરો ક્ષથ્રા મજદાઓ અત્
અહ્યાઇ અકાત્ અષ્યો,
યે હોઇ નોઇત્ વીદાઇતી
અપેમે અંઘ્રહેઉશ્ ઉર્વએસે.

૭ દાઇદી-મોઇ યે ગાંમ્ તષો અપસ્ચા ઉર્વરાઓસ્ચા
અમૅરૅતાતા હઉર્વાતા સ્પેનિશ્તા મઇન્યૂ મજદા
તૅવીષી ઉતયૂઇતી મનંઘ્રહા વૉહૂ સેંઘ્રહે.

૮ અત્ જી તોઇ વક્ષ્યા મજદા;
વીદુષે જી-ના મ્રુયાત્,
હ્યત્ અકોયા દ્રેગ્વાઇતે,
ઉશ્તા યે અર્ષેમ્ દાદ્રે;
હ્વો જી માંથ્રા શ્યાતો
યે વીદુષે મ્રવઇતી.

---

૫. સારી બુદ્ધિવાળો ઉદયોગી માણુસ ઉપલા સવાલો પુછે છે, તે દુન્યાની વૃદ્ધિ કરે છે.

૬. જે કોઇ અહુરમજદને આરાધે છે, તેના હકમાં અહુરમઝદ ઘણુંજ સારૂં કરે છે, જે કોઇ તેની આરાધના નથી કરતો, તેની ઉપર ઘણીજ ખરાબી આવી પડશે.

૭. પેગમબર જરતોસ્ત અહુરમઝદને કહે છે કે તેં જાનવર, પાણી તથા ઓરવર પેદા કીધાં, તું મને સુખ, અમર્ગી, શકિત તથા જોર આપ.

૮. બુરાને માટે બુરૂં છે, અશોઇને ટેકો આપનારને માટે સુખ છે. માથ્ર સમજાવનારને ખુશાલી ઉત્પન્ન થાય છે.

૯ યાંમ્ ક્ષ્નૂતॅમ્ રાનોઇબ્યા દાઓ
થ્વા આથ્રા સુખ્રા મજ્દા,
અયંધ્રહા ક્ષુસ્તા અઇબી
અહુવાહુ દક્ષ્તॅમ્ દાવોઇ
રાષયેંધ્રહે દ્રॅગ્વન્તॅમ્ સવયો અષવનॅમ્.

૧૦ અત્ યે મા-ના મરॅક્ષઇતે
અન્યાથા અહ્માત્ મજ્દા,
હ્વો દામોઇશ્ દ્રૂજો હુનુશ,
તા દુઝ્દાઓ યોઇ હॅન્તી;
મઇબ્યો જ્યયા અષॅમ્
વંધ્રહુયા અષી ગત્ તે.

૧૧ કે ઉર્વથો સ્પિતમાઇ
જરથુશ્ત્રાઇ ના મજ્દા,
કે વા અષા આફ્રશ્તા,
કા સ્પॅન્તા આર્મઇતિશ્,
કે વા વંધ્રહેઉશ્ મનંધ્રહો
અચિસ્તા મગાઇ ઍરॅશ્વો.

૧૨ નોઇત્ તા-ઇમ્ ક્ષ્નાઉશ્
વએપ્યો કॅવીનો પॅરॅતો જॅમો,
જરથુશ્ત્રॅમ્ સ્પિતામॅમ્ હ્યત્
અહ્મી ઉરુરઓસ્ત્ અશ્તો,
હ્યત્ હોઇ ઇમ્ ચરતસ્ચા
અઓદॅરॅશ્ચા જॅઇષॅનૂ વાજ્રા.

૯. અહુરમઝદ બળતા આતશની તથા પીગળાવેલાં લોઢાંની મારફતે દુષ્ટને શિક્ષા કરે છે, તથા અશોને ફાયદો આપે છે.

૧૦. પેગમબર જરતોસ્ત બોલે છે કે જે કોઇ મને દુઃખ દેવા માંગે છે, તે દરૂજને ટેકો આપનાર છે.

૧૧. પેગમબર જરતોસ્ત અહુરમઝદને સવાલ કરે છે કે મારો દોસ્ત કોણ? કયા ખાલેસ માણસ તે મહાન કામને (કયામતને) માટે જણાયલા છે?

૧૨. ગોલમબારગી કરનાર તથા જરતોસ્તનાં શિક્ષણ ઉપર ધ્યાન નહિ આપનાર જરતોસ્તને નારાજ કરે છે.

૧૩ તા દ્રૅગ્વતો મરૅદઇતી
    દએના અૅરૅજાઉશ હઇથીમ
યેહ્યા ઉર્વા ખ્રઑદઇતી
    ચિન્વતો પૅરૅતાઑ આકાઓ
ખાઇશ હ્યઑથનાઇશ હિઝ્વસ્ચા
    અષહ્યા નાંસ્વાઑ પથો.

૧૪ નોઇત ઉર્વાથા દાતોઇબ્યસ્ચા
    કરપનો વાસ્ત્રાત અરેમ,
ગવોઇ આરોઇશ આસેન્દા ખાઇશ
    શ્યઑથનાઇશ્ચા સેંગહાઇશ્ચા;
યે-ઇશ સેંગહો અપેમૅમ
    દ્રુજો દૅમાને આદાત.

૧૫ હ્યત મીઝ્દૅમ જરથુશ્ત્રો
    મગવબ્યો ચોઇશત પરા
ગરો દૅમાને અહુરો
    મઝ્દાઑ જસત પૉઉરૂયો
તા વે વૉહૂ મનંઘ્હા
    અષાઇચા સવાઇશ ચિવીષી.

૧૬ તાંમ કવા વીશ્તાસ્પો
    મગહ્યા ક્ષથ્રા નાંસત
વંઘ્હેઉશ પદેબીશ મનંઘ્હો
    યાંમ ચિસ્તીમ અષા મન્તા
સ્પૅન્તો મઝ્દાઑ અહુરો
    અથા-ને સઝ્દ્યાઇ ઉશ્તા.

---

૧૩. પાપી માણસ છેવટે રાસ્ત માણસથી હાર પામે છે, અને પોતાનાં બદ કામ તથા ઝબાનને લીધે ચીનવદ પુલ ઓળંગી શકતો નથી.

૧૪. જરતોસ્તનાં શિક્ષણ નહિ સાંભળનારાઓ ખેતીનો વધારો કરતા નથી, તેઓને છેવટ દોજખમાં જવું પડશે.

૧૫. પેગમબર જરતોસ્તની પૂઠે ચાલનારાઓને માટે ગરોથમાન બહેશતનો બદલો પહેલાંથી નકકી કરી રાખ્યો છે.

૧૬. ગુશતાસ્પ પાદશાહે પોતાનાં બુધ્ધિમાન વર્તણુકથી, ફાયદો હાંસલ થતો જોયો.

૧૭ ફ્રૅરૅખ્શ્યાંમ્ મોઇ ફ્રૅરષ્ઑશ્ત્રો
    હ્વૉ-ગ્વો દએદોઇશ્ત કૅહ્રપૅમ્
દએનયાઇ વંઘ્હુયાઇ યાંમ્
    હોઇ ઇષ્યાંમ્ દાતૂ
ક્ષયાંસ્ મજ્દાઑ અહુરો,
    અષહ્યા આજ્દ્યાઇ ગૅરૅજ્દૂમ્.
૧૮ તાંમ્ ચિસ્તીમ્ દે-જામાસ્પો
    હ્વૉ-ગ્વો ઇશ્તોઇશ્ ખ્ર્અૅનાઑ
અષા વૅરૅન્તે, તત્ ક્ષથ્રૅમ્
    મનંઘ્હો વંઘ્હેઉશ્ વીદો;
તત્ મોઇ દાઇદી અહુરા
    હ્યત્ મજ્દા રપેન્ તવા.
૧૯ હ્વો તત્ ના મઇદ્યોઇ-માઑંઘ્હા
    સ્પિતમા અહ્માઇ દજ્દે,
દએનયા વએદૅમ્નો, યે
    અહૂમ્ ઇષસાંસ્ અઇબી,
મજ્દાઑ દાતા ક્ષ્ઑત્,
    ગયેહ્યા ષ્યઑથનાઇશ્ વહ્યો.
૨૦ તત્ વે-ને હજ્ઑષાઑંઘ્હો
    વીસ્પાઑંઘ્હો દઇદ્યાઇ સવો,
અષૅમ્ વોહૂ મનંઘ્હા ઉખ્ધા
    યાઇશ્ આર્મઇતિશ્,
યજેમ્નાઑંઘ્હો નૅમંઘ્હા
    મજ્દાઑ રફ્ૅધ્રૅમ્ ચગેદો.
૨૧ આર્મતોઇશ્ ના સ્પૅન્તો હ્વો
    ચિસ્તી ઉખ્ધાઇશ્ ષ્યઑથના,

૧૭. પેગમબર જરતોસ્ત એવું ઇચ્છે છે કે દીન ફેલાવવાનાં કામમાં તેને મદદ કરવાને માટે, ફરશોસતરની બુલંદ છોકરી હવોવી તેની બાયડી થાય?

૧૮. જામાસ્પ પોતાને ડહાપણ, કીર્તિ, સત્તા, તથા નેક બુધ્ધિ મળે એવી ખાહેશ દરશાવે છે.

૧૯. પેગમબર જરતોસ્ત મેદીયોમાહને કહે છે કે જે કોઇ દીન શીખીને અહુરમઝદના ફરમાનો દુન્યાનાં લોકોને જાહેર કરશે, તે મારી સંફનો કહેવાશે.

૨૦. હમારી સંપુર્ણ મનશનીને લીધે એક મરજીથી કામ કરનારા અમશાસ્પંદોથી હમને ફાયદો હાંસલ થાય! અહુરમઝદની ખુશાલીને માટે હમો તલબ કરીયે!

૨૧. ભક્તિભાવવાળો માણસ દુન્યાની વૃધ્ધિ કરે છે, અહુરમઝદ તેને નેકી તથા સતા બક્ષે છે.

દએના અર્ષૅમ સ્પેન્વત્, વૉહૂ ક્ષથ્રૅમ મનંઘ્રહા,
મજદાઓ દદાત્ અહુરો, તેમ
વંઘ્વઉહીમ્ યાસા અષીમ.

૨૨ યેહ્યા મોઇ અષાત્ હચા
વહિશ્તૅમ્ યેસ્ને પઇતી,
વએદા મજદાઑ અહુરો,
યોઇ આઔંઘ્રહર્ચ્યા હૅન્તિચા,
તાં યજાઇ ખાઇશ નામેનીશ,
પઇરિચા જસાઇ વન્તા.

૨૩ ☞ વૉહૂ ક્ષથ્રૅમ વઇરીમ્ બાગૅમ્ અઇબી-બઇરિશ્તૅમ્,
વીદીષૅમ્નાઇશ ઇજ્યાચીત્ અષા અન્તરે-ચરઇતી
શ્યઓથનાઇશ મજદા વહિશ્તૅમ તત્ ને નૂચીત્ વર્ષાને. ☜ (બે વાર પઢે.)

અર્ષૅમ વૉહૂ (૩). વૉહુ-ક્ષથ્રાંમ હાઇતીમ્ યજમઇદે. વૉહુ-ક્ષથ્રાંમ ગાથાંમ્ અષઑનીમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. વૉહુ-ક્ષથ્રયાઑ ગાથયાઑ હન્દાતા યજમઇદે. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઔંઘ્રહાંમ્ચા તાંસચા તાઓ-સ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજદ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ, મરદુમ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઑએમ બેહેદીન્ માજદયસ્નાંન્, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન્ બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમ્ચ વહ્મૅમ્ચ અઓજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, અહુરહે મજદાઑ રએવતો ખરૅનંઘ્વઉહતો, અમૅષનાંમ સ્પૅન્તનાંમ્, ગાથાબ્યો સ્પૅન્તાબ્યો રતુક્ષથ્રાબ્યો અષઑનિબ્યો, અહુનવઇત્યાઑ ગાથયાઑ, ઉશ્તવઇત્યાઑ ગાથયાઑ, સ્પૅતા-મઇન્યેઉશ ગાથયાઑ, વોહુ-ક્ષથ્રયાઑ ગાથયાઑ, વહિશ્તોઇશ્તોઇશ ગાથયાઑ, અષાઉનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિથૂરનાંમ્, પઓઇર્યો-ત્કએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, નબાનજદિશ્તનાંન્ ફ્રવષિનાંમ્. અર્ષૅમ વૉહૂ (૧).

☞ અહમાઇ રએશચ; હજંઘ્રૅમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજદ; કૅર્ફેહ મોજદ.

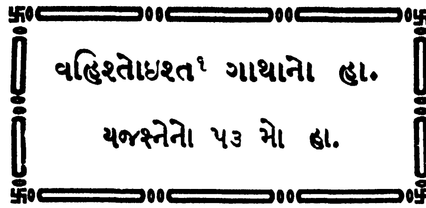
---

૨૨. જેઓ આગળ થઈ ગયા, તથા જેઓ હાલ હૈયાત છે, તેઓમાંથી જેઓ આરાધના કરવાને લાયક છે, અને જેઓનો અહુરમજદ પીછાણનાર છે, તેઓનાં નામ હું યાદ કરૂં છું.

વૉહૂ-ક્ષથ્ર ગાથા.

હા ૫૨ મો—વૉહૂ-ક્ષથ્રેમ વઇરીમ—અહુરમઝદની સત્તા પસંદ કરવા લાયક, તથા બુલંદ મદદ કરનાર છે, તેને આધીન રહેવાથીજ તમામ સુખ હાંસલ થાય છે. જે કોઇ નેક મનશનીથી, તથા સચાઇથી બોલીને, બુલંદ બંદગીથી અહુરમઝદને પીછાણે છે, તેની અહુરમઝદ રાહનુમાઇ કરે છે, ભલાઇનો બદલો પેલી જહાંનમાં મળે છે, પરોપકારી કામ કરવાથી જરૂર ગુનાહની માફી મળે છે; જે જુઠાઇ અને મગરૂરી તરફ તિરસ્કાર બતાવે છે, તેજ નેક મનશનીના ગુણ ધરાવે છે; કોઇનું કદી બુરૂં નહિ કરવામાં સંપુર્ણ મનશની સમાયલી છે. ઉદયોગી શખસ દુન્યાની આબાદી ધરાવનારો છે. જે કોઇ અહુરમઝદની આરાધના કરીને તેને ખુશનુદ કરે છે, તેને તે સારાંથીબી વધારે સારૂં કરે છે, અને જે કોઇ તેની ભકિત નથી કરતો, તેનું બુરાથીબી વધારે બુરૂં થાય છે. જરથોસ્ત અહુરમઝદને અરજ ગુજારે છે કે તેંજ પાણી, ઓરવર, અને ગોસ્પંદ બનાવ્યા, ત્યારે મને અમર્ગી, તંદરોસ્તી, શકિત, કૌવત, અને ધર્મનો બોધ પણ આપ! ત્યાર પછી અશો જરથોસ્ત માથ્રવાણીનો લોકોમાં ફેલાવો કરવાનો કસદ જાહેર કરે છે, અને કહે છે કે બીજાઓબી જો લોકોને નિતીમાન રાહ દેખાડશે, તો તેઓ સુખ હાંસલ કરશે. તે પછી એક શખસ ગુનેહગાર છે કે નહિ, તેની કસોટી કરવાને માટે તે જમાનામાં તે આંતશની ચેહમાંથી ચાલી જતો, અથવા તાવેલી ધાતુ તેનાં બદન ઉપર રેડવામાં આવતી હતી, તેવો કંઇ ઇસારો આવે છે. બુરા શખસનું રવાન જ્યારે ચીનવદ પુલ ઉપરથી પસાર થવા માંગે છે, ત્યારે તે પોતાનાં બદ કરતુકો અને જુઠી જબાનને લીધે પરેશાન થાય છે. એવા કરપની સંફ્માંના લોકોથી કાંઇ પણ ખુબીભર્યું કામ થતું નથી, અને તેઓનો હાર દોઝખમાંજ થાય છે. શાહ ગુશતાસ્પ, ફ્રશોશતર, હવોવી, જામાસ્પ, તથા મેદીયોમાહ જરતોસ્તના ભલા શાગેર્દો અને મદદગારો હતા, તેઓની પીછાણ કરીને તેઓને માટે ભલા આશીરવાદ માંગે છે તેમજ અગાઉ થઇ ગયેલા, અને હૈયાત લોકોમાંના જેઓ અહુરમજદની આરાધનામાં મશગુલ હતા, તેઓને હેતથી યાદ કરે છે.

ગાથાના પાંચ દિવસોમાં પાંચમાં ગાથાને દીને નીચલા હઃ પઢવા.



ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અશેમ્ વોહૂ (૧).

૫ નામે યજ્દાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજૂની, ગોરૂજે ખોરેહ અવઝાયાદ; ગેહ ગાથાબ્યો અહુનવદ્ ગેહ, ઉશ્તવદ્ ગેહ, સ્પેન્તોમદ્ ગેહ, વોહુ-ક્ષથ્ર ગેહ, વહિશ્તોઇશ્ત્ ગેહ, ગેહ ગાથાબ્યો અર્દાફ્રવશ્ ઍરસાદ. અજ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ, અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુજૂખ્ત દુજ્વરશ્ત, મેમ્ ૫ ગેતી મનીદ્, ઑએમ્ ગોફ્ત, ઑએમ્ કર્દ, ઑએમ્ જસ્ત્, ઑએમ્ બુન્ બૂદ્ ઍસ્તેદ્. અજ આંન્ ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્, ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતેમેમ; સ્તઓમિ અશેમ. અશેમ્ વોહૂ (૩). ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ.

અહુરહે મજ્દાઓ રએવતો ખ્વરેનંઘ્રઉહતો, અમેષનાંમ્ સ્પેન્ત-નાંમ્, ગાથાબ્યો સ્પેન્તાબ્યો રતુક્ષથ્રાબ્યો અષઓનિબ્યો, અહુનવઇત્યાઓ ગાથયાઓ, ઉશ્તવઇત્યાઓ ગાથયાઓ, સ્પેન્તા-મઇન્યેઉશ ગાથયાઓ, વોહુ-ક્ષથ્રયાઓ ગાથયાઓ, વહિશ્તોઇશ્તોઇશ ગાથયાઓ, અષઓનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિ-થૂરનાંમ્, પઓઇરયો-ત્કએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, નબાનજ્દિશ્તનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇરયો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઓતુ. અહુરેમ્ મજ્દાંમ્ રએવન્તેમ્ ખ્વરેનંઘ્રઉહન્તેમ્ યજમઇદે; અમેષા સ્પેન્તા હુક્ષથ્રા હુધાઓંઘ્રહો યજમઇદે. ગાથાઓ સ્પેન્તાઓ રતુક્ષથ્રાઓ અષઓનીશ યજમઇદે; અહુનવઇતીમ્ ગાથાંમ્ અષઓનીમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; ઉશ્તવઇતીમ્ ગાથાંમ્ અષઓનીમ્ અષહે

---

૧. એ ગાથાનું નામ, શરૂઆતના પહેલા ફકરામાં આવેલા **વહિશ્તા ઇશ્તિશ** બોલ ઉપરથી પડ્યું છે

રતૂમ યજમઇદે; સ્પેન્તા-મઇન્યૂમ ગાથાંમ અષઑનીમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; વૉહૂ-ક્ષથ્રાંમ ગાથાંમ અષઑનીમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; વહિશ્તોઇશ્તીમ ગાથાંમ અષઑનીમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; અષઑનાંમ વંઘ્વઉહીશ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો યજમઇદે. અહુનૅમ વઇરીમ તનૂમ પાઇતી, અહુનૅમ વઇરીમ તનૂમ પાઇતી, અહુનૅમ વઇરીમ તનૂમ પાઇતિ. યથા અહૂ વઇર્યો (૧).

(હા ૫૩ મો.)

નૅમો વે ગાથાઑ અષઑનીશ.

૧ ☞ વહિશ્તા ઇશતિશ સ્રાવી જરથુશ્ત્રહે
સ્પિતામહ્યા યેજી હોઇ દાત આયપ્તા,
અષાત હચા અહુરો મજ્દાઑ
યવોઇ વીસ્પાઇ આ હુવંઘ્વહેવીમ,
યએચા હોઇ દબૅન સશ્કૅનચા દએનયાઑ
વંઘ્વહુયાઑ ઉખ્ધા શ્યઑથનાચા. ☜ (બે વાર પઢે.)

૨ અતચા હોઇ સ્ચન્તૂ મનંઘ્વહા
ઉખ્ધાઇશ શ્યઑથનાઇશચા,
ક્ષ્નૂમ મજ્દાઑ વહ્માઇ
આ ફ્રઑરૅત યસ્નાંસચા,
કવચા વીશતાસ્પો જરથુશ્ત્રિશ
સ્પિતામો ફ્રૅશઑશ્ત્રસચા,
દાઑંઘ્હો ઑરૅજૂશ પથો યાંમ
દએનાંમ અહુરો સઑશ્યન્તો દદાત.

૩ તેમચા-તૂ પૉઉરૂચિસ્તા હએચત-અસ્પાના
સ્પિતામી યેજીવી દુગૅદ્રાંમ જરથુશ્ત્રહે
વંઘ્વહેઉશ પઇત્યાસ્તૅમ મનંઘ્વહો અષહ્યા
મજ્દાઑસચા તઇબ્યો દાત સરૅમ

---

૧. પેગમબર જરથોસ્તની ખાહેશ પાર પડી, એટલે તેને બહેશતનું સુખ મળ્યું તથા જેઓ તેની સામે થઇને તેને હેરાન કરતા હતા, તેઓએ તેની દીન શીખવાની ખાહેશ દેખાડી.

૨. પેગમબર જરતોસ્ત કહે છે કે પાદશાહ ગુશતાસ્પ તથા ફ્રશોસ્તર લોકોને તેની દીન શીખવશે.

૩. પેગમબર જરતોસ્ત પોતાની સૌથી નાની દીકરી પોઉરૂચિસ્તિને દીનની બાબદમાં તેણીના ખાવીંદ જામાસ્પની શીખવણી પ્રમાણે વર્તવાને શીખામણ આપે છે.

અથા હેમ્ ફ્રૅશ્વા થ્વા ખ્રથ્વા
સ્પેનિશ્તા આર્મતોઇશ્ હુદાન્વરૅષ્વા.

૪ તેમ જી વે સ્પૅરૅદાની
વરાની. યા ફ્રેધ્રોઇ વીદાત્
પઇથ્યએચા વાસ્તર્યએઇબ્યો અત્ચા ખ્એતઑવે
અષાઉની અષવબ્યો, મનંઘ્રહો વંઘ્રહેઉશ્,
ખ્વેન્વત્ હુંધ્રઉશ્ મે ખ્એઑતઉશ્,
મજ્દાઓ દદાત્ અહુરો દએનયાઇ
વંઘ્રહુયાઇ યવોઇ વીસ્પાઇ આ.

૫ સાખેની વજ્યમ્નાબ્યો કઇનિબ્યો મ્રઑમી,
ક્ષ્મઇબ્યાચા વદૅમ્નો મેન્ચાન્ઇ માંજ્દજ્દૂમ
વએદોદૂમ્ દએનાબીશ્ અબ્યસ્તા
અદૂમ્ યે વંઘ્રહેઉશ્ મનંઘ્રહો,
અષા વે અન્યો અઇનીમ્ વીવેનગ્હતૂ
તત્ જી હોઇ હુષેનૅમ્ અંઘ્રહત્.

૬ ઇથાન્ઇ હઇથ્યા નરો અથા જેનયો,
દ્રુજો હચા રાથૅમો યેઝૅ સ્પશુથા ફ્રાઇદીમ્
દ્રુજો આયેસે હોઇથા તનવો પરા,
વયૂ-બૅરૅદુબ્યો દુશ્-ખ્રૅથેમ્ નાંસત-ખ્શાથ્રૅમ્,
દ્રૅગ્વોદૅબ્યો દેજીત્-અરૅતએઇબ્યો
અનાઇશ્ આ મનહીમ્ અહૂમ્ મૅરૅનગૅદુયે.

૭ અત્ચા વે મીજ્દૅમ્ અંઘ્રહત્ અહ્યા મગહ્યા,
યવત્ આજુશ્ જરજ્દિશ્તો બૂનોઇ હખ્તયાઓ

---

૪. પોઉરૂચિસ્તિ કહે છે કે મારો ધણી મને ચાહે તેના કરતાં હું તેને વધારે ચાહીશ; જે કોઇ પોતાના બાપ, ધણી, ખેડુતોને, ખેશીઓને વફાદાર રહેશે, તેને અહુરમજદ બહેશત બખશશે.

૫. પરણતી વર-કન્યાને અશો જરથુસ્ત નસિહત દે છે કે "નેક મનશાનીથી એક બીજાંને ચહાતાં રહેશો તો તમો જરૂર સુખી થશો."

૬. પેગમબર જરતોસ્ત પરણતાં જોડાંને નસીહત દે છે "નેક બુદ્ધિથી અને અશોઇથી જીંદગી ગુજારજો અને એક એકને ચાહજો."

૭. પેગમબર જરતોસ્ત નસીહત કરે છે તમારાં દીલમાંથી લોભ અને બદ વિચાર કાઢી નાંખજો નહિ તો તમને પસ્તાવું પડશે.

પરચા ગ્રઍાચાંસ્ અઍાશચા યથા
મઇન્યૂશ દ્રૅગ્વતો અનાંસત્ પરા
ઇવીજ્યથા મગેમ્ તેમ્ અત્ વે
વયોઇ અંધ્રહઇતી અપેમૅમ્ વચો.

૮ અનાઇશ આ દુજ્વરૅષ્નંધ્રહો દફ્ષ્ન્યા હેન્તૂ
જપ્યાચા વીસ્પાઍાંધ્રહો ખ્રઍાસૅન્તાંમ્ ઉપા;
હુક્ષથ્રાઇશ જેનૅરાંમ્ ખ્રૂનૅરાંમ્ચા રામાંમ્ચા
આઇશ દદાતૂ શ્યેઇતિબ્યો વીજ્ઞિબ્યો,
ઇરતૂ ઇશ દફ્ષો હ્વો દૅરૅજા
મૅરૅથ્યાઉશ મજિશ્તો ઍાસુચા અસ્તુ.

૯ ☞ દુજ્વરૅનાઇશ વએષા શસ્તી
તોઇ નરૅપીશ રજીશ,
અએષસા દેજીત્-અરૅતા પૅષો-તનવો.
કૂ અષવા અહુરો, યે ઈશ
જ્યાતેઉશ હેમિથ્યાત્ વસે-ઇતોઇશચા;
તત્ મજ્દા તવા ક્ષથ્રૅમ્ યા
ઍરૅજ્જેજ્યોઇ દાહી દ્રિગઍાવે વહ્યો. ☜ (ત્રણ વાર પઢે.)

૧૦ ☞ વહિશ્તા ઇશતિશ સ્રાવી જરથુશ્ત્રહે
સ્પિતામહ્યા યેજી હોઇ દાત્ આયપ્તા,
અષાત્ હચા, અહુરો મજ્દાઍા,
યવોઇ વીસ્પાઇ આ હ્વંધ્રહૅવીમ્,
યએચા હોઇ દબેન્ સશ્કૅન્ચા દએનયાઍા
વંધ્રહુયાઍા ઉખ્ધા શ્યઍાથનાચા. ☜ (બે વાર પઢે)

અર્યૅમ્ વૅહૂ (૩) વહિશ્તોઇશ્તીમ્ હાઇતીમ્ યજમઇદે. વહિશ્તોઇશ્તીમ્ ગાથાંમ્ અષઍાનીમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. વહિશ્તોઇશ્તોઇશ ગાથયાઍા હન્દાતા યજમઇદે. યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઍાંધ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઍાસ્ચા યજમઇદે.

---

૮. દુષ્ટ કામ કરનારાઓ હાર પામેલા, ધિકકાર પામેલા, સર્વ ઠેકાણેથી બાતલ થયલા અને નાશ પામેલા થજો !

૯. બુરા એતેકાદવાળાઓ, જેઓ ધર્મગુરૂને હલાક કરે છે, તેઓ તનાફુર ગુનાહ કરે છે. પ્રમાણિક જીંદગી ગુજારનાર ગરીબ માણસ ઉપર અહુરમજદના ઉત્તમ આશીરવાદ ઉતરે છે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમઝદ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરદમ, મરદુમ સર્દગાંન્ હુમા સર્દગાંન, હુમબાયસ્તે વેહાંન્, ઑએમ બેહેદીન્ માઝદયસ્નાંન્ આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન્ બાદ. (પ્રગટ પઢે.) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઑજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, અહુરહે મઝ્દાઓ રએવતો ખરેનંધ્વઉહતો, અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્, ગાથાબ્યો સ્પૅન્તાબ્યો રતુક્ષથ્રાબ્યો અષઑનિબ્યો, અહુનવઇત્યાઓ ગાથયાઓ, ઉશ્તવઇત્યાઓ ગાથયાઓ, સ્પૅન્તા-મઇન્યેઉશ્ ગાથયાઓ, વૉહૂ-ક્ષથ્રયાઓ ગાથયાઓ, વહિશ્તોઇશ્તોઇશ્ ગાથયાઓ, અષઑનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, ઉગ્રનાંમ્ અઇવિથૂરનાંમ્, પઑઇર્યો-ત્કએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, નબાનઝ્દિશ્તનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્. અષૅમ વૉહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશચ; હજંધ્રૅમ; જસ મે અવંધ્રહે મઝદ કૅરૅફેહ્ મોઝદ.

વહિશતોઇશત ગાથા.

હા ૫૩ મો–વહિશતા ઇશતિશ—સેવટે અશો જરથોસ્તની મુરાદ પાર પડી અને પહેલાં તેને જે લોકો દુઃખ દેતા હતા, તેઓ પણ હવે તેની શીખામણ સાંભળવા લાગ્યાં, ત્યારે પોતે ખાહેશ દેખાડે છે કે તેની પછી તેના શાગેર્દો ગુશ્તાસ્પ, ફ્રશોસ્તર, અને જામાસ્પ તેની નેક દીનનો રાહ લોકોને શીખવે. વળી તે પોતાની દીકરી પોઉરૂચિશતીને અકકલથી અને ડહાપણથી વરતીને પોતાના ખાવીંદની શીખામણ પ્રમાણે ચાલવા કહે છે, તેના જવાબમાં પોઉરૂચિશતી કહે છે કે તેણીનો ખાવીંદ તેણીના ઉપર જે વહાલ દેખાડશે, તેના કરતાં વધારે વહાલ તેણી દેખાડશે, કારણકે જે કોઇ નારી પોતાનાં માતાપીતા, ધણી, અને ખેશીઓ તરફ વફાદાર રહી વરતશે, તેની સર્વે મુરાદ હાંસલ થશે, અને તેણી ગરોસ્મન બેહેશ્તનું સુખ હાંસલ કરશે. વળી તે પરણવા લાયક નર નારીઓને પરણેલી જીંદગી ગુજારવાની રૂડી સલાહ આપીને, નેક જીંદગી ગુજારવા તથા પરસ્પર હેત રાખવા કહે છે; તેઓને દરૂજોના બુરા માર્ગથી વેગળા રહીને ઠગાઇ ભરેલાં સુખ સામે ચેતવણી આપે છે, અને જડ ઘાલી બેઠેલા પાપી વિચાર, અને બુરા લોભને કાઢી નાખીને સારાં મોટાઇનાં કામો તરફ ઢળવા કહે છે, જેથી સેવટે અફસોસ કરવો નહિ પડે, કારણકે બુરા બેતેકાદવાળા દુષ્ટ લોકો છેવટે ધિકાર સાથે દુઃખી થઇને વિલાપ કરતા થશે. ગમે તેવા રંક પણ નેક જીંદગી ગુજારીને બેહેશતનું બુલંદ સુખ હાંસલ કરશે.

———:o:———

ગુજરનારને સંજોગવાની બીના.

અંતની ઘડી નજીક આવી પુગવાની સંપુર્ણ ખાત્રી થતાં જો બીમાર માણુસમાં શકતી હોય તોજ પ્રથમ તેને નીરંગે અને ચોખ્ખાં પાણીથી નહવડાવી તેને એક 'અષેમ વોહુ' પઢાવવી. જો બોલવાની શક્તિ નહિ હોય તો છેલ્લી ઘડીએ સામા માણુસે કુશતી કરી તેના કાનમાં એક 'અષેમ વોહુ' મોટા અવાજે પઢવી. કેટલાક સંજોગોમાં બની શકે તો છેલ્લી ઘડીએ નહાન નહવડાવીને 'હોમ'નું પાણી પાય છે, મગર તે સંજોગો ઉપર આધાર રાખે છે. પછી એક ચોખ્ખું, સફેદ સ્વચ્છ ધોયલી ચાદર અથવા પીછોડીનું વપરાયલું કપડું બેવડું કરી સાફ જમીન ઉપર બીછાવી તે ઉપર માણુસને મુકવું.

આ ખાકી બદનમાંથી પ્રાણ તે કીરતારને હવાલે થતાં જો ઉપર મુજબ શરીર પવિત્ર નહિ કીધું હોય તો મરનારને નીરંગ લગાડી નહવડાવી બે હમદીનો પવિત્રાઇથી કુસ્તી-પાદયાબ કરે અને પેવંદ વળગીને 'સરોશ બાજ' 'અસ્તવઇતીશ અષહે' સુધી પઢે અને બાજ પકડી કપડાં પહેરાવે, જે એકદમ સ્વચ્છ પરંતુ, જુનાં, ઘસાયલાં અને જીવતાં માટે ફરી વપરાસમાં નહિ આવે તેવાં વાપરવા માટેનાં ફરમાન દીની કેતાબોમાં છે. મરનારને નીરંગે સ્વચ્છ કરી, નહવડાવી, માથાનું શીર ઢાંકણુ સુદરેહ, લેંગો, કુશ્તી, જામો, વિગેરે શુધ્ધ સફેદ પહેરાવવાં. પછી પાંચ બંધ બાંધવા. દરેક બંધ બાંધતી વખતે એક 'અહુનવર' પઢવો. પહેલો બંધ ગરદનને; બીજો બન્ને હાથોને; ત્રીજો કમ્મરે; ચોથો બન્ને ગુંથણોને અને પગ જો લાંબા રાખ્યા હોય તો પગના અંગુઠાઓને.

ઉપર મુજબ કપડાં પહેરાવી સાફ કીધેલી જગ્યાએ મરનારનાં શરીરને મુકવું અને તુરત 'સગ-દીદ' કરાવવો. અને એક ખીલાથી પેલી જોડે મરનારને મુકેલી જગ્યાની આસપાસ ત્રણ કસ ખેંચવા અને પછી બાજ મુકવી યાને "નેમસ્ચા યઃ આરમઇતીશ ઇજાચા"થી સરોશ બાજ તમામ પઢી પછી પેવંદ છોડી ગોશલ કરવું.

જ્યાં રવાન મુકયું હોય ત્યાં તુરતજ એક અફરગાનિયાંમાં આતશ રોશન કરવો અને ત્યાં અવસ્તાતા કલામો ચાલુ ભણાવવા. પછી અવલમંજલ પુગાડવાનો વખત આવી પુગતાં બે દસ્તુર સાહેબો કુશતી કરી, ફરજ્યાત ગુજારી, ઘેહ-સારણાનું ભણતર શરૂ કરે તે વખતે આખ્ખો વખત નજર મરનાર ઉપર રાખે.

ઘેહસારણું પુરૂં થતાં હાજર રહેલી મીજલસ મરનારને સેજદો કરે અને રવાનને અવલ-મંજલ પહોંચાડવા લઇ જાય.

ઘેહસારણાંની બાજ.

☞ ગેહ સારવા માટે બે સાહેબો, પાદીઆબ કુસ્તી કરી પદાંન બાંધી પેવંદ ધરીને, ગેહાંન ઉપર નજર કરતા બન્ને જણ પઢે.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષેમ્ વોહૂ (૧); યથા અહૂ વઇર્યો (૫), અષેમ્ વોહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રીશ્ વીદએવો અહુર-ત્કએષો. (જે ગેહ હોય તે પઢે.)

સ્રઓષહે અષ્યેહે, તખ્મહે, તનુ-માંથ્રહે, દરૂષિ-દ્રઓશ્, આહૂઇર્યેહે, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઓતૂ. અહુનેમ્ વઇરીમ્ તનૂમ્ પાઇતિ, અહુનેમ્ વઇરીમ્ તનૂમ્ પાઇતી, અહુનેમ્ વઇરીમ્ તનૂમ્ પાઇતિ. યથા અહૂ વઇર્યો (૧).

કેમ્ ના મજ્દા મવઇતે પાયૂમ્ દદાત્, હ્યત્ મા દ્રેગ્વાઓ દીદરેષતા અએનંઘ્હે, અન્યેમ થ્વહ્માત્ આથ્રસ્ચા મનંઘ્હસ્ચા, યયાઓ શ્યઓથનાઇશ્ અષેમ્ થ્રઓશ્તા અહુરા, તાંમ્ મોઇ દાસ્તવાંમ્ દએનયાઇ ફ્રાવઓચા. કે વેરેથ્રેમ્-જા થ્વા પોઇ સેન્ગહા યોઇ હેન્તી, ચિથ્રા મોઇ દાંમ્ અહૂબિશ્ રતૂમ્ ચીજ્દી; અત્ હોઇ વોહૂ સ્રઓષો જન્તૂ મનંઘ્હા, મજ્દા અહ્માઇ યહ્માઇ વષી કહ્માઇચીત્.

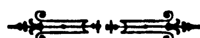
પાત-નો ત્બિષ્યન્તત્ પઇરિ, મજ્દાઓસ્ચ આર્મઇતિશ્ચ સ્પેન્તસ્ચ, નસે દએવી દ્રુક્ષ્, નસે દએવો-ચિથ્રે, નસે દએવો-ફ્રકર્શ્તે, નસે દએવો-ફ્રદાઇતે, અપ દ્રુક્ષ્ નસે, અપ દ્રૂક્ષ્ દ્વાર, અપ દ્રુક્ષ્ વીનસે, અપાખ્ધ્રે અપ-નસ્યેહે, મા મેર્હેન્ચઇનીશ્ ગએથાઓ અસ્તવઇતીશ્ અષહે.

(હાં—અહુનવત ગાથામાંથી સફે ૪૭૬ થી યાનીમ મનો, યાનીમ વચોથી પઢવું તે તે સફે ૪૮૭ સુધી યેહ્યા વેરેદા વનએમા દ્રુજેમ સુધી પઢવા બાદ ભણનાર સાહેબો ફરીને ઉભા રહે અને રવાનને સગદીદ કરાવી નસાસાલાર રવાંનને ગેહાંન ઉપર મુકે એટલે ભણનાર સાહેબો રવાંનને સેજદો કરી બાકીનો ગાથાનો ભાગ પાને ૫૮૪ સુધી "યાઑંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે." સુધી પઢે—પછી નીચે મુજબ ઘેહસારણાંની બાજ મુકવી.)

નૅમસ્યા યા આરૂમઇતિશ ઇજ્યાચા, નૅમસ્યા યા આરૂમઇતિશ ઇજ્યાચા, નૅમસ્યા યા આરૂમઇતિશ ઇજ્યાચા. યથા અહૂ વઇર્યો (૫) ઇધ ઇરિસ્તનાંમ્ ઉર્વાંનો યજમઇદે, યાઓ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો; ઇધ ઇરિસ્તનાંમ્ ઉર્વાંનો યજમઇદે, યાઓ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો; ઇધ ઇરિસ્તનાંમ્ ઉર્વાંનો યજમઇદે, યાઓ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો. યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઓજસચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, સ્રઓષહે અષ્યેહે, તખ્મહે, તનુ-માંથ્રહે, દરૂષિ-દ્રઓશ, આહૂઇર્યહે. અષેમ વોહૂ (૧) હજંઘ્રૅમ બએષજનાંમ્, બએવરૅ બએષજનાંમ્; હજંઘ્રૅમ બએષજનાંમ્, બએવરૅ બએષજનાંમ્; હજંઘ્રૅમ બએષજનાંમ્, બએવરૅ બએષજનાંમ્. અષેમ વોહૂ (૧).

જસ મે અવંઘ્રહે મજ્દ, જસ મે અવંઘ્રહે મજ્દ, જસ મે અવંઘ્રહે મજ્દ. અમહે હુતાશ્તહે હુરઓધહે, વૅરૅથ્રઘ્નહે અહુરધાતહે, વનઇનત્યાઓસચ ઉપરતાતો, થ્વાષહે ખધાતહે, જરૂવાનહે અકરનહે, જરૂવાનહે દરેઘો-ખધાતહે. અષેમ વોહૂ (૧).



મુનાજાત.

આ મુનાજાતોમાં જોડાક્ષરોનો ઉપયોગ કરીને ઉચ્ચાર શુદ્ધ કરવામાં આવ્યા છે, અને આગળી કેતાબોમાં જે બીજી ખામીઓ નઝરે પડતી હતી, ભાષાને લગતી કે કવિતાના કાનુનોને લગતી, તે પણ સુધારવામાં આવી છે કે જેથી પઢતી વખતે ફારસી જાણનારને કચવાટ ન લાગે અને તેનું ચિત્ત પરાગંદે ન થાય. કેટલીક શેઅરો જે ઘણી ખામીવાળી હતી, અને સુધારી શકાય તેવી ન હતી, તે પડતી મેળવામાં આવી છે, પણ કેટલીક એવી જુઝ શેઅરો રાખવી પડી છે, કારણ કે તેમને પડતી મેળતાં તેમની પાછળની બીજી શેઅરોને અલવળ પુગવાનો સંભવ હતો.

ઉચ્ચારને લગતી સમજણ.

આ મુનાજાતોમાં જ્યાં જ્યાં 'ઝ' અક્ષર વાપરેલો છે ત્યાં તેનો ઉચ્ચાર ગુજરાતી 'ઝ' ના જેવો નહીં, પણ ઇંગ્રેજી Z અને ફારસી 'ز' ના જેવો કરવો.

ફારસી 'غ' (ઘએન) અક્ષરને બદલે 'ઘ' વાપરેલો છે જેનો ઉચ્ચાર ગુજરાતી 'ઘ' કરતાં વધારે નરમ આકારનો છે.

જે અક્ષરોની નીચે ' ્ ' આવી નિશાની કરેલી હોય તેનો ઉચ્ચાર અર્ધો કરવો.

ફારસી શબ્દોને છેડે જ્યારે કાના, માત્રા, કે અજ્જુ, વર્ડું વગરનો અક્ષર આવે છે ત્યારે તેનો ઉચ્ચાર અર્ધા અક્ષરનોજ થાય છે, માટે એવા છેડના અક્ષરોની નીચે આવી ' ્ ' નિશાની મુકી નથી. જેમકેઃ '**નામ**' એનો ઉચ્ચાર '**નામ્**' થાય છે. ગુજરાતી હર્ફે છપાયલા અવસ્તાના શબ્દોમાં અને સંસ્કૃત શબ્દોમાં એ કાયદો નથી. ત્યાં તો ઘણી વેળા છેડનો અક્ષર આખો યાને 'અ' સ્વરની સાથે ઉચ્ચારવામાં આવે છે, જેમકે 'હુચ', 'યથ', 'ગવ', વગેરે જેથી ત્યાં છેડનો અક્ષર અર્ધો દેખાડવા માટે મજકુર નિશાનીની ખાસ જરૂર રહે છે.

મુનાજાત ૧ લી (બેતોમાં)

દસ્તુર મુલ્લા ફીરોઝ બિન મુલ્લા કાઉસની.

મનમ આન બંદએ નાદાને જાહેલ,
કે દાદમ અઝ ગુનેહ બરૂબાદ હાસેલ.

૧. હું તે નાદાન જાહેલ બંદો છેઉં, કે જેણે ગુનાહ કરીને પોતાની જીંદગીનો પાક બરબાદ કીધો છે.

બે કદ્દરે ખરૂદેલ અઝ તાઅત બઝાઅત
નદારમ, ચુન નદારમ હીચ તાઅત.

૨. રાઇના દાણા બરાબર પણ મેં ભકિતનો અસબાબ હાંસેલ કીધો નથી, કારણુકે હું કંઇ પણ ભકિત કરતો નથી.

ઝે ફર્માનો ઝે તાઅત ગશ્તેઅમ મન,
બે લૌસે મઅસિયત આઘશ્તેઅમ મન.

૩. ગુનાહના ડાઘથી ખરડાઇને ખોદાના ફરમાનો અને ભકિતથી હું વેગળો ગયો છું.

ઝેમન નામદ બેજોઝ એસ્યાન દેગર કાર,
હમે કજ રફ્તેઅમ ચુન રફ્તને માર.

૪. ગુનાહ શિવાય મેં બીજું કંઇ પણ કામ કર્યું નથી, એક સાંપની ચાલની માફક હું તમામ વેગળો ગયો છું.

ઝે મૂયે સર ગુનાહમ બીશતર શુદ,
ગુનાહમ બીશતર અઝ મૂયે સર શુદ.

૫. મારાં માથાંના વાળ કરતાં મારા ગુનાહ (સંખ્યામાં) વધુ થયા છે, મારા ગુનાહ મારા માથાંના વાળ કરતાં (સંખ્યામાં) વધુ થયા છે.

ઝે શર્મે જોર્મો કારે નામુલાયેમ,
સરી દારમ બેઝીર અફકંદેહ દાયેમ.

૬. ગુનાહ અને દુષ્ટ કર્મોની શરમને લીધે હું મારૂં સર હંમેશા હેઠે ઝોંકાવેલું રાખું છું.

ઝે દર્દે દીન ચુ યખ અફસોર્દે જાનમ,
બુવદ અઝ જેન્સે એસ્યાન પોર દોકાનમ.

૭. દીનની લાગણી તરફ મારો જાન બરફની મીસાલે જામી ગયેલો છે (યાને લાગણી વગરનો છે), મારી દુકાન ગુનાહની જણસોથી ભરપુર છે.

બે નહ્યો અશ્ક મન નઝદીકો દૂરમ,
કોસુરે ઐનમો અને કોસુરમ.

૮. દીનમાં જે મના કીધેલું છે તેની નજદીક હું જાઉં છું, અને દીનના ફરમાનોથી હું દૂર જાઉં છું. હું ખાલેસ ખામીનું સ્વરૂપ છું, અને કસુરોનો અરક છું (યાને બેહદ કસુરોથી ભરેલો છું).

મરા મદહૂશ દારદ આબે ઘફૂલત,
ન નીઝમ બર શુદ અઝ સર ખાબે ઘફૂલત.

૯. ગફલતનું પાણી મને બેફામ રાખે છે, અને વળી ગફલતીની ઉંઘ મારા માથામાંથી ઉડી ગઇ નથી.

હમે કારમ બદો ગોફ્તમ દોરૂઘસ્ત,
રવાન તીરેહ ચુ શમએ બીફ્રોરૂઘસ્ત.

૧૦. મારાં બધા કામ ભુંડાં, અને બોલવાનું જુઠું છે, મારો આત્મા, રોશની વગરની (બુજાઇ ગયલી યાતો ઝાંખી બળતી) મીણબતીની માફક, તેજ વગરનો અને અંધારો છે.

ઝે બારે મઅ્સિયત ચુન્ બીદે મજ્નૂન,
તનમ ખમ ગશ્તે, જાનમ ગશ્તે પોર ખૂન.

૧૧. ગુનાહના બોજાથી એક બેકરાર બીડના ઝાડની માફક મારૂં તન બળી ગયું છે, અને મારો જાન સંતાપમાં છે.

ન કર્દમ રૂ બે તાઅત હીચગાહી,
ન દારમ રૂય એલ્લા રૂસિયાહી.

૧૨. મેં કોઇબી વખતે ભકિત તરફ મારો ચેહરો ફેરવ્યો નથી, હું કાળા ચહેરા શિવાય કાંઇબી ચહેરો ધરાવતો નથી.

બે નેઅ્મત શુક્રે આન નેઅ્મત નકર્દમ,
બે કોફ્રાન ગર્મો અંદર શુક્ર સર્દમ.

૧૩. મને જે ન્યામત મળી તે ન્યામતના મેં શુકરાના નહિ કીધા, નીમકહરામી બતાવવમાં હું આતુર રહયો, અને શુકરાના કરવામાં હું ઠડો અને બેપરવા રહયો.

ઝે બારે કારે બદ આઝોર્દે પોશ્તમ,
ઝે તાઅત નીસ્ત જોઝ બાદી બે મોશ્તમ.

૧૪. બદ કામોના બોજાથી મારી પીઠ જખમી થઇ છે, ભકિતનું મારી મુઠીમાં પવન શિવાય બીજું કાંઇ નથી (મારી પાસે ભકિતનો ભંડાર નથી)

ઝલાલત પીશવાએ ખીશ કર્દમ,
સેતમ બર ખીશ બીશ અઝ બીશ કર્દમ.

૧૫. નીચપણાને મેં મારો સરદાર બનાવ્યો, મેં મારી પોતાની ઉપર બેહદ સીતમ ગુજાર્યો.

હમીશેહ બંદેએ મકહૂરે નફસમ,
અસીરે આજેઝો મજબૂરે નફસમ.

૧૬. હું હંમેશા હવસને વશ થયલો ગુલામ રહયો છું, અને મારા ગુસ્સા અને હવસના તાબામાં આજેજ અને ચારા વગરનો કેદી થયો છું.

હવાએ નફસ બર મન સર ફરાઝસ્ત,
રવાનમ બંદેએ આઝો નેયાઝસ્ત.

૧૭. હવસની ઇચ્છા મારી ઉપર ફાવે છે, મારો જીવ લોભ અને ઇચ્છાનો ગુલામ છે.

દેલમ કૂ મખ્ઝને ગંજે ઓલૂમસ્ત,
પોરઝ ઓમ્મીદહાએ હેર્સે શૂમસ્ત.

૧૮. મારૂં દીલ કે જે જ્ઞાનના ગંજનો ભંડાર છે, તે અપશુકન ભરેલા લોભની ઉમેદોથી ભરપુર છે.

મરા શર્મી ઝે કારે ખીશ બાદા,
સરે ખેજ્લત હમીશેહ પીશ બાદા.

૧૯. મને મારાં પોતાનાં કામથી શરમ હોજો, શરમનું માથું હંમેશા આગળ હોજો!

ચુ એન્સાન ફાએલે મોખ્તાર નામસ્ત,
બે ખેલ્કત અઝ હમે ખેલ્કત તમામસ્ત,

૨૦. જ્યારે આદમી પોતાની કરણીનો કર્તા (Master of his own actions) છે, અને તમામ પેદાશમાં તે સૌથી શ્રેષ્ટ છે,

બે કફ દારદ મહારે નીકો બદરા,
બે બદ બદ ચુન કુનદ અંજામે ખદરા?

૨૧. અને જ્યારે નેકી અને બદીની લગામ તેના હાથમાં છે, ત્યારે તે ખરાબ અને પાપી કામો કરીને પોતાનું સેવટ શા માટે ખરાબ કરે છે?

નેહાલે નખ્લે બુસ્તાને જેનાનસ્ત,
ગોલે બાઘે બેહેશ્તે જાવેદાનસ્ત,

૨૨. (જ્યારે) ઇનસાન બહેશતના બગીચાની ખજુરીના ઝાડનો છોડવો છે, અને જાવેદાન સ્વર્ગના બગીચાનું ફુલ છે,

નદાનમ અઝ ચે મૈલે આદમી ઝાદ,
કમો બીશસ્ત બર નીકીઓ બેફુસાદ.

૨૩. ત્યારે હું જાણુતો નથી કે શા માટે તેની વળણુ અને ઇચ્છા નેકી તરફ કમ અને બુરાઇ અને ફીસાદ તરફ વધારે છે?

નદાનમ પુખ્તહ્ આદમ અઝ ચે ખામસ્ત!
તમામ અઝ ચે નદાનમ નાતમામસ્ત!

૨૪. હું જાણુતો નથી કે પુખ્ત અને શ્રેષ્ટ પેદા કીધેલો આદમી શાથી નાદાન અને કાચો બને છે, હું જાણુતો નથી કે પુર્વિણુ ઇનસાન શાથી અપુર્ણ થાય છે?

બેબુસ્તાન નખ્લે ચૂબ આરદ રોતબ બાર,
ચેરા નખ્લે જેનાન બાર આવરદ ખાર?

૨૫. જ્યારે બાગમાં ખજુરીનું ઝાડ મીઠાં ખજુરનાં ફળો આપે છે, ત્યારે આ "બહેશ્તની ખજુરી" (યાને ઇનસાન) ફકત કાંટા કાંય આપે છે?

અગરચે હસ્ત આદમ દર ઝમાન મેહ,
બુવદ દીવ અઝ ગુનેહકાર આદમી બેહ.

૨૬. જો કે આદમી જમાનામાં શ્રેષ્ટ ગણુાય છે, તો પણુ દેવ ગુનેહગાર આદમીથી બહેતર છે.

મરા હૈરત બસી અઝ ખીશ બાશદ,
ઝે ખીશમ ફૈક્ર બીશ અઝ બીશ બાશદ,

૨૭. મને મારા પોતા વિષે ઘણો ગુચવાડો લાગે છે, અને મારા પોતા માટે બેહદ ખ્યાલ અને ફિકર લાગે છે કે:—

ઝે દીવો આદમી આયા કુદામમ?
નદાનમ પોખ્તે યા ખુદ ખામે ખામમ.

૨૮. દેવ અને આદમીમાંથી હું કોણુ છું? હું જાણુતો નથી કે હું પુર્ણ છું કે અપુર્ણમાં અપુર્ણ છું.

ચુ ઘોન્ચે દેલ બેતંગ અઝ કારે ખીશમ.
ચુ ગોલ જામે દરીદેહ્ ઝે આરે ખીશમ.

૨૯. એક ફુલની કળીની માફક મારૂં હૃદય મારા પાપી કામોથી તંગ થયું છે; મારી પોતાની નાલેશીથી એક ખીલેલાં ફુલની માફક હું ફાટેલા પોશાકનો છું.

ચુ ફૈક્રે કારેબારે ખુદ નેમાયમ,
ઝે દીદેહ્ અશ્કે હસરત મીગુશાયમ.

૩૦. જ્યારે મારા પોતાના કારોબારનો વિચાર કરૂં છું, ત્યારે મારી આંખમાંથી પસ્તાવાનાં આંસુઓની ધાર વહેતી કરૂં છું.

ગહી ઝન્દીશેહ્ ચુન અબ્રે બહારાન,
ઝે દીદેહ્ ખૂન બેબારમ હુમ્ચુ બારાન.

૩૧. કોઇ વાર ફિકર ચીંતાથી વસંત રૂતુના વાદળામાંથી પડતા વરસાદની માફક આંખમાંથી લોહીનાં આંસુઓ વરસાવું છું.

ગહી ચુન વઅ્દેએ હક આવરમ યાદ,
શવમ ઝન્દીશેહ્ ફારેઘ, દેલ કુનમ શાદ.

૩૨. કોઇ કોઇ વાર જ્યારે હું ખોદાએ આપેલા (પોતાના દયા અને માફીના) કોલને યાદ કરૂં છું, ત્યારે ફીકર ચીંતાથી મોકળો થાઉં છું, અને મારા દીલને ખુશાલ કરૂં છું.

કે ગોફ્તેહ્ "મન ખોદાએ દો જેહાનમ,
ખોદાવંદે ઝમીનો આસમાનમ.

૩૩. કે જે (ખોદાએ) કહ્યું છે કે "હું બેઉ જહાનનો સાહેબ છું, હું જમીન અને આસમાનનો માલેક છું."

ઝે પા-ઓફ્તાદેગાનરા દસ્તગીરમ,
ગુનેહ્ બખ્શંદેઓ પુઝેશ પઝીરમ."

૩૪. "ઠોકડ ખાઇને પડેલાઓને હું હાથ પકડીને મદદ કરનાર છું, હું ગુનાહ માફ કરનાર છું, અને (ગુનેહગારોની) માફી કબુલ કરનારો છું."

અગર એસ્યાન રસીદ અઝ મન બેઘાયત,
નબાશદ અફ્વે યઝ્દાનરા નેહાયત.

૩૫. અગરજે મારા ગુનાહો અંત્યંત હદ સુધીના થયા હોય, તોપણ યઝદાનની માફીનો છેડો નથી.

મરા અંદીશેહ્ ખૂદ ઝીન માજરા નીસ્ત,
ગુનાહુમ બરતર અઝ અફ્વે ખોદા નીસ્ત.

૩૬. મને પોતાને આ બીનાથી કંઇ અંદેશો નથી, કારણકે ખોદાતાલાની માફી મારા ગુનાહો કરતાં બેહદ છે.

ઝે ઉ રહ્મત, ગુનાહ અઝ બંદેહ્ આયદ,
ઝે મા બદ, બખ્શેશ અઝ બખ્શંદેહ્ શાયદ.

૩૭. તેની તરફથી દયા આવે છે, તેના બંદા તરફથી ગુનાહ આવે છે, હમો તરફથી બુરાઇ અને માફ કરનાર ખુદા તરફથી બખશેશ અને માફી સઝાવાર છે.

અગર અઝ બંદેગાન એસ્યાન નબૂદી,
જમાલે અફૂવે ઊ કયે રોખ નમૂદી?

૩૮. અગરજો બંદાઓથી ગુનાહ નહિજ થતા હતે તો તે ખોદાતાલાની માફીની ખુબસુરતી પોતાનો ચહેરો કેમ દેખાડતે (એટલે ખોદાતાલા પોતાની દયા અને માફી કેમ દેખાડતે યાને કેમ માલમ પડતે કે ખુદાતાલા દયાળુ છે.)

ખોદાયા કૂન એનાયત શામેલે મન,
મુનવ્વર કૂન ઝે નૂરે દીન દેલે મન.

૩૯. અએ ખુદા! તારી એનાયત અને મહેરબાની મારી સાથ સામેલ કર, અને દીનના નુરથી મારૂં હૃદય રોશન કર.

દરૂનમરા ઝે ઇમાન રઉશની બખ્શ,
બે જાનમ નફૂરત અઝ માઓ મની બખ્શ.

૪૦. મારાં અંતઃકરણને દીનના યકીનની રોશની બખશ, મારા જાનને હેંકારી તથા હુંપણા તરફ અણગમો બખશ.

ઝબાની દેહ કે બાશદ લાયેકે ઝેક્ર,
દેલી બખ્શા કે બાશદ શાયેકે ઝેક્ર.

૪૧. મને એવી ઝબાન આપ કે તારી સેતાયશ અને બંદગી કરવાને લાયક થાય, મને એવું અંતઃકરણ બખશ કે તારી સેતાયશ અને યાદ કરવાને ઉલટમંદ થાય.

ઝબાનમરા સનાએ ખુદ બેયામૂઝ,
રવાનમરા ઝે એર્ફાનત બરફૂરૂઝ.

૪૨. મારી ઝબાનને તારી વખાણ અને તારીફ કરતાં શીખવ, મારા આત્માને તારાં જ્ઞાન અને પીછાણથી ઝળકતો કર.

બે જાનમ બાદેઈ અઝ શૌકે ખુદ રીઝ,
બે ફર્કમ ખાકી અઝ કૂયે ખુદત બીઝ.

૪૩. (અએ ખોદા!) તારી તરફના પ્યારનો શરાબ મારા આત્મામાં રેડ, અને તારી મોહબતની ધુળ મારા માથાં ઉપર ચાળ.

દરી અઝ મઅ્રેફત બોકૂશાય અઝ લોત્ફે,
હકીકતરા બેમન બેન્માય અઝ લોત્ફે.

૪૪. મહેરબાનીની રાહે મને તારૂં મીનોઇ જ્ઞાન આપ; તારો સત્યતાનો માર્ગ મહેરબાનીની રાહે મને બતાવ.

બે કૂયે વહ્દતમ બખ્શ આશનાઇ,
બેદેહ અઝ માસેવાયે ખુદ જુદાઇ.

૪૫. તારાં સંપૂર્ણ એકત્રપણાના (absolute oneness) માર્ગથી મને વાકેફ કર, અને તારા શિવાય બીજા સર્વથી મને જુદો અને મોકળો કર.

કે ખાબે ગફ્લતમ બીદાર ગર્દાન,
કે શોક્રે નેઅ્મતમ હુશ્યાર ગર્દાન.

૪૬. ગફલતીની ઉંઘમાંથી મને બીદાર કર, તારી તરફથી મળતી ન્યામતને માટે તારા શુક્રાના કરવાને મને હુશિયાર કર.

બે બંદે ચાર મીબે ચાર બંદમ,
બે દામે ચારતા ઝારો નેઝંદમ.

૪૭. હું આ ચાર તત્વોના (એટલે શરીર યા દુન્યા જે હવા, મટ્ટી, આતશ, અને પાણીના ચાર તત્વોનું બનેલું છે તેના) બંદમાં કેદી છું, હું આ ચારના ફાંદામાં (એટલે શરીર યા દુન્યાના) કંગાળ અને દુઃખી છું.

ખલાસમ સાઝ ઝીન ખાકી રસદગાહ,
સુએ કાખે દહો-દો-દર દેહમ રાહ.

૪૮. આ ખાકી અવલોકન કરવાની જગામાંથી (એટલે દુન્યામાંથી) મારો છુટકારો કર. બાર દરવાજાવાળા મહેલ (યાને બીજી દુન્યા) તરફ મને રાહ આપ.

બેદહ બારમ બે દારૂલમોલ્કે હસ્તી,
રેહાનમ અઝ ખુદો અઝ ખુદ-પરસ્તી.

૪૯. હંમેશગીની હૈયાતીના બજારમાં (એટલે પેલી દુન્યામાં) મને મુલાકાતનું માન આપ, અને સ્વાર્થ અને આપવડાઇથી મને બચાવ.

બે હેક્મતહાએ ખુદ આગાહીયમ બખ્શ,
રહે તઉફીક અઝ ગોમ્રાહીયમ બખ્શ.

૫૦. તારાં ડહાપણથી મને આગાહી બખશ, મને ગુમરાહીથી દૂર કરીને તારી ઇશ્વરી મહેરબાનીનો રસ્તો બતાવ.

ચેનાનમ કુન કે ચુન મોર્ઘે શબાવીઝ,
બેજોઝ હક બર ઝબાન નારમ દેગર ચીઝ.

૫૧. એવું કર કે ઝાડની ડાળી ઉપર ઉંધે મસ્તક લટકીને "હક હક (ખોદા ખોદા)" બોલતાં પક્ષીની માફક હક (ખોદા) શિવાય બીજું કાંઇ પણ મારી ઝબાનમાંથી નીકળે નહિ.

દેલમ રા દેહ બેબીશોકમ કનાઅત,
બે તાઅત અઝ કરમ બખ્શ એસ્તેતાઅત.

૫૨. મારાં દીલને ઓછો વધતો સંતોષ આપ, મહેરબાનીની રાહે મને ભક્તિનું સાંધણ અને ટેકો આપ.

ગહે ઝહમત સબુરી કુન અતાયમ,
બે રહમત બાઝ મીદાર અઝ ખતાયમ.

૫૩. સંકટ સમયે મને સબુરીની બખશેશ કર, રહેમ કરીને મને ગુનાહથી વેગળો રાખ.

રજા દાદી બેશોકુમ આશના કુન,
ગહે શેદ્દત સબુરી યારે મા કુન.

૫૪. તેં અમને (બહેશતની) ઉમેદ આપી છે, તે સાથે તારા શુક્રાનાથી પણ હમને વાકેફ કર, દુઃખની વખતે સબુરીને હમારો રફીક કર.

મને બીદર્દેરા દર્દી અતા કુન,
ઝે દર્દે ખીશ દર્દમરા દવા કુન.

૫૫. હું કે જે તારી તેમજ દીનઆઇનની લાગણી વગરનો છું, તેને લાગણી અને અને દાઝ બખશ, અને તારી તરફની લાગણી મારામાં ઉત્પન્ન કરીને મારાં દરદનો ઇલાજ કર.

મરા અઝ કેશ્તે તાઅત બર્મની દેહ,
ઝે તાઅત યક જવી અઝ ખર્મની બેહ.

૫૬. તારી ફરમાનબરદારી અને ભકિતના ખેતરમાંથી મને પાક આપ; તારી ફરમાનબરદારી અને ભકિતનો એક દાણો બીજા કોઇની આખા પાકના કરતાં બહેતર છે.

ઝે પેન્દારો ગોરૂરો ઓજ્બો કીનેહ,
ચુ મેરઆતમ મુસફ્ફા સાઝ સીનેહ.

૫૭. શેખી, ગરૂરી હેંકારી અને કીનાથી મારા સીનાને (એટલે હૃદયને) આરસીની માફક સાફ રાખ.

નેગેહ્દાર અઝ ગેઝાફે નાફેહબૂઇ,
બેદેહ અઝ ખાક બૂદન આબરૂઇ.

૫૮. હેંકારી અને બદગોઇથી મારૂં રક્ષણ કર, અને ખાકની માફક નમનતાઇથી ચાલવામાં મને આબરૂ આપ.

ઝે ચશમમ પર્દએ ઘફ્લત બર અંદાઝ,
ગુઝશતેહ ઘફ્લતમ દર અખગર અંદાઝ.

૫૯. મારી આંખમાંથી ગફલતીનો પડદો ઉંચકી લે, મારાથી થઇ ગયલી ગફલતીને આતશના ચીણગારીમાં નાખી બાળી નાખ. (એટલે નાબુદ કર; માફ કર.)

સરઝ ખેજ્લત બેખાક અફગંદેઅમ ઝાર,
બે ખાક્-ઓફ્તાદે-સર અઝ ખાક બર્દાર.

૬૦. ખેજાલતથી મેં મારૂં સર ઘણીજ શર્મસાર રીતે ખાકમાં નાખ્યું છે. હું ખાકમાં પડેલાનુ સર ખાકમાંથી તું બહાર કહાડ!

બે બોર્સંદી દેલમરા રહબરી કુન,
બે હર હાજત કે ઓફતદ યાવરી કુન.

૬૧. મારાં દીલને સંતોષ તરફ રહેબરી કર, મારા ઉપર આવી પડતી દરેક હાજતમાં મને સહાય થા.

બે ફઝલે ખુદ કલમ કશ બર ગુનાહમ,
બેબખ્શા બર મનો હાલે તબાહમ.

૬૨. તારી કૃપાથી મારા ગુનાહ ભુસી નાખ, મારી પડતી હાલત ઉપર તું રહેમ કર.

કરમ પીશ આર દર ગાહે હેસાબમ,
અગર અદ્લ આવરી નબ્વદ જવાબમ.

૬૩. મારાં કામોનો હિસાબ આપવાને દિવસે (કયામતને દીને) મારા ઉપર રહેમ કરજે; અગર તું ઇનસાફજ કરે (અને તે સાથે રહેમ નહિ બતાવે), તો મારાથી બચાવમાં મારાં કામોનો કાંઇ પણ જવાબ અપાશે નહિ.

નયંદીશમ અગર બારમ ગેરાંનસ્ત,
ચુ લોત્ફતરા ન હદ્દો નયે કેરાંનસ્ત.

૬૪. અગરજો મારા ગુનાહનો બોજો ભારી હશે, તો મને ફીકર નથી, કારણકે તારી મહેરબાની અને દયાની કંઇ હદ કે સીમા નથી.

ન નઉમીદી મરા દર દેલ, નબીમસ્ત,
ચુ રદ્દે સાયેલાન ઐબે કરીમસ્ત.

૬૫. મારાં દીલમાં નાઉમેદી કે ધાસ્તી નથી, કારણકે ભીખારીઓની માંગણી રદ કરવી એક કરીમ અને સખી આદમીની એબ છે, (તેજ પ્રમાણે તું પણ હમને હાંકી કહાડશે નહિ).

ચે યારાયમ કે ગુયમ ઇનોઆન કુન?
તો બેહ દાની, ચે મીખાહી ચેનાન કુન.

૬૬. મારામાં શું સત્તા છે, કે હું તને કહું કે આમ કર, અને તેમ કર? તું વધારે સારી રવેશે જાણે છે; જે તું ઇચ્છે છે અને માંગે છે તેમ તું કર.

ઝે દુર્વંદી બે દુર્વંદી ઝમાનેહ.
મરા દારમ ઝે લોત્ફે બીકેરાનેહ.

૬૭. પાપી જમાનામાં પાપથી તું મને તારી બેહદ માયાથી સંભાળ.

મરાન અઝ દરગેહે ખુદ બર દરે કસ,
કે મારા શર્મસારી પીશે તો બસ.

૬૮. તારી દરઘાહમાંથી અમને કોઇને બારણે તું હાંકી કહાડતો ના, તારી સનમુખ હમે શરમીંદા છીએ એજ બસ છે.

કરામત કુન, કરામત કુન, કરામત
કે માનદ દીનો ઇમાનમ સલામત.

૬૯. અય ખુદા! તું મને એટલુંજ બખશ કે મારી દીન અને ઇમાન સલામત રહે.

મુનાજાત ૨ જી (બેતોમાં)

દસ્તુર મુલ્લા ફીરોઝ બિન મુલ્લા કાઉસની જોડેલી.

બરાવર દેલા દસ્તે હાજત દરાઝ,
બે દર્ગાહે બી-હાજતે ચારેહ સાઝ.

૧. અય દીલ! બીન હાજતમંદ, ઉપાય કરનાર (ખોદાની) દરઘાહમાં તારા હાજતમંદ હાથ ઉંચા કર.

તો દસ્તી બરાવર ઝે જાનો ઝે દેલ,
કે કારી બેરૂન નાયદઝ્ દસ્તે ગેલ.

૨. દીલોજાનથી (તારા) બેઉ હાથ ઉંચા કર, કારણકે ખાકી હાથ કોઇબી કામ પાર પાડતું નથી.

સરે ગેલ મકુન સૂએ હક બર્ ફરાઝ,
સરે દેલ બેકુન તા શવી સર્ફરાઝ.

૩. ખોદા તરફ તારૂં ખાકી માથું ઉંચુ ના કર, પણ તારાં અંતઃકરણનું માથું ઉંચું કર, જેથી તું સરફરાજ થાય.

દો દસ્તે દેલ અયે અબ્દે ઓમ્મીદવાર,
ચુ શાખે ખેઝાન બર દરે હક બરાર.

૪. અય ઉમેદવાર બંદા! પાનખર રૂતુના ઝાડની ડાંખળીની માફક તારા હૃદયના બેઉ હાથ તું ખુદાની દરઘાહમાં ઉંચા કર.

બે ફસ્લે ખેઝાન બર્ગ રીઝદ દરખ્ત,
બેમાનદ ફેરૂમાન્દેહ બીબર્ગ સખ્ત.

૫. પાનખર રૂતુમાં ઝાડનાં પાંદડાં ખરી પડે છે (અને) ઝાડ પાંદડાં વગર બેહદ આજેઝ થઇ જાય છે.

બરારદ દો દસ્ત અઝ પએ બર્ગે ખીશ,
ખોદાયશ બહાર્ આવરદ્ નવ બે પીશ.

૬. પાંદડાંને માટે ઝાડ પોતાના બેઉ હાથ ઉંચા કરે છે, (ત્યારે) ખોદા લીલોતરીવાળી વસંતરૂતુ તેને માટે ઉત્પન્ન કરે છે.

દેગર રેહ દેહદ સાઝો બર્ગે નવશ,
દેહદ જામેહ ચુન તાજે કૈખોસરવશ.

૭. (ખોદાતાલા) તે ઝાડને પાછો નવો શણગાર અને પાંદડાં આપે છે અને કએખુશરૂ બાદશાહના તાજ જેવો નવો પોશાક આપે છે.

પસ્ અયે બંદેહ ઘાફેલ નેશસ્તન ચેરાસ્ત?
કુશાદેહ ઝે હર સૂવ્ બાબે દુઆસ્ત.

૮. ત્યારે ઓ બંદા! શા માટે તું ગાફેલ બેસી રહે છે? દુવાનો દરવાજો હર તરફથી ખુલેલો છે (તું સાફ દીલથી દુવા માગશે તો તે બર આવશે.)

ખોદાયા બે લોત્ફો બે એન્આમે ખીશ,
મરાન ઇન ગુનેહકારે આસી ઝે પીશ.

૯. અએ ખોદા! તારા આ પાપી ગુનેહગારને તારી આગળથી મહેરબા બખશેશ કરીને હડસેલી કહાડતો ના.

કે ખાનદ્ બે પીશમ ચુ તો રાનીઅમ?
કે રાનદ્ ઝે પીશમ ચુ તો ખાનીઅમ?

૧૦. જ્યારે તું મને તારી આગળથી હડસેલી કાઢશે, ત્યારે મને કોણ બોલાવશે? જ્યારે તું મને તારી સનમુખ બોલાવશે, ત્યારે મને કોણ હાંકી કાઢશે?

ઉમીદમ બજોઝ તો નબાશદ ઝે કસ,
બેતો દારમ ઉમ્મીદે એન્આમો બસ.

૧૧. તારા શિવાય હું કોઇની ઉપર ઉમેદ રાખતો નથી, બખશેશને માટે મને તારીજ ઉપર ઉમેદ છે એટલે બસ.

ચુ લોત્ફે તો બૂદ અઝ અઝલ્ શામેલમ,
હમાન તા અબદ્ લોત્ફ જૂયદ દેલમ.

૧૨. જ્યારે તારી મહેરબાની મારી સાથે શરૂઆત વગરની હંમેશગીથી (eternity without beginning) જોડાયલી હતી, ત્યારે મારૂં હૃદય અનંત હંમેશગી (etcrnity withont end) સુધી તે મહેરબાનીની ઉમેદ રાખશે.

ઝે તો જોમ્લે ખૂબી બે મન બર અતારત,
ઝે મન આંચે આયદ સરાસર ખતાસ્ત.

૧૩. તારી તરફથી તમામ્ નેક બખશેશ મારી ઉપર છે, પણ મારી તરફથી જે થાય છે તે સર્વે ગુનાહ અને કસુર છે.

બેસંજી મરા ગર તો જોર્મો ગુનાહ,
બે દૂઝખ બુવદ બીસોખોન જાએગાહ.

૧૪. અગરજો તું મારા ગુનાહ અને પાપનું તોલ કરે, તો ખચીત મારી જગા દોઝખ છે.

નગીરી મરા ગર બે અફ્આલે ઝેશ્ત,
બે દો ગીતી અંદર બેયાબમ બેહેશ્ત.

૧૫. અગરજો ભુંડાં કામો માટે તું મને સજા કરે નહિ તો બેઉ દુન્યામાં હું બહેશ્તમાં જાઉં.

નગુયમ ખોદાયા ઝરમ બખ્શો સીમ,
ગુનાહુમ બેબખ્શા કે હસ્તમ અસીમ.

૧૬. અએ ખોદા! હું એમ નથી કહેતો કે તું મને સોનું રૂપું બખશ (પણ) મારા ગુનાહ માફ કર, કારણકે હું ગુનેહગાર છું.

તો ગર બેકૂગની દસ્ત કે ગીરદમ?
તોઅમ ગર બેરાની કે બેપઝીરદમ?

૧૭. અગરજો તું મને નહિ ગણકારીને ફેંકી દે તો કોણ મારો હાથ પકડી સહાય થશે? અગરજો તું મને હાંકી કહાડશે તો કોણ મને કબુલ રાખશે?

કેતાબે સીયેહ્કારીયમ દર બઘલ,
ફેરૂ માન્દેઅમ હુમચુ ખર દર વહલ.

૧૮. મારી બગલમાં ભુંડાં કામોની કેતાબ સાથે છે, હું કાદવમાં ફસી પડેલા ધધેડાની માફક આજેજ અને નાચાર છું.

કે જોઝ તો બર આરદ મરા ઝાબો ગેલ?
બ આબો ગેલમ દસ્તગીરા મહેલ.

૧૯. તારા શિવાય પાણી તથા કાદવમાંથા (મુશકેલીમાંથી) કોણ બહાર લાવે? પાણી તથા કાદવમાંથી ઓ મદદ કરનાર પરવરદેગાર! મને તજી ના દે.

અગર પોર ગુનાહુમ મને શર્મસાર,
ઝે એહ્સાન બરમ આબે રહ્મત બેબાર.

૨૦. અગરજો હું શરમીદો ગુનાહોથી ભરપુર હોઉં, તો અહેશાન કરીને મારી ઉપર દયા અને રહેમતનું પાણી વરસાવ.

અગર નાતવાની ફેતદ ઝીરે પાય,
ચુ ગીરંદ દસ્તશ બેખીઝદ ઝે જાય.

૨૧. અગરજો કોઇ નાતવાન ઠોકર ખાઇને તુટી પડે, ત્યારે કોઇ તેનો હાથ પકડે, તો તે તે જગાએથી ઉઠી ઉભો થાય છે.

મન આન નાતવાનમ ફેતાદેહ્ અસીર,
ખોદાયા ઝે રહ્મત મરા દસ્તગીર.

૨૨. હું તે નાતવાન કેદી થઇ પડયો છું. અય ખોદા! મારી ઉપર રહેમ લાવીને મારો હાથ પકડી સહાય થા.

ચુ અફ્‌વત અઝીમ આમદ અય હૈયે પાક,
મરા ગર ગુનાહસ્ત ઝાનમ ચે બાક?

૨૩. અએ પાક હંમેશગી ધરાવતા માલેક! (Everliving Lord!) જ્યારે તારી માફી મોટી અને બેહદ છે, ત્યારે મારા ગુનાહ્મી હોય, તોબી મને શું ધાસ્તી છે?

બેકદ્દરે મન અર આમદ અઝ મન ગુનાહ,
ચુ તો અઝ તો અફ્‌વ આયદ અય પાદશાહ,
મરા શર્મ બાદા ઝે તો અય કરીમ,
કે ગુયમ ગુનાહમ બે પીશત અઝીમ.

૨૪–૨૫. જો મારાં પ્રમાણ અને કાયનાત મુજબ મારાથી ગુનાહ થયા હોય, તો જ્યારે ઓ સરજતના પાદશાહ! તારી તરફથી મારીજ મળવાની છે, ત્યારે ઓ બખશેશ કરનાર સાહેબ! મારી ઉપર શરમ હોજો, અગરજો હું એમ કહું કે તારી નજદીક મારા ગુનાહ મોટા છે (એટલે મારા ગુનાહ ગમે તેવા મોટા હોય તોપણ તારી માફી આગળ તેઓની કંઇ બીસાદ નથી.)

બુવદ કત્રેઇ ગર સેતબ્રો સોતોર્ગ,
નબાશદ બેનઝદીકે દર્યા બોઝોર્ગ.

૨૬. અગરજો એક પાણીનો કટરો જાડો અને મોટો હોય, પણ તે દરિયા સાથે સરખાવતાં કંઇ મોટો નથી.

બદ આમદ અઝીન બંદેહ ગર દર વોજૂદ,
કુશાદસ્ત નઝૂદીકે તો દસ્તે જૂદ.

૨૭. જો આ બંદા તરફથી બદીજ થઇ હોય, તો તારી નજદીક દયા અને સખાવતનો હાથ ખુલ્લોજ છે.

બે હક્કે અઝીઝાંનો પાકાને ખીશ,
મરાનમ ઝે દરૂગેહ સરે જોર્મ પીશ.

૨૮. તારી પોતાની પસંદગી પામેલા અને પાક લોકોને ખાતર મને મારા ગુનાહથી આગળ ઝોકાવેલાં માથાં સાથે તારી દરઘાહમાંથી હાંકી નહિ કહાડવાની વિનંતી કરૂં છું.

બુવદ સહલ પીશે તો બુદન ખજેલ,
ઝે ફેઅ્‌લમ મકુન પીશે કસ મુન્ફ્એલ.

૨૯. તારી સનમુખ શરમીંદો થવું સહેલું છે, મારાં બુરાં કામથી કોઇ બીજાની નજદીક મને શરમીંદો ના કરતો.

મકુન પીશે હમચુન મની શર્મસાર,
મરા અયે ખોદાવંદે આમોર્ઝેગાર.

૩૦. અએ માફી બક્ષનાર ખુદાવંદ! મારા જેવાઓની આગળ મને શરમીંદો ના કરતો.

મુનાજાત ૩ જી (બેતોમાં)

દસ્તુર મુલ્લા ફીરોઝ બિન મુલ્લા કાઉસની.

ખોદાયા દરે એલ્મો દાનેશ કુશાય,
ઝે નૂર–ઉલ–યકીન શમ્મેઇ વા નેમાય.

૧. અએ ખુદા! એલમનો અને દાનાઇનો દરવાજો ઉઘાડ, યકીનના નુરનો થોડોક અંશ મને જાહેર કર.

ઝે હક્ક્–ઉલ–યકીન સાઝ રઉશન દેલમ,
બેકુન મહ્‌રમે ખાસે આન મહ્‌ફેલમ.

૨. સાબેત જ્ઞાનથી મારૂં હૃદય રોશન કર, અને તે અનજુમન (જેના સભાસદોને સાબેત જ્ઞાનની બખશેશ મળેલી છે યાને ખોદાની દરઘાહમાંના પીર પેગમબરો) તેનો મને પસંદ કીધેલો વિશ્વાસુ દોસ્ત (the chosen confidant) કર.

રવાનમ ઝે હેક્‌મત પોર અઝ નૂર કુન,
તનમ અઝ ખેરદ બૈતે મઅ્‌મૂર કુન.

૩. મીનોઇ ડહાપણથી મારાં રવાનને નુરમંદ કર; ડહાપણથી મારાં તનનાં મકાનને ભરપુર કર.

મર્‌ઇન ના–સફ઼ારા સફ઼ાઈ બેદેહ,
બેઇન તીરેહ્‌-દેલ રઉશનાઈ બેદેહ.

૪. આ પાકીજગી વગરનાને પાકીજગી આપ, આ અંધકારવાળા હૃદયવાળાને જ્ઞાનની રોશની આપ.

તો દસ્તે મન્ અઝ કૈદે હસ્તી રેહાંન,
બે દામાને ઔઝે સઆદત રસાંન.

૫. દુન્યાઇ હસ્તીના બંદમાંથી મારા હાથ છોડવ, અને તેને મીનોઇ સુખની ટોચને કોરે પહોંચાડ.

અઝીન તૂદેએ ઘમ ખલાસી નેમાય,
બેદાન મંઝેલમ એખ્તેસાસી નેમાય.

૬. આ ગમના ઢગમાંથી (દુન્યામાંથી) મને ખલાસી બખશ, અને પેલી જહાનમાં મને મરતબો અને મોભો દેખાડ.

ઝે આઝો નેયાઝો ઝે બોખ્લો હસદ,
નેગેહ્‌દારો મગઝાર મારા ઝે હદ.

૭. લોભ, ભાવ, બખીલાઇ અને હસદથી અમારો બચાવ કર, અને અમને હદની બહાર જવા ના દે.

બે હક્કે ખોદાઈતિ અયે ઝુલજલાલ,
બે પાકીત અયે દાવરે બી-હમાલ,

૮. અએ દબદબાવાળા સાહેબ! તારી ખોદાવંદીને ખાતર—અએ સરખામણી વગરના ઇનસાફ કરનાર! તારી પાકીજગીને ખાતરઃ—

બે હક્કે ઝરાતોશ્તે પાકીઝેહ દીન,
કે બાશદ ઝે અમશાસ્પંદાંન ગુઝીન,

૯. ભલી દીન લાવનાર જરતોસ્ત પેગમ્બર કે જે અમશાસ્પંદો કરતાં પણ વધુ પસંદ થયલો છે. તેને ખાતરઃ—

બે અર્દાએવીરાફ બા દીને દાદ,
કે લોત્ફત બરૂ રાહે મીનૂ ગુશાદ,

૧૦. દીન અને ઇનસાફવાળા અરદા વિરાફ, કે જેને માટે તારી મહેરબાનીએ મીનોઇ જહાનનો રસ્તો ખુલ્લો કીધો,

પયામત સરાસર બરૂ શુદ અયાન,
ઝે જન્નત હમ્ અઝ દૂઝખે પોર ઝેયાન,

૧૧. બહેશ્ત તથા હાનીકારક દોઝખનો તારો સઘળો પેગામ જેની ઉપર આશકારા થયો;

નમૂદ ઊ બે ખલ્કાન દેગર બારેહ દીન,
બે ફર્માનત અયે દાવરે બાફરીન,

૧૨. અને જેણે આ સેતાયશ કરવા લાયક ઇનસાફ કરનાર સાહેબ! તારાં ફરમાનથી દુન્યાના લોકોને બીજી મરતબે દીન દેખાડી, તેને ખાતરઃ—

બે હક્કે હમે મૂબેદાનો રદાન,
કે બૂદંદ બર દીને બેહ બી-ગમાન,

૧૩. તમામ મોબેદો અને દીનના પેશવાઓ કે જેઓ ભલી દીન ઉપર બેગુમાન ઓસ્તવાર હતા તેઓને ખાતર—

બે હક્કે અઝીઝાંનો પાકાંને તો,
બે દર્દે દેલે દર્દનાકાંને તો,

૧૪. તારી પસંદગી પામેલા અને પવિત્રાઇવાળા મહાત્માઓને ખાતર, તારી લાગણી અને દાઝથી ભરપુર હૃદય ધરાવનારા તારા દરદમંદ આશકોને ખાતરઃ—

બે હક્કે દુઆહાએ શામો સહર,
બે હક્કે યતીમાંને બીપાઓ સર,

૧૫. સાંજ સવારની (ભલાઓની) દુવાઓ ખાતર—નાચાર બેચાર માબાપ વગરનાં બાળકો ખાતરઃ—

બે હક્કે ફકીરાંને બી ખાનેમાન,
બે હક્કે ઘરીબાંને બી આબેનાન,

૧૬. ઘરબાર વગરના ફકીરોને ખાતર–તેમજ અન્ન પાણી વગરના રઝળતા મુસાફરોને ખાતરઃ—

બે હક્કે કસાંનીકે શબ બીચેરાઘ,
બે બોફ્તંદ દેલ્હા ઝે ઘમ ગશ્તે દાઘ,

૧૭. જે લોકો રાતના ચેરાગ વગર અંધારામાં પોતાનાં હૃદય ઉપર ગમના દામ સાથે સુઇ ગયા હોય, તેઓને ખાતર.

બે આહે ઝઇફાંને દેલ્-સુખતેહ,
સરાપા ચુ શોઅ્લેહ બર્અફરૂખ્તેહ.

૧૮. દુઃખી દીલના જઇફો, કે જેઓ માથાંથી તે પગ સુધી આતશના શોળાની માફક બળે છે, તેઓની હાયને ખાતર,

બે ઈન પીરગુનાહી ઝે એસ્યાંન ખજેલ,
કે માન્દેહ ઝે બારે ગુનેહ્ પા બેગેલ,

૧૯ આ ગુનાહથી શરમીંદા થયલા પાપી કે જેના પગ ગુનાહના બોજાથી કીચળમાં ચીટકી બેઠા છે,

બે બખ્શાયો બોઝૂરે મરા દરૂપઝીર,
કે બેસ્યાર-બખ્શીઓ અંદક-પઝીર.

૨૦ તેને રહેમ દેખાડી માફ કર, અને તેની મારી તું કબુલ રાખ, કારણકે તું બેહદ બખશનારો અને થોડામાંજ માફી કબુલ કરનાર છે.

શુદેહ સર્ફેહ્ ઓમરમ બેઘફ્લત તમામ,
નખાન્દેહ્ તોરા ગાહો બીગાહ્ નામ.

૨૧. મારી જીંદગી તમામ ગફલતીમાં મેં ગુજારી છે, વખત કવખતે મેં તારૂં નામ મ્હોં ઉપર લીધું નથી.

નરફ્તમ દમી બર રેહત હીચગાહ,
બેયાદત નબૂદમ બે સાલો બેમાહ.

૨૨. કોઇબી વખતે એક પળ પણ હું તારી રાહે ચાલ્યો નથી, વરસો અને મહીનાઓ સુધી હું તારી યાદમાં નહિ હતો.

હમે દર જેહાલત બેસરૂ બોર્દેઅમ,
દેલે હર કસીરા બેયાઝોરદેઅમ.

૨૩. મેં મારો બધો વખત જાહેલપણામાં પસાર કર્યો છે, મેં દરેક આદમીના દીલને આઝુરદે કીધું છે.

દરીઘા કે ઓમ્રમ બેએસ્થાન ગુઝશ્ત,
ચે વાકેફ્ શુદમ વક્ત રફ્તેહ્ ઝે દસ્ત.

૨૪. અફસોસ કે મારી જીંદગી ગુનાહમાં પસાર થઇ છે, અને જ્યારે મને તેની વાકેફગારી આવી, ત્યારે વખત હાથમાંથી જતો રહયો હતો.

ન સાહેબ-ઘમીરા શુદમ ઘમગુસાર,
ન યક નાતવાંન્રા શુદમ દુસ્તદાર.

૨૫. દુઃખી તરફ મેં દીલસોજી દેખાડી નથી, અને એક પણ નાતવાનને મેં સહાય કીધી નથી.

નદારમ બેજોઝ રૂસેયાહી બે દસ્ત,
વલીકીન ઉમીદમ બેલોત્ફે તો હસ્ત.

૨૬. કાળાં મોઢાં શિવાય હું કંઇ ધરાવતો નથી, તોપણ મને તારી માયા અને દયાની ઉમેદ છે.

બે ગીતી તનોજાનમ આઝાદ દાર,
બે મીનૂ રવાંને મરા શાદ દાર.

૨૭. આ દુન્યામાં મારાં તન અને જાનને ફીકર ચીંતાથી મોકળો રાખ, મીનોઇ દુન્યામાં મારાં રવાનને ખુશાલ રાખ.

ગુનાહમ ઝે બારાંને રહ્મત બેશૂય,
બે હર દુ જેહાંન દેહ્ મરા આબરૂય.

૨૮. મારાં ગુનાહને રહેમના વરસાદથી ધોઇ નાખ, બેઉ જહાનમાં મને આબરૂ આપ.

બે દુન્યાઓ ઓકૂબા બેકુન રૂ સુફીદ,
કે દારમ બેલોત્ફે અમીમત ઉમીદ.

૨૯. આ અને પેલી દુન્યામાં મારો ચહેરો સફેદ અને તેજસ્વી કર, કારણકે હું તારી બહોળી અને સૌને પહોચનારી માયા (all-prevailing kindness)ની ઉમેદ રાખુ છું.

મરા દર જેહાંન દાર બા આબરૂય,
મયાવર ઝે હર ગૂને ખૉરી બેરૂય.

૩૦. મને દુન્યામાં આબરૂથી રાખ, મારા ચહેરા ઉપર કોઇ પણ જાતનું હલકું પડવું ના લાવ.

બે નઝ્દે કસાંન એહ્ત્યાજમ મદેહ્,
ઝે રાહે અદબ અએવજાજમ મદેહ્.

૩૧. માણુસોની નજદીક મને મોહતાજપણું ના આપતો. અદબ આદાબના રસ્તામાંથી મને વાંકો જવા દેતો ના.

બે જોઝ તો નદાનમ કસીરા બેકસ,
કસે બીકસાંનીઓ ફર્યાદરસ.

૩૨. તારા સિવાય કોઇ બીજાને હું કાંઇ બિસાદમાં ગણતો નથી. ગરીબોની દાદ લેનાર અને તેઓની ફર્યાદને પહોંચનાર તુંજ છે.

બે દર્ગાહે તો આમદમ બા નેયાઝ,
દો ચશમમ બે ઓમ્મીદ ફઝૂલે તો બાઝ.

૩૩. આજેજી અને મીનતગુજારી સાથે હું તારી દરધાહમાં આવ્યો છું, અને મારી બન્ને આંખો તારી ફજલ અને મહેરબાનીની ઉમેદમાં ઉઘાડી છે.

ચે ગુયમ ખોદાયા ચુ બાશદ અયાંન,
બેતો હરૂચે દર આશકારો નેહાંન.

૩૪. ઓ ખોદા! જ્યારે સઘળું જાહેર અને છુપું તને રોશનજ છે, ત્યારે જ્યાદા શું કહું?

ચુ નબ્વદ બેજોઝ હઝરતે તો પનાહ,
બે સદ આરઝૂ આમદમ ઓઝૂરખાહ.

૩૫. જ્યારે તારી ઇશ્વરી હાજરી સિવાય મને કોઇની પનાહ નથી ત્યારે સેંકડો આશા અને ઇચ્છા સાથે મારી માગતો હું તારી સનમુખ આવ્યો છું.

બેઇન નાતવાન બંદેહ બખ્શેશ નેમાય,
દરે ફૈઝો રહ્મત બેરૂયમ કુશાય.

૩૬. તારા આ નાતવાન બંદાની ઉપર રહેમ દેખાડ, તારી ઉભાઇ જતી બખશેસ અને રેહમતના દરવાજા મારે માટે ખુલ્લા કર.

ઝે લોત્ફો કરમ દસ્તે ઇન બંદેહ ગીર,
તો અયે કાદેરે દાવરે દસ્તગીર.

૩૭. અએ સર્વ શક્તિવાન, ઇનસાફી અને મદદ કરનાર ખોદા! માયા અને મહેરબાનીથી તારા આ બંદાનો હાથ પકડ.

રવાંનમ ઝે એલ્મો અદબ બર્ ફેરૂઝ,
ઝે મન ચશ્મે નાપાકે હાસેદ બેદૂઝ.

૩૮. મારાં રવાનને એલમ અને અદબથી ઝલકતું કર, મારી તરફ ફેંકવા માગતા અદેખાઓની બુરી આંખોને સીવી નાંખ.

ઝે સખ્તીઓ રંજે ઝમાંન વા રેહાંન,
બે એકબાલો શાદીઓ દઉલત રસાંન.

૩૯. જમાનાની સખતી અને રંજથી મને મોકળો કર, અને આબાદી, સુખ અને ધન દોલત પહોંચાડ.

સઆદત કરીન કુન બે અહુવાલે મન,
મશાવ લહુઝેઇ ઘાફેલ્ અઝ હાલે મન.

૪૦. મારી હાલત સાથે સુખને સામેલ કર, મારી હાલત ઉપર એક પળ પણ બેપરવાહ થતો ના.

દેગર જોમ્લેહુ બેહુદીને પાક એઅ્તેકાદ,
કે દારન્દ દીને ઝરાતોશ્તે રાદ.

૪૧. વળી પાક એતેકાદના ભલી દીનનાં સઘળાં લોકો કે જેઓ ઉદાર દીલના પએગમબર જરતોસ્તની દીન ધરાવે છે.

બે દીને બેહી બીશકો બીગમાંન,
હુમે બસ્તે કોશ્તીઓ રઉશન રવાંન.

૪૨. જેઓ ભલી દીન ઉપર બેશક બેગુમાન છે, તે સઘળા બસ્ને કુસ્તીયાંનો અને રોશન જીવના છે.

બેદેલ મેહ્રબાંન દારશાન બેત્તેફાક,
બેગરૂદાંન ઝે ઇશાન તો કીનો નેફાક.

૪૩. તેઓને દયાળુ દીલ સાથે અને એક બીજાની સાથે હળી મળીને રાખ, કીનો અને કુસંપ તેઓથી વેગળો રાખજે.

બે નીકી હમેશા સઝાવાર કુન,
તનો જાને શાન બા ખેરદ યાર કુન.

૪૪. નેકીથી બધાને લાયક કર, તેઓનાં તન અને જાનને ડહાપણની યારી આપ.

હમેશા બેએક્બાલો દઉલત બેદાર,
જેહાંનશ બરૂ ઇશાન બેશાદી ગુઝાર.

૪૫. બધાંને આબાદ અને દોલતમંદ રાખ, તેઓ દુન્યામાં સુખથી વખત પસાર કરે.

બે નામે નેકૂ દાર શાન દર જેહાંન,
તો અએ દાદગર દાવરે ઘેબ-દાન.

૪૬. અએ ગેબી ભેદ જાણનાર દાદગર દાવર! તેઓને આ દુનિયામાં સારાં નામ સાથે આબરૂમાં રાખ.

મુનાજાત ૪ થી (બેતોમાં)

દસ્તુર મુલ્લા ફીરોઝ બિન મુલ્લા કાઉસની.

ચુ આમદ બે જોમ્બેશ નખોસ્તીન કલમ,
બે નામે જેહ્વાન-આફરીન ઝદ રકમ.

૧. પહેલાં જ્યારે (ખોદાતાલાના હાથમાંની) કલમે હીલચાલ કરવા માંડી (લખવાનું શરૂ કર્યું), ત્યારે જેહાનના પેદા કરનારનાં નામનો અક્ષર તેણે લખ્યો.

ખોદાવંદે જાનો ખોદાએ રવાન,
ખોદાવંદે હસ્તી-દેહો મેહ્રબાન.

૨. કે જે જાન તથા રવાનનો ખોદાવંદ અને માલેક છે, અને હસ્તીનો આપનાર મહેરબાન ખોદા છે.

ખોદાવંદે બૂદો ખોદાવંદે જૂદ,
કે કત્મે અદમ કર્દ પયેદા વોજૂદ.

૩. તે હસ્તી તથા સખાવતનો સાહેબ છે, જેણે નાબુદીના પડદામાંથી હસ્તી પેદા કીધી.

કરીમો રહીમો તવાનાઓ હૈ,
અલીમસ્તો આલેમ અલા કોલ્લે શૈ.

૪. તે કરીમ, દયાળુ, સર્વ શકિતવાન, તથા અમર છે. તે વિદ્વાન તથા દરેક ચીજથી માહીતગાર છે.

ખબીરસ્તો દાન્દેએ રાઝે ઘૈબ,
બસીરસ્તો સત્તારે હર ગુને ઐબ.

૫. તે બધી બાબદોથી બા ખબર તથા છુપો ભેદ જાણનાર છે, તે બારીકીથી જોનાર તથા હરેક જાતની એબને ઢાંકનાર છે.

જેહાંનો ઝમાંનો મકાન જોમ્લે ઝૂસ્ત,
વોજૂદે હમે મુમ્કેન્ અઝ ફૈઝે ઊસ્ત.

૬. જેહાંન, જમાનો અને જગા એ બધું તેનાથીજ છે, તમામ પેદાશની હસ્તી તેની બખશેશથી છે.

ફલક હમચુ ખાલીસ્ત ઝાસારે ઊ,
બુવદ શમ્સ યક ઝરૂરે ઝન્વારે ઊ.

૭ તે સાહેબની તમામ પેદાયશોમાં આસ્માન એક તશ્ત સમાન છે, તેની પોતાની સર્વત્ર રોશની આગળ ખોરશેદ એક રજકણુ છે.

• ઝે હેકમત હમેશ પદીદાર કર્દ,
બસી કુદરતે ખીશ એઝહાર કર્દ.

૮. તેણે પોતાની કળાથી સર્વ પેદા કીધું, અને પોતાની અપાર શક્તિ જાહેર કીધી.

બે બરૂરો બે બહુર આંચે ગર્દદ પદીદ,
બે ફૈઝે ખોદાવંદ દારદ ઓમીદ.

૯. જમીન ઉપર તથા દરિયામાં જે કોઇ જાહેર દેખાય છે, (હસ્તી ધરાવે છે) તે ખોદાતાલાની બખશીશની ઉમેદ રાખે છે.

રવાંનો તનો જેસ્મો જાંન આફરીદ,
ખેરદ દર તને મર્દોમાન આફરીદ.

૧૦. તેણે રવાન, તન, શરીર તથા જાન પેદા કીધાં, અને આદમીઓનાં તનમાં અક્કલ પેદા કીધી.

ખેરદ દાદો અક્લો હોશો રઅ્યો દીન,
ખોદાવંદે બા દાનેશો બીકરીન.

૧૧. તે દાના અને બરોબરીયા વગરના ખોદાતાલાએ ડહાપણ, અક્કલ, હોશ, વિચારશક્તિ તથા દીન ઇનસાનને આપી છે.

શાહે બી-ચેગૂન દાવરે બી-હમાલ,
બે પીરામને ઊ નગર્દદ ઝવાલ.

૧૨. તે ગુણ અને ખાસીયતથી નહિ ઓળખાયલો પાદશાહ અને બરોબરીયા વગરનો ઇનસાફ કરનાર છે; જેની આસપાસ પડતી અને નાશ કદી ફરી વળતાં નથી (તે અમર છે).

મુનાજાત ૫ મી (બેતોમાં.)

દસ્તુર ખોરશેદજી સોહરાબજી મેહેરજીરાણાની.



બેનામે ખોદાવંદે જાનો રવાન,
કે ઊ હસ્ત બખ્શંદે ઓ મેહેરબાન.

૧. જાન અને રવાનના પેદા કરનાર ખોદાનું નામ લઇને બંદગી શરૂ કરૂં છું, કારણકે તે ગુનાહ માફ કરનાર અને દયાળુ છે.

કદીમો રહીમસ્તો પરૂવરૂદગાર,
અઝીમો અલીમસ્તો દાનન્દેહુ કાર.

૨. તે કદીમ રહેમવાળો અને સર્વેને પાળનારો છે, તે મહાન વિદ્વાન, અને શું કરવું તેનો માહીતગાર છે.

હકીમો કરીમસ્તો દાનાએ રાઝ,
લતીફો અઝીઝો ઘરીબાન નવાઝ;

૩. તે ડહાપણવાળો, રહેમવાળો, ભરમ જાણનાર છે, તે દયાળુ, કીર્તિવંત, અને ગરીબોની ઉપર નવાજેશ કરનાર છે.

બસીરો ખબીરો સમીઓ અદીલ,
ઘફૂરો હસીબો કબીરો જલીલ;

૪. તે દુર અંદેશીથી સર્વે જોનાર, બધી વાતથી માહીતગાર, બધું સાંભળનાર, અને ઇનસાફી છે, તે મારી બખશનાર, હીસાબ રાખનાર, બુલંદ અને દબદબાવાળો છે.

મુનીરો કદીરસ્તો નીકી પસંદ,
અબીચૂનો દાનન્દેએ ચૂનોચંદ.

૫. તે પ્રકાશિત, સર્વશકિતવાન, અને નેકીને પસંદ કરનાર છે, તે મીસાલ વગરનો, અને કેવી રીતે અને કેટલું બનશે તે જાણનાર છે.

સમારા બેકોદ્રત બુલંદ આફરીદ,
નતાનદ બે અસ્રારે ઊ કસ રસીદ.

૬. પોતાની સર્વશકિતથી આસમાનને બુલંદ પેદા કીધું, તેના ભેદોને કોઇ પહોંચી અને સમજી શકતો નથી.

વરા કર્દ રઉશન ઝે સૈયારેગાંન,
ખોરો માહરા કર્દ ગેર્દશ રવાન.

૭. તેણે આસમાનને સેતારા અને ગૃહો વડે રોશન કીધું, અને સુરજ અને ચંદ્રને તેની આસપાસ ફરતા કીધા.

એલાહી ઝે એહસાનો એકામે તો,
ઝબાન લાલ અઝ શોકે એન્આમે તો.

૮. અએ ખોદા! તારા (બેહદ) એહસાન અને બખશેશને લીધે તારી સઘળી મહેરબાનીના શુકરાના કરવામાં મારી જબાન તદન મુગી છે (અશક્ત છે.)

અગર હર સરે મૂય્ ગર્દદ ઝબાન,
ઝે વસ્ફત નેશાની નગર્દદ અયાન.

૯. અગરજો મારાં માથામાંના એકેએક વાળને જબાનમાં ફેરવી નાખવામાં આવે, તોપણ તે સઘળી જબાનોથી તારી સિફત અને તારીફની કંઇ પણ નિશાની જાહેર થાય નહિ (તારી તારીફ કરી શકાય નહિ.)

ચે દાનન્દ મરદુમ ઝે બાલાઓ શીબ,
કે નાયદ બોઝોર્ગીત અંદર હસીબ.

૧૦. માણસો ઉપર અને નીચે વિષે (આ અને પેલી દુન્યા વિષે) શું જાણે છે? કારણકે તારી બુઝોર્ગી હિસાબ અને ગણત્રીમાં આવી શકતી નથી.

તવાનાએ મુત્લક તો હસ્તીઓ બસ,
બે બીચૂનિઅત રહ્ નબોર્દસ્ત કસ.

૧૧. તુંજ એકલો પુરેપુરો સર્વશકિતવાન છે, તારી બીન સરોબરી હાલતનો કોઇ પણ આદમીને ઇશારો મળ્યો નથી.

નખોસ્તીન ખેરદરા તો કર્દી પદીદ,
કે બાશદ હમે બસ્તેહારા કેલીદ.

૧૨. પહેલ વહેલાં તેં સર્વવ્યાપક ડહાપણ (Universal Intellect) પેદા કીધું કે જે બધા બંધના કુંચી છે.

ઝે કત્મે અદમ મર્દોમાન્રા તો પાક,
પદીદ આવરીદી ઝે યક મોશ્તે ખાક.

૧૩. તું પાક દાદારે નીસ્તીના પડદામાંથી આ આદમીઓને એક મુઠી ખાકમાંથી બનાવ્યા.

મેઝાજે અનાસેર બેહમ બા રવાન,
બે હેકમત બેકર્દી તો અયે મેહેરબાન.

૧૪. અએ મહેરબાન ખોદા! તેં ચતુરાઇથી તત્વોની ખાસીયતને આત્માનો સોબતી કીધો.

ઝે આબો ઝમીન દાદી અશ્જારહા,
વઝાંન નીઝ હર ગૂનેગૂન બારહા.

૧૫. પાણી અને જમીનમાંથી તેં ઝાડો આપ્યાં, અને તેમાંથી તરેહવાર ફળો પણ આપ્યાં.

ન અકલો હોનર શુદ શનાસાએ તો,
હમે મહવ દરે બહરે યકતાએ તો.

૧૬. માણુસ જાતની અકકલ અને કુશળતા તને પીછાણી શકયાં નથી, તે બંને તારાં એકત્રપણાંના મહાસાગરમાં ખોહવાઇ અને ભુસાઇ ગયાં છે.

કુજા બીનદત ઇન દો બીનન્દેગાન,
અગર ચંદ બાશંદ યાબંદેગાન.

૧૭. આ બે (શારીરીક–physical) આંખો તુંને જોવાને ગમે તેટલી ઇચ્છા રાખે, તોબી તુને કેમ જોઇ શકે?

સેપાસ અઝ તો અયે દાવરે દાદગર,
બે યઝદાંન પરસ્તાંન તોઇ રાહબર.

૧૮. અએ સત્ય ઇનસાફ કરનાર! હું તારા શુકરાના કરૂં છું, યઝદાં પરસ્તોનો તુંજ રાહબર છે.

પયમ્બર ઝરાતોશ્તે બા દીનો દાદ,
બે દાદી કે બરમા રહે દીન ગુશાદ.

૧૯. તેં દીનચુસ્ત અને ઇનસાફી પેગમ્બર જરતોસ્તને હમને આપ્યો, કે જેણે હમારે માટે દીનનો રાહ ખુલ્લો કીધો.

બે ખલ્કે જેહાની બેકર્દ આશકાર,
પરસ્તીદનત અયે જેહાન કેર્દેગાર.

૨૦. અએ જેહાનના પેદા કરનાર! તેણે (જરતોશ્તે) દુનિયાનાં લોકોને તારી આરાધના કરવાનું આશકારા કીધું.

દરે દીને બેહ્તર બેમા કર્દ બાઝ,
દરે હર ગોનેહ બસ્તે ઓ રંજો આઝ.

૨૧. વધારે ભલી દીનના દરવાજા હમારે માટે તેણે ખુલ્લા કીધા, અને દરેક ગુનાહ, રંજ, અને લોભના દરવાજા બંધ કીધા.

હઝાર આફરીન બર રવાનશ બવાદ!
કઝૂ યાફતે નીકબખ્તાન મોરાદ.

૨૨. તેનાં રવાન ઉપર હજાર આફરીન હોજો! કારણકે તેનાથી નેકબખત લોકો પોતાની મુરાદ પામ્યા છે.

ઝે ગુમરાહીઓ કજઈઓ કાસ્તી,
બેયાવર્દ મારા સુયે રાસતી;

૨૩. ગુમરાહી, ખોટાં કામો અને જુઠાપણાંના રાહથી તે હમને રાસ્તીની રાહ તરફ લઇ આવ્યો.

કેતા જેંદેહુ બાશમ બે સેદ્દકો સફા,
નદારમ જે દામન્શ દસ્તે વફા.

૨૪. કે જેથી કરીને જ્યાં સુધી હું જીવતો રહું ત્યાં સુધી સચાઇ અને પાકીજગીથી તેની (જરતોસ્તની) દામાન વફાદારીથી પકડી રાખું.

બે મન બર ગુશા રાહે તૌફીકરા,
જે ફઝૂલો કરમ રાહે તહ્કીકરા.

૨૫. તારી રાહબરી અને મહેરબાનીનો માર્ગ મારે માટે ખુલ્લો કર, તારી બખશેશ અને મહેરબાનીથી સચાઇનો માર્ગ મારે માટે ઉંઘાડો કર.

દેલમ રા જે નૂરે યકીન તાઝેહુ દાર,
ઝબાનમ જે શોક્રત પોર્ આવાજે દાર.

૨૬. યકીનનાં નુરથી મારાં દીલને તાજું રાખ. તારા શુક્રાનાથી મારી જીભને ગાજતી અને જાણીતી કર.

બરફ્રૂરૂઝ જાનમ જે અન્વારહા,
ખેરદ દેહુ કઝાંન દાનમ અસ્રારહા.

૨૭. મારા જાનને નુરથી ઝળકતો કર, મને ડહાપણ આપ કે જેથી હું (તારા) ભેદો જાણું.

બસારત બેદેહ્ તા શનાસમ તોરા,
ખેરદ બખ્શા તા રાહ્ યાબમ તોરા.

૨૮ મને એવી બસારત આપ કે જેથી હું તુને પીછાણું, મને ડહાપણ બખશ, કે જેથી હું તુંને મેળવું.

એલાહી સેરશ્તી તો મારા જે ગેલ,
દો ચશ્મો ઝબાંન દાદીઓ ગૂશો દેલ.

૨૯. અએ ખોદા! તેં હમને ખાકમાંથી પેદા કીધા, અને બે આંખ, ઝબાન કાન અને હદય આપ્યાં.

રવાનો ખેરદ કોવ્વતે દસ્તો પા,
જે નાબૂદ મૌજૂદ કર્દી બેજા.

૩૦. આત્મા ડહાપણ અને હાથપગનું જોર તું નિસ્તિમાંથી હસ્તીમાં લાવ્યો.

જે ચંદાન એનાયત કે દારી બે મન,
ચે શોક્રી બેગુયમ અબા જાનો તન?

૩૧. આટલી બધી મહેરબાનીઓ જે તેં મારી તરફ દેખાડી છે તેનો મારા દીલ અને જાનથી હું શું શુકરાના કરી શકું? (યોગ્ય રીતે નથી કરી શકતો.)

સેપાસ્ અઝ તો હર્દમ હઝારાંન હઝાર,
બેહર કાર બાશી તોઅમ પોશ્તો યાર.

૩૨. હર પળે તારા હજારો હજાર શુકરાના હોજો કે તું દરેક કામમાં મારો મદદ અને ટેકો થાય છે.

ચે ગુયમ સેઝાવારે એહ્સાને તો?
કુજા શોકે મા હસ્ત દર શાને તો?

૩૩. તારા એહશાનને છાજતું હું શું બોલું? તારા દરજ્જાને લાયકના હું શું શુકરાના કરી શકું?

બે બીચારેગી ઓઝ્ર આરમ બે પીશ,
કે અંદક પઝીરીઓ બખ્શંદે બીશ.

૩૪. હું તારી સનમુખ નાચારીથી ઓજરખાહી રજુ કરૂં છું, કારણ કે તું થોડામાંજ મારી કબુલ રાખનારો અને બેહદ બખશનારો છે.

ઝે ફર્માને તાઅત ફરામૂશ શુદમ,
ઝે ગોફ્તારે ઝેકે તો ખામુશ બુદમ.

૩૫. તારી આરાધના કરવાના ફરમાનને હું ભુલી ગયો, અને તારી નમાઝ અને સેતાયશ કરવામાં મેં ચુપકીદી અખ્ત્યાર કીધી

નબસ્તમ બે ખેદ્મત મેયાન ઓસ્તવાર,
કે તાઅત ગુઝારમ બે મર્દાનેવાર.

૩૬. તારી ખીદમત કરવામાં મેં કમર ઓસ્તવાર કરી નહિ,—કે એક ખરા મરદની માફક તારી બંદગી ગુજારૂં.

ચેનાંન પર્દેહ્ ઘફ્લત બે રૂયમ કશીદ,
કે ચશ્મે દેલમ રાહે રઉશન નદીદ.

૩૭. ગફલતનો પડદો મારા ચેહરા ઉપર એવો તો ફરી વળ્યો છે કે મારાં હૃદયની ચશમે રોશન રાહ જોયોજ નહિ.

ન અઝ્મમ બુદી જઝ્મ દર રાહે તો,
ન બૂદમ બે ખેદ્મત હવા ખાહે તો.

૩૮. તારી રાહ ઉપર ચાલવાને મારો ઇરાદો તથા ઠરાવ દ્રઢ હતો નહિ, તારી ખીદમત બજાવવામાં હું વફાદાર હતો નહિ.

ઝે ઘફ્લત ચેનાન કદ્ર નશ્નાખતમ,
કે સર્માયેયે ઓમ્ર દર બાખતમ.

૩૯. ગફલતથી મેં એટલું વટીકબી નહિ જાણ્યું કે મે મારી જીંદગીની ઠાપણુ તમામ ઉરાડી નાખી છે.

ચુ અઝ ખાબે ગફ્લત બે હૂશ આમદમ,
નવાઇ ઝે ઘૈરત બે ગૂશ આમદમ,

૪૦. જ્યારે ગફ્લતીની ઉંઘમાંથી હું બીદાર થયો, ત્યારે મારાં સ્વમાનની લાગણીનો અવાજ મારા કાન ઉપર પડયો.

બજોઝ આહો અફ્સૂસ ચીઝી બેદસ્ત
નબાશદ, પશીમાનીઓ અજ્ઝ હસ્ત.

૪૧. હાય અફ્સોસ શિવાય કાંઇબી ચીજ મારા હાથમાં નથી અને તે ઉપરાંત પશેમાની અને નાતવાની છે.

હમી શર્મ દારમ ઝે કેર્દારે બદ,
બેરફ્ત્ આન ઝમાન્ ઓ કે બાઝ આવરદ?

૪૨. મારાં ભુંડાં કામોથી હું શરમીંદો છું; તે વખત વહી ગયો ને હવે તે પાછો કોણ લાવી આપશે? (કે હું પસ્તાવો કરૂં?)

સેપંજી સરાઇસ્ત દુન્યાએ દૂન,
કે નાચાર અઝૂ રફ્ત બાયદ બેરૂન.

૪૩. આ કમીની દુન્યા એક ત્રણપાંચ દિવસનું મકાન છે, કારણકે તેમાંથી ફરજ્યાત દરેક જણને બહાર ચાલી જવાનું છે.

બરીન બીવફા દહ્ર દેલ દાશતમ,
બેજોઝ ખાબો ખોર્દન ન પંદાશતમ.

૪૪. આ બેવફા દુન્યા ઉપર મેં દીલ લગાડયું, ઉંઘવા અને ખાવા શિવાય મેં બીજો કોઇ વિચાર કર્યો નહિ.

હમે માલે દુન્યા ચુ ખારો ખસન્દ,
બે નઝ્દીકે આકેલ નબાશદ પસન્દ.

૪૫. આ દુન્યાનો તમામ માલ કાંટા અને કચરા મીસાલ છે, (અને) તે અકલમંદ માણસોને પસંદ નથી.

મન્ અઝ અબ્લેગી માયેલે આન શુદમ,
ઝે તીરેહ્ દેલી ખાસતારશ બુદમ.

૪૬. બેવકુફીથી હું (દુન્યાના માલ તરફ) ઢળ્યો, અને મારાં તારીક અને અંધારાં હૈયાંને લીધે હું તેને શોધનાર અને મેળવનાર થયો.

હવા ઓ હવસ જાયે ખુદ દર નેહાદ,
ગેરેફ્તો મરા ઓમ્ર બરૂબાદ દાદ.

૪૭. ગુસ્સા અને હવસે મારી ખાસીયતમાં પોતાની જગા લીધી અને મારી જીંદગી બરબાદ કીધી.

ઝે અફૂઆલે ઝેશ્તો ઝે ગોફ્તારે બદ,
તઘાફોલ ગુઝીદમ બર અહ્‌વાલે ખદ.

૪૮. ભુંડાં કામો અને ભુંડું બોલવાના પ્રતાપથી હું મારી પોતાની હાલતને માટે જાણી જોઇને ગફલતીમાં રહયો.

નદાનેસ્તમી ઝોલ્મતો નૂર રા,
ન જોસ્તમ ઝે નઝ્‌દીકો હમ દૂર રા.

૪૯. અંધારૂં અને રોશનીને મેં પીછાણ્યા નહિ, નજદીક યા દુરથી (એટલે દોસ્ત યા અજાણ્યાઓ) પાસેથી પીછાણવાનું જ્ઞાન મેં શીખ્યું નહિ.

ઝે નંગે ગુનેહ્‌ સર નેહાદેહ્‌ બે ખાક,
દરે તોબેહ્‌ કૂબમ ખોદાવંદે પાક.

૫૦. અએ પાક ખોદાવંદ! ગુનાહની શરમીંદગીથી મેં ખાકમાં સર મેલ્યું છે, અને હવે હું પસ્તાવાનો દરવાજો ઠોકું છું.

બે બીચારેગી બર દરત્ આમદમ,
બે ઓમ્મીદે અફૂવત, મરાન્ અઝ દરમ.

૫૧. હું લાચારીથી તારી માફીની ઉમેદ રાખીને તારે દરવાજે આવ્યો છું, મને તારા દરવાજા આગળથી હાંકી કહાડતો ના!

સરે અજ્‌ઝો ઝારી ઓ ખાકે દરત,
અમા ઓઝૂર શર્મંદેએ દાવરત.

૫૨. ઓ ઇનસાફી હાકેમ! હું તારી અદાલતમાં ઓઝરખાહી, નાચારી સાથે અરજ કરતો મારૂં માથું તારા દરવાજાની ખાક ઉપર મુકું છું.

ઝે બારાને રહ્‌મત ગુનાહમ બેશૂય,
ઘોબારે ઝલાલત ઝે રાહમ બેરૂય.

૫૩. તારી રહેમત અને દયાના વરસાદથી મારા ગુનાહ ધોઇ કહાડ, મારા માર્ગમાંથી મારા નીચા પડવાની ધુળ વાળી નાખ.

તેહી દસ્ત બાશમ ઝે અફૂઆલે ખીશ,
ફેરૂ માન્દેઅમ સખ્ત ઝહ્‌વાલે ખીશ.

૫૪. હું મારા પોતાનાં કામોથી ખાલી હાથનો છું. (મેં કંઇ પણ સવાબનો હંબેરો કીધો નથી), મારી પોતાની હાલતથી હું બેહદ આજેઝ થયો છું.

બઝાઅત નદારમ ઝે કેર્દારે ખદ,
અગર બી બઝાઅત બુવદ સખ્ત બદ.

૫૫. મારાં પોતાં (નેક) કામોનો હું કાઇમી અસબાબ અને માલ ધરાવતો નથી; હું કંઇમી અસબાબ અને માલ વગર હોવું તે ખરેખર ઘણુંજ ખરાબ છે.

મતાઅમ હમે અજ્ ઓ બીચારેગીસ્ત,
ગુનાહે ફેરાવાનો દસ્તે તેહીસ્ત.

૫૬. મારી બધી માયાપુંજી નાતવાની અને લાચારી છે; મારા ગુનાહ પુષ્કળ છે, અને મારા હાથ (સારાં કામોની થાપણ)થી ખાલી છે.

બેજોઝ રહમતત્ કૂ ખરીદારે આન?
બેજોઝ બખ્શેશત કૂ સઝાવારે આન?

૫૭. તારી રહેમત શિવાય એવા પુંજી વગરનાને ખરીદનાર કોણ છે? તારી બક્ષેશ શિવાય તેને લાયકનું બીજું શું છે?

તોરા નામ અઝાન આશદ આમોર્ઝેગાર,
કે જોઝ બદ નયાયદ ઝે મા ખાકસાર.

૫૮ તારૂં નામ ગુનાહ માફ કરનાર આ સબબને લીધે છે કે, હમારા જેવા ઝલીલ બંદાઓ તરફથી બદી શિવાય બીજું કાંઇ આવતું નથી.

ચુ તકસીરે સહવમ ઝે હદ રફ્ત બીશ,
બરાન બર કલમ કશ બે એકામે ખીશ.

૫૯. જ્યારે મારા તકસીર અને ગુનાહ હદબહાર પહોંચ્યા છે, ત્યારે તું તારી બખશેશથી અને મહેરબાનીથી તેને ભુસી નાંખ.

બર્ અઅમાલો કારે નેઝારમ મબીન,
બફ્ઝુલો અતાયત બેસાઝમ કરીન.

૬૦. મારાં નબળાં (બુરાં) કામ અને કરણી તરફ ના જો; તારી મહેરબાનીથી અને બખશેશથી તું મને પોતાની નજદીક તેડ.

ઝે તો દારમ ઓમ્મીદ ફ્ઝુલો કરમ,
અગર ખાનીઓ રાનીઅમ અઝ તોઅમ.

૬૧. હું તારી તરફથી માયા અને મહેરબાનીની ઉમેદ રાખું છું, અગરજે તું મને તારી આગળ બોલાવે યા મને હાંકી કહાડે, તોપણ તારોજ બંદો છું

ઝે મન બસ ખતા રફ્ત ઝંદાઝેહ બીશ,
ન હક્કે તો દાનેસ્તમો કદ્રે ખીશ.

૬૨. મારાથી હદથી જ્યાદા તકસીર થયલી છે, ખોદા તરીકેના તારા હકો મેં પિછાણ્યા નથી, તેમજ તારી કદર જાણી નથી

નદર અમ્રો નહયે પયમ્બર હમી,
બેહર નીકો બદ રાહરા જોસ્તમી.

૬૩. પેગમબરના ફરમાનો અને મનાઇઓને તેમજ હરેક નેક કે બદ રાહ રવેશની મેં જુસ્તજુ કીધી નથી.

ન ઉસ્તાદ રા નૈ પેદર માદરમ,
ચેનાન ચુન સેઝદ દાશતમ મોહ્તરમ.

૬૪. મારા ઉસતાદ, પીતા, અને માતાને જેવી રીતે ઘટે તેવી રીતે માન આપ્યું નથી.

ઝે જહ્લો ઝે ઘફ્લત ગુનાહે અઝીમ,
ઝે મન હાસેલ આમદ, બેબખ્શ અયે કરીમ.

૬૫. અજ્ઞાનપણાં અને ગફલતને લીધે મારાથી જે અઝીમ ગુનાહ થયા છે, તે ઓ દયાળુ ખોદા તું માફ કર.

ચે આયદ અઝીન બંદેહ્ જોઝ હીચ કાર?
બે બીહાસેલી માન્દેઅમ શર્મસાર.

૬૬. આ બંદાથી નકામાં કામ શિવાય બીજું શું થઇ શકે છે? મારી નાહાસેલી અને નકામાંપણાં માટે હું શરમીંદો થઇ રહયો છું.

નેયાઝમ દરીન આસ્તાનસ્તો બસ.
કે જોઝ તો નબાશદ કસી હીચ કસ.

૬૭. મારી આજીજી બસ તારા ઉંબર ઉપરજ છે, કારણકે તારા શિવાય કોઇ બીજો આજીજી સાંભળનાર નથી

બે જોઝ દર્ગેહ્ત રૂ તવાન બર કે બોર્દ,
કે મોહ્તાજે ઇન દર બોઝોર્ગસ્તો ખોર્દ.

૬૮. તારી દરઘાહ શિવાય હું કોણ તરફ મારો ચેહરો ઉંચો કરી શકું? કારણકે નાના અને મોટાં સર્વ એ દરઘાહનાજ ગરજવંત છે.

બે બખ્શાય બર ઇન પશીમાનિયમ,
બરીન હાલે ઝારો પરીશાનિયમ.

૬૯. આ મારા પસતાવા ઉપર અને મારી દુખી અને પરેશાન હાલત ઉપર રહેમ કરી મારી બખશ.

એલાહી રવાને પેદર માદરમ,
બેયામોર્ઝી ખુશ કુન બે ખોલ્કો કરમ.

૭૦. અય ખોદા! મારાં પેદર અને માદરના આત્માને દરગુજર કર, અને તારી ભલાઇ અને કરમથી તેઓને રાજી કર.

રવાને નેયાગાંને પીશીને મા,
બે બખ્શાય અયે દાદગર દાવરા.

૭૧. અએ ઇનસાફી દાદગર, હમારાં નીયાગાનોનાં રવાનનાં ગુનાહ માફ કરજે.

એ નીકાનો પાકાને દર્ગાહે તો,
એ શબ-ઝેંન્દેહદારાને દર રાહે તો,

૭૨. તારી દરગાહના નેક અને પાક આદમીઓને ખાતર, તેમજ તારી રાહ ઉપર ચાલનારા આખી રાત બંદગી કરનારાઓને ખાતર.

એ પાકીએ જાને બોઝોર્ગાને પીશ,
એ બખ્શમ નજાતી ઝે કેરદારે ખીશ.

૭૩. તેમજ આગલા બુઝર્ગોનાં જાનની પવિત્રાઇને ખાતર મારાં બુરાં કામોથી મને મુક્તિ બખશ.

વગરને નબાશદ ચુ મન હીચ કસ,
સિયેહ નામેહદારો બઝહ કાર બસ.

૭૪. નહિતો મારા જેવો કોઇ બીજો શખસ નહિ હશે કે જે કાળાં, દુષ્ટ કામોનો પોથો ધરાવનારો હોય, અને બેહદ ગુનેહગાર હોય.

મનમ બંદએ મુજરેમો શર્મસાર,
તો સત્તારે ઐબીઓ આમોઝેંગાર.

૭૫. હું ગુનેહગાર શરમીંદો બંદો છું, જ્યારે તું ગુનાહ ઉપર ઢાંક પીછોડો કરનાર, અને પાપ માફ કરનાર છે.

એ ઓકબા મરા સર ફરાઝી દેહી,
એ ગીતી હમી બીનેયાઝી દેહી.

૭૬. મીનોઇ દુન્યામાં મને સરફરાઝી આપજે, આ દુન્યામાં મને મોહતાજી વગર રાખજે.

એ દુન્યા દરે ફૈઝ બરમન કુશાય,
એ શોકો સેતાયેશ મરા રહનેમાય.

૭૭. આ દુન્યામાં મારી ઉપર તારી મહેરબાની અને ન્યામતનો દરવાજો ખોલ, તારા શુકરાના અને સેતાયશ કરવાની મને રહેનુમાઇ કર.

તરીકત નવર્ઝમ બેજોઝ બંદગી,
ગુઝારમ બે રાહત હમે ઝેંદગી.

૭૮. (કે જેથી કરીને) તારા રસ્તાપર બંદગી અને ફરમાનબરદારી શિવાય હું ચાલું નહિ, અને મારી તમામ જીંદગી, રાહત અને શાંતિમાં ગુજારૂં.

દરે મઅ્‌રેફત બર દેલમ બાઝ કુન,
એ સેદકો એરાદત મરા સાઝ કુન.

૭૯. તારાં જ્ઞાનનો દરવાજો મારાં હૃદયમાં ખુલ્લો કર, સચાઇ અને ઇશ્વરભાવથી મને સજેલો કર.

ઝે અક્‌લો ફેરાસત બર્ અફ્રૂઝ જાન,
અતા કુન બેમન સોહ્‌બતે આકેલાન.

૮૦. અકકલ અને ડહાપણથી મારા જાનને ઝગઝગતો કર, અકકલમંદ માણસોની સોહોબત મને બક્ષ.

દરૂનમ ઝે આલુદગી પાક દાર,
ઝે ખૂયે તબેહ દર દેલમ બાક દાર.

૮૧. મારાં અંતઃકરણને અપવિત્રાઇથી પાક રાખ, અને ખરાબ આદતો અને ખાસીયતોનો ડર મારાં હૃદયમાં ઉત્પન્ન કર.

સફાઇ બેદેહ્ ખાતેરમ રા ઝે એબ,
ઝે હેક્‌દો હસદ હમ ઝે કેબ્રો ફરીબ.

૮૨. મારાં અંતઃકરણને સઘળી એબો, કપટ, ધિકકાર, અદેખાઇ, મગરૂરી અને ફરેબથી સાફ રાખ.

ઝે અફ્રૂઆલો અફ્રૂકારો ગોફ્તારે બદ,
નેગેહ્‌દાર મારા ઝે એકામે ખદ.

૮૩. ભુંડાં કામ, ભુંડાં વિચાર અને ભુંડું બોલવાથી, તું રહેમ કરીને હમારો બચાવ કર.

ઝે હર ગૂને ચીઝી કે નબ્વદ પસંદ,
ઝે મન મી નયાયદ બે મર્દોમ ગઝંદ.

૮૪. હરેક જાતની નાપસંદ કરવા જેવી ચીજે કરીને મારી તરફથી આદમીઓને નુકસાન અને હાની પહોંચે નહિ, (એવું કર.)

તો દસ્તો દેલમરાઓ ચશ્મો ઝબાન,
નેગેહ્ દાર ઝાસીબો એબો ઝેયાન.

૮૫. તું મારા હાથ, દીલ, આંખ, અને ઝબાનને હાણી અયબ, અને નુકશાનથી બચાવજે.

ચે આબો ચે આતશ ચે ખાકો ચે બાદ,
બે પર્હીઝમ ઇનસાન કે દાદી તો દાદ.

૮૬. શું પાણી, શુ આતશ, શું ખાક કે શું હવા એ ચારે તત્વને તેં જે રીતે ઇનસાફની રાહે ફરમાવ્યું છે તેમ અપવિત્ર કરતાં સંભાળ રાખું.

બે આઝોર્દને બી ઝબાન જાનવર,
મરા દૂર દારી અયા દાદગર.

૮૭. અએ દાદગર! વાચા વિનાના જાનવરોને દુઃખ દેવાથી મને દુર રાખજે.

બે નઝૂદ કેહોમેહ્ તો અયે બીનેયાઝ,
મરા ખૉર-માયેહ્ મદાર અઝ નેયાઝ.

૮૮. અએ તવંગર ખોદા? નાના અને મોટાઓની આગળ હાજત અને તંગીને લીધે મને તુચ્છ કરતો ના.

હમી આઝરા અઝ દેલમ દૂર દાર,
બે ખોર્સંદી આઝાદા મસરૂર દાર.

૮૯. મારાં હ્દમાંથી લોભ દુર રાખ, સંતોષથી મને આપઅખત્યાર અને આનંદી રાખ.

ઝે તન દૂર દારીઅમ આઝારો રંજ,
કે ઇન નીઝ બસ રાયેગાનીસ્ત ગંજ.

૯૦. મારાં તનને દુ:ખ અને રંજથી દુર રાખ, કે એ (તંદરોસ્ત) શરીર પણ એક ઘેર બેઠાં મળતો ખજાનો છે.

મરૂ આન બહ્રે કુશેશ બે રેઝૂકે હલાલ,
બે બખ્શીદી અયે દાવરે બી-હમાલ,

૯૧. અએ બીન હરીફ દાવર, તેં(તંદરોસ્ત શરીર) હલાલ રોજી મેળવવાને માટે, મહેનત અને કોશેશ કરવા માટે બક્ષેલું છે.

કે તા દસ્તરંજી ફ્રરાઝ આયદમ,
ચુ અઝ ખોર્દો પૂશેશ નેયાઝૂ આયદમ.

૯૨. કે જેથી જયારે ખાવાનું અને પહેરવાનું મેળવવાને જરૂર પડે ત્યારે હલાલ મહેનતથી હું પૈસો મેળવું.

તનો જાન બેદારમ બે અમ્નો અમાન,
હમીશે અબા હમસરો બચ્ચેગાન.

૯૩. મારા તન અને જાનને, મારી ધણીયાણી અને બચ્ચાંઓ સાથે સહીસલામત રાખજે.

અબા ઐશો રામેશ બેરેઝૂકે હલાલ,
હમી પર્વરાની તો દર માહો સાલ.

૯૪. મહિનાઓ અને વરસો સુધી તું ખુશી ખુરમીમાં હલાલ રોટીથી મારાં કુટુંબની પરવરેશ કર.

બુવદ એહ્તયાજમ ઝે ફૈઝે તો બસ,
મબાદા કે હાજત બરમ પીશે કસ.

૯૫. તારીજ બખશેશ અને ન્યામતનો હું મોહતાજ રહું, અને એવું નહિ થાય કે હું કોઇબીની આગળ મારી હાજત લઇ જાઉં.

બે યક કેબ્લેઅમ બસ કે બાશદ નેયાઝ,
દરે દીગરાંન કેબ્લેએ મન મસાઝ.

૯૬. મને એકજ કેબલાની (તારીજ) ગરજ પડે. (એમ કર.) બીજાઓના દરવાજાને મારો કેબલો કરતો ના. (બીજાઓનો મને મોહતાજ કરતો ના.)

હમી ચશમ દારમ બે લોત્ફે તો બાઝ,
કે બાશમ બે નઝ્દે કસાન બીનેયાઝ.

૯૭. હું તારી મહેરબાની તરફ મારી નજર ઉંચાડી રાખું છું, કે જેથી આદમીઓની નજદીક હું હાજત વગરનો થાઉં.

ન બાશમ બે એહ્સાને કસ શર્મસાર
બે એહ્સાનત, અયે પાક પર્વર્દેગાર.

૯૮. અએ પાક પરવરદેગાર! તારા એહસાનને બદલે હું બીજા કોઇનાં પણ અહેશાનમાં જઇ શરમીંદો નહિ થાઉં.

હવા ઓ હવસ બાબો ઘફ્લત ઝે મન,
મદેહ્ રાહો બદ ખૂઇઓ મક્રો ફન.

૯૯. લોભ, હવસ, ગફલતીની ઉંઘ, બદ ખવાસ, મકર અને દાવપેચને મારાં દિલમાં રાહ આપતો ના.

ઝે સબ્રો કનાઅત સબાતી બેજાન,
બે બખ્શાય અયે ખાલેકે મેહ્રબાન.

૧૦૦. અએ મહેરબાન, સર્વે પેદા કરનાર ખોદાવંદ! ધીરજ અને સંતોષમાં મારા જાનને મજબુતી અને ખંતીલાપણું બક્ષ.

અબા ખૂયે નીકૂ ઓ બા બોર્દબાર,
બે બીદારીઓ હૂશયારી બેદાર.

૧૦૧. નેક ખવાસ અને સહનશિલતા સાથે મને જાગૃતિ અને હુશિયારીમાં રાખ.

બેહર કાર દારમ બેરાહે સવાબ,
તવાઝો તઅન્ની ઓ બા જાહો આબ.

૧૦૨. હરેક કામમાં સવાબને રસ્તે, નમનતાઇ, સબુરી અને ખમવાની શકિત, મોભા અને આબરૂ સાથ મને બક્ષ.

હમીશે બે ઇમાનો અમ્નો અમાન,
બેદારીઅમ્ અઝ ગર્દેશે આસમાન.

૧૦૩. હંમેશાં આસમાનની ગીરદેશથી, મારાં ઇમાન સાથે મને સહીસલામત રાખ.

બે કજ્રૂઝી નેમાયમ રહે રાસ્તી,
કે તા દૂર બાશમ ઝે હર કાસ્તી.

૧૦૪. આડે રસ્તેથી મને દુર કરી, રાસ્ત માર્ગ દેખાડ, કે જેથી હું દરેક નુકસાનથી દુર રહું

અઝીન વર્તએ વહ્મો આઝો નેયાઝ,
રેહાઇ દેહ અયે ઇઝિદે કારસાઝ.

૧૦૫. અએ સર્વે સરંનજામ પહોચાડનાર ખોદા! શક, લોભ અને ભાવનાં તોફાની વંતોળયામાંથી મને મુકિત બખશ.

ઝે ગેર્દાબે એસ્યાન બેરૂન આવરમ,
તેહી કુન ઝે સઉદાએ બાતેલ સરમ.

૧૦૬. ગુનાહનાં વંટોળિયામાંથી મને બહાર કહાડ, અને મારાં મગજને ખોટા ખયાલોથી ખાલી કર.

ખોદાયા બે પીરી મરા શાદ દાર,
ઝે દઉરાને અઇયામે નાસાઝગાર.

૧૦૭. અએ ખોદા! મને ઘડપણુમાં કોઇ સાથે હળીમળીને નહિ ચાલતા જમાનાની ગેરદેશથી બચાવીને સુખી રાખ.

તને મન દારેસ્તો દેલમ હૂશીયાર,
કે બી ઝઅફ઼ો સોસ્તી ઝિયમ ઓસ્તવાર.

૧૦૮. મને તનદરૂસ્તી અને દિલમાં હુશિઆરી બક્ષ કે નબળાઇ અને સુસ્તી વગર હું ઓસતવાર જીંદગી ગુજારૂં.

બે નીરૂએ એદ્‌રાકે દાનન્દેહ કાર,
યકીન રા ઓ ઇમાન તો હરજા બેદાર.

૧૦૯. મારાં યકીન અને ઇમાનને કુશળ સમજ શકિતનાં બળથી કાયમ રાખ.

બે પીરાનેહ હાજત મદારમ બે કસ,
તો રૂઝી રસાની ઓ ફ઼ર્યાદ રસ.

૧૧૦. બુઢાપામાં મને કોઇનો મોહતાજ ના રાખતો, તું મને હરરોજની રોટી પહોંચાડજે, અને મારી દાદ લેજે.

બે હંગામે બસ્તન અઝીન દહ્ર રખ્ત,
બર્ આરી બે આસાનિયમ કારે સખ્ત;

૧૧૧. આ દુન્યા છોડી જતી વખતે મારૂં જાન આપવાનું મુશકેલ કામ આશાન કરજે.

કે શાદાન રવમ ઝીન સરાએ દો દર,
મરા બર ફેરાઝી બે મીનૂય સર.

૧૧૨. કે જેથી આ બે દરવાજાવાળી દુન્યામાંથી હું ખુશખુશાલ વિદાય થાઉં, અને મીનોઇ દુન્યામાં મને સરફરાઝી આપજે.

રવાનમ બે નઝૂદે નેયાગાન રસાન,
બે મીનૂયે નીકાનો આઝાદેગાન.

૧૧૩. મીનોઇ દુન્યા કે જે નેક અને આઝાદ આદમીઓની જગા છે તેમાં મારાં નેક અને પહરેજગાર નીયાગાનોની નજદીક મારાં રવાનને પહોંચાડજે.

અગરચે ગુનાહાને મન બીમરસ્ત,
વલી બખ્શેશત ઝીનો આન બરતરસ્ત.

૧૧૪. અગરજે મારા ગુનાહ અસંખ્ય હોય તોપણુ તારી મારી અને બક્ષેશ તે કરતાં પણુ વધારે છે.

ઝે રહ્‌મત બે પૂશાન મુકાફાતે મન,
બરૂ આવર તો અઝ લોત્ફે હાજાતે મન.

૧૧૫. મારી કરણીના બદલા ઉપર તારી રહેમનો છાયો ઢાંકજે, તારી માયાથી મારી હાજત બર લાવજે.

દેરખ્તે ઉમીદમ બેરઓમંદ દાર,
કે ફેર્ઝંદ માનદ ઝે મન યાદગાર.

૧૧૬. મારી ઉમેદનું દરખ્ત આબાદ રાખ, કે જેથી ફરઝંદ મારી પછવાડે મારી યાદગારી રાખવા રહે.

બે તદ્‌બીરો દાનેશ ગેરામી બવાદ,
કે નામશ અબા નીકનામી બવાદ.

૧૧૭. તે હુશિયારી અને દાનાઇથી લોકોનો માનીતો થાય, તેનું નામ નેકનામી સાથે જોડાય.

બેરફ્તાર નીકુ બે ગોફ્તાર રાસ્ત,
બેહર કાર બાશદ ચેનાન ચૂન સેઝાસ્ત.

૧૧૮. તે ચાલચલણમાં નેક, તથા બોલવામાં રાસ્ત, અને હરેક કામમાં જેમ જોઇએ તેમ લાયક થાય.

કે ઊ યાદગારી બેમાનદ ઝે મન,
પસંદીદેહ્ બાશદ બેહર અન્જોમન.

૧૧૯. તે મારી યાદગારી જાળવે, અને દરેક મજલેસ અને ટોળામાં તે પસંદગી અને ચાહ મેળવે.

હમી હમચેનીન પોશ્ત દર પોશ્તે શાન,
કે રઉશન ચેરાઘમ બુવદ દર જેહાન.

૧૨૦. અને એજ પ્રમાણે પેઢી દર પેઢી ચાલુ રહે, જેથી મારો રોશન ચેરાગ દુન્યામાં જારી રહે,

ચે પયેવંદા ખીશાનો હમ દુદમાંન,
અબા નીક ખાહાનો હમ દુસતાંન,
એલાહી તો દર સાયેયે ખીશ દાર,
ઝે આસીબો રંજે બદે રૂઝગાર.

૧૨૧–૨૨ મારાં સગાંવહાલાં, ખેશીઓ, અને કુટુંબ કબીલા, તેમજ મારૂં ભલું ઇચ્છનાર મિત્રોને, ઓ ખુદા! જમાનાની આફત અને રંજમાંથી તારા છાયામાં રાખ.

બે ઓમ્મીદા મત્લૂબે નીકી રસાંન,
હમી કદ્દરો એઝ્ઝત બેયફ્ઝાય શાંન;

૧૨૩. તેઓની નેક મુરાદ અને ધારણાઓ તેમને પુગાડ, તેઓનો દરજ્જો અને અને આબરૂ ઇજત વધાર.

કે બા તનદોરસ્તીઓ ફ્રૂખોંદગી,
ગુઝારંદ દર રાહે તો ઝેંદગી.

૧૨૪. કે જેથી તેઓ તંદરોસ્તી અને આબાદી સાથે તારી રાહ ઉપર જીંદગી ગુજારે.

મોરબ્બી કે બર મન બવદ મેહ્રબાન,
ખોદાયા તો ઊરા બે નીકી રસાન.

૧૨૫. અએ ખોદા! જે મારો મુરબ્બી મારી ઉપર મહેરબાની રાખતો હોય તેને તું નેકી પહોંચાડજે.

બે હર દો જેહાન સરફરાઝીશ બખ્શ,
હમી રાહતો તનદોરોસ્તીશ બખ્શ.

૧૨૬. બેઉ જેહાંનમાં તેને સરફરાજી બક્ષજે, તેમજ તેને રાહત અને તંદરોસ્તી આપજે.

સરંજામે ઊરા બે નીકી ગુમાર,
બે એક્રામત અયે દાવરે કેર્દગાર.

૧૨૭. અએ દાદગર દાવર! તારી મહેરબાની અને માયાથી તે મારા મુરબ્બીનું સેવટ નેકી સાથે જોડજે!

મુનાજાત ૬ ઠી (બેતોમાં)

દસ્તુર બેરામજી સોહરાબજી મેહરજીરાણાની.



ખોદાયા તોઇ ખાલેકે દો જેહાંન,
સેઝાયે સેતાયેશ તોઇ બીગમાંન.

૧. અએ ખુદા! તું બેઉ જેહાનનો પેદા કરનાર છે, ખચીત તું સેતાયશને લાયક છે.

મનમ આસીયે ખાકસારો હકીર,
બે એસ્યાનો તક્સીરહાએ કસીર.

૨. ઘણા ગુનાહ અને તકસીરથી ભરેલો હું ઝલીલ અને કમીનો ગુનેહગાર છું.

બેનાલમ બે દર્ગાહે તો બા નેયાઝ,
બે માલમ સરો મીકુનમ તોબેહ બાઝ.

૩. આજેજીથી તારી દરઘાહમાં હું વીલાપ કરી અરજ ગુજારૂં છું. અને મારૂં સર નમાવીને ગુનાહને માટે હું પસ્તાવો કરૂં છું.

અફ્ કુન ગુનાહે મરા અયે ઘફૂર,
બેકુન દર્ગુઝર હર્ચે બાશદ કોસૂર.

૪. ઓ માફીના બખશનાર સાહેબ! મારો ગુનાહ તું માફ કર; મારી જે કસુરો થઇ હોય તે દરગુજર કર!

બેકુન રહ્મ બર હાલે મન અયે રહીમ,
કરમ કુન બરીન બીનવા અયે કરીમ.

૫. ઓ રહેમ કરનાર સાહેબ! મારી હાલત ઉપર તું દયા કર, ઓ બખશેશ કરનાર સાહેબ! મુજ ગરીબ ઉપર મહેરબાની કર!

બેકુન મેહ્ર બર મન તો અયે મેહ્રબાન,
મકુન કહ્રો અઝ દર્ગેહે ખુદ મરાન.

૬. ઓ મહેરબાન સાહેબ! મારી ઉપર તું રહેમ કર, મારી ઉપર તું ગુસ્સો ના કર, અને મને તારી દરઘાહમાંથી હાંકી ના કાઢ.

હમીશે બેફર્યાદે મન ઝૂદ રસ,
કે ઘેર્ અઝ તો ફર્યાદ-રસ નીસ્ત કસ.

૭. હંમેશાં જલદીથી તું મારી ફર્યાદ સાંભળીને મદદે પહોંચ, કારણકે તું શિવાય મારી દાદ લેનાર કોઇ નથી.

બજોઝ તો ગેહી દેલ નબંદમ બેકસ,
મદદગારે યારમ તો બાશીઓ બસ.

૮. તારા શિવાય કોઇની ઉપર હું કદી મારૂં દીલ લગાડીશ નહિ; તુંજ મારો મદદગાર અને યાર છે.

તો રંજો બલારા ઝે મન દૂર દાર,
ઘમો સખ્તીઓ આફ્તે રૂઝગાર.

૯. તું રંજ, બળા, ગમ, સખતી, અને જમાનાની આફ્ત મારાથી દૂર રાખ.

ઝે મન દૂર કુન તંગીઓ મુફ્લેસી,
ફ્રાખી ઝે ગંજો ઝરમ દેહ બસી.

૧૦. તંગી તથા મુફ્લેસી મારાથી દૂર કર; પુષ્કળ ગંજ અને દોલત મને આપ.

મરા બીનેયાઝી દેહ અઝ દીગરાંન,
બે એહ્સાને તો દાર દર હર ઝમાંન.

૧૧. બીજાઓથી તું મને હાજત વગરનો કર, હંમેશાં મને તારા ઉપકારમાં રાખ.

મગર્દાન બે દરૂવાઝેએ નાકસાંન,
ઝે એહ્સાને હર મર્દોમાનમ રેહાંન.

૧૨. નીચ માણુસના દરવાજા તરફ મને ના ફેરવ, માણુસોના અહેસાનમાં આવતો મને ઉગાર.

ઝે દર્ગાહે તો હાજતમ્રા બરૂઆર,
હમીશે બેકુન દર જેહાંન કામ્ગાર.

૧૩. તારી દરઘાહમાંથી મારી હાજત બર લાવ; દુન્યામાં હંમેશાં મને આબાદ રાખ.

તો આસાન બેકુન મુશ્કેલમ હર ઝમાન,
મરા દાર હરૂદમ બે અમ્નો અમાન.

૧૪. હર વખતે મારી મુશ્કેલી તું આસાન કર; તું મને હર પળે સહીસલામત રાખ.

હમીશે બેદાર આબરૂયો હયા,
બે હર દો જેહાંન અઝ કરમ અયે ખોદા.

૧૫. ઓ ખોદા! બેઉ જહાનમાં મહેર કરીને મારી લાજ આબરૂ તું સાચવજે.

બે અય્યામે પીરી મરા શાદ દાર,
અબા સેહ્હતો હર મોરાદમ બરૂઆર.

૧૬. બુઢાપાના વખતમાં મને તંદરોસ્તી સાથે ખુશાલ રાખજે, અને મારી દરેક મુરાદ પાર પાડજે.

કે લોત્ફો કરમ ખાનેઅમ બા અયાલ,
કે હર ચીઝ આબાદ દારો ઝે માલ.

૧૭. તારી મહેરબાની અને બખશેશથી મારાં કુટુંબ કબીલાને, માલ મીલકતને બીજી દરેક ચીજો સાથે આબાદ રાખજે.

મરા બા ઝનો બચ્ચેઓ દુદમાન,
કે હર ગૂનેહ નીકીઓ રાહત રસાન.

૧૮. મને તેમજ મારાં બઇરી છોકરાં તથા કુટુંબને બધી રીતે તું નેકી તથા રાહત આપજે.

તો હરૂગેઝ બેસૂયે ગુનાહુમ મબીન,
મરા જાય દેહ દર બેહેશ્તે બરીન.

૧૯. તું હરગેઝ મારા ગુનાહ તરફ ના જોતો, મને બુલંદ બહેશ્તમાં જગા આપજે.

હરાંન્ચે કુની બહરે મન અયે ખોદા,
દરાંનમ હમીશેહ બેબાદા રેઝા.

૨૦. અએ ખોદા! મારે માટે જેબી તું કરે, તે મને હંમેશાં સંતોષથી કબુલ હોજો

બે હર હાલ શોક્રત કુનમ બારબાર,
તવક્કોલ હમીશે કુનમ એખ્તેયાર.

૨૧. દરેક હાલતમાં હું ફરી ફરીને તારા શુકરાના કરૂં, અને હંમેશાં મારી ઉપર જેબી કાંઇ વીતે તેમાં તારી ઉપરનો ઇતબાર પસંદ કરૂં.

ખોદાયા મુનાજાતો ઓઝૂરમ પેઝીર,
બે હર દો જેહાંન શવ મરા દસ્તગીર.

૨૨. અએ ખોદા! આ બંદગી અને આજીજી ભરી અરજ તું કબુલ રાખ, બેઉ જેહાનમાં તું મારો મદદગાર થા.

મુનાજાત ૭ મી (બેતોમાં.)

દસ્તુર શેહેમર્દ મલેકશાહની જોડેલી.

એલાહી દેલમરા સફાઇ બેદેહ,
મને બીનવારા નવાઇ બેદેહ.

૧. અએ ખુદા! મારાં દીલને પાકીજગી આપ, મને ગુજરાન વગરનાને ગુજરાન આપ.

બે પયેગુલેએ ઝોલ્મત ઓફ્તાદેઅમ,
ઝે શયેતાન બેસદ શોબ્હત ઓફતાદેઅમ.

૨. હું ગફ્લતના અંધકારના ખુણાંમાં પડેલો છું, શયતાનથી હું એકસો વહેમ અને વસવસામાં પડેલો છું.

ઝે શયેતાન દેલમરા રેહાઇ બેદેહ,
બે રાહે ખુદમ રહ્નેમાઇ બેદેહ.

૩. શયતાનથી મારાં હૃદયને છુટકો આપ, અને મારા પોતાના માર્ગની રહેનુમાઇ કર.

દરૂજરા ઝે રગ્હાએ મન દૂર કુન,
દેલો દીદેઅમરા પોરઝ નૂર કુન.

૪. દરૂજને મારી રગોમાંથી દુર કર! મારાં હૃદય અને આંખો નુર ભરેલી કર.

મકુન દીવરા બર તનમ કામગાર,
મરા દસ્તગીરી કુન્ અયે કેરૂદેગાર.

૫. દેવને મારી ઉપર ફત્તેહમંદ ના કર, અને સર્વ શક્તિવાન ખોદા! તું મને મદદ કર.

દેલમરા મદેહ્ રહ્ સુયે હેર્સો આઝ,
બે લોત્ફો કરમ કારહાયમ બેસાઝ.

૬. મારાં દીલને અદેખાઇ અને લોભ તરફ રાહ ના આપ, તારી માયા અને બખશેશથી મારાં કામ પાર ઉતાર.

તો જાને મરા મહ્રમે રાઝ કુન,
દરે ફૈઝ બર્ રૂએ મન બાઝ કુન.

૭. તું મારા જાનને તારા ભેદથી માહેતગાર કર, તારી બેહદ બખશેશનો દરવાજો મારા ચહેરા ઉપર ઉઘાડ.

એલાહી તો દાની કે બીચારે અમ,
બે દામે દરૂજે સેતમકારે અમ.

૮. અએ ખોદા! તું જાણે છે કે હું લાચાર છું અને જુલમગાર દરૂજના ફાંદામાં છું.

ઝે દામે દદો દીવ બીરૂનમ આર,
કે પરૂવરૂદેગારીઓ આમોર્ઝેગાર.

૯. શીકારી જાનવર અને દેવના ફાંદામાંથી મને બહાર લાવ, કારણકે તું પરવરશી કરનાર અને માફ કરનાર છે.

એલાહી તો આગાહી અઝ કારે મન,
હમે દાની અહ્‌વાલો અસ્રારે મન.

૧૦. અએ ખોદા! તુંને મારાં બધા કામોની ખબર છે, અને મારા બધા ભેદો અને અહેવાલથી તું વાકેફ છે.

કે દર રાહે દીનત કમર બસ્તેઅમ,
ઉમીદઝ હમે ખલ્ક બેગસસ્તેઅમ.

૧૧. તારી દીનની રાહ ઉપર મેં કમર બાંધી છે, દુન્યાના લોકો તરફની ઉમેદ મેં તજી દીધી છે.

બે તો દારમ ઓમ્મીદ અયે દાદગર,
કે ઓમ્મીદ મારા રસાની બેસર.

૧૨. અએ દાદગર! હું તારી ઉપર ઉમેદ રાખું છું કે હમારી ઉમેદ તુંજ બર લાવશે.

મુનાજાત ૮ મી (બેતોમાં.)

દસ્તુર જામાસ્પજી આશાજીની જોડેલી.



એલાહી સીનેઅમરા પાર સફા કુન,
બેરૂયે દેલ દરે તસ્દીક વા કુન.

૧. અએ ખોદા! મારાં અંતઃકરણને સફાઇ ભરેલું કર, સચાઇનો દરવાજો મારા તરફ ઉંધાડો કર.

એલાહી મન્તેકમરા, નૂશ્-ઝાઇ,
બે બખ્શીઓ કુની મત્લબ રવાઇ.

૨. અએ ખોદા! મારી ઝબાન અને બોલવાની છટાને મીઠાશ બખશ, અને મારી મતલબ પાર ઉતાર.

એલાહી દીદએ નૂરે યકીની,
કરામત કુન બે ઇન જૂયાએ દીની;

૩. અએ ખુદા! આ દીનની જુસ્તેજો કરનારને યકીનનાં નુરથી ભરપુર આંખો બક્ષ.

કે તા દીને બેહીરા ઊ શેનાસદ,
ઝે ગોમરાહીઓ દોરવંદી હેરાસદ.

૪. કે જેથી તે ભલી દીન પીછાણે, તથા ગુમરાહી અને દરવંદીથી બીહે.

એલાહી બંદએ મેસ્કીનો રીશમ,
હમીશે મુન્ફએલ અઝ કારે ખીશમ.

૫. અએ ખુદા! હું મિસ્કિન દુઃખી બંદો છું, હું મારાં પોતાનાં કામથી હંમેશા શરમીંદો છું.

હમે કારે મરા પોર કેરૂફે સાઝી,
કે દર દારૈન બેયાબમ સરફરાઝી.

૬. મારાં સર્વ કામોને સવાબવાળાં કર, કે જેથી આ અને પેલી બંને દુનિયામાં હું સરફરાઝી મેળવું.

ઝે નૂરે ખુદ બેફ્રુન રઉશન ઝમીરમ,
ખેરદ રા સાઝ હરજા દસ્તગીરમ.

૭. તારાં પોતાના નુરથી મારા મનને રોશન કર, દરેક ઠેકાણે ડહાપણને મારો મદદગાર કર.

ઝે ખાનો માને મન અઝ પાક-બાઝી,
રેહે દીવો દરૂજ મસ્દૂદ સાઝી.

૮. મારા ઘર અને કુટુંબ કબીલા આગળથી મનની પવિત્રાઇના પ્રતાપથી દેવ દરૂજની રાહ બંધ રાખજે.

ચેનાન દર ચશ્મે શહ્વત ખાક રીઝી,
કે હરગેઝ નન્ગરદ સૂયમ બે તીઝી.

૯. હવસની ચશમમાં તું એવી રીતે ધુળ છાંટ કે તે હરગેજ મારી તરફ શિતાબીથી આવેજ નહિ.

હવસ અઝ સીનેઅમ પદ્દરૂદ ગર્દાન,
મતાએ ખાતેરમ પોર સૂદ ગર્દાન.

૧૦. મારાં હૈયાંમાંથી હવસને નાબુદ કર, મારાં મગજના ભંડારને ફાયદા ભરેલું કર.

ગેરીબાનમ ઝે દસ્તે દીવે વારૂન,
રેહાનીઓ કુની બખ્તમ હોમાયુન.

૧૧. મારાં ગળાંને ઉંધી ખસલતના દેવોના હાથમાંથી છોડવ, અને મારૂં નસીબ મુબારક કર.

કુની દામાને મન પોર નૂશો નેઅ્મત,
નબાશદ અઝ કસીયમ બારે મેન્નત.

૧૨. મારા ખોળાને સારી સારી ન્યામતોથી ભરેલો કર, કે જેથી કોઇના ઉપકારનો બોજો મારા ઉપર પડે નહિ.

નદામતરા ઝે ક્રૈલે મન બેશૂઇ,
બે આબે રહ્‌મતે અબ્રે નેકૂઇ.

૧૩. મારી દામનમાંથી પસ્તાવાને, નેકીના વાદળાંના રહેમનાં પાણીથી ધોઇ નાખ.

બે મધ્ઝે મન રસાન બૂયે મહબ્બત,
કે નબ્વદ હીચ ગેહ્‌ ખાલી ઝે રાહત.

૧૪. મારાં મગજમાં (તારી) મોહબ્બતની ખુશબો પહોંચાડ, કે તે (મગજ) કોઇબી વખતે શાંતી અને રાહતથી ખાલી રહે નહિ.

ચેનાન ચશ્મે મરા પોર નૂર સાઝી,
કે હર સૂ નન્ગરદ અઝ રૂયે બાઝી

૧૫. મારી ચશ્મને એવી તો નુર ભરેલી કર, કે તે કોઇબી તરફ ઠેકડી અને ચેષ્ટામાં જોય નહિ.

બે ગૂશમ એસ્તેમાએ વસ્ફે ખુદ દેહ,
સમાએ બાતેલ અઝ સમ્અમ બેરૂન નેહ.

૧૬. મારા કાનને તારી સેતાયશ સાંભળનારા કર, મારા કાનમાંથી જુઠું અને બેહુદુ સાંભળવું બહાર મુક.

ચેનાન પોર ક્રૈકે ઝેક્રત કુન ઝબાનરા,
કે નારદ જોઝ સનાએ તો બયાનરા.

૧૭. મારી ઝબાનને તારી સિફત ગાવામાં એવો તો શોખ લગાડ, કે તારી સિફત શિવાય તે કશાંનું બયાન કરે નહિ.

બે દસ્તમ કારો કેરૂદારે અશૂઇ,
બેદેહ્‌ તા બખ્શદમ બસ સોખરૂઇ.

૧૮. મારા હાથોમાં નેકીનાં કામ આપ, કે જેથી તે મને આબરૂ અને ઇજત બક્ષે.

હમીશે પાયે મન બર રાહે ખુદ દાર,
કે નન્માયદ મરા અઝ કજ-રવી ખાર.

૧૯. હંમેશા મારા પગને તારી રાહ ઉપરજ રાખ, કે આડે રસ્તે ચાલવાથી મને કાંટો નહિ વાગે.

એલાહી અઝ હમે અમ્શાસફંદાંન,
તો બહ્‌મનરા બેમન કુન બસ નેગેહ્‌બાન;

૨૦. અએ ખોદા! બધા અમશાસ્પંદોમાંથી બહમન અમશાસ્પંદને મારો નીઘેહબાન કર.

કે દાદમ દર યદશ સર રેશ્તેએ કાર,
કે તા દારદ મરા હમવારે બીદાર.

૨૧. કારણકે મેં મારાં કામની દોરી તેના (બહમનના) હાથમાં મુકી છે, કે જેથી તે મને હંમેશા બીદાર રાખે.

દરીન ગીતી બેનાઝો નેઅ્મતો કામ,
દેહદ ઓમ્રે મરા નીકૂ સરંજામ.

૨૨. આ દુનિયામાં તે (બહમન) મને બખશેશ અને ન્યામત આપે, તથા મારી ઇચ્છા પાર પાડે, અને મારી જીંદગીનું સેવટ સારૂં આપે.

ચુ ઝીન જા જામે ઓમ્રે મન શવદ પોર,
મરા અઝ કેર્ફે બખ્શદ કીસે પોર દોર.

૨૩. જ્યારે આ દુન્યામાં મારી જીંદગીની જામ ભરાઇ જાય, ત્યારે તે (બહમન) મને સવાબના બદલાની મોતીથી ભરેલી ઠેલી બખશે.

રવાનમરા ઘની સાઝદ અઝાન ગંજ,
રેહાનદ અઝ અઝાબો મેહનતો રંજ.

૨૪. મારાં રવાનને તેના (સવાબના બદલાના) ગંજથી તવંગર કરે, તે મને દુઃખ મહેનત અને રંજથી છોડવે.

દમે આખેર બે બાલીને મન્ આયદ,
રવાનમરા રહે જન્નત નેમાયદ.

૨૫. મારી જીંદગીની છેલ્લી પળે તે (બહમન) મારા તકીયા આગળ આવે, અને મારાં રવાનને બહેશતનો દરવાજો દેખાડે.

બે બખ્શદ સેહહતે ઇમાન રવાન્રા,
બરદ્ અઝ કાલેબમ ખશનૂદ જાન્રા.

૨૬. તે (બહમન) મારાં રવાનને ઇમાનની મજબુતાઇ બખશે, તથા મારાં કાલબુદમાંથી મારા જાનને ખુશનુદ થયલો લઇ જાય.

બર્ આયદ ચુન ઝે કાલેબ રૂહો જાનમ,
પતેત રૂઝી નેમાયદ બર ઝબાનમ.

૨૭. જ્યારે કાલબુદમાંથી મારૂં રૂહ તથા જાન બહાર આવે, ત્યારે મારી ઝબાન ઉપર પતેતનો હિસ્સો તે મને એનાયત કરે.

બેયારદ હૂશો દાનેશરા બેસૂયમ,
અષેમ સાઝદ રવાન અઝ મૂ બેમૂયમ.

૨૮. તે વખતે તે હોશ અને અકકલને મારી તરફ લાવે, અને બાલે બાલમાંથી "અષેમ"ના કલામ જારી કરે.

બે ચેઅ્મે આન અષેમ સાઝદ હેલમ શાદ,
રવાનમ્‌રા કુનદ્ અઝ કૈફે આબાદ.

૨૯. તથા "અષેમના" કલામના પ્રતાપથી મારૂં હૃદય ખુશાલ કરે,

સરૂશે પાકરા હમરાહ આરદ,
રવાનમરા બે દસ્તે ઊ સેપારદ.

૩૦. પાક શરોષ યઝદને પોતાની સાથે લાવે, અને મારાં રવાનને તેના હાથમાં સોંપે.

કે તા સે રૂઝો શબ બાશદ નેગેહ્‌દાર,
નયારદ દીવ બર મન હીચ આઝાર.

૩૧. કે જેથી ત્રણ દિવસ અને રાત તે મારાં રવાનનું રક્ષણ કરે, તથા દેવ મારી ઉપર કંઇ દુઃખ લાવે નહિ.

બે બામે ચારોમીન તા ચેન્વદ પોલ,
બરદ આસાન બે સાને દસ્તેએ ગોલ.

૩૨. ચોઠા દહાડાની બામદાદે તે ચીનવદ પુલ ઉપરથી ફુલના તોરા માફક મારા આત્માને આશાનીથી લઇ જાય.

બે પીશે મેહ્‌રે દાવર હાલે મારા,
કુનદ રૌશન હમાન અફ્‌આલે મારા.

૩૩. મહેર દાવર (ઇનસાફ કરનાર)ની સનમુખ મારી હાલત તથા મારાં સર્વે કામો ખુલ્લાં કરે.

કે ગરૂચે આજેઝો મેસ્કીનો રીશસ્ત,
પરસ્તારે હમાન મઅ્‌બૂદે ખીશસ્ત.

૩૪. (એવું કહીને) કે "જો કે આ ઇનસાન આજેજ, મિસ્કિન અને જખમી દિલનો છે, તોપણ તે પોતાના ખોદાની પરસ્તેશ કરનારો છે."

બે જોર્મશ મી રસાન તો અફ્‌વે યઝદાન,
સવાબી દર હેસાબશ દેહ્ બેદીન્સાન.

૩૫. તેથી તેના ગુનાહોને ખોદાતાલા તરફથી માફી તું બખશાવ, અને આ રીતે (ખોદાતાલાની માફી બખશાવીને) તેની કરણીના હિસાબમાં બદલો બખશ.

કે તા દર બારૂગાહે લાયઝાલી,
ન શર્મેદે રવદ બા દસ્તે ખાલી.

૩૬. કે જેથી અનંત ખોદાની દરગાહમાં શરમીંદો થઇને ખાલી હાથે તે જાય નહિ.

વઝાન્ જા તા ગોરોસ્માનમ રસાનદ,
બે જન્નત રૈઘને મીનૂ ચશાનદ.

૩૭. અને ત્યાંથી ગરોથમાન બહેશત સુધી તે મને પહોંચાડે, અને બહેશ્તમાં મીનોઇ ઘી મને ચખાડે.

રવાનમ્રા બે દસ્તે હક સેપારદ,
વઝાન્ પસ દસ્તે ખદ અઝ્ મન બેદારદ.

૩૮. મારાં રવાનને ખોદાના હાથમાં સોંપે અને ત્યાર પછી મારી ઉપરથી પોતાનો હાથ ઉઠાવે.

ખોદાવંદા બે હક્કે દીને ઝરતોશ્ત,
નસાઝી હર્ફે મારા જાયે અંગોશ્ત.

૩૯. અએ ખોદા! જરતોસ્તની બરહક દીનને ખાતર મારા હરફ અને કલામો ઉપર કોઇબી નુકતેચીની અને ખામા શોધવાની આંગળી દેખાડે નહિ.

દેલમ્રા રાસ્તી-અંદીશેહ ગર્દાન,
દોઆયમ્રા એજાબત-પીશે ગર્દાન.

૪૦. મારાં હૃદયને રાસ્ત વિચાર કરતું કર, મારી બંદગીને તારાથી માન્ય રાખવા લાયક કર.

ઝે આઘાઝે વોજૂદમ તા બે અંજામ,
હમે અહ્વાલે મા કુન ખૂબ-ફર્જામ.

૪૧. મારી હૈયાતીની શરૂઆતથી તે સેવટ સુધીનો મારો તમામ અહેવાલ સારાં સેવટનો બનાવ.

નેગેહ્બાનમ બેકુન અમ્શાસફંદાંન,
કે બાશમ રૂઝો શબ શાદાનો ખંદાન.

૪૨. અમશાસ્પંદોને મારા નેઘેહબાન કર, કે જેથી રાત દિવસ હું ખુશાલ તથા હસતા ચહેરાનો રહું.

ખોદાયા દુસતાનમ શાદ દારી,
હમે ઘમહાયે શાન બરૂબાદ દારી.

૪૩. અએ ખોદા! મારા દોસ્તોને ખુશાલ રાખ, તેઓના સર્વે ગમનો નાશ કર.

નેકૂ-રહ દુશ્મનાનમ્રા નેમાઇ,
કે શાન દારન્દ બામા દેલ-સફાઇ.

૪૪. મારા દુશ્મનોને પણ નેક રાહ દેખાડ કે જેથી તેઓ મારા તરફ સાફ દીલ રાખે.

મરા દેહ દાયેમન આન અર્જમંદી,
કે ગરદદ્દ મુશ્કેકમ બખ્તે બલંદી.

૪૫. મને હંમેશ સુધી તે દરજ્જો અને લાયકાત આપ, કે જેથી બુલંદ નસીબો મારો મહેરબાન મિત્ર થાય.

બે જૂયમ દર જેહાંન ખશનૂદિયે તો,
બે ગૂયમ દાયેમન મઅબૂદિયે તો.

૪૬. હું આ દુન્યામાં તારી ખુશનુદી શોધું, (તથા) હંમેશાં તારી ખોદાઇની ભક્તિ કરૂં.

ચેનાન કુંકે તોઅમ મુનેસ નેમાઇ,
કે હરૂ જા સાઝદમ મુશ્કેલ-ગુશાઇ.

૪૭. તારાં વખાણ અને યાદને તું એવી રીતે મારા મિત્ર કર કે દરેક જગાએ તે મારી મુશકેલી દૂર કરે.

મુનાજાત ૯ મી (બેતોમાં)

દસ્તુર દારાબ પાહાલનની બનાવેલી હર વેળાએ યઝદાંતાલાના શોકરાના ગુજારવા બાબતની,



સેપાસત સદ હઝારાંન અયે ખોદાયા,
બેદીને મઝદિયસ્ની રહનેમાયા.

૧. અએ માઝદયસ્ની દીન તરફ રહેનુમાઇ કરનારા ખોદા! હું તારા હજારો હજાર શુક્રાના કરૂં છું.

નમૂદી દીન ફેરેસ્તાદી તો ઝરતોશ્ત,
સલામે મન બરૂ બર આલશો પોશ્ત.

૨. તેં દીન દેખાડી અને જરતોસ્તને તેંજ મોકલ્યો, જરતોસ્ત ઉપર તેમજ તેની આલ ઓલાદ ઉપર દુવા સલામ હોજો!

બેદીને બેહ તો ખુદ કર્દી સેરેશ્તમ,
હમાન દાદી તો ઓમ્મીદ બેહેશ્તમ.

૩. તેજ ભલી દીનમાં તેં મને જન્મ આપ્યો, તેમજ તેં મને બહેશ્તની ઉમેદ આપી.

સેપાસે તો ઝે હર મુઇ ફેઝુનસ્ત,
ઝબાન ગર સદ બુવદ ઝાન હમ બોરૂનસ્ત;

૪. તારી સેપાસ ગુજારી દરેક બાલ કરતાં પણ વધારે છે, અગર જો હું એકસો ઝબાન ધરાવતે તોપણ તારી સેપાસગુજારી થઇ શકતે નહિ.

કે જાન દાદીઓ રૂઝી હમ નેહીદી,
બે સદ લઝૂઝત તો નેઅ્મત આફ્રીદી.

૫. કે તેં મને જાન બખશયો, અને વળી દરરોજની રોજી પણ આપી, તેં સો લહેજત સાથની ન્યામતો પેદા કીધી.

બે હર યક દાને સદ શોક્રત ગુઝારમ,
ઝે ફૈઝે તો હમી ઓમ્મીદવારમ,

૬. તેં આપેલા અનાજના દરેક દાણા માટે હું તારા સો શુકરાના કરૂં છું, હું તારી બખશેશ માટે ઉમેદવાર છું.

સેપાસ્ અઝ જાન સેપાસ્ અઝ જાન સેપાસત,
હઝારાંન હમ્દ અઝ હદ બીકયાસત.

૭. હુ દીલોજાનથી તારા શુક્રાના કરૂં છું, હજારો હજાર બેશુમાર તારી સેપાસ ગુજારી કરૂં છું.

હમી ખાહમ ઝે તો અયે પાક યઝદાંન,
કે અઝ મોઝૂદ સેપાસે તો બે ગૈહાંન,
મરા અઝ કૂદકી તા હમ જવાની,
અઝીન હમ તા બે પીરી ઝેંદગાની,
બે ફ્રૂરોખ નેઅ્મતે ખુદ બોગઝરાની,
બે ઓફ્રો દૌલતો હમ કામરાની.

૮-૯-૧૦. અએ પાક યઝદાન! હું તારાથી એ ખાહેશ રાખું છું કે તારી સેપાસ ગુજારીના બદલામાં તું મને બચપણથી તે જુવાની સુધી, અને જુવાનીથી તે બુઢાપા સુધી મારી જીંદગી તારી મુબારક ન્યામતો સાથે, તેમજ લાંબી ઉમર તથા દોલત અને આબાદી સાથે પસાર કરાવે.

બોસૂસ ઇમન ગહે પીરી તો દારી,
બે ફ્રૂઝેંદો ઝનમ બખ્શી તો યારી.

૧૧. ખાસ કરીને બુઢાપાના વખતમાં તું મને સલામત રાખે, તથા મારા બૈરી છોકરાંને યારી બખશે.

અઝાન ગૂયમ સેપાસે તો મન્ અઝ જાન,
બે ઓમ્મીદી કે બખ્શીઅમ ગોરોસ્માન.

૧૨. દીલોજાનથી હું તારી સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, એવી ઉમેદથી કે તું મને ગરોથમાન બહેશત આપે.

મુનાજાત ૧૦ મી (બેતોમાં)

દસ્તુર શાપુરજી માણેકજી સનજાણાની.

ખોદાવંદા ઓમીદમરા રવા કુન.
મરા બર દીને ઝરતોશત આશના કુન.

૧. અએ ખોદા! મારી ઉમેદ પાર પાડ, અને જરતોસ્તી દીનથી મને પુરેપુરો માહીતગાર કર.

ખોદાવંદા ઘરીબો નાતવાનમ,
બે કુન રહ્‌મત અબર રૂહો રવાનમ.

૨. અએ ખોદા! હું ગરીબ અને નાતવાન છું, મારાં રૂહ તથા રવાન ઉપર રહેમ કર.

ખોદાવંદા ચુ હસ્તમ બસ ગુનેહ્‌કાર,
મરા અઝ દસ્તે અહ્‌રીમન નેગેહ્‌દાર.

૩. અએ ખોદા! જ્યારે હું પુર ગુનેહગાર છું, તેથી એહેરેમનના હાથથી મારૂં રક્ષણ કર.

ખોદાયા બીનવાયમ રૂઝીહા બખ્શ,
ઝે હેક્‌મતહાએ ખુદ તનરા સફા બખ્શ.

૪. અએ ખોદા! હું ગુજરાનના સાધન વગરનો છું, માટે મને દરરોજની રોજી આપ, તારાં ડહાપણથી મારા તનને પાકીજગી બખશ.

ખોદાયા, કેરૂદેગારા, પાક-દીના,
હમીશે રૂહો જાનમરા નગીના,

૫. અએ પાક દીનના પેદા કરનાર ખોદા! અને અએ હંમેશાં મારાં રૂહ તથા જાનને એક અમુલ્ય નંગ જેવા!

મનમ મેસ્કીન તોઇ પરૂવરદેગારા,
નેકૂ દીનરા તો કર્દી આશકારા.

૬. હું મિસ્કિન છું, તું પરવરશી કરનાર છે, ભલી દીનને તેંજ આશકારા કીધી.

બે હર હાલત તોરા ખાનમ હમીશેહ,
મરા હર જા બેદારી રાસ્ત પીશેહ.

૭. દરેક સ્થિતિમાં હંમેશાં હું તુંનેજ યાદ કરીશ અને બોલાવીશ, મને દરેક જગાએ સાચો અને એક માર્ગી રાખ.

દરીન દુન્યા શુદમ નાચારો પોરં ગમ,
ઝે ફઝૂલે ખુદ મરા કુન શાદો ખોર્રમ.

૮. આ દુન્યામાં હું લાચાર તથા ગમથી ભરપુર છું, તારી મહેરબાનીથી મને ખુશાલ તથા ખુશી રાખ.

બે દર્ગાહત બેનાલમ મન શબો રૂઝ,
મોરાદે મન રસાન અયે પાકો પીરૂઝ.

૯. રાત દિવસ હું તારીજ દરઘાહમાં આજીજીથી વિલાપ કરૂં છું, માટે અએ પાક ફત્તેહમંદ દાદાર! મારી મુરાદ પાર પાડ!

ઝે વારૂનીએ દીવાન દૂર દારી,
ઝે મન અહુરીમના રંજૂર દારી.

૧૦. દેવોનું ઉંધાપણું તથા આડે રસ્તે દોરવવું મારાથી દુર રાખ, મારાથી અહેરેમનને દુઃખી અને કંટાળેલો રાખ.

કે અઝ બાદે સમૂમો અઝ ખેઝાંની,
નરીઝાની ઝે મન બર્ગે જવાંની.

૧૧. હાની કારક ગરમ પવન તેમજ પાનખર રૂતુના પવનથી મારી જીંદગીનાં પાંદડાંને ખેરવી નાખતો ના.

કુની મઅમૂર અઝ બાદે અશુઇ,
કઝાન ખોર્રમ શવમ બા સોર્ખરૂઇ.

૧૨. અશોઇના પવનથી મને ભરપુર કરજે, કે જેથી હું સુર્ખરૂ ચહેરા (આબરૂ) સાથે ખુશાલ થાઉં.

ઝે નઝૂદમ દૂર સાઝી હાસેદાનરા,
રસાની પીશે પાકાન અયે ખોદાયા.

૧૩. અએ ખોદા! અદેખાઓને મારી નજદીકથી દૂર રાખ, તથા અશો લોકની નજદીક મને પહોંચાડ!

દરીન ગીતી મરા મશ્હૂર સાઝી,
બે જન્નત બર રવાનમ કુન નવાઝી.

૧૪. આ દુન્યામાં મને નામાંકિત કર, તથા મારાં રવાન ઉપર બહેશતની નવાજેશ કર.

બે દર્ગાહત કુનમ્ અયે હક મુનાજાત,
કેબૂલશા કુન તો અયે કાઝીએ હાજાત.

૧૫. અએ ખોદા! હું તારી દરઘાહમાં બંદગી ગુજારૂં તે, લોકોની સઘળી હાજત પુરી પાડનારા અય સાહેબ! તું કબુલ રાખ.

મુનાજાત ૧૧ મી (બેતોમાં)

દસ્તુર જરતોસ્ત બેહેરામની બનાવેલી.

અયા દાદારે ગેહાન, પાકો બીદાર,
તોઇ દાનાઓ બીના, રાદ બેસ્યાર.

૧. અએ દુન્યાના પેદા કરનાર પાક અને બીદાર સાહેબ! તું દાનાવ, દીર્ઘ દ્રષ્ટિવાળો, તથા ઘણોજ ઉદાર છે.

તોઇ શાહી કે મુલ્કત બીઝવાલસ્ત,
તોઇ દાના કે એલ્મત બર કમાલસ્ત.

૨. તુંજ એવો પાદશાહ છે, કે તારી પાદશાહી નહિ નાશ પામે એવી છે, તુંજ એવો દાનાવ છે, કે તારૂં જ્ઞાન તદન સંપુર્ણ છે.

તોઇ કાદેર કે બી તો કોદ્રતી નીસ્ત,
તો હાકેમ બરીન બર શોબ્હતી નીસ્ત.

૩. તુંજ સર્વ શકિતવાન છે, કારણકે તારા વગર શકિત જેવું બીજું કાંઇ નથી; તું બુલંદ રાજ કરનાર છે, તે વિષે કાંઇ શક જેવું નથી.

યગાંને પાકો કાદેર પાદેશાહી,
દેહુમ બર કોદ્રતો એલ્મત ગવાહી.

૪. તુંજ એકલો પાક, અને સર્વ શકિતવાન પાદશાહ છે, તારી સર્વ શકિત તથા એલમની હું ગવાહી આપું છું.

મનમ મેસ્કીન તોઇ દાદારે યઝદાંન,
તોઇ દાના મનમ દેલ-કૂરે નાદાંન.

૫. હું મિસ્કિન છું, તું ઇનસાફ કરનાર યજદતાલા છે; તું દાનાવ છે, હું નાદાન આંધળાં દાલનો છું.

કુનમ ખેસ્તૂ બે પાકીઓ ખુદાઇત,
નદારમ કાર બા ચૂનો ચેરાઇત.

૬. તારી પાકીજગી તથા ખોદાઇ દાવો હું કબુલ રાખું છું, તારા ગુણ અને ખાસીઅતના ભેદ સમજવાની બઅદબાં સાથે મને કાઇ કામ નથી.

બે બખ્શાયમ કે હસ્તમ બસ ગુનેહકાર
ઝે મન પૂઝેશ પેઝીર અએ પાક દાદાર.

૭. અએ પાક પેદા કરનાર! મારા ગુનાહ માફ કર, કારણકે હું તદન ગુનેહગાર છું, અને મારી મારી તું કબુલ રાખ.

મુનાજાત ૧૨ મી (બેતોમાં.)

દસ્તુર જરતોશ્ત બેહેરાંમની બનાવેલી.



મન એમરૂઝ ખાહમ મદદ ઝાન ખોદા,
કે ઊ હસ્તો બૂદો બુવદ દાયેમા.

૧. હું આજે તે ખોદા તરફથી મદદ ચાહું છું, કે જે હંમેશાં છે, હતો અને રહેશે.

ખોદાવંદે દાનાઓ પરૂવરૂદેગાર,
તવાનાઓ દારન્દેઓ કેરૂદેગાર.

૨. તે દાનાવ, પરવરશી કરનાર, સર્વ શક્તિવાન, સંભાળનાર ખોદા છે.

ખોદાવંદે હફ્ત આસમાનો ઝમીન,
બરારનદેએ અર્શો ચર્ખે બરીન.

૩. તે સાત આસમાન તથા જમીનનો માલીક છે, તે સૌથી બુલંદ બહેશ્ત, તથા બુલંદ આકાશને હસતીમાં લાવનાર છે.

ખોદાવંદે અકૂલો ખોદાવદે જાંન,
ફેરૂઝંદેએ ગૂને ગૂન અખ્તરાન.

૪. તે અકકલનો અને જાનનો માલીક છે, તે તરેહવાર સેતારાઓને રોશન કરનાર છે.

ખોદાવંદે બખ્શંદેઓ દાદગર,
ઝે બખ્શાયશે ઊ બેમા બર અસર.

૫. તે ગુનાહ માફ કરનાર ઇનસાફી ખુદા છે, જેની મહેરબાની અને બખશેશની અસર આપણા ઉપર છે.

કે ઊ દાદ માન અકૂલો હુશો ખેરદ,
કે તા બાઝ દાનીમ અઝાંન નીકો બદ.

૬. કારણકે તેણે આપણને અકકલ, હોંશ, તથા ડહાપણ આપ્યાં કે જેથી આપણે નેકી અને બદીને બરાબર પીછાણીએ.

અઝાંન પાક યઝદાંન બેખાહમ મોરાદ,
બરાવર ખોદાયા, દેલમ કુન તો શાદ.

૭. તે પાક યઝદાં પાસેથી હું મુરાદ માગું છું તે અએ ખુદા! તું બર લાવ તથા મારાં દીલને ખુશી કર!

બરત આશકારાસ્ત રાઝે દેલમ,
રસાન્ આંન સરંજામો હર મુશ્કેલમ.

૮. મારાં દીલનો ભેદ તુંને જાહેર છે, તેને તેમજ મારી દરેક મુશકેલીને સરંજામ ઉતાર.

મુનાજાત ૧૩ મી (બેતોમાં.)

દસ્તુર જરતોશ્ત બેહેરામની જોડેલી.

——:o:——

બે હસ્તીઅત ખોદાયા બીગમાનમ,
બે દીને ઝર્તોશે એસ્ફેન્તમાનમ.

૧. અએ ખુદા! તારી હસ્તીને માટે બીગુમાન છું, અને સ્પીતમાન જરતોસ્તની દીન પર ચાલનારો છું.

મરા બાદા બેહેશ્ત્ અઝ રૌકે નામશ,
ખોદાયા રૂઝીએ મા કુન મકામશ.

૨. તેનાં નામની મારી ફીદાગીરીથી મને બહેશત હોજો! અએ ખુદા! તેનું મુકામ હમારૂં નસીબ અને રોજી કર.

ખોદાવંદા ચેનીન જાયો ચેનીન કામ,
કુની તો રૂઝીએ ઇન બંદે માદામ.

૩. ઓ ખુદાતાલા, આવો દરજ્જો (જરથોસ્ત સાહેબ આગળ મુકામ) અને આવી મારી ઇચ્છાને હંમેશાં આ બંદાનું નસીબ કર.

ખોનોક્ આન કસ કે દર દીન અર્જમંદસ્ત,
કઝીન સાન જાયેગાહે ઉ બલંદસ્ત.

૪. સુખી તે શખસ છે, જે દીનમાં ચઢીયાતા દરજ્જાનો છે, કે આ રીતે તેનું મુકામ અને દરજ્જો બુલંદ હોય છે.

સેપાસ્ ઇઝદ કે દારમ દીને યઝદાન,
મનમ બેહદીન નયમ દૂરવંદે નાદાન.

૫. ખોદાના શુક્રાનાં! કે હું યઝદાનની દીન ધરાઉ છું, હું ભલી દીન પાળનાર છું, હુ અભણ દરવંદ નથી.

સેપાસ્ ઇઝદ કે રાહે રાસ્ત બેન્મૂદ,
ઝે જાને મા કઝીઓ કાસ્ત ફેર્સૂદ.

૬. ખોદાના શુક્રાનાં કે તેણે સીધો માર્ગ દેખાડયો, અને આપણા જાનમાંથી લુચ્ચાઈ અને જુઠાપણું દુર કીધું.

સેપાસ્ અઝ તો ખોદાયા બીશુમારાન,
ફેઝૂન્ અઝ રીગો બર્ગો કત્રે બારાન;

૭. ઓ ખોદા! હું તારા શુક્રાના રેતી, પાદડાં અને વરસાદનાં કતરાથી પણ જ્યાદા અને બેશુમાર કરૂં છું.

કે એન્મૂદી એમા રાહે બેહીન દીન,
ફરેસ્તાદી અશો ઝરૂતોશ્તે બેહ્દીન.

૮. કે સૌથી ભલી દીનની રાહ તેં હમને દેખડાવી, તથા ભલી દીનવાળા અશો જરતોસ્તને મોકલ્યો.

ઝે રંજે દૂઝખો સખ્તીએ નાકામ,
નેગેહ્દારી ખોદાયમ તા બે અંજામ.

૯. અએ ખુદા! દોજખથી, તથા નહિ ઇચ્છા જોગ સખતીના રંજથી, મને સેવટ સુધી સંભાળજે.

ઝે રાહે દીવો અહ્રીમન કુનમ દૂર,
બરફરૂઝ અઝ રહે દીન દર દેલમ નૂર.

૧૦. દેવ તથા એહરેમનના રાહથી તું મને દુર કર, ભલી દીનથી મારાં હ્રદયમાં નુર રોશન કર.

ગનામીનો શેકસ્તો ઝદ ઝે મન બાદ,
શેકસ્તે દીવો ફોજે અહ્રેમન બાદ.

૧૧. મારી આગળથી ગનામીનો શેકસ્ત પામેલો તથા મારેલો થજો; દેવ તથા અહેરેમનનું લશ્કર હારેલું થજો.

ઝે મન દર દીનો દુન્યા બાદ મક્સૂદ,
ખુદા અમ્શાસ્ફંદાંન જુમ્લે ખશ્નૂદ.

૧૨. દીન તથા દુન્યામાં મારી ધારેલી મકસદ પાર પડો, તું ખોદા પોતે અને બધા અમશાસ્પંદો મારાથી ખુશનુદ હોજો.

હમે કેરૂદારે મન યશ્તો યઝેશ બાદ,
હમે નીકીઓ રાદી હમ કુનેશ બાદ.

૧૩. મારી તમામ રીતભાત યસ્ત પઢવાની અને ઇજશનેનીજ હોજો! મારાં તમામ કામો નેકી અને સખાવતનાંજ હોજો!

મબાદા કારે મન જોઝ કેર્ફે હમવાર,
ઝે કેરૂદારમ શવદ ખશ્નૂદ દાદાર.

૧૪. એવું નહિ થાય કે હંમેશાં મારાં કામ સવાબ શિવાય બીજાં કાંઇ હોય, કે જેથી દાદાર અહુરમઝદ મારી રીતભાતથી ખુશનુદ થાય.

બે ગીતી દર નેકૂઇ દાર રાહમ,
બે મીનૂ બાશ હમ પોશ્તો પનાહમ.

૧૫. આ દુન્યામાં મને નેકીના રાહ ઉપર રાખ, અને મીનોઇ દુન્યામાં પણ તું મારો મદદગાર થા, અને પનાહ આંપ.

અવમ તા દર જેહાંન અયે પાક યઝદાંન,
દેલો દીનો રવાનમ પાક ગર્દાન.

૧૬. અએ પાક ખોદા! જ્યાં સુધી હું આ દુન્યામાં હોઉં, ત્યાં સુધી મારૂં અંતઃકરણ દીન તથા રવાન પાક રાખજે.

હમીશે દૂર દાર અઝ હર ગુનાહમ,
સુયે નીકીઓ દીન બેન્માય રાહમ.

૧૭. હંમેશાં મને દરેક ગુનાહથી દુર રાખજે, નેકી તથા દીન તરફ મને રસ્તો બતાવજે.

હમે કારમ નેકૂ બાદા 'અશોઈ,'
હમે દૂર અઝ બદીઓ 'આશમોઇ'.

૧૮. મારાં દરેક કામ ભલાં અને અશો હોજો, મારાં દરેક કામ બદીથી તથા આશમોગી (ઠગાઇ, નાપાકી)થી દૂર હોજો.

બે ગીતી ખૂબ ગર્દાન ફહમો વીરમ,
બે મીનૂ બાશ યારો દસ્તગીરમ.

૧૯. આ દુન્યામાં મારી સમજશકિત, તથા યાદદાસ્તશકિત ઉત્તમ કરજે, મિનોઇ દુન્યામાં મારો મિત્ર તથા મદદગાર થજે.

ઝે દીન બાદા રવાનમ શાદો ખંદાન,
ઝે મન ખોશનૂદ બાદ અમ્શાસફંદાન.

૨૦. (જરતોસ્તી) દીનથી મારૂં રવાન ખુશાલ તથા આનંદી હોજો! અમશાસ્પંદો મારાથી ખુશનુદ થજો!

ખોદાયા ઝેંદે તા મન દર જેહાનમ.
ઝે બદ્દહા દૂર કુન દેલ બા ઝબાનમ.

૨૧. અએ ખુદા! જ્યાં સુધી આ દુન્યામાં હું જીવતો રહું, ત્યાં સુધી બદીઓથી મારાં અંતઃકરણ તથા ઝબાનને દુર કરજે.

હમીશે કેર્ફેઓ નીકીઓ રાદી,
ઝે મન બાદા, બેકામમ્ બાદ શાદી.

૨૨. હંમેશાં મારાથી સવાબનાં કામો, નેકી તથા સખાવત હોજો, મારી, ઇચ્છા મુજબ મને સુખ મળજો.

બે ગાહે દર્ ગુઝશતન ઝીન જેહાનમ,
અશેમ વોહૂ રવાન કુન બર ઝબાનમ.

૨૩. આ દુન્યામાંથી કુચ કરવાને વખતે મારી ઝબાન ઉપર "અષેમ વોહુ"ના કલામો જારી રાખજે.

ચુ ઑહુમ રફ્તે બીરૂન મન ઝે ગીતી,
રવાન કુન બર ઝબાને મન પતેતી.

૨૪. આ દુન્યામાંથી હું બહાર જાઉં ત્યારે મારી ઝબાન ઉપર પતેત જારી કરજે.

રવાન્ અઝ તન ચુ બરૂદારી ઓ મીરમ,
સરૂશે પાક ગરૂદાન દસ્તગીરમ.

૨૫. જ્યારે મારા તનમાંથી જીવ તું ઉપર લઇ લે, અને હું મરી જાઉં, ત્યારે પાક શરોષને મારો મદદગાર કરજે.

ફ્રૂહર જોમ્લે બા અમ્શાસપંદાન,
પનાહુમ સાઝો બેરૂહાન અઝ દમન્દાન.

૨૬. તમામ ફ્રોહરોને અમશાસ્પંદો સાથે મારૂં રક્ષણ કરનારા કરજે, અને દોઝખથી મારો છુટકારો કરજે.

સરૂશે પાકરા ફ્રૂમાય દાદાર,
કે તા બાશદ રવાનમ્રા નેગેહ્દાર.

૨૭. અએ દાદાર! પાક શરોશને ફરમાવજે કે તે મારાં રવાનનો નેગેહદાર થાય.

ચુ દાયેહ્ બર મન ઊરા મેહ્રબાન કુન,
રવાનમ્રા હમીશે પાસબાન કુન.

૨૮. એક (બચ્ચાંને ધવાડનાર) દાયાની માફક તેને મારા ઉપર માયા રાખનાર અને મારાં રવાનની હંમેશાં પાસબાની કરનાર કરજે.

મુનાજાત ૧૪ મી (બેતોમાં.)

દસ્તુર જરતોશ્ત બેહેરાંમની જોડેલી.

મોરાદે દેલ બેખૉહુમ ઝાન 'ગરોગર',
કે ઊ હસ્તઝ હમે અઅ્લાઓ બરતર.

૧. તે અહુરમઝદ તરફથી હું દીલની મુરાદ ચાહું છું કે જે સઘળાઓ કરતાં બુલંદ અને વધારે ચઢિયાતો છે.

ખોદાવંદી કે બીચૂનો-ચેગૂનસ્ત,
ખોદાવંદી કે બીમેસ્લો નમૂનસ્ત.

૨. તે ખુદા છે કે જેની બરોબર કોઇ નથી, તે ખુદા કે જે બે-મીસાલ અને બે-નમુનાનો છે.

ખોદાવંદી કે પાકો વીઝેહ નૂરસ્ત,
ખોદાવંદી કે અઝ હર ઝોલ્મ દૂરસ્ત.

૩. તે ખુદા છે કે જે પાક અને સ્વચ્છ નુર ધરાવે છે, તે ખુદા કે જે દરેક જુલમથી દુર છે.

ખોદાવંદી કે દોન્યા આફરીદસ્ત,
ખોદાવંદી કે આલમ પરવરીદસ્ત.

૪. તે ખુદા છે કે જેણે દુન્યા પેદા કીધી છે, તે ખુદા છે કે જે દુન્યાની સંભાળ કરનારો છે.

ખોદાવંદી કે મારા રૂહો દીન દાદ,
ખોદાવંદી કે અક્લે દૂર-બીન દાદ.

૫. તે ખુદા કે જેણે આપણુને આત્મા તથા દીન આપ્યાં, તે ખુદા છે કે જેણે દિર્ઘદ્રષ્ટિવાળી અકકલ આપી.

ખોદાવંદી કે ગરદૂન કર્દ ગર્દાન,
ખોદાવંદી કે ફર્દસ્ત ઊ ઝે ફર્દાન.

૬. તે ખુદા છે કે જેણે આકાશને ફરતું કીધું, તે ખુદા છે કે જે બીનહરીફ એકજ છે.

ખોદાવંદી કે ગરદૂનરા રવેશ દાદ,
ખોદાવંદી કે મારા પરવરેશ દાદ.

૭. તે ખુદા! કે જેણે આકાશને ગતી આપી, તે ખુદા છે કે જેણે આપણુને પોષણુ આપ્યું.

ખોદાવંદી કે કામશ રાસ્તી અસ્ત,
ખોદાવંદી કે દૂર અઝ કાસ્તી અસ્ત.

૮. તે ખુદા! છે કે જેની ઇચ્છા સચાઇ છે, ખુદા તે છે કે જે જુઠાઇથી દુર છે.

ખોદાવંદી કે વસ્ફશ નાપદીદસ્ત,
ખોદાવંદી કે મુશકેલરા કેલીદસ્ત.

૯. તે ખુદા! છે કે જેની તારીફ અણુદીઠ છે, તે ખુદા છે કે જે મુશ્કેલીની ચાવી છે.

ખોદાવંદી કે એન્આમશ ઝે હદ બીશ,
ખોદાવંદી કે અંજામશ ન દર પીશ.

૧૦. તે ખુદા! છે કે જે હદથી વધારે બદલો આપનાર છે, તે ખુદા છે કે જેનું સેવટજ નથી.

ખોદાવંદી કે ઝાતશ બીકોસૂફ્સ્ત,
ખોદાવંદી કે નૂરશ બીખોસૂફ્સ્ત.

૧૧. તે ખુદા! છે કે જેની ખાસીયત અને અંશ કમી થાય તેવું નથી, તે ખુદા છે કે જેનું નુર ચાંદની માફક કમી થતું નથી.

ખોદાવંદી કે નોહ ઐવાંન બરૂઆવર્દ,
ખોદાવંદી કે ફર્શે ખાક ગુસ્તર્દ.

૧૨. તે ખુદા! છે કે જેણે નવ આસમાન બનાવ્યાં, તે ખુદા છે કે જેણે જમીનનો ગાલીચો બીછાવ્યો.

બર ઐવાન્હા મુનવ્વર કર્દ અન્જોમ,
ચુ બરૂ મર્ઝીશ મુસવ્વર કર્દ મરૂદોમ.

૧૩. જ્યારે જમીન ઉપર માણસોનો ચિતાર બનાવ્યો, ત્યારે તેણે આસમાનમાં તારાઓ પ્રકાશતા કીધા!

ખોદાવંદી કે રાહા કારસાઝસ્ત,
ખોદાવંદી કે પાકો બીનેયાઝસ્ત.

૧૪. તે ખુદા છે કે જે સખી તથા કુનેહથી કામ પાર ઉતારનાર છે, તે ખુદા છે કે જે પાક છે અને જેને કોઇની મદદ જોઇતી નથી.

ખોદાવંદી કે હર ચીઝશ બેફરૂમાન,
ખોદાવંદી કે બર હર દર્દ દરૂમાન.

૧૫. તે ખુદા! છે કે જેની દરેક ચીજ તેનાં ફરમાન પ્રમાણે ચાલે છે, તે ખુદા છે કે જે દરેક દરદ ઉપર દવા અને ઇલાજ સમાન છે.

ખોદાવંદી કે મારા કર્દ મૌજૂદ,
ખોદાવંદી કે સાઝદ જોમ્લે મકસૂદ.

૧૬. તે ખુદા! છે કે જેણે આપણને પેદા કીધા, તે ખુદા છે કે જે તમામ ધારેલું પાર પાડે છે.

ખોદાવંદી કે અખ્તરહા બેયફરૂખ્ત,
ઝે સેદ્કે ખદ બેએન્સાન હક દરામુખ્ત.

૧૭. તે ખુદા! છે કે જેણે તારાઓ રોશન કીધા, જેણે પોતાની રાસ્તીથી ઇનસાનને સચાઇ શીખવી.

ખોદાવંદી કે જાનરા કર્દ બીદાર,
ખોદાવંદી કે દેલરા કર્દ હુશ્યાર.

૧૮. તે ખુદા! છે કે જેણે જાનને બીદાર કીધો, તે ખુદા છે કે જેણે હૃદયને સાવધ અને હુશિયાર કીધું

ખોદાવંદી કે ગર્દૂન દર સોજૂદશ,
ખોદાવંદી કે નતવાની સોતૂદશ.

૧૯. તે ખુદા! છે કે જેણે આસમાનને તેનો સેજદો કરતો કીધું, તે ખુદા છે કે જેની તારીફ થઇ શકતી નથી.

ખોદાવંદી કે જોઝ નીકી નખાહદ,
ખોદાવંદી કે હુર બદરા બેકાહદ.

૨૦. તે ખુદા! છે કે જે નેકી શિવાય કંઇ પસંદ કરતો નથી, તે ખુદા છે કે જે દરેક બદીને નાબુદ કરે છે.

ખોદાવંદી કે આરાયદ બહારાંન,
બે ફર્માનશ બેબારદ અબ્ર બારાંન.

૨૧. તે ખુદા! છે કે જે વસંત રૂતુને શણગારે છે, અને જેનાં ફરમાનથી વરસાદ વાદળાંમાંથી વરસે છે.

ખોદાવંદી કે સાઝદ હરૂચે બેહતર,
રસાનદ આદમીરા આનચે દરૂખર.

૨૨. તે ખુદા! છે કે જે વધારે સારૂં હોય છે તે કરે છે, અને આદમીને માટે જે લાયક હોય તે પહોંચાડે છે.

ખોદાવંદી કે મેસ્લે ખીશ હુમ ઊસ્ત,
નયાબી નીઝ દીગર મેસ્લશ અયે દૂસ્ત.

૨૩. તે ખુદા! છે કે જેની મીસાલનો તે પોતેજ છે, અએ દોસ્ત, તેની મીસાલનો વળી બીજો કોઇ તુને મળનાર નથી.

હુમે રાઝે દેલમ યઝ્દાંન બેદાની,
બેમન ફેઝે ખુદા રૂઝી રસાની.

૨૪. અએ ખુદા! મારા દીલનો તમામ ભેદ તું જાણે છે, મારી ઉપર તારી બખશીશ કર, અને મને દરરોજની રોજી પહોંચાડ.

મુનાજાત ૧૫ મી (બેતોમાં.)

દસ્તુર દારાબ હોરમઝદિયારની.

બેનામે ખોદા દઝદે રહેનમૂન,
કે ગીતી બે પા કર્દ અઝ કાફો નૂન.

૧. રહેનુમાઇ કરનાર સાહેબ ખોદાતાલાનાં નામથી આ બંદગી હું શરૂં કરૂં છું, કે જેણે 'કાફ' અને 'નુન' (યાને "કુન," એ એકજ શબ્દ)થી આ દુન્યાને પેદા કીધી.

ખોદાવંદે અકલો ખોદાવંદે રઅ્ય,
ખોદાવંદે ગંજો ખોદાવંદે જાય.

૨. જે અક્કલનો, વિચાર શકિતનો, ગંજનો, દરજ્જાનો અને બહોળી જગ્યાનો માલેક છે.

ખોદાવંદે અદ્લો ખોદાવંદે દાદ,
ખોદાવંદે નીરૂ ખોદાવંદે રાદ.

૩. જે ઇનસાફ અને અદલનો, કૌવતનો અને સખાવતનો માલેક છે.

ખોદાવંદે અર્શો ખોદાવંદે ગાહ,
ખોદાવંદે મેહ્રો ખોદાવંદે માહ.

૪. સૌથી બુલંદ બહેશતનો, પાદશાહી તખતનો, આફતાબ અને માહતાબનો માલેક છે.

ખોદાવંદે નાહીદો બહ્રામો તીર,
ખોદાવંદે જૈઆઓ કૈવાને પીર.

૫. જે શુક્ર, મંગળ, અને બુધ્ધ સેતારાનો, તેમજ મિથુન રાશી અને પુરાણા શનીશ્ચર સેતારાનો માલેક છે.

ખોદાવંદે ફર્શો ખોદાવંદે જાન,
ખોદાવંદે હફ્ત આસમાનો જેહાન.

૬. જે બહોળી દુનિયાની સપાટીનો તેમજ આપણા જાનનો અને સાતે આસ્માનનો તથા જહાનનો માલેક છે.

ખોદાવંદે અર્ઝો હમે અખ્તરાન,
ખોદાવંદે બખ્શન્દેઓ મેહ્રબાન.

૭. જે પૃથ્વીનો તથા તમામ સેતારાનો માલેક છે, અને જે મારી બખશનારો દયાળુ ખોદા છે.

ખોદાવંદે ફીરૂઝીઓ દાદગર,
ખોદાવંદે પાકીઓ ફૂરો હોનર.

૮. જે ફત્તેહનો માલેક, અને ઇનસાફ કરનાર સાહેબ છે; વળી પાકીજગી કૌવત તથા હુન્નરનો તે માલેક છે.

ખોદાવંદે કોરૂસીઓ લૌહો કલમ,
કે હમદર્દે ખલ્કસ્ત દર રંજો ઘમ.

૯. તે (નવમા બહેશતના) તખતનો, કલમ અને તખતીનો (જેની ઉપર તમામ સૃષ્ટિની સરજત લખાયલી છે તેનો) માલેક છે, જે લોકોનાં દુ:ખ અને ગમમાં ભાગ લે છે, અને દીલસોજી ધરાવે છે.

ખોદાવંદે અમ્શાસ્પંદા બેહેશ્ત,
ખોદાઇ કે દૂર અઝ બદો કારે ઝેશ્ત.

૧૦. જે અમશાસ્પંદ તથા બહેશ્તનો માલેક છે, તે ખોદા કે જે ભુંડા અને ખરાબ કામોથી દૂર છે.

ખોદાઇ કે પાકસ્તો બા દાદો રઅ્‌ય,
રહીમો ખતા બખ્શો મુશ્કેલ ગુશાય.

૧૧. જે ખોદા પવિત્ર છે, તેમજ ઇનસાફ અને ડહાપણુ સાથનો છે, વળી તે દયાળુ તથા ગુનાહ માફ કરનાર તથા મુશકેલી હટાડનાર છે.

ખોદાઇ કે ઊ પાકો વીઝસ્તો નૂર,
ખોદાઇ કે અઝ હર બદો ઝોલ્મ દૂર.

૧૨. જે ખોદા પાક ચોખું નુર ધરાવે છે, જે ખોદા દરેક બદી તથા જુલમથી દુર છે.

ખોદાઇ કે બા રઅ્‌યે ખુદ કાર-સાઝ,
ખોરદ ઘમ જેહાનરાઓ ખુદ બીનેયાઝ.

૧૩. જે ખોદા પોતાનાં ડહાપણુથી કામ ફત્તેહમંદ પાર ઉતારનાર છે, જે સઘળી દુન્યાનો ગમ ખાય છે, અને તે સાહેબ પોતે તો હાજત વગરનો છે.

ખોદાઇ કે વસ્ફ્શ બુવદ નાપદીદ,
ખોદાઇ કે હર મુશ્કેલીરા કેલીદ.

૧૪. તે ખોદા કે જેની વખાણ અણુદીઠ છે (યાને તેની વખાણ આપણાથી થઇ શકિત નથી), તે ખોદા કે જે દરેક મુશકેલીની ચાવી છે.

ખોદાઇ કે બર હર કસી મેહેરબાન,
અઝીમો શરીફસ્તો રૂઝી રસાન.

૧૫. તે ખોદા છે કે જે દરેક શખસ ઉપર મહેરબાન છે, અને જે મહાન, બુલંદ અને દરરોજની રોજી પહોંચાડનાર છે.

ખોદાઇ કે ગરદૂનશ અંદર સોજૂદ,
ખોદાઇ કે નત્વાની ઊરા સોતૂદ.

૧૬. તે ખોદા કે જેને આસમાન સેજદો કરે છે, તે ખોદા કે જેની તારીફ થઇ શકતી નથી.

ખોદાઇ કે ઊ ખાલેકે કાયેનાત,
ચુ એન્સો દદો અઅ્‌દનીઓ નબાત.

૧૭. તે ખોદા કે જે (પેદાયશનો) પેદા કરનાર છે, જેવાં કે માણુસ, પશુ, ખણીજ પદાર્થો અને ઝાડપાનો.

ખોદાઇ કે મોલ્કશ બવદ બીઝવાલ,
નબાશદ બે જોઝ નીકુઇઅશ ખયાલ.

૧૮. તે ખોદા કે જેની પાદશાહી નહીં નાશ પામે એવી છે, અને જેને નેકી શિવાય કશાંનો ખ્યાલ આવતો નથી.

ખોદાઇ કે કામશ બવદ રાસ્તી,
ખોદાઇ કે દૂરસ્ત અઝ કાસ્તી.

૧૯. તે ખુદા કે જેની ઇચ્છા સચ્ચાઇ છે, તે ખોદા કે જે જુઠાઇથી દુર છે.

ખોદાઇ કે બર ખલ્ક કુર્યાદ રસ,
નમાનદ બેદૂ કસ ન ઊ ખુદ બેકસ.

૨૦. તે ખોદા કે જે લોકોની દાદ લેનાર છે, જેને મળતો કોઇ પણ માનવી હોતો નથી, અને જે પોતે કોઇ પણ માનવી જેવો નથી.

ખોદાઇ કે હસ્ત્ ઊ બસીરો હકીમ,
કદીમો કરીમો રહીમો અલીમ.

૨૧. તે ખોદા કે જે દિર્ઘદ્રષ્ટિવાળો તથા ડહાપણવાળો છે, તે શરૂઆત કે છેડા વગરનો, સખી, દયાળુ તથા સઘળું જાણનાર છે.

ખોદાઇ કે ઊ રાઝેકે કાયેનાત,
ઝે સંગ આફ્રીદસ્ત આબે હયાત.

૨૨. તે ખોદા કે જે દુન્યાને રોજી પહોંચાડનારો છે, અને જેણે પત્થરમાંથી અમર્ગી બખશનારો પાણીનો ઝરો પેદા કીધો છે.

ખોદાઇ કે અફ્રૂખતસ્ત અખ્તરાન,
કે બહ્‌રેહ્‌ બે મર્દોમ રસાનન્દ શાન.

૨૩. તે ખોદા કે જેણે સેતારાઓને પ્રકાશતા કીધા છે, કે તેઓ પોતાનો હિસ્સો (રોશની) માણસોને પહોંચાડે.

ખોદાઇ કે અઝ આતેશો આબો સંગ,
સેરેશ્તેહ્‌ હમે ઉરવરાન રંગ રંગ.

૨૪. તે ખોદા કે જેણે આતશ (સુરજની રોશની), પાણી, તથા પત્થરમાંથી તમામ જાતના રંગબેરંગી ઝાડપાનો પેદા કીધાં.

ખોદાઇ કે ઊરા બે હંગામે કાર,
કસી દર્‌ખોરશ નીસ્ત અમ્બાઝો યાર.

૨૫. તે ખોદા કે જેને કામની વખતે કોઇ સાથી કે મદદગારની જરૂર પડતી નથી.

ખોદાઇ કે હર મુશ્કેલીરા કેલીદ,
ઝે કાફો ઝે નૂન કર્દ ગીતી પદીદ.

૨૬. તે ખોદા કે જે દરેક મુશકેલીની ચાવી છે, અને જેણે " કાફ " અને " નુન " (યાને " કુન " શબ્દથી) આ દુન્યા પેદા કીધી.

ખોદાઇ કે બીમેસ્લો સાનો નઝીર,
નેકૂઇસ્ત હમ્વારેઅશ દર ખમીર.

૨૭. તે ખોદા કે જેની મીસાલ કે બરોબરીઓ કે હરીફ કોઇ નથી, અને જેની ખાસીયતમાં હંમેશાં નેકી છે.

ખોદાઇ કે દીન દાદો હમ રેઝૂકો જાન,
સેરેશ્તેહ્ એયક લહઝે હર દો જેહાન.

૨૮. તે ખોદા કે જેણે દીન, રજકરોજી, અને જાન બખશયાં, અને જેણે એક એક પળમાં બન્ને જહાંન પેદા કીધી.

ખોદાઇ કે દર નૂરે ખુદ હસ્ત ઘર્ક,
ફઝમરશ જેહદ બીપરોપાય બર્ક.

૨૯. તે ખોદા કે જે પોતાના નુરમાં ગરકાવ છે, અને તેના ફરમાનથી વીજળી પાંખ કે પગ વગર ચમકે છે.

નબીનદ કસશ સૂરતો રંગો ફામ,
ન નીઝૂ ઇન ફેરેશ્તેહ્ સીઓસે તમામ.

૩૦. કોઇ માણુસ તો નહિ, પણ પુરેપુરા તેતરીસ ફરેસ્તાઓમાંથીબી કોઇ પણ તેની સુરત, આકાર કે રંગ જોઇ શકતો નથી.

ખોદાઇ કે નામશ હઝારો યકસ્ત.
ચુ હર નામ ખાંની શવી ચીરેહ્-દસ્ત.

૩૧. તે ખોદા કે જેના એક હજારને એક નામ છે, અને જો તું (ભણુનાર) દરેક નામ ભણુશે તો દરેક કામમાં ફત્તેહમંદ થશે.

શઓ રૂઝ કુન ઝેકે નામે ખોદાય,
કે હાસેલ કુની ઝાન તો હર દો સરાય.

૩૨. રાત દિવસ ખોદાનાં નામને યાદ કર, કે જેથી તું બન્ને દુન્યા હાંસલ કરે.

અઝીન ઝેકે નામે ખોદાવંદગાર,
શવદ હલ હમે મુશ્કેલો સખ્ત કાર.

૩૩. ખોદાનાં નામની યાદ કરવાથી તમામ મુશકેલીઓ તથા અઘરૂં કામ પાર પડશે.

હુકા રાઝેકા કાદેરા દાદગર,
તોઇ ખાલેકે જોમ્લેગાંન સરબેસર.

૩૪. અએ સૃષ્ટિને નીભાવનાર, સર્વ શકિતમાન, ઇનસાફી ખોદા! તું તમામ એક છેડાથી તે બીજા છેડા સુધી દરેક ચીજનો પેદા કરનાર છે.

મુનાજાત ૧૬ મી (બેતોમાં)

બેહેદીન મુલ્લા રૂસતમ બિન એસફંદીઆરની બનાવેલી.

—:o:—

યા એલાહી રૂઝિઅમ અફ્ઝાયો તૌફીકમ બેદેહ,
અઝ મકાસેદ આન્ચે બાશદ લાયેકમ આનમ બેદેહ.

૧. અએ મારા ખોદા! મારી દરરોજની રોજીમાં વધારો કર, મારા ઉપર (તારી) મહેરબાની ઉતાર, મારી ધારણાઓમાં જે લાયક હોય તે મને બખશ.

ઊ બવદ યક્તાઓ બીહમતા ખોદાએ કેરૂફ્ગેર,
રાદા શીરૂઝી દેહન્દેઓ કરીમો રાહબર.

૨. તે સવાબકાર ખોદા એકજ છે, તેની મીસાલ કોઇ નથી, તે ઉદાર ફત્તેહમંદી બખશનારો, અને સખી રાહબર છે.

કેરૂદેગારે અર્શો ફુર્શો કોર્સીઓ લૌહો કલમ,
કેરૂદેગારે ઇન્સો જેન્સ અઝ રૂઝે અવ્વલ તા અદમ.

૩. સાથી બુલંદ આસ્માન, દુનિયાની સપાટી, (નવમાં બહેશતનું) તખત, તખતી અને કલમનો પેદા કરનાર છે; તે સૃષ્ટિની શરૂઆતથી આખર સુધીના સઘળા આદમી અને ચીજોનો પેદા કરનાર છે.

કેરૂદેગારે બીઝવાલો કેરૂદેગારે ઝુલ્જલાલ,
કેરૂદેગારી કાફ્રીદેહ્ રૂઝો શબ બા માહો સાલ.

૪. તે નાશ તથા ફના નહિ પામે એવો તેમજ કીર્તિવંત પેદા કરનાર છે, તે પેદા કરનાર કે જેણે દહાડો રાત, તે સાથે મહીના અને વરસ પેદા કીધા.

કેરૂદેગારે અઉવલીનો કેરૂદેગારે આખેરીન,
કેરૂદેગારે જોમ્લે મખ્લૂકાતે પહ્નાવર ઝમીન.

૫. તે શરૂઆતનો પેદા કરનાર અને આખર અંજામનો પેદા કરનાર છે, વળી બહોળી જમીનવાળી દુનિયાની તમામ ચીજોનો પેદા કરનાર પણ છે.

કેરૂદ્દેગારે મીનુઆનો કેરૂદ્દેગારે આન સરાય,
કેરૂદ્દેગારે બીનઝીરો કેરૂદ્દેગારે પાક રઅ્ય.

૬. તે મિનોઇ શકિતઓનો અને મિનોઇ દુન્યાનો પેદા કરનાર છે; તે બીન-
હરીફ સરજનાર અને પાક ડહાપણુવાળો પેદા કરનાર છે.

કેરૂદ્દેગારે જોમ્લેએ અમશાસફંદાનો બેહેશ્ત,
કેરૂદ્દેગારી કૂ બવદ દૂર અઝ બદીઓ કારે ઝેશ્ત.

૭. તે સઘળા અમશાસ્પંદો તથા બહેશતનો પેદા કરનાર છે, તે સરજનાર જે
બદી તથાં ભુડાં કામથી દુર છે.

કેરૂદ્દેગારે ચર્ખે ગર્દાન કેરૂદ્દેગારે આસમાન,
કેરૂદ્દેગારે માહો ખોરશીદો દોરોખ્શાન અખ્તરાન.

૮. તે ફરતાં આકાશનો અને આસમાનનો પેદા કરનાર છે, તે માહબોખતાર,
અને ખોરશેદ, તથા પ્રકાશિત તારાઓનો પેદા કરનાર છે.

કેરૂદ્દેગારે કમ-પેઝીરો અઝ કરમ બેસ્યાર-બખ્શ,
કેરૂદ્દેગારે અર્શો સક્ફે સેદ્દરેએ બેસ્યાર નકૂશ.

૯. તે થોડામાંજ આજીજી અને વિનંતિ કબુલ રાખનાર અને પોતાની
ઉદારતાથી બેહદ માફી બખશનાર છે; તે ઉંચામાં ઉંચા અને
શરોષ યઝદના મિનોઇ રહેઠાણુના તરેહ તરેહથી શણગારેલાં છાપરાંનો
પેદા કરનાર છે.

કેરૂદ્દેગારે બંદેગાનો કેરૂદ્દેગારે મીનુઆંન,
કેરૂદ્દેગારે જોમ્લે હઇવાનાતો મોર્ઘાંન દર જેહાંન.

૧૦. તે બંદાઓનો અને મિનોઇ શકિતનો પેદા કરનાર છે, તે દુન્યામાં તમામ
પશુ પક્ષીઓનો પેદા કરનાર છે.

કેરૂદ્દેગારે આતશો આબો ઝમીન કૂહો સંગ,
કેરૂદ્દેગારે ઉરૂવરાંને ગૂનેગૂને રંગ રંગ.

૧૧. તે આતશ, પાણી, જમીન, પહાડ, અને પત્થરનો પેદા કરનાર છે, તે
તહરેવાર રંગના ઝાડપાનનો પેદા કરનાર છે.

કેરૂદ્દેગારી કીન હમે અઝ કોદ્દરતે ખુદ્દ આફરીદ,
કેરૂદ્દેગારી કૂ બુવદ હર બંદે મુશ્કેલ્રા કેલીદ.

૧૨. તે પેદા કરનાર છે કે જેણે આ સર્વે પોતાની શકિતથી પેદા કીધું; તે
પેદા કરનાર, કે જે દરેક ગુચવણ ભરેલી મુશકેલીની ચાવી છે.

કેરૂદગારે વીઝેહનૂરે કેરૂદગારે કારસાઝ,
કેરૂદગારે બંદ-પરૂવર કેરૂદગારે બીનેયાઝ.

૧૩. તે પાક નુરનો, અને કુનેહથી કામ પાર ઉતારનાર પેદા કરનારો છે, તે બંદાઓની પરવરશી કરનાર, સરજનાર છે, જેને કોઇની ગરજ યા મદદની જરૂર નથી.

કેરૂદગારે કારદાનો કેરૂદગારે પીશબીન,
કેરૂદગારે કેર્ફ્કારો કેરૂદગારે પાક દીન.

૧૪. તે પોતાનું કામ જાણનાર અને ડહાપણવાળો, અગમચેતીની બખશેશ પામેલો પેદા કરનારો છે; તે સવાબકાર કામ કરનાર અને પાક દીનનો પેદા કરનારો છે.

કેરૂદગારી કશ નબાશદ મેસ્લો માનન્દો નઝીર,
કેરૂદગારી કશ બવદ નીકીઓ પાકી દર ઝમીર.

૧૫. તે પેદા કરનાર કે જેની મીસાલનો કે બરોબરીઓ કોઇ નથી; તે પેદા કરનાર કે જેના અંશ અને ખાસીયતમાં નેકી તથા પાકીજગી છે.

કેરૂદગારે દાનેશો ફહમો વકૂફો અક્લો હૂશ,
કેરૂદગારે રેઝૂક-બખ્શો કેરૂદગારે સત્રપૂશ.

૧૬. તે ડહાપણ, સમજશક્તિ, જ્ઞાન, અકકલ અને હોંશનો પેદા કરનાર છે, તે રોજીરઝક બખશનારો અને દરેક ગુનાહ અને એબ ઢાંકનારો છે.

કેરૂદગારી કઝ વય્ આમદ ઇન હમે ચીઝે નેકુ,
કેરૂદગારે નીકખાહો કેરૂદગારે રાસ્તગુ.

૧૭. તે પેદા કરનાર કે જેનાથી આ સર્વે ભલી ચીજો હસ્તીમાં આવી, તે ભલું ચાહનારો અને રાસ્ત બોલનારો સાહેબ છે.

કેરૂદગારે હર નેહાનો કેરૂદગારે આશકાર,
કેરૂદગારે દસ્તગીરે મરૂદામે નાચારો ખાર.

૧૮. તે દરેક ચીજો જે ગુપ્ત અને જાહેર છે, તેનો પેદા કરનારો છે, તે લાચાર કંગાળ માણસોને મદદ કરનારો સાહેબ છે.

કેરૂદગારી કૂ નમીખાહદ બદી અઝ હીચ તૌર,
કેરૂદગારી આન્કે દૂરસ્ત અઝ બદીઓ ઝોલ્મો જૌર.

૧૯. તે પેદા કરનાર કે જે કોઇની રવેશે બદી પસંદ કરતો નથી, તે પેદા કરનાર કે જે બદી તથા જોર જુલમથી દુર છે.

કેરૂદેગારી આન્કે કામશ રાસતી બાશદ મુદામ,
કેરૂદેગારી કૂ દેહદ બદ્કારરા દુઝખ મકામ.

૨૦. તે પેદા કરનાર કે જેની ઇચ્છા હંમેશાં સચાઇ હોય છે, તે પેદા કરનાર કે જે બદકાર લોકોને દોજખનું મુકામ આપે છે.

કેરૂદેગારી આન્કે જોઝ નીકી નખાહદ હીચ ચીઝ,
કેરૂદેગારી આન્કે નીકાનરા હમી દારદ અઝીઝ.

૨૧. તે પેદા કરનાર કે જે નેકી શિવાય કશું પસંદ કરતો નથી, તે પેદા કરનાર કે જે નેક માણસોની ઉપર વહાલ રાખે છે.

કેરૂદેગારી આન્કે પયેદા કર્દ મારા દર જેહાંન,
કેરૂદેગારી આન્કે અક્લો દીનો રૂઝી દાદો જાંન.

૨૨. તે પેદા કરનાર કે જેણે આપણને આ દુન્યામાં પેદા કીધા, તે પેદા કરનાર કે જેણે અકકલ, દીન, દરરોજની રોજી તથા જાન આપણને બખશ્યાં.

કેરૂદેગારી આન્કે બાશદ લોત્ફો એક્રામશ બસી,
કેરૂદેગારી આન્કે નત્વાનદ સેતાઇદશ કસી.

૨૩. તે પેદા કરનાર કે જેની માયા મહેરબાની પુષ્કળ છે, તે પેદા કરનાર કે જેની (પુરેપુરી) તારીફ કોઇ કરી શકતું નથી.

કેરૂદેગારી આન્કે નામે ઊ યકીઓ યક હઝાર,
બા હરાન નામશ કે ખાની આન હમી આયદ બેકાર.

૨૪. તે પેદા કરનાર કે જેનાં એક હજાર ને એક નામો છે, દરેક નામ તું ભણે તે તને ઉપયોગી થઇ પડે છે.

યા ખોદા ગર્દાન રવા હર હાજતો મુશ્કેલ ગુશા,
સૂદ બખ્શ અંદર હમે કારો નેકૂઇ બસ નુમા.

૨૫. અએ ખોદા! મારી દરેક હાજત ટાળ, તથા મુશ્કેલી દુર કર, દરેક કામમાં મને ફાયદો બખશ, તથા મને નેકીનો રસ્તો દેખાડ.

મુનાજાત ૧૭ મી (બેતોમાં.)

દસ્તુર જમશેદજી જામાસ્પજીની બનાવેલી.



નામે ઇઝદ હરૂકે દર કારી બેરાનદ બર ઝબાન,
એન્સેરામે આંન બેનીકૂઇ રસાનદ ગૈબદાન.

૧. જે કોઇ દરેક કામમાં ખોદાનું નામ ઝબાન ઉપર લે છે, તે સઘળી ગેબી ચીજ જાણનાર ખોદા નેકીથી સરજામ ઉતારે છે.

નામે પાકશ હર્કે સાઝદ વેર્દ ઊ યાબદ નજાત,
નામશ અઝ મક્બૂલે હક મૌસૂફ બાશદ દર્ જેહાત.

૨. જે કોઇને તેનું પાક નામ લેવાની દરરોજની આદત પડે છે, તેને દોજખથી મુક્તિ મળે છે, તથા તેનું નામ દરેક દીશામાં 'ખોદાની પસંદગીવાળા બંદા' તરીકે જાણીતું થાય છે.

નામે શીરીનશ બરારદ કામે નાકામાન બેદહ્ર,
હમચુ હલ્વા નૂશ સાઝદ ગર્ચે બાશદ સેર્ફ ઝહ્ર.

૩. તેનું મધુરૂં નામ દુન્યામાં નાઉમેદ થયલાઓની ઇચ્છા બર લાવે છે, નિર્મળ ઝેર પણ હોય તો તેનું નામ તેને મીઠાઇ માફક મીઠું બનાવે છે,

પાક હસ્તો પાક બાશદ, પાક આમદ અઝ અઝલ,
હર્કે પાકશ ખાન્દ પાક્ આમદ ઝે પાકીએ અમલ.

૪. તે પાક છે તથા તે પાક રહેશે, તથા શરૂઆત વગરની હંમેશગીથી તે પાક હતો, જે કોઇએ તેને પાક કહયો અને જાણ્યો, તે આદમી એમ કહેવાના પવિત્ર કામથી પોતે પાક બન્યો.

દર સેતૂદન મી નગોન્જદ ઝાતે પાકે આન ખોદા,
અઝ અદાલત હસ્ત યક્સાન નઝ્દે ઊ શાહો ગદા.

૫. તે ખોદાનો પાક અંશ સ્તુતી અને વખાણમાં સમાતો નથી, તેના અદલ ઇનસાફ આગળ શાહ તથા ફકીર એક સરખા છે.

નીકિયશ મન્ઝૂર બાશદ વઝ બદી બાશદ નફૂર,
નીક હસ્તો, નીક બુદો, નીક બાશદ આન ઘયૂર.

૬. નેકી તેને માનીતી અને વહાલી છે, અને બદીથી તેને ધિકકાર અને કંટાળો છે, નેકી બદીની બાબતમાં કાળજી રાખનારો તે ખુદા નેક છે, નેક હતો અને નેક રહેશે.

ઝાતે પાકે આન ખોદાવંદસ્ત નૂરે બરતરીન,
ફાશ ગશ્તેહ્ નામે નામીઅશ 'એલાહુલ આલમીન.'

૭. તે પાક ખુદાવંદનો અંશ બુલંદમાં બુલંદ નુર છે, તેનું નામીચું નામ "બેઉ દુન્યાનો સાહેબ" કરીને મશહુર થયેલું છે.

પાકરા બાશદ મુઆવેન, પાકરા બાશદ કરીન,
પાકીઅશ બર જાય દારદ બી સોતુન ચર્ખે બરીન.

૮. પવિત્ર માણુસોનો તે મદદગાર છે, પવિત્ર માણુસોનો તે સાથી છે; તેની પાકીજગીથી બુલંદ આકાશ વગર થાંભલાએ તેની જગ્યાએ રહે છે.

હરૂદો આલમ આફ્રરીદ્ અઝ કોદ્રરતો મૌજૂદ કર્દ,
વઝ એબાદતહાએ ખુદ અઝ બંદેગાન મકસૂદ કર્દ.

૯. પોતાની શકિતથી બેઉ દુન્યા પેદા કીધી, અને તેને હેયાતી ભોગવતી કીધી, અને બંદાઓ તેની ભકિત કરે એવી ઇચ્છા દેખાડી.

દાવરાન દાવર કે ઊ અઝ મેહરબાની યાવરસ્ત,
નામે પાકશ ઝીન જેહત દર પેહલવાની ખાવરસ્ત.

૧૦. તે ઇનસાફીઓમાં ઇનસાફી છે કે જે મહેરબાનીથી મદદ કરે છે, તે કારણને લીધે તેનું પવિત્ર નામ પહેલવી ભાષામાં "ખાવર" યાને બરદાસ્ત કરનાર સાહેબ છે.

દસ્તગીરે આજેઝાન, સર-કૂબે મઘરૂરાંન બે અદ્લ,
અઝ ગુનેહ્ હર કસ કે તોબેહ્ કર્દ બખ્શાયદ બે ફઝ્લ.

૧૧. તે નાચાર લોકોનો મદદગાર છે, અને મગરૂર લોકોને પોતાના ઇનસાફથી તોડનાર અને જેર કરનાર છે; જે કોઇ પોતાના ગુનાહની તોબા કરે છે, તેના ગુનાહ ઉદારપણે માફ કરે છે.

બંદગી ખાહદ ઝે બંદે સરબેસર અફ્ગંદગી,
ગર નબાશદ સરબેસર અફ્ગંદગી, શરૂમંદગી.

૧૨. તે બંદાઓ તરફથી બંદગી અને પુરેપુરી નમનતાઇ ચાહે છે, જો તેઓ સઘળા નમનતાઇ નહિ કરે, તો તેમને શરમીન્દગીજ પહોચે છે.

બીન્ જનીન્ દર્ બત્ને માદર પર્વરદ બી રેઝ્ક દહ્ર,
શુદ તવલ્લોદ બચ્ચે અઝ માદર ઝે શીરશ દાદ બહ્ર.

૧૩. તું (ભણનાર) જો, કે માયનાં પેટમાં હમેલની, પોષણ વગર પરવરશી કરે છે, જ્યારે બાળક માયના પેટમાંથી જનમ પામે છે, ત્યારે તેને માયનું દુધ આપે છે.

ઝાહેરો બાતેન શેનાસદ ઘૈબદાનીઅશ બેબીન,
બીશ બખ્શદ કમ પઝીરદ, મેહ્રબાનીઅશ બેબીન.

૧૪. તું (ભણનાર) જો કે તેનું ગેબી ગ્નાન જાહેર તથા બાતેનની વાત જાણે છે, છે; તે પુષ્કળ મારી બખશનાર અને થોડામાં આજીજી અને વિનંતી કબુલ રાખનાર છે એ તેની મહેરબાની જો.

નૂરે ઊ નૂરોન-અલા-નૂર્ આમદ અઝ નૂરે મલક,
ઝર્રેઇ તાબીદ અઝ નૂરશ બે ખુરશીદે ફ્લક.

૧૫. તેનું નુર, ફરેસ્તાનાં નુરથી સર્વેથી શ્રેષ્ટ નુર છે, આકાશમાંનો સુર્ય તેનાં નુરની એક રજકણમાંથી પ્રકાશે છે.

દર રહે પાકશ બે પાકી નેહ શોમોરૂદેહ તો કદમ,
વર બેનાપાકી નેહી શીલફૌર ગર્દી કબ્લ અદમ.

૧૬. તેના પવિત્રાઇના રસ્તા ઉપર પાકીજગીથી તું ગણત્રી કરીને (સંભાળીને) કદમ મુક; અગરજો તું નાપાકીમાં કદમ મેળશે તો તું તરતજ એક હસ્તી વગરનો જેવો થઇ પડશે (યાને નાશ પામશે.)

બારગાહશ લાયઝાલો દાનેશે ઊ બા કમાલ,
યાબદ ઊ ખુદ રા બેખુદ અઝ કેબ્રિયાએ ઝુલજલાલ.

૧૭. તેની દરબાર હંમેશની અને પડતી વગરની છે, તથા તેનું જ્ઞાન સંપુર્ણ છે, દબદબા ભરેલી મોટાઇમાં તે પોતાને એકલોજ જોય છે.

કર્દ અઉવલ બહ્મનો અર્દીબેહેશ્તો શહ્રીવર,
હાફેઝાંને ગૂસફંદો આતેશે નૂરીઓ ઝર.

૧૮. પહેલા તેણે બહમન, અરદીબહેશત, અને શહરેવરને પેદા કીધા, કે જેઓ ગોરપંદ, નુરી આતશ, અને ધાતુના રક્ષક છે.

ઝાન પસ અસ્પનદારમદ ખોર્દાદો મોર્દાદ આમદેહ,
બર ઝમીનો આબો ઉર્વર પાસન્દારાંન ઇન હમેહ.

૧૯. ત્યાર પછી અસપંદારમદ, ખોરદાદ, અને અમરદાદ આવ્યા, તે બધા જમીન, અને પાણી તથા ઝાડપાનના પાસબાન છે.

ઇઝદાન દીગર હમે બા નૂરોબા ફર આફરીદ,
આલમે નીકૂ હમે ખાલેસ્તરઝ ઝર આફરીદ.

૨૦. ખુદાએ બીજા ઇજદોને નુર તથા દબદબા સાથે પેદા કીધા; આ ભલી દુન્યા સરાસર સોનાં કરતાં વધારે નિર્મળ પેદા કીધી.

કર્દ એન્સાન રા ચુ સરદારો બેદાદશ એખ્તિયાર,
તા ઝે નીકો બદ બેપોરસદ દાવરશ રૂઝે શુમાર.

૨૧. તેણે ઇનસાનને સરદાર જેવો કીધો અને તેને અખત્યાર આપ્યા, જેથી તે ઇનસાફ કરનાર તેની (ઇનસાનની) કરણીના હિસાબને દિવસે તેની નેકી તથા બદી વિષે તેને પુછી શકે.

ગર ઝે નીકી કર્દેઇ અઅ્માલ હક રા બંદેઇ,
મોઝ્દે આંનરા દર બેહેશ્તે જાવેદાન યાબંદેઇ.

૨૨. અગરજો તેં નેકીનાં કામો કીધાં હશે, અને ખોદાના બંદા તરીકે ચાલ્યો હશે, તો તેનો બદલો અમર્ગ બહેશ્તમાં મળશે.

લોત્ફે હરૂચે બા મલાયેક કર્દ બા તો આંન કુનદ,
ઝેન્દેગીએ જાવીદ માની ફેઝૂલે ખુદ યઝદાંન કુનદ.

૨૩. જેવી મહેરબાની તેણે (ખુદાએ) ફરેસ્તાઓ ઉપર કીધી તેવી તે તારી ઉપર કરશે, અને યઝદાંતાલાની મહેરબાનીથી તુ હંમેશની અમગ જીંદગી ભોગવશે.

વર બદી કર્દી બે ફર્માને લઇન શૈતાન શુદી,
દર જહન્નમ રફ્તિયો અઝ દુશમને યઝદાન શુદી.

૨૪. અગરજો ધિક્કાર ભરેલા સૈતાનનાં ફરમાન પ્રમાણે ચાલીને તેં બદી કીધી હશે, તો તુ દોઝખમાં જશે તથા યઝદાંનનો દુશમન થશે.

વઝ ઓકૂબતહા બવદ આન્જા ફરાવાન ખૉરીઇ,
હીચ નારદ મન્ફઅત જોઝ આહો લાબે ઝારીઇ.

૨૫. અને દોઝખની સજાથી તું ત્યાં ઘણુંજ દુઃખ પામશે, તથા હાય અફસોસ, કકલાટ અને વિલાપ શિવાય બીજું કાંઇ હાસલ કરશે નહિ.

પસ બવદ બેહ્તર કે અઝ ફર્માને દીવાંન સર કશી,
બંદેએ હક શવ્ કે નૂશ્ અઝ ચશ્મેએ હૈવાન ચશી.

૨૬. ત્યારે બહેતર છે કે દેવોનાં ફરમાનથી તું માથું ફેરવે, અને ખોદાનો બંદો થાય, કે જેથી તું જીંદગીમાં ઝરાનું અમૃત ચાખે.

ગર્ તો ખીશે ઇઝદી, બીગાને બાશ્ અઝ અહ્રેમન,
હમ બદીઓ ઐબરા ઘાલેબ મકુન બર ખીશતન.

૨૭. જો તું ખુદાનોજ ખેશી છે તો અહરેમનથી અળગ થા, તે સાથે બદી તથા એબને તારી ઉપર ગાલેબ ના થવા દે.

બંદેએ ઇઝદ પરસ્ત્ આરદ બે અહ્રીમન શેકસ્ત,
વાંન્કે અહ્રીમન પરસ્તદ મીહેલદ હકરા ઝે દસ્ત.

૨૮. યઝદાંપરસ્ત બંદો એહરેમનને શિકસ્ત આપે છે, દેવપરસ્ત બંદો ખુદાતાલાને પોતાના હાથથી છોડી દે છે.

ઇન ગુઝીદન બેહ્તરસ્ત યા આંન ગુઝીદન ખશ્તરસ્ત?
મુન્સેફે ખુદ અક્લ ગર્દાન કાન બવદ બેહ રહ્બરસ્ત.

૨૯. ત્યારે પહેલું પસંદ કરવું તારે માટે બહેતર છે કે બીજું પસંદ કરવું તારે માટે ખુશનુમા છે; તારી અક્કલને તારો મુનસેફ કર, કારણકે તે તારો બહેતર રાહબર છે.

ઝાનકે દર દીને બેહી ફરમૂદેહ કદૃયન દાદગર,
હક્કો બાતેલ કુન જુદા, કુન મુન્શએબ અઝ ખૈર શર.

૩૦. કારણકે ભલી દીનમાં દાદારે ભાર મુકીને ફરમાવ્યું છે કે:—"સચાઇને જુઠાંથી જુદી કર, ભલાઇને બુરાઇથી છુટી કર."

યા એલાહી કુન નઝર બા રહમ બર અહવાલે મન,
બોગઝરાન દર ખોરૂરમી કોલ રૂઝો માહો સાલે મન.

૩૧. ઓ મારા ખુદા ! મારી હાલત ઉપર રહેમ નજર કર, મારા તમામ દિવસ, મહિના, અને વરસ ખુશીમાં પસાર કરાવ.

દાર અવ્લાદે મરા મહફૂઝ અઝ આફાતે દહર,
હમ બરીશાંન મીરસાંનઝ મેહરે ખાસે ખીશ બહર.

૩૨. દુન્યાની આફતમાંથી મારી ઓલાદનું રક્ષણ કર, તેઓ ઉપર તારી ખાસ મહેરબાનીનો હિસ્સો પહોંચાડ.

મુનાજાત ૧૮ મી (બેતોમાં)

દસ્તુર દારાબ પાહાલનની બનાવેલી તેતરીશે યઝદ અને અમ્શાસપંદોનાં નાંમો સાથની.

—:o:—

ખોદાયા કુન દુઆયમ રા કબૂલી
કે પીશે તો રવા નબ્વદ ફઝૂલી.

૧. અએ ખોદા ! મારી દુવા કબુલ રાખ, કારણકે તારી સનમુખ નકામી વાતો રવા નથી.

વલી અઝ રાહે અજ્ઝો મુસ્તમંદી.
હમી ખાહમ બેપીશત સર બુલંદી.

૨. તોપણ હું લાચારી તથા હાજતમંદીની રાહે તારી પાસેથી શ્રેષ્ટાઇ અને આબરૂ માગું છું.

તોઇ કાદર કે ઝાતત બી હમાલસ્ત,
તોઇ આદેલ કે મોલ્કત બી ઝવાલસ્ત.

૩. તું સર્વશક્તિવાન છે, કે જેની ખાસીયત જોડી વગરની છે, તું ઇનસાફી છે, કે જેનો મુલક નહિ નાશ પામે એવો છે.

તોઈ સાઝંદએ મૌજૂદા હસ્તી,
તોઈ દારંદએ બાલાઓ પસ્તી.

૪. તું સઘળી ચીજોનો તેમજ કુલ દુન્યાની હસ્તીનો પેદા કરનાર છે, તું આસમાન અને જમીનને ટકાવનારો છે.

તોઈ રઝ્ઝાક જોમ્લે જાનવરાનરા,
તોઈ ખલ્લાકે મુત્લક કોલ જેહાનરા.

૫. તું તમામ જાનવરોને પોષણુ આપનારો છે, તું કુલ જહાનનો આપઅખ્ત્યાર પેદા કરનાર છે.

તો બંદે પરૂવરો આજેઝ નવાઝી,
બે મેસ્કીન બહુરે-બખ્શે બર્ગોસાઝી.

૬. તું બંદાઓની પરવરશી કરનાર અને નબળાઓને નવાજનાર છે, તું મીસ્કીનોને તેઓની રોજીનો હિસ્સો પહોંચાડનાર છે.

તોઈ બીમેસ્લો બીહમ્તાઓ માનન્દ,
ખોદાઇ બર ખોદાવંદાન ખોદાવંદ.

૭. તું મિસાલ વગરનો, જોડી વગરનો, અને બરોબરીઆ વગરનો સાહેબ છે, શ્રીમંતોના શ્રીમંત ઉપર તું સાહેબ છે.

તોઈ ખુદ નૂર-બખ્શે માહો ખુરૂશીદ,
હમે અઝ લોત્ફે તો દારંદ ઉમ્મીદ.

૮. તું ચંદ્ર અને સુરજને રોશની બખશનાર છે, બધાઓ તારી મહેરબાનીની ઉમેદ રાખે છે.

તોઇ દાનાએ હર અસ્રારે આલમ,
તોઇ પયેદા-કુને હૈવાઓ આદમ;

૯. તું દુન્યાના દરેક ભેદ જાણુનારો છે, તું આદમ અને હવનો પેદા કરનારો છે.

કે ઇશાન દર કેતાબે ઝંદ મારા,
મશી-મશ્યાને હસ્તંદ આશકારા.

૧૦. કારણકે તેઓ આપણી જંદઅવસ્તાની કેતાબમાં "મશી મશીયાનો" તરીકે જાણીતાં છે.

તોઇ અઉવલ કે અઝ વયે અઉવલી નીસ્ત,
તોઇ આખેર કે ઝાન પસ આખેરી નીસ્ત.

૧૧. તું સર્વથી પહેલો છે, જેનાથી પહેલો કોઇ નથી, તુંજ છેવટ સુધીનો છે, જેની પછી છેવટનો કોઇ નથી.

તોઇ યઝૂદાંન કે બીચૂનો ચેગૂની,
ઝે મૌજૂદાન બીમેસ્લો નમૂની.

૧૨. તું ખોદા કે જેની બરોબર કોઇ નથી, હસ્તી ભોગવનારાઓમાંથી કોઇ તારી મીસાલ નથી.

બરીન બંદેહ્ મોરાદો કામ-રાની,
ખુશીઓ ખોર્રમી દર ઝેંદગાની,
બે બખ્શ અયે પાક દાદારે જેહાન્દાર,
ઝે દોશમન જાને મન અંદર અમાન દાર.

૧૩-૧૪. અએ પાક જહાનના પેદા કરનાર તથા રક્ષણ કરનાર ખોદા! આ તારા બંદા ઉપર તેની જીંદગી દરમ્યાન મુરાદ તથા સુખ, ખુશી ખુરમી બખશ, અને દુશમનથી મારો જાન સલામત રાખ.

દેલમ દારી હમીશે શાદો ખંદાંન,
ઝે મન ખોશ્નુદ દાર અમ્શાસફંદાન.

૧૫. મારૂં દીલ સદા ખુશાલ અને હસ્તું રાખ, અમશાસ્પંદોને મારાથી ખુશ રાખ.

બે કારે કેર્ફેઓ હમ રાસતી દાર,
તો દૂરમ અઝ કઝીઓ કાસતી દાર.

૧૬. સવાબના કામ તથા રાસ્તીમાંજ મને રાખ, છળકપટ અને જુઠાઇથી મને દુર રાખ.

કુની બહ્રામ યઝૂદમ યારો યાવર,
બે મન બર મેહ્ર્ આરદ મેહ્રે દાવર,

૧૭. બહેરામ યઝદને મારો મિત્ર તથા મદદગાર કર, મહેર દાવર મારી ઉપર મહેરબાની લાવે તેવું કર.

કે હર્જા મુશ્કેલમ આસાન નેમાયદ,
દેહદ શાદી ઓ ઘમ અઝ દેલ ઝેદાયદ;

૧૮. દરેક ઠેકાણે તે યજદ મારી મુશકેલી આસાન કરે, મને ખુશાલી આપે, તથા દીલમાંથી ગમ દફે કરે.

અદૂરા ઝીર સાઝદ, દૂસ્ત ખુશ્નૂદ,
દેહદ અઝ ઐશો એશ્રત માયેયે સૂદ.

૧૯. મારા દુશમનને તે નીચો નાખે, અને દોસ્તને ખુશનુદ કરે, અને ખુશી ખુશાલીની ફાયદાકારક થાપણુ મને બખશે.

હમી ખાહમ ઝે તો અયે પાક યઝૂદાન,
કે બહેરામ ઇઝદમ બાશદ નેગેહબાન.

૨૦. અએ પાક ખોદા! હું તારાથી એ માગું છું, કે બહેરામ યઝદ મારો નેગેહબાન થાય.

બે ફીરૂઝીઓ નોસ્રત રહ નેમાયદ,
દરે દીને બેહીન બર મન કુશાયદ.

૨૧. મને ફતેહ ફીરોજી સાથનો રસ્તો દેખાડે, અને સાથી શ્રેષ્ટ દીનના દરવાજા મારી ઉપર ખુલ્લા કરે

ઝે નેઅ્મતહા ખોદાયા દેહ તો ગંજી,
કે દર ઓમ્રમ નયાબમ હીચ રંજી.

૨૨. અએ ખુદા! તારી ન્યામતોનો લગાર ખજાનો મને આપ, કે જેથી મારી આખી ઉમર સુધી કંઇ પણ રંજ હું જોઉં નહિ.

ઝે નાને કસ મકુન મન્નૂન મારા,
બે ફૈઝે ખુદ બેકુન મહ્નૂન મારા.

૨૩. કોઇની રોટીના ઉપકારમાં તું મને ના રાખતો, તારી મહેરબાનીમાંજ મને દબાયલો અને ગારવી રાખેલો રાખજે.

નેકૂ શોઘ્લમ દેહો હમ કુન કરીબમ,
કે લઝ્ઝાતે જેહાન બાશદ નસીબમ.

૨૪. મને નેક ધંધો રોજગાર આપ તથા મને તારો નજદીકનો (માનીતો) કર, કે જેથી મારે ફાલે દુન્યાની લહેજત ચાખવાનું આવે.

બે પીશે ખલ્ક ગર્દાની અઝીઝમ,
ઝબાન્રા કુન બશીરીની લઝીઝમ.

૨૫. દુન્યાનાં લોકોની સનમુખ તું મને મહાન અને વહાલો કર, અને મારી જબાન ઉપર મીઠાશ રેડ.

હમે કેર્દારો કારમ દર યઝેશ કુન,
બે દેલ નીકી ઓ રાદી દર કુનેશ કુન.

૨૬. મારાં તમામ કામ તથા કરણી વખાણવા લાયક કર, મારૂં અંતઃકરણ નેકી તથા સખાવત કરનારૂં બનાવ.

તનમ અઝ રાહે અહ્રીમન બેકુન દૂર,
દેલમ દર રાહે તો દારી પોરઝ નૂર.

૨૭. અહેરેમનના રાહથી મારાં શરીરને દુર કર, મારાં હૃદયને તારી રાહ ઉપર નુર ભરેલું કર.

ધનામીનો ઝે મન બાદ્દા શેકસ્તેહ,
હમે દીવો દરૂજાંન દસ્ત બસ્તેહ.

૨૮. ધનામીનો મારાથી શીકસ્ત પામેલો થાય, તમામ દેવ દરૂજોનાં હાથ બાંધેલા થાય.

ચુ બંદમ રખ્તે ખુદરા મન ઝે ગીતી,
રસાની બર ઝબાને મન પતેતી.

૨૯. જ્યારે હું દુન્યામાંથી ગાંસડો પોટલો બાંધું ત્યારે મારી ઝબાન ઉપર પતેત પહોંચાડજે.

દરીન ગીતી ચુ બાશદ નઝ્એ જાનમ,
રવાન સાઝી અષેમરા બર ઝબાનમ.

૩૦. આ દુન્યામાં જ્યારે મારો જાન ધડીપળ હોય ત્યારે મારી ઝબાન ઉપર "અષેમ વોહુ"ના કલામ જારી કરાવજે.

અષેમરા ઓ પતેતરા ચુન બેખાનમ,
બે પાદાશશ બે જન્નત દર રસાનમ.

૩૧. જ્યારે હું "અષેમ વૉહૂ" તથા 'પતેત' ભણું ત્યારે તેનાં બદલામાં તું મને બેહશતમાં પહોંચાડજે.

ચુ બર મન રાહે દમ બંદન્દ દીવાન,
દરાન વક્તમ સલામત દાર ઇમાન.

૩૨. જ્યારે દેવો મારો દમ લેવાનો માર્ગ બંધ કરી નાખે ત્યારે મારૂં દીનનું યકીન સલામત રાખજે.

મકુન બર મન શયાતીન રા ઘાલેબ,
કે આસાન્તર રવદ જાનમ ઝે કાલેબ.

૩૩. શએતાનને મારા ઉપર ગાલેબ ના કરતો, કે જેથી મારો જાન તનમાંથી વધારે આસાનીથી બહાર જાય.

સરૂશે યાવર આન્જા કુન પદીદાર
બે બાશદ ઊ રવાનમરા નેગેહ્દાર.

૩૪. ત્યાં (મોતને બીછાણે) મદદ કરનાર સરોશ યઝદને જાહેર કર, કે જેથી તે મારાં રવાનનો નેગેહદાર થાય.

સે રૂઝો શબ હમૂ દારદ નેગાહમ,
બે ચેન્વદ પોલ નેમાયદ જાયો રાહમ.

૩૫. ત્રણ દિવસ અને રાત તે (સરોશ) મારી ઉપર નીગાહ રાખે, અને ચીનવદ પુલ ઉપરથી મને જગા તથા રસ્તો બતાવે.

ખોદાયા અવ્વલીન રૂઝી કે આદમ,
હમીદુન તા બે મર્ગમ દેહ મોરાદમ.

૩૬. અએ ખુદા! જે દિવસથી મેં જન્મ લીધો ત્યારથી તે મારાં મરણ સુધી મારી મુરાદ પાર પાડજે.

ખોદાવંદા બહેશ્તો જાયે રૌશન,
ઝે લોત્ફે બીકેરાન કુન રૂઝીએ મન.

૩૭. અએ ખુદા! તારી બેહદ મહેરબાનીથી બહેશત અને રોશન જગ્યા મારૂં નસીબ કરજે.

બે ગીતી દર બેદારમ આબરૂઇ,
બે મીનૂ દર ગોરોસ્માને નેકૂઇ.

૩૮. આ દુન્યામાં મને આબરૂથી રાખજે, અને મિનોઇ દુન્યામાં સારાં બહેશતમાં રાખજે!

બે ચેઅ્ને સીઓ સે અમ્શાસફંદાન,
દેલમ દારી હમીશે શાદો ખંદાન.

૩૯. તેતરીસે ફરેસ્તાઓની બરકતથી મારાં હૃદયને હમેશાં ખુશાલ તથા હસતું રાખજે.

તો અયે ઉરમોઝૂદે પાકો બેહૂતરીન રૂઝ,
મોરાદો ખાહેશમ હાસેલ કુન એમરૂઝ.

૪૦. ઓ ભલામાં ભલા પવિત્ર હોરમજદ રોજ, આજ દીને મારી મુરાદ તથા ખાહેશ બર લાવ.

હુશો અક્લો ખેરદ યાબમ ઝે બહૂમન,
દેલે સાફો નિયત પાકો નેકૂ તન.

૪૧. બહમન અમશાસ્પંદ તરફથી હું હોંશ, અકકલ, તથા ડહાપણ, સાફ દીલ, પાક નૈયત, તથા ભલું તન મેળવું.

હમઝ અર્દીબેહેશ્તમ કેર્ફેહ બેસ્યાર
શવદ હાસેલ, બેલાવેહ રાસ્ત ગોફ્તાર.

૪૨. અએ નેક ખુદા! અરદીબહેશત અમશાસ્પંદ તરફથી મને ઘણુંજ સવાબ, તથા તે ઉપરાંત રાસ્ત બોલતું હાંસેલ થાય.

ઝે શાહરીવર બેયાબમ માલો નેઅ્મત,
ઝે શાહાન દૂર સાઝી ઝોલ્મો ઝહ્મત.

૪૩. શાહરેવર અમશાસ્પંદ તરફથી મને માલ તથા ન્યામત મળે, પાદશાહો આગળથી જુલમ તથા ઝેહમત દુર કરે.

કે એસ્ફંદારમદ 'બુન્દેહ મનશ્ની'
સેપાસો શોક્રે યઝ્દાંન, ઇન 'કુનશ્ની.'

૪૪. અસ્પંદારમદ અમશાસ્પંદ તરફથી સંપૂર્ણ મનશની અને ખોદાતાલાની સેપાસગુજારી, શુકરાનાં, એવાં એવાં સારાં કામ હાંસલ કરે.

મહો સાલમ ખોજસ્તેહ કુન કે ખોર્દાદ,
કે શીરીનીઓ ચર્બી યાબમ અઝ દાદ.

૪૫. ખોરદાદ અમશાસ્પંદ તરફથી મારા મહિના તથા સાલો મુબારક કર, કે ઇનસાફથી મીઠી અને સ્વાદિષ્ટ નયામતો મેળવું.

'અમર્ગીઓ' બેદેહમંદી કે મોર્દાદ,
ખોરેશહાએ નેકૂ બૂયે ખુશમ બાદ.

૪૬. અમરદાદ અમશાસ્પંદ તરફથી મને અમર્ગી તથા ફળદ્રુપતા હોજો, સારાં મિષ્ટાનો તથા ખુશનુમા સુગંધ મારે માટે હોજો.

કે દયેબાદર યકીન દર દીને બેહ દેહ,
કે દર દીન્ અઝ હમે કેર્ફે યકીન બેહ.

૪૭. દેપાદર તરફથી ભલી દીન ઉપર આસ્થા આપ, કારણકે દીનમાં આસ્થા બીજા બધા સવાબો કરતાં બહેતર છે.

કે આદર્ ઇઝદમ અક્લો ખેરદ બખ્શ,
કે ઊ રંજો બલાયમરા કુનદ પખ્શ.

૪૮. આદર ઇજદ તરફથી મને અક્કલ તથા ડહાપણ બક્ષ, કારણકે તે રંજ તથા બળા કચડી નાખે છે.

કે આબાન્ ઇઝદમ હાજત રવા કુન,
મોરાદે મન બે ઝૂદી તો અદા કુન.

૪૯. આવાં યઝદ તરફથી મારી હાજતો બર લાવ, મારી મુરાદ જલદીથી તું પાર પાડ.

મુનવ્વર કુન દો ચશ્મે મન કે ખુર્શીદ,
હમીન તા રૂઝે પીરી દારમ ઉમ્મીદ.

૫૦. ખોરશેદ યઝદથી મારી બેઉ ચશમ રોશન કર, રોશન આંખ સાથે ઘડપણ સુધી રહું એવી ઉમેદ હું રાખું છું.

તો હલ કુન મુશ્કેલમ અઝ માહ બેઅખ્તાર,
રસાનદ બર મોરાદમ દર હમે કાર.

૫૧. માહ યઝદ તરફથી મારી મુશકેલી ટાળ, કે તે દરેક કામ મારી મુરાદ મુજબ પાર પાડે.

બે તીર ઇઝદ બે ફર્માઇ તો અયે પાક,
કે સાઝદ તાલેઅમ શાદા બોરેહ્‌નાક.

૫૨. અએ પાક ખોદા! તીર યઝદને તું ફરમાવ કે તે મારાં નસીબને ખુશી ભરેલું, તથા બોરેહવાળું કરે.

અઝૂ રેઝૂકો નેશાતે જાન દેહાની,
ઝે રંજો મેહ્‌નતો ઘમ વા રેહાની.

૫૩. તેની તરફથી મને રોજીરઝક તથા જીવનું સુખ અપાવ, અને રંજ, મહેનત તથા ગમમાંથી છુટકારો બક્ષાવ.

ઝે ગૂશ ઇઝદ બેકુન હેમ્મત બુલન્દમ,
હમીદૂન ઊ બેદારદ અર્જમન્દમ.

૫૪. ગોશ યઝદથી મને મોટાં મનનો કર, હમેશાં તે મને આબરૂદાર રાખે.

ઝે દેબ મેહ્‌ર ઇઝદમ ઘમ રા કુની દૂર,
બે દેલ દર રાહ યાબદ પાકી઼ ઓ નૂર.

૫૫. દેપમહેર યઝદથી મારો ગમ દુર કર, જેથી મારાં દીલમાં પાકીજગી અને નુર માર્ગ મેળવે.

ઝે મેહ્‌ર ઇઝદ દેલમ પોર મેહ્‌ર ગર્દાન,
સરે પોલ પીશે ઊ બોશા-ચેહ્‌ર ગર્દાન,

૫૬. મહેર યઝદથી મારૂં દીલ માયા ભરેલું કર; ચીનવદ પુલ આગળ તેની સનમુખ મને ખુશાલ ચહેરેનો કર.

કે ખાસો આમ દર દેલ દુસ્ત દારન્દ,
મરા દર દૂસતી નીકૂ શુમારન્દ.

૫૭. કે અદના તથા આલા પોતાનાં દીલમાં મારી તરફ મહોબત રાખે, અને મને તેઓની દોસ્તીને લાયકનો ગણે.

સરૂશ ઇઝદ રવાનમરા નેગેહ્‌દાર
શવદ, હમ દૂર દારદ દૂઝખે તાર.

૫૮. સરોશ યઝદ મારાં રવાનનો નેગેહદાર થાય, તેમજ અંધારા દોઝખને મારાથી દુર રાખે.

ઝે રશનેઅમ બે દેલ દર રાસતી દાર,
તો દૂરમ અઝ કઝીઓ કાસતી દાર.

૫૯. રશને યઝદથી મારાં દીલમાં સચાઇ રાખ, અને છળકપટ તથા જુદાઇને મારાથી દુર રાખ.

કે ફરૂવરૂદીન રવાનમ રા ફરેહ કુન,
દેલમ રા અઝ ફરૂહર પોર ઓરેહ કુન.

૬૦. ફરવરદીન યઝદથી મારાં રવાનને નુરમંદ કર, મારાં દીલને ફરોહરથી ઓરેહમંદ કર.

તો બહ્‌રામ્ ઇઝિદમ રા કુન નેગેહ્‌દાર,
કે બર દોશ્મન ઝફર યાબમ બે હર કાર.

૬૧. તું બહેરામ યઝદને મારો નેઘેહબાન કર, કે જેથી દુશ્મન ઉપર દરેક બાબતમાં હું ફત્તેહ ફીરોજી મેળવું.

મોરાદી હરૂચે ખાહમ ઊ દેહદ ઝૂદ,
બરારદ ઊ ઝે દોશ્મન્‌હાયે મન દૂદ.

૬૨. જેવી હું મુરાદ ચાહું તે તે જલદીથી બખશે, તે મારા દુશ્મનોને પાયમાલ કરે.

ઝે રામ ઇઝદ દેલમ રા શાદિઈ દેહ,
બે શૌકો ખોરૂરમી આબાદિઈ દેહ.

૬૩. રામ યઝદથી મારાં દીલને ખુશાલી આપ, તે સાથે ખુશીખુરમી, અને આબાદી આપ.

દેલે આલમ બે મન બર દૂસ્ત દારી;
દેહમ ઓમ્રે દેરાઝો કામગારી.

૬૪. લોકોનાં દીલને મારી તરફ મહોબત ધરાવતાં કર, મને લાંબી ઉમર તથા ફતેહમંદી આપ.

ઝે બૉદ ઇઝિદ દેલમરા તાઝેહ ગર્દાન,
ઝે એલ્મે ખુદ બુલન્દ આવાઝેહ ગર્દાન.

૬૫. ગુવાદ યઝદથી મારાં દીલને તાજું રાખ; તારાં જ્ઞાનથી મને પ્રખ્યાત કર.

ઝે દેબ્‌દીનમ મનશની પાક દારી,
કે તા દર્ દો જેહાંન યાબમ યસારી.

૬૬. દેપદીન યઝદથી મારી મનશની પાક રાખ, કે જેથી બેઉ જહાંનમાં મને પુષ્કળતા અને આબાદી મળે.

ઝે દીન્ ઇઝિદ બેદીને મઝૂદિયસનાંન,
બેદારી બીશકો શોબ્હે હમાન સાન.

૬૭. દીન યઝદથી માઝદયસ્ની દીન ઉપર તું મને જેમ છેઉં તેમ બીલકુલ શક યા ગુમાન વગર દ્રઢ રાખ.

કે એર્દૂ ઇઝિદ બલાયમ દૂર ગર્દાન.
દેલમ રા અઝ ખેરદ પોર નૂર ગર્દાન.

६८. અશીશવંધ યઝદથી મારી બળા દુર કર, મારાં હૃદયને ડહાપણથી તુરમંદ કર.

કે લોત્ફે ખુદ બેફર્માઈ તો દાદાર,
કે અસ્તાદ ઇઝદમ બાશદ નેગેહદાર;

६૯. અએ દાદાર! તારી મહેરબાનીથી તું આસ્તાદ યઝદને ફરમાવ કે તે મારો નેઘેહદાર થાય.

સરે પોલ બા ફરૂહર યાર બાશદ,
અઝાંન યારીયમ આસાન કાર બાશદ.

૭૦. ચીનવદ પુલ આગળ ફરોહર સાથે તે મારો મદદગાર થાય, અને તે મદદથી મારૂં કામ આશાન થાય.

કે અસ્માન્ ઇઝિદે ઇન ચર્ખે ગર્દાન,
બરે હર્ કસ સરફ્રાઝમ તો ગર્દાન.

૭૧. આ ફરતાં ગગનમાં આસમાન યઝદથી તું મને દરેક જન સનમુખ ચહડીયાતો અને માનવાળો કર,

તનમ રા કુન નેગેહબાન રૂઝે ઝમ્યાદ,
બેદેલ દર અઝ ખેરદ બેન્હી તો બુન્યાદ.

૭૨. જમયાદ રોજે તું મારાં બદનનું રક્ષણ કરજે, મારા દીલમાં તું ડહાપણનો પાયો નાખજે.

કે મારેસ્પંદ 'વસ્તા રાસ્ત ખાનમ,
બે ખૂબી દીનો આઇન રા બેદાનમ.

૭૩. મારેસ્પંદથી હું અવસ્તાનાં કલામ શુધ્ધ અને સાચી રીતે ભણું, અને દીનનો તરીકો હું બરાબર જાણું.

કલામે ઝંદ બા ઊ શુદ હવાલેહ.
ઝબાન રા બેહતરઝ શીરીન નવાલેહ.

૭૪. અવસ્તાનાં કલામ તે યઝદને હવાલે થયલા છે; તે કલામો ઝબાનપર મીઠા નવાલા કરતાં વધારે સારા છે.

બેમન બર મેહરબાન ગર્દાન અનારામ,
ગોરોસ્માનમ દેહદ,—આન જાયે આરામ.

૭૫. અનેરાનને મારી ઉપર મહેરબાન બનાવ, કે તે મને આરામનું સ્થળ, ગરોસ્માન બહેશત આપે.

ઝે ઓઝૂં ઇઝિદ તનમ રા આબરૂઇ,
દેહી ચુન આબ સાફો બા નેકૂઈ.

૭૬. ઓઝં યઝદ (અપામ નપાત) તરફથી પાણી જેવી સાફ અને નિર્મળ આબરૂ તું મને આપ.

ઝે હોમ ઇઝિદ બેબખ્શમ તનદોરોસ્તી,
હુવાદારીએ ફ્રૂઝન્દાનો ચોસ્તી.

૭૭. હોમ યઝદથી તું મને તંદરોસ્તી, તેમજ ફરજંદોની મહોબત અને ચાલાકી બખશ.

ઝે દહુમાન કુન રવાનમ શાદો ખંદાન,
કે બાશદ બર સરે પોલ ઊ નેગેહબાન.

૭૮. દહમ યઝદથી મારાં રવાનને ખુશાલ અને હસતું કર, કે તે ચીનવદ પુલ આગળ મારો નેઘેહબાન થાય.

બે આન્જા બહ્રેહ દેહ ચન્દાન નેકૂઈ,
કે બર પોલ મન રવમ બા આબરૂઈ.

૭૯. ત્યાં મને નેકીનો એટલો બધો હિસ્સો આપ, કે ચીનવદ પુલ ઉપરથી હું બાઆબરૂ પસાર થાઉં.

બે આખેર કુન રવા ઇન મુદ્દઆયમ,
કે દર્ હર્ દો જેહાંન શાદી નેમાયમ.

૮૦. સેવટે મારી આ માગણીઓ તું કબુલ કર, કે જેથી બેઉ જહાનમાં હુ ખુશહાલ થાઉં.

બે ઇન બંદે બે લોત્ફે ખુદ શરફ દેહ,
હમે તક્સીરો જોર્મમ યક તરફ નેહ.

૮૧. તારી મહેરબાનીથી આ બંદાને કીર્તિ બક્ષ, અને મારી બધી તકસીર તથા ગુનાહ એક બાજુએ મેળ.

ખોદાયા બામન્ ઇન અમ્શાસ્પંદાન,
પનાહો યારો રહ્બર કુન તો હઝમાન.

૮૨. અએ ખુદા! તું આ અમશાસ્પંદોને હંમેશા મારા પનાહ, સાથી અને રહેબર કર.

ઝે શૈતાંનો હમાન્ અઝ હફ્ત દીવાંન,
રેહાઈ દેહ તો અયે પાક યઝદાંન.

૮૩. અએ પાક ખુદા! શેતાનથી, તેમજ સાત દેવોથી તું મને છુટકારો બક્ષ!

ઝે જોર્મમ ગરૂચે કારી મુશ્કેલમ હસ્ત,
વલી ઉમ્મીદે અકૂવત દર દેલમ હસ્ત.

૮૪. જો કે મારાં પાપને લીધે મારૂં કામ મુશ્કેલ થયું છે, તોપણ મારાં દીલમાં તારી માફીની ઉમેદ છે.

બે ગીતી પીશે ખલ્કમ પાયેગાહ્ દેહ,
બે મીનૂ દર બેહેશ્તમ જાયેગાહ્ દેહ.

૮૫. આ દુન્યામાં લોકો આગળ મને મોભો અને દરજ્જો આપ, મીનોઈ દુન્યામાં મને બહેસ્તની અંદર જગા આપ.

બે બહ્રામ્ ઈઝદત ફર્માય દાદાર,
કે બાશદ ઊ બે ગીતીઅમ નેગેહ્દાર.

૮૬. અએ દાદાર! બેહરામ યઝદને ફરમાવ કે આ દુન્યામાં તે મારો નેઘેહદાર થાય.

પઝીરેફ્તમ વરા અઝ જાન ફેરેશ્તેહ,
કે બાશદ ખાસ અઝ નૂરત સેરેશ્તેહ.

૮૭. હું તેને દીલોજાનથી ફરેસ્તા તરીકે કબુલ રાખું છું, કારણ કે તે તારાં નુરમાંથી બનેલો છે.

દેહદ યારી બે પીરૂઝીઓ નોસ્રત,
ઝેદાયદ અઝ દેલમ્ અંદુહો ઓસ્રત.

૮૮. ફતેહ પીરૂઝી સાથે તે મને મદદ આપે, મારાં દીલમાંથી ગમ તથા મુશ્કેલી દફે કરી નાંખે.

ચુ ઊરા મન બે હર કારી બેખૉનમ,
ફેરેસ્તી અઝ હોઝૂર આન મેહ્રબાનમ.

૮૯. જ્યારે હું તેને દરેક કામમાં યાદ કરૂં, ત્યારે તે મહેરબાન (બહેરામને) તારી હજુરથી મારી આગળ મોકલજે.

એજાબત કુન દુઆયમ અયે ખોદાયમ,
કે હસ્તી મેહ્રબાન દર દો સરાયમ.

૯૦. અએ મારા ખુદા! મારી દુવા કબુલ કર, કારણકે બેઉ દુન્યામાં તુંજ મારો મહેરબાન છે.

મને બીચારેહ્ અંદર પીચોતાબમ,
બેપીશે મર્દોમાન અફ્ઝાય આબમ.

૯૧. હું લાચાર, ગુંચવાડા અને મુશ્કેલીમાં છું; લોકોની સનમુખ મારી આબરૂનો વધારો કરજે.

કે તન હર દર્દો આઝારી કે બાશદ,
બેરાનો નીઝ તીમારી કે બાશદ.

૯૨. મારાં શરીરમાં જે હરેક દુઃખ કે બીમારી હોય, તેને હાંકી કહાડ. અને વળી જે કાંઇ ગમગીની હોય તે પણ દુર કર.

ખોદાયા મન પતેત દર દેલ બેદારમ,
બે ચેન્વદ પોલ તોઈ આમોરૂઝગારામ.

૯૩. અય ખુદા! હું મારાં દીલમાં પશ્તાવો રાખું છું, ચીનવદ પુલ ઉપર તુંજ મારા ગુનાહ માફ કરનાર છે.

બેબખ્શાયમ બેબખ્શાયમ બેબખ્શાય,
બરીન બંદે દરે રહ્મત તો બોકુશાય.

૯૪. મારાં ગુનાહ માફ કર, મારા ગુનાહ માફ કર, મને મારી બક્ષ અને આ બંદા ઉપર તારી રહેમતનો દરવાજો ખુલ્લો કર.

મુનાજાત ૧૯ મી (બેતોમાં)

તેત્રીસ ફરેશતાઓની યાદ સાથની

દસ્તુર જમશેદજી જામાસપજી આસાજીની જોડેલી.

એલાહી ચશ્મેએ ફૈઝત રવાન કુન,
દેલમ ઝાફાતે દૌરાન દર અમાન કુન.

૧. અય ખોદા! તારી બખશેશનો ઝરો વહેતો કર, જમાનાની આફતોમાંથી મારાં દીલને સહીસલામત રાખ.

એલાહી બીકસમ સૂયમ નઝર કુન,
ઝે અસ્રારે નહીસત બા ખબર કુન.

૨. અય ખોદા! હું નાચાર છું, મારી તરફ નજર કર; તારા કીમતી ભેદોથી મને માહીતગાર કર.

મને બીચારેહ્ રા બેન્માય રાહી,
કે મીદારમ ચુ તો પોશતો પનાહી.

૩. મને નાચારને સારો રાહ દેખાડ, કારણકે હું તારા જેવાનોજ ટેકો તથા પનાહ ધરાવું છું.

ઝબાનમ બા દો ચશ્મો ગૂશ હમ્વાર,
ઝે આસારે બદો ઝેશ્તી નેગેહ્દાર.

૪. મારી ઝબાન, બે આંખ, તથા કાનને હંમેશાં ખરાબ અને ભુંડાં કામોની અસરથી બચાવ.

એલાહી આજેઝમ, બાશદ કે ગાહી,
બરીન મેસ્કીન બેયંદાઝી નેગાહી!

૫. અએ ખુદા! હું લાચાર છું, એવું બનશે કે કોઇ વખત તું આ મિસ્કીન ઉપર તારી નીઘાહ નાખે!

એલાહી આગેહી અઝ હાલે ઝારમ,
બે હસ્બે મુદ્દઆ કુન કારોબારમ.

૬. અએ ખોદા! તું મારી પરેશાન હાલતથી વાકેફ છે, મારી હાલતને મારી ધારણા મુજબ ધીકતી અને આબાદ કર.

બે મેસ્કીનીએ મન્ અઝ લોત્ફે બખ્શાય,
ઝે જાનો દેલ ઘમો અંદૂહ બેઝદાય.

૭. માયાની રાહે મારી નાચાર હાલત ઉપર રહેમ કર, મારા જાન તથા દીલમાંથી ગમ અને દીલગીરી ભુસી કાઢ.

દુઆયમ રા એજાબત હમ-એનાન કુન,
તો તક્વાયમ બરે ખલ્કાન અયાન કુન,

૮. મારી દુવાને તારી કબુલાત સાથે જોડ, મારી પહેરજગારીને દુન્યામાં જાહેર કર.

કે દીન યાબદ ઝે હુશે મન રવાજી,
નબાશદ અઝ કસાનમ એહ્તિયાજી.

૯. કે મારી હુશિયારીથી દીનનો ફેલાવો થાય, હું લોકોનો મોહતાજ રહું નહિ.

નમાઝમ રા શરફ દેહ્ અયે અઝીઝી,
બેરૂન કુન્ અઝ દેલે મન બીતમીઝી.

૧૦. અએ મારા કીર્તિવંત ખોદા! મારી બંદગીને મરતબો બખશ, મારા દીલમાંથી ઘેરડહાપણુ બહાર કહાડ.

રવાનમ રા સરાસર કૈંર્ફ અમ્બાર,
બે મહ્સૂદી મયાવર ઝરરે આઝાર.

૧૧. મારા આત્માને સઘળા સત્તાબોથી ભરી નાખ, અદેખાઇના ભોગ થયેલા ઉપર (યાને મારી ઉપર) જરાબી દુઃખ ના પડવા દે.

હેલે મન મખ્જને અસ્રારે ખુદ કુન,
જબાનમ્રા કેલીદે બારે ખુદ કુન.

૧૨. મારાં હૃદયને તારા ભેદનો ભંડાર કર, મારી જબાનને તારી દરગાહની ચાવી કર.

એલાહી બખ્તે મન રૌશન બેગર્દાન,
તનમ્રા અઝ અષેમ જૌશન બેગર્દાન.

૧૩. અએ ખોદા ! મારૂં નસીબ રોશન કર, મારાં તનને "અષેમ"ના કલામનું બખતર પહેરાવ.

સબાતમ બખ્શા દર રાહે અશૂઈ,
એનાયત કુન બે ઈન બંદે નેકૂઈ.

૧૪. અશોઇની રાહ ઉપર મને દ્રઢતા બખશ, તું આ બંદાને નેકી એનાયત કર.

જે દરૂહાયે કસાન દસ્તમ નેગેહ્દાર,
તો ગીરી દસ્તે મન અયે પાક દાદાર.

૧૫. લોકોનાં બારણાં ઠોકતાં મારા હાથને અટકાવ, અએ પાક દાદાર ! તુંજ મારો હાથ પકડ.

મરા હરૂગેઝ મકુન અઝ રાહે ખુદ દૂર,
બે મન બખ્શી ખોદાયા જાયે પોર નૂર.

૧૬. મને તારી રાહથી કદી દુર કરતો ના, અએ ખુદા ! મને નુર ભરેલી જગા બખશ.

બેનઝ્દીકીએ ઝરૂતોશ્તે સપેત્માન,
દેહી જાયમ ખોદાયા દર ગોરોસ્માન.

૧૭. અએ ખોદા ! ગરોસ્માન બહેશતમાં સ્પીતમાન જરતોસ્તની નજદીક મને જગા બખશજે.

ફેરાવાન રહ્મ કુન બર બંદેએ ખાસ,
કે તા અફ્ઝાયદમ હર રૂઝ એખ્લાસ.

૧૮. તારા ખાસ બંદા ઉપર ઘણીજ મહેર કરજે, કે જેથી કરીને દરરોજ તારી તરફનો મારો એખલાસ વધતો જાય.

રવાનમ્રા ઝે પાકી તૂશેગી દેહ,
ઝે બદ કેરૂદારહા યક ગૂશેગી દેહ.

૧૯. મારા આત્માને પાકીજગીનો ખોરાક બક્ષ ! અને બદ કામોથી તેને અલગપણું આપ.

બે કોરૂબત બખ્શા તો જાયે સફાયમ,
રેહાની અઝ અઝાબે પોર જફાયમ.

૨૦. તારી નજદીક મને પાક જગા આપ, જહાંથી ભરેલા આઝીબથી મને છુટકારો બખ્શ.

ઝે અસ્રારે ખુદમ કશા હલ્કે દર ગૂશ,
ફેઝાઇ હેફ્ઝ મારા અઝ સરે હૂશ.

૨૧. તારા ભેદથી મને તારી તાબેદારીમાં ખેંચ, હોશથી મારી યાદદાસ્ત શક્તિમાં વધારો કર.

ઝે વસ્તા કારેબારમ્ રા રવાઇ
બેદેહ ખાલેક કે હસ્તમ બીનવાઈ.

૨૨. ઓ કીરતાર! અવરતાના કલામો પઢવાના પ્રતાપથી મારી હાલતને ધીકતી અને આબાદ કર, કારણકે હું ગુજરાનનાં સાધન વગરનો છું.

ઝે તો દારમ ઉમીદીરા કે દારમ,
મકુન દર 'મીનુઆન' તો શર્મસારમ.

૨૩. હું જે કાંઇ ઉમેદ ધરાવું છું, તે તારાથી ધરાવું છું, મિનોઇ દુન્યામાં તું મને શરમીંદો ના કરતો.

બેહર્ જાઈ બાશમ હમ્દમમ બાશ,
બેહર્ રાહી કે પૂયમ હમ્રેહમ બાશ.

૨૪. જ્યાંબી હું હોઉં ત્યાં તું મારો મિત્ર થા અને જેબી રસ્તા ઉપર હું દોડું, તે રસ્તા ઉપર મારો સાથી થા.

ખોદાયા દેલ બે દસ્તત દાદેઅમ મન,
બે રાહે બંદગી ઇસ્તાદેઅમ મન.

૨૫. અએ ખોદા! મેં મારૂં દીલ તુંને હવાલે કીધું છે, ભક્તિના માર્ગ ઉપર હું ઉભેલો છું.

નેશાને કૂયે વસ્લત પીશમ આવર,
હઝીઝમ રા બે ઔજે ખીશમ આવર.

૨૬. તારી હજુરની ગલી (રસ્તા)ની છધાણી મારી સનમુખ લાવ, હું નીચેમાં નીચે પડેલાને તારી ઉંચાઇએ લાવ.

સેફાલે જેસ્મે મન ગોલ-યાઝે ખુદ કુન;
દેલે મન અન્દલીબે રાઝે ખુદ કુન.

૨૭. મારાં શરીરનાં માટીનાં વાસણને તારા ગોલ્રાબેથી ઉગતું અને ભરેલું કર, મારા દીલને તારા ભેદનું બુલ્બુલ બનાવ.

મરા ચુન ઝીન જેહાન આયદ કેનારેહ,
ફેરેસ્તી ઇઝદાન્રા બી શુમારેહ.

૨૮. જ્યારે આ દુન્યાથી કીનારે થઇ જઇ ચાલી જવાનો મારો વખત આવે, ત્યારે બેશુમાર યઝદોને મોકલજે.

સરૂશે પાક ગીરદ દસ્તે મારા,
બેજા આરદ હમે અલ્તાફહારા.

૨૯. પાક શરોષ યઝદ મારો હાથ પકડે, અને બધી મહેરબાનીઓ વરસાવવાનું બજા લાવે.

પતેત પયેવસ્તેહ બા કામો ઝબાન કુન,
અશેમરા હમ ગહે નઝુઅમ રવાન કુન.

૩૦. હંમેશાં પતેત મારાં તાળવાં તથા જીભમાં મુક, મારી છેલ્લી પળને વખતે 'અશેમ વોહુ'ના કલામો મારી જીભ ઉપર જારી કરજે.

કે તા અહુરીમને રીમન શવદ પસ્ત,
બે ગુસ્તાખી નયારદ ઝદ બેમન દસ્ત.

૩૧. કે જેથી નાપાક અહેરેમન નીચો પડે, તુંડાઇ લાવી તે મને પોતાનો પંજો મારે નહિ.

બવદ અઝ્દાએ મન ખન્નાસ પીશે,
બકૂરી મુત્તસેલ બાદા હમીશે.

૩૨. મારા દુશમનો શયતાની પેશાના છે, તેઓ હંમેશાં અંધારાં સાથે જોડાયલા રહેજો.

એલાહી દૂસતાંનમ ઘમ મબીનાદ,
વગર દોશ્મન બુવદ ખુશ-દમ મબીનાદ.

૩૩. અએ ખોદા! મારા દોસ્તો ગમ ના જોતા, અગર જો કોઇ મારો દુશ્મન હોય તો તે સુખની પળ ના ભોગવતો.

રવમ ઝીન જા ચુ સૂયે મીનુઇયાન,
બે ચેન્વદ પોલ રહે મન બાદ આસાન.

૩૪. જ્યારે હું આ દુન્યામાંથી મિનોઇ દુન્યામાં જાઉં, ત્યારે ચીનવદ પુલ ઉપર મારો રસ્તો આસાન થજો.

તો અયે બહુમન બેયાઈ શાદ બા બખ્ત,
રવાનમરા દેહી અઝ કેર્ફેહા રખ્ત.

૩૫. અએ બહમન અમશાસ્પંદ! તું આનંદ સાથે સારૂં નસીબ લઇને આવ, અને મારાં રવાનને સવાબનો અસબાબ બક્ષ!

સરૂશો મેહ્રો રશ્ન ઈઝદ હેસાબમ,
કુનંદ હમ વા રેહાનંદ અઝ અઝાબમ.

૩૬. શ્રરોષ, મહેર અને રશને યઝદો મારાં કામોનો હિસાબ કરે, તથા મને દોઝખની આફતમાંથી છોડવે.

અઝાન્જા બર સેતર-પાયેહ રસાનંદ,
ગોલે શાદી બે ફર્કેમન ફેશાનંદ.

૩૭. ત્યાંથી મન તેઓ સત્તર પાયાના બહેશત તરફ પુગાડે, ખુશાલીનાં ફુલ મારા માથાં ઉપર વધાવે.

બેગીરંદ દસ્તો બર મેહ-પાયેહ આરંદ,
બે મન અઝ મેહરબાની સાયેહ દારંદ.

૩૮. મારો હાથ પકડીને મને માહપાયાના બહેશત તરફ લાવે, મારી ઉપર મહેરબાનીનો છાયો બીછાવે.

વઝાંન તા પાયેયે ખુરૂશીદ તાબાંન,
કે હસ્ત અઝ દોર્રો યઅકૂતે દોરોખ્શાંન,

૩૯. અને ત્યાંથી પ્રકાશિત ખોરશેદ પાયાનાં બહેશત તરફ લાવે, કે જે મોતી તથા માણેકથી પ્રકાશે છે.

રસાનંદ હમ મરા આન્જા નેશાનંદ,
નેસારે ગૂનેગૂન બર મન ફેશાનંદ.

૪૦. ત્યાં મને પહોંચાડે અને બેસાડે, અને મારી ઉપર તરેહવાર નીસાર વરસાવે.

બે પીશે દાદગર દારંદે આરંદ,
ઝે મન સેજ્દાતે ગૂનેગૂન ગુઝારંદ.

૪૧. પછી ખોદા કે જે દુન્યાનો નેઘેહબાન છે, તેની નજદીક મને લાવે, અને મારી તરફથી ઘણી મીન્નત ગુજારી કરે.

ચુ સર બરદારમ આન્જા અયે એલાહી,
કુનમ ફર્યાદો લાબો ઉઝૂરખાહી,

૪૨. પછી અએ ખોદા! જ્યારે તે જગ્યાએ હું મારૂં સર ઉંચું ઉઠાવું, ત્યારે હું ફરીયાદ તથા આજીજી તથા ઓજરખાહી કરૂં

કે હીચમ નાયદ અઝ ગોફ્તારો કેરદાર,
સેતમ કર્દમ બે ખુદ અયે પાક દાદાર.

૪૩. કારણકે મારા બોલવા અને કરવાથી કંઇ હાંસલ થયું નથી. અએ પાક દાદાર! મેં મારી પોતાની ઉપર સિતમ કર્યો છે.

પઝીરી ઓઝૂરહા 'તોજેશ' ગુઝારમ,
ઝે યક તા દહ્ ઝે દહ્ તા સદ હઝારમ.

૪૪. હું એકથી દસ, દસથી સો હજાર મારી માગું છું અને તોજેશ ગુજારૂં છું, તે કબુલ રાખ.

બે બખ્શાયેશ રસીદ્દ ઇન બંદેહ સૂયત,
કે આવર્દી વગરને સૂયે કૂયત?

૪૫. તારી મહેરબાનીથી હું તારી (ખોદા) તરફ પહોંચ્યો છું, નહિ તો કોણુ મને તારી ગલીમાં (યાને તારી સનમુખ) લાવતે?

ખોદાવંદા બે દીને બેહ્ કે દાયમ
બેજાબત-પીશે ગર્દાની દુઆયમ.

૪૬. અએ ખોદા! જે ભલી દીન હું પાળું છું, તેને ખાતર મારી દુવાઓ કબુલ રાખ.

ખોદાવંદા બે જેહ્તે પાસબાની
બેસાઝદ રશ્ને ઇઝદ મેયહ્માની.

૪૭. અએ ખોદા! મારી પાસબાનીને માટે રશને યઝદ મારી પરોણાગત કરે.

હઝારાન નીકુઇ બા મન બેસાઝદ,
ઝે દીન્દારીએ મન અઝ મન બેનાઝદ.

૪૮. હજારો ભલાઇ તે મારી સાથે કરે, મારી દીનદારીને ખાતર તે મારાથી મગરૂર અને ખુશી થાય.

બેહર્ કારમ નેમાયદ દસ્તગીરી,
ઝે હંગામે જવાની તા બે પીરી.

૪૯. તે મારાં દરેક કામમાં જુવાનીના વખતથી તે બુદ્ધાપાના વખત સુધી મને સહાય થાય.

બુવદ ઇન બંદેરા દર હર મકાન યાર,
શફીએ મન બુવદ દર પીશે દાદાર.

૫૦. દરેક જગાએ તે મારો મદદગાર થાય, અને દાદારની હજુર તે મારી તરફથી ઓજરખાહી તથા ભલામણુ કરનાર થાય.

સીઓસેગાન અમર્ગો રૈશનો પાક,
મરા દારન્દ દર કૈનૈન બીબાક.

૫૧. રેશન પાક તેતરીસે ફરેસ્તાઓ બેઉ જહાનમાં મને બ્હીક વગરનો રાખે.

ઝે યઝુદાન ખૉહુમ્ અઝ બાબે એબાદત,
કે બાશદ બન્દગીઅમ રા ઝેયાદત.

૫૨. ખોદા તરફથી હું એક બંદા તરીકે માગું છું કે મારી બંદગીમાં વધારો થાય.

ગનામીનો ઝે મન દર "શીનમૂઈ,"
નેગુનસાર ઉફતદ બા ઝર્દ-રૂઈ.

૫૩. ધનામીનેઃ મારાથી "શીનમુઇ" ગુનાહમાં (યાને રડવા કુટવામાં) ફિક્કા ચહેરા સાથે ઉંધે મસ્તક પડે.

તો અય બહ્મન નેકૂ નીયત બેબખ્શા,
'અકોમન' દૂર દારો હૂશ વખ્શા.

૫૪. અએ બહમન અમશાસ્પંદ! તું મને નેક નૈયત બખશ, અકોમન (બહમનના હરીફ)ને દુર રાખ, અને મારી હોંશનો વધારો કર.

ઝે ગાવો ગૂસફંદાંન મન્ફઅત બખ્શ,
નશાયદ તા કે આઝારમ, કુનમ પખ્શ.

૫૫. ગાવ ગોસ્પંદાથી મને ફાયદો બખશ, એવું નહિ થાય કે હું તેઓને દુઃખ દેઉં અને ઇજા પહોંચાડું.

તો અયે અર્દીબેહેશ્તે વીઝેહ્ મારા,
દેહી અંદર ગોરોસ્માંન પાક જારા.

૫૬. અએ પાક અરદીબહેશત અમશાસ્પંદ! મને પાક ગરોસ્માન બહેશતમાં જગા આપ.

ઝે નૂરે ખીશ બખ્શા સોર્ખ-રૂઈ,
બેયાવર બર ઝબાન હરૂજા નેકૂઈ.

૫૭. તારાં નુરથી મને પ્રકાશિત ચહેરો (યાને આબરૂ) બખશ, દરેક જગાએ મારી ઝબાન ઉપર (નેકીનાજ) લબ્ઝ લાવજે.

તો શહરીવર બેશવ દર શોઘ્લ યારમ,
ઝે એફ્લાસે જેહાન મહ્ફૂઝ દારમ.

૫૮. અએ શહેરીવર અમશાસ્પંદ! તું મારાં કામકાજમાં મારો મદદગાર થજે, જેહાંનની ગરીબાઇથી મારૂં રક્ષણ કરજે.

ઝે સીમો ઝર ફરાવાંન ગંજમ આવર,
તમત્તોહા અઝૂ બીરંજમ આવર.

૫૯. સોના રૂપાંનો મોટો ગંજ મને આપ, મને રંજ વગર તેમાંથી ફાયદો આપ.

ગુનાહી કાન ઝે મન દર દામત્ આમદ,
મઆફ્રમ કુન કે બંદેહ્ રામત આમદ.

૬૦. જે ગુનાહ કરી હું તારા ફંદમાં ગીરફતાર થયો છું તે ગુનાહ માફ કર, કારણકે હું હવે તારો તાબેદાર બંદો થયો છું.

ઝે એસ્ફંદારમદ દારમ ઉમીદી,
કે ઊ 'બુન્દે મનેશ' બખ્શદ નવીદી.

૬૧. અસપંદારમદ અમશાસ્પંદ તરફથી હું એવી ઉમેદ રાખું છું કે તે સંપુર્ણ મનશની અને સારાં કામોની રૂડી ખબર મને આપે.

ઝે અફ્આલે જમીલમ બોર્દબારી,
અતા કુન બા મતાએ ખાકસારી.

૬૨. સારાં કામોમાંથી સહનશીલતા અને તે સાથે નમ્રતાનો અસબાબ મને બખશ.

તો અયે ખોરદાદ હસ્તી સાહેબે સાલ,
હમે અઓકાત દારીઅમ નેકુ હાલ.

૬૩. અએ ખોરદાદ અમશાસ્પંદ! તું સાલોનો સાહેબ છે, મને દરેક વખતે સારી હાલતમાં રાખ.

ઝે ઓમ્રે જાવેદાની દેહ્ ઉમીદી,
હમઝ શીરીન ઝબાનીઅમ નવીદી.

૬૪. મને જાવેદાન જીંદગીની ઉમેદ આપ: મને શીરીન ઝબાન બખશવાની રૂડી ખબર આપ.

તો અયે મોરદાદ દાદમ દેહ્ શબો રૂઝ,
ચેરાઘે અકલે મન રૌશન બરફ્રૂઝ.

૬૫. અએ અમરદાદ અમશાસ્પંદ! રાત દીન તું મારી ફરીયાદે પહોંચ, અને સહાયથી મારી અકકલના ચેરાગને રોશન બળતો કર.

બરે એશરત બેદેહ્ શાખે તનમરા,
ગોલે શાદી બેયાવર ગોલ્શનમરા.

૬૬. મારાં બદનની ડાંખળી ઉપર મોજમજાહનાં ફળ આપ, મારા બાગમાં સુખ અને ખુશાલીનાં ફુલ લાવ.

ફ્રરાખી દેહ્ બે રેઝુકે જાવેદાનેહ,
બે રૂઝીએ હલાલમ કુન નેશાનેહ.

૬૭. હંમેશગીની રઝકરોટીથી મને આબાદી આપ, મને હલાલ રોજી મેળવનાર તરીકે જાણીતો કર.

તો અગે દેબાદરમ ખુશનૂદ દારી,
હમે કારમ બે નફૂઓ સૂદ આરી.

૬૮. અએ દેપાદર! તું મને ખુશનુદ રાખ, મારાં સઘળાં કામો નફાકારક તથા ફાયદેમંદ કર.

બેયફ્ઝા હૂશો અકલમરા શબોરૂઝ,
બુયદ અઝ ઐશ હર રૂઝમ ચુ નૌરૂઝ.

૬૯. રાતદીન મારી હોશ અકકલમાં વધારો કર, મારો દરેક દિવસ ખુશી ખુરમીને લીધે નવરોઝના જેવો થાય.

તો આદર્ ઇઝદમ મકબૂલ ગર્દાન,
બે હમ્દે દાદગર મશઘૂલ ગર્દાન.

૭૦. અએ આદર યઝદ! તું મને પસંદ કરવા લાયક અને માનીતો કર, દાદગરની સેતાયશમાં મને મશગુલ કર.

તો ફર્કે મન બેનેહ્ તાજે કયાંની,
નેમાયમ ગંજે મદ્ફૂનો નેહાની.

૭૧. મારાં માથાં ઉપર કયાની તાજ મેળ, દટાયલો અને છુપો ખજાનો મને દેખાડ.

બેયા આબાંન બે સૂયમ નીક-આવાંન,
દેલમરા શોસ્તો શુઇ દેહ ફરાવાન,

૭૨. અએ આવાં યઝદ! તું શુભ હીંગામે મારી તરફ આવ, મારાં હ્રદયને ધોઇને ઘણુંજ સાફ કર.

કેતા મન્ઝેલ કુનદ આંન ઝર્રેએ પાક,
દરૂને મન શવદ્ અઝ વયે ખોરેહનાક.

૭૩. કે જેથી તે પવિત્ર રજકણ (atom) મારાં હ્રદયમાં મુકામ કરે, અને તેનાથી ખોરેહમંદ થાય.

અયા ખોરૂશીદ બખ્શામ સરફરાઝી,
કે માનદ દુશ્મનમ દર જાન-ગુદાઝી.

૭૪. અએ ખુરશેદ યઝદ! મને સરફરાઝી બખશ, કે જેથી મારા દુશ્મનનો જીવ બળી જાય.

દો ચશ્માને મરા પોર નૂર દારી,
હમીશે બા ખુશીઓ સૂર દારી.

૭૫. મારી બેઉ આંખોને નુર ભરેલી કરજે, હંમેશાં મને ખુશી ખુરરમીમાં રાખજે.

તો અયે મહ્ માહો સાલમ ખુશ ગુઝારી,
સવાબમરા બે ગંજે હક સેપારી.

૭૬. અએ મહોર યઝદ! મારા મહીના તથા સાલ ખુશ પસાર કરાવજે, મારાં કામોને ખોદાના ખજાનામાં સોંપજે.

ફરાહમ્ આર રેઝૂકે મન ઝે દાદાર,
બેદીન્ બીકસ હકીર્ આન્રા તો બેસ્પાર.

૭૭. દાદાર તરફથી મારી રોઝીરોજીની ગોઠવણ કરજે, અને આ નિરાધાર મુફ્લેસ બંદાને તે સપુરદ કરજે.

તો તેશ્તર અખ્તરાંને સઅ્દ હુમ્વાર,
બે જેહ્તે બખ્તે મન ખાહી ઝે દાદાર,

૭૮. અએ તીશ્તર યઝદ! ખોદા પાસેથી મારાં નસીબને માટે સારા શુકનવાળા સેતારાની માગણી કરજે.

કે તા એક્બાલ એસ્તેક્બાલમ આયદ,
હમે એદ્બારે મારા દર રોબાયદ.

૭૯. કે જેથી મારૂં નસીબ મને એસ્તેકબાલ લેવા આવે, અને મારાં ખરાબ નસીબને દફે કરે.

રવાનમ બા રવાને ગાવીઓદાદ,
મુસાહેમ કુન તો 'ગૂશ' અયે પાકે બા દાદ.

૮૦. અએ પાક ઇનસાફી ગોશ યઝદ! મારાં રવાનને ગાવ્યો દાદનાં રવાન સાથે ભાગીયો કર.

તો અયે દેપ્મેહ્ર રાદો કામરાન કુન,
સફાએ કલ્બ દેહ પાકીએ જાન કુન.

૮૧. અએ દએપ મહેર યઝદ! તું મને સખી અને ફત્તેહમંદ કર, સાફ અંતઃકરણ આપ, અને મારા આત્માને પાક કર.

મોરાદે મન બરાવર હર ઝમાનેહ,
ઝે વસ્વાસે શયાતીન દેહ્ અમાનેહ.

૮૨. દર વખતે મારી મુરાદ બર લાવ, શએતાનની લાલચો અને વસવસાથી મને સલામતી આપ.

ઝે મેહ્રે મેહ્ર-અફ્રૂઝસ્ત ઉમ્મીદ,
નબાશદ કસ ઝે મન ઝેન્હાર નોમીદ.

૮૩. મોહબત ઉશકેરનાર મહેર યઝદ તરફથી એ ઉમેદ રાખું છું કે મારાથી કોઇ શખસ કદી નાઉમેદ થાય નહિ.

રદાંનો બેપ્રદાન સૂચમ ગેરાયંદ,
હમીશે મેહ્ર મારા દર ફઝાયંદ.

૮૪. વડા અને ડાહયા લોકો મારી તરફ ઢળેલા રહે, તેઓ હંમેશા મારા ઉપર મહોબત માયાનો વધારો કરે.

બેયા દસ્તૂરે દર્ગાહે ખોદાવંદ,
સરૂશે પાક બા 'વર્ઝો અમાવંદ;'

૮૫. અએ ખોદાતાલાની દરઘાહના વજીર વર્ઝોઅમાવંદ પાક શ્રોષ યઝદ! ચપળતા તથા હિંમત સાથે તું આવ.

બરાયે નીક-કારીઅમ શરફ દેહ,
હેસાબે બાતેલમરા યક તરફ નેહ.

૮૬. નેક કામ કરવાને માટે મને લાયકાત તથા બુલંદી આપ, મારાં ખોટાં કામોના હિસાબને એક બાજુએ મેલ.

તો રશ્ને આદલી, હમ લોત્ફ ફર્મા,
સવાબમ ચીન, ગુનાહમરા બેફર્સા;

૮૭. અએ ઇનસાફી રશ્ને યઝદ! મારા ઉપર મહેરબાની કર, મારાં સારાં કામો ચુંટી કહાડ અને મારા ગુનાહને ભુસી નાખ.

બે મીઝાને અદાલત કેર્ફેઅમ સંજ,
ઝે પોલ બેગઝાર મારા શાદો બીરંજ.

૮૮. (ખોદાતાલાની) અદાલતનાં ત્રાજવામાં મારાં સારાં કામો જોખ, અને ચીનવદ પુલ ઉપરથી મને ખુશાલ તથા રંજ વગર પસાર કર.

તો ફ્રૂવર્દીન બે નીરૂ બખ્શ યારી,
મયાવર હીચ ગેહ દર શર્મ સારી;

૮૯. અએ ફ્રવરદીન યઝદ! મને તારાં કૌવત અને જોરથી મદદ બખશ; કોઇબી વખતે મને શરમીંદગીમાં નાખતો ના.

રવાને મન ગુઝારી દર ગોરોસ્માન,
બે પીશે દાદગર બા નક્દે ઇમાન.

૯૦. મારાં રવાનને ગરોસ્માન બહેશતમાં દાદાર હજુર યકીન અને ઇમાનના સિક્કા સાથે લઇ જા.

તો અયે બહરામ ફીરૂઝી-ગરી કુન,
સરે અઅ્દાયેમા બી યાવરી કુન,

૯૧. અએ બહેરામ યઝદ! તું મને ફત્તેહમંદી બખશ, મારા દુશમનોને મદદગાર અને મિત્ર વગરના કર.

બે હર ગાહો શબો રૂઝો મહો સાલ,
બે ફતહે તાઝેઅમ કુન રૌશન અફૂઆલ.

૯૨. રાત દીન, મહિના અને વરસમાં દરેક વખતે મને નવી ફતેહથી રોશન કામોનો કર.

તો રાંમ્ ઇઝદ બેયા દેલ-સુઝિયમ કુન,
ઝે ઐશો એશ્રતમ બર-તુઝિયમ કુન,

૯૩. અએ રામ યઝદ! આવ અને મારી દીલસોજી કર, અયશ અને ખુશાલીથી મને ભરપુર કર.

બે અન્ઝાએ તરબ બઝૂમમ્ બેયારા,
દેલમરા ઐશ ગર્દાન આશકારા.

૯૪. તરેહવાર આનંદથી મારી ખુશીની મજલેસ શણગાર, અને મારાં હૃદયને ખુશી ખુરમા જાહેર કર.

બેયા બૉદ્ ઇઝદા આગાહિયમ કુન,
મદદ શવ રેહો હમ્રાહિઅમ કુન;

૯૫. અએ ગુવાદ યઝદ! તું આવ અને મને બીદાર અને વાકેફ કર, મારો મદદગાર અને સાથી થા.

રવાનમરા રવાંની દેહ્ બે હરજા,
ઝે ગુમ્રાહી રેહાનો રાહ્ બેન્મા.

૯૬. મારાં રવાનને દરેક જગાએ વસીલા અને આંટવાળું કર, ગુમરાહીથી તેને છોડવ, અને (નેક) રાહ દેખાડ.

તો અયે દેપ્દીન અઝીઝી બખ્શ હમવાર,
બેપીશે પાદેશાહાંને નેકૂ કાર,

૯૭. અએ દેપદીન યઝદ! મને તું હંમેશાં ભલા પાદશાહની નજદીક માનવંતો અને માનીતો રાખ.

કે તા અઝ મન રહે બેહ્ દીન શનાસંદ,
ઝે રાહે તારે અહ્રીમન હેરાસંદ.

૯૮. કે જેથી મારાથી ભલી દીનનો માર્ગ તેઓ જાણે, તથા અહેરેમનના અંધારા માર્ગથી બીહે.

ઝે દીનદારી તો દીન બખ્શા હેદાયત,
કરમ ફર્મા ઉલુમે લા-નેહાયત;

૯૯. અએ દીન યઝદ! દીનદારીની રાહબરી તું મને કર, બેહદ ગ્નાન તથા એલમ મને બખશ.

મેયાનમરા બકોસ્તી બસ્તેહ દારી,
ઝે બાદફરાહે દૂઝખ રસ્તેહ દારી.

૧૦૦. મારી કમરે હંમેશાં કુસ્તી બાંધેલી રાખ, દોજખની સજાથી મને છુટકારો આપ.

દરીઘા દીન કે દર આખેર હઝારેહ,
રસદ આફત બેદૂ અઝ હર કેનારેહ!

૧૦૧. હાય અફસોસ, ઓ દીન! કે તુને આખરના હજારામાં દરેક ઠેકાણેથી આફત પહોંચશે.

તો અરૂશેશંગ ગંજે કેર્ફહારા,
અતા સાઝી બરૂ આરી મુદ્દઆરા,

૧૦૨. અએ અશીશવંઘ યઝદ! સવાબના ગંજની બખશેશ કર, અને મારી મુરાદ બર લાવ.

બે સીમો ઝર મરા મઅમૂર ગર્દાન,
બે રૂહમ તાબ દેહ પોરનૂર ગર્દાન.

૧૦૩. સોના રૂપાંથી મને ભરપુર કર, મારાં રૂહને પ્રકાશ આપ, અને તેને નુરથી ભરેલું કર.

બેયા અશ્તાદ બર કલ્બમ ગુઝર કુન,
તો ફતહુલ બાબે હર ગૂને હુનર કુન.

૧૦૪. અએ આસ્તાદ યઝદ! તું આવ, મારાં અંતઃકરણમાં પસાર થા, અને તેને દરેક કીસમના હુન્નરથી ફતેહમંદ બનાવ.

ફરાવાન અઝ હોનરહાએ દરેમેહર,
બેયામૂઝી કે બાશદ રૌશનમ ચેહ્ર.

૧૦૫ દરેમહેરને લગતા ઘણાક હુનરો તું મને શીખવ, કે જેથી મારો ચહેરો રોશન રહે, (યાને હું શરમીંદો થાઉં નહીં).

ઝે તો અયે આસમાન અયે સાહેબે જાહ,
મોરાદી ઇનચેનીન ખાહમ બેહરૂ ગાહ,

૧૦૬. અએ આસ્માન યઝદ! અએ મરતબાના સાહેબ! હું એવી મુરાદ હર વખતે ચાહું છું કે—

કે દાયેમ પીશેહાએ નીક દારમ,
શવદ આરાસતે ઝાંન કારોબારમ.

૧૦૭. હું હંમેશાં નેક ધંધો કરૂં, જેથી મારૂં કામકાજ શણગાર પામેલું અને ધીકતું થાય.

તો અયે અઝ્યાદ દેલ બર જાયે દારમ,
બેનાયત કુન બેતાબી બા વકારમ;

૧૦૮. અએ જમયાદ યઝદ ! તું મારૂં હૃદય ઠેકાણે રાખ, (દ્રઢ રાખ) અને મને ગંભીરાઇ ભરેલી બોલવાની છટા બખશ.

બે દીને બેહ સબાતી દેહ ચનાંનમ,
કે નક્‌શદ જૌરે પાદેફ્રર રવાનમ.

૧૦૯. ભલી દીન ઉપર મને એવી તો કાયમ આસ્થા આપ, કે મારૂં રવાન (દોઝખની) સજાનો સીતમ નહિ ખેંચે.

ચુ મારેસ્ફંદ ગર્દદ મીઝબાનમ,
અવસ્તા-ખાંન બેગર્દાનદ ઝબાનમ;

૧૧૦. જ્યારે મારેસ્પંદ યઝદ મારો મેજબાન અને મુરબ્બી થાય ત્યારે તે મારી ઝબાનને અવસ્તા ભણુતી કરે.

હમી ખાહમ કે વસ્તા હીચ ગાહી,
ન ફ્રમૂંશમ ઝે મન હીચ રાહી.

૧૧૧. હું એવું માગું છું કે કોઇબી વખતે તથા કોઇબી રવેશે અવસ્તાનાં કલામો પઢવાનું હું ભુલું નહિ.

ગરોસ્માંન જાયગાહમ કુન અનારાંમ,
કે યાબદ જાને મન જાવીદ આરામ.

૧૧૨ અએ અનેરાન યઝદ! ગરોસ્માન બહેશ્તમાં મારી જગા કર, કે જેથી મારાં રૂહને કાયમનો આરામ મળે.

રવાનમરા સરાસર પોર ઝિયા કુન,
મેસે બી એઅ્તેબારમ કીમિયા કુન.

૧૧૩. મારા આત્માને પુરેપુરો નુરથી ભરપુર કર, મારાં કીંમત વગરના અને નકામા તાંબાને તારા કીમીયાના પ્રતાપથી સોનુ બનાવ.

કુની અયે બોર્ઝૂ ઇઝદ પાદેશાહમ,
તો બાશી હર ઝમાન પોશતો પનાહમ.

૧૧૪. અએ બરજો યઝદ! તું મને પાદશાહ (જેવો) બનાવ અને હર વખતે મારા ટેકા તથા પનાહ સમાન થા.

ફ્રરાવાન અઝ ગુનાહમ શોસ્તે ગર્દદ,
બે વસ્તા ચુન સનાયત ગોફ્તે ગર્દદ.

૧૧૫. હું જ્યારે અવસ્તા પઢીને તારી સિફ્રત ગાઉં છું, ત્યારે મારા પુષ્કળ ગુનાહો ધોવાઇ જાય છે.

જવાન બખ્તી દેહા ફ્રાલે નેકૂઇ,
ગુઝારી ઓમ્રે મન બા સોર્ખરૂઇ.

૧૧૬. તું મને સારૂં ખીલતું નસીબ અને સારા સગન આપ, અને મારી જીંદગી રોશન ચહેરા સાથે (યાને આબરૂ સાથે) પસાર કરાવ.

તો હોમ ઇઝદ મરા દેલ દેહ બેહરૂકાર,
બે ફ્રઝંન્દાને મન શવ યારો ઘમખાર;

૧૧૭. અએ હોમ યઝદ! તું દરેક કામમાં મને હિંમત આપ અને મારાં ફરઝંદોનો દોસ્ત અને દીલસોજ થા.

ઝે એશરત જામે શાંન હમવારેહ પોરૂદાર,
બેદારી દૂર અઝ હર ગૂનેહ આઝાર.

૧૧૮. હંમેશા તેઓની જામ ખુશાલીથી ભરપુર રાખ, દરેક પ્રકારનાં સંકટથી તેઓને દુર રાખ.

ઝે એહમે દીનો દોન્યા બહરેવર કુન,
હમે અઅદાએ શાન્ રા દર બેદર કુન.

૧૧૯ તેઓને દીની અને દુન્યાઇ જ્ઞાનથી હિસ્સાવાળા કર, અને તેમના સઘળા દુશ્મનોને દરવાજે દરવાજે રખડતા, ઘરબાર વગરના, ભીખ માંગતા કર.

ઝે તો ખાહમ મન અયે દહમાન ચેનીની,
કે નારી બર ઝબાન જોઝ આફ્રીની.

૧૨૦. અએ દહમ યઝદ! હું તારી પાસેથી એ માગું છું કે આફ્રીન અને સેતાયશ શિવાય મારી ઝબાન ઉપર બીજું કાંઇ તું લાવે નહિ.

મનેશરા તોર્ફેતુલઐની બેખખ્શાય,
બે એલ્હામે ખોદાઇ શાહ બેન્માય.

૧૨૧. આંખના પળકારામાં મને આત્માની મોટાઇ બખશ, અને ખોદાઇ ખ્યાલાત (divine inspiration) તરફ મને દોરવ.

અનુશે રૂહ ઝર્તોશ્તે સપેત્માન,
શરફ બખ્શદ બે ખેદ્દમત દર ગરોસ્માન;

૧૨૨. અનોશેહ રવાનવ જો સ્પીતમાન જરતોશ્ત ગરોસ્માન બહેશતમાં પોતાની હાજરીથી મને બુલંદી આપે.

બે દીને બેહ ચેનાન બખ્શદ સબાતી,
કે ખાંનદ આફ્રીન હર ઝી-હયાતી.

૧૨૩. ભલી દીન તરફ મને તે એવી તો કાયમ આસ્થા બખશે કે દરેક જીવડો મને આફ્રીન કરે અને શાબાશી આપે.

પરસ્તારમ અગર્ચે શર્મસારમ,
તોરા મખ્લૂમ અયે હક આંચે દારમ.

૧૨૪. હું તારો બંદો છું, જો કે મારાં કામોથી શરમીંદો છું. અય ખોદા! મારી પાસે જે છે તે (યા મારામાં શું એબ છે) તે સર્વ તુને માલમ છે.

અજબ ને કજ઼ તો લુત્ફી બરમન આયદ,
કે મુન્એમ બર ગદા દેલસૂઝ બાયદ.

૧૨૫. જો તારી મહેરબાની મારી ઉપર ઉતરે, તો તેમાં અજબ થવા જેવું કાંઇ નથી, કારણકે તવંગરે ભીખારી તરફ દીલસોજ થવું જોઇએ.

ચે બાશદ ગર ગદાએ બીનવાઇ
બે ખાને આમે તો યાબદ સલાઇ.

૧૨૬. અગરજો ગુજરાનના સાધન વગરના એક ભીખારીને સઘળાઓને માટે બીછાવેલી ખાણાની મેજ ઉપર નોતરવામાં આવે તો શું થયું?

મુઅત્તલ કયે ગુઝારી હીચ કસ રા?
બુવદ દસ્તે દુઆ હર ખારો ખસ રા.

૧૨૭. તું કયારે કોઇબી શખસને રદ કીધેલો અને તજેલો પડતો મેલે છે?—કારણ કે કાંટા અને નકામા ઘાસને પણ દુવા અને આજીજીમાં લંબાવવાને હાથ છે.

ખોદાવંદા મુનાજાતમ પઝીરી
હુરાન કુ ખાનદ ઊરા દસ્તગીરી.

૧૨૮. અય ખોદા! મારી મુનાજાત કબુલ કર, જે કોઇ તે પઢે તેને તું સહાય થા.

દેહી દાયેમ મરા ઉમ્મીદવારી,
કે "ખાહી યાફ્‍ત દર દેલ હર્ચે દારી."

૧૨૯. તું મને હમેશાં આવીને ઉમેદ આપ કે "તારાં દીલમાં જે કંઇ મુરાદ હશે તે બર આવશે."

એલાહી હરકે ખાનદ ઇન મુનાજાત,
રવા ગર્દાનિયશ હર ગૂને હાજાત.

૧૩૦. અય ખોદા! જે કોઇ આ મુનાજાત ભણે, તેની દરેક જાતની હાજત બર લાવ.

મોરાદે દેલ બે આન બંદેહ અતા કુન,
બે હસ્બે ખાન્દનશ હાજત રવા કુન.

૧૩૧. તે મુનાજાત પઢનારની દીલની મુરાદ તું બખશ, અને તેનાં પઢવાના પ્રમાણમાં તેની હાજત પાર પાડ.

બેદેહ દૂરી ઝે દીવો અઝ ગુનાહુમ,
ખોદાયા દેહ બે સૂયે ખુદ પનાહુમ.

૧૩૨. દેવ અને ગુનાહથી મને દુર રાખ, અએ ખોદા! તારી પોતાની તરફ મને આશરો આપ.

હુમે દુન્યા બે કામે મન ગુઝારી,
બે ઓકૂબા વસ્લે ખુદ દર પીશ દારી.

૧૩૩. તમામ દુન્યાને મારી ઇચ્છા મુજબ ચલાવ, (યાને મારી તમામ દુન્યાઇ ઇચ્છા પાર પાડ), પેલી દુન્યામાં તારી સાથના મેલાપની આશા મારી આગળ કર.

બે નાઝો નેઅમતમ્ આબાદ ગર્દાન,
બે દુન્યાઓ બે ઓકૂબા શાદ ગર્દાન.

૧૩૪. પૈસા ટકા અને ન્યામતના લાડમાં આબાદ રાખ, આ તથા પેલી દુન્યામાં મને ખુશાલ કર.

મુનાજાત ૨૦ મી (બેતોમાં.)

તેત્રીસ ફરેસ્તાઓની યાદ સાથની.

દસ્તુર દારાબ હોરમઝદિયારની.

યઝદ 'હર્વસ્તૂનો ચમગ હુસેપાસ,'
ઓરહુમંદ હુર્મઝદે નીકી-શનાસ,

૧. અએ તમામ જાણનાર, અમર્ગ, શુક્રાના કરવા લાયક યઝદ; અએ ખોરેહવાલા, નેકીના પીછાણ કરનાર અહુરમજદ!

બેકુન ઝેંદગાની તો મારા ફ્રાખ,
બે યારાનો ખીશાનો પૈવંદો શાખ.

૨. તું મારી, મારા દોસ્તની, ખેશીઓની, સગાંવહાલાંઓની અને કુટુંબ કબીલાની જીંદગી લાંબી કર.

બે ફ્ર્માય બા બહુમન્ અમશાસપંદ,
કે દારદ બે ગીતી મરા અર્જમન્દ.

૩. તું બહમન અમશાસ્પંદને ફરમાવ કે તે મને દુન્યામાં માન પામેલો રાખે.

કે દીબાએ ઝરૂબફ્ત પૂશેશ મરા,
બે બખ્શદ દેહદ ખલ્અતે પોર સફા.

૪. તે મને સોનેરી જડાવ સાથનાં કપડાં બક્ષે, તથા તમામ સફાઇદાર પોશાક આપે.

બે મર્દુમ બેસાઝદ મરા આશતી,
હમીશે દેહદ બર ઝબાન રાસતી.

૫. માણુસો સાથે મને સલાહસંપમાં રાખે, મારી જબાનને હંમેશાં રાસ્તી આપે.

મનશ્નીએ મન દારદ ઊ ખૂબતર,
રેહાનદ રવાને મરા અઝ સકર.

૬. તે મારી મનશ્નીને વધારે સારી રાખે, તથા મારાં રવાનને દોજખથી છોડવે.

રસાનદ રવાનમ બેકોર્સીઓ અર્શ,
અબા જામેઓ સાઝો ઝરૂબફ્તો ફર્શ.

૭. મારાં રવાનને કીમતી ગાલીચા તથા સોનેરી સાજ સાથે નવમાં આસમાનની બેઠકે પહોંચાડે.

નેગેહબાને મન કુન તો અર્દીબેહેશ્ત,
કે બેદેહદ મરા જાયે રૌશન બેહેશ્ત.

૮. અરદીબેહશ્ત અમશાસ્પંદને તું મારો નેઘેહબાન કર, કે તે મને રોશન બહેશ્તની જગા આપે.

બેગીતી મરા શાદ કામી દેહદ.
બે મીનૂ બરમ મેહરબાની નેહદ,

૯. આ ગેતીની દુન્યામાં તે મને ખુશી ખુરમી આપે (અને) મીનોઇ દુન્યામાં મારા ઉપર મહેરબાન થાવ.

બેફર્મા બે શહરીવર અયે દાદગર,
કે બખ્શદ બે ગીતી મરા સીમો ઝર.

૧૦. અએ દાદગર! શહરેવર અમશાસ્પંદને ફરમાવ કે તે મને આ ગેતીની દુન્યામાં સોનું, રૂપું (દોલત) બખશે.

બેપીશે બોઝોર્ગાનો નામ આવરાન,
મરા આબરૂઇ નેગેહ દારદ આન.

૧૧. બુઝોર્ગ તથા નામાંકિત માણુસોની સનમુખ તે મારી આબરૂ જાળવી રાખે.

બેહુર્જા દેહદ ઇમની અર મરા,
દેહદ્ શાદકામી ફેરોઝ્ન્તર મરા.

૧૨. હર જગાએ તે મને સલામતી બખશે, તથા મારી ખુશી ખુરમી જ્યાદા કરે.

બેકુન પાસબાનમ સપંદારમદ,
કે બર રૂયે અર્ઝમ ફરાખી દેહદ.

૧૩. સ્પંદારમદ અમશાસ્પંદને તું મારો પાસબાન કર, કે તે આ ધરતીની સપાટી પર મને દરેક ચીજમાં આબાદી બક્ષે.

બેજાયે અશૂઆન મકામમ દેહદ,
બેમન શફ્કતો મેહ્રબાની નેહદ.

૧૪. અશો લોકની જગ્યાએ મને મુકામ આપે, મારી ઉપર દયા તથા મહેરબાની કરે.

બે ખોર્દાદો મોર્દાદ ફર્મા ચેનાન,
કે બાશદ નેગેહબાને મન નાતવાન;

૧૫. ખોરદાદ તથા અમરદાદ અમશાસ્પંદને તું એવું ફરમાવ કે તેઓ હું નાતવાનના નેધેહબાન થાય.

બે હર્ મુશ્કેલી કારમ્ આસાન કુનદ,
બે મન ચાર પાયાન ફરાવાન કુનદ.

૧૬. દરેક મુશકેલીમાં મારૂં કામ આસાન કરે, તથા મને ચોપમાં પશુઓની (ગોસ્પંદો) બક્ષેશ કરે.

કુનદ જાને મન સબ્ઝો શાદાબ નીઝ,
રસાનદ નેકુ નેઅ્મતો ખાનો ચીઝ.

૧૭. વળી મારાં જાનને તાજું અને ખીલતું તથા ખુશાલ કરે, તથા મને ભલી ન્યામતો અને ખાવાની ચીજો પહોંચાડે.

તો આદર યઝદ કુન નેગેહબાને મન,
કે પોર નૂર દારદ મરા જાનો તન.

૧૮. તું આદર યઝદને મારો નેધેહેબાન કર, કે મારા તન અને જાનને નુરથી ભરેલું રાખે.

રસાનદ બે પીરૂઝી ઊ મર મરા,
દેહદ ખોરૂરમીઅમ બે હર દો સરા.

૧૯. તે મને ફતેહની ટોચે પહોંચાડે, (અને) બેઉ દુન્યામાં મને ખુશી ખુરમી આપે.

બે આબાન બેફ્ર્માય અયે દાદગર,
કે જાનમ કુનદ રૌશનો તાઝેહતર.

૨૦. અએ દાદગર દાવર! આવાં યઝદને તું ફરમાવ કે મારા જાનને રોશન તથા વધારે તાજગી ભરેલો કરે.

તો ખુરશીદો મહ કુન મરા પાસબાન,
કે અઝ નૂર પાકમ બેસાઝંદ શાન.

૨૧. તું ખોરશેદ તથા મોહર યઝદને મારો પાસબાન કર, કે તેઓ પોતાનાં નુરથી મને પાક કરે.

કુશાયંદ હમે કારે મુશ્કેલ મરા,
રેહાનંદઝ અંદૂહો અઝ બીમહા.

૨૨. તેઓ મારાં સઘળાં મુશ્કેલ કામો પાર ઉતારે; તથા ગમગીની અને ફીકર ધાસ્તીથી મને મોકળો કરે.

બેફ્ર્માં બે તેશતર તો અયે દાદગર,
કે બા મન કુનદ રાદીહા બીશતર.

૨૩. અએ દાદગર! તું તેશતર યઝદને ફરમાવ કે મારી ઉપર જ્યાદા બખશેશ કરે.

બે હર્ જા કુનદ પાસબાની મરા,
દેહદ હેક્મતો કારદાની મરા.

૨૪. તે હર જગોએ મારી પાસબાની કરે, મને દાનાઇ તથા કુશળતા બખશે.

ઝિયાદત કુનદ ઓમ્ર અંદર દયાર,
બે પયેવંદા દેલ્બંદા ખીશો તબાર.

૨૫. દુન્યામાં તે મારા લાગતા વળગતાઓની, વહાલાંઓની, ખેશીઓની, તથા કુટુંબીઓના ઉમર લાંબી કરે.

ખોદાયા બેફ્ર્માં તો બા ગૂશો રામ,
કે શાદીઓ રામેશ રસાનદ મુદામ.

૨૬. અએ ખોદા! તું ગોશ યઝદને તથા મીનો રામને ફરમાવ, કે તેઓ મને હંમેશાં સુખ તથા ખુશાલી પહોંચાડે.

બેકુન પાસબાંન મેહરો રશ્ને મરા,
બે ચેન્વદ પોલમ હમ નેમાયંદ અતા.

૨૭. મહેર તથા રશ્ને યઝદોને મારા પાસબાન કર, તથા ચીનવદ પુલ ઉપરથી તેઓ મારા ઉપર મહેરબાની દેખાડે.

દેહદ દર દેલમ શાદીઓ રાસતી;
કુનદ દૂરમ હુમ્વારે અઝ કાસતી.

૨૮. તેઓ મારાં દીલને ખુશાલી તથા રાસ્તી આપે અને જુદાઇથી મને હંમેશાં દૂર રાખે.

ગુનાહમ બેબખ્શંદ રૂઝે હેસાબ,
રેહાનંદ રવાનમ ઝે બીમે અઝાબ.

૨૯. કયામતને દિવસે (ચહારમની બામદાદે) મારા ગુનાહ માફ કરે, તથા મારા આત્માને (દોજખની) શિક્ષાની ધાસ્તીથી છુટકારો બખશે.

સરૂશે અશૂરા બેફર્મા ચેનાન,
કે બાશદ ચુ દાયે મરા પાસબાન.

૩૦. અશો સરોષને તું એવું ફરમાવ કે એક બાળકને ધવડાવનારી દાયાની માફક મારી પાસબાની કરે.

રવાનમ નેગેહદારદઝ તર્સો બીમ;
બે શાદી રસાનદ બે ખોલ્દે અઝીમ.

૩૧. મારાં રવાનને ધાસ્તી અને બ્હીકથી સંભાળે, અને તેને ખુશી આનંદમાં બુલંદ બેહશ્તમાં પહોંચાડે.

બેહરૂ શબ કુનદ પાસબાની મરા,
કુનદ ઇમનઝ દેલ-ગેરાની મરા.

૩૨. દર રાતે મારી પાસબાની કરે, અને મને ઉદાસપણામાંથી સલામતી આપે.

અબા નેરિઓસંગો હમ અર્શસવંગ,
ઝેફર્મા કે બેદૂહંદ મરા હૂશો હંગ.

૩૩. નેરીયોસંગ યઝદને તેમજ વળી અશીશવંઘને તું ફરમાવ કે તેઓ મને દાનાઇ તથા તિક્ષણ બુદ્ધિ બક્ષે.

બે સે દયે ફેરૂઝૂન અક્લો હૂશમ કુનદ,
હમ અફ્ઝૂનીએ કૃતો તૂશમ કુનદ.

૩૪. ત્રણ દએ (દએ પ આદર, દએ પ મેહર, અને દએ પ દીન), મારી અક્કલ તથા હોંશ જ્યાદા કરે, તેમજ મારી રોજી અને કૌવતનો વધારો કરે.

ફરૂહર અશો રા તો ફર્મા ખોદા,
કે સૂયે બેહેશ્તમ બુવદ રહ્નેમા.

૩૫. અએ ખોદા! તું અશો ફરોહરોને ફરમાવ કે તેઓ બહેશ્ત તરફ મારા રહેનુમા બને.

બે બહ્‌રામ ઇઝદ તો ફર્મા ચેનાન,
કે બાશદ નેગેહ્‌દારમ અંદર જેહાન.

૩૬. બહેરામ યઝદને તું ફરમાવ કે દુન્યામાં તે મારો નેઘેહબાન થાય.

બેહર્ કાર યારી કુનદ ઊ મરા,
કે ફીરૂઝ બાશમ બે હર્ દો સરા.

૩૭. હરેક કામમાં તે મને યારી આપે, કે જેથી હું બેઉ જહાંનમાં ફત્તેહમંદ થાઉં.

બે હર્ જા બે નીકી શવદ રહ્‌નેમા,
બે હર્ જા કુનદ દુશ્મનમ ઝીરે પા.

૩૮. દરેક ઠેકાણે તે નેકીના માર્ગ તરફ મારી રેહનુમાઇ કરે, તથા સઘળી જગ્યાએ મારા દુશમનોને જેર કરે.

બે ફર્મા તો બા બાદ ઇઝદ ચેનાન,
કે બર્ગે ગુનેહ્‌રા રસાનદ ખેઝાન.

૩૯. ગુવાદ યઝદને તું એવું ફરમાવ કે તે મારા ગુનાહનાં પાદડાંને પાનખર રૂતુના પવનથી તમામ ખેરવી નાખે.

બેફર્મા બેદીન્ ઇઝદ અયે કેર્‌દેગાર,
કે દારદ દલે મન બે દીન ઓસ્તવાર.

૪૦. ઓ ખલકના પેદા કરનાર! દીન યઝદને તું ફરમાવ કે (જરથોસ્તી) દીન ઉપર મારૂં દીલ દ્રઢ અને ઓસ્તવાર રાખે.

બે નીકૂ મનશ્‌ની નેગેહ્ દારદમ,
બે યશ્‌તો યઝશ્‌ની સુદામ્ આરદમ.

૪૧. મને નેક મનશ્નીની રાહ ઉપર સંભાળે, તથા યશતો અને યજશ્નને તરફ હંમેશ મને ઢળાવે.

ખોદાયા બેફર્મા બે મારીસપંદ,
કે સાઝદ હમે કારે મન સૂદમંદ.

૪૨. અએ ખોદા તું મીનો મારેસ્પંદને ફરમાવ કે મારાં સઘળાં કામો ફાયદા ભરેલાંજ કરે!

ચુ અશ્‌તાદો ઝમ્યાદ ઇન હર્‌દોગાન,
હમીશે બેકુન બર તનમ પાસબાન.

૪૩. આસતાદ તથ જમીયાદ યઝદ જેવા બેઉ ફરેસ્તાઓને હંમેશાં મારાં તનની પાસબાની કરનારા મુકરર કર.

રસાન મર અનીરાનો હમ આસમાન,
કે ગર્દંદ બર કામે મન હર્ ઝમાન.

૪૪. મીનો અનેરાંન, તથા મીનો આસમાન યઝદોને મારી મદદે પહોંચાડ, કે જેથી તેઓ હર વખતે મારી ઇચ્છા મુજબ ચાલે.

બે ફર્માં બે હોમ્ ઇઝદ્ અયે વૈબદાન,
કે બાશદ નેગેહ્બાને મન નાતવાન.

૪૫. અએ ગેબી ભેદો જાણનાર સાહેબ! હોમ યઝદને તું ફરમાવ કે મારા જેવા નાતવાનનો નેઘેહબાન થાય.

યકીનમ બેદારદ બે હર્ જાય ચોસ્ત,
અબા રાસતી દારદો તન્ દરોસ્ત.

૪૬. હરેક જગાએ મારૂં દીન ઉપરનું યકીન મુસ્તકીમ રાખે, તથા મને રાસ્તી અને તંદરોસ્તી સાથે રાખે.

બેફર્માય બા બોર્ઝ ઇઝદ ચેનાન,
કે ગર્દદ નેગેહ્દારમ અંદર જેહાન.

૪૭. બરઝો યઝદને તું એવું ફરમાવ કે દુન્યામાં મારો નેઘેહદાર થાય.

ખેરદ્મંદ ફર્ઝંદ બખ્શદ બેમન,
દેહદ્ ઝૂરો કુવ્વત બેજાનો બેતન.

૪૮. તે મને અકકલવાળાં ફરઝંદ બખશે, તથઃ મારા જાન અને તનને જોર તથા કૌવત આપે.

બેકુન તો વનન્ત ઇઝિદમ પાસબાન,
કે અફ્ઝૂન કુનદ દાનેશમ હર્ ઝમાન.

૪૯. વનંત યઝદને તું મારો નેઘેહબાન કર, કે જેથી તે મને વધારે હોંશ તથા દાનાઇ બખશે.

બે દહ્માન બેફર્માય અયે દાદગર,
રસાનદ ઉમીદે મરા સર્બેસર.

૫૦. અએ દાદગર! તું દહમ યઝદને ફરમાવ કે તે મારી તમામ ઉમેદ પાર પાડે.

બે સતવશ બેફર્માયો બા હફ્ત રંગ,
કે દોશ્મન નેગૂન સાઝદ ઊ રૂઝે જંગ.

૫૧. સતવસ, તે સાથે હફતરંગને તું ફરમાવ કે તેઓ લડાઇને દિવસે દુશ્મનોને ઉંધા નાખે.

ખોદાયા બેદરગાહે ખુદ ઝીન ફકીર,
દુઆ કુન કબૂલો તો પુઝેશ પઝીર.

૫૨. અએ ખોદા! તારી દરઘાહમાં મુજ કમીના બંદાની દુવા તું કબુલ કર, તથા ગુનાહને માટે કીધેલી આજેજી તું કબુલ રાખ.

મુનાજાત ૨૧ મી (બેતોમાં.)

તેત્રીસ ફરેશતાઓની યાદ સાથની.

દસ્તુર મીનોચેહર એદલજી દસ્તુર જામાસ્પજી આસાજીની બનાવેલી.

ખોદાયા મુદામમ બેદેહ તાઝગી,
દરે રૂઝિયમ રા બેકુન વાઝગી.

૧. અએ ખુદા! મને હંમેશાં તાજગી આપ, રોજીના દરવાજા મારે માટે ખુલ્લા કર.

બેરાહે અશૂઇ મુહકકમ બેદાર.
ઝે રાહે ખતા હમ કુનમ રસ્તગાર.

૨. અશોઇના રસ્તા ઉપર મને મકકમ રાખ, પાપના રસ્તાથી મારો છુટકારો કર.

તોઈ બીઝવાલો તોઈ બીહમાલ,
તોઈ ખાલેકો કાદેરો ઝુલ જલાલ.

૩. તું નહિ નાશ પામે એવો અને નહિ સરખામણી થઇ શકે એવો છે, તું માલેક સર્વશક્તિવાન તથા કીર્તિવંત છે.

તોઇ અર્શદારો તોઇ કદ્દર-ગાહ,
દારોખ્શાન ઝે તો અન્જોમો મેહરો માહ.

૪. તું સર્વથી બુલંદ બહેશતનો માલીક છે, તું બુલંદ દરજ્જાનું મુળ છે, તારાથી સેતારા, ખોરશેદ અને ચંદ્ર પ્રકાશે છે.

ગદારા શહન્શહ્ કુનન્દે તોઇ,
શહાનરા ગદાઇ દેહન્દે તોઇ.

૫. ફકીરને શહેનશાહ બનાવનાર તું છે, અને શહેનશાહને ફકીરી આપનાર તુંજ છે.

ઝે સોન્અત બુલંદ હોક્કેએ સબ્ઝફામ,
મુનવ્વર નમૂદી બે અનજોમ તમામ.

૬. તેં તારી કારીગરીથી બલુ રંગનું બુલંદ આકાશ તારાઓથી પુરેપુરૂં રોશની ભરેલું બનાવ્યું છે.

કે તો ગશ્ત દોન્યા ચુ બાઘે એરમ,
કે મઅમૂર દારી બે જૂદો કરમ.

૭. તારાથી દુનીયા "એરમ"ના[1] બાગ જેવી થઇ છે, કે જેને તું તારી કરમ બક્ષેશથી ખીલવેલી અને આબાદ રાખે છે.

બે જોઝૂ તો મરા નીસ્ત ફર્યાદ-રસ,
કે બહ્રે નેયાઝમ મબર પીશે કસ.

૮. તારા શિવાય મારી દાદ લેનાર કોઇ નથી, મારી હાજતોને માટે મને કોઇ આગળ લઇ જતો ના.

મનમ બીતવાનો બે લાચારગી,
બેસાઝમ તવાનાઓ બા ચારગી.

૯. હું અશકત અને લાચાર છું, મને શક્તિવાન અને સાધન સાથનો કર.

મને મુસ્તમંદ આજેઝીરા નવાઝ,
બે ગંજો હોનર કુન મરા સરફરાઝ.

૧૦. હું દુઃખી અશકત ઉપર બખશેશ કર, ગંજ તથા હુન્નરથી મને સરફરાજ કર.

બે દારૈન ઝે લોત્ફત ઘની કુન મરા,
ઝે મન દૂર કુન હર અનાઓ બલા.

૧૧. બેઉ દુન્યામાં તારી મહેરબાનીથી મને તવંગર કર, મારાથી દરેક સંકટ તથા બળા દૂર કર.

બે દર્યાએ ફેકો ઘમ્ ઓફ્તાદેઅમ,
બે ગેર્દાબે હૈરત ફરૂ માન્દેઅમ.

૧૨. ફીકર તથા ગમના દરીયામાં હું પડેલો છું, ગુંચવાડા (bewilderness)ના વમળમાં હું આજેજ થયેલો છું.

રવાન કશિતયમરા તો બાદે મોરાદ,
નેમા સાહેલે મક્સદમ અયે જવાદ.

૧૩. અએ કૃપાળુ સખી ખોદા! મારી કિશ્તીને તું મુરાદનો પવન પહોંચાડ, તારાં મકાનનો (મરણ પછીના) કિનારો મને દેખાડ.

નઝર કુન બેહાલે દેલે રીશે મન,
કે ચૈમી ચુ માહી શુદેહ પીશે મન,

૧૪. મારાં દુઃખી જખમી દીલની હાલત ઉપર તું નજર કર, કે જેથી એકેક દિવસ મને મહિનાં જેવો લાગે છે.

---

[1] એરમનો બાગ અરબસ્તાનમાં કદીમ જમાનામાં બનાવવામાં આવ્યો હતો, પણ લોકોની મગરૂરીને લીધે ખોદાતાલાએ રેલનાં પાણીથી નાશ કર્યો.

ફુન્ આઝાદ ઝાંન મુશ્કેલમ દાવરા,
કે હરૂ દર કુશા બાબે શાદી મરા.

૧૫. અએ ઇનસાફી ખુદા! મને તે મુશ્કેલીમાંથી છોડવ, દરેક બાબદમાં મારે માટે ખુશાલીનો દરવાજો ખુલ્લો કર,

ફઝા એઝૂઝતો આબો મેક્નત બેમન,
બેતફ્ઝીલ બેન્શાન તો દર અનજુમન.

૧૬. મારી ઇજત, આબરૂ અને દૌલતને વધાર, મને અનજુમનમાં ઉંચે દરજજે બેસાડ.

કે ફ્ઝૂલત બરમ રહ્‌મ-બારાંન બેબાર,
બેશૂયઝ વોજૂદમ ઝે કોલ્ફ્ત ઘોબાર.

૧૭. તારી મહેરબાનીથી મારી ઉપર રહેમનો વરસાદ વરસાવ, મારાં બદનમાંથી સખતી અને દુ:ખની ધુળ ધોઇ કહાડ!

ખોદાયા બેબીન આસીએ બીકસમ,
બેબખ્શાયો રહ્‌મત બેકુન દમ બેદમ.

૧૮. અએ ખુદા! તું જો કે હું નાચાર ગુનેહગાર છું, મારી ઉપર દયા કર, અને હર પળે તારી રહેમ મારા ઉપર કર.

મકુન્ અઝ ગુનાહે ગેરાન શર્મસાર,
કે તો બહૂરે જૂદસ્તિયો ઘમ-ગુસાર.

૧૯. મને મોટા ગુનાહોથી શરમીંદો ના કરતો, કારણકે તું બક્ષેશનો દરિયાવ છે, અને ગમ ભુલાવનારો છે.

ફોઝુન હસ્તત્ અઝ જોર્મહાયમ કરમ,
અઝાન બખ્શ જોર્મમ કે તૌબેહ્ બરમ.

૨૦. મારા ગુનાહો કરતાં તારી બક્ષેશ વધુ છે, તેથી તું મારા ગુનાહ માફ કર, કારણકે હું તોબા કરનારો છું.

તો હમ હદ્દયેઅમ દેહ ફોઝૂન બંદગી,
કઝાન મન બેયાબમ 'રયૂમન્દગી.'

૨૧. તું વધુ બંદગી કરવાની બક્ષિશ મને આપ, કે જેથી હું ખુદાઈ નુર મેળવું.

અગર્ચે નયમ લાયેકે બખ્શેશત,
મરા હસ્ત ઉમ્મીદ અઝ દર્ગહત.

૨૨. અગરજો હું તારી બખશેશને લાયક નહિ હોઉં, તો પણ તારી દરગાહમાંથી હું તેની ઉમેદ રાખું છું.

બેસુયમ બેબીન રહનમૂની બેકુન,
બેઇન બીનવા બર ફેઝૂની બેકુન.

૨૩. મારી તરફ જો અને મારી રાહબરી કર, મારા જેવા ગુજરાનના સાધણુ વગરનાં ઉપર બખશેશનો વધારો કર.

નઝર કુન ઝે ધાકુરાંન બર અઅમાલે મન,
કે ઘાલેબ શુદહ બર દેલમ અહરીમન.

૨૪. મારાં કામો તરફ માફીની નજરથી જો, કારણકે મારાં હૃદય ઉપર અહેરમન ગાલેબ થયો છે.

નરાની મરા ઝાસતાને કરમ,
બેદારૈન સાઝી મરા મોહતરમ.

૨૫. તારી માયાના ઉંબર ઉપરથી મને હાંકી ના કહાડતો, બેઉ દુન્યામાં મને માનવંતો કરજે.

હમીશે નેમાયમ રહે રાસતી,
નફૂરી બેદેહ અઝ રહે કાસતી.

૨૬. મને હંમેશ રાસ્તીનો રસ્તો દેખાડજે, જુઠાઇના માર્ગથી મને ચોંકેલો અને કંટાળેલો રાખજે.

તો કેશ્તો તેજારત કુન્ અફૂઝૂન મરા,
મોહેમ્માતે મન કુન હોમાયૂન મરા.

૨૭. મારી ખેતીવાડી તથા ધંધાધાપામાં વધારો કરજે, મારાં અગત્યનાં કામકાજ સફળ કરજે.

બેયફૂઝાય હૂશો દેહ ઓમ્રે દરાઝ,
બેદેહ તન્-દોરોસ્તીઓ દારમ બેનાઝ.

૨૮. મારી દાનાઇની વૃદ્ધિ કર, અને મારી ઉમર દરાજ કર, મને તંદરૂસ્તી આપ, અને મને લાડ અને અમન ચમનમાં રાખ.

તો અસ્બાબે રૂઝીઅમ્ અઝ ઘૈબ કુન.
યકીનમ બે દર્ગાહે લારૈબ કુન.

૨૯. બેઉ દુનીયામાંથી તું મને રોજીનાં સાધણુ આપ, તારી દરબાહ વિષેનું મારૂં યકીન શક વગરનું કર.

સલામત બે ઇમાનો દીનમ બેદાર,
બે કુન દર દો ગીતી મરા નામદાર.

૩૦. મને દીન તથા ઇમાન સાથે સલામત રાખ. બેઉ દુન્યામાં મને કીર્તિવંત કર.

બે ઓકુબા બે ઝર્તોશ્તે એસ્ફન્તમાન
દેહી જાયમ અન્દર ગરોસ્માન મકાન.

૩૧. પેલી દુન્યામાં ગરોસમાન બહેશતની અંદર સ્પીતમાન જરથોસ્ત પાસે મને જગ્વા આપજે.

પોરઝ નૂરો દાનેશ સેરાજે મરા,
બેસાઝી કે બાઘમ શવદ રૌશના.

૩૨. મારો ચેરાગ નુર તથા દાનાઇથી ભરેલો કરજે કે જેથી મારો બાગ ચળકાટ ભરેલો થાય.

હમીશે તો ખાનેઅમ આબાદ દાર,
અબા જોગ્લે યારાનો ખીશો તબાર.

૩૩. હંમેશા તું મારા ઘરને તમામ મિત્રો, ખેશાવંદો અને કુટુંબ સાથે આબાદ રાખજે.

હમે અહ્‌લે ઝર્તોશ્તિયાંને મરા,
તો આબાદ દાર અંદર હર દો સરા.

૩૪. બેઉ દુન્યામાં મારા જરતોસ્તી ધર્મ પાળનારા તમામ લોકોને આબાદ રાખજે.

બેહર જાય શાન્રા તો ખોરૂરમ બેદાર,
અબા જાહો હશ્મત બ એઝૂઝો વકાર.

૩૫. હર જગાએ તેઓને મરતબા, દબદબા, માન અને મોભા સાથે ખુશી ખુરરમીમાં રાખજે.

મરીન ફેર્કેઅમ રા ફેઝુની બેદેહ,
બે નીકીઓ દીન રહ્‌નમૂની બેદેહ.

૩૬. એ મારા (જરથોસતી) ટોળાની વૃદ્ધિ અને આબાદી કરજે, અને તેમને નેકી અને દીનની રેહનુમાઇ કરજે.

દુઆહાએ નીકમ ખોદાયા પઝીર,
બેહર કારોબારમ બેશવ દસ્તગીર.

૩૭. અએ ખુદા! મારી નેક દુવા કબુલ કરજે, મારાં દરેક કામકાજમાં મને સહાય થા.

બે ફર્મા સરૂશે 'અશો'રા ચેનાન,
કે બાશદ નેગેહ્‌બાને મન હર ઝમાંન.

૩૮. અશો સરોષને એવું ફરમાવ કે તે દરેક વખતે મારો નેગેહબાન થાય.

બેકુન હોક્મ બહ્‌રામે રીરૂઝરા,
કે બાશદ રરીકમ બે હર દો સરા.

૩૯. ફતેહમંદ બહેરામ યઝદને એવો હુકમ કર કે બેઉ દુન્યામાં તે મારો દોસ્ત થાય.

બે હર કારો હર જાય આન મેહ્‌રબાન,
દેહદ નોસ્રતો દારદમ બા અમાન.

૪૦. દરેક કામમાં, દરેક ઠેકાણે, તે મહેબાન (બહેરામ યઝદ) મને ફત્તેહ આપે તથા મને સલામત રાખે.

'અશો' ફ્રૂહરાનરા તો યારમ નેમાય,
કે બાશન્દ હમ્વારેહ્‌ મુશ્કેલ-ગુશાય.

૪૧. અશો ફ્રોહરને તું મારા સાથી કર કે તેઓ હંમેશાં મારી મુશ્કેલી ટાળે.

ફ્લાહો સઆદત બે હર દો સરા,
ઝે અમ્શાસફંદાન બેબખ્શી મરા.

૪૨. બેઉ દુનિયામાં અમશાસ્પંદો તરફથી મને આબાદી તથા સુખ બખશ.

તો અય હૂરમઝ્‌દમ ફ્ઝા આબો જાહ,
બે દારમ બે દૌલત હમે સાલો માહ.

૪૩. અએ અહુરમઝદ! તું મારી આબરૂ અને મરતબો વધાર, બધાં વરસ અને મહીના મને ભાગ્યશાળી રાખ.

રહે બન્દગીઅમ ઝિયાદત નેમાય,
દરે નીકબખ્તી બેરૂયમ કુશાય.

૪૪. મને બંદગીનો રાહ વધારે દેખાડ, મારી ઉપર નેક બખતીનો દરવાજો ઉઘાડ.

દેહ યકબારેઅમ પાયેએ બેહ્‌તરી,
બે ફ્ર્કમ બેનેહ્‌ તાજી અઝ મેહ્‌તરી.

૪૫. મને એકવાર બહેતરીનો દરજ્જો આપ, અને મારા માથા ઉપર મોટાઇનું તાજ મેલ.

ઝે બહ્‌મન દરે આશતીઅમ કુશાય,
નેકૂ નીયતો એહમો અક્લમ ફ્ઝાય.

૪૬. બહમન અમશાસ્પંદથી મારે માટે સલાહ સંપજનો દરવાજો ઉઘાડ, મારી નેક નૈયત, અક્કલ, અને વિદ્યામાં વધારો કર.

ઝબાનમ નેકૂ કુન ઝે અર્દીબેહેશ્ત,
ઝે પાકી દેલમ કુન ચુ બાઘે બેહેશ્ત.

૪૭. અરદીબહેશ્ત અમશાસ્પંદથી મારી ઝબાન નેક કર, પાકીથી મારાં હૃદયને બાગે બહેશ્તની માફક બનાવ.

બસા નેઅ્મતો ગંજો અમ્વાલો ઝર,
બે બખ્શી મુદામમ તો અઝ શહ્રીવર.

૪૮. શહેરવર અમશાસ્પંદથી તું મને હંમેશાં ઘણી નયામત, ગંજ, માલ અને જર બખશ.

તવાઝો મરા અઝ સફંદારમદ,
બે બખ્શીઓ નીકી બેદેહ્ તા અબદ.

૪૯. સપંદારમદથી મને નમ્રતા બખશ, તથા જાવેદાન સુધી નેકી આપ.

ઝે ખોર્દાદ કુન હર યક અઝ સાલો માહ,
પીરઝ ખોર્રમી, નીઝ હર રૂઝો ગાહ.

૫૦. ખુરદાદ અમશાસ્પંદથી મારૂં દરેક વરસ તથા મહિનો ખુશી ખુશાલી ભરેલો કર, વળી દરેક દિવસ તથા ગેહ ખુશી ખુશાલી ભરેલી કર.

ઝે મોર્દાદ એક્બાલ કુન રૌશનમ,
દેહ્ અસ્મારે એશ્રત બે શાખે તનમ.

૫૧. અમરદાદ અમશાસ્પંદથી મારૂં નસીબ રોશન કર, મારાં શરીરની ડાંખળીઓ ઉપર શાદી ખુશાલીનાં ફળ આપ.

દેહી સુદ્હાયમ ઝે દયેબાદરા,
હમેહ્ જા બેહર કારહાએ મરા.

૫૨. દેપાદર યઝદ તરફથી મને દરેક જગાએ તથા મારાં દરેક કામમાં ફાયદા આપ.

સફા બખ્શો ઔાજમ તો અઝ આદરા,
કઝ આસીબ મહ્ફૂઝ દારદ મરા.

૫૩. આદર યઝદથી મને પવિત્રાઇ તથા બુલંદ દરજ્જો બખશ. આફતથી તે મારૂં રક્ષણ કરે.

સફાઈ ઝે આબાંન તનમરા બેદેહ,
ઝે પાકી મતાઇ દેલમરા બેદેહ.

૫૪. આવાં યઝદ તરફથી મારાં તનને સફાઇ આપ, પાકીજગીની મતા મારાં હૃદયને બખશ.

ઝે ખુરશીદ દેહ સરફરાઝી મરા,
ખેરદમંદો દાના બેસાઝી મરા.

૫૫. ખોરશેદ યઝદથી મને સરફરાઝી બખશ, અને મને ડહાપણવાળો તથા દાનાવ કર.

ઝે માહ ઝૂદ બોકશા દરે રૂઝિયમ,
રવા કુન ઉમીદો દેહ ફીરૂઝિયમ.

૫૬. માહ યઝદથી મારે માટે રોજીના દરવાજા જલદીથી ઉઘાડ, મારી ઉમેદ બર લાવ, તથા મને ફત્તેહ બખશ.

ઝે તેશતર બેદેહ તા કે બાશદ બકા,
બે તાલેઅ્ દરમ અખ્તરે સઅ્દ રા.

૫૭. તેશતર તીર યઝદથી એવું બખશ કે મારાં નસીબમાં શુભ સમનનાં સેતારા હંમેશાં જારી રહે.

કુની દૂર નહસ અખ્તરઝ બખ્તે મન,
શવદ હલ હમે મુશ્કેલે સખ્તે મન.

૫૮. મારાં નસીબમાંથી નેહેસ્ત સેતારાને દુર કર, મારી તમામ સખત મુશ્કેલીઓ ટળી જાય એવું કર.

બે યાદે ખુદમ દાર દાયેમ ઝે ગૂશ,
કઝૂ રમ્ઝે દીની બેફહમમ બેહુશ.

૫૯. ગોશ યઝદ મને હંમેશાં તુંને યાદ કરતો રાખે, અને તેની મદદથી દીનનાં ભેદ હુશિયારીથી સમજું.

દેહી ખોરૂરમી દાયેમઝ દએમેહર,
સખા-પીશેઅમ કુન, દેલમ પોર ઝે મેહર.

૬૦. દેપમહેર યઝદથી મને હંમેશાં ખુશી ખુરમી આપ, મને સખી બનાવ, અને મારૂં દીલ રહેમથી ભરેલું કર.

ફેઝૂન મેહર કુન બર મનઝ મેહરો ઝૂ
બે પોલ અઝ હેસાબમ કુની સોર્ખરૂ.

૬૧. મહેર યઝદ તરફથી મારા ઉપર વધુ મહેરબાની કર, તેનાથી ચીનવદ પુલ આગળ મારી કરણીના હિસાબ વખતે મને આબરૂવાળા ચેહેરાનો કર.

બેગુ બા સરૂશે અરીઝેહ-પઝીર,
કે દર વક્તે નઝૂઅમ શવદ દસ્તગીર.

૬૨. અરજી કબુલ રાખનાર શરોષ યઝદને તું કહે કે મારી છેલ્લી ઘડીને વખતે તે મારો મદદગાર થાય.

બમીઆંને હાદે તો કુન રશ્ને યાર,
કુનદ સોર્ખરૂયમ ગહે પોલ-ગુઝાર.

૬૩. તારા ઇનસાફના નેકી બદીના કામો તરાજવામાં તોળતી વખતે રશ્નને યઝદને તું મારો મદદગાર કર, કે પુલગુજાર કરતી વખતે તે મને આબરૂદાર ચહેરાનો કરે.

દરે ખોલ્દ બોકુશા તો અઝ ફર્વર્દીન,
દર્શન દેહ્ મરા જાયેગાહે બરીન.

૬૪. ફરવરદીન તરફથી બહેશ્તના દરવાજા તું ખુલ્લા કર, અને ત્યાં મને ચઢતી જગા આપ.

વરા હામીઅમ કુન બેગુમીનૂ જેહાંન,
બે દાન્યાઓ દીન હમ બેકુન પાસબાંન.

૬૫. મીનોઇ જેહાનમાં તેને મારો રક્ષક કરજે, અને દુનિયા તથા દીનમાં તેને મારો પાસબાન કરજે.

ઝે બહરામ દાયેમ ઝફર બખ્શીઅમ,
બે જાયે મલાલત દેહ્ રામેશ્નીઅમ.

૬૬. બહેરામ યઝદથી મને હંમેશાં ફત્તેહ બખશ; દુઃખને બદલે મને ખુશી ખુશાલી આપ.

મુદામમ્ તો અઝ રામ રામેશ બેદેહ,
અબર સોફ્રેઅમ ખાંને રહમત બેનેહ.

૬૭. રામ યઝદથી મને હંમેશાં રામશની આપ; મારી ખાણાંની મેજ ઉપર તારી રહેમતનો ખુમચો મેલજે.

તો બર્ગે ગુનાહમ બેયફશાન ઝે બાદ,
ઝે બીખશ બરાવર દેરખ્તે ફસાદ.

૬૮. ગુવાદ યઝદથી તું મારા ગુનાહના પાંદડાંને ખેરવી નાખ, તેનાથી ફેસાદનાં દરખ્તને જડમુળથી ઉખેડી નાખ.

દેહ્ અઝ દયેબદીનમ તો શાયસ્તે કાર,
ઝે કારે ઝબૂની મરા બાઝ દાર.

૬૯. દેપદીન યઝદથી તું મને લાયક કામ આપજે, દુષ્ટ કર્મથી મને અટકાવજે.

બે દીનદારીઅમ્ દેહ હેદાયત ઝે દીન,
કઝાન રહ્ બેયાબમ બેખોલ્દે બરીન.

૭૦. દીન યઝદથી મને દીનની રાહબરી આપજે, જેથી બુલંદ બહેશ્તનો માર્ગ હું મેળવું.

કે અર્શીશવંગમ બેસાને કયાન,
બસી હશ્મતો ફ્રેર્રો દોલત રસાન.

૭૧. અશીશવંઘ યઝદ મહાન (કયાની) પાદશાહોની માફક મને ઘણો દબદબો, ભપકો તથા દોલત પહોંચાડે.

તો અઝ આશતાદમ ફેઝૂન દેહ મહી,
બે કારો હોનરહાએ 'અરૂવિઝ-ગહી.'

૭૨. આશતાદ યઝદથી તું મને યોજદાથ્રેગરીનાં કામ અને હુન્નરમાં વધુ મોટાઇ આપજે.

બે કામે દેલમ કુન રવાન આસમાન,
બે ઔજે બુલંદી શેતાબમ રસાન.

૭૩. આસમાન યઝદથી મારાં દીલની મુરાદ પાર પાડ, અને શીતાબીથી મને બુલંદ દરજ્જે પહોંચાડ.

કે ઝમ્યાદ પાયન્દગીઅમ બેદેહ,
બે પાકીઝગી ઝેન્દગીઅમ બેદેહ.

૭૪. જમયાદ યઝદથી મને અમર્ગી આપ, અને પાકીજગી સાથની જીંદગી મને આપ.

ફેઝૂન દાનેશમ દેહ કે મારાસફંદ,
બે એલ્મો અમલહાએ વસ્તાઓ ઝંદ.

૭૫. મારેસ્પંદ યઝદ તરફથી ઝંદ અવસ્તાના જ્ઞાન તથા અમલ સાથે મને વધુ દાનાઇ આપ.

જબીનઝ અનારાન પોરઝ નૂર કુન,
બસીઅમ નેકૂનામો મશ્હૂર કુન.

૭૬. અનેરાન યઝદથી મારૂં કપાલ નુરથા ભરેલું કર, અને મને ઘણોજ નેકનામ તથા પ્રખ્યાત કર.

મુદામમ બે આસાયેશ અઝ 'બોર્ઝ' દાર,
હમે ઓમ્રે મન દર 'અશૂઇ' ગુઝાર.

૭૭. બરજો યઝદથી મને હંમેશાં આરામમાં રાખ, અને મારી તમામ ઉમર અશોઇમાં પસાર કરાવ.

કે હોમમ બેદેહ નીક ફર્ઝંદગાન,
બેરદૂમંદો દાનાઓ બા ફ્રેર્રો શાન.

૭૮ હોમ યઝદથી મને નેક ડહાપણવાળા, દાનાવ, કીર્તિવંત અને મોભાવાળાં ફરઝંદ આપ.

ઝે દહમ આફરીન કર્દનમ દેહ્ મુદામ,
કે કારમ બુવદ ઝેકે તો સોબ્હો શામ.

૭૯. દહમ યઝદથી મને હંમેશાં તારી આફ્રીન કરતો કર, કે જેથી મારૂં કામ સહવાર તથા સાંજના તુંને યાદ કરવાનું થાય.

દુઆહાયે નીકમ ખોદાયા પઝીર,
હમી બાશ હમ્વારેઅમ દસ્તગીર.

૮૦. અએ ખુદા! આ મારી નેક દુવા કબુલ રાખ, હંમેશાં મારો મદદગાર થા!

તલત્તોફ બે બીચારગીઅમ નેમાય,
અતાયત બે ખીશો તબારમ ફઝાય.

૮૧. મારી ચારા વગરની હાલત ઉપર તુ માયા દેખાડ. મારા ખેશાવંદ તથા કુટુંબ કબીલા ઉપર તારી મહેરબાનીના વધારો કર.

——:૦:——

મુનાજાત ૨૨ મી (બેતોમાં.)

દસ્તુર મુલ્લા ફીરોઝ બિન કાઉસની જોડેલા
પયગમ્બર અશો જરતોશતની તારીફમાં.

——:૦:——

નબીએ બેહક મોરસલે બા કેતાબ,
કે દીનશ મુનવ્વર તરઝ આફતાબ.

૧. દીનની કેતાબ સાથનો મોકલેલો ખોદાનો સાચો પેગમ્બર (જરથોસ્ત), જેની દીન આફતાબ કરતાં વધારે પ્રકાશિત છે.

રસૂલે ખોદાવંદે જાન-આફરીન,
ખોદાવંદે એઅજાઝો બોરહાનો દીન.

૨. જાનના પેદા કરનાર ખોદાનો મોકલેલો પેગમ્બર તે છે, જે મોજેજા, દલીલો, અને દીનનો સાહેબ છે.

શહે અવ્લિયા અકમલે અમ્બિયા,
હમે ગુમરહાનરા બે દીન રહનેમા.

૩. ખોદાના દોસ્તોમાં સૌથી શ્રેષ્ટ તથા પેગમ્બરોમાં સૌથી સંપુર્ણ; સવ ગુમરાહ લોકોને દીનની રહેનુમાઇ કરનાર છે.

ખોદાવંદે ફરહગો દીને બેહી,
અઝૂ તાઝેહ શુદ દર જેહાન ફરરેહી.

૪. ડહાપણ તથા ભલી દીનનો સાહેબ, જેનાથી જેહાનમાં કીર્તિ તાજી થઇ.

ઝરાતોશ્તે અસ્ફંતમાને ગુઝીન,
બે બાદા બે રૂહશ હઝાર આફરીન.

૫. સપીતમાન જરતોસ્ત (ખોદાનો) પસંદ કીધેલો (પેગમ્બર) છે, તેના રવાન ઉપર હજાર આફ્રીન હોજો.

ફેદાયશ હમે જાને મા બંદેગાન,
કે આલમ તનો ઊ બુવદ હમ્ચુ જાન.

૬. હમે સઘળા બંદાઓનો જાન તેની ઉપર ફીદા હોજો! કારણકે દુન્યા તનની મીસાલે છે, અને તે જરતોસ્ત જાનની મીસાલે છે.

બે દાન્યા ઝે ઊ રૌશની શુદ પદીદ,
બે રજ્ઝે મુકફ્ફલ અઝૂ શુદ કેલીદ.

૭. તેનાથી દુન્યામાં રોશની આશકારા થઇ, બંધ ગુંચવાયલા ભેદોની કુંચી તેનાથી મળી.

હમે રીમની અઝ જેહાંન દૂર કર્દ,
ચુ ખુરશીદ, આલમ પોરઝ નૂર કર્દ.

૮. દુન્યામાંથી તમામ રીમની (નાપાકી) તેણે જરતોસ્તે દૂર કીધી, દુન્યાને ખુરશેદની માફક નુરમંદ કીધી.

રહે દીને દાદારે પરવરદેગાર,
નમૂદ ઊ બે ખલ્કાનો શુદ આશકાર.

૯. પેદા કરનાર પરવરદેગારની દીનનો રાહ તેણે ખલકના લોકોને દેખાડયો, અને તે રાહ આશકારા કીધો.

ઝે કોફ્રો ઝલાલત હેદાયત નમૂદ,
બે યઝૂદાન-પરસ્તી બદાયત નમૂદ.

૧૦. અધર્મીપણું, અને ગુમરાહીથી દૂર રહેવાની તેણે રાહબરી કીધી, તથા યઝદાં પરસ્તીની શરૂઆત કરાવી.

હરાન્ કસ બુવદ બર રહશ બીગમાન,
નબીનદ ઘમા ઊ બે હરદો જેહાન.

૧૧. જે કોઇ શખ્સ તેની (જરતોસ્તની) રાહ ઉપર બીગુમાન રહે, તે બેઉ જહાનમાં ગમ જોશે નહિ.

બે દોન્યાઓ ઓક્બા શવદ રૂ-સફીદ,
બરાયદ બે દેલ હરચે દારદ ઉમીદ.

૧૨ આ તથા પેલી દુન્યામાં તે સફેદ ચહેરાવાળો (આબરૂદાર ચહેરાવાળો) થશે, તથા તેના દીલમાં જે ઉમેદ હશે તે બર આવશે.

બેગીતી હમીશે ઝિયદ બાફ્રીન,
બેમીનૂ રવદ દર બેહુશ્તે બરીન.

૧૩. આ દુન્યામાં તે કીર્તિ સાથે જીંદગી ગુજારશે, અને મીનોઇ દુન્યામાં તે સૌથી ઉંચા બહેશ્તમાં જશે.

હઝારાન સલામો હઝારાન સના,
જે મા બાદ બર આન શહે અસ્ફિઆ.

૧૪. હમારા તરફથી તે પાક લોકના પાદશાહ (જરતોસ્ત) ઉપર હજારો સલામ તથા આફ્રીન હોજો.

મુનાજાત ૨૩ મી (બેતોમાં.)

દસ્તુર જમશેદ જામાસ્પજીની જોડેલી, અનોશેહેરવાંન અશો જરતોસ્ત અસ્ફન્તમાંનના પાક રૂહની તારીફમાં પઢવાની.

બરૂતરઝ અમ્શાસપંદાન ઝરતોશત્ એસ્ફન્તમાન,
અર્શરા આરાયેશે નવ્ દાદે અઝ નૂશીન રવાન.

૧. અમશાસ્પંદોથી સ્પીતમાન જરતોસ્ત ચઢતો છે, પોતાના મધુર આત્માથી તેણે સૌથી બુલંદ બહેશતને નવો શણગાર આપ્યો.

બારગાહે હક બેરફ્તો માન્દ દહ્ સાલે તમામ,
અઝ કેતાબ્ અશરીનો વાહેદ આવરીદ દર નેઝામ.

૨. તે ખોદાની દરબાહમાં ગયો, ત્યાં પુરાં દશ વર્ષ રહયો, અને કેતાબોમાંથી એકવીસ કેતાબને તેણે આરાસ્તા કીધી.

પાક નીઅત પાક ગોફ્તારો બે કેર્દારે મલક,
પાકિશ બેન્ગર કે ચુન તયે કર્દ નોહ્ તારમ ફલક.

૩. પાક નેયતવાળો, પાક બોલનારો, ફરેસ્તાઇ કરણીવાળો, તેની પાકીજગી જો, કે તેણે નવ ગુંબજવાળા આકાશમાં મુસાફરી કીધી.

આન શહે પાકાંન કે બરૂજા માન્દ ચર્ખ અઝ પાકિયશ,
અઝ દરજ્જાતે મલક બેગઝશ્તે જેસ્મે ખાકિયશ.

૪. તે પાક શાહ કે જેની પાકીજગીથી આકાશ દંગ થઇ ઉભું રહી ગયું; તેનું ખાકી બદન ફરેસ્તાના દરજ્જા કરતાં વધારે ચઢીઆતું હતું.

કાલબુદ્દહાયે 'દરૂજો' દીવો અહરીમન શેકસ્ત,
ઝદ શેકસ્તો બાઝ દર ઝીરે ઝમીન શાન કર્દ પસ્ત.

૫. દરૂજ, દેવ અને અહરેમનના કાલબુદને શેકસ્ત આપી, તેઓને મારીને શેકસ્ત આપી, અને તેઓને પાછા જમીનની હેઠે નીચા નાખ્યા.

નામે ઊશ બા અશેમ વોહૂ બેબાયદ ખાનદન,
જાન બેદીને પાક કોરૂબાન કર્દનો અફૂશાનદન.

૬. "અષેમ વોહુ" ભણીને તેનું નામ લેવું જોઇએ, તેની પાક દીન ઉપર જાન કુરબાન કરવો તથા કાઢી આપવો જોઇએ.

મોઅજેઝાતે પાક દીનશ હસ્ત મઝકૂરે કેતાબ,
મોઅજેઝી બેહતર અઝીન નબ્વદ કે તા રૂઝે હેસાબ,

૭. પાક દીનના તેના મોજેજાઓ કેતાબમાં વર્ણવેલા છે, એના કરતાં કોઇબી મોજેજો બહેતર થઇ શકે નહિ કે—

હરકે અઝ કૌમે બેહીન-દીન સુદ્દરે કુસ્તી બસ્તે શુદ,
ઊ બે આખેર શુદ બેહેશતી ઓ ઝે દૂઝખ રસ્તે શુદ.

૮. તેની સૌથી ઉત્તમ દીન પાળનારી કોમમાંથી જે કોઇએ સુદરેહ કુસ્તી પહેર્યો, તે સેવટે બહેશતમાં ગયો, અને દોઝખથી તેનો છુટકારો થયો.

હીચકસ ઘૂલો ખબીસો જેન નશુદ અઝ મર્ગ બઅ્દ,
રસ્તનઝ દૂઝખ હમી દારદ નેશાન અયે મર્દે સઅ્દ.

૯. તે ટોળામાંથી કોઇ પણ માણસ મરણ પછી ભૂત, ખવીસ, જીન થતો નથી પણ અએ નેક મર્દ ! તે દોઝખથી છુટકારો મેળવવાની નીશાની ધરાવે છે.

નામે ઊ નામી ચુ ઝર ઝરતોશ્ત દર દીને બેહી,
ખલ્કરા બર રાહ આવર્દો રેહાન્દઝ ગુમરહી.

૧૦. તેનું નામ ભલી દીનમાં ઝરની મીસાલ નામીચું થયલું જરથોસ્ત છે, તે લોકોને સીધા રસ્તા ઉપર લાવ્યો, અને ગુમરાહીથી તેને બચાવ્યો.

ઇઝદા દારી મરા દાયેમ દરીન દીને બેહી.
હમ હમે અવ્લાદો કૌમમ રા બે આઇને બેહી.

૧૧. અએ ખોદા ! મને હંમેશાં ભલી દીનમાં રાખજે, તે સાથે મારી તમામ ઓલાદ અને કોમને આ ભલા તરીકા ઉપર રાખજે.

મુનાજાત ૨૪ મી (ઘઝલમાં)

બામદાદને વખત પઢવાની.

દસ્તુર મુલ્લા ફીરોઝ બિન મુલ્લા કાઉસની.

સોબ્હસ્તો વક્તે સોબ્હસ્ત, બર્ ખીઝો યાદે હક કુન,
વઝ ઝેકે હકતઆલા એબ્લીસરા દો શક કુન.

૧. પરોઢીયું થયું છે, પરોઢીયાંનો વખત થયો છે, ઉઠ અને ખોદાને યાદ કર, અને ખોદાતાલાની યાદથી શેતાનની બે ફાટ કરી નાખ.

મોર્ઘે સહર ખરૂશદ, તો ખોફ્તે ખુશ બે આરામ,
બર ખાબ બંદગીરા તરજીહ દેહ સબક કુન.

૨. બામદાદનો મરઘો પોકાર કરે છે, જ્યારે તું તો આરામથી ખુશ નીંદમાં છે; ઉંઘના કરતાં બંદગીને વધારે પસંદગી આપ, અને એમ કરી સરસાઇ મેળવ.

ઇન મજ્લેસે સહ્ર રા જોઝ ઝેકે હક મયારા,
શબ ખીઝ અયે બેરાદર તઅલીમે ખુદ ચુ બક કુન.

૩. આ બામદાદની મીજલસને ખોદાતાલાની સેપાસ ગુજારી શિવાય કશાંથી શણગાર ના; અએ ભાઇ! બડી બામદાદે ઉઠ. અને માકડ (જે જાગૃત રહે છે) તેની માફક પોતાને કેળવ (સકારે ઉઠવાને અને ખોદાની ભક્તિ કરવાને માકડની માફક તુંને પોતાને કેળવ.)

વક્તે ફલક ચે ખાબી ઘાફેલ ઝે બંદગીહા?
અઝ બંદગી મુનવ્વર જાન ચુન ગહે ફલક કુન.

૪. પહોર ફાટતી વખતે બંદગીથી ગાફેલ રહીને તું શું ઉંઘાયે છે? પરોઢીયાંના વખતની માફક બંદગીથી જાનને રોશન કર.

રૂયે નેયાઝ આવર દર સૂયે હઝૂરતે હક,
અઝ મુશ્કેલાતે જાનત ખાહેશ અઝૂ ફોતુક કુન.

૫. તારી આજીજનો ચેહરો ખોદાની હજુર તરફ કર, બામદાદમાં તારા જાનની મુશકેલી ટાળવાના ખાહેશ માટે તેને અરજ ગુજાર.

હંગામે સોબ્હગાહી કુન યાદે બાર્-એલાહી,
બોગઝર ઝે નીકો બદહા, બીરૂં ઝે ખુદ તુતુક કુન.

૬. સહવારની વખતે બારે હકતાલાને યાદ કર, તે વખતે તારા દુન્યાના સારા રૂડા ખ્યાલને એક બાજુ મુક, અને તારા માણસાઇ ખવાસમાંથી બહાર તારો તંબુ માર (યાને તારી ખુદાનો ત્યાગ કર.)

બેકુશાય ચશ્મે જાનરા, બીન કૈફે હક-પરસ્તી,
તા ચંદ બેખુદે મસ્તી? ખાકી બેદીન હદક કુન.

૭. તારા આત્માની આંખ ઉંઘાડી ખોદાતાલાની બંદગીની શ્રેષ્ટાઇ જો. કેટલો વખત સુધી મસ્ત થઇને સુઇ રહેશે? આ તારી (ઉંઘની ભરેલી) આંખની કીકીમાં ધુળ નાખ.

તાઆતે લમ-યઝલ્ રા બુગઝાર અઝ સરે જેહ,
બર જાને દીવે વાઝુન અઝ બંદગી શરક કુન.

૮. ઉમંગ લઇને અમર ખોદાની ભક્તિ કર, બંદગીથી ઉલટી રીતે ચાલતા દેવના જાનને ગુંગળાવી નાખ.

અયે બંદે મીગુરીઝી અઝ બંદગી ચુ વહ્શી,
કેરૂદાર રા બે ગોફ્તાર્ અઝ મર્દોમી તબક કુન.

૯. અએ બંદા! એક જંગલી જાનવરની માફક બંદગીથી તું ચોંકીને દૂર નાસે છે; ઇનસાન્યતથી તારો કરણીને તારાં બોલવા સાથે મુતાબેક અને અનુસરતી કર.

મુનાજાત ૨૫ મી (ઘઝલમાં.)

કસ્તુર મુલ્લા ફીરોઝ બિન મુલ્લા કાઉસની જોડેલી બંદગીની ફઝીલતમાં.

દાઘહા દારમ્ બે દેલ દાઘમ ગવાહે બંદગીસ્ત,
દર જનાબશ ખાતેરમ જૂયાયે રાહે બંદગીસ્ત.

૧. મારાં હૃદય ઉપર ઘણા દામ છે: એ દામ (દાઝ) મારી બંદગીના ગવાહ છે, તેની જબાનમાં મારૂં અંતઃકરણ બંદગીનો રાહ શોધનાર છે.

બંદે બૂદન બર દરશ બેહ્તર કે શાહે દીગરાન,
બંદઅશ શાહે હમે, લશ્કર સેપાહે બંદગીસ્ત.

૨. ખોદાના દરવાજા ઉપર ગુલામ થવું એ બીજાઓની ઉપર પાદશાહી ભોગવવા કરતાં બહેતર છે; ખોદાનો ગુલામ સઘળાઓનો પાદશાહ છે, અને એવા પાદશાહનું લશ્કર બંદગીના સિપાહોનું બનેલું છે.

નફસે મન શૈતાનો મન મેન્કાદે નફસે દીવસાર,
રઝમે શૈતાન બીગમાન અઝ સૂઝો આહે બંદગીસ્ત.

૩. મારો હવસી જીવ શએતાન્યત ભરેલો છે; અને હું દેવ જેવા હવસી જીવનો તાબેદાર છું, આ શએતાન સાથેની લડાઇ બેશક બંદગીના જુસ્સા અને ગરમાગરમ ડચકાંઓથી થઇ શકે છે.

ખાક બર સરપાશો તાજ્ અઝ સર એનેહ દર આજેઝી,
ઝાન્કે ખાકે અજ્ઝ મર્દાનરા કોલાહે બંદગીસ્ત.

૪. તારાં માથાં ઉપર ધુળ નાખ, અને માણસાઇ નાતવાનીની રાહે તારાં માથાપરનું તાજ બાજુ મૂક, કારણકે એ નાતવાનની ખાક ખરા મરદોની બંદગીની કોલાહ છે.

બોગઝરઝ તખ્તે કઇ, બોગઝાર દીબાહાયે ઝર,
સંગો ખેશ્તો ખારો ખસ ઝીબાએ ગાહે બંદગીસ્ત.

૫. શાહી તખત દુર મેળ, તારો જરી કસબનો રેશમી પોશાક તજ; પથર, ઈંટ, કાંટા, તરૂ (નાચારી નમનતાઇ) એ બંદગીના વખતનો લાયક પોશાક છે.

સદ હઝારાન દોઝૂદો રહ પોર સંગો ઇમાન ચુન ઝોજાજ,
બોગઝરમ સાબેત અગર આન અઝ પનાહે બંદગીસ્ત

૬. (જીંદગીનો) રસ્તો વચમાં પડેલા પથરોથી ભરપુર અને તે સાથે નાખા ચોરો (દુન્યાઇ લાલચો) તે રસ્તામાં ભરાઇ બેઠેલા છે, અને ધર્મનું ઇમાન કાચના વાસણ જેવું છે. જો હું એ રસ્તા ઉપરથી સાબેત અને સહી-સલામત ઇમાનના કાચનાં વાસણને તોડયા વગર પસાર થાઉં તો તે બંદગીના આપીશથીજ છે.

બાકીઓ આબાદ આમદ બીસોખન દર દો જેહાન,
હરકે અઝ રૂયે એરાદત ઊ તબાહે બંદગીસ્ત.

૭. જે શખશ ઘણીજ આરથાથી બંદગીમાંજ પોતાને ગર્ક અને ફાની બનાવે છે, તે બેઉ જહાનમાં કાયમ રહેનારો અને આબાદ થાય છે, તેમાં શક નહિ.

નાયદઝ મન તાઅતઝ સોસ્તી, અઝાન માન્દમ ખમૂશ,
ઇન ઝબાનઝ બીઝબાની ઓઝૂર-ખાહે બંદગીસ્ત.

૮. સુસતી અને નાતવાનીને લીધે મારાથી બંદગી થતી નથી, તે માટે હું ચુપ રહ્યો છું, આ મારી ઝબાન પોતાની ચુપકીદીને માટે બંદગીની માફી ચાહે છે.



મુનાજાત ૨૬ મી (ઘઝલમાં)

દસ્તુર દારાબ પાલનની જોડેલી.



અયે હુરમઝદે દાના, બર જોમ્લગી તવાના,
હસ્તી બે ખલ્ક પાના, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧. અએ સર્વ જાણનાર અહુરમઝદ! સઘળાઓ ઉપર શકિતવાન! તું ખલકનો નેઘેહબાન છે, માટે અએ ખોદા તું મારી ફર્યાદે પહોચ.

ઝરૂતોશ્તે પાકો નામી, નઝૂહત ચેનીન ગેરામી,
બાશદ બે કૌમ હામી, ફરૂયાદ રસ એલાહી.

૨. પાક અને નામીચો જરતોસ્ત જે તુંને એટલો બધો વહાલો છે, તે હમારી કોમનો રક્ષક છે. ઓ ખોદા મારી મદદે પહોંચ.

મેસ્કીનો નાતવાનમ, અઝ ઘમ-કશી બેજાનમ,
બીસાઝે બર્ગો નાનમ, ફરૂયાદ રસ એલાહી.

૩. હું લાચાર અને અશકત છું, ગમ અને દુઃખનો બોજો ખમવાથી કંટાળી ગયો છું, અને ગુજરાનના સાધન વગરનો છું, ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ.

અઝ હાદેસાત મકૂહૂર, હસ્તીમ અઝ વતન દૂર,
અઝ યારો ખીશ મહજૂર, ફરૂયાદ રસ એલાહી.

૪. હાદેશાઓથી હમે હાર ખાઇ ગયા છીએ (ઇરાન) વતનથી દૂર છીએ, મિત્રો તથા ખેશીઓથી જુદા પડેલા છીએ, ઓ ખોદા તું હમારી મદદે પહોંચ.

લોત્ફત અગર નેમાયદ રાહી બેમા બેશાયદ,
અઝ બંદેગાન ચે આયદ? ફરૂયાદ રસ એલાહી.

૫. અગર જો તારી મહેરબાની અમને રાહ દેખાડનારી થાય તો તે વાજબી છે, કારણ કે હમો બંદાઓની મગદુર તે કેટલી? ઓ ખોદા હમારી મદદે પહોંચ.

તા કયે ચેનીન શકીબમ? ચંદીન મકુન એતીબમ,
રોખ-ઝર્દ હમ્ચુ સીબમ, ફરૂયાદ રસ એલાહી.

૬. હું કયાં સુધી ધીરજ રાખું? મારી ઉપર આટલો ક્રોધ ના કર, મારા રૂખસાર સેબફળના જેવા ફિકા છે; ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ.

દાદી તો વઅ્દે મારા, "હર મુશ્કેલો જફારા,
યારી દેહમ શુમારા" ફરૂયાદ રસ એલાહી.

૭. તેં હમને વચન આપ્યું છે કે "દરેક મુશકેલી તથા જફાની વખતે હું તમને મદદ કરીશ", માટે ઓ ખુદા! હમારી મદદે પહોંચ.

આન વક્ત આમદ્દ અકૂનૂન, હર રૂઝ બેદ્અત્ અફૂઝૂન,
ખાતેર પરીશા મહઝૂન, ફરૂયાદ રસ એલાહી.

૮. હવે તે વખત આવ્યો છે, દરરોજ ધર્મમાં નવા ધીંગસોંગ અને કુધારા વધે છે, તેથી હમારાં મન પરેશાન અને દુઃખી છે. માટે ઓ ખોદા! હમારી મદદે પહોંચ.

મારા કવીસ્ત ઉમ્મીદ ઝાન વઅ્દેએ તો જાવીદ,
યાબીમ અઝ તો તાઇદ, ફરૂયાદ રસ એલાહી.

૯. હમને તે તારા વચનનું હંમેશ મકકમ યકીન છે; હમે તારાથી મદદ મેળવીશું. ઓ ખોદા હમારી મદદે પહોંચ.

ગર લોત્ફે તો નબાશદ હર ખસ દેલમ ખરાશદ,
પસ કયે તોરા શનાસદ? ફરૂયાદ રસ એલાહી.

૧૦. અગર જો તારી મહેરબાની ન હતે તો દરેક નીચ માણસ મારાં હૃદયને આઝોરદે કરતે. પછી તે હૃદય તને કયારે પીછાણતે? ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ.

દર પીશે ખાસો આમત, કુન આબરૂ કરામત,
દુશ્મન બરદ નદામત, ફરૂયાદ રસ એલાહી.

૧૧. મને ખાસ અને આમ લોકોની નજીદીકમાં આબરૂ બખશ, જેથી મારો દુશમન પશ્ચાતાપમાં પડે. ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ.

હર દર્દ દર તનમ હસ્ત, હર કારે મુશ્કેલમ હસ્ત,
કુન દૂર હર્ચે ઘમ હસ્ત, ફરૂયાદ રસ એલાહી.

૧૨. મારા તનમાં દરેક જાતનું દુઃખ છે, મારૂં દરેક કામ મુશકેલ છે, માટે જે સઘળું ગમથી ભરેલું છે તે દુર કર. ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ.

રબ્બી બરી ઝે રૈબી, વાકેફ ઝે રાઝે ઘૈબી,
સત્તારે જોમ્લે ઐબી, ફરૂયાદ રસ એલાહી.

૧૩. ઓ મારા સાહેબ! તું ફરેબ વગરનો છે, અને ગેબી ભેદોથી તું વાકેફ છે, અને તું તમામ એબોનો ઢાંકનાર છે. ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ.

બેફરેસ્ત ઝૂદ ઇદર વખ્શૂરે નર હુશીદર,
આખેર હમૂસ્ત રહબર, ફરૂયાદ રસ એલાહી.

૧૪. તું જલદીથી પેગમબર હુશેદરને અહિંયાં મોકલ, સેવટે હમારો તેજ રાહબર છે. ઓ ખુદા! હમારી મદદે પહોંચ.

દર આખેરીન હઝારેહ રંજસ્ત બીશુમારેહ,
બદ્તર ઝે હર હઝારેહ, ફરૂયાદ રસ એલાહી.

૧૫. આખેરી હઝારમાં બેશુમાર રંજ છે, દરેક હઝારાના કરતાં તે વધારે ખરાબ છે. ઓ ખોદા! હમારી મદદે પહોંચ.

અઝ લોત્ફે ખુદ દવા કુન, અઝ ફેકો ઘમ રેહા કુન,
ઉમ્મીદ મા રવા કુન, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧૬. તારી મહેરબાનીની રાહે તેનો ઉપાય કર, ફિકર તથા ગમથી છુટકારો કર, અને હમારી ઉમેદ બર લાવ, ઓ ખોદા! હમારી મદદે પહોંચ.

ઘમ બેશ્કરદ દેલે મન, દર બન્દહાએ આહન,
ઝીન ઘમ બેદારમ ઇમન, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧૭. લોખંડ જેવા મજબુત ફાંદામાં ગમ મારાં હૃદયનો શીકાર કરે છે, તે ગમથી મને સલામત રાખ. ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ.

દૌલત બે કસ નપાયદ, દોન્યા ફના નેમાયદ,
હમ-રેહ નેકૂઇ આયદ, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧૮. દોલત કોઇની સાથે પાયદાર રહેતી નથી. દુન્યા તેને ફના કરી નાખે છે, (પણ) નેકીજ સાથે આવે છે. ઓ ખોદા હમારી મદદે પહોંચ.

દર વક્તે નઝૂએ જાનમ, કુન તા અશેમ બેખાનમ,
કોદ્સી શવદ રવાનમ, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧૯. મારો જાન આપવાની છેલ્લી પળે હું "અષેમ વોહુ" ભણું તેવું કર, જેથી મારું રવાન બહેશ્તી થાય. ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ.

મુનાજાત ૨૭ મી (ઘઝલમાં)

દસ્તુર શાપુરજી માણેકજી સનજાણાની.

કસ નીસ્ત જોઝ તો દાના, બાશી બે ખલ્ક પાના,
હસ્તી બે ખુદ તવાના, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૧. તારા શિવાય કોઇપણ સર્વ જાણનારો નથી, લોકોનો તું પાસબાન છે. તું ખુદથીજ સર્વ શક્તિવાન છે, અએ રાહબરી કરનાર ખુદા તું મને સહાય થા.

બીચારેઓ અઇફ્મ, દરમાન્દેઓ નહીફ્મ,
સર્ ગશ્તેઓ કસીફ્મ, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૨. હું લાચાર નાતવાન છું, આજેજ નબળો છું, ગભરાટમાં પડેલો તથા પાપથી ખરડાયલો છું, અય રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

લોત્ફત ઝે હદ બેરૂનસ્ત, ફઝ્લત ઝે હદ ફેઝૂનસ્ત,
શફ્કત બે મન હમૂનસ્ત, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૩. તારી રહેમ હદ બહારની છે, તારી બખશેશ બેહદ છે, મારી ઉપર તારી માયા એક સરખી છે, અય રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

દર એશ્કે તો ચેનાનમ, કઝ ખુદ નેશાન ન દાનમ,
તીરે ગમત બે જાનમ, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૪. તારા પ્રેમમાં હું એટલો તો ગરક છું કે હું પોતાને ભુલી ગયો છું, તારા પ્રેમનો તીર મારા જાનમાં છે, અએ રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

લૈલો નેહાર ઝારમ, જોઝ આહ નીસ્ત યારમ,
જોઝ ગેર્યે નીસ્ત કારમ, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૫. રાત દીન હું તારા ગમમાં પીગળાતો જાઉં છું. હાય અફસોસ શિવાય કોઈ મારો યાર નથી. રડવા શિવાય મારૂં બીજું કાંઈ કામ નથી, અએ રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

અઝ શહેરો ખીશ દૂરમ, વઝ ખલ્ક મન નફૂરમ,
ઝેફ્ત શુદેહ સરૂરમ, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૬. મારાં પોતાનાં વતન અને ખેશથી દુર છું, અને લોકોથી હું કંટાળો પામેલો છું, તારી સેપાસ ગુજારીમાં હું મઝાહ લેઉં છું, અએ રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

બર દર્ગેહત ફેતાદમ, જાન બર દરત નેહાદમ,
રસ યક ઝમાન બે દાદમ, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૭. હું તારી દરઘાહ ઉપર પડેલો છું. મેં મારો જાન તારે બારણે મેલેલો છે. એક વખત મારી દાદે પહોંચ, અએ રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

યક લોત્ફ અગર બેસાઝી બર આસીઆન નવાઝી,
દૂરમ ઝે ખુદ નસાઝી, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૮. જો એક મહેરબાની કરે તો ગુનેહગારો ઉપર તું બખશેશ કર, અને મને તારી આગળથી દુર ના કર! અએ રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

નક્શે તો નીસ્ત દર દેલ, પાયમ ઝે હેર્સ દર ગેલ,
ઓમ્રમ તલફ શુદઝ જહ્લ, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૯. તારી યાદનો છાપ મારાં દીલમાં નથી. મારો પગ દુન્યાના લોભ લાલચથી કાદવમાં ચીટકી બેઠો છે. જાહેલીમાં જીંદગી બરબાદ કીધી છે, અએ રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

બેન્મા કરમ બે હાલમ, હાસેલ શવદ કમાલમ,
જોઝ તો બે કી બેનાલમ, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૧૦. મારી હાલત ઉપર દયા કર, જેથી મને સંપુર્ણતા હાંસલ થાય, તારા શિવાય હું કોણની આગળ ફર્યાદ કરૂં? અએ રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા

કાયેમ હમે બે નામત, આલમ હમે ઘોલામત,
શીરાંન હમે બે દામત, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૧૧. તારાં નામથી સર્વે કાયમ છે, આખી આલમ તારી સેવામાં છે, બધા સીંહો તારી જાળમાં છે. ઓ રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

દર કૂયે તો ફેતાદમ, સર દર રહત નેહાદમ,
જાન બર દરત બેદાદમ, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૧૨. તારા રસ્તામાં હું પડેલો છે, તારી રાહ પર મેં માથું મુકયું છે, તારી દરઘાહમા મારો જાન આપ્યો છે. ઓ રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

ફરઝંદો ઝર મરા દેહ, જાને મરા સફા દેહ,
દુશ્મન ઝે મન જુદા નેહ, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૧૩. મને ફરઝંદ તથા દોલત આપ, મારા જાનને પાકીજગી આપ, દુશમનને મારાથી વીખુટો કર, ઓ રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

પયેકે અજલ ચુન આયદ, જાનમ ઝે મન રૂબાયદ,
આન જાન ઝે તન બરાયદ, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૧૪. જયારે મારી અજલનો કાસદ આવે, અને મારી કનેથી જાન છીનવી લે, અને તે જાન મારાં તનમાંથી બહાર નીકળી જાય, ત્યારે ઓ રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

મુનાજાત ૨૮ મી (ઘઝલમાં.)

આતશ બેહેરાંમ અથવા આદરાંન યા ઘરના આતશની નજદીક પઢવાની.

અયે નૂરે ખોદા, કેબ્લેએ મા, આતેશે યઝદાંન,
ઝીન યશ્તો નેયાયેશ કે કુનમ બાશ તો શાદાંન.

૧. અએ ખુદાના નુર! હમારા કેબલા અને યઝદાનના આતશ! જે યશત તથા નીયાએશ હું ભણું તેથી તું ખુશી થા.

ઈન બંદગીઓ ઝેકે ખોદા નઝ્દે તો કર્દમ,
અઝ બહરે એજાબત બરે દાદાર તો બેર્સાન.

૨. આ બંદગી તથા ખુદાની યાદ તારી સનમુખ મેં કીધી છે, તે બંદગી ખુદાની નજદીક જાહાંલીને માટે તું પુગાડ.

અઝ મન બેરસાન અર્ઝે બે આન દર્ગહે યકતા,
એમ્દાદ બેકુન તા કે શવદ મુશ્કેલમ આસાન.

૩. મારા તરફની આ અરજ તે એકલા ખુદાની દરઘાહમાં પહોંચાડ, મને મદદ કર, કે જેથી મારી મુશ્કેલી આસાન થાય.

કુન રેઝૂક ફરાખ, આબ ફેઝા, બખ્શ સઆદત,
અફ્ઝૂનિયે ફર્ઝંદ દેહુ અઝ ખાલેકે ગેહાન.

૪. મારી રોજી રઝક પુષ્કળ કર, આબરૂ વધાર, સુખ બખશ, અને જેહાનના પેદા કરનાર તરફથી મને ફરઝંદની વૃદ્ધિ કર.

મુનાજાત ૨૯ મી (ઘઝલમાં)

આવાં અરદ્વીસુરની સનમુખ પઢવાની.



અયે કેબ્લેએ મા, ઇઝદે પાકીઝગી, આબાન,
ઝીન યશ્તો નેયાયેશ કે કુનમ બાશ તો શાદાન.

૧. અએ હમારા કેબલા, પાક આવાં યઝદ! જે યશ્ત તથા નીયાએશ હું ભણું તેથી તું ખુશ થા.

ઇન બંદગીઓ ઝેકે ખોદા નઝ્દે તો કર્દમ,
અઝ બહ્રે એજાબત બરે દાદાર તો બેર્સાન.

૨. આ બંદગી તથા ખુદાની યાદ તારી સનમુખ મેં કીધી છે, તે બંદગીને ખોદાની નજદીક બહાલીને માટે તું પુગાડ.

અઝ મન બેરસાન અર્ઝે બે આન દર્ગહે યકતા
એમ્દાદ બેકુન તા કે શવદ મુશ્કેલમ આસાન.

૩. મારી તરફની આ અરજ તે એકલા ખોદાની દરઘાહમાં પહોંચાડ, મને મદદ કર, જેથી મારા મુશ્કેલીઓ આશાન થાય.

કુન રેઝૂક ફરાખ, આબ ફેઝા, બખ્શ સઆદત,
અફ્ઝૂનિયે ફર્ઝંદ દેહુ અઝ ખાલેકે ગેહાન.

૪. મારી રોજી રઝક પુષ્કળ કર, આબરૂ વધાર, સુખ બખશ, જેહાનના પેદા કરનાર તરફથી મને ફરઝંદની વૃદ્ધિ કર.

મુનાજાત ૩૦ મી (ઘઝલમાં.)

ખોરશેદ સનમુખ પઢવાની.

—:o:—

અયે નૂરે અહુરમઝ્દ, તો ખુર્શીદે દારોખ્શાન,
ઝીન યશ્તો નેયાયેશ કે કુનમ બાશ તો શાદાન.

૧. અએ અહુરમઝદના નુર તું પ્રકાશીત ખોરશેદ! જે યશ્ત તથા નીયાએશ હું ભણું તેથી તું ખુશ થા.

ઈન બંદગીઓ ઝેકે ખોદા નઝૂદે તો કર્દમ,
અઝ બહ્રે એજાબત બરે દાદાર તો બેર્સાન.

૨. આ બંદગી તથા ખુદાની યાદ તારી સનમુખ મેં કીધી છે, તે બંદગીને ખુદાની નજદીક બહાલીને માટે તું પુગાડ.

અઝ મન બેરસાન અર્ઝે બે આન દર્ગહે યક્તા,
એમ્દાદ બેકુન તા કે શવદ મુશ્કેલમ આસાન.

૩. મારા તરફની આ અરજ તે એકલા ખુદાની દરગાહમાં પહોંચાડ, મને મદદ કર, જેથી મારી મુશ્કેલી આસાન થાય.

કુન રેઝ્કે ફ્રાખ, આબ ફેઝા, બખ્શ સઆદત,
અફ્ઝૂનિયે ફર્ઝંદ દેહ્ અઝ ખાલેકે ગૈહાન.

૪. મારી રોજી રઝક પુષ્કળ કર, આબરૂ વધાર, સુખ બખશ, જેહાનના પેદા કરનાર તરફથી મને ફરઝંદની વૃદ્ધિ કર.

મુનાજાત ૩૧ મી (ઘઝલમાં)

માહાબોખતારની સનમુખ પઢવાની.

અયે નૂરે ખોદા, કેબ્લેએ મા, માહે દારોખ્શાન,
ઝીન યશ્તો નેયાયેશ કે કુનમ બાશ તો શાદાન.

૧. અએ ખુદાના નુર, હમારા કેબલા પ્રકાશીત મહાબોખતાર! જે યશ્ત તથા તથા નીયાએશ હું ભણું તેથી તું ખુશ થા,

ઇન બંદગીઓ ઝેકે ખોદા નઝૂદે તો કર્દમ,
અઝ બહ્રે એજાબત બરે દાદાર તો બેર્સાન.

૨. આ બંદગી તથા ખુદાની યાદ મેં તારી સનમુખ કીધી છે, તે બંદગીને ખોદાની નજદીક બહાલીને માટે તું પુગાડ.

અઝ મન બેસ્સાન અર્ઝે બે આન દર્ગહે યક્તા,
બેમ્દાદ બેકુન તા કે શવદ મુશ્કેલમ આસાન.

૩. મારા તરફની આ અરજ તે એકલા ખોદાની દરગાહમાં પહોંચાડ, મને મદદ કર, જેથી મારી મુશ્કેલી આસાન થાય.

કુન રેઝ્રક ફરાખ, આબ ફેઝા, બખ્શ સઆદત,
અફ્ઝૂનિયે ફર્ઝંદ દેહ્ અઝ ખાલેકે ગૈહાન.

૪. મારી રોજી રઝક પુષ્કળ કર, આબરૂ વધાર, સુખ બખશ, જહાનનાં પેદા કરનાર તરફથી મને ફરઝંદની વૃદ્ધિ કર.

મુનાજાત ૩૨ મી (બેતોમાં.)



પાદશાહા જોર્મે મારા દર ગુઝાર,
મા ગુનેહ્કારીમો તો આમોર્ઝગાર.

૧. અએ પાદશાહ! હમારા ગુનાહ માફ કર, હમે ગુનેહગાર છીએ, તું માફી બખશનાર છે.

તો નેકૂકારીઓ મા બદ કર્દેઇમ,
જોર્મે બીઅંદાઝો બીહદ કર્દેઇમ.

૨. તું નેક કામ કરનાર છે, હમે બદીનાં કામ કીધાં છે, હમોએ બેઅંદાઝ અને બેહદ ગુનાહ કીધા છે.

સાલહા દર ફેસ્કો એસ્યાન ગશ્તેઇમ,
આખેરૂ અઝ કર્દેહ્ પશીમાન ગશ્તેઇમ.

૩. વરસો સુધી ગુનાહ તથા પાપમાં હમો ભટકયા છીએ, સેવટે તે સઘળાં કીધેલાંથી હમો પશેમાન થયા છીયે.

રૂઝો શબ અંદર મનાહી બૂદેઇમ,
ઘાફેલઝ અમ્રો નવાહી બૂદેઇમ.

૪. રાત દીન હમો મના કરવામાં આવેલાં કામોમાંજ મશગુલ રહયા છીએ, તારા હુકમ તથા મનાઇથી હમો ગાફેલ રહયા છીએ.

દાયેમા દર બંદે એસ્યાન માન્દેઇમ,
હમ-કરીને નફ્સે શેતાન માન્દેઇમ.

૫. હંમેશાં પાપના ફાંદામાં રહયા છીયે, અને શેતાનીયત ભરેલા હવસી આત્માના સાથી થયા છીયે.

બીગુનેહ નગઝશ્ત બર મા સાઅતી,
બા હઝૂરે દેલ નકર્દેહ તાઅતી.

૬. હમારો એક પણ કલાક ગુનાહ વગર પસાર થયો નથી, શાંત અને એકચીત મને હમે બંદગી કરી નથી.

બર દર્ આમદ બંદેહ બેગરીખતેહ,
આબરૂએ ખુદ બે એસ્યાન રીખતેહ.

૭. નાસી ગયેલો બંદો તારા દરવાજા ઉપર પાપમાં પોતાની આબરૂની ધુળધાણી કરી પાછો આવ્યો છે.

મઘ્ફેરત દારદ ઉમીદઅઝ લોત્ફે તો,
ઝાન્કે ખુદ ફર્મુદેઇ "લા તક્નતુ."

૮. તારી મહેરબાનીથી તે બંદો માફીની ઉમેદ રાખે છે, કારણકે તેં ફરમાવ્યું છે કે "નિરાશ થતો ના."

બહ્રે અલ્તાફે તો બીપાયાન બવદ,
ના ઉમીદઅઝ રહ્મતત શૈતાંન બવદ.

૯. તારી મહેરબાનીઓનો માહાસાગર હદ વગરનો છે, તારી રહેમતથી શયતાનજ ફકત નાઉમેદ છે.

નફ્સે શૈતાન ઝદ કરીમા રાહે મન,
રહ્મતત બાશદ શફાઅત ખાહે મન.

૧૦. અએ કૃપાળુ ખોદા! શએતાનીયત ભરેલા હવસી આત્માએજ મને આડે રસ્તે દોરવ્યો છે, પણ તારી રહેમ મારી સિફારશ કરનાર થઇ શકે.

ચશ્મ દારમ કઝ ગુનેહ પાકમ કુની,
પીશઆંન કન્દર તહે ખાકમ કુની.

૧૧. હું ઉમેદ રાખું છું કે તું મને મટ્ટીમાં મેળવે તે આગમજ ગુનાહથી મને પાક કરશે.

અંદરાંન દમ કઝ બદન જાનમ બરી,
અઝ જેહાન બા નૂરે ઇમાનમ બરી.

૧૨. બદનની અંદરનો જાન જ્યારે તું લઇ લે, ત્યારે જહાનમાંથી મને મારાં ઇમાનના નુર સાથે લઇ જજે.

(ફ. અ.)

મુનાજાત ૩૩ મી (ઘઝલમાં)

બામદાદને વખતે પઢવાની.

—:o:—

દેલા બર ખીઝો તાઅત કુન, કે તાઅત બેહ્‌ ઝે હર કારસ્‌ત,
સઆદત આન કસી યાબદ કે પીશઝ સોબ્‌હ બીદારસ્ત.

૧. અએ દીલ! ઉઠ અને ભક્તિ કર, કારણકે ભકિત દરેક કાર્યના કરતાં બહેતર છે. જે કોઇ બામદાદની આગમજ બીદાર થાય છે, તેને સુખ મળે છે.

દેલત ગૂયદ કે બર ખીઝમ, હવા ગૂયદ દમે દીગર,
હવારા ઝીરે પા આવર કે વક્તે અમ્રે જબ્બારસ્ત.

૨. તારૂં દીલ કહે છે કે "ઉઠું," પણ સવારની આળસાઇ કહે છે કે નહિ, નહિ, બીજી પળે. (યાને હમણાં સુઇ રહે, પછી ઉઠજે) એ આળસાઇને પગ તળે કચડી નાખ, કે બામદાદનો વખત તે સર્વશકિતવાન પરવરદેગારના ફરમાન બજા લાવવાનો વખત છે.

ખરૂસાન દર સહર ગૂયન્દ "કોમ કોમ ઐયહુલ્‌-ઘાફેલ";
તો ખુદ મસ્તી, નમીદાની; કસી દાનદ કે હુશ્યારસ્ત.

૩. મરઘો બડી બામદાદે બોલે છે કે "અએ ગાફેલ માનવી! ઉઠ, ઉઠ!" તું પોતે ઉંઘના મસ્તીમાં પડેલો છે, તેથી તું કાંઇ સમજતો નથી, જે કોઇ બીદાર અને હુશિયાર છે તે જાણે છે ને સમજે છે.

હમાન બેહતર કે બર ખીઝી, ઝે દીદેહ્‌ આબે ખૂન રીઝી,
ઝે આઝો હેર્સ બોગરીઝી, કે દુશ્મન સખ્ત મક્કારસ્ત.

૪. બહેતર છે કે તું ઉઠે, તારી આંખમાંથી લોહીના આસું વરસાવે, ને લોભ લાલચથી દુર નાસે, કારણકે દુશ્મન (અહેરેમન) ઘણોજ મક્કરબાજ છે.

અયા મેસ્કીને બીચારેહ્‌ તફક્કોર કુન બે યક બારેહ્‌,
અસીરે નફ્સે અમ્મારેહ્‌, તોરા મોર્દન બેનાચારસ્ત.

૫. અએ ગરીબ મીસ્કીન! એકજ વાર વિચાર કર, તું તારાં હવસી જીગરના બંદમાં છે, તુંને મર્યા વગર છુટકો નથી.

બે આહન તખ્તે અંદાઝંદ, કફન અંદર તનત સાઝંદ,
દરૂને દખ્મે અંદાઝંદ, અમલ આન્જા તોરા યારસ્ત.

૬. તુંને લોખંડની ગેહાન ઉપર નાખવામાં આવશે, તારાં શબને કપડાં પહેરાવવામાં આવશે, અને દખમામાં મુકવામાં આવશે, જ્યાં તારી કરણીજ તુંને યારીએ આવશે.

(શ. ત.)

મુનાજાત ૩૪ મી (ઘઝલમાં)

બામદાદને વખતે પઢવાની.

—:o:—

અયે તાલેબે નૂરે ખોદા, બરૂખીઝ વક્તે સોબ્હદમ,
અયે તાલેબે નૂરે સફા, બરૂખીઝ વક્તે સોબ્હદમ.

૧. અએ ખુદાના નુરની તલબ કરનાર સહવારને વખતે ઉઠ! અએ પાકીજગીના નુરની તલબ કરનાર! બામદાદને વખતે ઉઠ.

ખાહી કે બાશી દર અમાન, ઝીન મુશ્કેલે આખેર ઝમાન,
બર રાહે મૌલા શવ રવાન, બરૂખીઝ વક્તે સોબ્હદમ.

૨. જો આ આખેર જમાનાની મુશ્કેલીથી તું સલામત રહેવા માંગતો હોય, તો ખોદાતાલાની રાહ ઉપર ચાલ અને બામદાદને વખતે ઉઠ.

અયે મોરૂદ-દેલ બીદાર શવ, દર યાદે આન દેલ્દાર શવ,
બા નાલેહાયે ઝાર શવ, બરૂખીઝ વક્તે સોબ્હદમ.

૩. અએ ખોદાની લાગણી વગરના હૈયાં ધરાવનાર! બીદાર થા, તે મહાનં માશુકની યાદમાં રોકા, કકલાટવાળા રડવાના પોકાર કર, બામદાદને વખતે ઉઠ.

સોબ્હસ્ત નૂરે દાર-ફેશાન, બર કાયેનાતો લા મકાન,
ગર વાકેફ હસ્તી તો અઝાન, બરૂખીઝ વક્તે સોબ્હદમ.

૪. બામદાદ અણુહદ સૃષ્ટિ ઉપર મોતીનું અજવાળું પાથરનાર છે, અગર જો તેથી તું વાકેફ હોય તો બામદાદને વખતે ઉઠ.

ફર્દા ઝે દોન્યા રફ્તનસ્ત, ઇન્જા ન ઘાફેલ બૂદનસ્ત,
અંદર સતૂદાન ખોફ્તનસ્ત, બરૂખીઝ વક્તે સોબ્હદમ.

૫. આવતી કાલે દુન્યામાંથી ચાલી જવાતું છે, અહિંયા ગાફેલ રહેવાનું નથી. ઘોરમાં લાંબો વખત ઉંઘાવાનું છે, માટે હાલ બામદાદને વખતે ઉઠ.

સોબ્હસ્ત વક્તે ઓહસના, સોબ્હસ્ત વક્તે દેલ-ગુશા,
સોબ્હસ્ત વક્તે જાન-ફેઝા, બરૂખીઝ વક્તે સોબ્હદમ.

૬. બામદાદનો વખત ખુશનુમા વખત છે, બામદાદ દીલને ખુશ કરનારો વખત છે, બામદાદ જાનની વૃદ્ધિ કરવાનો વખત છે, માટે બામદાદને વખતે ઉઠ.

સોબ્હુસ્ત વક્તે ઑશેકાન, સોબ્હુસ્ત વક્તે સૉદેકાન,
સોબ્હુસ્ત વક્તે નૉતેકાન, બરૂખીઝ વક્તે સોબ્હુદમ.

૭. બામદાદ (ખોદાના) આશકોનો વખત છે, બામદાદ સાચા અને સાફ દીલના લોકોનો વખત છે, બામદાદ છટાથી બોલનારાઓનો વખત છે, માટે બામદાદને વખતે ઉઠ.

ખૉહી કે તો આગહ્ શવી, દર હર દો આલમ શહ્ શવી,
ખૉહી કે મરૂદે રહ્ શવી, બરૂખીઝ વક્તે સોબ્હુદમ.

૮. અગર જો તું સર્વ ચીજથી વાકેફ થવા ઇચ્છતો હોય, બેઉ દુન્યામાં શાહ થવા ઇચ્છતો હોય, ખોદાની રાહ ઉપર ચાલનારાઓમાં પુખ્ત થવા ઇચ્છતો હોય, તો બામદાદને વખતે ઉઠ.

હર્દમ ખોદારા યાદ કુન, દેલૂરા ઝે ઘમ આઝાદ કુન,
બોલબોલ્-સેફ્ત ફર્યાદ કુન, બરૂખીઝ વક્તે સોબ્હુદમ.

૯. હરદમ ખોદાને યાદ કર, દીલને ગમથી મોકળું કર, બુલબુલની માફક પોકાર કર અને બામદાદને વખતે ઉઠ.

ચુન જાહેલીઓ અબ્લેહી, બારે ગેરાન બર ખુદ નેહી,
મર્ગત બેયાયદ નાગેહી, બરૂખીઝ વક્તે સોબ્હુદમ.

૧૦. તું જાહેલ અને અજ્ઞાન હોવાથી તારી ઉપર ભારી બોજો મેલે છે, તારૂં મોત ઓચિંતું આવશે, માટે બામદાદને વખતે ઉઠ.

મુનાજાત ૩૫ મી (ઘઝલમાં)

મન બંદએ હકીરમ, ફર્યાદ રસ એલાહી,
દર બંદે ઘમ અસીરમ, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧. હું કંગાળ બંદો છું, અએ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ. હું ગમના બંદમાં કેદી છું, અએ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ!

કર્દમ બસી ગુનાહી, શુદ નામેઅમ સિયાહી,
ઓમ્રમ શુદે તબાહી, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૨. મેં ઘણા ગુનાહ કીધા છે, મારાં કામોના હિસાબનો કોરો ચોપડો પાપોની નોંધથી કાળો થઇ ગયો છે, મારી જીંદગી બરબાદ ગઇ છે, ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ!

દારમ દીલી પરીશાંન, અંદર ફેરાક ઝીશાન,
ગશ્તે જુદા ઝે ખીશાંન, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૩. હું પરેશાન દીલનો છું, જુદાઇમાં જાણીતો થયો છું, ખેશાવંદોથી જુદો પડયો છું, ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ!

ખાતેર પરીશમ અકનૂન, ઝાન જાનમસ્ત મહ્ઝૂન,
ચશ્મમ ઝે ગેર્યે પેર્ ખુન, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૪. હાલ હું મનના ગુચવાડામાં ગેરફતાર છું, તેથી મારો જીવ ઘણોજ ઉદાસ છે, મારી આંખ, રડવાથી લોહીલુહાણ થઇ છે, ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ!

જમઇયતમ અતા કુન, ફેક્રઝ દેલમ જુદા કુન,
રંજે મરા સફા કુન, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૫. મને મનની શાંતિ બખ્શ, મારાં દીલમાંથી ફીકરને કહાડી નાખ, મારી રંજ ટાળ! ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ!

અયે કાદેરે તવાના, તો આલેમીઓ દાના,
બેઅ્ઝીર દઅ્વતે મા, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૬. અએ બળવાન સર્વશકિતવાન! તું વિદ્વાન સર્વ જાણનાર છે, મારી અરજ કબુલ રાખ, ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ!

યા રબ હેદાયતમ દેહ, તૌફીકે તાઅતમ દેહ,
સબ્રો કનાઅતમ દેહ, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૭. ઓ સાહેબ! રાહબરી કર, બંદગી કરવાની બક્ષેશ આપ, મને સબુરી અને સંતોષ આપ. ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ!

ઓફતાદેઅમ બેઘોર્બત, બીદેલ ઝે રંજો કોર્બત,
હીચમ ન એઝ્ઝો હોર્મત, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૮. હું પરાયા મુલકમાં પડયો છું, રંજ અને સખતીથી બેકરાર છું, મારી આબરૂ ઇજત કાંઇ નથી. ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોચ!

અયે વાહેબુલ્-અતાયા, વયે ખાલેકુલ્-બરાયા,
અફ્વમ કુની ખતાહા, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૯. અએ સખી બખશેશ કરનાર! અએ ઇનસાનના પેદા કરનાર! મારા ગુનાહ માફ કર, ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ!

મન બંદએ ઘરીબમ, હુયેરાંનો બી-નસીબમ,
અઝ લોત્ફ કુન કરીબમ, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧૦. હું પરાયો બંદો છું, ગુંચવણમાં પડેલો તથા કમનસીબ છું, મહેરબાનીની રાહે મને તારી નજદીકનો કર, અએ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ!

અયે શાહે દીને દો આલમ, પયેવસ્તે દર મલાલમ,
ફેક્રી બે કુન બે હાલમ, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧૧. અએ બેઉ જહાનના શાહ! હું સદા દુઃખમાં છું, મારી હાલત ઉપર ખ્યાલ કર, ઓ ખોદા મારી મદદે પહોંચ!

સુલ્તાને મુત્તઆલી, સોબ્હાને ઝુલ-જલાલી,
રહ્માનો લા-યઝાલી, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧૨. અએ બુલંદ મરતબાના શાહ! અએ કીર્તિવંત પાક ખોદા! અએ દયાળુ અને પાયદાર ખોદા! મારી મદદે પહોંચ!

અયે પાયેદાર સર્મદ, બંદેહ નેકૂસ્ત વર બદ,
અઝ દર્ગેહત મકુન રદ, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧૩. અએ અમર્ગ પાયદાર ખોદા! હું તારો બંદો નેક હોઉં કે બદ, તોપણ તારી દરઘાહમાંથી મને કાઢી ના મુકતો. અએ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ!

મુનાજાત ૩૬ મી (રોબાઇમાં.)

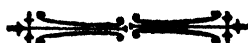


શાહા ઝે કરમ બર મને દર્વીશ નેગર,
બર હાલે મને ખસ્તેયે દેલ્-રીશ નેગર.

૧. અએ શાહ! દયા કરી મુજ ગરીબ તરફ જો, મારા જેવા જખમી દીલ-ફીગારની હાલત ઉપર નજર કર.

હરૂચંદ નયમ લાયેકે બખ્શાયેશે તો,
બર મન મનેગર, બર કરમે ખીશ નેગર.

૨. હું તારી માફીનો ગમે તેટલો લાયક નહિ હોઉં તોપણ મારી ઉપર ના જોતો, પણ તારી દયા તરફ જોજે.



આશીરવાદ તન્દરૂસ્તી.

બ નામે યજદ્દ બખ્શાયન્દેહ્ બખ્શાયશગરે મહેરૂબાન્, અઇયારૂ મહેરૂદાદ્ અઇયારૂ ખુદાવંદ્.

(ફલાંન) રા; હજારૂ સાલ જીંદગાની તન્‌દરૂસ્તી જાન્ વ દેરૂ-જીવશન્ આવાયદ્! ખુરેહ્ અંઘહદ્ અષહીદારૂ! દાદારૂ હરૂવસ્પ્-આગાહ્, શાદી વ રામશ્ની આસાની ફરૂરોખી નેકી રસાનાદ્! વ બુજોર્ગી ખુરેહ્ ખુદાઇ હુ-પાદ્‌શાહી દાદ્, અમાવંદી પીરોજગરી બાદ્; હુ-જેહરન્ હુનેશાન્ દીને બેહ્ માજ્દયસ્નાંન્ આગાહી આસ્તોઆંની બાદ્! પએવંદ્ રવશ્ની, ફરૂજંદ્ જાયશ્ની, દેરૂ-પતાયશ્ની જીવશ્ની બાદ્! આદેલ્ તન્ વ હુ-સુબી પહાન્ વ રવાન્; હુ-પાદ્‌શાહી દાદ્; દાદારે હરૂવસ્પ્-આગાહ્, દીને જરૂ-થુશ્તી શાદ્ બાદ્! અએદુન્ બાદ્! અઇયારે ખુદા ખુદાવંદે આલમ્ રા (ફલાંન) રા, હજારૂ સાલ્ દેરૂ બેદારૂ! શાદ્ બેદારૂ! તન્દુરસ્ત્ બેદારૂ! અએદુન્ બેદારૂ! બરૂ સરે અરૂઝાનીઆંન્ સાલ્‌હાએ બીસ્યારૂ વ કર-નહાએ બીશુમારૂ, બાકી વ પાયન્દેહ દારૂ! સદ્ હજારાન્ હજારૂ આફરીન્ બાદ્! સાલ્ ખુજસ્તેહ્ બાદ્! રોજ ફરૂરોખ્ બાદ્! માહ્ મુબારક્ બાદ્! ચંદ્ સાલ્, ચંદ્ રોજ, ચંદ્ માહ્, બીસ્યારૂ સાલ્ અરૂઝાની-દારૂ યજશ્ને વ ન્યાયેશ્ને વ રાદી વ જોરૂ બરશ્ને! અષહીદારૂ અવરે હમા કારો કેરૂ-ફેહા! તન્દુરસ્તી બાદ્; નેકી બાદ્; ખુબ્ બાદ્; અએદુન્-તરજ બાદ્; પ યજદાંન્ વ અમેશાસ્પંદાન્ કામે બાદ્! અષેમ્ વોહૂ (૧).

આશીરવાદ તંદરૂરતીનો સાર—ન્યામતના બખશનાર માયાળુ ખોદાનું નામ લઇને હું આ શરૂં કરૂં છું. દયાળુ દાદગર ખુદા ફલાણાને હજાર સાલની જીંદગી બખશે! લાંબા કાળ સુધી જીવવાને માટે તંદરોરતી જોઇએ છે. અશોઇ સાથે ખોરેહ રહેજો! તમામ આગાહીવાળો દાદાર ખુશાલી, રામશની, આશાની, આબાદી, બુલંદ ખોરેહ, સરદારી, ભલી પાદશાહી, ઇનસાફ પહોંચાડે. હિંમત અને ફત્તેહ થાઓ! ભલી માઝદયરની દીનની સારી આરાધના તથા વાકેફી થાઓ! તે લાંબા કાળ સુધી જારી રહો! ખુશાલ રહો! આમીન! અએ પેદા કરનાર ખોદાતાલા! હમારા રાજ કર્તાને, ફલાણાને, હજાર વર્ષ સુધી કાયમ રાખ, ખુશાલ રાખ, તંદરોસ્ત રાખ! લાયકીવાળાં માણસોની સરદારી ઉપર ઘણાં વરસો સુધી કાયમ રાખ! હજારો આફરીન હોજો! વરશ ભાગ્યશાળી હોજો! રોજ બખ્તાવર હોજો! મહિનો મુબારક હોજો!! ઘણાક વરસો આરાધના તથા સખાવત કરવામાં જાય. તંદરોસ્તી, નેકી, તથા સારૂં હોજો! યઝદ તથા અમશારપંદોની મુરાદ મુજબ તમારી મુરાદ હોજો!

આ મી ન !

